This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANIS COMŒDIÆ

EX OPTIMIS EXEMPLARIBUS EMENDATÆ:

CUM

VERSIONE LATINA,

VARIIS LECTIONIBUS, NOTIS,

ET

EMENDATIONIBUS.

ACCEDUNT

DEPERDITARUM COMŒDIARUM FRAGMENTA,

ET

INDEX

VERBORUM, NOMINUM PROPRIORUM, PHRASIUM,
ET PRÆCIPUARUM PARTICULARUM.

A

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

TOM. II.

LONDINI:
SUMTIBUS G. ET W. B. WHITTAKER.
1823.

Ga 110.126

HARVARD COLLEGE LIBRARY
AUGUST 1, 1919
FROM THE LIBRARY OF
JOHN WILLIAMS WHITE

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ΤΡΟΧΙΛΟΣ *θεράπων Ἔποπος.*
ΕΠΟΨ.
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.
ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.
ΚΗΡΥΚΕΣ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΠΟΙΗΤΗΣ
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.
ΜΕΤΩΝ *γεωμέτρης.*
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.
ΑΓΓΕΛΟΙ.
ΙΡΙΣ.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ *διθυραμβοποιός.*
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΤΗΣ τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος, αὐτόχθοσι γενέσθαι· φιλοτιμία πρώτη, τὸ, μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης, αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν, λελῃθότως δὲ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς ΟΡΝΙΣΙ καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης, καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὡσανεὶ

ARGUMENTUM in A. C. exstat, unde emendatum exhibetur.

L. 2. τὸ, μηδέπω μηδεμιᾶς. Sic bini codd. Vulgo τῷ μηδεμιᾶς.

L. 6. Δεκελεικοῦ. Sic bini codd. Mendose vulgo Δικελειοῦ. Decelea a Lacedæmoniis munita fuit anno 3. Olymp. xci. anno post exhibitam populo hanc fabulam.

L. 10. οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν, λελῃθότως— Sic membr. Vulgo οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν ἐκκλησία. Postrema vox a mala manu est. Ram tamen agnoscit C. Sed in eo est etiam ἐπὶ τούτῳ.

L. 14. αἰνίττεται, ὡσανεὶ— Hic locus ad membr. fidem constitutus. Vulgo αἰνίττεται

συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύσει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἠρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ὠνόμηται. καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων, καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων ἑαυτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στίχος τοιοῦτος. ἕκαστος δὲ τῶν κατὰ μέρος, οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἀντικρυς Ἀθηναίων, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινά, ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιδυμίαν ἐγκαταστίρων τοῖς ἀκούουσιν, ἀπαλλαγῆναι τῆς πονηρᾶς ἐνεστώσης πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ ὑπὲρ τὴν ἄνω πόλιν, τῆς γῆς ἀπάσης ἀπαλλάττεσθαι· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνέδρους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχερταίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς· ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς ἀπάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρημάτιζόντας. εἶθ' ὕστερον καὶ τοὺς θεοὺς ἀπονοηθεῖσι κωμῳδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων ποιοῦνται, ὡς εἰ ποιοιδοίη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δέ φασι τῶν ποιητῶν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν· ἐν δὲ ταῖς νῦν τὴν τῆς

καὶ προεξώτας ἑτέρους, ἀθανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεζώτων. Opportuisset saltem ὡσανεὶ κακῶν ὄντων τῶν καθεζώτων.

L. 3. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις. Sic bini codd. Vulgo καὶ ἡμῖν ἀπότασις.

L. 21. τῶν ποιητῶν τὰς—Sic uterque cod. recte. Vulgo τὸν ποιητήν.

L. 22. ἐν μὲν ἄλλοις. Has voces vulgo omissas e cod. C. reposui. In membr. hic locus sic habetur: τῶν ποιητῶν τὰ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογούμενα ἐπὶ μὲν διελέγχειν· ἐν δὲ τοῖς νῦν---

Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ, διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάθοι δ' ἂν τινὰς τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πάρεσι γενομένων ἐπὶ Ἀριστομνήστου, τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν· ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος, εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μεταπλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν, ἐν οἷς γε φησί· [v. 145]

Μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεταν
κλητῆς· ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.

L. 3. Quæ sequuntur ex veteribus didascaliis excerpta in codd. meis non comparent. Καλλιστράτου bene repositum pro Καλλίου. Vide not. ad Nub. 551.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΔΙΑ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
οἳ πρὸς τὸν Ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἐλθόντες, ἠρώτων ἀπραγμόνων πόλιν.
εἷς πρέσβυς Ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων,
πτηνῶν διδάσκει τί δύναται ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς, ἐὰν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψονται· ἐκ δέ του γε φαρμάκου
πτέρυγας ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοὶ
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ἐρῶντες γενομένην.

L. 4. εἷς πρέσβυς. Male εἷς est lectio. Idcirco, εἷς πρέσβυς, δ' ὄρνις, quæ omnino corrupta aut aliud quid, scriptum debuit.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΤΡΟΧΙΛΟΣ, ΕΠΟΨ, ΧΟΡΟΣ, ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ, ΚΗΡΥΞ.

Ευ. ΟΡΘΗΝ κελεύεις, ἢ τὸ δένδρον φαίνεται ;
Πε. διαῤῥαγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
Ευ. τί, ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν ;
ἀπολούμεθ', ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
Πε. τὸ δ' ἐμὲ, κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον,
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

V. 1. Personæ huic versui præfixæ in membr. nomen plene scriptum est Εὐελπίδης, recte : infra v. 645. nominatur Εὐελπίδης Θρῃξίππου. E compendio scripturæ orta est nominis depravatio, quam exhibent editt. omnes, Εὔελπις. Sic majoribus literis scriptum in B. Sed ultimæ syllabæ superscriptum ΔΗ. Græcalum quem tenet alloquitur Euelpides. Gl. ὡς ἐν ἀράχνῃ τινὲς δίνδρον ὄντες, καὶ τοῦ κελεοῦ συμπλοκῆς ἕνεκα μετ' ἀλλήλων περιελθεῖν.

2. Πε δ' αὖ—Gl. περέπι πλεονασμὸν εἰς τελευταῖον.

3. Suidas : πλανύττομεν, πλανώμεθα. Καμπαῖος παρῆνται Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

In C. gl. πλανώμεθα. Ἀττικῶς δὲ παρῆνται.

4. Glossæ : ἄλλως, μάτην. προφορουμένω, ἄδει πρὸς ὕπνον προκυλίοντι. Suidas : προφορουμένω, δίχα πρὸς ὕπνον προκυλίοντι εἰς τἀναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγονται τὸ παραφέρειν δίχα πρὸς τὸν στήμονα τοὺς διαζωμένους. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. *Viam euntes redeuntesque* ; more *texentium*, qui, ut subtemen cum stamine connectant, fila ultro citroque ducere et reducere solent. KUSTERUS.

5. τὸ δ' ἐμὲ—πλεῖν ἢ χίλια. Glossa supplet οὐκ ἐθέλω ; et in fine sequentis distichi, οὐ μακρὰς πλεῖν ;

Ευ. τὸ δ' ἐμὲ, κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον,
ἀποστοδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
Πε. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
Ευ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που ;
Πε. οὐδ' ἄν, μὰ Δία γ', ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.
Ευ. οἴμοι.
Πε. φῦ μέν, ὦ 'τὰν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
Ευ. ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα,
τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ', ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελαίδου τομεῖ
κολαιὸν ὀβολοῦ· τὴν δὲ δὴ τριωβόλου.

8. ἀποστοδῆσαι. Gl. ἀφανίσαι. Suidas: ἀποστοδῆσαι, ἀφανίσαι. ἀπὸ τῆς στοδοῦ. οὕτω γὰρ ἐφαπίζει τὴν προϊκα δέξασιν ὅλην τῶν ξύλων. ἢ ἀποκρύψαι, ἀφανίσαι, καὶ τοιοῦτόν ἐστιν ἐκβαλεῖν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἀφαιρεθῆναι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

9. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς—Sic bene Dawesius. Solœce vulgo, οὐδὲ πού γῆς, in membr. scriptum οὐδὲ ποῦ γῆς, In duobus aliis, ad nostram lectionem prope ius, οὐδὲ ποῦ γῆς.

11. Ἐξηκεστίδης. Vide infra ad v. 764. et Suidam in V.

13. ἰὼν τῶν ὀρνίων. Hesych. ἴρηκα, ἀετοειδέλιον. καὶ ποιητικὸ, καὶ τύραννος. Vide not. ad Lys. 552. Thesm. 446. Ran. 2066.

14. Hesych. πτιναποπώλης. ἀρτιθοτρέλλης. τίλλοντες γὰρ αὐτὰ, καὶ πωλοῦντες ἐπὶ πλεῖστον, ἰσχνὰν, τὰ λοιπὰ ἀφαιθίζοντες. Ad quam glossam vide interpretem.

16. ὃς ἴρηκι ἐγένετ', in τῶν ὀρνίων. Sic distinxi, ad constructionem indicandam, quam sic instituo: ὃς ἴρηκι τάδε (μόνα) ἐν τῶν ὀρνίων φράσειν νῷν τὸν Τηρέα τὸν ἔποπα, ὃς ἴρηξ ἐγένετο. In impressis male ista cohærent, et quod in versione legebatur, *qui ales factus est ex avibus*, est sanequam insulsum. Præ aliis quæ prolatæ fuerunt explicationibus malissem legere ἐκ φῦ Ὀρνίων. Sed procul dubio verus est sensus, quem expressi, quemque percepisse videtur unus e veteribus magistris, cujus hæc est nota: ὃς ἴρακι μᾶλλον, τῶν ἄλλων ὀρνίων δύνασθαι περιγίνεσθαι τῇ ἰδιᾷ, καὶ ἐμοῦ φάσκοντος, Schema πρὸς ὑπόνοιαν, quod alii comminiscuntur, ineptum est et nive frigidius.

17. τὸν μὲν Θαρρελαίδου. Glossa supplet υἱόν.

18. τὴν δὲ δὴ—Vulgo, metro claudicante, τήνδε δὴ τριωβόλου. e produci non potest ante literas τρ. Hoc certo certius: nec ullus codicum lectionem hanc agnoscit. In membr. scriptum τὸν δὲ δὴ τριωβολοῦ. In B. una voce τηνδεδί. In C. τήνδε δὴ, unde feci τὴν δὲ δή. Particulam adversativam δὲ præcedenti in priore membro μὲν reddi flagitat omnino linguæ indoles. Est tamen in hac scriptura aliquid, quod minus placeat, nimirum τὴν positum pro τηνδεν, quod Comicis in usu non esse observavi ad Pl. 44. et ad Conc. 275. unde præstat legere τήνδε δ' αὖ τριωβολοῦ. Sic Thesm. 190.

τῶ δ' οὐκ ἄρ' ἐστὶν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δακνεῖν.
καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γὰρ ἔστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός.

Πε. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

Ευ. οὐδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;

Πε. οὔ· ταυτὰ κρώζει, νὴ Δία, νῦν τε καὶ τότε.

Ευ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ;

Πε. τί δ' ἄλλο γ', ἢ
βρύκουσ' ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους;

Ευ. οὐ δεινὰν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν, καὶ παρεσκευασμένους,
ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὦ 'νδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα.
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται·
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς,

ὁ δ' αὖ Θεόγνις ψυχρὸν ἐν ψυχροῖς πατεῖ. τὰ μὲν, τὰ δ' αὖ vide in Acharn. 974. passimque apud Comicum occurrit hæc particula. Supra v. 2. ἦθι δ' αὖ πρόζυε πάλιν. Necessaria est et certa hæc emendatio.

19. τῶδ' οὐκ ἄρ' ἐστὶν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δακνεῖν. Primo excudi debuit τῶδ', ut est in tribus codd. et in primariis editt. τὼ δ', pro τούτω δ', e superiore nota mendosum esse intelligitur. ἐστὶν e codice B. adscivi, quæ lectio mihi optima videtur. Sic Ran. 227. οὐδὲν γὰρ ἔστ' ἄλλ' ἢ πεδίξ. In impressis est ἔστιν, ut scriptum est in duobus aliis codd. pro ἔστην, omisso ι, quod sæpius observavi veteres librarios negligere solitos fuisse. Auctor Etymol. M. p. 438. extrema: ἔφημαι, ἐστέον ἔνι ἀπὸ τοῦ ἧμαι, ἔζμαι, ἧσμαι, τὸ δοῦλον, ἔβλιστο, ἐβλίσην καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ι διφθόγγου, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς σ, γίνεται ἔσμαι· οἷον, τὸ δ' ἀρ' οὐδὲν ἔστιν ἄλλο πλὴν δακνεῖν. Inde depravata est altera lectio, cujus meminit Schol. ἔστην.

24. νὴ Δία. Vulgo μὰ Δία. In affirmatione Comicus nunquam adhibet μά. Particulas illas μὰ et νὴ a librariis sæpissime fuisse commutatas, observavi pluribus in locis, dudumque in hoc supplemento ad Ran. 41. Invitis etiam codd. legendum.

οὔ· ταυτὰ κρώζει, νὴ Δία, νῦν τε καὶ τότε.

eo, quem versio nostra exprimit, sensu. Fefellit interpolatorem negatio versus initio, quicum μὰ Δία conjungebat, contra sententiam, quæ ita perspicua est, ut in codd. etiam B. C. post οὔ sic accentu notatum, distinctionem posuerint librarii, de sermonis proprietate alioqui parum solliciti.

ἀναπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοδοῖν,
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν,
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει, κεὐδαίμονα,
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα.
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν·
κανοῦν δ' ἔχοντε, καὶ χύτραν, καὶ μυρρίνας,
πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστὶ πρὸς τὸν Τηρέα,
τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πύθεσθαι δεομένων,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν, ἣ 'πέπτετο.

Πε. οὗτος.

Ευ. τί ἐστιν;

Πε. ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει.

Ευ. χὠ κολοιὸς οὑτοσὶ

38. ἐναποτῖσαι χρήματα. Præter exspectationem pro ἐμβαλεῖν et ἐναποβλ. *ubi τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι συκοφαντέμενοι οἱ πολλοὶ ἀπέτισαν χρήματα.*

45. ἵνου καθιδρυθέντε. Vulgo ἵνα. In B. ἵνυ. Vide supra ad v. 9.

46. ἐνοὶ πρὸς τὸν Τηρέα. Sic membr. Minus bene, ut vulgo, duo alii παρὰ τὸν Τ.

48. εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν, ἣ 'πέπτετο. In vett. editt. erat εἶδε πόλιν, ἣ πέπτατο. Kusterus e conjectura, ut videtur, dedit ἢ πέπτατο. Prius, licet minus bonum, revocavit Berglerus, duabusque typographicis mendis vitiari sivit ejus propola. In B. scriptum εἶδε πόλιν, ἢ πέπτατοι. Diphthongo superscripta litera ο, varia scilicet lectio πέπτατο. Sed neutrum sincerum est. Inde εἶδε adscivi, quod Dawesius etiam conjecerat, tum 'πέπτατο reposui, prout ille certissime emendavit, probante Piersono ad Mœridis notam p. 311. πέτομαι ἐν τῷ ο, καὶ πέπτατο, Ἀττικῶς· πέπταμαι ἐν τῷ α, Ἑλληνικῶς. Istud cod. B. πέπτατο depravatum est ex 'πέπτατο. Eadem forma in hac fabula sæpius recurrit. Supra 35. ἀναπτόμεσθ'. Infra 1471. ἱπτατόμεσθα. 1384. ἀναπτόμενος. Tum etiam Conc. 899. πέπτατο. Lys. 55. πετομένης. Vide infra ad v. 90. Perperam in membr. εἶδε πτόλιν, quod ideo observo, ut *Cl. Reg. Professor* inde argumentum sumat, quo probet vocalem corripi ante literas στ. Vide not. ad Thesm. 56. Nub. 967. In duobus aliis recte πόλιν.

ἄνω κέχηνεν, ὡσπερεὶ δεικνύς τι μοι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἂν ποιήσωμεν ψόφον.

Πε. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θὲς τὴν πέτραν.

Ευ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.

Πε. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών.

Ευ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
παῖ, παῖ.

Πε. τί λέγεις, οὗτος; τὸν Ἔποπα ΠΑΙ καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός γ' ἐχρῆν ΕΠΟΠΟΙ καλεῖν;

Ευ. Ἔποπο῀. ποιήσεις ἔτι με κόπτειν αὖθις αὖ;
Ἔποπο῀.

Τρ. τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;

Ευ. Ἄπολλον Ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.

Τρ. οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωί.

Ευ. οὗτος, τί δεινόν; οὐδὲ κάλλιον λέγεις;

Τρ. ἀπολεῖσθον.

Ευ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω.

Τρ. τί δαί;

Ευ. Ποδεδιὼς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον.

Τρ. οὐδὲν λέγεις.

54. Ab hoc versu usque ad sextum deinceps perperam vulgo positæ sunt personæ, quas ad codd. fidem distinximus. *οἶσθ' ὃ δρᾶσον.* De hac formula poëtis Atticis familiari, et aliis in locis apud Comicum obvia, ut infra 80. Eq. 1158. Pac. 1061. videndus Koenius ad Corinthum de Dial. Att. §. 11.

55. *ἵν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.* Sic bene A. ad metri et linguæ normam. In duobus aliis, ut in impressis, claudicat versus omissione articuli. Nam *διπλάσιος* quatuor brevibus syllabis constat. Infra 1278.

πρεσβεῦ | διπλαν | σεμαλλ | σαγ | χιν μαι | δεικι.

59. *ποιήσεις ἔτι με κόπτειν αὖθις αὖ.* Sic B. In C. ut vulgo, *ποιήσεις τι με.* In membr. *ποιήσεις τυ με.*

63. *οὗτος, τί δεινόν; οὐδὲ κάλλιον λέγεις;* Vulgo legitur *οὗτος τί δεινόν, οὐδὲ κάλλιον λέγων.* Quod conveniunt cum præcedente Euripidis sermone: *Quæ rictus! adeo terribile quid hoc est, et infandum dictu.* ut posterior versus, tanquam glossema, priori interpretando serviat; quod frigidum et insulsum est. In membr. scriptum *οὗτος τί δεινόν.* Unde tantisper immutata scriptura bonam sententiam restitui.

66. *ἴσον τὸ πρὸς πολέμιον.* Fingit se præ timore cacasse, et defluente merda pedes inquinatos habere.

Ευ. καὶ μὴν ἔρου τὰ πρὸς ποδῶν.
Τρ. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;
Πε. Ἐπικεχοδὼς ἄγαγε Φασιανικός.
Ευ. ἀλλὰ σὺ, τί θηρίον ποτ' εἶ, πρὸς τῶν θεῶν;
Τρ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος.
Ευ. ἠττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος;
Τρ. οὔκ· ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' εὔξατο ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχοι.
Ευ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
Τρ. οὗτος γὰρ, ἄτ', οἶμαι, πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν, τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς· τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ, λαβὼν τὸ τρυβλίον. ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τε τορύνης καὶ χύτρας; τρέχω 'πὶ τορύνην.
Ευ. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην ἡμῖν κάλεσον.
Τρ. ἀλλ' ἀρτίως, νὴ τὸν Δία, εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
Ευ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν.
Τρ. οἶδα μὲν σαφῶς, ὅτι ἀχθέσεται· σφῷν δ' αὐτὸν οὕνεκ' ἐπεγερῶ.
Πε. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι'· ὡς μ' ἀπέκτεινας δέει.
Ευ. οἴμοι κακοδαίμων, χὠ κολοιός μ' οἴχεται

73. Ἴν'—ἴσχω. Sic recte B. distincte et perspicue. Vulgo solœce ἴσχῃ. Vide not. ad Ran. 24.

75. οὗτος γάρ, ἄτ', οἶμαι. Sic B. ut impressi: in duobus aliis ἄτ' omissum.

76. δεῖ τε τορύνης καὶ χύτρας. Sic A. B. In membr. claudicante versu, ut vulgo, omissa est vocula τε. Media in τορύνη syllaba corripitur.

84. οὔκουν'—Perperam vulgo οὔκουν'.

85. ὡς μ' ἀπέκτεινας—Sic duo codd. ut impressi. In membr. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὡς μ' ἀπέκτεινας δίκ.

86. χὠ κολοιός μ' οἴχεται. Id est plene μου οἴχεται. Θηρίον. In C. θηρίων.

ὑπὸ τοῦ δέους.

Πε. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν;

Ευ. εἶπ' ἐμοὶ,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;

Πε. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

Ευ. ποῦ γάρ ἐστιν;

Πε. ἀπέπτετο. 90

Ευ. οὐκ ἄρ' ἀφῆκας, ὦ 'γάθ'; ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

Επ. ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.

Ευ. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;

Επ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες;

Ευ. οἱ δώδεκα θεοὶ . . .
εἶξασιν ἐπιτρίψαι σε.

Επ. μῶν με σκώπτετον,
ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γάρ, ὦ ξένοι,
ἄνθρωπος.

Ευ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν.

Επ. ἀλλὰ τοῦ;

Ευ. τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

Επ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται 100
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

Ευ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις, ἢ ταῶς;

90. *ἀνέπτετο.* Vulgo *ἀνέπτατο*: in membr. *ἀνέπταστο*. Quam prætuli formam adstruunt observata ad v. 48. Male infra v. 1173. *ἰδίπτατ'* relictum fuit, pro *ἰδίπτετ'*. In Them. v. 1014. ubi altera forma e prioribus editt. remansit, reponendum *οὐ γὰρ ἂν πταρίπτατο*. Sed in melicis tuetur illa locum, ut Ran. 1351 *ἆ δ' ἀνίπτατ' ἀνίπτατ' ἰὼ αἰθέρα*.

95. *οἱ δώδεκα θεοὶ* . . . abruptus est sermo. Hæc Epopi dicit Euelpides, additurus, ut videtur, *πάντα σοι δοῦν ἀγαθὰ*, vel simile quid. Sed avertit se, et secum, ita ut ab Epope non exaudiatur, pergit *εἶξασιν ἰπτρίψαι σε*. In tribus codd. scriptum *ἴξασιν*. Vide ad Nub. 341.

100. *Σοφοκλέης*. Sic, ut impressi, C. In duobus aliis perperam *Σοφοκλῆς*. Vide not. ad Them. 169. Sophoclem perstringit, qui in *Tereo* dramate Regem illum introduxerat in avem conversum, quem eodem, quo in Tragœdia, habitu ornatum exhibuisse videtur Comicus.

102. *πότερον ὄρνις, ἢ ταῶς*; utrum alea

Επ. ὄρνις ἔγωγε.
Ευ. κἄτά σοι ποῦ τὰ πτεραί;
Επ. ἐξερρύηκε.
Ευ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
Επ. οὔκ· ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα ταῦρνεα
πτερορρυεῖ τε, καὐθις ἕτερα φύομεν.
ἀλλ' εἶπατόν μοι, σφὼ τίν' ἐστόν;
Ευ. νώ; βροτώ.
Επ. ποδαπὼ τὸ γένος;
Ευ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
Επ. μῶν Ἠλιαστά;
Ευ. μὰ Δία, θατέρου τρόπου·
ἀπηλιαστά.
Επ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ τὸ σπέρμ';
Ευ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.

an pavo? Lusus est in ambiguitate nominis ὄρνις, quod in genere *avem qualemcunque* significat, et speciatim *gallinaceum*. Quærit Euelpides, *utrum gallinaceus, an pavo?* Epops respondet: *alex equidem*, sed generali significatione. Latinis *alex*, ut Græcis ὄρνις, *avem* in genere, et speciatim *gallum* significat. Hoc autem quærit Euelpides, sive respiciens ad Epopis speciem et ornamentum; sive quia gallinaceorum et pavonum spectacula publice Athenis exhibebantur. Ideo ex utro harum avium genere sit percunctatur. Non placent Scholiastarum interpretationes: ἴυγξ, δίον ὀνεῖδος ἐσθίοντος ἢ πιεῖν. — ἴυγξ τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον, ἵνα ἴυγαγὸν τὸ ἱμάτιον. Istiusmodi lusibus nihil frigidius.

Aristophanis ætate rari erant admodum Athenis, magis adhuc in reliqua Græcia, pavones. Vide quæ Athenæus p. 397. ex Antiphontis oratione περὶ ναῶν inscripta excerpsit, unde discimus singulis novilunis pavones populo spectandos Athenis exhibitos fuisse. Aspiratio in literam ν mutata in latino nomine *Pavo*.

105. πάντα ταῦρνεα. Sic bene scriptum in membr. Vulgo ingrate et insolito cum hiatu τὰ ἕρνεα. Minus bene in primariis editionibus τὰ ταῦρνεα. α ε in α coalescunt. Vide ad Lys. 277.

109. μὰ Δία, θατέρου τρόπου. Vulgo μὰ ἀλλὰ θατέρου τρόπου. quam lectionem in nullo cod. reperi. In membr. μάλα θατέρου τρόπου. In B. οὐ μάλα θατέρου — In C. οὐ μάλα θατέρου — Primi codicis ΜΑΛΑ depravatum est ex ΜΑΔΙΑ. Aliæ depravationes e glossis ortæ sunt. Istud μὰ Δία simpliciter positum Grammaticus interpretatus fuerat per voces οὐ μᾶλλα, quæ postea in textum illatæ fuerunt, deinde οὐ in μὴ ob metrum mutatum fuit. μὰ per se negat, ut Thesm. 748. Ran. 951. Plut. 400. et passim. μὰ positum pro οὐ nullo modo locum tueri potest. μάλα θατέρου est in edit. quam curavit Ant. Fracinus.

Επ. πράγους, δὲ τοῦ δὴ δεομένῳ δεῦρ' ἦλθετον;
Ευ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω.
Επ. ... τίνος περί;
Ευ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νώ, ποτε,
κἀργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νώ, ποτε,
κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες, ὥσπερ νώ, ποτε·
εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
κατὰ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ', ὅσα περ ἄνθρωπος, ὅσα τ' ὄρνις, φρονεῖς.
ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ ἦλθ' ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
ὥσπερ σισύραν ἐγκαταπλιθῆναι μαλθακήν.
Επ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
Ευ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
Επ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν.
Ευ. ἐγώ;
ἥκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
Επ. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
Ευ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιαδί·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί· Πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου,

112. πράγους δὲ τοῦ δὴ—Sic membr. Vulgo δὲ δὴ τοῦ—In supp. v. pro λάβοις, B. λάβῃς habet; quod solecismum est.

118. κατὰ γῆν—Non, ut vulgo, καὶ γῆν.—Quorsum enim articulus cum θάλατταν, quum praecedens γῆν eo careat? Male tres codd. habent καὶ γῆν.

120. ταῦτ' οὖν. Id est διὰ ταῦτα οὖν. Vide ad Nub. 319.

123. Cranaan antiquum Atheniensium nomen a rege Cranao. Vide Meursium Regn. Att. i. 18.

126. Scelliī filio nomen erat Aristocrates. Lusus in paronomasia.

128. ταδί. Sic recte B. Vulgo ταδὶ. Illud Atticum est et suavius. Vide not. ad Conc. 885. Vulgo etiam legitur Lys. 97.

λίγοιμ' ἂν ὡς πρὸ δὲ λίγου, ὑμᾶς ταδὶ
ἐκπερᾶσαι——

ibid. 1010.

πόσου πέρυσι πρίασθε λακωνικὸν ταδί.
ἐγὼ δ'——

Nub. 431.

ἀλλ' ἴσως σοι ταῦτα παρ' ἡμῶν· ἆρα σο-
λικτὸν γ' ἐστὶ ταδὶ
ἐν τῷ λόγῳ——

His in exemplis, centumque aliis quam proferri possent similibus, quicunque teretes aures habet, percipit ταδὶ, ὑπὲ δίδε, τόδε, τοῦδε, ab Attico poëta scribi non debuisse.

130. Oculis subjicienda est dimensio hujus versus:

ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ, καὶ τὰ παιδία
λουσάμενα πρῲ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους·
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις. εἰ δὲ μή,
μή μοι τότ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.—

Επ. νὴ Δία, ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς.
τί δαὶ σύ;

Πε. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ.

Επ. τίνων;

Πε. ὅπου ξυναντᾶν μοι ταδί τις μέμψεται,
ὥσπερ ἀδικηθεὶς, παιδὸς ὡραίου πατήρ·
Καλῶς γ' ἐμοὶ τὸν υἱὸν, ὦ Στιλβωνίδη,
εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον, 140
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὠρχιπέδησας, ὧν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.—

Επ. ὦ δειλακρίων σὺ, τῶν κακῶν οἷων ἐρᾷς.
ἀτὰρ ἔστι γ', ὁποίαν λέγετον, εὐδαίμων πόλις
παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν.

λιγω | ταδι | περι του | Διος | τοιλιμπ | σιων.

Sic autem scriptus est non solum in tribus codd. sed etiam in duabus primariis editt. Ant. Fracinus μοι primus inserit, quod e glossa, eaque inutili, manifesto subornatum, et metrum jugulat. Satis mirari nequeo Kusteri levitatem et negligentiam. Sic ille ad hunc versum: *Metri gratia sic legendum est: λίγου ταδί μοι περὶ Διὸς τοιλιμπαίου.* Curnam vero in praefatione dixit se *Aldinae editionis fidem in recensendo textu prae aliis secutum fuisse?* Si eam inspexisset, conjecturis parsisset, sinceramque reposuisset lectionem. Quid vero Bergler? Mendam intactam reliquit. Kusteri notam probabile est eum ne quidem intellexisse. Iambus an creticus in secunda senarii sede esset, flocci eum ille non interdabat.

133. καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις. Sic membr. Vulgo ποιήσῃς.

134. Proverbium est: *μή μοι τοτ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς.* in eos qui amicos rebus in adversis deserunt. Facete Comicus verbum istud in contrarium sensum invertit.

140. *εὑρὼν ἀπιόντ'*—Sic libri omnes. Operarum errore in Kusterianas excusum *ἀπιόν'*. Mendam correxit Bergler.

142. Suidas: *ὠρχιπέδησας. τὸν ὄρχιν ἤψω αἰσχρῶς.* Suaviores essent numeri, si ad istum modum versus legeretur:

ὃν ὠρχιπέδησας, πονηρὲ δῆτ' ἐμοὶ φίλος.

143. *ὦ δειλακρίων σύ.* Suidas: *δειλὸν τοῦ, ὦ παιδαμοιστωνι σὺ καὶ δειλόστομε.* Anus in Pluto v. 973. *ἐγὼ δὲ πανυπέπτυσμαι δείλαινα.* Id est *ἄηχος ἄθλιος. καὶ δειλακρίων, ὁ ἄηχος δειλὸς, ὁ ἰλιγγιῶν, ὁ ταλαίπωρος, ἢ ὁ ἀνίσχιος.*

Ευ. οἴμοι, μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι ;
Επ. τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ' ;
Ευ. ὀτιὴ, νὴ τοὺς θεούς, ὃς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
Επ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν.
Ευ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος ;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς.
Επ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·
οὐ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.
Ευ. πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
Επ. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,
καὶ μύρτα, μήκωνα, καὶ σισύμβρια.
Ευ. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

147. Ἔωθεν. Sic codd. et primarius editt. Ant. Fracini errore Ἑωθὸν invectum fuit et in alias editt. transiit. Illud ex Kusteri nota reposuit Berglerus.

Ἔωθεν. Hæc est constans codd. omnium lectio, quam exhibuerunt primi editores, Aldus et Bern. Junta. Inepte Ant. Fracinus invexit Ἑωθὸν, quod plane nihili est. Istam depravationem qui amplexi sunt, non persensere venustatem illius Ἔωθεν, quod Græce tantumdem valet, ac in vernaculo nostro sermone un beau matin. Ἵνα ἡ Σαλαμινία ἀνακύψεται Ἔωθεν ἄγουσα κλητῆρα νικηθέντα. Où par un beau matin on verra arriver la Salaminie portant un huissier chargé d'assignations.

151. ἀπὸ Μελανθίου. Poëta is fuit Tragicus, cujus ideo meminit Comicus, quia lepram habebat.

153. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος. Hoc nomen est proprium viri illius temporis, qui luscus erat. Hinc petitas jocus. Perinde est ac si diceret : *Equidem luscus esse nollem pro talento auri.*

160. καὶ μήκωνα. Sic A. C. et editt. primariæ ad metri normam. In Aldina emendate μήκωνα : in Juntina, frequenti literarum permutatione, μήκωνα. Reliquæ veteres omnes μήκωνας. Quia duo alia nomina pluralis erant numeri, μήκωνας edidit Kusterus, non animadvertens versum sic pessumdari, quod quia ne suspicabatur quidem Bergleras, μήκωνα ex editione Farrei non reposuit.

161. νυμφίων βίον. Quia illa omnia sponsis debentur, sive ad coronas, sive in edulliis.

Πε. φεῦ, φεῦ·
ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν, ἣ γένοιτ' ἂν, εἰ πιθοισθ' ἐμοί.
Επ. τί σοι πιθώμεσθ';
Πε. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε ταναχοῖ κεχηνότες·
ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοὔργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρῃ,
Τίς οὗτος ὄρνις; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
Ἄνθρωπος ἀστάθμητος, ὄρνις πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένων.— 170
Επ. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.
τί ἂν οὖν ποιοῖμεν;
Πε. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
Επ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;
Πε. ἆληθες, ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος;
βλέψον κάτω.
Επ. καὶ δὴ βλέπω.
Πε. βλέπε νῦν ἄνω.
Επ. βλέπω.
Πε. περίαγε τὸν τράχηλον.

163. *ἦ γένοιτ' ἂν, εἰ πιθοισθ' ἐμοί.* Solecismum est quod vulgo legitur, *εἰ πιθησόμεθα.* Vide not. ad Pl. 1037. Emendationem præceperat Dawesius Misc. crit. p. 218.

164. *τί σοι πιθώμεσθ'; ὅ τι πίθησθε;* Sic scriptum oportuisse in aperto est, ut recte emendavit Dawesius loco supra laudato. Perperam vulgo *ὅ τι πίθεσθε;* In B. ut in editt. Bern. Juntæ, duo verba in optativo modo sunt, *πιθοίμεσθ'; πίθοισθε;* Sed modus hic non adhibetur cum interrogandi particulis absque altera *ἄν*. Vide ad Lys. 912. Pl. 374. 438.

165. *ταναχοῖ.* Vulgo *ταναχῇ.* In membr. *ταναχῶ.* Vide not. ad Lys. 1230.

167. *ἢν ἔρῃ.* Pressius et ad Græca propius, nec minus eleganter verti poterat: *en illic apud nos de inconstantibus illis, quos volitare dicimus, si quæras—*

169. *ἀνθρωπος ἀστάθμητος, ὄρνις πετόμενος.* Perperam vulgo inverso vocum ordine, *ἀνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος.*

172. *εἰ ἂν οὖν ποιοῖμεν;* Sic A. B. Vulgo *εἰ ἂν οὖν ποιῶμεν.* Perinde solœca sunt *ὅ τι πίθεσθε* versu ante hunc octavo, et *εἰ ἂν ποιῶμεν.* Frequentissimus circa horum modorum permutationem librariorum error. Vide ad Nub. 360.

Επ. νὴ Δία,
ἀπολαύσομαί τι γ', εἰ διαστραφήσομαι.
Πε. εἶδές τι;
Επ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
Πε. οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πῶλος;
Επ. πῶλος; τίνα τρόπον;
Πε. ὡς τις εἰ λέγοι, τόπος. 180
ὅτι δὲ πωλεῖται τοῦτο, καὶ διέρχεται
ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πῶλος·
ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο, καὶ φράξητ' ἄπαξ,
ἐκ τοῦ πώλου τούτου κεκλήσεται πῶλις.
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν, ὥσπερ πορνόπων,
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.
Επ. πῶς;

177. *ἀπολαύσομαί τι γ', εἰ διαστραφήσομαι.* Sic codd. B. C. et primariæ editt. Ant. Fracinus, qui plus mendarum in textum invexit solus, quam alii editores simul omnes, dedit, *ἀπολαύσομαί δ', εἰ διαστραφήσομαι.* Sed in quatuor sequentibus editt. prior lectio servata. Probenius *τι* omisit, quod etiam in membr. librarii errore omissum est: *ἀπολαύσομαί γ', εἰ διαστραφήσομαι.* Vocula *τι*, sine qua versus stare non potest, reposita fuit in duabus minoribus Batavis, de quibus exemplum non cepit Kusterus. Faceta est ejus nota: *Versus claudicat, qui facile sic suppleri et fulciri potest:*

ἀπολαύσομαί τί γ', εἰ διαστραφήσομαι;

vel potius sic:

ἀπολαύσομαι γάρ, εἰ διαστραφήσομαι.

Sed, ὁ bone, parce conjecturis; harum tibi facimus gratiam. Promisisti editionem ad fidem Aldinæ recensitam, et illam, ubi opus est, nunquam inspicis. Bergler us veterem reposuit lectionem, addita notula erroris etiam plena: *Ita legitur hic versus in edit. Farrei;* IN ALIIS *deest τι, quod tamen metrum requirit.* Quis non crederet Farreum illum divinum pæne fuisse hominem, qui superiorum editionum omnium mendas ingenii spongia absterserit? Editionem Barthol. Zanetti descripsit, in qua est illud *τι*, quod erat jam in edit. Cratandri, et in duabus primariis, quodque post Farreum repræsentarunt edit. Wecheli, duæ Batavæ, aliæque forte, de quibus haud immerito gallice dici potest:

Le reste ne vaut pas l'honneur d'être nommé.

179. *οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πῶλος*; Sic tres codd. Vulgo ἦτ' ἐστὶν, immo mendose in Kusteriana, et exinde in novissima Batava, ἦθ' ἐστίν.

180. *ὡς τις εἰ λέγοι, τόπος.* Perperam vulgo *ὥσπερ εἴπω τις, τόπος.* Particula *εἰ* ad sententiam omnino requiritur, ut infra 282. *ὥσπερ εἰ λέγοις.* In codd. eadem est personarum distinctio, quam exhibui; et sic jam notatæ fuerant in minoribus Batavis.

186. In proverbium apud Græcos abiit *fames Melia*, ut apud Romanos *fames Saguntina*. Verbi originem vide apud Thucydidis interpretes l. v. cap. ult.

Πε. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ', ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, 190
ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ Χάους
τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε.

Επ. ἰοὺ, ἰού·
μὰ γῆν, μὰ πᾳγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

Πε. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο;

Επ. σύ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς, βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ,
ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν πολὺν χρόνον. 200

Πε. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας;

Επ. ῥᾳδίως.
δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος

193. διαφρήσετε. διαπέμψετε. Perperam in membr. διαφρήσετε. Eadem menda est in Suidae editt. quem e literarum serie liquet διαφρήσετε scripsisse, non διαφορήσετε. Hunc versum citat Auctor Etymol. M. p. 271. ubi male excusum διαφρήσεται. Integram notam adponam: διαφρῶ, σημαίνει τὸ διαπεμπίζω, καὶ τιτρώσκω καὶ ἀφίνω παρὰ τὸ ῥῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἀφίημι, ὅτις καὶ ἀφῶ λέγεται καὶ προῶ· ἵστα κατὰ συγκοπὴν, προῶ, φρῶ· καὶ κατὰ δυνέρεσιν σύνθεσιν διαφρῶ καὶ εἰσφρῶ. Ἀριστοφάνης· τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε. γίγνεται δὲ ὁ παρὰ τῆς πρᾶ, ὃς ἐν τῷ πρασίμων φρασίμων, πράσιμος φρασμός. Male etiam ibi κνίσαν excusum, qui error in codd. frequentissimus. Idem auctor alibi, pag. 522. κνίσα—τὸ καπνῷ. εἰσφέρεται occurrit Vesp. 892.

194. πέπλας, retiolas. Retis est tenuissimi genus.

204. καλοῦμεν αὐτούς. Sic tres codd. et primariae editt. recte. καλοῦμεν futurum est Attico more formatum. Vide ad Ran. 202. 298. *Ego et conjux mea luscinia advocabimus eas.* Perperam Ant. Fracinus edidit καλῶ' ἐν αὐτούς. Bonam lectionem retinuerunt Cratander, Veneti, Wechelus. Binae confundunt minores Batavae καλοῦμεν ἐν αὐτούς; quod neutiquam credas Scholiastam agnoscere. Ad depravatam lectionem Portus, aut nescio quis alius, Scholi-

ἐάν περ ἐπαιρόωσι, θεύσονται δρόμῳ.
Πε. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μὴ νῦν ἔσταθι·
ἀλλ', ἀντιβολῶ σ', ἄγ', ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.
Επ. ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου·
χῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, 210
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν

ustæ verba accommodavit: illud ἄν in scholiis Aldinæ editionis non comparet, nec in secunda scholiorum editione. Hic rursus Aldinam inspicere dedignatus est Kusterus, qui ista nescivit expedire. Nihil habet insoliti transitio a singulari numero ad pluralem, quæ hic omnino necessaria est, ut intelligatur Epopem et lusciniam conjunctim ceteras aves vocaturos esse; si enim legas καλεῖρ' ἂν αὐτούς, *adscabo eas*, quorsum plurale quod sequitur pronomen, οἱ δὲ τὴν τοῦ ΦΘίγματος ἡν ἱκανοὶ ἔσεσθαι? Si solus aves vocaturus est Epops, emendandum etiam erat οἱ δ' ἐμοῦ τοῦ ΦΘίγματος—Sed libri omnes habent οἱ δὲ τήν, quod aliter stare non potest, quam servata codd. et veterum editt. lectione καλοῦμεν αὐτούς. Loquendi schema librario cod. Vat. incognitum mutandæ lectioni ansam dedit, quod sæpissime accidit in locis, ubi ἀναπαλοιδία est. Simile exemplum est apud Sophoclem in Philoctete v. 645.

ἀλλ', εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνθενδ' ἀνδρὸς λαβὼν
ἴσον σε χρεία καὶ πόδας μᾶλλον' ἔχει.

Quem locum, ut par erat, scilicet temere et imperite, nuper sollicitavit ὁ λόγιος. Ineptam ejus crisin, ubi opportunum erit, confutabo. Eam traditionem sequitur Comicus, juxta quam Procne in lusciniam, Philomela in hirundinem conversa fuit. Manifestum est hoc e v. 665. Recte itaque Scholiasta: ἀηδόνα, τὴν Πρόκνην γεγενῆσθαι φησι, ἥτις εἰς ἀηδόνα μετεβλήθη. Longa Palmerii nota omitti poterat. Non solo Aristophani Procne luscinia est. Apollodorus Mythologicæ historiæ scriptor optimus l. iii. cap. 13. in fine: καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται ἀηδὼν Φιλομήλα δὲ χελιδών. Sicque a plerisque Mythographis traditum est, quos laudat Hygini interpres ad fab. xlv.

212. τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν
ἰλιγξαμένη διερῇς μέλεσιν
γόνυος ξουθῆς· καθαρὰ χώρει—

Secundi horum versuum in fine μέλεσιν scriptum oportuit, ob metrum, ut est in duobus codd. B. C. In iisdem post ξουθῆς distinctum, quod et sententia flagitat. Denique perperam χωρεῖ vulgo excusum. Verbum est in imperativo: recte in B. notatus accentus χάρει. Sed superest in his versibus menda. Ἴτυν ultimam corripit. Legendum itaque:

τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν
διερῇς μέλεσιν γόνυος ξουθῆς
ἰλιγξαμένη· καθαρὰ χάρει—

Frequentissimæ sunt, præsertim in anapæstis, hæ vocum trajectiones. Ultimam vero nominis Ἴτυν corripi, poëtarum quotquot sunt omnium usu compertum est. Ex Atticis unicum advocabo, Sophoclem, cujus hi sunt in Electra versus 147.

ἀλλ' ἰκοί γ' ἃ στονόεσσ' ἄμμιν φρένας.
Ἴτυν, αἰλὶν Ἴτυν γ' ἰλεφόρητος,
ἥνις ἀστυξαμένα, Διὸς ἄγγελος.

Quum hæc in theatro canebantur, recens erat memoria versuum Euripidis in Helena 1116. quorum ex imitatione risum captasse videtur Comicus:

ἐλελιξομένη διεροῖς μέλεσιν
γένυος ξουθῆς· καθαρὰ χώρει
διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχὼ
πρὸς Διὸς ἕδρας, ἵν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων, τοῖς σοῖς ἐλέγοις
ἀντιψάλλων ἐλεφαντόδετον
φόρμιγγα, θεῶν ἵστησι χορούς·
διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὁλολυγή.
(αὐλεῖ τις.)

Πε. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.

Ευ. οὗτος.

Πε. τί ἐστιν;

Ευ. οὐ σιωπήσει;

Πε. τί δαί;

Ευ. ὀὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

Επ. ἐποποῖ, ποποῖ, ποποῖ, ποποῖ.
ἰαὼ, ἰαώ· ἴτω, ἴτω, ἴτω, ἴτω,
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσα τ' εὐστόρους ἀγρῶν γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτρώγων,
σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,
μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·

Σὺ τὰν ἰναύλιας ὑπὸ δικρούμους
μουσεῖα καὶ θάλαμον ἰλίζουσαν ἀηδόνα,
σὺ τὰν ἀωδοτάταν ἔχουσα μελῳδὸν,
ἀηδόνα δαπρύσασαν·
ἴλλ' ὅ διὰ ξουθᾶν
γυνόων ἰλιλιζομένα,
θρήνους ἱμεῖς ξυνεργὸς,
Ἐλένας μελίας ᾠόεσσ.

215. σμίλακος. Vulgo μίλακος. Vide ad Nub. 1007.

223. Personis loquendi vices divisi ad fidem duorum codicum A. B.

227. ἰαωὼ, ποποῖ, ποποῖ, ποποῖ. Sic B. C. et primarius editt. In Kusteriana ter ποποῖ.

231. νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτρώγων. Senarius est iambicus, in quo bis vocalis brevis producitur ante tenuem et liquidam, contra Dawesii canonem. Sed in melicis hanc licentiam sibi sumit Comicus.

οσσα τ' ἐν ἄλσει θαμινὰ βοῦλον
ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε
λεπτὸν, ἡδόμενα φωνᾷ·
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιό·
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει· τά τε κατ' ὄρεα,
τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομαρσοφάγα·
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἁμὰν αὐδάν·
τριοτὸ, τριοτὸ, τριοτὸ, τοβρίξ.
ὅσα θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας
τὰς ὀξυστόμους ἐμπίδας
κάπτεθ'· ὅσσα τ' εὐδρόσους τε
γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶνα τὸν ἐρόεντα Μαραθῶνος·
ὄρνις τε πτεροποίκιλος
ἀτταγᾶς, ἀτταγᾶς.
ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται·
δεῦρ' ἴτε, πευσόμενοι τὰ νεώτερα.
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν
οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων.
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς
καινὸς γνώμην,
καινῶν τ' ἔργων ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα.
δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο.

239. *πασ' ἄρα.* Si tres codd. et veteres editt. In Kusteriana, nescio unde, *πασ' αὖρα.*

241. *ἀνύσατε.* Subauditur *ἴδη, δέρμα, πτερύγιον*, vel simile quid. Sic Vesp. 369.

σωῶν μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἴσθ' ἅπαντες ἐς συνηρέσιον.

Tragicis frequentissimus est usus hujus verbi ellipticus. Plena locutio est apud Euripidem in Phœn. 164.

δικαίως εἶθ' ὁρίσαι νιφάδας πρὸς ἡλίου πρὸς ἀμὰν ἀμοιβαίαν.

257. *καινῶν θ' ἔργων ἐγχειρητής.* Sic tres codd. In impressis *καινῶν ἔργων θ'—*

Χο. τοροτοροτοροτοροτοροτοτίγξ. 260
κικκαβαῦ, κικκαβαῦ.
τοροτοροτοροτολιλιλίγξ.

Πε. ὁρᾷς τιν' ὄρνιν;

Ευ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ. 263
καί τοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

Πε. ἄλλως ἄρ' ὀὔποψ, ὡς ἔοικ', εἰς τὴν λόχμην 265
ἐμβὰς, ἐπῶιξε, χαραδριὸν μιμούμενος.

Φο. τοροτὶγξ, τοροτίγξ.

Πε. ὦ 'γάθ', ἀλλά γ' οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.

Ευ. νὴ Δί', ὄρνις δῆτα· τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταὼς;

Πε. οὗτος αὐτὸς νῶν φράσει· τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί; 270

Επ. οὗτος οὐ τῶν ἡδάδων τῶνδ', ἂν ὁρᾷθ' ἡμεῖς ἀεί·
ἀλλὰ λιμναῖος.

Πε. βαβαὶ, καλός γε καὶ Φοινικιοῦς.

Επ. εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ Φοινικόπτερος.

Ευ. οὗτος, ὦ σέτοι.

Πε. τί βαυστρεῖς;

Ευ. ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.

Πε. νὴ Δί', ἕτερος δῆτα, χ' οὗτος ἑξέδρον χώραν ἔχων. 275
τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης;

260. Huic versui præfixa in membr. persona χορὸς ἐρήδων. In B. χορὸς ἐρήδων, ἢ γλαυξ.

265. Continuantur vulgo hi versus Euelpidi. Melius in A. B. alteri sodali tribuuntur.

267. Personam præposui Phœnicopteri avis, ut factum oportuisse sequentia ostendunt. Testis est etiam Scholiastes in antiquis exemplaribus verba hæc non Epopi, sed avi cuidam adscripta fuisse.

268. ὦ 'γάθ', ἀλλά γ' οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται. Sic lectio hujus versus emendari debuit, quæ depravata est in libris omnibus. Ab hoc versu incipiunt tetrametri trochaici, et hic primus turpiter claudicabat, ὦ 'γάθ', ἀλλ' οὑτοσὶ—

275. νὴ Δί', ἕτερος δῆτα, χ' οὗτος ἑξέδρον χώραν ἔχων Sic scriptum est in B. C. Vulgo ἕτερος δὴ τἀχ' οὗτος—E Sophoclis Tyrone posteriore adumbratus hic versus juxta Scholiastam:

τίς οὗτος ἄρνις ἑξέδρον χώραν ἔχων;
ἆρ' οὐ δῆτα, χρόνον. ἑξέδρων δὲ, παρηλλαγμένως Σοφοκλῆς·
οἷον ἑξέδρους
ἀλλ' ἕστωσαν ἀνήρ.

276. Sic legitur in impressis hic versus:

τίς ποτ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης;

cujus ita corrupti sunt numeri, ut qui

Επ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι.
Πε. Μῆδος; ὦ ναῦ ναῦ Ἡράκλεις.
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν ἐπέπτατο;
Ευ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί. [280
Πε. τί τὸ τέρας τοτί ποτ' ἐστίν; ἦ σὺ μόνος ἆρ' ἦσθ' ἔτυψ;
ἀλλὰ χ' οὗτος ἕτερος;
Επ. ἀλλ' ἔστιν μὲν οὗτος Φιλοκλέους,
ἐξ Ἔποπος· ἐγὼ δὲ τούτου πάππος· ὥσπερ εἰ λέγοις,
Ἱππόνικος Καλλίου, κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.
Πε. Καλλίας ἆρ' οὗτος ὄρνις ἐστίν· ὡς πτεροῤῥυεῖ.
Ευ. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,

aures vel digitos habeat, statim depravationem animadvertat: nec tamen belli nostri interpretes minimum quid hic adnotarunt. In codd. paulo melius:

τίς ποτ' ἰοῦ ἰοῦ ὁ μουσόμαντις ἕτερος ἐμοὶ ἐμεδάνης;

rectis pedibus incedit prius comma, sed posterius in secundo pede clandicat. ἐμοῦ apud Comicum ultimam semper producit, nisi in hoc versu, et forte in altero, qui itidem mendosus est, ut suo loco declarabitur. Proinde reponi debuit, quod a poëta manu est:

τις ποτ' | ιοῦ ἰοῦ ὁ | μουσο | μαντις | αλ|λος | ερις | ερις | τις.

Vocula ἰοῦ ἰοῦ, quæ hic omissa fuerat, ut in Lys. v. 524. facile reponi poterat, etiam absque codd. ope, ex Æschyli versu, quem ex Edonis citat Scholiastes, sed mendose: sic autem legendus videtur:

τίς ποτ' ἰοῦ ἰοῦ ὁ μουσόμαντις, ἄλλος, ἔ-ξεστος, ὃν ἐγώ;

278. ἐπίστατο. Vulgo ἐπίσταται. Vide supra 48. 90.

281. Vulgo sic legitur hic versus:

ἀλλὰ χ' οὗτος ἕτερος.—οὗτός ἐστι μὲν Φιλοκλέους.

Manifesto depravata scriptura, quum titubet versus in penultimo pede, qui pyrrhichius est; nam in Φιλοκλέους secunda produci non potest. Vide not. ad Thesm. 169. Fluctuat etiam in codd. lectio. In membr. scriptum, οὗτος μὲν ἐστι Φ. Allusio est ad Philoclis Tragici poëtæ drama *Tereum*, cui ænigmatice objicit Comicus, quod Sophoclis ejusdem argumenti drama in alium habitum inverterit. Nam Tereus in hac Comœdia eodem exhibebatur ornatu, quo in Sophoclis Tragœdia, ut supra monui. Ideo avem, quam Pisthetærus percontabatur, quænam illa foret, dicit Comicus Tereus, *Epopem esse filium Philoclis, Epopis nepotem, se vero postremi hujus Epopis* (cujus non nominatur pater) *avum esse, eadem nominum successione, qua in Calliæ prosapia alternis sibi succedebant Hipponici et Calliæ.* Vide Perizonium ad Æliani V. H. xiv. 16. Quia vero altera illa avis, epopi forma similis, fœda aspectu erat, ideo etiam salse Comicus epopem illum Philoclis filium esse fingit. Nam Philocles visu fœdus erat, sive ob quodvis aliud corporis vitium: utique fœdum eum fuisse constat e Comici versu in Thesm. 168.

ναῦν' ἆρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποεῖ.

284. Facete in his versibus perstringitur Callias, qui paternas maximas opes dilapidaverat.

αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

Πε. ὦ Πόσειδον, ὡς ἕτερος αὖ βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
τίς ὀνομάζεταί ποθ' οὗτος;

Επ. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.

Πε. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος, ἢ Κλεώνυμος;
πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὤν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων;
ἦ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον;

Ευ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὦ 'γάθ', ἀσφαλείας οὕνεκα.

Πε. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον ξυνείλεκται κακὸν
ὀρνέων;

Ευ. ὦ ναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. ἰοὺ, ἰού·
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.

Πε. οὑτοσὶ πέρδιξ· ἐκεινοσί γε, νὴ Δί', ἀτταγᾶς·
οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ· ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀλκυών.

Ευ. τίς γὰρ ἔσθ' ὑπισθεν αὐτῆς;

Πε. ὅς τις ἐστί; κειρύλος.

Ευ. κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις;

Πε. οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος; 300

287. ὡς ἕτερος αὖ βαπτὸς—sic ad metri normam scriptum oportuit. Mendose vulgo αὖθις βαπτὸς—

290. Ales ille, si Cleonymus est, qui factum, ut ei crista non defluxerit, quemadmodum Cleonymo periit clypeus? Vide not. ad Nub. 680.

291. Male legitur hic versus in primariis editt. ut in cod. C. metro corrupto.

ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ 'πὶ τῶν ὀρνίων;

Ant. Fracinus ex alio cod. edidit, ut est in membr.

ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἔσθ' ἡ 'πὶ τῶν ὀρνίων;

Nulla habenda est ratio Kusterianæ emendationis: ἀλλὰ τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἐστὶν ἐπὶ τῶν ὀρνίων; Quod membr. exhibent ἔσθ' e glossa ortum est; ἐπὶ ab imperito librario e sequenti versu huc retractum: præpositio illa locum hic non habet.

298. Distinctæ personæ ad fidem codd. A. B. nisi quod in iis avium declaratio Epopi tribuitur, cujus in locum quater Pisthetærum posui. Namque præter omnem verisimilitudinem ista, οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος; Epops diceret.

299. κειρύλος. Vulgo κηρύλος. In membr. κιρύλος. Nostram lectionem tuentur veteres critici, merito: namque jocus perit, nisi per diphthongum no-

χ' αὐτηὶ γε γλαύξ.

Ευ. τί φῄς; τίς γλαῦχ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;

Πε. κίττα, τρυγών, κορυδός, ἐλεᾶς, ὑποθυμίς, περιστερα, νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπες, κεβλήπυρις, πορφυρίς, κέρχνη, κολυμβίς, ἀμπελίς, φήνη, δρύοψ.

Ευ. ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν ὀρνέων·
ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν κοψίχων.
τίνα τόπον ἆρα νέμεται;
οἷα περιπίζουσι, καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι, κεχήνασίν γέ τοι
καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ.

Πε. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.

Χο. ποποπο

Επ. κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺν, ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.
Χο. ποῦ; ποῖ; πῶς φῄς;
Επ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο· 330
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελαργίου.
Χο. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν, ἐξότου 'τράφην ἐγὼ,
πῶς λέγεις;
Επ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον.
Χο. τί μ' εἰργάσω;
Επ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
Χο. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον;
Επ. καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.
Χο. κἀστὸν ἤδη ποῦ;
Επ. παρ' ὑμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἶμ' ἐγώ.
Χο. ἔα, ἔα·
προδεδόμεθ', ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν.
ὃς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν, 340
παρέδη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέδη δ' ὅρκους ὀρνίθων·
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέν τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ, ἐξότου γ' ἐγένετ', ἐπ' ἐμοὶ

318. δεῦρ' ἀφῖχθον. Sinceram hanc lectionem e prava membr. scriptura elicui, in quibus ἀφῖχθαι. Vulgo ἀφίσθ'. Perperam in B. λεπτολογιστὰ, quod, metro licet reclamante, quædam editt. habent. Duo alii λεπτὰ λογιστὰ, ut editt. veteres. In Vat. cod. Kusterus reperit λεπτοσοφιστὰ, unde vulgato præfert Dawesius λεπτὰ σοφιστά. At ego alterum retinendum censeo.

326. παρ' ὑμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἶμ' ἐγώ. Inepte vulgo παρ' ὑμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν—

329. ὁμότροφά θ' ἡμῖν. Mendose ὁμότροφά σ' ἡμῖν.

333. Hic et sequens versus sunt etiam tetrametri pæonici, quorum posterior claudicat. In vulgata lectione non consentiunt codices. In C. ut in impressis ἴστε ἰξίσ' ἰγίνετ' γ' ἰσ' ἰμοὶ—In A. B. ἴστε ἰξίσ' ἰγίνετ' ἰσ' ἰμοὶ (mendose in A. ἰσ' ἰμοῖ). Apud nos igitur, ut in textu, legendum. Non aliter enim numeri constare possunt, nec versus hic antistrophico, scil. v. 350. congruere. Ineptit hic, ut fere ubique, Græculus, metrorum enarrator, catalecticos vocans tetrametros, qui sunt acatalecti. Fieri tamen possit, ut menda sit in scriptura.

334. In C. ut in impressis scriptum

πολέμιόν γ' ἐτράφη.
ἔστι πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν ὕστερος λόγος·
τοὺ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην,
διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν.

Πε. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

Ευ. αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες;

Πε. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.

Ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα.

Πε. τοῦτο μὲν λῆρεῖς ἔχων
κάρτα.

Ευ. πῶς;

Πε. κλαυσεῖ γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὼ 'φθαμλω 'κκοπῇς.

Χο. ἰὼ, ἰώ.
ἔπαγ', ἔπιθ', ἐπίφερε πολέμιον
ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε πάντα
ἐπίβαλε, περί τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τώδ' οἰμώξειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον,
οὔτε πολιὸν πέλαγός ἐστιν, ὅ τι δέξεται
τώδ' ἀποφυγόντε με.
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.

ἔστιν ἰξὸν' ὑγόντό γ' ἐν' ἡμῶ —In A. B. ἔστιν ἰξὸν' ὑγόνω' ἐν' ἡμῶ (mendose in A. ἐν' ἡμῶ).

336. Vulgo sic legitur hic versus:
πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος.
Corrupti sunt numeri, spondeo in tertia sede posito. Quippe ultima in ὄρνιν producitur, quod liquet e vv. 73. 512. 515. 561. 721. In suam ergo sedem reponenda erant voces a librariis male inversæ:
ἐστι πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν ὕστερος λόγος.

338. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα. Vulgo mendosissime, et profligato metro, ὡς ἀπολούμεθ' ἄρα. Librariorumne an editorum stuporem magis mirer nescio. Nihil ad hunc versum adnotarunt belli nostri Critici. Quod reponendum erat, ipse suppeditavit Comicus. Vide Aeharn. 333.

345. πάντα. Sic bene A. B. In hoc ultimæ vocali superscripta α, quod declarat πάντα adverbium esse formæ Doricæ, pro πάντως, cujus ultima longa est: quod non intelligens metrorum enarrator, γε inepte addidit.

ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
Ευ. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος;
Πε. οὗτος, οὐ μενεῖς;
Ευ. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ;
Πε. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
ἐκφυγεῖν;
Ευ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν.
Πε. ἀλλ' ἐγώ τοι σοὶ λέγω,
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι, λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
Ευ. τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει;
Πε. Γλαυξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.
Ευ. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοῖσδε;
Πε. τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας,
εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτόν.
Ευ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;
Πε. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβών, ἢ τρυβλίον.

355. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς ἐκφυγεῖν; Pessime vulgo δοκῇς, quod ita solœcum est, ut nihil magis. Aliquatenus ferendum esset δοκοῖς. Sed particula ἄν non ad cogitandi verbum δοκεῖν pertinet: construenda est cum aoristo infinitivi ἐκφυγεῖν, cui significationem futuri tribuit. Vide not. ad Pl. 380. Hic πῶς δοκεῖς valet *quomodo putas?* aptum non esset *quomodo putares?* Alia res est, ubi post suppositionem, aut conditionem, in multimembri phrasi, particula ἄν cogitandi verbum affixit. Exemplo sit hic locus in Euripidis Hippolyto:

πόσους ΔΟΚΕΙΣ δὴ κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν,
νοσοῦνθ' ἁρῶντας λίπτρα, μὴ δοκεῖν ἁρᾶν; πόσους δὲ πατρὶ πατέρας ἀμαρτάνοντας ξυνταμοιμίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γὰρ τάδ' ἐστὶ δυστῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλά. οὐδ' ἀνοσιοῦν σε χρὴν βίον λίαν βροτούς· οὐδὲ στίγων γὰρ, ἢ πατρεψιῶν δίκας, πανὼν ἀκριβώσει ἄν· εἰς δὲ τὴν τύχην πίσας', ὅσην σὺ, πῶς ἂν ἐκπόνας ΔΟΚΟΙ; *Quomodo se tandem evasuram illinc speraret?* Solœcum ibi esset δοκεῖ. Vide ad eum locum Præstantissimi Valckenarii notam p. 219. Monui ad Plutum in hac constructione sæpe librarios peccasse. Id apud Lucianum contigisse arbitror, cujus locum in Prometheo p. 28. sic lego: *οὐ γὰρ ἂν ἀφελόμενοι αὐτὸ σαφές γ' ἴσως, ἢ πανύστατα, μὴ οὐχὶ συντετρίφθαι ἅπαξ ὄν. καὶ εἶγε μὴ οὕτω φρενοῖτο, ἄξιος ἂν μοι δοκοίην ὑπὸ ἐκπαίδευσιν γοητῶν αἴρεσθαι.* Male ibi mea sententia legitur δοκῶ.

356. ἀλλ' ἐγώ τοι σοὶ λέγω. Sic bene A. B. Vulgo ἐγὼ σί σοι —

359. In B. prior pars hujus versus Euelpidi tributa, cum interrogationis nota: posteriori præfixa Pisthetæri persona, multo melius, quam in reliquis libris, ubi Euelpidi omnia continuantur.

Ευ. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνῦρες αὐτὸ, καὶ στρατηγικῶς·
ὑπεραικοντίξεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
Χο. ἐλελελεῦ· χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
ἕλκε, τίλλε, παῖε, δαῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
Επ. εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, πάθοντες οὐδὲν, ἄνδρε, καὶ διασπάσαι,
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα;
Χο. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
Επ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶν φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.
Χο. πῶς δ' ἂν οἵδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
Επ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ'· ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν ἔμαθον ἐχθρῶν, κοὐ φίλων,
ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
Χο. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
Πε. οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

362. *ὦ σοφώτατ'*—Sic tres codd. Male in impressis sine elisione *σοφώτατε*. —*εὖ γ' ἀνῦρες*. Perperam in B. *εὖ γὰρ ἄνδρες*.

365. *δαῖρε*. Sic membr. bene. Vide not. ad Nub. 442.

368. *ξυγγενέε*. Sic libri omnes: nec ulla causa est cur mutetur, tamen quia forma contracta Atticis usitatior, cui metrum hic non reluctatur, suspicari quis possit scripsisse Poëtam *ξυγγενῆ*.

370. *τισαίμεθ'*—Sic recte scriptum in tribus codd. Perperam in impressis, metro claudicante, *τισαίμεσθ'*.

373. *οἵδ'*—Mendose *οἵ γ'*. Scilicet *δε* valet *οὗτος*; non vero *ἔ γε*.

377. *οὐ μάθοις ἄν ποτ'*—Sic bene Kusterus e Vat. cod. nisi quod *ποτ'* excudi passus est. Legebatur antea corruptis numeris, *οὐ μάθοις ἂν οὐδέν*. Hoc modo scriptum est in C. atque etiam in B. Sed in hoc superne positum *ποτ'*—In membr. librarii errore *ποθ'*.

378. *ἀνδρῶν ἔμαθον*. Insertam vulgo particulam *γε* non agnoscunt A. B. Merito eam expunxi.

383. *ἄναγ' ἐπὶ σκέλος*. Hæc verba in omnibus libris Pisthetæro continuantur, recte: socio hæc dicit, qui in

Επ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
Χο. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί τω πρᾶγμ' ἡναντιώμεθα.
Πε. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμῖν· ὥστε τὴν χύτραν
τώ τε τρυβλίω καθίει·
καὶ τὸ δόρυ χρὴ, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντὸς, παρ' αὐτὴν 390
τὴν χύτραν, ἄκραν ὁρῶντας
ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νᾶν.
Επ. ἰτέον· ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυγησόμεσθα ποῦ γῆς;
Πε. ἐν Κεραμεικὸς δέξεται νεό.
δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς,
μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν

procinctu stat, paratus ad excipiendum avium impetum. Male ista intellexit Kusterus.

386. Hic versus sic, ut eum exhibui, digestus et scriptus est in A. B. optime. Vulgo in duos dimetros divisus est, quorum posterior claudicat,

ἡμῖν δοκεῖ τὸν τε χύτραν.

Insertam copulam τε, ut versus acatalectus fieret, a mala manu esse res ipsa ostendit. χύτραν priorem corripit, proinde pes est iambus, qui in metro trochaico locum non habet. Vitium sensit Dawesius, et sine codicis ope emendavit:

ἡμῖν δοκεῖ τὴν χύτραν τε.

Nostram lectionem prætulisset, si iisdem usus fuisset codicibus. At idem vir sagacissimus recte conjecit in seq. versu scribendum esse τώ τε τρυβλίω in duali. Sic perspicue scriptum est in membran. In duobus aliis perperam, ut in primariis editt. τῷ τε τρυβλίῳ. In recentioribus τῷ τε τρυβλίῳ. Inepta est Scholiastæ interpretatio statuentis ellipsin præpositionis ἀνὰ. Quin ea locum habere posuit, obstat copula τε.

390. Vulgo sic leguntur hi versus:

τῶν ὅπλων ἐντὸς, παρὰ τὴν χύτραν ἄκραν αὐτὴν ὁρῶντας.

Prioris corrupti sunt numeri, siquidem dactylus est in tertia sede, quam solum trochæum, vel ejus solutionem, tribrachyn admittit. In membr. scriptum τῶν ὅπλων ἐντὸς παρ' αὐτὴν χύτραν ἄκραν αὐτὴν ὁρῶντας, unde facilis erat metri restitutio:

τῶν ὅπλων ἐντὸς παρ' αὐτὴν τὴν χύτραν, ἄκραν ὁρῶντας.

394. καταρυγησόμεσθα ποῦ γῆς; Perperam libri scripti καταρυχθησόμεθα, impressi καταρυχθησόμεσθα ποῦ γῆς, corruptis numeris. Facilem emendationem præceperat Dawesius.

396. δημόσια neutrum est plurale adverbii vicem sustinens. Perperam vulgo δημοσίᾳ, contra metri rationem.

398. μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν. Sic optime membr. Vulgo, pessumdato metro, μαχομένου τοῖσι πολεμίοις. In B. μαχομένου τοῖς πολεμίοισιν, bene quod ad duas postremas voces. Qui in bello

ἀπορθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

Χο. ἄπαγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν, 400
καὶ τὸν ἀνιμὸν καταθοῦ κύψας
παρὰ τὴν ὀρχήν, ὥσπερ ὁπλίτης·
κἀναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτὲ,
καὶ πόθεν ἔμολον,
καὶ τίν' ἔχοντές γ' ἀτίνοιαν.
ἰὼ Ἔκοψ, κέ τοι καλῶ.

Επ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

Χο. τίνες πολῖ' οἵδε, καὶ πόθεν;

Επ. ξείνων σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

Χο. τύχη δὲ ποῖα κομίζει 410
ποτ' αὐτὼ πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν.

Επ. ἔρως βίου, διαίτης τε,
καὶ σοῦ, ξυνοικεῖν τέ σοι,
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

Χο. τί φῄς;
λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους; 415

Επ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.

Χο. ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς;
ἵστω πέτοιθέ, μοι ξυνών,
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν; 420

occubuerant Athenienses, publice in Ceramico sepeliebantur. Vide Meursii *Ceramicum* cap. 22. Ornea nomen est urbis inter Corinthum et Sicyonem sitæ, de qua videndus Strabo p. 586. Lusus est in paronomasia. Infra v. 967. ubi Futidicus oraculum edit de societate inter duos illos Athenienses et aves inita, eorumque communi in ære domicilio, obscure istud innuit, Ornearum situm memorans, τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

405. Hic vulgo legitur sine ulla metri forma ἐπὶ τίνα τ' ἀτίνωσιν. Versus hi sunt anapæstici, qui paræmiaco concludi debent. Vix aliter scribere potuit poëta, ac eo quo versum reconcinnavi modo, καὶ τὸν ἔχοντές γ' ἀτίνωσιν. In Pace 104. τίνα τοῦτ' ἔχων;

411. περὶ ἔρως. Tres codd. metro reclamante, περὶ ἔρωτος.

419. κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἤ. Versus est dimeter iambicus: prava itaque lectio est duorum codd. in quibus τῶν ἐχθρῶν. Librarios fefellit constructio minus obvia. Infra 1752. λὰξ εἰ τὰ πάντα κρατήσας. Vide quæ notavimus ad Eurip. Phœn. 600.

Επ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, οὔ-
τε λεκτὸν, οὔτε πιστόν· ὡς
σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
τὸ τῇδε, καὶ τὸ κεῖσε, καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.

Χο. πότερα μαινόμενος;

Επ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.

Χο. ἔνι σοφόν τι φρενί;

Επ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.

Χο. λέγειν κέλευέ μοι, λέγειν.
κλύων γὰρ, ἂν σύ μοι λέγεις
λόγων, ἀνεπτέρωμαι.

Επ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν αὖ πάλιν
ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ 'γαθῇ
εἰς τὸν ἱππὸν εἴσω, πλησίον τοῦ 'πιστάτου.
σὺ δὲ τοῦτ' ἐφ' οἵσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ,
φράσον, δίδαξον.

Πε. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὐκ,
ἢν μὴ δοκῶ γε, οἶδ' ἐγὼ διαθήκην ἐμοὶ,
ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ,
μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μητ' ὀρύττειν—

Χο. οὔ τι που

425. προσβιβᾷ λέγων. Equit. 35. οὐ προσβιβάζως μ'. Ubi schol. πείθει, παραινεῖ. Inde Hiquet bene apud Æschinem. in orat. c. Ctesiphontem p. 485. legi καὶ οὐ λόγῳ προσβιβάζον ἡμᾶς, frustra doctis quibusdam viris προβιβάζων reponentibus.

436. Varias nominis interpretationes afferunt veteres Critici, quarum hæc Kustero præ aliis placet: πάλλων Ἡφαιστος πρὸς τὰς ἰσχίας βρυμένος, ὡς ἔφορος τοῦ πυρός. Non minus tamen probabilis est illa, juxta quam ἰπτάσθης vocatur ξάλπιόν τι πολλὰ πανοπλίαν ἔχον, ἐξ οὗ οἱ μάγειρα ἀνταιρέμενον, φασὶ, τὰ κρέατα, καὶ τὰ ἐργαλεῖα. Alii, forte verius, simpliciter exponunt τὸν χυτρόποδα, la marmite. Vide Eustathium ad Odyss. p. 1827. l. 44. ubi diversas hujus nominis significationes exsequitur.

438. οὐκ. Vulgo οὐ. Vide ad Lys. 873.

443. οὔ τι που τὸν . . . quod intelligit, retinet, scilicet πρωκτόν.

τὸν . . . ; οὐδαμῶς.

Πε. οὔκ· ἀλλὰ τῷ 'φθαλμῷ λέγω.

Χο. διατίθεμαι 'γωγε.

Πε. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.

Χο. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾷν τοῖς κριταῖς, 445
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν.

Πε. ἔσται ταυταγί.

Χο. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾷν μόνον.

Κη. ἀκούετε λεώ· τοὺς ὁπλίτας νυμενὶ
ἀνελομένους θᾶττ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις. 450

Χο. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος. σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπών, ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω 455
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς
ἀξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' εἰς κοινόν.
ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται. [460
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας,

444. διατίθεμαι 'γωγε. Perperam vulgo διατίθεμ' ἔγωγε. Vide ad Thesm. 594.

445. Post ἐπὶ τούτοις, πᾶσι. Sic recte distinctam est in B. Non enim τούτοις refertur ad κριταῖς. ἐπὶ τούτοις valet *hac lege, hac conditione, ut, si fidem praestiterim, judicum omnium calculo, et spectatorum omnium applausu vincam.*

446. νυμενὶ, una voce: male vulgo divisim νῦν μενί. Vide Kennium ad Corinthum p. 56.

449. θᾶττ'. Perperam vulgo θ' ἅττ'. α ε in ω coalescunt. Vide ad Lys. 277.

454. ὅ τι μοι παρορᾷς. Id est ὅ τι ἐμοὶ παρ' ἐμοί. *Quod mihi inest vides.* Mirum in modum se torquet Abreschius ad Aristaenetum p. 240. ut constructionem expediat, quam sic, multa supplens, quae minime desiderantur, instituit: τάχα γὰρ τύχοις ἂν ἐξειπὼν χρηστόν τι, ὃ ἐμοὶ παρορᾷς παρὰ τὸ ἐμὸν ἰσχνόν.

460. ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας. Voces in impressis et in scriptis etiam libris inversae cum metri ruina. Sic vulgo legitur:

ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ ἂν ἥκεις τὴν σὴν πράγματι γνώμην ἀναπείσας.

Ultima in πράγματι male corripitur ante literas γν. Deinde quid sibi velit istud ἄν, nemo dixerit: id membr. non agnoscunt, in quibus scriptum ἐφ' ὅτῳ

λέγε θαῤῥήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν.

Πεισθέταιρος.

καὶ μὴν ὀργῶ, νὴ τὸν Δία, καὶ προπεφύραται λόγος εἰς μοι, ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθαι κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις.

Εὐελπίδης.

δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;

Πεισθέταιρος.

μὰ Δί', ἀλλὰ λέξειν ζητῶ τι πάλαι μέλα, καὶ λαρινὸν ἔπος τι, ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν. οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, εἴ τινες ὄντες πρότερον βασιλῆς - - -

Χορός.

ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος;

Πεισθέταιρος.

ὑμεῖς,

πάντων ὁπόσ' ἐσὶν, ἐμὲ πρῶτον, τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ. ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου, καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε, καὶ γῆς.

Χορός.

καὶ γῆς;

Πεισθέταιρος.

νὴ τὸν Ἀπόλλω.

Χορός.

τουτὶ, μὰ Δί', οὐκ ἐπεπύσμην.

ως ἅπας. In duobus aliis ἱφ' ἑνὸς ως δὲ ἅπας. Sed in B. subducta minio lineola indicat δὲ delendum esse. Optime itaque Dawesius, quem merito sequor, lectionem reconcinnavit. Numerosus est et molliter fluens tetrameter: alterum vero, si quis forte contendat nihil in eo esse quod metricae legi adversetur, fatebitur tamen durum et scabrum esse.

464. δειπνήσειν. Male hoc vulgo Choro tribuitur. Non melius nota margini cod. C. apposita Tereum seu Epopem hoc loqui facit. In membr. nulla adscripta persona. Sunt vero haec verba Euelpidis, ut lusus et dicteria omnia hujus colloquii. In sequentibus personas partim ad codd. fidem, partim ad decori rationem distinxi. Varietatum in hac re commemoratione lectori taediosus non ero.

467. βασιλῆς. Male in tribus codd. βασιλεῖς.

470. τουτί. Membr. τουτί.

Πεισθέταιρος.

ἀραθὴς γὰρ ἔφυς, κὠ πολυπράξμων, ὦδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι, πρὸ ἑρᾶν τῆς γῆς· κἄπειλανόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν· γῆν δ' ἐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀπορῆσαν ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.

Εὐελπίδης.

ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεῶς Κεφαλῆσιν.

Ἔποψ.

οὐκοῦν δῆτ', εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο, ὡς πρεσβυτάτων ὄντων, αὐτῶν ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία.

Εὐελπίδης.

νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τολοιπόν· ὡς οὐ ταχέως ἀποδώσει Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.

Πεισθέταιρος.

ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων τοίνυν ἦρχον τὸ παλαιόν, ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐγὶ τεκμήρια τούτων. αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννει; ἦρχέ τε Περσῶν, πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβύζου· ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.

Εὐελπίδης.

διὰ ταῦθ' ἅρ' ἴσχων καὶ νῦν, ὥσπερ Βασιλεὺς ὁ Μέγας, διαβάσκει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος, ὀρθήν.

Πεισθέταιρος.

ἔτω δ' ἰσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥς ἔτι καὶ νῦν, ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθιον ᾄσῃ,

476. Allusio ad pagum Atticæ, cui nomen Κεφαλή. Vide Meursium de Pop. Att.

481. *Ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων τοίνυν ἦρχον τὸ παλαιόν.* Primo in tribus codd. et in primariis editt. scriptum est *Ὡς δ' οὐχί.* Media particula in recentioribus perperam omissa est. Tum in libris omnibus inversus est vocum ordo, contra anapæsticorum commatum legem, hoc modo:

ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον τὸ παλαιόν.

489. *Ἴρθιον.* Sic C. ut impressi, recte. In membr. *Ἴρθιον.* Sic etiam in B. a prima manu; sed ρ superne additum. Vide ad Conc. 739.

ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι, σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοὶ, τορνευταςπιδολυροπηγοί· οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ.

Εὐελπίδης.

ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μόχθηρος Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
ἐς δεκάτην γάρ ποτε ταιδαρίου κληθεὶς, ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κἄρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δὲ πιεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ἦσε·
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν Ἀλιμουνταδε, κἄρτι προκύπτω
ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης ταίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμάτιόν μου.

ΠεισΘέταιρος.

ἵκτινος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχε τότε, κἀβασίλευε.

Ἔκοψ.

τῶν Ἑλλήνων;

ΠεισΘέταιρος.

καὶ κατέδειξεν ταῦτός γ' οὗτος βασιλεύων
ταρακυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις.

Εὐελπίδης.

νὴ τὸν Διόνυσον, ἔγωγ' οὖν

490. *σκυλοδέψαι*. Mendose vulgo *σκυτοδέψαι*. Vide ad Thesm. 56. et Pl. 514.

495. *κἄρτι καθεῦδον*. Vide ad Conc. 302. Male autem *κἄρτι 'καθεῦδον*. In A. B. sine apostropho scriptum *κἄρτι καθεῦδον*.—*καὶ πρὶν δὲ πιεῖν τοὺς ἄλλους*—Vulgo *καὶ πρὶν δυεῖν*. In membr. *καὶ πρὶν δὲ πίνειν*—unde veram lectionem restitui. *πιεῖν* primam corripit, quæ in *πίνειν* producitur. Hæc ejusdem verbi tempora sæpissime ab ignaris prosodiæ librariis commutata, quod et editores nonnunquam fugit. Vide Bentleii emendatt. in Menandrum p. 77. ad hos versus:

οὐ γὰρ τὸ πλεῖθος, ἂν σπανῇ τις, τοῦ πίνοντος δ' ἡδέως.—
χαλεπὸν, ὅταν τις ἂν πίῃ πλέον λαλῇ.

ubi perperam *πίνοντος* et *πίνῃ* editum fuerat.

496. *Ἀλιμοῦς*, pagus Atticæ. Vide Meursium libro modo laudato.—*κἄρτι προκύπτω*—Sic tres codd. ut Kusterus e Vat. edidit. Antea legebatur *κἄρτι*—

498. *μέλλω τε βοᾶν*. In membr. *μέλλων τε βοᾶν*. In C. *μέλλω δὲ βοᾶν*. Omnes *δ'* ut primariæ editt. Suspicari quis inde possit poëtam scripsisse,

—μέλλων τε βοᾶν, δ' ἀπέβλεπε θοιμάτιόν μου.

pro *μέλλοντός μου βοᾶν*. Sed major in vulgata lectione perspicuitas.

500. *καὶ καταδείξειν ταῦτός γ' οὗτος βασιλεύων*. Vulgo *καταδείξειν γ' οὗτος*

ἐκολινδούμην ἵκτινον ἰδών· κἄθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων,
ὀβολὸν καὶ ἑβδόμην ἐχθισα· κἄτα κενὸν τὸν θύλακον αἴκαδ' ἀφεῖλκον.

Πεισθέταιρος.

Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
χωπόθ' ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες
τοὺς πυρροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

Εὐελπίδης.

τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· ΚΟΚΚΥ, ΨΩΛΟΙ ΠΕΔΙΟΝΔΕ.

Πεισθέταιρος.

ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων, ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.

Εὐελπίδης.

τουτὶ τοίνυν οὐκ ἤδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
ὁ δ' ἄρ' ἑστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν, ὅ τι δωροδοκοίη.

Πεισθέταιρος.

ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἁπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
αἰετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὤν·
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ, γλαῦξ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων,
ἱέρακα.

πρῶτος. Nostra lectio est in membr. nisi quod fulcrum, seu particula γε, ibi deest.

505. τότε γ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες. Sic bene Kusterus in notis. Vulgo, titubante versu, τότ' οἱ—In B. τότ' αὖ οἱ, quod non procedit. Ultima in πόλιν longa est. Vide Ran. 1384.

511. οὐκ ἤδη 'γώ. Sic in A. B. ut Kusterus edidit e Vat. Antea legebatur οὐκ ἤδειν 'γώ. Hoc procul dubio in codd. suis reperserant primi editores: unde colligi potest Atticam illam formam ἤδη infinitis in locis a librariis obliteratam fuisse, siquidem ei ne quidem hic pepercerant, ubi solam eam metrum admittebat, proindeque a viris doctis bene eam ubique reponi. Vide not. ad Nub. 329. In B. scriptum τουτὶ γ' οὐκ ἄθ' 'γώ. In duobus aliis τοίνυν οὖν, bene omisso γε.

513. ὁ δ' ἄρ' ἑστήκει. Sic tres codd. In impressis ὁ δ' ἀνεστήκει.

515. αἰετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων. Hoc voces ordine collocari debuerunt. Vulgo perverse legitur, αἰετὸν ἕστηκ' ὄρνιν ἔχων, quo pacto iambus est in quarto pede. In membr. scriptum αἰετὸν ἑστηκεν ὄρνιν ἔχων.

Εὐελπίδης. [σιν;
νὴ τὴν Δήμητρ', οὔ ταῦτα λέξεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχου-
Πεισθέταιρος.
ἵν', ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστί,
τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα
λάβωσιν.
ὦμυν τ' οὐδεὶς ἀνθρώπων τότε θεόν· ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες. 521
Λάμπων δ' ἔτι καὶ νῦν ὄμυσιν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.

517. *τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσι*; Sic A. B. ut Kusterus e Vat. edidit. Antea legebatur *τίνος οὗν ἕνεκα*. In C. scriptum *τίνος γὰρ ἕνεκα*—

519. *τὰ σπλάγχνα διδῷ*. Perperam vulgo *διδοῖ*. Pendet hoc verbum ab *ἵνα*, quod subjunctivum regit. Forma autem contracta subjunctivi *διδοῖ* a *διδόω* nescio an quispiam usus fuerit.

520. *ὦμυν τ' οὐδεὶς ἀνθρώπων τότε θεόν*. Ut Nub. 1227. *καὶ, νὴ Δί', ἀκριβόσιτόν γ' ἐκάμυνε τὸν Θεόν*. Mœris: *ὀμόναι, Ἀττικῶς. ὀμύειν, Ἑλληνικῶς*. Thomas: *ὄμοσαι, οὐκ ὀμόσαι*. Alterum est ex librariorum errore, ut *διωκτέον εἰ*, quod in Lys. 733. ante nos legebatur. Perperam in libris omnibus, *ὄμοσέ τ' οὐδεὶς τὸν' ἀνθρώπων θεόν*, iambo rursus in tertia sede posito—*ὄμνυε* vero respuit Atticismus: in textu igitur reponendum *ὦμνυ*.

521. *Λάμπων δ' ἔτι καὶ νῦν ὄμυσιν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι*. In impressis sic legitur hic versus:

Λάμπων δ' ὄμυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τις τί.

Primo quia verbum *ἐξαπατᾷ* manifesto ad nomen *Λάμπων* refertur, nemo non videt indefinitum *τις*, quod sententiam non minus quam metrum turbat, ineptissime infertum fuisse, delerique debuisse: non comparet in A. B. Deinde in tertia sede pes est tribrachys. In B. constant numeri: *Λάμπων δ' ὄμυσίν γ' ἔτι καὶ νῦν*. Sed fulcrum librario debetur. In membr. syllaba deficit, et pro tribrachy pyrrichius est: *Λάμπων δ' ὄμυν' ἔτι καὶ νῦν*. Remedium non alibi quærendum erat, quam in restitutione sinceri vocum ordinis: *Λάμπων δ' ἔτι ἐ νῦν ὄμυσιν*. Id ut facillimum, ita certissimum est. Quia dissolutis incedit pedibus versus anapæsticus, in quo per singulos pedes, vel saltem per singulas dipodias pars orationis absolvitur, sæpissime in hoc metro peccarunt librarii, vocum ordinem invertendo. Festiva Kusteri nota prætermittenda non est: *Ut versus recte se habeat, legendum est:*

Λάμπων δ' ὄμυσιν ἔτι καὶ νυὶ τὸν χῆν'.
ὅταν ἐξαπατᾷ τι.

Priorem correctio, νυὶ pro νῦν, est EX INGENIO; *at posterior, ἐξαπατᾷ τι, omnino vocula τις, ex Ms. Vat. U.* At vero, *ô bone, ingenio* tuo male utere. Mallem non ita *ingeniosum* te fuisse, et syllabarum quantitates paulo melius didicisse. *ὄμνυσιν* tibi dactylus est: atqui mediam semper producit. Thesm. 272.

ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ', ἄλγεα Διός.

Idem est syllabæ modulus in tertia ac in prima singulari. In duali vero et in plurali analogiam sequitur reliquorum verborum in *μι*. Ut *εἴθετον, ἴδωσι, ἴστασι*, sic *ὄμνυσι* media longa: ut *εἴθετε, ἴδωτε, ἵστατε*, sic *ὄμνυτε* media brevi. Nub. 248.

ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι—σοὶ δ' ἔχ' ὄμνυε',
ἐ—

In præstantissima autem illa tantisque elata laudibus editione Berglero-

οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους, ἁγίους τ' ἐνόμιζον·
νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μανᾶς.
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους,
βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἱεροῖς.
πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους.
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπτησάμενοι παρέδεν' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,
κἆπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν, ὥσπερ κενεβρείων.

Burmanniana pessima priorum lectio servata fuit, nec ad hunc versum quicquam adonatum.

525. *βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἱεροῖς.* Euripidis Ionem respicit, in quo dramate Ion aves e Delphico templo abigit, sagittisque petit. Sic ipse v. 106. loquitur:

πτηνῶν τ' ἀγέλας,
αἳ βλάστουσιν σίμ' ἀναθήματα,
τόξοισιν ἁμᾶς φυγάδας θήσομαι.

et 172.

τίς δ' ἱερίδων ταυνὺς πτερυγὶ
μῶν ὑπὲρ θρεγνοὺς ἰύπαις
παρφηρὰς θήσων τίνους;
ψαλμοί σ' ἐξέσουσι τόξων.

528. Suidas in πτηνά. *καὶ πτησαι, Σημειωτὸν ἔχουσι παρ' Ἀριστοφάνει.*

532. *ἐπτησάμενοι.* Subauditur *μόνοι*, cujus adverbii frequentissimam esse ellipsin monui ad Conc. 342. Æschines c. Tim. p. 91. *οὐκ ἀγοίους, ὅτι ἐπτερύκασι τὸν ἔρωτα, ὃ Ἀθηναῖοι· ἀλλὰ καὶ πρεσβύτας ὁρῶ.* Ad quem locum facete Reiskius: *pro οὐ μόνοι οὐκ ἀγοίους. Sed illi breviloquentiæ studiosi Attici solent illud οὐ μόνοι similibus huic locis omittere,* ME QUIDEM HAUD PROBANTE. *Verum ita solent.* O male factum, quod Periclis ætate Reiskius non vixerit! Quam bene ille sermonem constituisset Atticum!

538. *κενεβρείων.* Suidas: *Ἐπιτιμᾶσιν. κενέβρια γὰρ τὰ πεπρισμένα, κατὰ ἐναλλαγὴν συνεχείων.* Hesych. *κενέβρια. τὰ θησαῦρια, καὶ πεπρισμένα κρέατα.* Galenus per diphthongum scribit *κενεζρεια*. Locum dabimus in supplemento fragmentorum.

Vulgo scriptum est *κενεζρείων*, ita flagitante metro. Infinitis in nominibus desinentibus in *ιος, ια, ιον*, Attici ι diphthongi eximunt: sed tum quod remanet ι breve est, ut in *ἱερία, βάκχος, ἐνιαύσιος, ἐρίδιος*. Proinde *κενεζρίων* cujus usus, ubi correptam syllabam metri lex flagitat, hic pro *κενεζρείων* stare non potest.

Επ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κἠμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
Χο. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἠναντιώμεσθα.
Πε. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμῖν· ὥστε τὴν χύτραν
τῷ τε τρυβλίῳ καθίει·
καὶ τὸ δόρυ χρὴ, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντὸς, παρ' αὐτὴν 390
τὴν χύτραν, ἄκραν ὁρῶντας
ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῶν.
Επ. ἐτεόν· ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυγησόμεσθα ποῦ γῆς;
Πε. ἐν Κεραμεικὸς δέξεται νώ.
δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς,
μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν

precinctu stat, paratus ad exsiliendum avium impetum. Male ista intellexit Kusterus.

386. Hic versus sic, ut nunc exhibui, digestus et scriptus est in A. B. pptime. Vulgo in duos dimetros divisus est, quorum posterior claudicat,

ἡμῶ· ἔστι νὼ ς χύτραν.

Insertam copulam τι, ut versus acatalectus fieret, a mala manu esse res ipsa ostendit. χύτραν priorem corripit, proinde pes est iambus, qui in metro trochaico locum non habet. Vitium sensit Dawesius, et sine codicis ope emendavit:

ἡμῖν ἔστι νὼν χύτραν τι.

Nostram lectionem prætulisset, si iisdem usus fuisset codicibus. At idem vir sagacissimus recte conjecit in seq. versu scribendum esse τώ τι τρυβλίῳ in duali. Sic perspicue scriptum est in membran. In duobus aliis perperam, ut in primariis editt. τῷ τι τρυβλίῳ. In recentioribus τῷ τι τρυβλίῳ. Inepta est Scholiastæ interpretatio statuentis ellipsin præpositionis σύν. Quin ea locum habere possit, obstat copula τι.

390. Vulgo sic leguntur hi versus;

τῶν ὅπλων ἐντὸς, παρὰ τὴν χύτραν ἄκραν ὁρῶντας.

Prioris corrupti sunt numeri, siquidem dactylus est in tertia sede, quæ solum trochæum, vel ejus solutionem, tribrachyn admittit. In membr. scriptum τῶν ὅπλων ἐντὸς παρ' αὐτὴν χύτραν ἄκραν αὐτὴν ὁρῶντας, unde facilis erat metri restitutio:

τῶν ὅπλων ἐντὸς παρ' αὐτὴν τὴν χύτραν, ἄκραν ὁρῶντας.

394. κατορυγησόμεσθα ποῦ γῆς; Perperam libri scripti κατορυχθησόμεσθα ποῦ γῆς, impressi κατορυχθησόμεσθα ποῦ γῆς, corruptis numeris. Facilem emendationem præceperat Dawesius.

396. δημόσια neutrum est plurale adverbii vicem sustinens. Perperam vulgo δημοσίᾳ, contra metri rationem.

398. μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν. Sic optime membr. Vulgo, pessumdato metro, μαχομένω τοῖσι πολεμίοις. In B. μαχαμένω τοῖς πολεμίοισιν, bene quod ad duas postremas voces. Qui in bello

ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

Χο. ἄπαγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν, 400
καὶ τὸν ξυμὸν καταθοῦ κίνησας
παρὰ τὴν ὀργὴν, ὥσπερ ὁπλίτης·
κἀναπνεύσωμεθα τούσδε, τίνες ποτὲ,
καὶ πόθεν ἥμολον,
καὶ τίν' ἔχοντές γ' ἀπίνοιαν.
ἰὼ Ἑκτωρ, πέ τοι καλῶ.

Επ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

Χο. τίνες ποθ' οἵδε, καὶ πόθεν;

Επ. ξείνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

Χο. τύχη δὲ ποία κομίζει 410
ποτ' αὐτὼ πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν.

Επ. ἔρως βίου, διαίτης τε,
καὶ σοῦ, ξυνοικεῖν τέ σοι,
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

Χο. τί φῄς;
λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους; 415

Επ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.

Χο. ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυναὸν,
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν; 420

occubuerant Athenienses, publice in Ceramico sepeliebantur. Vide Meursii *Ceramicum* cap. 22. Ornea nomen est urbis inter Corinthum et Sicyonem sitæ, de qua videndus Strabo p. 586. Lusus est in paronomasia. Infra v. 967. ubi Fatidicus oraculum edit de societate inter duos illos Athenienses et aves inita, eorumque communi in aëre domicilio, obscure istud innuit, Ornearum situm memorans, τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

405. Hic vulgo legitur sine ulla metri forma ἐπὶ τίνα τ' ἀπίνναν. Versus hi sunt anapæstici, qui paræmiaco concludi debent. Vix aliter scribere potuit poëta, ac eo quo versum reconcinnavi modo, καὶ τὸν ἔχοντές γ' ἀπίνναν. In Pace 104. τίνα νοῦν ἔχων;

411. πρὸς ὄρνις. Tres codd. metro reclamante, πρὸς ὄρνιθας.

419. κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἤ. Versus est dimeter iambicus: prava itaque lectio est duorum codd. in quibus τῶν ἐχθρῶν. Librarios fefellit constructio minus obvia. Infra 1752. διὰ τὸ τὰ πάντα κρατύνεσθαι. Vide quæ notavimus ad Eurip. Phœn. 600.

Επ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, οὔ-
τε λεκτὸν, οὔτε πιστόν· ὡς
σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
τὸ τῇδε, καὶ τὸ κεῖσε, καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
Χο. πότερα μαινόμενος;
Επ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.
Χο. ἔνι σοφόν τι φρενί;
Επ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.
Χο. λέγειν κέλευέ μοι, λέγειν.
κλύων γὰρ, ὧν σύ μοι λέγεις
λόγων, ἀνεπτέρωμαι.
Επ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν αὖ πάλιν
ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ 'γαθῇ
εἰς τὸν ἱπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦ 'πιστάτου.
σὺ δὲ τοῦσδ' ἐφ' οἵσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ,
φράσον, δίδαξον.
Πε. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὐκ,
ἢν μὴ διαθέωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοί,
ἥπερ ὁ κίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ,
μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μητ' ὀρύττειν—
Χο. οὔ τι που

425. προσβιβᾷ λέγων. Equit. 35. οὐ προσβιβάζεις μ'. Ubi schol. συλλογισμοῦς ποιεῖς. Inde Ilquet bene apud Æschinem in orat. c. Ctesiphontem p. 485. legi καὶ τῷ λόγῳ προσβιβάζον ἡμᾶς, frustra doctis quibusdam viris προβιβάζον reponentibus.

436. Varias nominis interpretationes afferunt veteres Critici, quarum hæc Kustero præ aliis placet: κύλινος· Ἡρωδιανὸς παρὰ τὰς ἰσνίας ἀρυμένους, ὡς ἴφεργος τοῦ πυρός. Non minus tamen probabilis est illa, juxta quam ἰσνιάνης vocatur ξύλινόν τι σκάλλον πανοπλίαν ἔχον, ἐξ οὗ αἱ μάγειραι ἀντλοῦσιν, φασὶ, τὰ κρέατα, καὶ τὰ ἐργαλεῖα. Alii, forte verius, simpliciter exponunt τὸν χυτρόποδα, la marmite. Vide Eustathium ad Odyss. p. 1827. l. 44. ubi diversas hujus nominis significationes exsequitur.

438. οὐκ. Vulgo οὐ. Vide ad Lys. 873.

443. οὔ τι που τὸν . . . quod intelligit, reticet, scilicet πρωκτόν.

τὸν . . . ; οὐδαμῶς.

Πε. οὔκ· ἀλλὰ τῷ 'φθαλμῷ λέγω.

Χο. διατίθεμαι "γωγε.

Πε. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.

Χο. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾷν τοῖς κριταῖς, 445
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν.

Πε. ἔσται ταυταγί.

Χο. εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾷν μόνον.

Κη. ἀκούετε λεώ· τοὺς ὁπλίτας νυμενὶ
ἀνελομένους θᾶττ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις. 450

Χο. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος. σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπών, ὅ τι μοι παροράς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω 455
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς
ἀξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' εἰς κοινόν.
ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται. [460
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας,

444. *διατίθεμαι "γωγε.* Perperam vulgo *διατίθεμ' ἔγωγε.* Vide ad Thesm. 594.

445. Post *ἐπὶ τούτοις, πᾶσι.* Sic recte distinctum est in B. Non enim *τούτοις* refertur ad *κριταῖς.* *ἐπὶ τούτοις* valet *hac lege, hac conditione, ut, si fidem praestiterim, judicum omnium calculo, et spectatorum omnium applausu vincam.*

448. *νυμενὶ*, una voce: male vulgo divisim *νῦν μενί.* Vide Kennium ad Corinthum p. 56.

449. *θᾶττ'.* Perperam vulgo *θ' ἅττ'.* *α ε* in *ᾳ* coalescunt. Vide ad Lys. 277.

454. *ὅ τι μοι παροράς.* Id est *ὅ τι ἐμοὶ παρ' ἐμοί. Quod mihi inesse videas.* Mirum in modum se torquet Abreschius ad Aristaenetum p. 240. ut constructionem expediat, quam sic, multa supplens, quae minime desiderantur, instituit: *τάχα γὰρ τύχοις ἂν ἐξειπὼν χρηστόν τι, ὃ ἐμοὶ παρὰ τὸ ἐμὸν ἐκφεύγει.*

460. *ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας.* Voces in impressis et in scriptis etiam libris inversae cum metri ruina. Sic vulgo legitur:

ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ ἂν ἥκεις τὴν σὴν πράγματι γνώμην ἀναπείσας.

Ultima in *πράγματι* male corripitur ante literas *γν.* Deinde quid sibi velit istud *ἄν*, nemo dixerit: id membr. non agnoscunt, in quibus scriptum *ἐφ' ὅτῳ*

λέγε θαῤῥήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν.

Πεισθέταιρος.

καὶ μὴν ὀργῶ, νὴ τὸν Δία, καὶ προσφύραται λόγος εἴς μοι, ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. φέρε πατεῖ στέφανον· καταχεῖσθαι κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις.

Εὐελπίδης.

δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;

Πεισθέταιρος.

μὰ Δί', ἀλλὰ λέξειν ξηλῶ τι πάλαι μέξα, καὶ λαρινὸν ἔπος τι, ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν. οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, εἴ τινες ὄντες πρότερον βασιλῆς - - -

Χορός.

ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος;

Πεισθέταιρος.

ὑμεῖς,
πάντων ὑπόσ' ἐσὶν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ. ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου, καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε, καὶ γῆς.

Χορός.

καὶ γῆς;

Πεισθέταιρος.

νὴ τὸν Ἀπόλλω.

Χορός.

τουτὶ, μὰ Δί', οὐκ ἐπεπύσμην.

464. ὑπερνέφου. Male hoc vulgo Choro tribuitur. Non melius nota margini cod. C. apposita Tereum seu Epopem hoc loqui facit. In membr. nulla adscripta persona. Sunt vero hæc verba Euelpidis, ut lusus et dicteria omnia hujus colloquii. In sequentibus personas partim ad codd. fidem, partim ad decori rationem distinxi. Varietatum in hac re commemoratione lectori tædiosus non ero.

467. βασιλῆς. Male in tribus codd. βασιλῆς.

470. τουτί. Membr. τουτί.

Πεισθέταιρος.

ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κὐ πολυπεράσμων, ὦδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι, προλέραν τῆς γῆς· κἀπειλανόσῳ τὸν πάλερ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν· γῆν δ' ἐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀπορῆσαν ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.

Εὐελπίδης.

ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεῶς Κεφαλῆσιν.

Ἔποψ.

οὐκοῦν δῆτ', εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο, ὡς πρεσβυτάτων ὄντων, αὐτῶν ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία.

Εὐελπίδης.

νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τολοιπόν· ὡς οὐ ταχέως ἀποδώσει Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ ὀρυκολάπτῃ.

Πεισθέταιρος.

ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων τοίνυν ἦρχον τὸ παλαιὸν, ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐγὶ τεκμήρια τούτων. αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννει, ἦρχέ τε Περσῶν, πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβύζου· ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.

Εὐελπίδης.

διὰ ταῦθ' ἅρ' ἔχων καὶ νῦν, ὥσπερ Βασιλεὺς ὁ Μέγας, διαβάσκει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος, ὀρθήν.

Πεισθέταιρος.

ὅτε δ' ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥς' ἔτι καὶ νῦν, ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ,

476. Allusio ad pagum Atticæ, cui nomen Κεφαλή. Vide Meursium de Pop. Att.

481. *ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων τοίνυν ἦρχον τὸ παλαιόν.* Primo in tribus codd. et in primariis editt. scriptum est *ὡς δ' οὐχί.* Media particula in recentioribus perperam omissa est. Tum in libris omnibus inversus est vocum ordo, contra anapæsticorum commatum legem, hoc modo:

ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον τὸ παλαιόν.

489. *ἴρθριον.* Sic C. ut impressi, recte. In membr. *ἰρθιον.* Sic etiam in B. a prima manu; sed ρ superne additum. Vide ad Conc. 739.

ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι, σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοὶ, τορνευταστιδολυροπηγοί· οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ.

Εὐελπίδης.

ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μόχθηρος Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
ἐς δεκάτην γάρ ποτε ταιδαρίου κληθεὶς, ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κἄρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δὲ πιεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ἦσε·
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν Ἀλιμουνάδε, κἄρτι προκύπλω
ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης ταίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμάτιόν μου.

Πεισθέταιρος.

ἵκτινος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε, κἀβασίλευε.

Ἔποψ.

τῶν Ἑλλήνων;

Πεισθέταιρος.

καὶ κατέδειξεν ὠρῶτός γ' οὗτος βασιλεύων
προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις.

Εὐελπίδης.

νὴ τὸν Διόνυσον, ἔγωγ' οὖν

490. *σκυλοδίψαι*. Mendose vulgo *σκυτοδίψαι*. Vide ad Thesm. 56. et Pl. 514.

495. *κἄρτι καθῦδον*. Vide ad Conc. 302. Male autem *κἄρτι 'κάθυδον*. In A. B. sine apostropho scriptum *κἄρτι κάθυδον*.—*καὶ πρὶν δὲ πιεῖν τοὺς ἄλλους*— Vulgo *καὶ πρὶν δυεῖν*. In membr. *καὶ πρὶν δὲ πίνειν*—unde veram lectionem restitui. *πιεῖν* primam corripit, quæ in *πίνειν* producitur. Hæc ejusdem verbi tempora sæpissime ab ignaris prosodiæ librariis commutata, quod et editores nonnunquam fugit. Vide Bentleii emendatt. in Menandrum p. 77. ad hos versus:

οὐ γὰρ τὸ πλῆθος, ἂν σποπῇ τις, τοῦ ποτοῦ
ποιεῖ παροινεῖν, τοῦ πίνοντος δ' ἡ φύσις.—
χαλεπὸν, ὅταν τις ὢν πίῃ πλέον λαβεῖν.

ubi perperam *πίνοντος* et *πίνῃ* editum fuerat.

496. *Ἀλιμοῦς*, pagus Atticæ. Vide Meursium libro modo laudato.—*κἄρτι προκύπτω*—Sic tres codd. ut Kusterus e Vat. edidit. Antea legebatur *κἄρτι*—

498. *μέλλω τι βοᾶν*. In membr. *μέλλων τι βοᾶν*. In C. *μέλλω δὲ βοᾶν*. Omnes *δ'* ut primariæ editt. Suspicari quis inde possit poëtam scripsisse,

—*μέλλων τι βοᾶν, δ' ἀντίλαβε θοιμάτιόν μου.*

pro *μέλλοντός μου βοᾶν*. Sed major in vulgata lectione perspicuitas.

500. *καὶ κατέδειξεν ὠρῶτός γ' οὗτος βασιλεύων*. Vulgo *κατέδειξέν γ' οὗτος*

ἐκυλινδούμην ἵκτινον ἰδών· κἄθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων,
ὀδολὸν καὶ σβρόχθισα· κἄτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.

Πεισθέταιρος.

Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
χώπόθ' ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

Εὐελπίδης.

τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· ΚΟΚΚΥ, ΨΩΛΟΙ ΠΕΔΙΟΝΔΕ.

Πεισθέταιρος.

ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων, ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.

Εὐελπίδης.

τουτὶ τοίνυν οὐκ ἤδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
ὁ δ' ἄρ' ἑστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν, ὅ τι δωροδοκοίη.

Πεισθέταιρος.

ὁ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἁπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
αἰετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὤν·
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ, γλαῦχ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων,
ἱέρακα.

τηρῶν. Nostra lectio est in membr. nisi quod fulcrum, seu particula γε, ibi deest.

505. τότε γ' οἱ Φοίνικες ἔσπευδον. Sic bene Kusterus in notis. Vulgo, titubante versu, τἄθ' οἱ—In B. τότ' αὖ οἱ, quod non procedit. Ultima in πόλιν longa est. Vide Ran. 1384.

511. οὐκ ἤδη 'γώ. Sic in A. B. ut Kusterus edidit e Vat. Antea legebatur οὐκ ἤδειν 'γώ. Hoc procul dubio in codd. suis repererant primi editores: unde colligi potest Atticam illam formam ἤδη infinitis in locis a librariis obliteratam fuisse, siquidem οἶ ne quidem hic pepercerunt, ubi solam eam metrum admittebat, proindeque a viris doctis bene eam ubique reponi. Vide not. ad Nub. 329. In B. scriptum τουτὶ τοίνυν γ' οὐκ εἶδ' ἐγώ. In duobus aliis τοίνυν οὖν, bene omisso γε.

513. ἐδ' ἔρ' ἑστήκει. Sic tres codd. In impressis ἐδ' ἀνεστήκει.

515. αἰετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων. Hoc voces ordine collocari debuerunt. Vulgo perverse legitur, αἰετὸν ἕστηκ' ὄρνιν ἔχων, quo pacto iambus est in quarto pede. In membr. scriptum αἰετὸν ἕστηκεν ὄρνιν ἔχων.

Εὐελπίδης. [σιγᾷ;
νὴ τὴν Δήμητρ', οὐ ταῦτα λέξεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχου-
Πεισθέταιρος.
ἵν', ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστί,
τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα
λάβωσιν.
ὦμυ τ' οὐδεὶς ἀνθρώπων τότε θεόν· ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες. 521
Λάμπων δ' ἔτι καὶ νῦν ὄμυσιν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.

517. *τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν*; Sic A. B. ut Kusterus e Vat. edidit. Antea legebatur *τίνος οὖν ἕνεκα*. In C. scriptum *τίνος γὰρ ἕνεκα*—

519. *τὰ σπλάγχνα διδῷ*. Perperam vulgo *διδοῖ*. Pendet hoc verbum ab *ἵνα*, quod subjunctivum regit. Forma autem contracta subjunctivi *διδοῖ* a *διδόω* nescio an quispiam usus fuerit.

520. *ὦμυ τ' οὐδεὶς ἀνθρώπων τότε θεόν*. Ut Nub. 1227. *καὶ, νὴ Δί', Διευδύστιν γ' ἰσάμυνε τοὺς θεούς*. Mœris: *ἰμυόναι, Ἀττικῶς. ὀμνύειν, Ἑλληνικῶς*. Thomas: *ὄμνυμι, οὐκ ὀμόω*. Alterum est ex librariorum errore, ut *διαστενάπτει*, quod in Lys. 733. ante nos legebatur. Perperam in libris omnibus, *ὄμυσί τ' οὐδεὶς τον' ἀνθρώπων θεόν*, iambo rursus in tertia sede posito—*ὄμυσι* vero respuit Atticismus: in textu igitur reponendum *ὄμυ*.

521. *Λάμπων δ' ἔτι καὶ νῦν ὄμυσιν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι*. In impressis sic legitur hic versus:

Λάμπων δ' ὄμυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τις τί.

Primo quia verbum *ἐξαπατᾷ* manifesto ad nomen *Λάμπων* refertur, nemo non videt indefinitum *τις*, quod sententiam non minus quam metrum turbat, ineptissime infertum fuisse, delerique debuisse: non comparet in A. B. Deinde in tertia sede pes est tribrachys. In B. constant numeri: *Λάμπων δ' ὄμυσίν γ' ἔτι καὶ νῦν*. Sed fulcrum librario debetur. In membr. syllaba deficit, et pro tribrachy pyrrichius est: *Λάμπων δ' ὄμυν' ἔτι καὶ νῦν*. Remedium non alibi quærendum erat, quam in restitutione sinceri vocum ordinis: *Λάμπων δ' ἔτι γ' ὄμυσιν*. Id ut facillimum, ita certissimum est. Quia dissolutis incedit pedibus versus anapæsticus, in quo per singulos pedes, vel saltem per singulas dipodias pars orationis absolvitur, sæpissime in hoc metro peccarunt librarii, vocum ordinem invertendo. Festiva Kusteri nota prætermittenda non est: *Ut versus recte se habeat, legendum est:*

Λάμπων δ' ὄμυσιν ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν',
ὅταν ἐξαπατᾷ τι.

Prior correctio, νυνὶ pro νῦν, est EX INGENIO; *at posterior, ἐξαπατᾷ τι, omissa vocula τι, ex Ms. Vat. U.* At vero, *ô bone, ingenio* tuo male utere. Mallem non ita *ingeniosum* te fuisse, et syllabarum quantitates paulo melius didicisse. *ὄμυσιν* tibi dactylus est: atqui mediam semper producit. Thesm. 272.

ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ', ἄμπνοιν Διός.

Idem est syllabæ modulus in tertia ac in prima singulari. In duali vero et in plurali analogiam sequitur reliquorum verborum in *μι*. Ut *εἴθομεν, δίδωσι, ἵστασι*, sic *ὄμνυσι* media longa: ut *εἴθετον, δίδοτον, ἵστατον*, sic *ὄμνυτον* media brevi. Nub. 243.

ἁμῶν νόμων· οὐκ ἔστι—σοὶ δ' ἃς' ὄμνυσ',
ἃ—

In præstantissima autem illa tantisque elata laudibus editione Bergler-o-

οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους, ἁγίους τ' ἐνόμιζον·
νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μανᾶς.
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους,
βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἱεροῖς.
πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους.
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,
κἆπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν, ὥσπερ κενεβρείων.

Burmanniana pessima priorum lectio servata fuit, nec ad hunc versum quicquam adonatum.

525. *βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἱεροῖς.* Euripidis Ionem respicit, in quo dramate Ion aves e Delphico templo abigit, sagittisque petit. Sic ipse v. 106. loquitur:

πτηνῶν τ' ἀγέλας,
αἳ βλάπτουσιν σίμβ' ἀναθήματα,
τόξοισιν ἱεροῖς φυγάδας θήσομεν.

et 172.

τίς δ' ἱερῶν ναοὺς στρατεύει;
μῶν ὑπὲρ θρεγνοὺς ἰάλεμος
παφλάζει θόων πίτυος;
ψαλμοί σ' ἴσχουσιν τόξων.

528. Suidas in πτηνά. *καὶ πτηνὰ, Σημειωτὸν ἔργανον πας' Ἀριστοφάνει.*

532. *ἐστεγάσμεθα.* Subauditur *μόνοι*, cujus adverbii frequentissimam esse ellipsin monui ad Conc. 342. Æschines c. Tim. p. 91. *οὐκ ἀγεῖσθαι, ὅτι ἐστερόψιτο τὸν ἔρανον, ἀλλ' Ἀθηναῖοι· ἀλλὰ καὶ στρατῶνα ὑμῖν.* Ad quem locum facete Reiskius: *pro οὐ μόνοι οὐκ ἀγεῖσθαι. Sed illi breviloquentiæ studiosi Attici solent illud οὐ μόνον similibus huic locis omittere,* ME QUIDEM HAUD PROBANTE. *Verum ita solent.* O male factum, quod Periclis ætate Reiskius non vixerit! Quam bene ille sermonem constituisset Atticum!

538. *κιτλεῖον.* Suidas: *Σκηνοποιεῖον. κιτλεῖον γὰρ τὸ καρυκεῖον, κατὰ ἐναλλαγὴν συνεχείων.* Hesych. *κιτλεῖα. τὰ θυτήρια, καὶ καρυκεῖα κρέατα.* Galenus per diphthongum scribit *κιτλεῖον.* Locum dabimus in supplemento fragmentorum.

Vulgo scriptum est *κιτλεῖον*, ita flagitante metro. Infinitis in nominibus desinentibus in *ιος, ια, ιον*, Attici ι diphthongi eximunt: sed tum quod remanet ι breve est, ut in *ἱερία, βάκχος, ἐνιαύσιος, ἱερίδιος*. Proinde *κιτλεῖον* cujus usus, ubi correptam syllabam metri lex flagitat, hic pro *κιτλεῖον* stare non potest.

Χο. πολὺ δὴ, πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
ἤνεγκας, ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
πατέρων κάκην, οἳ,
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
σὺ δ' ἐμοὶ κατὰ δαίμονα, καὶ κατὰ
συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
τὰ νεόττια, κἀμαυτὸν, οἰκήσω δή.
ἀλλὰ τί χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

Πεισθέταιρος.

καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι·
κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τοτὶ τὸ μεταξὺ,
περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ Βαβυλῶνα.

Ἔπωψ.

ὦ Κεκριόνη, καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.

Πεισθέταιρος.

κἀπειδὰν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Διὶ ἀπαιτεῖν.
κἂν μὲν μὴ φῇ, μηδ' ἐθελήσῃ, μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
ἱερὸν πολεμὸν προαυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν

539. Hi versus antistrophici sunt, et respondent strophæ, quæ incipit v. 451. Quandoquidem Kusterus, aliique ante et post eum, ista distinguere instituerant, priore in loco Strophæ titulum, in hoc vero Antistrophæ ponere debebant, ut sibi saltem constarent. Nec id omisisset Kusterus, si primarias inspexisset editt. quarum in recensendo textu fidem secutum se fuisse mentitur. Prorsus inutiles sunt isti tituli textum fœde intersecantes: nihilo tamen minus naturam horum versuum dignoscere oportebat, qua perspecta facile erat animadvertere, secundum antistrophæ perperam vulgo in duos versiculos divisum esse. Congruit versui 452. et ita digestus est in tribus codd. ut eum exhibui.

543. ἐπ' ἐμοῦ, *me vivente, mea ætate.* Perperam in membr. ἐπ' ἐμοί.

544. σὺ δ' ἐμοὶ κατὰ δαίμονα, καὶ κατὰ—Posterius κατὰ in libris omnibus omissum librariorum negligentia, quibus ad syntaxin inutile visum est: et ita quidem res est, sed ad metrum omnino necessarium est.

553. ὦ Κεκριόνη. Sic legendum, nisi forte hæc verba e Dorico quodam carmine transumsit Comicus, quod probabile non est. Vulgo Κεκριόνης, qui vocativus a recto Κεκριόνης ultimam corripit.

554. κἀπειδάν. Sic recte B. Vulgo κἄπειτ' ἄν.

διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκότι μὴ διαφθείρῃ,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον,
καὶ τὰς Ἀλόπας, καὶ τὰς Σεμέλας· ἢν δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας. 560
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὃς ὀρνίθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι τρόποιόν·
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις. προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσι τῶν ὀρνίθων, ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον.
ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν· 565

557. *ἐστυκότι*. Sic bene Berglerus e Kusteri nota edidit. Codd. etiam male *ἐστυκόν*.

560. *ἐπὶ τὴν ψωλήν*. In B. C. *ἐπὶ τὴν πωλὴν*, quod consideratione dignum. Quemadmodum hæ voces hic commutatæ fuerunt, idem contingere potuit Nub. 989. 1018. ubi forte melius legeretur, *τῆς ψωλῆς*, et *ψωλὴν μεγάλην*. Sin quod ibi legitur sincerum est, ex hoc loco significatio nomini *πωλῶ* tributa adstrui et confirmari potest, et hoc e duobus codd. recipiendum est. *ψωλὴν* est in membr. sicque primus edidit Ant. Fracinus. In duabus primariis editt. est *πωλήν*. Si res meo arbitrio permittatur, et hic et in duobus Nubium versibus *ψωλὴν* prætulerim.—*Ἐπ' ἐκείνας*. Sic B. C. In membr. male *Ἐπ' ἐκείνας*. Vulgo *Ἐπὶ κείνας*.

564. *τοῖσι θεοῖσι*. Sic ob metrum legendum, et emendate scriptum est in B. Tum *ὃς ἂν ἁρμόζῃ* recte scriptum in tribus codd. Vulgo *τοῖσι θεοῖσι τῶν ὀρνίθων ἃ ἂν ἁρμόζῃ*.

565. Vocem *πρεπόντως* in duobus continuis versibus repeti, longe est ineptissimum, ubi singulis diis singulæ contribuuntur aves, quarum unicuique diversum quid offerendum est. In alterutro versu vocem illam *πρεπόντως* ab excitante librario pro sincera alia ex altero versu repetitam fuisse, statim quivis deprehendere potest. Aio in priorem versum male eam intrusam fuisse. *φαληρίδι* avi, quam Bœotus in Ach. 875. e sua dialecto *φαλαρίδα* appellat, quid apud nos Gallos sit nominis, haud ego dixerem. Adeat naturæ peritos qui id scire volet. Sed quia Veneri consecratur, lascivam esse oportet, cui proinde nihil magis offerri convenit, quam *κριθάς*, *hordea*, quia id nomen ambiguæ significationis est, unde more suo jocum captat Comicus, gratam Veneri mentulam inanuens. Præterea in alimentis avibus præbendis sic junguntur *κριθαὶ* et *πτερὸν*, cum alibi, tum mox v. 621. Vapulent ergo librarii, et quamvis ringatur, si quis illorum patronus exoriatur: tu vero, candide lector, meo periculo repone:

ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.

Est aliud quid in hoc versu facetum, quod interpretibus ne suboluit quidem. Neptuno sacrum fit ove, Herculi bove, Jovi ariete. Quid ita? Nullane victima Veneris aram imbuet? *Si quis Veneri immolet.* Quid? Id ipsum quo secreta celebrantur orgia, cujusque significatio latet in sequenti *κριθάς*. Ne credas alius cujusvis hostiæ poëtam hic meminisse. Ego nihil præterea mutari velim, tametsi facilis ratio est, qua omnia examussim exæquentur, et sibi congruant. Necesse non est verbum *θύειν* utroque in membro adesse, ut nec repetitur versu abhinc secundo. Proinde legere possis:

ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν·
ἦν δ' Ἡρακλέει τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτούττας·
κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριὸν, βασιλεὺς ἔστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ πρωτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.

Εὐελπίδης.

ἥσθεν σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν. [570

Ἔπωψ.

καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοὐχὶ κολοιοὺς,
οἳ πετόμεσθα, πτέρυγάς τ' ἔχομεν;

Πεισθέταιρος.

ληρεῖς. καὶ, νὴ Δί', ὅ γ' Ἑρμῆς πέτεται, θεὸς ὤν, πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.

αὐλίκα Νίκη πέτεται πλερύσιον χρυσαῖν· καὶ, νὴ Δί', Ἔρως γε.
Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.

ἢ Ἀφροδίτη χοῖρον, περιθὲς ἑρπύλλου φαλακρῷ θύειν.

Sed nec ipse hoc valde probo, et jure quis objiceret:

ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ Ἀφροδίτῃ θύεται.

566. ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ. Sic membran. In aliis τις ὄν. Mendose in novissima Batava τις τῶν. Sincerum est οἶν. Neptuno sæpissime ove vel ariete solo sacra fieri videmus; nullibi, quantum memini, sue solo, quod animal Deo illi non immolabatur, nisi adjunctis aliis generis victimis, idque in lustrationibus. Vide Eustathium p. 1676. l. 32. ad hos Homeri versus in Odyssea:

βίκας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα πάντων.

567. ἢν δὲ Ἡρακλέι τις βοῦν. Sic legendum. Perperam vulgo Ἡρακλεῖ. Vide not. ad Thesm. 169. Mendose hic rursus novissima Batava τις ὄν.—μελιτούττας. Perperam codd. μελιττούτας, impressi μελιττούτας. Vide not. ad Nub. 507.

569. σέρφον ἐνόρχην. Sic B. Alii, ut vulgo, ἔνορχιν. Alteram formam agnoscit Noster Lys. 661. Eq. 1385.

570. ὁ μέγας Ζάν. Perperam in membr. Ζεύς. Ad hunc Comici locum respicit Eustathius ad Iliad. p. 496. l. 18.

573. πέτεται. Sic scriptum oportuit, ut sup. v. recte est πετόμεσθα. Male vulgo hic et seq. v. πέτονται. Vide supra ad 48. 90.

575. Ἶριν δὲ γ' Ὅμηρος ἔφασκ'. Male Ἶριν δὲ χ' Ὅμηρος metro claudicante. Pro γ' librarios sæpe χ' scripsisse observavi ad Plut. 340. Non Iridis instar columbæ volantis meminisse Homerum observat Scholiastes; sed ista comparatione usum fuisse de Junone et Minerva canentem. Locus est Ἰλ. ε'. 778.

τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάδεσσιν ἐοικυῖα.

Sed rem non acu tetigit bonus ille Grammaticus, qui Homeri poëmata, quæ legebat, eodem modo Aristophanis ætate lecta fuisse arbitrabatur. Post tam multas Homeri poëmatum recensio-

Ἔποψ.

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνόν ;

Πεισθέταιρος.

ἦν δ' αὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσαι τὸ μηδέν,
τέτυς δὲ θεὸς, τὸν ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ ῥεθῶν πέφος ἀρθὲν,
καὶ σπερμολόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτης πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

Εὐελπίδης.

ἐκ ἐθελήσει, μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχεσαν.

Πεισθέταιρος.

οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἵσιν τὴν γῆν καταρῶσι,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἶθ' ὅ γ' Ἀπόλλων, ἰατρός γ' ὤν, ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.

Εὐελπίδης.

μὴ, πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοϊδαρίω τὼ μὼ πρώτις' ἀποδῶμαι.

Πεισθέταιρος.

ἦσθ' ἠλῶνλαί σε θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται.

Ἔποψ.

λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.

Πεισθέταιρος.

πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων ἐπιτρίψει.
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,

nes a diversis Grammaticis factas, Comico nostro posterioribus, mirum non est, si quædam ab eo in illis lecta, hodie non amplius exstent. Sic quod Æschines p. 141. sæpius in Iliade occurrere testatur, ΦΗΜΗ Δ' ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΟΝ ΚΑΘΕ, in nostra Iliados editione non reperitur.

576. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν. Sic tres codd. recte. In impressis ὑμῖν.

579. ἐκ τῶν ἀγρῶν. Observes ἀγρῶν priori longa, quod nullibi sic occurrit in iambis nec in trochæis. Major est in anapæstis licentia. Vide not. ad Nub. 320. Rarissimæ sunt tamen istæ, quam fere perpetuo sequitur, regulæ exceptiones. Nullus dubito, quin in Lys. 563. scripserit ἕτερος δ' αὖ θρᾷξ, quod reponi velim. Sæpissime vidimus δὴ et δ' αὖ a librariis commutari.

584. ἰατρός γ' ὤν. Particula inseri debuit, qua vulgo omissa, metrum lituebat.

589. λόχος εἷς. Sic bene scriptum in B. In aliis λόχος εἰς, quod tam ineptum est, et emendatu adeo facile, ut Berglerus etiam εἷς reposuerit. — κιρκηρίδων. Male vulgo κιρκινίδων.

ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

Ἔπωψ.

πλεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τέτθ σφόδρ' ἐρῶσι.

Πεισθέταιρος.

τἆλλα μὲν αὐτοῖς μαντευομένοις αὖτοι δώσουσι τὰ χρηστά, τάς τ' ἀριστερίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν καταρεῦσιν, ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς.

Ἔπωψ.

πῶς οὖν ἀπολεῖται;

Πεισθέταιρος.

προσρεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ· Νυνὶ μὴ πλεῖ, χείμων ἔσται. Νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.—

Εὐελπίδης.

γαυλὸν κτῶμαι, καὶ ναυκληρῶ, κἂν ἐν μείναιμι παρ' ὑμῖν.

Πεισθέταιρος.

τὰς θησαυρός τ' αὐτοῖς δείξασ', οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο, τοὺς ἀργυρίους· αὗται γὰρ ἴσασι, λέξουσι δέ σοι τάδε πάντες·

Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμόν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.

Εὐελπίδης.

πωλῶ γαυλόν, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.

591. κιχλῶν. Eadem hic locum habet observatio, quæ supra ad v. 579. κιχλῶν priore longa ea adhibetur licentia, cujus in solis anapæstis et in melicis exempla reperire est. Præterea suspicari licet aliud avis nomen a poëta hic positum fuisse, quod librarii temeritate in κιχλῶν mutatum fuerit. Edepol qui contendat Aristophanem κιττῶν scripsisse, næ ego cum illo pignus haud ausim dare.

600. τῶν ἀργυρίων· αὗται γὰρ ἴσασι. λέξουσι δέ σοι τάδε πάντες. Vulgo legitur αὗται γὰρ οἶδασι, numeris fœde corruptis. In membr. et in B. scriptum αὕτω γὰρ ἴσασι. In C. mendose οἶσασι. E glossa in textum se intrusit οἶδασι. Hoc primum, et certissimum. Deinde considerandum venit, post quartum pedem naturam esse, quod, ut vere observat Kusterus, *in metro anapæstico vitii indicium esse solet.* Poëtam, licet acerrimum, sui oblitum non fuisse, seiveque non admisisse peccatum, nolim affirmare. Est præter hunc unus adhuc, si bene commemini, versus eodem laborans vitio. Facile tamen erat huncce ad aliorum normam redigere. Quidni enim legimus?

τῶν ἀργυρίων. αὗται γὰρ ἴσασ'· ἄλλα λέγουσιν τάδε πάντες.

Namque istuc illæ sciunt; si quidem unusquisque sic dicere solet. Forte alter, quem innui, versus haud majore molimine emendabitur.

601. οἶδεν οἶδεν. Sic tres codd. Vulgo οἶδεν.

Ἔπ. πῶς δ' ὑγιείαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;

Πει. ἣν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι, ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδὲν ὑγιαίνει.

Ἔπ. πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔς' ἐν Ὀλύμπῳ· ἢ παιδάριθ' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ;

Πει. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη.

Ἔπ. παρὰ τοῦ;

Πει. παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν. οὐκ οἶσθ', ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;

Εὐελπίδης. [610

βαβαί· ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῶν βασιλεύειν.

Πει. οὐ γὰρ πολλῷ; καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς, οὐδὲ θυρῶσαι

607. ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ. Sic bene Kusterus. In C. male divisis literis ἢ παιδάριόν τ' ἀπ—In B. ἢ παιδάριον ὀπ'—In membr. deterius, ἢ παιδάριον ἀπ'—

609. οὐκ οἶσθ', ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη; Perperam in libris omnibus, οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεὰς ἀνδρῶν ζώει. Alludit ad Hesiodi versum in fragmento apud Plutarchum de Oraculorum defectu:

τρία μὲν ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν ἡλώντων, ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος.

Numerum ætatum mutavit metri necessitate coactus.

610. βαβαί· ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι. Perperam in libris omnibus αἰβοῖ· ὡς πολλῷ metro corrupto. Præterea αἰβοῖ hic non convenit, quod est repudiantis, abominantis. Vide Nub. 102. 829. — At βαβαί est admirantis. Vide Lys. 1078.

611. οὐ γὰρ πολλῷ; καὶ πρῶτα μὲν οὐ—Sic constant hujus dimetri numeri. Vulgo pessime legitur οὐ γὰρ πολλῷ; πρῶτον μὲν οὐ—In B. scriptum πρῶτα μὲν οὐ—Ego καὶ addidi.

χρυσαῖσι θύραις· ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
καὶ περινιδίοις οἰκήσουσιν.
τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων
δίνδρον ἐλάας ὁ νεὼς ἔσται·
κοὐδ' εἰς Δελφοὺς, οὐδ' εἰς Ἄμμων'
ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' ἐν
ταῖσιν κομάροις καὶ ταῖς κοτίνοις
στάντες, ἔχοντες κριθὰς, πυροὺς,
εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες
τὼ χεῖρ', ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος.
καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔσται,
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

Χορός.

ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
ἐπηπείλησα, καὶ κατώμοσα,
ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
ἀδόλους, ὁσίους,
ἐπὶ θεοὺς ἴῃς, ἐμοὶ
φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολὺν χρόνον
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥᾴμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τέλαξόμεθ' ἡμεῖς·

617. δίνδρον ἐλάας. In hujus vocis scriptura, quum satis mihi constet de Atticismi proprietate, librariorum errores nihil moror. Perperam in libris ἐλαίας. Ineptum est, quod tradidere quidam Grammatici, *arborem* Atticos ἐλαίαν appellasse, *fructum* autem ἐλάαν. Ut reliquis Græcis commune utriusque nomen erat ἐλαία, sic Atticis ἐλάα. Diphthongi eximebant ι in hoc nomine, ex usu suæ dialecti, ut in κλαίειν, κλαίειν, αἴσσειν, pro quibus dicebant κλάειν, κλάειν, ἄσσειν. Optima est Thomæ M. observatio, cui tamen certatim contradicunt interpretes, sed omnes temere et imperite. ἐλάα καὶ ἐπὶ τοῦ καρποῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ δίνδρου, περίττον ἡ ἐλαία. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· ἐπεὶ οἵαν τὴν ἐλαῶν. Ranarum versus est 995. ad quem vide quæ notavi. Confer not. ad Vesp. 450.

620. ταῖσιν κομάροις. Perperam vulgo ταῖσι.

633. ἢν σὺ—ἴῃς. Libri autem ἴοις, quod solœcum est.

ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.

Ἔποψ.

καὶ μὴν, μὰ τὸν Δί', οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν·
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ τε
εἰσέλθετ' εἰς νεοττίαν γε τὴν ἐμὴν,
καὶ τἀμὰ κάρφη, καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον.

Πε. ἀλλὰ ῥᾴδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος.

Επ. τῷ δὲ, τί;

Πε. Εὐελπίδης Θριῆθεν.

Επ. ἀλλὰ χαίρετον
ἄμφω.

Πε. δεχόμεθα.

Επ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.

Πε. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς.

Επ. ἴθι.

Πε. ἀτὰρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.

638. Hos versus citat Plutarchus in Nicia p. 214. edit. Lond. ubi male pro ὥρα 'στὶν ἡμῖν, editum ὥρ' ἐστὶν ἡμῖν. Aliquoties in simili elisione peccavimus, qua de re admonebitur lector ad v. 959.

643. ἀλλὰ ῥᾴδιον. Ante hæc verba recte in membr. et in B. posita Pisthetæri persona. In C. ut in impressis, absurde ista continuantur Epopi. Personas recte distinxit Berglerus ad fidem editionis cujusdam Francofurtensis mihi incognitæ, quamque ex hoc ipso non esse nullius suspicor pretii. Haud stolidus fuit homo, qui eam curavit, siquidem e manifesto loci sensu personas in ordinem suum restituit, quod nemo alius fecerat.

645. ΕΠΟΨ. ἀλλὰ χαίρετον ἄμφω. ΠΕΙΣ. δεχόμεθα. Sic bene distinctum in membr. Vulgo Pisthetærus ait, ἄμφω δεχόμεθα.

648. Sic vulgo leguntur hi versus:

ΠΕΙ. ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
ΕΠ. φέρ' ἴδω.
ΠΕΙ. φράσον γε νῷν, ὅπως ἐγώ τι, χ' οὑτοσὶ—

Prior prorsus est ἄμουσος: et personæ absurdissimum in modum perversæ. Sunt omnia ista cum sequente versu, Pisthetæri, cui continuantur in codicibus A. B. quorum scripturam fideliter repræsentavi. In priore exstat ἐγωγε: in altero ἐγώ τι. Parum interest utro modo legatur. τὸ δεῖνα, quid valeat dixi ad Lys. 921. Prioris versus *metrum laborare* animadvertit Kusterus, additque *de eo in integrum restituendo amplius cogitandum esse.* Nescimus hac de re quam diu, quove successu cogitaverit. At

φέρ' ἴδω, φράσον ναῦν· πῶς ἔγωγε χ' οὑτοσὶ
ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω ;
Επ. καλῶς.
Πε. ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
Επ. μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
Πε. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δή, Ξανθία,
καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
Χο. οὗτος, σὲ καλῶ, σὲ λέγω.
Επ. τί καλεῖς ;
Χο. τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ,
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσης
καὶ ἁλάλειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μεθ' ἑκείνης.
Πε. ὦ τοῦτο μέντοι, νὴ Δί', αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τουρνίθιον·
ἐκβίβασον αὐτοῦ, πρὸς θεῶν, αὐτήν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

Berglerus corruptelam ne subodoratus quidem fuisse videtur.

658. *μετὰ σαυτοῦ*. Quis mendosam lectionem *μετὰ σαυτῶ* absque veteris libri ope non emendasset ? Hoc primus invexit Ant. Fracinus. At primarim editt. habent *μετὰ σαυτοῦ*. quod retinuerunt Cratander, Veneti, Wechelus. Sic etiam est in duobus codd. At in C. inepte *μετὰ τοῦ σοῦ*. Tres codd. exhibent *ἄγων*, ut edidit Fracinus : alim veteres editt. male habent *ἄγω*. Tres itidem codd. habent *σὺ λέγω*, ut jam erat in edit. Bern. Juntæ, unde receptum fuit in Cratandrianam aliasque veteres, usque ad Gelenium, qui stolidissime Aldi et Fracini mendosam prætulit lectionem *σὺ λέγων*. Genuinam revocavit Kusterus, nescius tamen eam in quinque editt. jam extare.

659. *ἀρίστισον εὖ*. Mendose in membr. *ἀρίστισον εὖ*.—ι et η sæpissime commutarunt librarii. Levis meuda majori flagitio ansam dedit : alii librarii *εὖ* suppresserunt. In B. C. scriptum : *ἀρίστισον. τὴν δ' ἡδυμελῆ*. Et hæc est veterum editt. omnium lectio perversissima. Genuinam e Vat. cod. primus reposuit Kusterus. *ἀρίστισον* valet *prande : ἀρίστισον, prandio excipe*, quod flagitat hujus loci sententia. Eq. 538.

ἢ ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀρωνίζων ἀνίστιμον.

ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσης. Dativus pluralis formæ Ionicæ, ob omissionem ι subscripti, pro genitivo singulari accipiebatur, invita syntaxis lege. Verum vidit Dawesius Misc. Crit. p. 162. Vide not. ad Ran. 1211. et ad Apollonium Rh. i. 990.

Επ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη,
ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
Πε. ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', ὡς καλὸν τοὐρνίθιον·
ὡς δ' ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν.
Ευ. ἀρά γ' οἶσθ', ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;
Πε. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν, ὥσπερ παρθένος. 670
Ευ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δοκῶ.
Πε. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκων ἔχει.
Ευ. ἀλλ', ὥσπερ ᾠόν, νὴ Δί', ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, κἄθ' οὕτω φιλεῖν.
Επ. ἴωμεν.
Πε. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν ἀγαθῇ τύχῃ.
Χο. ὦ φίλη, ὦ ξουθὴ, ὦ
φιλτάτη ὀρνέων
πάντων ξύννομε, τῶν ἐμῶν
ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ·
ἦλθες, ἦλθες, ὤφθης, 680
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ';
ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνὰ,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,

669. διαμηρίζομ'. Hesych. διαμηρίσει. τοῦτο καὶ ἐπὶ παίδων ἀρρένων, καὶ θηλειῶν λέγω. Ad quam glossam vide interpretes. De mascula Venere adhibitum hoc verbum occurrit mox v. 706. Totus hic locus perperam vulgo personis divisus · eas, codicum auctoritatem secutus, melius distinxi.

672. κἀλίσκων. Sic B. In membr. κἀλίσκων. Vulgo ὀβελίσκων.

686. ἀηδοῖ· tertiam producit contra morem in iambis et trochaeis observatum. Licentias omnes epici carminis admittunt comici anapaesti. Inde est, quod mox ἄθθετε prima producta occurrit, γένεσ', omisso augmento, similiaque.

688. προσέχετε. Pes proceleusmaticus. Vide ad Nub. 916. et in addendis p. 132.

τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
ἵν' ἀκούσαιλες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν, γένεσίν τε θεῶν, πόλαμῶν τ', Ἐρέβες τε, Χάες τε,
εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τολοιπόν.

Χάος ἦν, καὶ Νὺξ, Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς·
γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν. Ἐρέβες δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινὸς,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πλεκέντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ Τάρταρον εὐρὺν,
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς.
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως ξυνέμιξεν
ἅπαντα· 700
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' οὐρανὸς, ὠκεανός τε,
καὶ γὴ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μὲν ἐσμὲν
πολὺ πρεσβύταιοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος,
πολλοῖς δῆλον. πέλομεσθά τε γὰρ, καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας,
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμέτεραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταὶ,
ὁ μὲν ὄρνιθα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας·
σπείρειν μὲν, ὅταν γεράνος κρώζωσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ,

704. πολλοῖς δῆλον. πιτόμεσθά τι γὰρ, καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν. Sic constant numeri. In veteribus edit. πιτόμεσθα γάρ. In Kusterianis pejus adhuc πιτόμεσθα γὰρ—

707. ὁ μὲν ὄρνυγα δούς. Non semper adeo simplices fuere pulchri pueri, ut statis floreu pro avicula darent: majoris lucri cupidos eos factos fuisse, queritur Glaucus in Epigrammate:

ἦν ἄνι παῖδας ἴστιδι πάλαι ποτὶ δῶρα φιλιῦντας
ὄρνυξ, καὶ μαστὸ σφαῖρα, καὶ ἀστράγαλος.
νὸν δ' λεσὰς καὶ πίμπα. σὰ παίγνια δ' οὐδὲν ἴσασιν
ἰσχύει. ζανὸς δ' ἄλλο τι, παιδοφίλα.

710. Ex Hesiodo in Operibus v. 448.

φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσῃς.
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐναύσιον κεκλαγυίης,
ἥτ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην

καὶ ωηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράξει κρεμάσαντι καθεύδειν,
εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
ἡνίκα ωεκτεῖν ὥρα ωροβάτων ωόκον ἠρινῶν· εἶτα χελιδὼν,
ὅτε χρὴ χλαῖναν ωωλεῖν ἤδη, καὶ ληδάριόν τι ωρίασθαι.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐλθόντες γὰρ ωρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω ωρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κλῆσιν καὶ πρὸς γάμον ἄνδρες,
ὄρνιν τε νομίζετε ωάνθ' ὅσαπερ ωερὶ μαντείας διακρίνει·

λιμοῦ ἐμβρυεῖ.

Sequens versus etiam ex Hesiodo adumbratus, ibid. 45.

αἶψά κε ωηδάλιον μὲν ὀπὶς κατανεῦ καναχθῆ.

et 629.

ωηδάλιον δ' ἐκέρλαι ὀπὶς κατανεῦ κριμάσασθαι.

712. Ὀρέστης, nocturnus illius temporis grassator, de quo faceta mentio rursus occurrit infra 1490. et Acharn. 1167.

714. ἁπλῆν ωτερύγων. Sic perspicue in membr. ut bene Kusterus e Suida edidit. In duobus aliis, ut in prioribus editt. mendose et cum metri ruina ωίτυλα.

713. Ληδάριον. Perperam vulgo Λαιδάριον. Saltem oportebat Λαδάριον, ne superflua syllaba versus onerareturr. Sed sincerior est hujus nominis scriptura per simplicem vocalem η. Auctor Etymol. M. Λῆδιον, Φιλήμων φησὶ σημαίνειν ὑποπλοῦ χειμῶνος, ἢ χλανίδα ωαλαιάν. Ληδάριον, ἱμάτιον. Agnoscit eam quoque Hesychius in his glossis: Λαΐδος, λῆδος, τριβώνου. Λῆδιον, τριβώνιον ὑποπλοΐς. Diserte vero Didymus apud Eustathium ad Homerum p. 1146. extrema: καὶ οὕτω ωαρεξδύεσθαι Σελήνας τὸ λῆδιον ὁ Δίδυμος, ἀκουστικῶς αὐτὸ καὶ τοῦ ωατὰ τὴν ωαράδοσιν ωρουγγεγραμμένου ι. ἐστὶ, φησὶ, λαῖδος τὸ ωρωτόστρωτον, ὃ Δωριεῖς λάδος φασὶν, ὡς Ἀλκμὰν λάδος ἱμάτια καλὰ, ὃ ἐστι, λῆδιον ὑποδυμένη ὑποδῖς. ἀπὸ γοῦν τοῦ λαῖδος, φησὶ, μὴ ἔχοντος τὸ ι γίγνεται τὸ λῆδιον, οἷον αὐτὸ ἂν ἔχοι τὸ ι. Λαῖδος apud Theocritum occurrit in Piscatoribus v. 10. sed obliterata Dorica forma, quam vere, ut opinor, restituendam esse monui:

τοὶ πάλαμαι, τάγκιστρα, τὰ φυσίννά τι λάδη.

Vulgo legitur λαῖδα. Sed λαῖδος, λάδος pro λαῖδος, λάδιος, vox est exemplo carens et Græcitati incognita. At etiamsi concedamus genuinam eam esse, quis credat in carmine Δωριωντάτῳ formam hujus nominis aliis Doricis poëtis usurpatam Theocritum neglexisse? De alio hujus Syracusani poëtæ carminis loco, ubi se primum dabit occasio, agam, ut Aristarchi in Eruditorum Diario hujus mensis (*Juillet* 1782. p. 462.) τὸ ωαράδοξις demonstrem, ineptamque confutem crisin. Λάδιον, ληδάριον, sine ι exeunt in editione Suidæ Mediolanensi: literam illam *ex ingenio* addidit Kusterus. Nescio autem quid sibi velit Scholiastes ad hunc versum: σημείωσαι δέ, ὅτι ἐν συνηλῇ τὸ ωρίασθαι. Quid mirum? prima in ωρίασθαι semper et ubique corripitur.

717. ἰλλόντες γὰρ ωρῶτον ἐπ' ὄρνις. Sic bene membran. Vulgo ὄρνιν. Vide infra ad v. 1250.

718. ωρὸς γάμον ἄνδρες. Libri omnes, quam bene nescio, ἀνδρὸς. Quod minime mihi placebat.

719. ωάνθ' ὅσαπερ ωερὶ μαντείας διακ-

φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· ταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε·
ξύμβολον, ὄρνιν· φωνὴν, ὄρνιν· θεράποντ', ὄρνιν· ὄνον, ὄρνιν.
ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,
ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὥσπερ χὠ Ζεύς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισὶν, παίδων παισὶν,
πλουθυγιείαν, εὐδαιμονίαν,
βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-
τα, χορούς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων.
ὥστε παρέσται κοπιᾷν ὑμῖν
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Ημ. Μοῦσα λοχμαία,
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτιγξ,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
νάπαισί τε, κορυφαῖσίν τ' ἐν ὀρείαις

ῥίνυ. Sic, ut impressi, C. In membr. περὶ omissum. In B. πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας.

728. χ' ὁ Ζεύς. Sic tres codd. et primariæ editt. Mendose in Kusterianis χ' ὁ Ζεύς.

730. αὐτοῖς, παισὶν—Mendose vulgo, metro claudicante, παισί.

733. γάλα τ' ὀρνίθων. In proverbium abiit de valde fortunatis et omnia possidentibus *lac gallinaceum*, aut de rebus rarissimis. Sic Philocleon in Vesp. 508.

ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἄνευ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν.

Lucianus de *Mercede conductis* p. 668. καὶ ἔξεις τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, καὶ ἀρπάξεις ὀρνίθων γάλα. Strabo de Insula Samo p. 945. τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὡς ὄλον ἴσ τι τοῦ περιμάχητον γενέσθαι, καὶ ἐπ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας, μὰ ἐπεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λίγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα· καθάπερ που καὶ Μίνανδρος ἔφη. Plinius in Historiæ Naturalis præfatione: *Inscriptionis apud Græcos mira felicitas*: πυρὸν inscripsere: *quod volebant intelligi* fœnum: *alii* κέρας Ἀμαλθείας, *quod* Copiæ cornu, *ut vel lactis gallinacei sperare possis in volumine haustum*. Petronius cap. 38. *Nec est, quod putes, illum quidquam emere: omnia domi nascuntur; lanæ, ceræ, piper; lacte gallinaceum, si quæsieris invenies.*

740. νάπαισί τε, κορυφαῖσίν τ' ἐν ὀρείαις. Vulgo legitur νάπαισι, κορυφαῖσί τ' ἐν

τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ,
ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ,
δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω,
σεμνά τε Μητρὶ χορεύματ' ὀρεία·
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ.
ἔνθεν, ὥσπερ ἡ μέλιττα,
Φρύνιχος ἀμβροσίων
μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ 750
φέρων γλυκεῖαν ᾠδήν.
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ.

Χο. Εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τολοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ, τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστιν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἤν τις τῷ πατρὶ
προσδραμὼν εἴπῃ παλάξας· Αἶρε πλῆκλρον, εἰ μάχει.—
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος, 760
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,

ἰρίσιν. In C. νάσαις. Quod reposuimus ad metri normam exactum est, ut declarabitur ad antistrophicum versum.

742. Ζέφυρος. In A. B. Ζεμίνη. Hic versus strophæ sextus esse debet, eoque positus est ordine in tribus codd. In impressis perversus est versuum ordo, ita ut strophici antistrophicis non respondeant. Versus 743. in A. B. similis est versui 741.

746. Dimeter est anapæsticus. Male vulgo legitur στρωφᾷ τι. Distincte in membr. scriptum στιμὰ, sed τι male omissum est. στιμὰ epitheton est substantivi χορεύματα.

758. τοῦτ' ἐκεῖνο καλόν. In tribus codd. τοῦτ' ἐστὶ καλὸν, quod minus probo.

759. εἴπῃ. In membr. εἶπαι, male, nisi præc. v. pro ἂν reponatur εἰ. Sed nihil mutandum. In duobus aliis ἀφεῖπῃ.

763. φρυγίλος. Sic tres codd. ut etiam vulgo legitur infra v. 873. Hic in impressis est φρυγίλος.

764. Vide infra ad v. 1527.

χρυσαῖσι θύραις· ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
καὶ περιηδίοις οἰκήσουσιν.
τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων
δένδρον ἐλάας ὁ νεὼς ἔσται·
κοὐδ' εἰς Δελφοὺς, οὐδ' εἰς Ἄμμων'
ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' ἐν
ταῖσιν κομάροις καὶ τοῖς κατίνοις
στάντες, ἔχοντες κριθὰς, πυροὺς,
εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες
τὼ χεῖρ', ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος.
καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔσται,
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

Χορός.

ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
ἐπηπείλησα, καὶ κατώμοσα,
ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
ἀδόλους, ὁσίους,
ἐπὶ θεοὺς ἴῃς, ἐμοὶ
φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολὺν χρόνον
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τέλαξόμεθ' ἡμεῖς·

617. Δένδρον ἐλάας. In hujus vocis scriptura, quum satis mihi constet de Atticismi proprietate, librariorum errores nihil moror. Perperam in libris ἐλαίας. Ineptum est, quod tradidere quidam Grammatici, *arborem* Atticos ἐλαίαν appellasse, *fructum* autem ἐλάαν. Ut reliquis Græcis commune utriusque nomen erat ἐλαία, sic Atticis ἐλάα. Diphthongi eximebant ι in hoc nomine, ex usu suæ dialecti, ut in καίειν, κλαίειν, αἴγειον, pro quibus dicebant κάειν, κλάειν, ἄγειον. Optima est Thomæ M. observatio, cui tamen certatim contradicunt interpretes, sed omnes temere et imperite. ἐλάα καὶ ἐπὶ τοῦ καρποῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ δένδρου, περίττον ἡ ἐλαία. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· ἐστὶν οὖν τῶν ἐλαῶν. Ranarum versus est 995. ad quem vide quæ notavi. Confer not. ad Vesp. 450.

620. παῖσιν κομάροις. Perperam vulgo ταῖσι.

633. ἢν σὺ—ἴῃς. Libri autem ἴοις, quod solœcum est.

ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.

Ἔποψ.

καὶ μὴν, μὰ τὸν Δί', οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν·
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ τε
εἰσέλθετ' εἰς νεοττίαν γε τὴν ἐμὴν,
καὶ τἀμὰ κάρφη, καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον.

Πε. ἀλλὰ ῥᾴδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος.

Επ. τῷ δὲ, τί;

Πε. Εὐελπίδης Θριῆθεν.

Επ. ἀλλὰ χαίρετον
ἄμφω.

Πε. δεχόμεθα.

Επ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.

Πε. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς.

Επ. ἴθι.

Πε. ἀτὰρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.

638. Hos versus citat Plutarchus in Nicia p. 214. edit. Lond. ubi male pro ὥρα 'στὶν ἡμῖν, editum ὥρ' ἐστὶν ἡμῖν. Aliquoties in simili elisione peccavimus, qua de re admonebitur lector ad v. 959.

643. ἀλλὰ ῥᾴδιον. Ante hæc verba recte in membr. et in B. posita Pisthetæri persona. In C. ut in impressis, absurde ista continuantur Epopi. Personas recte distinxit Berglerus ad fidem editionis cujusdam Francofurtensis mihi incognitæ, quamque ex hoc ipso non esse nullius suspicor pretii. Haud stolidus fuit homo, qui eam curavit, siquidem e manifesto loci sensu personas in ordinem suum restituit, quod nemo alius fecerat.

645. ΕΠΟΨ. ἀλλὰ χαίρετον ἄμφω. ΠΕΙΣ. δεχόμεθα. Sic bene distinctum in membr. Vulgo Pisthetærus ait, ἄμφω δεχόμεθα.

648. Sic vulgo leguntur hi versus:

ΠΕΙ. ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν.

ΕΠ. φίε 'δω.

ΠΕΙ. φέρεσθον γε νῦν, ὅπως ἐγὼ τι, χ' οὑτοσί—

Prior prorsus est ἄμισχος: et personæ absurdissimum in modum perversæ. Sunt omnia ista cum sequente versu, Pisthetæri, cui continuantur in codicibus A. B. quorum scripturam fideliter repræsentavi. In priore exstat ἐγωγε: in altero ἐγώ τι. Parum interest utrò modo legatur. τὸ δεῖνα, quid valeat dixi ad Lys. 921. Prioris versus metrum *laborare* animadvertit Kusterus, additque *de eo in integrum restituendo amplius cogitandum esse.* Nescimus hæc de re quam diu, quove successu cogitaverit. At

Φέρ' ἴδω, φράσον ναῦν· πῶς ἔγωγε χ' οὑτοσὶ
ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω ;
Επ. καλῶς.
Πε. ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
Επ. μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
Πε. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δή, Ξανθία,
καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
Χο. οὗτος, σὲ καλῶ, σὲ λέγω.
Επ. τί καλεῖς ;
Χο. τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ,
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσης
καὶ ἄλσιφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μεθ' ἑκείνης.
Πε. ὦ τοῦτο μέντοι, νὴ Δί', αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τουρνίθιον·
ἐκβίβασον αὐτοῦ, πρὸς θεῶν, αὐτήν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

Berglerus corruptelam ne subodoratus quidem fuisse videtur.

658. *μετὰ σαυτοῦ*. Quis mendosam lectionem *μετὰ σαυτῶ* absque veteris libri ope non emendasset ? Hoc primus invexit Ant. Fracinus. At primariæ editt. habent *μετὰ σαυτοῦ*, quod retinuerunt Cratander, Veneti, Wechelus. Sic etiam est in duobus codd. At in C. inepte *μετὰ τοῦ σοῦ*. Tres codd. exhibent *ἄγων*, ut edidit Fracinus : aliæ veteres editt. male habent *ἄγω*. Tres itidem codd. habent *σὶ λέγω*, ut jam erat in edit. Bern. Juntæ, unde receptum fuit in Cratandrianam aliasque veteres, usque ad Gelenium, qui stolidissime Aldi et Fracini mendosam prætulit lectionem *σὲ λέγω*. Genuinam revocavit Kusterus, nescius tamen eam in quinque editt. jam extare.

659. *ἀρίστισον εὖ*. Mendose in membr. *ἀρίστησον εὖ*.—*ι* et *η* sæpissime commutarunt librarii. Levis menda majori flagitio aussam dedit : alii librarii *εὖ* suppresserunt. In B. C. scriptum : *ἀρίστησον. τὴν δ' ἡδυμελῆ*. Et hæc est veterum editt. omnium lectio perversissima. Genuinam e Vat. cod. primus reposuit Kusterus. *ἀρίστησον* valet *prande : ἀρίστισον, prandio excipe*, quod flagitat hujus loci sententia. Eq. 538.

ἦ μὰ σφιγγῶν δασέων ὑμᾶς ἀριστίζων ἀνίσιμμαι.

ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσης. Dativus pluralis formæ Ionicæ, ob omissionem *ι* subscripti, pro genitivo singulari accipiebatur, invita syntaxis lege. Verum vidit Dawesius Misc. Crit. p. 162. Vide not. ad Ran. 1211. et ad Apollonium Rh. i. 990.

Επ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη,
ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
Πε. ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', ὡς καλὸν τὸ ῥινίδιον·
ὡς δ' ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν.
Ευ. ἀρά γ' οἶσθ', ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;
Πε. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν, ὥσπερ παρθένος. 670
Ευ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δοκῶ.
Πε. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκων ἔχει.
Ευ. ἀλλ', ὥσπερ ὠόν, νὴ Δί', ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, κἄθ' οὕτω φιλεῖν.
Επ. ἴωμεν.
Πε. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν ἀγαθῇ τύχῃ.
Χο. ὦ φίλη, ὦ ξουθὴ, ὦ
φιλτάτη ὀρνέων
πάντων ξύννοκε, τῶν ἐμῶν
ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ·
ἦλθες, ἦλθες, ὤφθης, 680
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ';
ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνὰ,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,

669. διαμηρίζωμ'. Hesych. διαμηρίσαι. τοῦτο καὶ ἐπὶ παίδων ἀρρένων, καὶ θηλειῶν λέγεται. Ad quam glossam vide interpretes. De mascula Venere adhibitum hoc verbum occurrit mox v. 706. Totus hic locus perperam vulgo personis divisus: eas, codicum auctoritatem secutus, melius distinxi.

672. ὀβελίσκων. Sic B. In membr. ὀβελίσκον. Vulgo ὀβελίσκον.

686. ὀλιγοδρανέες tertiam producit contra morem in iambis et trochaeis observatum. Licentias omnes epici carminis admittunt comici anapaesti. Inde est, quod mox ἀθάνατος prima producta occurrit, γένεσ', omisso augmento, similiaque.

688. προσέχετε. Pes proceleusmaticus. Vide ad Nub. 916. et in addendis p. 132.

τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
ἵν' ἀκούσαῐλες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν, γένεσίν τε θεῶν, πόλαμῶν τ', Ἐρέβες τε, Χάες τε,
εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τολοιπόν.

Χάος ἦν, καὶ Νὺξ, Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς·
γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν. Ἐρέβες δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινὸς,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πλερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ Τάρταρον εὐρὺν,
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως ξυνέμιξεν ἅπαντα· 700
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' οὐρανὸς, ὠκεανός τε,
καὶ γὴ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μὲν ἐσμὲν
πολὺ πρεσβύταῐοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωΐος,
πολλοῖς δῆλον. πτερόμεσθά τε γὰρ, καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
πολλὲς δὲ καλὲς ἀπομαμμακότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας,
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμέτεραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί,
ὁ μὲν ὄρνῖθα θὲς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας·
σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζῃσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ,

704. πολλοῖς δῆλον. πτερόμεσθά τι γὰρ, καὶ τοῖσιν ἰρῶσι σύνεσμεν. Sic constant numeri. In veteribus edit. πτερόμεσθα γάρ. In Kusterianis pejus adhuc πτερόμεθα γὰρ—

707. ὁ μὲν ἔρνυγα δοὺς. Non semper adeo simplices fuere pulchri pueri, ut mutatis floreis pro avicula darent: majoris lucri cupidos eos factos fuisse, queritur Glaucus in Epigrammate:

ἦν ἄνι παῖδας ἴσιθι πάλαι ποτὶ δῶρα φιλιῦντας
ὄρνιξ, καὶ μαστὸ σφαῖρα, καὶ ἀστράγαλοι.
νῦν δὲ λοιπὰ καὶ κίρκα. τὰ παίγνια δ' οὐδὲν ἰκεῖνα
ἰσχύει. ζαντῦν' ἄλλο τι, παιδεραῖλαι.

710. Ex Hesiodo in Operibus v. 448.

φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἰσταποΐσης
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐναύσιον κεκλαγυίης,
ἥτ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην

καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν,
εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
ἴκτινος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα χελιδών,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κλῆσιν καὶ πρὸς γάμον ἄνδρες,
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·

λωιοῦν ἱμείρεται.

Sequens versus etiam ex Hesiodo adumbratus, ibid. 45.

αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὀπὶς πατρῷ κατατηθῇ.

et 629.

πηδάλιον δ' ἐπέρχεται ὀπὶς πατρῷ περιμάσασθαι.

712. Ὀρέστης, nocturnus illius temporis grassator, de quo faceta mentio rursus occurrit infra 1490. et Acharn. 1167.

714. ἀράκια πατρῷα. Sic perspicue in membr. ut bene Kusterus e Suida edidit. In duobus aliis, ut in prioribus editt. mendose et cum metri ruina πάτρια.

715. ληδάριον. Perperam vulgo λῃδάριον. Saltem oportebat λῃδάριον, ne superflua syllaba versus onerareturr. Sed sincerior est hujus nominis scriptura per simplicem vocalem η. Auctor Etymol. M. Λήδιον, Φιλήμων φησὶ σημαίνειν ἐνιαυτὸς χιτώνιον, ἢ χλανίδα παλαιάν. Ληδάριον, ἱμάτιον. Agnoscit eam quoque Hesychius in his glossis: Λαῖδος, λῆδος, τριβώνιον. Λήδιον, τριβώνιον ἐνιαυτίς. Diserte vero Didymus apud Eustathium ad Homerum p. 1146. extrema: καὶ οὕτω παρεξέτασθαι τὸ λήδιον ὁ Δίδυμος, ἐστοιχειῶ αὐτὸ καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράδοσιν προσγεγραμμένου ι. ἐστὶ, φησὶ, λῆδος τὸ περιττότατον, ὃ Δωριῆς λᾶδος φασὶν, ὡς Ἀλκμὰν Λᾶδος εἱμένα καλὸν, ἤ ἐστι, λήδιον ἐνδεδυμένη ἐνιαυτίς. ἀπὸ γοῦν τοῦ λᾶδος, φησὶ, μὴ ἔχοντος τὸ ι γίγνεται τὸ λήδιον, οὐδ' αὖτὸ ἂν ἔχοι τὸ ι. Λᾶδος apud Theocritum occurrit in Piscatoribus v. 10. sed obliterata Dorica forma, quam vere, ut opinor, restituendam esse monui:

καὶ πάλαμαι, τάγκιστρα, τὰ φυαίοντά τε λάδη.

Vulgo legitur λᾶδα. Sed λᾶδον, λήδιον pro λᾶδος, λήδιος, vox est exemplo carens et Græcitati incognita. At etiamsi concedamus genuinam eam esse, quis credat in carmine Δωριαστάτῳ formam hujus nominis aliis Doricis poëtis usurpatam Theocritum neglexisse? De alio hujus Syracusani poëtæ carminis loco, ubi se primum dabit occasio, agam, ut Aristarchi in Eruditorum Diario hujus mensis (*Juillet* 1782. p. 462.) τὸ παράδοξος demonstrem, ineptamque confutem crisin. Λήδιον, ληδάριον, sine ι exeunt in editione Suidæ Mediolanensi: literam illam *ex ingenio* addidit Kusterus. Nescio autem quid sibi velit Scholiastes ad hunc versum: σημείωσαι δέ, ὅτι ἐν συνεδρῷ τὸ περίεσθαι. Quid mirum? prima in περίεσθαι semper et ubique corripitur.

717. ἰλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις. Sic bene membran. Vulgo ὄρνιν. Vide infra ad v. 1250.

718. πρὸς γάμον ἄνδρες. Libri omnes, quam bene nescio, ἀνδρός. Quod minime mihi placebat.

719. πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακ-

φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· τταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε·
ξύμβολον, ὄρνιν· φανὴν, ὄρνιν· θεράποντ', ὄρνιν· ὄνον, ὄρνιν.
ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων ;
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,
ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὥσπερ χὠ Ζεύς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισὶν, παίδων παισὶν,
πλουθυγιείαν, εὐδαιμονίαν,
βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-
τα, χορούς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων.
ὥστε παρέσται κοπιᾷν ὑμῖν
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Ημ. Μοῦσα λοχμαία,
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
νάπαισί τε, κορυφαῖσίν τ' ἐν ὀρείαις

πρίνου. Sic, ut impressi, C. In membr. περὶ omissum. In B. πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας.

728. χὠ Ζεύς. Sic tres codd. et primariæ editt. Mendose in Kusterianis χ' ὁ Ζεύς.

730. αὐτοῖς, παισὶν—Mendose vulgo, metro claudicante, παισί.

733. γάλα τ' ὀρνίθων. In proverbium abiit de valde fortunatis et omnia possidentibus *lac gallinaceum*, aut de rebus rarissimis. Sic Philocleon in Vesp. 508.

ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν.

Lucianus de *Mercede conductis* p. 668. καὶ ἔξεις τὸ τῆς Ἀμαλθείας πέρας, καὶ ἀμέλξεις ὀρνίθων γάλα. Strabo de Insula Samo p. 945. τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δῆλον ἔκ τε τοῦ περιμάχητον γενέσθαι, καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας, μὴ ἐπιπλεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λίγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα· καθάπερ που καὶ Μίνανδρος ἔφη. Plinius in Historia Naturalis præfatione: *Inscriptionis apud Græcos mira felicitas: περίνου inscripsere: quod volebant intelligi favum: alii πέρας Ἀμαλθείας, quod Copiæ cornu, ut vel lactis gallinacei sperare possis in volumine haustum.* Petronius cap. 38. *Nec est, quod putes, illum quidquam emere: omnia domi nascuntur: lanæ, ceræ, piper: lacte gallinaceum, si quæsieris invenies.*

740. νάπαισί τε, κορυφαῖσίν τ' ἐν ὀρείαις. Vulgo legitur νάπαισι, κορυφαῖσί τ' ἐν

τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ,
ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ,
δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω,
σεμνά τε Μητρὶ χορεύματ' ὀρεία·
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ.
ἔνθεν, ὥσπερ ἡ μέλιττα,
Φρύνιχος ἀμβροσίων
μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ
φέρων γλυκεῖαν ᾠδήν.
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ.

Χο. Εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τολοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ, τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἤν τις τῷ πατρὶ
προσδραμὼν εἴπῃ παλάξας· Ἆρε πλῆκρον, εἰ μάχει.—
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,

ἰρίαις. In C. νάσαις. Quod reposuimus ad metri normam exactum est, ut declarabitur ad antistrophicum versum.

742. Ζάμενος. In A. B. Ζαμένη. Hic versus strophæ sextus esse debet, eoque positus est ordine in tribus codd. In impressis perversus est versuum ordo, ita ut strophici antistrophicis non respondeant. Versus 743. in A. B. similis est versui 741.

746. Dimeter est anapæsticus. Male vulgo legitur σιμῷ τι. Distincte in membr. scriptum σιμὰ, sed τι male omissum est. σιμὰ epitheton est substantivi χορεύματα.

758. τοῦτ' ἐκεῖνο καλόν. In tribus codd. τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν, quod minus probo.

759. εἴπῃ. In membr. εἶπαι, male, nisi præc. v. pro ἄν reponatur εἰ. Sed nihil mutandum. In duobus aliis ἐρεῖπῃ.

763. φρυγίλος. Sic tres codd. ut etiam vulgo legitur infra v. 873. Hic in impressis est φρυγίλος.

764. Vide infra ad v. 1527.

φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.
εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεόττιον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

Ημ. Τοιάνδε κύκνοι,
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖς κρέκοντες ἴαχον τὸν Ἀπόλλω,
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμόν.
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ.
διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,
κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·
πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος·
εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες,

768. ἐκπερδικίσαι. Hesychius: τὸ διαλυθῆναι, καὶ διαδρᾶναι. ἀπὸ τῶν περδίκων, μεταφορικῶς. πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρεύοντας. Ignoratur quis fuerit ille Pisiæ filius. Proditor juxta cum patre fuisse videtur, et tunc quum ageretur hæc fabula, in carcere asservatus fuisse.

769. τιὸ δὲ. In membr. τιὸδὲ, quod etiam bonum est, subaudito κατὰ. *taliter*, *ad hunc modum*. Nec metrum obstat, quin lectio recipiatur, ob licentiam in melicis concessam. Antithetici versus monometri sunt anapæstici.

Μοῦσα λοχ | μαία.
τιὸδὲ | κάτω.

772. πτεροῖς κρέκοντες ἴαχον τὸν Ἀπόλλω. Membranarum autem scriptura hæc est, πτερῶν κρέκοντες ἴαχον Ἀπόλλω. Vulgo πτερῶσι κρέκοντες ἴαχον Ἀπόλλωνα. Versus antithetici trimetri sunt Ionici a minore, quorum strophicus in prima sede pæona secundum, antistrophicus autem diiambum habet.

νάσσωί τε | κορυφαῖσίν θ' | ἐν ἐρίνυσι.
πτεροῖς κρίνων | τε ἴαχον | τὸν Ἀπόλλω.

ἴαχον sæpe a librariis in ἴαχε mutatum. Vide desideratissimi Musgravii notam ad Euripidis Hel. 1504. ἴαχον tempus est imperfectum: prima corripitur, quia in melicis augmenti non habetur ratio.

777. πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν. Versus est dimeter anapæsticus, ut strophicus 745. Prava itaque est impressorum lectio, ποικίλα τε φῦλα θηρῶν. Quod dedimus, est in tribus codd.

781. Hic et sequens versus perperam vulgo digesti sunt, neutiquam strophicis congruentes. Nominis *Διονυσε* ultima syllaba posteriori versui contribuenda, ut fiat dimeter anapæsticus: prior autem dactylicus est pentheminieres.

Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν.
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ.

Χο. Οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά.
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἡρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε·
κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτετο.
εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν, 790
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο,
κἀκοπάρδων, κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτετο.
εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν, ὅς τις τυγχάνει,
κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν Βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτετο,
εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο.
ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς Διϊτρεφής γε πυτινᾶα μόνον ἔχων πτερὰ,
ἡρέθη Φύλαρχος, εἶθ' Ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει· κᾆσι νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών. 800

789. αὖθις αὖ κατέπτετο. In membr. αὖθις ἂν κατέπτετο. Duo alii, ut impressi, αὖθις αὖ κατέπτατο.

791. ἐξίδισεν. ἐξενίλυσεν. Eustathius ad Homerum p. 950. l. 53. κέκτη γὰρ οὐ μόνον ἡ κανὶς κατὰ τοὺς περὶ Πλάτωνα, ἀλλὰ καὶ ἡ διφία, ἐξ οὗ καὶ ὁ διφὴς, καὶ καθίζεσθαι, τὸ διφᾶν, ὃν τὸ (Ἰλ. σ'. 214.) ἵνα οἱ ἡ καθέζωμαι γε κατίσχω. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ καναὸν συνίθως ἵνα σημαίνῃ, ἵνα καὶ τοῖς διφῶσιν ἔστω τοιοῦτόν τι σύσχημα. ἢ καὶ ἐξίδισεν σημαίνει ἡ παροιμία φησὶν, ἀρχὴν λαζοῦσα ἐξ Ὁμηρικοῦ τινος, (Od. σ'. 204.) ἴδιον, ὡς ἐνόησεν, ἄγειν ἄρνα ἐξ ἀγορίου.

795. ἐνόησεν. Animadvertit vel non monitus lector formam hanc Atticam ubique a me revocari. Hic in impressis est ἐνόησεν· at in duobus codd. ἐνίησεν. Verum seq. καθίζετο error est recentiorum editt. In primariis et in codd. est καθέζετο.

798. Lepide Comicus Diitrephem per *vimineas alas* emersisse scribit: significare nimirum volens, Diitrephem plectendis vasis vimineis divitem factum esse, eaque ratione ad honores emersisse. *Kusterus.* Nempe Phylarchus fuit et Hipparchus, seu Tribus præses, et Equitum magister.

799. Φύλαρχος. Minus bene redditum in versione *Tribus præfectus.* Munus militare hic notat id nomen. Verti debuit: *creatus est Equitum Tribunis, deinde Magister, deinde*—Φύλαρχος Athenis appellabantur equestrium turmarum præfecti, quæ decem erant, una ex qualibet tribu. Vide Pollucem i. 128. et viii. 94.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, ΕΠΟΨ, ΧΟΡΟΣ, ΙΕΡΕΥΣ, ΠΟΙΗΤΗΣ, ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ, ΜΕΤΩΝ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Πε. ΤΟΥΤΙ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν ϖρᾶγμά ϖω γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

Ευ. ἐπὶ τῷ γελᾶς;

Πε. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.

Ευ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

Πε. ταυτὶ μὲν ἡκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
ΤΑ Δ' ΟΥΧ ΥΠ' ΑΛΛΩΝ, ΑΛΛΑ ΤΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΠΤΕΡΟΙΣ.

Επ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν;

Πε. ϖρῶτον ὄνομα τῇ ϖόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν· εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο.

Ευ. ταῦτα κἀμοὶ ξυνδοκεῖ.

806. σὺ δὲ κοψίχῳ. Sic tres codd. Vulgo δὲ omissum. Fallitur Scholiastes σκάφιον pro tonsurae genere accipiens, eoque magis quod tonsuram illam confundat cum ea, quam vocabant Graeci τὸν ἐν χρῷ κουρέα. Tonsuram σκάφιον notare possit in Thesm. v. 838. ad quem vide notam. Hic autem caput significat, ut in hoc Comici versu in fragm. Ine. xvi.

ἴνα μὲ καταχῇς τὸ σκάφιον, πλαγιολὶ ξύλῳ.

Scholiastae errorem ostendit Salmasius in Tertull. librum de Pallio p. 269.

808. Versus est Æschyli ex Myrmidonibus, quorum locum plenius adduxit Scholiastes:

ὃς δ' ἴσι μῦθον τῶν Δικτυουλκῶν λόγου,— πλαγίαν' ἀναβάσαν τρέχειν τὸν ἀετὸν, ὠκεῖν βίοντα μηχανὴν στρεφόμενα·

τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα.

Quae sic latine vertit Gataker in Miscell. Posth. cap. xii.

Ut sermo perhibet fabulae Libysticae, aquilam sagitta vulneratam cuspide dixisse, pennas conspicatam missilis: aliena non sunt ista; nostris alites en capiuntur pennis.

Vocem ἁλισκόμεσθα ad sensum necessariam Comicus suppressit, ut fit, quando proverbialia dicta vulgo nota citantur. Qui dictum usurparint e veteribus, Gataker loco laudato recenset; facetissime omnium Ptolemaeus Rex Ægypti, deluso Scribio. Historiam vide apud Athenaeum p. 493. F. id est Lib. xi. cap. 12.

Επ. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει;
Πε. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν;
Ευ. Ἡράκλεις.
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇ μῇ πόλει;
οὐδ' ἂν χαμεύνῃ, πάνυ γε κειρίαν ἔχων.
Πε. τι δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ';
Ευ. ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν, καὶ τῶν μετεώρων χωρίων,
χαῦνόν τι πάνυ.
Πε. βούλει ΝΕΦΕΛΟΚΟΚΚΥΓΙΑΝ;
Επ. ἰοὺ, ἰού·
καλὸν σύ γ' ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοὔνομα.
Ευ. ἆρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ Νεφελοκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα,
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα;
Πε. καὶ λῷστον μὲν, ἢ
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.

812. *εἰ δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει;* In membr. et in C. *ἡμῖν ὄνομ'*—In B. ut in impressis *ἡμῖν οὔνομ'*. Mendose utrobique. Prior lectio in metrum peccat: posterior in loquendi legem. Ionicum *οὔνομα* respuit comicus Atticæ scenæ sermo. Vulgati etiam libri *τοὔνομα* recte exhibent v. 820. et 1293.

816. *οὐδ' ἂν χαμεύνῃ.* Sic optime membr. ut nemo non legendum esse videatur. Inepte vulgo *χαμεύνην*. Jocus est in ambiguitate nominis *στάρτη*. Enstathii verba a Kusterο jam prolata adponam ex commentariis in Iliadem p. 191. *καὶ ὁ Καμηλὸς δὲ τοῦτο παραμφαίνει ἐν τοῖς Ὄρνισιν, ἔνθα παίζων περὶ τῆς Διαφανοῦς Σπάρτης, ὡς παρωνυμουμένης ἀπὸ φυτοῦ σπάρτου, φησὶ μὴ ἂν διυφᾶναι σπάρτης, εἰμίαν ἔχη. ἤτοι μὴ διυφᾶναι σπαρτίνου πλέγματος, ἀλλην ἔχη εἰμίαν, ἤτοι διεφθαρμένην πλέκειν.* Perverse admodum erant in impressis libris personæ, quas e scriptorum auctoritate in ordinem restitui.

820. Vulgo sic legitur hic versus:
καλὸν γ' ἀτιχνῶς καὶ μὰγ' εὗρες τοὔνομα.
Mendosissime. Media syllaba in *ἀτιχνῶς* apud Comicum nusquam producitur. Legendum:
καλὸν σύ γ' ἀτιχνῶς καὶ μὰγ' εὗρες τοὔνομα.

825. *ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.* Sic perspicue scriptum in tribus codd. Erat in veteribus editt. *ἀλαζονευόμενοι κἀφ' ὑπερηκόντισαν.* turpiter claudicante versu. Kusterus, ne monito quidem lectore, quod utique manifesta in mendâ necessarium non erat, emendatam scripturam, quæ jam in duabus minoribus

Ευ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;
Πε. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν Πολιάδα;
Ευ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς, γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
ἕστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
Πε. τίς δ' αὖ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
Επ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεος νεοττός.
Ευ. ὦ νεοττὲ δέσποτα.
ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
Πε. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεὶ,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
κήρυκε δὲ πέμψον, τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,

Batavis reposita fuerat, exhibuit, καθυπερηνόησαν. At Transsilvanus stipes, cui perinde erat, dactylusne an tribrachys quartam senarii sedem occuparet, veterem revocavit mendam, inepta hac addita nota: κᾆθ' ὑπερηνόησαν. *Sic omnes editiones pristinæ: nupera,* καθυπερηνόησαν.

827. De peplo in Panathenæis deduci solito omnia pervulgata. Vide Meursii Panathenæa capp. 17, 18.

832. τίς δ' αὖ καθέξει. Sic B. C. In membr. τίς δαὶ καθέξει. Vulgo τίς δ' ἂν καθέξει. Sæpissime commutantur ἂν et αὖ. Priori particulæ hic locus non est. τίς δ' αὖ refertur ad τίς δαὶ versu 826. Ubi non melius quam hic legeretur τίς δ' ἂν θεός—Prius τίς δαὶ male hic repetitum fuit in membr. De Pelasgico arcis muro, quem facete Πελαργικὸν appellat Comicus ad ciconiarum nomen alludens, vide Meursium in Cecropia cap. 5. et Att. Lect. vi. 1. Tametsi Πελαργοὶ etiam quandoque appellantur Pelasgi. Incoluerunt illi, præter alias multas regiones, Tyrrheniam, unde sæpe Tyrrheni vocantur. Hinc est, quod Callimachus de quadam urbe dixit, Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν.

835. Ἄρεως νεοττός. Sic bene membr. Vulgo Ἄρεως. Illud Atticum est ab Ἄρης, ut Σωκράτους a Σωκράτης. Æolicum et poëticum est Ἄρεως ab Ἄρευς. Vide Eustathium ad Homerum p. 516.

839. πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον. Nescio unde in Kusteri editionem venerit διαδὺς, quod nec metrum admittit, nec sententia. Fieri non potest, quin operarum sit error.

843. κήρυκε δὲ πέμψον. Sic manife-

ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ.

Ευ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἴμωξε παρ' ἔμ'.

Πε. ἴθ', ὦ 'γάθ', οἵ πέμπω σ' ἐγώ.
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ', ἃ λέγω, πεπράξεται.
ἐγὼ δ', ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
παῖ, παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

Χο. ὁμορρόθῳ, συνθέλω,
συμπαραινέσας ἔχω,
προσόδια μεγάλα
σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν·
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα
πρόβατόν τι θύειν.
ἴτω, ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ·
συναδέτω δὲ Χαῖρις.

Πε. παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ, τί ἦν
τουτί; μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν,
οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

stum est scribi oportuisse. Perperam libri omnes κήρυκα.

846. ὄμωζε παρ' ἔμ'. Dixerat alter κάκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ, id est παρὰ ἐμοί. Ultima verba repetit facetus Euelpides, sed alio sensu. Illi παρ' ἐμὲ valet mea causa, ut est apud Plautum sæpe. Epid. v. 2. 14.

Dum sine me quæras, quæras mea causa vel medio in mari.

et Menæchmis v. i. 27.

Mea quidem hercle causa vidua vivito,
vel usque dum regnum obtinebit Juppiter.

Insulse ista vulgo Epopi tribuuntur. In membr. quorum fidem secutus sum in distinguendis totius hujus colloquii personis, Euelpidi bene hæc adscripta sunt.

857. ἴτω ter in tribus est codd. in impressis bis tantum. In seq. v. cod. C. vocem φδὰν omittit, quæ ex inepta glossa textui addita fuit: eam non agnoscit metricus Scholiastes, cujus hic non nulla est auctoritas, quia sive adsit, sive absit vox illa, æque bonum est metrum.

861. Qui prodibat in scenam tibicen corvino vultu ornatus erat, et capistratus tibicinum more. φορβειὰ quid sit optime omnium docet Salmasius in Plinianis p. 585. cui omnia sua debent Longini interpretes ad caput iii. περὶ Ὕψους. Græcum nomen est φορβειὰ, unde verbum ἐμφορβεύειν, ἐμπεφορβιωμένος. Prava est librorum nostrorum scriptura. Legitimam formam, hic omnino

Επ. ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θύε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
Ιε. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στὶν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ,
καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ,
καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίῃσι
πᾶσι καὶ πάσῃσιν.
Χο. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.
Ιε. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ,
καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ,
καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι.
Πε. οὐκέτι Κολαινὶς, ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.
Ιε. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ,
καὶ στρουθῷ, Μεγάλῃ
Μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.
Χο. δέσποινα Κυβέλη, στρουθὲ, μῆτερ Κλεοκρίτου,
διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν
ὑγιείαν καὶ σωτηρίαν,
αὐτοῖσι καὶ Χίοισι.
Πε. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.
Ιε. καὶ ἥρωσι, καὶ ὄρνισι, καὶ ἡρώων παισὶ,
καὶ πορφυρίωνι, καὶ πελεκᾶντι,
καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι,
καὶ τέτρακι, καὶ ταὼνι,
καὶ ἐλεᾷ, καὶ βάσκᾳ,
καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ,
καὶ καταράκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ
καὶ αἰγιθάλλῳ—
Πε. παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν, ἰοὺ, ἰού.

reponendum, adfirmat Eustathius ad Homerum p. 539. φερεωὰ, ἔγγυον τὸ καὶ πιστόμενον καὶ πόμιον, ἡμαιτιῶς δὲ ἰδιοῦν, παυσίγγυον δὲν καὶ ὁ παρὰ τῷ Κωμικῷ ἐμπεφορβωμένος.

870. Hesych. ἐρτυγομήτρα. ἔρτυξ ἀπεμεγίθης.

874. Μεγάλῃ refertur ad Μητρὶ, non ad στρουθῷ. Ad hunc locum respexisse videtur Eustathius ad Odyss. p. 1411. l. 12. sed memoriae lapsu a sensu aberravit.

ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς
ἁλιαιέτους, καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς, ὅτι
ἰκτῖνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ, καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

Ις. εἶτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοι
δεῖ με δεύτερον μέλος
χέρνιβι θεοσεβὲς
ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

Πε. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

Πο. Νεφελοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα
κλῄσον, ὦ Μοῦσα,
τεαῖς ἐν ὕμνων ᾠδαῖς.

Πε. τουτὶ τί τὸ πρᾶγμα, πεδαπόν; εἶπ' ἐμοί, τίς εἶ;

Πο. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἰεὶς ἀοιδάν,
Μουσάων θεράπων
ὀτρηρὸς, κατὰ τὸν Ὅμηρον.

Πε. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;

892. τοῦτό γ' ἄχοιθ'. Sic tres codd. et veteres editt. Mendose in Frobeniana, et inde in aliis τοῦτον ἄχοιθ'. Berglerius ouiissam particulam reposuit.

894. τουτογὶ θύσω μόνος. Id est, τοῦτο τὸ ἱερεῖον. Sic primariae editt. usque. In tertia, quam curavit Ant. Fredinus, excusum τουτοσί, quod nihili est; et tamen subsequentes propagatum fuit usque ad Gelenium, qui praeclare sibi emendare visus est, reponens τουτουί. Hoc exinde in omnibus editionibus repraesentatum fuit, nemine reclamante, ne Kustero quidem, qui ad 24am Aldinam editionis textum se recensuisse profitebatur. In membr. et in C. perspicue scriptum τουτογί. In B. mendose τουτουί, frequenti errore ob similitudinem literarum υ γ.

902. γένειόν ἐστι. Perperam vulgo copula inseritur, γένειόν τ' ἐστί. Versus est iambicus.

903. τῶν πτερίνων θεῶν. Sic tres codd. recte. Perperam in impressis πτερήνων.

907. πεδαπόν; Sic tres codd. bene. Ad πρᾶγμα pertinet. Vulgo πεδαπός. In primariis editt. τουτὶ τὸ πρᾶγμα, omisso τί.

Πο. οὔκ· ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες
ὀτρηροί, κατὰ τὸν Ὅμηρον.
Πε. οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτὰρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;
Πο. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ,
καὶ παρθενεῖα, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.
Πε. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου χρόνου; 920
Πο. πάλαι, πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.
Πε. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;
καὶ τοὔνομ', ὥσπερ παιδίῳ, νῦν δὴ 'θέμην.
Πο. ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις,
οἷά περ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δ', ὦ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
ξαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν, ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλεις
πρόφρων δόμεν ἐμὶν, τεῖν. 930

915. Poëtæ amiculum ὀτρηρὸν jocose vocat, quia erat στρεπτόν.

916. ἀνεφθάρης. Vide not. ad Conc. 248. Recte in tribus codd. conjunctim scriptum est una voce. In recentiorum editt. plerisque ἂν ἐφθάρης. Veterem scripturam revocavit Bergleruş.

919. παρθενεῖα. Hoc nomine vocabantur cantica, quæ in quibusdam sacris a virginum choris canebantur. Citantur Pindari aliorumque παρθενεῖα: sed ignoratur quisnam fuerit hujus carminum generis character proprius.

922. τὴν δεκάτην. Supra v. 494.
ἐκ δεκάτου γάρ πως παιδὸς πλεῖστοι ἐν ἄστει,
ὠνίσιοι δ' ἐν ἄστει.
Decimo post pueri nativitatem die imponebatur ei nomen, convenientibus patris propinquis et amicis, qui post sacrificium peractum excipiebantur epulo. Vide Meursium Gr. Fer. in Ἀμφιδρόμια.

926. In iis quæ Poëtæ tribuit Comicus multa sunt e Lyricis expressa. E Pindari hyporchemate in Hieronem novæ Ætnæ conditorem ista profert Scholiastes: Σύνις δ τι λίγω, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας.

929. τεᾷ κεφαλᾷ Δίλυς. Male neglectus Dorismus in vulgata lectione τεᾷ κεφαλῇ Δίλυς. E codd. B. C. Δίλυς adnumsi.

930. ἐμὶν, τεῖν. Sententiæ inutilia ista pronomina addit Comicus ad derisionem dithyrambicorum, qui Pindarum æmulantes hos Dorismos identidum ingerebant.

Πε. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δ' ἐμοὶ ῥιγῶν δοκεῖς.

Πο. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα δῶρον δέξεται·
τὸ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος·—

Πε. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται. 940

Πο. Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἁλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται.
ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
σύνες, ὅ τοι λέγω;

Πε. ξυνῆχ', ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβών.

Πο. ἀπέρχομαι,
καὶς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·

935. *ῥιγῶν* infinitivus est, ut Vesp. 446. *ὅστις μὰ ῥιγῶν γ' ἐκάστοτ'*. Ad quem locum schol. *ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν. Δέρων δὲ τοῦτο κατεμαρτύρησεν παρὰ Ἀντιπάτρῳ*. In Nub. tamen 443. forma communis occurrit *ῥιγοῦν*, ut et Acharn. 1146. Supra 712. Nub. 416. et Acharn. 837. *ῥιγῶν* participium est.

937. *Μοῦσα δῶρον δίκαιον*. Sic perbene membr. Inepte vulgo, *τόδε* e sup. v. repetito, *Μοῦσα τόδε δῶρον δίκαιον*.

941. *Νομάδεσσι*. Sic bene scriptum in B. ex idiomate Doricæ dialecti, de quo videndus Kœnius ad Corinthum p. 154. Perperam in membr. *Νομάδεσσι γὰρ ἐπὶ Σκύθαις*. Sumtum hoc etiam ex eodem Pindari hyporchemate, cujus verba Scholiastes profert: *Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἁλᾶται Στράτων, ὃς ἀμφὶ ξυρίσεως εἶχεν οὐ πίστευσεν. ἁλᾶται δ' ἴσα* —Sic probabiliter scripserat Pindarus, non *ἁλᾶται*, si verum est, quod narrat Scholiastes, illum, acceptis ab Hierone mulis, currum etiam petiisse. Sequebatur forte *ζεῦγος ἡμιόνων ἅντις ἅρματος*.

943. *ὑφαντοδόνητον*. Sic recte scriptum in B. ut et apud Suidam legitur in *Στολάς*. Vulgo *ὑφαντοδίνητον*. Similis menda correcta fuit in Thesm. 324.

945. *σύνες ὅ τοι λέγω*. Sic scriptum est in membr. et in B. Dorieum est *τοι* pro *του*. Vulgo *ὅ τι λέγω*. Parum interest utro modo legatur.

946. *ξυνῆκ'* pes est anapæstus. Nescio an alibi apud Comicum occurrat hoc verbum secunda correpta. Vide npt. ad Lys. 157. In Pluto v. 45. *ἐγ' οὐ ξυνίημι τὴν ἰκέτιν τοῦ θεοῦ*.

κλῆσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν
τρομερὰν, κρυεράν·
νιφόβολα πεδία, πολύσπορά τ'
ἤλυθον· ἀλαλάν.

Πε. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ γὰρ πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ, τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὔποτ' ἤλπισ' ἄν,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.

Ιε. εὐφημί' ἔστω.

Χρ. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

Πε. σὺ δ' εἴ τίς;

Χρ. ὅστις; χρησμολόγος.

Πε. οἴμοιγέ νυν.

Χρ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὡς ἐστὶ Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
εἰς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.

Πε. κἄπειτα πῶς
τεῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν

954. *πίφυγας ταυταγὶ τὰ κρυερά.* Sic optime tres codd. Insulsissime vulgo *πίφυγα*, cujus mendæ nihil subolusse miror doctissimo latinæ versionis auctori. Ordo est: *νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ γὰρ λαβὸν τονδὶ τὸν χιτωνίσκον πίφυγας ταυταγὶ τὰ κρυερὰ, ἃ ἄρτι εἶπας.* Ad eandem personam refertur λαβὸν, ad quam *πίφυγας*. Tunicam autem acceperat poëta, non Pisthetærus. Nec cœlum nec terram tangebat versio: *utique profecto effugi ista frigida carmina, accepta hoc tunica.*

956. Vulgò sic legitur hic versus:

ταυτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα.

Bene ad sensum vertit Hemsterhusius: *Hoc sane malum equidem nunquam speravi.* Sed duplici menda inquinatus est librariorum stupore. *οὐδέποτε*, quod nobis sæpe observatum fuit (vide ad Lys. 301. Thesm. 32. Conc. 364.) unquam verbo præteriti temporis jungitur: oportuisset *οὐδεπώποτ'* vel *οὐπώποτ'*, quorum neutrum metrum admittit. Deinde particulam *ἄν* requirit sermonis lex, quæ reposita commodum etiam hoc affert, hiatum vitari. Sinceram itaque poëtæ manum restitui:

ταυτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὔ ποτ' ἤλπισ' ἄν.

959. *εὐφημί' ἔστω.* Sic duo codd. In membr. ut in primariis edit. *εὐφημί' ἔστω*: in recentioribus *εὐφημία ἔστω*. Quæ scriptura potior est. In Thesmoph. v. 295. post editt. omnes dedimus *εὐφημί' ἴστω*. Ultima in *εὐφημία* longa elidi non debet. Confer notam supra ad v. 638.

τήνδ' οἰκίσαι ;

Χρ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ μοι.

Πε. ἀλλ' οὐδὲν οἷον ἔστ' ἀκούσαι τῶν ἐπῶν.

Χρ. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος---

Πε. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων ;

Χρ. ᾠνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα. 970
πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα---

Πε. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα ;

Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φιάλην δῆναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι---

Πε. καὶ σπλάγχνα διδόναι ἔνεστι ;

Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
κἂν μὲν, θέσπις κοῦρε, ποιῇς ταῦθ', ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν, οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.

Πε. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα ;

Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον. 980

Πε. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιος ἔσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳί,
ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρακος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας, καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ---

966. ἀλλ' οὐδὲν οἷον. Schol. ἀλλ' οὐδὲν ποιλόν ἐστι καὶ τῶν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν, οὕτω γὰρ ἔλεγον τὸ λεγόμενον. οὐδὲν οἷον, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ποιλόν. Hic bene vertitur, nihil obstat. Alibi valet præstat, ut apud Demosthenem contra Midiam p. 529. ἀνάγκαθι δ' αὐτὸν μὴ λαβεῖν τὸν τῆς ὕβρεως νόμον. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Bene Vigerus gallice reddebat : car il n'y a rien de tel, que d'entendre la loy mesme.

974. λαβὲ τὸ βιβλίον. Sic membr. et C. hic et ubicunque deinceps vox illa recurrit. Vulgo βυβλίον. Simile quiddam est apud Plautum Bacch. iv. 9. 100.

CH. Estne istuc istic scriptum ?
NI. hem specta, tum scies.

976. ἰδίαι 'ησι. In B. C. perperam ἰδίαι ἴσασι. Vide not. ad Thesm. 217.

983. ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζών. Sic perbene membr. Vulgo minus concinne ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος.

Χρ. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε.
Πε. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φείδου μηδὲν, μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἦν Λάμπων ᾖ, μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείθης.
Χρ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα;
Πε. λαβὲ τὸ βιβλίον.
οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας;
Χρ. οἴμοι δείλαιος. 990
Πε. οὔκουν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;
Με. ἦκω παρ' ὑμᾶς---
Πε. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα βουλήματος;
τίς ἡ 'πίνοια; τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;
Με. γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα
ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας.
Πε. πρὸς τῶν θεῶν,
σὺ δ' εἴ τίς ἀνδρῶν;
Με. ὅστις εἰμ' ἐγώ; Μέτων,
ὃν οἶδεν Ἑλλὰς, χὠ Κολωνός.
Πε. εἶπ' ἐμοὶ,
ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι;
Με. κανόνες ἀέρος.
αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος 1000
κατὰ σφυγέα μάλιστα. προσθεὶς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
ἐνθεὶς διαβήτην---μανθάνεις;
Πε. οὐ μανθάνω.
Με. ὀρθῷ μετρήσω κανόνι, προστιθεὶς, ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος· κἀν μέσῳ
ἀγορά· φέρουσαι δ' ὧσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ

996. διελεῖν τε κατὰ γύας. Sic legendum. Vulgo renitente metro κατ' ἀγυιάς. Dawesio debetur haec emendatio.

998. ἰδέαν. Sic membr. et C. recte. Vulgo ἰδίαν.

ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ τἀστέρος,
αὐτοῦ κυκλοτέρους ὄντας, ὀρθαὶ πανταχῆ
ἀκτῖνες ἀπολάμπουσιν.

Πε. ἄνθρωπος Θαλῆς,
Μέτων---

Με. τί ἐστιν;

Πε. οἶσθ' ὅτιή φιλῶ σ' ἐγώ; 1010
κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποχίνει τῆς ὁδοῦ.

Με. τί δ' ἐστὶ δεινόν;

Πε. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι,

1007. Mathematicos salse irridet Comicus, Metonem introducens ridicula et absurda de arte sua effutientem: talis est *circulos* ille *quadratus, cujus in centro forum futurum erat, a quo centro viæ omnes rectæ ad extrema latera deducerentur, quemadmodum a Sole, qui et ipse rotundus est, radii recti quaquaversum emicant.* Hæc est manifesta sententia, librariorum supinitate paulisper obscurata: duarum literarum mutatione corruptelam sanavimus. In vett. editt. erat ὅσσις δ' ἀσνίφις, sine ullo sensu. Kusterus e conjectura, ut videtur, lectore non monito, supposuit ὅσσις δ' ἀσνίφεος, quæ sane melior est lectio; idcirco eam Hemsterhusius, vir non contemnendi judicii, in versione secutus est, posthabita priore quæ nauci non est. Nec tamen sic omnis menda sublata erat: legendum omnino ὅσσις τἀσνίφεος, pro τοῦ ἀσνίφεος, ut suprà v. 982. τἀπόλλωνος est τοῦ Ἀπόλλωνος. Sic τἀγαθῶ, τἀνδρὸς, aliæque similes crases occurrunt bene multæ. Quum ista per θλίψιν male scriberentur ὅσσις σ' ἀσνίφεος, σ' in δ' a librario mutatum fuit, quod millies contigisse pueri norunt, deinde terminatio etiam mutata fuit. Sol poëtis πανθ' ἱξοχὴν, ἀσνὴς vocatur. Bergler. ὅσσις δ' ἀσνίφεις reposuit, quia *ita Edd. pristinæ*. Sed stolidi hominis hæc crisis est. Non præferri quævis lectio debet, quia eam *Edd. pristinæ* exhibent. Quid enim hoc ad lectionis bonitatem facit? tanquam si *Edd. pristinæ* mendis refertæ non essent? sed præferri debet, quæ sententiæ apta est, quod peritus interpres demonstrare debet. Hujusmodi etiam jactatores communi consensu male mulcandi mihi videntur.

1011. Vulgo sic legitur hic versus:
κἀμοὶ γε πιθόμενος ὑπαποίνει τῆς ὁδοῦ.
Corruptelam paulo peritior quivis statim subodoratur. Verbum ὑπαποινῶ sententiæ non congruit, quæ ὑπαποσπῶν flagitat, ut Thesm. 924.

σοὶ πιστόν· ἀλλ' ὑπαποσπάσον.
Quod sæpissime contigit, hic quoque e verbo bicomposito alteram præpositionem omisit supinus librarius, ὑποίνει pro ὑπαποίνει scribens, licet illud cum genitivo τῆς ὁδοῦ construi non possit. Deinde fulciendo versui γε insulse infertum et genuina forma πιθόμενος in alteram πιθόμενος mutata. Sinceram lectionem repræsentant membr. in quibus scriptum:
κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποίνει τῆς ὁδοῦ.
πιθόμενος scriptum oportuisse ipsa metri ratio evincit. Has formas perpetuo a librariis confundi sæpius observavi. Vide modo ad Conc. 772. Nub. 862. Vesp. 749.

ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνταί τινες
ωληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ.
Με. μῶν στασιάζετε;
Πε. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'.
Με. ἀλλὰ πῶς;
Πε. ὁμοθυμαδὸν
σπουδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
Με. ὑπάγοιμι γὰρ ἄν γε, νὴ Δί'.
Πε. ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ', εἰ
φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταί.
Με. οἴμοι κακοδαίμων.
Πε. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῆ; 1020
Επ. ποῦ Πρόξενοι;
Πε. τίς ὁ Σαρδανάπαλος οὑτοσί;
Επ. Ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχών,
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.
Πε. Ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο;
Επ. φαῦλον βιβλίον
Τελέου.
Πε. τί; βούλει δῆτα, τὸν μισθὸν λαβών,
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι;
Επ. νὴ τοὺς θεούς·
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ.
Πε. ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
Επ. τουτὶ τί ἦν;
Πε. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου. 1030

1021. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ. Harpocratio: οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπαιθείους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἐκάστοις πραττόμενα, ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐφαλεῦντο, ὧς οἱ Λάκωνες Ἁρμοστὰς ἔλεγον.

1028. In hoc et in seq. v. ἦν perperam Kusterus edidit. Geminam mendam correxit Berglerus, idque, ut aiunt, ex ingenio: nam *Farrei* editio ejusdem erroris immunis non est.

Επ. μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὦν Ἐπίσκοπος.
Πε. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῦσθαι τοῖς θεοῖς.
Ψη. Ἐὰν ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀ-
θηναῖον ἀδικῇ---
Πε. τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;
Ψη. ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων.
Πε. τὸ τί;
Ψη. Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιέας καὶ τοῖσδε τοῖς 1040
μέτροισι, καὶ σταθμοῖσι, καὶ ψηφίσμασι,
καθάπερ Ὀλοφύξιοι.
Πε. σὺ δέ γ' οἷσί περ Ὀτοτύξιοι χρήσει τάχα.
Ψη. οὗτος, τί πάσχεις;
Πε. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
Επ. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως
ἐς τὸν Μουνυχιῶνα μῆνα.
Πε. ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
Ψη. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς Ἄρχοντας,
καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην--- 1050
Πε. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
Επ. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.

1038. πρίν περ ἂν ἀποτύξωσι. Sic scriptum in B. In primariis editt. πρὶν ἀποτύξωσιν. In A. C. πρὶν ἀποτύξωσι.

1035. ἀλλ' ἴσως—Vulgo ἀλλ' ἴσως—Melius particula omittitur.

1040. καὶ τοῖσδε τοῖς. Sic B. C. recte. Excidit in impressis vocula καὶ cum versus labe.

1042. Stephanus de Urbibus: Ὀλοφύξιος, πόλις ἐν Θρᾴκῃ παρὰ τὸν Ἄθω. ὁ πολίτης, Ὀλοφύξιος. Hujus nominis ad similitudinem facete finxit Comicus gentile Ὀτοτύξιοι, tanquam ab urbe Ὀτότυξος, alludens ad ὀτοτύζειν, θρηνεῖν. Perinde est ac si dixisset, σὺ δέ γ' ὀτοτύξεις τάχα, ut Lys. 520. ὀτοτύξει σοι μακρὰ τὴν κεφαλήν. Activa hujus verbi forma occurrit Thesm. 1082. Pace 1011.

1045. πανοῦ—Confer not. ad Thesm. 853.

1052. καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς. Nescio an bene sit hoc graecum. Exemplum desidero. Genuinum esse opinor καὶ γράφ μαί σε. Graece dicitur

Πε. ἐγὼ δέ σου γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
Επ. μέμνησ', ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;
Πε. αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς;
Ιε. ἁπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί,
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.
Ημ. Ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ
καὶ παντάρχᾳ θηητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς. 1060
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω.
σώζω δ' εὐθαλέας καρποὺς,
κτείνων παμφύλων γένναν
θηρῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσιν πολυφάγοις,
δένδρεσί τ' ἐφιζόμενα, καρπὸν ἀποδόσκεται·

γράφομαί σε μορίας δραχμάς, vel γράφω σου μορίας δραχμάς. Scribere potuit Comicus: δικαλῶ σε καὶ γράφω δραχμάς σου μορίας. Sed probabilius est γράφομαι in γράφω mutatum fuisse librarii temeritate.

1057. τοῖς θεοῖσι. Vulgo τοῖσι θεοῖσι. In membr. τοῖσι θεῖς.

1058. Respexisse videtur Comicus ad ista Sophoclis in Œdipo Col. 1085. Ἰὼ θεῶν πανάρχα Ζεῦ, πανέπαιρε.

1060. ἰὼ χαῖς. Perperam vulgo ἰὼ χαῖσι, ut ex antistrophico versu liquet.

1062. σώζω δ' εὐθαλέας καρπούς. In trinis codd. scriptum εὐθαλεῖς. Quod in vett. editt. est, εὐθαλλεῖς correctori Aldinæ officinæ debetur, qui quum animadvertisset a Scholiaste moneri versum hunc esse dactylicum hepthemimerem, liquidum geminavit, ut præcedens vocalis produceretur. Kusterus vero εὐθαλεῖς edidit, adposita hac nota: *Sic rectius Ms. Vat. U. quam priores Edit. in quibus legitur* εὐθαλλεῖς *per duplex* λ. Sed neutrum rectum est. εὐθαλλεῖς barbarum est: εὐθαλεῖς in metrum peccat. Scripserat Comicus id ipsum, quod reposuimus εὐθαλέας.

1064. ἃ πάντ'—Doricum est ἃ pro αἱ, et refertur ad γένναν. Pessime vulgo αἱ, ut mox videbitur.

1065. αὐξανόμενα. Sic primarius editt. recte. Sic A. C. Sic etiam B. a prima manu: postmodo ultimæ vocali superscriptum fuit ν, quod indicium dat diversæ lectionis αὐξανόμενον, quam Kusterus e Vat. cod. prætulit et in textum immisit, absque ulla necessitate, ut mox videbitur. γένυσιν ob metrum scribi debuit: vulgo γένυσι, quod cum αὐξανόμενον quidem bonum est; cum αὐξανόμενα vero metrum pessundat.

1066. ἐφιζόμενα nominativus est singularis feminini generis: pessime vulgo ἐφιζόμενα, tanquam si plurale esset neutrum. Rursus ad γένναν refertur hoc participium. Ordo est: κτείνων παμφύλων θηρῶν γένναν, ἃ πάντα τὰ ἐν κάλυκος αὐξανόμενα ἐν γᾷ, καὶ ἐφιζόμενα δένδρεσι, τὸν καρπὸν ἀποδόσκεται γένυσι πολυφάγοις. Jam vide, amice lector, quam belle constructionem instituat Kusterus: κτείνων γένναν θηρῶν παμφύλων, ἃ ἐν γαίᾳ, δένδρεσί τ' ἐφιζόμενα ἀποδόσκεται γένυσι πολυφάγοις πάντα καρπὸν ἐκ κάλυκος. Hac in phrasi, modo tres

κτείνω δ', οἳ κήπους εὐώδεις
φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·
ἕρπετά τε καὶ δάκεθ', ὁπόσα περ ἂν
ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος
ἐν φοναῖς ὄλλυται.

Χο. Τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται·
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον· ἤν τε τῶν τυράννων τις τινὰ
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χ' ἡμεῖς ἐνθάδε.
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντ' ἀναγάγῃ, τέτταρα·
ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ βολοῦ.

solœcismos excipias, nihil est fere, quod valde reprehendas. Sed θηρῶν, οἳ ἰφιζόμενα διαδρᾶναι παρεῖν, structura est ob quam pueris in schola maculosum fieri solet corium. Observes velim in tota phrasi nullum esse substantivum neutrum plurale, a quo verbum singulare ἀναδίσκεται pendere possit, proinde reponi omnino debuisse ἕ πάντ'—quod pronomen feminini generis ad γίννας relatum, cum participio ἰφιζομένα constructum, nominativus est illius verbi ἀναδίσκεται. Haud sane mirarer, si Kustero in mentem venisset totum locum sic constituere:

θηρῶν, οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐν κάλυκος αἰζαν[ί]μενον γίννι σολυφάγος
διδυμοί τ' ἰφιζόμενα παρεῖν ἀναδίσκονται.

Parum ille metra curabat: sed saltem phrasin sic habuisset ad loquendi normam exactam. Fallitur Scholiastes in declaratione metri hujus versus, quod quale sit ostendam ad versum antitheticum.

1068. φθείρουσιν. Perperam vulgo, metro claudicante, φθείρουσι.

1071 ἐν φοναῖς ὄλλυται. In A. B. φοναῖσιν ἐξόλλυται, omisso ἐν.

1072. Codd. omnes ἀναγορεύεται, ut bene Kusterus e Vatic. edidit. Antea legebatur ἀναχωρεύεται. Frequenter commutantur χ et γ, quod observavi supra ad v. 575.

1075. τῶν τυθνηκότων. Mos erat oratorum et causidicorum quavis occasione adversarios et reos tyrannidis affectatæ insimulare, metumque ejus et subversionis popularis status auditorum animis injicere, si cui invidiam conflare vellent. Hoc quia fere semper alienum erat a personis, in quas talis conferebatur suspicio, insoque rerum publice gestarum statu falsi arguebatur, perpetuis istis criminationibus nihil magis ridiculum videbatur, quod facetissime ostendit Comicus in insigni loco Vesparum, v. 488. Hic rem exaggerando lepide Athenienses perstringit, præmium indicens ei, qui vel jam mortuum tyrannum occiderit.

1077. Philocratem avium saginatorem facete Στρούθιον appellat tanquam a patria: hocque avium in Philocratem Στρούθιον decretum opponitur Atheniensium decreto in Diagoram Μήλιον.

1079. τοὺς σπίνους. Sic in tribus codd. scriptum, ut Kusterus e Vat. edidit. Antea pessime legebatur σπίνους.

εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας, δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.
τὰς περιστερὰς δ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἶρξας ἔχει,
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι·
ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

Ημ. Εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται·
οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει·
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων ἐν κόλποις ναίων,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
θάλπεσι μεσημερινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ.

1090. ἀμπισχοῦνται. Sic tres codd. In impressis ἀμπισχνοῦνται. Ex hoc loco verbum ἀμπισχνοῦμαι profert Henr. Stephanus Thesauri T. i. col. 1362. tanquam genuinum. Sed vox est nihil. Hesychius: ἀμπισχεῖν, περιβαλεῖν. ἀμπισχούμενον, περιβαλλόμενον.

1094. φύλλων ἐν κόλποις ναίων. Sic optime C. ut metri ductu quivis legendum esse videre poterat. Dactylicus est hepthemimeres, ut strophicus versus, θηρῶν, ἃ πάνθ' ὑπ γαίᾳ. Perperam vulgo legitur ἐννυχίῳ. Mira librariorum libido circa præpositiones addendas vel eximendas. Confer. not. ad Lys. 1220.

1095. ὀξὺ μέλος. Sic legendum. Reguntur isti accusativi a verbo βοᾷ. Vulgo legitur, metro reclamante, ὀξυμελῆς. Sunt antithetici versus tetrametri pæonici:

ὑπ πάλλυκος | αἰθανόμαι | νὰ γίννσιν | πολυφάγοις.
ἡνίκ' ἂν ὁ | θεσπέσιος | ὀξὺ μέλος | ἀχέτας.

Pæonicus versus choriambum sex temporum pedem, non admittit.

1096. Sic versum hunc exhibent libri omnes et scripti et impressi:

θάλπεσι μεσημζρινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ.

Ostendi in strophico versu participium ἱφιζομένα nominativum esse singularem feminini generis Doricæ formæ. Proinde syllabæ ιζομένα pedem constituunt choriambum. Est itaque versus, non pæonicus, ut falso tradit Scholiastes, sed choriambicus: unde liquet in hoc versu mendosam esse scripturam μεσημζρινοῖς, et reponi debuisse μεσημερινοῖς. Antitheticorum versuum subjicienda oculis est dimensio:

δίνδρεσί ν' ἱφ | ιζομένα | παρὰν ἀπο | βόσκεσθαι.
θάλπεσι μι | σημερινοῖς | ὑφ' ἁλίῳ | μανεὶς βοᾷ.

Apte quadrant binorum versuum priores duo pedes: posteriores non item. Pro pæone primo et cretico, duplex est

χεμιάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,
Νύμφους αὐρείαις ξυναταίζων·
ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα, Χαρί-
των τε κηπεύματα. 1100

Χο. Τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅρ' ἀγάθ', ἣν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ὥστε κρεάττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γὰρ, οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί·
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλαντίοις

in antistrophico diiambus, quem pedem recipiunt quidem impuri, quales sunt isti, choriambici, vix tamen in ultima sede. Certo certius est scripsisse poëtam:

Θέλουσι με | σημειοῦσι | ἅλιμα | νὴς βαῷ.

Quo pacto examussim congruunt hi duo versus, quorum utriusque primam et tertiam sedem tenet pæon primus, secundam choriambus, quartam creticus. Nec aliter olim in Comici codd. legebatur, quod palam facit Suidas, qui ex hoc ipso loco nomen ἁλιμανὴς enotavit. Sic ille: ἁλιμανὴς, ὁ σίντιξ. ἁλιμαίνεται γὰρ τῇ ἁλίᾳ. Explicatio illa e scholiis ad hunc versum descripta ostendit genuinam eam esse Comici lectionem. At voces ὑφ' ἁλίᾳ μανὶς nihil aliud sunt, quam glossema genuinæ voci olim superscriptum. Vulgata lectio suspecta non fuit D. Heinsio, summo viro, qui obiter, aliudque agens, locum hunc citavit ad Silium Italicum ii. 324. non instituta inquisitione in Comici metra. Quæ ad rem nostram faciunt, ex ejus nota excerpta proponam. Τὸ μαίνεσθαι, præsertim in compositis, raro vitio, sæpe etiam laudi datur. Sic ἀλιμανής. Hesychius: ἁλιμανὴς, ὁ τῇ ἅλμῃ χαίρων. Nomo ἐρωμανὴς et γυναιμανὴς Διόνυσος, etiam cum laudatur, dicitur, et ἁλιμανὴς ὁ σίντιξ ipsa Cicada. Et Comicus Ὄρν.

ἀλλ' ἐνθηρᾶν λιμένων
φύλλων τε κάλπιδος ἐναίαν,
ἥνίκ' ἂν ὁ Θετταλὸς ἐξομιλᾷ ἀχίνης
Θέλουσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἁλίᾳ μανὶς
βαῷ.

ubi μανὶς simpliciter χαίρων est, et propensionem animi notat, ut apud Silium hoc loco SUBOR DEORIS. Vide in hac nota, quam prope corruptelam contingat emendatio. Equidem statim initio conjeceram vel Θέλουσι μεσημβρινῷ ἁλίου μανὶς βαῷ, vel ἁλιμανὴς legendum esse, perindeque bona mihi videbatur utraque lectio, cum ad sententiam, tum ad metrum; siquidem ditrochæus in tertia versus sede commode stare potest. Neutram tamen in textum reponendo sustinui, nimia quadam, et proinde stulta, veterum librorum reverentia præpeditus. Postea vero Suidam diligentius excutienti mihi, obtulit se locus, quem modo citavi, omnem dubitationem eximens.

1103. ὅρ' ἀγάθ'—Sic legendum esse et sensus et metri ratio evincit. Pessime vulgo εἰς ἀγάθ'—

1106. γλαῦκες Λαυριωτικαὶ nummi sunt argentei, quibus impressa noctuæ effigies; quod signum erat Atticæ monetæ. Λαύριον notus est Atticæ pagus, ubi erant argenti metalla.

ἐννεοττεύσουσι, κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν.
κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν,
ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μήνην ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΙ, ΧΟΡΟΣ, ΙΡΙΣ, ΚΗΡΥΞ, ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ, ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πε. ΤΑ μὲν ἱερ' ἡμῖν ἐστὶν, ὦ "ρνιθες, καλά·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδείς, ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
ἀλλ' οὐτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

Αγ. α'. ποῦ, ποῦ 'στι, ποῦ, πῆ, πῆ 'στι; πῆ, πῆ, πῆ 'σι; πῆ,
ποῦ Πεισθέταιρος ἔστιν Ἄρχων;

Πε. οὐτοσί.

Αγ. α'. ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος.

Πε. εὖ λέγεις.

Αγ. α'. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·

1110. πρὸς ἀετόν. Vulgo αἰετόν. Ea Atticam formam adfirmantem, simulque nominis significationem explicantem Eustathium ad Iliadis librum ultimum p. 1352. l. 37. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ ἀετὸς τοῦ ἀετοῦ τοῦ ζόου, καὶ μέρος τι τῶν ναῶν, οὐ μόνον δίτομα λέγοντο, ἀλλὰ καὶ αἰετοὶ, διὰ τὸ ἰωνίσαι φασὶ πεσόντα ἀετοῦ. καὶ ζόου πεμὶ τούτου καὶ ὅθεν ὁ Κωμικὸς ἰρίφισθαί τι λέγει πρὸς ἀετόν.

1115. ὅστις ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μήνην ἔχῃ. Fœde corruptum est hujus versus metrum. Nihil variant codd. nisi quod in membr. pro ἔχῃ scriptum est ἔχοι, frequenti harum terminationum, maxime in versuum fine, permutatione. Librarii culpa perspicue hic palam est. Poëtæ manum non male restituere mihi videor, legendo:

ὅστις ἀνδριάντες· ὑμῶν δ' ἤν τις οὐ μήνην ἔχῃ.

ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς,
καὶ Θεαγένης ἐναντίαν δύ' ἅρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος, ὅσον ὁ Δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην.

Πε. Ἡράκλεις.

Αγ. α'. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὖτ' ἐγὼ, 1130
ἑκατοντόργυιον.

Πε. ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;

Αγ. α'. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκτων παρῆν·
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἐκ μέν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμύριαι
γέρανοι, θεμελίους κατασπασκυῖαι λίθους.
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μυρίοι·
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα 1140
οἱ χαραδριοὶ, καὶ τἆλλα ποτάμι' ὄρνεα.

Πε. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες;

Αγ. α'. ἐρωδιοὶ

1126. ὁ Κομπασεύς. Fictum nomen gentile, tanquam si pagus esset κόμπος dictus: *jactatorem* significat. Vide not. ad Conc. 362. ubi Ἀχραδόσιος fictum est nomen ad imitationem τοῦ Ἀχιλλέως.

1131. Fractis fœdum in modum pedibus incedit hic versus, cujus in secunda sede spondeus est. ἑκατοντόργυιον fere dant libri omnes, quod tamen est mendosissimum. Metricarum etiam legum imperitis, ex ipsa vocabuli significatione, id statim subolere possit. Vides enim in nuntii hujus narratione, ut omnia in magnitudinem sunt exaggerata. Urbem quam prædicat, Babylone aut Ecbatanis minorem credi nolit. Jam vero quis adeo ineptus sit, ut tantæ urbis mœnium ambitum centum tantum ulnarum esse dicat? Miserrimi cujusvis pagi ambitus amplior est. Pro *ulnis* pone *jugera*, et sic satis apte omnia congruent:

ἑκατοντάργυιον. ὦ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.

Si soli metro consultum vellem, id perfacile fieri possit. Nam duo codd. B. C. habent ἑκατοντάργυιον. ὦ Π. unde proclive est senarium concinnare suis absolutum numeris, exemto vocandi adverbio.

ἑκατοντάργυιον. Πόσειδον, τοῦ μάκρους.

Sed mihi non placet exigua ulnarum mensura. Emendatione, quam primo loco posui, vix quicquam certius esse opinor.

λεκάνησι.

Πε. τὴν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;

Αγ. α'. τοῦτ', ὦ 'γάθ', ἐξεύρηκε καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ὑποτύπτουσες, ὥσπερ ταῖς ἅμαις,
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.

Πε. τί δῆτα πῶδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;

Αγ. α'. καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν· ἦσαν δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτονται· ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία. 1150
νὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.

Πε. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ';

Αγ. α'. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκῶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
καὶ βεβαλάνωται, καὶ φυλάττεται κύκλῳ
ἐφοδεύεται, παδωνοφορεῖται, πανταχῇ 1160

1146. *ἐνέβαλον αὐτὸν*, scilicet *τὸν πηλόν*. Sic optime B. Vulgo *αὐτοῦ*. Ordo est: *οἱ χῆνες ὑποτύπτουσες τοῦν ποδοῖν, ἅσπερ ταῖς ἅμαις, ἐνέβαλον ἐς τὰς λεκάνας αὐτόν*. Vide præstantissimi Valckenarii notam ad Herodotum iii. 150. p. 263. Bern. Junta edidit *αὐτοῦ τοῦν ποδοῖν*.

1147. Allusio ad proverbium, *τί δῆτα χῆνες οὐκ ἂν ἐργασαίατο*;

1149. *ὑπαγωγεύς* instrumentum est, quo exæquare lateres solent *οἱ τεκτονες*, seu *cementarii*. Quæ autem instrumentum illud ferebant, ipsæ erant *cementariæ* anates. Scilicet verba *ἐπλινθοφόρουν* et *ὑπάγωγεύς* ad idem substantivum *αἱ νῆτται* pertinent. Præcinctas eas esse facete fingit Comicus, quia, ut Suidas et Scholiastes observant, pictarum hujus avis plumarum dispositio albam zonæ speciem refert: *ἐζωσμέναι δὲ αἱ νῆτται, διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν*. Plumarum vero in summo tergo, alis expansis, figura ad *ὑπαγωγέως*, quem gallice *une truelle* appellamus, figuram accedit. Versus 1151. spurius est et a mala manu additus, prorsus deleri debuit: cum præcedentibus nullo nexu cohæret, et plane inutilis est. Quorsum enim avium lutum ferentium mentionem iterare, postquam supra v. 1142. fulicas lutum adportasse nuntius narravit?

1157. *πεπύλωται*. Sic perspicue scriptum in B. et legendum esse acute viderat sagacissimus Bentleius. Participium est verbi *πυλόω*. Inutile vulgo *πεπύλωνται*.

φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι
ἐν ταῖσι πίτυσιν. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπαγγέλλομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.

Χο. οὗτος, τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις, ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;

Πε. μὴ τοὺς θεοὺς ἄγαγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἔκειθεν ἄγγελος,
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.

Αγ. β'. ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰού. 1170

Πε. τί τὸ πρᾶγμα τουτί;

Αγ. β'. δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς,
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.

Πε. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν;

Αγ. β'. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
τοῦτ' ἴσμεν.

Πε. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς;

Αγ. β'. ἀλλ' ἐπέμψαμεν

1164. τί ποιῶ; glossema redolet. Suspicor scripsisse Comicum τί πάσχω; ut supra 1044.

1168. ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἔκειθεν ἄγγελος. Sic optime scriptum in membr. et in B. In primariis editt. ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ—ut mendose scriptum est in C. Sed nihil facilius erat quam mendam hanc eluere. Kusterus vero ὅδε, quod in δὲ mutandum erat, retinuit, et γὰρ expunxit, quo pacto versum Comico turpiter claudicantem ex *ingenio* dedit. Id Berglero ne quidem animadversum fuit.

1169. πυρρίχην βλέπων. Schol. ἵνα τέλειον καὶ πολεμικὸν σῇ. ἵνα τάχος γὰρ ἔρχεσις ἡ πυρρίχη. Sic Pl. 328. βλέπων Ἄρην. Conc. 291. βλέπων ἀστέρεμμα. Vesp. 455. βλέπων κάρδαμα. Equit. 631. βλέπων νάπυ. Hippomedon apud Æschylum S. Th. 500.

βαυχᾷ πρὸς ἀλκὴν, θυμὸν ὀξὺν βλέπων.

Tueri et *spirare* hoc sensu promiscui sunt usus. Supra 1121. Ἀλφιτῶν πνέων, id est συντόνως τρέχων, ὡς Ὀλυμπιονίκης σταδιοδρόμος.

1173. εἰσίπτατ'. Vide not. ad v. 90.

τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας·
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχνὴς, τριόρχης, γὺψ, κύμινδις, ἀετός·
ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου.
κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη 'στίν.

Πε. οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα; χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε πᾶς τις· σφενδόνην τις μοι δότω.

Χο. πόλεμος αἴρεται,
πόλεμος οὐ φατὸς,
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς.
ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἀέρα περινέφελον,
ὅν γ' Ἔρεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθῃ θεῶν
τις ταύτῃ περᾶν·
ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Πε. αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.

1182. *ῥοιζήμασιν.* Sic duo codd. juxta impressos, bene. In membran. *ῥοιζήμασι.* Has terminationes sæpe permutari observavi ad Lys. 1133.

1185. *οὔκουν*—Hæc omnia in membr. et in B. Pisthetæro recte tributa—*τόξευε πᾶς τις.* Sic C. juxta impressos recte. Quia *πᾶς* in præcedente versu præcessit, eo melior est illa lectio. In re trepida venuste locum habent ejusmodi repetitiones. In B. *τόξευε, πᾶς, σφενδόνην*—In membr. *τόξευε πᾶς, σφενδόνην*—Hæc est varietatis origo, mutandæque lectionis occasio. Quia *πᾶς* metro non satisfaciebat, alius librarius, de omissione voculæ *τις* non cogitans, illud in *πᾶς* mutavit.

1197. *πεδαρσίου.* Sic tres mei codd. recte. Tragicum in his versibus *πάθος* affectat, et Æschylum imitatur, cui frequens hujus Æolici nominis usus in senariis. Vide modo Prometheum 269. 716. 924. In seq. v. pro *δίνης* male in B. scriptum *δινάς.*

Ιρ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε ταῖν Ὀλυμπίαιν.
Πε. ἔχομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κωμῳδεῖν;
Ιρ. Ἶρις ταχεῖα.
Πε. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;
Ιρ. τί δὲ τοῦτο;
Πε. ταυτηνὶ τίς οὐ ξυλλήψεται
ἀναπτόμενος τρίορχος;
Ιρ. ἐμὲ ξυλλήψεται;
τί φησ' ἐστὶ ταυτὶ τὸ κακόν;
Πε. ὀμώμοκε μαιρά.
Ιρ. ἕτοιμόν γε τοῦτο τὸ πρᾶγμα.
Πε. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρώτατε;
Ιρ. οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας. 1210
Πε. ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν;
Ιρ. τί τὸ κακόν;
Πε. οὐκ ἔλαβες;
Ιρ. ὑγιαίνεις μέν;
Πε. οὐδὲ σύμβολόν
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
Ιρ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοι γ' ἐπέβαλεν οὐδείς, ὦ μέλε.

1206. *διαπτόμενος*. Ut infra 1364. Facete buteonem in puellam immittit, ad graeci nominis etymon respiciens, illum bene coleatum.

1208. *τοῦτο τὸ πρᾶγμα*. Sic recte scriptum in duobus codd. At in membr. ut vulgo *τουτὶ τὸ*—claudicante versu, qui sic exoticum habet in tertia sede. Hanc mendam codd. non fugitabat operae.

1210. In membr. *οὐκ οἶδ' ἔγωγε, μὰ Δία, ποιᾶ*—

1212. In membr. *πρὸς τοὺς κολοιοὺς τῶν πρωτῶν*;

1213. *σφραγῖδ' ἔχων*. Nomen *σφραγὶς* anulum significat, et impressum anuli signum. Sic Gallis nomen *cachet* et signatorium instrumentum, et signum expressum significat. Posteriore sensu hic accipitur, ut bene interpretatur Scholiastes: *οἷον σύμβολον ἐπὶ τῇ συγχωρηθῆναι παραλθεῖν. Ανα-φανδὸν pris un cachet, un billet, un passport?* Ineptum est quod comminiscitur Berglerus, respici ad id quod supra v. 560. Diis interminatus fuerat Pisthetaerus: *ἐπιβάλλειν σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὸν ψωλόν.*

εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας, δεικνύσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.
τὰς περιστερὰς δ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἴρξας ἔχει,
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι·
ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

Ημ. Εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται·
οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει·
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων ἐν κόλποις ναίω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
θάλπεσι μεσημερινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ.

1090. ἀμπισχοῦνται. Sic tres codd. In impressis ἀμπισχνοῦνται. Ex hoc loco verbum ἀμπισχνοῦμαι profert Henr. Stephanus Thesauri T. i. col. 1362. tanquam genuinum. Sed vox est nihili. Hesychius: ἀμπισχεῖν, περιβαλεῖν. ἀμπισχούμενον, περιβαλλόμενον.

1094. φύλλων ἐν κόλποις ναίω. Sic optime C. ut metri ductu quivis legendum esse videre poterat. Dactylicus est heptemimeres, ut strophicus versus, θηρῶν, ἃ πάνθ' ἵν γαίᾳ. Perperam vulgo legitur ἐνναίω. Mira librariorum libido circa præpositiones addendas vel eximendas. Confer. not. ad Lys. 1220.

1095. ὀξὺ μέλος. Sic legendum. Reguntur isti accusativi a verbo βοᾷ. Vulgo legitur, metro reclamante, ὀξυμελές. Sunt antithetici versus tetrametri pœonici:

ἐν πάλυκος | αὐξανόμε | να γίννυσιν | πολυφόγοις.
ἡνίκ' ἂν ὁ | θεσπέσιος | ὀξὺ μέλος | ἀχέτας.

Pœonicus versus choriambum sex temporum pedem, non admittit.

1096. Sic versum hunc exhibent libri omnes et scripti et impressi:

θάλπεσι μεσημερινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ.

Ostendi in strophico versu participium ἱριζομένα nominativum esse singularem feminini generis Doricæ formæ. Proinde syllaba ιζομένα pedem constituunt choriambum. Est itaque versus, non pœonicus, ut falso tradit Scholiastes, sed choriambicus: unde liquet in hoc versu mendosam esse scripturam μεσημερινοῖς, et reponi debuisse μεσημερινᾷς. Antitheticorum versuum subjicienda oculis est dimensio:

δίνδρισί τ' ἰφ | ιζομένα | παρὰν ἀπο | βόσεται.
θάλπεσι μι | σημερινοῖς | ὑφ' ἡλίῳ | μανεὶς βοᾷ.

Apte quadrant binorum versuum priores duo pedes: posteriores non item. Pro pœone primo et cretico, duplex est

χειμάζω δ' ἐν κοίλαις ἄντροις,
Νύμφαις αὐρείαις ξυναπαίζων·
ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα, Χαρί-
των τε κηπεύματα.

Χο. Τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅῳ' ἀγάθ', ἣν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ὥστε κρείττω δεῦρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γὰρ, οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
γλαῦκες ἡμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί·
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλαντίοις

in antistrophico diiambus, quem pedem recipiunt quidem impuri, quales sunt isti, choriambici, vix tamen in ultima sede. Certo certius est scripsisse poëtam:

Θέλουσι με | συμπερονᾶς | ἁλιόμα | νὸς βοῦς.

Quo pacto examussim congruunt bini versus, quorum utriusque primam et tertiam sedem tenet pæon primus, secundam choriambus, quartam cretieus. Nec aliter olim in Comici codd. legebatur, quod palam facit Suidas, qui ex hoc ipso loco nomen ἁλιμανὴς enotavit. Sic ille: ἁλιμανὴς, ὁ εἰσπλ. λειμαίνεται γὰρ τῷ ἁλίῳ. Explicatio illa e scholiis ad hunc versum descripta ostendit genuinam eam esse Comici lectionem. At voces ὄῳ' ἁλίῳ μανὶς nihil aliud sunt, quam glossema genuinæ voci olim superscriptum. Vulgata lectio suspecta non fuit D. Heinsio, summo viro, qui obiter, aliudque agens, locum hunc citavit ad Silium Italicum ii. 324. non instituta inquisitione in Comici metra. Quæ ad rem nostram faciunt, ex ejus nota excerpta proponam. Τὸ μαίνεσθαι, *præsertim in compositis, raro vitio, sæpe etiam laudi datur. Sic* ἁλιμανής. *Hesychius:* ἁλιμανὴς, ὁ ταῖς ἅλμαις χαίρων. *Nonno* ἁλιμανὴς *et* γυναιμανὴς Διόνυσος, *etiam cum laudatur, dicitur, et* ἁλιμανὴς ὁ εἰσπλ *ipsa Cicada.* Et Comicus Ὄρν.

ἀλλ' ἐνθηρᾷ λειμώνων
φύλλων ἐν κόλπωις ἰυναίω,
ἠείν' ἀν ὁ Θεσπίσιος ἐξυμιλὴς ἀχίτας
Θέλουσι μεσημβρινοῦς ὄῳ' ἁλίῳ μανὶς
βοῦς.

ubi μανὶς *simpliciter* χαίρων *est, et propensionem animi notat, ut apud Silium hoc loco* EUBOA DECORIS. Vide in hac nota, quam prope corruptelam contigat emendatio. Equidem statim initio conjeceram vel Θέλουσι μεσημβρινῷ ἁλίου μανὶς βοῦς, vel ἁλιμανὴς legendum esse, perindeque bona mihi videbatur utraque lectio, cum ad sententiam, tum ad metrum; siquidem ditrochæus in tertia versus sede commode stare potest. Neutram tamen in textum reponendæ sustinui, nimia quadam, et proinde stulta, veterum librorum reverentia præpeditus. Postea vero Suidam diligentius excutienti mihi, obtulit se locus, quem modo citavi, omnem dubitationem eximens.

1103. ὅῳ' ἀγάθ'—Sic legendum esse et sensus et metri ratio evincit. Pessime vulgo οἷς ἀγάθ'—

1106. γλαῦκες Λαυριωτικαὶ nummi sunt argentei, quibus impressa noctuæ effigies, quod signum erat Atticæ monetæ. Λαύριον notus est Atticæ pagus, ubi erant argenti metalla.

ἐννεοττεύσουσι, κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν.
κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἢν δέ τῳ δεινῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν,
ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μήνην ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΙ, ΧΟΡΟΣ, ΙΡΙΣ, ΚΗΡΥΞ, ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ, ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πε. ΤΑ μὲν ἱερ' ἡμῖν ἐστὶν, ὦ ὄρνιθες, καλά·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδεὶς, ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
ἀλλ' οὐτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

Αγ. α'. ποῦ, ποῦ 'στι, ποῦ, πῆ, πῆ 'στι; πῆ, πῆ, πῆ 'ςι; πῆ, ποῦ Πεισθέταιρος ἔστιν Ἄρχων;

Πε. οὐτοσί.

Αγ. α'. ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος.

Πε. εὖ λέγεις.

Αγ. α'. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·

1110. πρὸς ἀετόν. Vulgo αἰετόν. En Atticam formam adfirmantem, simulque nominis significationem explicantem Eustathium ad Iliadis librum ultimum p. 1352. l. 37. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τοῦ ἀετοῦ τοῦ ζόου, καὶ μέρος τι τῶν ταῶν, οὐ μόνον ἀέτωμα λέγεται, ἀλλὰ καὶ αἰετὸς. διὰ τὸ ἰωνίσαι φασὶ πτέρυξιν ἀετοῦ. καὶ ζόου πτηνοῦ τοίνυν καὶ ἴδια ὁ Καμπὸς ἐφίεσθαί τι λέγει πρὸς ἀετόν.

1115. ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μήνην ἔχῃ. Fœde corruptum est hujus versus metrum. Nihil variant codd. nisi quod in membr. pro ἔχῃ scriptum est ἴχαι, frequenti harum terminationum, maxime in versuum fine, permutatione. Librarii culpa perspicue hic palam est. Pœtæ manum non male restituere mihi videor, legendo:

ὥσπερ ἀνδριάντες. ὑμῶν δ' ὃς τις οὐ μήνην ἴχῃ.

ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς,
καὶ Θεαγένης ἐναντίω δύ' ἅρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος, ὅσον ὁ Δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην.

Πε. Ἡράκλεις.

Αγ. α'. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὖτ' ἐγὼ, 1130
ἑκατοντόργυιον.

Πε. ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;

Αγ. α'. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκτων παρῆν·
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἐκ μέν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμύριαι
γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μυρίοι·
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα 1140
οἱ χαραδριοὶ, καὶ τἆλλα ποτάμι' ὄρνεα.

Πε. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες;

Αγ. α'. ἐρωδιοὶ

1126. ὁ Κομπασεύς. Fictum nomen gentile, tanquam si pagus esset κόμπος dictus: *jactatorem* significat. Vide not. ad Conc. 362. ubi Ἀχραδέσιος fictum est nomen ad imitationem τοῦ Ἀχιρδέσιος.

1131. Fractis fœdum in modum pedibus incedit hic versus, cujus in secunda sede spondeus est. ἑκατοντόργυιον fere dant libri omnes, quod tamen est mendosissimum. Metricarum etiam legum imperitia, ex ipsa vocabuli significatione, id statim subolere possit. Vides enim in nuntii hujus narratione, ut omnia in magnitudinem sunt exaggerata. Urbem quam prædicat, Babylone aut Ecbatanis minorem credi nolit. Jam vero quis adeo ineptus sit, ut tantæ urbis mœnium ambitum centum tantum ulnarum esse dicat? Miserrimi cujusvis pagi ambitus amplior est. Pro *ulnis* pone *jugera*, et sic satis apte omnia congruent:

ἑκατονόργυιον. ὦ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.

Si soli metro consultum vellem, id perfacile fieri possit. Nam duo codd. B. C. habent ἑκατονταόργυιον. ὦ Π. unde proclive est senarium concinnare suis absolutum numeris, exemto vocandi adverbio.

ἑκατονταόργυιον. Πόσειδον, τοῦ μάκρους. Sed mihi non placet exigua ulnarum mensura. Emendatione, quam primo loco posui, vix quicquam certius esse opinor.

λοπάδιμοι.

Πε. τὼν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;

Αγ. α'. τοῦτ', ὦ 'γάθ', ἐξεύρητε καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ὑποστάντουσ, ὥσπερ ταῖς ἅμαις,
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.

Πε. τί δῆτα πόδας ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;

Αγ. α'. καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτται γε περιεζωσμέναι
ἐπιπιθοφόρουν· ἦσαν δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτονθ'· ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία. 1150
νὼν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.

Πε. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ';

Αγ. α'. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπηλήσησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νὼν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
καὶ βεβαλάνωται, καὶ φυλάττεται κύκλῳ
ἐφοδεύεται, περιπορεῖται, πανταχῇ 1160

1146. *ἐνέβαλον αὐτὸν*, scilicet *τὸν πηλόν*. Sic optime B. Vulgo *αὐτοῦ*. Ordo est: *οἱ χῆνες ὑποστάντες τοῦν ποδοῖν, ἔστησαν ταῖς ἅμαις, ἐνέβαλον τὸν πηλὸν εἰς τὰς λεκάνας αὐτόν*. Vide præstantissimi Valckenarii notam ad Herodotum iii. 130. p. 263. Bern. Junta edidit *αὐτοῦ τοῦ ποδοῖν*.

1147. Allusio ad proverbium, *τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο*;

1149. *ὑπαγωγεύς* instrumentum est, quo exæquare lateres solent *οἱ τεκτονες*, seu *cementarii*. Quæ autem instrumentum illud ferebant, ipsæ erant *cementariæ* anates. Scilicet verba *ἐπιπιθοφόρουν* et *ἐπέτονθ'* ad idem substantivum *αἱ νῆτται* pertinent. Præcinctas eas esse facete fingit Comicus, quia, ut Suidas et Scholiastes observant, pictarum hujus avis plumarum dispositio albæ zonæ speciem refert: *ἐζωσμέναι* δ' *αἱ νῆτται*, διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν. Plumarum vero in summo tergo, alis expansis, figura ad *ὑπαγωγέως*, quem gallice *une truelle* appellamus, figuram accedit. Versus 1151. spurius est, et a mala manu additus, prorsus deleri debuit: cum præcedentibus nullo nexu cohæret, et plane inutilis est. Quorsum enim avium lutum ferentium mentionem iterare, postquam supra v. 1142. fulicas lutum adportasse nuntius narravit?

1157. *αὐτὸν πιλιώνων*. Sic perspicue scriptum in B. et legendum esse acute viderat sagacissimus Bowesius. Participium est verbi *πιλιάω*. Inutile vulgo *αὐτῶν πιλιούντων*.

φυλακαὶ καθέστηκασι, καὶ φρυκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπαγγέλλομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.

Χο. οὗτος, τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις, ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;

Πε. μὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἑκεῖθεν ἄγγελος,
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.

Αγ. β'. ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰού. 1170

Πε. τί τὸ πρᾶγμα τουτί;

Αγ. β'. δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς,
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκύπους.

Πε. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν;

Αγ. β'. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
τοῦτ' ἴσμεν.

Πε. αὖθις δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς;

Αγ. β'. ἀλλ' ἐπέμψαμεν

1164. τί ποιῶ; glossema redolet. Suspicor scripsisse Comicum τί πάσχω; ut supra 1044.

1168. ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος. Sic optime scriptum in membr. et in B. In primariis editt. ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ—ut mendose scriptum est in C. Sed nihil facilius erat quam mendam hanc eluere. Kusterus vero ὅδε, quod in ὅδε mutandum erat, retinuit, et γὰρ expunxit, quo pacto versum Comico turpiter claudicantem *ex ingenio* dedit. Id Berglero ne quidem animadversum fuit.

1169. πυρρίχην βλέπων. Schol. ἵνα τέλειον καὶ πολεμικόν τι. ἵνα τλὰς γὰρ ἔχῃσις ἡ πυρρίχη. Sic Pl. 328. βλέπων - Ἄρην. Conc. 291. βλέπων ὑπόπεμμα. - Vesp. 455. βλέπων πάθημα. Equit. - - 631. βλέπων νάπυ. Hippomedon apud Æschylum S. Th. 500.

βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, θυιὰς ὡς, φόβου βλέπων.

Tueri et *spirare* hoc sensu promiscui sunt usus. Supra 1121. Ἀλφεῖον πνέων, id est συντόνως τρέχων, ὡς Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος.

1173. εἰσέπτατ'. Vide not. ad v. 90.

τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας·
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχνῆς, τριόρχης, γὺψ, κύμινδις, ἀετός·
ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου.
κᾆστ' οὐ μακρὰν ἔπαθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη 'στίν.

Πε. οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα; χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε πᾶς τις· σφενδόνην τις μοι δότω.

Χο. πόλεμος αἴρεται,
πόλεμος οὐ φατὸς,
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς.
ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἀέρα περινέφελον,
ὃν γ' Ἔρεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθῃ θεῶν
τις ταύτῃ περῶν·
ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Πε. αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.

1182. *ῥοιζήμασιν*. Sic duo codd. juxta impressos, bene. In membran. *ῥοιζήμασιν*. Has terminationes sæpe permutari observavi ad Lys. 1133.

1185. *οὔκουν*—Hæc omnia in membr. et in B. Pisthetæro recte tributa—*τόξευε πᾶς τις*. Sic C. juxta impressos recte. Quia *πᾶς* in præcedente versu præcessit, eo melior est illa lectio. In re trepida venuste locum habent ejusmodi repetitiones. In B. *τόξευε, πᾶς, σφενδόνην*—In membr. *τόξευε πᾶς, σφενδόνης*—Hæc est varietatis origo, mutandæque lectionis occasio. Quia *πᾶς* metro non satisfaciebat, alius librarius, de omissione voculæ *τις* non cogitans, illud in *πᾶσι* mutavit.

1197. *πεδαρσίου*. Sic tres mei codd. recte. Tragicum in his versibus *πάνυ* affectat, et Æschylum imitatur, cui frequens hujus Æolici nominis usus in senariis. Vide modo Prometheum 269. 716. 924. In seq. v. pro *δίνης* male in B. scriptum *δυνός*.

Ιρ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.
Πε. ἄκουμα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κωπῆ;
Ιρ. Ἶρις ταχεῖα.
Πε. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;
Ιρ. τί δὲ τοῦτο;
Πε. ταυτηνὶ τίς οὐ ξυλλήψεται
ἀναπτόμενος τρίαρχος;
Ιρ. ἐμὲ ξυλλήψεται;
τί φησ' ἐστὶ τοὐτὶ τὸ κακόν;
Πε. οἰμώξει μακρά.
Ιρ. ἄτοπόν γε τοῦτο τὸ πρᾶγμα.
Πε. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαιφονώτατε;
Ιρ. οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας. 1210
Πε. ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν;
Ιρ. τί τὸ κακόν;
Πε. οὐκ ἔλαβες;
Ιρ. ὑγιαίνεις μέν;
Πε. οὐδὲ σύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
Ιρ. μὰ Δί' οὔκ ἔμοι γ' ἐπέβαλεν οὐδείς, ὦ μέλε.

1206. *διαντίμιον*. Ut infra 1384. Facete buteonem in puellam immittit, ad graeci nominis etymon respiciens, alitem bene coleatum.

1208. *τοῦτο τὸ πρᾶγμα*. Sic recte scriptum in duobus codd. At in membr. ut vulgo *τουτὶ τὸ*—claudicante versu, qui sic exoticum habet in tertia sede. Haec menda codd. non fugitabat opem.

1210. In membr. *οὐκ οἶδ' ἔγωγε, μὰ Δία, ποιὰν*—

1212. In membr. *πρὸς τοὺς πολοιοὺς τῶν πρωσθλῆς*,

1213. *σφραγῖδ' ἔχως*. Nomen *σφραγὶς* anulum significat, et impressum anuli signum. Sic Gallis nomen *cachet* et signatorium instrumentum, et signum expressum significat. Posteriore sensu hic accipitur, ut bene interpretatur Schol. *οἷον σύμβολον ἢ τῷ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν. Avez-vous pris un cachet, un billet, un passeport?* Ineptum est quod comminiscitur Berglerus, respici ad id quod supra v. 560. Dijs interminatus fuerat Pisthetaerus: ἐπιβάλλειν σφραγῖδ' αὐτοῖς ἢ οὐ ψυλάξω.

Πε. κἄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
Ιρ. ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
Πε. οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔκ. 1220
ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν. ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
Ιρ. ἀλλ' εἰμ' ἀθάνατος.
Πε. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν· ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ', ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
φράσον δέ τοι μοι, τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
Ιρ. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τὸν πατρὸς, 1230
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς,
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
κνισσᾷν τ' ἀγυιάς.
Πε. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
Ιρ. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς;
Πε. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς;
Ιρ. τίς γὰρ ἔστ' ἄλλος θεός;
Πε. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσὶν θεοὶ,
οἷς θυτέον· αὐτοῖς, ἀλλὰ, μὰ Δί', οὐ τῷ Διΐ.
Ιρ. ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινὰς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψει Δίκη· 1240

1218. Hic versus totidem verbis extat supra 192. Neutro in loco insitius videtur. Vide not. ad Acb. 436.

1219. Quod in novissima Batava legitur ποίᾳ ἰ ἄλλῃ, aut editoris est prava emendatio, aut typothetæ error.

1224. ἀλλ' εἰμ' ἀθάνατος. Minus modulatus fuit hic versus, cum ut in libris omnibus ἀθάνατος εἰμ' scriptum.

1229. φράσον δέ του μοι, τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς; Sic optime tres codd. In veteribus editt. erat: φράσον δέ μοι, τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς; syllaba deficiente. σὺ Portus aut nescio quis alius inferit, ποῖ σὺ ναυστολεῖς.

1240. ἀναστρέψει. Perperam vulgo

λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσει σοὺ Λιχυμνίαις βολαῖς.
Πε. ἄκουσον ἤδη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα,
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἆρ' οἶσθ' ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς;
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημμένους, 1250
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν· καὶ δή ποτε
εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη, διαμηρίῳ
τὴν Ἶριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν, ὅπως,
οὕτω γέρων ὤν, στύομαι τριέμβολον.
Ιρ. διαῤῥαγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.
Πε. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως εὐρὰξ, πατάξ;
Ιρ. ἢν μή σε παύσῃ τῆς ὕβρεως ὀὐμὸς πατὴρ---
Πε. οἴμοι τάλας. οὔκουν ἐτέρωσε πετομένη 1260
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;
Χο. ἀποκεκλήκαμεν

ἀποστρίψῃ. Futurum indicativi flagitat recta loquendi ratio, ut mox sequitur καταιθαλώσει. Vide not. ad Lys. 704.

1244. ἔχ' ἀτρέμα. Sic bene membr. Vulgo, metro claudicante, ἔχ' ἀτρέμας. In iisdem membr. pro στύηρα mendose est στυῆρα, quas formas a librariis saepe commutari alibi observavi. Facetа hic est imitatio eorum, quae Admeto apud Euripidem in Alcestide dicit Pheres v. 686.

ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς; πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα
πατεῖς ἰλαίνην δεσποτῶντα σήθεν;

1250. ἴρις. Sic bene membr. ut Kusterus hoc loco edidit. In duobus aliis, ut in vett. editt. ἶρις. Vide supra ad v. 717. Recte infra v. 1610. vulgati etiam libri accusativum pluralem ἴρις exhibent.

1252. Nunc Porphyrionem Gigantem intelligit, cujus meminit Horatius Carm. iii. 4.

1256. στύομαι τριέμβολον. Sic tres codd. Vulgo σύομαι, tam crassa et tam manifesta menda, ut mirer eam Kusterum non sustulisse, maxime quum sinceram scripturam apud Suidam reperisset. Exstat etiam apud Eustathium ad Homerum p. 862. l. 43.

Διαγενεῖς θεοὺς
μηκέτι γε τὴν ἐμὴν
διαπεραῖν πόλιν·
μηδέ τιν' ἱερόθυ-
τον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν ἐν κατνόν.

Πε. ἐκεινόν γε τὸν κήρυκα, τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

Κη. ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι', ὦ καταχέλευσον.

Πε. τί σὺ λέγεις;

Κη. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῳ.

Πε. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῳ τιμῶσί με;

Κη. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῇσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν,

1264. μηκέτι γε τὴν ἐμήν. Particula γε abest in membr. et in B. recte: eam inseruit Scholiastes, ut quod sibi finxerat metrum sustentaret. Inepto hoc tibicine non indigemus. Versiculus μηκέτι τὴν ἐμὴν iisdem constat numeris, ac præcedens διαγενεῖς θεούς. Nam in διαγενεῖς prima rite producitur. Sunt autem bini isti versus, non pæonici, sed choriambici dimetri brachycatalecti. Ultimus autem hujus chorici cantici numeris prorsus caret. Ejus metrum non declaravit Scholiastes; sed observat in quibusdam exemplaribus quintum et sextum conjungi, ita ut ultimus senarius fiat iambicus. Et hæc est vera horum versuum distinctio. Sic itaque totus locus concinnandus est:

διαγενεῖς θεοὺς
μηκέτι τὴν ἐμὴν
διαπεραῖν πόλιν·
μηδέ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον
ἔτι τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν ἐν κατνόν.

Quintus horum versuum est trimeter pæonicus. In ultimo membr. perperam ἐν omittunt.

1277. οἰκίσας. Perperam in membr. οἰκίσαις, frequenti circa has voces errore.

1282. ἐσωκράτουν. Confer ea quæ de Socrate et ejus discipulis dicuntur in Nub. v. 835.

σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ', ὑποστρίψαντες αὖ,
ὀρνιθομανοῦσι· πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι.
πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ ἑνὸς ἅμα
ἐπέτονθ' ἕωθεν, ὥσπερ ἡμεῖς, ἐπὶ νομήν·
κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ 1290
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
χωλός· Μενίππῳ δ' ἦν Χελιδὼν τοὔνομα·
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων Κόραξ·
Κορυδὸς Φιλοκλέει· Χηναλώπηξ Θεαγένει·
Ἶβις Λυκούργῳ· Χαιρεφῶντι Νυκτερίς·
Συρακουσίῳ δὲ Κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
Ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ εἶκεν ὄρτυγι

1287. Jocus ex ambigua significatione vocis Νόμος, *lex* et *pascuum*.

1292. Πέρδιξ nomen est proprium cauponis cujusdam, qui claudus erat. Vide fragm. Anagyri xiii.

1294. Ὀπουντίῳ. Hujus hominis mentio facta supra v. 153. Ad utrumque locum respicit Eustathius ad Hom. p. 277. Ὀπεῖς, Ὀπεῦντες. τὸ ἰθυπὸν Ὀπεύντιος, ὡς ἐκεδηλοῖ καὶ ὁ Κωμικὸς, ἔνθα Ὀπεύντιόν τινα σκώπτει, Ἀθηναῖον ἄνδρα μὴ ἀκριβασάμενον τὴν συζυγίαν τῶν ὀφθαλμῶν.

1295. Φιλοκλέει. Sic perbene membr. Vulgo, claudicante metro, Φιλοκλεῖ. Vide not. ad Thesm. 169.—Χαιρεφῶντι. Plutarchus in Lycurgi Oratoris vita p. 843. locum hunc citans, male habet Χαιρῶντι. Vide Schol. ad Nub. 504. et Suidam in Χαιρεφῶν.

1298. καὶ γὰρ εἶκεν ὄρτυγι. Sic optime B. Receptæ, Kustero teste, in Genevensem editionem huic lectioni si præter auctoritatem nihil deerat, causa nulla est cur ei amplius fides derogetur. In duobus aliis codd. ut in vett. edit. perperam est ἦκεν. Suidas habet ἧκεν, quod recte Dawesius mutat in ἥκεσαν, tertiam personam Atticam plusquamperfecti. εἶκεν præteritum est medium, cujus participium εἰκὼς, et infinitivus εἰκέναι sæpius apud Comicum occurrunt. Fallitur autem Dawesius, quum sit rationem temporum haud constituram, si legatur, ut Kusterus edidit ἦκεν, vel, ut nos, εἶκεν: non magis ac si latine quis dicat: *Coturnix nominabatur; nam similis est coturnici*. Et primo quidem, admissa etiam hac versione, satis constarent tempora: *Alium vocari audiebam coturnicem, haud quidem injuria, nam coturnici similis est*. Si is de quo sermo est, adhuc in vivis sit, recte loquitur qui ista dicit. Atqui Midias, de quo agitur, tum vivebat, quando exhibita fuit hæc fabula. Deinde vero in tota hac narratione verba in imperfecto vel aoristo non præteritum tempus signifi-

ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
ἥδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη,
ἢ τηνέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ περιστερὰ,
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν. ἐν δέ σοι λέγω·
ἤξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψωνύχων·

cant. Eleganter, ut in narrationibus fieri solet, variantur tempora.

ἐρυθριανῶσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
πωσῶσιν ἅττ' ἐρυθρὸς, ἐμμιμούμενοι.
πρῶτον μὲν οὐδὲς πάντες ἐξ ἑνὸς ἅμα
ἐκίνησ' ἴωδιν—

Istud ἐκίνησε minus bene reddidit interpres *provolabant*. Significat *provolare solent*, et sic deinceps cetera verba. Tam bene hic constant tempora, ac Ran. 212. ἀοιδὰν, ἣν ἀμφὶ Διόνυσον ἰαχήσαμεν, ἡνίκα χαρεῖ ὄχλος—ubi ἰαχήσαμεν aoristus significat *cantare solemus*.

1299. ὑπὸ στυφοκόμπου. Sic quidem libri omnes, hancque scripturam agnoscunt præter Scholiastam, quem descripsit auctor Etymol. M. Hesychius et Suidas. Mendosa tamen est. Genuinam nominis formam satis declarat Pollux vii, 136. ὁ γὰρ ἐρυγχοτόκος ἐστὶν ἐν χρήσει, καὶ ἐρυγχοτόκλης. καὶ στυφοκόπους αὐτοὺς οἱ κωμῳδοὶ καλοῦσιν. Idem ix. 107. καὶ μίνθοι καὶ τὸ ἐρυγχοτοκεῖν παιδιὰ, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐρυγχοτοκία, καὶ οἱ παίζοντες ἐρυγχοτόκοι, καὶ στυφοκόποι ἐκαλοῦντο. Sic apud Onomasticum legendum esse vere censet Kühnius, monens στυφοκόπους dici coturnicum magistros a στύφω, *spisso*, *crassum reddo*, quia nutriebant coturnices, et κόπτω, *cædo*, quia in commissionibus cædebant, vellicabant coturnices. Quid, malum, significatio verbi κομπίω commune habet cum ἐρυγχοτοκίᾳ? Insititiam esse aiunt literam μ. Quorsum? nonne comicis metris, nam vox illa comica est, quod probe observandum, tam apta est tertia brevi, quam longa? Sic multis in libris ἐμζερος legitur, qua in voce etiam μ insititium esse tradunt: sed insitio illa barbariei commentum est. Vide quæ paucula notavimus ad Æschyli S. Th. 796. Ut Gallinaceorum, publice Athenis coturnicum certamina exhibita fuisse fidem facit Lucianus in Anacharside T. ii. p. 918. Præterea ludus erat, quo se privatim oblectabant. Eum describit Meursius de Ludis Græcorum in Ὀρτυγοκοπίᾳ, ubi συμφοπόσει habet, quam scripturam in altero loco exhibent Pollucis libri, non minus mendosam quam συφοπόμπου. Simili errore in scholiis legitur ὑπ' ἐρυγχοπόμπου. Genuinæ scripturæ indicium etiam servavit accentus. Nam si πόμπος pars esset compositionis hujus nominis, scribendum esset συφοπόμπου, non vero συφοπόμπου. Hesychii interpretationem secutus est doctissimus Hemsterhusius, quam ex supradictis falsam esse liquet. συφοπόκος dicitur is, qui coturnicum suam contra alterius coturnicem committit. Græcum nomen vix latino reddere possis. Si avis ipsa συφοπόκος etiam appellata fuit, quod minus probabile videtur, nec tamen præfracte negare ausim, et in gallinaceorum pugna validior gallus sic dictus fuerit, hic, quia de coturnice agitur, saltem vertendum erat: *similis est coturnici a validiore in pugna caput ictæ*. Sed malim *a lusore caput ictæ*.

1303. σμικρόν. Sic scriptum in B. Vulgo μικρόν.

ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθεν.
Πε. οὐκ ἄρα, μὰ Δί', ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους,
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν.
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.
Χο. ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τάνδε πόλιν
καλοῖ τις ἀνθρώπων ἄν.
Πε. τύχη μόνον προσείη
Χο. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
Πε. θᾶττον φέρειν κελεύω.
Χο. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
εὐάμερον πρόσωπον.
Πε. ὡς βλακικῶς διακονεῖς.
οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
Χο. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν·
σὺ δ' αὖθις αὖτ' ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον αὐδί.

1314. *καλεῖ*. Sic duo codd. In membran. ut vulgo *καλεῖ*, et alterum *ἄν* in fine versus omissum. *καλεῖ* futurum cum *ἄν* stare etiam poterat. Vide notata ad Nub. 465.

1320. *ἀμβρόσιαι Χάριτες*. Sic membr. Vulgo *ἀμβροσία, χάριτες*.

1322. *ἠσύχιον*. Doricam hanc formam praestat B.

1323. *ὡς βλακικῶς διακονεῖς*. Versus est dimeter iambicus, quod ideo observo, ut errorem corrigam, quem erravi in nota ad Plut. 325. ubi l. 3. lege, *et in quinto molossus*. Non autem *creticus*. Ex hoc enim versu de prosodia verbi *βλακεύω* constat, cujus prima longa est.

1326. *σὺ δ' αὖθις αὖτ' ἐξόρμα*. In primariis editt. *αὖτις αὖ γ'*—et sic est in B. C. In membr. *σὺ δ' αὖτις ἐξόρμα*. In recentioribus editt. *αὖθις αὖ γ'*—Ineptum est istud *γε*. Scripserat Comicus id ipsum quod reposui, *αὖθις αὖτ'—αὖ* et *αὖτ'* sequente vocali ad vitandum hiatum, perinde est. *αὖθις αὖ* hac ipsa in fabula saepius occurrit. Vide supra 59. 789. 793. 796. Quam statuunt differentiam Grammatici quidam, parum sibi consentientes, inter *αὖθις* et *αὖτις*, nulla est. Hoc Ionum est, illud Atticorum.

πάνυ γὰρ βραδύς ἐστιν, ὥσπερ ὄνος.
Πε. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
Χο. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον 1330
διάθες τάδε κόσμῳ·
τά τε μούσιχ' ὁμοῦ, τά γε μαντικὰ, καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ἅπας φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὀρῶν πτερώσεις.
Πε. οὔ τοι, μὰ τὰς κερχνῆδας, ἔτι σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὀρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
Πα. γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθείην ἀτρυγέτου
γλαυκᾶς ὑπὲρ οἶδμα λίμνας.
Πε. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος. 1340
ᾄδων γὰρ ἅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.
Πα. αἰβοῖ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ἐρῶ δ' ἄγωγε τῶν ἐν ὄρεσιν νόμων.
ὀρνιθομανῶ γὰρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, καπιθυμῶ τῶν νόμων.
Πε. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ἐρνίθων νόμοι.
Πα. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται

1328. Male scriptus est, hic versus in membran. πάνυ γὰρ βραδύς τις ἐστὶν, ὥσπερ ὄνος. Sic etiam exhibent impressi. At longe meliùs duo alii codd. τις omittunt, quod quia plerumque sic abundans occursit post adjectiva nomine, haud sine quadam venustate, multum sapere sibi visus est librarius, qui id de suo intulit. Sed isti elegantiæ non hic est locus: metrum enim possum dat illa vocula. Observes velim in hoc cum Choro diverbio, versus omnes esse iambicos, nec ullum ultra dimetrum assurgere. Est vero hic versus etiam dimeter, ut 1225. aliique.

1333. τὰ θαλάττι'—Sic tres codd. Neglectus vulgo Atticismus.

1335. οὔ τοι, μὰ τὰς—Sic tres codd. Pessime in impressis οὔ τι. Sine codd. cui poterat hæc menda. Contrario modo in Ran. 522. ubi metrum flagitabat οὔ τι, ediderant οὔ τοι.

1338. In membran. scriptum: ὡς ἂν ποταθείην ἀετὸς ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ἐπὶ οἶδμα λίμνας. In B. ἀετὸς in textu omissum, inter lineas repositum. Inde ἀετὸς adscivi in locum τὸν ἐμέ.

ὡς ἂν ποταθείην ἀετὸς ἀτρυγέτου
γλαυκᾶς ἐπὶ οἶδμα λίμνας.

1346. Eadem hic ambiguitas quæ in v. 1287. Adolescens *legas*, mens intelligit; Pisthetærus vero *pascua*.

τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

Πε. καὶ, νὴ Δί', ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.

Πα. διὰ ταῦτα μέν τοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν.

Πε. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιὸς, ἐν τοῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

Πα. ἀπελαυσάμην γὰρ, νὴ Δί', ἐλθὼν ἐνθαδί,
εἴπερ γ' ἐμοὶ καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

Πε. οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες, ὦ μέλε,
εὔνους, πτερώσω σ', ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἷά περ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταύτην δέ γε λαβὼν
τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θητέρᾳ,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γε τὸν λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε·
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν. ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου.

Πα. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γ' ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαί σοι.

Πε. νοῦν ἄρ' ἔξεις, νὴ Δία.

1363. παῖς ἦ. Sic duo codd. In membran. ἦν. Vide not. ad Pl. 77.

1373. πτερύγισιν. Vulgo omittitur παραγωγικόν, male ad eum modum quo versus isti distinguuntur: nam hic dimeter est anapæstious acatalectus. Sed in omnibus nugatur Græculus, cujus ad sententiam hic locus digestus fuit. Transumta ista ex Anacreontis cantico, cujus primum versum profert Hephæstio p. 30. et metrum declarat:

ἀναστέσομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσι πεύκαις
διὰ τὸν ἔρωτα—— οὐ γὰρ ἐμοὶ θέλει συνοικεῖν.

Inde manifestum est versus quos hic canit poëta dithyrambicos choriambicos esse, et sic digeri debuisse:

ἀναστέσομαι | δὴ πρὸς Ὄλυμ | πον πτερύ | γεσι πεύ | καις·
πίσομαι δ' Ἴδην | ἄλλοσ' ἐπ' ἄλ | λην μυρίαν.

Κι. ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον
πτερύγεσσιν κούφαις· πέτομαι δ' ὁδὸν
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων---
Πε. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.
Κι. ἀφόβῳ φρενὶ
σώματί τε νέαν ἐφέπων.
Πε. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κιννησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
Κι. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
λιγύμυθος ἀηδών.
Πε. παῦσαι μελῳδῶν· ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἶπ' ἐμοί.
Κι. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νεφοβόλους ἀναβολάς.
Πε. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;

1376. Hic etiam versiculus a sequente malo divulsus est: bini conjungi debent, ut unicum trimetrum choriambicum constituant:

ἀφόβῳ φρενὶ | σώματί τε νέαν ἐφέπων. Absurde vulgo legitur *σώματι γενέσθαι*— Quod reposuimus exhibent membr. et B.

1378. *φιλύρινον, tiliaceum.* Athenæus p. 551. D. ubi hujus Cinesiæ meminit: *ἄλλοι δ' αὐτὸν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, πολλάκις εἰρήκασι φιλύρινον Κιννησίαν, διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπιεζόντων αὐτῷ τὰ σκέλη, ἵνα μὴ κάμπτηται, διά τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχνότητα.* Cinesiæ gracilitatem alibi irridet Comicus. Vide Ran. 1437. et Gerytadæ fragm. ix. Quod sequitur apud Athenæum non intellexit interpres: *ἔστι δὲ ὢν ὁ Κιννησίας νοσώδης, καὶ δηλοῖ τοῦτο*—id minime significat *valetudinarium* eum fuisse, sed *morbosum*, eo sensu, quo dixit Catullus de Mamurra et Cæsare:

Morbosi pariter, gemelli utrique,
Cinædum eum fuisse inquit Comicus Conc. 329.

1379. Hunc versum citat Pollux iv. 188. ubi differentiam statuere videtur inter *χωλὸν* et *κυλλὸν*, quorum illud proprie de pede, hoc de manu dicatur. Jocus est in *κυλλὸν χεῖρα* Equit. 1082.— *κυκλεῖν πόδα* tragica est locutio. Euripides Or. 631. *σοὶ σὸν πόδ' ἐν συνωρίδι κυκλεῖς*; Sophocles Aj. 19. *κυκλεῖν βάσιν* dixit. *ἀνὰ κύκλον*. ut Ran. 440. *χωρεῖτον οὖν ἰὼν ἀνὰ κύκλον*. Perperam in membr. scriptum *κυκλεῖς*.

1381. *λιγύμυθος*. In membr. *λιγύφθογγος*, quod etiam meliori lectioni superscriptum in B. adjecta alia varietate *λιγύμοχθος*.

1384. *ἀναπτόμενος*. Sic duo codd. Perperam in membran. *ἀναπτάμενος*.

1385. In membr. *ἀεροδονήτους καὶ νεφοβόλους*. Prius manifesto mendosum est. Vide supra 943. Posterius valgato *νεφοβόλους* prætuli, quod quid significare hic possit non percipio. At *νεφοβόλους* valet *onerosos*, ut mox ipse interpretari videtur Cinesias.

Κι. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται,
ἀέρια, καὶ σκότιά γε, καὶ κυαναυγέα,
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἶσει τάχα.
Πι. οὐ δῆτ', ἔγωγε.
Κι. νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα
εἴδωλα πτεινῶν αἰθεροδόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.
Πι. ὠόπ.
Κι. τὸν ἁλάδρομον ἁλάμενος
ἅμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίην - - -
Πι. νὴ τὸν Δί' ἔγωγέ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
Κι. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν,
τοτὲ δ' αὖ Βορέᾳ σώματ' ἐλάζων,
ἁλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.
Πι. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
Κι. ταυτὶ ποεῖς τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητος εἶμ' ἀεί;
Πι. βούλει διδάσκειν, καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων,
Λεωτροφίδη χορὸν πετομένων ὀρνέων

1392. *δίειμί σου τὸν ἀέρα.* Perperam in membr. *σου*. Sic etiam in B. a prima manu: sed superscriptum *σοι*. Facile ista permutantur. Similis menda erat in Ran. 1119.

1397. *νὴ τὸν Δί' ἔγωγέ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.* Sic optime scriptus est hic versus in B. Vulgo, duabus recisis syllabis, turpiter claudicat. *νὴ Δί' ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.* Et sic scriptus est in C. In membr. vero, *νὴ τὸν Δί' ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.* Hoc dicto, sequentia dum canit Cinesias, plagas ei infligit Pisthetærus.

1406. Λεωτροφίδης dithyrambicus erat poëta, et ipse κυκλίων χορῶν διδάσκαλος, Comicis ob nimiam gracilitatem derisus. At hic facete noster nomen proprium in appellativum mutat, et pro adjectivo adhibet, Λεωτροφίδη χορὸν, *Leotrophideum chorum*, id est *gracilem Leotrophidæ instar chorum*. Sic ista accipi me voluisse ostendit ipsa nominis scriptura, e quo subscriptum ultimæ vocalis exemi: orœque libri mei notulam hanc adleveram: Λεωτροφίδη *adjective in quarto casu*. Nescio quibus postea intemperiis agitatus, a lepido hoc sensu, quem exprimit doctissimi Hemsterhusii versio, ad alium minime congruum depulsus fuerim.

Κεκροπίδα φυλήν;

Κι. καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, ταῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

Συ. ὄρνιθες τίνες οἵδε, 1410
οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ;

Πε. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.

Συ. τανυσίπτερε ποικίλα μᾶλ' αὖθις.

Πε. ἐς θοιμάτιον τὸ σκολιὸν ᾄδειν μοι δοκεῖ.
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

Συ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;

Πε. ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου χρὴ, δεῖ λέγειν.

Συ. πτερῶν, πτερῶν δεῖ. μὴ σύθῃ τὸ δεύτερον. 1420

Πε. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;

Συ. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι νησιωτικὸς,
καὶ συκοφάντης---

Πε. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

Συ. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν

1410. Alemanis locum profert Scholiastes, ad quem respexisse Comicum putat: Ὄρνιθες τίνες οἵδε; Ὡκιστοῦ γὰρ ἀπὸ πιράσεων ἦλθον, πανίλεως ποικιλίδιοι, τανυσίπτεροι. Aliumque Simonidis: Ἄγγελε πλυτὰ ἔπεα ἀδυδμον, κυανόπα χελιδοῦ. Sic legendum esse Simonidis fragmentum nemo non videt, quod duabus mendis inquinatum est in vulgatis libris. Ut id jam antea correxeram, scriptum reperi in margine codicis C.

1416. Quia Sycophanta detrita veste indutus erat, arcendoque frigori parum idonea, Pisthetæro videtur hirundinem invocare, veris indicem, multisque etiam hirundinibus egere, seu adulto vere, quia, ut est in proverbio, μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. *Une hirondelle ne fait pas le printemps.*

1421. *Num Pellenem volare cogitas?* Quia in Pellene, urbe Achaiæ, præmia athletis dabantur lanæ, quæ ibi texebantur præstantissimæ. Vide Hesychium in Πελληνικαὶ χλαῖναι. Eustathius ad Homerum p. 292. l. 6. Ἔστι δὲ καὶ κώμη Πελλήνη, ὅθεν καὶ Πελληνικαὶ χλαῖναι, ἃς ἔπαθλα ἐνθένδε ἐν τοῖς ἐκεῖ ἀγῶσιν, ὡς καὶ ὁ Κυμαῖος δηλοῖ ἐν Ὀρνισιν. Harum lanarum meminit Pindarus Olymp. ix. 146.

καὶ ψυχρᾶν ἐπόρ' ἐπίδα-
τὸν φάρμακον αὐχᾶν
Πελλάνᾳ φίρι.

κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.

Πε. ὑπὸ πτερύγων τί προσκαλεῖ σοφώτερον ;

Συ. μὰ Δί', ἀλλ', ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ' ἅρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.

Πε. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον, εἶπ' ἐμοί ; 1430
νεανίας ὢν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους.

Συ. τί γὰρ πάθω ; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Πε. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα, νὴ Δί', ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῇν ἄνδρα χρῆν τοσουτονί,
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορραφεῖν.

Συ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.

Πε. νῦν ταῦτα λέγων πτερῶ σε.

Συ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ ;

Πε. πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται.

Συ. πάντες ;

Πε. οὐκ ἀκήκοας,
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε 1440
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
Δεινῶς γ' ἐμοῦ τὸ μειράκιον ὁ Διϊτρέφης

1426. *ὑπὸ πτερύγων τί προσκαλεῖ σοφώτερον* ; Sic optime membr. Vulgo *ὑπὸ πτερύγων τί προσκαλεῖν*—Poëticum *ὑπό* in senariis comicis locum non habet. *προσκαλεῖ* secunda persona est indicativi præsentis medii.

1428. *μετὰ τῶν γεράνων ἰκεῖθεν*. Perperam vulgo *γεράνων ἐ' ἰκεῖθεν*. Quid, malum, sibi vult ista copula ?

1432. Comici versum citat Suidas in *ἰστέον*, qui forte alia in fabula erat :

σύγγνωθί μοι, σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Si ad hunc locum respexit, fefellit eum memoria, nec fieri potest ut aliter olim quam hodie hic versus lectus fuerit. *σκάπτειν* a sententia prorsus alienum est. Insulsissimam tamen hanc lectionem tuetur Kusterus, Aristophanemque censet *risus captandi gratia pro σκάπτειν præter expectationem dixisse σκάπτειν, et proinde lectionem Suidæ, ut facetias comicas magis redolentem, hic præferendam esse*. Utique tam veternosum fuisse bonum Kusterum indignor. *σκάπτειν* non est *Suidæ lectio*, sed librarii error. Eadem verba citat Suidas in *Οὐκ ἐπίσταμαι*, ubi *σκάπτειν* recte legitur.

1434. *χρῆν*. In A. B. *χρή*.

λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἱππηλατεῖν.—
ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι, καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
Συ. λόγοισιν ἆρα καὶ πτεροῦνται;
Πε. φήμ' ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται,
ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος. οὕτω καί σ' ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον.
Συ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
Πε. τί δαὶ ποιήσεις;
Συ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῷος ὁ βίος σωκεφαντεῖν ἐστί μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος, ἢ κερχνῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κἄτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδί,
κἄτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε.
Πε. μανθάνω.
ὠδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος.
Συ. πάνυ μανθάνεις.
Πε. κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτε.
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.
Συ. πάντ' ἔχεις.
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.
Πε. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι, νὴ τὸν Δία,
κάλλιστα Κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
Συ. οἴμοι τάλας. μάστιγ' ἔχεις.
Πε. πτερὼ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.

1457. ὅπως ἂν ὠφλήκῃ. In B. ὀφλήκῃ. In C. ὀφλήκει. In membran. ὀφλήκει.

1463. Vide Hesychium in Κερκυραίκ.

Συ. οἶμοι τάλας.
Πε. .οὐ πτεροῦγισῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.
Χο. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ, καὶ θαυ- 1470
μάστ' ἐπεπτόμεσθα,
καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι, καρδίας
ἀπωτέρω, Κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-
λως δὲ δεινὸν καὶ μέγα.
τοῦτο μέν γε ἦρος αἰεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ·
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν 1480
τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόρρω τις
ἐν τῇ λύχνων ἐρημίᾳ·
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι ξυναριστῶσι, καὶ
ξύνεισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ 1490
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,

1467. Suidas: ἀπολιβάξεις, συντόμως ἀντὶ τοῦ ἀπολεῖ. λιβὰς γὰρ ἡ σταγὼν, ἢ οὐδὲν σταγόνος ἐν τῷ πίνειν. Ἀριστοφάνης· ἀπολιβάξεις, ὃ πάλαι ἀπολούμενε. Codices nostri omnes habent ἀπολούμενε, quod perinde est.

1478. μὲν γε. Sic C. Vulgo posterior particula omissa cum metri labe.

Versus est dimeter trochaicus, ut antistrophicus, εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ. Mellius forte legeretur vitato hiatu, τοῦτο μὲν' ἦρος αἰεί.

1490. ἥρῳ. Sic ἀσυλλαβῶς scribendum, ut metra congruant; non, ut vulgo, ἥρωϊ. Vide Piersonum ad Moeria p. 197.

γυμνὸς ἦν ὠληγεὶς ὑπ' αὐ-
τοῦ πάντα τἀπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Πρ. ΟΙΜΟΙ τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν;
Πε. ἔα· τουτὶ τί ἦν;
τίς ὁ συγκαλυμμός;
Πρ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα;
Πε. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἶ σύ;
Πρ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
Πε. ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; 1500
Πρ. βουλυτὸς, ἢ περαιτέρω;
Πε. οἴμ', ὡς βδελύττομαί σε.
Πρ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;
Πε. οἴμωξε μεγάλ'.

1494. *οἶμοι τάλας, ὁ Ζεὺς*—Sic in membr. et B. Vulgo *τάλας γ'*—Melius particulam retinuissem. Nam ultima in *τάλας* ex analogia corripi debet.

Quæ de prosodia nominis *τάλας* ad hunc versum dixi, indicta vellem. Nihil erat causæ cur metuerem, ne optimis codd. incaute obsecutus fuissem. Nescio qui mihi e memoria exciderat solemnis illa apud Tragicos senariorum clausula, *ὦ τάλας ἐγώ*. Illius duo satis fuerit protulisse exempla. Unum suppeditat Euripides in Hippol. v. 884. Alterum Sophocles in Philoc. v. 744.

δέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.

Quia in Comici vulgaribus exemplaribus *τάλας* occurrit ultima longa multis in locis. In Eq. 858.

οἶμοι τάλας· ἴχνους γὰρ οὐρσώπους; ὦ πονηρέ.

887.

οἶμοι τάλας, οἷος πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

Quos versus non aliter exhibent tres a nobis collati codd. In Pace 257. duobus etiam consentientibus codd.

ὡς δειμύς.—οἶμοι μοι τάλας· ὦ δέσποτα.

1496. *τίς ὁ συγκαλυμμός.* Sic libri omnes. Dawesius legendum censet *τίς ὀλυγκαλυμμός.*

1497. *μὰ τὸν Δί'*—in membr. et B. *μὰ Δί'*, omisso *τὸν*, quomodo præstat legi, quia sic modulatior est versus.

Πρ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.
Πε. ὦ φίλε Προμηθεῦ.
Πρ. παῦε, παῦε, μὴ βόα.
Πε. τί γάρ ἐστι;
Πρ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα·
ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ', ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
Πε. ἰοὺ, ἰού· 1510
εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυθι ταχὺ δή, κἄτα θαῤῥήσας λέγε.
Πρ. ἄκουε δὴ νῦν.
Πε. ὡς ἀκούοντος λέγε.
Πρ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς.
Πε. πηνίκ' ἄρ' ἀπώλετο;
Πρ. ἐξ οὗ περ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν· οὐδὲ κνίσσα μηρίων ἄπο
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου.
ἀλλ' ὥσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ 1520
πεινῶντες, ὥσπερ Ἰλλύριοι, κεκριγότες

1503. ἐκκεκαλύψομαι. Sic recte A. B. Vulgo ἐκκαλύψομαι. Vide Mœrin in πεκαύσομαι et πεφράσομαι, et quæ notavimus ad Æschyli Prom. 865. ad Euripidis Med. 932. et Bac. 1303.

1506. ἰλίσσω. Magis Atticum videtur ἰλάσῃ. Illud ex glossa subnatum videtur. In membr. scriptum ἰλίσσω.

1514. πηνίκ' ἄρ' ἀπώλετο; Sic scriptum in C. Vulgo πηνίκ' ἄνθ'—quam scripturam non immerito damnare videntur post veteres Criticos Dawesius ad hunc locum, et Toupius ad Suidam iii. 52. Eorum conjecturis non deteriorem esse codicis nostri lectionem arbitror. Si menda est in vulgata lectione, ea jam antiquitus codices invasit. Nam istud πηνίκ' ἄνθα præter Harpocrationem et Etymol. M. auctorem, agnoscit etiam Eustathius ad Homerum p. 148. extrema. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ περὶ τοῦ ἄνθα, καὶ ὅτι σημαίνει τὸ τινὰ, ὅτι καὶ ψιλοῦνται· τὸ ἄνθα, ὅτι διαίνεται· καὶ σημαίνει τὸ πότε, ἢ τὸ ἰσοδυναμοῦν τούτῳ. Ἀριστοφάνης· πόθεν χιλιὰς πηνίκ' ἄνθα φαίνεται. Si cui in isto versu ἄνθα minus placeat, legat ex hoc loco πηνίκ' ἄρα.

ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διΐ,
εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεωγμένα,
ἵν' εἰσάγωνται σπλάγχνα κατατετμημένα.
Πε. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες
ἄνωθεν ὑμῶν;
Πρ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῴὸς ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ;
Πε. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστιν;
Πρ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί.
Πε. μανθάνω.
ἐντεῦθεν ἄρα τὸ ΕΠΙΤΡΙΒΕΙΝΣ ἐγένετο. 1530
Πρ. μάλιστα πάντων· ἓν δέ σοι λέγω σαφές.
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς, καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω.

1524. *Ἵν' εἰσάγωνται.* *Ut importentur*, vulgo, solœce autem, *εἰσάγωνται*. At si *ἵνα* adverbium est loci, tum particula *ἄν* optativo jungi debet. *Ἵν' εἰσάγοιντ' ἄν σπλάγχνα*, quo *importari possint*. Utramlibet lectionem prætuleris, vulgata meliorem habebis.

1527. *Ὅθεν ὁ πατρῷὸς ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ.* In inquisitione, quæ fiebat Athenis in Magistratuum natales et vitam, antequam munus inirent, quod primum quærebatur, hoc erat: *εἰ Ἀθηναῖος εἰσὶν ἐκατέρωθεν εἰς τριγονίας, καὶ τὸν δῆμον πόθεν, καὶ εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς Πατρῷος, καὶ Ζεὺς Ἑρκεῖος.* Hæc de re videndi Pollucis interpretes ad viii. 85. et Petitus de Leg. Att. p. 321. Nemo pro cive Atheniensi habebatur, nisi cui esset Apollo *Πατρῷος*. Idcirco patres, quum in curialium albo filios suos inscribi curabant, postquam eos ad curiales deduxerant, Apollinis *Πατρῴου*, seu *Tutelaris* sacris initiabant, quod ostendit Demosthenis locus in Oratione contra Eubulidem p. 1315. *ἀλλὰ παιδίον ὄντα με ἐνθένδε ἤγον εἰς τοὺς φράτερας, εἰς Ἀπόλλωνος Πατρῴου ἤγον*—Execestides vero, cui peregrina et servilis exprobratur origo supra v. 764. sacra Apollinis *Πατρῴου*, Atheniensibus civibus peculiaria, colere non poterat. Hunc iterum peratringit Comicus tanquam *παρεγγεγραμμένον ξένον ὄντα*, id est, per fraudem in civium albo inscriptum, facetissimeque fingit eum, tanquam barbarum *Πατρῷον* seu *Tutelarem* habere deum aliquem ex barbaris illis, *Ὅθεν ὁ Πατρῷὸς ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ*. Sic loqui solent. Pollux in citatis supra verbis, *εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς Πατρῷος*. Demosthenes in Orat. de Corona p. 274. *καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς Πατρῷὸς ἐστι τῇ πόλει.* Juxta vulgatam lectionem Execestides non amplius homo fuerit, sed ipse *Tutelaris* deus, quo nihil absurdius.

1529. *Ὅ τι ἐστίν.* Perperam vulgo ν paragogicum omittitur, cum metri labe.

1530. *τὸ ΕΠΙΤΡΙΒΕΙΝΣ.* Cur sic scripserim ratio in aperto est. Nihilominus pronuntiari potest *τοὐπιτριβείνης*.

ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδησθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναῖχ' ἕξειν διδῷ.

Πε. τίς ἐστιν ἡ Βασιλεία;

Πρ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός,
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
τὴν λοιδορίαν, τὸν Κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.

Πε. ἅπαντά γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει.

Πρ. φήμ' ἐγώ.
ἢν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' ἔχεις.
τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἰμ' ἐγώ.

Πε. μόνον θεῶν γὰρ διά σ' ἀπανθρακίζομεν.

Πρ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.

Πε. νὴ τὸν Δί' αἰεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.

Πρ. Τίμων καθαρός. ἀλλ', ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.

Πε. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.

1538. ἤστις κεραμεύει. Sic scriptum in C. Membr. vero et B. habent ταμιεύει, quod in Vat. etiam codice repertum Kustero præplacuit. Vulgatum ego retinendum esse duxi, et sincerum puto. Sane est κεραμεύτερον. Verbum hoc proximo substantivo aptum est, quod sufficit: si aliis minus convenire videtur, alia verba eis cognatiora subintelligenda sunt. Notissima est figura, quam illustravit Orvillius abunde in Commentario ad Charitonem p. 395. Non minus recte et facete Basilea dicitur et *fulmen* et *consilia* et *leges*, aliaque, κεραμεύειν, quam Cephalus ille in Conc. 253. *civitatem*.

ἀλλὰ καὶ τὰ στρυφνίδια
καπῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ταμιεύειν a sciolo arcessitum fuit e v. 1542. Jocus est in paronomasia κεραυνὸν κεραμεύειν.

1550. In membr. φέρε μοι τὸ σκιάδειον, syllaba supervacua. In B. τὸ inter lineas additum. Articulus retineri debuit, et inutile pronomen expungi. Male vulgo φέρε μοι σκιάδειον. Vide infra ad 1579.

1551. Vide Meursium Panathen. Cap. xxiii. laudatum jam mihi ad Conc. 732.

1552. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ

Χο. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι
λίμνη τις ἔστ' ἄλουτος, οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἢ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε·
σφάγι' ἔχων κάμηλον,
ἀμνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμὼν,
ὡς Ὀδυσσεύς, φάλιν ἔβη·
κἄτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου, ΧΟΡΟΣ.

Πο. ΤΟ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας,
ὁρᾷς, τοδί· πάρεστιν, ἢ πρεσβεύομεν.
οὗτός, τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστερ' οὕτως ἀμπέχει;

λαβών. Sic scriptus est hic versus in trinis codd. ut e Vat. eum edidit Kusterus. Antea legebatur: καὶ τὸν δίφρον φέρει τονδὶ λαβών.

1553. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι. Dimeter est trochaicus brachycatal. ut antistrophicus σφάγι' ἔχων κάμηλον. Quid, quæso, opus erat tam sedulo strophas et antistrophas distinguere, si nulla cura adhibenda erat, ut versus sibi congruerent? Vulgo sic hicce legitur:

πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι λίμ—

In membr. et in B. recte scriptum τοῖς.

1561. ὡς Ὀδυσσεύς, φάλιν ἔβη. Sic ad metri legem depravatam librorum lectionem restitui. Vulgo legitur, numeris prorsus corruptis, ὥσπερ Ὀδυσσεύς, ἀπῆλθεν. Strophicus versus dimeter est trochaicus catal. cui hic non aliter exæquari potest:

ψυχα | γωγεῖ | Σωκρά | της
ὡς Ὀ | δυσσεὺς | φάλιν ἔ | βη.

ἀπῆλθεν glossema est, perquam invenuste in textum illatum, ubi una interjecta vocula, sequitur ἀνῆλθε.

1563. πρὸς τὸ λαῖμα. Si intemerata est hæc scriptura, jocum quæsivit Comicus in similitudine vocum λαιμὸς, λαῖμα, unde λαῖμα finxit. In Menandri versu quem citat Scholiastes, scribendum λαιμὸ, ut ostendit Bentleius Emendatt. p. 21.

καὶ λαιμὸ βαπτιόν· λαβὼν τὸ χρήσιμον.

1567. Vulgo ἐπαρίστερ' οὕτως ἀμπέχει. Recte in tribus codd. ἐπ' ἀριστέρ' divisim: in membr. et in C. ἀμπέχει. V. seq. ἐπὶ δεξιὰ divisim scriptum in B. C.

σὺ μεταβάλεῖς ἱμάτιον ὡς ἐπὶ δεξιά;
τί, ὦ κακόδαιμον, Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;
ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
εἰ ταυτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

Τρ. ἔξεις ἀτρέμας;

Πο. οἰμωζε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ
ὥρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἄγε δή, τί δρῶμεν, Ἡράκλεις;

Ηρ. ἀκήκοας
ἐμοῦ γ', ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.

Πο. ἀλλ', ὦ 'γάθ', ἠρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις.

Ηρ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.

Πε. τὴν τυρόκνηστίν τις δότω· φέρε σίλφιον·
τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνδρακας.

Ηρ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
πρεῖς ὄντες ἡμεῖς.

Vide Valckenaerium ad Eur. Hippol. 1360.

1569. *Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν.* Sic libri nostri omnes. Suidas legisse videtur *λαισποδίζει τὴν φύσιν.* Ex ejus notam e scholiis in Comicum excerptam. *λαισποδιᾶσθαι τὴν φύσιν, ἀντὶ τοῦ πάμπαν ἔχειν σαθρόν. Λαισποδίας γὰρ καὶ Δαμασίας ὡς πανόνημοι διεβάλλοντο. τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδίαν καὶ συρφετηγῆσαί φησι Θεοπομπίδης ἐν τῇ η'. ἦν δὲ καὶ φιλόδικος. εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς πάμπας αἰσίας τινας, διὸ καὶ κατὰ σπιλῶν ἐφίεσι τὸ ἱμάτιον. ἢ ὡς ἴξίον ἐν ταῖς λίξεσιν, ὁ ἀκρωνὺξ περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὅσπερ καὶ πάπην σπεδίν.* Vide Valesium in Harpocr. p. 30. extrema, ubi e Suida legendum hic censet *λαισποδίαζω*, cujus mutationis non apparet necessitas. In hujusmodi *πανόνημον* exstat Epigramma non illepidum incerti auctoris in Analectis nostris XXXVI, aliudque Antipatri Sidonii, III. Postremo significatu, nempe pro impudico et cinaedo, occurrit hoc nomen e Salmasii emendatione in Apollodori Comici fragmento apud Stobæum, Floril. Grotii p. 179.

φηλὸν ὄλεφ, φίλιν τι μηλαιὸν ἀναστρέψαι.
ἐπεὶ πανὸ μέρος τὰς φίλιας, ὃ φίλε Θέων,
ὑπὸ λαισποδίων ὄσαι εἰσὶν ἀναστραμμέναι,
σώσαι· πῶν δὲ πανάλογον δέξεις μ' ἐρεῖν.

1573. *ἄρασα.* Sic ob metrum legendum. Vulgo *ἰώρασα.*

1579. *τὴν τυρόκνηστιν τις δότω.* Subauditur *μοι*, ut supra 1550. In membr. scriptum *τὴν τυρόκνηστιν μοι δότω.* Glossema *μοι* in textum irrepsit, et genuinam vocem *τις* exclusit.

Πε. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
Ηρ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν;
Πε. ὄρνιθές τινες
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις,
ἔδοξαν ἀδικεῖν.
Ηρ. εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν;
Πε. ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις.
τί ἐστι;
Ηρ. πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς---
Οι. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
Πε. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει.
Ηρ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν·
ὑμεῖς τ' ἄν, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
Πε. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς· νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐάν τι δίκαιον ἄλλο νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπονδὰς ποιεῖσθαι· τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί.
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.

1583. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν; Sic est in membr. Sic etiam in B. ex emendatione, superscriptis notis numerariis, quæ vocum ordinem indicant. Vulgo τὰ κρέα δὲ τοῦ. Perperam in Kusteri editione δὲ τοῦ.

1589. Pessime in impressis hic versus Pisthetæro tribuitur, et sequens Herculi. Posteriorem Pisthetæro, priorem famulo vindicamus e trium codd. auctoritate. Huic præfixa persona in membran. δοῦλος. In B. C. οἰκέτης Πισθεταίρου.

1591. Ista Herculi recte continuant tres codd. quæ perperam in impressis Neptuno tribuuntur.

1601. Distinctionem et scripturam codd. retinui, quæ bonæ mihi videntur. Valckenario ad Sel. Theocr. Idyll. p. 16. legi placet:

καὶ διαλλαττώμεθα
ἐπὶ τοῖσδε· τὸν πρίσβεως τ' ἐπ' ἄμφοτον
καλῶ.

ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Ηρ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
Πο. τί, ὦ κακοδαίμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
Πε. ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα, καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦ 'πιορκοῦντος, λάθρα
πρόσπτόμενος, ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θέναν.
Πο. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γε σὺ καλῶς λέγεις.
Ηρ. κἀμοὶ δοκεῖ.
Πε. τί δαὶ σὺ φῄς;
Τρ. ναβαισατρεῦ.
Πε. ὁρᾷς; ἐπαινεῖ χ' οὗτος. ἕτερον νῦν ἔτι
ἀκούσαθ', ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων,
ΜΕΝΕΤΟΙ ΘΕΟΙ, καὶ μὴ 'ποδιδῷ, μισητίαν,
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα.
Πο. φέρ' ἴδω, τῷ τρόπῳ;
Πε. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος, ἢ κάθηται λούμενος,
καταπτόμενος ἵκτινος, ἁρπάσας λάθρα,

1610 1620

1605. *ἀποστερεῖς*. Sic tres mei codd. In antiquissima membrana Bibl. Leidensis, teste et probante Valckenario ibid. p. 384. legitur *ἀποστερεῖν*.

1610. *τοὺς ὄρνις*. Perperam in B. *ὄρνιν*.

1615. *κἀμοὶ δοκεῖ*. Inepte verba hæc in impressis Neptuno continuantur: Herculi tributa sunt in membr. et in B. —*ναβαισατρεῦ*. Ridiculi causa barbarum deum barbare loquentem inducit. In B. huic voci alia superscripta, quam habet etiam Suidas, *βαβαισατρεῦ*.

1618. *ἱερεῖόν τῳ θεῶν*. Sic B. Perperam vulgo *ἱερεῖον τῷ Διΐ*.

1620. *μισητίαν*. Subauditur *δικά*. Vide not. ad Pl. 989. Depravata lectio in membr. *καὶ μὴ ἀποδιδῷ σιτία*. Forte erat in antiquiore libro *μισητία*.

1624. *καταπτόμενος*. In duobus codd.

προβάσειν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
Ηρ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ.
Πο. καὶ τὸν Τριβαλλὸν νῶν ἔρου.
Ηρ. ὁ Τριβαλλὸς, οἰμώζειν δοκεῖ σοι;
Τρ. σαυτάκα
βακταριπροῦσα.
Ηρ. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
Πο. εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κἀμοὶ ξυνδοκεῖ. 1630
Ηρ. οὗτος, δοκεῖ δρᾷν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
Πε. καὶ, νὴ Δί', ἕτερόν γ' ἐστιν, οὐ μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διΐ·
τὴν δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν.
Πο. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.
ἀπίωμεν εἰκαδ' αὖθις.
Πε. ὀλίγον μοι μέλει.
μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
Ηρ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
Πο. τί δαὶ ποιῶμεν;
Ηρ. ὅ τί; διαλλαττώμεθα. 1640
Πο. τί, ὦ 'ζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεὺς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.

καταστάμενος. Pejus in membr. ἀναστάμενος.

1627. καὶ τὸν Τριβαλλὸν νῶν ἔρου. Sic perbene membran. et B. Vulgo corruptis numeris, τὸν Τριβαλλόν γε νῶν ἔρου.

1628. ὁ Τριβαλλός. Nominativus pro vocativo, ut Pl. 1099. ὁ Καρίων, ad quem locum vide quæ notantur.

1630. εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα. Sic optime membr. ut emendaverat Duwesius. In B. εἴτοις δοκεῖ. In C. ut vulgo, pessime, εἴ τισι δοκεῖ σφῶν. Extat hic versus etiam in Lys. 167.

εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χ' ἡμῖν ξυνδοκεῖ.

Πε. οἴμοι τάλας· οἷόν σε περισοφίζεται.
δεῦρ' ὡς ἐμ' ἀποχώρησον, ἵνα τι σοὶ φράσω.
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πόνηρε σύ.
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους. νόθος γὰρ εἶ, κοὐ γνήσιος.
Ηρ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις;
Πε. σὺ μέντοι, νὴ Δία,
ὧν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
Ηρ. τί δ', ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων;
Πε. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων,
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον.
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
στείαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων· ἐὰν δὲ παῖδες
μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτω τοῦ γένους
μετεῖναι τῶν χρημάτων.
Ηρ. ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν.
Πε. οὐ μέντοι, μὰ Δία. λέξον δ' ἐμοί,
ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;

1646. οἴμοι τάλας· οἷον. Sic membran. et C. Vulgo τάλας γ'. Vide notam supra 1494.

1648. διαβάλλεται, ἐξαπατᾷ. Vide not. ad Thesm. 1214.

1665. ἐγγυτάτω τοῦ γένους. In membr. et in B. omittitur articulus.

1669. De lege qua jubebantur Athenienses liberos suos ad curiales deducere, ut in civium albo inscriberentur, videndus Petitus Lib. ii. Tit. iv. §. 8. seu pag. 228. At vero nothi in curiam non admittebantur, nec in civium numerum referebantur. Fiebat illa inscriptio tertio Apaturiorum die, qui κουρεῶτις, dicebatur, qua de re videndus Meursius Gr. Fer. in Ἀπατούρια.

Ηρ. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτά γ' ἐθαύμαζον πάλαι.
Πε. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας, αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν στῇς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
Ηρ. δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κἄγαγε παραδίδωμί σοι.
Πε. τί δαὶ σὺ φῂς;
Πο. τἀναντία ψηφίζομαι.
Πε. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
Τρ. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλισσαναῦ
ὄρνιθι παραδίδωμι;
Ηρ. παραδοῦναι λέγεις;
Πο. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ τιτυβίζοι γ', ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
Πε. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
Πο. σφὼ νῦν διαλλάττεσθε, καὶ ξυμβαίνετε·

1670. καὶ δῆτά γ' ἐθαύμαζον. Sic membr. nisi quod errore librarii ε' pro γ' scriptum. Vulgo καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον.

1671. αἰκίαν βλέπων. Sic B. C. ut bene Kusterus e Vat. edidit. Antea legebatur nullo sensu αἰνίαν βλέπων, quam ineptam lectionem, pro eo quo pollebat acumine et judicio, revocavit Berglerus, hac confirmatam nota. αἰνίαν. Ita Edd. priscae; nam αἰκίαν, ut nuper. Sic solet bardus ille. Vide not. supra 825. et 1007. Scholiastes recte interpretatur: τί δῆτ' ἄνω βλέπεις, ὡς τυπτόμενον ἐμέ. Phrasis similis est illis, quas enotavimus supra ad 1169. Vesp. 843. ὦ ἐγὼ σιμῷ βλέπω, et 900. ὦ μαρὸν οἷον. οἷς δὲ καὶ πλέον βλέπω.

1672. μεθ' ἡμῶν σῇς. Sic membr. Vulgo ᾖς.

1678. βασιλισσαναῦ. Male vulgo βασιλικαῦ, syllaba ad integritatem versus deficiente.

1681. εἰ μὴ τιτυβίζοι γ', ὥσπερ αἱ χελιδόνες. Vulgo legitur: εἰ μὴ βαδίζει, ὥσπερ—sine ullo sensu, et structura ab usu loquendi prorsus aliena. In B. aliquantulo minore depravatione, εἰ μὴ βαδίζει γ', ὥσπερ—Saltem graeca haec phrasis est. Sed quid, sodes, significare potest istud βαδίζει? Mirum non est, si nihil sani inde elicuere interpretes. Barbarum Triballi sermonem in eam sententiam acceperat Hercules, quam ipse fovebat: negat vero Neptunum Triballum dixisse Basileam Pisthetaero nuptam dandam esse, nisi barbarus ille deus tam stulte et absone loquatur ac hirundo: εἰ μὴ τιτυβίζοι. Hesychius: τιτυβίζει, ὁ τὴν χελιδόνα φωνῶν. Duplici modo scribitur hoc verbum, per simplex et per duplex τ. Supra v. 235. ἀμφιτιτυβίζουσ' ᾠδάς. Notum est autem ex multis Comici aliorumque poëtarum locis barbarorum sermonem cum hirundinum cantu comparari solitum fuisse. Aeschylus Agam. 1059.

χελιδόνος δίκην,
ἀηδόνιον φοινὰ βάζουσα συντυχίαν.

Confer not. ad Ran. 93.

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.

Ηρ. ἡμῖν, ἃ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.

Πε. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοι
ἐς τοὺς γάμους.

Ηρ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.

Πο. ὀπτᾷς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν;

Ηρ. εὖ γε μέντ' ἂν δι[ε]τέθην.

Πε. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα διδότω τις δεῦρό μοι.

Χο. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσίν τε, καὶ σπεί-
ρουσι, καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι, συκάζουσί τε·
βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος;
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αγ. Ω ΠΑΝΤ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,

1688. ἢ παιρὸν ἄρα. Perperam vulgo ἄρα. Prima ob metrum produci debet.

1691. ὀπτᾷς τὰ κρέα; Perperam vulgo ὀπτᾷς σὺ τὰ κρέα; inutile pronomen, a quo metrum pessundatur, non agnoscunt membr.

1703. ἐπίνων. Sic bene membr. et B. Vulgo πίνων, binis versibus in unam lineam conjunctis, quam si quis Scholiastæ fide trochaicum tetrametrum esse credidit, næ illi facile erat verba dare.

ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε ταμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ·
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν. οἷον δ' ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

Ημ. ἄναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε,
περιπέτεσθε τὸν μάκαρ'
ἄνδρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.
φεῦ, φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον γήμας

1716. θυμιαμάτων δ' αὖραι. Sic membr. Particulam, qua connectitur oratio, omittunt vulgares libri: eam agnoscit etiam Suidas in ὀσμή.

1720. Vulgo legitur: ἄναγε, δίεχε, δίαγε, πάραγε, πάρεχε. Tertium horum verborum, nempe δίαγε, quod nescio unde pedem huc intulerit, omissum est in tribus codd. recte. Versus est dimeter trochaicus. Qui sequuntur duo dimetri sunt catalect. vulgo male digesti, quorum prior etiam claudicat. Vocem ἄνδρα, quæ exciderat, e conjectura reposui. Nugas agit metricus Scholiastes, quum pro dimetro trochaico acatalecto versum hunc venditat:

περιπέτεσθε τὸν μάκαρα.

1723. Vulgo hic versus in duos divisus est, sic:

ὦ φεῦ, φεῦ τῆς ὥρας,
τοῦ κάλλους.

In primariis editt. ὦ est extra versum. In C. plane omissum est: in B. non comparet in textu: minio scriptum est in margine a secunda manu. Prorsus expungi debuit: versus est dimeter anapæsticus. Mirare vero et Græculi, qui metra declaravit, et editorum stoliditatem. Huic cantilenæ præfixus est venustus iste titulus: STROPHE ET ODE COLORUM XII. Numerantur tamen in ea cola xiii. At metra callenti, versus non sunt plures quam xi.

1724. Vulgo sic leguntur hi versus:

ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον
τῇδε τῇ πόλει γήμας.

Quorum prior dimeter esse choriambicus, alter vero nullam metri formam habet. Ridiculus est Græculus, qui trochaicum hepthemimerem esse dicit,

τῇδε τῇ πόλει.
μεγάλαι, μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'·
ἀλλ' ὑμεναίοις καὶ νυμφιδίοις
δέξασθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν Βασιλείαν.
Ημ. Ἥρα ποτ' Ὀλυμπίᾳ
τῶν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
χρυσόπτερος ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων,
τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.
Ὑμην ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
Πε. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ
καὶ τὰς χθονίας κλῄσατε βροντὰς,

spondeum in tertia sede habentem. Pudet me harum toties recusarum ineptiarum, quæ ne semel quidem in lucem protrahi debebant. Participium γάμας loco suo motum fuit. Scripserat poëta:

ὦ μακαρισθὲν σὺ γάμοι γάμας
τῇδε τῇ πόλει.

aut

ὦ μακαρισθὲν σὺ γάμοι
τῇδε γάμας τῇ πόλει.

Sed potior est prior ratio.

1736. Vulgo præfigunt huic versui personam alterius semichori, quam non agnoscunt A. B. Sunt autem quinque ultimi hujus cantilenæ versus regulares anapæsti. Adjectivum μεγάλαι geminatum in tribus codd. Mox ὑμεναίοις recte scriptum in B. C. non, ut vulgo, ὑμιναίοισι. Pro δέξασθ', quod ad metri legem reposui, libri omnes, manifesta menda, habent δίχεσθ'.

1734. ξυνεκόμισαν. Sic optime emendavit Daweşius. Vulgo cum sententiæ et versus ruina, ξυνεκόμισαν. At illic subsistere debebat, nec sequentis versus ut et antistrophici 1741. scripturam sollicitare.

1736. Hunc versum in fine strophæ, rursusque in fine antistrophæ exhibent membr. Qui autem vulgo ante v. 1743. legitur, Ὑμὴν, ὦ Ὑμέναι', ὦ Ὑμέν. cum non agnoscunt. In B. e regione hujus versus minio adscripta est membran. lectio.

τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπάς,
δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

Χο. ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
ὦ χθόνιαι βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα
βρονταὶ, αἷς δὴ νῦν χθὰς ἐστείσι,
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
πάρεδρον Βασιλείαν ἔχει Διός.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

Πε. ἕπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ
φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ', ἐπὶ πότον Διὸς
καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν
χεῖρα, καὶ πτεραῶν ἁμιῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον·
αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.

Χο. ἀλαλαὶ, ἰὴ Παιών,
Τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

1753. Βασιλείαν ἴχει. Sic membr. et C. In B. mendose ἴχειν. Vulgo ἴχων.

1763. ἀλαλαὶ, ἰὴ Παιών. Sic tres codd. In primariis editionibus ἀλαλαλαὶ, in recentioribus ἀλαλαλά.

ΤΕΛΟΣ

ΤΩΝ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ.
ΞΑΝΘΙΑΣ. } οἰκέται Φιλοκλέωνος.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.
ΠΑΙΔΕΣ.
ΚΥΩΝ.
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.
ΑΝΗΡ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ Ἀθηναῖος, φιλοδικαστὴς ὢν τὴν φύσιν, ἐφοίτα εἰς δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς, ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ, καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παῦσαι, ἐγκαθείρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν, ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ, ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης, ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ, σφῆξιν αὐτοὺς ἀφομοιώσαντες, παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ Χορὸς συνέστηκε, καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἦνυον οὐδὲ οὗτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος, τίνος ἕνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἥττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαίρειν τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νουθετούμενος, οὐ μεθίει τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖν μόνον, καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζειν. καὶ δύο κύνες παρεισάγονται παρ' αὐτῷ πολιτευτικῶς χρινόμενοι· καὶ κατὰ τοὺς φεύγοντας ἐκφέρειν συνεχῶς

Argumenta duo exstant in solo B.

L. 15. οὐ μεθίει τὸ πρᾶγμα. Sic cod. Vulgo τοῦ πράγματος.

τὴν ψῆφον μέλλων, ἀπατηθεὶς, ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ Χορεῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, διὰ τὸ σφῆξιν ἐμφερεῖς εἶναι τοὺς τοῦ Χορεῦ· ἐξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα. οἱ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήδρευον· ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελοιοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται δὲ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι δικῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφῆξιν εἰκάζει, κέντρα ἔχουσι, καὶ πλήττουσι . . . . . δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀμεινίου, διὰ Φιλωνίδου, ἐν τῇ πόλει Ὀλυμπίων ἦν β', εἰς Λήναια. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης . . . . . πρωτάγων Γλευκεῖς Πρεσβεῖς τρεῖς . . . . . .

L. 8. ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου. Sic cod. Vulgo τοῦ ποιητικοῦ.

L. 13. καὶ διὰ τοῦτο καὶ— Sic cod. Vulgo διὰ τὸ τοιοῦτο καὶ—In ipsa fabula, ubi Archontem designat Comicus v. 74. nomen immutat, legi sic fraudem faciens, quæ vetabat τὸν ἄρχοντα φανερῶς κωμῳδεῖν. Vide Schol. ad Nub. 31. et Petitum de Legg. Att. p. 150.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΦΙΛΟΥΝΤΑ *δικάζειν πάτερα παῖς εἵρξας ἄφνω*
αὐτὸς ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκοῦντά γ', ὅπως
μὴ λανθάνῃ, μηδ' ἐξίῃ, διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα,
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἴέναι τισὶ
φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος.
ξυμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέπρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

In Argumenti metrici penultimo v. pro διαδικάζειν, quod metri ratio flagitat, simplex est in cod. δικάζων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΣΩΣΙΑΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΔΕΣ.

Σω. ΟΥΤΟΣ, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;
Ξα. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
Σω. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφειλες μέγα.
ἆρ' οἶσθας οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;
Ξα. οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
Σω. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ
κατὰ ταῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.
Ξα. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς, ἐτεόν, ἢ κορυβαντιᾷς;
Σω. οὐκ· ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.
Ξα. τὸν αὐτὸν ἆρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.
καἰμοὶ γὰρ ἀρτίως τις ἐπεστρατεύσατο
Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος·

4. *ἆρ' οἶσθας οἷον*—Sic B. In A. *ἆρ' οἶσθ' οἷον*. Vulgo *ἆρ' οἶσθά γ' οἷον*. Vide Piersonum ad Mœrin p. 283.

5. *σμικρόν*. Codd. et primariæ editt. *μικρόν*. Illud magis est Atticum—Hesych. *ἀπομερμηρίσαι, ἀπονοσῆσαι, ἀπειμιμῆσθαι. μίρμηκες γὰρ, ὕπνος κατέφερες*. Eustathius ad Hom. p. 831. l. 36. *ἀπομερμηρίσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἀπόδαρθεῖν, ὡς τοῦ πομπαμένου μᾶλλον μερμηνῶντος.*

καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
Σω. κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος.
Ξα. ἐδόκουν ἀετὸν
καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ,
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανόν.
κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.
Σω. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος. 20
Πῶς δὴ, πρόσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ θηρίον, κἀν οὐρανῷ,
κἀν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλεν τὴν ἀσπίδα;
Ξα. οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,
ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον;
Σω. μὴ φροντίσῃς.
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν, οὐ μὰ τοὺς θεούς.
Ξα. δεινόν γέ που 'στ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον.
Σω. ἀλλ' ἐστὶν μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.
Ξα. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος. 30
Σω. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ Πνυκὶ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισί μοι 'δόκει

15. *ἀετὸν καταπτόμενον*. Vulgo *αἰετὸν καταπάμενον*. Atticas formas reposui.

19. *ἀποβαλεῖν*. Perperam in A. *ἀπολαβεῖν*, frequenti harum vocum commutatione. Vide ad Conc. 536. et infra 1132.

22. *ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ θηρίον, κἀν οὐρανῷ*. Sic perbene scriptum in A. Transpositis vocibus in B. *ὅτι ταυτὸν θηρίον ἐν γῇ*—Vulgo *ἤ, τι ταυτὸ θηρίον ἐν τι γῇ κἀν οὐρανῷ*. V. seq. male vulgo legitur *ἀπέβαλε*, claudicante versu ob omissionem ν paragogici. Ceterum male interpunctus erat hic locus, et prava scriptura *ἤ, τι* obscuratus. Quæstio est elliptica: *πῶς δὴ γίνεται, ὅτι ταυτὸν θηρίον ἐν γῇ καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα*;

34. *μοι δόκει*. Vulgo *μοὐδόκει*, quod perinde est.

δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὑός.
Ξα. αἰβοῖ.
Σω. τί ἐστι;
Ξα. παῦε, παῦε, μὴ λέγε·
ὄζει κάκιστον τουνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
Σω. εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν', ἔχουσα τρυτάνην,
ἵστη βόειον δημόν.
Ξα. οἴμοι δείλαιος· 40
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διϊστάνειν.
Σω. ἐδόκει δ' ἐμοὶ Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας·
Ὀλᾷς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.
Ξα. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
Σω. οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
γιγνόμενος;
Ξα. ἥκιστ'· ἀλλ' ἄριστον.
Σω. πῶς;
Ξα. ὅπως;
ἄνθρωπος ἦν· εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.
οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι 50
ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται;

38. *βύρσης σαπρᾶς.* Cleo, qui in his perstringitur, coriarius fuerat.

44. Nota Alcibiadis balbuties, de qua sic Plutarchus initio ejus vitæ, ubi hos versus adducit: *τῇ δὲ φωνῇ καὶ τὴν τραυλότητα ἐμαρέψαι λίγουσι, καὶ τῷ λάλῳ ἀθαύστῳ παρεσχεῖν χάριν ἱκανῶς.* μέμφεται δὲ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτοῦ τῆς τραυλότητος ἐν οἷς ἐκωμῴδησεν Θέωρον εἶτ'—ᾧ Ἄρχιππος τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου σκώπτων, βαλβίζει, φησὶ, διακιχλίδας, δαμάσιον ἵππον, ὅτων ἐμφερὴς τῷ πατρὶ μάλιστα δόξειν εἶναι, πλατανιχνιόσταί τι καὶ τραυλίζεται. Similis jocus est, sed absque acrimonia, in Ciceronis Epist. ad. Cœlium ii. 10. ubi Hirrum innuens, qui illius competitor fuerat curulis ædilitatis, sic scribit: *De te, quia quod sperabam: de Hillo (balbus enim sum) quod non putarem.* Conf. Palladæ Epigr. xxxii. Diogenis apophthegma est: *χείτινόν ἐστιν ἡ πέλεκυς ἀντιλαβεῖν ἢ ἡ πέλεκυς.*

50. *τοῦτο συμβαλεῖν.* Sic bini codd. Quod tamen absque eis reponendum erat. Nam vulgatum *ξυμβαλῶν* metrum jugulat.

Σω. εἶτ' οὐκ ἐγὼ, δοὺς δύ' ὀβολοὺς, μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνείρατα;
Ξα. φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
ὀλίγα γ' ὑπειπὼν πρότερον αὐτοῖσιν ταδί·
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾷν λίαν μέγα·
μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
δούλῳ παραῤῥιπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·

55. ὀλίγα γ' ὑπειπών. Sic A. ut primarius editt. In B. ὀλίγ' ὑπειπόν. Ant. Fracinus edidit ὀλίγ' ἄττα ὑπειπών. Unde emendatius in vulgaribus libris ὀλίγ' ἄττ'.

57. Μεγαρόθεν. Schol. ἢ ὡς πωλητῶν ὄντων τινῶν ἀπὸ Μεγαρίδος ἀμυόνων καὶ ἀφῶν σκωπτομένων· ἢ ὡς τῶν Μεγαρέων γελώντων, καὶ ἄλλως φορτικῶς γελοιαζόντων. Εὔπολις Πρεσβευταῖσι.

τὸ σκῶμμ' ἀεὶλγὶς, ἡδὺ Μεγαρικὸν σφόδρα.

Megarensia in Acharn. 738. ridiculum commentum quo filias suas pro porcellis vendere meditntur, Μεγαρικὸν μαχανὰν appellat. Ideo autem Atticis, quæ rustica lascivia ad risum movendum composita erant ludicra, Megaris arcessita dicebantur, quia antiquissima comœdia, quæ nihil aliud erat quam simplex carmen, quod chorus cum tibicine concinebat, Megarensium inventum fuit, ut testatur Aristoteles Poët. cap. 3. λέ καὶ ἀντιστοιοῦνται τῆς τε τραγῳδίας καὶ τῆς κωμῳδίας οἱ Δωριῆς· τῆς μὲν κωμῳδίας οἱ Μεγαρεῖς, οἵ τε ἐνταῦθα, καὶ οἱ ἐν Σικελίᾳ.—κεκλεμμένον. Sic bini codd. Vulgo κεκλαμμένον. Utramque scripturam agnoscit Schol. Nostram autem in textu habebat.

51. Comici poëtæ, tum ad risum movendum, tum ut favorem theatri sibi conciliarent, quotiescunque fabulæ actio hujus rei occasionem dabat, bellaria quæ in scenam illata fuerant, ab actore aliquo spectatoribus projici faciebant. Morem hunc tanquam ineptum carpit Comicus in Pluto. ubi v. 797. Plutus ait:

οὐ γὰρ πρωτῴδίς ἐστι τῷ διδασκάλῳ,
ἰσχάδια καὶ τραγήματα τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ', ἐπὶ τούτοισιν ἐστασιασμένους
γελᾶν.

At salse magis eum irridet in Pace v. 962. ubi Trygæus hordea nullius pretii famulum jubet spectatoribus projicere, quod ideo comminiscitur Comicus, ut ex ambigua significatione nominis κριθὴ facetam nequitiam eliciat.

60. In multis dramatibus induceba-tur Hercules, solebantque poëtæ ex ejus notissima voracitate risum captare. Eam describit parum decenter Euripides in Alcestide. In proverbium abiit famelicus et moræ impatiens Hercules, cui semper cunctari videbantur famuli cœnam apposituri, Ἡρακλῆς ξυνίζεται, quo alludit Noster in Lys. 928.

ἀλλ' ἢ τὸ μῖσος τοῦθ' Ἡρακλῆς ξυνίζεται.

61. In multis fabulis, quæ temporis, seu potius hominum, injuria periere, Comicus noster Euripidem exagitaverat, ut in Acharnensibus, ad quam hic respicere potest, non vero ad Thesmophoriazusas, quæ nondum prodierat, quum vespas docuit. Cave autem par-

οὐδ'; εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ,
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, ὑπὶ τοῦ τέγους.
οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ', οὐδὲ ξυμβάλοι,
εἰ μὴ σύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπου φήσ' οὑτοσὶ
εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.

Σω. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

Ξα. οὔκ· ἀλλὰ ΦΙΛΟ μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον,
εἶναι φιλοπότην αὐτόν.

Σω. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
αὕτη γε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος.

Ξα. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν, ὁ Σκαμβωνίδης,
εἶναι φιλοθύτην αὐτόν, ἢ φιλόξενον.

Σω. μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,

ticipium ἀνασιλγανύμενος eo sensu accipias, quo id accipi posse credidit Florens pro σὺν ἀσιλγανίμενος, quia fuit Euripides μισόγυνος. ἀνὰ in hujus verbi compositione valet *rursus, iterum*.

62. Κλέων γ' ἔλαμψε. Insertam particulam agnoscunt ambo codd.

73. εἰ μὰ σύθοιθ'. Sic bini codd. et vett. editt. omnes, ne quidem excepta illa Farrei. Tamen in recentioribus est σύθοιτ'.

78. ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον. Qui loquitur hic Xanthia digitum intendit ad spectatorum aliquem qui Dercylo sententiam suam aperit. Fueritne aliquis ille *Sosia* appellatus? At *Sosia* nomen est servile, nec credo Athenis locum fuisse servis in theatro. Legendum itaque censeo:

ὁδὶ δέ φησι, Σωσία, πρὸς Δερκύλον.

quod in versione secutus sum.

81. Σκαμβωνίδης. ἀπὸ δήμου τῆς Αἰσχινίδος φυλῆς. Vide Meursium de Pop. Att. in Σκαμβωνίδαι.

83. ὦ Νικόστρατ'. Sic bini codd. et primariæ editt. Imperite Ant. Fracinus edidit ὦ Νικόστρατος, quod solus post eum repræsentavit Sigis. Gelenius. e

ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅ γε Φιλόξενος.
Ξα. ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
φιληλιαστής ἐστιν, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ·
ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου. 90
ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην·
ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι,
τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
ὥσπερ λιθανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.
καὶ, νὴ Δί', ἢν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,

cujus demum editione in aliquot alias transiit. Sinceram lectionem præferunt minores Batavæ, corruptam Kusterus, qui rursus hic oblitus est Aldinam inspicere.—Ludit Comicus in ambiguitate nominis φιλόξενος, quatenus vel appellativum est, vel proprium. A Comicis illius temporis exagitatus fuit Philoxenus Cinædus, de quo Eupolis in *Urbibus* apud Scholiastam:

ἔστι δὲ τῆς θήλεως Φιλόξενος ἡ Διομείων.

86. εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ'. Id est εἰ δὲ ἐπιθυμεῖτε. Si cui forte putida videatur hæc observatio, discat velim primaria editionis mendam εἰδ' ἐπιθυμεῖτ' nullum exstitisse subsequentium editorum, qui corrigere sustinuerit. In binis codd. emendata scriptura, quam repræsentavimus, conspicitur. Confer not. ad v. 665.

92. ἢν δ' οὖν καταμύσῃ. Sic bene ambo codd. Solœce vulgo καταμύσει.

98. De Pyrilampis filio Demo, pulchro adolescente a multis amato, videndus Meursius Att. Lect. iv. 5. In hunc factum fuisse credo lepidum Epigramma quod aliter in Analectis nostris exstat T. ii. p. 79. aliter in membr. quæ olim Palatinæ fuerunt, utinamque essent adhuc! Primo enim lemma nihil certi de auctore statuit: Ἄδηλον εἰ ἦν, Ἀρεστίμωνος. Tum nomen illius, in quem carmen factum, est Δῆμος, quum divisim in eis scriptum sit ἴχε Δῆμος. Ipsum epigramma subjiciam:

Αμφίδα, τὸ μὲν ἴσχις ἀλίβαντον αὐχένα Δήλου,
πῶϱις Διὸς μεγάλου, δίσφατα πᾶσιν λίγων
Κυπρογενίαν δ' ἴχε Δῆμος, ὁ διύτιμος Ἀντιθέοιο Φοίβου,
ᾧ καλὸν ἀβρομάτης ἄνθος ἕλαμψεν Ἔρως.
ἡ δ' ἀνὰ κῦμ' ἀρξαμένη καὶ ἐν χθονὶ ναυτίλλει Ἀθήνῃ
νῦν κάλλει δούλην Ἑλλάδ' ἐπηγάγετο.

Ad hunc Comici locum spectat Hesychii glossa. Δῆμος καλός. Δῆμος, ὄνομα κύριον. Πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος, τὴν ὥραν κάλλιστος· ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς, ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παιδικῶν ὀνόματα.

ἰὼν παρέγραψε πλησίον ΚΗΜΟΣ ΚΑΛΟΣ.
τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ἤδειν ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη,
ὡς ὄψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας·
κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, προκαθεύδει πρῳὶ πάνυ,
ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι.
ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν,
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
ἵν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ·
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος,

100. ὃς ἤδειν ἐφ' ἑσπέρας. Sic ambo codd. Vulgo ὃς ἤδ'—Facetam hanc ἑσπέρας non prætermisit Racinius, ut ingenio, ita eruditione poëtarum nostratium princeps:

Il fit couper la tête à son coq, de colère,
pour l'avoir éveillé plus tard qu'à l'ordinaire;
il disoit qu'un plaideur, dont l'affaire alloit mal,
avoit graissé la patte à ce pauvre animal.

Simile quid est apud Plautum in Aulularia iii. 4. 10.

obtrunco gallum, furem manifestarium.
credo ego edepol illi meredem gallo pollicitos coquos,
si id palam fecisset.

103. δορπηστοῦ. Sic codd. et vett. editt. Perperam in recentioribus e Florentis sententia, a quo tamen discessit Berglerus, excusum δορπιστοῦ. Utraque scriptura apud Grammaticos reperitur; sed prior forma genuina videtur, δορπηστὸς, a δορπέω.

104. πρῳὶ πάνυ. Perperam vulgo πρωΐ. In A. scriptum ΠΡΩ. Vide not. ad Lys. 612.

105. ὥσπερ λεπάς. In Pluto 1095.—anus

ὥσπερ λεπὰς, τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

110. ἵν' ἔχῃ. Male in A. ἵν' ἴσχει.

111. τοιαῦτ' ἀλύει. Ex Euripidis Sthenebœa hic versus desumtus. Apud Tragicum erat:

τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἴσως
μᾶλλον τιθῇσι.

113. ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ. Sic ambo codd. et vett. editt. omnes. In recentioribus perperam ὅτ' ἂν—

ἀνέτειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
μηδ' ἐξιέναι θύραζ'· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου, κἀκάθαιρε, καὶ μάλα
μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ἆξας, ἐδίκαζεν ἐς τὸ Καινὸν ἐμπεσών.
ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν· εἶτα συλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·
ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρεσίομεν.
ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορρόων,
καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν.
ὁ δ', ὥσπερεὶ κολοιὸς, αὐτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον· εἶτ' ἐξήλλετο.

118. κἀκάθαιρε, pro καὶ ἐκάθαιρε. Sic soleant ista per crasin efferre Attici. Perperam vulgo καὶ 'κάθαιρε. In binis codd. καὶ κάθαιρε sine apostropho.

120. ἆξας. Sic bene uterque cod. Perperam in impressis ἄξας.—ἐς τὸ Καινὸν, subauditur δικαστήριον. Unum erat sic appellatum e multis tribunalibus, seu Judicum foris, quæ Athenis erant.

129. Berglero venerat in mentem ad hunc versum respexisse Eustathium in Commentario ad Iliad. p. 811. l. 40. καὶ πλέονας δὲ ἦσαν ἰγκυκλίδες τοῖς. Κόρυβος οὖν τυπώσας ἴσχυν, ἐνέβριχᾶτο πλειστιῶν διὰ τῶν τοίχων. Proinde apud Comicum legendum esse credebat:

ὁ δ', ὥσπερεὶ Κόρυβος, αὐτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον· εἶτ' ἐξήλλετο.

Emendationem illam, quam egregiam appellat Burmannus in præfatione ad Aristophanem Bergleri p. 7. seu potius conjecturam, auctor ipse postmodo futilem esse agnovit, cujus in notis ad Vespas ne verbo quidem meminit. Comicus si alicubi Corœbum nominavit, eum non tanquam *furem*, sed tanquam *insanum* traduxit. Suidas e Scholiaste ad Ran. 1021. Κόρυβος, μωρός τις μυρῶν τὰ πύμματα. ὁ Βουταλίων, καὶ Κόρυβος, ᾧ Μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ ἐπεβάλλετο. Ἀριστοφάνης. Insani illius Corœbi, cujus nomen cuivis stulto designando in proverbium cessit, meminit Lucianus cum alibi, tum in *Philopseude* pag. 32. ubi in scholiis de eo narratur ridicula historia, ut mulier, quam post nuptias nondum attigerat, eum induxit ut mariti fungeretur officio, quod de Margite refert Eustathius in extremo Commentario ad Odyss. α'. Si ista ætate fur insignis fuisset *Corœbus* appellatus, cujus hic meminisse voluisset Comicus, nomen absque articulo non extulisset. Dixisset ὁ Κόρυβος, ut v. 1178. ὁ Καρδοπίων. Manent itaque κολοιὸς, cujus similitudo non attingit verbum ἐνέκρουεν, sed ἐξήλλετο, hac sententia: ὁ δὲ ἰγκρούσας αὐτῷ παττάλους εἰς τὸν τοῖχον, ἐξήλλετο, ὥσπερεὶ κολοιός.

ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ, φυλάττομεν.
ἔστιν δ' ὄνομα, τῷ μὲν γέροντι, Φιλοκλέων,
ναὶ μὰ Δία· τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδε, Βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

Βδ. ὦ Ξανθία, καὶ Σωσία, καθεύδετε ;

Ξα. οἴμοι.

Σω. τί ἐστι ;

Ξα. Βδελυκλέων ἀνίσταται.

Βδ. οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἄτερος ;
ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἱπνὸν εἰσελήλυθε,
καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει,
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο.

Σω. ταῦτ', ὦ δέσποτα.

Βδ. ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ ;
οὗτος, τίς εἶ σύ;

Φι. καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.

Βδ. καπνός ; φέρ' ἴδω τίνος ξύλου φύ.

Φι. συκίνου.

134. τῷδι. Sic bini codd. et primariæ editt. In recentioribus τῳδὶ, quod Ant. Fracino debetur, et perinde est. Sed quum absque auctoritate et necessitate mutatum fuerit, priorem formam revocavi.

135. φρυαγμοσεμνάκους τινάς. Sic bene apud Suidam legitur, quod Florens observavit. In B. φρυαγμοσεμνασυρίσσους. In A. ut vulgo, initio ejusdem vocis est litera ο.

140. καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς· ἀλλ' ἄθρει. Sic perbene A. nec aliter est in B. nisi quod pro τι habet τις. In primariis editionibus erat:

καὶ μυσπολεῖ γ' ὅς τις καταδεδυκώς.
ἀλλ' ἄθρει.

Lectionem immutavit et pejorem addidit Ant. Fracinus:

καὶ μυσπολεῖ τις ἦ τις καταδεδυκώς.
ἀλλ' ἄθρει.

Ne de sententia loquar, quæ nulla his vocibus inest, bellus profecto hic senarius est qui septem subnixus est pedibus, et in quarta sede dactylum habet. Siluerant hic interpretes, tametsi nodus dignus erat vindice.

142. ταῦτ', ὦ δέσποτα. His verbis præfixa in A. persona *Sosia*. Sequenti v. in utroque cod. persona *Bdelycleo*.

145. Hunc locum respicit Eustathius ad Odyss. p. 1719. l. 7. τοῖς δέ τι φυτείοις καυσοῖς ἐναριθμητέον καὶ τὸν καμπυλούμενον ἀπὸ σύκων εἶναι, καὶ αἰνιττόμενον τὸν συκοφάντην, ὃς οὐ βλίφαρα δάκων λυπεῖ, ἀλλὰ ψυχὴν αὐτήν.

Βδ. νὴ τὸν Δί', ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε; ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
δύου πάλιν. φέρ', ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμ', ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ, 150
ὅστις πατρὸς νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.

Σω. παῖ, τὴν θύραν ὦθει· πίεζε νῦν σφόδρα
εὐ καὶ ἀνδρικῶς. κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι·
καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ·
φύλαττέ θ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.

Φι. τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὦ μιαρώτατοι,
δικάσοντά μ'; ἐκφεύξεται Δρακοντίδης.

Βδ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις;

Φι. ὁ γὰρ θεὸς
μαντευομένῳ μοι 'χρησεν ἐν Δελφοῖς ποτὲ,
ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκληῆναι τότε. 160

147. *τηλία* nomen est generale mensæ, quibusvis usibus aptæ. Aleatorum tabula, compacti asseres super quibus committebantur gallinacei et coturnices, mensa super qua structi panes venum exponebantur, aliæque id genus communi *τηλίας* nomine indigetabantur. Hic mensa culinaria significatur, qua fumarium contegi jubet Bdelycleo. *τηλία* in Pluti v. 1037.

ἅ τυγχάνει γ' ὁ δαιτύλιος ὢν τηλία. significat *τὴν περιφέρειαν τοῦ κοσκίνου.* Vide Etym. M. in voce et Pollucis interpretes.

151. *νυνὶ Καπνίου.* Sic libri omnes scripti et impressi, recte. Nullus *νῦν.* Quod manifesto ostendit primam in *καπνὸς*, derivatis et compositis, produci non posse.

152. *πίεζε νῦν σφόδρα.* Sic in duobus codd. scriptum. In principibus editt. erat *πίεζέ νιν σφόδρα.* Tragicis usitatum *νιν*, Comicis non item. Ant. Fracinus edidit *πίεζέ νιν σφόδρα.*

156. *ἅ μιαρώτατοι.* Sic bene. A Vulgo *μιαρώτατε.* Illud melius est quam *μιαρωτάτω*, quod reponi volebat Berglerus, quia præter Xanthiam et Sosiam alii erant in scena famuli, mutæ personæ, quorum unum alloquitur Sosia v. 152. Seq. v. ineptissime legebatur in omnibus editt. *δικάσει τί μ'.* Berglerus præeunte Florente, e mera conjectura reposuit optimam lectionem *δικάσοντά μ'.* Cujus nefarii flagitii ne graves ab eo pœnas repetat PUTEANUS noster, intercedam, deprecatoresque advocabo binos codd. in quibus perspicue et distincte sic scriptum *δικάσοντά μ'.*

158. Post *φέροις* interrogationis signum positum in A. quod sententia manifesto flagitat. Est autem hæc percunctatio Bdelycleonis, cui pater respondet *ὁ γὰρ θεὸς*—Pessime in Græcis distinctæ vulgo personæ: pejus adhuc in Bergleri versione. Seq. v. *μοι 'χρησεν* bene edidit Kusterus, etiamsi in prioribus editt. ut in scriptis libris, per crasin legeretur *μοὐχρησεν.*

Βδ. Ἄπολλον Ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
Φι. Ἰὼ, ἀντιβολῶ σ', ἔκφερέ με, μὴ διαῤῥαγῶ.
Βδ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.
Φι. διατρώξομαι τοίνυν ὀδὰξ τὸ δίκτυον.
Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας.
Φι. οἴμοι δείλαιος·
πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
Βδ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.
Φι. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'· ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις. 170
νουμηνία γάρ ἐστιν.
Βδ. οὐκοῦν καὐτὸς ἂν
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν.
Φι. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.

162. Ἰκφερέ μι. Sic quidem codd. sed, ut opinor, perverse. Aliena est ab hoc loco significatio verbi ἰκφέρειν. Dixerat supra Philocleo:

τί δρᾶσον'; οὐκ ἰκφέρεσθ', ὦ μιαρώτατοι;

hic vero procul dubio scripserat Comicus:

Ἰὼ, ἀντιβολῶ σ', ἴκφερε μι, μὴ διαῤῥαγῶ.

Scripsit forte librarius quispiam ἴκφερι, unde inversis literis factum fuit ἰκφέρι.

164. τοίνυν ὀδάξ. Sic B. In A. quod vulgo inseritur γ' in textu etiam omissum, repositum fuit a secunda manu inter lineas.

166. δότε μοι ξίφος. Sic A. Vulgo pronomen omissum.

167. πινάκιον τιμητικόν. Schol. πινάκιον καταδικαστικόν, ὅτε τὸν μαχαῖρον χαράττοντες καταδίκαζον ἢ τὴν μαχαῖραν, καὶ ἀπέλυον. Supra v. 106. ἄπαντες τιμῶν τὴν μαχαῖραν. In tabula cera obducta longam illam lineam unguibus ducebat, quapropter domum semper redibat,

ἀπὸ τοῦ ὀνυχίζειν μακρὰν ἀποστασιασμένος.

Miror Dawesium librorum omnium lectionem damnantem. Nemini persuasit Comicum hic scripsisse πινάκιόν τι τιμητικόν. Vulgatum tuentur eruditi Britanni, quibus debetur nova Miscellaneorum editio. Pollux viii. 16. ubi de forensi instrumento agit: πινάκιον τιμητικὸν, μέλαν, ᾧ καταλήγοντο τὸ πινάκιον. ἴγνυον δὲ, ὃ ὕλιον τὴν γραμμήν. μακρὰ δὲ ἐκαλοῦτο, ἣν καταδικάζοντες ὕλιον. Ad quem locum vide interpretes.

168. δρασείει. Sic bene Berglerus edidit, ut insciente illo legendum esse ostenderat Dawesius ad hunc locum, probantibus ipso Orvillio ad Charit. p. 35. et Valckenario ad Euripidis Phœn. p. 412. In A. scriptum δράσειεν, quod recentiores ediderunt. habent: in vett. est δράσει. In B. autem scriptum δράσειε κακόν. Quæ repeti debebat syllaba a præcedente absorpta fuit.

172. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ. Sic editiones duæ primariæ. Ant. Fracinus eum versus ruina particulam γε omisit, quæ

Βδ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
Ξα. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
ἵνα ἥττον ἐκπέμψειας.
Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασε
ταύτῃ γ'· ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου.
ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,
ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
βάδιζε θᾶττον. τί στένεις; εἰ μὴ φέρεις
Ὀδυσσέα τινά γ';
Ξα. ἀλλὰ, ναὶ μὰ Δία, φέρει
κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
Βδ. ποῖον; φέρ' ἴδωμαι.
Ξα. τουτονί.
Βδ. τουτὶ τί ἦν;
τίς εἶ ποτ', ὦ 'νθρωπ', ἐτεόν;
Φι. Οὔτις, νὴ Δία.
Βδ. Οὔτις σύ; ποδαπός;
Φι. Ἰθακὸς ἀπὸ Δρασιππίδου.
Βδ. Οὔτις, μὰ τὸν Δί', οὔ τι χαιρήσων γ' ἔσει.
ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος,
ἵν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἐνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
Φι. εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἡσυχον, μαχούμεθα.

reposita fuit in editione Ctatandri, in duabus Venetis, in Parisina Wecheli. Eam rursus omisit Frobenius, cujus editio illam Phil. Juntæ heredum fere ubique exprimit: inde in ceteras propagata fuit mendd. In B. eundem errorem admisit librarius, ὅστις ἐγώ.

179. τί κλάεις. Sic uterque cod. Vulgo κλαίεις.

184. Ὦ 'νθρωπ'. Sic A. Vulgo ἄνθρωπ'.

185. Οὔτις σύ; ποδαπός; Sic perbene A. Vulgo οὗτος σὺ ποδαπός; Hanc lectionem nostram ingenio adsecutus fuerat sagacissimus Dawesius.

190. εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἡσυχον. Sic ambo codd. quod absque iis etiam reposuissem: nam probe scio vulgatum ἐάσεθ' soloecum esse. Mirum quam sæpe Viri græce docti in conjunctionis εἰ constructione lapsi fuerint. DE suo, ut loqui solet, centenos aliquot hujus generis sólœcismos prioribus addidit in Oratoribus Græcis ἀπλήκτου. Quod ideo ob-

Βδ. περὶ τοῦ μάχει νῷν δῆτα;
Φι. περὶ ὄνου σκιᾶς.
Βδ. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης, καὶ παράβολος.
Φι. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς ὑπογάστριον γέροντος Ἡλιαστικοῦ.
Βδ. ὦθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.
Φι. ὦ ξυνδικασταὶ, καὶ Κλέων, ἀμύνατε.
Βδ. ἔνδον κέκραχθι, τῆς θύρας κεκλεισμένης. ὦθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν, καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν, καὶ τῇ δοκῷ πρόσθες τὸν ὄλμον τὸν μέγαν. ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'.
Σω. οἴμοι δείλαιος· πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον;
Ξα. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοι πυθέν.
Σω. μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ ὑπὸ τῶν κεραμίδων Ἡλιαστὴς ὀροφίας.
Ξα. οἴμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ὤνηρ γίγνεταί· ἐκπτήσεται. ποῦ, ποῦ 'στι μοι τὸ δίκτυον;

servo, quia eosdem illos Oratores Parisiis propediem recudendos esse audio; doctumque virum, qui provinciam illam susceperit, monitum volo, ut has librariorum editorumve sordes repurget. Præter Thomam in Εἰ vide haud minoris auctoritatis magistrum, Valckenarium ad Herod. p. 641. 28. et nos ad Plut. 216. Ran. 594.

191. περὶ τοῦ μάχει νῷν δῆτα. Sic recte in B. In A. etiam νῶν. Perperam vulgo μάχη νῶϊν. Sed menda in pronomine ubique fere recurrit, nec scriptorum librorum flagitat opem.

201. πρόσθες. Tota librariorum cohors πρόσθυς sed mendose, cum in imperativo multo vividius est, et ipsa etiam sententia requirit. Cum πρόσθυς vero, juberetur famulus magnum mortarium vecti advolvere, postquam illud jam adposuisset; et imperativo προσκύλιε duo adjungerentur participia nullo nexu cohærentia.

207. Hunc et sequentes tres versus codd. ut impressi, Xanthiæ tribuunt. Manifestum est, tamen versum 210. a famulo proferri nec posse nec debere. Ideo in versione pro Xanthia reposui personam Bdelycleonis. Postmodo autem animadverti ne sic quidem loquendi vices recte divisas esse. Duo primi versus cum tertii initio sunt famuli. Ante voces νὴ Δία omissa fuit persona Bdelycleonis, errore librariis tam solemni, maxime mediis in versibus, ut mille ad minimum similia exempla ex his fabulis produci possint. Famulus cui senis mandata custodia, officio suo

σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ.

Βδ. νὴ Δί', ἢ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην, ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

Σω. ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἐν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;

Βδ. ἀλλ', ὦ πόνηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
οἱ ξυνδικασταὶ παραπαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα.

Σω. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.

Βδ. νὴ τὸν Δί'· ὀψὲ γοῦν ἀνεστήκασι νῦν.
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν παρακαλοῦσίν γ' ἀεί,
λύχνους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαιομελησιδωνοφρυνιχήρατα,
οἷς ἐκκαλοῦνταί ταῦτον.

Σω. οὐκοῦν, ἢν δέῃ,
ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

Βδ. ἀλλ', ὦ πόνηρε, τὸ γένος, ἢν τις ὀργίσῃ,
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι, καὶ βάλλουσιν, ὥσπερ φέψαλοι.

fungitur, curans ne extra retia prorumpat, de quibus dixit initio, v. 131. Filius vero indignabundus ait, sibi malius futurum esse, si in Thraciam mittatur ad Scionæ obsidium, quam patrem hunc suum observanti. τούτου τοῦ πατρός, ut mox infra idem dicit τουτονὶ τὸν πατέρα. Hoc in famulum non cadit: præterea servi apud Athenienses non militabant. Scione ab Atheniensibus defecerat anno 1. Ol. lxxxix. eam circumvallarunt Athenienses, et post continuatam duobus fere integris annis obsidionem, eam expugnarunt.

217. ὀψὲ γοῦν ἀνεστήκασι νῦν. Sic Kusterus edidit bene. In primariis editt. est ὀψὲ γοῦν ἀνεστήκασί γε. Aut. Fracinus edidit ὀψὲ γὰρ ἀνεστήκασι νῦν, quam lectionem præfert B. Illa primariarum editt. est in A. νῦν sincerum est, et unice sententiæ aptum.

218. Vulgo legitur: ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν παρακαλοῦσίς μ' ἀεί. Ergo senes illi Heliastæ Bdelycleonem, quicum illis nihil erat, media de nocte provocare solebant? inepte! Quam belle congruit hoc cum eo quod mox infertur, οἷς ἐκκαλοῦνταί ταῦτον! corrupta est lectio. Sincerum vestigia in B. remanere, ubi scriptum παρακαλοῦσ' ἀεί. Dederat Comicus παρακαλοῦσίν γ' ἀεί.

Σω. μὴ φροντίσῃς· ἐάνπερ ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.
Χο. χώρει, πρόβαινʼ ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις; 230
μὰ τὸν Δίʼ, ὁ μέντοι πρὸ τῦ γʼ· ἀλλʼ ἦσθʼ ἡμὰς κύνειος·
νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρικλέης βαδίζειν.
ὦ Στρυμοδῶρε Κονδυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἆρʼ ἐστί που ʽνθαῦθʼ, ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς;
πάρεσθʼ, ὃ λοιπόν ἐστιν, ἀπταπαὶ, παπαὶ, παπαιάξ,
ἦδη ἐκείνης, ἡνίκʼ ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντʼ ἐγώ τε καὶ σύ· κἄτα περιπατοῦντε νύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντʼ ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον·
κἄθʼ ἥψαμεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
ἀλλʼ ἐγκονῶμεν, ἄνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί· 240
σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἀφεῖτʼ ἐν ὥρᾳ
ἥκειν, ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πικρὰν
ἐπʼ αὐτὸν, ὡς κολουμένους, ὧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ γὰρ
σπεύδωμεν, ὦ ἄνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν,
μή που λαθὼν ἡμᾶς τις ἐμποδὼν κακόν τι δράσῃ.

232. *νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρικλέης βαδίζειν.* *Pedibus melior est te.* Sic bene ambo codd. Mendose in impressis *κρείττόν ἐστιν.*

235. *πάρεσθʼ, ὃ λοιπόν ἐστιν, ἀπταπαὶ, παπαὶ, παπαιάξ.* Sic optime scriptum in A. Sic fere etiam editt. primariæ, in quibus legitur *ἐστὶ ἀπαπαπαί.* In recentioribus inconcinnus et immodulatus hic versus legitur, ex Ant. Fraceini editione derivatus:

πάρεσθʼ ὃ λοιπὸν ἔστ' ἐστί. ἀπαπαπαὶ, παπαὶ, παπαιάξ.

Alia, nec forte deterior, lectio e scriptura cod. B. concinnari potest, in quo scriptum: *πάρεσθʼ ἅ δὴ λοιπόν γʼ ἔστιν, ἀπαπαπαὶ, παπαιάξ.* Quid, si legatur?

πάρεσθʼ, ἅ δὴ λοιπόν γʼ ἔστʼ ἐστί, ἀπαπαὶ, παπαὶ, παπαιάξ.

239. *ἥψαμεν.* Sic quidem libri: sed mendosi sunt. Aoristum primum ἅψα nec Attici, nec, opinor, ceteri Graci cognoscunt; omnibus est ἥψησα. Alter vero aoristus, ab imperfecto non diversus, est ἧψα, unde hic omnino scribendum fuit ἥψαμεν. Codices etiam *κορκόρου.*

244. *κολουμένους.* Scholiastes accipit pro *κολάσοντας*: quidni pro *κολούσοντας*, a *κολούω*?

247. *μή που λαθὼν ἡμᾶς τις ἐμποδὼν κακόν τι δράσῃ.* Sic legendum esse metri ratio evincit. In omnibus libris mendose λαθών τις ἡμᾶς, qua vocum collocatione versus pessundatur. Hoc me fugerat, quum fabulam hanc recensui, quumque primo typis descriptum hunc locum legi. Postmodo, quum *σφῆκα* hoc ob personarum confusionem, de qua dixi ad v. 207. iterum excudi jussi, exemplum e prelo madidum legenti

Πα. τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ, πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.
Χο. κάρφος χαμάθεν σύνυν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον.
Πα. οὔκ· ἀλλὰ τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.
Χο. τί δὴ παθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς;
καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος, ὦ 'νόητε.
οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
Πα. εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμὰς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς,
τὸν πηλὸν, ὥσπερ ἀτταγᾶς, τυρβάσεις βαδίζων.
Χο. ἦ μὴν ἐγώ σου χ' ἁτέρους μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τετλάρων τὸ πλεῖσον
ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν δεῦν ποιῆσαι.
ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοιὶ μύκητες·
φιλεῖ δ', ὅταν ᾖ τουτὶ ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή 'στι πρῷμα,
ὕδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι Βόρειον αὐτοῖς.
τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν· ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ

menda in oculos mihi incurrit. Vide not. ad Ran. 1035.

248. Hic et qui sequuntur versus asynarteti sunt e dimetro iambico et dimetro trochaico brachycatal. seu ithyphallico. Hoc observavit quidem Florens; sed quo corrupta erant metra ad istam normam non redegit. Et primo quidem in hoc versu perperam vulgo legitur πάτερ σὺ τουτονί. Inepte insertum pronomen σὺ expungi debuit. Quod puer παλὸ dicit, seni infra v. 259. appellatur βίρβορος. Quid differant hæ voces, quæ hic promiscue adhibentur, docet Hemsterhusius ad Lucianum p. 24.

250. Sic vulgo legitur hic versus: οὔκ· ἀλλὰ τῳδί μοι γε νῦν δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν. In binis codd. emendate saltem προβύσειν. Sed quis ferre possit versum otiosis particulis tam inepte suffarcinatum? voculam γε νυν ejici debuerunt.

251. εἰ δὴ παθών. Sic cum Florente lego. Vulgo εἰ δὴ παθών. Vide not. ad Lys. 599.

252. δ' 'νόητε. Subjicitur vulgo pronomen σὺ, quod metrum admittere gravatur, quoque sententia non indiget.

264. ἔστιν μὰ 'γὼ πρῷμα. Perperam vulgo, metro reclamante, πρῷμα. Vide Piersonum ad Mœris p. 300.

269. ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου. Sic bene Dawesius. Perperam vulgo ἀφ-

φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθαδ', ὦ ἄνδρες,
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν· ἤν τι πως ἀκούσας
τοῦ μοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ἑρπύσῃ θύραζε.
τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν
ὁ γέρων, οὐδ' ὑπακούει; μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ-
βάδας, ἢ προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που;
εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;

ἄν. Vide not. ad Pl. 433. Particula ἄν refertur ad præcedens verbum. ἠγεῖτ' ἄν præire solebat. Cum Φρυνίχου subauditur τι. Sollicitari non debuit ἀνὴρ in fine versus: non enim flagitat metri ratio, ut rescribatur ἄνηρ. Primam in ἀνὴρ pro lubitu corripiunt vel producunt Attici poëtæ. Vide Valckenarium ad Eurip. Phœn. p. 554.

271. ἐκκαλεῖν. Sic certissime emendavit Dawesius ineptam librorum lectionem ἐκβαλεῖν—Quod in his xxv. versibus asynartetis voces aliquot spurias recidere necesse fuerit, nemo mirabitur, qui sciet librariis quibusdam placuisse eos ad idem metri genus reducere, quod superiorum erat, id est ex iis tetrametros iambicos facere; quod sane numerorum modo habita ratione, haud difficile erat. Sed ut in perfecta et absoluta phrasi nihil fere addi vel detrahi patitur sermonis indoles, inepte insertæ fulciendis metris otiosæ voculæ, manum interpolatoris statim produnt. Versus illos apponam prout scripti sunt in cod. A.

τὸν πηλὸν ὦ πάντες πάντες ΣΤ τουτονὶ φύλαξαι.
πάρεσθ' χαπᾶθεν νῦν λαβὼν σὺ τὸν λύ-
χνον πρόϊσυσον.
οἴμ' ἀλλὰ τωδί μοί ΓΕ ΝΤΝ δοκῶ τὸν
λύχνον προσύσιν.
εἰ δὲ μαθὼν τῷ δαυτύλῳ ΣΤ τὴν θυ-
ραλλίδ' ὠθεῖ,
καὶ ταῦτα τοῦ 'λαίου σαυτίζοντος ΝΤΝ
ὦ 'πάντ ΣΤ;
ἐγὼ δέδοικ' ὅταν δέῃ ΤΙ εἶμον πρίσ-
θαι.
εἰ νὴ Δί' αἴθις κοδόλωσι τουτιτήσιθ'
ἡμᾶς,
ἀπορρίψαντες τοὺς λύχνους ἔσιμεν οἴ-
καδ' αὐτοί.
πᾶπτε' ἴσως ἐν τῷ σαύρᾳ ΓΕ τουτουὶ
στιφθεῖς,
τὸν πηλὸν ὅστις ἀστραγᾶς ΠΟΤ συ-
βάσεις βαλίζων,
ἢ μὴν ἐγώ σου χάτέρους ΓΕ μιζονας
κολάζω.
ἀλλ' οὐτοσὶ μοι βόρβορος ΝΤΝ φαίνεται
πατοῦντι.
κοὐκ ἴσθ' ὅπως οὐχ ἡμιῶν ΓΕ τιττά-
ρων τὸ πλεῖστον
ὕδωρ ἀναβαίνει ἔχει ΔΗ τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ἴστισι γοῦν ΔΗ τοῖσι λύχνοις αὐτοῖ μέ-
λητες.
φιλεῖ δ' ὅταν Γ' ᾖ τοῦτο ποιεῖν ὑετὸν
μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν παρόντων ἔντα μή 'στι
πρόϊμα.
ὕδωρ γενέσθαι, προσαπονίσαι ΔΗ βόρειον
αὐτοῖς.
εἰ χρῆμ' ἅπ' οἰκίας ΓΕ τῆσδε
συνδιακρεῖς
πίσωνθεν, ὡς οὐ φαίνεται ΝΤΝ δεῦρο
πρὸς τὸ πλῆθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦγ' ἐφολκὰς ἦν ΟΔ'. ἀλλὰ
πρῶτος ἡμῶν
ἠγεῖτ' ἀνάδων Φρυνίχου ΤΙ. καὶ γάρ
ἐστιν ἀνὴρ
φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ ΝΤΝ στάντας
ἐνθαδ' ὦ ἄνδρες,
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ΕΑΝ εἴ πως
ἀκούσας
τοὐμοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ἐπιρρύσῃ
θύραζε.

καὶ τάχ' ἂν βεβαυμώη γ'· ἢ μὴν πολὺ δριμύτερός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετ'· ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω, Λίθον ἔψεις, ἔλεγεν. τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθεσινόν γ' ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ' ἐξαπατῶν, καὶ λέγων, ὡς φιλαθήναιος ἦν, καὶ τὰν Σάμῳ πρῶτος κατείποι, διὰ τοῦτ' ὀδυνηθείς εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.

ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ.

ἀλλ', ὦ 'γάθ', ἀνίστασο, μηδ' οὕτως ἔσθιε σαυτὸν, μηδ' ἀγανάκτει.

καὶ γὰρ ἀνὴρ ταχὺς ἥκει τῶν προδόντων τὰπὶ Θράκης· ὃν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἐγχυτριεῖς.

ὕπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε.

Πα. ἐθελήσεις τι μοι οὖν, ὦ πάτερ, ἢν σου τι δεηθῶ;

Χο. πάνυ γ', ὦ παιδίον· ἀλλ' εἰπὲ τί βούλει με πρίασθαι καλόν· οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δήπουθεν, ὦ παῖ.

Πα. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ πάππία· ἥδιον γάρ.

Χο. οὐκ ἂν, μὰ τὸν Δί', εἰ κρέμοισθέ γ' ὑμεῖς.

Πα. μὰ Δί' οὐκ ἄρα πρὸς ἐμὲ τολοιπόν.

Χο. ἀπὸ γὰρ τοῦδ' ἐμὲ τοῦ μισθαρίου τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ, καὶ ξύλα, κἀψον· σὺ δὲ νῦν σῦκ' αἰτεῖς;

Πα. ἄγε νῦν, ὦ πάτερ, ἢν μὴ

277. βεβαυμώη γ'· ἢ—Particula inseri debuit ad vitandum hiatum.

278. ἐπείθετ'. Sic recte R. Vulgo ἐπείθετο. In A. eadem est menda, quae supra v. 269. οὐκ ἐπειθέτο.

281. Bene hic impressi διδόντ'. In A. διδότο.

286. Hic et sequens versus dimetri sunt anapaestici, pessime vulgo habiti.

289. ἐγχυτριεῖς. φυσήσεις. Vide Suidam in ἐγχυτρίσματα.

297. παππία. Vulgo παπία.

300. Hic et duo sequentes versus dimetri sunt anapaestici, quos, ut superiores, de quibus modo monui, ineptę suffarcinaverat librariorum libido.

τὸ δικαστήριον ὦ ῎ρχων
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη-
σόμεθ᾽ ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν, ἢ
ΠΟΡΟΝ ΕΛΛΑΣ ΙΕΡΟΝ;

Χο. ἀπαπαὶ, φεῦ.
μὰ Δί᾽ οὐκ ἄγωγε νῷν 310
οἷδ᾽ ὁπόθεν δεῖπνον ἔσται.

Πα. τί με δῆτ᾽, ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες,
ἵν᾽ ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.

Χο. ἀνόητόν σ᾽ ἄρ᾽, ὦ θυλάκιόν γ᾽,
εἶχον ἄγαλμα.

Πα. ἦ, ἔ· πάρα νῷν στενάξειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΣΩΣΙΑΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΚΥΩΝ.

Φι. ΦΙΛΟΙ, πάλαι μὲν τήκομαι, διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων· ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἷός τ᾽ εἰμὶ
ἄδειν. τί ποιήσω; τηρεῦμ᾽ ὑπὸ τωνδί, ἐπεὶ

308. Voces illas πόρον Ἑλλας ἱερὸν e Pindaro, juxta Scholiastem, sumta sunt, ubi significabant Ἑλλήσποντον. Posita prima voce πόρον, pro πορισμὸν, ridiculi causa duas insequentes addidit.

310. μὰ Δί᾽ οὐκ ἄγωγε νῷν. Sic recte B. Versus est iambicus. Vulgo οὔκουν.

314. In A. ἀνόητόν γ᾽ ἄρα σ᾽, ὦ θυλάκιόν γ᾽, invenuste geminata particula γε. Versus est dimeter anapesticus, pessime vulgo habitus.

318. Versum hunc exhibui, ut scriptus est in B. In impressis, ut in A. sic legitur:

ὑμῶν ὑπακούων· ἀλλ᾽ οὐχ οἷός τ᾽ εἰμὶ
ᾄδειν.

Dawesio ᾄδειν absurdum videtur, proinde δεῦν reponit, versumque ad formam iambici metri revocat:

ὑμῶν ὑπακούων· ἀλλ᾽ οἷός τ᾽ εἰμὶ τᾷδ᾽ ἰδεῖν.

Ingeniose hercle, sed parum probabiliter. Nihil enim causæ mihi videtur esse cur a codd. scriptura recedatur. ᾄδειν defendi potest: *nequeo canere*, scilicet *vobiscum: nequeo vobis præeunde canere.* Hoc e superioribus satis intelligitur. Quidni Philocleo senes videre posset? Sane dum illud cum iis colloquium habebat, a spectatoribus conspiciebatur, et ab ipsis senibus: proinde eos etiam videbat. Nempe e fenestra prospiciebat, ut manifesto liquet e v. 379. Deinde nulla est ratio cur hic versus iambicus esse debeat, quum insequentes alius etiam sint metri.

βούλομαί γε πάλαι πάνυ μεθ' ὑμῶν
ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους
κακόν τι ποιῆσαι.
ἀλλ', ὦ Ζεῦ, μέγα βρόντα, κἀμὲ ποίησον
καπνὸν ἐξαίφνης,
ἢ Προξενιάδην, ἢ τὸν Σέλ-
λου, τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.
τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι,
πάθος οἰκτείρας· ἤ με κεραυνῷ
διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως·
κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν·
ἢ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

Χορός.

τίς γὰρ ἔσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων, κἀποκλείων τὰς θύρας;
λέξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.

Φιλοκλέων.

ὑμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.

Χορός.

τοῦ δ' ἐφέξειν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρῶν, σε βούλεται;
τίνα πρόφασιν ἔχων;

Φιλοκλέων.

οὐκ ἐᾷ μ', ὦ ἄνδρες, δικάζειν, οὐδὲ δρᾷν οὐδὲν κακόν·

320. *βούλομαί γε πάλαι πάνυ μεθ' ὑμῶν.* Sic B. In A. vocem *πάνυ*, quam omiserat, superne inter lineas reposuit librarius. Vulgo *βούλομαί γε πάλαι μεθ' ὑμῶν.*

326. *ψευδαμάμαξυν, ψευδόστλεονον*, ut Suidas exponit.

327. *τόλμησον χαρίσασθαί μοι.* Id est *χάρισαι.* Vide Marklandum ad Lysiam p. 385. edit. Reiskii.

333. Pollux viii. 16. ubi vasa forensia recenset: *χωρίναι. πάλαι γὰρ χωρίναις ἀντὶ ψήφων ἐχρῶντο, αἵνιγε ἦσαν πόγχαι θαλάττιαι.*

340. *οὐδὲ δρᾷν οὐδὲν κακόν.* Supra v. 322. *βούλομαι μεθ' ὑμῶν κακόν τι ποιῆσαι*, id est *καταδικάσαι τινὰ*, ut bene exponit Scholiastes. At hic non deterior esset sententia, si legeretur, *οὐδὲ δρᾷ μ' οὐδὲν κακόν.* Sic major esset oppositio inter hoc et sequens membrum: *nec tamen quidquam mihi facit mali*; qu-

ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

Χορός.

τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν, ὁ Δημολογοκλέων,
ὅτι λέγεις περὶ τῶν νεῶν τἀληθές;

Φιλοκλέων.

οὐ γὰρ ἂν ποθ' οὗτος ἀνὴρ ταῦτ' ἐτόλμησεν λέγειν,
εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.

Χορός.

ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
ἥτις σε λάθρα τἀνδρὸς τοὐδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.

Φιλοκλέων.

τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς· ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε ποιοίμην
οὕτω κιττᾷ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

convivio &c. Si minus hoc placeat, saltem pro *οὐδὲ* legendum videtur *οὔτε*.

345. *ὅτι λέγεις περὶ τῶν νεῶν τἀληθές.* Versus est trochaicus. Sic emendari debuit codd. scriptura. In B. *ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νεῶν ἀληθές.* Hæc lectio margini etiam adscripta in A. qui vulgatum in textu habet inepte interpolatum: *οὔτως λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθὲς ἦν.*

344. *ἐτόλμησεν* ad metri legem scribi debuit, ut recte est in A. Vulgo *ἐτόλμησεν.*

347. *τἀληθὲς τοδί.* Perperam vulgo, metro euente, *τοῦδε.*

348. *ἂν τῶν ἂν ἔγωγε ποιοίμην.* Excideraut particula *ἂν*, a præcedente *τῶν* absorpta: eam reponi jubebant et sermonis et metri lex, quod Dawesius observavit.

349. *μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.* Optimam lectionem, qua melior altera ex ipsius Comici manu esse non possit, emendat, si diis placet, Abresebius ad *Athenæum* p. 239. festive sic disputans. *οὗ περιελθεῖν, quod editur, substituit περιελθεῖν, sensu ita postulante—nec opandeum metrum hac sede refugere docet Hephæstio* pag. 26. *Adde ipsum Aristoph. Vesp.* 701. *et Nub.* v. 972. Age ergo versum dimetiamur:

οὕτω | πιττω | διὰ των | σανίδων | μετα χοι | ρινης | περιλ | θειν.

Bono isti homini *περιλ* pes erat spondeus. Nescio quo ille prosodiæ magistro usus fuerat: crediderim fere ex disciplina Clarissimi Professoris, Parisiis eum profecisse. Versus quem citat e Nubibus, nobis est 976, ad quem vide quæ notavimus. Quem ex hac fabula citat v. 701. pejus adhuc ac fœdius, quam alter e Nubibus depravatus erat, eumque feliciter, ut opinamur, restituimus. Nusquam Aristophanes in tetrametris anapæsticis syllabam anlalecticam spondeo subjicit. Hanc sibi licentiam sumsisse Cratinum testatur Hephæstio, cujus hunc versum profert:

ἀφ' ἂν μᾶλλον τῶν ἀναπαίων ἡ τῶν ἀμφιβραχέων.

Sed nihil tale de Aristophane dicit. Alia quæ adducit istius metri exempla, e Doricis pœtis petita sunt, quorum inventum fuisse videtur; nec adeo temere metrum ipsum *Laconicum* appellatum fuit. Quid alii fecerint, non curamus: Comicum vero metrum, Cratino

Χορός.

ἔστιν ὀπὴ δῆθ', ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἶός τ' εἴης διορύξαι,
εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσιν κρυφθείς, ὥσπερ πολύμηλις Ὀδυσσεύς;

Φιλοκλέων.

πάντα πέφρακται, κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι.
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ' οὐκ ἔχει γενέσθαι.

Χορός.

μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τὸν ὀβελίσκον,
εἰς σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους, ὅτε δή γ' ἡ Νάξος ἑάλω;

Φιλοκλέων.

οἶδ· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
ἤδων γάρ, κἀδυνάμην κλέπτειν, ἰσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ·
κοὐδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι
φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι,
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται.
τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν, ἔχοντ' ὀβελίσκους.

Χορός.

ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχισθ'·

longe castigatiorem, istius vitii immunem esse contendimus. Quod autem ad sensum adtinet, is illam mutationem minime suadet. Perperam Scholiastes verbum στρυμλθῆν exponit per ἱστλθῶν. Fucum non fecit interpretibus.

350. οἶός τ' ἴσης διορύξαι. Sic et metri et linguæ ratio poëtam scripsisse ostendit. Soloece in impressis et versu ruente οἶός τ' ἦς διορύξαι. In codd. non melius οἶός τι ἦς.

351. ῥάκεσιν κρυφθείς. Sic scribendum. Perperam vulgo ῥάκεσι. Vide not. ad Thesm. 450.

358. κοὐδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ'—Sic bini codd. recte, ut jam emendaverat Dawesius Miscell. crit. p. 98. Perperam vulgo cum versus labe μ' ἐφύλαττεν.

359. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις. Sic certissime Dawesius vulgatam lectionem σὺν ὅπλοις emendavit Miscell. crit. p. 196. Ejus doctrinam de potestate consonantium tenuium et asperatarum post vocales breves rursus hic confirmat codd. consensus. In duobus nostris distincte scriptum ξὺν ὅπλοις. Unde liquet recte in Pluto e sagacissimi Viri sententia nos edidisse v. 449.

πολίοις ὅπλοισιν, ἢ δυνάμει πεπαυθότες. ubi vulgo legebatur πολίοισιν ὅπλοις, ἢ δυνάμει—producta contra artem et Comici usum prima in ὅπλοις, ut et in hoc versu necesse erat eam produci juxta mendosam impressorum lectionem.

ἕως γὰρ, ὦ μελίττιον.

Φιλοκλέων.

διατραγεῖν τοίνυν κράτιστον ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
ἢ δ' ἐμοὶ Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

Χορός.

ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
ἀλλ' ἔπαγε δὴ τὴν σὴν γνάθον.

Φιλοκλέων.

διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς·

369. *Ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.* De ellipsi vide ad Av. 241. Verbum *ἄνω* Ionicæ dialecti est, vel, si mavis, veteris Atticæ. E Phrynicho *ἄνοις, ἀνεῖ ἀνόος* citatur a Suida, si Kusteri editioni fides habeatur; nam in Mediolanensi res aliter se habet. Utut sit, certum est, poëtarum nostrorum ætate formam illam *ἄνειν* obsoluisse, Atticisque frequentatum fuisse *ἀνύω* vel magis *ἀνύτω*. Ab *ἄνειν* est *ἄνη*, vox itidem Ionica, quæ occurrit apud Æschylum, S. Th. 715.

λέγειν' ἄν, ὃν ἄνη τις, οὐδὲ χρὴ μανῆναι.

Ad quem versum ineptissima est Pauwii nota. Non memini apud posteriores Æschylo poëtas Atticos nomen *ἄνη* observare, ut neque verbum *ἄνειν*, præterquam hoc in loco. Sed alia quædam sunt apud Comicum ad antiquissimam dialectum Atticam pertinentia, quod ostendam in supplemento notarum ad Ranas: et forte hic versus e veteri aliquo Tragico per parodiam expressus est. Quod eo probabilius mihi videtur, quo facilius erat poëtæ absque ullo concinnitatis detrimento scribere:

ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστ' ἀνύτοντος ἐς σωτηρίαν.

De verbo *ἄνω* disputavit pro more suo ad Sophoclis Trachin. 317. diobolaris Magister, cui dialectorum tam perspecta est ratio, quam prosodiæ et metrorum. *Ἄνειν Ionicum esse et poëticum*, ex eo elucet, quod Herodotus et Ionici poëtæ eo usi fuerint. *Atticum non esse* ex eo liquet, quod apud Atticos scriptores non occurrit, nisi rarissime, et solum apud eos, quibus antiqua et obsoleta sectari licuit. Ubinam exstat apud Thucydidem? Xenophontis locum, ubi *ἄνειν* (sic enim scribendum erat, non *ἀνεῖν*) *reperitur*, indicare debuerat. Atqui non *reperitur*: sed si Suidam audiamus, sublestæ fidei testem, *reperiebatur* olim. At vero vel scriptura depravata est in Suida, vel ipse faHitur Atque etiam sic sentit summus Valckenarius, cujus en tibi verba in nota ad Herodotum p. 520. 1. *Sed quod illic (Miscell. observ. V. p. 95.) Vir eruditissimus Xenophonti tribuit ex Suida, id ego velut minime Xenophonteum Suidæ libenter relinquerim.* Videat nunc CLARISSIMUS PROFESSOR, quo eum abripuerit furor: num furor est is qui eum perpetuo agitat, obloquendi mihi, me carpendi et sugillandi. Nihil tamen mihi unquam fuit cum illo homine, nec eum noveram, neque novisse etiamnum volo. Ex unico hoc Comici exemplo, *ἄνειν*, quod in Euripidea Andromache unica exhibet Musgravii editio, unici Ms. cod. fide nixum, tuetur, quia ego scite, ut opinor, et prudenter ceterorum codd. omnium et primariarum editt. revocari lectionem, *ἄνειν*, *nescire me* professus, *an illud in tragico senario locum tueri possit.* Ceteras illius ad Trachinias notæ ineptias persequar suo loco.

ἀλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

Χορός.

μηδὲν, ὦ 'τὰν, δίδιθι, μηδέν· ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν
γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν
τὴν καρδίαν,
καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
δραμεῖν· ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν
τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα.
ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα
δήσας σαυτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθες. 380

Φιλοκλέων.

ἄγε νῦν, ἢν αἰσθομένῳ τούτῳ ζητῆτόν μ' ἐκκαλαμᾶσθαι,
κἀνάσπαστον ποιεῖν εἶσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.

Χορός.

ἀμυνοῦμέν σοι, τὸν περινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες,
ὥς' ὃ δυνατόν σ' εἴργειν ἔξαι· τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.

Φιλοκλέων.

δράσω τοίνυν, ὑμῖν πίσυνος· καὶ μανθάνεἶ· ἢν τι πάθω 'γὼ,
ἀνελόντες καὶ καλακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.

Χορός.

οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ', ὦ βέλτιστε, καθίει
σαυτὸν θαῤῥῶν, κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.

380. ἐμπλησάμενος Διοπείθους. Tanquam furentem perstrinxerunt illum Rhetorem Comici. Vide Schollastem ad Aves 989.

381. ζητῶσιν. Sic bene ambo codd. in subjunctivo, quem modum requirit conjunctio ἤν. Male vulgo ζητοῦσιν.

384. Satis probabile est verbum ἕρμα olim in hoc versu fuisse, et librarii negligentia excidisse. Redigit mihi in memoriam hic error alium similem in Lysistrata versum toto pede defectum, ad quem oblitus sum conjectnram meam proponere, non ita certam quidem, nec tamen forte contemnendam. Est illius fabulæ 1109. ubi legi posse: ἀγαιὼν, γλαφυρὸν, πολύστιρον.

385. τείνων, ὁμοῦ. Sic B. omissa quæ vulgo inseritur particula.

386. Vulgo sic legitur hic versus:

ἀνελόντες καὶ καλακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.

Corrupti sunt numeri, claudicante versu in tertio pede. Certissima emendatione reposui præpositionem verbi compositi, e quo simplex fecerat librarius, κατακλαύσαντες. Vide not. ad Thesm. 408.

Φιλοκλέων. [ρησαι,

ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ, οἷσπερ ἐγὼ, κεχάτοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων αἰεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς 395
ᾄκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκραῷο,
καβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
κοὐ μήποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὑρήσω, μηδ' ἀποπαρδῶ.

Βδελυκλέων.

οὗτος, ἐγείρου.

Σωσίας.

τί τὰ πρᾶγμ' ;

Βδελυκλέων.

ὥσπερ φωνή με τις ἐγκεκύκλωται.

Σωσίας.

μῶν ὁ γέρων ὅδε πῆ διαδύεται ;

Βδελυκλέων.

μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ αὐτὸν δήσας.

Σωσίας.

ὦ μιαρώτατε, τί ποιεῖς ; οὐ μὴ καταδήσει.

389. Dii Πατρῷοι Atheniensibus erant Apollo et Jupiter. Facete vero Comicus Philocleoni Πατρῷον esse fingit Lycum. Erat autem ille heros, Pandionis filius, cui posita erat Athenis statua, ad quam erat forum, ex eo vocatum τὸ ἐπὶ Δόρῳ δικαστήριον. Vide Pollucem viii. 121. et Meursii Lect. Att. iii. 9.

390. τοῖς δακρύοισιν. Sic emendate scriptum in A. Male vulgo δακρύοις.

394. παρὰ τὰς κάννας. *Ad septum tuum.* Lyci statua ab accessu munita erat septo e palis et plexis viminibus. Hoc κάννας appellat. Non perspicuum est, quod in versione reliqui, *ad storeas tuas.* ἀκροᾶσθαι ex consequenti significat contrem exonerare, idque magno cum crepitu, ἀκουστιδὶ, ut est in Plute 1184. ubi Jovis Sarcerdos dei sui religionem ita contemni queritur, ut nemo amplius templum ingrediatur :

πλὴν ἀκουστικόμενοί γε πλεῖν ἢ μυρίοι.

396. μῶν ὁ γέρων ὅδε πῆ διαδύεται. Claudicat versus in libris omnibus : μῶν ὁ γέρων πῆ διαδύεται. Numeros restituere mihi visus sum inserendo vocalem δε. Vereor, ut bene, quod ad dictionem : tum in διαδύεται tertia syllaba producitur. Excidit οὐ, quod bis a poëta positum, semel tantum scripsit librarius :

μῶν ὁ γέρων πῆ διαδύεται ;—οὐ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ.

Probabile est hoc et pro certo admitti potest. πῆ encliticum est.

Βδελυκλέων.

ἀνάβαιν' ἀνύσας καὶ τὴν ἑτέραν, καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε,
ἤν πως πρύμναν ἀνακρούσηται, πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.

Φιλοκλέων.

οὐ ξυλλήψεσθ', ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλεσιν ἔσεσθαι,
ὦ Σμικυθίων, καὶ Τισιάδη, καὶ Χρήμων, καὶ Φερέδειπνε;
πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξεμέλει μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον ἅλεσθαι;

Χορός.

εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
ἥνπερ, ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
νῦν ἐκεῖνο, νῦν ἐκεῖνο τοὐξύθυμον,
ᾧ κολαζόμεσθα, κέντρον
ἐντέτατ' ὀξύ.
ἀλλὰ θαιμάτια βαλόντες, ὡς τάχιστα, παιδία,
θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν,
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
ὄντα, κἀπολούμενον,
ὅτι λόγον τόνδ' εἰσφέρει,
ὡς δίκας χρὴ μὴ δικάζειν.

Βδ. ὦ 'γαθοί, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ'· ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
Χο. νὴ Δί', ἐς τὸν οὐρανόν γ'· ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.

398. *ταῖσιν φυλλάσι.* Male vulgo *ταῖσι.*

400. *ὁπόσοισι δίκαι.* Vide not. ad Pl. 815. Versus hic filio continuatur in impressis: patri melius eum tribuit A.

408. *θαιμάτια βαλόντες.* Vulgo *θαιμάτια λαβόντες.* Illorum prius *θαιμάτια* est in utroque cod. In A. contextus exhibet *λαβόντες*, et superne scriptum ab eadem manu *βαλόντες*, quod verum est. Non enim pallium deposuerant illi pueri. Quorsum ergo monentur ut id sumant? Sed quia jubentur quam citissime currentes Cleonem arcessere, ut expeditiores sint, præcipit eis Chorus senum, pallium ut abjiciant. *Θαιμάτιον λαβεῖν* id significare non potest, quod Latini Comici dicunt *pallium attollere, colligere, in collum conjicere*: id græce diceretur *θαιμάτιον ἀναστέλλεσθαι.* Qui celeriter aliquid acturi erant, pallium aut deponebant, aut colligebant: prius hic facere jubentur pueri.

414. *ὡς δίκας χρὴ μὴ δικάζειν.* Ordinem vocum inverterant librarii: *ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.* Versus hic, ut superiores, trochaicus est.

416. *τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.* In unam syllabam coalescunt *ω ου*, quod miror Florentem ignorasse. Vide not. ad Ran. 513. pag. 229. Præterea —

Βδ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ, καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
Χο. ὦ πόλις, καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,
κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ.
Ξα. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὁρᾷς, ὦ δέσποτα; 420
Βδ. οἵς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου;
Χο. καὶ σέ γ' αὖτις ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεφε
δεῦρο, κἀξείρας τὸ κέντρον, εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
ξυσταλείς, εὔτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν, σμῆνος οἷον ὤργισεν.
Ξα. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη, νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα·
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
Χο. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φήμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.
Φι. εἶα νῦν, ὦ ξυνδικασταὶ, σφῆκες ὀξυκάρδιοι, 430
οἱ μὲν εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠργισμένοι·
οἱ δὲ τῷ 'φθαλμῶν κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.

observandum librorum omnium hanc esse lectionem: nullus habet, *τοῦδ' ἐγὼ οὐ μιθήσομαι*, quod, ni fallor, ingratum auribus accideret. Haud temere ergo in nota ad Euripidis Medeam 737. statui formam mediam *μιθίμαι* æque bene cum quarto et cum secundo casu construi, tametsi hic frequentius occurrit. Mox in v. 434.

καὶ λάζεσθε τουτουΐ, καὶ μὴ μιθῆσθε μηδενί.

Tam bene *αὐτὸν* quam *αὐτῷ* subaudiri potest. Mecum sensisse videtur Musgravius, quam non offendit istud in Iphig. A. v. 130. *οὐκ ἂν μιθείμην*, quod Menelaus respondet seni, qui dixerat:

ἄλλων ἀμείλῃ ταῦτ'· ἄφες δὲ τόνδ' ἐμοί.

ibi et *αὐτῆς* et *αὐτὴν* subaudiri potest.

418. Manifesto vitio laborat hujus versiculi metrum. Tetrameter est pæonicus e solis creticis constans, ut et sequens: unde liquet 1° mendosum esse codicis B. lectionem, *ὦ πόλι, καὶ—* 2° versum in tertio pede claudicare, qui dactylus est. Haud proclive est divinare, quid poëta reliquerit: forte *καὶ Θεώρου θεοσεχθρία*. Versus 428. et sequens sunt etiam tetrametri pæonici.

423. *ἴεσο*. Sic A. Perperam vulgo *ἵεσο*. Est ab *ἵημι* significante *ἱεμαι*, cujus prima producitur.

424. *ἐμπλήμενος*. Codd. ut primarium editt. *ἐμπλησμένος*. At illud in A. superscriptum. Vide ad Conc. 56.

430. *εἶα νῦν, ὦ ξυνδικασταί*. Sic B. omissa particula *γε*, post *νῦν* vulgo inserta: et hoc quidem bene. Sed male in eo cod. *εἶα* geminatum. In A. etiam *ξυνδ—*

432. *οἱ δὲ τὸ 'φθαλμῶν κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους*. Sic optime Florens. Mendosissime in libris omnibus legitur:

οἱ δὲ τὸ 'φθαλμὸ κύκλῳ κεντεῖθ'· οἱ δὲ τοὺς δακτύλους.

Βδ. ὦ Μίδα, καὶ Φρὺξ, βοηδρομεῖτε, καὶ Μασυντία·
καὶ λάβεσθε τουτουί, καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
εἰ δὲ μή, 'ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίον τὸν ψόφον.
Χο. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἔν τι σοι παγήσεται.
Φι. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
παριοράς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
οἷς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα; 440
Χο. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακὰ

433. Sic legitur hic versus in libris omnibus, scriptis et impressis:

Ὦ Μίδα, καὶ Φρὺξ, βοηδῖτε δῆτε, καὶ Μασυρία.

Prorsus corrupti sunt numeri, quod statim animadvertit, quicunque legitimum compm digitis et aure callet. In perspicienda menda acutus non fuit Florens: aliquid his inesse a more alienum persensit, sed vitium dissimulavit festiva excusatione: *Notandum est in hoc versu βοηδῖτε trisyllabum esse et coalescere (ut ego quidem judico, raro tamen exemplo) ο et η.* Sed, ὁ dulcissime, si ο et η coalescunt, quidni scribebas βοηδῖτε? Nempe hoc Ionicum est, ut norunt qui Herodotum legerunt, quod et docent Hesychii interpretes ad βοηδῶ. Neque sic quidem versui consultum esset, inducto in tertiam sedem spondeo contra metri legem, idque sive βοηδεῖτε, sive βοηδῖτε legatur: nam syllaba e duabus vocalibus in unam coalitis necessario longa est. Jam quod res est dicam. Scripserat Comicus:

Ὦ Μίδα, καὶ Φρὺξ, βοηδρομεῖτε, καὶ Μασυρία.

Superscripta verbo βοηδρομεῖτε glossa, βοηδεῖτε, in genuinae vocis locum irrepsit: postea versus fulciendi gratia scitulus δῆτε inserit. Vide Suidam in βοηδρομῶν, ubi per verbum βοηδῶ hic illud explicat. Est vox veteris Atticismi, ut liquet e mensis nomine Βοηδρομιών, et nomine Festi Βοηδρομία. Mirabor, ni ludos faciat emendationem hanc facetus aliquis cavillator: sed ipse ludet operam, eumque deridebit quidquid est ERUDITORUM.

434. λάβεσθε τουτουί. Sic codd. ut impressi. FLORENS: *Nescio quo modo melius legere τουτοῖ, non τουτουί.* Quod ut nescia, neque ego profecto scio. λαβέσθαι eodem modo, quo ἴσχεσθαι, μεθίεσθαι, cum genitivo construitur. In Lys. 445. τιόνος ἴσχου, 1121.

εἰ δ' ἐν δίκαις, πρίσαιμ' ἂν τιόνος, λαβεῖν.

ubi constructio est: πρίσαιμ' ἂν τιόνος, λαβεῖν εἰ ἐν δίκαις. Lucianus in Catapla, ἐν εἰ λαβείμην—quod non absimile est Virgiliani *Quos ego—*μὴ μεθῆσθε. Sic duo codd. recte. Vulgo μεθεῖσθε. Vide not. ad Ran. 1360.

435. εἰ δὲ μὴ, 'ν πέδαις. Istone modo scribatur, an plene μὴ in, nihil interest. Vide Orvillium ad Charit. p. 323. In codd. ut in primariis editt. omissa prepositione, scriptum est μὴ πέδαις. At in A. superscripta nostra lectio.

437. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις. Sic recte B. Solmse vulgo μεθήσῃς. Vide not. ad v. 190.—Ἐν σί σου—Sic bini codd. recte, ut et primariæ editt. Male Bergerus ἐς σί σου. Scilicet ἔν τι παγήσεταί σοι πέπλων σου. In altera lectione quam auctoritate carentem invexerant Farrei operæ, ex errore, ut videtur, tmesis est, ἐμπαγήσεταί σι σου.

δηλαδή; καὶ νῦν γε τούτῳ τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν, κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
καὶ κυνᾶς· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,
ὥστε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ'. ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.

Φι. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον;
οὐδ' ἀναμνησθεὶς, ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε,
προσαλαλῶν πρὸς τὴν ἐλάαν, ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνες με, καὶ σὺ, καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.

Χο. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῇθ', οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
ὀξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κἀρδαμα.

Βδ. παῖε, παῖ, ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας

Ξα. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.

Σω. οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἀπίεσθε; παῖε τῷ ξύλῳ.

Ξα. καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελαιτίου.
ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.

Βδ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.

Χο. ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα

---

142. τούτω, dualis. Operarum errore in Kusterianâ τούτῳ, quam membdam retinuit noviesima Batava.

450. πρὸς τὴν ἐλάαν. Sic B. In A. ut vulgo, ἐλαίαν. Sed ι delendum esse, subscriptum minio punctum indicat. =Vide notam ad Aves 617.

458. οὐκ ἀσίεσθε; Sic omnino scribi debuit. Vulgo corruptis numeris legitur οὐκ ἄσετε, quintam sedem pyrrhichio tenente.

461. Inepte vulgo Choro tribuuntur duo isti versus.

462. Vulgo legitur corruptis numeris:

ὅπως ἔτυχον τῶν μελίων Φιλοκλείους βεβρωκότες.

quartam sedem iambo tenente, cui non magis locus est in metro trochaico, quam trochaeo in iambico. In B. scriptum τῶν μελίων τῶν. In A. posterior articulus τῶν inter lineas repositus. Inde pronum fuit versum restituere:

ὅπως ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.

463. Chori persona hic reponi debuit: libri Semichorum habent e librarii sedulitate, qui sic errorem corrigere se existimavit, quo binis superio-

τοῖς πάνησιν, ἡ τυραννὶς
ὡς λάθρα μ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσ';
εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ πονηρὲ, καὶ κομηταμυνία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις·
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν,
οὔτε λόγον εὐτράπελον,
αὐτὸς ἄρχων μόνος.
Βδ. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς,
ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι, καὶ διαλλαγάς;
Χο. σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε,
καὶ μοναρχίας ἐραστᾷ,
καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν
κράσπεδα στεμμάτων, τὴν θ' ὑ-
πήνην ἄκουρον τρέφων;

Βδελυκλέων.

νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκζῆναι τοπαράπαν τῆ πατρὸς
μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὀσημέραι.

Χορός.

οὐδὲ μήν γ' οὔδ' ἐν σελίνῳ πω 'σῖν, ἐδ' ἐν πηγάνῳ·
τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς· ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταυτὰ ταῦτά σου καταντλῇ, καὶ ξυναμύστας καλῇ.

Βδελυκλέων.

ἆρά γ' ἄν, πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ με;
ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.

---

ribus versibus pro Bdelycleonis persona Chorum præfixerat.

465. Vulgo sic legitur hic versus: ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με. Rejectis librariorum sordibus dimeter fit trochaicus, ut duo superiores: ὡς λάθρα μ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσ'.

466. πόνῳ πονηρέ. Sic divisim scribendum. In Lys. 350. ὦ "νδρες πόνῳ πονηροί. Ibi observare neglexi scripturam hanc exhibere Regium B. et Augustanum. Eadem est etiam apud Suidam.

480. οὐδὲ μήν γ'. *Ne in apio quidem rutave res est adhuc*, proverbium est in eos qui nondum initium rei attigerunt: sumta metaphora ab iis qui hortos ingrediuntur. Horum olim ambitus apio vel ruta conserebatur, quam qui nondum præteriissent, velut in horti limine adhuc esse videbantur.

Χορός.

οὐδέποτέ γ'· οὐχ, ἕως ἄν τι μου λοιπὸν ᾖ·
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδα κατεστάλης.

Βδελυκλέων.

ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἤν τε μεῖζον, ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν· 490
νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα·
ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἤν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·
Οὗτος ὀψωνεῖν ἔοικ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.—
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις ἀφύαις ἡδυσμά τι,
ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρῳ·
Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοι φέρειν ἡδύσματα;

Ξανθίας.

κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας, 500
ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
ἤρετ', εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

Βδελυκλέων.

ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα γε. καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι, τέτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
ζῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν, ξυνωμότης ὢν, καὶ φρονῶν τυραννίδα.

Φιλοκλέων.

νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ'. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα

487. ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδα κατεστάλης. Vulgo imperita librariorum temeritate scriptum ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης, quod metrum pessumdat.

496. ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις ἀφύαις ἡδυσμά τι. Sic legendum ad metri normam. Mendosissime in libris omnibus ταῖς ἀφύαις, dactylo in quinta sede. Supra ἢν μὲν ὠνῆταί τις ἀφῦς: nunc vero ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις.

504. τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι. Sic ad metri normam legendum. Mendose libri omnes ὁτιὴ, dactylo in prima sede.

ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, οὔ με νῦν ἀποστερεῖς·
ἐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν· ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἄν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

Βδελυκλέων.

νὴ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ, καὶ μάθῃς ἃ 'γὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν σ' οἶομαί γ', ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.

Φιλοκλέων.

ἐξαμαρτάνω δικάζων;

Βδελυκλέων.

καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μονονοὺ προσκυνεῖς.
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας.

Φιλοκλέων.

παῦε δουλείαν λέγων,
ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων.

Βδελυκλέων.

οὐ σύ γ'· ἀλλ' ὑπηρετεῖς,
οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
ἥτις ἡ τιμή 'στί σοι, καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.

Φιλοκλέων.

πάνυ γε· καὶ τούτοισιν ἐπιτρέψαι θέλω.

Βδελυκλέων.

καὶ μὴν ἐγώ.
ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτόν, καὶ ξίφος γ' ἐμοὶ δότε.
ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
εἰπέ μοι· τί δ', ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;

Φιλοκλέων.

μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν Ἀγαθοῦ Δαίμονος.

Χορός.

νῦν σε, τὸν ἐκ θημετέρου
γυμνασίου, λέγειν τι δεῖ

521. πάνυ γε· καὶ τούτοισιν ἐπιτρέψαι θέλω. Invenuste vulgo τούτουσί γ'—

καινὸν, ὅπως φανήσει
μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τόνδε λέγειν. ὁρᾷς γὰρ ὡς
σοὶ μέγας ἔστ' ἀγὼν,
καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
εἴπερ, ὃ μὴ γένοιτο, νῦν
οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.

Βδελυκλέων.

ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.

Χορός.

ἀτὰρ φανεῖ ποιός τις ὢν,
ἢν ταῦτα παρακελεύῃ.

Βδελυκλέων.

καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ', ἁπλῶς μνησόσυνα γράψομαι 'γώ.

Φιλοκλέων.

τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

Χο. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ἐν
ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις
θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-
θαμοσιῶν κελύφη.

ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαῤῥῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

Φιλοκλέων.

καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω

528. ὅπως φανήσει. Sic ex Atticismi usu scribi debuit. Male vulgo φανήσῃ. Illa ipsa scriptura exstat in B. ut et in primariis editt. transpositis elementis, φανείσῃ, quod in φανήσει, non in φανήσῃ, mutandum erat. Orationis connexionem indicavi parentheseos signis: ὅπως φανήσει μὴ κατὰ τὸν νεανίαν τόνδε λέγειν.

536. ἀτὰρ φανεῖ ποιός τις ὤν. Sic scribi debuit, non ποῖός τις, quod subindicavit Berglerus. ποιός τις valet οὐχ ὁ τυχών. Vide Henr. Stephani Thesaurum T. iii. col. 449.

538. ὅσ' ἂν λέξῃ γ'. In A. ὅσ' ἄν λέξῃς.

539. ἢν δί με κρατήσῃ. Vide not. ad Av. 419.

544. θαλλοφόροι. Vide Meursii Panathen. cap. xx.

τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλείας. [550
τί γὰρ εὐδαιμόν γ', ἢ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαιοῦ,
ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος;
ὃν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθὺς προσιών τις
ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφυίαν·
ἱκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
Οἰκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτῶμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλω,
ἀρχὴν ἄρξας, ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων.—
ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφευξιν.

Βδελυκλέων.

τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.

Φιλοκλέων.

εἶτ' εἰσελθὼν, ἀντιβοληθεὶς, καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς, 560
ἔνδον, τούτων, ὧν ἂν φάσκω, πάντων οὐδὲν πεποίηκα·
ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφευξιν.
φέρ' ἴδω· τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν, καὶ προστιθέασι
κακὰ πρὸς τοῖσίν γ' οὖσιν, ἕως ἂν παρισώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν·
οἱ δὲ λέγουσι, μύθους ἡμῖν· οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·
οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν κατάθωμαι.
κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεθα, τά γε παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει,
τὰς θηλείας, καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρός· ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·

553. προσιών τις. Male vulgo προσιόντι, illato verbo, cui deficit suus nominativus.

555. ἱκετεύουσίν θ'—Male vulgo omissum ν paragogicum.

558. ἀνάφευξιν. Sic bene scriptum mox et in Nub. v. 874. Hic vero libri omnes ἀπόφευξιν.

559. τουτὶ, *signum hoc, quod in pugillari exaro,* ἴστω τὸ μνημόσυνόν μοι. Articulum τὸ non minus requirit sermonis proprietas, quam metri lex: et est in libris omnibus, præterquam in novissima Batava, ubi operarum errore omissus fuit.

565. Sic vulgo legitur hic versus:

καικά γε πρὸς τοῖσιν οὖσιν, ἵως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν.

In B. nec melius, nec pejus, καικὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἵως ἂν ἰσώσῃ τοῖσι ἐμοῖσιν. In istis nulla metri forma apparet. Numeros restitui ea ratione, cujus frequentissimum in emendando Comico nostro usum esse in not. ad Lys. 408. ostendi, revocanda præpositione verbi compositi:

καικὰ πρὸς τοῖσίν γ' οὖσιν, ἵως ἂν παρισώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν.

568. Vulgo sic legitur hic versus:

κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει.

Corruptelam prodit cæsura post quartum pedem. In utroque codice scri-

τὰ δὲ συγκύπλουθ' ἅμα βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ παῖὴρ ὑπὲρ αὐτῶν,
ὥσπερ θεὸν, ἀντιβολεῖ με, τρέμων, τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·---
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.
χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
ἆρ' οὐ μεγάλη τῆτ' ἔγ' ἀρχὴ, καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;

Βδελυκλέων.

δεύτερον αὖ σε τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην·
καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ', ἃ χεις, φάσκων τὴν Ἑλλάδος ἀρχήν.

Φιλοκλέων.

παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει, πρὶν ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν, τὴν καλλίστην ἀπολέξας. 580
κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
ἐν φορβείᾳ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὗλησ' ἀπιοῦσι.

ptum ἀναστιθώμεθα. In A. litera σ superscripta minio a secunda manu. Legendum:

κᾆν μὲν τούτοις ἀναστιθώμεθα, τά γε παιδάρι' εὐθὺς ἀνίλκει.

573. *εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις.* Sic bene Berglerus e Florentis sententia. Perperam in aliis editt. *εἰ δ' αὐτοῖς.* Inepte in A. emendatum inter lineas *αὐταῖς.*

576. Sic legitur hic versus in primariis editt.

δεύτερον αὖ τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην.

Et sic etiam Kusterus, nisi quod *τουτὶ* dedit. Ant. Fracinus vero edidit:

δεύτερον ἂν σου τουτὶ γράψομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην.

Hæc est lectio cod. R. nisi quod articulum *τοῦ* omittit. In A. *δεύτερον αὖ σαὶ γράψομαι, τὴν τοῦ*—et superne varia lectio seu emendatio scripta *δεύτερον αὖ σου τουτὶ*—Inde pronum fuit numeros restituere:

δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην.

A poëtæ manu est *γράφομαι*: sed quia librarii animo obversabatur versus 538. *ἁπλῶς μεμψίσυνα γράψομαι'γώ*, hic etiam futurum loco præsentis posuit. Sic in Lys. v. 676. *διαγράψω* ante nos legebatur, ubi ad metri legem reposuimus *διαγράφω.* Duabus conjecturis hunc locum tentavit Dawesius, quarum neutra scopum ferit: *δεύτερον αὖ τοῦτο γράφομαι 'γώ.* Vel *δεύτερον αὖ τουτὶ γράφομαι 'γώ.* Observes etiam ut *ἂν* et *αὖ* a librariis commutentur: cujus rei exemplum enotatum fuit ad Av. 789. 832.

577. *φάσκων τὴν Ἑλλάδος ἀρχήν.* Sic uterque cod. et primariæ editt. Ant. Fracinus ex emendatione minime necessaria edidit. *φάσκων τῆς Ε. ἄρχειν.* Tertiam lectionem invexit Cratander, *φάσκων τῆς Ε. ἀρχήν.*

578. *παίδων δοκιμαζομένων.* Vide Petitum ad Leges Att. p. 227. Ephebrorum explorationem ab inscriptione apud Curiales non satis distinxit Florens, cujus tamen nota digna est quæ legatur, ob facetum nec prorsus ineptum cordati viri consilium.

582. *τοῖσι δικασταῖς.* Sic vett. editt. recte. In Kusteriana *τοῦσι*, quam mendam retinuit noviesima.

κἀν ἀποθνήσκων ὁ παλήρ τῳ δῷ καὶ λείπων παῖδ' ἐπίκληρον,
κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ.
ἔδομεν ταύτην, ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμιᾶ ἀρχή.

Βδελυκλέων.

τουτὶ γάρτοι σεμνὸν τούτων, ὧν εἴρηκας, μακαρίζω·
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

Φιλοκλέων.

ἔτι δ' ἡ Βουλή, χὠ δῆμος, ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ,
ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·
εἶτ' Εὔαθλος, χὠ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής,
οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασὶν, περὶ τῆ πλήθει δὲ μαχεῖσθαι.
κἀν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας· 595
αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει.
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
σὺ δὲ τὸν παῖδ' ὃν ὀφείλεις τέτων τὸν σαυτῆ πώποτ' ἔδρασας.
ἀλλὰ Θέωρος, καίτοι 'στὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβαδὶ' ἡμῶν περικωνεῖ.
σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷον ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις,
ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.

583. *παταλίσκων*. Sic legendum esse metri lex arguit, et sic scriptum est in A. Vulgo *παταλισκών*.

589. Suidas: *ἀναπογχυλιάσαι, ἀναγαργαρίσασθαι*. Pollux vi. 25. *ἴσμεν ἀναγαργαρίσασθαι τῶν λίγυσιν, ἀναπογχυλιάσασθαι λίγυσι, τὸ ἀναπλύσασθαι τὸν φάρυγγα.* Πλάτων δὲ ὁ Κωμικός·

ἀναπογχυλιασὸν ἰχθυδιόν τι σιτιόδες.

Hic autem facete Comicus ad alium sensum detorquet hoc verbum, nempe ad id quod supra dixerat pater, *τῇ κόγχῃ*, respiciens, *ἀναπογχυλιάζων* adhibet pro *ἀναπωμᾶν τὸν πόγχην*. Sigilla autem, ut conservarentur, conchyliis muniebant.

592. *πολυπόνηρος ἀναιδαποβλής*. His Cleonymum innuit.

593. *φασὶν*. Perperam vulgo *φασί*.

595. *διαδικάσαντας*, tanquam si praecessisset *ἀναγνῶ*.

596. *μόνον ἡμᾶς*. Sic legendum. In binis codd. *μόνους ἡμᾶς* eadem sententia, sed metro repugnante. Pessimo sensu, si modo aliquis est, vulgo *μόνος*.

600. *τὸν σπόγγον*. Magis Atticum esset *τὸν σφόγγον*.—*περικωνεῖ*, *oblinere*. Etymol. M. *κωνῶσαι, κυρίως τὸ πέρασιν κατακῶσαι*. Notam integram vide in Tageniatis xxvi. Hinc adstruitur forma *κωνίω*.

Βδελυκλέων.

ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ, κἀναφανήσει
ὡρακτὸς λουτρῷ περιγιγνόμενος, τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.

Φιλοκλέων.

ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ 'γὼ πιλελήσμην·
ὅταν οἰκαδ' ἴῳ τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειθ' ἥκουθ' ἅμα πάντες
ἀσπάζονται διὰ τάργύριον· καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀπονίζῃ, καὶ τῷ ποδ' ἀλείφῃ, καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
καὶ παππάζῃσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται·
καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυσᾷὴν μᾶζαν προσενέγκῃ, 610
κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ· Φάγε τεθί.
Ἔντραγε τουτί—τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μή με δεήσει,
εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει,
καταρασάμενος, καὶ τονθορύσας, ἄλλην μή μοι ταχὺ μάξῃ.
τάδε κέκτημαι, πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.
κἂν οἴνόν μοι μὴ 'γχῇς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι

606. κἄπειθ' ἥκουθ' ἅμα πάντες ἀσπάζονται. Sic perbene A. ἀσπάζωνται in subjunctivo prorsus requirit constructionis lex, quandoquidem pendet ab ὅταν. Male vulgo ἀσπάζονται. B. vett. omnium editt. lectionem iubet, κἄπειθ' εἰσήκουθ'. Quod Kusterus dedit κἄπ' εἰσήκουθ' ab emendatore est et Florenti debetur. Quid autem hic sibi volnerit, miror. *Legendum affirmo* ἥκουτά μι πάντες, *sive* κἄπ' εἰσήκουτα, *sive* κἄπειθ' ἥκουτα, *sive* κἄπειτ' εἰσήκουτα, *delendo articulum* τὸν *ante* μισθόν. Si paulo acutius vidisset, non dubitasset quin κἄπειθ' ἥκουτα sincerum esset. εἰσήκουτα ex librarii libidine est. Sic solet istud genus hominum composita verba in simplicia mutare, et simplicia in composita, ut alibi nobis observatum fuit. Bonæ lectionis indicium servat aspirata littera in quam vox κἄπειθ' desinit, quæque ibi non esset, nisi ἥκουθ' subjectum fuisset. Sed quisnam versus exstiturus esset, si tertia admitteretur Florentis conjectura?

ὅταν οἰκαδ' ἴῳ τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειτ' εἰσήκουτά μι πάντες.

Ignorabat ergo commutatum legem in tetrametris anapæsticis? nam in illo versu cæsura est post quartum pedem. Tam articulum τὸν hic requirit linguæ indoles, siquidem de mercede determinata, nempe τῷ τριωβόλῳ, sermo est. Denique minime omnium necesse est pronomen μι inserere, quod subauditum ex ipsa sententia, quæ perspicua est, facile suppletur.

612. τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι. Perperam vulgo, versu ruente, τοῖσιν ἐγώ. Mendose in codd. γάννυμαι. Futiles sunt Florentis ad hunc versum prolatæ conjecturæ. καὶ μή μι δεήσει. Male vulgo δεήσῃ.

616. μὴ 'γχῇς. Ab ἐγχέω. Sic recte A. Mendose vulgo μὴ 'νεχῇς.—ὄνος et ὄνος nomina sunt poculorum. In prioris ambiguitate ludit Comicus, *poculo* tribuens, quæ sunt *asini*, ut βρεμέ-

οἴνου μεστόν· κἄτ' ἐγχέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνὼς
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν.

ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω,
καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταῦθ', ἅπερ ὁ Ζεύς;
ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τις φησὶν τῶν παριόντων·
Οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. --- κἂν ἀστράψω,
πᾶς πτύξουσιν, κἀγκεχόδασί με
οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί.
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
νὴ τὴν Δήμητρα, δέδοικας· ἐγὼ δ'
ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

Χορός.

οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς
οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

Φιλοκλέων.

οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος ῥᾳδίως τρυγήσειν.
καλῶς γὰρ ᾔδειν, ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

Χορός.

ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθε,
κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ηὐξανόμην ἀκούων·
κἂν Μακάρων δικάζειν
αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἡδόμενος λέγοντι.

σασθαι et καταπαρδῆν—στράτιον. Hesych. πολιμπὸν, ἢ φοβερόν. Photius: τὸ μέγα καὶ σοβαρόν.

626. πτύξουσιν. Male vulgo omissum ν paragogicum.

634. ᾔδ' οὗτος. Sic bene Dawesius Misc. crit. p. 233. V. seq. ᾖδειν est tertia persona singularis, ut supra 558.

Φιλοκλέων.

ὥσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κᾄστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.

Χορός.

δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφευξιν παλάμας.
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπά-
ναι χαλεπὸν μὲν πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι, καὶ νεόκοπτον,
ἢν μή τι λέγῃς, ἥ τις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

Βδελυκλέων.

χαλεπὸν μέν, καὶ δεινῆς γνώμης, καὶ μείζονος, ἢ 'πὶ τρυφοδοῖς,
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν. [650
ἀλλ', ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη - - -

Φιλοκλέων.

παῦσαι, καὶ μὴ πατέριζε.
εἰ μὴ γάρ, ὅπως δουλεύω 'γώ, τουτὶ τάχεως με διδάξεις,
ἐκ ἔξιν ὅπως ἐχὶ τεθνήξει, κᾆν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.

Βδελυκλέων.

ἀκρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·

642. κᾄστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ. Sic etiam bini codices. Florenti auscultandum non est ista mutanti.

643. σκύτη βλέπειν inter proverbiales locutiones refertur. Zenobius e Comici Scholiaste: μίμνηται αὐτῆς Εὔπολις ἐν Χρυσογόνοι. φησὶ γάρ·

ἀντιχνῶς μὲν οὖν τὸ λιγόμενον σκύτη βλέπειν.

εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ὑπερψιαστικῶς διακειμένων πρὸς τὰ μέλλοντα πικρά.

647. μὴ πρὸς ἐμοῦ λίγοντι, non e re mea dicenti. Vide Kœnium ad Corinthum p. 44.

650. τρυγοδοῖς. Perperam in binis codd. τραγοδοῖς. Vide ad Nub. 296.

652. ἀμέτερε. Ultima producitur ante literas πρ anapæstorum licentia.

653. διδάξεις. Solœce vulgo διδάξῃς. Vide supra ad v. 190.

654. τεθνήξει. Sic A. Vulgo τεθνήσει. Hoc tanquam Atticum enotavit Suidas, sed prava libri sui scriptura deceptus, ut videtur. In Nub. 1436. σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει, codd. non variantibus. In Acharn. 590. posthabita Suidæ auctoritate, reposui etiam τεθνήξει ad meliorum codd. fidem. τεθνήσομαι nullibi occurrit, et est plane barbarum.— κᾆν χρῇ. Male vulgo χρὴ in indicativo. Vide ad Lys. 133.—σπλάγχνων ἀπέχεσθαι. Schol. ὅτι οἱ ἀνδροφόνοι οὐ μεταλαμβάνουσι θυσιῶν. Vide Petitum ad Leg. Att. p. 612. §. vi.

καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων ξυλλήβδην τὸν προσιόντα·
κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
πρυλανεῖα. μέταλλ', ἀλωρὰς, λιμένας, μισθὰς, καὶ δημιόπρατα.
τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν. 660
ἀπὸ τούτων νυν μισθὸν κατάθες τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ,
ἓξ χιλιάσιν, κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε,
γίγνεται ὑμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

Φιλοκλέων.

οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.

Βδελυκλέων.

μὰ Δί' ὁ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δὴ πεῖα τὰ χρήματα τἄλλα;

Φιλοκλέων.

εἰς τέτθ τὴς - - - Οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτὸν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεί.

Βδελυκλέων.

σὺ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.
κἄπ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐξαπατῶντες τοιαυτὶ, κἀναφοβοῦντες· 670
Δώσει τὸν φόρον, ἢ βρονθήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀναιρέψω.---
σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀλαπάξ τῆς σῆς τὸς ἀργελόφους περιρώσων.
οἱ δὲ ξύμμαχοι, ὡς ᾔσθοντό γε τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον, καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,

661. *τοῖσι δικασταῖς ἰνιαυτοῦ.* Perperam vulgo *τοῦ ἰνιαυτοῦ.* In B. non melius *τοῦ 'νιαυτοῦ.* In A. vulgatum est: sed voci *νυν* subposita quatuor puncta indicant eam delendam esse, ita ut librarii judicio hic versus sic legendus esset:

ἀπὸ τούτων μισθὸν κατάθες τοῖσι δικασταῖς τοῦ ἰνιαυτοῦ.

Hujusmodi correctoribus sum ineptiis relinquendæ sunt.

662. *κατένασθε.* Syncope, pro *κατενάσθητε.*

665. *δὲ 'στινα.* Perperam vulgo *δ' ἥστινα,* quod plane nihil est. Piget me vitiosam illam scripturam in Apollonio passim reliquisse, tametsi monuerat Clarkius ad Ix. a'. 163. *ἥστινα* vox græca non est. In *δὲ 'στινα* non *s* eliditur, sed *s* sequentis vocis.

672. *τοὺς ἀργιλόφους.* Schol. *τὰ περιττὰ καὶ ἄχρηστα. ἀργίλοφοι γὰρ τῆς μηλωτῆς οἱ πῶδες, οὓς ποδιώνας καλοῦσι· καὶ οὕτω ἄχρηστα.*

674. *λαγαρυζόμενον.* Sic bene A. ut etiam apud Suidam scriptum est.

σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον· τούτοισι δὲ δωρεδοκοῦσιν
ὕρχας, οἶνον, θάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,
φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα, πλεθυγίειαν.
σὺ δέ γ' ὃν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ
πιτυλεύσας,
οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσι.

Φιλοκλέων.

μὰ Δί', ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδη καθῖδς τρεῖς ἀλλᾶς μεθέπεμψα.
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.

Βδελυκλέων.

ἐ γὰρ μεγάλη δουλεί' ἐστὶν, τέτες μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
αὐτές τ' εἶναι, καὶ τὰς κόλακας τὰς τέτων, μισθοφορᾶντας;
σοὶ δ' ἦν τις γε διδῷ τρεῖς ὀβολὰς, ἀΐαπᾶς· ἃς αὐτὸς ἐλαύνων,
καὶ πεζομαχῶν, καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ πονήσας.
καὶ πρὸς τέτοις ἐπιλαπτόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει,
ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱὸς,

Vulgo λαγαριζόμενον. Vide Hesychium in λαγαριζόμενα.

675. Κόννου ψῆφον. Proverbium erat in hominem nihili nulliusque momenti, Κόννου θρῖον, ortum a malo citharœdo, cui nomen Connus. ψῆφον, quia de judice loquitur, facete posuit pro θρῖον. Vide not. ad Eq. 534.

676. ὕρχας, οἶνον. Aliter hic legebat Pollux, qui ad hunc locum respexit vi. 14. Εἰ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης, ὀνόματον ὄρχας οἶνον, δηλοῖ μὲν ἡ λέξις τὸ πρωτεῖον τῆς βίβλου παράμιον. Sed proba non est illa lectio. Diversæ res hic significantur. Suidas e Scholiaste: ὄρχας, παράμια λεγόμενα ὑποδυτικὰ παρέχων, δέο εἴδεα ἔχοντα.

678. σὺ δέ γ' ὃν ἄρχεις. Sic libri omnes, optime. σὺ δὲ nominativus est solutus, tu vero, id est, quod vero ad te attinet. Ordo est: σὺ δέ γε πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας, οὐδεὶς ἐσθίων, ὃν ἄρχεις οὐδὲ σοὶ δίδωσι σκορόδου κεφαλήν. Nemo non perspicit pronomen σοι eleganter suppressum esse, et suppleri debere. Jam vide quam lepide hunc locum corruperit Berglerus. Edidit σοὶ δέ γ', ὃν ἄρχεις, et sic commentatus est: Σὺ δέ γ'. Lego potius Σοὶ δέ γ' propter δίδωσι. Vs. autem 684. pro Σοὶ δ' legi etiam possit Σὺ δ'. Ex unica hac nota liquet hominem illum ab Aristophane manus abstinere debuisse. Qui enim anapæstorum legem ignorat, nec digitis versum dimetiri didicit, quantumvis alias eruditus sit, is impudens est, si poëtam edere audet.

684. σοὶ δ' ἦν τις γε διδῷ τρεῖς ὀβολούς. Sic A. optime. In B. corruptis numeris: σοὶ δ' ἤν τις διδῷ τοὺς τρεῖς ὀβολούς. In primariis editt. σοὶ δ' ἤν τις γε διδῷ τοὺς τρεῖς ὀβολούς. Recentiorum lectionem invexit Ant. Fracinus, σὺ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολούς. Articulus bene hic omittitur, ad contemtus insigniendos.

ὠδὶ διαβὰς, διακιηθεὶς τῷ σώματι, καὶ τρυφεραν θεὶς,
ἥκειν εἶπῃ πρῲ, κἀν ὥρᾳ, δικάσον θ'· ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται.
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ·
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
ἤν τις τὶ διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε,
ἑσπερδάκατον· κᾆθ', ὡς πρίων, ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντανέδωκε.
σὺ δὲ χασκάζεις τὸν Κωλακρέτην· τὸ δὲ πρατόμενόν σε λέληθε.

Φιλοκλέων.

ταυτί με ποιεῖσ'; οἴμοι, τί λέξεις; ὡς με τὸν θῖνα ταράττεις,
καὶ τὸν νεῦν με προσάξεις μᾶλλον· κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.

Βδελυκλέων.

σκέψαι τοίνυν, ὡς, ἐξόν σοι πλουτεῖν, καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
ὑπὸ τῶν αἰεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι·
ὅσις πόλεων ἄρχων πλείσων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς,
οὐκ ἀπολαύεις, πλὴν τοῦθ', ὃ φέρεις, ἀκαρές· καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι
ἐνζάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἕνεχ', ὥσπερ ἄλευρον.
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ', ὧν οὕνεκ', ἐρῶ σοι·
ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν· κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίζῃ,

689. πρῲ. Male vulgo πρωΐ.

694. ὡς πρίων. Sic bini codd. Nec aliter legi potest, salva metri lege.

698. τοίνυν, ὡς. Vulgo insertam particulam neuter agnoscit codex.

701. ἀκαρές. Vulgo ἀκαρῆ. Sincerum illud quod dedi suppeditat Suidas in voce.

703. Vulgo sic legitur hic versus:

βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι, καὶ τούτων ἵνεκ' ἐρῶ σοι.

Postrema verba licet ne Sibylla quidem quid sibi velint divinare potuisset, eorumque sensum haud se capere professus fuisset Florens, Berglero tamen illa moram non injecerunt. Sic locum vertit: *Id enim volunt, ut tu sis pauper: quapropter valeas, ut cognoscas blandum illum nutricium.* Præter absurditatem quam est in verbis, unde nihil sani elici potest, metri etiam vitium satis indicat grassatum hic fuisse librariorum stuporem, et poëtæ manum indagandam esse. Corruptos numeros esse vidit etiam Florens: sed nihil præterea. Satius tamen hoc erat, quam pessimum versum in exemplum trahere metricarum legum, quæ nunquam exstitere, quod fecit ille, cujus memini ad v. 349. In A. scriptum καὶ τούτων εἵνεκ' ἐρῶ σοι. In B. καὶ τούτων εἵνεκ' ἐρῶσε. Videsne depravationis progressum. Prior scriptura ad verum propius accedit, quod certa, ni fallor, conjectura adsecutus sum:

βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι καὶ τοῦθ',
ὧν οὕνεκ', ἐρῶ σοι.

Idque qua gratia velint dicam tibi.

ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιῤῥύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς. εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν.

703. ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν'—Sic bene A. In B. ut in vgtt. editt. ἐπὶ τὸν ἐχθρόν τιν', manifesta menda, quam dudum correxerat Henr. Stephanus Thes. T. ii. col. xi. ubi de verbo ἐπισίζειν agit, quod significat *συνηγοντικῶς παροξυμῶν*. Eodem sensu verbo simplici σίζειν usus est Theocritus Idyll. vi. 29. juxta præclaram Ruhnkenii emendationem: σίζε δ' ἀλαστεῖν τιν καὶ τὰν κύνα. Adfinis est significationis sequens participium ἐπιῤῥύξας. Hesychius: ἐπιῤῥύξαν κύνας, ἐπαφίεσαν, καὶ παροξυμῶν.

708. εἴ τις πρωΐτατον ἐπάγη,
δὸς μυριάδας τῶν δημοσιῶν ζῶν ἂν πᾶσι λαγώοις.

Sic optime locum hunc constituit Dawesius. Male vulgo legitur πρωΐταξεν, contra temporum rationem, quum præcesserit εἰ ἐβούλοντο—ῥᾴδιον ἦν ἄν. Male etiam in altero versu legitur ἦν ἐν πᾶσι. Non quod ἦν ἐν λαγώοις loquendi sit ratio a nemine usurpata. Nam sic alibi loquitur ipse Comicus. Agricola boves suos ab hostibus abactos flens, Acharn. 1025. ait:

καὶ ταῦτα μέντοι, νὴ Δί', ἅπερ μ' ἐπεφόρησεν
ἐν πᾶσι βολίτοις.

Sed ideo mendosa est vulgata lectio, quod, quum sententia flagitet *viverent in omnibus delitiis*, verba dant *vivebant in omnibus delitiis*. Nam ἦζον nude nihil aliud significare potest, quam *vivebant*; nullo autem pacto *viverent*. Hoc acute vidit Dawesius, cui præceps judicium, erroremque inde ortum circa loquendi formulam ἦζον ἐν λαγώοις, nemo æquus est rerum æstimator, qui non lubens condonet, eo etiam magis, quia nullum omnino ad constitutionem hujus loci momentum adfert. Nam etiamsi alibi in similibus formulis recte adhibeatur præpositio ἐν, hic tamen certo oertius est eam particulæ ἄν, quam prorsus requirit sermonis indoles, loco cedere debere. Sagacissimi Britanni emendationem plane confirmat codex A. e quo jam tot eximias lectiones protuli. In eo perspicue scriptum ἦ ζων ἂν πᾶσι λαγώοις. Sed quid ego imprudens dico, curve undis laudibus commenta eveho, quæ optimus græci sermonis arbiter e cathedra sua exsibilavit, CLARISSIMUS PROFESSOR REGIUS? Vide quo ille supercilio in nota, cujus memini ad Conc. 255. et 772. Dawesii conjecturas in Morboniam amandet. *Itaque recte se habet locus Aristophanis in Vespis v.* 704. (706.) *et seq. ubi nimium quam multos errores* CUMULAVERIT *vir eruditus, idem Cl. Dawes Miscell. crit. p.* 274. *Nam primo quidem sensum orationis necessarium nullo modo perspexit. Non enim si quis nunc imperet, jam nunc vivant, sed si quis olim imperavisset, deinde vixissent.* Opus non erit, mi homo, ut testes advoces (vide not. ad Aj. 887.) qui fidem faciant te latina ista Adriano Turnebo, vel Dionysio Lambino non surripuisse, qui fuere etiam olim Professores Regii, sed qui non isto modo latine scribebant. Dilucide et ornate rationes emendationum suarum expediverat ingeniosus Britannus: tu, qui cumulum illius errorum tum eruditionis flatu disjicere et dissipare meditabaris, saltem curare debebas, ut ne puteret flatus ille. Quid tibi vis tandem? ἐβούλοντο, ἦν, ἦζον, tempus præteritum hic notare, non per imperfectum, sed per plusquamperfectum reddi debere: proinde locum hunc sic vertis: *Singulis earum si quis imperasset vicenos cives alere, bis decem millia Plebeiorum in omni alimentorum copia vixissent, et in omni genere coronarum, etc.* Atqui ista cum præcedentibus non cohærent. Versionem meam

εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἳ πᾶν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι. τούτων εἶεσιν ἄνδρας βέσκειν εἴ τις προσέτατταν ἱκάσῃ,

cum tua conferant eruditi et judicent. Gallicis exemplis uti soles: en tibi gallicum exemplum proponam. *Si la bonté paternelle du Roi supprimoit les Aides et la Gabelle, le peuple vivroit dans l'abondance.* Dicesne solecoam istam phrasin esse, sic cavillans? *Non; le peuple ne vivroit pas, si le Roi supprimoit: mais si le Roi avoit supprimé, alors le peuple vivroit.* Neane ludibrium deberes iis qui te sic disputantem audirent, vel, ut tecum loquar, *audivissent?* Et hic quidem subsistere possem: satis enim te confutatum arbitror. Sed, ne tirunibus fraudi sint tum ineptiæ, aliquid dicendum est de exemplis quæ profers e solutæ orationis scriptoribus. Quum mihi ad manum non sint editiones, quibus uteris, ea non excutiam. Sed quocunque tandem modo ea intellexeris, nihil tamen illa poëtas tractantem juvant. Quid enim ex illis colligas? Particulam ἄν abesse. Quis hoc infitiatur? Sed rectene, an secus abeit, judicione scriptoris, an librarii socordia, hoc quæritur. Vides imperitos illos librorum exscriptores millies in poëtis contra metri rationem particulam illam omisisse: quidni idem contigisse credas in solutæ orationis scriptoribus? Similia exempla multa tibi indicare possem: uno defungar. Æschines c. Tim. p. 174. editionis Reiskii: *καὶ δ' ὁ γέρων, ὁ τὸν παιδὸς στεφανοῦσθαι, ἀναγέγνωκεν τοῦ λοιποῦ πολίτου. τυχὸν γὰρ* ΑΝ *Τίμαρχον, ἢ τὸν αὐτοῦ Δημοσθένην υἱὸν πολιτεύσασθαι.* Ad quem locum Taylorus hæc notat: *Istud ἂν vestitxit cum Wolfio H. Stephanus. A codd. vero abest.* Tu procul dubio, si Æschinem edas, illud delebis, sicque committes, ut, quod ille voluerit, nemo possit intelligere. Sic enim soles, et ut quæque sunt absurdiora, ita tibi placent illa magis, maxime si ex iis occasionem arripere possis doctis aliquibus viris obloquendi, quibus ne digitus quidem es tu, qui matulam porrigas. Sic quod in Conc. v. 954. ineptissime legebatur:

πάσεσθε, καὶ ξένους μοι
τὸν σῖφρονῶν ὄντως ἐρεῖ.

quia Dawesius in præclara ad eum locum nota estenderat τὸν σῖφρόνων legendum esse, quod ita manifestum est, ut id etiam Bergleras viderit; tu in nota ad Ajac. 1184. loco alienissimo multum es, ut illud tuearis, lectionisque ineptiam tam explicationis ineptiis cumules. Os tibi, ut opinor, *comprimet* codex Regius, in quo *σῖφρόνων* scriptum esse breviter monui. Et quum sic eruditissimis viris obloqueris, eorum existimationi satis te tribuere putas, si singulorum nominibus præfigas *Cla. Cli. Cla.* cujus prædicati tam liberalis es, ut Moschopulum etiam in nota ad Aj. 504. appelles CL. MOSCHOPULE.* Scilicet in Nunnesii nota ad Herodiani fragm. post Phrynichum editum p. 207. legeras: *Moscoph. in Sched. futurum μαχοῦμαι usitatius ait esse, quam μαχήσομαι.* Nec auctorem, nec opus noveras: sed fucum lectoribus tuis facere voluisti, virque videri πολυμαθὴς et πολύτροπος, in eaque, quam dixi, nota ais: *Et sic eam testatur Cl. Moschopule ad Herod. locum supra citatum.* DOMINUM MOSCHOPULE Germanum aliquem eruditum esse credidisti, aut Batavum, vivesque adhuc forte, aut qui non ita pridem e vivis excessisset. Discas velim, ὁ bone MANUELEM MOSCHOPULUM hominem fuisse Byzantinum, qui post captam urbem sæculo XV. in Italiam profugit. Hujus exstat opus περὶ Σχημάτων, Nunnesio indicatum hoc literarum compendio in *Sched.* quod pulcherrimis typis exscusit Rob. Stephanus Lutetiæ 1545. in 4.

δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔξων ἂν ταῖσι λαγώοις,
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν, καὶ πύῳ, καὶ πυριάτῃ,
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντας, καὶ τῶ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.
νῦν δ', ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.

Φιλακλέων.

οἴμοι· τί ποθ', ὥσπερ νάρκη, μω καὶὰ τῆς χειρὸς καὶαχεῖται,
καὶ τὸ ξίφος ἐ δύναμαι καὶέχειν; ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.

Βδελυκλέων.

ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν Εὔβοιαν διδόασιν
ὑμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
πορίειν· ἤδοσαν δ' ἐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην, πέντε μεδίμνες
(καὶ ταῦτα μόλις, ξενίας φεύσων, ἔλαβες καὶὰ χοίνικα) κριθῶν.
ὧν οὕνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλειον ἀεὶ,
βόσκειν ἐθέλων, καὶ μὴ τούτους
ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν,
ὅ τι βούλει, σοι,

ubi pag. 134. hæc verba leguntur: *οἱ γὰρ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων τῷ μαχοῦσθαι χρῶνται. τὸ μαχέσασθαι δὲ, οἱ τῶν πλήθους.*

710. *καὶ πυριάτῃ.* Sic distincte scriptum est in A. ut legebant H. Stephanus et Casaubonus, ille Thesauri tom. iii. col. 608. B. hic ad Athenæum p. 910. l. 58. Pollux vi. 54. *πῦον, πυριάσεις.* Ad quem locum vide interpretes. *πυαρίσεις*, a *πύας* deductum, si græcum sit, hic tamen stare non possit, quia primam, ut *πῦον* vel *πυὸς*, unde originem ducit, producere omnino debet. Formam hanc agnoscit Eustathius ad Odyss. p. 1626. l. 3. *Σημείωσαι δὲ, ὅτι ὁ λεγόμενος παρὰ τοῖς παλαιοῖς πυὸς ἀρσενικῶς καὶ τῇ πρωτοβάρι, φασὶν, ὁπ τυρὸς, ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸν ὀρόν. ἔστι δέ φασι πυὸς τὸ πρωτόβρυτον γάλα ᾗ νεοτμότατον παρὰ Αἴλιον Διονύσιον, ὅ τινες πύας φασίν. ἡ χρῆσις παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ* (1150.) *Ἴσιν φασι καὶ πυαρίσης, τὸ πύεσθαι, ὅ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος.*

712. *τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.* Id est *παρέχοντι.* Verbum simplex pro composito. Vide quæ notavi ad Æschyli S. Th. 878. In Pace 547. *πίσαρδιν* est pro *παπαπίσαρδιν.* Sic *γιλᾶν* apud Sophoclem occurrit pro *παναγιλᾶν*, Philoc. 1125.

καί σου πολιᾶς
πόνου θυὸς ἰφήμενος
γιλᾷ μου.

718. Ilic versus vulgo in duos divisus est, qui recte in A. coalescunt.

719. *ὧν οὕνεκ'*. Perperam vulgo *ἵνεκ'*.

πλὴν Κωλακρέτου γάλα πίνειν.

Χορός.

ἦπερ σοφὸς ἦν, ὅσις ἔφασκεν· Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκέσῃς,
ἐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ ἔν νῦν μοι νικᾷν πολλῷ δεδόκησαι·
ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τὰς σκίπωνας καταβάλλω.
ἀλλ', ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς ξυνθιασῶτα,
πιθοῦ, πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ,
μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ. 730
εἶθ' ὤφελέν μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
εἶναί τις, ὅστις δὴ τοιαῦτ' ἐνουθέτει.
νῦν δ' αὖ παρών τις ἐμφανής σοι τῶν θεῶν
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
καὶ δῆλος εὖ ποιῶν· σὺ δ' αὖ παρὼν δέχου.

Βδ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν, παρέχων
ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα· χόνδρον
λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
πόρνην, ἥ τις τὸ πέος τρίψει,
καὶ τὴν ὀσφύν. ἀλλ' ὅτι σιγᾷ, 740
κοὐδὲν γρύζει,
τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

Χο. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα.
οἷα γὰρ ἐμαίνετ' ἀρτίως, ἔγνωκε νῦν·

727. *σκίπωνας*. Sic scriptum in B. In A. erat primo *σκίμπωνας*, ut in impressis; sed *μ* litura inductum. Vide quæ notavi ad Euripidis Hecubam 65.

730. *ἄγαν, ἀτεράμων*. Insertam in impressis particulam neuter agnoscit codex.

731. *ἄφελεν*. Perperam vulgo *ν* paragogicum omissum, quod superne inter lineas repositum in A.

733. *νῦν δ' αὖ παρών τις ἐμφανὴς σοι τῶν θεῶν*. Sic numeros hujus versus restituimus: senarius est, ut duo præcedentes. Vulgo sine ulla metri forma legitur:

σὺ δὲ νῦν τις τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανὴς.

In. A. *τις θεῶν*, omisso articulo. In B. *νῦν δὲ νῦν σι θεῶν παρών*.

735. *σὺ δ' αὖ*. Sic bene impressi, ad metri normam. In binis codd. *σὺ δὲ παρών*. Sæpissime δὲ et δ' αὖ a librariis commutantur, quod observavi ad Av. 579.

740. Hi anapæsti pessime vulgo distincti sunt.

744. *οἷα γὰρ ἐμαίνετ' ἀρτίως, ἔγνωκε νῦν*. Sic ad sententiæ et metri præscriptum reconcinnavimus versum, quem impressi corruptissimum sic exhibent:

λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
ἃ, σοῦ παρακελεύοντος, οὐκ ἐπείθετο.
νῦν οὖν ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθεται,
καὶ φρονεῖ μέντοι, μεθιστὰς ἐς τολοιπὸν τὸν τρόπον,
πιθόμενός τε σοί γ'.

Φι. ἰώ μοι μοι.

Βδ. οὗτος, τί μοι βοᾷς;

Φι. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ. 750

ΚΕΙΝΩΝ ΕΡΑΜΑΙ· ΚΕΙΘΙ ΓΕΝΟΙΜΑΝ,
ἵν' ὁ κήρυξ φησί· Τίς ἀψήφιστος; ἀνιστάσθω.---
κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς,
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
σπεῦδ', ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
ΠΑΡΕΣ Ω ΣΚΙΕΡΑ. μὰ τὸν Ἡρακλέα,

οἷς τον' ἱστιμαίνετ'. Ἴσχυσε γὰρ ἀρετίων, ὅτι.

In B. *οἷς τ' ἱστιμαίνετ'*—et in fine *ὅτι* omissum. Sic etiam A. Scripta quidem in eo vox *ὅτι*; sed subducta minio linea indicat eam delendam esse. E vulgata lectione nullus legitimus elici potest sensus.

748. *μεθιστὰς τὸν τρόπον.* Sic bini etiam codd. Nec ulla causa est, cur hæc lectio mutetur. Infra 1451. *μετάστον ξυρῶν τρόπων.* At ibi aoristus *μετάστον* neutralem significationem habet: *μεθιστὰς* autem, participium præsentis active significat, et proinde cum accusativo rite construitur. In Equit. 398. *οὐ μεθίστησι τῦ χρόματος* Attice dictum, subaudito *τι*, vel *οὐδέν*.

749. *πιθόμενός τε σοί γ'.* Sic ad metri legem scriptum oportuit. Male vulgo *πιθόμενος*. Vide ad Av. 1011.

751. Ex Euripidis Hippolyto priore seu *Velato*. Vide Valckenarium ad Hippol. v. 230.

756. *ποῦ μοι ψυχή*; Sic ambo codd. recte. Invenuste vulgo *ποῦ μου ψυχή*;

757. *πάρες ὦ σκιερά.* Male vertitur *ades, ô caliginosa*. *πάρες*, a *παρίημι, permitte, dimitte*. Transumta sunt verba ex Euripidis Bellerophonte, cujus pleniorem locum profert Scholiastes:

πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερδὸν πρανταῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ πεφαλᾶς αἰθέρ' ἵδεσθαι σπεύδω, πίν' ἴχνι στάσιν εὐθίας.

Hujus fragmenti sensum explanavit Cur. Nov. in Suidam pag. 120. Toupius, cui facem prætulerat Florens. *πάρεσ'* Berglerus excudi volebat pro *πάρεσο*, a *πάρειμι* adsum. Quod ille non primus excogitavit. In codd. scriptum *πάρες*. At in A. manu multo recentiore docti nescio cujus viri, qui codicem illum trivit, literæ *ς* superscriptum *σ'*. Sed præstat

μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

Βδ. ἴθ', ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ. 760

Φι. τί πείθομαί σοι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἑνός.

Βδ. ποίου; φέρ' ἴδω.

Φι. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
Ἄθης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι.

Βδ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε,
αὐτοῦ μένων, δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.

Φι. περὶ τοῦ; τί λῆρεῖς;

Βδ. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται.
ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
πάντως γε κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε. 770
καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως, ἢν ἐξέχῃ
εἴλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ὕοντος, εἶσει· κἂν ἔγρῃ μεσημβρινὸς,
οὐδείς σ' ἀποκλείσει Θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.

Φι. τουτί μ' ἀρέσκει.

Βδ. πρὸς δὲ τούτοις, ἢν δίκην
λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν, καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

Φι. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
ὥσπερ πρότερον, τὰ πράγματ', ἔτι μασώμενος; 780

Βδ. πολλῷ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογὶ,

id verbum accipi eo sensu, quo apud Euripidem erat.

760. Personæ in libris omnibus admodum confusæ sunt: eas in ordinem perite restituit Berglerus in versione, quod et ego in Græcis feci.

770. πάντως γε. Sic optime A. Vulgo δέ.

772. ἡλιάσει. Jocus ex ambigua significatione verbi ἡλιάζεσθαι, *apricari*, et *judicem esse in Heliæa*. Qui plura cupit H. Stephani Thesaurum adeat. Ad pleniorem eorum quæ sequuntur intelligentiam legendus Pollux viii. 123.

ὡς οἱ δικασταὶ, ψευδομένων τῶν μαρτύρων,
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι,
Φι. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι.
Βδ. παρ' ἐμοῦ.
Φι. καλῶς,
ὁτιὴ κατ' ἐμαυτὸν, κοὐ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
αἴσχιστα γάρ τοι μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκαπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
ἐλθὼν διεκερμάτιζεν ἐν τοῖς ἰχθύσι·
κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων· 799
κἀγὼ 'νέκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν·
κἄτα βδελυχθεὶς, ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα·
κἀθ' εἷλκον αὐτόν.
Βδ. ὁ δὲ, τί πρὸς ταῦτ' εἶφ';
Φι. ὅ τι;
ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
Ταχὺ γοῦν καθέψεις ἀργύριον, ἦδ' ὃς λέγων.
Βδ. ὁρᾷς ὅσονπερ δῆτα τοῦτο κερδανεῖς.
Φι. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
Βδ. ἀνάμενε νῦν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
Φι. ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.
ἡκηκόη γὰρ, ὡς Ἀθηναῖοι ποτὲ 800

786. ὁτιὴ κατ' ἐμαυτὸν, κοὐ μεθ' ἑτέρου λήψομαι. Hic versus in editt. omnibus omissus est. Eum servavit cod. A. ubi in contextus serie suo loco ab eadem antiqua manu scriptus est. In B. major adhuc quam in impressis est lacuna, omisso non solum hoc versu, sed etiam praecedentis dimidio, sic:

τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι.
αἴσχιστα γάρ τοι—

789. διεκερμάτιζεν ἐν τοῖς ἰχθύσι. Sic legendum; non, ut vulgo, διεκερμάτιζέ μ'—quod ineptum est. Emendationem praeceperat Toupius in Suidam i. 137. Casaubonus ad Theophrasti Char. περὶ ἀκοινωνίας p. 192. legebat διεκερματίζετ'. Formam activam adstruit Suidas in διεκερμάτισεν.

795. καθέψεις ἀργύριον. Absolute. Perperam vulgo τἀργύριον.

800. ἡκηκόη. Bini codd. ἠκηκόειν. Vide not. ad Conc. 650. Nub. 329. Av. 511. Mendose in omnibus edit. est ἠκηκόεις. Sola posterior Veneta habet ἠκηκόειν, unde id Berglerus adsumsit.

δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κἀν τοῖς προθύροις ἀνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὥσπερ Ἑκάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

Βδ. ἰδού, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα.
ἁμὶς γὰρ, ἣν οὑρητιάσῃς αὐτὴ
παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

Φι. σοφόν γε τουτὶ, καὶ γέροντι πρόσφορον
ἔξευρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

Βδ. καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῇ,
ῥοφεῖν ἐὰν δέῃ τι.

Φι. τοῦτ' αὖ δεξιόν.
κἀν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε;

Βδ. ἵνα γ', ἢν καθεύδῃς, ἀπολογουμένου τινὸς,
ἅδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὑτοσί.

Φι. ἓν ἔτι πρόθω· τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι.

802. *ἀνοικοδομήσοι.* Sic bene Dawesius Miscell. crit. pag. 104. Præcessit enim *δικάσοιεν*, pro quo in A. est *δικάσουσιν*, in B. *δικάσουσι*, utrobique mendose Hoc autem in versu vulgo legitur *ἀνοικοδομήσει* ex Ant. Fracini editione: nam primariæ habent *ἀνοικοδομήσου*, ut scriptum est etiam in binis codd.

804. *Ἑκάταιον.* Vellem edidisse *Ἑκάτειον*, ut est apud Suidam, et in quibusdam exemplaribus scriptum fuisse testatur Scholiastes: quod verius esse censeo, ubi de sacello vel statua Hecatæ sermo est.

807. *ἁμὶς γὰρ*—Libri omnes *ἁμὶς μέν*. Nec mutare volui: casu in calamum illud mihi venit: nec forte deterius est.

815. *ἐξηνέγκατε.* Sic libri omnes. Dawesius legendum censebat *εἰσηνέγκατε*, *quia domi intus versatur, qui ista loquitur*. Sed fallebat eum opinio: non intus versatur Philocleo; sed in domus vestibulo, in atrio. Paulo infra quum judex sine cancellis litem se cognituram negat, filius ei dicit:

αὐτὸς κρεμοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἔνδοθεν.

et, ut cancellos *foras efferat*, domum intrat. Postea vero, ubi vota concipienda sunt, quæ ad eam rem usui sunt e domo etiam efferri jubet, v. 860.

ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω, καὶ μυρρίνας, καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν.

Non ergo hæc domi intus aguntur.

Βδ. τὸ τί;
Φι. θηρῷον εἴ πως ἐκκομίσειας τοῦ Λύκου.
Βδ. πάρεστι τουτί· καὐτὸς ὦ 'ναξ οὐτοσί.
Φι. ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν·
οἷός περ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
Σω. οὐκοῦν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
Βδ. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἂν δίκην
ἐκάλουν.
Φι. κάλει νῦν, ὡς κάθημαι 'γώ πάλαι.
Βδ. φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ;
ἢ Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν—
Φι. ἐπίσχες οὗτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλειν καλεῖν,
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο.
Βδ. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἔνδοθεν.
τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.
Ξα. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
Βδ. τί δ' ἐστὶν ἑτέον;
Ξα. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παρᾴξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἐξαρπάσας

819. *θηρῷον εἴ πως ἐκκομίσειας τοῦ Λύκου.* Perperam vulgo *θηρῷον εἴ πως ἐκκομίσειας τὸ τοῦ Λύκου.* Articulus *τὸ* invenuste repetitur, qui jam exstat in crasi *θηρῷον* pro *τὸ ἠρῷον*. Male ille infertus Atticæ formæ, quam revocavi, immutandæ ansam librario dederat.

820. *καὐτὸς δ' ναξ.* Male vulgo *ὦ 'ναξ* e prava correctione. In primariis editt. erat *ὦ 'ναξ*.

821. *ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν.* Sic bene A. Ineptum est, quod vulgo legitur, *χαλεπόν*. Illud quasi per nebulam vidit Berglerus.

825. *κάθημαι 'γώ.* Vide supra 538.

827. *δίδρακε.* Sic bini codd. At quis eorum requisivisset opem ut spondeum e quarta senarii sede eliminaret? Mirum est *δίδρακεν* per omnes editt. propagatum fuisse. Supra bis *νυν* sine accentu excudi volui, ut est in primariis editt. et in A.—*ἐν τῇ οἰκίᾳ.* *α ει* in unam syllabam coalescunt. Sic Sophocles Trach. 84.

κλίνου βίον σώσαντες, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα.

837. *παρᾴξας.* Sic bene ambo codd. nisi quod in eis *ι* subscribi nunc solitum abest. Male vulgo *παραίξας*.—*ἐξαρπάσας.* Vulgo *ἁρπάσας*. Agnosce hic fre-

τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκε;
Βδ. τοῦτ' ἄρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
Ξα. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερος φησὶν κύων
κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
Βδ. ἴθι νυν, ἄγ' αὐτῷ δεῦρο.
Ξα. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
Φι. τουτὶ τί ἐστι;
Βδ. χοιροκομεῖον Ἑστίας.
Φι. εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις;
Βδ. οὔκ· ἀλλ' ἵνα
ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
Φι. ἀλλ' εἶσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
Βδ. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας, καὶ τὰς γραφάς.

quentissimum librariorum flagitium, nec dubita, quin poëta scripserit ἐξεπεύσεις. Vide not. ad Pl. 815.

838. Σικελικήν. Sic scriptum est in A. ut legendum esse jam monuerant Orvillius ad Charit. p. 348. Pierson ad Mœrin p. 221. Vulgo Σικελὸν metro reclamante, quia in hoc nomine prima semper corripitur, quæ in illo longa est. Infra 897. in impressis etiam bene legitur τὸν Σικελικόν. Siculi autem ideo casei mentio fit, quia Laebes hic innuitur, qui Præfectus classis in Siciliam missus fuerat Olymp. lxxxviii. 2.

841. Ἑστιος. Atticis valet ὁ Ἑστιος. Sic supra 138.

οὐ πιμπλαμαῖται σφῶν ταχίως δεῦρ' Ἑστιος;

Sophocles Aj. 1109.

εἶτα μὴ σὺ φῇς,
εἶθ' ἕστιος στρατηγός.

Euripides Phœn. 1394.

εἰ δ' ἅμ' ὑπερσχὸν ἵππους ἕστιος μάθω.

Idem Hercule Eur. 1407.

ζεῦγος δὲ φίλιον ἕστιος δὲ δυστυχής.

Miror Heathium ad illum versum sic notantem: Lege ἀ'στιος, *i. e.* ἀ Ἑστιος. Tam illi hac in re auscultandum est, quam quum in hoc Sophoclis Trach. versu, qui est, aut erit olim 1245.

δείλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τἀστοχεῖν ἔχω.

edicit scribendum esse, τἀστοχεῖν. Hujus crasees pauca e millenis exempla protuli in fine notarum ad Nubes.—φησὶν— sic emendate scriptum in A. Male vulgo, titubante versu, φησί.

844. χοιροκομεῖον. Vide ad Lys. 1073.

846. Adludit ad proverbium *ab ipso Lare*, ἀφ' Ἑστίας ἄρχου, de quo videndus Scholiastes.

848. σανίδες sunt tabellæ, in quibus, postquam ex urnis calculos effuderant, eosque numerarunt, si damnaturi plures essent, judices longam illam lineam ducebant, de qua supra v. 106. quamque judex noster ungue ducere solebat. At alii illam *stylo*, ἐγκεντρίδι, ducebant, ut docet Pollux, cujus locum protuli in nota ad v. 167. Simile quid post σανίδας inferri debuisse videtur. Quam bene autem Scholiastes vocem γραφὰς exponat *stylum*, alii dixerint: γραφὰς δὲ νῦν, ἀντὶ τοῦ τὰ γραφεῖα, ἐν ᾧ ἐγράφον. Nul-

Φι. οἴμοι, διατρίψεις, κἀπολεῖς τριψημερῶν·
ἐγὼ δ' ἀλεκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.
Βδ. ἰδού.
Φι. κάλει νῦν.
Βδ. ταῦτα δή.
Φι. τίς οὑτοσὶ
ὁ πρῶτός ἐστιν;
Βδ. ἐς κόρακας· ὡς ἄχθομαι,
ὁτιὴ 'πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
Φι. οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;
Βδ. ἐπὶ καδίσκους.
Φι. μηδαμῶς.
ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
Βδ. κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῷν,
ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
Φι. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;
Βδ. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ, κἀπιχωρίως.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σῦρε τις ἐξενεγκάτω,
καὶ μυρρίνας, καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς,
καὶ ταῖς εὐχαῖς, φήμην ἀγαθὴν
λέξομεν ὑμῖν, ὅτι γενναίως
ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ πείσους ξυνέβητον.

libi, quod sciam, nomen γεραὶ ea significatione occurrit. Scripseratne καὶ τὰ γεραία, vel τάς τι γεραίδας? Nihil decerno: sed vulgatum, quod codd. fide retinui, minime probo.

852. Ἰς κέρασας tantumdem hic valet, ac alibi sæpius τὸ δῦνα.

857. διάμεθα. Sic B. Vulgo διάμεσθα. —κλεψύδρας. Quis clepsydræ usum ignorat in foro Attico. Vide Maussacum ad Harpocr. in διαμεμετρημένη ἡμέρα, et Valesium ad notas p. 108. Perperam hoc Florens accipit de fonte, cujus mentio in Lys. 913. sed totus est in describendo Scholiasta.

858. ἡδὶ, nempe ἡ ἀμίς, *matula*, quam ei filius ádtulerat, supra 807. Scholiastes: μάτην τὸ αἰδοῖον αὐτῷ δείκνυσιν ὁ περιεσόμενος, ὅτι οὐχὶ ὡς ἡ κλεψύδρα. Longius hoc petitum videtur.

863. Hi rursus anapæsti perperam vulgo digesti sunt.

Βδ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
Χο. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πρᾶγμ', ὃ μηχανᾶται
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι,
ὡς παυσαμένοισι τῶν πλάνων.
Ἰήϊε Παιάν.
Βδελυκλέων.
ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον Ἀγυιεῦ
τοῦ μοῦ προθύρου,
δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦ ναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
παῦσόν τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
ἀντὶ σιραίου, μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἥπιον αὐτὸν,
τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον
τῶν γραψαμένων,
κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων·
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.
Χο. ξυνευχόμεθα, κἀπᾴδομέν σοί γ' ἐν νέαισιν ἀρχαῖς,
ἕνεκά γε τῶν προλελεγμένων.
εὔνοι γὰρ ἐσμὲν, ἐξότου
τὸν δῆμον ᾐσθόμεσθά σου
φιλοῦντος, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ

875. In fine hujus versus duas voces addunt libri omnes, πρὸς πόλεμ. Illatæ autem videntur in locum genuinæ vocis, cui olim interpretamenti vice superscriptæ fuerunt.

877. στρυφνὸν ἦθος, *rigidos mores*. De significatione nominis στρυφνὸς vide Ruhnkenium in aureolo commentario ad Timæi Lexicon pag. 169.

878. ἀντὶ σιραίου. Siræum, quod alii hepsema, nostri *sapam* appellant, ingenii, non naturæ opus est, musto usque ad tertiam partem mensuræ decocto: quod ubi factum ad dimidiam est, *defrutum* vocamus.

888. ᾐσθόμεσθα. Sic recte scriptum in A. ut metri ratio flagitat. Perperam vulgo ἠσθόμεσθα.

τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων.

Βδ. εἴ τις θύραισιν Ἡλιαστὴς, εἰσίτω·
ὡς, ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.

Φι. τίς ἆρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἀλώσεται.
Ξανθίας ὡς κατήγορος.
ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς· ἐγράψατο
κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα,
τὸν τυρὸν, ἀδικεῖν, ὅτι μόνος κατήσθιε
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλῳὸς σύκινος.

Φι. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.

Βδ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ Λάβης πάρα.

Φι. ὦ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει·
οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.
ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων;

Κυ. αὖ, αὖ.

Βδ. πάρεστιν. ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης,
ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν, καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
Σωσίας ὡς κήρυξ.
σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.

Φι. φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
Ξανθίας ὡς κατήγορος.
τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ', ἧς ἐγραψάμην,
ἄνδρες δικασταὶ, τουτονί. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμὲ, καὶ τὸ ῥυππαπαί.
ἀποδρὰς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν, τυρὸν πολὺν
κατεσικέλιζε, κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ,---

694. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς· ἐγράψατο. Vulgo τῆς γραφῆς, ἧς ἐγράψατο, syllaba extra numerum excurrente: cui malo remedium adferre voluit librarius in A. scribendo ἧς γράψατο. Sed illud ἧς plane delendum erat, quod nemo non videre poterat, et perite ostendit Duwesius. Erat olim in v. 907. ubi a nobis repositum fuit: inde male huc a librario retractum fuit.

896. κατήσθιε. Supra 838. κατεδήδεκε.

907. ἧς ἐγραψάμην. Vulgo ἣν. In A. superscriptum σ, quo melior nostra lectio indicatur. Vide ad Thesm. 835. Pl. 1128. In Conc. v. 665. ἀπὸ τῆς μάζης, ἧς σιτοῦται. Av. 271.
οὗτος οὐ τῶν ἡθάδων τῶνδ', ἂν ἐρᾷ' ὑμῶν ἀεί.

Φι. νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἀνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος.
Ξανθίας ὡς κατήγορος.
κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.
καί τοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
Φι. οὐδὲν μετέδωκεν;
Ξανθίας ὡς κατήγορος.
οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
Φι. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.
Βδ. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ,
πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. 920
Φι. ἀλλ', ὦ 'γαθέ,
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν. αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
Ξανθίας ὡς κατήγορος.
μὴ νῦν ἀφῆτέ γ' αὐτόν, ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυσίαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρρον ἐξεδήδοκεν.
Φι. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
Ξανθίας ὡς κατήγορος.
πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γὰρ ἄν ποτε

914. κοὐ μετέδωκ'—Insulsissime vulgo Philocleoni continuantur hæc verba, quæ manifesto sunt canisidici pro cane accusatore loquentis.

925. τὸ σίμβλον, τὸ βυσσοῦ τὸ ἐπὶ τῷ τυρῷ. τὸ σκληρόν. In binis codd. scriptum τὸ σεῖον. At Suidas, qui hunc locum protulit in nota cujus partem excerpsi, legebat τὸν σίμβλον, quod verum esse puto. Idem paulo post: σίμβλου, ἰγνύου. Idem nomen ὁ σίμβλος et crustam caci, et gypsum notat; qua ex ambiguitate petitus lusus in seq. versu. Vide Hesychii Interpretes ad glossam σειρώτας. Faceta est accusatio, cujus acumen in eo consistit, quod crimina eani objecta fere omnia in Lachetem cadunt, quem respicit Comicus, ut supra observatum fuit.

928. κλίσνα δέα. Sic emendate B. Perperam vulgo δέω. Vide not. ad Ran. 1405. Nub. 483. Pro λόχμα, quod exhibent ambo codd. in primariis editt. est λόγχη, quod, licet absurdissimum, quum sit in edit. Farrei, miror a Berglero revocatum non fuisse: pro-

τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγχω διακενῆς ἄλλως ἐγώ·
ἐὰν δὲ μή, τολοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
Φι. ἰοὺ, ἰού·
ὅσας κατηγόρευσε τὰς πανουργίας·
κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
ὦ 'λεκτρυών; νὴ νὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.
ὁ Θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.
Σωσίας ὡς Θεσμοθέτης.
αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
Δάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρυβλίον,
δεῖδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς, κοὐ καθίζεις;
Φι. οὐδέπω·
τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
Βδ. οὐκ ἂν σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει;
ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
Φι. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.
Βδ. οὔκ· ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης.
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδών. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.

cui dubio id non animadverterat. Sincerum λόχμη primus edidit Anton. Fracianus.

939. κεκλάγχω. Vulgo κεκλάγω. Bini codd. κεκλάγγω. Genuinam formam repessimus: κλάζω, κλάγξω, κέκλαγγα, unde verbum κεκλάγχω.

940. In præcedentibus, ubi personas aliter posui, quam vulgo factum, quia nihil in lectione mutavi, annotandis his emendationibus, quæ semetipsæ probant, lectorem non moratus sum. Hic vero monendus est, vocem οὐδέπω, quæ vulgo personæ hac sigla notatæ ΘΕ. continuatur, in A. diversæ personæ tribui, cujus nomen non præfixum; nominis loco ducta minio lineola: in B. vero diserte Philocleoni, cujus nomen præfixum. Proinde pro καὶ καθίζεις, rescribi debuit, flagitante sententia, καὐ καθίζεις. Vide infra ad v. 1002. In B. sequens versus Philocleoni continuatur: in A. præfixam habet Philocleonis personam, quæ ante οὐδέπω scribi debuerat. Miserum in modum omnia ista in vulgatis libris perturbata erant.

Χαλεπὸν μέν, ὦ ἄνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.
Φι. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυναμότης.
Βδ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.
Φι. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
Βδ. ὅτι σοῦ προμάχεται, καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,
ξύγγνωθι. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
Φι. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
Βδ. ἄκουσον, ὦ δαίμονι', ἐμοῦ τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι, τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα.
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἅλαβες.
φησὶ κατακνῆσαι.
Φι. νὴ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
Βδ. ὦ δαιμόνι', ἐλέει ταλαιπωρουμένους.
οὗτος γὰρ ὁ Λάθης καὶ τραχήλι' ἐσθίει,
καὶ τὰς ἀκάνθας· κοὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένει.
ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
αὐτοῦ μένων γὰρ, ἅττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μή, δάκνει.
Φι. αἰβοῖ· τί κακόν ποτ' ἔσθ', ὅτῳ μαλάττομαι;

950. διαβεβλημένου. Sic bene A. Hoc recte Berglerus e Francofurtana editione adsumsit, cujus non major est auctoritas, quam Florentis, qui sic legendum esse monuerat. Aliæ editiones habent διαβεβλημένους.

970. ὁ δ' ἕτερος. His Cleonem innuit Lachetis accusatorem. οἰκουρὸς est in libris omnibus: mendosum tamen esse censeo. Scribendum, solita Atticis scriptoribus constructione:

ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρεῖν μόνον.

Harpocratio, quem descripsit Suidas: Οἷος εἶ, καὶ οἷός τι εἶ. τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τι, σημαίνει τὸ βούλει, καὶ προήρησαι· τὸ δὲ σὺν τῷ τι, τὸ δύνασαι. ἀμφοτέρως ἐχρήσατο Δυσίας. Exemplum e Lysia profert Suidas: ἰσιάζετό τι γὰρ, καὶ οἷος ἦν ἐξωρεῖν τὴν θύραν. aliudque ex incerto auctore: ὁ δὲ ἰσολυσιαγμένος πάντα. ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μᾶν' ἀνθρώπινον, μόνα θεῖον ἀδιαιρέτως ἔχων.

κακόν τι περιβαίνει με, κἀναπείθομαι.

Βδ. Ὢ, ἀντιβολῶ σ' οἰκτείρατ' αὐτόν, ὦ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνετ', ὦ πόππα, καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖτε, κἀντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.

Φι. κατάβα, κατάβα, κατάβα, κατάβα.

Βδ. καταβήσομαι.
καίτοι τὸ ΚΑΤΑΒΑ τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.

Φι. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν. γνώμην ἐμὴν,

977. κνυζούμενα. Sic bini codd. ut edidit Ant. Fracinus. Mendose in primariis editt. erat κνυζόμενα. Henr. Stephanus Thes. T. ii. col. 283. locum hunc citans in κνυζάω legit κνυζούμενα. κνυζᾶσθαι vox canum propria, de vagitu infantium etiam adhibetur. Theocritus in Pharmaceutria 109.

κνυζιῶντι φωνῶντα φίλαν ποτὶ μητέρα σίαλα.

ubi minus caute lectionem codd. aliquot adscivi κνυζιῶντα φωνῶντι. Num forma hujus verbi activa præterquam apud Grammaticos in usu non est. Conferri dignus est locus facetissimus Gallicæ Comœdiæ ex hoc Aristophanis adumbratus:

L'INTIME.
Venez, famille désolée,
venez, pauvres enfans, qu'on veut rendre orphelins,
venez faire parler vos esprits enfantins.
oui, Messieurs, vous voyez ici notre misère.
nous sommes orphelins, rendez-nous notre père,
notre père, par qui nous fûmes engendrés,
notre père, qui nous ...
DANDIN.
Tirez, tirez, tirez.
L'INTIME.
Notre père, Messieurs ...
DANDIN.
Tirez donc, quel vacarme! ils ont pissé par-tout.
L'INTIME.
Monsieur, voyez nos larmes.
DANDIN.
Ouf! je me sens déja pris de compassion.

982. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν. Sic optime B. Vulgo τό γε ῥοφεῖν. Particulam inserait imperiti librarii mala sedulitas. Vide not. ad Pl. 1065.

983. Sic vulgo leguntur et distinguuntur hi versus:

ἐγὼ γὰρ ἀνιδάκρυσα τὴν γνώμην ἐμὴν
οὐδέποτέ γ', ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς πιπλησμένος.

Licet verba sic structa nullam sententiam fundant, istam tamen ex iis expressit Berglerus: *Ego enim nunc sententiam meam lacrymans mutassem nunquam, nisi lente fervida, impletus fuissem.* Quam bene ista cum Græcis congruant, ipse viderit. οὐδέποτε cum ἀνιδάκρυσα jungari non potest, quia, ut sæpe observavimus, cum verbis futuri tantum temporis construitur, quapropter Piersonus ad Mœrin p. 461. suspicabatur hic legendum esse οὐκέτι, ἀλλ' ἢ—Sed ne sic quidem locus persanatus esset. Nam, verba

οὐδ' ἂν ποτέ γ', ἀλλ' ἡ τῆς φακῆς πεπλησμένος.

Βδ. οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα;

Φι. χαλεπὸν εἰδέναι.

Βδ. ἴθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρόπου.
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον, ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παράξον, κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.

Φι. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Βδ. φέρε νυν, σὺ τηνδὶ τὴν ταχίστην περιάγω. 990

Φι. ὃδ' ἔσθ' ὁ πρότερος;

Βδ. οὗτος.

Φι. αὕτη 'ψευδενί.

Βδ. ἐξηπάτηται, κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.

eodem sensu accipiendo, quo Bergierus, sic vertendum esset: *Ego enim* NUNC *sententiam meam lacrymans mutavi* NUNQUAM. Quam lepide, statim quivis percipit. Quid multa? Desideratur particula ἄν, quod invitus affirmo: non enim me simultatibus oblecto, nec lubens in CLARISSIMI PROFESSORIS REGII reprehensionem incurro. At quibuscunque ille Græcæ Linguæ rudimentis discipulos suos imbuat, dico particulam ἄν hic poëtæ manu positam fuisse, ejusque vestigia remanere in amborum codd. scriptura, quæ sic habet: οὐδὲν ποτέ γ', ἀλλ'—Manifestum est exscriptoris errorem sic corrigi debuisse οὐδ' ἄν ποτέ γ', ἀλλ'—Præterea hujus loci sententiam prorsus obscuraverat deterrima interpunctio. Sic autem scribendus est:

Ἰγὼ γὰρ ἀνεδάκρυσα νῦν. γνώμην ἐμὴν,
οὐδ' ἂν ποτέ γ', ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς πεπλησμένος.

Verba γνώμην ἐμὴν valent *meæ sententiæ, ut mihi videtur*, et pendent a suppressa præpositione κατά. Suidas: γνώμην ἐμὴν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην καὶ δόξαν. Vide Conc. 549. Pace 232. Verti: *Ecce enim illacrimavi ego, quod, animo quidem meo, haud faciessem unquam, ni impletissem me lente.* Pro πεπλησμένος melius legeretur ἐμπλήμενος, quod, ut magis Atticum, Comico nostro frequentatur. Vide infra ad v. 1127. De constructione adverbii ἐδίκασεν vide not. ad Conc. 384. Quam hic modelam faciebat Piersonus, ea Philemoni adhibenda est in fragmento apud Bentleium cccxxi. pag. 135.

λίθον μὲν οὖν τὸν Νιόβην, μὰ τοὺς θεούς,
οὐκ οἶδ' ὅπου ἐστὶν οὐδ' ἐγὼ πυνθάνομαι,
ὡς φασ' ἐγένετο.

984. πεπλησμένος hic quoque e glossemate est. Res palam perspicua est in B. ubi scriptum ἐμπεπλησμένος, quod purum putum est glossema genuinæ vocis Comico usitatæ, ἐμπλήμενος. Postquam illud in textum se intrusit, metro consulens alius librarius importunam resecuit syllabam. Hic locus e v. 1127. restitui debuit, ad quem vide quæ notavimus. Simile librariorum flagitium modo deprehendimus in Pluti versu 893.

985. οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα; Sic in A. cum interrogationis signo. In B. etiam ἀποφεύγει. Male vulgo ἀποφεύγῃ.

988. παράξον. Sic A. omisso tamen iota subscripto. Vulgo male παράδος.

Φι. φέρ', ἐξεράσω, ὡς γὰρ ἠγωνίσμεθα;
Βδ. δείξειν ἔοικεν· ἐκπέφευγας, ὦ Λάβης.
πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας;
Φι. οἴμοι· ποῦ 'σθ' ἔδωρε;
Βδ. ἔπαιρ', ἔπαιρε σαυτόν.
Φι. εἶπ' ἐκεῖνό μοι·
ὄντως ἀπέφυγε;
Βδ. νὴ Δί'.
Φι. οὐδὲν εἶμ' ἄρα.
Βδ. μὴ φροντίσῃς, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
Φι. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;
ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι.
ἄκων γὰρ αὖτ' ἔδρασα, κοὐ τοῦ 'μοῦ τρόπου.
Βδ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'· ἐγὼ γάρ σ', ὦ πάτερ,
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,
ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
ἀλλ' εἰσίωμεν.
Φι. ταῦτα κῦν γ', εἴπερ δοκεῖ.
Χο. ἀλλ' ἴτε χαίροντες, ὅποι βούλεσθ',
ὑμεῖς ταχέως· ὦ μυριάδες δ'
ἀναρίθμητοι, νῦν μὲν, τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι,
μὴ πέσῃ φαύλως χάμαζ', εὐλαβεῖσθε.
τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἔστι πάσχειν, κοὐ πρὸς ὑμῶν.

1002. *κοὐ τοῦ 'μοῦ τρόπου.* Sic legendum esse res ipsa clamat; nec aliter est in ulla editione. At in A. scriptum est *καὶ τοῦ 'μοῦ τρόπου*, eadem menda quam supra sustulimus in v. 940. ubi erat *καὶ καθίζεις*, pro *κοὐ καθίζεις*.

1004. *πανταχοῖ.* Vulgo *πανταχοῦ*. —Vide not. ad Lys. 1230.

1010. *ὑμεῖς ταχέως.* Jungenda hæc cum præcedente verbo *ἴτε*. Pessime vulgo legitur:
ἀλλ' ἴτε χαίροντες, ὅπου βούλεσθ'. ὑμεῖς δέ γε ταχέως, ὦ μυριάδες ἀναρίθμητοι, νῦν—

1014. *κοὐ πρὸς ὑμῶν*, et *vobis non convenit*. Vide not. ad Plutum 355.

Νῦν αὖτε λεῳ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε· μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ. ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν, πρότερος πάλλ' αὐτὸς εὖ πεποιηκὼς, τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς, μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν. εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς, κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι· μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν, οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας. ἀρθεὶς δὲ μέγας, καὶ τιμηθεὶς, ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν, οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα, οὐδὲ παλαίσρας περικωμάζειν πειρῶν· ὅδ', εἴ τις ἐρασθῇς, κωμῳδεῖσθαι παίδιχ' ἑαυτοῦ μισῶν, ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν, οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ, ἵνα τὰς Μούσας, αἷσιν χρῆται, μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ. ὅδ', ὅτε πρῶτόν γ' ἤρχε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι· ἀλλ' Ἡρακλέης ὀρθήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν, θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,

1015. *προσέχετε*. Vide duplicem notam ad Nub. 916. Hic in A. scriptum *προσόχετε*, quod magis Atticum esse statuit Bentleius ad Nub. 575. ubi pro *προσέχετε* legi volebat *προσόχετε*. Illius emendationis, qua nihil magis inutilius, cuique nullus addicit codex, ne meminisse quidem operæ pretium duxi. Plerisque in locis in hac forma *προσέχειν* consentiunt codd. Nec ulla est ratio cur minus Attice, quam altera, videri debeat. *προσέχειν τὸν νοῦν* plene apud Comicum occurrit rursus Equit. 503. Pl. 113. 151. *προσέχειν τὴν γνώμην*, Conc. 600. Multo rarius *προσέχειν* simpliciter, per ellipsin substantivi. Quod Thomas M. observatum fuisse credo, eumque impulisse, ut hanc notam scriberet: *προσέχω σοι τὸν νοῦν πάλλαι, ἢ προσέχω σοι μόνον*. Falsum esse hoc decretum ostendunt interpretes.

1017. *φησὶν* ob metrum. Sic recte A. Male vulgo *φασί*.

1025. *οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν*. Vulgo legitur *περιῶν*, metro repugnante, nec valde bona sententia. Quid enim addit participium illud præcedenti verbo? Quid differunt *περιελθεῖν περικωμάζειν*, et *περικωμάζειν περιιόντα*? Inepta *ταυτολογία* est. Certissimam emendationem ipse suppeditavit Comicus in parabasi Pacis, v. 762.

καὶ γὰρ προέτερον πρόξεν' ἀστὰ τοῦν, οὐχὶ παλαίστρας περιιόντων παῖδας ἐστίων· ἀλλ' ἐρέμνους τὴν σκυτάλην εἶδὸς ἰχέρων.

1027. *οὐδεὶ πώποτε φησὶ πιθέσθαι*. Quis non videt ita emendari debuisse? Sic etiam scriptum est in utroque cod. Vulgo *φησὶν πιθέσθαι*. Supra v. 1017. ubi metrum requirebat *φησὶν*, ediderant *φησί*: hic in contraria abierunt. Solemnis est permutatio formarum *πιθέσθαι* et *πιθέσθαι*, etiam in hac fabula observata v. 749.

1028. *αἷσιν χρῆται*. Perperam vulgo *αἷσι*.

οὗ δεινόταλαι μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν· φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τέλοκυίας,
φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἁπλοῦς, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ φησὶν δείσας καταδαρδοδοκῆσαι· [1035
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησίν τε μετ' αὐτοῦ
τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἳ τοὺς πατέρας τ' ἤγχον νύκτωρ, καὶ τὲς πάππους ἀπέπνιγον·
κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσιν ἀπρώγμοσιν
ὑμῶν, 1040
ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνεκόλλων,
ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν Πολέμαρχον.
τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτήν,
πέρυσιν καταπροὔδοτε, καινολάταις σπείρονθ' αὑτὸν διανοίαις,
ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
καί τοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλαῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον,
μὴ πώποτ' ἀμείνονθ' ἕπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα·
ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
εἰ παρελαύνων τὲς ἀνὶπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν. 1050

ἀλλὰ τοιοῖπὸν τῶν ποιητῶν,
ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν, κἀξευρίσκειν,

1031. *τῷ παρχαρίδοντι.* Cleonem innuit, quem in Equitibus exagitaverat.

1033. *οἰμωξομένων.* Sic recte edidit Berglerius, ut est in parabasi Pacis, ubi hi versus repetuntur: et ita hoc loco scriptum est in B.

1038. Nubes innuit quas anno ante infelici successu primum docuerat.

1044. *πίρυσιν* ob metrum, et sic emendate exeusum est in vett. edittt. Perperam recentiores *πίρυσι*.

1046. *καὶ τοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλαῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον.* Sic bini codd. nisi quod in *ὄμνυσιν* paragogicum ν male in iis omissum. At vulgò fœde corruptis numeris legitur:

καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖσιν
ὄμνυσι τὸν Διόνυσον.

Metrum vel novitius tiro restituere poterat: socordiam editorum satis mirari nequeo, ejusmodi sordes lectoribus identidem objicientium.

1050. *εἰ παρελαύνων.* Nec aliter Scholiastam legisse ex illius interpretatione liquet. Perperam vero libri omnes *εἰσπελαύνων*. Vide not. ad Conc. 513.

1053. *καινόν τι λέγειν.* Sic bini codd.

στέργετε μᾶλλον, καὶ θεραπεύετε,
καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν.
ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μήλων· κᾆν ταῦτα ποιῆθ',
ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων
οὐ ζήσει δεξιότητος.

Ημ. Ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισι,
καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο δὴ μόνον ἄνδρες γε μαχιμώτατοι,
πρίν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
οἴχεταί γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ
αἵδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.
ἀλλὰ κᾆκ τῶν λειψάνων
δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν. ἐγὼ
τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ-
λῶν κικίννους νεανιῶν,
καὶ σχῆμα, κεὐρυπρωκτίαν.

Χο. Εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν,
εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
ἢ τίς ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κᾆν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.
ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς προσέστι τοῦτο τὐρρόπύγιον,
Ἀττικοί, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες·
ἀνδρικώτατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,

recte. Vulgo *καινόν*. In Nubium parabasi dixerat v. 547.

ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἰσοφίων σοφίζομαι.

1060. Adlusio ad proverbium, quod exstat in Pluto 1002. et 1075.

1062. *καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο δὴ μόνον ἄνδρες γε μαχιμώτατοι.* Versus hic est, ut esse debet, tetrameter trochaicus, cujus in impressis corrupti sunt numeri ad hunc modum:

καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον ἄνδρες μαχιμώτατοι.

1071. *φύσιν* hic *speciem, figuram* significat. Vide not. ad Nub. 504. Male verterat Interpres: *Si quis vestrum novit meum ingenium.*

1073. *ἢ τίς ἐστιν ἡ 'πίνοια.* Perperam vulgo inseritur pronomen *ἡμῶν*, quod sensui inutile, metrum prorsus respuit.

1078. *ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος.* Sic ambo codd. Vulgo *ἦλθεν ὁ βάρβαρος.*

τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν, καὶ πυρπολῶν,
ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια.
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ, ξὺν ἀσπίδι,
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
ἀλλ' ὅμως ἀπεσώσαμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέρα.
γλαῦξ γὰρ ἡμῶν, πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέπλετο.
εἶτα δ' ἐσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους·
οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι·
ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

Ημ. Ἆρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι·
καὶ κατεστρεψάμην γε
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ
συκοφαντήσειν τινὰ
φροντίς· ἀλλ' ὃς ἂν ἐρέτης
ἔσοιτ' ἄριστος. τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις
Μήδων ἑλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι
τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμὲν, ὃν
κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

Χο. Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς, εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε

1081. ξὺν δορὶ, ξὺν ἀσπίδι. Pessime vulgo ξὺν δουρὶ, quod utique emendasset, quivis editor, qui leges trochaici metri cognitas habuisset. Suidas: δορὶ, τῷ δόρατι. Auctor Etymol. M. legebat σὺν δόρει, σὺν ἀσπίδι. Vide eum in δόρει p. 284. Minime recipi debuit hæc lectio.

1083. στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ'—Sic optime A. In B. στὰς—Vulgo πᾶς ἀνὴρ, quod nauci non est, et manifesto depravatum. Jamdudum restitui potuisset hæc lectio, quæ apud Suidam exstat. Sic ille: χελύνη, τὸ ἄνω χιτὼν. Εἰς τὴν ὑστεραίαν χελύνην εἰστὰς Μηδικὰς ἐνεβίβαζοντο. καὶ αὖθις· Στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.

1100. τὸν φόρον. Male vulgo καὶ τὸν φόρον. Nullus hic locus est copulæ, quam sententia non magis admittit, quam metrum. Recte abest in B. Versus est dimeter trochaicus catalect. In antithetico 1069. duæ primæ syllabæ nominis ναυτῶν in unam coalescunt.

τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
ὡρᾶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἠρεθισμένον
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον·
εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμοὺς, ὥσπερεὶ τἀνθρήνια,
οἱ μὲν ἡμῶν, οὕπερ ὦ ἦρχον, οἱ δὲ παρὰ τοὺς Ἕνδεκα,
οἱ δ' ἐν Ὠδείῳ δικάζουσ'· οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις,
ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι.
πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον.
ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἤν τις ἀστράτευτος ὢν
ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην, μήτε λόγχην, μήτε φλύκταιναν λαβών.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τολοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ
ὅστις ἂν μὴ ᾖχῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Φι. Οὔ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
Βδ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
Φι. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος

1107. ξυλλιγέντες. Libri omnes ξυλλίχοντες, sed mendose.

1108. οὕπερ ὦ ἦρχον. Vulgo sine articulo Ἦρχον. Vide ad 1441.

1111. κύνταρος. ἡ ἐν τοῖς περίοις τῶν μιλιττῶν πυελὶς καὶ κατάτρησις. Suidas, apud quem aliæ significationes vide.

1117. τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἤν τις—Sic legi debere manifestum est. In binis codd. est ἡμῶν, quod e seq. versu huc male retractum. Pejus in impressis ὑμῶν.

1120. ἔμβραχυ. Suidas: ἀπλῶς, ὅλως, συντόμως. Vide ad Thesm. 390.

1127. ἐμπλήμενος. Vulgo πιπλησμένος. Hoc quidem habet R. in contextu;

ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.

Βδ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.

Φι. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με;

Βδ. τὸν τρίβων' ἄφες·
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.

Φι. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνίξαι βούλεται;

Βδ. ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβών, καὶ μὴ λάλει.

Φι. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι, πρὸς πάντων θεῶν;

Βδ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ'· οἱ δὲ καυνάκην.

Φι. ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην Θυμοιτίδα.

Βδ. κοὐ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
ἔγνως γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις·

Φι. ἐγώ;

μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γ' ἐμοὶ
ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.

Βδ. οὔκ· ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται·

Φι. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;

Βδ. πόθεν, ὦ 'γάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι

sed superscriptum est illud, quod præstulimus. In B. ἐμπεπλησμένον. Vide not. ad Conc. 56.

1132. χλαῖναν ἀναβαλοῦ. Sic recte A. Infra 1152. οὐκ ἀναβαλεῖ; Perperam vulgo et hic et tertio abhinc versu ἀναλαβοῦ. Altero in versu emendate etiam cod. A. exhibet ἀναβαλοῦ. Nihil frequentius hac literarum inversione. Similem meandam sustollendam esse monuimus in Conc. v. 586. Consuli potest Ferrarius de Re Vestiaria P. ii. p. 179.

1133. παῖδας. Sic primus edidit Ant. Francinus. Bini codd. et primariæ editt. habent παῖδα. Melius est illud, ob emphasin pluralis numeri.

1137. Hunc versum citat Pollux vii. 59.

1138. Θυμοιτίδα. Vulgo Θυμοιτίδα. Libri quidem; sed descriptorum errore. Vide Meursium de Pop. Att. in Θυμοιτάδαι.

1141. σάγμα. Sic B. sine particula quæ vulgo inseritur.

1144. Quia lana, qua filius patrem velebat amicire, e molli, villosa et crispa lana erat, pater comparans illos villos intortis implicitisque intestinis, percontatur an Ecbatanis intestinorum in modum lanam parurentur, seu an fierent intestina ex lana.

1146. πόθεν; Negatio morata. Vide not. ad Ran. 1455.

ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως.

Φι. οὐκοῦν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν
δικαιότερόν γ', ἢ καυνάκην.

Βδ. ἔχ', ὦ 'γαθὲ,
καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος.

Φι. οἴμοι δείλαιος·
ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τι μου κατήργυεν.

Βδ. οὐκ ἀναβαλεῖ;

Φι. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ', ὦ 'γαθὲ,
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.

Βδ. φέρ', ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.

Φι. κατάθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν.

Βδ. τιὴ, τί δή;

Φι. ἵν' ἐξέλῃς με, πρὶν διερρυηκέναι.

Βδ. ἄγε νῦν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.

Φι. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα;

Βδ. ἔνθες πόδ', ὦ 'τὰν, κἄτα βαῖν' ἐρρωμένως,
ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας.

Φι. ἀδικεῖς γ' ἐμὲ,
ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.

Βδ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον.

Φι. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ

1148. ἰριώλην. Facetissimus jocus. ἰριώλη proprie significat *vehementis venti turbinem*. Hic autem, tanquam si compositum esset ab ἶρις et ἅλλομαι, lænam illam, quæ tantam vim lanæ absumserat, non καυνάκην, sed ἰριώλην appellari debuisse dicit Philocleo. De hujus nominis scriptura opportunior erit dicendi locus ad Acharn. 1177.

1154. φίρ', ἀλλ'. Sic bini codd. Perperam in impressis φίρι, ἀλλ'—

1162. ἔνθες πῶ,' ὦ 'τὰν, κἄτα βαῖν' ἐρρωμένως. Perperam editt. omnes et cod. etiam A. habent πὸν pro πῶ'. In primariis est: ὦ 'τὰν καυνάκην' ἐρρωμένως. In A. ῥ' 'τὰν καὶ καυνάκην', e prava librarii emendatione. Melior non est illa quam invexit Ant. Fracinus κφυσίζων'. Nec composito ἀποβαίνων, nec καταβαίνων ullus hic locus est. In B. hic versus omissus. καυνάκην' e librarii errore est, qui scribere debebat κἄτα βαῖν'. Menda non infrequens est, cujus exempla enotavimus ad Thesm. 482. Ran. 951. 1440. Pl. 69. Conc. 682. Nub. 1076. Av. 825.

πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.
Βδ. οὐκ ἔστι ταῦτ' ἄλλα.
Φι. κακοδαίμων ἐγώ,
ὅστις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
Βδ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως
ὠδὶ πρόβαλε, τρυφερόν τι διασαλακώνισον.
Φι. ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ', ὅτῳ 1170
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
Βδ. ὅτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.
Φι. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.
Βδ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν,
ἀνδρῶν πατρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
Φι. ἔγωγε.
Βδ. τίνας δῆτ' ἂν λέγοις;
Φι. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον μὲν, ὡς ἡ Λαμί' ἀλοῦσ' ἐπέρδετο·
ἔπειτα δ', ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα---
Βδ. μὴ 'μοιγε μύθους. ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν. 1180
Φι. ἐγῷδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν
ἐκεῖνον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ---
Βδ. Ω ΣΚΑΙΕ, ΚΑΠΑΙΔΕΥΤΕ, Θεογένης ἔφη
τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος.
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσι;
Φι. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν;

1169. διασαλακώνισον. Schol. ἀζρῶς καὶ μαλακῶς σαυτὸν διακίνησον. ἀπό τινος Σαλάκωνος τρυφεροῦ. Simul autem adludit ad nomen Λάκων, tanquam si diceret: τρυφερόν τι διακίνει τὸν Λακωνικόν.

1176. τίνας δῆτ' ἂν λέγοις; Sic A. In B. τίνα, ut edidit Ant. Fracinus. In primariis editt. erat τί δῆτ' ἂν—

1178. ὡς ὁ Καρδοπίων. Sic bini codd. Perperam vulgo omittitur articulus, quem reponendum esse jam monuerat Toupius Addend. in Theocritum p. 389. Additurus erat pater Ἰσωδί, ἰαίνω, vel simile quid, ni ejus sermonem abrupisset filius.

1181. ἐγῷδα. Sic scriptum in binis codd.

1183. Θεογενής. Sic libri. Vera tamen nominis scriptura esse videtur Θειογενής. Sæpe apud Comicum occurrit. Qui hic perstringitur, idem esse videtur, cujus mentio in Pace 928.

Βδ. μεγαλοπρεπεῖς.
ὡς ξυνεδεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
Φι. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ,
πλὴν ἐς Πάρον· καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
Βδ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ', ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιός· ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαρυτάτην, καὶ χέρας, λαγόνας τε, καὶ
θώρακ' ἄριστον.
Φι. παῦε, παῦ· οὐδὲν λέγεις.
πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον, θώρακ' ἔχων;
Βδ. οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι; παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίναν, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;
Φι. ἐκεῖν', ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
Βδ. ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγών, ἢ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅτι νεανικώτατον.
Φι. ἐγῴδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον·
ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὃν βούπαις ἔτι,

1187. Θεωροὶ apud Athenienses appellabantur, qui publica auctoritate ad sacrificia exterorum, ad oracula consulenda, ad festa, sacra certamina, aliosque conventus mittebantur, quibusque stipendium e publico dabatur. Vide Hesychii Interpretem ad glossam Θεωρικός. Sacram se legationem semel tantum, in Parum missum, obiisse dicit Philocleo, accepto duorum obolorum in singulos dies stipendio. Hic autem salse Athenienses perstringit Comicus, qui harum legationum munus sæpe in homines abjectissimos conferebant, quales erant Androcles et Clisthenes.

1188. Ἐγὼ δὲ—Male in A. Ἐγωγε.

1198. πῶν δ' ἂν λέξαι δοκεῖς; Perperam in A. δοκῇς. Vide not. ad Av. 555.

1206. Illustris Athleta fuit Phayllus Crotoniata, de quo videndus Pausanias p. 818. In eum exstat vetus Epigramma:

Πίσσ' ἐπὶ πανθήσσοντα πόδας σθένει Φάϋλλον·
δίσκευσεν δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπελυσσομένων.

Facetus hic jocus est in ambiguitate vocum εἴλειν δώνων, quas significatione forensi adhibet senex judiciis adsuetus.

εἶλον, διώκων λοιδορίας, ψήφοιν δυοῖν.
Βδ. παῦ· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
Φι. πῶς οὖν κατακλίνω, φράζ' ἀνύσας. 1210
Βδ. εὐσχημόνως.
Φι. ὠδὶ κελεύεις κατακλιθῆναι;
Βδ. μηδαμῶς.
Φι. πῶς δαί;
Βδ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων·
ὀροφὴν θέασαι· κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον·

1210. *πῶς οὖν κατακλίνω*; Sic excudi debuit, ut perspicue scriptum est in A. utque jam scribendum esse monuerat Berglerus. Est aor. 2. subjunctivi passivi, cujus secundo ante hunc versu participium occurrit *κατακλιείς*.

1215. *κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον*. Neminem novi e veteribus Grammaticis, qui vocem illam *κρεκάδια* interpretatus fuerit. Solus e recentioribus Comici Interpretibus eam declarare aggressus est Bisetus. Quia nomen istud hoc unico in loco occurrit, Lexicographisque prætermissum fuit, non idonea causa est cur ei controversia moveatur, depravationisque in suspicionem veniat: nihil variant in scriptura codices. Biseti conjecturam, reponentis *καὶ ἐκρέδι' αὐλῆς*, eo minus admittendam esse censeo, quo magis absurdum videtur in aula privata domus tabulata exstitisse, qualia struebantur in publicis locis, siquando ederentur spectacula, ut populus in iis sedens commodius spectaret. Nec magis *κρεκάδι' αὐλῆς* accipi posse credo de *concentu instrumentorum, quæ pulsarent citharistæ in aula stantes*. Ab hac significatione prorsus abhorret loquendi formula. Præterea in conviviis inducebantur citharœdi, tibicines, saltatrices solummodo,

Postquam exemta fames epulis, mensæque remotæ,

et ultima libatione facta, ut infra declaratur:

ἦδη σπένδομεν
αὐλητρὶς ἐπῴδησεν.

Ergo de musico concentu ne quidem hic cogitandum est. Bergleri autem *crepitacula*, quid illa sibi velint, equidem nescio, nec ipse, ut opinor, dixerit. Casauboni commenta vide in Animadv. in Athenæum l. iv. cap. 27. Non aliunde derivari posse videtur nomen *κρεκάδιον*, quam a *κρέκω*. Hoc autem verbum non solum de pulsatione instrumentorum chordis instructorum adhibetur, sed et de telæ pulsatione et densatione, quæ pectine textorio fit, ut in his Sapphûs versibus:

γλυκεῖα μᾶτερ, οὐ τι δύναμαι κρέκειν
τὸν ἶστὸν,
νίκᾳ δαμεῖσα παιδὸς, βραδινὰν δι' Ἀφροδίταν.

Proinde nihil probabilius afferri potest, quam *κρεκάδια* hic posita esse pro *ἱστουργήματα, παραστασίματα*, et intelligi de *aulæis*, seu *velis*, quibus aula tam

ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν
δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.---
Φι. ὦρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐστιώμεθα;
Βδ. αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν, Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλέων,
ξένος τις ἕτερος ὦρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
τούτοις ξυνὼν, τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.
Φι. ἀληθὲς, ὡς οὐδείς γε Διακρίων δεδέξεται.
Βδ. ἐγὼ εἶσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἶμ' ἐγὼ Κλέων·
ᾄδω δὲ ὦρῶτος Ἁρμοδίου· δέξει δὲ σύ.
ΟΥΔΕΙΣ ΠΩΠΟΤ ΑΝΗΡ ΕΓΕΝΕΤ ΑΘΗΝΑΙΟΣ---
Φι. ΟΥΧ ΟΥΤΩ ΓΕ ΠΑΝΟΥΡΓΟΣ ΚΛΕΠΤΗΣ---
Βδ. τουτὶ σύ γ' ᾄδεις; ὡραπολεῖ. βοώμενος

ornatus gratia, quam arcendo vento, pulveri, aut si quid aliud nocere poterat, obtendebatur.

1217. ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν. Sic distinctum est in A. melius, quam vulgo post ἤδη.

1221. Vulgo legitur ξένος τις ἕτερος ὦρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος. Berglerus verterat: *Hospes alius quidam prope caput* HUJUS *Acesterus.* HUJUS non est in græcis, neque suppleri potest. Levi scripturæ menda obscuratus est hic locus, cujus acumen prorsus perierat. Scribi debuit Ἀκέστορος. *Hospes alius nescio quis ad caput Acestoris,* quod tantumdem valet, ac si dixisset: *Æschines, Phanus, Cleo, Acestor, alterque ad hujus caput peregrinus quidam.* Perstringitur hic Acestor, cui barbaros natales et peregrinitatem exprobrarunt Comici, ut e scholiis ad hunc locum et ad Av. 31. docemur. Idcirco peregrinum alterum convivam, qui non nominatur, Acestoris ad caput sedere ait Comicus quia, ut ait ille,

—αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐπὶ τὸν ὁμοῖον.

Similis se simili applicat. Ἕτερος proprie hic adhibetur, *alter e duobus.*

1223. Depravata est hujus versus scriptura, cui emendandæ nihil opis præstant codd. Post eum in B. sequitur v. 1227. tribus intermediis omissis, et vacuo reliquæ paginæ spatio. Ad senarii mensuram versum exæquare tentabat Florens, recisis duabus vocibus, quarum altera ὦς sententia carere non potest. Si conjecturis in re obscura indulgere liceret, mallem, extra versum posito ἔλαθες;

ὡς οὐ διδέξεται Διακρίων οὐδὲ εἷς.

Sed jocum, qui hic latet, nec satis ipse capio. Rem non expediunt veteres critici, quorum nota non indigebamus ad cognoscendam antiquam Attici populi divisionem in Diacrios, Paralos et Pedimos. Vide Meursii Pisistratum cap. iii.

1224. ἐγὼ εἶσομαι. In unam syllabam coalescunt ω ι, ut supra v. 416. ἐγὼ οἶδ disyllabum est. Sophocles Phil. 885.

ἐγώ εἰμ' Ἀνχίδαο δυσμενὴς· οἶσθ' ἐμοί—

1228. Vulgo sic legitur hic locus:

τουτὶ σὺ δῆτα; ὡραπολεῖ βοώμενος.

φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν,
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν.
Φι. ἐγὼ δέ γε,
ἐάν γ' ἀπειλῇ, νὴ Δί', ἕτερον ἄσομαι.
Ω 'ΝΘΡΩΦ', ΟΥΤΟΣ Ο ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ,
ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΡΑΤΟΣ,
ΑΝΑΤΡΕΨΕΙΣ ΕΤΙ ΤΑΝ ΠΟΛΙΝ;
Α Δ' ΕΧΕΤΑΙ ΡΟΠΑΣ.
Βδ. τί δ'; ὅταν Θέωρος, ὠρὸς ὠοδῶν καταχείμενος,
ᾄδῃ, Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
ΑΔΜΗΤΟΥΛΟΓΟΝ, Ω' ΤΑΙΡΕ, ΜΑΘΩΝ.
ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΦΙΛΕΙ.
τούτῳ τί λέξεις σκόλιον;
Φι. ᾠδικῶς ἐγὼ,
ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΑΛΩΠΕΚΙΖΕΙΝ,

φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε.

Quæ partim depravata sunt, partim male interpuncta. *δράσειν* a sententia alienum est. Marklandus ad Euripidis Suppl. 932. sensum adsecutus est, duabus tantum litteris a genuina scriptura aberrans. Sic ille reponendum censet:

σοφὸν δὲ δ' ἦσθα; παραπολεῖ. βοᾶμεν.

φήσει γὰρ—

Sed, ut bene observat Kœnius ad Corinthum pag. 49. *qui futurum medium ἥσεσθαι posuerat* v. 1231. *cum loco tam vicino ἥσειν scripsisse, probabile non est. Non displiceret σοφὸν δ' γ' ἦθα, quoniam præsens tempus est et* v. 1225. *ἥδω δὲ πρῶτος.* Verissima est hæc emendatio. Nam activa forma futuri a verbo *ἥδω* Comicus noster non utitur, sed media duntaxat *ἥσομαι*, quod sagaciter observavit Dawesius ad Pacis v. 1297.

οὐ προύγραψ' ἥσειν σύφρονος γὰρ ἦν πατρός.

Vulgo ibi legebatur *ἄσειν*. Finale *ν* e sequente voce adhæsit, quod agnoscit etiam Kœnius loco laudato.

1232. Ineptissime vulgo Scolion hoc, quod Philocleo canit, Choro tribuitur, cujus nullæ hic sunt partes. Ad fidem codicis A. personas in ordinem reposui, quod et absque illius ope quivis facere poterat.

1236. *πρὸς ποδῶν*. Sic ambo codd. Mendosam impressorum lectionem, vel metro ipso flagitante, quivis corrigere poterat, *πρὸ ποδῶν*. Sic supra 1221. *πρὸς σοφιλῆς*.

1237. *ᾄδῃ*. Soloece vulgo *ᾄδει*.

1240. *ᾠδικῶς ἐγώ*. Sic ambo codd. optime. In vett. editt. excusum *ᾠδικὸς ἐγὼ*, vel *ἀδικὸς*, omisso in quibusdam *ι* subscripto. Kusterus multo pejus edidit *ἄδικος ἐγώ*. Bergierus verterat, *injurius ego*: quod profecto est longe absurdissimum. In nota autem imperitiam suam metricarum legum turpiter prodit. *Aldina, Juntina et Brub. ᾠδικὸς cum iota subscr. Forte ᾠδικός.* Immo, ὁ bone, *ᾠδικῶς*: nam istud, quod suades, versum pessundat, pyrrichio in quintam sedem illato.

ΟΥΔ' ΑΜΦΟΤΕΡΟΙΣ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΦΙΛΟΝ.

Βδ. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κἄτ' ἄσεται·
ΧΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΒΙΑΝ
ΚΛΕΙΤΑΓΟΡΑ ΤΕ ΚΑ-
ΜΟΙ ΜΕΤΑ ΘΕΤΤΑΛΩΝ—

Φι. ΠΟΛΛΑ ΔΗ ΔΙΕΚΟΜΙΣΑΣ ΣΥ ΤΕ ΚΑΓΩ.

Βδ. τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι·
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον, εἰς Φιλοκτήμονος ἴμεν.
ὦταῖ, ὦταῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, συσκεύαζε νῷν,
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου.

Φι. μηδαμῶς.
κακὸν τὸ πίνειν. ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπῆσαι, καὶ πατάξαι, καὶ βαλεῖν·
κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.

Βδ. οὐκ, ἢν ξυνῇς ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
ἢ γὰρ παρῆτήσαντο τὸν πεπονθότα·
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον, ἢ Συβαριτικὸν,
ὧν ἔμαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ· κἄτ' ἐς γέλων
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.

Φι. μαθητέον γ' ἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδὲν, ἤν τι δρᾷ κακόν.
ἄγε νυν ἴωμεν, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Χο. πολλάκις δὴ δόξα μαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·
ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον, οὐκ τῶν Κραβύλου,
οὗτος, ὅντιν' ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς

1248. πολλὰ δὴ—Sic bene uterque cod. Perperam in impressis πολλὰ δὲ—

1250. Hic versus et duo seqq. usque ad μηδαμῶς recte in binis codd. filio continuantur. Ita in impressis confusa sunt personæ, ut vix cum magno labore se quis ex hoc diverbio extricare possit.

1259. Vide Hesychium in Συβαριτικὸν λόγον, et Fabricium Bibl. Gr. l. ii. c ap. ix. §. 5. et 6.

1268. ῥοᾶς. Minus bene vulgo ῥοιᾶς.

δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.
ωεινῇ γὰρ, ἥπερ Ἀντιφῶν.
ἀλλὰ ωρεσβεύων γάρ ἐς Φάρσαλον ᾠχετ'· εἶτ' ἐκεῖ
μόνος μόνοισι τοῖς Πενέσ-
ταισι ξυνῆν τῶν Θετταλῶν,
αὐτὸς ωενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

Ημ. ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν.
ωαῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.
ωρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν·
εἶτ' Ἀριφράδην, ωολύ τι θυμοσοφικώτατον,
ὄντινά ωοτ' ὤμοσε, μαθόντα ωαρὰ μηδενὸς,
ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ ωορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.

Ημ. εἰσί τινες, οἵ μ' ἔλεγον, ὡς καταδιηλλάγην,
ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος,
καί με κακίαις ἔκνισε· κᾆθ', ὅτ' ἀπεδαιρόμην,
οἱ 'κτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
φὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταῦτα κατιδὼν, ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

1272. Hic et sequens versus male vulgo in unum coaluerunt. Dimetri sunt duo iambici. Decem hujus cantici sunt versus, quorum quatuor tetrametri trochaici, reliqui omnes iambici.

1282. *φόσιος*. Perperam vulgo *φόσιως* metro reclamante. Versus hi sunt tetrametri pæonici, constantes omnes e tribus pæonicis primis et cretico. Rationem hujus metri declarat Hephæstio pag. 42. Ultimus utriusque Semichori versus tetrameter est trochaicus.

1286. *καί με καπίαις ἔκνισε*. Sic optime Florens. Vulgo legitur pessundato metro, *καπίσκαις*.

ἀπεδαιρόμην. Vide not. ad Nub. 442.

1287. *οἱ 'κτὸς*—Sic scriptum in A. et excusum in primariis editionibus. Perperam in posteriori Basileensi *οἱκτὸς*, unde in Kusterianam transiit. Mendam correxit Bergler. In B. omisso articulo *κτός*.

1289. *καλῶ*. Perperam vulgo *καλέλλω* contra metri legem et temporum rationem.

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ, ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Ξα. ΙΩ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι, τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς ἱμαῖς·
ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουθυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
Χο. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κἂν ᾖ γέρων,
καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
Ξα. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν,
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος; 1300
καίτοι παρῆν Ἵππυλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
εὐθὺς γὰρ, ὡς ἐνεπλῆτο πολλῶν κἀγαθῶν,
ἐνήλλετ', ἐσκίρτα, 'πεπόρδει, κατεγέλα,
ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχήμενον·
κἄτυπτε δή με νεανικῶς, παῖ, παῖ, καλῶν.
εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἤκασεν Λυσίστρατος·

1293. *τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς ἱμαῖς.* Sic A. ut impressi. In B. pronomen prorsus omissum, versu in *πλευραῖς* desinente. Vertitur tanquam si suppressa esset præpositio *παρά*. Sed illa in comparatione *præ* significans cum quarto casu construitur, nec supprimi solet. Florens legendum censet *πλευραῖς ἱμᾶς*, ut ad testudines referatur. Sed poëticum *ἱμᾶς* nescio an in senario comico locum tueri possit. Subaudiri videtur *μᾶλλον*, cujus frequens est ellipsis, haud tamen fere aliter, quam sequente particula *ἤ*: vel nomen comparativum *κρείττονες, στιγματίαι* aut simile quid, ea constructione: *ὦ χελῶναι μακάριαι, καὶ τρισμακάριαι ὅσαι τοῦ ὑμετέρου δέρματος, κρείττονες τοῦ ὑπὲρ ταῖς πλευραῖς ἱμαῖς.*

1295. *δέσι τὰς πληγὰς στέγειν.* Sic recte in contextu A. superscripta alia lectione *πλευρὰς*, quam habet B. ut primarius editt. Ant. Fracinus e vitioso cod. edidit *ταῖς πλευραῖς*, quod librarius e secundo ante hunc versu repetiit. Unice verum est, quod dedimus, *τὰς πλαγὰς*, ut etiam apud Suidam est in *στίγμα*.

1297. Confer similem formulam Thesm. 582.

1305. Bini quidem codd. *ἐνήλατ'*. Priorum editt. menda sublata fuit in Kusteriana, ubi recte editum *ἐνήλατ'*, in imperfecto ab *ἐνάλλομαι*, quod tempus melius etiam huc quadrat. Aoristus vero est *ἐνῆλατ'*, unico λ, ut Ran. 39. Nub. 147.

Ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγὶ,
κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι.—
ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοπι,
τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός.
ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ'· Εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομᾶς, καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
κωμῳδολειχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί;—
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως, καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
ἔπειτ', ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.
ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

Φι. ἄνεχε, πάρεχε·
κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοί·
οἷον, εἰ μὴ 'ῥῥήσεθ', ὑμᾶς,
ὦ πονηροὶ, ταυτηὶ τῇ
δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

Βδ. ἦ μὴν σὺ δώσεις αὖριον τούτων δίκην

1312. τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος. Sic scribi debuit. In A. ut in vett. editt. τὰ θρία γε τοῦ—In. B. γε omissum. Inserta fuit illa particula a male sedulo librario, qui primam in θρία corripi credebat. Atqui producitur Conc. 707. ubi θρῖα ex eudi debuerat, Eq. 954. et alibi.

1323. ἤν τις αὐτῷ ξυντύχῃ. Sic bene A. Vulgo ξυντύχοι, solœce, quod jam emendaverat Toupius ad Suidam i. 134.

1326. ἄνεχε, πάρεχε. Mihi satis probabile est, scripsisse poëtam ἄναγε, πάρεχε, ut Av. 1720.

1329. οἷον, εἰ μὴ 'ῥῥήσεθ', ὑμᾶς. Versus est dimeter trochaicus, cujus vulgo corrupti sunt numeri prava lectione, 'ῥήσετε.

1330. ὦ πονηροὶ, ταυτηὶ τῇ. Idem metrum ac in superiore versu. Pessime vulgo ταύτῃ τῇ.

1331. δᾳδὶ—Sic ubique noster: perperam vulgo δαΐδι.

ἡμῖν ἅπασι, κεἰ σφόδρ' εἶ νεανίας.
ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.
Φι. ἰὴ, ἰεῦ, καλούμενοι.
ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἆρά γ' ἴσθ'
ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν; ἰαιβοῖ, αἰβοῖ.
ταδί μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
οὐκ ἄπιτε γάρ; τοῦ 'σθ' Ἡλιαστής; ἐκποδών.
ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
ὅρα δ', ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην,
μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας·
ὧν οὕνεκ' ἀπόδος τῷ τρέει τῳδὶ χάριν.
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι·

1339. *ταδί μ' ἀρέσκει.* Hoc modo si legas, versus est iambicus: si, ut vulgo, *ταδὶ*, erit trochaicus. Sed probabile non est trochaicum sic medios inter iambicos poëtam inseruisse.

1340. *οὐκ ἄπιτε γάρ;* Perperam vulgo, corrupto prorsus metro, *οὐκ ἄπιτ' γάρ.*

1345. *ἴρα δ', ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην.* Vulgo, *ἰρᾷς, ἐγώ σ' ὡς*—In A. *ἰρᾷς ἴγωγ' ὡς*—In B. *ἰρᾷς ἐγὼ δ' ὡς*—Posterior lectio a nostra non differt, nisi literarum ordine.

1347. *ὧν οὕνε'*—Perperam vulgo *ὧνεκ'*.

1348. *οὐδὲ φιαλεῖς.* Sic A. juxta impressos. In B. *ἀλλὰ φιαλεῖς*, mendose quod ad priorem vocem. *φιαλεῖς* tuetur etiam Suidas in hac voce, ubi inter alia hæc prostant: *φιαλεῖν δὲ ταρίχους ἔστι τὸ ἄρχεσθαι πράγματος.* Hoc sensu occurrit rursus hoc verbum in *Pace* v. 432.

ἄγε δὴ σὺ ταχίως ὅπιχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἴργῳ φιαλοῦμεν, εἰξέμεναι τοῖσιν θεοῖς.

Utroque in loco *φιαλοῦμεν* et *φιαλεῖς* futura sunt, quæ nescio qua ratione a themate *φιαλίω* formari queant. Proinde melior videri possit Eustathii lectio *οὐδ' ἰφιαλεῖς*, et *ἴργῳ φιαλοῦμεν*. Archiepiscopi verba apponam e Commentario in Odyss. p. 1403. *Ἰσέον ἔστ' τὸ ἰάλλειν ψιλοῦσθαι. ὁ δὲ Ὁμηρικὸς Εὐμαίος ἀντιδάλλει τοῦν, ὡς καὶ δασύνεται, ἀπὸ τοῦ ἅλμι. βαθεῖ δὲ τῇ ἐννοίᾳ δασείᾳ, καὶ ἐκ τῶν τῆς Κυπρίας τὸ, Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδ' ἰφιαλεῖς, οἶδ' ὅτι. ἀντὶ τοῦ ἰσιβαλεῖς, ἐμπήσεις. καὶ εἰ μὲν οὕτως ἡ γραφὴ συναλείφεται, ἴχομεν τὸν ἀπάλεγον δασεῖαν τοῦ ἰάλλειν. εἰ δὲ κατὰ τὸν Σοφίδιον οὐκ ἔστι συγκρουλλάδως ἰφιαλεῖς, ἀλλὰ τρισυλλάδως φιαλεῖς, ἀπὸ τῆς φιάλης, ἀντὶ τοῦ, μετ' εὐχῆς ἕξῃ τοῦ πράγματος, κατὰ τὸ, Ταχίως ὅπιχε τὴν φιάλην, ὅπως ἴργῳ φιαλοῦμεν· τοῦτο μὲν χρήσι-*

ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα·
πολλοῖς γὰρ ἤδη χ' ἁτέροις αὖτ' εἰργάσω.
ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
ἐγώ σ', ἐπειδὰν ὁ υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος, ἔξω παλλακὴν, ὦ χοιρίον.
νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.
νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
τὸ γὰρ υἱΐδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον,
κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.
ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ.
πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι, τάσδε τὰς δετὰς
λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἷος πρόθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

Βδ. ὦ οὗτος, οὗτος, στυφεδανὲ, καὶ χοιροθλιψ,
πρόθειν, ἐρᾷν τ' ἔοικας ὡραίας σορροῦ.
οὔ τοι καταπροίξει, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτο δρῶν.

Φι. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην;

μον ἴσται εἰς τὸ ποιῶ, ὅτι ἐν τῇ φιάλῃ καὶ βῆμά ἐστι τὸ φιαλῶ—καὶ μὴν ἄλλως οὐκ ἀνανεύβηκεν, ὅτι ἐν τῷ, ἴεγγε φιαλοῦμαι, τὸ τοῦ ἰφιαλεῖν ἴγκυκται βῆμα. δόκασι γὰρ, ὥσπερ ἀντικίζεται ὁ λίγκος ἐν τῷ, τῷ ἰμῷ, τφήμῳ, οὕτως εἶναι καὶ συναλοιφὴν καὶ τὸ, ἴεγγε φιαλοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἰφιαλοῦμαι καὶ ἰφιαλοῦμαι ἴεγγε· ἵνα μετὰ τὸ χεῖρας ἰάλλειν πείσῃ, ὅπερ καὶ ἴεγγε ἰφιαλεῖν ᾖ, τὸ ἐγχειρῆσαι πρόξει τινί. Inde liquet librorum nostrorum lectionem Eustathio non aliunde, quam e Suida, innotuisse, ipsumque in libro suo legisse οὐδ' ἰφιαλεῖν, quod sincerum esse credam, donec me quis doceat, quomodo a ποιεῖν oriatur futurum ποιῶ.

1358. πρὸ μου. In A. πρὸ 'μοῦ. Plene in B. πρὸ ἐμοῦ.

1361. δόκασι vox est Homerica, qua bis utitur poëta in pulcherrima similitudine leonis, quem a caula abigunt rustici:

ὁ δὲ πρὸς ἴφθιμον ἰρηνίζων
ἴθυσ' ἀλλ' οὔ τι πρήσσει· θαμὰ γὰρ ἄνωγε
ἀντίοι ἐΐσσεσθαι ἀνὴρ ἀνὰ χεῖρα ἕκαστος,
καιόμενός τε δόκασι, τάς τε προΐει, ἰοτάμενός περ.

1364. ὅ οὗτος, οὗτος. Sic bini codd. Pronomen, quod ad metri integritatem, non sine sermonis venustate repeti debuit, semel tantum exstat in impressis. Quid deesset, acute vidit Florens, cujus conjectura recipi poterat. Confer not. ad Conc. 998.—στυφεδανέ. Sic bene Suidas. Codd. nostri, ut impressi, habent στυφιδανέ. Vide Toupium in Suidam iii. 142.

Βδ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα ;
Φι. ποίαν αὐλητρίδα ;
τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών ;
Βδ. νὴ τὸν Δί', αὕτη που 'στὶ σοί γ' ἡ Δαρδανίς,
Φι. οὔκ· ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾳὰς καίεται.
Βδ. δᾳὰς ἥδε ;
Φι. δᾳὰς δῆτ'. οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην ;
Βδ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὐν μέσῳ ;
Φι. ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.
Βδ. ὁ δ' ὄπισθεν, οὐχὶ πρωπτός ἐστιν οὑτοσί ;
Φι. ὄζος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὗτος ἐξέχει.
Βδ. τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος ; οὐκ εἶ δεῦρο σύ ;
Φι. ἆ, ἆ, τί μέλλεις δρᾷν;
Βδ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
ἀφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν,
κοὐδὲν δύνασθαι δρᾷν.
Φι. ἄκουσον νὴν ἐμοῦ.
Ὀλυμπιάσι γὰρ ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ,
Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
ἤδη γέρων ὤν· εἶτα τῇ πυγμῇ θένων
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
Βδ. νὴ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.
Αρ. ἴθι, μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὁδὶ γάρ ἐστιν ὅς μ' ἀνὴρ ἀπώλεσε,
τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν, κἀπιθήκην τέτταρας.

1386. πεσῶ, esse, ut φοιτᾶσθαι. Rarius occurrit forma hujus verbi passiva in neutrali significatione, cujus unicum hoc exemplum non satis idoneum affert H. Stephanus in Thesauro. Hic enim poëta, ut Pac. 146. scribere potuisset πάρει. At in hujus fabulæ v. 372. non aliam quam passivam formam admittit metri lex, nec adeo depravationis ullæ suspicio esse possit :

ἀλλὰ πεφόμισθ', ἵνως μὴ βδελυκλέων αἰσθάνεται.

Βδ. ὁρᾷς ἃ δίδρακας πράγματ' αὖ; δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον.
Φι. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
ὥστ' οἶδ' ὅτιῃ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
Αρ. οὔ τοι, μὰ τὼ θεώ, καταπροίξει Μυρτίας,
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
Φι. ἄκουσον, ὦ γύναι. λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα.
Αρ. μὰ Δία, μὴ 'μοί γ', ὦ μέλε.
Φι. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν Ὦ κύον, κύον,
εἰ, νὴ Δί', ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκοῖς.
Αρ. καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ,
πρὸς τοὺς Ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
Φι. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τι σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης.
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν ΟΛΙΓΟΝ ΜΟΙ ΜΕΛΕΙ.
Αρ. ἀληθὲς, οὗτος;
Φι. καὶ σὺ δή μοι, Χαιρεφῶν,
γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαψίνῃ,
Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς πόδῶν Εὐριπίδου.

1405. *σωφρονεῖν ἂν μοι δοκοῖς*. Sic bene A. In B. *δοκῇς*. Vulgo *δοκοῖς*. Utrumque solœcum. Particula *ἂν* ad infinitivum *σωφρονεῖν* non pertinet; cogitandi verbum hic afficit, præcedente conditione: *si—sapere mihi videreris*. = Vide not. ad Av. 355. Vulgatæ lectioni mendam subesse vidit, sed non recte collineavit Florens, conjiciendo *μοι δόκεις*, pro *μοι δοκοῖς*. Præcedente *εἰ* cum optativo, alterius membri verbum cum *ἂν* itidem in optativo esse debet, quod jam sæpius adstruximus.

1414. Allusio ad Euripidis Inonem, quod drama, quum ad nos non pervenerit, difficile dictu est, quo Comicus respexerit. Utique in scena non exhibebatur Ino in mare se dejiciens.

Βδ. ὀδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
καλούμενός σε· τόν γε τοι κλητῆρ' ἔχει.
Κα. οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
ὕβρεως.
Βδ. ὕβρεως; μὴ, μὴ καλέσῃς, πρὸς τῶν θεῶν.
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι. 1420
Φι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἑκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἐλθὲ δευρὶ πρότερον. ἐπιτρέπεις ἐμοὶ,
ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
εἶναι φίλον τολοιπὸν, ἢ σύ μοι φράσεις;
Κα. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ', οὐδὲ πραγμάτων.
Φι. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος,
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων τῆς ἱππικῆς.
κἄπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος· 1430
Ἔρδοι τις, ἢν ἕκαστος ἂν εἰδείη τέχνην. - - -
οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ Πιττάλου.
Βδ. ὁμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
Κα. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς οἳ ἀπεκρίνατο.

1417. ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ. Quia paulo ante mentio facta fuerat Euripidis, ineptus librarius illius nomen his versibus præposuit: et, quamvis idem semper homo loquatur, qui primum erat *Euripides*, postea *accusator* appellatur. Nullæ in hac fabula partes sunt Euripidis, cujus nomen in personarum syllabo conspici non debebat. In B. huic versui præfixa persona *ἀνήρ τις*, sequenti vero *Εὐριπίδης*: postea ubicunque homo ille injuriam passus et pœnas repetens loquitur, persona est *κατήγορος*. In A. post v. 1370. nullæ amplius personæ adscriptæ.

1420. *προσείσομαι*. Sic bene A. ut legendum esse Berglerus vidit. Male vulgo *προσείσομαι*.

1428. *κατέαγη τῆς κεφαλῆς*. Thomas M. in *καταγῆναι*: *Ἰστέον, ὅτι κατέαγε τῆς κεφαλῆς Ἀττικοὶ λέγουσι, οὐ τὴν κεφαλὴν ἄγουν κατὰ τῆς κεφαλῆς τὴν πλευρὰν ἰδιάζουσαν. Δουρειὰς δὲ Τίμωνι*, (p. 161.) *κατέαγε τοῦ κρανίου*. Utroque sane modo loquuntur Attici; sed prior ille elegantior est.

1431. Proverbialem hunc versum Ciceronis verbis reddidi in Tuscul. i. 18. Opportune, ut opinor, illum citavi in nota ad Thesm. 56. In utroque cod. particula *ἂν* male omissa est. In B. pro *εἰδείη, εἰδείη*.

1434. *οἳ' ἀπεκρίνατο*. Vulgo *ἃ*' *ἀπεκρίνατο*. In B. neutrum exstat: clau-

Φι. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατέαξ' ἐχῖνον- - -
Κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Φι. οὐχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο.
εἶθ' ἡ Συβαρῖτις εἶπεν· Εἰ, ναὶ τὰν κόραν,
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας, ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα. 1440
Κα. ὕβριζ', ἕως ἂν τὴν δίκην ὦ ῥχων καλῇ.
Βδ. οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.
ἀλλ' ἀράμενος ἔγωγε- - -
Φι. τί ποιεῖς ;
Βδ. ὅ τι ποιῶ ;
εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.
Φι. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ' - - -
Βδ. ΟΛΙΓΟΝ ΜΟΙ ΜΕΛΕΙ.
Φι. φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ.
ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κάνθαρός ποτε - - -
Βδ. οἴμ', ὡς ἀπολεῖς αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
Χο. ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας, 1450
τὸν πρέσβυν, οἵ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν,
ἢ μέγα τι σείσεται

dicat versus deficiente syllaba, *αὐτὸς διεπερᾶσατο*. Quod loquendi ratio flagitat, reposuimus, *σ'*. Nullus enim hic locus est particulæ *ἂν*.

1441. *ὤ"χων*. Male vulgo *ἔχων*, omisso contra linguæ indolem articulo. Sic supra 304. vulgati etiam libri *ὤ"χων* exhibent.

1443. *ἀλλ' ἀράμενος ἴγωγε*. Vulgo *ἀλλ' ἀράμενος οἴσω σε*. Nostram lectionem longe elegantiorem præstat A. in quo post *ἀράμενος* inficete inserta particula *γε*. Hæc verba dicens filius sublimem medium patrem abripit: hic incertus, quid filius in animo habeat, sermonem illius abrumpens percunctatur *τί ποιεῖς*; respondet ille, *οἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν*, unde liquet eum jam ante dicere non debuisse, *οἴσω σε*.

1451. *οἵ μετέστη*. In binis codd. mendose *μέτεστι*. Ante hæc verba plene distingui debuit.

1454. Vulgo sic leguntur hi versus:

ἢ μεγαλοσίσειν ἴσθ'
τὸ τερψιρὸν καὶ μαλακόν.

Contaminatam esse hanc lectionem sola

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ, ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Ξα. ΙΩ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι, τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς ἱμαῖς·
ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουθυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.

Χο. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κἂν ᾖ γέρων,
καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

Ξα. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν,
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος; 1300
καίτοι παρῆν Ἵππυλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
εὐθὺς γὰρ, ὡς ἐνεπλήτο πολλῶν κἀγαθῶν,
ἐνήλλετ', ἐσκίρτα, 'πεπόρδει, κατεγέλα,
ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχήμενον·
κἄτυπτε δή με νεανικῶς, παῖ, παῖ, καλῶν.
εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἤκασεν Λυσίστρατος·

1293. *τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς ἱμαῖς.* Sic A. ut impressi. In B. pronomen prorsus omissum, versu in *πλευραῖς* desinente. Vertitur tanquam si suppressa esset præpositio *παρά*. Sed illa in comparatione *præ* significans cum quarto casu construitur, nec supprimi solet. Florens legendum censet *πλευραῖς ἱαῖς*, ut ad testudines referatur. Sed poëticum *ἱαῖς* nescio an in senario comico locum tueri possit. Subaudiri videtur *μᾶλλον*, cujus frequens est ellipsis, haud tamen fere aliter, quam sequente particula *ἤ*: vel nomen comparativum *κρείττονος, στιγματίου* aut simile quid, ea constructione: *ἰὼ χελῶναι μακάριαι, καὶ τρισμακάριαι ὑμεῖς τοῦ ὑμετέρου δέρματος, κρείττονος τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς ἱμαῖς.*

1295. *ὅστε τὰς πληγὰς στέγειν.* Sic recte in contextu A. superscripta alia lectione *πλευρὰς*, quam habet B. ut primariæ editt. Ant. Fracinus e vitioso cod. edidit *ταῖς πλευραῖς*, quod librarius e secundo ante hunc versu repetiit. Unice verum est, quod dedimus, *τὰς πληγὰς*, ut etiam apud Suidam est in *στίγμα*.

1297. Confer similem formulam Thesm. 582.

1305. Bini quidem codd. *ἐνήλλετ'*. Priorum editt. menda sublata fuit in Kusteriana, ubi recte editum *ἐνήλλετ'*, in imperfecto ab *ἐνάλλομαι*, quod tempus melius etiam huc quadrat. Aoristus vero est *ἐνῆλτ'*, unico λ, ut Ran. 39. Nub. 147.

Ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγὶ,
κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι.—
ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοπι,
τὰ θρῖα τοῦ τρίφωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός.
ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ'· Εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομᾶς, καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
κωμῳδολειχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί;—
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως, καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
ἔπειτ', ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.
ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

Φι. ἄνεχε, πάρεχε·
κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοί·
οἷον, εἰ μὴ 'ῥῥήσεθ', ὑμᾶς,
ὦ πονηροὶ, ταυτηὶ τῇ
δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

Βδ. ἦ μὴν σὺ δώσεις αὖριον τούτων δίκην

1312. τὰ θρῖα τοῦ τρίφωνος. Sic scribi debuit. In A. ut in vett. editt. τὰ θρία γε τοῦ—In B. γε omissum. Inserta fuit illa particula a male sedulo librario, qui primam in θρία corripi credebat. Atqui producitur Conc. 707. ubi θρῖα excudi debuerat, Eq. 954. et alibi.

1323. ἦ τις αὐτῷ ξυντύχῃ. Sic bene A. Vulgo ξυντύχοι, solœce, quod jam emendaverat Toupius ad Suidam i. 134.

1326. ἄνιχε, πάριχε. Mihi satis probabile est, scripsisse poëtam ἄναγε, πάριχε, ut Av. 1720.

1329. οἷον, εἰ μὴ 'ῥῥήσεθ', ὑμᾶς. Versus est dimeter trochaicus, cujus vulgo corrupti sunt numeri prava lectione, 'ῥήσεσθ'.

1330. ὦ πονηροὶ, ταυτηὶ τῇ. Idem metrum ac in superiore versu. Pessime vulgo ταύτῃ τῇ.

1331. δᾳδὶ—Sic ubique noster: perperam vulgo δαΐδι.

ἡμῖν ἅπασι, κεἰ σφόδρ' εἶ νεανίας.
ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.
Φι. ἰὴ, ἰεῦ, καλούμενοι.
ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἆρά γ' ἴσθ'
ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν; ἰαιβοῖ, αἰβοῖ.
ταδί μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
οὐκ ἅπιτε γάρ; ποῦ 'σθ' Ἡλιαστής; ἐκποδών. 1340
ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
ὅρα δ', ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην,
μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας·
ὧν οὕνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν.
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι·

1339. *ταδί μ' ἀρέσκει.* Hoc modo si legas, versus est iambicus: si, ut vulgo, *ταδὶ*, erit trochaicus. Sed probabile non est trochaicum sic medios inter iambicos poëtam inseruisse.

1340. *οὐκ ἅπιτε γάρ;* Perperam vulgo, corrupto prorsus metro, *οὐκ. ἅπιτε γάρ.*

1345. *ὅρα δ', ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην.* Vulgo, *ἑρᾷς, ἐγώ σ' ὡς*—In A. *ἑρᾷς ἔγωγ' ὡς*—In B. *ἑρᾷς ἐγὼ δ' ὡς*—Posterior lectio a nostra non differt, nisi literarum ordine.

1347. *ὦν οὕνα'*—Perperam vulgo *οὕνα'*.

1348. *οὐδὲ φιαλεῖς.* Sic A. juxta impressos. In B. *ἀλλὰ φιαλεῖς*, mendose quod ad priorem vocem. *φιαλεῖς* tuetur etiam Suidas in hac voce, ubi inter alia hæc prostant: *φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος.* Hoc sensu occurrit rursus hoc verbum in *Pace* v. 432.

ἄγε δὴ σὺ ταχέως ἅπτεχε τὴν φιάλην, ἵνα

ἔργῳ φιαλοῦμεν, ἐξέμπυοι τοῦτον θεοῖς.

Utroque in loco *φιαλοῦμεν* et *φιαλεῖς* futura sunt, quæ nescio qua ratione a themate *φιάλη* formari queant. Proinde melior videri possit Eustathii lectio *οὐδ' ἰφιαλεῖς*, et *ἔργῳ φιαλοῦμεν*. Archiepiscopi verba apponam e Commentario in Odyss. p. 1403. *Ἰσέον δέ τι τὸ ἀλλαχοῦ ψιλοῦσθαι. ὁ δὲ Ὁμηρικὸς Ἐφιάλτης ἀναβάλλει τοῦ, ὡς καὶ διατέτακται, ἀπὸ τοῦ ἅλμα. βαθεῖ δὲ τῷ ἐνταῦθα διασίᾳ, καὶ ἐκ τῶν τῆς Κυπριάδος τὸ, Ἀλλ' οὐκ ἀτειλάσας, οὐδ' ἰφιαλεῖς, οἷδ' ὅτι. ἀντὶ τοῦ ἰσοβαλεῖς, ἐρεμήσας. καὶ εἰ μὲν οὕτως ἡ γραφὴ συναλείφεται, ἴχαμεν τὸν ἀνάλογον διασῖαν τοῦ ἁλλαχοῦ. εἰ δὲ κατὰ τὸν Σοφίδαν οὐκ ἔστι συσταλλάδως ἰφιαλεῖς, ἀλλὰ συστολλάδως φιαλεῖς, ἀπὸ τῆς φιάλης, ἀντὶ τοῦ, μὴν' ἐν ὑχῆς ἔξῃ τοῦ πράγματος, κατὰ τὸ, Ταχέως ἅπτεχε τὴν φιάλην, ἵνα ἔργῳ φιαλοῦμεν τοῦτο μὴν χρόνο-*

ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα·
πολλοῖς γὰρ ἤδη χ' ἁτέροις αὖτ' εἰργάσω.
ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
ἐγώ σ', ἐπειδὰν ὁ υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος, ἔξω παλλακὴν, ὦ χοιρίον.
νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.
νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
τὸ γὰρ υἱΐδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον,
κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.
ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ.
πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι, τάσδε τὰς δετὰς
λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἷως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

Βδ. ὦ οὗτος, οὗτος, στυφεδανὲ, καὶ χοιροθλιψ,
πωθεῖν, ἐρᾷν τ' ἔοικας ὡραίας σορροῦ.
οὔ τοι καταπροίξει, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτο δρῶν.

Φι. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην;

μου ἵστασι εἰς τὸ ποιῶ, ὅτι ἐν τῇς φιάλης καὶ βῆμά ἐστι τὸ φιαλῶ—καὶ μὴν ἄλλως οὐκ ἀναπίμπασιν, ὅτι ἐν τῷ, ἔργῳ φιαλοῦμεν, τὸ σοῦ ἰφιαλῶ ἴγνωσται βῆμα. δόκασι γὰρ, ὥσπερ ἀντικίζεται ὁ λόγος ἐν τῷ, τῷ ἐμῷ, τῷμῷ, οὕτως εἶναι κατὰ συναλοιφὴν καὶ τὸ, ἔργῳ φιαλοῦμεν, ἀντὶ τοῦ ἰφιαλοῦμεν καὶ ἐπιζαλοῦμεν ἔργῳ· ἵνα μετὰ τὸ χεῖρας ἰάλλειν πείσασι, ἕπου καὶ ἔργῳ ἰφιαλεῖν ᾖ, τὸ ἐγχειρῆσαι πράξει τινί. Inde liquet librorum nostrorum lectionem Eustathio non aliunde, quam e Suida, innotuisse, ipsumque in libro suo legisse οὐδ' ἰφιαλεῖν, quod sincerum esse credam, donec me quis doceat, quomodo a ποιεῖν oriatur futurum ποιῶ.

1358. περί μου. In A. περὶ 'μοῦ. Plene in B. περὶ ἐμοῦ.

1361. δόκασι vox est Homerica, qua bis utitur poëta in pulcherrima similitudine leonis, quem a caula abigunt rustici:

ὁ δὲ κρειῶν ἐρεπίζων
ἴθυε· ἀλλ' οὔ τι πρήσσεν· δαμίες γὰρ ἄνουσις
ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δῖαι, τάς τε πρὸς, ἰοτόμους τε.

1364. ὦ οὗτος, οὗτος. Sic bini codd. Pronomen, quod ad metri integritatem, non sine sermonis venustate repeti debuit, semel tantum exstat in impressis. Quid deesset, acute vidit Florens, cujus conjectura recipi poterat. Confer not. ad Conc. 998.—στυφεδανέ. Sic bene Suidas. Codd. nostri, ut impressi, habent στυφεδανέ. Vide Toupium in Suidam iii. 142.

Βδ. οὐ δεινὰ πωθάξειν σε, τὴν αὐλητρίδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα ;
Φι. ποίαν αὐλητρίδα ;
τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών ;
Βδ. νὴ τὸν Δί', αὕτη σου 'στὶ σοί γ' ἡ Δαρδανίς,
Φι. οὔκ· ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾳὰς καίεται.
Βδ. δᾳὰς ἥδε ;
Φι. δᾳὰς δῆτ'. οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην ;
Βδ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὖμὲσῳ ;
Φι. ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.
Βδ. ὁ δ' ὄπισθεν, οὐχὶ πρωπτός ἐστιν οὑτοσί ;
Φι. ὄζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.
Βδ. τί λέγεις σύ ; ποῖος ὄζος ; οὐκ εἶ δοῦρο σύ ;
Φι. ἆ, ἆ, τί μέλλεις δρᾶν ;
Βδ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
ἀφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν,
κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν.
Φι. ἄκουσον νῦν ἐμοῦ.
Ὀλυμπιάσι γὰρ ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ,
Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
ἤδη γέρων ὤν· εἶτα τῇ πυγμῇ θένων
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάθῃς ὑπώπια.
Βδ. νὴ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.
Αρ. Ἴθι, μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὁδὶ γάρ ἐστιν ὅς μ' ἀνὴρ ἀπώλεσε,
τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν, κἀπιθήκην τέτταρας.

1386. τηρεῖ, cave, ut φυλάττου. Rarius occurrit forma hujus verbi passiva in neutrali significatione, cujus unicum hoc exemplum non satis idoneum affert H. Stephanus in Thesauro. Hic enim poëta, ut Pac. 146. scribere potuisset τήρει. At in hujus fabulæ v. 372. non aliam quam passivam formam admittit metri lex, nec adeo depravationis ulla suspicio esse possit :
ἀλλὰ τηρήσεθ', ἵνα μὴ βλαυσὶλιον αἰσθήσεται.

Βδ. ὁρᾷς ἃ δίδρασκας πράγματ' αὖ; δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον.
Φι. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
ὥστ' οἶδ' ὁτιὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
Αρ. οὔ τοι, μὰ τὼ θεώ, καταπροίξει Μυρτίας,
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ Φορτία.
Φι. ἄκουσον, ὦ γύναι. λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα.
Αρ. μὰ Δία, μὴ 'μοί γ', ὦ μέλε.
Φι. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζοντ' ἑσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν Ὦ κύον, κύον,
εἰ, νὴ Δί', ἀντὶ τῆς κακῆς γλάττης σοφὴν
πυρεὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκοῖς.
Αρ. καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ,
πρὸς τοὺς Ἀγορανόμους βλάβης τῶν Φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
Φι. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τι σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης.
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν ΟΛΙΓΟΝ ΜΟΙ ΜΕΛΕΙ.
Αρ. ἀληθὲς, οὗτος;
Φι. καὶ σὺ δή μοι, Χαιρεφῶν,
γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας δαψίνῃ,
Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς πτοδῶν Εὐριπίδου.

1405. *σωφρονεῖν ἂν μοι δοκοῖς*. Sic bene A. In B. *δοκῇς*. Vulgo *δοκοῖς*. Utrumque solœcum. Particula *ἂν* ad infinitivum *σωφρονεῖν* non pertinet; cogitandi verbum hic afficit, præcedente conditione: *si—sapere mihi videreris*. = Vide not. ad Av. 355. Vulgatæ lectioni mendam subesse vidit, sed non recte collineavit Florens, conjiciendo *μοι Βάκις*, pro *μοι Βάκις*. Præcedente *εἰ* cum optativo, alterius membri verbum cum *ἂν* itidem in optativo esse debet, quod jam sæpius adstruximus.

1414. Allusio ad Euripidis Inonem, quod drama, quum ad nos non pervenerit, difficile dictu est, quo Comicus respexerit. Utique in scena non exhibebatur Ino in mare se dejiciens.

Βδ. ὀδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
καλούμενός σε· τόν γε τοι κλητῆρ' ἔχει.
Κα. οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
ὕβρεως.
Βδ. ὕβρεως; μὴ, μὴ καλέσῃς, πρὸς τῶν θεῶν.
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι. 1420
Φι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἑκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἐλθὲ δευρὶ πρότερον. ἐπιτρέπεις ἐμοὶ,
ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
εἶναι φίλον τολοιπὸν, ἢ σύ μοι φράσεις;
Κα. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ', οὐδὲ πραγμάτων.
Φι. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος,
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων τῆς ἱππικῆς.
κἄπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος· 1430
Ἔρδοι τις, ἣν ἕκαστος ἂν εἰδείη τέχνην. - - -
οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ Πιττάλου.
Βδ. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
Κα. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς οἳ ἀπεκρίνατο.

1417. ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ. Quia paulo ante mentio facta fuerat Euripidis, ineptus librarius illius nomen his versibus præposuit: et, quamvis idem semper homo loquatur, qui primum erat *Euripides*, postea *accusator* appellatur. Nullæ in hac fabula partes sunt Euripidis, cujus nomen in personarum syllabo conspici non debebat. In B. huic versui præfixa persona *ἀνήρ τις*, sequenti vero *Εὐριπίδης*: postea ubicunque homo ille injuriam passus et pœnas repetens loquitur, persona est *κατήγορος*. In A. post v. 1370. nullæ amplius personæ adscriptæ.

1420. *προσείσομαι*. Sic bene A. ut legendum esse Berglerus vidit. Male vulgo *προσείσομαι*.

1428. *κατεάγη τῆς κεφαλῆς*. Thomas M. in *κατεαγῦναι*: *Ἰσαῖον, ὅτι κατέαγε τῆς κεφαλῆς Ἀττικοὶ λέγουσι, οἱ δὲ τὴν κεφαλὴν ἄγουσι κατὰ τῆς κεφαλῆς τὴν πλαγὴν ἰδιάζοντες. Ἀπολλωνὶς δὲ Τίμωνι*, (p. 161.) *κατέαγε τοῦ κρανίου*. Utroque sane modo loquuntur Attici; sed prior ille elegantior est.

1431. Proverbialem hunc versum Ciceronis verbis reddidi in Tuscul. i. 18. Opportune, ut opinor, illum citavi in nota ad Thesm. 56. In utroque cod. particula *ἂν* male omissa est. In B. pro *εἰδείη, εἰδείη*.

1434. *οἳ' ἀπεκρίνατο*. Vulgo *ἃ' ἀπεκρίνατο*. In B. neutrum exstat: clau-

Φι. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατέαξ' ἐχῖνον- - -
Κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Φι. οὐχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο.
εἶθ' ἡ Συβαρῖτις εἶπεν· Εἰ, ναὶ τὰν κόραν,
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας, ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.
Κα. ὕβριζ', ἕως ἂν τὴν δίκην ὦ ἔχων καλῇ.
Βδ. οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.
ἀλλ' ἀράμενος ἔγωγε- - -
Φι. τί ποιεῖς;
Βδ. ὅ τι ποιῶ;
εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.
Φι. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ' - - -
Βδ. ΟΛΙΓΟΝ ΜΟΙ ΜΕΛΕΙ.
Φι. φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ.
ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κάνθαρός ποτε - - -
Βδ. οἴμ', ὡς ἀπολεῖς αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
Χο. ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας,
τὸν πρέσβυν, οἳ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν,
ἢ μέγα τι σείσεται

dicat versus deficiente syllaba, *αὐτὸς διεπρίσατο*. Quod loquendi ratio flagitat, reposuimus, *σ'*. Nullus enim hic locus est particulæ *ἄν*.

1441. *ὦ'χων*. Male vulgo *ἔχων*, omisso contra linguæ indolem articulo. Sic supra 304. vulgati etiam libri *ὦ'χων* exhibent.

1443. *ἀλλ' ἀράμενος ἤγωγε*. Vulgo *ἀλλ' ἀράμενος εἶσω σε*. Nostram lectionem longe elegantiorem præstat A. in quo post *ἀράμενος* inficete inserta particula *γε*. Hæc verba dicens filius sublimem medium patrem abripit: hic incertus, quid filius in animo habeat, sermonem illius abrumpens percunctatur *τί ποιεῖς*; respondet ille, *εἶσω φέρω σ' ἐντεῦθεν*, unde liquet eum jam ante dicere non debuisse, *εἶσω σε*.

1451. *οἴ μεσίσσει*. In binis codd. mendose *μίσσει*. Ante hæc verba plene distingui debuit.

1454. Vulgo sic leguntur hi versus:

οἴ μεταστίσετ' ἰσχὺ
τὸ τερφρὸν καὶ μαλακόν.

Contaminatam esse hanc lectionem sola

τρυφερόν τε καὶ μαλακόν.
τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
φύσεως, ἣν ἔχει τις ἀεί.
καί τοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον
ξυνόντες γνώμαις ἑτέραν
μετεβάλοντο τοὺς τρόπους.
πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ,
καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι,
τυχὼν ἄπεισιν, διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
παῖς Φιλοκλέωνος. οὐ-
δενὶ γὰρ οὕτως ἀγαυῷ
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐτεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.
τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τοὺς φύσαντας σεμνοτέροις
κατακοσμῆσαι πράγμασι;

metri ratio evincit, siquidem prior versus antistrophico minime congruit. In B. scriptum :

ἆ μίγα τι πείσεται
ἰσὶ τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακόν.

Unde sinceram poëtæ manum elicuisse mihi videor :

ἆ μίγα τι πείσεται
τρυφερόν τι καὶ μαλακόν.

1458. φύσεως, ἣν ἔχει τις ἀεί. Male in binis codd. scriptum φύσεως metro reclamante.

1461. μετεβάλοντο. Sic bene ambo codd. Vulgo μετεβάλλοντο contra temporum rationem. Hoc emendatori debetur, qui syllabas antitheticorum versuum exæquare voluit. In choriambicis lege solutis, quales sunt hi versiculi, locum habent pæones et Ionici. Hic pæon est quartus, cui respondet ionicus a minore.

1464. τυχὼν ἄπεισιν. Sic bene A. ita ut pes secundus, ut in strophico versu, choriambus sit. Vulgo ἄπεισι.

1466. παῖς φιλοκλέωνος. In A. ut in impressis, παῖς ὁ φιλ. In B. ὁ παῖς ὁ φιλ. Utrumque articulum admittit græca phrasis : neutrum metrica ratio. In vulgata scriptura binorum sibi correspondentium versuum, non quadrant numeri.

ἆ μιγασί | σιν' ἰσί.
παῖς ὁ φιλο | κλέους οὐ—

Juxta Scholiastam sunt hi versus dimetri acatalecti. Plumbeus in re metrica fuit ille homo, aut aliter eum legi se necesse est. In nostra lectione examussim quadrant versiculi :

ἆ μίγα τι | πείσεται.
παῖς φιλοκλέ | ους οὐ—

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ξα. ΝΗ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν.
ὁ γὰρ γέρων, ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου,
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι,
ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τἀρχαῖ' ἐκεῖν', οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο·
καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησιν ἀποδείξειν κρόνους
τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

Φι. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;

Ξα. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

Φι. κλῇθρα χαλάσθω τάδε. καὶ γὰρ δὴ
σχήματος ἀρχὴ - - -

Ξα. μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

Φι. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης,
οἷον μυκτὴρ μυκᾶται, καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ - - -

Ξα. πῖθ' ἑλλέβορον.

Φι. πλήσσει Φρύνιχος, ὥς τις ἐλέκτωρ, - - -

1475. εἰσπεπάλακεν. Sic bene edidit Berglerus, Scholiastæ morem gerens. In aliis editt. ut in A. est εἰσπάλακεν. At in B. εἰσπεπήλακεν, quæ ipsissima nostra est lectio, solemni describentis errore contaminata, η pro ε. Reponere eam poterat Kusterus e Suida, qui hos versus profert in εἰσπάλακεν, εἰσήνεγκεν.

1478. οὐδὲ παύεται. Sic legendum esse Inculenter ostendit Bentleius in phalaridea dissertatione de origine Tragœdiæ, quæ omnino adeunda est ad hujus loci intelligentiam, ex summi viri sententia a nobis constituti.

1481. τοὺς νῦν. Sic Bentleius optime. φησὶν ἀποδείξειν κρόνους τοὺς τραγῳδοὺς τοὺς νῦν. Vulgo ineptissime τὸν νῦν.— διορχησόμενος. Subauditur αὐτοῖς, nempe τοῖς τραγῳδοῖς. Paulo infra senex Tragicos ad saltationem provocans eodem composito utitur, ἐμοὶ διορχησόμενος, mecum saltatione certaturus. Præpositio studium notat, quo alter alterum vincere contendit.

1487. ὑπὸ ῥώμης. Sic optime B. Vulgo ὑπαὶ, e prava librarii sedulitate ignorantis proprietatem literæ ϱ, de qua vide notata ad Plut. 1065.

1490. πλήσσει Φρύνιχος. Sic e certissima Bentleii emendatione edidi. Vulgo absurde πτήσσει. Saltationis admodum studiosus fuit Phrynicus, quod testatur proverbium, cui occasionem

Ξα. τάχα βαλλήσεις.
Φι. σκέλος οὐρανιὸν γ' ἐκλακτίζων.
ὡρωκτὸς χάσκει.
Ξα. κατὰ σαυτὸν ὅρα.
Φι. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
Βδ. οὐκ εὖ, μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
Φι. φέρε νῦν ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
εἴ τις τραγῳδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διαρχήσόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
φησίν τις, ἢ οὐδείς; 1500
Βδ. εἷς γ' ἐκεινοστὶ μόνος.
Φι. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν;
Βδ. υἱὸς Καρκίνου
ὁ μέσατος.
Φι. ἀλλ' οὗτός γε καταπεθήσεται·
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδὲν ἐστ'.
Βδ. ἀλλ' ὦ 'ζυρὲ,
ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
ἀδελφὸς αὐτοῦ.
Φι. νὴ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.
Βδ. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο, πλήν γε καρκίνους.
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
Φι. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὀξὺς, ἢ φάλαγξ;

dedit, σχῆμα καὶ τρυφὴν, de quo videndus Eustathius, ad Iliadem p. 951. l. 50.

1507. οὐδὲν γ' ἄλλο. Sic quidem codd. Præstaret οὐδὲν ἄλλο, omissa particula, quæ mox idoneo loco recurrit. V. seq. αὖ τῶν, duæ voculæ, in Kusteri edit. operarum errore in unam vocem αὐτῶν coaluere.

1509. Xenocles hic innuitur, unus e Carcini filiis, tragœdiarum malus poëta, cujus meminit Noster Thesm. 171. 440. et Ran. 86. Corpore erat exiguo et gracili, ob quod vitium irridetur etiam in Pace, ubi Carcini filii κανθαρωνὶς appellantur. In quæstione ἢ φάλαγξ, idem est schema, quod Av. 1203. ubi Pisthetærus Iridem rogat:

ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλὴν σύ; Sic res dissimillimas jungere solent, quum mira et insolita oblata specie, quo eam nomine appellare debeant

Βδ. ὁ πιννοτήρης αὐτός ἐστι τοῦ γένους,
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
Φι. ὦ Κερκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐφωνίας·
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς, ὦ ζυρέ.
ἅλμην κύκα ταύτηνι, ἣν ἔχω χαρπῷ.
Χο. φέρε νῦν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμᾶς προσιδεῖν βεμβικίζοντας ἑαυτούς.
Ημ. ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα
τέκνα τοῦ θαλασσίου,
πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον,
καὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
καρίδων ἀδελφοί·
ταχὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε,
καὶ τὸ Φρυνίχειον
ἐκλακτισάτω τις, ὅπως
ἰδόντες ἄνω σκέλος,
ὄψονται οἱ θεαταί.
Ημ. στόβει, παράβαινε κύκλῳ,
καὶ γάστρισον σεαυτὸν,
ῥίπτε σκέλος οὐράνιον·
βέμβικες ἐγγενέσθων.

hunitant. De cancro, qui *pinnoteres*, vel *pinnophylax* appellatur, videndi, ne plures memorem, Plinius L. ix. p. 528. Athenæus L. iii. p. 89. E. et Oppianus Halieut. ii. 186.

1515. ἦν ἰγὼ κρανῶ. Sic bini codd. recte. Operarum errore manifesto in quibusdam editt. excusum ἢν—

1517. βεμβικίζουσιν. Sic bene uterque cod. Prava est impressorum scriptura βεμβικίζωσιν. In Callimachi Epigr. xxxvii. cujus distichon profert Scholiastes, editiones exhibent βίμβισας, non βίμβασας. Eadem mox v. 1531 recurrit in impressis mendo, βίμβησις quo in loco itidem codd. nostri habent βίμβισις.

1526. Πόντις ἄνω σκέλος. Sic plane scriptum in A. ut emendandum esse viderat Bentleius. Absurde vulgo legitur φόντις, ita ut voces ἄνω σκέλος nihil habeant quo referri possint. Vim linguæ fecerunt interpretes, qui ea cum ἰαλλαντιάσθω struxerunt. Verterat Berglerus: *Et Phrymichi more aliquis crus sublime jactet, ut cantantes, ô, exclament spectatores.* Itaque juxta eum cantandi partes a Choro ad spectatores transferuntur.

καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων
ἄναξ πατὴρ προσέρπει,
ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖσι τριόρχαις.
ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν.

1537. τρυγῳδῶν. Male in utroque cod. τρυγῳδῶν. Vide not. ad Nub. 296. Sex primos hujus Semichori versus distinxi ad fidem cod. A.

ΤΕΛΟΣ

ΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΙΠΠΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δρᾶμα τῶν Ἱππέων, ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγὼν νεώνητος, δουλεύων τῷ δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθέασιν δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατά τινα λόγια πονηρίᾳ διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων Ἱππεῖς συλλαβόντες, ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὑφ' ὧν προπηλακιζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συνομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν Βουλὴν ἴεται· διέξιασι δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἱππεῖς περί τε τοῦ ποιητοῦ τινὰ καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν Βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὖθις αὐτῷ προσέρχεται ἐκπαλεσαμένου δὲ τοῦ

ARGUMENTUM ad fidem membranarum emendavi, quibus accepta refertur optima lectio lin. 13. τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων. quod ad parabasis ultimam partem spectat. Vulgo vox præcipua ἵππων omissa, et simplex est κινδυνευόντων.

Κλέωνος τὸν δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγοραπρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ δῆμος συνεφέλκεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος, κἀπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν δῆμον ὁρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος, τοῦ δήμου τὴν ἑκατέρου σίτησιν συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὑρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς, ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ δήμου κλέπτων, εἶπει θατέρῳ τῶς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν δῆμον ἀφεψήσαντος, εἶτα νεώτερον ἑξαυτῆς ἐς τοὐμφανὲς γεγονότα προάγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγοραπρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος, καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος, πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

10. εἶπει θατέρῳ τῆς. Vulgo ἐκβάλλεται τῆς——

ΑΛΛΟΣ.

Ο ΣΚΟΠΟΣ αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὧν στρατηγῶν χρονισάντων, ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν, καὶ ἀθημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς, ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ἐναντίους εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἱρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης, καθίησι τὸ τῶν Ἱππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ· ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐκλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεὶς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα. ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν· ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴ-

13. κύπλει φοβούμενος. In membr. κρύπτει. Mox ex eis adscivi προφανεὶς αὐτὸς, pro vulgato προφανὴς αὐτό.

14. ἔοικεν. Reliqua pars argumenti ab hac voce in membr. non exstat.

κοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε, διὰ τὸ πλεῖστα τῆς ἁλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἷη δ' ἂν δεσπότης ὁ δῆμος· οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ Χορὸς ἐκ τῶν Ἱππέων ἐστὶν, οἳ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις, ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἁλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ, Νικίαν· ἵνα ὦσι δημηγόροι οἱ δύο.

ΕΔΙΔΑΧΘΗ τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους Ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος, Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος, Ἀριστομένης Ὀλοφυρμοῖς. Ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς Πεντακοσιομεδίμνους, εἰς Ἱππέας, εἰς Ζευγίτας, καὶ εἰς Θῆτας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΠΑΡΑΓΕΙ τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
Παφλαγόνα, κἄτι βυρσοπώλην, πικρότατα
κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα·
κἀν παραλογισμοῖς διαφέροντ' ἐρρωμένως
ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σπατοφάγον,
πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσί τισι,
τοῖς ἐν χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκακῶς·
ὁ δὲ σπατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

In Argumento metrico minus bene vulgo legitur v. 4. διαφοροῦνΓ. V. seq. copulam addidi, quam metri lex omnino requirit. Quippe in σκαιοφάγον prima corripitur.

Titulus dramatis Attico more scribi debuit ΙΠΠΗΣ, non, ut vulgo, ΙΠΠΕΙΣ. Sic sequentis fabulæ titulum recte vulgati etiam libri exhibent ΑΧΑΡΝΗΣ, non ΑΧΑΡΝΕΙΣ. Vide Hemsterhusium ad Plutum p. 274.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, οὗ ὄνομα
ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ι Π Π Η Σ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Δη. ΙΑΤΤΑΤΑΙΑΞ τῶν κακῶν, ἰατταταί.
κακῶς Παφλαγόνα, τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

Νι. κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων,
αὐταῖς διαβολαῖς.

Δη. ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;

Νι. κακῶς, καθάπερ σύ.

Δη. δεῦρό νυν πρόσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν πενθήσομεν, Ὀλύμπου νόμον.

2. Παφλαγόνα. Huc respicit Eustathius ad Iliad. p. 360. Παφλαγόνες μὲν οὖν, ἀπὸ Παφλαγόνος ἐπίκλην ἀρχηγοῦ καλοῦνται. ἡ δὲ παμφθία τὴν λέξιν παρέσχεν εἰς ἀναιδῆ ῥῆτορα, ὃν Παφλαγόνα ἴσπαψε, παρὰ τὸ λίαν παφλάζειν ἐν δημηγορίαις.

9. ξυναυλίαν πενθήσομεν, Ὀλύμπου νόμον. Sic certissime versum hunc Toupius e Suida emendavit, apud quem, metro reclamante, exstat:

ξυναυλίαν πενθήσομεν Ὀλύμπου νόμῳ.

Glossa verbo πενθήσομεν adposita, κλαύσομεν, genuinæ vocis locum invasit: quapropter, quum syllaba ad versus integritatem deficeret, primam nominis Ὀλύμπου produxerunt, scribendo Οὐλύμπου, cujus Ionicæ formæ voces quasdam tragicus quidem admittit sermo, comicus vero prorsus respuit, ἵνα cum futuro indicativi passim ab Atticis construitur eleganter. Glossator usitationem sua ætate constructionem indicavit in interpretatione κλαύσομεν. Non

Νι. μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ.
Δη. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινὰ
σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
Νι. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ.
Δη. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι.
Νι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔκ.
ἀλλ' εἰπὲ Θαρρῶν, εἶτα κἀγώ σοι φράσω.
Δη. ΠΩΣ ΑΝ ΣΥ ΜΟΙ ΛΕΞΕΙΑΣ Α ΜΕ ΧΡΗ ΛΕΓΕΙΝ;
Νι. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ ΘΡΕΤΤΕ. πῶς ἂν οὖν ποτε εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;

heri nec nudius tertius transvectio illa glossa in textum facta. Nam praeterquam quod vetustissimus noster membr. exhibent, non aliam lectionem cognovit Eustathius, qui hunc versum laudat ad Iliad. p. 1175. extrema. Ὅλυμπος καὶ ὁ πρῶτος ὕμνος ἦν αὐλητοῦ τινος, οὗ νόμος Θυρσιὰς ἐπιγέγραπται, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ Καλλιμάχου ἐν στ', ξυναιλίου αὐλῳδοῦντος Ὀλύμπου νόμῳ. Ubi observes non magis illum quam Suidam Ionicam formam Ὀὐλύμπου agnoscere. Videndus Toupius ad Suidam T. iii. p. 155. et in Curis nov. p. 101. Olympus Marsyae fuit amasius et discipulus, quem idcirco *carum* magistro dixit Ovidius Metam. vi. 392. ubi cum Heinsio lego:

Illum ruricolae, silvarum numina, Fauni,
et Satyri fratres, et tu quoque carus, Olympe,
et Nymphae fierunt.

Apollodorus Olympum Marsyae patrem facit: alii, quorum potior auctoritas, Marsyam Hyagnidis filium fuisse perhibent, quos sequitur Antipater Thess. Epigr. xxix. ubi Hyagnis filii mortem flevisse innuitur.

10. Hic versus perperam vulgo Demostheni continuatur. In tribus codd. praefixam habet personam Nicia.

11. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; Gl. in C. Θρηνοῦμεν ματαίως.

14. Membr. et C. ἴσα σοι μὴ μάχωμαι. Istud σοι e glossemate est. In fine versus vulgo legitur 'γὼ μὲν οὔ. In C. μὲν οὖν. Oportuit οὔκ, ob vocalem initio sequentis versus.

16. πῶς ἂν νύ μοι λέξειας ἀμὶ χρὴ λέγειν; Versus est Euripidis in Hippolyto 346.

17. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. Juxta Scholiastam ΘΡΕΤΤΕ vox est barbara Θαρρῶν significans. Videtur potius, ἐνθύμημα esse, seu adverbium incitandi, ut ἄγε, εἶεν vel εἴσω, aliaque, quorum nonnulla recenset Eustathius ad Iliad. p. 855. l. 19. Hac voce θρέττε utebantur forte agasones, muliones, iique qui jumenta sarcinaria et plaustra ducebant, ut hodie ejusdem conditionis homines gallice jumentis clamare solent *hardi!*

18. κομψευριπικῶς. Sic bene tres codd. Vulgo, syllaba extra numerum excurrente, κομψευριπιδικῶς. Nominis Εὐριπίδης secunda syllaba semper producitur, quod librariis vel editoribus ignoratum corrumpendis versibus saepius occasionem dedit. Vide ad Ran. 771. Nub. 1371.

Δη. μή μοι γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς·
ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
Νι. λέγε δὴ ΜΟΛΩΜΕΝ ξυνεχὲς αὖδι ξυλλαβών.
Δη. καὶ δὴ λέγω· ΜΟΛΩΜΕΝ.
Νι. ἐξόπισθε νῦν
ΑΥΤΟ φάθι τοῦ ΜΟΛΩΜΕΝ.
Δη. ΑΥΤΟ.
Νι. πάνυ καλῶς·
ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ ΜΟΛΩΜΕΝ, εἶτα δ' ΑΥΤΟ, κἄπάλαιον πυκνόν.
Δη. ΜΟΛΩΜΕΝ ΑΥΤΟ ΜΟΛΩΜΕΝ ΑΥΤΟ-
ΜΟΛΩΜΕΝ.
Νι. ἦν,
οὐχ ἡδύ;
Δη. νὴ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν.
Νι. τί δαί;
Δη. τὸ δέρμ' ὁτιὴ τῶν δεφομένων ἀπέρχεται.
Νι. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,

19. *μὴ διασκανδικίσῃς.* *Ne mihi futilia loquere, insulsa, et tam nullius pretii, quam sunt scandices.* Scandix quoque in olere silvestri a Græcis ponitur. Hæc est, quam Aristophanes Euripidi poëtæ objicit joculariter, matrem ejus ne olus quidem legitimum venditasse, sed scandicem. Verba sunt Plinii T. ii. pag. 278. respicit ad Acharn. v. 478.

συκάδικά μοι δός, μαγείρων διδυμίνος. Ubicunque se offert occasio, Euripidi Comicus noster humiles natales exprobrat, oleraque agrestia, quibus vendendis mater illius victum quærebat. Vide Thesm. 456. 910. Ran. 840.

20. *ἀπόκινον*, id est *φεῦγε, ἀπεχώρησον.* Peculiariter sic appellatur saltatio quædam lasciva, de qua vide Meursii Orchestram in *ἀπόκινος*.

26. *ἦν, οὐχ ἡδύ*; Sic bene scriptum et distinctum in B. Vulgo non interposita distinctione, *ἦν οὐχ ἡδύ. ἦν* hic valet *δοὺ*, ut bene exponit Scholiastes. *ἦν, ἰνί.* Posterius occurrit Pl. 75. Sæpe aggregantur *ἦν δοὺ*: hoeque modo scribendum esse existimo, potius quam *ἦν' δοὺ*, ut excudi passus sum Ran. 1390. et Pace 327.

29. Vulgo sic legitur numeris prorsus corruptis hic versus:

ὁτιὴ τὸ δέρμα τῶν διφθερίνων ἀπέρχεται.

Conjeceram primum:

ὁτιὴ τὸ δέρμα τὸ διφθέριον ἀπέρχεται.

Postmodo in B. lectionem reperi, quam exhibui:

τὸ δέρμ' ὁτιὴ τῶν διφθερίνων ἀπέρχεται.

Menda hujus versus interpretes latuisse videtur, quorum a nemine quicquam observatum reperio.

Θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν σοι πρὸς βρέτας.
Δη. βρέτας; ποῖον βρέτας; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;
Νι. ἔγωγε.
Δη. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ;
Νι. ἀτιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ' οὐκ εἰκότως.
Δη. εὖ προσβιβάζεις μ'.
Νι. ἀλλ' ἑτέρᾳ σοι σκεπτέον.
Δη. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
Νι. οὐ χεῖρον· ἢν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
Δη. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος ὀργὴν, κυαμοτρωξ, ἀκράχολος,
Δῆμος Πυκίτης, δύσκολον γερόντιον,
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,

32. Sic vulgo legitur hic versus: *ποῖον βρετέτας; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;* Lectio est ineptissima. Istud *βρετέτας* ne græca quidem vox est, nec audiendus est fatuus Græculus, qui eam tuetur. In membr. et in C. scriptum, ut edidit Bern. Junta, *ποῖον βρέτας; ἐτεὸν* —Quum sic toto pede defectus esset versus, medelam huic malo excogitavit sciolus aliquis, vocemque auxit syllaba. At veram lectionem, eamque venustissimam, quam forte nemo conjectura adsecutus fuisset, servavit B.

βρέτας; ποῖον βρέτας; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;

Jam sæpe observavimus solemnem librariorum culpam, quum vocem bis in uno versu positam semel tantum scriberent. Loca indicata sunt plurima in nota ad Conc. 998.

35. *προσβιβάζεις*, id est *πείθεις*, *πιθανοῖς*. Vide ad Av. 425.

36. *θεαταῖσιν*. Male vulgo omissum ν paragogicum. Vide not. ad Thesm. 450.

41. *ἀκράχολος*. Sic bene C. ut est in Aldina. In membr. *ἀκρέχολος*, metro reclamante, ut edidit Bern. Junta. In B. *ἀκράχολος*. Attica forma est *ἀκρόχολος*, secunda producta, ut in *θαλαγινὴς*, *νοθαγινὴς*, *ἰθαγινὴς*. Eustathius ad Iliad. p. 1243. l. 21. *ποινύτερον δὲ τοῦ πονήρου, τὸ πονήμονα. καὶ ἐξ ἐκείνου δεικτέον γινόσθαι τοῦτο· καθὰ καὶ ἐκ τοῦ μισοπόλις, ὁ μισοπόλις, καὶ ἐκ τοῦ τιθασεύουσιν, τὸ τιθασεύουσιν· ἐξ οὗ τὸ τιθασεύουσιν, καὶ ὁ μισοπόλις. ἔστι δὲ καὶ κατὰ ἀκρόχολος, ἀκράχολος παρ' Ἀττικοῖς.* Male etiam apud Suidam in *ἄγχουσα*, ubi hic versus profertur, est *ἀκρόχολος*, et pro *κυαμοτρωξ*, glossema *φιλόδικος*.

42. *Πυκίτης*. Sic recte scriptum in B. C. ut Bern. Junta edidit. Perperam in membr. ut in Aldina *Πυκνίτης*. Vide not. ad Thesm. 658. *Δῆμος* hic accipitur pro nomine proprio viri, et *Πυκίτης* pro gentili, tanquam si *Πυκὴ* pagus esset: *Demus Pycensis*.

πανουργότατον, καὶ διαβολώτατόν τινα.
οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην,
ἤκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων·
Ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν
ἔνθου, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόρπον; — εἶτ' ἀναρπάσας
ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότῃ
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μάξαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικὴν,
πανουργότατά πως περιδραμὼν, ὑφαρπάσας,
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
δειπνοῦντος, ἐστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
ᾄδει δὲ χρησμούς· εἶθ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ.

46. *καταγνοὺς*, id est *καταμαθόν*. Vel abundat præpositio, vel simplicis significationem intendit. Sic Æschylus Eumen. 576.

στηρῖν δρόμῳ, καὶ μαθεῖν θέσπιν ἐμὸν πάλιν γ' ἔσεσθαι ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον,
καὶ τῶνδ' ἕκατι δι τὶ κατώκισθ' ἥδε.

et ut horum accurate probeque cognoscatur causa. Ad quem locum vide quæ Abreschius observavit L. iii. p. 85.

49. Suidas: *κεκναλμένας, τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περιλείματα.* Dixit autem Comicus ἐξεσθίειν κεκναλμένοις ἄκρως ad Cleonis irrisionem, cui perpetuo sordidam artem objicit, quam exercuerat, antequam ad rem publicam accessisset: et hoc præter exspectationem est. Nam consentaneum erat, ut observat Scholiastes, dicere, ἐξεσθίειν λοχμίοις αἰμύλοις.

50. *λαβόντος μίαν*. Supple δίκην, cognatum verbo substantivum: non, ut Scholiastæ placet, ἡμέραν. *λαβόντος* autem nihil hic magis notat, quam simplex *δικάσας*. Vesp. 594.

αἰὼ τῷ δήμῳ γνώμην οἵαν λαβόντ' ἀνήρ, οἵαν τὰ δικαστήρι' ἀφῶσι πρότερα μίαν δικάσαντας.

59. *βυρσίνην*. Salsus jocus. *μυρσίνην*, *myrti ramum* expectasses: sed de coriario loqueus, *βυρσίνην*, vocem a *βύρσα* fictam, dixit. In conviviis famuli frondosis ramis muscas a mensa abigebant. Ad hunc morem respiciens Comicus scutica Cleonem armatum rhetoras ait abigere, invenus eum segre pati, si quis alius rhetor ad populum verba facere velit.

61. *σιβυλλιᾷ*. *χρησμῶν ἐρᾷ*. *χρησμὰς φανερόζεται*. *μαντικῶς ἴσχει*. Plures vide apud Suidam expositiones, e quibus illæ potiores sunt.

ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμαχκοακότα,
τέχνην ποεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
ψευδῆ διαβάλλει· κἄτα μαστιγούμεθα
ἡμεῖς· Παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταδί·
Ὁρᾶτε τὸν Ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
εἰ μή μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.—
ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, κατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν.
νῦν οὖν ἀνύσαντες φροντίσωμεν, ὦ 'γαθέ,
ποίαν ὁδὸν νικῶν τρεπτέον, καὶ πρὸς τίνα.
Νι. κράτιστ' ἐκείνην, τὴν ΜΟΛΩΜΕΝ, ὦ 'γαθέ.
Δη. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος,
ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσι·
τῷ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς· ὁ δὲ νοῦς ἐν Κλωπιδῶν.

70

62. *μεμαχκοακότα.* Suidas: *τὰ τῆς Μαχκοῦς φρονοῦντα. Μαχκὼ γὰρ καὶ Λαμὼ λέγονται ἐνιαί, τουτέστι βαρέως νοοῦσαι.* Hesych. *μαχκοῦν* (male vulgo *μαχοῦν*) *παραφρονεῖν.* Ad quam glossam vide interpretes. Infra 396.

καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μαχκοῦ καθήμενον.

ubi exponitur *ἀνοηταίνει, ληρεῖ ἴσον.* Vide infra ad v. 198.

66. *λέγων ταδί.* Vulgo *τάδε.* Illud magis Atticum est, et hiatum lenit.

68. *εἰ μή μ' ἀναπείσετ'*—Solœce vulgo *ἀναπείσετε'.* Invitis codd. mendam illam sustuleram: postea in C. sinceram reperi, quam reposueram, lectionem, *ἀναπείσετ'.* Vide not. ad Vesp. 190. 437. *τήμερον* adfirmant membr. Vulgo, contra Comici usum, *σήμερον.* Vide Piersonum ad Mœrin p. 364.

72. *ποίαν ὁδὸν νῶν τρεπτέον.* Vulgo *νώ,* manifesta menda. *νῶν* reposueram, quod postmodum reperi in C. ubi tamen minus accurate scriptum *νών.* Emendationem a Piersono ad Mœrin p. 265. præceptam fuisse nunc primum comperio. In membr. hic et sequens versus in textus serie omissi fuere librarii oscitantia, qui eos in margine reposuit, scripsitque *νῶν* pro *νῷν.*

78. *ἐν Χαόσι.* Allusio ad verbum *χαίνω,* quia sic divaricatis cruribus pedex hiat. In Vesp. 1493.

πλέοντι Φρύνιχος ὅς τις ἁλίσκεται,
σκέλος ὑφ' ἑνὶ γ' ἰλαυνίζων.
πρωκτὸς χάσκει.

Forte etiam his verbis Cleonem ut impudicum traducere voluit Comicus.

79. *τὸ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς.* Allusio ad verbum *αἰτεῖν.* Similis jocus est in Marci Argentarii Epigrammate:

Ἀνήρθην, Σικελὰ πάρος ἥσθά μου· νῦν δ' Ἰβηρίδων

Νι. κράτιστον οὖν νῶν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα.
Δη. πῶς δῆτα: πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;
Νι. βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
Δη. μὰ Δί', ἀλλ' ἄκρατον οἶνον Ἀγαθοῦ Δαίμονος.
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
Νι. ἰδού γ' ἄκρατον. πρὸς ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
Δη. ἄληθες, οὗτος; κρουνοχυτρολήραιον εἶ.
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν.
οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον;
ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε

Αἰσωλὲ, κἀγὼ Μῆδος ἰδοὺ γίγνομαι. ὁ δὲ νοῦς ἐν Κλεωνίδῃ. Vulgo minus concinne ὁ νοῦς δ' ἐν—Subauditur δῆμῳ. Pagus erat Atticæ Κρωπία dictus: gentile Κρωπίδης, cujus ad imitationem Comicus fingit nomen Κλεωνίδης, tanquam a Κλεωνία. Alludit autem ad κλὼψ, κλέπτειν, innuitque Cleonis furacitatem. E factis pagorum nominibus sæpe jocum petit. Vide not. ad Av. 1126. Hujus loci meminit Eustathius ad Odyss. p. 1764. l. 30. μάστακα δὲ καὶ ἰῦφῶς καὶ ἀστίως τὸ στωμύλον ἰθυνόν, ὁ Αἰσωλὲς, ἰστέλλων ἐν τῶν ἄλλων ἰθνῶν τῷ ποιητῇ, ἵνα τὸν ἰκανίσνην δηλώσῃ κρίνειθθαι καὶ ὁ Κωμικὸς, εἴτε καὶ ἄλλως ἡ παροιμία, ὠφέληται ἰθνῶν. Τὸ μὲν χεῖρ' ἐν Αἰσωλοῖς, ὁ δὲ νοῦς ἐν Κρωνίδαις. ἵνα σαφεστέρως δηλώσῃ τὸν ταῖς χερσὶ μὲν αἰσθόμενα, καὶ οἷονεὶ καὶ αὐτὸν λαλοῦντα, Ἔμβαλε πυλλῇ· (1089.) τῷ δὲ τῷ πλέοντα. ἴστι δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ κατὰ παρεγγραμματισμὸν τραυλισμοῦ ἰκωμῳδουν, δηλοῖ μὲν καὶ τὸ Κλεωνίδαις. Κρωνίδαις γὰρ βέβηλόν ἐστιν ὡς ἀπὸ γένους ἢ τόπου. δηλοῖ δὲ παρὰ τῷ αὐτῷ Κωμικῷ καὶ τὸ, Ὁ λᾶς; Θίωλος τὴν πέφαλὴν πόλλους ἔχω. Vesparum versus est 45. in quo mirum acumen captat Eustathius, ὁλᾶς positum pro ἐρᾷς interpretando per ὁ λίθος.

81. ἴσως ἂν ἀποθάνοιμεν. Sic optime membr. ut edidit etiam Bern. Junta, ἄν hic potentiale est, et cum optativo construi debet. Perperam vulgo ἀποθάνωμεν. *Sed vide, quonam modo mori possimus quam maxime virilitèr.*

89. κρουνοχυτρολήραιον. Schol. ἀντὶ τοῦ φλύαρος. κρουνὸς, τὸ χύδην καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέον· λᾶρον δὲ, τὸ μάταιον. συνίθησεν οὖν ἐν τοῦ κρουνοῦ, καὶ λαρεῖν, καὶ τῆς χύσεως ἀναισθήτου οὔσης. ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸ ἀναίσθητον καὶ ἀνόητον καὶ ψειστολόγον.

90. εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν. Verbum hoc de vitiis solet adhiberi rebusque probrosis, non vero de iis quæ laudi vertuntur. εἰς ἐπίνοιαν ἐγκωμιάζειν, εἰς ἀπονοίαν λοιδορεῖν. Inde est, quod vir quidam doctus hic ἀπόνοιαν, *amentiam, dementiam*, legendum esse censuerit. Sed nihil mutandum. Sensus perspicuus est, nec interpretes latuit. λοιδορεῖν οἶνον εἰς ἐπίνοιαν est *vino convicium dicere circa solertiam*, seu *vino exprobrare quod solertiam non afferat.*

πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνου χοᾶ,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.

Νι. οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;

Δη. ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων, καὶ γνωμιδίων, καὶ νοϊδίων.

Νι. ὡς εὐτυχῶς, ὅτι οὐκ ἐλήφθην, ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον.

Δη. εἶπ' ἐμοί, Παφλαγὼν τί δρᾷ;

Νι. ἐπίπαστα λείξας δημιόπρατ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.

Δη. ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν.

Νι. σπονδὴν λαβὲ δή, καὶ σπεῖσον, Ἀγαθοῦ Δαίμονος·
ἕλκ', ἕλκε τὴν τοῦ Δαίμονος τοῦ Πραμνίου.

Δη. ὦ Δαῖμον Ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.

Νι. εἶπ', ἀντιβολῶ, τί ἐστι;

Δη. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει.

Νι. ταῦτ' ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.

Δη. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ,

100. Notanda constructio *κατασπάσω ταῦτα βουλευματίων*, pro *βουλευματίους*. Quo exemplo adstrui potest similis phrasis apud Galenum, H. Stephano suspecta, Thes. T. iii. col. 57. *προστάττειν λοιπὰ ἀλλῶν*.

101. *ὅτι οὐκ ἐλήφθην*. Sic recte membr. et C. Vulgo *ὅτ' οὐκ*. Vide ad Lys. 611.

105. Hesych. *ἰγκάναξον, ἴγχυε*. Ad quam glossam vide interpp. Etymol. M. *ἰγκαυκίζει, τὸ ἰγχίει μετὰ ψόφου· ἴ λει παλαὶ, ὅτι ἀχεῖ*.

111. *ταῦτ' ἀτὰρ*—Hic locus vulgo male interpunctus, et ab interpretibus male acceptus. Ordo est: *ἀτὰρ δέδοικα ὅπως μὴ ταῦτα τὰ βουλεύματα τεύξομαι τοῦ κακοδαίμονος δαίμονος*. Verbum *τυγχάνω* cum quarto casu construitur. Exempla vide in notis nostris ad Eurip. Or. 686. Med. 759. Vel, subaudita praepositione *κατὰ*, *δέδοικα ὅπως μὴ κατὰ ταῦτα τεύξομαι τοῦ δαίμονος κακοδαίμονος*.

τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.

Νι. ὡς μεʃάλ' ὁ Παφλαʃὼν ῥέγκεται καὶ πέρδεται,
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν, τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβὼν,
ὅπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν.

Δη. ὦ σοφώτατε,
φέρ' αὐτὸν, ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ὦ λόγια. δὸς σύ μοι τὸ ποτήριον ταχύ.

Νι. ἰδού· τί φησιν ὁ χρησμός;

Δη. ἑτέραν ἔγχεον.

Νι. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ΕΤΕΡΑΝ ΕΓΧΕΟΝ;

Δη. ὦ Βάκι.

Νι. τί ἐστι;

Δη. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

Νι. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.

Δη. ὦ μιαρὲ Παφλαʃὼν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρῥωδῶν;

Νι. τίνι;

Δη. ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

Νι. καὶ πῶς;

Δη. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει,
ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

Νι. εἶς οὑτοσὶ πώλης. τί τοὐντεῦθεν; λέγε.

Δη. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.

115. *βέγκεται καὶ πέρδεται.* Hic verborum ordo est in membr. Vulgo *πέρδεται καὶ βέγκεται.*

123. Bacis antiquissimus fuit vates Bœotius, *κατάσχετος ὑπὸ Νυμφῶν*, ut ait Pausanias pag. 828. qui ejus vaticinia legisse se testatur. Præterea duo alii fuere cognomines vates, de quibus videndus Ælianus V. H. xii. 35. et ejus interpretes.

129. *στυππειοπώλης.* Etymol. M. *ὁ τὰ στυππεῖα πωλῶν, τουτέστι παπάζοντα λίνα. δηλοῖ δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τὸν Εὐκράτη, ὃς Στέφανος ἰκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππιοπώλης εἶναι.*

132. *προβατοπώλης.* Hesych. *οὕτω καμῳδοῦσι Λυσιλλῆς προβατοπάπυλος, γράφας Ἀσπασίαν τὴν πόρνην.* Ad quam glossam vide Interpp.

Νι. δύο τώδε πώλα. καὶ τί τοῦτον χρὴ παθεῖν;
Δη. κρατεῖν, ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένηται· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών,
ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
Νι. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου;
Δη. νὴ Δί'.
Νι. οἴμοι δείλαιος.
πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος;
Δη. ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
Νι. εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν;
Δη. εἴπω;
Νι. νὴ Δία.
Δη. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
Νι. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον, τῆς τέχνης.
φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;
Δη. ζητῶμεν αὐτόν.
Νι. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται,
ὥσπερ κατὰ θεῖον, εἰς ἀγοράν.
Δη. ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο, δεῦρ', ὦ φίλτατε,
ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.
Αλ. τί ἐστι; τί με καλεῖτε;
Δη. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ,
ὡς εὐτυχὴς εἶ, καὶ μεγαλῶς εὐδαιμονεῖς.

133. δύο τώδε πώλα. Etiamsi Atticis usitatum esset δώ, quod pernegavimus in nota ad Ran. 1405. hic tamen per metri legem stare non posset. δύο est in primariis editt. Imperite Ant. Fracinus pmtulit δώ, quod e subsequentibus editt. prima adscivit Frobeniana, unde in alias transiit, nemine reclamante. Mendose in membr. ut in Fracini cod. scriptum est δώ.

135. γίνηται. Sic C. Vulgo γίνοιτο. Illud magis ad loquendi normam exactum arbitror.

136. Ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών. Sic optime membr. In C. etiam ὁ Παφλαγών. Vulgo ἐπιγίνεται, et omissus articulus cum versus labe. Nam nominis Παφλαγὼν primam semper corripit Comicus.

Νι. Ἴθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τούλεὸν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν αὐτὸν ἀναδίδαξον ὡς ἔχει·
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.
Δη. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον, καὶ τοὺς θεούς.
Αλ. ἰδού· τί ἐστιν;
Δη. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε·
ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὖριον δ' ὑπέρμεγας·
ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
Αλ. τί μ', ὦ 'γάθ', οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας, 160
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς;
Δη. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὁρᾷς γε τῶνδε τῶν λαῶν.
Αλ. ὁρῶ.
Δη. τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πνυκός.
Βουλὴν κατήσεις, καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν Πρυτανείῳ λαικάσεις.
Αλ. ἐγώ;

153. *αὐτὸν ἀναδίδαξον.* Is est vocum in membr. ordo, vulgato concinnior *ἀναδίδαξον αὐτόν.*

157. *τί ἐστιν;* Sic tres codd. Perperam vulgo *ἐστι.*

159. *Ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.* Sic optime Dawesius. Vulgo Ἀθηναίων pessundato versu. Nam in *ταγὲς* prima semper producitur, quod exemplis multis ostendit catus Britannus. Alibi Ἀθηναίων male a librariis positum pro Ἀθηνῶν occurrit, ut Nub. 401. Mirum autem videri poterit *ταγὲς, ταγεύω* prima producta efferri, quam corripitur in *ταγὰ, ταγοῦχος*, ut observatum fuit nobis ad Lys. 105. Si præter usum ratio aliqua diversitatis petatur, in derivatione quærenda est: dixerimque *ταγὲς* ortum ducere a præterito medio *τέταμαι*: *ταγὰ*, ab aoristo secundo *ἔταγον.*

162. *διυρὶ βλέπε.* Sic membr. Vulgo *διῦρο*, quod ad metrum æque bonum est. Illud magis Atticum

164. *ἀρχέλας.* In membr. metro reclamante *ἀρχέλαος.*

165. *τῆς Πνυκός.* Sic A. B. Perperam vulgo Πνυκός.

166. *κλαστάσεις* a themate *κλαστάζω*, quod ideo monendum duxi, quia in hoc verbo gravis est error Henr. Stephani Thes. T. ii. col. 223. B. Suidas: *κλαστάσεις, κλάσεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τιμωμένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις.* Male in membr. *κλαστήσεις*, ut memoriæ falsus Stephanus citavit: haud enim arbitror illam lectionem in ulla editione eum reperisse.

167. *λαικάσεις. πως' ἀνήσεις.* Expectabas *σπήσεις.*

Δη. σὺ μέντοι· κοὐδέπω γε πάνυ ὁρᾷς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι κἀπὶ τοὐλεὼν τοδί,
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.
Αλ. καθορῶ.
Δη. τί δαί; τἀμπόρια, καὶ τὰς ὀλκάδας;
Αλ. ἔγωγε.
Δη. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν
τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Χαλκηδόνα.
Αλ. εὐδαιμονήσω γ', εἰ διαστραφήσομαι;
Δη. οὐκ· ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέφυκεται.
γίγνει γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος.
Αλ. εἶπ' ἐμοί, καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπάλης ὤν, ἀνὴρ γενήσομαι;
Δη. δι' αὐτὸ γάρτοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
ὅτιὴ πόνηρος, κἀξ ἀγορᾶς εἶ, καὶ θρασύς.
Αλ. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύσαι μέγα.
Δη. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ', ὅτι σαυτὸν οὐ φὴς ἄξιον;
ξυνειδέναί τι μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν;
Αλ. μὰ τοὺς θεούς,
εἰμ' ἐκ πονηρῶν γ'.
Δη. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
οἷον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.
Αλ. ἀλλ', ὦ 'γαθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
Δη. τουτί σε μόνον ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.

174. εἰς Χαλκηδόνα. Certissimam Palmerii emendationem hic et v. 1303. recepi. Libros qui nunc exstant invasit menda Καρχηδόνα librariorum stupore, quorum omnis turba rationi cedere debet.

175. In Av. 177. ἀσταλαύσεταί τι γ', = εἰ διαστραφήσομαι;

182. ἰσχύσαι. Sic B. C. Vulgo ἰσχύσειν.

190. ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. Sic tres codd. et primariæ editiones omnes. In

ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς, οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῇς
ἃ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.

Αλ. πῶς δῆτά φησιν ὁ χρησμός ;

Δη. εὖ, νὴ τοὺς θεούς,
καὶ ποικίλως πως, καὶ σοφῶς ᾐνιγμένος.
Ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης
γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον, αἱματοπώτην,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη·
κοιλιοπώλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει, 200
αἵ κεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται.

Αλ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν ; ἀναδίδασκέ με.

Δη. βυρσαίετος μὲν, ὁ Παφλαγὼν ἔσθ' οὑτοσί.

Αλ. τί δ' ἀγκυλοχείλης ἐστίν;

Δη. αὐτό που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.

Αλ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί;

Δη. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν·

Frobeniana primum operarum errore nec omissum fuit; exinde claudicavit versus in sequentibus editt. nemine meadem animadvertente. Farreanum oraculum consulere dedignatus est Berglerus.

195. *πῶς δῆτά φησιν ὁ χρησμός* ; Vulgo minus concinne *φήσ'*.

196. *σοφῶς ᾐνιγμένος*. Sic recte Suidas in *ᾐνιγμένος*. Vulgo *σαφῶς*. Vide Toupium Cur. nov. p. 57. *σοφῶς* et *σαφῶς* facile a librariis permutari potuerunt. Idem contigit Acharn. 401.

198. *κοάλεμον*. Suidas ; *κοάλεμος, μεταφέρων τοῦτο γὰρ τὸ αἱσθάνεσθαι. καὶ ὁ ἁλίσιος καὶ ὁ ἀνόητος κοάλεμος. ἴσχνανται τῇ λίξει τὸ ἁλίμανον, ἤγουν τὸ μάταιον, καὶ τὸ ποιῶν, ὅ ἐστι νοῦν· ὁ οὖν ἀνόητος καὶ μάταιον νοῶν, κοάλεμος λέγεται. κοάλεμοι παρ' Ἀριστοφάνει οἱ ἁλίμανα ποιοῦντες καὶ νοοῦντες.* Eustath. ad Il. p. 636. l. 54. *ἐν τοῦ ἁλῶ ὁ ἁλιὰς γίνεται, ὅτις ἐστὶ μάταιος, καὶ ὁ ἁλίμανος· ἔστι δὲ καὶ ὁ ἐν τῇ καμφδίᾳ κοάλεμος, ἤγουν ἐν τῷ ποιῶν, ἤτοι νοῶν, ἁλώμενος. ἀσελγὲς σημαινομένου ἐστὶ καὶ ἡ Ἄπαξ, τὸ παροιμιῶδες κύριον, καὶ τὸ παροιμιῶς εἰπεῖν μανικῶς, ἔστιν ὅτε τῷ μὴ νοεῖν. ἐκ δὲ τοῦ ἱερομίσου κοάλεμον, ἢ τὸν ὑβρίζοντα δηλοῖ, καὶ Κοάλεμός, φασιν, ὁ τοῦ Κίμωνος πρόπαππος, δι' ὑβρίσματα.* Ionicum est *κοῶ* pro *νοῶ*. Vide Bentleium ad Callimachi fragm. liii.

207. Vulgo sic legitur hic versus:

ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ἀλλᾶς τ' αὖ μακρόν.

ubi admodum invenuste vox *μακρὸν* bis posita, variata prioris syllabæ quantitate, idque contra prosodiæ legem : nam

εἶθ' αἱματοπώτης ἐστὶν ὅ τ' ἀλλᾶς, χὠ δράκων.
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσειν, αἶκε μὴ θαλφθῇ λόγοις.
Αλ. τὰ μὲν λόγια καλεῖ με. θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον ὅς τ' εἰμ' ἐπιτροπεύειν ἐγώ.
Δη. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς, ποίει·
τάραττε, καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ προσποιοῦ,
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γέγονας κακὸς, ἀγοραῖος εἶ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ Πυθικόν.
ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα.
Αλ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτὸν, ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.

semper et ubique apud Comicum corripitur illa syllaba. Præterea, ut recte observavit Duwesius, postulat sermonis ratio, ut nomini ἀλλᾶς articulus, non secus atque antecedenti, δράκων, comes adjungatur. Certissima est acutissimi viri emendatio:

ὃ δράκων γάρ ἐστι μαχρὸν, ὅ τ' ἀλλᾶς, αὖ μαχρόν.

210. αἶκε μὴ—Sunt ipsa oraculi verba, idcirco non sollicitanda, licet alias αἶκε in comico sermone locum non habeat. Proclive esset reponere ἢν γὰ μὴ—

211. τὰ μὲν λόγια καλεῖ με. Sic perspicue et distincte A. B. In C. λογῖ ἀκαλεῖ. Vulgo λόγι' αἰκάλλει με, quæ lectio non prorsus spernenda. Nostra tamen verior est, quam exhibet etiam Cod. Vat. Kustero adhibitus.

219. Sic legitur hic versus in primariis editt. integro saltem metro:

ἔχεις ἅπαντα τὰ πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.

Kusterus, non inspectis veteribus illis editionibus, quarum ad fidem ipse suam se recensuisse professus est, Genevensis mendam recoxit, in qua sic depravatus fuerat versus:

ἔχεις ἅπαντ' ἄρα τὰ πρὸς τὴν πολῖτείαν, ἃ δεῖ.

Sicque in notis commentatur: *In versu hoc quædam redundant: Quare sic eum numeris suis restituo:*

ἔχεις τὰ πάντα πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.

Et sic postea in cod. Vat. Palat. scriptum reperi. At nos in tribus nostris codd. sine ulla varietate scriptum reperimus:

ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.

Quæ procul dubio vera lectio est. Melius enim in hac phrasi articulus omittitur.

220. τὸ Πυθικὸν, subauditur μαντεῖον.

221. τῷ Κοαλέμῳ, tanquam stultitiæ Deo.

Δη. ἀλλ' εἰσὶν Ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι,
μισοῦντες αὐτὸν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοὶ,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιὸς,
κἀγὼ μετ' αὐτῶν, χὠ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ'. οὐ γάρ ἐστιν ἐξηκασμένος.
ὑπὸ τοῦ δίους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται. τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

Νι. οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

Κλ. οὔ τοι, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς, χαιρήσετον,
ὁτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνώμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μιαρωτάτω.

Δη. οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς, ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα; μὴ προδῷς τὰ πράγματα.
ἄνδρες Ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι', οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κἀπαναστρέφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν, ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
ἀλλ' ἀμύνου, καὶ δίωκε, καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

Χο. παῖε, παῖε τὸν πανοῦργον, καὶ παραξιππόστρατον,
καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ Χάρυβδιν ἁρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον. πολλάκις γὰρ αὖτ' ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε, καὶ δίωκε, καὶ τάραττε, καὶ κύκα,
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ, μὴ 'κφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,

230. ἐξηκασμένος. Sic bene tres codd. Valgo ἐξηκασμένος. Vide Piersonum ad Mœrin p. 182. et Valckenarium ab eo laudatum ad Phœnissas p. 54.

242. παραγίνεσθε. Sic scribi debuit, flagitante metro, cujus ad legem non adtenderunt, qui turpiter mendosum παραγίγνεσθε hic remanere passi sunt.

πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνου χοᾶ,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.

Νι. οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;

Δη. ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων, καὶ γνωμιδίων, καὶ νοϊδίων. 100

Νι. ὡς εὐτυχῶς, ὅτι οὐκ ἐλήφθην, ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον.

Δη. εἶπ' ἐμοὶ, Παφλαγὼν τί δρᾷ;

Νι. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.

Δη. ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν.

Νι. σπονδὴν λαβὲ δὴ, καὶ σπεῖσον, Ἀγαθοῦ Δαίμονος·
ἕλχ', ἕλκε τὴν τοῦ Δαίμονος τοῦ Πραμνίου.

Δη. ὦ Δαῖμον Ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.

Νι. εἶπ', ἀντιβολῶ, τί ἐστι;

Δη. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν, 110
ἕως καθεύδει.

Νι. ταῦτ' ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.

Δη. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ,

100. Notanda constructio *καταπάσω ταῦτα βουλευματίων*, pro *βουλευμασίοις*. Quo exemplo adstrui potest similis phrasis apud Galenum, H. Stephano suspecta, Thes. T. iii. col. 57. *προστάττων λευκὰ ἀλῶν*.

101. *ὅτι οὐκ* ἐλήφθην. Sic recta membr. et C. Vulgo *ὅτ' οὐκ*. Vide ad Lys. 611.

105. Hesych. *ἰγκάναξον, ἴγχει*. Ad quam glossam vide interpp. Etymol. M. *ἰγκαναξίαι, τὸ ἰγχίαι μετὰ ψόφου· ἢ ὑγρὸν, ὅτι ἰχῶν*.

111. *ταῦτ' ἀτὰρ*—Hic locus vulgo male interpunctus, et ab interpretibus male acceptus. Ordo est: *ἀτὰρ δέδοικα ὅπως μὴ ταῦτα τὰ βουλεύματα τεύξομαι τοῦ κακοδαίμονος δαίμονος*. Verbum *τυγχάνω* cum quarto casu construitur. Exempla vide in notis nostris ad Eurip. Or. 686. Med. 759. Vel, subaudita praepositione *κατὰ*, *δέδοικα ὅπως μὴ κατὰ ταῦτα τεύξομαι τοῦ δαίμονος κακοδαίμονος*.

τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.

Νι. ὡς μεῖζόν' ὁ Παφλαζὼν ῥέγκεται καὶ πέρδεται,
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν, τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών,
ὅπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν.

Δη. ὦ σοφώτατε,
φέρ' αὐτὸν, ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον ψιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ὦ λόγια. δὸς σύ μοι τὸ ψοτήριον ταχύ.

Νι. ἰδού· τί φησιν ὁ χρησμός;

Δη. ἑτέραν ἔγχεον.

Νι. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ΕΤΕΡΑΝ ΕΓΧΕΟΝ;

Δη. ὦ Βάκι.

Νι. τί ἐστι;

Δη. δὸς τὸ ψοτήριον ταχύ.

Νι. ψολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ψοτηρίῳ.

Δη. ὦ μιαρὲ Παφλαζὼν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν ψερὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν;

Νι. τιή;

Δη. ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

Νι. καὶ ψῶς;

Δη. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει,
ὡς ψρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὃς ψρῶτος ἕξει τῆς ψόλεως τὰ ψράγματα.

Νι. εἷς οὑτοσὶ ψώλης. τί τοὐντεῦθεν; λέγε.

Δη. μετὰ τοῦτον αὖθις ψροβατοπώλης δεύτερος.

115. *βίγνεται καὶ ψίδεται.* Hic verborum ordo est in membr. Vulgo *ψίδεται καὶ βίγνεται.*

123. Bacis antiquissimus fuit vates Bœotius, *κατέσχεται ἐν Νυμφῶν*, ut ait Pausanias pag. 828. qui ejus vaticinia legisse se testatur. Præterea duo alii fuere cognomines vates, de quibus videndus Ælianus V. H. xii. 35. et ejus interpretes.

129. *στυππειοπώλης.* Etymol. M. *ἀπὸ στυππείου ψωλῆς, τουτέστι καπάζινα λίνα. δηλοῖ δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τὸν Εὐριπάτην, ὃς Στύππαξ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι.*

132. *ψροβατοπώλης.* Hesych. *οὕτω κωμῳδοῦσι Δυσιλλῆν ψροβατοπάντλος, γήμας Ἀσπασίαν τὴν πόρνην.* Ad quam glossam vide Interpp.

Νι. δύο τώδε πώλα. καὶ τί τοῦτον χρὴ παθεῖν;
Δη. κρατεῖν, ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένηται· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών,
ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
Νι. τὸν πρωτατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου;
Δη. νὴ Δί'.
Νι. οἴμοι δείλαιος.
πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος;
Δη. ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
Νι. εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν;
Δη. εἴπω;
Νι. νὴ Δία.
Δη. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
Νι. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον, τῆς τέχνης.
φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;
Δη. ζητῶμεν αὐτόν.
Νι. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται,
ὥσπερ κατὰ θεῖον, εἰς ἀγοράν.
Δη. ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο, δεῦρ', ὦ φίλτατε,
ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.
Αλ. τί ἐστι; τί με καλεῖτε;
Δη. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ,
ὡς εὐτυχὴς εἶ, καὶ μεγαλῶς εὐδαιμονεῖς.

133. *δύο τώδε πώλα.* Etiamsi Atticis usitatum esset *δύω*, quod pernegavimus in nota ad Ran. 1405. hic tamen per metri legem stare non posset. *δύο* est in primariis editt. Imperite Ant. Fracinus prætulit *δύω*, quod e subsequentibus editt. prima adscivit Frobeniana, unde in alias transiit, nemine reclamante. Mendose in membr. ut in Fracini cod. scriptum est *δύω*.

135. *γίνηται.* Sic C. Vulgo *γίνοιτο*. Illud magis ad loquendi normam exactum arbitror.

136. *ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών.* Sic optime membr. In C. etiam *ὁ Παφλαγών*. Vulgo *ἐπιγίνεται*, et omissus articulus cum versus labe. Nam nominis *Παφλαγὼν* primam semper corripit Comicus.

Νι. Ἴθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεὸν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν αὐτὸν ἀναδίδαξον ὡς ἔχει·
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.
Δη. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον, καὶ τοὺς θεούς.
Αλ. ἰδού· τί ἐστιν;
Δη. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε·
ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας·
ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
Αλ. τί μ', ὦ 'γάθ', οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας, 160
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς;
Δη. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὁρᾷς γε τῶνδε τῶν λαῶν.
Αλ. ὁρῶ.
Δη. τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πνυκός.
Βουλὴν πατήσεις, καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν Πρυτανείῳ λαικάσεις.
Αλ. ἐγώ;

153. *αὐτὸν ἀναδίδαξον*. Ita est vocum in membr. ordo, vulgato concinnior *ἀναδίδαξον αὐτόν*.

157. *τί ἐστιν*; Sic tres codd. Perperam vulgo *ἐστι*.

159. *Ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων*. Sic optime Dawesius. Vulgo *Ἀθηναίων* pessundato versu. Nam in *ταγὲς* prima semper producitur, quod exemplis multis ostendit catus Britannus. Alibi *Ἀθηναίων* male a librariis positum pro *Ἀθηνῶν* occurrit, ut Nub. 401. Mirum autem videri poterit *ταγὲς*, *ταγεύω* prima producta efferri, quæ corripitur in *ταγὰ*, *ταγεῦχος*, ut observatum fuit nobis ad Lys. 105. Si præter usum ratio aliqua diversitatis petatur, in derivatione quærenda est: dixerimque *ταγὲς* ortum ducere a præterito medio *τέτηγα*: *ταγὰ*, ab aoristo secundo *ἔταγον*.

163. *δευρὶ βλέπε*. Sic membr. Vulgo *δεῦρο*, quod ad metrum æque bonum est. Illud magis Atticum

164. *ἀρχέλας*. In membr. metro reclamante *ἀρχέλαος*.

165. *τῆς Πνυκός*. Sic A. B. Perperam vulgo *Πνυκός*.

166. *κλαστάσεις* a themate *κλαστάζω*, quod ideo monendum duxi, quia in hoc verbo gravis est error Henr. Stephani Thes. T. ii. col. 223. B. Suidas: *κλαστάσεις, κλάσεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τιμωρίων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις*. Male in membr. *κλαστήσεις*, ut memoriæ falsus Stephanus citavit: haud enim arbitror illam lectionem in ulla editione eum reperisse.

167. *λαικάσεις*. *πρὸς' ὑπόπους*. Expectabas *σιτήσεις*.

Δη. σὺ μέντοι· κοὐδέπω γε πάνυ' ὁρᾷς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι καὶ πρὸ τοὐλεὼν τοδί,
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.
Αλ. καθορῶ.
Δη. τί δαί; τἀμπόρια, καὶ τὰς ὀλκάδας;
Αλ. ἔγωγε.
Δη. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν
τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Χαλκηδόνα.
Αλ. εὐδαιμονήσω γ', εἰ διαστραφήσομαι;
Δη. οὔκ· ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέφυκεται.
γίγνει γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος.
Αλ. εἶπ' ἐμοὶ, καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὢν, ἀνὴρ γενήσομαι;
Δη. δι' αὐτὸ γάρτοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
ὅτιὴ πόνηρος, κἀξ ἀγορᾶς εἶ, καὶ θρασύς.
Αλ. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύσαι μέγα.
Δη. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ', ὅτι σαυτὸν οὐ φὴς ἄξιον;
ξυνειδέναι τι μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν;
Αλ. μὰ τοὺς θεούς,
εἰμ' ἐκ πονηρῶν γ'.
Δη. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
οἷον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.
Αλ. ἀλλ', ὦ 'γαθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
Δη. τουτί σε μόνον ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.

174. εἰς Χαλκηδόνα. Certissimam Palmerii emendationem hic et v. 1303. recepi. Libros qui nunc exstant invasit menda Καρχηδόνα librariorum stupore, quorum omnis turba rationi cedere debet.

175. In Av. 177. ἀποβλαύσεταί τι γ', = εἰ διαστραφήσομαι;

182. ἰσχύειν. Sic B. C. Vulgo ἰσχύσειν.

190. ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. Sic tres codd. et primariæ editiones omnes. In

ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς, οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῇς
ἃ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.

Αλ. πῶς δῆτά φησιν ὁ χρησμός ;

Δη. εὖ, νὴ τοὺς θεούς,
καὶ ποικίλως πως, καὶ σοφῶς ἠνιγμένος.
Ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης
γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον, αἱματοπώτην,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη·
κοιλιοπώλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάξει,
αἴ κεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται.

Αλ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν ; ἀναδίδασκέ με.

Δη. βυρσαίετος μὲν, ὁ Παφλαγὼν ἔσθ' οὑτοσί.

Αλ. τί δ' ἀγκυλοχείλης ἐστίν;

Δη. αὐτό που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.

Αλ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί;

Δη. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν·

Frobeniana primum operarum errore *καὶ* omissum fuit; exinde claudicavit versus in sequentibus editt. nemine mendam animadvertente. Farreanum oraculum consulere dedignatus est Berglerus.

195. *πῶς δῆτά φησιν ὁ χρησμός* ; Vulgo minus concinne *φήσ'*.

196. *σοφῶς ἠνιγμένος*. Sic recte Suidas in *ἠνιγμένος*. Vulgo *σαφῶς*. Vide Toupium Cur. nov. p. 57. *σοφῶς* et *σαφῶς* facile a librariis permutari potuerunt. Idem contigit Acharn. 401.

198. *κοάλιμον*. Suidas ; *κοάλιμος, μανιώδης· νοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι. ᾧ ὁ ἁλίθιος καὶ ὁ ἀνόητος κοάλιμος. ἴγκυται τῇ λέξει τὸ ἁλίμανον, ἤγουν τὸ μάντιον, καὶ τὸ νοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν· ὁ οὖν ἀνόητος καὶ μάντιν νοῶν, κοάλιμος λέγεται. κοάλιμος παρ' Ἀριστοφάνει οἱ ἁλίμανα νοοῦντες καὶ νοοῦντες.* Eustath. ad Il. p. 636. l. 54. *ἐν τοῦ ἁλῶ ὁ ἁλιὸς γίνεται, ὅστις ἐστὶ μάταιος, καὶ ὁ ἁλίμανος· ἔστι δὲ καὶ ὁ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ κοάλιμος, ἤγουν ἐν τῷ νοεῖν, ἤτοι νοεῖν, ἁλώμενος. ὁπόλου σημαινομένου ἐστὶ καὶ ἡ Ἀκκώ, τὸ περιπλανᾶσθαι πόρων, καὶ τὸ κωμικῶς εἰπεῖν μαινομένῳ, ἴσον δὲ τῷ μὴ νοεῖν. ἐκ δὲ τοῦ ἱερομνήμων κοαλίμων, ὃς τὸν ὑβρίζοντα δηλοῖ, καὶ Κοαλιμός, φασιν, ὁ τοῦ Κίμωνος πρόσωπος, ὃν' ὑβρίζωσιν.* Ionicum est *κοῶ* pro *νοῶ*. Vide Bentleium ad Callimachi fragm. liii.

207. Vulgo sic legitur hic versus:

ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ἀλλᾶς τ' αὖ μακρόν.

ubi admodum invenuste vox *μακρὸν* bis posita, variata prioris syllabæ quantitate, idque contra prosodiæ legem : nam

εἶθ' αἱματοπώτης ἐστὶν ὅ τ' ἀλλᾶς, χὠ δράκων.
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσειν, αἴκε μὴ θαλφθῇ λόγοις.
Αλ. τὰ μὲν λόγια καλεῖ με. θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον ὅς τ' εἰμ' ἐπιτροπεύειν ἐγώ.
Δη. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς, ποίει·
τάραττε, καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ προσποιοῦ,
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γέγονας κακὸς, ἀγοραῖος εἶ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ Πυθικόν.
ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα.
Αλ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οἵ τε πολύσιοι
δεδίασιν αὐτὸν, ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.

semper et ubique apud Comicum corripitur illa syllaba. Præterea, ut recte observavit Dawesius, postulat sermonis ratio, ut nomini ἀλλᾶς articulus, non secus atque antecedenti, δράκων, comes adjungatur. Certissima est acutissimi viri emendatio:

ὁ δράκων γάρ ἐστι μαχηδὸν, ὅ τ' ἀλλᾶς,
αἴ μαχηδόν.

210. αἴκε μὴ—Sunt ipsa oraculi verba, idcirco non sollicitanda, licet alias αἴκε in comico sermone locum non habeat. Proclive esset reponere ἤν γε μὴ—

211. τὰ μὲν λόγια καλεῖ με. Sic perspicue et distincte A. B. In C. λογί' ἀναλεῖ. Vulgo λόγι' αἰνάλλει με, quæ lectio non prorsus spernenda. Nostra tamen verior est, quam exhibet etiam Cod. Vat. Kustero adhibitus.

219. Sic legitur hic versus in primariis editt. integro saltem metro:

ἔχεις ἅπαντα τὰ πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.

Kusterus, non inspectis veteribus illis editionibus, quarum ad fidem ipse suam se recensuisse professus est, Genevensis mendam recoxit, in qua sic depravatus fuerat versus:

ἔχεις ἅπανθ' ἃ τὰ πρὸς τὴν πολῖτείαν, ἃ δεῖ.

Sicque in notis commentatur: *In versu hoc quædam redundant: Quare sic eum numeris suis restitues:*

ἔχεις τὰ πάντα πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.

Et sic postea in cod. Vat. Palat. scriptum reperi. At nos in tribus nostris codd. sine ulla varietate scriptum reperimus:

ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.

Quæ procul dubio vera lectio est. Melius enim in hac phrasi articulus omittitur.

220. τὸ Πυθικόν, subauditur μαντεῖον.

221. τῷ Κοαλέμῳ, tanquam stultitiæ Deo.

Δη. ἀλλ' εἰσὶν Ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι,
μισοῦντες αὐτὸν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοὶ,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιὸς,
κἀγὼ μετ' αὐτῶν, χὠ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ'. οὐ γάρ ἐστιν ἐξηκασμένος.
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται. τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

Νι. οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

Κλ. οὔ τοι, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς, χαιρήσετον,
ὁτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνώμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μιαρωτάτω.

Δη. οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς, ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα; μὴ ποδῶς τὰ πράγματα.
ἄνδρες Ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι', οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κἀπαναστρέφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν, ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
ἀλλ' ἀμύνου, καὶ δίωκε, καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

Χο. παῖε, παῖε τὸν πανοῦργον, καὶ ταραξιππόστρατον,
καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ Χάρυβδιν ἁρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον. πολλάκις γὰρ αὖτ' ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε, καὶ δίωκε, καὶ τάραττε, καὶ κύκα,
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ, μὴ 'κφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,

230. ἐξηκασμένος. Sic bene tres codd. Vulgo ἐξεικασμένος. Vide Piersonum ad Mœrin p. 182. et Valckenarium ab eo laudatum ad Phœnissas p. 54.

242. παραγίνεσθε. Sic scribi debuit, flagitante metro, cujus ad legem non adtenderunt, qui turpiter mendosum παραγίγνεσθε hic remanere passi sunt.

ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

Κλ. ὦ γέροντες Ἡλιασταί, φράτορες τριωβόλου,
οὓς ἐγὼ βόσκω, κεκραγὼς καὶ δίκαια κἀδικα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυναμοτῶν.

Χο. ἐν δίκῃ γ'· ἐπεὶ τὰ κοινὰ, πρὶν λαχεῖν, κατεσθίεις,
κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους, σκοπῶν,
ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,
καὶ σκοπεῖς γε, τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἁμνοκῶν,
πλούσιος, καὶ μὴ πόνηρος, καὶ τρέμων τὰ πράγματα·
κἦν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου, διαλαβὼν ἠγκύρισας,
εἶτ', ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐξεκολήβασας.

Κλ. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς· ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἑστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρίας χάριν.

Χο. ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες, οἷ ὑπέρχεται

254. Εὐκράτης ille est, qui innuitur supra v. 129. Stupas ille, aut stupea texta primum vendebat: postea ditior factus moletrinam habuisse videtur, unde etiam πυρεκστάλης Comico nostro dicitur in versu quem ex deperdita fabula profert Scholiastes:

καὶ σύ γε πυρεκστάλα Εὐκράτους στένακε.

261. ἁμνοκῶν. Suidas: πρεσβυτῶν, μωρῶν, ἠθῶν. Vel, ut Eustathius exponit ad Iliad. p. 962. l. 19. τῶν ὡς ἁμνῶν.

264. διαλαβὼν ἠγκύρισας. Sic flagitante sensu et sermonis ratione legendum. Male vulgo διαβαλὼν, ἀγκυρίσας. διαλαμβάνειν est *medium prehendere*, quod luctatores facere solent, ut Casaubonus observavit. In διαβαλὼν manifestus est error ex frequentissima in hoc verbo literarum transpositione. ἠγκύρισας est secunda persona aoristi ab ἀγκυρίζω, quod verbum etiam palaestricum est.

265. αὐτὸν ἐξεκολήβασας. Mendosissime vulgo ἐξεκολάβησας, barbare et pessundato metro. Lapsi sunt in hoc verbo librarii omnes. In membr. scriptum ἐξεκολάβησας. In C. ἐξεκολάβησας. Nos veram lectionem restituimus. Hesychius: κολοβάζει, ἐσθίει, κατατίνει. Bona quidem verbi scriptura est: sed prava interpretatio. κολοβάζει significat στρέφει, βιαῖ, *praedat, praecidit*, a κόλον et βαίνω: vel κατατανεῖ, ut exponit Suidas, παρὰ τὸ ἐπὶ κόλπῳ βαίνειν. κόλπα δὲ ἡ γαστήρ. Sed prior significatio κωμικωτέρα. Non unius assis sunt Casauboni et Kusteri interpretationes. Eadem forma mox occurrit συρεκάστει. κολοβάσει, συρεκάζει.

268. ἀνδρίας. Sic B. C. Vulgo ἀνδρείας.

269. μάσθλης. Suidas: ἰδίως ὁ μιμαλαγμίνας λῶρας καὶ ἱλαντας. μάσθλης ἀνθρώπους, ὁ μιμαλαγμίνος καὶ ἐπιρρίπτης ταῖς ποσπείραις. τὸ αὐτὸ δηλοῖ ᾗ τὸ γλωσσᾶς. Respicit ad Nub. 449. μάσθλα, μάσθλημα, *alutam* significat, *pellem confectam et*

ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς, κἀκκοβαλικεύεται.
ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτηὶ πεπλήξεται·
ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, πρὸς σκέλος κυρηβάσει.
Κλ. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὕφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.
Χο. καὶ κέκραγας, ὅσπερ αἰεὶ τὴν πόλιν καταστρέφεις;
Αλ. ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον τρέψομαι.
Χο. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Κλ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ξωμεύματα.
Αλ. ναὶ μὰ Δία, κἄγαγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσδραμὼν ἐς τὸ Πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ.
Δη. νὴ Δί', ἐξαγαγών γε τἀπόρρητ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας,
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
Κλ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
Αλ. τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
Κλ. καταβοήσομαι βοῶν σε.
Αλ. κατακεκράξομαί σε κράζων.
Κλ. διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῇς.
Αλ. κυνοκοπήσω σου τὸ νᾶτον.
Κλ. περιελῶ σ' ἀλαζονείας.
Αλ. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.

subactam.—*ὑπίσχεται ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς.* Male vulgo post *ὑπίσχεται* distinguitur, et versu seq. *ἰκκοβαλικεύεται* legitur, quo cum verbo, intransitive significante, *γέροντας ἡμᾶς* construunt: hi vero accusativi ad *ὑπίσχεται* pertinent. Proinde copulam quæ librarii errore exciderat, bene reponit Toup. ad Suidam iii. 258.

270. *κἀκκοβαλικεύεται.* In omnibus vocibus ex *καὶ* in crasis fit in *κἀκ*. Sic Ran. 201. *κἀκτενῶ*. 426. *κἄλλας, κἀναγεράγω*. Conc. 603. *κἀκτήσατο*. Av. 1108. *κἀκλίψουσι*. Vesp. 444. *κἀξαμίδων*.

277. Thesm. 94. *τοῦ γὰρ τιχνάζων ἡμίτριος ὁ πυραμοῦς.*

287. *κατακεκράξομαί σε κράζων.* Perperam vulgo *σου* pessumdato metro. Ut superiori versu *καταβοήσομαι* cum accusativo construitur, ita hic *κατακεκράξομαι* cum eodem casu, non aliter ferente trochaico versu. In Acharn. 711.

κατεβόησε δ' ἂν πυρφόρους τριακοσίους.

κατὰ cum verbis compositum tres casus promiscue adsciscit. Non aliter Comicum scripsisse sola evincit metri ratio, cui accedit Prisciani auctoritas, Kustero laudati. Locus est in Aldina editione, qua utor, fol. 235. verso.

Κλ. βλέψον εἴς μ' ἀσκαρδάμυκτος.
Αλ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
Κλ. διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.
Αλ. κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις.
Κλ. ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.
Αλ. νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀγοραῖον,
κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
Κλ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
καί σε φαίνω τοῖς Πρυτάνεσιν, 300
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
Χο. ὦ μιαρὲ, καὶ βδελυρὲ,
καὶ κεκράκτα, τοῦ σοῦ θράσους
πᾶσα μὲν γῆ πλέα
πᾶσα δ' ἐκκλησία,
καὶ τέλη, καὶ γράφαι,
καὶ δικαστήρι', ὦ
βορβοροτάραξι, καὶ
τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ- 310
μῶν ἀνατετυρβακὼς,
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς πόρους θυννοσκοπῶν.
Κλ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοὔπ', ὅθεν πάλαι καττύεται.
Αλ. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς
τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,

292. βλέψον εἰς μ' ἀσκαρδάμυκτος. Sic omnino legendum. In vulgata lectione versus claudicat syllaba redundante, βλέψον εἰς ἴμ' ἀσκαρδάμυκτος. In A. βλέψον μ' ἀσκαρδάμυκτος, numeris itidem corruptis, qui facile restituuntur reposita præpositione εἰς.

294. εἴ τι γρύξεις. Sic recte B. ut edidit Bern. Junta. Perperam Aldus γρύζεις. Facillime permutantur literæ ξ et ζ. quod et in hoc verbo acciderat Pl. 598.

312. ἀνακεκώφηκας. Sic tres codd. Suidas, si huc respexit, memoriæ falsus ἀνακεκόφηκας citavit, quod compositum græcæ linguæ genio adversari censet summus Hemsterhusius ad Luciani Timon. pag. 104.

καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.
Δη. κἀμὲ, νὴ Δία, τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατάγελων
πάμπολυν τοῖς δημόταις καὶ τοῖς φίλοις παρασχέθειν.
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνσον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.
Χο. ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνη
προστατεῖ τῶν ῥητόρων,
ἣ σὺ πιστεύων ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ὤν; ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος.
ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
σοῦ μιαρώτερος, ὥστ' ἐμὲ χαίρειν,
ὅς σε παύσει, καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
πανουργία τε, καὶ θράσει,

318. πρὶν ἡμέραν φορῆσαι. Id est πρὶν τινὰ ἀνὸ φορῆσαι ἡμέραν.

319. Vulgo legitur fœde corruptis numeris;

καὶ νὴ Δία, κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατάγελων.

Versus est tetrameter iambicus acatal. quo metri genere siquis unquam e Græcis alius usus est, Comicus sane noster auspiam; neque sic medios inter trochaicos ejusmodi versum immisisset. Certissime emendat Kusterus:

κἀμὲ, νὴ Δία, τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατάγελων.

320. τοῖς δημόταις. Perperam vulgo, metro jugulato, δημόταισι. Versus labem animadvertit Kusterus, sed pravam adhibuit medelam, articulum τοῖς ante φίλοις delendo.

321. Pagus Atticæ Περγασή. Vide Meursium in hac voce.

327. ὁ δ' Ἱπποδάμου. Sic codd. Subaudiendum videtur υἱὸς, quæ frequentissima est ellipsis. Illone autem modo legas, an Ἱπποδάμου, ad leporem hujus loci perinde est.

330. καὶ πάρεισι. Sic optime membr. et C. Inepte vulgo πάρεσει. *Vincet te nequitia.* πάρεισί σε πανουργία. Pro αὐτόθεν perperam in membr. et in margine codicis B. pro varia lectione, est. ἐνταῦθα.

331. Hic et sequens versus in unum conjuncti sic vulgo leguntur:

ἐν πανουργίᾳ τε, καὶ θράσει, καὶ κεδαλικιτύμασιν.

Quodnam sit illius versus metrum, exspecto qui me doceat. Præpositionem ἐν membr. non agnoscunt, nec C. versusque in hoc distincti, ut eos exhibui.

πανουργίᾳ τε, καὶ θράσει,
καὶ κεδαλικιτύμασιν.

Prior dimeter est iambicus: alter trochaicus catalect. Alibi monui in κίδαλος α longum esse, quam prosodiam servant derivata. Vide et dimetire versum supra 270.

Numerorum depravationem in vulgata hujus versus scriptura Kusterum fugisse arbitrabar. Postea vero deprehendi, nescio quo illius vel operarum errore in notas ad *Acharnenses* translatam fuisse notam, quam ad hunc *Equitum* versum scripserat, ubi conjicit legendum esse:

καὶ κοβαλικεύμασιν.
ἀλλ', ὦ τραφεὶς, ὅθεν πάρεισιν ἄνδρες, οἷπερ εἰσὶ,
τὴν δεῖξον, ὡς οὐδὲν λέγει τὸ ΣΩΦΡΟΝΩΣ ΤΡΑ-
ΦΗΝΑΙ.

Αλ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.
Κλ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις ;
Αλ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.
ἀλλ' αὖ τὸ, περὶ τῶ πρότερος εἰπεῖν, πρῶτα διαμαχοῦμαι.
Χο. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ', ὅτι κἀκ πονηρῶν.
Κλ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις ;
Αλ. οὐ μὰ Δία.
Κλ. ναὶ μὰ Δία.
Αλ. μὰ τὸν Ποσειδῶ.
Κλ. οἴμοι διαῤῥαγήσομαι.
Αλ. καὶ μήν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω.
Χο. πάρες, πάρες, πρὸς τῶν θεῶν, αὐτῷ διαῤῥαγῆναι.
Κλ. τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς λέγειν ἐναντίον ἐμοῦ ;
Αλ. ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ, καὶ καρυκοποιεῖν.
Κλ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι

ἐν πανουργίᾳ, θράσει τι, καὶ κοβαλικεύμασιν.

Et sic quidem profecto constant numeri: sed venustior est nostra lectio, quam præterea codices adfirmant.

333. ὅθεν πάρεισιν ἄνδρες. Vulgo ὅθεν πρὲ εἰσιν, invenuste repetita in eodem versu particula πρὲ. Similis erat menda in Vesp. 1050.

340. καὶ μήν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω. Sic scriptum oportuit. Vulgo corruptis numeris καὶ μὴν ἐγώ σ' οὐ παρήσω. Disyllabum est ἐγὼ οὖ. Vide Ran. 508. Non recte collineaverat Kusterus, infelix plerumque conjector, suadendo κἀγὼ μήν σ' οὐ παρήσω.

341. πάρες, πάρες, πρὸς τῶν θεῶν. Sic tres codd. sicque jamdudum ediderat Bern. Junta. In Aldina, e qua cetera omnes editt. derivata, imperativus πάρες a poëta geminatus, semel tantum positus erat. Facilis erat medela, ea ratione quam tetigi supra ad v. 32. Diversam tamen quæsivit Kusterus, meliora postmodum edoctus a Vat. cod. qui nostris concinit. Vide quanti erat optimam illam Juntinam editionem consuluisse.

342. Vulgo sic legitur hic versus:
τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἐναντία ;
Tetrameter est acatalecticus, quo metri genere Comicum nusquam usum fuisse modo dixi. Certissime emendo λέγειν ἐναντίον ἐμοῦ.

343. παρεστοῦσιν. Sic in membr. scriptum, unice σ, ut et apud Suidam, aliosque scriptores. In παρέστηκα per se longum est ε.

ἀμοσπάραικτον παραλαβὼν, πεταχειρίσαιο χρῆσῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι πεποιθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,
τὴν νύκτα θρυλλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὕδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνὺς, τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ᾧου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
Αλ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μοναυτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾷν;
Κλ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τιν' ; ὅστις εὐθὺς
θυννεῖα θερμὰ καταφαγὼν, κἄτ' ἐπιπιὼν ἄκρατον
οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
Αλ. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας, κἄτ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν, ἀναπόνιπτος,
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράξω.
Χο. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἥρεσας λέγων· ἓν δ' οὐ προσίεταί με
τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.
Κλ. ἀλλ' οὐ, λάβρακας καταφαγὼν, Μιλησίους κλονήσεις.
Αλ. ἀλλὰ σχελίδας ἐθηδοκὼς, ὠνήσομαι μέταλλα.
Κλ. ἐγὰ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν Βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
Αλ. ἐγὼ δὲ κινήσω γε σοι τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
Κλ. ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραζε κύδα.

352. Participium καταγλωττισμένην occurrit Thesm. 131. sed diversa ac in hoc loco significatione, cognata scilicet nomini καταγλώττισμα, quo utitur Noster Nub. 51. Hic καταγλωττίζειν valet *obtundere, loquacitate attonitum reddere.*

355. κασαλβάσω. Schol. λαλήσω.

358. Hunc versum citat Plutarchus in Nicia p. 210. edit. Bryani. λαρυγγιῶ, κασαλβάσομαι τῶν ἄλλων ῥητόρων, ἢ τὴν φάρυγγα αὐτῶν ἐκπιομαι. Ἀποπίνειν cum λαρυγγιῶ construitur, non cum ἐκπιόν.

362. σχελίδας. Attice pro σκελίδας. Vide Piersonium ad Mœris in σχινδαλμός. Hesychius utramque formam enotavit. σκελὶς, τὸ ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἕως τοῦ ὑπογαστρίου. σκιλίδες, τὰ περιφερῆ τεμάχια. σχιλίδες, περὶ ἰσημέρια τετμημένα· οἱ δὲ, πλευρίδες.

365. τῆς πυγῆς. Vulgo τῇ πυγῇ. Genitivum adfirmant membr. in quibus scriptum τῆς πυγμῆς. Non suismet ipsius natibus impulsum isiciarium se ejecturum minatur, qua ratione dativus τῇ πυγῇ locum haberet: sed ait se prehensis isiciarii natibus eum extractarum foras, vel se isiciarii nates impellendo eum ejecturum. Proinde hoc nomen in genitivo poni debuit ex linguæ indole. Sic infra 772.

καὶ τῇ περάγρᾳ τῶν ἰχθυδίων ἰλαύσω
ἐς Κεραμεικόν.

Χο. νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἀμέ γ' ἆρ', ἥνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς-
Κλ. οἷόν σε δήσω τῷ ξύλῳ.
Αλ. διώξομαί σε δειλίας.
Κλ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
Αλ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
Κλ. διαπατταλευθήσει χαμαί.
Αλ. περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.
Κλ. τὰς βλεφαρίδας σου περιτιλῶ.
Αλ. τὸν πρηγορεῶνά σου 'κτεμῶ.
Δη. καὶ νὴ Δῖ' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
εἰς τὸ στόμ', εἶτά γ' ἔνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ, σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
κεχῃνότος
τὸν πρωκτόν, εἰ χαλαζᾷ.
Χο. ἦ ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα·
καὶ λόγων ἐν πόλει
τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι·
καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἆρ' ἦν φαῦλον ὧδ'.
ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει.
νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὑρήσεις. ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.
Αλ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κἀτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἁμῶν θέρος.

366. κἀμέ γ' ἆρ'. Male vulgo κἀμὲ γάρ. Quod alibi dixi, γὰρ sæpe in γ' ἆρ' vel γ' ἄρ' mutandum esse, id palam ostendit metri in hoc versu lex, quæ librorum γὰρ prorsus respuit.

369. θρανεύσεται. Suidas: ἰσταθήσεται. θρόνον γὰρ τὸ ὑποπόδιον, ἵνα τὰ δίφραια ἱστάνωσι.

385. ὡς ἐὰν νυνί. Mediam vocalem, in impressis omissam, exhibent tres codices, omninoque recipi debuit, quum absque ea versus stare non possit. Trimeter est, ut præcedens, constans e tribus ereticis.

389. ὡς ἐὰν νυνί. Perperam vulgo, versu ruente, ὡς ἂν νυνί.

νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει, κἀποδόσθαι βούλεται.
Κλ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον,
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.
Χο. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύται,
κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος
τοῦ παρεστηκότος.
Κλ. εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, 400
καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.
Χο. ὦ περὶ πάντ', ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι,
δαιροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων,
εἶδε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ᾄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον·
Πῖνε, τῶν' ἐπὶ συμφοραῖς.—
τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶομαι, γέροντα πυῤῥοπίπην,
ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι, καὶ Βακχέβακχον ᾄσαι.

400. *εἰ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον.* *Nisi te odi,* FIAM *una de pelliceis stragulis Cratini.* ΓΕΝΟΙΜΗΝ optativus est, eam significationem habens, a qua denominatur, qua quum pollet, particulam *ἄν* nunquam adsciscit, quæ optativum potentialem semper comitatur. Ajax apud Sophoclem filio suo dicit:

ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος.

Optat. Si diceret *γένοι' ἄν*, longe diversus esset sensus, neque is sic absolutus; *Fieres patre fortunatior*, si tale quid, vel tale, contingeret. Hoc norunt tirones, qui primoribus labris græcam eruditionem adtigerunt. Quis igitur Kusterum non miretur, tam diversas modi illius significationes confundentem? Sic ille ad hunc versum: *Ceterum miror illud ἂν non solum in omnibus editt. vulgatis, sed etiam apud Pindari Scholiastem ad Pyth. iv. 410. et Suidam v. κώδιον occurrere; cum tamen corruptum sit, et Ms. Vat. Pal. ejus loco recte exhibeat ἄν.* Tres Regii codd. recte habent *ἂν*: et si centum forent, omnesque haberent *ἄν*, id nihilo minus rejiciendum esset. Mox v. 412. *ἢ μὴ παρεγενόμην*, optat, nec *ἄν* comitem habet. Similis locus est infra 767. Acharn. 151. exemplaque passim obvia. Vide quæ notavi ad Eurip. Phœn. 514.

401. Quam malus poëta Morsimus fuerit facetè innuit, quod etiam facit in Ran. v. 151. ubi in stercoream paludem demersos ait Hercules, qui Morsimi oratiunculam aliquam descripserint:

ἢ Μορσίμου τις βῆσσαν ἐξεγράψατο.

In eum et fratrem Melanthium acerrime invehit in fine parabasis Pacis. Erat autem par illud fratrum tragico etiam poëta natum, Philocle, cui non magis quam filiis pepercit Comicus noster. Vide Thesm. 168. Vesp. 462.

408. *ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι, καὶ Βακχέβακχον ᾄσαι.* Sic optime apud Suidam legitur in *ὦ περὶ πάντα*. Nec multum abscedit membr. et C. scriptura, *ἡσθέντ'*

Κλ. οὔ τοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ, μὰ τὸν Ποσειδῶ·
ἢ μή πού' Ἀλφαίῳ Διὸς σπλάγχνοισι παρασενοίμην. 410
Αλ. ἔγωγε, νὴ τοὺς κωδύλους, οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
ἠνεσχόμην ἐκ παιδίων, μαχαιρίδων τε πληγάς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐτραφείην.
Κλ. ἀπομαγδαλίας, ὥσπερ κύων, ὦ παμπόνηρε; πῶς οὖν
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ;
Αλ. καὶ, νὴ Δί', ἄλλα γ' ἐστί μου κάβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους, ἐπιλέγων τοιαυτί·
Σκέψασθε, παῖδες οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδόνες.—
οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον. 420
Χο. ὦ δεξιώτατον κρέας, ὡς σοφῶς γε προὐνοήσω·
ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων. πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
Αλ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκυστόμενος εἰς τὰς κοχώνας, τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν·

ἢ παιῶν' ἦσαι καὶ βαυχίσαιχον ἦσαι. Librariorum error manifestus est, et ad metri normam mane quam facile corrigi potuit. Impressorum lectio inficeta est: ἐσθίοντα, καὶ παιῶνα δὴ, καὶ βαυχίσαιχον ἦσαι.

412. μαχαιρίδων τε πληγάς. Sic Pollux x. 104. μαγειρικὰ δὲ, καὶ κοπίδες, καὶ δορίδια, καὶ μαχαιρίδες. Ἀριστοφάνους γοῦν ἐν Ἰσοπλοῦσιν ὁ μάγειρος λέγει, Μαχαιρίδων τε πληγάς.

414. ἀπομαγδαλίας σιτούμενος. Sic recte Suidas in ἀπομαγδαλία. Vulgo divisim et mutata constructione· ἀπὸ μαγδαλιᾶς. Sed verbum σιτοῦσθαι cum quarto casu jungitur, quod perite observavit Kusterus, in eo reprehendendus, quod sinceram lectionem in textu non reposuerit. Vulgatam agnoscit duobus locis ad Odyss. Eustathius, prava codicis sui scriptura deceptus, pag. 1887. l. 51. τῷ δὲ ἀπομάσσειν παράγωγον καὶ ἀπομαγδαλία, ἡ παρὰ τῷ Κωμικῷ μαγδαλιά. et p. 1857. l. 17. ἐν δὲ τοῦ τοιούτου ῥάσσειν καὶ ἀπορράγματα, καὶ ἀπόμαντρα, τὰ ἀπολαθάρματα, καὶ μαγδαλιὰ παρὰ τῷ Κωμικῷ παρὰ δὲ ἄλλοις καὶ ἀπομαγδαλία καὶ ἀπομαγδαλίς, ψωμὶς, εἰς ὃν ἐμπασσόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ δείπνον, ἰχθύσκου χυσί.

416. μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ. In membr. scriptum μάχει σὺ κεφάλῳ, duabus, seu potius, ut reor, tribus deficientibus syllabis. Non enim video qui in κυνοκεφάλῳ penultima produci possit. Scripserat Comicus: μάχει σύ γε κυνοκεφάλῳ, qua ratione constant versus numeri, siquidem tribrachys loco iambi ante syllabam catalecticam ponitur.

422. Urticas esitabant veteres, quæ ad mensas adhibebantur, dum adhuc teneræ essent, id est ineunte vere. Inde jocus Chori: ait enim isiciarium adventum veris observasse in furtis faciendis, sicut illi observant, qui urticis vescuntur. *E notis Casauboni.*

424. Vulgo legitur sine ulla metri forma:

ἀποκυστόμενος εἰς τὰ κόχωνα, τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν.

ἔστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα·
Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' ὁ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.—

Χο. εὖ γε ξυνέβαλεν αὖτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ', ἀφ' οὗ ξυνέγνω
ἐπὶ πιῶρκεῖν δ' ἡρπακὼς, καὶ κρέας ὁ πρωκλὸς εἶχεν.

Κλ. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους· εἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη, καὶ μέγας καθιείς,
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν, καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.

Αλ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἶτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὖριον, πλάσιν σε μακρὰ κελεύων.

Δη. κἄγωγ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.

Κλ. οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα, καὶ παροίξει, τάλαντα πολλὰ κλέψας Ἀθηναίων.

Χο. ἄθρει, καὶ τοῦ πνοὸς παρίει·
ὡς οὗτος ἤδη Καισίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.

Κλ. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχων εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.

Recte in B. scriptum εἰς τὰς καχόσας, ut vulgati etiam libri habent infra v. 484. At male idem cod. ut reliqui, ἀπάμυνον, pro quo, flagitante metro, reponi debuit Attica forma ἀπάμυν. Vide ad Aves 520.

ἀπαμυνουμένους εἰς τὰς καχόσας, τοὺς θεοὺς ἀπάμυν.

428. καὶ πρίας ὁ πρωκτὸς ἴχνη. Obscœnus est jocus, quem intelliges, si conferis notata ad Ran. 1070.

430. καὶ μέγας καθιείς. Si Scholiastæ vim hujus participii non adsecuti sunt, in eoque interpretando ridicule lapsi sunt, non ideo sollicitanda est sincera poëtæ manus, quam temere mutatum ivit Dawesius. Cum καθιείς subaudi ἐμαυτὸν, *demittens me*, nempe terram versus et mare. Vento se comparat, qui summo in aëre gignitur, ibique aliquamdiu subsistit, postea deorsum vergit, et in terram ruit. Hanc venti naturam pulcherrimis versibus describit Apollonius Argon. ii. quos, quia nonnihil huc faciunt, adponam.

Ζεὺς δ' ἀνέμων Βορέαο μένος πίσυρσιν ἄϋτμαι,
ἤματι σημαίνων διερὴν ὁδὸν Ἀργοῦσιν.
αὐτὰρ ὅγ' ἡμάτιος μὲν ὑφ' οὔρεσι φύλλ' ἰνίσσεσι
τανυθὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσας ἀκρεμόνεσσι·
νυκτὶ δ' ἴση πόντονδε πιλώριος.

Quid valent ultima ista? nonne? νυκτὶ δὲ μέγας καθεὶς ἐαυτὸν πόντονδε. His scriptis video locum hunc fere ad eundem modum vindicasse doctissimum virum Jo. Toupium ad Suidam ii. 45. cujus miror non meminisse Thomam Burgessium in Appendice novæ Miscellaneorum editionis.

437. ὡς οὗτος ἤδη Καισίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ. Venti nomen est Καισίας, quod cuivis notum. Illud, Scholiaste præeunte, perite reponendum monuit Kusterus. In primariis editt. erat: ὡς οὗτος ἤδη καισίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ. Scielus nescio quis e novissimis editoribus ineptum versui fulcrum addidit, ὡς οὗτος ἤδη γε καισίας—Codices veterum editt. lectionem exhibent: in solo B. superscripta varia lectio καισίας.

Αλ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾷν;
Χο. ὦνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς δὴ Θρίους παρίει.
Αλ. τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.
Κλ. φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.
Αλ. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
Κλ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε φη-
μὶ γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
Αλ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων—
Κλ. ποίων; φράσον.
Αλ. τῶν Βυρσίνης, τῆς Ἱππίου,
Κλ. κόβαλος εἶ.
Αλ. πανοῦργος εἶ.
Χο. παῖ ἀνδρικῶς.
Κλ. ἰοὺ, ἰού.
τύπτουσί μ' οἱ ξυναμόται.
Χο. παῖ αὐτὸν ἀνδρικώτατα, καὶ
γάστριζε τοῖσιν ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις·
χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.

440. ὦνήρ. Vulgo minus bene ἀνήρ. —ἂν ἡδέως λάβοι. Solœce in membr. λάβῃ.—τοὺς δὴ Θρίους. Sic omnino ad metri legem scribi debuit. Perperam vulgo τοὺς δὲ Θρίους. tanquam si δὲ ante literas Θρ produci posset. Pejus adhuc in duobus codd. τοὺς τιΘρίους: in tertio τούς τι Θρίους, et sic est in primariis editionibus. Θρίοι vox est nautica. Schol. οἱ ἰσχνοὶ κάλοι, οὓς ἐπιφέρουσι καλοῦσιν οἱ ναῦται· οὗς, ὅταν ἐνδεᾖ τὸ πνεῦμα, πρότονοι ἢ πρῴραις χαλῶσι. Est etiam vox nautica πνεῦς, quarto ante versu; sed ea magis obvia et nemini non nota. Vide Apollonium modo laudatum ii. 932.

443. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν. Male vulgo εἴκοσι. In dimetris ultima syllaba non est indifferens, quod observatum fuit ad Ran. 984.

449. Βυρσίνης, τῆς Ἱππίου. Subauditur γυναικός. Hippiæ uxor erat Myrrhine Calliæ filia. Hujus nomen in Βυρσίνη facete mutat Comicus, ut supra v. 59. a βύρσα, Cleoni coriariam artem objiciens. Vide Meursii Pisistratum cap. xvii.

454. Vulgo γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις, ubi inserta copula pro metri fulcro invenustum correctorem sapit. Legendum, γάστριζε τοῖσιν ἐντέροις.

456. χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα. Tanquam a κολάσμα, ficto verbo a præcedente nomine κόλοις. Sic quidem post Scholiastem novi interpretes, quibus ac-

ὦ γεννικώτατον κρέας, ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως Ϟ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισι.
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως, ὥσπερ ἡδόμεσθα;
Κλ. ταυτὶ, μὰ τὴν Δήμητρά, μ' οὐκ ἐλάνθανε
τεκταινόμενα τὰ πράγματ'· ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμενά γε τὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
Χο. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;
Αλ. οὔκουν μ', ἐν Ἄργει οἷα πράττει, λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα,
ἐγῷδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
Χο. εὖγ', εὖγε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.
Αλ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὖτ' ἐκεῖθεν αὖ.
καὶ ταῦτά μ', οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδοὺς, ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.
Κλ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς Βουλὴν ἰὼν,
ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐπὶ τῇ πόλει,
καὶ πάνθ', ἃ Μήδοις καὶ Βασιλεῖ ξυνώμνυτε,

cedo ἰκὼν, *ibimne* δὶ θυμῷ. Quin lectionem mutarem obstitit codd. consensus. Credo tamen scripsisse Comicum κολῇς, a κολάζω, servata eadem adlusione ad præcedens nomen κίλοις. Futurum κολάσω Attici contrahunt in κολῶ, ut ἐλάσω in ἐλῶ, σπεδάσω in σπεδῶ, aliaque passim in his fabulis obvia. κολῇς, ut ἐλᾷς. Videat jam eruditus lector, an satius fuisset librarios plorare jubere, illudque in textu reponere.

464. ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις. Nulla in his allusio est ad proverbium ἐξ ἁμάξης λέγειν, quod satis inepte somniatur Berglerus. Usus erat verbis Cleo fabrorum lignariorum propriis, τεκταίνειν, γομφοῦν, κολλᾶν. Idcirco isiciario dicit Chorus: *Tu vero ne unicum quidem verbum a carpentario mutuaberis, quo in hunc invehas?* Postea autem, quum isiciarius verbis usus esset falrorum ferrariorum propriis, συμφυσᾶν, χαλκεύειν, laudat eum Chorus, εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων, quia, ut ferrum validius est ligno, ita ille fortius Cleonem aggrediebatur.

465. οἷα πράττει. Vulgo πράττεις manifesto errore.

478. ξυνώμνυτε. Sic membr. Vulgo ξυνόμνυτε.

καὶ κοβαλικεύμασιν.
ἀλλ', ὦ τραφεὶς, ὅθεν πάρεισιν ἄνδρες, οἵπερ εἰσὶ,
νῶν δεῖξον, ὡς οὐδὲν λέγει τὸ ΣΩΦΡΟΝΩΣ ΤΡΑ-
ΦΗΝΑΙ.

335 Αλ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.
336 Κλ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις ;
Αλ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.
337 ἀλλ' αὐτὸ, περὶ τῶ πρότερος εἰπεῖν, πρᾶτα διαμαχοῦμαι.
338 Χο. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ', ὅτι κἀκ πονηρῶν.
339 Κλ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις ;
Αλ. οὐ μὰ Δία.
Κλ. ναὶ μὰ Δία.
Αλ. μὰ τὸν Ποσειδῶ.
340 Κλ. οἴμοι διαῤῥαγήσομαι.
Αλ. καὶ μήν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω. 340
Χο. πάρες, πάρες, πρὸς τῶν θεῶν, αὐτῷ διαῤῥαγῆναι.
Κλ. τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς λέγειν ἐναντίον ἐμοῦ ;
Αλ. ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ, καὶ καρυκοποιεῖν.
Κλ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι

ἰν πανουργίᾳ, θράσει τι, καὶ κοβαλικεύμασιν.
Et sic quidem profecto constant numeri: sed venustior est nostra lectio, quam præterea codices adfirmant.

333. ὅθεν πάρεισιν ἄνδρες. Vulgo ὅθεν περ εἰσὶν, invenuste repetita in eodem versu particula περ. Similis erat menda in Vesp. 1050.

340. καὶ μήν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω. Sic scriptum oportuit. Vulgo corruptis numeris καὶ μὴν ἐγώ σ' οὐ παρήσω. Disyllabum est ἐγὼ οὐ. Vide Ran. 508. Non recte collineaverat Kusterus, infelix plerumque conjector, suadendo κἀγὼ μήν σ' οὐ παρήσω.

341. πάρες, πάρες, πρὸς τῶν θεῶν. Sic tres codd. sicque jamdudum ediderat Bern. Junta. In Aldina, e qua ceteræ omnes editt. derivatæ, imperativus πάρες a poëta geminatus, semel tantum positus erat. Facilis erat medela, ea ratione quam tetigi supra ad v. 32. Diversam tamen quæsivit Kusterus, meliora postmodum edoctus a Vat. cod. qui nostris concinit. Vide quanti erat optimam illam Juntinam editionem consuluisse.

342. Vulgo sic legitur hic versus:
τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἐναντία ;
Tetrameter est acataleoticus, quo metri genere Comicum nuspiam usum fuisse modo dixi. Certissime emendo λέγειν ἐναντίον ἐμοῦ.

343. καρυκοποιεῖν. Sic in membr. scriptum, unico ι, ut et apud Suidam, aliosque scriptores. In καρύκη per se longum est υ.

ὑμοσπάρακτον παραλαβὼν, πανταχειρίσαιο χρῃσῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι ποιῆσαι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,
τὴν νύκτα θρυλλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὕδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνὺς, τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ᾧ που δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
Αλ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν ποεῖς, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονατάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾷν;
Κλ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τιν'; ὅστις εὐθὺς
θυννεῖα θερμὰ καταφαγὼν, κἄτ' ἐπιπιὼν ἄκρατον
οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
Αλ. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας, κἄτ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν, ἀναπόνιπτος,
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράξω.
Χο. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἓν δ' οὐ προσίεταί μοι
τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.
Κλ. ἀλλ' οὐ, λάβρακας καταφαγὼν, Μιλησίους κλονήσεις.
Αλ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς, ὠνήσομαι μέταλλα.
Κλ. ἐγὰ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν Βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
Αλ. ἐγὼ δὲ κινήσω γε σοι τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
Κλ. ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραζε κύδα.

352. Participium *κατιγλωττισμένον* occurrit Thesm. 131. sed diversa ac in hoc loco significatione, cognata scilicet nomini *κατιγλώττισμα*, quo utitur Noster Nub. 51. Hic *κατιγλωττίζειν* valet *obtundere, loquacitate attonitum reddere.*

355. *κασαλβάσω.* Schol. *λοιδορήσω.*

358. Hunc versum citat Plutarchus in Nicia p. 210. edit. Bryani. *λαρυγγιῶ, κασαλβάσομαι τῶν ἄλλων ῥητόρων, ἢ τὴν φάρυγγα αὐτῶν ἐντεμῶ.* Ἀνασείσαντες cum *λαρυγγιῶ* construitur, non cum *ἐντεμῶ.*

362. *σχιλίδας.* Attice pro *σκιλίδας.* Vide Piersonium ad Mœris in *σχινδαλμός.* Hesychius utrasque formam enotavit. *σκιλλὶς, τὸ ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἕως τοῦ ὑστερικοῦ. σκιλίδες, τὰ περιπίπτα τεμάχια. σχιλίδες, πρὸς ὑπερπίπτα τετραμμένα· οἱ δὲ, πλευρίδες.*

365. *τῆς πυγῆς.* Vulgo *τῇ πυγῇ.* Genitivum adfirmant membr. in quibus scriptum *τῆς πυγμῆς.* Non suismet ipsius natibus impulsum isiciarium se ejecturum minatur, qua ratione dativus *τῇ πυγῇ* locum haberet: sed ait se prehensis isiciarii natibus eum extractarum foras, vel se isiciarii nates impellendo eum ejecturum. Proinde hoc nomen in genitivo poni debuit ex linguæ indole. Sic infra 772.

καὶ τῇ περάγρᾳ τῶν ἰσχιάδων ἰλυόμην
ἐς Κερμωνικόν.

Χο. νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἀμέ γ' ἆρ', ἥπερ γε τοῦτον ἕλκῃς.
Κλ. οἷόν σε δήσω τῷ ξύλῳ.
Αλ. διώξομαί σε δειλίας.
Κλ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
Αλ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς. 370
Κλ. διαπατταλευθήσει χαμαί.
Αλ. περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.
Κλ. τὰς βλεφαρίδας σου περιτιλῶ.
Αλ. τὸν πρηγορεῶνά σου 'κτεμῶ.
Δη. καὶ νὴ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
εἰς τὸ στόμ', εἶτά γ' ἔνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ, σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
κεχηνότος 380
τὸν πρωκτόν, εἰ χαλαζᾷ.
Χο. ἦ ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα·
καὶ λόγων ἐν πόλει
τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι·
καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἄρ' ἦν φαῦλον ὧδ'.
ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει.
νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὑρήσεις. ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι. 390
Αλ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κἄτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.

366. κἀμέ γ' ἆρ'. Male vulgo κἀμὲ γάρ. Quod alibi dixi, γὰρ sæpe in γ' ἄρ' vel γ' ἆρ' mutandum esse, id palam ostendit metri in hoc versu lex, quæ librorum γὰρ prorsus respuit.

369. θρανεύσεται. Suidas: ἰσταθήσεται. θρᾶνον γὰρ τὸ ὑποπόδιον, ὅπου τὰ δίφρατα ἱστάνται.

385. ὃν ἆρ' ἦν. Mediam vocalem, in impressis omissam, exhibent tres codices, omninoque recipi debuit, quum absque ea versus stare non possit. Trimeter est, ut præcedens, constans e tribus creticis.

389. ὡς ἐὰν νυνί. Perperam vulgo, versu ruente, ὡς ἂν νυνί.

νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει, κἀποδόσθαι βούλεται.
Κλ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον,
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.
Χο. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται,
κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος
τοῦ παρεστηκότος.
Κλ. εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, 400
καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.
Χο. ὦ περὶ πάντ', ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι,
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων,
εἶθε φαύλως, ὥσπερ εὕρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ᾄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον·
Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.—
τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶομαι, γέροντα πυῤῥοπίπην,
ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι, καὶ Βακχέβακχον ᾆσαι.

400. *εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον.* *Nisi te odi,* FIAM *una de pelliceis stragulis Cratini.* ΓΕΝΟΙΜΗΝ optativus est, eam significationem habens, a qua denominatur, qua quum pollet, particulam *ἄν* nunquam adsciscit, quæ optativum potentialem semper comitatur. Ajax apud Sophoclem filio suo dicit:

ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος.

Optat. Si diceret *γένοι' ἄν*, longe diversus esset sensus, neque is sic absolutus; *Fieres patre fortunatior*, si tale quid, vel tale, contingeret. Hoc norunt tirones, qui primoribus labris græcam eruditionem adtigerunt. Quis igitur Kusterum non miretur, tam diversas modi illius significationes confundentem? Sic ille ad hunc versum: *Ceterum miror illud ἂν non solum in omnibus editt. vulgatis, sed etiam apud Pindari Scholiastem ad Pyth.* iv. 410. *et Suidam* v. *κώδιον occurrere; cum tamen corruptum sit, et Ms. Vat. Pal. ejus loco recte exhibeat ἄν.* Tres Regii codd. recte habent *ἂν*: et si centum forent, omnesque haberent *ἄν*, id nihilo minus rejiciendum esset. Mox v. 412. *εἰ μὴ παρεγενόμην*, optat, nec *ἄν* comitem habet. Similis locus est infra 767. Acharn. 151. exemplaque passim obvia. Vide quæ notavi ad Eurip. Phœn. 514.

401. Quam malus poëta Morsimus fuerit facetè innuit, quod etiam facit in Ran. v. 151. ubi in stercoream paludem demersos ait Hercules, qui Morsimi orationem aliquam descripserint:

ἢ Μορσίμου τις βῆσον ἐξεγράψατο.

In eum et fratrem Melanthium acerrime invehit in fine parabasis Pacis. Erat autem par illud fratrum tragico etiam poëta natum, Philocle, cui non magis quam filiis pepercit Comicus noster. Vide Thesm. 168. Vesp. 462.

408. *ἀσθέντ' ἰηπαιωνίσαι, καὶ Βακχέβακχον ᾆσαι.* Sic optime apud Suidam legitur in *ὦ περὶ πάντα*. Nec multum abscedit membr. et C. scriptura, *ἀνθέντ'*

Κλ. οὔ τοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ, μὰ τὸν Ποσειδῶ· ἢ μή ποθ' Ἁλοᾶσι Διὸς σπλάγχνοισι παραδειπνήσειν.
Αλ. ἔγωγε, νὴ τοὺς καυδύλους, οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς ἠνεσχόμην ἐκ παιδίων, μαχαιρίδων τε πληγάς, ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἶμαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
Κλ. ἀπομαγδαλίας, ὥσπερ κύων, ὦ ταμπόνηρε; πῶς οὖν κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ;
Αλ. καὶ, νὴ Δί', ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος. ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους, ἐπιλέγων τοιαυτί· Σκέψασθε, παῖδες οὐχ ὁρᾶθ'; ἅπαν νέα, χελιδών,— οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.
Χο. ὦ δεξιώτατον κρέας, ὡς σοφῶς γε προὐνοήσω· ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων. πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
Αλ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν, ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰς κοχώνας, τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν·

ἢ παιῶν' ᾖσαι καὶ βαυχίσαιχον ᾖσαι. Librariorum error manifestus est, et ad metri normam mox quam facile corrigi potuit. Impressorum lectio inficeta est: ἠσθίουν, καὶ παιῶνα δὴ, καὶ βαυχίσαιχα ᾖσαι.

418. μαχαιρίδων τε πληγάς. Sic Pollux x. 104. μαγειρικὰ δὲ, καὶ κοπίδες, καὶ δορίδες, καὶ μαχαιρίδες. Ἀριστοφάνους γοῦν ἐν Ἰσσαίοις ὁ μάγειρος λέγει, Μαχαιρίδων τε πληγάς.

414. ἀπομαγδαλίας σιτούμενος. Sic recte Suidas in ἀπομαγδαλία. Vulgo divisim et mutata constructione· ἀπὸ μαγδαλιᾶς. Sed verbum σιτεῖσθαι cum quarto casu jungitur, quod perite observavit Kusterus, in eo reprehendendus, quod sinceram lectionem in textu non reposuerit. Vulgatam agnoscit duobus locis ad Odyss. Eustathius, prava codicis sui scriptura deceptus, pag. 1887. l. 51. τοῦ δὲ ἀπομάσσειν παρόμοιον καὶ ἀπομαγδαλία, ἡ παρὰ τῷ Κωμικῷ μαγδαλιά. et p. 1857. l. 17. ἐν δὲ τοῦ τυυδάσαι μάσσειν καὶ ἀπομάγματα, καὶ ἀπόμαγδα, τὰ ἀπομαθήματα, καὶ μαγδαλιὰ παρὰ τῷ Κωμικῷ. παρὰ δὲ ἄλλοις καὶ ἀπομαγδαλία καὶ ἀπομαγδαλίς, ψωμὸς, εἰς ὃν ἐμπασσόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ δίκτυον, ἰχθύσκοι κυσί.

416. μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ. In membr. scriptum μάχει σὺ κεφάλῳ, duobus, seu potius, ut reor, tribus deficientibus syllabis. Non enim video qui in κυνοκεφάλῳ penultima produci possit. Scripserat Comicus: μάχει σύ γε κυνοκεφάλῳ, qua ratione constant versus numeri, siquidem tribrachys loco iambi ante syllabam catalecticam ponitur.

422. Urticas esitabant veteres, quæ ad mensas adhibebantur, dum adhuc teneræ essent, id est ineunte vere. Inde jocus Chori: ait enim isiciarium advenisse in furtis faciendis, sicut illi observant, qui urticis vescuntur. E notis Casauboni.

424. Vulgo legitur sine ulla metri forma:

ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κόχωνα, τοὺς θεοὺς ἀπώμνυον.

ἔστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα·
Οὐκ ἴσθ' ὅπως ὁ παῖς δδ' ἐς τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.—
Χο. εὖ γε ξυνέβαλεν αὖτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ', ἀφ' οὗ ξυνέγνω·
ὀτιὴ 'πιώρκεις δ' ἡρπακώς, καὶ κρέας ὁ πρωκλὸς εἶχεν.
Κλ. ἐγώ σε παύσω τοῦ θρέμματος· εἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σου λαμπρὸς ἤδη, καὶ μέγας καθιείς,
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν, καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.
Αλ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἶτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὖριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύων.
Δη. κἄγωγ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
Κλ. οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα, κἀπιρρολίξει, τάλαντα πολλὰ
κλέψας Ἀθηναίων.
Χο. ἄθρει, καὶ τοῦ πνοὸς παρίει·
ὡς οὗτος ἤδη Καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.
Κλ. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχων εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.

Recte in B. scriptum εἰς τὰς κεχόνας, ut vulgati etiam libri habent infra v. 484. At male idem cod. ut reliqui, ἀπάμυνον, pro quo, flagitante metro, reponi debuit Attica forma ἀπάμυν. Vide ad Aves 520.

ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰς κεχόνας, ὅθεν θεοὺς ἀπάμυνον.

428. καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν. Obscœnus est jocus, quem intelliges, si conferis notata ad Ran. 1070.

430. καὶ μέγας καθιείς. Si Scholiastæ vim hujus participii non adsecuti sunt, in eoque interpretando ridicule lapsi sunt, non ideo sollicitanda est sincera poëtæ manus, quam temere mutatum ivit Dawesius. Cum καθιείς subaudi ἐμαυτὸν, *demittens me*, nempe terram versus et mare. Vento se comparat, qui summo in aëre gignitur, ibique aliquamdiu subsistit, postea deorsum vergit, et in terram ruit. Hanc venti naturam pulcherrimis versibus describit Apollonius Argon. ii. quos, quia nonnihil huc facinnt, adponam.

Ζεὺς δ' ἀνέμων Βορέαο μένος πίσυρσιν ἄϋτας,
ἔλασεν σημαίνων διερὴν ὁδὸν Ἀρκτούροιο.
αὐτὰρ ὅγ' ἡμάτιος μὲν ἐν οὔρεσι φύλλ' ἰσίνασσε
τυνθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀέσσειν ἀκριμόνησι·
νυκτὶ δ' ἰὼν πόντονδε πιλώριος.

Quid valent ultima ista? nonne? νυκτὶ δὲ μέγας καθεὶς ἑαυτὸν πόντονδε. His scriptis video locum hunc fere ad eundem modum vindicasse doctissimum virum Jo. Toupium ad Suidam ii. 45. cujus miror non meminisse Thomam Burgessium in Appendice novæ Miscellaneorum editionis.

437. ὡς οὗτος ἤδη Καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ. Venti nomen est Καικίας, quod cuivis notum. Illud, Scholiaste præeunte, perite reponendum monuit Kusterus. In primariis editt. erat: ὡς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ. Scielus nescio quis e novissimis editoribus ineptum versui fulcrum addidit, ὡς οὗτος ἤδη γε καικίας—Codices veterum editt. lectionem exhibent: in solo B. superscripta varia lectio καικίας.

Αλ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾷν;
Χο. ὦνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς δὴ Θρίους παρίει.
Αλ. τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.
Κλ. φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.
Αλ. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
Κλ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε φη-
μὶ γεγονέναι τῶν τῆς Θεοῦ.
Αλ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων—
Κλ. ποίων; φράσον.
Αλ. τῶν Βυρσίνης, τῆς Ἱππίου,
Κλ. κόβαλος εἶ.
Αλ. πανοῦργος εἶ.
Χο. παῖ ἀνδρικῶς.
Κλ. ἰοὺ, ἰού.
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
Χο. παῖ αὐτὸν ἀνδρικώτατα, καὶ
γάστριζε τοῖσιν ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις·
χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.

440. ὦνήρ. Vulgo minus bene ἀνήρ. —ἂν ἡδέως λάβοι. Solœce in membr. λάβῃ.—τοὺς δὴ Θρίους. Sic omnino ad metri legem scribi debuit. Perperam vulgo τοὺς δὴ Θρίους. tanquam si δὴ ante literas Θρ produci posset. Pejus adhuc in duobus codd. τοὺς τιΘρίους: in tertio τοὺς τι Θρίους, et sic est in primariis editionibus. Θρίοι vox est nautica. Schol. οἱ ἰσχυροὶ πάλαι, οὓς ἀφέρους καλοῦσιν οἱ ναῦται· οὓς, ὅταν ἐκδῷ τὸ πνεῦμα, πρότονος ἢ πρῴρας χαλῶσι. Est etiam vox nautica πνοῦς, quarto ante versu; sed ea magis obvia et nemini non nota. Vide Apollonium modo laudatum ii. 932.

443. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν. Male vulgo εἴκοσι. In dimetris ultima syllaba non est indifferens, quod observatum fuit ad Ran. 984.

449. Βυρσίνης, τῆς Ἱππίου. Subauditur γυναικός. Hippiæ uxor erat Myrrhine Callix filia. Hujus nomen in Βυρσίνη facete mutat Comicus, ut supra v. 59. a βύρσα, Cleoni coriariam artem objiciens. Vide Meursii Pisistratum cap. xvii.

454. Vulgo γάστριζι καὶ τοῖς ἐντέροις, ubi inserta copula pro metri fulcro invenustum correctorem sapit. Legendum, γάστριζι τοῖσιν ἐντέροις.

456. χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα. Tanquam a κολάομαι, ficto verbo a præcedente nomine κόλοις. Sic quidem post Scholiastem novi interpretes, quibus ac-

ὦ γεννικώτατον κρέας, ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανείς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισι.
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως, ὥσπερ ἠδόμεσθα;
Κλ. ταυτὶ, μὰ τὴν Δήμητρά, μ' οὐκ ἐλάνθανε
τεκταινόμενα τὰ πράγματ'· ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμενά γε τὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
Χο. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;
Αλ. οὔκουν μ', ἐν Ἄργει οἷα πράττει, λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα,
ἐγῷδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
Χο. εὖγ', εὖγε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.
Αλ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὖτ' ἐκεῖθεν αὖ.
καὶ ταῦτά μ', οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδοὺς, ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.
Κλ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς Βουλὴν ἰὼν,
ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐπὶ τῇ πόλει,
καὶ πάνθ', ἃ Μήδοις καὶ Βασιλεῖ ξυνώμνυτε,

cedo ἰὼν, δίκαιον δὲ θυμῷ. Quin lectionem mutarem obstitit codd. consensus. Credo tamen scripsisse Comicum κολῇς, a κολάζω, servata eadem adlusione ad præcedens nomen πίλους. Futurum κολάσω Attici contrahunt in κολῶ, ut ἐλάσω in ἐλῶ, σπεύσω in σπεύδω, aliaque passim in his fabulis obvia. κολᾷς, ut ἐλᾷς. Videat jam eruditus lector, an satius fuisset librarios plorare jubere, illudque in textu reponere.

464. ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις. Nulla in his allusio est ad proverbium ἐξ ἀμάξης λέγειν, quod satis inepte somniatur Berglerus. Usus erat verbis Cleo fabrorum lignariorum propriis, τεκταίνειν, γομφοῦν, κολλᾶν. Idcirco isiciario dicit Chorus: *Tu vero ne unicum quidem verbum a carpentario mutuaberis, quo in hunc invehas?* Postea autem, quum isiciarius verbis usus esset falrorum ferrariorum propriis, συμφυσᾶν, χαλκεύειν, laudat eum Chorus, εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων, quia, ut ferrum validius est ligno, ita ille fortius Cleonem aggrediebatur.

465. οἷα πράττει. Vulgo πράττεις manifesto errore.

478. ξυνόμνυτε. Sic membr. Vulgo ξυνόμνυτε.

καὶ τἀκ' Βοιωτῶν ταῦτα συντυρεύμενα.
Αλ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὄνιος;
Κλ. ἐγώ σε, νὴ τὸν Ἡρακλέα, παραστορῶ.
Χο. ἄγε δὴ, σὺ τίνα νοῦν, ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
νυνὶ δὲ δείξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
ἐς τὰς κοχώνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
θεύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον,
ὥσθ' οὗτος ἐμπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ κραγὸν κεκράξεται.
Αλ. ἀλλ' εἶμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
Χο. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτωΐ,
ἵν' ἐξολισθαίνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
Αλ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
Χο. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί.
Αλ. τί δαί;
Χο. ἵν' ἄμεινον, ὦ 'τὰν, ἐσκορδισμένος μάχῃ.
καὶ σπεῦδε ταχέως.
Αλ. ταῦτα δρῶ.
Χο. μέμνησό νυν
δάκνειν, καταβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χοὔπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἥξεις πάλιν.
ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς Ἀγοραῖος· καὶ νικήσας
αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.

483. νυνὶ δὲ δείξεις. Vulgo νυνὶ δὲ δείξεις. Illud pro varia lectione adscriptum margini cod. C.—
490. ταυτί. In B. ταδί.
492. ταυταγί. Male vulgo ταυτί γε. Idiotismus hic Atticismi saepe a librariis neglectus fuit. Vide Corinthum de Dial. Att. §. lxvi.
496. δάκνειν, καταβάλλειν. Sic recte membr. Ad gallinaceorum commissiones adludit Comicus. Vulgo δακβάλλειν, cui in B. superscripta etiam nostra lectio.

ὑμεῖς δ' ἡμῶν προσέχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις, ὦ ταντοίας
ἥδη Μούσης
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς ἠνάγκαζεν ἔπη λέξοντάς γ' ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι, οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιος ἔσθ' ὁ ποιητὴς, ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια, καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφὼ χωρεῖ, καὶ τὴν ἐριώλην. ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησὶν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας, καὶ βασανίζειν, ὡς ἐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν, ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ὥ'νὴρ οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων. πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι. ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας, καὶ τὲς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅματῳ γήρᾳ προδιδόντας. τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅ παθε Μάλνης ἅμα ταῖς πολιαῖς καλιέσαις, ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια· πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰεὶς, καὶ ψάλλων, καὶ στερυγίζων, καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος βατραχείοις, οὐκ ἐξήρκεσεν· ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης, ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη. εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλᾷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ

503. ἡμῶν. Vulgo ἡμῖν, manifesta menda. Ordo est: ὑμεῖς δὲ προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀναπαίστοις ἡμῶν. Male etiam vulgo digesti sunt ultimi anapaesti.

510. τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ. Sic legendum esse, non, ut vulgo, ὑμῖν, sententia ipsa ostendit; sicque perspicue scriptum est in membran. et in C.

511. τὴν ἰριώλην. Hesych. ἰριώλαι, δίφυιον συγχοφαί, αὖραι, πνοαί. De hac voce aliquid dicam ad Acharn. 1177.

514. φησὶ γὰρ ὥ'νήρ. Minus bene vulgo ἀνήρ.

518. διαγιγνώσκων. Sic bene scriptum in membr.

520. ἅ'παθε, id est ἃ ἔπαθε. Prima syllaba ob erasin literarum α ε longa est. Recte in veteribus editionibus, juxta codd. scripturam omnium, excusum est ἅ'παθε. Kusterus vero imperitissime edidit ἅ'παθεν, quo pacto pro dactylo pes est Creticus, corruptis versus numeris.

διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς ῥάσεως παρασύρων
ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς, προ-
θελύμνους· [ΔΙΛΕ,
ᾄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ, πλὴν ΔΩΡΟΙ ΣΥΚΟΠΕ-
καὶ ΤΕΚΤΟΝΕΣ ΕΤΠΑΛΑΜΩΝ ΥΜΝΩΝ· οὕτως
ἠνθησεν ἐκεῖνος.
νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
ἐκπίπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος,
τῶν δ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει,
ὥσπερ Κόννας, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψει δ' ἀπολωλώς,
ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ Πρυτανείῳ,
καὶ μὴ λῆρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελισμούς·
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάτταν ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
χ' οὗτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' ἐγί.

534. ἄσπις Κόννας. Fueritne tibicen hic vel citharœdus idem cum eo, qui proverbio originem dedit Κόννου ᾠδή, —seu ψόφος, de quo vide ad Vesp. 675. an diversus, non plane liquet. Duos fuisse censet Kusterus ad Suidam in Κόννου ψῆφος. Scholiastæ vero ad Vesp. unus fuisse creditur. φέρεται δὲ ὅτι ἦν Κόννος, ἀλλὰ Κόννας, ὃν πρεσβύτατον ὁρᾷ Μίδας. Et sane huic opinioni favet loci sententia. Nam Κόννας, de quo hic agitur, pauper erat, cui, licet ob præstantiam artis ab omnibus laudaretur, victoriasque publicas reportasset, nemo nihil quicquam dabat. Quapropter Bdelyleo patri in Vesp. ait: *Te quidem non pluris faciunt, quam pauperem Connam, cui nemo nihil dat: iis istos vero munera conferunt.*

σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον· τούτοισι
δὲ δωρεδοκοῦσιν.

—δίψει δ' ἀπολωλώς — Notam Cratini bibacitatem perstringit, ut et Pace v. 700. Horatius Epist. i. 19.

Prisco si credis, Mœcenas docte, Cratino,
nulla placere diu, nec vivere carmina possunt,
quæ scribuntur aquæ potoribus.—
Vina fere dulces oluerunt mane Camœnæ.

Hanc in rem elegans exstat Nicæneti, vel alius Horatio antiquioris poëtæ epigramma, cujus meminisse videtur Mœcenatis amicus, quum illos versus scriberet.

Οἰνὶς τοι χαίρουσι φίλοι ταχὺς ἵππος ἀοιδῇ·
ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὶς ἂν εἶπε σοφόν.
ταῦτ' ἔλεγον, Διόνυσε, καὶ ἵππιον, οὐχ ὑὸς ἀσκοῦ
Κρανίνου, ἀλλὰ σαυτὸς ἐδωδὸς πίθου.
σωγάσατε στυφάνων δῆμος ἔξω, εἶχε δὲ πιστῷ
μίσητον, ὥς καὶ σὺ, πικρεκωμάσιον.

ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν, ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχείρειν, κἄτ' ἐντεῦθεν πρωτατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι, κἄτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων γοῦν οὕνεκα πάντων, ὅτι σωφρονικὸς, κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει, αἵρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόδιον, παραπέμψαι' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις

Θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην,
ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων,
κατὰ νοῦν πράξας,
φαιδρὸς λάμποντι προσώπῳ.

Ημ. Ἵππι' ἄναξ, Πόσειδον, ᾧ
χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,
καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
μισθοφόροι τριήρεις,
μερακίων θ' ἅμιλλα λαμ-
πρυνομένων ἐν ἅρμασι,
καὶ βαρυδαιμονούντων·
δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ᾧ χρυσοτρίαιν', ᾧ
δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε,

544. *τούτων γοῦν οὕνεκα πάντων.* Voculam *γοῦν* inserendam esse videt Kusterus, quam absorpserat sequens syllaba cum versus labe.

545. *σωφρονικὸς*—subaudi ἐστί. Vulgo *σωφρονικῶς*, quod cum ἐφλυάρει inepte connecteretur. Defendi tamen poterat, aliud verbum supplendo, ἐποίει, ἔλεγε, προσῄλθεν, quæ Casauboni est sententia. Sed facile librarius hic labi potuit.

546. Hunc versum profert illustratque Eustathius ad Odyss. p. 1540. l. 42. *τὸ δὲ ῥόδιον, ἐπίθετον πόμπης ῥοδοῦσης παρὰ ὑπερασπισταῖς. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, τὸ ῥοῦμα οὕτω καλοῦσιν. οἱ δὲ ὕστερον Ἀττικοὶ τὴν σύνταξιν εἰρεσίαν οὕτω φασί. καὶ ῥοδίζειν, τὸ ἐρέσσειν ἰσχνῶς. ἐλέγετο δὲ ῥοδιάζειν καὶ ὅτι οἱ ναῦται ἐπὶ κώπαις δίκην νεκρὸν ᾄδοντες παίοντες, εἶτα ἅρμα παυσάμενοι, ὡς ἐκ συνθήματος ἅπαξ ἀνεφώνουν, ὡς καὶ νῦν ποιοῦσι γίνεται. καὶ ἴσως τοιοῦτόν τινας Ἀριστοφάνη, τὸ,*

αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόδιον, παραπέμψαι' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις.

τουτέστιν, εὐφημήσατε τὸν δεῖνα, ῥοδιάζοντες ναυτικῶς. Allegorice theatri plausum innuit; sensus enim est: *Eniso poëtam favore, plausuque secunda prosequimini.* KUSTERUS.

547. *Θόρυβον ληναΐτην.* Quia acta fuit hæc fabula in Lenæis, ære Anthesteriis. Vide eruditam Ruhnkenii disputationem laudatam in not. ad Ran. 216.

ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ
τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
ναίοις πρὸς τὸ παρεστώς.

Χο. Εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τοῦ πέπλου, οἵ τινες πεζαῖς μάχαισιν, ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ παντα χοῦ νικῶντες αἰεὶ, τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν· κοὐδεὶς οὐδεπώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν, ἠρίθμησεν· ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας· εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινὶ, ταῦτ' ἀπεψήσαντ' ἂν, εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι, ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον· νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει προῖκα γενναίως ἀμύνειν, καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις. καὶ πρὸς, οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν, πλὴν τοσουτονὶ μόνον· ἢν ποτ' εἰρήνη γένηται, καὶ πόνων παυσώμεθα, μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μηδ' ἀπεσλεγγισμένοις.

Ημ. Ὦ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ
τῆς ἱερωτάτης ἁπα-
σῶν πολέμῳ τε, καὶ ποιη-
ταῖς, δυνάμει θ' ὑπερφερού-
σης μεδέουσα χώρας,
δεῦρ' ἀφίκου, λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις

566. *ἄξιοι τοῦ πέπλου.* Vide Meursii Panathenæa cap. xviii.

578. *τοσουτονὶ μόνον.* Sic tres codd. Vulgo *μόνον.*

580. *μηδ' ἀπεσλεγγισμένοις*, id est *ἀπεξυσμένοις*, *strigili detersis*, seu potius, ut id de coma etiam intelligatur, λιπαρὰν καὶ διαπεπεριμένην τὴν κόμην ἔχουσι, ut fere loquitur Plutarchus in Lycurgo, laudatus Sam. Petito ad Leg. Att. pag. 662. Possit etiam accipi pro *ἐστεφανωμένοις*, siquidem *σπλεγγὶς* coronamenti genus quiddam, seu capitis ornamentum appellatur, de quo vide Casaubonum ad Athenæum p. 982.

ἡμετέραν ξυνεργὸν
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα,
τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην, εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν.

Χο. Ἄ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἰσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τἀν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα, καὶ κρόμμυα·
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες, ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ,
ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν· Ἱππαπαὶ, τίς ἐμβαλεῖ;
Ληπτέον μᾶλλον. Τί δρῶμεν; Οὐκ ἐλᾷς ὦ θαρφόρα;—
ἐξεπήδων τ' εἰς Κόρινθον· εἶτά γ' οἱ νεώτεροι
ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς, καὶ μεῖῆσαν στρώμαλα·
ἥσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·
Δεινά γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,

602. *ἰαυσαί.* Nautica est acclamatio, seu celeusma, quo se remiges invicem adhortabantur, *ἰαυσαί.* Ran. 1073.

οὐκ ἰαύσεται' ἀλλ', ἢ ῥάζει καλέσαι, καὶ 'Ρωγασαὶ εἰσιών.

Inde in Vesp. 909. tota navalium sociorum multitudo hoc nomine appellatur:

δεινόταται γὰρ
ἔργων θέρμαι πρὸς, καὶ τὸ ἰαυσασαί.

Hic autem, quia ipsos equos remigasse sit, celeusma eis tribuit ab illorum nomine fictum, *ἰαυσασαί.*

603. *οὐκ ἀλᾷς ὦ σαρφόρα.* Iisdem his verbis, sed diverso sensu, usus est rursus in Nub. 1298.

605. *καὶ μεῖῆσαν στρώμαλα.* Sic recte membr. pro *μεῖσῆσαν.* Perperam vulgo, redundante syllaba, *μεῖήσαν.*

606. *ποίας.* Sic bene tres codd. Mendose in impressis *πίας.*

608. *δεσθ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν.* Sic bene membr. ut etiam Bern. Junta edidit, non aliter ferente nec sensu nec metro. Inepta est Aldina lectio *δεσθ' ἔφθη.* Illud in novissima Batava reponi debuit ex Bergleri sententia, quod non animadvertit ille qui editionem curavit.

μήτε γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ, διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.

ΧΟΡΟΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΚΛΕΩΝ, ΔΗΜΟΣ.

Χο. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ νεανικώτατε,
ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν, πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

Αλ. τί δ' ἄλλο γ', εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην;

Χο. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.
ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἔτι τῶν λόγων
εἰργασμέν', εἴθ' ἑπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
ὡς ἐγώ μοι δοκῶ
κἂν μακρὰν ἀλλὴν διελθεῖν, ὥστ' ἀκοῦσαι.
πρὸς τάδ', ὦ βέλτιστε, θαρρήσας λέγ', ὡς ἅ-
παντες ἡδόμεσθά σοι.

Αλ. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἰέμην·
ἁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη,
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς ἐρείπων, καὶ ξυναμότας λέγων.

610. μήτε γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ. Sic ad metri legem scribi debuit. Perperam vulgo, claudicante metro, μήτ' ἐν γῇ. Sic Acharn. 533.

ὡς χρὴ Μεγαρέας ΜΗΤΕ ΓΗΙ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ,
μήτ' ἐν Θαλάσσῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.

Ubi eodem librariorum errore, corruptis versus numeris, vulgo legitur μήτ' ἐν γῇ. Superiore versu male vulgo legitur μήτ' ἐν βυθῷ, ubi sermonis indoles μηδ' flagitat. Sic Av. 987.

καὶ φοίδου μηδὲν, μηδ' αἰτοῦ ἐν πιθήκοις,
μήτ' ἂν Ἀδμήτου ᾖ, μήτ' ἂν ὁ μέγας Διο-
γενίδης.

618. εἰργασμέν'—Sic bene membr. Perperam vulgo sine elisione εἰργασμένα.

622. Θαλάσσαις. Sic recte membr. Vulgo θαλάτταις, qua forma Comicus uti non solet.

628. κρημνοὺς ἰμάντων. Male κρημνοὺς ἱμάντων. Kusterus conjicit esse scripsisse: τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων κρημνοὺς, ἱμάντων. Quod nescio an alii se probaverint; mihi sane haud magis quam vulgatum placet. Vide Homeri Ἰλ. σ'. 355.

περιτάρρους δὲ Φαίδας Ἀντίλλαν
μὲ' ἔχθας πανίσους βαθείας ποιήσαμεν
ἐς μίσεον πανίλλαι.

πιθανώτατ' ἡ Βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη,
ἐγένετ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,
κἄβλεψε νάπυς, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.
κἄγωγ', ὅτε δὴ 'γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους,
καὶ τοῖσι φεναξισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
Ἄγε δὴ, Σκίταλοι, καὶ Φέναξες, ἦν δ' ἐγὼ,
Βερίσχεθοί τε, καὶ Κόβαλοι, καὶ Μόθων,
ἀγορά τ', ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγὼ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε,
φωνήν τ' ἀναιδῆ.—ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.
κἀγὼ προσέκυσα· κἄτα τῷ πρωκτῷ θένων
τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κἀναχανὼν μέγα

Scholiastes Comici: κρημνοὶ δέ εἰσι τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀπεστῶτα. καὶ τὸν ἶχθυν δὲ κρημνὸν λέγουσιν, ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί. Cleo rupes avellit, dejicit, et in Equites jaculatur.

629. πιθανώταθ' ἡ Βουλὴ δ' ἅπασ'— Hæc est membr. scriptura. Vulgo πιθανώτατα δ' ἡ Βουλή γ' ἅπασ'. Sic etiam C. nisi quod particulam γε omittit.

630. ψευδατραφάξυος. Sic membr. ut apud Suidam et Scholiastem in Aldina edit. legitur. ψευδατραφάξυος πλία. ἀντὶ τοῦ πλήρης ψευσμάτων. ἀτράφαξυς δὲ εἶδος λαχάνου, ἢ τραχίας ὡς μίγιδος ἄξιον. ὅτι οὖν ὁ Κλέων ψευδῆ πάντα τοῦ Παφλαγόνος κατηγόρησε, καὶ ἡ Βουλὴ πιθανῶς ἅπαντα ἔδοξε, ψευδατραφάξυος πλέαν εἶναι τὴν Βουλὴν γεγενῆσθαι, διαβάλλων μὲν αὐτὴν ὡς ἄφρονα τὸν Κλέωνα· τῆς δὲ Βουλῆς πανταχόθεν, ἢ τῶν ψευδῶν, καὶ διαβολῶν πανταχοῦ ἀπαλλαγῆναι ἐπιχειρῶν καὶ ῥᾳδίως, ὅτι τὸ λάχανον αἴρεται. Sic etiam Eustathius ad Iliad. p. 589. φασὶ δὲ καὶ τὸ ἀτράφαξυ διαθρύπτεσθαι. ἔστι δὲ εἶδος λαχάνου, τὸ κοινῶς χρυσολάχανον, ὅπερ ἡ πλάνη χρῶσι δὲ τοῦτ' ἀντὶ ἀτραφάξυνι λίγει, ὅτι καὶ ὁ Κωμικὸς δηλοῖ ἐν τῷ, ψευδατραφάξυος πλίας. Vulgo per ι legitur ψευδατραφάξιος.

633. τοῖσι φεναξισμοῖσιν. In A. C. τοῖς.

635. Βερίσχεθοί τε, καὶ Κόβαλοι, καὶ Μόθων. Vulgo καὶ Μόθωνες, quod librariorum stupiditati debetur, qui quum præcedentia nomina pluralia viderent, nefas esse duxerunt, si eis singulare subjungeretur. In B. sic scriptus est hic versus:

β α καὶ

Βερίσχεθοί τε καὶ Μόθωνές τε Κόβαλοι,

Superscriptæ literæ α β commutatum transpositionem indicant: καὶ superscriptum varia, seu potius vetus est lectio ab inepto emendatore mutata. Unice vera est lectio quam reponendam, quamque adfirmat Scholiastes, ut acute animadvertit Kusterus, in cujus sententiam demum concessit Toupius Curr. nov. in Suidam p. 121.

637. γλῶτταν. Sic bene membr. Vulgo γλῶσσαν, quod a Comici consuetudine alienum est.

641. ἐξήραξα. Male vulgo augmento omisso ἐξάραξα.

ἀνέκραγον· Ὦ Βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων,
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν οὐ πόλεμος κατερράγη,
εὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.---
τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν·
εἶτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ Φρασα
αὐτοῖς ἀπόῤῥητον, ποιησάμενος ταχύ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοιντο πολλὰς τοῦ ὀβολοῦ,
τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρυβλία.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγών, εἰδὼς ἄρα
οἷς ἥδεθ' ἡ Βουλὴ μάλιστα ῥήμασι,
γνώμην ἔλεξεν· Ἄνδρες, ἥδη μοι δοκεῖ,
ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις,
εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.---
ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ Βουλὴ πάλιν.
κἄγωγ', ὅτε δὴ Ἔγνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
δικοσίῃσι βουσὶν ὑπερηκόντισα·
τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρῆνεσα
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων, ἐσαύριον
αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦ ὀβολοῦ.
ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ Βουλὴ πάλιν.

659. διακοσίῃσι. Sic membr. Vulgo διακοσίαισι. In C: διακοσίοισι.

660. Notandus est elegans usus praepositionis κατὰ in phrasi illa κατὰ χιλίων εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων, quod simpliciter significat, *mille hircos vovere*. Sic enim optimi quique scriptores loqui solent. Pollux i. 27. inter reliquas voces et phrases ad sacra pertinentes etiam hanc habet, εὔχεσθαι κατὰ βοὸς, *bovem vovere*. Eustathius quoque ad Odyss. p. 1454. l. 29. modum hunc loquendi veteribus usitatum fuisse monet. Ait enim: ἔστι δὲ τὸ χίλια ζῶα ὑπισχίσθαι, κατὰ χιλίων εὔξασθαι ἐφράζειν, ἀλλοῖα χρήσεως παλαιᾶς. Proverbium est μὴ ἐπὶ κατὰ βοὸς εὔξῃ. *Noli semper vota concipere*. Plutarchus in Quaest. Graec. p. 294. B. καὶ διέφυγεν εὐξάμενος τῷ Ἀπόλλωνι καθ' ἑκατόμβης. *Et effugit, postquam Apolloni hecatombam vovisset*. Schol. Eurip. ad Phoeniss. 1416. καθ' ἑκατόμβης ἀνδρῶν ἤυξατο. *E notis Kusteri*. Confer Valckenarium ad superiorem Scholiastae Euripidis locum pag. 769.

661. ἑκατὸν pertinet ad γενοίαθ', non autem ad ποιήσασθαι. Male vulgo distinctus est hic locus.

ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας, ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
κἀξῆλκον αὐτὸν οἱ Πρυτάνεις, χ' οἱ τοξόται.
οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες·
ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς, Ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
ἵν', ἂν δὲ ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει,
πύθησθ'· ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.---
οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον· 679
Νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδή γ', ὦ μέλε,
ἤσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἑρπέτω.---
ἐνεκράγεσάν τε τοὺς Πρυτάνεις ἀφιέναι·
εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχοῦ.
ἐγὼ δὲ τὰ κορίαννα ἐπριάμην ὑποδραμὼν
ἅπαντα, τά τε γήτει', ὅσ' ἦν ἐν τῇ 'γορᾷ·
ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
ἀποροῦσιν αὐτοῖς πρῶτα, κἀχαριζόμην.
οἱ δ' ὑπερεπήνουν, ὑπερεπύπταζόν τ' ἐμὲ 680
ἅπαντες οὕτως, ὥστε τὴν Βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

Χο. πάντα δὴ πέπραγας, οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα·
εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον, πολὺ πανουργίαις
μείζοσι κεκασμένον,
καὶ δόλοισι ποικίλοις,
ῥήμασίν θ' αἱμύλοις.

664. ἰφληνάφα. Sic bene A. C. ut impressi. In B. ἰφληνάφει. Vide ad Nub. 1475.

673. In Lys. 129. οὐκ ἂν ποιήσαι· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἰρπέτω.

674. ἐπεφόβησέν τι τοὺς Πρυτάνεις ἀφίναι. Scilicet τὴν Βουλήν. *Senatum dimittere.* Inepte libri omnes ἀπιέναι, quod fideliter vertit Berglerus, *et cum clamore jubebant Prytanes abire.* Interpretes non fugisset menda, si prosodiæ paulo peritiores fuissent. ἀπιέναι metrum aversatur, quum secundam syllabam corripiat, ut ex hoc Avium versu liquet, qui est 188.

εἶθ', ὅστις ἡμᾶς, ἂν ἴέναι βουλώμεθα. At ἀφίναι, *dimittere*, secundam producit. Vide ad Lys. 157. et ad Av. 946.

683. πίτραγας. Sic bene tres codd. ut edidit etiam Bern. Junta. Ceteri πίπραχας. Mœris: πιπραγὼς ἐν σῇ γ, Ἀττικῶς. πιπραχὼς, Ἑλληνικῶς.

687. ῥήμασίν θ' αἱμύλοις. Sic emendate scriptum in B. Dimeter est pæonicus constans e duobus creticis, ut strophicus versus, qui est 620.

ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόντιζε τἀπίλοιπ' ἄριστα· ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὔνους ἐπίστασαι πάλαι.

Αλ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται, ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν, ὡς δὴ καταπιόμενός με. μορμὼ τοῦ Θράσους.

Κλ. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῆ.

Αλ. ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις, ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκυσα.

Κλ. οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐὰν μή σ' ἐκφάγω ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

Αλ. ἢν μὴ 'κφάγῃς; ἐγὼ δέ, σ' ἢν μή γ' ἐκπίω, κἀπεκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαῤῥαγῶ.

Κλ. ἀπολῶ σε, νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

Αλ. ἰδοὺ προεδρίαν· οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

Κλ. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε, νὴ τὸν οὐρανόν.

Αλ. ὡς ὀξύθυμος. φέρε, τί σοι δῶ καταφαγεῖν; ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλαντίῳ;

Perperam vulgo *βήμασι*. Male etiam in A. C. *αἰμυλίοις*, quod in B. quoque a secunda manu repositum.

695. *πανταχῆ*. Glossa in C. *ὅλως*.

696. *ψολοκομπίαις*. Suidas: *ψολοκομπία, ἀλαζονία*. Scripturam per diphthongum, quæ proba etiam per se est, metrum hujus versus non admittit. Verbum *γελᾶν* cum dativo hic construitur, ut ab Euripide in Bac. 850.

πᾶν πρῶσσον, ὅστις μὴ γελᾷ Βάκχαις ἰμοί.

et Iphig. Taur. 277.

ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασὺς, ἡγεῖλασιν ἰὼχαῖς.

697. *ἀπεπυδάρισα*. Etymol. M. *πυδαρίζειν, ἐπὶ τοῦ ἅλλεσθαι, ἤτοι πηδαρίζειν, ὡς ὄνομα ὄνομα Αἰολικῶς· ἢ πυγαρίζειν, παρὰ τὴν πυγήν. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν.* Suidas et Eustathius exponunt etiam per *ἀπέσκαρδον*.

707. *ἐπὶ βαλαντίῳ*. Sic A.B. Vulgo *βαλλαντίῳ*. Vim præpositionis *ἐπὶ* non satis bene reddidit Berglerus vertens: *Super quanam re ederes libentissime? an super crumena?* *ἐπὶ* hic significat cum et jungitur ei rei quæ præter obsonium, aut obsonii loco, ad vescendum datur, ut Pace 123.

Ἴκτιν' ἐν ἄρᾳ πελλύραν μιγάλην, καὶ κόνδυλον ἕψον ἐπ' αὐτῇ.

et Acharn. 835.

παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάζαν, αἶμα τοις διδᾷ.

Qui versus nescio qua mea vel typothetæ oscitantia perperam in hac editione excusus fuit.

Κλ. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
Αλ. ἀπονυχιῶ σου τὰν Πρυτανείῳ σιτία.
Κλ. ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῷς μοι δίκην.
Αλ. κἀγὼ δέ σ' ἕλξω, καὶ διαβαλῶ πλείονα.
Κλ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ', ὅσον θέλω.
Αλ. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
Κλ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν, οἷς ψωμίζεται.
Αλ. κἄθ', ὥσπερ αἱ τίτθαι γε, σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς·
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
Κλ. καὶ, νὴ Δί', ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς,
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
Αλ. χὠ πρωκτὸς ὑμὸς τουτοὶ σοφίζεται.
Κλ. οὐκ, ὦ 'γάθ', ἐν Βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον.
Αλ. οὐδὲν κωλύει.
ἰδοὺ, βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
Κλ. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε, νὴ Δί', ὦ πάτερ.
Αλ. ἔξελθε δῆτα, Δημίδιον ὦ φίλτατον.
Δη. τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
Κλ. ἔξελθ', ἵν' εἰδῇς οἷά περ γ' ὑβρίζομαι.
Δη. τίς, ὦ Παφλαγὼν, ἀδικεῖ σε;
Κλ. διὰ σὲ τύπτομαι
ὑπὸ τουτουί, καὶ τῶν νεανίσκων.

716. κἄθ', ὥσπερ. Perperam vulgo κἀκάθαιρε. Dawesii emendationem, quam jam antea receperam postmodo confirmavit cod. C. in quo eodem, quo edidimus, modo scriptum est.

717. ἰστιθῖς. Membr. ἰστίθης. Vide ad Lys. 895.

726. Vulgo legitur claudicante versu:

ἔξελθε δῆτ', ὦ δημίδιον φίλτατον.

Una transposita vocula numeros restitui:

ἔξελθε δῆτα, δημίδιον ὦ φίλτατον.

Orvillius ad Charit. p. 238. minore mutatione, sed nescio an melius, emendabat:

ἔξελθε δῆτ', ὦ δημίδιον φιλτάτου.

Δη. τί;
Κλ. ὁτιὴ φιλῶ σ', ὦ Δῆμ' ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
Δη. σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν;
Αλ. ἀντεραστὴς τουτουί,
ἐρῶν ἁπάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ καλοί τε κἀγαθοί.
ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπώλῃσι, καὶ νευροῤῥάφοις,
καὶ σκυτοτόμοις, καὶ βυρσοπώλῃσιν δίδως. 740
Κλ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον.
Αλ. εἶπέ νυν, τί δρῶν;
Κλ. ὅτι τοὺς στρατηγοὺς ὑποδραμὼν τοὺς ἐν Πύλῳ,
πλεύσας ἔκεισε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
Αλ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου,
ἕψοντος ἑτέρου, τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
Κλ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ Δῆμ', ἵν' εἰδῇς, ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵν' ἐκεῖνον φιλῇς.
Αλ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ Πνυκί.
Δη. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ· 750
ἀλλ', ὡς τὸ πρόσθε, χρὴ παρεῖναι 'ς τὴν Πνύκα.

733. ὁτιή. Est δίαπυρα phrasis Atticæ, continens ironiam venustissimam. Ad verbum sonat vere. Sed latine non sic loquimur. CASAUBONUS. Invenuste itaque Berglerus: *Tu vero quis es? dic verum.* Melius Frischlinus: *Tu vero quis es obsecro?*

739. λυχνοπώλῃσι. Hoc propter Hyperbolam, quem sæpissime exagitat Comicus. Vide modo Nub. 1065. et Pac. 690.

742. Vulgo legitur: ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑπιὼν ἐραμῶν τὸν ἐν Πύλου. In A. C. scriptum: ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑπιὼν ἐραμῶν—Glossa participio superscripta in C. πάνυ ἐραμῶν. In B. ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑπιὼν ἐραμῶν τὸν—Neutra lectio ex omni parte bona est: sed ex utraque optima et sincera elicitur:

ὅτι τοὺς στρατηγοὺς ὑπιὼν ἐραμῶν τοὺς ἐν Πύλῳ.

ut 55. 76. et alibi. Verum est omnino ὑπιὼν ἐραμῶν. Sic infra 1161. ὑπιὼν οὐκ ἐῶ. Ubi Scholiastes exponit ὑποστίχων, ὑποσπιλίζων, καὶ ἐμποδὼν ἵστασθαι. Hesychius huc forte respiciens: ὑπιὼν ἐραμὼν, ὑφαιρούμενος.

751. Vulgo legitur: ἀλλ' ὡς τὸ πρό-

Αλ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
ὅπου μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος·
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ κάθηται τῆς πέτρας,
κέχηνεν, ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.
Χο. νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ,
κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνος πορίζειν.
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.

σθι χρὴν παρεῖν εἰς τὴν Πνύκα. FRISCHLINUS: *Nam et antehac oportebat adesse in Pnyce.* Sed sequi potius debebat interpretationem Scholiastæ veteris, secundum quem εἰς τὸ πρόσθι significat εἰς τὴν αὔριον, *crastino die.* KUSTERI hæc observatio est: sed fallitur, transversumque egit Berglerum, qui vertit: *Sed in Pnycem oportet quamprimum adesse.* Scholiastæ interpretatio falsa et inepta est. εἰς τὸ πρόσθι neutiquam significare potest εἰς τὴν αὔριον. Et revera non in insequentem, sed in hunc ipsum diem indicitur concio, quæ statim habetur. Corrupta est lectio, quæ sic emendanda erat:

ἀλλ', ὡς τὸ πρόσθι, χρὴ παρεῖναι 'ς τὴν Πνύκα.

Sed, ut antea, in Pnycem adesse oportet. χρὴ est in membr.

755. κέχηνεν, ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. Quæ ad hunc versum in scholiis leguntur, sunt sane quam absurda, ut vere judicavit Casaubonus, qui locum bene exponit, ita ut mirer Bergleri judicium, qui unius e Scholiastis explicationem prætulit, eamque longe ineptissimam. Magni Animadversoris verba lectoris in gratiam describere non pigebit. "Sciendum est magnum Athenis proventum fuisse ficuum: has soli expositas siccabant, et vocabant ἰσχάδας. Ut siccarent, pede sive petiolo alligabant, seu filo, seu subtili vimine: sed nimis maturis ficubus accidebat sæpe, ut petiolus frangeretur: tum erat magna difficultas alligandi ficus. Festive igitur comparat populum anxium, et ex imprudentia consilii inopem, cum eo qui ficus alligans petiolis fractis hæret. Petitum e re rustica Athenis notissimum proverbium." πόδιον est *petiolus*, sive *pediculus*, ut est in glossis, nempe pomorum, a ποῦς ποδός: unde ποδίζειν et ἐμποδίζειν *pedem implicare laqueo*: ἐμποδίζοντες ἰσχάδας, *laqueum pediculo*, sive *petiolo ficuum aptantes.* Schol. περιτιθέντες τοῖς σύκοις βρόχον. Nam ita legendum ibi pro παρατιθέντες. Hucusque bene Berglerus vim verbi declarans, sed quod ad rem ipsam opinionis falsus.

759. κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνος πορίζειν. Minus eleganter libri εὐμηχάνους πορίζων. Sic Æschylus de Prometheo:

δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.

Ut ille δεινὸς εὑρεῖν, sic Noster εὐμήχανος πορίζειν.

760. ὅπως ἔξει. Sic Scholiastam legisse, manifestum est ex illius interpretatione, ὅπως ἐξιλεύσῃ. Et sic perspicue scriptum est in A. C. In B. ἕξεις ex librarii imperitia, qui futurum esse credidit verbi ἔχω, quum sit secunda persona verbi ἧμαι, quod apud Atticos plerumque futuri significationem habet. Supra 480.

ἧμαι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας παθεῖν.

Perperam hic in impressis ἕσει.

ἀλλὰ φυλάττε, καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σοι, πρότερος σὺ
τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου, καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.

Κλέων.

τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι
βέλτιος ἀνὴρ μᾶλλα Λυσικλέα, καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβάκχαν,
ὥσπερ νυνί, μηδὲν δράσας δεινὸν ἐν τῷ Πρυτανείῳ.
εἰ δέ σε μισῶ, καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀνδρεβληκῶς,
ἀπολοίμην, καὶ διαπρισθείην, διατμηθείην τε λέπαδνα.

Ἀλλαντοπώλης.

κἄγωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μή σε φιλῶ, καὶ μὴ σέρῳ, κατατμηθεὶς
ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
ἐπὶ ταυτηδὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.

Κλέων.

καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γένοιτο πολίτης;
ὃς πρῶτα μὲν ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖς' ἀπέδειξα

762. τὴν ἄκατον παραβάλλου. Hoc loco παραβάλλεσθαι non significat *ad litus appellere*, ut Ran. 180 et 269. Sed *navem impellere in navem hostilem*, quod qui facturi erant, delphinos prius attollebant, ut eos in hostilem navem dejicerent. Perperam Scholiastes interpretatur ἰσοῦμεν πλοῖον. Δελφῖνες autem quid sint, his verbis declarat Schol. σιδηροῦν κατασκεύασμα, ἢ μολίβδινον, εἰς δελφῖνα ἰσχηματισμένον. τοῦτο δὲ ἐν τῇ περαίᾳ τοῦ ἱστοῦ αἱ ναυμαχοῦσαι ἁρίσεων εἰς τὰς τῶν πολεμίων, καὶ κατεδύοντο. δηλοῦσι δὲ ὑπὸ Φερεκράτους ἐν τοῖς Ἀγρίοις ὅταν λέγῃ·

ἁ δὲ δελφὶς ἐστὶ μολυβδοῦς, δελφιοφόρος τι περοῦχος,
ἃς διακόψει τοὐδάφους αὐτῶν, ἱμαίσεων καὶ κατιδύσει.

Sic hos versus emendat Salmasius in Plin. Exerc. p. 402. Confer Eustathium ad Iliad. p. 1221. l. 25.

765. De Lyside vide supra ad v. 132. Cynna et Salabaccha, famosa illius ætatis scorta.

767. ἀντισελλικῶς. Sic libri omnes. Tertia syllaba ante literas βλ corripitur licentia in anapæstis haud infrequenti, cujus exempla multa observavimus. Sic in Vesp. 570.

τὰ δὲ συγ | κύπτουσ'—ἅμα βλα | χᾶσαι | κἄστιθ' | ὑπὲρ αὖ | τῶν.

Hunc versum in numerato non habuit Dawesius, cujus si meminisset, nescio quo se misero modo torsisset, ut medelam ei faceret, qua nullo pacto indiget. Minime ergo quod ad prosodiam et metrum adtinet, participio ἀντισελλικῶς substituendum est ἀμφισελλικῶς, quod ille censet Miscell. p. 204. Quod autem ad phrasin spectat, ἀντισελλικῶς nude adhibetur, ut millena alia verba, quæ neutralem induunt significationem, vel ellipsi pronominis ἑαυτόν.

ἐν τῷ κοινῷ, τὸς μὲν ῥεθλῶν, τὸς δ' ἄλχων, τὸς δὲ μελαίλῶν,
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδένὸς, εἴ σοι χαριζοίμην.

Ἀλλαντοπώλης.

τοῦτο μέν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν. κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω·
ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
ὡς δ' ἐχὶ φιλεῖ σ', ἐδ' ἔς' εὔνους, τῆτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω,
ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὖθ', ὁτιή σε τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει. 780
σὲ γὰρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι,
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας
ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως·
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τετὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου,
κἄτα καθίζε μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

Δῆμος.

ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκλονος εἶ τῶν Ἁρμοδίῳ τις ἐκείνῳ;

776. *εἴ σοι χαριζοίμην.* Sic libri omnes, metro reclamante.

781. Vulgo legitur:

σὶ γὰρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας ἐν Μαραθῶνι.

Hocque modo versus est tetrameter acatalectus, quod metri genus Comico nostro, ut aliis, plane est incognitum. Præpositio ἐν, glossæ loco olim superscripta, et ab imperito librario in textum invecta, delenda erat. Similem mendam eluimus supra in v. 610. Promiscue dicitur ἐν Μαραθῶνι et Μαραθῶνι. Exemplis prolatis ad Lys. 1299. adde Thesm. 806.

περὶς Ἀριστομάχην δὴ χρόνου πολλοῦ,
περὶς ἐμεῖνην τὴν Μαραθῶνι.

Et Critiæ versum apud Athenæum p. 28. C.

ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

In Acharn. 755. eadem est ellipsis præpositionis ἐν cum nomine πόλις.

ἔνδρεις Περίκλεολς τοῦτ' ἴσμενον τῇ πόλει.

Versus labem perspexit Kusterus: sed pravam medicinam faciebat, articulo τῆς eximendo.

783. *ἐπὶ ταῖσι πίτραις.* Sic scriptum oportuit, non, ut vulgo, *ταῖς πίτραις* cum versus labe. Prima enim in πίτραις corripitur. Vide supra 754.— *οὐ φροντίζει σε καθήμενον.* Subauditur ἐρῶν, cujus ellipsin illustrat Valckenarius ad Hippol. p. 309. ad ista Tragici:

τοὺς γὰρ ὑστεροῦντας οὐ
θνήσκοντας οὐ χαίρουσι.

Sic in Suppl. ejusdem poëtæ 328.

ὡς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ἐρεμόμενον,
Κάδμου θ' ἑρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα.

Participium *ἑρῶσα*, quod est in altero versu, in priore etiam supplendum, *οὐ ταρβῶ ἑρῶσά σε ἐρεμόμενον σὺν δίκῃ.* Quod ad illum locum confert Sophoclis e Trachin. exemplum Musgravius, ejus plane diversa est ratio.

785. *ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.* Facile ex ipsa sententia et præcedente versu suppletur, *στρεμμένην πυγήν. Ne nates atteras, quæ, quum in prælio ad Salaminem remum agebas, satis jam attritæ fuerunt.*

786. *ἴσγνος.* Sic recte B.C. Vulgo

τοῦτό γε τοὔργον ἀληθῶς ἐστὶν γενναῖον καὶ φιλόδημον.

Κλέων.

ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.

Ἀλλαντοπώλης.

καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροῖς τούτων δελεάσμασιν εἵλες.

Κλέων.

καὶ μήν εἴ που τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων, 790
ἢ μᾶλλον ἐμὲ σὲ φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

Ἀλλαντοπώλης.

καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τῶν ὡρῶν οἰκεῖ' ἐν ταῖς πιθάκναισι,
καὶ γυναρίοις, καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον, οὐκ ἐλεαίρεις;
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις. Ἀρχεπτολέμου δὲ φέρουλος

ἴγγονες. Perperam ista sæpe miscentur. In Eurip. Or. 484. ubi vulgatum erat ἴγγονες, e duobus codd. dedi ἴαγονες. In Hippol. 450. bene jam Valckenarius ediderunt ἴαγονες. Homerus unice ἴαγονες agnoscit, quod Eustathius observat p. 611. ad istum versum, qui est in V. Iliadis 813.

Τυδέος ἴαγονέ ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαο.

Addi hæc poterunt observatis ad Hesychii glossam, ἴγγυα, τὰ εἴκοσι τῶν εἴκοσιν.

791. περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι. Vide ad Nub. 644. Sic gallice dicimus, *je parie ma tête*. Acharn. 772. περιδοὺς τῶν μοι περὶ θυμοῦν ἀλῶν.

792. ἐν ταῖς πιθάκναισι. Sic perspicue membr. ut emendavit Dawesius Miscell. crit. p. 196. In C. ἐν ταῖσι πιθάκνοισι. Vulgo ἐν ταῖσι πιθάκναις, minus numerose, et contra artem, cui nulla hic erat causa cur poëta vim faceret, et licentia uteretur. Diversa ratio est exempli, quod vindicavi supra 767.—Haud temere factum esse credo, quod in scholiis ad hunc versum occurrat mentio formæ alius antiquioris: εἰ δὲ ψιλοῖ φιδάκνην λέγουσι. Sic olim in Aristophanis textu scriptum fuisse verba Scholiastæ ostendunt, qui illius formæ non meminisset, nisi eam ob oculos habuisset. Non enim solent veteres illi Grammatici, si quam vocem interpretentur, aliarum ejusdem significationis, sed quæ obsoluerint, mentionem injicere. Res in aperto esset, horum si commentaria integra haberemus. Num quædam ante illa, quæ protuli verba, excidisse manifestum est. Mœris: φιδάκνη, Ἀττικῶς· πιθάκνη, Ἑλληνικῶς. Atticam nominis formam cum in hoc versu, tum in *Pluti* 546. Comico restituet, quicunque librariorum atoliditati mancipatus non fuerit. De nomine φιδάκνη docte et copiose, ut solet, egit Piersonus, cura nostra eo dignior, qua levem corrigemus errorem, quem non commisisset, si Pollucem, quem laudat, paulo diligentius inspexisset. Piersoni verba sunt: φιδάκνιδα usum *Aristophanem in* Δημοσπράτοις *auctor est Pollux* x. 74. Quis non credat Pollucem Aristophanis fabulam citasse, cui titulus fuerit Δημόσπρατα? Nihil tale apud Onomasticum, qui ait ὀθρίαν etiam φιδακνίδα appellari, ὡς ἐν τοῖς δημοσπράτοις subauditur γίγραπται, vel simile quid: *Ut in columnis publicatorum bonorum inscriptum legitur.*

794. Ἀρχεπτολέμου, Laconis, qui A-

τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις ἐκ τῆς πόλεως, ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.

Κλέων.

ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν, ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλιάσασθαι, ἢν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὰ καὶ θεραπεύσω, ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς, ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἕξει.

Ἀλλαντοπώλης. [μᾶλλον

οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ, μὰ Δί', Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων· ὁ δὲ δῆμος ὑπὸ τῶ πολέμω καὶ τῆς ὁμίχλης, ἃ πανουργεῖς, μὴ καθορᾷ σε, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας, καὶ μισθῷ πρός σε κεκεχήνῃ. εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψει, καὶ χίδρα φαγὼν ἀναθαρρήσει, καὶ σεμφύλῳ εἰς λόγον ἔλθοι,

thenas legatus missus fuerat de pace facienda, et liberanda obsidione Sphacteria. Vide Palmerii notam. Nugatur hic Scholiastes, cujus tamen ineptias, ut supra ad v. 755. recoxit Berglerus.

796. *ῥαθαπυγίζων.* Sic tres codd. Hesych. *ῥαθαπυγίζειν, ὅ τινες, σκωρρίζειν, τὸ τῇ σπίλῳ πλάτει παίειν κατὰ τῶν ἰσχίων, τὸ εἰς τὸν γλουτὸν σιμᾷ ποδὶ τύπτειν.* Ad quam glossam videndi interpp.

798. *πεντώβολον ἡλιάσασθαι*, id est, *πεντώβολον ἐκ τῆς Ἡλιαίας λαμβάνειν.* In Nub. 863.

ὃν πρῶτον ἴσως ὄλεθρον Ἡλιαστήν.

Perinde ac si dixisset, *ὃν πρῶτον ἴσως ὀλεῖν ἡλιασόμενον.* Codd. omnes *πεντώβολον* exhibent. At Kusterus: *Scribendum procul dubio est, πεντωβόλου ἡλιάσασθαι, subintelligendo ἀντί, i. e. pro quinque obolis jus dicere in Heliæa.* Miror profecto Kusterum hic impegisse, quem minus quam quemvis alium fugere debebat hujus locutionis ratio. Scripsit enim ille doctum et elegantem libellum DE VERO USU VERBORUM MEDIORUM APUD GRÆCOS. Nempe *ἡλιάσασθαι* hic valet *judicando acquirere, pro judicii mercede accipere*; ut apud Homerum *κάμνεσθαι labore acquirere.* Ἰλ. σ'. 341.

ἀμφὶ δέ σι Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
κλαύσονται, νύντας τι καὶ ἤματα δακρυχέουσαι,
τὰς αὐτοὶ ΚΑΜΟΜΕΣΘΑ.

et *λαΐζεσθαι*, quod alias *prædari, depopulari* significat, quandoque etiam valet *prædando acquirere.* Ἰλ. σ'. 28.

δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλλεὺς ΛΗΙΣΣΑΤΟ.

802. *ἀγκάζῃς.* Sic recte B. Vulgo. claudicante versu, *ἀγκάσῃς*, menda contraria ei quam eluimus in v. 776.

805. *εἰ διατρίψει—ἀναθαρρήσει—ἴλθοι.* Sic scriptum oportuit. Solœce vulgo tria verba in subjunctivo sunt. In membr. perspicue *ἴλθοι.* Scriptum primo fuerat *διατρίψῃ, ἀναθαρρήσῃ*, sed emendatum fuit scriptura ambigua: nescio utrum diphthongum voluerit librarius, *ει* an *οι*. In C. *διατρίψῃ, ἀναθαρρήσει, ἴλθῃ.* Nullibi frequentius lapsi sunt librarii, quam in his terminationibus.

806. *καὶ σεμφύλῳ εἰς λόγον ἴλθοι.* Vulgo *σεμφύλων*, violata et constructionis et metri lege. Nam primo quidem

γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτευ· εἰδ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος, κατά σου τὴν ψῆφον ἰχνεύων.

græce non dicitur λαθεῖν τινὸς λόγον τινός: sed λαθεῖν τινὰ λόγον τινί. Tum στιμφύλων pes est creticus, quem versus respuit. Certissime itaque Kusterus στιμφύλῳ legendum esse pronuntiavit, quod nisi in textum reposuissem, dignus essem qui quovis bardostolidior haberer. Vitio originem dedit ι olim ad latus adscriptum, στιμφυλωι, quod in υ degeneravit, ut decies millies contigisse notum est. Ista omnia et alia multa, licet ad artem, quam exercet, pertineant, ignorat novus prosodiæ magister, qui e corrupta hujus versus scriptura probatum ivit vocalem corripi ante literas μφ, et στιμφύλων pedem esse anapæstum. Vide not. ad Thesm. 56. Hominem illum, cujus prorsus oblitus fueram, in memoriam mihi redegit hic locus, advertitque me et admonuit, ut indiculum inspicerem, quem vir in primis doctus, amicitia mihi conjunctissimus, in gratiam meam confecit versuum omnium Comici, quos festivus ille Professor in notis ad Sophoclem citavit. Mihi enim cor nondum satis induruit, ut tædium subire queam, quod, ut suum erga me studium mihi probaret, familiaris meus devoravit, non sine magno suo malo. Nam postquam diem totum noctemque consumsit lutulentis istis chartis legendis, febri correptus est. Absque hoc indiculo credo me din adhuc ignoraturum fuisse CLARISSIMUM PROFESSOREM symbolam etiam suam contulisse ad emendationem versus hujus Fabulæ 430. quem satis, ut opinor, ostendi omni mendæ suspicione vacare. Aliter ille sentit, sicque commentatur in nota ad Trach. 780. *Levissima mutatione scribi velim ναυτὶς, quoniam et λαμπρὸς epithetum venti graviter spirantis; et non solum Plutarchus ναυτίνους ἀνέμους ἐν ψιλάγει,* GRASSANTEM IN MARI VENTUM, *dixit, teste Stephano in voce πάντμος, sed Thucydides eodem modo, sensu, epitheto, ἀνέμων δὲ ναυτίνων μεγάλων, et idem Aristophanes in eadem fabula v. 517.* (520.) ἅμα ταῖς ψολίαις ναυτιόωσιν, CANITIE INGRUENTE. Sed, ὦ bone, quam ipse advocas exempla submonere te poterant, scrupulum saltem tibi et dubitationem quampiam injicere, an vox illa ναυτὶς proba esset, nec ne. Nec Plutarchus, nec Thucydides dixit ἀνέμους ναυτίνους. Non Comicus noster dixit ψολίαις ναυτιόωσιν. Nimirum scis IN EMENDANDO PRUDENTER NON AFFERRI VOCEM QUÆ NULLIBI COMPARET. Sunt ipsissima tua verba, quibus subjecta sunt illa, quæ paulo ante proposui. Dic mihi, amabo te, ubinam vidisti formam ναυτὶς pro ναυτῶν? Gratum mihi feceris, si græcum sermonem ea locupletaveris. Commodam forte alicubi sedem nancisci poterit. Nam quod ad nostrum versum adtinet, etiamsi probæ monetæ illa vox esset, eo tamen ne reciperetur, Lex Pedia intercederet. Qui poëtam emendare aggreditur, ni syllabarum quantitates calleat, ni metrorum diversa genera, quotque et qualibus singula constent pedibus, næ ille oleum et operam perdit. Ista, si mihi credis, prius probe disces, quam Aristophani medicam manum admoveas. Versus noster octonarius est iambicus, cujus pes septimus necessario est iambus, raro in tribrachyn solutus. Si ναυτὶς græca vox esset, si participium illud rite formaretur a πάντμος, syllaba media brevis esset plane ut in ναυτὸν, ut prima in ἴδνας. Proinde admisso tuo ναυτὶς, turpiter claudicaret versus, quem in pedes suos divisum oculis tibi subjiciam:

– – ∪ – – – ∪ – –

ἥξει | μοι γαρ | σοι λαμ | προς η | δη

ἆσὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς, καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτῷ.

Κλέων.

ἔχων δεινὸν ταὶ σε λέξειν δῆτ' ἔς' ἐμὲ, καὶ διαβάλλειν
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ,
ἢ τὴν Δήμητρα, Θεμιστοκλέης πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη.

Ἀλλαντοπώλης.

ὦ πόλις Ἄργος, κλύεθ' οἷα λέξει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀνθιφερίζεις;
ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν, εὑρὼν ἐπιχειλῆ·
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελὼν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε.
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι,
διατειχίζων, καὶ χρησμῳδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν· σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

\- ∪ - ∪∪ -
nai | μιγας | nατι | ις.

Malis avibus EXSURREXIT OCCASIO, quam tam avide arripuisti, LOCUM ILLUM TENTANDI. Sperabas gloriosum de Dawesio triumphum te acturum. Vide quam ridiculo casu de spe decideris.

809. περὶ σαυτῷ. Perperam vulgo σαυτοῦ.

813. ὃ πόλις Ἄργους. Vide ad Plut. 601. Θεμιστοκλεῖ. Vide ad Thesm. 56.

814. ὃς ἐποίησεν. Sic emendate scriptum in B. ut alii hunc versum laudantes, e metri praescripto legerunt. Vulgo ἐποίουν. — ἐπιχειλῆ. Recte, ni fallor, Pollux pluribus in locis τὸ ἐπιχειλὲς exponit ἐνδεές. Videsis ii. 89. iv. 169. v. 133. Similiter Suidas: ἐπιχειλές. ὅταν λέγωσι μέρος τὸ μὴ πλῆρες, ἀλλ' ὑπολειπόμενον. Ἀριστοφάνης· τὴν πόλιν ἡμῶν μετὰν ἐποίησεν εὐρὼν ἐπιχειλῆ. Hesychius: ἐπιχειλὲς, (L. ἐπιχειλὲς) τὸ ἐλλιπές. ad quam glossam vide interpretes, quorum observatis nollem abusum fuisse Jo. Toupium in Ep. crit. ad Episc. Glocestr. p. 141. Manifestum est ex oppositione inter ἐπιχειλῆ et μετὰν, priorem vocem Comico notare *non prorsus plenam*, quod et vis verbi ostendit et sententia manifesto flagitat. Quod vero sequioris aevi scriptores Synesius et Themistius discrimen harum vocum non observarint, et ἐπιχειλῆ adhibuerint pro ὑπερχειλῆ vel ἐπίμετρα, id nihil ad Comicum facit. Acumen autem, quod captat Toupius exponendo ἐπιχειλῆ, *quod labra superfluit*, nescio an sit *salsissimum*: est sane παρὰ προσδοκίαν. Id enim a nemine, nedum a viro longe doctissimo, exspectassem.

815. τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν. Plutarchus hunc locum respiciens vel Comici verba mutavit, vel ipse a mala librariorum manu laborat. Sic enim in Themistocle p. 268. legitur: Θεμιστοκλῆς δ' οὐχ, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ Κωμικὸς λέγει, τῇ πόλει τὸν Πειραιᾶ προσέπαξεν, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἐξῆψε τοῦ Πειραιῶς, καὶ τὴν γῆν τῆς θαλάττης. Nostram lectionem perite tuetur Kusterus.

819. Proverbium est Ἀχιλλείων ἀπομάττεται, *hordeaceis Achilleis vescitur*, nempe *placentis*. CASAUBONUS. Galenus in Lexico Hippocr. Ἀχιλλειδίας πρίθας, τὰς ὑπερφυεῖς καὶ μεγάλας.—Ἀχιλλείδιον, πρίθιον εἶδος, ὃν μίμνονται καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς. Eustathius

Κλέων.

ἔχουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', εἰ σ' ὑπὸ τούτου, 820
ᾠτιή σε φιλῷ;

Δῆμος.

παῦσαί γ' οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκυφιάζων.

Ἀλλαντοπώλης.

μιαρώταλος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακώς,
ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων,
καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χειροῖν
μυστιλλᾶται τῶν δημοσίων.

Κλ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτουθ'
αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.

Αλ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις, 830
μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον
τὸν Ἀθηναίων; καί σ' ἐπιδείξω,
νὴ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζώην,

ad Odyss. pag. 1445. l. 59. Ἀχίλλιον μάζα, ἔχουσά τι, ὡς εἰκός, ἐξαίρετον, ἧς Ἀχίλλιον ἐλέγετο τὸ ἔλφιτον, οὗ μνημονεύων καὶ τὸν Κωμικὸν ἐν Ἱστιαῦσι φησί τινος. Dicitur autem Ἀχιλλείων ἀπομάσσεσθαι, ut οἴνου εἶδος, ξαίνειν τῶν ἱερίων, πατάσσειν τῆς ἀσφαλοῦς, paulo infra μυστιλᾶσθαι τῶν δημοσίων, aliaque hujus generis infinita.

821. Corruptus est hic versus in libris omnibus, qui eum sic exhibent:

ἐπεὶ σε φιλῶ. Παῦ' οὗτοι, καὶ μὴ σαίρολλε πονηρά.

Silyerunt interpretes: ego vero certa emendatione numeros restituo:

ἐπεὶ σε φιλῶ. Παῦσαί γ' οὗτος, καὶ μὴ σαίρολλε πονηρά.

In primariis editt. ut in codd. est παῦ' οὗτοι. Versum persanatum fore credidit Kusterus, si legeretur οὗτοι, quod ille furtim supposuit: sed quod ad sententiam est hoc ineptum. σαίρολλε, Suidas: λοιδόρει. μὴ σαίρολλε πονηρά· τουτέστι, μὴ λοιδόρει πονηρὰ, μὴ ποίμιλλε. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ περιττεύειν.

822. ἰλιάθης. Vulgo ἰλιάθις. Vide not. ad Nub. 329.

826. χειροῖν. Sic ad metri legem scriptum oportuit. Perperam vulgo χερσῖν.

827. μυστιλλάται. In A. C. μυστιλᾶται unico λ, recte, ut opinor. Vide not. ad Pl. 627. Sic etiam apud Pollucem vi. 87. μυστίλη μὲν οὖν ἐστι ψωμὸς πολύς, ὡς ἔστιν ὃ ζωμὸς βαθυθείς· ἀφ' οὗ καὶ τὸ μυστιλήσασθαι λέγουσιν.

832. τὸν Ἀθηναίων. Sic recte primarim editt. tres. In Cratandriana primum operarum errore excusum fuit τῶν, quae menda tantum non per omnes deinceps propagata fuit. In altera Basilcensi, quae primariarum tertiam expressam refert, τὸν repositum fuit.

δωροδοκήσαντ' ἐκ Μιτυλήνης
πωλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

Χο. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισι φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα,
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
τἀν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις, ἔχων τρίαιναν,
ἢ πολλὰ χρήμαθ' ἑρπάσει, σείων τε καὶ ταράττων. 840
καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκε·
κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.

Κλ. οὐκ, ὦ 'γαθοὶ, ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ, μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον, ὥστε
ἁπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τὶ λοιπόν.

Αλ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἐνατεθῆναι. [850
ἀλλ' ἔστι τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχάνημ' ἵν', ἢν σὺ βούλῃ
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονὶ, σοὶ τοῦτο μὴ 'γγένηται.
ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφός.
ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο, καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας, θέοντες
τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

Δη. οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πονηρὲ,

834. Hic et sequens versus sic bene digesti sunt in A. B. Perperam vulgo coalescunt. Ultimus, ut in anapæsticis observari solet, paræmiacus est.

836. ἀνθρώπων. Sic membr. Minus numerose vulgo ἀνθρώπους.

838. καὶ μόνος καθέξεις. Sic tres codd. et primariæ editt. omnes. In novissimis καὶ τῶν μόνος, inepte inferta a sæcio quo mangone particula τῶν. Hic versus, ut præcedens, asynartetus est e dimetro iambico et trochaico ithyphallico.

851. μὴ 'γγένηται. Sic tres codd. ut impressi. Promiscue dicitur ἐγγίγνεται et ἐγγένηται, licet. Priore hic non usus est Comicus, quia aures non ita gratum acciderat μὴ 'γγένηται.

855. βριμήσαιο, a verbo βριμάομαι, quod auctoritate caret in H. Stephani Thesauro.

ὅσον με παρεκόπτου χρόνον, τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
Κλ. ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς
ἐμοῦ πω' εὑρήσειν φίλον βελτίον'· ὅστις εἰς ὢν
ἔπαυσα τοὺς ξυναμοτας· καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον· ἀλλ' εὐθέως κίκραγα.
Αλ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἱροῦσι. καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
ἓν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί. σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
ἤδωκας ἤδη τουταὶ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν ;
Δη. οὐ δῆτα, μὰ τὸν Ἀπόλλω.
Αλ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν. ἀλλ' ἐγώ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ, φορεῖν δίδωμι.
Δη. κρίνω σ', ὅσον γ' ἐγῷδα, περὶ τὸν δῆμον ὄντ' ἄριστον,
εὐνούστατόν τε τῇ πόλει, καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
Κλ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας ; ὅς τις
ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.

862. ξυναμότας, et v. seq. ξυνιστάμενον scribi debuit e Comici usu, non, ut vulgo, cum sibilante litera. Posterius illorum est in membr.

864. ἰγχέλεις, ab ἔγχελυς. Vide ad Nub. 559.

867. αἱροῦσι. Sic recte membr. ut scribendum esse monuit Kusterus. Vulgo αἴρουσι.

869. Vulgo sic legitur hic versus ex Aldina editione:

ἤδωκας ἤδη τουταὶγε κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ.

Mirum est tam putidam mendam tot editores fugisse. Quid, malum, sibi vult hic particula γε? Qui illam intersit librarius ignorabat scilicet iota paragogicum, Atticis tam frequens, semper longum esse, et syllabas οὖγε pedem tribrachyn esse credebat. In malam crucem abeat et suum γε secum auferat. In membr. ut in edit. Bern. Junta legitur τοῦτο κάττυμα. In C. scripserat primum librarius τοῦτον κάττυμα, postea ν delevit. In B. comparet tandem particula γε sic, ταυδὶγε κάττυμα.

870. ταῖς ἐμβάσιν. Sic recte B. Vulgo, clandicante versu, ἐμβάσι.

877. τοὺς βινουμένους. Vulgo πεπυρένους. Non multum interest utro modo legatur. Illud prætuli, quia membran. auctoritate nititur tum in hoc, tum in secundo abhinc versu. In C. a prima manu utrobique scriptum fuerat per π, quam literam delevit librarius et ei su-

Αλ. οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν,
παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοὐχ ἕσθ' ὅπως ἐκείνους
οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
τονδὶ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον,
οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας,
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.
Δη. τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησε·
καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
Κλ. οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
Αλ. οὔκ· ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσείῃ,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν, ὥσπερ βλαυλίοισι, χρῶμαι.
Κλ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ', ὦ πόνηρε.
Δη. αἰβοῖ·
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;
Αλ. καὶ τῶτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχέν γ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ·

perscripsit β. Nobis etiam consentit Suidas, apud quem bis hic versus citatur, in *βίνου* et in *γρόντος*.

880. *ἵνα μὴ ῥήτορες γίνωνται.* Sic libri omnes, absque mendæ suspicione.

882. Hesychius: *ἀμφιμάσχαλον. χιτῶν χειριδωτὸς ἀλωθίσιον, ὡς Πλάτων. δύο χειρίδας ἔχων, ἐς μασχάλας ἵστ. καὶ νῦν λέγουσιν.*

885. *σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς.* Sic libri omnes optime. Scilicet *σοφὸν καὶ ἐκεῖνο τὸ ἐφεύρημα* (vel, ut habet glossa in C. *τὸ ἔργον*) *ὁ Πειραιεὺς προσπεμπαγμένον τῇ πόλει.* Respicit enim Demus ad Isiciarii verba supra 815. Nescio quid Jo. Toupio venerit in mentem reponenti *σοφὸς* et vertenti, *in hujusmodi artibus excellebat Themistocles.* Nihil falsius. Anne ergo *ὁ Πειραιεὺς*, si pro gentili, seu *δημότου* nomine accipiatur, Themistoclem notare potest? Non erat ille *Piræeus*, sed *Phrearius*, qui duo diversi pagi ad diversas pertinebant Tribus. Maneat igitur inconcussa illa lectio, temere sollicitata in Emendatt. ad Suidam iii. 250.

887. *οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.* *Me exagitas.* Perperam in membran. *περιελαύνει*, reclamante et sensu et metro. Significaret id *me superas.* Atqui nondum se victum confitetur Cleo.

889. *τοῖσιν τρόποις.* Perperam valgo *τοῖσι.* Vide not. ad v. 36.

890. *οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις.* Sic tres codd. ut legendum esse evicit Dawesius. Vide supra 409. 413. 758. Nub. 1035. Neutrum *ὑπερβάλλω* occurrit Pl. 109.

ἀντιχῶν ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

Sed significatio activa *superare aliquem* soli formæ mediæ competit.

893. *καὶ τῶτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχέν γ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.* Sic optime scriptum in B. In C. *περιήμπισχεν, ὦ*

καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον, τὸν σιλφίου, τὸν ἄξιον γενόμενον;

Δη. οἶδα μέντοι.

Αλ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι, ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ', ἐν Ἡλιαίᾳ βδέοντες, ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

Δη. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος.

Αλ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε πυῤῥοί; 900

Δη. καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο. Πυῤῥάνδρου τὸ μηχάνημα.

Κλ. οἵοισί μ', ὦ πονηρέ, βωμολοχεύμασιν ταράττεις;

Αλ. ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείᾳ.

Κλ. ἀλλ' οὔ με νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν, ὦ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι, μισθοῦ τρυβλίον ῥοφῆσαι.

Αλ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν τέ σοι, καὶ φάρμακον δίδωμι, τἀν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἑλκύδρια περιαλείφειν.

Κλ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου 'κλέγων, νέον ποιήσω.

Αλ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ, τὼ 'φθαλμιδίω περιψῆν.

Κλ. ἀπομυξάμενος, ὦ Δῆμ', ἐμῇ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.

Αλ. ἐμοῦ μὲν οὖν, ἐμοῦ μὲν οὖν.

Κλ. ἐγώ σε ποιήσω τριηραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',

ἀποστιξῇ. Vulgo, claudicante versu, περιήμεισχ', ἵνα σ'—Bene hic se habet subjunctivus ἀποστιξῇ, quia præcedens verbum licet sit in imperfecto, rem tamen præsentem notat. Mox v. 896. ubi de re dudum præterita agitur, recte est ἴσαιτο', ἵν' ἐσθίοιτ'—κἄφαιτ' ἀποστιλίτιαν.

899. Sic vulgo legitur hic versus, numeris fœde corruptis:

νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τουτί γ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος.

Et sic C. nisi quod τουτί γ' habet. In B. τουτί γ' εἶπεν ἀνὴρ κόπρειος. In membr. vero φοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος. Corrige ad metri legem κόπρειος, et sinceram lectionem habebis:

νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος.

Legitima est utraque forma, κόπρειος et κόπρειος, ut ἄγχειος et ἄγχιος, aliaque hujus generis bene multa. Vide infra ad v. 1033. In Conc. 317. tertia forma occurrit κοπρειαῖος.

901. καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο. Vulgo ἦν καὶ τοῦτο. In A. C. ἦν γε καὶ τοῦτο. Alterutra harum particularum ejicienda erat. Versum hunc, Isiciario vulgo continuatum, membr. Demo adscribunt.

903. ἡ γὰρ θεός. Sic recte vett. edlitt. ut est etiam in codd. Male in recentioribus impressis ἥ γὰρ—

εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις, οὐδὲ ναυπηγούμενος·
δειμηχανήσομαί Θ', ὅπως
ἂν ἱστίον σαπρὸν λάθῃς.

Χο. ἀνὴρ ταφλάξει· ταῦε, ταῦ
ὑπερζέονθ'· ὑφελκτέον
τι τῶν ξύλων· ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηΐ.

Κλ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
ἱκούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.

Αλ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δέν· εὔχομαι δέ σοι ταδί.
τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον· σὲ δὲ
γνάμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων, καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἢν κατεργάσῃ,
σπεύδειν, ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς

919. ταῦ ὑπερζέονθ'. Vulgo ταῦ ὑπερζέων, quod bene græcum esset, si Chori verba ad Cleonem directa essent. Nam ταῦς sæpe pro ταῦσον, seu ταῦσαι adhiberi notum est. Sed Chorus hic isiciarium adloquitur, et ut Cleonem compescat hortatur. Proinde scribendum fuit ὑπερζέονθ'.—ὑφελκτέον τι τῶν ξύλων. In A. C. ὑφελκτέον τῶν ἀχάλῶν ὑπαρυστέον τι. In B. ut vulgo, ὑφελκτέον ἢ τῶν ξύλων: ultimæ voci superscriptum ἀχάλῶν. Est hoc glossema, quod pro solito more in textum intulit alius librarius. Est autem a mala manu particula ἢ, cujus in locum sincerum reposui τι.

924. ἱκούμενος ταῖς εἰσφοραῖς. Sic recte B. C. ut impressi. At perperam in membr. ἱκτεύμενος ταῖς συμφοραῖς. Postremum pro εἰσφοραῖς legitur etiam apud Suidam, Pollucem vii. 41. Auctorem Etymol. M. loco quem protulit ad Pl. 805. e Cratino: sed Comicus noster illius verba sua faciens, ea sensui suo accommodavit, et εἰσφοραῖς posuit pro συμφοραῖς. Quod autem ad ἱκτεύμενος adtinet, librarii est error, qualem fere in Æschyli Prometheo corrigere me debuisse confessus sum in nota ad Lys. 291. ἱκτεύμενος non magis græcum est, quam ἱκτεύμενος. Nam ἵκτω verbum est barytonum, cujus participium est ἱκτύμενος, quod metri lex huc non admittit.

ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἔπει-
τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ, τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος. ἐ-
σθίων ἀποπνιγείης.

Χο. εὖ γε, νὴ τὸν Δία, καὶ τὸν Ἀπόλλω,
καὶ τὴν Δήμητρα.

Δη. κἀμοὶ δοκεῖ καὶ τἄλλα γ' εἶναι καταφανῶς
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ δόλου.
σὺ δ', ὦ Παφλαζών, φάσκων φιλεῖν μ', ἐσκορόδισας.
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔτι
ἐμοὶ ταμιεύσεις.

Κλ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ', ὅτι
εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.

Δη. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὑτοσὶ
ὁὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ.

Αλ. φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;

Δη. δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωστημένον.

Αλ. οὐ τοῦτό γ' ἔστιν.

Δη. οὐ τὸ θρῖον; ἀλλὰ τί;

939. Qui hunc et sequentem versiculum ita digessit, ut eos libri impressi et B. exhibent, is procul dubio arbitratus est systema hoc iambicum chudi monometro, cui subjectus esset dimeter catalect. ut anapæstica systemata claudi solent basi, quam sequitur paræmiacus. Hoc si ex Comici sententia est, secundam in ἀνασπιγήσῃς produxit, præterquam facere solet. Satius esset forte duos versus in unum concludere, qui trimeter esset brachycatal.

βουλομε | νοσιοθ | ιων | ακουσι | γιυης.

quales versus occurrunt apud Comicum bene multi. Aut eadem manente distinctione, ultimum versiculum dimetrum brachycatalect. esse dicas, nisi Comico licentiam condonare malis. Nihil enim hic librariis imputari potest, quorum in frequentem errorem conferri debuit non absimilis menda in Lys. v. 384. Vide not. ad Pl. 453.

941. εὖ γε, νὴ τὸν Δία. Sic tres codd. et edit. Bern. Junta. Vulgo εἰ νή γε τὸν—

943. κἀμοὶ—Sic B. C. Vulgo καί μοι. Illud magis ex Atticorum more.

946. ἐσκορόδισας. Suidas: κλαπῆναι ἐσάπησας, ἀπὸ τῶν τὰ σαπέντα τρυζόντων. ἢ ἀπώλεσας, ἐστέρησας, ἢ ἠδίκησας.

955. οὐ τὸ θρῖον; ἀλλὰ τί; Recte in membr. hæc verba Demo tribuuntur,

Αλ. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
Δη. αἰβοῖ τάλας.
Αλ. τί ἐστιν;
Δη. ἀπόφερ' ἐκποδών.
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
ὥαρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν, ταμίευέ μοι.
Κλ. μὴ δῆτά πω γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ 960
πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
Αλ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν.
Κλ. ἀλλ', ἐὰν τούτῳ πιθῇ,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε.
Αλ. κἄν γε τουτωΐ,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
Κλ. ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν, ὡς ἄρξαι σε δεῖ
χώρας ἁπάσης, ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
Αλ. οἱ 'μοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἀλουργίδα
ἔχων κατάπαστον, καὶ στεφάνην, ἐφ' ἅρματος

ut in utraque Juntina, et in Frobeniana. In aliis incongrue verba *οὐ τὸ θρῖον* isiciario continuantur.

963. *μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε.* Locus obscurus, ab antiquis enarratoribus minime intellectus. Quæ enim explicandæ voci *μολγὸς* comminiscuntur, sunt omnia perinde absurdissima. Quod primum se offerebat in versione secutus sum, de ratione seu analogia non satis sollicitus, qua ex *μίλγειν*, unde *μολγὸς*, derivari posset cæcitatis significatio. Quod suspicabatur Kusterus, verum est, *obscœnitatem hic latere*: id ostendit antagonistæ responsio. *μολγὸς fellatorem* notat. Sensus est: *huic si credas, ita in te illudet, ut ei ore etiam morigerari cogaris.*

964. *ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.* *Nudandum tibi est veretrum usque ad myrtum*, sive *pilos*: id est, *a summo usque ad imum*. Nam *μύρρινος* hic accipitur pro pilis, quibus inferior pars nervi obsita est. Sic bene KUSTERUS verba interpretatur. His autem significat isiciarius Demum, si Cleoni fidem habeat, coactum iri eum pædicare, idque *sine fraude*, sed, ut ait ille, *usque*

ad pubem, capulumque coleorum. Ista si pudor explicare vetabat, ne vel græce legenda erant.

969. *Σμικύθην καὶ νύφιον.* Smicythes fuit Thracum Rex. Quia nominis terminatio feminina est, tanquam si femina esset, præter expectationem addit *καὶ νύφιον*, *et maritum*. Atticis enim *νύφιος*, si ad mulierem referatur, maritum notat. Librariorum errore apud Suidam scriptum est *Σμικύθην*, apud Eustathium *Σμικύθη*. Recte in B. C. *Σμικύθην*. In membr. vero *μικύθην*, quia præcedens *σ* id quod sequi debebat absorpsit.

χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.
Κλ. καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἐσιὼν, ἵν' οὗτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ.
Αλ. πάνυ γε.
Δη. καὶ σύ νυν φέρε.
Κλ. ἰδού.
Αλ. ἰδού, νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.
Χο. ἥδιστον φάος ἡμέρας
ἔσται τοῖσι παροῦσι, καὶ
τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν,
ἢν Κλέων ἀπόληται.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν,
οἷον ἀργαλεωτάτων,
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
ἤκουσ' ἀντιλεγόντων,
ὡς εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἥ-
στην σκεύη δύο χρησίμω,

971. καὶ σύ νυν φέρε. In B. καὶ σὺ δὴ φέρε. In C. καὶ σὺ φέρε. At in membr. καὶ σὺ νῦν φέρε· et sic scribi debuit. Quod alter cod. juxta impressos habet δή, glossema est. Sic distinctæ sunt personæ in optimo cod. hujus fidem sequi præstabat:

Κλέων.
καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰσιὼν, ἵν' οὗτοσὶ αὐτῶν ἀκούσῃ.
Ἀλλαντοπώλης.
πάνυ γε· καὶ σύ νυν φέρε.
Κλέων.
Παῖ.
Ἀλλαντοπώλης.
Παῖ, νὴ τὸν Δί'. οὐδὲν κωλύει.

Postrema illa verba νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει Demo vulgo tribuuntur. In C. Cleoni adsignatur Παῖ Παῖ. et Isiciario νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει. In B. vero eadem est plane personarum distinctio, quæ in edit. Bern. Juntæ.

Δῆμος.
καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἵν' οὗτοσὶ αὐτῶν ἀκούσῃ.
Κλέων.
πάνυ γε καὶ σὺ δὴ φέρε.
Ἀλλαντοπώλης.
Παῖ.
Κλέων.
Παῖ νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

Hinc vides Aldinæ editioni codicem nullum adstipulari. In v. 970. membr. et C. habent αὐτοὺς ἰσίων. In B. est ἰὼν et superscriptum ισ. In Bern. Juntæ editione ἰσιὼν.

983. δύο. Sic recte membr. ut et metri ratio flagitat. Perperam vulgo δύω. Versus constat ex epitrito quarto et diiambo, ut tertius superioris periodi.

ἐν τῷ δείγμα | τι τῶν δικῶν,
σκευ σκεύη δύ | ο χρησίμω.

δειδύξ, οὐδὲ τορύνη.
ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυμάζω τῆς ὑομουσίας
αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες, οἳ ξυνεφοίτων,
τὴν Δωριστὶ μόνην ἂν ἁρμόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·
κἆτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύειν, ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν,
ἣν μὴ Δωροδοκηστί.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Κλ. ΙΔΟΥ, θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Αλ. οἴμ', ὡς χεσείω, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Δη. ταυτὶ τί ἐστι;
Κλ. λόγια.
Δη. πάντ';
Κλ. ἐθαύμασας;
καὶ, νὴ Δι', ἔτι γ' ἐμοί 'στι κιβωτὸς πλέα.
Αλ. ἐμοὶ δ' ὑπερῷον, καὶ ξυνοικία δύο.

989. *μόνην ἂν ἁρμόττεσθαι.* Vulgo inseritur particula ἄν, quam, quia eam nesciunt codd. A. C. expunxi. Factum nollem. Requiritur enim ad metri integritatem; nec in phrasi otiosa est: vim ejus in versione expressi: *aptare consueverint.* Constat hic Chorus sex periodis: singularum tres primi versus dimetri sunt acatalect. quibus subjicitur dimeter catalect. Dimeter hic quoque versus esse debet, et est revera acatalect. ut illi, quorum dimensionem supra repræsentavi, iisdem constans pedibus:

τὴν Δωριστὶ | μόνην ἂν ἁρ—

996. *Δωροδοκηστί.* Sic tres codd. et primariæ editt. In recentioribus *Δωροδοκιστί.*

1000. *ἐμοί 'στι.* Vulgo ἐμοῦ 'στι.

1001. *ξυνοικία δύο.* Sic bene edidit Bern. Junta. Perperam vulgo *δύω.* Ammonius: *οἰκία, ἡ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ὑπὸ δυ-*

Δη. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;
Κλ. οἱ 'μοὶ μέν εἰσι Βάκιδος.
Δη. οἱ δὲ σοὶ, τίνος;
Αλ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
Δη. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ;
Κλ. περὶ 'Αθηνῶν, περὶ Πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Δη. οἱ σοὶ δὲ, περὶ τοῦ;
Αλ. περὶ 'Αθηνῶν, περὶ φακῆς,
περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι. 1010

τίρευ κατοικουρίαν· συνουσία δή, ἡ πολλοῖς, καὶ μισθοφορία. Scholiastes Æschinis Valckenario laudatus: ἄνευ μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἰκησιν διελόμενοι ἴσχουσι, συνουσίαν καλοῦμεν· ἄνευ δ' ἧς ἐνοικοῦσι, οἰκίαν. Unde intelligitur pauperiorum hominum *συνουσίαν* esse.

1003. *οἱ 'μοί.* Perperam vulgo *οὐμοί.* Vide ad Ran. 461.

1005. *εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ;* Male vulgo *εἰσί—*

1006. *περὶ ἁπάντων πραγμάτων.* Nescio quid cogitarit Kusterus, cui *metri fulciendi gratia scribendum esse* videbatur *περί γ' ἁπάντων.* Fulcro non indiget versus, qui rectis integrisque pedibus incedit. Ultima in *περί* nunquam eliditur, nec sequente quavis alia vocali ingratum facit hiatum, cui vitando inseri debeat, vel soleat particula *γε.* Exempla suppeditant singulæ paginæ.

1007. *οἱ σοὶ δὲ, περὶ τοῦ;* Sic veteres editt. omnes. In recentioribus abest particula δὲ versui omnino necessaria. Eam typothetæ incuria in nescio qua officina omissam, nec Kusterus, nec Berglerus reposuit, qui veteres editt. non ea, qua par erat, curiositate consuluerunt.

1010. *περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι.* Sic optime scriptus est hic versus in membr. In aliis minus sinceris codd. v. 1006. librarii errore hic integer repetitus est.: hujusque subjectus est in C. hic, si Dis placet, versus, *τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι.* In B. vero, ut in impressis, *τὸ πέος ἂν οὑτοσὶ δάκοι.* Inepta inserta fuit particula ἄν a sciolo, qui verba illa per se versum constituere ratus, ad formam iambici metri eum redigere voluit. Verba autem illa ne Berglerus quidem intellexit, ut ex ejus versione liquet: *istud penem facile momorderit.* *οὑτοσὶ* non valet *istud.* Quia sinceram poëtæ manum restituisse censeamur non obstare debet metrici Scholiastæ auctoritas, qui versum, prout in impressis fertur, pro *dimetro iambico* agnoscit. Negatur enim hic, ut fere solet, græculus ille, nec cuiquam paulo adtentiori fucum fecisset. Non solet Comicus noster medios inter senarios sic dimetros inserere. Præterea in melioribus codd. versiculus ille nec *dimeter*, nec *iambicus* est. Particula ἄν, quam mala manus infersit, sententiæ prorsus repugnat. Imprecatur isiciarius Cleoni: proinde modus *optativus*, non *potentialis* adhiberi debet: *penem iste sibi momordeat.* Ista addere necessarium duxi, ne quem transversum ageret Kusteri nota.

Δη. ἄγε νυν, ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεῖνον, ὥπερ ἥδομαι,
ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι.
Κλ. ἄκουε δὴ νῦν, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζευ, 'Ερεχθείδη, λογίων ὁδὸν, ἣν σοι 'Απόλλων
ἔλαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρόσθεν λάσκων, καὶ ὑπὲρ σέο δεινὰ κεκραγὼς,
σοὶ μισθὸν πορίει· κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ', ἀπολεῖται.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφὲ κατακρώζουσι κολοιοί. 1020
Δη. ταυτὶ, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γὰρ ἔστ' 'Ερεχθεῖ, καὶ κολοιοῖς, καὶ κυνί;
Κλ. ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
Αλ. οὐ τοῦτό φήσ' ὁ χρησμός· ἀλλ' ὁ κύων ὀδὶ,
ὥσπερ θύρας σου, τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γὰρ ἔστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
Δη. λέγε δῆτ'· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.
Αλ. Φράζευ, 'Ερεχθείδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστὴν, 1030
ὃς κέρκῳ σαίνων σ', ὁπόταν δειπνῇς, ἐπιτηρῶν,
ἐξέδεταί σου τοὖψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς·
ἐσφοιτῶν δ' ἐς τουπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
Δη. νὴ τὸν Ποσειδῶ, πολύ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι.
Κλ. ὦ 'τὰν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.
'Εστὶ γυνὴ, τέξει δὲ λέοντ' ἰεραῖς ἐν 'Αθήναις,

1018. λάσκων. In membran. ut in edit. Bern. Junctæ, δάσκων, quod in C. pro glossa superscriptum est. Melius in hoc cod. sine ν paragogico, quod in censura nesciunt antiqua oracula heroicis versibus conclusa, δς πρόσθε λάσκων. Hesych. λάσκουσι κύνες, ὀλαλάζουσιν.— ὑπὲρ σέο. Vulgo minus bene ὑπὲς σεῦ.

1020. κατακρώζουσι. Sic tres codd. Vulgo κατακράζουσι. Recte in impressis mox v. 1031. ἐπικρώζουσι.

1031. σαίνων σ', ἐπόταν. Sic recte membr. In B. pronomen, quod in textu omissum fuerat, librarius superne reposuit. Male abest in impressis.

1033. ἐς τουπτάνιον. Male in membr. τουπταπῶν. Vide Valckenarium ad Eurip. Phœn. p. 252. et 497.

ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κόσκυφι μαχεῖται,
ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκὼς ὃν σὺ φύλαττε,
τεῖχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδηροῦς.
Δη. ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει;
Αλ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔκ.
Κλ. ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ.
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντος εἰμί σοι.
Δη. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος;
Αλ. ἣν οὐκ ἀναδιδάσκεις σε τῶν λογίων ἐκών,
ὃ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
Δη. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός;
Αλ. τουτονὶ
δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
Δη. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.
Κλ. μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικράζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσίν, ὅς σοι
ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
Αλ. τοῦτό γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.
Κεκροπίδη κακόδουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοὔργον;
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο.

1039. *ὃν σὺ φύλαττε.* Sic perbene membr. Vulgo *φύλαξαι*, reclamante sententia, quam Cleo mox declarat, verbum illud interpretatus per *σώζειν*. Valent itaque ista *ὃν σὺ φύλαττε, quem tu custodi, observa, ne quid mali ei fiat.*

1040. *τεῖχος ποιήσας ξύλινον.* Adludit ad oraculum Atheniensibus tempore Persici belli datum, quod refert Herodotus l. vii. p. 568.

1042. *ἔφραζεν ὁ θεός.* Liquido patet sic legendum esse, quod ipse confirmat Comicus v. 1048. *πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός;* Hic in duobus codd. ut in impressis, est *ἔφρασεν*, claudicante versu. In B. e prava librarii emendatione *ἴφρασεν*. Emendaveram primum paulo liberius:

σαφῶς δ' ὁ θεὸς ἔφρασέ σοι σώζειν ἐμέ.

Sed genuinum est id quod reposui, *ἔφραζεν*.

1044. *ἐλελήθης*: Vulgo *ἐλελήθεις*. Vide supra ad 822.

1046. *καὶ ξύλον.* In membran. *ξύλων*. Sic etiam in C. a prima manu, emendatum postea in *ξύλινον*. In B. *ξύλον*, et superscriptum *ξύλινον*. Librarios turbavit recordatio lectionis in v. 1040. *τεῖχος ποιήσας ξύλινον.*

1056. *καί κε γυνὴ φέροι.* Sic recte B. ut impressi; solœce in A. C. *φέρει.*

Κλ. ἀλλὰ τόδε φράζευ, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφραζεν.
Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο---
Δη. τί τοῦτο λέγει ΠΡΟ ΠΥΛΟΙΟ ;
Αλ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.
Δη. ἐγὼ δ' ἅλυτος τήμερον γενήσομαι.
Αλ. αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
ἀλλ' οὑτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
Δη. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
Αλ. Αἰγεῖδη, φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ,
λαῖδαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδώ, πολύϊδριν.
οἶσθ' ὅ τι γ' ἔστιν τοῦτο ;
Δη. Φιλόστρατος, ἡ κυναλώπηξ.
Αλ. οὐ τοῦτό φησιν· ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὑτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.
Δη. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ ;
Αλ. ὅπως ;
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ, χῳ κύων, ταχύ.
Δη. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί ;
Αλ. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,

1067. φράσσαι. Perperam in codd. scriptum φράσαι. In B. alterum σ superscriptum, recte. φράσσαι heroicis poëtis frequens. Quod impressi exhibent φρᾶσαι, nunci non est.

1069. οἶσθ' ὅ τι γ' ἔστιν τοῦτο; Perperam vulgo οἶσθ' ὅτι τοῦτο τί ἐστί; In membr. ut in edit. Bern. Juntæ οἶσθ' ὅ τι τοῦτο ;—Φιλ—toto deficiente pede. In C. οἶσθ' ὅτι τί ἐστι τοῦτο ;—Φιλόστρατος, ἡ κυναλώπηξ. Quia monitus fuerat in oraculo sibi cavere a Cleone, quem κυναλώπεκα appellatum audiverat, quum quærat Isiciarius, num perceperit, quid hoc nomine significetur, respondet Demus Philostratum esse ; quia famoso illi lenoni cognomen fuerat impositum κυναλώπηξ, quo indigetatur in Lys. v. 957. Nihil hic commune habuit cum aliis, quibus cognomen inditum fuit χυναλώπηξ.

1074. ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ, χῳ κύων, ταχύ. Sic recte membran. Perperam in aliis libris ὅτιὴ τριήρης, manifesta menda. Postulat enim sermonis indoles, ut nomini τριήρης perinde ac sequenti κύων articulus adjungatur, non secus ac in v. 207. quem similis invaserat corruptela :

ἑλέφαντ' γάρ ἐστι μαχρὸν, ὅ τ' ἄλλος αὖ μαχρόν.

Reformandus est ad codd. fidem locus

ὁτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.

Δη. εἶεν.

τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;

Αλ. ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν. [1080

ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι, ἐξαλέασθαι,

χρησμὸν Λητοΐδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.

Δη. ποίαν Κυλλήνην;

Αλ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε

Κυλλήνην ὀρθῶς, ὁτιὴ φήσ', Ἔμβαλε κυλλῇ.

Κλ. οὐκ ὀρθῶς φράζεις. τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος

ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἠνίξατο τὴν Διοπείθους.

ἀλλὰ γάρ ἐστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτός·

αἰετὸς ὡς γίγνει, καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.

Αλ. καὶ γὰρ ἐμοί, καὶ γῆς, καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,

χὤτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.

Κλ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ 1090

τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.

Αλ. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ

ἐκ πόλεως ἐλθεῖν, καὶ γλαυξ αὐτῇ ἐπικαθῆσθαι·

εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ

ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ· κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.

Δη. ἰοὺ, ἰού·

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.

καὶ μὴν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ

— in Ran. 455. ubi pravam retinui lectionem, περί τι ξένους καὶ τοὺς βιώτας, quum ad Atticismi normam itidem scripserit Comicus, περί τι τοὺς ξένους καὶ τοὺς βιώτας. Sed de hoc alibi.

1076. ἥκασιν. Sic C. ut impressi. Perperam in A. B. εἴκασιν. Vide supra ad v. 230.

1086. ἐστι μοί. Vulgo ἐστιν μοι. In A. C. ἐστι μοι.

1088. Ἐρυθρᾶς γε. In B. ἐρυθρᾶς γε, In A. C. ἐρυθρᾶς τε.

1093. ἐκ πόλεως. Ex urbe. Vide not. ad Lys. 245.

1094. ἀρύβαλλος] πυτίδιον πάντοθεν ἐφεύρεσιν, ἵνα δὲ συσφιγγόμενον, ὡς τὰ συστατικὰ βαλάντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἀρύβαλλος τινὲς καλοῦσιν. Athenaeus in Fragm. a Casaubono edito Animadvers. p. 783. Ad balneorum instrumentum pertinent ἀρύβαλλος et ἀρύταινα, quod testatur Pollux vii. 166. hicque pro vasis accipi debent, quibus balneatores aquam in lavantium corpus infundebant, quorum ἀρύβαλλος altero capacius fuisse videtur.

γερονταγωγεῖν, κἀναπαιδεύειν πάλιν.
Κλ. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κριθὰς πορίῳ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
Δη. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
Κλ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι πορίῳ 'σκευασμένα.
Αλ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας,
καὶ τοὔψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ', εἰ μὴ 'σθιε.
Δη. ἀνύσατε νῦν, ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὡς ἐγὼ,
ὁπότερος ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς Πυκνὸς τὰς ἡνίας.
Κλ. τρέχαιμ' ἂν ἤδη πρότερος.
Αλ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.
Χο. ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις
ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ', ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις, κἀξαπατώμενος,
πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ.
Δη. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτι μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἑκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν·
κλέπτοντά τε βούλομαι

1099. παιδεύειν πάλιν. Quia scilicet, ut est in Nub. 1417. ὡς παῖδες οἱ γέροντες.

1110. Pars versus prior Isiciario vulgo tribuitur, posterior Cleoni. Personas in ordinem reposuimus, ut sunt in A. B.

τρέφειν ἕνα προστάτην·
τοῦτον δ', ὅταν ᾖ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.

Χο. οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιεῖς,
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλή.
εἰ τοὺσδ' ἐπίτηδες, ὥσ-
περ δημοσίους, τρέφεις
ἐν τῇ Πυκνί· κᾆθ', ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ ταχὺς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.

Δη. σκέψασθε δ' ἔμ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν,
καί μ' ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ-
τοὺς, οὐδὲ δεκῶν ὁρᾷν,
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν,
ἄττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Κλ. ΑΠΑΓ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών.

Αλ. σὸ γ', ὦ φθόρε.

Κλ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος

1131. οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιῇς. Sic bene C. Vulgo ποιῇς. Cum indicativo particulam ἂν construi ostendimus ad Pl. 885. Nub. 465.

1136. δημοσίους, quos Ran. 733. φαγᾶνας appellat, quo nomine utitur etiam in fine hujus fabulæ v. 1405.

1146. οὐδὲ δεκῶν ὁρᾷν. Videre me dissimulans. Vide not. ad Pl. 257.

τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
Αλ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
Δη. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαί σφω, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
Αλ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον;
Δη. εἴ γε μή, φράσεις γε σύ.
Αλ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξίσου. 1160
Δη. δρᾶν ταῦτα χρή.
ἄπιτον.
Αλ. ἰδού.
Δη. θέοιτ' ἄν.
Κλ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
Δη. ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, νὴ Δί', ἢ 'γὼ θρύψομαι.
Κλ. ὁρᾷς; ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.
Αλ. ἀλλ' οὐ τράπεζαν· ἀλλ' ἐγὼ πρωτεραίτερος.
Κλ. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ,
ἐκ τῶν ὁλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
Αλ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ, τῇ χειρὶ τῇ λεφαντίνῃ.

1158. εἴ γε μή, nempe οἶδα, φράσεις γε σύ. Sic in Pace 1061. quærenti Trygæo, ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; respondet Hierocles, σὺ φράσεις. De formula οἶσθ' = ὃ δρᾶσον vide ad Av. 54.

1161. In membr. et in C. personæ notatæ sunt, ut in impressis, quos inconsiderate et male secutus sum. Loquendi vices in B. aliter et prout personis convenit, diviæ sunt. Prior, ut par est, Cleo Demi consilium probat, eique exsequendo se accingit, dicens ἴθι. Postea isiciarius e scena erumpens ait, ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. His in verbis, Cleoni si tribuantur, parum est acuminis; sin isiciario, plurimum. Gloriatus fuerat Cleo v. 742. se, duces exercitus ad Pylum supplantavisse; τοὺς στρατηγοὺς ὑποδραμὼν τοὺς ἐν Πύλῳ. Idcirco isiciarius ei nunc dicit: *haud sane me in hoc curru, ut alios facere soles, supplantabis.* ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. *Supplantari me non sino.* Eadem est significatio verborum ὑποδραμεῖν et ὑποθεῖν: estque istue eo facetius, quod simul adludit ad Demi verba θέοιτ' ἄν.

1163. ἢ 'γὼ θρύψομαι. *Nisi delitias faciam.* Gallice: *ou il faudra que je sois bien difficile.* Vel *ou je ferai bien la rencheri.* Vim verbi non reddiderat Berglerus vertens, *aut profecto obtendar.*

Δη. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.
Κλ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον, εὔχρων καὶ καλόν·
ἐτόρυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλὰς, ἡ Πυλαιμάχος.
Αλ. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
Δη. οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;
Κλ. τουτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ Φοβεσιστράτη.
Αλ. ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ', ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας,
καὶ χόλικος, ἠνύστρου τε, καὶ γαστρὸς τόμον.
Δη. καλῶς γ' ἐποίησε, τοῦ πέπλου μεμνημένη.
Κλ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
Αλ. λαβὲ καὶ ταδὶ νῦν.
Δη. καὶ τί τούτοις χρῆσομαι
τοῖς ἐντέροις;
Αλ. ἐπίτηδες αὖτ' ἔπεμψέ σοι
εἰς τὰς τριήρεις ἐντερονείαν ἡ θεός·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

1178. Ὀβριμοπάτρα. Sic bene membran. et edit. Bern. Juntæ. Vulgo ἰμβριμοπάτρα. Insititiam literam μ in ἴβριμος et compositis non agnoscit genuinus sermo græcus. Librariorum vel Grammaticorum sequioris ævi commentum est. Quod autem ad prosodiam adtinet, cujus lex violata videri possit ob productam hujus vocis primam syllabam, eam sequitur Comicus, qua Epici poëtæ, a quibus ridiculi causa illa Palladis epitheta sumsit, eam vocem efferre solent, in qua licentiæ est locus, quia extra communis et comici sermonis usum est. Apud Athenæum etiam pag. 94. E. ubi hi versus proferuntur, exstat ἰβριμοπάτρα.

1182. ἐλατὴς genus est placentæ; Suidæ, πλακουντῶδες σίτημα πλατύ, ἴδιον καὶ ἡ ἱστουμία παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος. ἢ ἔστιν πλακοῦς, ἐν ᾧ τὸ ἔντερον ἐνίθησαν, καὶ προσῆγον τοῖς βωμοῖς. Posterioris generis est placenta illa in Dionysiaco sacro offerenda, Acharn. 245.

ὦ μῆτερ, ἀνάδες δεῦρο τὴν ἱστάρνην,
ἵν' ἔντερα κατοχίσω τοῦ Διονύσου τινά.

Ludit autem Comicus in adfinibus vocibus ἐλατὴς, ἐλαύνω.

1185. ἐντερονείαν. Suidas: τὰ ἐγκείλια, τὰ ἀπὸ τῆς τρίχινδος ἀρχόμενα ξύλα, ἐντερόνεια καλοῦνται, οἱ δὲ, τὰ τῶν πλοίων θεμέλια. οἱ δὲ τὰ ἐγκείλια. βέλτιον δὲ τὴν τῶν ἐγκειλίων ὕλην λέγειν. *Costæ*, seu *statumina*. Similis est præcedenti jocus: neuter latine exprimi potuit. Eum qui sequitur leviter adumbravimus.

Δη. ὡς ἡδὺς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
Αλ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.
Κλ. λαβὲ νῦν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.
Αλ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
Κλ. ἀλλ' οὐ λαγῶ ἔξεις ὑπόθεν δῴς· ἀλλ' ἐγώ.
Αλ. οἴμοι· πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;
ὦ θυμὲ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.
Κλ. ὁρᾷς τάδ', ὦ κακόδαιμον;
Αλ. ὀλίγον μοι μέλει·
ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνοί γ' ὡς ἔμ' ἔρχονται.
Κλ. τίνες;
Αλ. πρέσβεις, ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.
Κλ. ποῦ, ποῦ;
Αλ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους;
ὦ Δημίδιον, ὁρᾷς τὰ λαγῶ, ἃ σοι φέρω;
Κλ. οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τἄμ' ὑφήρπασας.
Αλ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
Δη. εἶπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι;
Αλ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ· τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
Κλ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'·
Αλ. ἐγὼ δ' ὥπτησά γε.
Δη. ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
Κλ. οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδεσθήσομαι.
Αλ. τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῷν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ, καὶ τὴν γαστέρα;
Δη. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;
Αλ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· κἀμέλει κρινεῖς καλῶς.
Δη. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν;

1214. Vulgo sic legitur: φέρ' ἴδω, τί οὖν ἴσ';—ἀλλά γ' οὐχ ἱερᾶς κιστίνης; At membr. exhibent: φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν;—ἀλλ' οὐχ ἱερᾶς κιστίνη. Optima lectio, modo negatio eliminetur, ita ut

Αλ. ἀλλ' ὁρᾷς κενὴν,
ὦ παππίδιον. ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν.
Δη. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
Αλ. βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὁρᾷς νυν;
Δη. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα,
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀπατεμὼν τυννουτονί.
Αλ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο.
σοὶ μὲν προσεδίδου σμικρὸν, ὃν ἐλάμβανεν·
αὑτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
Δη. ὦ μιαρὲ, κλέπτων δή με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα, κἀδωρησάμαν.
Κλ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
Δη. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωὶ
αὐτὸν περιθῶ.
Αλ. κατάθου ταχέως μαστιγίαν.
Κλ. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
φράζων, ὑφ' οὗ με δεῖ πολλ' ἡττᾶσθαι μόνου.
Αλ. τοὐμόν γε φράζων ὄνομα, καὶ λίαν σαφῶς.
Κλ. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνείσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.

phrasis affirmativa sit, non interrogativa:

φίλ' Ἄπολλον, εἰ οὖν ἔστιν;—ἀλλ' ἰερᾷς κενήν. Aptius est verbum ἔπεσεν, et versus est longe modulatior. In C. scriptum:

φίλ' Ἄπολλον, εἰ οὖν ἔστιν;—ἀλλ' οὐχ ἰερᾷς κενήν.

1218. ἴσων πλέα. Sic tres codd. Vulgo ἴσον. Genitivus τῶν ἀγαθῶν pendet ab admirandi adverbio ὅσον.

1220. τυννουτονί. Sic emendate scriptum in codd. Vulgo τυνουτονί.

1222. σμικρόν. Vulgo μικρόν.

1225. Objicit Cleoni λωποδυσίαν, et quoniam adfines sunt voces λώπη et λωποδύτης, e quibus jocum supra jam arcessivit v. 987. hic λωρίζει Comicus, ut eandem rem inuat. Vel, quod probabilius videtur, sumptus est hic versus e poëta aliquo Dorico.

1230. Vulgo legitur metro pessumdato:

φράζων, ὑφ' οὗ δεῖσι μ' ἀντᾶσθαι μόνου. Nihil variant codd. nisi quod in membr. non melius scriptum est δεῖσιν ἀντᾶσθαι, amisso pronomine. Numeros, quorum depravationem non animadverterant interpretes, facile restitui:

φράζων, ὑφ' ὅ μοι δεῖ πολλ' ἀντᾶσθαι μόνῳ.

καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι.
παῖς ὢν ἐφοίτας ἐν τίνος διδασκάλου;
Αλ. ἐν ταῖσιν εὔστραις κονδύλοις ἠρμοττόμην.
Κλ. πῶς εἶπας; ὡς μου χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν.
εἶεν.
ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
Αλ. κλέπτων ἐπιορκεῖν, καὶ βλέπειν ἐναντίον.
Κλ. Ω ΦΟΙΒ' ΑΠΟΛΛΟΝ ΛΥΚΙΕ, ΤΙ ΠΟΤ' ΕΜ' ΕΡΓΑΣΕΙ; 1240
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;
Αλ. ἠλλαντοπώλουν.
Κλ. καὶ τί;
Αλ. κἀβινεσκόμην.
Κλ. οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτή τις ἐλπίς ἐστ', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
καί μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἠλλαντοπώλεις ἐτεόν, ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις;
Αλ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
Κλ. οἴμοι· πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι· καί σ' ἄκων ἐγὼ 1250
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
Αλ. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

1235. ἰφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; Absolute etiam intelligi possit: an, puer quum esses, *frequentasti ludum aliquem?* Sicque scribendum esset ἐς τινος, ut est in B. sensu haud deteriori.

1239. κλέπτων ἐπιορκεῖν. Sic B. C. Vulgo κλέπτειν, ἐπιορκεῖν—Supra 428. ἐπὶ πτώσεσι δ' ἐρεταῖς.

1240. Versus est ex Euripidis Telepho, teste Scholiaste.

1242. κἀβινεσκόμην. Sic scriptum oportuit. Vulgo καὶ βινεσκόμην. Bergierus apostrophum, elisi augmenti indicem, interposuit. Vide not. ad v. 270.

1249. Versus est ex Euripidis Bellerophonte, teste Scholiaste.

1251. Parodia versuum Euripidis in Θυέστῃ· εἰ δ' ἄλλη τις γυνὴ πεπόνθεσαν,
σάφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

Χο. ὦ χαῖρε, καλλίνικε, καὶ μέμνησ', ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχύ,
ὅπως γένωμαί σοι Φανὸς ἐπαγραφεὺς δικῶν.
Δη. ἐμοὶ δέ γ', ὅ τι σοι τοὔνομ', εἶπ'.
Αλ. Ἀγοράκριτος.
ἐν τῇ γορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐδεσκόμην.
Δη. Ἀχερακρίτῳ τοίνυν ἁμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.
Αγ. καὶ μὴν ἐγώ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε, μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.
Ημ. Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν,
ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ θεᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν,
μηδὲν ἐς Δυσίστρατον,
μηδὲ Θούμαντιν ἀνέστιον αὖ,
λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ;
καὶ γὰρ εὖ τοι, φίλ' Ἄπολλον,
πεινῇ, θαλεροῖσι δακρύοισιν
σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας

1256. Φανὸς proprium viri nomen est, quod occurrit etiam in Vesp. 1220. quo ex loco conjicere possis scribam illum fuisse Cleonis familiarem. Si nomen fictum non est, nulla hic esse possit adlusio ad verbum φαίνειν, delatorum et sycophantarum proprium, cujus significationis in exemplum hunc locum citat Eustathius ad Odyss. p. 1607. l. 16. ἔστι δὲ οἱ ἕκτορα Ἀντιναὸν οὐκ ἀγαθὸν λέξαι εἶχον, τὸ φαίνειν, δηλοῦ καὶ ὁ συκοφάντης, καὶ ὁ παρὰ τῷ Κωμικῷ Φανὸς ἐπαγγελτὴς δικῶν.

1258. ἐν τῇ 'γορᾷ. Istone modo, an ἐν τῇ ἀγορᾷ sine elisione scribatur, nihil interest. Sed prave est codd. scriptura ἐν τἀγορᾷ.

1259. τοίνυν ἁμαυτόν. Sic tres codd. Vulgo particula γε inseritur.

1263. Κεχηναίων. Salse et irrisorie pro Ἀθηναίων, formato nomine a κίχηνε quod de stultis et imprudentibus sæpe usurpat Comicus.

1264. Sumta sunt hæc e Pindaro, teste Scholiasta, qui Lyrici verba profert:

τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λητὼ
καὶ θεῶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν;

1271. θαλεροῖσι δακρύοισιν. Vulgo δακρύοις, deficiente ad metri integritatem syllaba, ut e comparatione antitheticorum versuum liquido patet.

πεινῇ θαλε | ροῖσι δακρύ | οισιν.
τοὺς δ' ἀντιζύ | γους λῦσι ὁ | μοίως.

In A. C. etiam sine paragoge θαλεροῖ,

Πυθῶνι ἐν, διὰ τὸ κακῶς πίνεσθαι.

Χο. Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
οὗτος ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
ἔχιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ, τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενὴς,
Πριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἠσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος· ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον ὀρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνῶν Οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὔ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Ημ. Ἥ πολλάκις ἐννυχίαισι φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ', ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος.

1275. *Ὅστις εὖ λογίζεται.* Sic tres codd. Nec sollicitanda videtur illa lectio, quam sic resolvitur: *ἀλλὰ τιμὴν ταῖς χρηστοῖς εἶναι λογίζεται, ὅστις λογίζεται εὖ. Quicunque recte judicat.* Dawesio Misc. crit. p. 280. legendum videbatur *εἴ τις*, quod bonum, forte etiam usitatius, nec tamen ideo contra codd. fidem reponi debuit.

1285. Hesychius: *κασαύρα, κασωρὶς, πίσυρα. κασαυρίσιν, εἴκασι, ἢ ἐν οἷς οἱ ἐκπαίζοντες ἔθος καὶ τὴν πίσυρα, κασαυρίδα ἔλεγον.* Licet in posteriore glossa ad hunc Comici locum respexisse videatur Grammaticus, non tamen necesse erat, ut scriberet *κασαυρίοις*. Utraque enim forma legitima est *κασαυρεῖον* et *κασαύριον*, ut *ἐστιατῶν* et *ἐστιάτριον*, de quibus supra.

1286. Nomen *ἰσχάρα* hic *τὸ γυναικεῖον μόριον* significat, ut Eustathius declarat ad Odyss. p. 1323. l. 29. *Ἄλλο δ', ὅτι ἰσχάραν καὶ τὸ γυναικεῖον ἐκάλουν μόριον.* Hunc que præstabat expositionem sequi, præ illa Scholiastæ, *τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων.*

1289. *οὔ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν—* Sic legi debere metri lex ostendit. Vulgo *οὔτι ποτ' ἐκ ταυτοῦ*. Melius quod ad phrasin in B. *οὐδέποτ'*. Sed utrumque perinde versus abnuit.

1290. Vide ad Ran. 931.

φασὶ γὰρ αὐτὸν ἁρπτόμενον
τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων,
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ σιπύης·
τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἐᾷν ὁμοίως.
Ἴθ', ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων,
ἔξελθε, καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.

Χο. Φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον, καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥ τις ἦν γεραιτέρα.
Οὐδὲ συνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει; φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν εἰς Χαλκηδόνα ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον.---
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο, κοὐκ ἀνασχέσθαι, καί τιν' εἰπεῖν, ἥ τις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει.
Ἀπόλοιτ', οὐδῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει πώ· ἀλλ' ἐάν με χρὴ, ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι·
οὐδὲ Ναυφάντης γε, τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ θεοί, εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
ἦν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ

1297. *τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἐᾷν ὁμοίως. At illos cum orare, ut sibi aeque edendi veniam det.* Tum sequitur divitum oratio, quam una est et unius modi. Vulgo legitur *τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἀνομοίως.* Berglerus vertit: *At illos cum orare variis modis.* Ubinam vero sunt illi varii modi? lectio depravata est. In membran. pro *ἀνομοίως* scriptum est *ἀλλ' ἴμως.* In C. contextus vulgatum exhibet: margo autem, *γρ. ἰὸν ὁμοίως.* Peccavit in accentu librarius: id quod reposuimus debebat scribere, *ἰᾷν ὁμοίως.*

1303. *εἰς Χαλκηδόνα.* Vulgo inepte *Καρχηδόνα*, eodem librarii errore, qui correctus fuit supra v. 174. Genuinam scripturae indicium exstat in scholio ad hunc versum, ubi nunc legitur, *Καρχηδὼν δὲ, πόλις Θρᾴκης περὶ τὸ Βυζάντιον.* Manifestum est autem veterem enarratorem scripsisse, ut et apud Comicum legebat, *Χαλκηδὼν πόλις Θρᾴκης.*

1311. *ἦν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις.* Vulgo *εἰ δ' ἀρέσκει ταῦτ' Ἀθηναίοις*, redundante syllaba. In membr. est *ἢν δ' ἀρέσκῃ*: in C. *εἰ δ' ἀρέσκει.* Postea solecae vulgo legitur, *καθῆσθαί μοι δοκῶ εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσαις.* Syntaxeos ratio flagitabat *πλεούσῃ*, vel potius *πλεούσας.* Sed locum hunc corruperunt librarii. Quid Comicus scripserit, ipsemet secum collatus liquido ostendet. In Vesp. v. 270. Chorus senum ait:

ἀλλά μοι δοκεῖ σάντως λυθῆν', ὦ νῆες, ἥδιστος ἀνὴρ λιμαλῶν.

Ad eundem modum Triremis hic dicit: *καθῆσθαι μοι δοκεῖ εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσας.* Pronomen *μοι* ad unam refertur, quam sententiam suam effatur, *πλεούσας* ad ceteras omnes quibus consilium datur. Perspicua est in versione sententia: *Videtur mihi optimum nobis esse, si in Thesei aut Eumenidum fanum navigemus, ibique supplices sedeamus.* At Ber-

εἰς τὸ Θησεῖον πλεύσας, ἢ 'πὶ τῶν Σεμνῶν Θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τὰς λύχνους, καθελκύσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΔΗΜΟΣ.

Ἀγοράκριτος.

Εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαξιλριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν·
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.

Χορός.

ὦ ταῖς ἱεραῖς ἐπίκουρε φανεὶς νήσοις, καὶ φέγγος Ἀθήναις,
τίν' ἔχων φήμην ἀλαθῆ ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνίσσωμεν ἀλυιάς; 1320

glerus qui græca intellexerit, ex ejus versione haud facile est divinare; sic enim vertit insulsissime: *Constitui sedere supplex in Thesæum aut in templum Eumenidum pro navigantibus.* Hunc locum tentaverat Sam. Petitus ad Leg. Att. p. 79. vir quidem eruditus, sed in sanandis librorum corruptelis industriæ parum felicis, et post eum Dawesius, qui et ipse operam lusit, acuminis tamen laude non fraudandus, ob perceptam lectionis mendam, quæ priorum interpretum, Casauboni et Kusteri, stomachum non moverat. Sic autem ille rescribendum esse censuit:

εἰ δ' ἐρίσαι τινὸν' Ἀθηναίοις, καθῆσθ' ἂν μοι δοκῶ
εἰς τὸ Θησεῖον πλεῦσ' ἄν, ἢ 'π τὸ τῶν Σεμνῶν Θεῶν.

Vulgatam lectionem, quam codices omnes adfirmant, ἢ 'πὶ τῶν Σεμνῶν Θεῶν perite vindicavit Th. Burgessius, cujus notam eo minus describere mihi convenit, quo digniorem censeo illum librum, qui omnium has literas colentium manibus teratur.

1319. Vulgo sic legitur hic versus;

ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε καὶ φέγγος ἐν Ἀθήναις.

Numeros innumeros restituere sic periclitatus est Kusterus;

ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρ' ἡμῶν, καὶ φέγγος Ἀθήναις.

Metro quidem tulit opem, sed lutulenta phrasis est. Alteram prætulissem, licet numeris solutam, exemta modo præpositione ἐν, quam non agnoscunt A. C. Bona Comici fortuna, peritam huc admovit manum Valckenarius noster, cujus e felici conjectura, ad Euripidis Hippol. 1122. prolata, quod præcipuum erat, adscivi:

ὦ ταῖς ἱεραῖς ἐπίκουρε φανεὶς νήσοις καὶ φέγγος Ἀθήναις.

Exciderat librariorum culpa participium φανείς, quo sic alibi Noster utitur, et hæc ipsa in fabula v. 149.

ἀνάξιον σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷ φανείς.

et 836.

ὃ πᾶσιν ἀνθρώποισι φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα.

ad quem locum Berglerus opportune citavit Æschyli vers. in Prom. 618.

ὃ κοινὸν ὠφέλημα θνητῶν φανείς.

Ἀγοράκριτος.

τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.

Χορός.

καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;

Ἀγοράκριτος.

ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ, ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.

Χορός.

πῶς ἂν ἴδοιμεν; τίν' ἔχει σκευήν; καὶ ποῖός τις γεγένηται;

Ἀγοράκριτος.

οἷός περ Ἀρισείδη πρότερον, καὶ Μιλτιάδη ξυνεσίτει.
ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων.
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομένῃσιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις,
καὶ θαυμασταῖς, καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.

Χορός.

ὦ ταὶ λιπαραὶ, καὶ ἰοστέφανοι, καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι,
δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.

Ἀγοράκριτος. [1330

ὃδ' ἐκεῖνος ὁρᾷν τετιλοφόρος, τῷ 'ρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς,
οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδείων, σμύρνῃ κατάλειπτος.

1321. ὑμῖν. Sic recte B. C. Vulgo ἡμῖν.

1322. ποῦ 'στιν νῦν; Male vulgo πῶ 'στι νῦν;

1324. Vulgo sic legitur hic versus:

πῶς ἂν θαυμοι, ποίαν ἴχει σκευὴν, καὶ ποῖός γεγένηται;

Corrupti sunt fœde numeri, nec forma tetrametri anapæstici apparet. Præterea solœcum est θαυμοι cum πῶς ἄν. Vide not. ad Lys. 912. Pl. 374. 438. Av. 164. Certa, ni fallor, conjectura poëtæ manum restituo:

πῶς ἂν θαυμοιν, τίν' ἴχει σκευὴν, καὶ ποῖός τις γεγένηται;

Mox v. 1329. ποῖός τις ἦ; In vulgata lectione ποίαν ultimam corripit contra prosodiæ legem, et vox σκευὴν in duo commata dispertita cæsuram post quartum pedem facit, quod nullibi Comicum admisisse fidenter nunc affirmo. Vide not. ad Aϕ. 600. et Acharn. 645.

1327. φαινομένῃσιν. Sic optime membr. Pessime vulgo φαινομένοις. In B. superscriptum minio ιν. In C. φαινομένοισι. Venustior est Ionica forma, Atticis etiam scenicis frequentata.

1329. Parodia e Pindaro, cujus verba profert Schol. ad Nubes 298. sic ex hoc loco legenda:

ὃ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοπλόκοι
Ἑλλάδος ἕρεισμα, πλεισταὶ Ἀθῆναι.

Voces ὃ ταὶ sunt etiam Pindari: alioquin poëtico ταὶ usus non fuisset Noster.

1331. τῷ 'χαίῳ. Sic procul dubio scripserat Comicus: perperam libri omnes ἀρχαίῳ sine articulo, et cum versus ruina.

Χορός.

χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πάλεως ἄξια πράτ[τ]εις, καὶ τοῦ[ν] Μαραθῶνι τροπαίου.

Δη. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε.
ὅσα με δέδρακας ἀγαθὰ ἀφεψήσας.

Αγ. ἐγώ;
ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ', οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷον ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

Δη. τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ; ποῖός τις ἦ;

Αγ. πρῶτον μὲν, ὁπότ' εἶπόι τις ἐν τῇ 'κκλησίᾳ,
Ὦ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς, φιλῶ τε σὲ,
καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος.---
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
ἀναρτᾶλιξες, κἀχερουτίας.

Δη. ἐγώ;

Αγ. εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων, ᾧχετο.

Δη. τί φῄς; τοιαῦτά μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην;

Αγ. τὰ δ' ὦτα γάρ σου, νὴ Δί', ἐξεπετάννυτο,
ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.

Δη. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;

Αγ. καὶ, νὴ Δία γ', εἰ δύο σοι λεγοίτην, ῥήτορε,

1339. ποῖός τις ἦ; In A. C. ἦν. In B. ἦ, quod ex ἦν depravatum. Vide ad Av. 1363.

1344. Suidas: ἀναρταλίζειν. καὶ ἀναρτᾶλιξις, πάφλασις ὀργῆς, ἰσχνότης καὶ ταχεῖα ἰκάνωσις, σφὼ δοκιμάσω. ἀρταλίζειν δὲ λέγουσι καὶ τῶν ἀρχομένων ἀναστρώφασθαι ἐρίοις. Hesych. ἀναρταλίζειν, ἀλλαίνεσθαι. ἰνιεῖσθαι καὶ οἱ πετεινοὶ, ἀρτάλιχα. Idem παρασπᾷ, γαυριᾷ. μετεπόησαι δὲ ἀντὶ τῶν ὑψικομούντων ταύρων.

1348. σκιάδιον. Sic membr. Vulgo σκιάδειον. Priorem nominis formam frequentat Comicus. Vide Av. 1508. 1550. Thesm. 823. 829.

1350. Vulgo legitur:
καὶ, νὴ Δία γ', εἰ δύο σοι λεγοίτην ῥήτορε.
Satis jam inculcavi δύω ultima longa Atticis usitatum non fuisse. Emendate scriptum est hoc vocabulum in A. C. δύο. Sed versus claudicat deficiente syllaba: nec metro tantum, sed sententiæ etiam aliquid deest. Expressum enim oportuit cuinam ista dicerent, quæ sequuntur, duo oratores. *Populo*, scilicet, cujus personam sustinet *Demus*, cui Agoracritus imprudentiam exprobrat. Reponendum itaque pronomen male omissum *σου*.
καὶ, νὴ Δία γ', εἰ δύο σου λεγοίτην ῥήτορε.
Dixerat paulo ante ἐκεῖν' εἶπόι τις ἐν τῇ 'κκλησίᾳ — ὅτ' ἐξαπατήσας σ' ᾧχετο. Unde liquet, quod et absque eo notissi-

ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς μακράς. ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι· τοῦτον ὁ τὸν μισθὸν λέγων,
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
Δη. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.
Αγ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς·
ἀλλ' οἱ τὰ ταῦτ' ἐξηπάτων. νῦν δὴ φράσον.
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην.— 1368
τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;
Δη. ἆρας μετέωρον, ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
Αγ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει, φράσον.
Δη. πρῶτον μὲν, ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ.
Αγ. πολλοῖς γ' ὑπολίστοις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

mum est, perinde esse λίγων τῷ δήμῳ et λίγων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Emendatio ista, qua nihil certius, jam prolata fuerat in nota ad Ran. 1405.

1351. *ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς μακράς.* Sic optime membr. Insulsa est vulgata lectio, *εἰ δύο λιγυίσιν ῥήτορε, ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς λίγων.* Putida est verbi repetitio λιγυίσιν, λίγων. At vero exprimi debuit de quibusnam navibus ageretur. Naves longæ erant illæ, quæ ad bellum parabantur, *naves bellicæ.* Infra 1366.

πρῶτον μὲν, ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς.

1352. In membranis scriptum:

ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦτ'· ὁ τὸν μισθὸν
λέγων—

Duo alii vulgatam exhibent: sed in B. *τοῦτ'* superscriptum. Nescio an præferri debuerit illa lectio: *καταμισθοφορῆσαι τοῦτον*, scilicet *τὸ δικαίωμα εἰς τὰς ναῦς.*

1355. *ναῦς πρότερον ἁμαρτίας.* Sic, ut impressi, B. C. Male in membr. *ναῖς πρωτέραις.*

1357. *νῦν δὴ φράσον.* Perperam vulgo *νῦν δ—*

1362. *ἐς τὸ β.* Sic tres codd. Vulgo *εἰς.*

1363. Colle rhetoris in Barathrum dejiciendi Hyperbolum saxi loco appendendum esse ait, ut in Ran. 1427. Cleocrito Cinesiam pro alis applicandum esse:

εἴ τις στερέοιτο Κλεισθένους Κινησίᾳ.

Ridiculum Suidæ errorem in *ἐπιζεῦλαι* correxit Kusterus.

1368. Remiges *ὑπόλιστα πυγίδια* appellat, quia in transtris diu sedendo, crebroque inter remigandum succussu, nates eis deterebantur; ob eamque causam, nempe quia maximam vitæ partem

Δη. ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐνταθεὶς ἐν καταλόγῳ,
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγγραφήσεται·
ἀλλ', ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον, ἐγγεγράψεται.
Αγ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τοῦ Κλεωνύμου.
Δη. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
Αγ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
Δη. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μύρῳ,
ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
Δεξιὸς ὁ Φαίαξ, καὶ σοφῶς ἐμάνθανε.
ξυνερκτικὸς γάρ ἐστι, καὶ περαντικὸς,

in navibus transigebat plebs Attica, depyges erant plerique, cujus vitii originem Mythographi referunt ad Thesëum, qui natium partem in saxo reliquit, unde ab Hercule abstractus fuit. Ceterum idiotismum Atticæ dialecti librariorum culpa obliteratum fuisse arbitror. Scripserat Comicus ὑπολίσφους. Mœris: λίσφος, Ἀττικῶς· ἀσύργους, Ἑλληνικῶς. Ad quam notam vide Piersonum. Hesychio λίσπη exponitur λεῖα, καὶ ἐπεστρεμμένη. καὶ ἄπογος λίαν. Prior interpretatio pertinet ad Ran. 826. ubi λίσπη γλῶσσα, neglecto Atticismo, bene in chorico cantico adhibetur. Sed in senariis alia res est, in quibus non solet Comicus ab usu suæ dialecti recedere.

1370. οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγγραφήσεται. Sic tres nostri codd. ut Vatic. et Suidas in καταλόγῳ. Perperam vulgo, claudicante versu, μεταγραφήσεται.

1372. τοῦ Κλεωνύμου. Ignavus enim erat, et βίψασπις appellabatur. Multis in locis timiditatem ei Comicus exprobrat.

1374. Cliathenes et Strato molles erant et impudici, qui pilos sibi vellebant et barbam radebant. Vide Thesm. 571. Ran. 422. Ach. 117.

1377. Vulgo sic legitur hic versus: σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀσθένει.

Quæ lectio vitii suspecta est, ne manifestam dicam. Ei, præter Suidam, apud quem etiam aliqua varietas est, nullus antiquus suffragatur liber. In B. scriptum est:

δεξιὸς ὁ Φαίαξ καὶ σοφῶς οὐκ ἀσθένει.

In C.

δεξιός γ' ὁ Φαίαξ σοφῶς τ' οὐκ ἀσθένει.

Importune et insulse in hoc adolescentium sermone, quem Demus refert, injicitur mentio capitalis judicii, quod effugerit Phæax: commentum hoc esse videtur Græculorum, qui, ne nihil ad mendosam lectionem adferrent, historiolam illam excogitaverunt. Nihil tale in membr. quarum longe diversa est lectio:

σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς ἐμάνθανε.

Unde meliorem, et, ni fallor, veram reconcinnavi:

δεξιὸς ὁ Φαίαξ, καὶ σοφῶς ἐμάνθανε.

Quæ sequuntur, sunt pleraque ambigua significationis, et ad obscenum sensum auditorum mentem deflectebant.

1377. Phæacis, de quo hic agitur, meminit Plutarchus in Alcibiadis vita p. 16. De eo Eupolis Comicus dixerat:

λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

In seq. v. ξυνερκτικὸς exhibent tres codd. quod ni verum est, saltem ad verum proxime accedit. Legendum enim censeo ξυνιερκτικὸς, a ξυνίημι. Quod vero Suidas habet συνιστικὸς, id uauci non est.

Χο. ὦ χαῖρε, καλλίνικε, καὶ μέμνησ', ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχύ,
ὅπως γένωμαί σοι Φανὸς ὑπαγραφεὺς δικῶν.
Δη. ἐμοὶ δέ γ', ὅ τι σοι τοὔνομ', εἰπ'.
Αλ. Ἀγοράκριτος.
ἐν τῇ γραφῇ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
Δη. Ἀχαρνικῷ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι ταυτί.
Αγ. καὶ μὴν ἐγώ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε, μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.
Ημ. Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν,
ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ θεῶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν,
μηδὲν ἐς Δυσίστρατον,
μηδὲ Θούμαντιν ἀνέστιον αὖ,
λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ;
καὶ γὰρ οὗτοσί, φίλ' Ἄπολλον,
πεινῇ, θαλαροῖσι δακρύοισιν
σῶς ἀπτόμενος φαρέτρας

1256. Φανὸς proprium viri nomen est, quod occurrit etiam in Vesp. 1220, quo ex loco conjicere possis scribam illum fuisse Cleonis familiarem. Si nomen fictum non est, nulla hic esse possit adlusio ad verbum *φαίνειν*, delatorum et sycophantarum proprium, cujus significationis in exemplum hunc locum citat Eustathius ad Odyss. p. 1607. l. 16. *ἔστι δὲ οἱ ἔστιν Ἀττικοὶ οἷα ἀγαθὸν λέξαι εἶχεν, τὸ φαίνειν, δηλοῦ καὶ ὁ συκοφάντης, καὶ ὁ παρὰ τῷ Κωμικῷ Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.*

1258. *ἐν τῇ γραφῇ*. Istone modo, an *ἐν τῇ ἀγορᾷ* sine elisione scribatur, nihil interest. Sed prave est codd. scriptura *ἐν τἀγορᾷ*.

1259. *τοίνυν ἐμαυτόν*. Sic tres codd. Vulgo particula *γε* inseritur.

1263. *Κεχηναίων*. Salse et irrisorie pro *Ἀθηναίων*, formato nempe a *κίχρα* quod de stultis et imprudentibus sæpe usurpat Comicus.

1264. Sumta sunt hæc e Pindaro, teste Scholiasta, qui Lyrici verba profert:

τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Δυσὶ
καὶ θεῶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν;

1271. Θαλαροῖσι δακρύοισιν. Vulgo *δακρύοις*, deficiente ad metri integritatem syllaba, ut e comparatione antithetico-rum versuum liquido patet.

πεινῇ θαλα | ροῖσι δακρύ | οισιν.
τοὺς δ' ἀντίους | λεῖν ἰῷ ὁ | μόλος.

In A. C. etiam sine paragoge Θαλιροῖς,

Πυθῶνι ἓν, διὰ τὸ κακῶς πίνεσθαι.

Χο. Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδὲν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ἓν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
οὗτος ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
ἔχιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ, τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενὴς,
Πριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
ἔστι δ' οὐ ῥάνον πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἠσθόμην,
οὐδὲ πανπόνηρος· ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὑτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον ὀρόσον,
καὶ μολύναν τὴν ὑπήνην, καὶ κυκεῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια πρόιεῖν, καὶ ξυνεῖν Οἰανίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὗ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Ημ. Ἡ πολλάκις ἐννυχίοισι φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ', ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος.

1275. *ὅστις εὖ λογίζεται.* Sic tres codd. Nec sollicitanda videtur illa lectio, quam sic resolvitur: *ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρηστοῖς εἶναι λογίζεται, ὅστις λογίζεται εὖ. Quicunque recte judicat.* Dawesio Misc. crit. p. 280. legendum videbatur *εἴ τις*, quod bonum, forte etiam usitatius, nec tamen ideo contra codd. fidem reponi debuit.

1285. Hesychius: *κασαύρα, κασαυρὶς, πόρνη. κασαυρίοις, ἄλυσι, ἢ δι' ὧν οἱ ἰσχιάδα ἰασθίζουσι. ἔστι καὶ τὴν πόρνην, κασαυρίδα λέγειν.* Licet in posteriore glossa ad hunc Comici locum respexisse videatur Grammaticus, non tamen necesse erat, ut scriberet *κασαυρίοις*. Utraque enim forma legitima est *κασαυρίοις* et *κασαύροις*, ut *ἰσχιακοῖον* et *ἰσχιάδιον*, de quibus supra.

1286. Nomen *ἰσχάρα* hic *τὸ γυναικεῖον μόριον* significat, ut Eustathius declarat ad Odyss. p. 1923. l. 29. *ἄλλο δ', ὅτι ἰσχάρας καὶ τὸ γυναικεῖον ἐκέλευον μόριον.* Huneque praestabat expositionem sequi, prae illa Scholiastae, *τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων.*

1289. *οὗ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν*— Sic legi debere metri lex ostendit. Vulgo *οὗτος ποτ' ἐκ ταυτοῦ.* Melius quod ad phrasin in B. *οὐδέποτ'*. Sed utrumque perinde versus abnuit.

1290. Vide ad Ran. 931.

φασὶ γὰρ αὐτὸν ἁρπτόμενον
τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων,
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ σιπύης·
τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἐᾷν ὁμοίως·
Ἴθ', ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων,
ἔξελθε, καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.

Χο. Φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον, καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥ τις ἦν γεραιτέρα.
Οὐδὲ συνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει; φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν εἰς Χαλκηδόνα ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον.---
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο, κοὐκ ἀνασχέλδν, καί τιν' εἰπεῖν, ἥ τις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει.
Ἀπόλοιτ', οὐδῆτ' ἐμῶ γ' ἄρξει πόλ'· ἀλλ' ἐάν με χρὴ, ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι·
οὐδὲ Ναυφάντης γε, τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ θεοὶ, εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην. 1310
ἦν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ

1297. *τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἐᾷν ὁμοίως.* *At illos cum orare, ut sibi aque edendi veniam det.* Tum sequitur divitum oratio, quæ una est et unius modi. Vulgo legitur *τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἀνομοίως.* Bergleras vertit: *At illos cum orare variis modis.* Ubinam vero sunt illi varii modi? lectio depravata est. In membran. pro *ἀνομοίως* scriptum est *ἀλλ' ὁμως.* In C. contextus vulgatum exhibet: margo autem, *γρ. ἰὼν ὁμοίως.* Peccavit in accentu librarius: id quod reposuimus debebat scribere, *ἰᾷν ὁμοίως.*

1303. *εἰς Χαλκηδόνα.* Vulgo inepte *Καρχηδόνα,* eodem librarii errore, qui correctus fuit supra v. 174. Genuinæ scripturæ indicium exstat in scholio ad hunc versum, ubi nunc legitur, *Καρχηδὼν δὲ, πόλις Θρᾴκης περὶ τὸ Βοζάντιον.* Manifestum est autem veterem enarratorem scripsisse, ut et apud Comicum legebat, *Χαλκηδὼν πόλις Θρᾴκης.*

1311. *ἢν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις.* Vulgo *εἰ δ' ἀρέσκει ταῦτ' Ἀθηναίοις,* redundante syllaba. In membr. est *ἢν δ' ἀρέσκῃ*: in C. *εἰ δ' ἀρέσκει.* Postea scholice vulgo legitur, *καθῆσθαί μοι δοκῶ εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσας.* Syntaxeos ratio flagitabat *πλεούσῃ,* vel potius *πλεοῦσαν.* Sed locum hunc corruperunt librarii. Quid Comicus scripserit, ipsemet secum collatus liquido ostendet. In Vesp. v. 270. Chorus senum ait:

ἀλλά μοι δοκεῖ τάνυσε ἰὼ Ἰώ', ὦ πόδες, φῶτας αὖθις ἰκνεῖσθαι.

Ad eundem modum Triremis hic dicit: *καθῆσθαί μοι δοκεῖ εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσας.* Pronomen *μοι* ad unam refertur, quæ sententiam suam effatur, *πλεούσας* ad ceteras omnes quibus consilium datur. Perspicua est in versione sententia: *Videtur mihi optimum nobis esse, si in Thesei aut Eumenidum fanum navigemus, ibique supplices sedeamus.* At Ber-

εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσας, ἢ 'πὶ τῶν Σεμνῶν Θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τὰς λύχνους, καθελκύσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΔΗΜΟΣ.

Ἀγοράκριτος.

Εὐφημεῖν χρὴ καὶ ϛόμα κλείειν, καὶ μαϱμυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν·
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.

Χορός.

ὦ ταῖς ἱεραῖς ἐπίκουρε φανεὶς νήσοις, καὶ φέγγος Ἀθήναις,
τίν' ἔχων φήμην ἀϛαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνίσσωμεν ἀϱυίας; 1320

glerus qui graeca intellexerit, ex ejus versione haud facile est divinare; sic enim vertit insulsissime: *Constitui sedere supplex in Theseum aut in templum Eumenidum pro navigantibus.* Hunc locum tentaverat Sam. Petitus ad Leg. Att. p. 79. vir quidem eruditus, sed in sanandis librorum corruptelis industriae parum felicis, et post eum Dawesius, qui et ipse operam lusit, acuminis tamen laude non fraudandus, ob perceptam lectionis mendam, quae priorum interpretum, Casauboni et Kusteri, stomachum non moverat. Sic autem ille rescribendum esse censuit:

εἰ δ' ἐρέσσει ταῦθ' Ἀθηναίοις, καθῆσθ' ἂν μοι δοκῶ
εἰς τὸ Θησεῖον πλεῦσ' ἄν, ἢ 's τὸ τῶν Σεμνῶν Θεῶν.

Vulgatam lectionem, quam codices omnes adfirmant, ἢ 'π' τῶν Σεμνῶν Θεῶν perite vindicavit Th. Burgessius, cujus notam eo minus describere mihi convenit, quo digniorem censeo illum librum, qui omnium has literas colentium manibus teratur.

1319. Vulgo sic legitur hic versus;

ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε καὶ φέγγος ἐν Ἀθήναις.

Numeros innumeros restituere sic periclitatus est Kusterus:

ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρ' ἰδών, καὶ φέγγος Ἀθήναις.

Metro quidem tulit opem, sed lutulenta phrasis est. Alteram praetulissem, licet numeris solutam, exemta modo praepositione ἐν, quam non agnoscunt A. C. Bona Comici fortuna, peritam huc admovit manum Valckenarius noster, cujus e felici conjectura, ad Euripidis Hippol. 1122. prolata, quod praecipuum erat, adscivi:

ὦ ταῖς ἱεραῖς ἐπίκουρε φανεὶς νήσοις καὶ φέγγος Ἀθήναις.

Exciderat librariorum culpa participium φανείς, quo sic alibi Noster utitur, et hae ipsa in fabula v. 149.

ἀνάξειν σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷ φανείς.

et 836.

ὃ πᾶσιν ἀνθρώποισι φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα.

ad quem locum Berglerus opportune citavit Aeschyli vers. in Prom. 618.

ὃ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσι φανείς.

Ἀγοράκριτος.

τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ ποιήσας.

Χορός.

καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;

Ἀγοράκριτος.

ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ, ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.

Χορός.

πῶς ἂν ἴδοιμεν; τίν' ἔχει σκευήν; καὶ ποῖός τις γεγένηται;

Ἀγοράκριτος.

οἷός περ Ἀρισείδῃ πρότερον, καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων.
ἀλλ' ὁλολύξατε φαινομίνῃσιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις,
καὶ θαυμαζαῖς, καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.

Χορός.

ὦ ταὶ λιπαραὶ, καὶ ἰοστέφανοι, καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι,
δείξάλε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.

Ἀγοράκριτος. [1330

ὃδ' ἐκεῖνος ὁρᾷν τετιλοφόρος, τῷ 'ρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς,
οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.

1321. ὑμῖν. Sic recte B. C. Vulgo ἡμῖν.

1322. ποῦ 'στιν νῦν; Male vulgo ποῦ 'στι νῦν;

1324. Vulgo sic legitur hic versus:

πῶς ἂν ἴδοιμεν, ποίαν ἔχει σκευὴν, καὶ ποῖος γεγένηται;

Corrupti sunt fœde numeri, nec forma tetrametri anapæstici apparet. Præterea solœcum est ἴδοιμεν cum πῶς ἄν. Vide not. ad Lys. 912. Pl. 374. 438. Av. 164. Certa, ni fallor, conjectura poëtæ manum restituo:

πῶς ἂν ἴδοιμιν, τίν' ἔχει σκευὴν, καὶ πῶῖς τις γεγένηται;

Mox v. 1339. πῶῖς τις ἦ; In vulgata lectione ποίαν ultimam corripit contra prosodiæ legem, et vox σκευὴν in duo commata dispertita cæsuram post quantum potest facit, quod nullibi Comicum admisisse fidenter nunc affirmo. Vide not. ad Aȩ. 600. et Acharn. 645.

1327. φαινομίνῃσιν. Sic optime membr. Pessime vulgo φαινομίναις. In B. superscriptum minio ιν. In C. φαινομίναισιν. Venustior est Ionica forma, Atticis etiam scenicis frequentata.

1329. Parodia e Pindaro, cujus verba profert Sebol. ad Nubes 298. sic ex hoc loco legenda:

ὃ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι
Ἑλλάδος ἕρκεμα, πλοταὶ Ἀθῆναι.

Voces ὃ ταὶ sunt etiam Pindari: alioquin poëtico ταὶ usus non fuisset Noster.

1331. τῷ 'ρχαίῳ. Sic procul dubio scripserat Comicus: perperam libri omnes ἀρχαίῳ sine articulo, et cum versus ruina.

Χορός.

χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πάλεως ἄξια πράττεις, καὶ τοῦ'ν Μαραθῶνι τροπαίου.

Δη. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε.
ὅσα με δέδρακας ἀγαθ' ἀφεψήσας.

Αγ. ἐγώ;
ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ', οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷον ἕδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

Δη. τί δ' ἕδρων, κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ; ποῖός τις ἦ;

Αγ. πρῶτον μὲν, ὁπότ' εἶπόι τις ἐν τῇ 'κκλησίᾳ, 1340
Ὦ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς, φιλῶ τε σὲ,
καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος.---
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
ἀναρτᾶλιξες, καἰκερουτίας.

Δη. ἐγώ;

Αγ. εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων, ᾧχετο.

Δη. τί φῄς; τοιαῦτά μ' ἕδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην;

Αγ. τὰ δ' ὦτα γάρ σου, νὴ Δί', ἐξεπετάννυτο,
ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.

Δη. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;

Αγ. καὶ, νὴ Δία γ', εἰ δύο σοι λεγοίτην, ῥήτορε, 1350

1339. ποῖός τις ἦ; In A. C. ἦν. In B. ᾖ, quod ex ἦ depravatum. Vide ad Av. 1363.

1344. Suidas: ἀναρταλίζειν. καὶ ἀναρτᾶλιξις, πάθος ἀρχοῦ, ἢ τυράννου ἢ τινος ἐπίσημου, ὅταν δειμαίνῃ. ἀρταλίζειν δὲ λέγουσι καὶ τῶν ἀρχομένων ἀναστρεφομένων ἐρίων. Hesych. ἀναρταλίζειν, ἀλλαίνεσθαι. ἐνοιδεῖν καὶ οἱ πονηροὶ, ἀρτάλιχοι. Idem ἀρχοινίᾳ, γναφείᾳ. μισεῖσθαι δὲ ἐκαὶ τῶν ὑφηνιοχούντων ταύρων.

1348. σκιάδιον. Sic membr. Vulgo σκιάδειον. Priorem nominis formam frequentat Comicus. Vide Av. 1508. 1550. Thesm. 823. 829.

1350. Vulgo legitur:
καὶ, νὴ Δία γ', εἰ δύο σοι λεγοίτην ῥήτορε.
Satis jam inculcavi δύω ultima longa Atticis usitatum non fuisse. Emendate scriptum est hoc vocabulum in A. C. δύο. Sed versus claudicat deficiente syllaba: nec metro tantum, sed sententiæ etiam aliquid deest. Expressum enim oportuit cuinam ista dicerent, quæ sequuntur, duo oratores. *Populo*, scilicet, cujus personam sustinet *Demus*, cui Agoracritus imprudentiam exprobrat. Reponendum itaque pronomen male omissum σου.
καὶ, νὴ Δία γ', εἰ δύο σου λεγοίτην ῥήτορε.
Dixerat paulo ante ἐκεῖνε εἶπω τις ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.— εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ᾧχετο. Unde liquet, quod et absque eo notissi-

ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς μακράς. ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι· τοῦτον ὁ τὸν μισθὸν λέγων,
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
Δη. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.
Αγ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς·
ἀλλ' οἱ τὰ ταῦτ' ἐξητάτων. νῦν δὴ φράσον.
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην.—— 1368
τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;
Δη. ἆρας μετέωρον, ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
Αγ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει, φράσον.
Δη. πρῶτον μὲν, ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ.
Αγ. πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

mum est, perinde esse λίγων τῇ δήμῳ et λίγων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Emendatio ista, qua nihil certius, jam prolata fuerunt in nota ad Ran. 1405.

1351. *ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς μακράς.* Sic optime membr. Insulsa est vulgata lectio, *εἰ δύο λιγυύτην ἦσαν, ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς λίγων.* Putida est verbi repetitio λιγυύτην, *λίγων.* At vero exprimi debuit de quibusnam navibus ageretur. Naves longæ erant illæ, quæ ad bellum parabantur, *naves bellicæ.* Infra 1366.

πρῶτον μὲν, ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς.

1352. In membranis scriptum:

ὁδ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ'· ὁ τὸν μισθὸν
λέγων——

Duo alii vulgatam exhibent: sed in B. τοῦθ' superscriptum. Nescio an præferri debuerit illa lectio: *καταμισθοφορῆσαι τοῦτο, scilicet τὸ δικάσιμον εἰς τὰς ναῦς.*

1355. *ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.* Sic, ut impressi, B. C. Male in membr. *ταῖς πρεσβείαις.*

1357. *νῦν δὴ φράσον.* Perperam vulgo *νῦν δὲ——*

1362. *ἐς τὸ β.* Sic tres codd. Vulgo *εἰς.*

1363. Collo rhetoris in Barathrum dejiciendi Hyperbolum saxi loco appendendum esse ait, ut in Ran. 1427. Cleocerito Cinesiam pro alis applicandum esse:

εἴ τις ἀντερύσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ.

Ridiculum Suidæ errorem in *ἀντίζυλον* correxit Kusterus.

1368. Remiges *ἀνάλωτα πυγίδια* appellat, quia in transtris diu sedendo, crebroque inter remigandum succussu, nates eis deterebantur: ob easque causam, nempe quia maximam vitæ partem

Δη. ἔπειθ' ὁ πωλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
οὐδεὶς κατὰ σκουδὰς μετεγγραφήσεται·
ἀλλ', ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον, ἐγγεγράψεται.
Αγ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τοῦ Κλεωνύμου.
Δη. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
Αγ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
Δη. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τἀν τῷ μύρῳ,
ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
Δεξιὸς ὁ Φαίαξ, καὶ σοφῶς ἐμάνθανε.
ξυνερκτικὸς γάρ ἐστι, καὶ περαντικὸς,

in navibus transigebat plebs Attica, depyges erant plerique, cujus vitii originem Mythographi referunt ad Theseum, qui natium partem in saxo reliquit, unde ab Hercule abstractus fuit. Ceterum idiotismum Atticæ dialecti librariorum culpa obliteratum fuisse arbitror. Scripserat Comicus *ὑπολίσφους*. Mœris: *λίσφους, Ἀττικῶς· ἀστόγους, Ἑλληνικῶς.* Ad quam notam vide Piersonum. Hesychio *λίσπη* exponitur *λεῖα, καὶ ἐστεγνωμένη. καὶ ἄπτυστος λίπη.* Prior interpretatio pertinet ad Ran. 826. ubi *λίσπη γλῶσσα*, neglecto Atticismo, bene in chorico cantico adhibetur. Sed in senariis alia res est, in quibus non solet Comicus ab usu suæ dialecti recedere.

1370. *οὐδεὶς κατὰ σκουδὰς μετεγγραφήσεται.* Sic tres nostri codd. ut Vatic. et Suidas in *καταλόγος*. Perperam vulgo, claudicante versu, *μεταγεγράφεται.*

1372. *τοῦ Κλεωνύμου.* Ignavus enim erat, et *βίψασπις* appellabatur. Multis in locis timiditatem ei Comicus exprobrat.

1374. Clisthenes et Strato molles erant et impudici, qui pilos sibi vellebant et barbam radebant. Vide Thesm. 571. Ran. 422. Ach. 117.

1377. Vulgo sic legitur hic versus: *σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀσίθανε.*

Quæ lectio vitii suspecta est, ne manifestam dicam. Ei, præter Suidam, apud quem etiam aliqua varietas est, nullus antiquus suffragatur liber. In B. scriptum est:

δεξιὸς ὁ Φαίαξ καὶ σοφῶς οὐκ ἀσίθανε.

In C.

δεξιός γ' ὁ Φαίαξ σοφῶς τ' οὐκ ἀσίθανε.

Importune et insulse in hoc adolescentium sermone, quem Demus refert, injicitur mentio capitalis judicii, quod effugerit Phæax: commentum hoc esse videtur Græculorum, qui, ne nihil ad mendosam lectionem adferrent, historiolam illam excogitaverunt. Nihil tale in membr. quarum longe diversa est lectio:

σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς ἐμάνθανε.

Unde meliorem, et, ni fallor, veram reconcinnavi:

δεξιὸς ὁ Φαίαξ, καὶ σοφῶς ἐμάνθανε.

Quæ sequuntur, sunt pleraque ambiguæ significationis, et ad obscenum sensum auditorum mentem deflectebant.

1377. Phæacis, de quo hic agitur, meminit Plutarchus in Alcibiadis vita p. 16. De eo Eupolis Comicus dixerat:

λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατάτατος λίγειν.

In seq. v. *ξυνερκτικὸς* exhibent tres codd. quod ni verum est, saltem ad verum proxime accedit. Legendum enim censeo *ξυνιερκτικὸς*, a *ξυνίημι*. Quod vero Suidas habet *συνιερκτικὸς*, id unuci non est.

καὶ γναμοτυπικὸς, καὶ σαφὴς, καὶ κρουστικὸς,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
Αγ. οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ ;
Δη. μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας, ϖαυσαμένους ψηφισμάτων.
Αγ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ ϖαῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἶσει τόνδε σοι·
κἄν ϖου δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ϖοίει.
Δη. μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
Αγ. φήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς ϖαραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
Δη. ὦ Ζεῦ ϖολυτίμητ', ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι ;
ϖῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν ;
Αγ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβοις ;
νῦν οὖν ἐγώ σοι ϖαραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα.
Δη. τὸν δὲ Παφλαγόνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ϖοιήσεις κακόν.
Αγ. οὐδὲν μέγ', ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην.
ἐπὶ ταῖσι ϖύλαις ἀλλαντοϖωλήσει μόνος,

1381. καταδακτυλίζειν verbum est nequam. Hesychius : σιφνιάζειν, καταδακτυλίζειν. διαξέλκυσαι γὰρ οἱ Σίφνιοι, ὡς ϖαιδικοῦ χρώμενοι. σιφνιάσαι οὖν, τὸ σαιμαλίσαι. Idem : σαιμαλίσαι, καταδακτυλίσαι. Suidas : καταδακτυλικὸς, συνουσιαστικὸς κατὰ τὸν δακτύλιον τοῦ ϖρωκτοῦ. Hic versus perperam vulgo Chorotribunitur, ut et præcedentes omnes a 1375. Agoracrito male continuantur.

1385. ἰνέρχειν. In membr. ἴνεχειν. Vide ad Av. 569.

1386. τοῦτον ὀκλαδίαν ϖοίει. *Jubeum flexis innixum genubus procumbere*, ita ut figuram referat, quam Lysistrata his verbis describit:

οὐ τήσεσαι λίαν' ἰσὶ τυρευνήστιδος.

1391. κατατριακοντοῦτίσαι. Facete fictum a Comico verbum, cujus sensum facile quivis adsequitur.

1392. ϖῶς ἔλαβες αὐτὰς ἰετέον ; Hanc scripturam flagitat et metrum et sententia. Male in tribus codd. ἔλαβες ταύτας contra metrum ; in impressis ἔλαβε ταύτας, contra sententium.

1393. ἵνα σὺ μὴ λάβοις. Solœce vulgo λάβῃς. In membr. ultima syllaba ambiguo scripturæ compendio notata. Mediæ voculæ sic, collocatæ sunt in B. σὺ μή.

1398. ἰσὶ ταῖσι ϖύλαις. Vulgo ταῖς. Illud modulatius.

τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασι,
μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται, 1400
κἀἰκ τῶν βαλανείων αὖ τὸ λουτρὸν πίεται.
Δη. εὖ γ' ἐπενόησας, οὗπέρ ἐστιν ἄξιος.
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι.
καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ Πρυτανεῖον καλῶ,
ἐς τὴν ἕδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
ἔπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν, οὓς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι.
Χο. (λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

1401. λουτρὸν, seu, ut alii ad significationis differentiam scribunt, λοῦτρον aquam sordidam a lavatione significat, quæ etiam λούτριον appellatur. Vide *Heroum* fragm. xi. Hesych. λούτριον, τὸ ῥυπαρὸν ὕδωρ, καὶ λελουμένον, ἤγουν ἀπόνιμμα. λοῦτρον, τὸ αὐτό. In A. B. scriptum λοῦτρον.

1406. βατραχίδα. Schol. ἴδιος ἰσθμὸς ἀνθινῆς, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἰχώρης τὸ χρῶμα.

ΤΕΛΟΣ

ΤΩΝ ΙΠΠΕΩΝ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Α Χ Α Ρ Ν Η Σ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας, καὶ προφανᾶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας, Δικαιόπολίς τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διά τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα, προσέρχονται διώκοντες ἐν Χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιόπολιν ὁρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὁρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσεσθαι, ἐφ' ᾧτε, ἐὰν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην, πτωχικὴν στολὴν αἰτεῖ· καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι, παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους τοῦ τε Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δέ τινων ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων, ὡς τὰ δίκαια εἰρηκότος αὐτοῦ, ἐπιφανεὶς Λάμαχος θορυ-

ARGUMENTUM exstat in A. C. Uterque lin. 1. habet πολεμοποιοῦντας pro vulgato προπολεμοῦντας. In membr. pro ὑφέστηκεν est ἐφέστηκεν.

L. 4. Ἀμφιθέου καλουμένου. Ultimam vocem addunt bini codd.

L. 8. τοῖς πολεμιωτάτοις. Sic membr. In C. πολεμικωτάτοις.

L. 10. τὰ δίκαια λέγων. Hæ voces in binis codd. additæ.

L. 14. Vulgo Περικλέους περὶ τοῦ M. Præpositionem neuter agnoscit cod. Proinde copulam addidi, Περικλέους, τοῦ τε M.

L. 15. Voces ἐξ αὐτῶν in binis codd. additæ.

ξεῖν πειρᾶται. εἶτα γενομένου διελκυσμοῦ, κατενεχθεὶς ὁ Χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιόπολιν, καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν διαλέγεται. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην, τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ, διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια, φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα, παραγίνεται· μετὰ δὲ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος, ἐγχέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν, συλλαβόμενος τινὰς ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις, καὶ βάλλων εἰς σάκκον, τοῦτόν τε τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων, καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνιστηκυίας τῆς τῶν Χρῶν ἑορτῆς, τοῦτον ἄγγελος, παρὰ τῶν στρατηγῶν ἥκων, κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου καλῶν τις ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων· ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδεικνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων ἐπανήκει. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλουμένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυμένους Ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζεται. τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις.

L. 9. τινὰς pro vulgato τινὰ e binis codd. adscivi, licet revera unus tantum sit sycophanta, quem aufert Bœotus. Iidem l. seq. προσαγόντων dant pro vulgato προσαπολλόντων. In reliquis ordo etiam vocum ad codd. fidem immutatus fuit.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ *οὔσης, παραγίνονται τινες*
παρά τε Βασιλέως, καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν·
οἱ μὲν στρατίαν ἄγοντες· οἱ δὲ χρυσίον.
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς φέροντες· οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἴασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον· ὧν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησὶ, καὶ τὸν Περικλέα
οὐκ τῶν Λακώνων τῶνδε πάντων αἴτιον,
σπονδὰς, λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

Argumenti metrici v. 2. vulgo legitur:

παρὰ Περσῶν, καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν.

Sine codicum ope reposui, quod metri lex flagitat:

παρά τε Βασιλέως, καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν.

4. δὲ substitui vulgato τε.

8. Μεγαρικὸν ἱκανῶς. Insertam vulgo particulam ὡς deleri jussit metri ratio. Ceterum miseros illos senarios codices mei nesciunt.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΛΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ Βασιλέως ἥκοντες.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑΙ Θυγατέρες τοῦ Μεγαρέως.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΡΥΞ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων, ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ, ΘΕΩΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Δι. ΟΣΑ δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
ἥσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα·
ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
ἐγᾠδ', ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν,
τοῖς πίντε ταλάντοις, οἷς Κλέων ἐξήμεσε.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς Ἱππέας
διὰ τοῦτο τοὔργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικὸν,

3. Egregie ad hunc locum Macrobius Saturn. v. 20. "Aristophanes Comicus composito nomine ex arena et Gargaris, innumerabilem, ut ejus lepor est, numerum conatur exprimere. In fabula enim Acharnensium ait:

ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.

ψαμμικόσιον autem pro *multis* Varro sæpe in Menippeis suis posuit: sed Aristophanes adjecit *Gargara* ad significationem numerositatis innumeræ." Dixerat Eupolis ἀριθμῶν ὄντινὰς ψαμμικοσίους.

6. τοῖς πίντε ταλάντοις. Schol. ἐζημιώθη ὁ Κλέων πέντε τάλαντα, διὰ τὸ δέρίζειν τοὺς Ἴωνας. παρὰ τῶν πεντηκόντορος γὰρ ἓλαβε πέντε τάλαντα, ἵνα πωφίσας πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους αὐτοὺς τῆς εἰσφορᾶς. αἰσθόμενοι δὲ οἱ Ἴωνες ἀντίλεγον, καὶ διέφθειραν αὐτόν. μίμνουσι Θεόκριτος.— οἷς Κλέων ἐξήμεσε. In Equit. 1147. ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν, ἅττ' ἂν παλάθωσί μου.

ὅτε δῆτ' ἐκεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον·
ὁ δ' ἀνεῖπεν· Εἴσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χορόν---
πῶς τοῦτο σεῖσαί μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος Βοιώτιον·
τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὀρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι,
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς,
ὡς νῦν, ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
ἐωθινῆς, ἔρημος ἡ Πνὺξ αὐτηί·
οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον·
οὐδ' οἱ Πρυτάνεις ἥκουσιν· ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται, πῶς δοκεῖς,
ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
ἀθρόοι καταῤῥέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως

10. ὅτε δῆτ' ἐκεχήνη. Male vulgo, omisso augmento, ὅτε δὴ κεχήνη. Auctor Etymol. M. hunc versum citans p. 386. l. 32. ἐκεχήνη habet. Ἐνταῦθα δῆ, ὅτι τὸ δακληθῆν ἐκ τοῦ Ἐσπασῶ, συναιρεθὲν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ποιοῦσιν εἰς η, ποιητικὴν λίγοντες. Ἔχει παρὰ Ἀριστοφάνει—ἐκεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον.

12. Libri omnes habent:

πῶς τοῦτ' ἔσεισί μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;

quo modo Comicum scripsisse nemo animum inducet. Optime Valckenarius ad Eurip. Hippol. 446. librarii errorem corrigit:

πῶς τοῦτο σεῖσαί μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;

Elegantius esset μοι quam μου.

13. ἐπὶ μόσχῳ. Recte unus e Scholiastis; ὅτι ὁ νικήσας ἆθλον ἐλάμβανε μόσχον. Altera interpretatio, qua pro viri nomine μόσχος accipitur, falsa est et inepta. Quemadmodum poëtæ dithyrambici *tauro*, sic qui cithara canebant, *vitulo* certabant. Verba sunt Bentleii in Dissert. Phalar. de Origine Tragœdiæ p. 170.

14. Βοιώτιον. Schol. μέλος οὕτω καλοῦσιν, ὅτις ἐν Τίρυνθι, ὅστις καὶ τὸ Φρύγιον.

19. κυρίας ἐκκλησίας. De statis concionum diebus vide Sam. Petiti Leg. Att. p. 276. De rubricato fune, quo segnis turba in concionem cogebatur, p. 285.

23. ἀωρίαν. Sic B. C. In membr. ἀώριαν, male omissa privativa litera. Sed in terminatione unanimis est codd. consensus. ἀωρίαν elliptice pro παρ' ἀωρίαν ἥκειν ponitur, hancque lectionem, qua hiatus vitatur, prætulerim illi quam Suidas agnoscit ἀωρίᾳ.

26. ἀθρόοι. Suidas: ἆθροι παταῤῥέοντες, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Idem paulo ante: ἀθρόους καὶ ἄθροους λέγουσι διευλαβέως. At codd. nostri cum impressis ἄθρόοι unanimiter exhibent, quæ forma Comico usitata est. Altera nescio an apud eum occurrat præterquam in versu ex

ἔσται, προτιμῶσ' οὐδέν· ὦ πόλις, πόλις.
ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
νοστῶν κάθημαι· κᾆτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν,
στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν ΑΝΘΡΑΚΑΣ ΠΡΙΩ·
οὐκ ΟΞΟΣ, οὐκ ΕΛΑΙΟΝ, οὐδ' ᾗδη ΠΡΙΩ·
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χὠ ΠΡΙΩΝ ἀπῆν.
οὖν οὖν ἀτεχνῶς ἦκω παρεσκευασμένος
βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
ἀλλ' οἱ Πρυτάνεις γὰρ οὑτοιὶ μεσημβρινοί.
οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' ὀὐγὼ 'λεγον·
ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.

Κη. πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν,
πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

Αμ. ἤδη τις εἶπε;

Κη. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

Αμ. ἐγώ.

Eustathio prolato, Fragm. inc. cxxix. Negatur sane Mœris, aut ejus verba inverterunt librarii, quorum fidem temere, ut mihi videtur, sequutus est Piersonus. Qui Aristophanem fere ubique respiciebat, ex unico Comici loco Atticismi normam statuere non debuit, ad quam longe plures alii se cogi non patiuntur. Adeo falsum est minus Atticam esse formam trisyllabam, ut in plerisque locis, ubi apud Comicum occurrit, altera per metri legem ne locum quidem habere possit. Nam certo certius est, primam in ἄθρει corripi, quod tum ex analogia liquet, tum ex unico illo, quod modo dixi, exemplo: ἰστῶντας, ἅσπερ τοὺς ἰσιωπέμους ἄθρουν. Proinde melior erat priorum Mœridis editionum lectio, cui concinit Thomas M. ἀθρέους, Ἀττικοί· οὐκ ἄθρουν.

27. προτιμῶσ' οὐδέν. Vide ad Ran. — 638.

35. οὐδ' ᾗδη ΠΡΙΩ. Atticam formam ᾗδη, in aliis codd. obliteratam, retinuit B. Vulgo ᾖδει. Pejus apud Suidam ᾔδειν, quia ν paragogicum non additur sequente consonante. Vide not. ad Pl. — 696. 709. maxime vero ad Nub. 329. — —

36. χὠ ΠΡΙΩΝ ἀπῆν. Venustatem hujus loci latinus sermo non adsequitur. Jocus est in vocum similitudine, πρίων eme, et πρίων serra.

44. ἰστὸς ἦτε τοῦ καθάρματος. Pertinet hoc ad ritus concionum. Vide not. ad Conc. 128. et Harpocrationem in καθάρσιον. —

Κη. τίς ἄν.
Αμ. Ἀμφίθεος.
Κη. οὐκ ἄνθρωπος;
Αμ. οὔκ·
ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν,
καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
ἀλλ' ὢν ἀθάνατος, ὦ "νδρες, ἐφοδί' οὐκ ἔχω·
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ Πρυτάνεις.
Κη. οἱ τοξόται---
Αμ. ὦ Τριπτόλεμε, καὶ Κελεὲ, περιόψεσθέ με;
Δι. ὦ "νδρες, Πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,

49. τίθην ἐμήν. Atticis τίθη vocatur avia, patris vel matris mater. Hoc nomen imperiti librarii sæpe per ι scripserunt, τίθην, ut est apud Thomam M. Quin etiam permutarunt cum τίτθη, quod nutricem significat. Menander apud Stobæum Floril. Grotii p. 303.

καὶ τοῦτον ἁπᾶς τὸν τρόπον γαμεῖ θεὸς
ἅπαντας, ὃ Ζεῦ σῶτερ, ὡς ἀνάμεθ' οὐκ ἐξετάζων μὲν τὸ μαλὸν χρήσιμα,
τίν' ἦν ἑ πάππος ἢ γαμεῖ, τίθη δὲ τίς·
τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης,
μεθ' ἧς
βιώσεται, μόν' ἐξετάζειν, μόν' ἰδεῖν.

Vulgo legitur v. 4. τίνθη δὲ τίς. In Reg. cod. propius ad verum accedit scriptura, τιθέ. Scribendum τίθη. Grotius bene verterat:

Quis avus, quis avia fuerit nupturæ in domum.

At stolidus Menandri fragmentorum editor vertit: *quis fuerit avus, quæ vero nutrix*, addita inepta observatione, *voce τίνθη intelligi, non quæ ubera præbuerit, quæ sæpe serula erat, sed quæ educaverit, quum præsertim conjungatur cum avo.* Sed ex eo maxime, quod *cum avo conjungitur*, subodorari poterat *aviam* intelligi, nec ignorare debebat, quid inter τίνθη et τροφὸν interesset. Is Lys. 549.

ἀλλ' ἃ τιθῶν ἀνδρεοτέραν καὶ μαστροδίαν ἀναληφῶν.

quo ex versu adscriptor vera hujus nominis scriptura, de qua satis aliunde constat. Nam τιθῶν prima brevi metri lex ibi non admitteret.

53. ἀλλ' ἂν ἀθάνατος. Libri quidem ἀλλ' ἀθάνατος ὤν, sed male. Eadem est menda, quam Ran. 629. et Av. 1224. corrigendam esse monui.

54. οἱ τοξόται. Scholiasta meo gerendus erat, vere et ad decori rationem monenti, hæc verba ab uno e Prytanibus dici: τοῦτό φησιν ὡς τῶν Πρυτανέων, πλειόνων ἐκκλῆ τὸν Ἀμφίθεον ὡς ἰδιωτήν. In B. personam scripserat primo librarius Κήρυξ, se ipse postmodo correxit, reposuitque Πρύτανις, quod verum est. Vide Petitum ad Leg. Att. p. 294. Nec hoc solum loco Præconis persona male posita fuit pro Prytani. Supra v. 46. verba illa τίς ἄν; et οὐκ ἄνθρωπος; et v. 59. πάθοιτ' εἴγε. male Præconi tribuuntur, et in Prytanis partes transferenda sunt. Debet etiam hujus nomen inter dramatis personas reponi.

τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
Κη. κάθησο σῖγα.
Δι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔκ·
ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
Κη. οἱ παρὰ Βασιλέως πρέσβεις—
Δι. ποίου βασιλέως; ἄχθομαι γὰρ πρέσβεσι,
καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
Κη. σίγα.
Δι. βαβαιάξ, ὦ 'κβάταν', τοῦ σχήματος.
Πρ. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς Βασιλέα τὸν Μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας.
ἐπ' Εὐθυμένους Ἄρχοντος—
Δι. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
Πρ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεθα διὰ τῶν Καϋστρίων
πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,

62. ἤχθομαι γὰρ πρέσβεσι. Sic B. In A. C. ἤχθομαι γὰρ ὡς πρέσβεσι. Vulgo ἤχθομαι 'γὼ πρέσβεσι.

Nimis quam bebes fui, qui in lectionum hujus versus varietate veram Comici manum non deprehenderim. Quid, malum, sibi vult vel γάρ, vel ὡς, vel γε, otiosæ perinde voculæ, nihil ad sententiam, nihil ad leporem conferentes, et versus solummodo statumen? Scripserat Comicus:

ἤχθομαι τοῖς πρέσβεσι,
καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.

Vim addit orationi articuli repetitio, quo præterea non satis bene destituitur prius substantivum, quum eum duo posteriora adjunctum habeant.

63. τοῖς ταῶσι. Et pavonibus, qui singulis noviluniis spectandi exhibentur, quorum me jam cepit satietas. Vide Petiti Leg. Att. p. 277. et not. ad Av. 102.

67. ἐπ' Εὐθυμένους Ἄρχοντος. Id est anno 2. Olymp. lxxxv. decimo tertio antequam ageretur hæc fabula, quæ commissa fuit anno 3. Olymp. lxxxviii.

68. ἐτρυχόμεθα. Perperam vulgo ἐτρυχόμεσθα. Prima in τρύχω longa est.

69. Καϋστριάνων. Sic membr. Vulgo Καϋστριανῶν, cui lectioni altera in B. superscripta. Nunc vero agnosco formam in impressis receptam retineri debuisse. Ab Καϋστρίος fit neutrum verbum Καϋστρίω. Simplex πλανάω active tantum significat, quod et in compositis observatur. Kusterus in indicem Aristophaneum retulit Καϋστριῶ ex hoc versu.

70. ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι. Ridiculus est legatus labores memorans, quos in itinere exhausit, molliter cubans in carpento; eumque sic ridicule loquentem de industria inducit Comicus. Hoc si Kusterus ani-

ἀπολλύμενοι.

Δι. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ,
παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος ;

Πρ. ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν.

Δι. ὦ Κραναὰ πόλις,
ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων ;

Πρ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους,
τοὺς πλεῖστα δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

Δι. ἡμεῖς δὲ, λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.

Πρ. ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν·
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο, στρατιὰν λαβών,
κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.

Δι. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν ;

Πρ. τῇ πανσελήνῳ· κἄτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς.

Δι. καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας ; τῶν ἁλαζονευμάτων.

---

madvertisset, de emendatione non cogitasset loci facetissimi, cujus periret lepor omnis, si legeretur *ὦ μακαιρᾶς πανσεληνίας*. Vide Orvillium ad Charit. p. 443.

71. Valet *γὰρ* nimirum, et ironicam est. Sic occurrit sæpissime, ad suppressa quædam referendum, e sententia facillime supplenda, ut hic : *Optima esses cur quereris ; nam longe melior erat mea conditio, quum—*

73. *πρὸς βίαν ἐπίνομεν*, *coacti bibebamus, cogebamur bibere*. Non, ut vertit Berglerus, *omni vi potavimus*. Vide not. ad Ran. 1457. et Orvillium ad Charit. p. 554.

78. *δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν*. Est sane hoc longe elegantius. Cod. B. habet *πανσαφαγεῖν καὶ πιεῖν*. Vulgo *πανσαφαγεῖν τε καὶ πιεῖν*, syllaba in versu redundante.

Male Codd. *πανσαφαγεῖν καὶ πιεῖν*, Simplex verbum *φαγεῖν* melius copulatur cum simplici *πιεῖν*, quam compositum. Inest in repetitione particularum ΤΕ ΚΑΙ vis et lepos quidam. Legato dicenti *φαγεῖν* ΤΕ ΚΑΙ *πιεῖν*, reggerit Dicæopolis *λαικαστὰς* ΤΕ ΚΑΙ *καταπύγονας*. Istud ΤΕ agnoscit maxima pars librorum : compositum vero *πανσαφαγεῖν* librarii libidini debetur. Vide not. ad Av. 1094. et ad hanc fabulam 1082.

82. *ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν*. *In aureis montibus*. Male in membr. *ὀρῶν*, in duobus aliis *ὄρων*, in impressis *ὄρους*.

Πρ. καὶ, ναὶ μὰ Δί', ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ ΦΕΝΑΞ.
Δι. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φέρων.
Πρ. καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν Βασιλέως ὀφθαλμόν.
Δι. ἐκκόψειέ γε
κόραξ κατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.
Κη. ὁ Βασιλέως ὀφθαλμὸς--
Δι. ὦ 'ναξ Ἡράκλεις·
πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων, νεώσοικον σκοπεῖς;
ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
Πρ. ἄγε δὴ σὺ, Βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν, φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ Ψευδαρτάβα.
Ψε. ἰαρταμὰν ἔξαρξ' ἀναπισσόναι σάτρα.
Πρ. ξυνήκαθ', ὃ λέγει;
Δι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Πρ. πέμψειν Βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγε δὴ σὺ μεῖζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
Ψε. οὐ λῆψι χρῦσο χαυνόπρωκτ' Ἰαονᾶ.
Δι. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς.
Κη. τί δ' αὖ λέγει;

95. Hæc Dicæopolis ad Pseudartabam dicit. Quia autem hic *Regis oculus* appellatur, fidiculi causa larva ornatus erat cum ingenti oculo, quem Dicæopolis comparat cum foramine navis, per quod remus exeritur. Hinc dicit eum prospicere tanquam navigantem, quo cursum flectere debent et dirigere. *E notis Bergleri.*

98. Hæc et sequentia vulgo Præconi tributa, melius in B. Legato adscribuntur.

100. Haud multum referre arbitror quonam modo barbaræ illæ voces scribantur, modo constent numeri. In A. C. est ἐξάξειν διείσσωνα σάτρα. In B. διείσσωναι σάτρα.

102. ἡμῖν. Sic tres codd. et primarius editt. Male Fracinus edidit ἡμῶν.

105. Hic et in sequentibus personas distinxi ad fidem cod. B. quæ vulgo sunt admodum perturbatæ. Minime tamen probo verba illa τί δ' αὖ λέγει Præconi tribui. Contra morem est concionum, in quibus præconem verba facere non decet, nisi si quid proclamandum sit. Ironica est percontatio, quæ in Legati partes transferri debet, scribendumque τί δ' οὖν λέγει; Dicæopolis indignabunde dixerat; *Hei mihi misero! quam*

Δι. ὅ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
Πρ. οὔκ· ἀλλ' ἀχάνας ὁδί γε χρυσίου λέγει.
Δι. ποίας ἀχάνας; σὺ μὴν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος. 110
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί,
ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.
Βασιλεὺς ὁ Μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
(ἀνανεύει ὁ Ψευδαρτάβας)
ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
(ἐπινεύει ὁ Ψευδαρτάβας)
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐτοιΐ.
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ
ἐγῷδ', ὅς ἐστι Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξευρημένε·

clare! Legatus ægre ferens aliquem sibi obstare quin populum decipiat, eum rogat: *Quid ergo dicit, quandoquidem ejus verba tam probe intelligis?* Et sic quidem, ut nunc exstare vellem, in apographo, quod exprimendum typothetæ dedi, scripseram: postea vero, quum folia corrigerem, nescio quæ superstitio me mei mancipii esse non sivit, librariorumque addixit stupori.

106. *ὅ τι*; cum interrogatione. *Rogas quid dicat? dicit ἅα.* Perperam vulgo *ὅτι* cum *λέγει* conjunctum, quod tantumdem valet ac *λέγει ὅτι λέγει*, quod ineptum est. Sic scribendum esse monuerat jam Reiskius.

109. *σὺ μὲν ἀλαζών.* Perperam vulgo *σὺ μὲν*—claudicante versu.

111. *πρὸς τουτονί. Huic viro barbarico.* ἐμοὶ et *πρὸς τουτονὶ* posita sunt in παραλλήλου. *Dic mihi, mihi inquam.* Latinis Comicis *hic homo* itidem sæpe nihil aliud valet quam *ego*. Terentius Heaut. ii. 3. 115.

Tibi erunt parata verba: huic homini verbera.

112. *βάμμα Σαρδιανικόν.* A. B. *σαρδιανικόν.* C. *σανδανικόν.* Primariæ editt. *σαρψιανικόν.* Aliæ *σαρδινικόν.* Mendose omnes, quod perite ostendit post Palmerium Kusterus, qui sinceram lectionem primus Aristophani reddidit. Exstat etiam ea apud Suidam in *βάμμα κυζικηνικόν*, exhibentque eam vulgati libri in Pace 1174. Valent autem ista, *ἵνα μή σε φωνίξω*, vel *ἐρυθρὸν ποιήσω*, vel, ut ipse infra v. 320. loquitur Comicus, *ἵνα μή σε πανταξανῶ εἰς φοινίδα. Ne ita te verberibus cædam, ut totus cruenteris.* Plautus Pseud. i. 2. in fine:

Nisi hodie mihi ex fundis tuorum amicorum omne huc penus affertur,
cras, Phœnicium, Phœnicio corico invises pergulam.

et Rud. iv. 3. 61. fiet tibi puniceum corium.

119. *ἐξευρημένε.* Sic recte tres codd. ut impressi. Mendose apud Suidam

τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων,
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
ὀδὶ δὲ, τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;

Κη. σίγα, κάθιζε.
τὸν Βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ Βουλὴ καλεῖ
ἐς τὸ Πρυτανεῖον.

Δι. τοῦτο δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
τούσδε ξενίζειν οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.
ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν;

Αμ. οὑτοσὶ πάρα.

Δι. ἐμοὶ σὺ, ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς,
σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ,
καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλάτιδι·

legitur ἐξενημένη. Est autem juxta Scholiastam parodia versus Euripidei qui olim in Medea legebatur, at hodie, si bene commemini, in hoc dramate non comparet:

Ὦ θερμόβουλον σκέλαγχνον ἐξενημένη.

Sed alia sunt apud Euripidem hujus generis, ut versus hic in Oreste:

Ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας πεπαμένη.

Praeterea ἐξενημένη per se lectio inepta est. Vide ad Thesm. 215.

121. ἐσκευασμένος. Hic etiam mendosi sunt Suidæ libri, apud quem in Στράτων legitur ἐξενημένος: at in Κλεοδίνης recte ἐσκευασμένος.

125. ἐς τὸ Πρυτανεῖον. Ut nempe ibi hospitio et convivio exciperetur. Solebant enim Athenis legati publici in Prytaneo ξενίζεσθαι. Pollux viii. 138. τὸ δὲ παράσιτον, φάρμα ἦν τῶν περίττων, καὶ ὡς ἐπὶ Πρυτανεῖον ἐπὶ ξενίᾳ ἐκαλοῦντο. Ubi hoc Comici loco usus est Kühnius. Conferatur Pollux ix. 40. *E notis Kusteri.*

125. τοῦτο δῆτ' οὐκ ἀγχόνη; formula desperationis. Terentius Phorm. iv. 4, 5.

Ad restim mi quidem res rediit planissume.

Demopho apud Euripidem in Heraclid. 247. καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας. Alia exempla videas in Bergleri notis.

126. ἐνθαδὶ στραγγεύομαι. Pessime libri omnes στρατεύομαι. Illud reponendum esse monuit in notis Kusterus. Vide ad Nub. 131.

127. οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα. Sic optime Suidas in ἴσχειν. τούσδε ξενίζειν οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα. ἀντὶ τοῦ καλύει, ἀποκλείει. ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων. Vulgo οὐδέποτέ γ' ἴσχ' ἡ θύρα. Qua in lectione male οὐδέποτε cum verbo præteriti temporis jungitur ἴσχει. Vide Piersonum nobis jam sæpe laudatum ad Herodiani Fragm. p. 461. In C. scriptum οὐδέποτ' ἴσχ' ἡ θύρα.

132. τῇ πλάτιδι. Schol. τῇ γυναικείᾳ παρὰ τὸ πιλαίζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Ejusdem originis est ἐμπιλάστιρα, quo usus est Callimachus pro *concubina*:

τοὺς αὐτῷ στυγίους ἐμπιλάστιρα τίκτει.

ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε, καὶ κεχήνατε.
Κη. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.
Θε. ὁδί.
Δι. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
Θε. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θρᾴκῃ πολύν—
Δι. μὰ Δί' οὐκ ἄν, εἰ μισθόν γε μὴ φέρες πολύν.
Θε. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.
τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ' ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΛΟΙ.
ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντος ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην, ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν·
Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
Δι. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι,
ὧν εἶπας ἐνταυθοῖ σὺ, πλὴν τῶν παρνόπων.
Θε. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος

Vide Gatakerum Opp. tom. i. p. 78. et Toupium Epist. crit. p. 99. Euripid. Androm. 24.

Ἔρως' ἐνείπω γόνον
πηλεῖδᾶν' Ἀχιλλέως παιδί.

et Æschyl. Prom. 904.

μηδὲ πηλεΐδην γαμέτην
τινὰ τῶν ἐξ Οὐρανοῦ.

140. In Thesm. 170.

ἐὰν δὲ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχροῖς πνεῖ.

144. ἔγραφ'. Sic A. C. In B. a prima manu ἔγραφεν, superscriptis binis lectionibus ἔγραφ', ἔγραφεν.

146. φαγεῖν ἀλλᾶντος. Sic Membr. Vulgo ἀλλᾶντας.—ἐξ Ἀπατουρίων. Quia primo hujus festi die ad epulas conveniebant curiales et cognati, in quibus ἀλλᾶντας, quos Galli *andouilles* appellant, probabile est apponi solitum fuisse. In Xenophontis Hellenicorum i. p. 43. edit. Lips. male legitur : μετὰ δὲ ταῦτα ἐγίνετο Ἀπατούρια, ἐν οἷς δὴ οἱ ΠΑΤΕΡΕΣ καὶ οἱ ξυγγενεῖς ξύνεισι σφίσιν αὐτοῖς. Legendum ΦΡΑΤΟΡΕΣ.

152. Versum hunc in omnibus impressis omissum, exhibent tres Regii codd. ut et Vat.

153. Θρᾳκῶν ἔθνος. Sic Membr. Vulgo γένος.

ἔπεμψεν ὑμῖν.

Δι. τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές.

Κη. οἱ Θρᾷκες, ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγε.

Δι. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;

Θε. Ὀδομάντων στρατός.

Δι. ποίων Ὀδομάντων; εἶπ' ἐμοὶ, τουτὶ τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακε;

Θε. τίς;
τούτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην. 160

Δι. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μέν τ' ἄν γ' ὁ θρανίτης λεώς,
ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ';

Θε. ἀλλὰ μόχθηρε σὺ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.

Δι. ταυτὶ περισίδεθ' οἱ Πρυτάνεις πάσχοντά με

154. *σαφὶς*. Sic C. ut impressi. In A. B. *σαφῶς*. At in hoc superscriptum *σαφὶς*.

156. *Ὀδομάντων στρατός*. Theoro recte tributum est hoc in B. vulgo Præconi.

158. *τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακε; τίς*; Sic scriptum in C. Vulgo *τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακέ σου ἔνδον*; Istud *ἔνδον* in fine versus a sciolo inepte additum membr. non agnoscunt, in quibus perspicue etiam scriptum *ἀποτέθρακεν*. Hunc versum ter citat Suidas et ubique habet,

τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθράκει;

Quæ lectio, vulgata sane melior, an nostræ præstet, dubito. Probabile est Comicum verbo *ἀποτέθρακε* usum fuisse per jocum, adludendo ad nomen Θρᾷκες.

158. Optima est quam dedimus, hujus versus lectio. Istud *τίς*; cum indignatione proferendum, et tantumdem valet ac *Quid id tu queris?* Gallice diceremus: *Belle demande!*

162. *ἂν γ' ὁ*—Sic recte B. Vulgo omissa particula, quæ inseri debuit fulciendo versui.

163. *οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι*. Sic etiam, ut impressi, tres codd. Vide notam ad Av. 1494.

165. Pessime in hoc versu notatæ vulgo personæ, quas ad codd. fidem in ordinem restitui.—*οὐ καταβαλεῖτε*.—In membr. *οὐκ ἀποβαλεῖτε*.

166. *ἐσκοροδισμένοις*. Gustato enim allio acrius pugnaturi erant, gallinaceorum more, quorum ad pugnas hic adluditur. In Eq. 493. Chorus isiciario allium dat, cui percontanti quamobrem id comedere debeat, respondet ille:

ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
διοσημί' ἐστὶ, καὶ βαναὶς βέβληκέ με.

Κη. τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην.
οἱ γὰρ Πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

Δι. οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδί.
χαῖρ' Ἀμφίθεε.

Αμ. μήπω, πρὶν ἄν γε στῶ τρέχων.
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

Δι. τί δ' ἐστίν;

Αμ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὥσφροντο πρεσβῦταί τινες
Ἀχαρνικοὶ, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι.
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες· Ὦ μιαρώτατε,
σπονδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;---
κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον, κἀβόων.

ἵν' ἄμεινον, ὅ 'στὰν, ἰσπερδισμένος μάχῃ.

171. διοσημί' ἐστί. Schol. διοσημία, ὁ παρὰ παιρὸν χυμός. Congregato in concione populo, si tempestas subita ingrueret, vel omen aliquod inauspicatum se offerret, solvebatur illico concio, et in alium diem indicebatur.

172. παρεῖναι δ' εἰς ἔνην. Hesychius: εἰς ἔνην, εἰς τρίτην. Schol. εἰσὶν εἰς τρίτην, quam ejus interpretationem alteri, εἰς τριακάδα, præferendam esse ostendit Sam. Petitus Leg. Att. p. 277.

174. μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα. Quantum moretum perdidi. Quia personati illi Thraces allia, quæ secum adtulerat, abripuerant et comederant. Alliorum autem præcipuus usus in moreti confectione, ut ostendit Virgilii carmen.

176. μήπω, πρὶν ἄν γε στῶ τρέχων. Mendose in omnibus libris, μήπω γε, πρὶν ἂν στῶ τρέχων.

178. Vulgo sic legitur hic versus parum concinnis numeris:

τί δ' ἐστί; σοὶ μὲν δεῦρο γὼ σπονδὰς φέρων. In A. C. τί δ' ἐστίν; ἐγὼ μέν σοι δεῦρό σπονδὰς φέρων. Inde sponte sua emergit venustus versus:

τί δ' ἐστίν;—ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων.

180. στιπτοί. Male in A. B. στυπτοί.

181. Μαραθωνομάχαι. In membr. minus benè Μαραθωνομάχω. De his formis in ης loco vulgarium in ες, vide Valckenario notata ad Eurip. Phœn. p. 42. et nobis ad Æschyli Pers. 554. Vulgatam adfirmat Juliani locus a Kustero prolatus.

Δι. οἱ δ' οὖν βοώντων. ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
Αμ. ἔγωγε, φημὶ, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὗται μέν εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λαβών.
Δι. αἰβοῖ.
Αμ. τί ἐστιν;
Δι. οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι
ὄζουσι πίττης, καὶ παρασκευῆς νεῶν.
Αμ. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
Δι. ὄζουσι χ' αὗται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.
Αμ. ἀλλ' αὗταιὶ σπονδαὶ τριακοντούτιδες,
κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν.
Δι. ὦ Διονύσια.
αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κἂν τῷ στόματι λέξουσι, ΒΑΙΝ' ΟΠΟΙ ΘΕΛΕΙΣ.
ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, κἀκπίομαι,
χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας·
ἐγὼ δὲ, πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς,
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς οἰσιῶν Διονύσια.

189. ἀρίσκουσιν. Sic emendate scriptum in B. Vacillat in impressis versus ex omissione ν parogogici.

197. καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν. Quia ad bellum profecturi milites edicto jubebantur cibaria sibi parare et efferre in tres dies. Vide Pac. 312. Ad hunc morem lepide adludunt senes in Vesp. 243. mandatum sibi a Cleone dicentes, ut mature in forum veniant Lachetis causam cognituri, ἔχοντες ἡμερῶν ἀρχὴν τριῶν.

198. ὅπου θέλεις. Sic A. C. Vulgo ὅπη.

200. Hic versus et duo sequentes recte Dicæopolidi contiguati sunt in B. Cujusnam essent ipsa sententia ostendebat. In tribus codd. scriptum est κελεύων, non, ut vulgo, κελεύω. In C. hic versus etiam Dicæopolidi continuatus: at duo sequentes Amphitheo tribuuntur, tertius alteri absurde. In membr. personæ literis non sunt notatæ, sed lineolis mutatas vices indicantibus. Juxta hujus codicis librarium versus 201. et duo sequentes Amphitheo essent tribuendi, quod perinde absurdum est.

202. ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς οἰσιῶν Διονύσια. Non quod ruralia Dionysia eadem fuerint cum Lenæis, ut falso tradit Scholiastes. Namque illa ruri agebantur in singulis pagis mense Posideone: hæc vero, Lenæa scilicet, in urbis parte Λίμναις dicta, mense Anthesterione. Quia vero stato suo tempore Dicæopolis ruralia Bacchanalia celebrare non potuerat, quia pago suo profugus, agrum omnem tenentibus hostibus, in urbem con-

Αμ. ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς Ἀχαρνέας.
Χο. τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πανθάνου
τῶν ὀδοιπόρων ἁπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύετε,
εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
Ημ. ἐκπέφευγ', οἴχεται
φραῦδος.
Ημ. οἵμοι τάλας,
τῶν ἑτῶν τῶν ἐμῶν. 210
οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεό-
τητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
ἀνθράκων φορτίον
ἠκολούθουν Φαύλλῳ τρέχων,
ὧδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος, ὑπ' ἐμοῦ δι-
ωκόμενος, ἐξέφυγεν,
οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.

fugerat, nunc, postquam sibi inducias pactus est, ait se in pagum quamprimum reversum, Dionysia illa quæ ruris et pagorum propria erant, celebraturum. Quod mox sequitur ἀναπαίδιον fabulæ, Bacchasi ruralis sacri descriptionem continens, nihil ad temporis notationem confert quo acta fuit fabula; nec proinde ex illis locis, ubi ruralium Bacchanaliorum mentio fit, colligi debet τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια et τὰ Ληναῖα idem festum fuisse. In clara luce id posuit elegantissimi Ruhnkenii diligentia.

209. οἵμοι τάλας. Ante hæc verba, quæ vulgo priori Semichoro continuantur, recte in B. posita persona ημιχ. in C. χορ. In membr. vacuum relictum spatium recipiendæ personæ.

214. De Phayllo vide ad Vesp. 1206.

216. Vulgo legitur: σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος. Voces οὗτος et τότε sunt planeotiosæ et invito metro a mala manu huc illatæ. Pacessere eas debuisse manifesto liquet ex antithetico rum versuum collatione, qui dimetri pæonici sunt:

σπονδοφόρος | ὑπ' ἐμοῦ δι—
ἐξὸς ἦν | νεηδὴς ἐγώ—

218. οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο. Sic tres codd. venuste repetita particula ἄν, quam posteriore loco omittunt impressi. Versus est trimeter pæonicus. Juxta vulgatam lectionem secunda in ἀπεπλίξατο producenda est, ut pes medius sit creticus: in nostra vero, servato Comici more, corripitur, pesque medius pæon est primus, cui in antistrophico respondet creticus.

οὐδ' ἂν ἐλα | φρῶς ἂν ἀπε· | πλίξατο.
πανοῦς ἦν· | τὸν ἐμὲ | ἀφυλάκτως.

ἀπεπλίξατο, ἀπίζει, ἀπέφυγεν. De geminata particula ἄν vide not. ad Thesm. 196. Nub. 1396.

νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον,
καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται.

Ημ. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνοι ποτὲ,
μηδέπερ γέροντας ὄντας, ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας,
ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ
καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐ-
χθροῖσιν ἐσπείσατο,
οἵσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος
ἐχθοδοπὸς αὔξεται
τῶν ἐμῶν χωρίων·
κοὐκ ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὐ-
τοῖσιν ἀντεμπαγῶ
ὀξὺς, ὀδυνηρὸς, ἐπί-
κωπος, ἵνα μήποτε
πατῶσ' ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

Χο. ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν Βαλλήναδε,
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτε·
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

221. *διωκτέος.* Hæc vulgo eidem Semichoro continuantur. *μὴ γὰρ ἐγχάνοι.* Perperam vulgo *ἐγχάνῃ.* Optativum requirit sermonis indoles. Recte vertit Bergleras, *nunquam irrideat.*

222. *μηδέπερ γέροντας ὄντας.* Participium *ὄντας* hausit præcedens vox in A. C. Est in contextu cod. B. sed linea subducta delendum esse indicat. Falso. Absque enim illo *ὄντας* non constant versus numeri.

226. *τῶν ἐμῶν χωρίων.* Subauditur *ὄντα* cujus frequens est ellipsis.

230. *τοῖσιν ἀντεμπαγῶ.* Sic recte Suidas in *σχοῖνος.* Perperam in Comici exemplaribus omnibus *ἂν' ἐμπαγῶ,* dactylo cretici sedem tenente, et proinde claudicante versu.

233. *πατῶσ' ἔτι.* Pæon secundus. Male libri omnes *πατῶσιν ἔτι,* syllaba redundante.

234. *βλέπειν Βαλλήναδε.* Sic in B. e correctione: nam primo scriptum fuerat *Παλλήναδε,* ut est in duobus aliis. At nostram lectionem exhibent primaria editt. unde prudenter e Berglero revocata fuit. Schol. *Παλλήνη, δῆμος τῆς Ἀντιοπῆς. νῦν δὲ διὰ τοῦ β γραπτέον, κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς τὸ π. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ λιθολογοῦντα αὐτόν.*

236. *οὐκ ἂν ἐμπλήμην.* Sic bene Dawesius. Vulgo *ἐμπλιήμην.* Vide ad Lys. 235. et 253.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ, ΘΥΓΑΤΗΡ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΛΑΜΑΧΟΣ.

Δι. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

Χο. σῖγα πᾶς. ἠκούσατ' ἄνδρες ἆρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν, ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδών· θύσων γὰρ ὠνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.

Δι. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
πρόϊθ' ἐς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος·
ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

Γυ. κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

Θυ. ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τοῦ Λατῆρος τουτουί.

Δι. καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'. ὦ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα, καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν,
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια,

238. *σῖγα πᾶς. ἠκούσατ' ἄνδρες ἆρα τῆς εὐφημίας*; Hic versus in impressis duobus mendis inquinatus est, e quibus intelligere est, quam levem curam Comico impenderint editores, utque metri leges susque deque habuerint. Primo *σίγα* ediderunt, imperativum pro adverbio *σῖγα*, quo modo primus octonarii pes est spondeus, qui trochæus esse debet; postea *ἆρα* pro *ἄρα*, pyrrhichium pro trochæo. Minutias has esse si quis forte dicat, is mea quidem causa poëtis numeros et rythmum adimat. Ceterum in distinguendis personarum vicibus consentiunt impressis codd. Ante verba *σῖγα πᾶς* posita Chori persona, quæ, meo judicio, ante *ἠκούσατ'* poni debebat. Priora verba Dicæopolidi continuanda.

240. *ὠνήρ*. Vulgo minus bene *ἀνήρ*.

242. *ἰς τὸ πρόσθεν*, ut supra v. 43. *πάριτ' ἰς τὸ πρόσθεν*. Hic perperam libri omnes *ὡς τὸ*—Promiscue non adhibentur *ἰὸς* et *ὡς*, quorum de differentia operæ pretium fuerit legisse eruditam præstantissimi Valckenarii notam ad Eurip. Phœn. p. 474.

244. Hic versus in tribus codd. Dicæopolidi continuatus. *ἵν' ἀπαρξώμεθα*. in membr. omissa præpositione, *ἵν' ἀρξώμεθα*.

247. *καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'*. Hæc verba in membr. puellæ continuata. Patri melius tribuuntur. Sed ab interpretibus male accepta fuere, tanquam si ab his penderet infinitivus *ἀγαγεῖν*. Post illa verba maxima distinctio poni debuit. Infinitivi autem *ἀγαγεῖν* et *ξυνιστιᾶν* pendent a suppresso verbo *εὔχομαι, δός*, vel quovis simili, quæ precum et votorum formula est usitatissima. Vide initium Supplicum Euripidis et Marklandi notam.

στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δ' ἐμοὶ
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
Γυ. ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσει, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος,
ὅστις σ' ὀπύσει, ἐκποιήσεται γαλᾶς
πολὺ ἥττόν σου βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
πρόβαινε, κἂν τῷ 'χλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.
Δι. ὦ Ξανθία, σφῷν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος
ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου. 260
ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ᾄσομαι τὸ Φαλλικόν·
σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.
Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου,
ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-
τε, μοιχέ, παιδεραστά,
ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον, ἐς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-

— 253. καλὴ καλῶς. Vide ad Conc. 730. Plautus Rud. ii. 4. 12.
Non licet te sicce placide bellam belle tangere?
254. βλέπουσα θυμβροφάγον. Vide ad Av. 1169. 1671.
— 255. —— ἐκποιήσεται γαλᾶς πολὺ ἥττόν σου βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ. Sic manifesto flagitat sententia. Non ut male et absurdissime scriptum κἀκποιήσεται γαλᾶς σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν. Scripserat Comicus:
κἀκποιήσεται γαλῆς
σὺ μηδὲν ἧττον βδεῖν—
A sciolo mutata fuit lectio, sine ullo ad sententiam respectu, ob istam, ut opinor, rationem. Rarissime apud Comicum, si modo alicubi, senarii initio occurrit pronomen σι. Illud sic positum semel observare memini in anapæstico tetrametro Equit. 781. Inde mendam hic subesse ratus librarius constructionem mutavit, pessum dato sensu. Initio senariorum σι apud Tragicos satis frequens est, nec ulla est ratio, cur illam positionem refugerint iambi comici.
262. θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. Nempe quia pompam non comitabatur mulier. Mos autem erat e superioribus ædium partibus spectare, ne via, qua pompam ducentes procedebant, spectatorum multitudine oppleretur, impedireturque. Vide, si tanti est, uberem animadversorem, Spanhemium, ad initium Callimachei Hymni in Cererem.
263. Totum hoc phallicum canticum dimetris et trimetris iambicis constat. Proinde male vulgo legitur ἑταῖρε Βακχείου.
264. ξύγκωμε. Sic tres codd. et primariæ editt. In novitiis, nescio cujus libidine, σύγκωμε.

τῷ, πραγμάτων τε, καὶ μαχῶν,
καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
πολλῷ γὰρ ἔσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
κλέπτουσαν εὑρόνθ' ὡρικὴν ὑληφόρον,
τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,
μέσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-
βαλόντα καταγιγαρτίσαι,
Φαλῆς, Φαλῆς.
ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης
ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρυβλίον·
ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
Χο. οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.
βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
παῖε, παῖε τὸν μιαρόν.
οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;
Δι. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν ξυντρίψετε.
Χο. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιαρὰ κεφαλή.
Δι. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ 'χαρνέων γεραίτατοι;
Χο. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναί-
σχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς,
ὦ προδότα τῆς πατρίδος,

271. πολλῷ γὰρ ἔσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς. Sic in A. C. perspicue scriptum. In B. a prima manu ἐστιν, et superscriptum ἔσθ'. In impressis mendosissime:

πολλῶν γάρ ἐστιν ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς.

Media syllaba in ἥδιον semper longa est: proinde ἐστιν versum crurifragio mulcat. πολλῶν ortum est ex antiqua scriptura πολλῶι, ut in Equit. 806. στιμφύλων ex στιμφύλωι, ad quem locum vide quæ notavi. Ut autem pd veterum librorum fidem edidi, ita jamdudum e perspecta linguæ indole et Atticæ prosodiæ peritia scribendum esse monuerat Dawesius, cujus hanc emendationem, ut alias bene multos, Jubens confirmo.

275. καταγιγαρτίσαι. Sic scriptum in A. C. et v. seq. ὦ Φ. Metri rationem habuit interpolator in B. ubi, ut in impressis, καταγιγαρτίσ', ὦ. et v. seq. φαλῆς—Sed prava est hæc emendatio. Vocandi adverbium ω, e glossa subnatum, prorsus eximendum erat. Est autem καταγιγαρτίσαι verbum a Comico facete fictum. Suidas: καταγιγαρτίσαι, συνουσιάσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν γιγαρτίων γιγάρτων βαλεῖν καὶ καταμῆσαι.—ἢ καταθλίψαι. γίγαρτα δὲ τὰ τῆς σταφυλῆς ἐστοῦδη.

283. οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς; Sic A. C. recte. Dimeter est pæonicus constans e duobus creticis. Vulgo οὐ βαλεῖς ἄν; οὐ βαλεῖς;

ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος, εἶτα δύνα-
σαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.

Δι. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴστε γ'· ἀλλ' ἀκούσατε.

Χο. σοῦ γ' ἀκούσομ'; ἀπολεῖ.
κἄτά σ' αὖ χώσομεν τοῖς λίθοις.

Δι. μηδαμῶς γε, πρὶν ἂν ἀκέσῃ'· ἀλλ' ἀνάσχοισθ', ὦ Γαθοί.

Χο. οὐκ ἀνασχήσομαι·
μηδὲ λέγε δὴ σὺ λόγον·
ὡς μεμίσηκά σε Κλέ-
ωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἔ-
γωγε κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσιν πρὸς
ἐς καττύματα.
σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν· ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

Δι. ὦ Γαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε·
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκέσαι', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.

291. *ἵνα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.* In A. C. *ἵνιινα δύνασαι νῦν πρὸς*—In B. *ἵνα δύνασαι πρὸς*—ut vulgo: sed voci *ἵνα* superscriptum *ἵνινα*. Hoc librariis relinqui poterat: optima sane est vulgata lectio. Dimetri sunt paeonici, et secunda in *ἀποβλέπειν* producitur juxta prosodiæ canonem.

295. *κἄτά σ' αὖ χώσομεν τοῖς λίθοις.* Trimeter paeonicus constans e tribus cretieis. Sic quidem perspicue et optime scriptum est in B. In membr. vero et in C. *κἄτά σε χώσομεν τοῖς λίθοις*, claudicante versu in primo pede. At in impressis mendosissime absque ulla metri forma legitur *κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις*. Saepe jam observavi *κἄτα* et *κατὰ* facile permutari.

296. *μηδαμῶς γε, πρὶν ἂν ἀκούσητ'. ἀλλ'*—Sic scribi debuit ad metri trochaici legem. Vulgo pessumdatis numeris:

μηδαμῶς, πρὶν ἄν ἀκούσητί γ'. ἀλλ' ἀνάσχουσθ', ὦ Γαθοί.

Vides tertium pedem anapaestum esse, qui in eam sedem non recipitur. Particula *γε*, quæ loco suo mota versum vitiavit, incertæ sedis est, nec codd. consensu nititur. Nullibi agnoscit eam C. In membr. *μηδαμῶς, πρὶν γ' ἂν ἀκούσητε. ἀλλ'*—scribere potuit etiam poëta: *μηδαμῶς, μὴ, πρὶν ἂν ἀκούσητ'.* Sed praestat quod dedimus.

301. *γωγε κατα | τιμῶ τοῦ | σιν ἱππεῦ | σιν ποτὲ |*

Sic hi versus scribi debent, non, ut antea scripti sunt, *ποτ' ἐς* in eodem versu, quia vox unica *καττύματα* metrum non implet. *ἐς καττύματα* conjunctim monometer fit anapaesticus. Vulgo sine metri forma legitur: *γὼ κατατιμῶ τοῖσιν ἱππεῦσί ποτε.* In B. *ποτὲ καττύματα*, omissa praepositione *ἐς*, quam secunda manus inter lineas minio scripsit: in A. C. *ποτ' ἐς καττύματα.*

Χο. πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέξοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ,
οἷσιν οὔτε βαμὸς, οὔτε πίστις, οὔθ' ὅρκος μένει;
Δι. οἷδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων. 310
Χο. οὐχ ἁπάντων, ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;
Δι. οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ
πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.
Χο. τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη, καὶ παραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῶν λέγειν.
Δι. κἄν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν δέρην ἔχων λέγειν.
Χο. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; 320
Δι. οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐδ' ἀκούσεσθ' ἑτέον, ὦ 'χαρνηΐδαι;
Χο. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα.
Δι. δεινά γ' ἄρα πείσομαι.
Χο. ἐξολοίμην, ἢν ἀκούσω.

318. Versum hunc sic exhibent libri omnes:

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν πίφαλλ' ἔχων λέγειν.

Malum librariorum manum metri depravatio ostendit. Qui ferri potuit dactylus in quinta trochaici sede? Vox *πίφαλλ'* glossema est: nec falso ariolari mihi videor poëtam scripsisse:

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν δέρην ἔχων λέγειν.

Infra 492. *ὅστις πωμασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα.* Ad hunc versum siluerant interpretes, credebamque me primum mendum, qua fœdatus erat, animadvertisse: sed fefellit me opinio. Fotte enim deprehendi CLARISSIMUM PROFESSOREM REGIUM non latuisse numerorum depravationem, quos in nota ad Sophoclis Trach. 731. ad hunc modum restituit:

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν ἔχων πίφαλλ' λέγειν.

Mira est profecto illa verborum structura *τὴν ἔχων πίφαλλ'*, pro *τὴν πίφαλλ' ἔχων*, vel *ἔχων τὴν πίφαλλ'*. Illius vellem exemplum saltem unicum protulisset. Equidem nullum aliud habeo, quo emendationem istam adstruam, quam hoc e Cómico nostrate: *d'amour mourir me font, belle marquise, vos beaux yeux.*

322. *οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐδ' ἀκούσεσθ'*— Sic legendum esse sensus ostendit et metrum, alterumque *οὐδ'*, quod in omnibus impressis abest, etiam sine codice reponi poterat. Nec tamen id auctoritate caret. In tribus codd. scriptum *οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐκ ἀκούσεσθ'*. Eadem particula vel *οὐδ'*, vel *οὐκ* geminari debuit.

Δι. μηδαμῶς, ὦ 'χαρνικοί.
Χο. ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί.
Δι. δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους·
ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.
Χο. εἶπ' ἐμοί, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοὖπος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς 'Αχαρνικοῖσιν; ὑμῶν μῶν ἔχει του παιδίον
τῶν παρόντων ἔνδον εἵρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;
Δι. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
Χο. ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς, ὃ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
Δι. ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
Χο. ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα.
Δι. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
Χο. ἀλλὰ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακεδαιμόνιον αὐτὸν ὅ τι τῷ τρόπῳ τοῦ 'στιν φίλον·
ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
Δι. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
Χο. οὑτοιί σοι χαμαί, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
Δι. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.
Χο. ἐκσείσεισται χαμᾶζ'. οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

325. Sic vulgo legitur hic versus, numeris prorsus corruptis:

ὡς τεθνήξων ἴσθι νῦν γε.—δήξομαί γ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.

In membr. est νυνί. In C. νῦν. Iidem codd. pro γ' ἄρ' dant γάρ. Metrum facili opera restituo cum Dawesio:

ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί.—δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.

337. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε; Sic optime B. C. Pronomen ὑμεῖς in membr. ut in impressis omnibus omissum, quod reponendum esse Reiskius viderat.

341. Libri omnes τοὺς τῶν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε, manifesta menda.

342. κατάθου πάλιν τὸ ξίφος. In B. κατάθου τὸ βέλος. Ad clausulam versus 345. deflexit librarii oculus. Sed postea voces πάλιν et ξίφος superne reposuit. Idem cod. in v. 346. variam lectionem nullius pretii ad vocem στροφῇ dat, στρέφεται.

Δι. ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασείειν μετὰ βοῆς,
ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνάσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥσπερ σηπία.
δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾷν,
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ', ὅσ' ἂν λέγω·
καί τοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

Χορός.

τί οὖν οὐ λέγεις, τοὐπίξηνον
ἐξενέγκων θύραζ',
ὅ τι ποτ', ὦ σχέτλιε,
τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος,
ὅ τι φρονεῖς, ἔχει.

347. Vulgo legitur imperfecto sensu et metro:

ἠμέλλετ' ἄρα πάντες ἀνασείειν βοῆς.

In C. scriptum ἄρ' ἅπαντες. Præpositionem autem μετὰ e Scholiaste reposui.

348. Παρνάσιοι. Sic tres codd. Vulgo sibilans litera geminatur.

350. τῆς μαρίλης μοι συχνὴν ἐνετίλησεν. Elegans Atticismus, pro συχνήν μοι μαρίλην ἐνετίλησεν. Sic Pl. 694. τῆς ἀθέρος πολλὴν ἔφλων. Pac. 167. πάσιφορφύσεις τῆς γῆς πολλήν. Præter Kusterum, qui hæc loca observavit, alii docti viri multi idiotismum hunc illustrarunt. Vide Hemsterhusium ad Lucianum T. i. p. 117. Orvillium ad Charit. p. 135. Abresch. Dilucidat. Thucyd. p. 662.

351. ἐνετίλησεν. Sic tres codd. et veteres impressi. Operarum, ut videtur, errore, a quo tam difficile cavere est, in Kusteri editione exoxum fuit ἐνετίλησεν, quod illum fugit: nam ex hoc loco in indicem suum retulit verbum ἐντιλᾶν, apud Comicum non obvium.

362. πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος. Sic membr. In B. vulgata lectio est, πόθος γὰρ πάνυ με. Sed alteram, quam sequimur, margo exhibet. In C. πόθος γὰρ πάνυ ἐμέ γε.

363. ὅ τι φρονεῖς. Sic tres cod. Perperam vulgo ὅ τι φρονῆς, quod ab emendatore est: nam in primariis editt. exstat φρονῇς, quod in φρονεῖς, non vero in φρονῆς mutari debebat.

ἀλλ', ἥπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον, ἐγχείρει λέγειν.
Δι. ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί·
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσὶ, τυννουτοσί.
ἀμέλει, μὰ τὸν Δι' οὐκ ἐνασπιδώσομαι·
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ἅ μοι δοκεῖ.
καί τοι δέδοικα πολλά· τούς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζὼν, καὶ δίκαια κἄδικα·
κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι.
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δάκνειν·
αὐτός τ' ἐμαυτὸν, ὑπὸ Κλέωνος ἅ' παθὼν,
ἐπίσταμαι, διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε, καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου,
κἀκυκλοβόρει, κἄπλυνεν· ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην, μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον, πρὶν λέγειν, ἐάσατε
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
Χο. τί ταῦτα στρέφει, καὶ τεχνάζεις,

367. τυννουτοσί. Sic bene membr. Vulgo τυνουτοσί.

376. ψήφῳ δάκνειν. In A. C. ψηφοδακεῖν. In B. ψηφηδακεῖν.

378. τὴν πέρυσι κωμῳδίαν. Nempe Babylonios, quæ edita fuit an. 2. Olymp. lxxxviii. Archonte Eucle, Dionysiis urbanis, quæ mense Elaphebolione, id est ineunte vere, celebrabantur, sub quod tempus socii Athenas confluere solebant, ut tributa penderent. Videndus Sam. Petitus Miscellan. Lib. i. cap. 3.

381. κἀκυκλοβόρει. Finxit Comicus verbum κυκλοβορεῖν, a torrentis nomine. Equit. 137. ἄρτακ, κιρράσης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἴχων.

385. καὶ τεχνάζεις. Activa hujus verbi forma alibi Comicus utitur. In Thesm. 94.

τοῦ γὰρ τεχνάζων ἡμίτριτος ὁ πνεμονῶν.

Tres codd. τεχνάζεις τε. Vulgo τεχνάζων. Sic vero non constarent hujus versus numeri. Est enim, vel saltem esse debet, trimeter pæonicus. Duplici autem laborat vitio: claudicat in secundo pede, quia syllaba τεχ brevis est, et in tertio antibacchium habet. Levi igitur mutatione restitui;

" τί ταῦτα στρέφει, καὶ τεχνάζεις."

Sic versus constat tribus bacchiis.

καὶ πορίζεις τριβάς;
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα
παρ' Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά
τιν' Ἀΐδος κυνῆν·
εἶτ' ἐξάνριγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σκῆψιν ἂν ἀγὼν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.
Δι. ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
παῖ, παῖ.
Κη. τίς οὗτος;
Δι. ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;
Κη. οὐκ ἔνδον, ἔνδον, ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.
Δι. πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον;
Κη. ὀρθῶς, ἄ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν, ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια,
οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην πρὸς εἰ
τραγῳδίαν.
Δι. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτοσὶ σοφῶς ἀπεκρίνατο.
ἐκκάλεσον αὐτόν.

390. τὴν Ἀΐδος κυνῆν. Sic legendum, non, ut vulgo, τὴν. metro postulato. Dimeter est pæonicus catalect. cujus pes primus pæon, vel alius ἰσόχρονος esse debet. τὴν nullo modo sedem tueri potest. Erat autem Hieronymus tragœdiarum malus poëta, ἀνθρωπόμορφος, ut ait Scholiastes, διὰ τὸ ἔχειν ἐμφαθῆ γράφειν ὑποθέσεις, καὶ φυσικῶς τερατώδεις χρῆσθαι. Eum perstringit hic Comicus ad aliquod ejus drama adludens, ubi formidabili larva ornatus sive Pluto sive quis alius in scenam prodierat. Quæ in scholiis adduntur de Hieronymi hirsutia ἀπεσκιάσθαι sunt.

400. τραγῳδίαν. Sic tres codd. ut Suidas in ἀναβάδην. Perperam in impressis τραγῳδίων. Nullum hic cum Bentleio, alioquin vere statuente tragœdiam nunquam τραγῳδίαν appellatam fuisse, quærendum acumen est, tanquam si Comicus innuere vellet, Euripidis dramata nihil tragicæ majestatis habere, et pro comœdiis habenda esse. Hic jocus personæ, cui tribuitur, Cephisophonti, Euripidis famulo, minime convenit.

401. οὑτοσὶ σοφῶς. Sic lego cum Marklando ad Eurip. Suppl. 639. Vulgo σαφῶς. Vide not. ad Eq. 196.

Κη. ἀλλ' ἀδύνατον.

Δι. ἀλλ' ὅμως.
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ δήποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.

Ευ. ἀλλ' οὐ σχολή.

Δι. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'.

Ευ. ἀλλ' ἀδύνατον.

Δι. ἀλλ' ὅμως.

Ευ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

Δι. Εὐριπίδη - - -

Ευ. τί λέλακας;

Δι. ἀναβάδην ποιεῖς, 410
ἐξὸν καταβάδην· οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
ἐσθῆτ' ἐλεεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,
δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ Χορῷ ῥῆσιν μακράν·
αὐτὴ δὲ θάνατον, ἣν κακῶς λέξω, φέρει.

Ευ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;

Δι. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου. 420

411. οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς. Euripidem in Ran. 845. χωλοποιὸν appellat Æschylus, adludens ad Philoctetam, Telephum et Bellerophontem, quos ille claudos exhibuerat. Hic autem facete Dicæopolis ait mirum non esse si fracto crure incedant Euripidis heroës, quum e sublimi machina, in qua ille tragœdias scribit, decidant.

413. οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς. Sic legendum esse ipsa sententia ostendit. Perperam vulgo χωλοὺς in hujus versu clausula repetitum. Allusio est ad Euripidis Telephum. Æschylus in Ran. Euripidem sic compellat:

καὶ πτωχοποιὸς, καὶ ῥακιοσυρμοποιός.

In membr. v. 411. omissus est, at v. 413. sic scriptus est;

ἐσθῆτ' ἐλεεινήν. χωλοὺς ποιεῖς.

In C. v. 411. itidem omissus fuerat, et margini ab eodem librario repositus fuit. Duo proximi versus in eodem fere verba desinentes aberrationi occasionem dederunt.

Ευ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος;
Δι. οὐ Φοίνικος, οὔκ·
ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
Ευ. ποίας ποθ' ὢ νὴ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ' ἢ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
Δι. οὔκ· ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
Ευ. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί.
Δι. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
χωλὸς, πρωσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
Ευ. οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον. 430
Δι. ναὶ, Τήλεφον.
τούτου δὸς, ἀντιβολῶ σ', ἐμοὶ τὰ σπάργανα.
Ευ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς.
Κη. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
Δι. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ,
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
Εὐριπίδη, πειδήπερ ἐχαρίσω ταδὶ,

421. *οὐ Φοίνικος, οὔκ.* Vulgo in fine versus *οὔ*.

423. *ποίας ποθ' ὢ νὴ*—Vulgo minus bene *ποίας ποτ' ἀνή*.

425. *τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.* In membr. semel tantum posita vox *πολὺ*, cum versus labe, et venustatis detrimento. Sed frequens id est librariorum peccatum.

433. *πεῖται.* In membr. *πεῖται*.

435. *διόπτα* et *κατόπτα* sunt Jovis epitheta: sed adludit etiam ad pannorum foramina et scissuras, quibus perlucebant, ut Plautus ait, *quam cribrum*, *crebrius*.

436. *ἐνσκευάσασθαι.* Subaudi *δὸς*, quod glossae vice superscriptum est in membr. *κατάπτωσον*, vel simile quid. Vide supra ad v. 247. Hunc versum habuimus jam supra post 383. Si ex alterutra sede ejiciendus esset, hic aliquo modo carere eo possemus: at priore in loco omnino relinquendus est. Hoc credo voluisse Valckenarium ad Hippol. 1029. Sed utroque in loco sedem suam bene tuetur. In Equit. versus 96. ne uno mutato apice iterum occurrit post 113. Et sunt alii, si bene commemini, sic repetiti versus in eadem fabula.

437. *Εὐριπίδη, πειδήπερ ἐχαρίσω ταδί.* Libri omnes *ἐχαρίσω μοι ταδί*. Pronomen glossematis manifestum est. In B. pejus adhuc: *πειδήπερ γ' ἐχαρίσω μοι ταδί*.

κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλυθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον. [440
ΔΕΙΓΑΡ ΜΕ ΔΟΞΑΙ ΠΤΩΧΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΗΜΕΡΟΝ,
ΕΙΝΑΙ ΜΕΝ ΟΣΠΕΡ ΕΙΜΙ, ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ ΔΕ ΜΗ.
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ', ὃς εἶμ' ἐγώ·
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.
Ευ. δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
Δι. ΕΥ ΣΟΙ ΓΕΝΟΙΤΟ, ΤΗΛΕΦΩ Δ' Α'ΓΩ ΝΟΩ.
εὖ γ', οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίμπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
Ευ. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.
Δι. ὦ θύμ', ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων, 450
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.

440. Duo versus ex Euripidis Telepho sumti. Male vulgo in altero legitur ὅστις εἰμί, quod frustra tuetur codd. consensus, itidem mendosorum in v. 437. et in 442. ubi omnes dant, invito metro, ὅστις εἶμ' ἐγώ.

444. σκιμαλίσω. ἐξουδενώσω, χλευάσω. Quæ metaphorica significatio est, ut adhibetur etiam hoc verbum Pac. 549. Proprie significat τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ἐρίθων ἀνατιμᾶσθαι, si ἀσταιῶσιν: unde fluxit obscena significatio. Vide ad Equit. 1381.

446. εὖ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ πάσχω. Euripidis versus in Telepho, quem sincerum exhibet Athenæus p. 186. Apud Scholiastam sic interpolatus est:

κακῶς ἔχομι, Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ φρονῶ.

In Comici autem libris omnibus ad hunc modum:

εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ φρονῶ.

448. ἐμπίμπλαμαι. Sic scriptum in B. Vulgo ἐμπίπλαμαι. εὖ γ'. Facetissimus Sosia apud Comicum nostratem: *Bien répondu.* Et paulo post:

Peste, où prend mon esprit toutes ces gentillesses?

452. Male vulgo sic legitur hic versus:

γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ' Εὐριπίδη.

Ego vero duorum codd. auctoritate nixus:

γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δός μοι—

Sic perspicue scriptum et distinctum in B. C. Liquido patet participium λιπαρῶν absolute poni debuisse, etiamsi alioquin græce dicatur λιπαρεῖν τινά, quod ex hoc loco in indicem suum intulit Kusterus, dubia, vel potius nulla auctoritate. Sed apud Æschylum Prometheus in cognomine dramate v. 1012. ait:

καὶ λιπαρήσω τὸν μίγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ἀνταίσμασιν χερῶν,
λῦσαί μ' ἰδισμῶν τῶνδε.

453. σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.

Ευ. τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦθ' ἕχεις πωλήσιος χρέος;
Δι. χρέος μὲν οὐδέν· βούλομαι δ' ὅρμος λαβεῖν.
Ευ. λυπηρὸς ἴσθ' εἶν, ἡμιποχούρησον δόρυν.
Δι. φεῦ·
εὐδαιμονοῖης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
Ευ. ἄπελθε νῦν μοι.
Δι. μὴ, ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον
κοτυλίσκιον, τὸ χεῖλος ἀπεσκευρουσμένον.
Ευ. φέρου λαβὼν ταυτί· ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δόμοις. 460
Δι. εὖπαι, μὰ Δί', οἶσθ' εἴ αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον
δός μοι χυτρίδιον, σφογγίῳ βεβυσμένον.
Ευ. ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.

Schol. ἴσως οἱ περισσῶσαι, διὰ τὸ μίλης βαρύζειν, ἐν σαυρῷ κρύπτουσι τὰς λέχνας, ἵνα σάζειν τὸ ψῦχος.

454. Hic versum, si Scholiastæ fidem, ex Euripidis Telepho per parodiam translatus, ubi erat:

τί δ' ὦ τάλας, τὸ τῷδε πειθόσθαι Διὶ
λυεῖ;

458. μὴ, ἀλλά. Dum syllabæ in unam coalescunt, ut Thesm. 288. 476. et passim.

459. Vulgo legitur, consentientibus in menda codd.

κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀπεσκευρουσμένον.

Vere observat Toupius ad Suidam ii. 109. mali commatis esse voces κυλίσκιον, κοτυλίσκιον, pro quibus græcus sermo agnoscit κυλίχνη, κυλίχνιον. Noster Eq. 906.

ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν τι σοι, καὶ φάρμακον δίδωμι.

unde optime jure hic reponi potuisset κυλίχνιον. Lectionem tamen prætuli, quam adfirmant Athenæus et Eustathius. Apud illum p. 479. B. sic citatur versus noster:

κοτυλίσκιον, τὸ χεῖλος ἀπεσκευρουσμένον.

ubi ultima vox genuinæ glossema est, quam servat alter ad Iliad. p. 1282. l. 58. ἴσως λοπάδιον καὶ ἴσως παράγωγον κοτύλης κοτυλίσκιον τι καὶ κοτυλίσκιον, οὗ μνεῖαι παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν τῷ,

κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀπεσκευρουσμένον.

463. χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον. Sic tres codd. optime, ut primarius editt. Est vero unicus hic locus, ubi sinceræ Atticæ formæ, σφόγγιον, ubique, me judice, reponendæ, peperceritque librariorum temeritas. De Atticorum more tenues π τ κ in aspiratas φ χ mutantium, maxime post literam σ, videndus Piersonus ad Mœridem in λίσφους et σχιδαλμός. Quæ autem ad explicationem hujus loci adferunt veteres critici, insulsa mihi videntur pleraque: id solum ex iis vix probare possim, ἴσως οἱ πίνοντες τὰ τρήματα τῆς χόνδρης σφογγοῦσι τοῖς σπόγγοις. Mirum profecto, si vel pauperrimi hominum nihil melius habuerint obturandis ollis. Equidem crediderim Dicæopolidem ollam utendam petere, qua, galeæ vice, caput suum tegeret. Notum est autem, veteribus in more fuisse, galeæ cavitatem vel lana vel spongia implere, ne graviter percussa galea caput læderet.

464. ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν. Perperam in membr. ἀφαιρήσεις, eadem menda qua Pl. 1140. ὀφίλων.

ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών.

Δι. ἀπέρχομαι.
καί τοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ὠνὸς, οὐ μὴ τυχὼν,
ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
ταυτὶ λαβὼν ἄπειμι, κοὐ προέσομ' ἔτι.
ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

Ευ. ἀπολεῖς μ'. ἰδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα. 479

Δι. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰρ εἶμ' ἄγαν
ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην,
ἐν ᾧπερ ἐστὶ πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλτάτιον,
κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἓν μόνον, ταυτὶ μόνον, ταυτὶ μόνον.
σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.

Ευ. ὦ νὴ ὑβρίζει· κλεῖε πακτὰ δωμάτων.

Δι. ὦ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα. 480
ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;

465. ταυτηνὶ λαβών. Scilicet τὴν χάρτην, quod e praecedenti χυνηδίων adsumendum. Scribere etiam poterat: ἄπελθε ταυτὶ, vel ταυτηνὶ λαβών.

479. ὠνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πακτὰ δωμάτων. Minus bene vulgo ὠνὴρ et πακτά. Desinam formam πακτὰ frequentarunt Tragici; estque hoc ipsum ex Euripide desumtum, apud quem contrario sensu erat λῶν πακτὰ δωμάτων. Auctor est Pollux x. 27. τῷ δὲ πλείστῳ ἴσον καὶ τὸ πακτῶν, καὶ τὸ ἰσοπακτῶν τὴν θύραν ἐστίν· ἔστιν τῷ ἀναίγειν ταυτὸν τὸ λύειν, ὡς Ἴφι Εὐριπίδης, Λῦε πακτὰ δωμάτων· ὡς τοὐναντίον Ἀριστοφάνης (Lys. 265.) προσέβαλεν πακτῶν· ἢ πάλιν καὶ ἰσοπακτῶν τὰς θύρας, ἢ, ὡς Ἀρχίλοχος, πακτοῦσαι, τὰ πλείστου. Hesychius: πακτὰ, ἁρμοσμένα, πεπηγυῖα. Quod priores Sophoclis interpretes praetermiserunt, vellem suscepisset novissimus Parisinus, docuissetque quid sibi velit apud eum Ajax, quando Tecmessam ait:

ἀλλ' ὡς τάχιστα τὴν παλαιὰν εἰσιδὼν θύραν,
καὶ δῦμ' ἀνάπτου.

Malleat forte Sophoclis studiosi cum nec Longi, nec Euripidis, immo nec Aristophanis meminisse, quodque illis impendit cum, illustrando verbo ἀναπτύσσω tribuisse, quod ego in lingua graeca prorsus peregrinum esse credo. Sed de hoc alias. Nos aliter autem hunc versum legimus, quam Valckenarius ad Hippol. 903.

480. ἀμπορευτέα. Mendose in membran. ἐπιπορευτέα. Nescio cur Dawesio placuerit ἐπιπορευτέα.

προβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτηί.
ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
ἐπῆγες· ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κἆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχες, εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄγ', ἐμὴ καρδία.

Χο. τί δράσεις; τί φήσεις;
ἴσθι νῦν ἀναίσχυντος
ὢν, σιδηροῦς τ' ἀνήρ·
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα,
ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τἀναντία.

Ημ. ἀνὴρ οὐ τρεῖ τὸ πρᾶγμα.
εἶα νῦν, ἐπειδήπερ
αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν.

Δι. Μή μοι φθονήσετ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,

486. κἆτα τὴν—In A. C. κατὰ τὴν—*Vide supra ad v.* 295.

487. ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ. Solœce vulgo δοκεῖ. In B. est δοκεῖ.

488. ἄγ', ἐμὴ καρδία. Sic optime vulgatam scripturam emendat Dawesius, quæ sic habet, ἄγαμαι καρδίας. Invenustam eam esse, et proinde Comico indignam, ad liquidum perduxit vir acutissimus, hic, ut sæpe alias, paulo calidior, quam par fuit. In eo enim falsus est, quod *dubiæ fidei esse* dicat *exempla, quæ in lexicis afferuntur verbi* ἄγαμαι *cum solo genitivo conjuncti.* Contra Tyrwhittus noster ἄγαμαι λήματος in Rheso v. 245. advocavit, et loca Piersona laudata ad Mœridis notam, ἄγαμαι Τυριδίλου, Ἀττικῶς· ἄγαμαι Τυρίδολον, Ἑλληνικῶς. quibus addo Comicum ipsum in Av. 1744.

ἰχάρην ὕμνοις, ἰχάρην φδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λέγων.

Ceterum ἄγ' ἐμὴ facile potuit in ἄγαμαι a librariis mutari. In v. 485. pro ἐπῆγες· ἄγε νῦν, in A. C. scriptum est ἐπήνεσά γε νῦν. Non tamen forte deerunt, qui criminabuntur vulgatam lectionem immutatam fuisse, quam defendi posse me non latet. καρδία accipiatur pro *robore*, et sic totus locus vertatur a v. 485. *Placet consilium. Age nunc æruminosum cor meum, illuc abi; deinde caput illic præbe, et dic quæcunque tibi videbuntur; aude, i, procede. Euge! miror animi mei robur.* Sic utcunque sententia procedit. Sed abruptum illud ἄγαμαι καρδίας nihil habet Veneris.

494. ἀνὴρ οὐ τρεῖ τὸ πρᾶγμα. Non dubito, quin hoc sincerum sit. Male excusum fuit, corruptis omnino numeris τρέμει τὸ πρᾶγμα. τρέμει glossema est.

495. εἶα νῦν. Sic est in libris omnibus. Dimeter est pæonicus hypercatalectus: ut v. 490.

497. Parodia versuum Euripidis in Telepho:

μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἕλληνων ἄκρα,
εἰ πτωχὸς ἂν τύγχανω' ὢν ἐσθλὰ λέγων.

εἰ πτωχὸς ὢν, ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε χ' ἡ τρυγῳδία.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν, οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών.
κοὔπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
ἥκουσιν, οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
Ἐγωγε μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα·
καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεὸς,
σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
ἡμῶν γὰρ, ἄνδρες, (οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω·
μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω.)
ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
κεἴ που σίκυον ἴδοιεν, ἢ λαγώδιον,
ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἁλὸς,
ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ, κἀπέπρατ' αὐθημερόν.

499. τρυγῳδίαν. Hanc scripturam perspicue exhibent B. C. ut etiam in seq. v. Utrobique membr. mendose τραγῳδὰ—Perperam vero libri omnes οἶδε καὶ τρυγῳδία, omisso articulo, quem ex indole linguæ reposui: οἶδε χ' ἡ τρυγῳδία.

509. Ἐγωγε. Vulgo ἐγὼ δὲ, quorum frequentissima est permutatio.

516. ὅτι οὐχὶ—Sic emendate scriptum in C. In membr. ὅτι omissum. Vulgo ὅτ' οὐχί. Vide ad Lys. 611.

519. ἰσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια. Quia eos insimulabant sub palliis, vel lænis, aliquid mercis absconditum habere.

520. κεἴ που σίκυον ἴδοιεν. Sic perspicue scriptum in membr. ut e Suida legendum esse monuerat Dawesius. Vulgo mendosissime κεἴ που σίκυον εἶδεν. In P. superscripta emendatio ἴδοιεν.

καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ, κἀπιχώρια.
πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγάραδε
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
κἄθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης ὀὐλύμπιος
ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
ὡς χρὴ Μεγαρέας μῆτε γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ,
μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πείνων βάδην,
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, τὸ ψήφισμ' ὅπως
μεταστραφείη, τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·
κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
ἐρεῖ τις; οὐ χρῆν. ἀλλὰ τί χρῆν; εἶπατε.
φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις, ἐκπλεύσας σκάφει,
ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
ἐκάθησθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·

526. Μεγαρῆς. Perperam vulgo Μεγαρεῖς. Vide ad Nub. 210.

530. Ὀλύμπιος. Male in membr. omisso articulo, Ὀλύμπιος.

532. Ὅσπερ σκολιὰ γεγραμμένους. Quia psephisma Periclis rogatu contra Megarenses latum simile erat scolio Timocreontis Rhodii:

Ὄφελες, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε,
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ,
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆναι,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν
πᾶσιν ἀνθρώποις πάντ' ἐχθρόν τε καὶ στυγερόν.

533. μήτε γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ. Perperam libri omnes μήτ' ἐν γῇ, cujus lectionis vitium ipsa lex metri arguit. Vide ad Eq. 610. Nec ullus dubito, quin in Timocreontis scolio sic etiam legi debeat, μήτε γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ, praterquam in primo versiculo, Ὄφελές γ' ὦ τυφλὲ Π. Sunt enim scolii versus omnes dimetri trochaici acatalecti, præter penultimum, qui catalectus est.

535. οἱ Μεγαρῆς. In B. scriptum primo fuerat Μεγαρεῖς, ut est in ceteris libris: postea emendatum Μεγαρῆς.

540. Hic versus juxta Scholiastam ex Euripidis Telepho integer translatus est.

543. ἐκάθησθ'—Vulgo καθῆσθ', quæ scriptura æque bona est ac ea quam reposui, quumque sit in libris omnibus, servari debebat. Vide not. ad Thesm.

καὶ κάρτα μέν τ' ἂν εὐθέως καθείλκετε
τριακοσίας ναῦς· ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
στοᾶς στενοχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων·
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
αὐλῶν, κελευστῶν, κιγλάρων, συριγμάτων.
ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἔδρατε· ΤΟΝ ΔΕ ΤΗΛΕΦΟΝ
ΟΥΚ ΟΙΟΜΕΣΘΑ. ΝΟΥΣ ΑΡΤΥΜΙΝ ΟΥΚ ΕΝΙ.

Ημ. ἄληθες, ὦ 'πίτριπτε, καὶ μιαρώτατε;
ταυτὶ σὺ τολμᾷς, πτωχὸς ὤν, ἡμᾶς λέγειν;
καὶ συκοφάντης, εἴ τις ἦν, ὠνείδισας;

479. Conc. 302. Av. 495. Versus clausula ἦ πλλοῦ γε δεῖ, ex Euripidis Telepho sumta.

552. *ναυτίων πλατισμάτων.* Scholiastes exponit *ναυτίων, τῶν εἰς κώπην ξύλων ἁρμοδίων*, recte: nec quidquam commenerat, cur a Kustero corriperetur, qui ipse nec formam nec proprietatem hujus vocabuli perspectam habuit. *ναυτίων* non est a *κώπη*, sed a *ναυτιάν*. Sunt autem *ναυτίαι ligna remis faciendis apta*. Hesychius: *κώπαι*, (scr. *ναυτίαι*) *τὰ εἰς κώπας εὔθετα ξύλα*. Vide summum Valkenarium ad Herodotum p. 363. *πλατισμάτων*, quod minime sollicitandum, valet *quæ in palmulas exasciantur*, a *πλάτη, palmula remi*, unde *πλατύνω*. Conficiendorum remorum maximus labor est palmulæ dedolatio: multo minor opera reliquæ parti impenditur; præcipua est palmula: inde est quod *πλάτη* per *συνεκδοχὴν remum* significat: sed proprie est pars remi inferior. Hesychius: *κώπης τὸ ἄνω, κώπιον τὸ κάτω, πλάτη.*

553. *Θαλαμιῶν.* Sic recte positus accentus in membr. Sic etiam in R. sed a secunda manu. Male vulgo *Θαλαμίων*. Est enim a recto feminino *Θαλαμία*. Hesychius: *Θαλαμίαι κῶπαι, αἱ ναυσὶν ἁρμόττουσαι. καὶ οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν χώραν, Θαλάμιοι λέγονται.* Erudita est ad hunc locum Kusteri nota.

554. *κιγλάρων.* Vocem raro obviam male mulcarunt librarii. In A. scriptum *γιγάρων*: in C. *κιγλαμίων*. Est autem *κίγλαρος* modus quidam in tibiarum cantu. Vide Pollucem iv. 83. Scholiastæ *μίλος μουσικὸν παρακελευστικόν*. Hesychius: *κίγλαρα, στρεπτίσματα, περίεργα · κρούσματα.* Appellabatur etiam *κίγλαρος* peculiaris quædam tibiæ species. Pollux: *κίγλαρος δὲ, μικρός τις αὐλίσκος, Αἰγύπτιος, μανικὸν περίεργος.* Forte non multum absimilis fuerit tibiæ, cujus in militia nostra usus, quam *fifre* vocamus.

555. *τὸν δὲ Τήλεφον*—Translata verba ex Euripidis Telepho.

Ημ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ', ἅπερ λέγει,
δίκαια πάντα, κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.
Ημ. εἶτ', εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὖτ' ἐχρῆν;
ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.
Ημ. οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.
Ημ. ἰὼ Λάμαχ', ἰὼ βλέπων ἀστραπὰς,
βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανείς,
ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα,
εἴτε τις ἔστι ταξίαρχος, ἢ στρατηγὸς,
ἢ τειχομάχος ἀνὴρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.
Λα. πόθεν βοῆς ἧκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;
Ημ. ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων---
Ημ. ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἄσασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;
Δι. ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι, κἀστωμυλάμην.
Λα. τί δ' εἶπες ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς;
Δι. οὐκ οἶδά πω.

564. εἰ θενεῖς, in futuro. Sic bene membr. Vulgo θίνεις.

567. γοργολόφα idem valet, quod Homericum κορυθαίολος.

568. ὦ φίλ', ὦ φυλέτα. Sic B. Vulgo ὦ φίλε, ὦ φυλέτα.

569. εἴτε τις ἔστι. Sic A. C. Vulgo εἴτ' ἔστι τις.

570. ἢ τειχομάχος. Sic tres codd. et primariæ editt. In novitiis εἰ τειχ—

571. ἔχομαι μέσος. Sic A. C. Vulgo ἴσχομαι. Divinare nequeo quemadmodum metricus Scholiastes hos sex versus legerit, quos in octo digestos habuit.

575. Versum hunc Semichoro, qui Lamachi opem imploraverat, par erat tribuere. Perperam in libris omnibus Dicæopolidi adscriptus est.

577. Post hunc versum Lamacho istum tribuunt libri omnes.

εἶτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε; Paulo post tamen ipse Lamachus Dicæopolidem percunctatur, εἰ δ' εἶπες ἡμᾶς; Manifesta est absurditas. Nihil revera Lamachus eorum scire poterat, quæ Dicæopolis dixisset. Versum illum e superioribus concinnatum, ab inepto librario infertum, eo abire jussi, unde malum pedem intulerat.

580. εἰ δ' εἶπες ἡμᾶς; Vide supra ad Thesm. 742.

ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκ' ἐμοῦ τὴν Μορμόνα.

Λα. ἰδού.

Δι. παράθες νῦν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.

Λα. κεῖται.

Δι. φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.

Λα. τουτὶ πτίλον σοι.

Δι. τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ,
ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

Λα. οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;

Δι. πτίλον γάρ ἐστιν, εἰπέ μοι, τίνος ποτέ;

Λα. ὄρνιθός ἐστιν.

Δι. ἆρα κομπολακύθου;

Λα. οἴμ', ὡς τεθνήξει. 590

582. τὴν Μορμόνα. Dicitur μορμὼ, μορμοῦς, μορμὼν, μορμόνος. Intelligit autem scutum Gorgonis insignitum capite. Supra 574.

τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐν τοῦ σάγματος;

In Pace 474. Chorus eidem Lamacho, qui adesse fingitur, dicit:

εὐθὺ δώμαθ', ὅπως τὴν μορμόνος.

584. φέρε μοι τὸ πτερόν. Suidas in φέρε νῦν: τὸ πτερὸν ζητῶ, ἵνα ἐξεμέσω. εἰώθασι γὰρ οἱ δυσπεπτοῦντες, πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι. Pollux x. 76. e Cratini fabula inscripta Ὧραι fragmentum hoc profert:

μᾶν βδελυγμίας ἴχει;
πτερὸν ταχίως τις καὶ λευκὸν ἐκγυμνώσω.

βδελυγμία nauseam significat, et βδελύττομαι, nauseo. Mox βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους: nauseam mihi movent cristæ. Ἀσιάνες vomiturientibus dari solitus meminerat Comicus in Pace 855. ubi sinceram lectionem revocabimus.

585. τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ. Plautus Rud. ii. 6. 26.

Perii, animo male fit. contine, quæso, caput.

589. κομπολακύθου. Pictum avis nomen a κόμπος et λακεῖν, διὰ τὸ κομπαστὴν εἶναι τὸν λάμαχον.

590. οἴμ', ὡς τεθνήξει. In tribus codd. recte scriptum est οἴμ', id est οἴμοι. Perperam in impressis οἰμ'. Tum τεθνήξει vel τεθνήξῃ est in duobus codd. Solus C. τεθνήσει, ut impressi, exhibet, quod barbarum esse dixi ad Vesp. 634. Et est hoc verissimum. Nullum enim extat græcum thema, seu verbum, unde rite deduci possit futurum τεθνήσω. Analogice vero a verbo τεθνάναι, quod ipsum formatum est a præterito τέθνηκα, nascitur futurum τεθνήξω, medium τεθνήξομαι. Vide Oudendorpium ad Thomam M. in τεθνήξειν. Sed concedamus utramque characteristicam σ et ξ perinde locum habere in futuro verbi τεθνάναι, quid, quæso, alterutra discrimen afferet in usu et potestate illorum futurorum? Num forma tantum media licebit dicere τεθνήσομαι, et activa solummodo τεθνήξω? Num, si τεθνήξει unice *morietur* significat, τεθνήσει significare poterit *morieris*? His nugis abstinuisse vellem Th. Burgessium. Nimia Bentleii carpendi libido extra

Δι. μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε.
οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὔοπλος γὰρ εἶ.
Λα. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν, πτωχὸς ὤν;
Δι. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός;
Λα. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;
Δι. ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης·
σὺ δ', ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.
Λα. ἐχειροτόνησαν γάρ με---
Δι. κόκκυγές γε τρεῖς.
ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι,
νεανίας δ', οἵους σὺ, διαδεδρακότας,
τοὺς μὲν ἐπὶ Θρᾴκης μισθοφορεῖντας τρεῖς δραχμὰς,
Τισαμενοφαινίππους, Πανουργιππαρχίδας·
ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι· τοὺς δ' ἐν Χαίρσι

olens Dawesium abripuit. Sic enim occasione versus in Nubibus 1436. pag. 96. novæ edit. commentatur. *Virum porro Cl. non secus atque editores sefellit atrox solœcismus, σὺ στηθίξῃ: id quod perinde est ac si latine dicas* TU MORITUR. *Futurum utique istud forma non nisi activa usurpatur; sicuti in subjectis exemplis: Acharn.* 325.

ὡς στηθίξων ἔοθ' ὑπό. δίξομ' ἐξ' ὑμᾶς ἐγώ.

Æschylus Agam. 1288.

οὐ μὴν ἕτοιμοί γ' ἐν θυτῆρ στηθίξομεν.

Quibus ex verbis satis liquido patet, voluisse eum in Nubium versu legi: μάστιν ἐμοὶ πιπλήσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν στηθίξεις; Et, si audiretur, hic etiam scriptum oportuisset, οἴμ', ὡς στηθίξω. Sed frustra est. Utramque formam στηθίξω et στηθίξομαι agnoscit græcus sermo. Quin media usitatior. Vide Thomæ modo laudatum interpretem, Grævium ad Luciani Solœcistam p. 91. et Dukerum ad Thucydidem p. 549.

595. *σπουδαρχίδης. σπουδάζων περὶ ἀρχῆς.*

596. *στρατωνίδης. ἀντὶ τοῦ στρατευόμενος, στρατιώτης.*

597. *μισθαρχίδης. ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων.* Epitheta sunt a poëta conficta ad patronymicorum formam.

598. *πέλευγες.* Schol. *ἀντὶ τοῦ ἄπτερα καὶ ἀκαλήφητα. καὶ γὰρ ὁ πέλευξ ἄμουσόν τι φθέγγεται.*

603. Schol. *ὁ Τισάμενος ὁ ξένος καὶ μουσικίας ἐπιμελούμενος. ὁ δὲ Φαίνιππος, ὁ ἱππικὸς καὶ ἀγαπητός. ὁ δὲ Χάρης ἀντὶ ἀμαθοῦς διαβάλλεται. τούτους πανουργεῖ, ὡς πανούργους, τόν τε Τισάμενον, καὶ τὸν Φαίνιππον, καὶ Ἰφικράτην, καὶ Γίργυν τὸν φαλαικρὸν, καὶ Θεόδωρον, τὸν Δαμιᾶ τὸν δῆμον ὄντα. τὸ δὲ* EN ΧΑΟΣΙ *πέπαυται παρὰ τὸ ἐν Ἰφικράτει (*78.*)*

ὁ πρώτους ἔσχε πανδήμους ἐν Χαίρσι. ἐνταῦθα καὶ εἰς μαλακίαν διαβάλλει Γίργυν καὶ Θεόδωρον, καὶ ὅτι ἐν δούλων.

Γερητοθεοδώρους, Διομειαλαξόνας,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ, κἀν Γέλᾳ, κἀν Καταγέλᾳ.
Λα. ἐχειροτονήθησαν γάρ.
Δι. αἴτιον δὲ τί,
ὑμᾶς μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
τωνδὶ δὲ μηδέν' ; ἐτεὸν, ὦ Μαριλάδη,
ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὰς ὢν ἔν, ἢ οὔκ ; 610
ἀνένευσε· καί τοι γ' ἔστι σώφρων κἀργάτης.
τί δαὶ Δράκυλλος, κ' Εὐφορίδης, ἢ Πρινίδης ;
οἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάταν', ἢ τοὺς Χαόνας ;
οὐ φασίν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας, καὶ Λάμαχος,
οἷς ὑπὲρ ἀράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
ἅπαντες ΕΞΙΣΤΩ πατρήνουν οἱ φίλοι.
Λα. ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά ;
Δι. οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
Λα. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις 620
ἀεὶ πολεμήσω, μαὶ ταράξω πανταχῇ,
καὶ ναυσὶ, καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.
Δι. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις

606. *κἀν Καταγέλᾳ.* Fictum urbis nomen, manifesta adlusione ad *καταγελᾶν.*

608. *ἀμηγέπη.* Sic membr. Vulgo *ἀμηγέπῃ.* In B. diphthongo superscriptum *ι.* Suidas vero in *ἀμηγέπη* hunc versum citans, habet *ἀμηγέπει.* Quam prætulimus sincera forma est, præ illis frequentata scriptoribus Atticis, ut et *ἀμωγέπως,* quo utitur Comicus Thesm. 429. Vide Ruhnkenium ad Timæi glossam *ἀμηγέπη, ἴσί γε σχέσῃ, ἢ ἴσως ὧν.*

610. Vulgo legitur: *ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὰς ὢν ἔν.* Depravatissima lectio est, quam tamen festivi Græculi explicant, sed ita inepte, ut eorum verba transcribere pigeat. In membr. scriptum *ὢν ἤ*, duabus sic perspicue distinctis vocibus: sic etiam in C. immo interposito, ut in primariis editt. commate, *ὢν, ἤ*: in B. interposito interrogationis signo, *ὢν ; ἤ.* Excidit librariorum culpa negatio *οὐκ,* quæ cum *ἤ* in unam syllabam coalescit:

ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὰς ὢν ἔν, ἢ οὔκ ;

614. *ὁ Κοισύρας.* Megacles Coisyræ filius. Vide ad Nub. 48.

616. *ἀπόνιπτρον, τὸ ὕδωρ, ᾧ πᾶσι νίπτονται.* Eustathius ad Odyss. p. 1867. l. 25.

617. *ἐξίστω.* Sic tres codd. Perperam in primariis editt. *ἐξίσταν.*

618. In Avibus v. 1570.

ὦ δημοκρατία, ταῦτα περιόψεσθε ὑμᾶς ποτε ;

621. *καὶ ταράξω.* Sic optime A. C. Inepte vulgo *καὶ ταράξω.*

623. *ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις.* Sic optime in B. In A. C. *κα-*

ἅπασι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις,
πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ· Λαμάχῳ δὲ μή.

Χορός.

ὦ νὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν.

Ἐξ οὗ γε χορεῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὐπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστι·
διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν' Αθηναίοις ταχυβόλοις,
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.
φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.
πρότερον δ' ἀπὸ τῶν πόλεων ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἐξαπᾴδῶντες,
πρῶτον μὲν ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ἐκάλουν· κἀπειδὰν τοῦτό τις εἴπῃ,
εὐθὺς διὰ τοὺς ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
εἰ δέ τις, ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, ΛΙΠΑΡΑΣ καλέσειεν ΑΘΗΝΑΣ,

ρόντων γε καὶ Π. In impressis vero κερόντων καὶ Π. retenta e duabus particulis ipsa illa quæ ejicienda erat. Quod reponebat Orvillius ad Charit. p. 239. τε, id neutiquam congruere nemo non videt. Particula illa nomini aut verbo semper subjungitur. τε Πιλοποννησίους pro Πιλοποννησίους τε, græcus sermo aversatur.

626. ὅτῳ τιμᾷ. Vulgo minus bene ἀνήρ.

628. ἱρίστησεν. Perperam vulgo ἱρίστησε.—τρυγικῶς. Sic etiam duo codd. Mendose in membr. τραγικοῖς.

633. πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος. Vulgo ἄξιος. Illud flagitat sententia, et vere reponendum censuit Dawesius. Iisdem verbis mox poëtæ meritorum enumerationem concludit Chorus v. 641. ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται.

636. περέτερον δ' ἀπὸ τῶν πόλιων ὑμᾶς οἱ περίοικοι ἐξαπατῶντες. Sed scriptus est hic versus in libris omnibus περέτερον δ' ὑμᾶς οἱ περίοικοι ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες, nec quidquam in numeris turbatum est, ut Kustero videbatur, cui tamen adsentior concinniores esse, transpositis ut supra vocibus.

637. Ισοστέφανους. Vide Equit. v. 1329. κἀπειδὰν τοῦτό τις εἴπῃ. Sic optime B. In A. C. κἀπειδὴ—εἴπῃ. Vulgo solœce, κἀπειδὴ—εἶπῃ.

638. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. Eodem fere sensu in Eq. v. 1344. ἀκροκαθίζεις. Schol. οἱ ἐπαίνων ἢ ἐπιτιμήσεων γενομένων ἀκούοντες, εἰώθασι τὴν πυγὴν τῆς καθέδρας ἐξαίρειν.

εὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς ΛΙΠΑΡΑΣ, ἀφύων τιμὴν περιάψας,
ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται, [640
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
ἥξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
ὅστις παρεκινδύνευσε λέγειν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.
οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἦκει,
ὥστε καὶ Βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων.
ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτὸς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν·
εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν, ποτέρους εἶποι κακὰ πολλά.
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γενήσθαι, 650
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,
καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
ἀλλ' ὑμεῖς μή ποτε δείσητ', ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια·

640. *εὕρετο πᾶν ἄν.* Sic bene Dawesius ex linguæ ingenio. Vulgo *εὗρε τἂν πᾶν.*

645. *ὅστις παρεκινδύνευσε λέγειν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.* Male *ὅστις παρεκινδύνευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.* Sic enim corrupti sunt hujus versus numeri, in quibus non poëtæ manum, sed librariorum temeritatem agnoscas. Non unicus est, vel saltem in posterum non unicus erit, apud Comicum tetrameter anapæsticus, quem deturpet cæsura post quartum pedem. Huc spectat quod dixi in nota ad Av. 600. Et sane facillima est numerorum hujus versus restitutio.

647. *ὅτι καὶ*—Sic tres codd. et editt. veteres. In Kusteriana perperam excusum typothetæ errore, *ὅτι καὶ*—

648. *ἠρώτησεν.* Perperam vulgo *ἠρώτησε.*

650. *γεγενῆσθαι.* In B. *γενέσθαι* ex glossemate. In C. *ἀνθρώπους ποτὲ βελτίους γεγενῆσθαι.*

653. *δικαιοῦσιν.* Sic emendate in B. Perperam vulgo *δικαιοῦσι.*

655. Sic vulgo legitur hic versus: *ἀλλ' ὑμεῖς τοι μάτην ἀφέσθ', ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια.* Redundat syllaba: sed facile est numeros integrare, eximendo inutilem particulam *τοι.* Non ita vero facile est bonum aliquem sensum ex istis elicere. *κωμῳδεῖν τὰ δίκαια* nihil aliud significare potest, quam *jura, leges, fas in comœdia irridere.* Quod si Chorus dicat facturum esse poëtam, utique absurde loquatur. Id ipsum enim erat caput accusationis in poëtam a Cleone intentatæ, ob fabulam *Babylonios*, quam præcedente anno docuerat. Præterea *μάτην ἀφέσθαι*, sive ad Æginam insulam, sive ad poëtam referatur, ineptum est. Lacedæmonii non flagitabant Aristophanem sibi dedi: Æginam sibi concedi petebant, idque Chori sententia, Aristophanis ulciscendi cupiditate, nempe ut ei prædia adimerent, quæ in illa insula possidebat. Qui vero prædiis istis exutus minus Athenis comœdias docuisset? Nihil istis inest sani. Sinceram lectio-

φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγαθὸν, ὡς εὐδαίμονας εἶναι,
οὐ δαφεύων, οὔθ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὔτ' ἐξαπατύλλων,
οὔτε παυερωῖσι, οὔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.
πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω,
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται, κοὐ μήπαθ' ἁλῶ
περὶ τὴν πόλιν ὢν, ὥσπερ ἐκεῖνος,
δειλὸς καὶ λακατακύγων.

Ημ. Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ, φλεγυρὸν τυρὸς ἔ-
χουσα μένος, ἔντονος Ἀχαρνική.
οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων
φέψαλος ἀνήλατ', ἐρε-
θιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι,
ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι·
οἱ δὲ Θασίαν ἀναχυκῶσι λιπαράμπυκα,
οἱ δὲ μάττουσιν· οὕ-
τω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος

nem servavit codex C. in quo scriptum:

ἀλλ' ἡμῖν τοι μάτσει δίκης', ὡς καμμαθόντι τὰ δίκαια.

Inde proclive erat Comici manum restituere.

664. διλλὸς καὶ λακατακύγων. Sic optime tres codd. Vulgo λακκατακύγων, quæ vox est nihili. In composito λακατακύγων epitaticum λα longum est, ut in Ἀδμαχος aliisque vocibus.

665. φλεγυρὸν hic refertur ad μένος. At in tribus codd. sic scriptum et distinctum est: διῦρο μοῦσ' ἰλθὶ φλεγυρὸ, τυρὸς—In Bern. Juntæ edit. φλογερόν.

670. ἡνίκ' ἂν ἰπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι. Sic recte scriptum in tribus codd. Vulgo ἡνίκ' ἰπανθρακίδες, omisso ὦ, cum versus ruina, qui tetrameter est paonicus, ut antistrophicus 697. constans tribus paonibus primis et cretico.

671. Θασίαν. Scilicet ἄλμην—ἀναχυκῶσι. Sic bene Suidas in Θασίαν. Libri omnes nostri ἀναμαλᾶσι, manifesta menda. Facete utitur Comicus dithyrambico epitheto λιπαράμπυκα, quod nihil aliud illi significat, quam λιπαρόν. Præter jocum nihil hic quærendum: ejusmodi sunt pleraque epitheta, quæ festivus Matro piscibus in convivio tribuit. λιπαράμπυξ Mnemosynes epitheton est in nobilibus Pindari versibus, Nem. vii.

ἔργοις δὲ παλαίοις ἴσο-
πτερον ἔσαμεν ἐπὶ σὺν τρόπῳ,
αἰ Μναμοσύνας ἔλαχεν λιπαράμπυκος
ὗρεϊ τις ἄπτυκα μίχθαν
πλοκαῖς ἑκάτον ἀοιδαῖς.

673. οἱ δὲ μάττουσιν. Sic bene membr. Solœcæ vulgo μάττουσιν. Pendet enim hoc verbum, ut duo præcedentia, ἡνίκ' ἄν.

εὔτονον, ἀγροικότερον,
ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

Χο. Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων, ὧν ἐνάυμαχήσαμεν,
γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἵ τινας γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς,
ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων,
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς, καὶ παρεξηυλημένους,
οἷς Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρίᾳ·
τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,
ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
κἄτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν,
ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων, καὶ ταράττων, καὶ κοκκῶν.
ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κἄτ' ὄφλων ἀπέρχεται·
εἶτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέξει πρὸς τοὺς φίλους·
Οὔμ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τἄτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

Ημ. Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέσαι πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον
ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐδιώκομεν·
νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη-

674. ἀγροικότερον. Sic membr. Vulgo εὔτονον, ἀγροικότατον.

683. τονθορύζοντες. Sic tres codd. Scholiastes in Ald. edit. Suidas, et Grammatici plerique: si apud quosdam per ρ scriptum reperitur, ut hic impressi exhibent, τονθοῤῥύζοντες, id librariorum errore factum; nam genuina scriptura est per σ, quem exstat etiam vulgo Ran. 747. Vesp. 614. τονθασ- - -ζω, chachoter.

689. μασταρύζει. Schol. συνάγει καὶ συνέχει τὸ χείλος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑστερουμένων παιδίων, ἃ ὅταν μαστὸν ἴλλωνται τῷ στόματι, συνάγει τὸ χείλος. Perperam in membr. μαστερίζει, eodem errore, de quo in superiore notâ.

ρῶν σφῶδρα διωκόμεθα,
κἄτα προσαλισκόμεθα.
πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

Χο. Τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
ἐξολίσθαι, ξυμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπομορξάμην, ἰδὼν
ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
ὃς, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης,
οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιὰν ῥᾳδίως ἠνέσχετο·
ἀλλὰ καὶ πάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλου δέκα,
κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους,
περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.
ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾷ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἂν ᾖ
τῷ γέροντι μὲν γέραιρα καὶ νοῦς ὁ ξυνήγορος·
τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος, καὶ λάλος, χὠ Κλεινίου.
κἀξελαύνειν χρὴ τολοιπόν· κἢν φύγῃ τις, ζημιοῦν
τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

702. Μαρψίας. Schol. οὗτος φιλόπικος, καὶ φλύαρος, καὶ Θερσιτώδης ῥήτωρ κωμῳδεῖται.

709. τὴν Ἀχαιάν. Excerptam ex Orionis Etymologico notam cum lectore communicabo, ex Animadversionibus eruditi mei amici desumtam, quarum memini in nota ad Conc. 987. Ἀχαιὰ, ἡ Δημήτηρ. μέμνηται τοῦ ὀνόματος Ἀριστοφάνης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄχος τοῦ ἐπὶ τῇ Περσεφόνῃ. τινὲς δὲ ἀπὸ ἰσηρίας τοιαύτης. τοῖς Ταναγραίοις μαχεσαμένη ἐν τῇς Τανάγρας ἐπίλοιπος μόνη ὑπὸ τῆς Δημήτερος φανεῖσα αὐτοῖς, ἀκολουθῆσαι τῷ γινομένῳ ἤχῳ, καὶ ὅπου ἂν παύσηται, ἐπεῖ πόλιν κτίσαι. καὶ διὸδυσαι ἀκούοντες ψόφον πορεύεσθαι καὶ τυμπάνων. καὶ παυσαμένου περὶ τὴν Ἀττικὴν, ἐπτίσαι πόλιν, καὶ ἱδρύσασθαι ἱερὸν Ἀχαιᾶς Δήμητρος. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήμασι τῆς Ἀριστοφάνους. In edito autem Etymologico Comici versus exstat cum diversa lectione minime contemnenda:

οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιὰν ῥᾳδίως ἠνέσχετ' ἄν.

Perplacet istud ἄν in fine versus repetitum, estque ex eo elegantiarum genere, quas sæpius obliterarunt librarii, nedum eas alicubi *de suo* addiderint.

710. κατεπάλαισεν ἂν μὲν—Sic bene Kusterus in notis. Vulgo claudicante versu: κατεπάλαιεν μὲν ἄν.

712. περιετόξευεν. Vulgo cum metri labe omissum ν paragogicum.

718. τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ. *Est locus salebrosus. Non apparet enim, unde dativi illi, γέροντι et νέῳ pendeant.* KUSTERUS. Bergleri explicatio, quam describere piget, longe est ineptissima, quod et ipse fatetur: pro-

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΚΟΡΑΙ, ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Δι. ΟΡΟΙ μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς.
ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι Πελοποννησίοις
ἔξεστι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις,
ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἰμᾶντας ἐκ λεπρῶν.
ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανὸς ἔστ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην, καθ' ἣν ἐσπεισάμην,

inde quum nihil melius sciret, *versionem Frischlini retinuit, quamvis a verbis Comici alienam.* Versio autem sic se habet: *Quin etiam hinc expellere oportet, et, si fugiat quispiam, multare: atque istud juvenem a juvene, senem a sene perpeti.* Rem non nimis proclivem, planam me fecisse confido. Phrasis est concisa, in qua si suppressas voces, expressis cognatas, suppleas, sensum, et constructionis rationem manifestam habebis. ἢν φύγῃ τις, *si quis reus agatur*, χρὴ ζημιοῦν, *oportet eum multare*, sed ad hunc modum, τὸν γέροντα τὸν ζημίαν ἰσάγοντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ ἰσάγοντα τῷ νέῳ: vel, ut Comici ipsius verbis in Pl. 480. ntar, τὸν γέροντα τὸ τίμημα τῆς δίκης ἰσγεγράφοντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ. Non male ne vertisse opinor: *Et judicio quidem malos persequi oportet deinceps: at, si quis agatur reus, multam irroget senex seni, juvenis autem juveni.*

723. ἀγορανόμοι erant magistratus, ad quos pertinebat rerum venalium cura. De his vide Menagium ad Laërtium vi. 90. Quando munus suum obibant in foro, scuticam gerebant. Schol. ἰμᾶντας, λώρους, φραγγίλλια. τὸ γὰρ παλαιὸν φραγγιλίοις ἔστρων οἱ λογισταὶ τοὺς τῆς ἀγορᾶς. Cur vero Dicæopolis agoranomos sui fori loris instruat ἐκ λεπρῶν, ad verbum *ex leprosis*, ejus rei diversas rationes excogitarunt veteres Critici, quorum expositiones admodum conturbavit, qui eas excerpsit. Sic autem transposita verba in ordinem reponi debent. λεπρῶν δὲ, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπειν, ἤ ἐπὶ τέττιγος. οἱ δὲ, ἀπὸ Δεπρείου πολίσματος τῆς Πελοποννήσου, οὗ καὶ ἐν Ὀρνισι μέμνηται· (149)

τί οὖ τὸν Ἠλεῖον Λέπρειον οἰκίζετον;

καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἴαμβοις· (H. in Jovem 39.)

Καυκώνων πτολίεθρον, ἢ Δέπρειον πιεφάσιται.

οἱ δὲ, ἐκ λεπρῶν βοῶν, διὰ τὸ τὰ ἐκ λεπρῶν βοῶν δέρματα ἰσχυρὰ εἶναι· οἱ δὲ, ὅτι οἱ Μεγαρεῖς λεπροὶ τὸ σῶμα, πρὸς οὓς σπίνδεται. ἄμεινον δὲ λέγειν, ὅτι τέττιξ ἦν τοῦ ἄστεως Δεπρεὺς καλούμενος, ἔνθα τὰ βορεῖα ἦν. Ceterum nomen græcum ἀγορανόμος jure Latii donavit Plautus, qui eo utitur cum alibi, tum Capt. iv. 2. 43.

Eugepe! edictiones ædilitias hic habet quidem:
mirumque adeo est, ni hunc fecere sibi Ætoli Agoranonum.

726. Φασιανός. Adlusio ad verbum φαίνειν.

μέτειμ', ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τῇ 'γορᾷ.
Με. ἀγορὰ 'ν Ἀθήναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα·
ἐπῴδουν τυ, καὶ τὸν Φίλιον, ἅπερ ματέρα.
ἀλλ', ὦ τάνδρα κόριά γ' ἀθλίου πατρός,
ἀμβᾶτε πεττὰν μάδδαν, αἴ χ' εὕροιτέ πα.
ἀκούετον δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·
πότερα πεπρᾶσθαι χρήδδετ', ἢ πεινῆν κακῶς.
Κο. πεπρᾶσθαι, πεπρᾶσθαι.
Με. ἐγώνγα καὐτός φαμι. τίς δ' οὗτος ἄνους,
ὃς ὑμέ κα πρίαιτο, φανερὰν ζαμίαν;
ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
χοίρους γὰρ, ὑμὲ σκευάσας, φασῶ φέρειν.
περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός·
ὡς, καὶ τὸν Ἑρμᾶν, εἴπερ ἶξετ' οἰκαδις,
τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ κακᾶς.
ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,
κἤπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὦδ' ἐσβαίνετε.
ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε, καὶ κοἰξετε,
χ' ἡσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ γα Δικαιόπολιν. ὅπα
Δικαιόπολις; ἢ λῇς πρίασθαι χοιρία;
Δι. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός;

732. *αἴ χ' εὕροιτε.* Sic ex indole linguæ legendum: *Si forte possitis alicubi invenire.* Vulgo *εὕροιτε.*

739. *φασῶ φέρειν.* Sic ex dialecto scribi debuit, ut infra 788. vulgo etiam *φέρω.*

742. *ἀλλὰ δῆς.* Sic tres codd. et primariæ editt. Vulgo *ἀλλὰ δῆτ'.* Illud retinuerunt novitii editores in v. 779.

743. *τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ.* Ridiculus esset, si quis contenderet, eundem horum sensum fatarum esse, si, omisso articulo, legeretur *πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ.* Vide not. ad Ran. 421.

747. *χοιρίων μυστηρικῶν,* quos Latini *porcos sacros* appellant. Plaut. Men. ii. 2. 15.

Adolescens, quibus hic pretiis porci veneunt
sacres sinceri?—

Idem Rud. iv. 6. initio:—adorna, ut rem divinam faciam—Laribus familiaribus.—Sunt domi agni et porci sacres.

748. *καρυξῶ γα.* Minus bene vulgo *γα.* Illud e dialecto reponi debuit.

Με. ἀγοράσοντες ἤκομες.
Δι. πῶς ἔχετε;
Με. διαπεινᾶμες αἰές ποττὸ πῦρ.
Δι. ἀλλ' ἡδύ τοι, νὴ τὸν Δί', ἦν αὐλὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς κῦν;
Με. οἷα δή;
ὅκα μὲν ἀγώνγα τηνόθεν ἐπορευόμαν,
ἄνδρες Περόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ πόλει,
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
Δι. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων.
Με. σὰ μάν;
Δι. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;
Με. παρ' ἁμὲ πολυτίματος ἅπερ τοὶ θεοί.
Δι. ἅλας οὖν φέρεις;
Με. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
Δι. αὐδὲ σκόροδα;
Με. ποῖα σκόροδ'; ὑμὲς ὧν ἀεὶ,

731. *alis.* Sic Lys. 1267. φιλία δ' *alis* ἰδιοτρος ἴδη.

753. οἱ Μεγαρῆς. Sic recte B. Vulgo Μεγαρεῖς.

754. Sic in impressis legebatur hic versus:

ἀλλὰ γὰρ δυο μὶν γα τηνίδιν ἰμπορευόμαν.

In B. superne inter μὶν et γα repositum ἰγὼν. In A. C. non comparent voces ἀλλὰ γάρ. Prior habet, δυο μὶν ἰγὼν τηνίδιν ἰμπορευόμαν: alter vocem etiam ἰγὼν omittit. Ex his variis lectionibus sinceram venustamque erui:

δυο μὶν ἰγώνγα τηνίδιν ἰπορευόμαν.

Retentum forte quis malit ἰμπορευόμαν, quod mea quidem causa reponat, cui magis id probabitur. Equidem Atticis proprium esse arbitror illius compositi usum simplicis vice. Supra v. 460. Dicæopolis Euripidem irridens ait: ἃ δόμ', ἃ δυο σπάνιος ἰμπορεύεται. Apud Sophoclem plus semel occurrit ἴμπορος pro ἄπορος, ut Œd. Col. 25.

πῶς γάρ τις οὐδὲ τοῦτον ἡμῖν ἰμπέρων. Sic illis ἰμπορεύεσθαι idem est quod περιέσθαι. Sed in Megarensis sermone minus id placet, ne augmenti omissionem memorem, quod tamen haud injuria requiri potest.

755. τῇ πόλει. Saltem oportuisset τῇ.

757. σὰ μάν; Sic divisim in membr. et in margine cod. B. cujus in contextu est τί μάν. In C. σὰ μίν. Auctor Etymol. M. p. 157. l. 48. σὰ, ὅ ἐστι Μεγαρικὸν, ἀντὶ τοῦ τί μάν; Vulgo conjunctim σαμάν; Schol. σαμὰν νὴ, ἀντὶ τοῦ τί μήν; τί γὰρ ἄλλα καταλείπουσι ἢ τοῦτο;

758. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος; Omnia hæc in A. B. Dicæopolidi tributa. In impressis τί δ' ἄλλο Megarensi continuatur.

ὄκκ' ἐσβάλητε, τὼς ἀρωραῖοι μύες,
πάσσακι τὰς ἀγλῖθας ἐξορύσσετε.

Δι. τί δαὶ φέρεις;

Με. χοίρους ἐγώνγα μυστικάς.

Δι. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον.

Με. ἀλλα μὰν καλαί.
ἄντεινον, αἰ λῇς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.

Δι. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;

Με. χοῖρος, ναὶ Δία.

Δι. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ δ' ἐστὶ χοῖρος;

Με. Μεγαρικά.
ἦ οὐ χοῖρος ἔσθ' ἅδ';

Δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.

Με. οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας· 770
οὐ φατὶ τόνδε χοῖρον ἦμεν. ἀλλὰ μὰν,
αἰ λῇς, περίδου νῦν μοι περὶ θυμιτᾶν ἀλῶν,

762. *ἐσβάλητε*. Sic tres codd. Vulgo *ἐσβαλεῖτε*.

766. *ὡς παχεῖα καὶ καλά*. Sic A. C. recte, ut etiam Corinthus de Dial. Dorica hunc versum citat §. lxiii. ubi acute observabat Kœnius singularem numerum præferendum esse, quum e v. seq. et 769. manifestum sit Megarensem alteram filiam post alteram Dicæopolidi ostendere. In impressis est *ὡς παχεῖαι καὶ καλαί*.

771. Perpetuus est in hoc diverbio lusus ex ambiguitate nominis *χοῖρος*, quod *porcum* significat, et *pudendum muliebre*. Posteriore significatu occurrit apud Comicum sæpe, ut Thesm. 289. 538. Conc. 724. alibi. Eadem ambiguitas in latina versione servari poterat. Testis est Varro, cujus adponam locum e L. ii. de Re Rust. pag. 73. edit. H. Stephani. "Ab suillo enim genere pecoris immolandi initium primum sumtum videtur: cujus vestigia, quod initiis Cereris porci immolantur, et quod initiis Pacis fœdus cum feritur, porcus occiditur; et quod nuptiarum initio antiqui reges ac sublimes viri in Hetruria in conjunctione nuptiali, nova nupta et novus maritus primum porcum immolant. Prisci quoque Latini et etiam Græci in Italia idem factitasse videntur. Nam et nostræ mulieres, maxime nutrices, naturam, qua feminæ sunt, in virginibus appellant *porcum*, et græce *χοῖρον*: significantes esse dignum insigni nuptiarum."

772. *περὶ θυμιτᾶν ἁλῶν*. Sic optime Kusterus in notis: hancque lectionem in textum recepit Berglerus optimo jure. Antea legebatur *θυμιτοδῶν*, pessumdato metro. In codd. est *θυμιτοδῶν*. Emendationem confirmat ipse Comicus inf. 1099.

ἅλας θυμίτας εἶπε, παῖ, καὶ πρόμμυον.

A *θύμος* fit *θυμίτης*, secunda longa. Sincera forma apud Suidam prostat, ubi male proposita vox ex allato exemplo emendari debebat. Sic enim apud eum, manifesta menda, legitur: *Θυμιτοδῶν ἁλῶν. οἷον μετὰ θύμου συγχω-*

καὶ μή 'στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.
Δι. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε.
Με. ναὶ τὸν Διοκλέα,
ἐμά γα· τὸ δέ νιν ἤμεναι τίνος δοκεῖς;
ἢ λῇς ἀκοῦσαι φθεγγομένας;
Δι. νὴ τοὺς θεούς,
ἔγωγε.
Με. φώνει δὴ τὸ ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῆσθα σιγῆν, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα·
πάλιν τύ γ' ἀποισῶ, ναὶ μὰ τὸν Ἑρμᾶν, οἰκαδις.
Κο. κοῖ, κοῖ. 780
Με. αὕτα 'στὶ χοῖρος;
Δι. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφείς γε, κύσθος ἔσται, πέντ' ἐτῶν.
Με. σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
Δι. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί.

μένων. Ἀριστοφάνης. περὶ δὲ μοι περὶ θυμένων ἀλλῶν.

774. ναὶ τὸν Διοκλέα. Per Dioclem heroëm jurabant Megarenses, cujus in honorem festum agebant, τὰ Διόκλεια. Hujus meminit Theocrit. in fine Idyll. xii.

775. τὸ δή—Vulgo τὸ δί. Mox altero abhinc versu Kusterus edidit φώνει δὴ τό—ubi codd. et primariæ editt. habent δὴ τό—ἤμεναι. In tribus codd. scriptum εἶμεναι, quod ob illorum consensum recipi debebat. εἶμεν, ἦμεν, εἶμεναι, ἦμεναι, formæ sunt infinitivi communis εἶναι, quibus promiscue utuntur Dorici poëtæ.

777. χοιρίον. Perperam vulgo, pessumdato metro, χοιρίδιον. Diminutivum χοιρίον exstat supra 740. 747. et obsceno sensu Vesp. 1358. Emendationem præceperat Orvillius Chædarit. p. 239.

778. σιγῆν. Editori nescio cui debebatur Doricæ formæ σιγᾶς non male, ut videtur, reposita. Tres codd. et primariæ editt. habent σιγῆς. Sed neutrum sincerum est, nec σιγᾶς, nec σιγῆς. Quin postremum hoc, quod habent libri omnes veteres, ad genuinam scripturam propius accedit, quam repræsentat Corinthus de Dial. Dor. §. xli. οὐ χρῆσθα σιγῆν. Infinitivus Doricus σιγᾶν, non ita frequenter obvius, librarios fefellit. Eadem forma est in Lys. v. 171. πολεμῆν. 1077. λῆν. et in hac ipsa fabula v. 734. στυφῆν.

782. κύσθος idem significat quod χοῖρος. Sed hoc, ut e Varronis modo citatis verbis colligi potest, proprie puellarum est: illud autem adultarum feminarum, quas aliquamdiu jam exercuit Veneris palæstra. Idcirco Comicus in Ran. 430. Calliam dicit, non χοίριον, sed

κύσθου λεανῶν παμπαχῶν ὑπερμέτρου.

Hanc tamen differentiam non religiose observant, et alibi promiscue fere adhibentur hæc nomina.

784. αὐτηγί. Sic tres codd. Vulgo αὐτί.

Με. σά μάν ;
τᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι ;
Δι. κέρκον οὐκ ἔχει.
Με. νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἐξεῖ μεγάλαν τε, καὶ παχεῖαν, κἠρυθράν.
ἀλλ' αἰ τράφεν λῇς, ἄδε τοι χοῖρος καλά.
Δι. ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
Με. ὁμοματρία γάρ ἐστι, κήκ ταυτᾶ πατρός. 790
αἰ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχναανθῇ τᾷ τριχί,
κάλλιστός ἐστι χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύειν.
Δι. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ Ἀφροδίτῃ θύεται.
Με. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτᾳ ; μόνᾳ γα δαιμόνων.
καὶ γίγνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
ἄδιστον, ἂν τὼν ἀδελὼν ἐμπεπαρμένον.
Δι. ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν ;
Με. ναὶ τὸν Ποτειδᾶν, κἀν ἄνευ γα τῶ πατρός.
Δι. τί δ' ἐσθίει μάλιστα ;
Με. πάνθ' ἁ κἀν διδῷς.
αὐτὸς δ' ἐρώτη. 800
Δι. χοῖρε, χοῖρε.

790. ταυτᾶ. Vulgo ταυτοῦ. In A. B. ταυτῶ. Sinceram et ad dialecti normam exactum est, quod dedimus.

791. κἀναχναανθῇ τᾷ τριχί. Vulgo κἀναχναανθῇ γ' ὑπὸ τριχί. In tribus codd. κἀναχναανθῇ τριχί. Ob oculos habuisse videtur librarius κἀναχναανθῇ τῇ τριχί. Articulum hausit similis sonus praecedentis syllabae. Sed scriptum oportuerat τᾷ.

792. Observes θύειν prima brevi, sed in Megarensis ore. Nam Attici eam syllabam semper producunt.

794. μόνᾳ γα. Vulgo μόνῃ γε. In distinctione, quam meliorem reddidimus, nobis consentiunt codd. B. C.

796. ἂν τὼν ἀδελὼν. In B. ἐς τὸν—

798. Vulgo sic legitur hic versus, numeris fœde corruptis :

ναὶ τὸν Ποτειδᾶν ἄν, κἀνευ γα τῶ πατρός.

Veram lectionem exhibet cod. B.

ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, κἀν ἄνευ γα τῶ πατρός.

Vulgatum Ποτειδᾶν retinari debuit. In membr. scriptum ναὶ τὸν Ποτεῖδα κἄνευ γα τῶ πατρός. Sic etiam in C. nisi quod pro πατεῖδα habet πατεῖδα.

799. πάνθ' ἃ κἀν διδῷς. Vulgo ἃ καὶ δῷς.

800. ἐρώτη. Glossa in membr. ἐρώτησον. Forma imperativi Dorica verborum in αω. Vide ad Lys. 990.

801. Vox καὶ triplicata est in codd. omnibus, ut metrum flagitat. Geminant eam tantum impressi. In istis τρώγων ἂν ἐρεῖσθαι ; nequitia est, et jocus facetus ex ambiguitate nominis

Κο. α′. κοῖ, κοῖ.
Δι. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους ;
Κο. α′. κοῖ, κοῖ, κοῖ.
Δι. τί δαί ; Φιβάλεως ἰσχάδας ;
Κο. α′. κοῖ, κοῖ.
Δι. τί δαὶ σύ ; καὶ τρώγοις ἂν αὐτάς ;
Κο. β′. κοῖ, κοῖ.

ἐρέβινθος, quod *penem* etiam significat, — qua potestate occurrit Ran. 545.

803. Sic vulgo legitur hic versus : *τί δαὶ σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν ;—κοῖ, κοῖ.* Pessumdatum est metrum, et sententia ineptissima. Prius vidit Kusterus, alterum ne subodoratus quidem est. Sic enim ille : *Metri tenorem interpellat vocula δαί : qua deleta et versus recte se habebit, nec sensui quidquam decedet.* Immo, ô bone, sensus nullus erit nisi insulsissimus. Nam primo quidem nulla *ficuum* mentio hoc fieri potest. Jam significaverat puella se *ficus* lubentissime comesuram. Curnam quereret Dicæopolis, num *ficus* etiam comederet ? Fac tamen eum ita rogasse : postquam rursus puella significavit, se *ficus* etiam comesuram, qui dicere possit ille ? *ὃς ἔξω περὶς τὰς ἰσχάδας κικρόγαστον.* Nonne est istuc absurdum ? Postea vellem mihi dici, utra puella hoc rogetur. Eane, quæ præcedenti versu jam responderat ? Si una et eadem semper rogatur et respondet, cur mox *κικρόγαστον* dicit Dicæopolis, quum debuisset *πίκρογυς* ? Denique quorsum refertur, et quid sibi vult *αὐτός* ? Solœcum est : debuisset enim esse *αὐτά*. Non animadvertit Kusterus Dicæopolidem nomen *χοῖρος*, quo ille *porcellam* intelligit, semper feminino genere efferre : itidemque Megarensem, nisi tribus in locis, ubi manifesto *cunnum* intelligit ; nempe v. 771. 773. et 792. Quid multa ? locus depravatissimus est. Puellam alteram post alteram percontatur Dicæopolis. Postquam prior ad quæstionem illam *τί δαί ; φιβάλεως ἰσχάδας τρώγοις ἄν ;* respondit, alteram puellam, quam editores nondum distinxerant, rogat :

τί δαὶ σύ ; καὶ τρώγοις ἂν αὐτάς ;

Quæ postquam etiam comedendarum illarum cupiditatem significavit, jure et ex rei veritate Dicæopolis ait :

ὃς ἔξω περὶς τὰς ἰσχάδας κικρόγαστον.

Vere *περὶς τὰς ἰσχάδας*, quarum proxime præcessit mentio ; vere *κικρόγαστον*, quia clamaverat utraque puella. Venustatem hujus loci codd. ope restitui, quorum sigillatim scripturam exhibebo :

A. *τί δαὶ σῦκα τρώγοις ἂν αὐτάς ;*
B. *τί δαὶ σὺ καντρώγοις ἂν αὐτάς ;*
C. *τί δαὶ σὺ καντρώγοις ἂν αὐτάς ;*

Si in vulgata lectione præter versus labem nihil offenderet, quam facile esset, mutato δαὶ et δὲ, quorum alterum in alterius locum sæpe illatum videtur, metrum resarcire !

τί δὲ σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν ;—κοῖ, κοῖ.

Quam medicina Kusteriana longe esset melior. Hisque jam scriptis, demum animadverto sic excusum esse in primariis editt. duabus, quas sequuntur utraque Veneta, Basileensis prior et Parisina. *τί δαὶ* e Fracini editione in Frobenianam migravit, et inde in alias. Sed absurdum hoc esse, satis, opinor, ad liquidum perduxi. *αὐτὰς* scriptum oportuit : nempe *τὰς φιβάλεως ἰσχάδας*, et in puellæ responsione priori loco *κοῖ*, *μονοσυλλάβως*, non *κοῖ*.

Δι. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατον.
ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονται; βαβαὶ,
οἷον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις;
ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.
ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
Με. ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
Δι. νὴ τὸν Δί', ἀστείω γε τῷ βοσκήματε.
πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
Με. τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων τροπαλλίδος·
τὸ δ' ἕτερον, αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
Δι. ὠνήσομαί σοι· περίμεν' αὐτοῦ.
Νε. ταῦτα δή.
Ἑρμᾶ 'μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τάν τ' ἐμαυτῷ ματέρα.
Συ. ἄνθρωπε, ποδαπός;
Με. χοιροπώλας Μεγαρικός.
Συ. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
πολέμια, καὶ σέ.
Με. τοῦτ' ἐκεῖν' ἴκει πάλιν,

804. *ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατον.* Hæc secum mirabundus ait Dicæopolis. Male vulgo, tanquam si puellas alloqueretur, *κεκράγατε*.

808. *Τραγασαῖα.* Allusio ad verbum *τραγεῖν*. Tres codd. sine elisione *χοιρία*; *ὡς*—

810. *τάνδε μίαν ἀνειλόμαν*, quippe qui fame urgebatur: vel latet hic obscenior aliquis jocus. In tribus codd. neglecto dorismo, *ἀνειλόμην*.

813. *τὸ μὲν ἕτερον—τὸ δ' ἕτερον.* Libri omnes *τὸ μὲν ἕτερον—τὸ δ' ἄτερον*, sed male. *ἄτερος* Atticis idem est quod *ὁ ἕτερος*, quod exemplis ostendi in nota ad Vesp. 841. At Doriensibus *ἕτερος* simpliciter est *ἕτερος*. Formam hanc illustrat Kœnius ad Corinthum de Dial. Dor. §. cxvii. Nullus video cur dorismus in duorum continuorum versuum altero servatus fuerit, in altero neglectus, nisi quod sic imperitis librariis libuerit.

816. *Ἑρμᾶ 'μπολαῖε.* Sic excudi debuit. Vulgo mendosissime *Ἑρμ' ἐμπολαῖε*. Vocativi *Ἑρμᾶ*, vel Dorice *Ἑρμᾶ*, ultima elidi non potest. *Ἑρμ'* valet *Ἑρμα*, *Ἑρμανος*, quod quid sit si nescias, consule lexica, et videbis quam ab hoc loco sit alienum. In B. scriptum *Ἑρμᾶ 'μπολαῖε*.

817. *ἐμαυτῷ.* Male vulgo *ἐμαυτοῦ*.

819. *τοίνυν ἐγώ.* Vulgo *τοίνυν γ' ἐγώ*. Insertam particulam nesciunt A. C.

820. *ἵκει.* Sic A. C. Vulgo *ἥκει*.

ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
Συ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
Με. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, φαντάζομαι
ὑπό του.
Δι. τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ὦ 'γορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
τί δὴ παθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;
Συ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους;
Δι. κλάων γε σὺ,
εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.
Με. οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθήναις τοῦτ' ἔνι.
Δι. θάρρει, Μεγαρίκ· ἀλλ' ἦς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας,
καὶ χαῖρε πολλά γ'.
Με. ἀλλὰ μὲν οὐκ ἐπιχώριον.
Δι. πολυπραγμοσύνης νυν· ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.
Με. ὦ χοιρίδια, πειρῆσθε, κἄνις τῷ πατρὸς,
παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάδδαν, αἴκα τις διδῷ.

824. *φαντάζομαι ὑπό του.* Id est, *ὑπό τινος, a nescio quo.* In A. C. posita Dicæopolidis persona antè *τίς ὁ φαίνων.* In B. *ὑπὸ τοῦ*, ut in impressis, Dicæopolidi tributa fuere primum, sed postea ad aliorum instar emendata fuit personarum notatio.—*ὦ 'γορανόμοι.* In B. *ὦ ἀγορανόμοι*, sine elisione. In duobus aliis *ἐστιν*; *ἀγορανόμοι*, vel *ἀγορανόμοι.* Vulgo *οἱ δ' ἀγορανόμοι.* Recte autem in A. B. ista ædilium compellatio Dicæopolidi continuatur. In C. vox unica *ἀγορανόμοι* Megarensi tributa. Similis est in personarum distinctione editionum variatio.

826. *εἰ δὴ παθών.* Sic saltem edere debebant: nam pravum est, quod vulgo legitur *νὴ παθών.* In hac formula *παθὼν* prorsus e Comici textu expulsum velim.—*φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος.* Jocus latine exprimi non potest, qui consistit in ambiguitate verbi *φαίνειν*, *deferre*, et *lucere.*

828. *εἰ μὴ 'τέρωσε.* Sic scriptum in tribus codd. Mallem fere *εἰ μή γ' ἐτέρωσε.*

833. *πολυπραγμοσύνης νυν.* Male vulgo *νῦν.* Hic particula illa valet *οὖν.* Concisa formula est, quam sic suppleri possis: *πολυπραγμοσύνης οὖν ἕνεκεν εἰρὴ σοῦ.*

834. *κἄνις.* *καὶ ἄνις.* Hoc autem ex dialecto est pro *ἄνευ.*

835. *παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάδδαν.* Vide ad Eq. 707. Schol. *ἐσθίειν μετὰ τῶν ἁλῶν τὸν ἔρνον, διὰ τὸ ἀπεχθῶν πρόσφαγίον.* Ut *ἐρίδειν*, quo utitur Noster Pac. 25. ita *παίειν* significat *συντόνως ἐσθίειν*: et generatim adhibetur hoc verbum *ἐπὶ πᾶν ἐτοῖν συντόνως τι ποιεῖ*, ut observat

Χο. εὐδαιμονεῖ γ' ὦνθρωπος. οὐκ ἤκουσας, οἷ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ οὑνὴρ
ἐν τῇ 'γορᾷ καθήμενος·
κᾆν εἰσίῃ τις Κτησίας,
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται·
οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε σημανεῖται·
οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι·
οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ·
χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν, δίει·
κοὐ ξυντυχὼν Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει·
οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τῇ 'γορᾷ προσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ·
οὐδ' ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
ὃς ζῶν κακὸν τῶν μασχαλῶν

Schol. ad Chori verba supra 686. *Ἰὸ τάχος παῖ.*—Perite et optimo jure Doricam formam *μάζαν* e v. 732. ubi eam exhibent libri omnes scripti et impressi, huc revocavit editor e recentioribus nescio quis. Male in codd. et in primariis editt. habetur *μάζαν*, quod Transsilvanus fungus reposuit, hac confirmatum nota. *Ita omnes Edd. pristinæ, non μάζαν, quod quidem Doricum est; sed nihil temere mutandum.* Cur vero, ὁ dulcissime, editiones veteres non adis, nisi ut pravas ex iis lectiones revoces: eisque non uteris, ubi earum ope menda sustolli poterat? Nihil adnotasti ad v. 803. cujus tamen e *Farreana* tua metrum saltem redintegrare poteras. *μάζαν* certo certius est hic Comicum non reliquisse; errore librariorum invectum fuit.

836. *ὦνθρωπος*, et v. seq. *οὑνὴρ* vulgo carent articulo.

842. *ὑποψωνῶν.* Schol. *περιττῶς τῇ ὑψωνίᾳ. εἰσὶ γὰρ πολλοὶ διὰ μικρᾶς προσόδου πλουτοῦντες.*

843. *ἐξομόρξεται τὴν εὐρυπρωκτίαν σου.* Schol. *ἐναπομόξει. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνίξῃ τῆς παιδικῆς Περιτιδος.* Perperam in membr. pro *σοι* scriptum *σου.* Euripides Bac. 340.

μηδ' ἐξομόρξῃ μειρίαν τὴν σὴν ἰμοί.

849. *κεκαρμένος μοιχόν.* Schol. *μοιχὸν, εἶδος καὶ ὄνομα πονηρᾶς ἀκρατοῦς παιδεράστου.* Eadem forte, vel adfinis tonsura erat, quam *κῶνον* appellabant. Hesychius: *κῶνος, εἶδος πονηρᾶς, ἣν οἱ θρασυτόμωνι ἐκείρουσι, ὡς ἐκεῖνον ἐν μιᾷ μαχαίρᾳ.* Idem; *μιᾷ μαχαίρᾳ. τὴν λεγομένην κῶνον πονηρὰν μιᾷ μαχαίρᾳ ἐκείρουσι.* Photii Lex. Ms. ab Hesychii interprete citatum: *μίαν μαχαίραν. τὴν ψαλίδα. Ἀριστοφάνης.* Cratinus autem, de quo hic agitur, diversus fuit a Comico poëta.

πατρὸς Τραγασαίου·
οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' ἐν τῇ 'γορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς,
ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΝΙΚΑΡΧΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου, ΚΗΡΥΞ, ΓΕΩΡΓΟΣ, ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΙ, ΛΑΜΑΧΟΣ.

Βο. ΙΤΤΩ Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς
κατάθου τὸ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία·
ὑμὲς δ', ὅσοι Θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

Δι. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
πόθεν προσέπταν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβαύλιοι;

Βο. νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίτως γ' ἂν, ὦ ξένε·

853. Τραγασαίου. Allusio ad τράγον, hircum. Perperam in A.C. Κων κακῶν.

855. Λυσίστρατός τ' ἐν τῇ 'γορᾷ. Sic B.C. nisi quod τἀγορᾷ, ut semper, habent. Vulgo omisso articulo, et claudo versu, Λυσίστρατός τ' ἐν ἀγορᾷ. Populus Atticæ, Χόλαργος, de quo vide Meursium.

860. Ἴττω Ἡρακλῆς. In unam syllabam coalescunt ω η. Sic etiam η ω in hoc Æschyli versu, Prom. 634.

μή πού τι προσθῇ μᾶσσον ἢ ὡς ἰμοὶ γλυκύ.

De hac Thebanorum jurandi formula præclara legas a Valckenario collata ad Euripidis Phœn. 1671.

866. Χαιριδῆς, Attica forma a Χαιριδιῆς. Male vulgo Χαιριδιῆς. Chæridis, pravi tibicinis Thebani, discipuli, cujus meminit v. 16.

867. νὴ τὸν Ἰόλαον. Bœoticæ dialecti idiotismum servarunt membran. in quibus scriptum νῆ τὸ—Vulgo νή. Bœotii η in ι vertebant. Sic Θεῖβαι pro Θῆβαι. Dialectorum discrimina parum curabant librarii, quod observavimus supra ad v. 835. Paullo supra pro Θείβαθεν, scriptum est in B. Θέβαθεν, et mox Θέβαδε. Eustathius ad Odyss. pag. 1442. lin. 49. δι' ἦσον Βοιωτοὶ μεδίσωσι τῷ η χρῆσθαι ἀντὶ τῆς εἰσίας δυνάμεως, ἀλλ' ἰσάσωσι εἰς ι διφθογγον μετασχόντα.

ἐπιχαρίτως γ' ἂν—Vulgo prava collocatione, ἐπιχαρίτως ἂν γ'—In tribus

Θείβαθι γὰρ φυσῶντες ἐξόπισθέ μου,
τἄνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
ἀλλ', εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω, 870
τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετρακτερυλλίδων.

Δι. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
τί φέρεις;

Βο. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς,
ὀρίγανον, γλαχὼ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
νάσσας, κολοιὼς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλως, κολύμβως.

Δι. ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα
ὀρνιθίας, ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

Βο. καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγὼς, ἀλώπεκας,
σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, ψυκτίδας,

codicibus particula ἂν omissa. Subauditur ἀπέλωνον, repetendum a proximo participio ἀπολούμενοι.

868. φυσῶντες. In membr. φυσῶνες, neglecto dialecti idiotismo, quem duo alii juxta impressos exhibent.

869. τἄνθεια τᾶς γλάχωνος. Sic optime B. In A. C. τἄνθια, omissa in omnibus copula, quam inepte præpositam exhibent impressi.—ἀπέκιξαν. Huc respexit Hesychius, apud quem male scriptum ἀπίκιξαν, ἀποπισεῖν φυσῶντες ἐποίησαν. Simmias Rhodius in *Ovo*:

τὸ μὲν θεῶν ἱερεῖας Ἑρμῆς ἔπιξε πᾶσιν.

χαμαί. In membr. χαμούς. Forte est e dialecto χαμοῦς, adverbium genitivi forma, a χαμὰ humus: χαμοῦς humi. Hoc alii viderint.

870. τῶν ἐγὼ φέρω. Articulus præpositivus τῶν hic positus pro ὧν, quod exemplum obmoveri non debet iis quæ dixi ad Conc. 275. Est enim hoc in Bœotii ore.

873. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθά. Sic membr. Duo alii, ut vulgo, ὅσ' ἔστ' ἂν ἀγαθὰ, quod non minus bonum est. Vide ad Pl. 885. Eq. 1131. Si e librorum numero æstimanda sit lectio, hæc utique retinenda erat. Alteram ut faciliorem prætuli. Vulgata forte doctior videbitur, quam ut librariis tribui debuerit.

875. κολοιὼς, τροχίλως, κολύμβως. Doricam formam reposui, quam in istis nominibus obliteraverant stolidi librarii, licet eam mox servarint in ἰχίνως, αἰλούρως.

877. Suidas: ἐρυθίας χειμὼν παρὰ Ἀριστοφάνει. ὁ σφοδρὸς χειμών, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρονται. καὶ ἔτυμος ἐρυθίας, ὁ αὐτὸς, ἤγουν ψυχρὸς, ὁ ἐπὶ γῆν τὰ ὄρνεα φεύγειν ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς.

879. Vulgo sic legitur hic versus:

σκάλωπας, ἰχίνως, αἰλούρους, πτυκτίδας.

Quibus verbis nullam inesse iambici metri formam Kusterus quidem animadvertit, sed nullibi se turpius, quam hic, dedit. Ea ejus notam: *Metrum manifesto luxatum est, quod integritati suæ restituetur, si transpositis duabus vocibus versus ita legatur*:

σκάλωπας, αἰλούρους, ἰχίνως, πτυκτίδας.

Cetorum ad hunc locum videtur respexisse

ἰκτῖδας ἐνύδρους, ἐγχέλεις Κωπαΐδας. 880
Δι. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.
Βο. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαΐδων κορᾶν,
ἔκβαθι, τῷδε κηπιχαρίττα τῷ ξένῳ.

Etymologus v. Σκάλοψ, ubi scribitur *σκάλωπας per o: sed quam lectionem ratio versus hic non patitur*. I'ane, ὁ bone? at vero patiturne ratio linguæ, ut *σκάλωπας* scribatur per *ω*? Recte Etymologus: *σκάλοψ, ὁ σκάλαξ λίγιται παρ' Ἀττικοῖς· ἡ λίγυς Νικαλῆς σκάλωπας, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει*. Suidas itidem: *σκάλωπας, μύας τινὰς, οὓς φασὶν ἀσκάλαφας*. Hesychius: *σκάλοψ, ἀσκάλαξ, ζῶον γινερόχον, τυφλόν*. Nullibi exstat *σκάλωπας*, nisi in mendosa Aristophanis editione, quam alias res plerumque agens, et nulla adhibita crisi expressisti. Potius quam conjiciendo te cruciares, quidni primarias illas consulebas editiones, quarum ad fidem tuam te recensuisse jactitas? Septem primæ sinceram lectionem exhibent: *σκάλωπας, ἰχῖνας, αἰλούρους, πωστῖδας*. Eadem est signatæ exaratæ in tribus codd. nisi quod A. C. habent *πωστίδας*. Primus in hunc versum mendam intulit Probenius, *αἰλούρους* in *αἰλούρους* mutando: alii deinceps corruptelam tetriorem fecere. Quid vero de Bergleri stoliditate dicas, qui sicco pede hunc locum transegressus est? Satis diligenter Kusteri textum ad Farrei editionem contulisse videtur, nec eum latuit diversa hujus versus scriptura. Sed quid prosunt libri veteres, scripti, impressi, nisi quis sciat eis uti? Nonne de his etiam vere dici potest, quod Terentius de Fortunæ bonis?

Atque hæc perinde sunt ut illius animus, qui ea possidet.

Vide omnino Piersonum ad Mœridis observationem: *αἰλούρους, Ἀττικῶς· αἴλουρος, Ἑλληνικῶς*. Quod in egregia nota ait eruditus Batavus, magnam esse in nostro versu lectionum diversitatem, *αἰλούρους, αἰαλούρους, αἰιλούρους*, id e Dawesio tanquam verum imprudens adsumsit. Ostendi unanimem esse veterum librorum consensum: nec pro variis lectionibus obtrudi debent typographorum errores. In Aldina scholiorum editione *σκάλωπας* recte excusum, cujus vice Fracinus *σκάλωπας* dedit, licet in textu *σκάλωπας* exhibuisset. Est hoc etiam nihil aliud, quam typographica menda, quæ per alias scholiorum editiones propagata fuit, demumque corrumpendo textui ansam dedit.

880. *ἰνύδρους*. Male vulgo *ἰνύδρους*.

883. *πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαΐδων κορᾶν*. Parodia versus Æschyli in *Armorum Judicio*, quem profert Scholiastes:

δίσσυρα πεντήκοντα Νηρέϊδων χορεῦ.

884. *κηπιχαρίττα*. Plene *καὶ ἰκηπιχαρίττα*. Auctor Etymol. M. p. 367. l. 19. *ἰκηπιχαρίττα, ἀντὶ τοῦ ἰκηπιχαρίζου, Βοιωτικῶς, παρὰ Ἀριστοφάνει*. Imperativus verbi *ἰκηπιχαρίττομαι* Dorienibus est *ἰκηπιχαρίττω*. *ω* in *α* mutatur, quod Æoliis solemne est, *ἰκηπιχαρίττα*. Sic supra 888. *φυσῶντες* pro *φυσῶντες*, et apud Theocritum *ἰκάξω*, pro *ἰκάξω*.

χὰ σύριγξ ὑμῶν κωλύσεται, ἂν πως' ἰκάξω.

Mox v. 913. *ἄρα*, pro *ἄρω*.

In membr. aliter scriptum et distinctum: *ἰκαθι τῶδε. κηπιχαρίττα*—quod vero proximum est. Scripserat Comicus, *ἰκαθι τῷδε*. Scilicet *σπυρίδιον, βοιωτικῶς*. Vel *ἰκαθι τῷδε*, nempe *σπυρίδος*. In Pac. 1005.

καὶ Κωπαΐδων ἰλθεῖν σπυρίδας.

Sed verum est prius *τῶδε* in genitivo.

Δι. ὦ φιλτάτη σὺ, καὶ πάλαι ποθουμένη,
ἦλθες ποθεινὴ μὲν τραγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. δμῶες ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγχέλυν,
ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην· 890
προσείπατ' αὐτὴν, ὦ τέκν'· ἀνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω, τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.

Βο. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πεῖ γενήσεται;

Δι. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί.
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.

Βο. ἰώνγα ταῦτα πάντα.

Δι. φέρε, πόσου λέγεις;
ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἰών;

Βο. ὅ τι γ' ἔστ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή. 900

Δι. ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς,
ἢ κέραμον.

886. τραγῳδικοῖς. Perperam in membr. τραγῳδικοῖς.

889. τὴν ἀρίστην. Confer Lys. 709. ubi anguillam Copaïdem mulier παῖδα χρηστὴν ἀφγανικὴν appellat. Hunc versum citat Athenæus p. 299. B. ubi pro ἀρίστην habet ἀραίστην, et sic ex eo Eustathius p. 1240. l. 19.

893. μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε—Parodia ex Euripidis Alcestide, ubi v. 374. Admetus uxori hæc ait:

μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην, τῆς μόνης σωστῆς ἐμοί.

ἐντετευτλανωμένης. Athenæus p. 300. B. ὅτι δ' ἄσθιον τὰς ἐγχέλυς καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες, σολὺ μᾶλλον ἐστὶ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Κωμικοῖς. Horum χρήσεις aliquot profert, inter quas hæc est Eubuli in Ione:

αἴ τι λιμνοσύμπατοι
Βοιώτιαι παρῆσαν ἐγχέλυες θεαὶ,
τεύτλ' ἀμπεχόμεναι.

895. πεῖ γενήσεται; Sic scribendum e dialecto. πεῖ pro πῦ, ut supra v. 867. νὶ pro νή. In membr. scriptum πεῖ.

898. ἰώνγα. Vulgo ἰώγγα. In membr. ἰώγγ. Bœoticum est ἰώνγα. Corinna Bœotia in fragmento quod exhibebit Excerpta Vossiana ex Apollonii Dyscoli Grammatica: μέμφομαι δὲ καὶ λεγούσῃ Μυρτίδι ἰώνγα, ὅτι βάπτ φοῦσα ἴδια Πινδάρου ποτ' ἦεν.

899. ἰοῦσ' ἰοῦσ'. Sic bene distinctæ voces in C. Male vulgo ἰοῦσα ἰοῦσ'.—ἄξεις ἰών. Sic duo codd. ut impressi. At in B. diversa lectio est haud invenusta. Atheniensis sermo desinit in ἄξις. Tum Bœotius infit: ἰώ; ὅ τι γ' ἴσ' Ἀθάναις—

Bo. ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ·
ἀλλ' ὅ τι ταχ' ἁμῖν μή 'στι, τᾶδε δ' αὖ πολύ.
Δι. ἐγῷδα· τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε,
ὥσπερ κέραμον, ἐνδησάμενος.
Bo. νεὶ τὼ σιὼ,
λάβοιμι μέντ' ἂν κέρδος, ἀγαγὼν, καὶ πολύ,
ἅπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέον.
Δι. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
Bo. μικκός γα μᾶκος οὗτος.
Δι. ἀλλ' ἅπαν κακόν.
Νι. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; 910
Bo. τῶδ' ἐμοῦς
Θείβαθεν, ἵττω Ζεύς.
Νι. ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα.
Bo. τί καὶ κακὸν παθὼν
ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;
Νι. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε.
Bo. τί ἀδικειμένος;
Νι. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν.
ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδας.
Δι. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;

905. *νὴ τὼ σιώ.* Hoc rursus e membr. in quibus *νεῖ*. Vulgo *νή*.

910. *τῶδ' ἐμοῦς.* Vulgo *τῶδ' ἐμά*, quod valet *mei mea*, et insulsum est. *τοῦδε* adhibetur *διαστικῶς* pro hujus hominis, id est, *mei*. Si pronomen addatur, personale esse debet, non possessivum. *ἐμοῦς* ex dialecto est, quod quum quid esset librarii ignorarent, imperite mutarunt in *ἐμά*. Paulo plus sapere sibi visus est librarius cod. C. qui scripsit *τῶδ' ἐμά*. Ad quæstionem *τίνος ἐστὶ τὰ φορτία* respondere debuit, *τοῦδε, ὃν ὁρᾷς, ἐμοῦ*. Vel concise et ex usu suo loquendi *τῶδ' ἐμοῦς*: quo refertur id quod proximo versu regerit Sycophanta *ἐγὼ τοίνυν ὁδί*. Sic enim scriptum est in tribus codd. Vulgo *τοίνυν γ' ὅδί*.

911. *Θείβαθεν.* Sic etiam hic in membr. recte scriptum. Supra 862. dant *Θηίαθεν*, ut C. qui hic habet *Θήβαθεν*, ut B. Mira in observandis dialectorum proprietatibus librariorum negligentia.

913. *πολέμιον ἦρα.* Sic perspicue membran. et hæc est genuina lectio. Vulgo *ἦρω*. Vide not. ad v. 884.

916. *πολεμίων εἰσάγεις.* Particulam *γε* inserunt A. B.

917. *δῆτα διὰ θρυαλλίδας.* In A. C. media præpositio omissa est cum versus labe. Eam exhibet B. Sitne a Comici

Νι. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
Δι. νεώριον Θρυαλλίς;
Νι. οἶμαι.
Δι. τίνι τρόπῳ;
Νι. ἔνθεις ἂν εἰς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος, 920
ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
δι' ὑδροῤῥόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς.
Δι. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ Θρυαλλίδος;
Νι. μαρτύρομαι.
Δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρῃ,

manu, an ab aliquo librario inserta fuerit fulciendo versui, non decernam. Profecto plus salis haberet hic locus, si legeretur:

Ἕστιν φαίνις δῆτα τὰς Θρυαλλίδας: Sic, ut solet, luderet in ambiguitate verbi *φαίνις*, qui jocus latine non potest exprimi. *Itane vero φαίνις ellychnia, quorum ipsorum τὸ φαίνις proprium est? τὰς* excidere potuit propter affinitatem præcedentis syllabæ.

922. *δι' ὑδροῤῥόας*. Sic more antiquo scriptum in B. Vulgo *ὑδρορρόας*. Geminatio illa literæ ῥ, quæ hodie in vocibus compositis ubique fere obtinet, recentioris ævi commentum est. Veteres literam illam in scriptura non geminabant; sed pro duplici habebatur, asperiusque pronuntiabatur, sicubi præcedens vocalis producenda esset.

924. *σελαγοῦντ' ἂν εὐθύς*. Certissima est eademque elegantissima Piersoni emendatio, quem vide ad Mœridem p. 266. Vulgo *σελαγοῦντ' ἂν αἱ νῆες*. Ionicum *νῆες* in Attico sermone locum non habet. *ναῦς* plurale adhibent Attici solummodo in accusativo: pluralis nominativus est *νῆες*, quem etiamsi metrum admisisset, non tamen repetiisset Comicus. Quanta enim, quæso, esset ista sermonis invenustas? *εἴπερ ἅπαξ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ, σελαγοῦντ' ἂν αἱ νῆες.* Saltem dixisset *σελαγοῦν' ἂν εἶναι*. Depravatum est ΑΙΝΗΤΣ ex ΕΤΘΤΣ, quod adverbium in textu olim fuisse, liquido ostendit veteris Grammatici interpretatio. *ἰὰν ἅψηται, φησὶ, μόνον,* ΕΤΘΤΣ *καίονται*—ΣΕΛΑΓΟΙΝΤ' ΑΝ. *αἱ νῆες δηλονότι*. Quis animum inducat, postrema illa verba supplendæ sententiæ additurum eum fuisse, si legisset in textu *σελαγοῦν' ἂν αἱ νῆες*?

926. *μαρτύρομαι*. Quia quum postrema verba diceret, percussit eum Dicæopolis.

927. *φέρῃ*. Sic in B. ex emendatione vulgato *φέρῃ* superscripta: recte. Non enim Dicæopolis, sed Bœotius sycophantam in humeros sublaturus erat. Priora autem verba *δός μοι φορυτὸν*, ad famulum quempiam in scena adstantem dicit. Observandum tamen in B. præfixam fuisse huic versui personam Bœotii, cui si cum sequente tribuantur, bene se habebit *φορῶ*. Sed quæ mox Chorus ait suadent, ut bini illi versus Dicæo-

ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος.
Χο. ἔνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ ξένῳ καλῶς
τὴν ἐμπολὴν οὕτως, ὅπως
ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
Δι. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί τοι καὶ ψοφεῖ
λαλόν τι καὶ πυρρὸν ἀγὲς,
κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
Χο. τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ;
Δι. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦχος, καὶ κύλιξ
τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
Χο. πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ-
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος κατ' οἰκίαν
τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;
Δι. ἰσχυρόν ἐστιν, ὦ 'γάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἰ-
περ ἐκ ποδῶν κατωκάρα κρέμαιτό γε.

polidi continuentur, ut et quæ dicit ipse Dicæopolis infra v. 952. Et hoc agnovisse videtur illius codicis librarius: nam duplici litura personam induxit: quamque versui 929. præposuerat personam Δικ. mutavit in Χορ. prioris scripturæ vestigiis etiamnum extantibus.

928. *Ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος.* Sic scriptum oportuit. Male vulgo et pessumdato metro *φορεύμενος*. Media in *καταγῇ* longa est. Noster in versu ex incerta comœdia (Fragm. xvi.)

Ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον, πλανηθεὶς
ξόλῳ.

Infra 994. dimetro iambico:

οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἰ—

930. Hic versus et sequens perperam vulgo in unum conjuncti sunt. Sic etiam versus 933. et 934.

933. *πυρρόν.* In B. *πιρρόν*, quod depravatum est ex *πυρρόν*. Vide Pollucem et interpretes vii. 164. Auctor Etymol. M. p. 697. *πυρρόν. ὁ ἔχει τῶν πεφαμμένων σκευῶν ἐν τῷ πυρὶ καταιγόντων. ἀπὸ τοῦ πῦρ καὶ ῥήγνυμι.*

945. Hic versus perperam vulgo in duos divisus. Senarium autem istum eum duobus præcedentibus dimetris citatum video a nupero Sophoclis explanatore ad Philoc. 648. ubi solito suo more nugatur. Sic ille: *Cum enim versus omnes sint iambici, necesse est, si vera sit scriptura, aut καταγείη scribatur, aut καταγείη secundam quasi ex crasi producat.* Si *καταγείη*, ὁ bone, vera *sit* scriptura, minime necesse est, ut *καταγείη* scribatur. Nam ex eo quod *καταγείη* verum *sit*, necessario consequitur *καταγείη* falsum esse. Hoc primum. Deinde tum *καταγείη* barbarum est. Audisis Thomam Magistrum. *καλαγῆναι, ᾧ καλαγίναι, ᾧ καλάξαι. ἐκαλαγῶνα, ὑδὶ καλάξαι. βάρβαρα γὰρ ἀμφότερα.* Nihil verius. Aoristorum verbi *ἄγνυμι* augmentum *η* sol-

Χο. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.
Βο. μέλλω γέ τοι ϑερίδδειν.
Χο. ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, συν-
ϑέριζε, καὶ τοῦτον λαβών,
πρόβαλλ', ὅπου βούλει, φέρων 950
πρὸς πάντα συκοφάντην.
Δι. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε.

vitur in ια, quod in solo indicativo locum habere potest. In aliis enim modis, in quibus aoristi non augentur, augmenti, quod nullum est, solutio fieri non potest. Itaque græce dicitur *ναυάγων*, *ναυαγίσω*, *ναυαγῶ*, *ναυαγῆναι*, *ναυαγίς*. Barbara sunt *ναυιαγίσω*, *ναυιαγῶ*, *ναυιαγῆναι*, *ναυιαγίς*. Sicubi formæ illæ occurrunt, librariorum imperitiæ tribui debent. Miror sane Taylorum, virum eruditum, Thomæ oblocutum fuisse ad Lysiam, p. 157. edit. Reiskii, ubi quæ e Comico nostro profert exempla, nihil ad rem faciunt. Nam *ναυάγω* in indicativo dici et *ναύαξε*, nec Thomas negat, nec quispiam alius: sed aoristum primum activum, et aoristum secundum passivum non augeri extra indicativum contendit, quod verum est. Ut Thomæ fides elevaretur, adferendum erat exemplum aliquod ex Attico poëta, ejus decreto contrarium, quod a nemine adhuc factum fuisse existimo. Nam solutæ orationis auctores nihil moror, quorum in scriptis tam libere grassati sunt librarii. Jam vero si in optativo *ναυαγίη* nullum est augmentum, si nulla solutio, qui possit in eo esse *crasis*? Secunda in *ναυαγίη* ex indole sua longa est, quod ostendi ad versum 928. Sed age, cetera præclaræ illius notæ expendamus. *An autem ἀγῇ pro ἰαγῇ dici possit, merito dubitat Cl. Musgrave. Nondum enim exemplum certum reperi. Quamquam in Æschyli S. Th. ex ἰάλων legitur: ὃν ἀλῇ πίλις, quod analogia ex ἴαγον daret ἀγῇ.* Nescio ubi Musgravius dubitare se professus fuerit, an ex indicativo ἰάγη, vel Homerico ἄγῃ, rite deducatur subjunctivus ἀγῇ. Quin potius eum crediderim dubitasse, an subjunctivum ἰαγῇ græcitas agnoscat, qui sane nullibi reperitur. Ut verbi ἀλίσκομαι aoristus in indicativo est ἰάλων, in aliis vero modis, amisso augmento, et proinde augmenti solutione, ἁλοίην: ἁλῶ, ἁλῷς, ἁλῷ: ἁλῶναι, ἁλύς: non vero ἰαλοίην, ἰαλῶ, ἰαλῶναι, ἰαλύς: sic ἰάβην, ἀβίην, ἀγῶ, ἀγῶναι, ἀγιής. Hæccine Musgravium ignorasse? Væ tibi, si manes præstantissimi viri læseris. Mirum sane, subjunctivum ἁλῷ apud Æschylum occurrere! Ecquis vero eo non usus est? Comicus supra 662. *καὐ μή ποθ' ἁλῶ δυλός.* Ran. 594. *ἢν δὲ παραληρῶν ἁλῷς.* Pl. 481. *ἐὰν γ' ἁλῷς.* et alibi compluries. Quid autem tibi vis cum tuo semibarbaro sermone? *Quod analogia ex ἴαγον daret ἀγῇ.* Non ita Græcum Professorem loqui decet: non satis accuratum hoc est. Aoristus secundus activus verbi ἄγνυμι nullus est. Si esset, ab ἴαγον formaretur ἄγῃ, ut ab ἴστνον, στύῃ. Ab aoristo passivo ἰάγην formatur ἀγῇ, ut ab ἰστύην, στυῇ. Viden? Professor es linguæ græcæ, et tibi quærendus est aliquis, qui te rudimenta linguæ illius doceat.

947. ϑερίδδειν. Male vulgo ϑερίδδιον. Vide supra ad v. 739.

Βο. ἴΘι δῆΘ', ὑπόκυπτε τὰν τύλαν, Ἰσμήνιχε,
χὤπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
Δι. πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές· ἀλλ' ὅμως
κἂν τοῦτο κερδάνοις ἄγων τὸ φορτίον·
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.
Θε. Λα. Δικαιόπολι.
Δι. τίς ἐστι; τί με βωστρεῖς;
Θε. ὅτι
ἐκέλευσε Λάμαχός σε ταύτης τῆς δραχμῆς
εἰς τοὺς Χοᾶς αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν·
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευσε Καπαῖδ' ἐγχέλυν.
Δι. ὁποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἐγχέλυν;
Θε. ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
Δι. οὐκ ἂν, μὰ Δί', εἰ δοίη γ' ἐμοὶ τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
εἶσειμ' ΥΠΑΙ ΠΤΕΡΥΓΩΝ ΚΙΧΛΑΝ ΚΑΙΚΟΨΙΧΩΝ.
Χο. εἶδες ὦ, εἶδες, ὦ
πᾶσα πόλι, τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέρσοφον,
οἵ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,

954. Hujus versus loco in impressis leguntur hæc verba.
ὑπόκυπτε τὰν τύλαν, ὦ Ἰσμήνιχε.
Nescio an ea pro versu habuerint interpretes, quorum altum hic silentium. In B. scriptum:
ἴΘι δὴ ὑπόκυπτε τὰν τύλαν, Ἰσμήνιχε.
Pro δὴ scriptum oportuit δῆΘ', quod reposui.

956. Hic et duo sequentes versus, qui Bœotio vulgo continuantur, recte in B. Dicæopolidi tributi sunt.

961. Χοᾶς. Vide infra ad v. 1000.

970. ὑπὲρ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων. Schol. μιμοῦται τὸ μέλος. Verba sunt per parodiam translata e noto quopiam cantico. Male Scholiastes ὑπὲρ hic accipit pro μετά.

971. Chori sermo seu canticum constat xvii. versibus, pæonicis omnibus, præter ultimum, qui tetrameter est trochaicus. Hic male vulgo medios inter pæonicos locatur, quorum systema claudere debet, ut sequentem Dicæopolidis βῆσιν, itidem e pæonicis versibus constantem, tetrameter trochaicus concludit.

973. οἵ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν. Versus est pentameter, et sic scriptus est in B. In duobus

ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ
χρήσιμα· τὰ δ' αὖ ὠρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν
τῷδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ·
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα, τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.
αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται.
οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι·
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ᾄσεται
ξυγκακακλινεὶς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
εἰργάσατο πάντα κακὰ, κἀνέτραπε, κἀξέχει,
κἀμάχετο, καὶ πρεσβύτι πολλὰ προκαλουμένους·

aliis, ut in impressis, deest pes primus ἀ' ἴχνι: at codd. omnes habent σπισάμενος, quæ scriptura, male duas priores voces abesse, argumento est. Absque iis enim nec sententia nec constructio constat, quæ cum iis est elegantissima: εἶδες τὸν ἄνδρα, οἷα σπισάμενος ἴχνι δημοσίων ἱματιοπρατῶν χρήματα. Vulgo legitur σπισάμενον.

975. χλιαρὰ prima longa. Vide ad Lys. 386.

976. Illic et sequens versus, quos hoc, quo eos exhibui, loco a poëta positos fuisse, orationis series et res ipsa clamat, nescio quo librariorum errore ad finem systematis rejecti fuere, unde non aliter fieri potuit, quin oriretur magna absurditas. Hoc non animadverterunt belli interpretes, quibus ni metrorum confusio, saltem hiatus in sententia luxationem indicare poterat. Ridiculus est Berglerus cum sua parenthesi. Nec solum transpositi fuere hi versus, sed etiam fœde corrupti. Sic vulgo leguntur:

τῷδ' ἐστὶ τὸ δεῖπνον ἅμα, καὶ μεγάλα γε φρονεῖ·
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

In B. C. priori versu pro τῷδ' scriptum est τάδ', quod e scholiis Aldinæ editionis reposuit Berglerus, non persentiscens, pro ea qua erat rei metricæ peritia, versum sic pessumdari, cujus primus pes pæon primus esse debet, vel saltem pes ἰσόχρονος. Pro γε in B. est δέ: in C. neutra, nec ulla alia exstat particula. At sinceram ex omni parte lectionem exhibent membr. in quibus sic scriptus et interpunctus est versus:

τῷδ' ἐστὶ τὸ δεῖπνον. ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ.

In altero versu consentiunt impressis codd. sed sunt omnes mendosi. Versus est pentameter incipiens a cretico, ut v. 973. Excidit pronomen demonstrativum τάδε, quod vidisse mediocris laus est; sed certissima est emendatio:

τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα, τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

Nunc postquam duo illi versus in suam sedem repositi sunt, vide quam apte sententiæ cohæreant partes, quam tota venusta sit, quæ quam scabra, hiulca, et absurda antea fuerit, si e Græcis non satis percipis, legas modo Bergleri versionem.

981. ξυγκακαλινεὶς. Sic B. cum Attica litera.

984. προκαλουμένους. In A. B. male προσκαλουμένους. Pejus in C. προσκαλουμένους, juxta vulgatum προσκαλοῦμένους. Sincerum est προκαλουμένους in accusativo plurali, ut paullo ante ἔχοντας. ἐς

Πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν.—
τὰς χάρακας ἧπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρὶ,
ἐξέχει δ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.
Δι. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις
ξύντροφε Διαλλαγὴ,
ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβὼν,
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενομικάς με σύ;
ἀλλά σε λαβὼν, τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν.
πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν·
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων·
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέρων ὁδὶ,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαΐδας ἐν κύκλῳ,
ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν, κἀμὲ, ταῖς νουμηνίαις.
Κη. ἀκούετε λεῳ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χοᾶς
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ

ἱστορήσας ἰφ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ἴσχοντας, εἰργάσατο πάντα καλὰ, καὶ προσέτι πολλάκις περιπαλουμένους αὐτὸν, καὶ λίγοντας αὐτῷ ὧδε Πῖνε—

987. Duo paeonica systemata sic trochaico tetrametro clauduntur in secunda Vesparum Parabasi, v. 1283. et 1291.

997. ἡμερίδος ὄσχον. Inepte vulgo ἔχον, quum praecesserit ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι. Istud ἔχον in hoc versu nullus agnoscit codex. Omnes habent ἡμερίδος ἀλάδον, versu jugulato. Glossema nisi deprehendissem, genuinae vocis in sedem invectum, pro librariorum more, stipes fuissem. Conjectura non minus quam in superioribus felici, poëtae manum restituo, ἡμερίδος ὄσχον. Emendationem hanc laudabunt alii: immo, ni falsa opinione auguror, eruditi omnes. Est vero aliquis, cui certo scio probatum eam non iri. Nam licet ineptum sit ἔχος, etiamsi ἀλάδος metrum perimat, alterutrum retineri debuisse inquiet, quia utrumque nititur veterum librorum fide: meum autem ὄσχος, quod e vulgato unica tantum literula differt, nihil aliud tueri quam sententiae, venustatis et metri rationem, quas res esse nullius momenti. Et ista a stultis Diariorum lectoribus, quorum vilissima est annona, maximo plausu excipientur.

1000. λεῳ. Sic tres codd. et primariae editt. Male Kusterus λεώς.—τοὺς χοᾶς. Sic recte A. B. Vulgo τὰς χοάς. Vide infra v. 1068.

Masculinum articulum τοὺς ut hic tuentur duo codd. sic infra v. 1068. libri omnes scripti et impressi. Utroque in loco scribendum τοὺς χοᾶς. Procul dubio librarii errore in Ammonio, qui versum hunc citat p. 148. legitur: ἀκούσατε λεὼς κατὰ τὰ πάτρια τῆς χόης. ubi nescio quam bene Valckenarius emendet τὰς χοᾶς, ex Phavorino notum esse observans, vocem χοὺς οὐ μόνον δε-

πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
Δι. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
τί δρᾶτε, τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
τὰ λαγῶα, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.
Χο. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ἄνθρωπε, τῆς παρούσης.
Δι. τι δῆτ', ἐπειδὰν τὰς κίχλας
ὀπτωμένας ἴδητε;
Χο. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
Δι. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.
Χο. ἤκουσας, ὡς μαγειρικῶς,
κομψῶς τε, καὶ δειπνητικῶς
αὐτῷ διακονεῖται;
Γε. οἴμοι τάλας.
Δι. ὦ Ἡράκλεις, τίς οὑτοσί;
Γε. ἀνὴρ κακοδαίμων.
Δι. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.
Γε. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γὰρ εἰσί σοι μόνῳ,
μέτρησον εἰρήνης τι μοι, κἂν πεντ' ἔτη.
Δι. τί δ' ἔπαθες;

σιτεῖν, ἀλλὰ καὶ δηλεῖν usurpari. Quod si ex unico hoc loco probatur, ruit argumentum: nam codices obnituntur.

1002. ἀσκὸν Κτησιφῶντος. Facete pro grandi utre. Erat enim Ctesipho obesus et ventriosus. De bibendi certamine in Choum festo vide Meursium Gr. Fer. in Ἀνθιστήρια.

1012. ἀπαμείνας ἴδητε. Sic codd. omnes. Perperam vulgo ἴδητ'. Versus est dimeter catalect. ut 1010. et sequentium complures.

1017. αὐτῷ διακονεῖται. Sic bene A. C. Vulgo αὐτῷ γε διακονεῖται. Istud γε non habet B. in contextu: superne repositum fuit a secunda manu. Abesse debet. Est enim hic quoque versus dimeter catalect. In διακονεῖται secunda longa est, cujus rei ignoratio sciolum impulit ut γε inferciret. Vide not. ad Pl. 1170.

1019. Est hic versus iisdem verbis in Nub. 1263. Ultimam ejus partem male Berglerus vertit: *Ad te ipsum convertere jam.* Plautus Rud. iv. 3. 88. *Tu abi tacitus tuam viam, sursum sursum cedo.*

Γε. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.
Δι. πόθεν;
Γε. ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.
Δι. ὦ τρισκακοδαίμων, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
Γε. καὶ ταῦτα μέντοι, νὴ Δί', ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις.
Δι. εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;
Γε. ἀπόλωλα τὼ 'φθαλμὼ, δακρύων τὼ βόε.
ἀλλ', εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,
ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὼ 'φθαλμὼ ταχύ.
Δι. ἀλλ', ὦ πόνηρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. 1030
Γε. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
Δι. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
Γε. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
Δι. οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωξέ που.
Γε. οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοϊδίοιν.
Χο. ἀνὴρ ἀνεύρηκέν τι ταῖς
σπονδαῖσιν ἡδύ· κοὐκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
Δι. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι. 1040
τὰς σηπίας στάθευε.
Χο. ἤκουσας ὀρθιασμάτων;

1023. πόθεν;—ἀπὸ Φυλῆς. Sic tres codd. In impressis πόθεν γ'; Male sedulus nescio quis particulam infersit, hoc fulcro metrum indigere ratus. Prima in Φυλὴ longa est. Pl. 1146.

μὴ μησιπαμύσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν παῖλαβες. Est autem Φυλὴ pagus Atticæ, de quo vide Meursium.

1025. ὅστις μ' ἐτρεφέτην, scilicet τὼ βόε, quos memoravit v. 1022. Sic recte scriptum in B. C. Inepte vulgo ὅστις. In membr. ὅστις μ' ἐτραφέτην. Facete autem ἐν πᾶσι βολίτοις pro ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

1032. πρὸς τοὺς Πιττάλου. Supple οἴκους, vel μαθητάς. Pittalus autem ille medicinam Athenis faciebat.

κλᾶε. Ad Atticismi normam et ex Comici usu excusum.

1035. οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ. Id est οὐδὲ μανίδα, οὐδὲ ἱλάσκεσθαι μέρος σοι δοίην ἄν.

1037. ἀνεύρηκεν. Vulgo corruptis numeris ἀνεύρεται.

1040. κατάχει σὺ—Sic tres codd. et veteres editt. Kusterus nescio unde, sed male, κατάχεις. Illud etiam e Farreana revocare poterat Berglerus.

Δι. ὀπτᾶτε τἀγχέλεια.
Χο. ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
τοὺς γείτονας, κνίσῃ τε καὶ
φωνῇ, τοιαῦτα λάσκων.
Δι. ὀπτᾶτε ταυτὶ, καὶ καλῶς ξανθίζετε.
Πα. Δικαιόπολι.
Δι. τίς οὑτοσὶ, τίς οὑτοσί;
Πα. ἔπεμψέ τις σοι τὰ κρέα ταῦτα νυμφίος
ἐκ τῶν γάμων;
Δι. καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν. 1050
Πα. ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε, τῶν κρεῶν χάριν,
ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
ἐς τόνδ' ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἕνα.

1049. Vulgo sic legitur hic versus: *ἴτυμψι τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρία.* Articulum abesse non patitur Atticismi indoles. Proinde melior est ad loquendi normam lectio codd. A. B. *ταυτὶ τὰ κρία.* Sed peccat illa in metrum, quod sartum tectum foret, si legeretur *ταῦτα τὰ κρία.* Sed scaber sic esset versus, cujus molliores et poëta dignos numeros reddas, si singulas voces in suam sedem reponas:

ἴτυμψί τις σοι τὰ κρία ταῦτα νυμφίος.

1050. *καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.* Sic optime A. B. In C *καλῶς ποιῶν, ὅστις ἦν,* deficiente syllaba. In hanc lectionem incidisse videtur Aldus, fulciendoque versui e conjectura dedisse, *καλῶς ποιῶν, ὅστις ποτ' ἦν.*

1053. *ἐς τόνδ' ἀλάβαστον.* Male excusum *ἀλάβαστρον.* Suidas in ἀλαβαστοθήκας hunc versum citat, et præfert *ἐς τὸν ἀλάβαστον,* ut perspicue scriptum est in A. C. Formam hanc reponere debebam. Nihil vèrius est Thomæ M. observatione: *ἀλάβαστον δίχα τοῦ ρ, Ἀττικοί· μετὰ δὲ τοῦ ρ, Ἕλληνες.* Qui eam impugnant, futili utuntur argumento. Nam quod *ἀλάβαστρον* in exemplaribus quæ versamus Atticorum Scriptorum reperiatur, id minime probat, eos formam illam frequentasse; id solum ostendit eam librariis altera notiorem magisque familiarem fuisse. Thomæ opponitur hic Comici versus, in quo tamen duo codd. præter Suidam, Atticam formam adfirmant. Opponitur ei etiam alius versus in Lysistrata 947. ubi *ἀλάβαστρον* vulgo, et in hac etiam editione, legitur. Sed male. Testor in Regio cod. MMDCCXVII. liquido scriptum esse, ut in textu repositum, *ἀλάβαστον.* Vide Maussacum ad Harpocrationem in ἀλαβαστοθῆκαι. Eustathius, quem ille laudat, p. 1161. l. 27. *εἰσὶ δὲ λέξεις ἰσόδυναι παθοῦσαι τοῦ ρ, διὰ τραχύτητα ἰσοτονηδυνάμενον στμοῖς— ἰσοτονοῦσι δὲ καὶ τὸ ἀλάβαστρον, ἢ μυροθήκη. παρὰ γὰρ Μενάνδρῳ ἔστι τοῦ ρ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον. καὶ παρ' Ἀθηναίῳ δὲ κεῖται Ἀλεξίδος τό·*

οὐ γὰρ ἰμυρίζειν ἐξ ἀλαβάστου.

Stultum esset arbitrari, testimonia tam diserta et præcisa convelli posse librariorum libidine. In hoc autem nostro versu legendum, flagitante sententia, *ἐς τόνδ' ἀλάβαστον,* scilicet *δυσκωφῶς,* in *hunc, quem tibi porrigo, alabastrum,* non vero, ut est in aliis libris, *ἐς τὸν ἀλάβα-*

Δι. ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου,
ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλίων δραχμῶν.
ἀλλ' αὐτηί, τίς ἐστίν;

Πα. ἡ νυμφεύτρια·
δεῖταί σε παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνῳ.

Δι. φέρε δή, τί σὺ λέγεις;---ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
ὅτιὴ γυνή 'στι, τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον, ὦ γύναι.
οἶσθ' ὡς ποιεῖται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῳὶ
νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδάς· φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς χοᾶς.

Χο. καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς,
ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπείγεται.

Αγ. α'. ἰὼ πόνοι τε, καὶ μάχαι, καὶ Λάμαχοι.

Λα. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;

Αγ. α'. ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·
κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς.
ὑπὸ τοὺς Χοᾶς γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
ἤγγειλε λῃστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.

Λα. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.

Δι. οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μηδ' ἑορτάσαι;

στεφ. Recte vertit Berglerus ex vi sententiæ *in hunc alabastrum*; sed ut græca fideliter sua redderet, debebat, *in alabastrum*.

1068. ἐς τοὺς χοᾶς. Sic Nub. 1238. ἐξ χοᾶς χαρήσεται. Accusativus singularis, qui sæpius occurrit, est χοᾶ, contractum ex χόα, a recto χοεύς· accusativus pluralis χόεις, χοᾶς. Nescio quid Dawesio persuadere potuerit scribendum esse χοῆς. Χόες nomen est festi, cujus accusativus Χοᾶς occurrit v. 961. 1000. 1076.

1072. ἀμφὶ χαλκοφάλαρα. Duæ sunt voces, male vulgo in unam coalitæ.

ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.
Λα. οἴμοι κακοδαίμων· καταγελᾷς ἤδη σύ μου;
Δι. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
Λα. αἰ, αἰ·
οἵαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλ' ἐμοί.
Δι. αἰ, αἰ· τίνά δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;
Αγ. β'. Δικαιόπολι.
Δι. τί ἐστιν;
Αγ. β'. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.
ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
ἀλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
στέφανοι, μύρον, τραγήματ', αἱ πόρναι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἰτρία,
ὀρχηστρίδες, τὰ φίλτατ' Ἁρμοδίου, καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε.
Λα. κακοδαίμων ἐγώ.
Δι. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.
σύγκλεισε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.
Λα. παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.

1082. *βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ.* Hæc dicens ostendit Lamacho *τετρακεντρογλαλίδα*, id est *locustam*, a quatuor alis ita dictam, ad quam vocem alludit voce *τετρακεντίλῳ*, quam ponit pro *τετρασωμάτῳ* aut *τετρακεφάλῳ*, quasi Geryon quadricorpor aut quadriceps fuerit, quem alias perhibent fuisse tricorporem aut tricipitem: simul respicit ad *πτίλον* in Lamachi galea. Hæc Berglerus e scholiis. Ceterum apud Suidam hunc versum citantem perperam legitur, *βούλει διαμάχεσθαι*. Est hoc ex librariorum libidine, simplicia pro compositis, et composita pro simplicibus identidem supponentium.

1086. *τὴν κίστην.* Sic tres codd. In impressis, ut et apud Suidam in *χοᾶ*, *τὴν κίστιν*, quod perinde est. Hanc formam metri ratio respuit mox v. 1098. quam hic admittit, per se alioqui probam. Infra 1138.

τὰ δεῖπνον, ὦ παῖ, δεῦτε in *τῆς κίστιδος*.

1093. *Ἁρμοδίου* hic positum pro *festivo convivio*, cujus sub finem cani solebant scolia: simulque adludit ad notissimum Harmodii scolion, *φίλτατ' Ἁρμόδι', οὔτι που τέθνηκας*. Nullum hic agnosco hyperbaton: *ἐχκηστρίδες καλαί, αἵ εἰσι τὰ φίλτατα τοῦ δείπνου*.

1097. Schol. *γύλιος, στρυφάδες πλίγμα, ἐν ᾧ τὰς στρυφὰς ἔχουσι οἱ στρατιῶ-*

Δι. παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
Λα. ἄλλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.
Δι. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.
Λα. θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.
Δι. κἄμοιγ' σὺ δή, παῖ, θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
Λα. ἔνεγκε δεῦρο τὠ πτερῷ τὼ 'κ τοῦ κράνους.
Δι. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
Λα. καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.
Δι. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
Λα. ὦ 'νθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
Δι. ὦ 'νθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;
Λα. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
Δι. κἄμοιγε λεκάνιον τῶν λαγώων δὸς κρεῶν.
Λα. ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.

1100 1110

τοῦ ἰδάλιζον ἰσχὶ πώλιμον. Perperam apud Hesychium legitur, *γύαλιον, ἀγγεῖον πλατύ.* Vera scriptura per unicum λ adstruitur hoc Comici versu, infra 1137.

ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύαλιν οἶσω λαβών.

1101. *θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.* Sic optime A. B. In C. inverso vocum ordine, *οἶσε παῖ σαπροῦ δεῦρο.* Impressorum lectio mendosa et inconcinna est: *θρῖον ταρίχους οἶσε σαπροῦ δεῦρό μοι.* Qui metrum vacillare non animad verterunt, prosodiæ imperiti fuere. Primam in *σαπροῦ* nunquam produxisset Comicus.

1102. *κἄμοιγ' σὺ δή, παῖ, θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.* Sic rursus optime codd. A. B. Rursus in C. transversis vocibus, *κἄμοὶ δὲ σὺ παῖ*—In impressis vero mendosissime: *κἄμοὶ δὲ δὴ σὺ, παῖ, θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.* Prudenter facere sibi visi sunt, quod *θρῖον* excudi curarent *παρεξυτόνως.* Sed accentus, quomodocunque scribatur, syllabæ quantitatem non mutat. ΘΡΙΟΝ primam semper producit. Eq. 954.

δίμοιρον βοείου θρῖον ἐξαντλήσιον.

Conc. 707. in anapæstis:

ἡμᾶς δὲ τίνος θρῖα λαβόντας.

Versus labem vidit Kusterus, sed conjiciendo a scopo aberravit. Vocem *σὺ*, quam codd. omnes retinent, delebat.

1105. *ὁ στρουθὸς* hic manifesto *τὸν στρουθοπάμηλον* notat. Hesychius: *στρουθός. ὁ παταφιξὴς, καὶ λάγνος. Ἀττικοὶ δὲ, τὰς στρουθοπαμήλους.* Omitti ad hanc glossam poterat Fulleri nescio cujus observatio. Liquido patet ex hoc Comici loco, *Atticos στρουθοπαμήλους simpliciter vocasse στρουθούς*: tum *imperfecta et decurtata* non *esse Hesychii verba*, ostendunt ista Eustathii ad Odyss. p. 1411. l. 11. *οἴδασι δὲ οἱ περὶ καὶ ἱστορίαν στρουθοὺς, οὐ μικρὰς ἰκτῖνας, ἀλλ' ἀληθῶς μεγάλας, ὡς δηλοῖ τὸ μεγάλας στρουθούς, ὃν γνῶσις ἦν καὶ τῷ Κωμικῷ· ἐλέγοντο δὲ οὗτοι, καὶ Δίκυναι στροῦθοι, καὶ στρουθοὶ δὲ παταμήνιοι.* Confer not. ad Aves 874. — quo in versu *στρουθὸς* etiam *στρουθοπάμηλον* notat, absque adjuncto *Μεγάλῃ*, quod ad præcedens substantivum non pertinet.

1111. Hesychius: *τριχόβρωτες. θηρίδιον, πανουργίαν τοὺς λόφους τῶν περικεφαλαίων—ἀλλ' ἤ* significat *sane, profecto.* *ἀλλ' ἤ* interrogativum est, et valet *num?* Vide Valckenarium ad Hippol. 932.

Δι. ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
Λα. ὦ 'νθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
Δι. οὔκ· ἀλλ' ἐγὼ χῷ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.
βούλει περιδόσθαι, κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν, ἢ κίχλαι;
Λα. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις.
Δι. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
Λα. παῖ, παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ, δεῦρ' ἔξω φέρε.
Δι. παῖ, παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
Λα. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὔλυτρον. 1120
ἔχ', ἀντέχου παῖ.
Δι. καὶ σύ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.
Λα. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
Δι. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔνφερε.
Λα. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
Δι. κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
Λα. ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;
Δι. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
Λα. κατάχει σύ, παῖ, τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
Δι. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὔδηλος γέρων 1130
κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.

1112. *μίμαρκυν.* Sic in tribus codd. scriptum est. Hesychius: *μίμαρκυν. πολλὰ καὶ ἔντερα τοῦ ἱερείου μεθ' αἵματος ἐσταλάγμενα. μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ λαγῶν αὐτῇ ἐχρῶντο· ἐπὶ δὲ καὶ ἐπὶ ὑός. ὁ δὲ Φερεκράτης παίζων καὶ ἐπὶ ὄνου φησί.* Pollucis codices eandem scripturam cum *υ* in ultima syllaba tuentur, vi. 56. *μίμαρκυς δὲ, πολλὰ καὶ ἔντερα μετὰ αἵματος ἐσπυασμένα, μάλιστα δὲ λαγῶν.* Gallice appellari possit *le civet.*

1121. *καὶ σύ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.* Hæc dicens veru famulo porrigit, infixas carnes extracturus. Ita Scholiastes. Aliud quid tamen possit intelligi.

1129. *ἐνορῶ γέροντα.* Sic B. C. In membr. *ἐρῶ.*

1130. *γέρων πλάειν πελεύων.* Sic optime B. Vulgo ineptissime, post *γέρων* posita maxima distinctione, *πελεύων* legitur. Dixerat Lamachus se in polita et nitida superficie clypei senem videre timiditatis causam dicturum. Huic Dicæopolis in placentam, tanquam in speculum, intuens refert: *Ego etiam hic video senis imaginem, plorare jubentis Lamachum.* Facetum hoc est: at vide quam insulsum sit in Bergleri versione: *Et hic apparet senis imago. Plorare jubeo Lamachum.* Absque codicis ope hic locus facile sanari poterat. Quod dedimus, id ipsum conjectura adsecutus fuerat Reiskius.

Λα. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
Δι. ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ.
Λα. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
Δι. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμπότας θωρήξομαι.
Λα. τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος·
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον ὄπισω λαβών.
Δι. τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος·
ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
Λα. τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβών. 1140
νίφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.
Δι. αἶρου τὸ δεῖπνον· ξυμποτικὰ τὰ πράγματα.
Χο. ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.
τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ·
σοὶ δὲ ῥιγοῦν καὶ προφυλάττειν.
τῷδε καθεύδειν μετὰ παιδίσκης

1146. *σοὶ δὲ ῥιγοῦν καὶ προφυλάττειν.* Sic optime membr. Sic etiam B. nisi quod *ῥιγῶν* habet, quod perinde est. Hoc quoque voluit librarius cod. C. qui scripsit *σοὶ δὲ ῥιογῶν καὶ πρ*—Pessime in impressis, *σοὶ δὲ ῥιγῶντι προφυλάττειν.* De Dorica forma *ῥιγῶν* Atticis etiam usurpata vide not. ad Av. 935. Mirari subit Dawesium, de proprietate literæ ϱ agentem Miscell. Crit. p. 160. hunc versum, prout vulgo legitur, citasse, nec animadvertisse ultimam in *ῥιγῶντι* contra canonem, quam ipse fixit, male produci ante literas πϱ. Alio laborabat hic versiculus incommodo, a quo studiose, et quantum potis est fieri, cavere solet Comicus, ne cæsura in dimetris anapæsticis post secundum pedem sit.

1147. Sic legitur hic locus in libris, quos vidi, omnibus.

σῷ δὲ καθεύδειν μετὰ παιδίσκης
ἀφαυσάντης,
ἀναπεπεμένην τι τὸ δεῖπνο.

His si sensus inest aliquis, est sane ineptissimus. Rem æstimes ex Bergleri accuratissima versione: *Ille dormiet cum puella pulcherrima, quæ ei fricabit illud membrum.* Itane? cum puella concumbet, nec puellam subiget, nec viri patrabit opus, et contentus erit, sibi *membrum illud* si perfricetur? Stultum mehercle nebulonem! Ut appareat, quod Chorus vult ostendere, quam diversa sit illorum conditio, necesse est, contrarias hic duas res sibi opponi, ut supra in illis versibus:

τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ·
σοὶ δὲ ῥιγοῦν καὶ προφυλάττειν.

Quænam autem magis sunt contraria, quam alterum ut Comici verbis utar, *βιοῦν*, alterum vero *διφθᾶν*? Vide Conc. 705. Ran. 541. ubi eadem est oppositio. Jussis itaque plerique librariis omnibus, editoribus, criticastris, confidenter repono:

τῷδε καθεύδειν μετὰ παιδίσκης
ἀφαυσάντης·
σοὶ δ', ἀναπεπέσθαι γε τὸ δεῖπνο.

Vulgo male scribunt *τῷ δὲ*, novam par-

ὡραιοτάτης·
σοὶ δ', ἀνατρίβειν γε τὸ δεῖνα.
Ημ. Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος
τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων ποιητὴν,
ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς
ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς·
ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα, Λή-
ναια χορηγῶν, ἀπέλυσ' ἄδειπνον·
ὃν ποτέ γ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον· ἡ δ' ὠπτημένη
σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,
ὀκέλλοι· κἄτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων
ἁρπάσασα φεύγοι.
Ημ. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν·
κἄθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ
ἱππασίας βαδίζων,
εἶτα κατάξειέ τις αὐ-

titionem inchoantes, cui deest membrum alterum. Oportet τῷδε, huic, cui opponitur in altero exinde versu σοὶ δέ. Sæpius sic δὴ infertur, absente in priori membro correlativa particula μέν. In unica hac voce diversum quid e codd. enotavi. Pro τῷ δὴ in C. scriptum est ὦδε. In ceteris, ut duo alii, cum impressis concinit. τὸ δεῖνα quid valeat, per se satis intelligitur. Veteris critici commentaria ad hunc locum descripsit Suidas in hac nota: εὐθυμήμων, εὐθυλόγος, ἰσυμολόγος. καὶ βῆμα εὐθυμήμονος. ὅτι λέγει Ἀριστοφάνης ΤΟ ΔΕΙΝΑ, τὸ βαθυσόμενον ἀπλῶς ἐκφεύγει εὐθέως λέγειν, ἵνα μὴ εὐθυμήμονάσῃ. Vide Hemsterhusium ad Pl. p. 405. et nos ad Lys. 921.

1150. Ψακάδος. In B. Ψικάδος, uti scriptum est etiam hoc nomen in Schol. ad Nub. 1018.

1151. τὸν μιλίων ποιητήν. Sic bene tres codd. Impressi, τὸν μιλίων τὸν ποιητήν: inepte repetito articulo, cum versus etiam labe. Trimeter est choriambicus catalect. ut v. 1163. in antistrophe:

τὸν ξυγγραφῆ | τὸν μιλίων | ποιητήν.
κἄθ' ἕτερον | νυκτερινὸν | γένοιτο.

Similes sunt versus 1155. et 1167. quorum prior male vulgo habitus. Vocis Δήναια prima syllaba ad præcedentem versum pertinet. At bene in impressis est Δηίλων', præ quo sperni debuit trium codd. lectio Δηίλοσιν.

1156. ὃν ποτέ γ' ἐπίδοιμι τευθίδος. Vulgo ὃν γ' ἐγ' ἐπίδοιμι. In codd. ὃν ἐγ' ἐπ—Mendose, ut ex antistrophici versus collatione liquet.

τοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης
μαινόμενος· ὁ δ' αὖ, λίθον βαλεῖν
βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάθοι
τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον· 1170
ἐπάξειεν δ' ἔχων
τὸν μάρμαρον, κἄπειθ' ἁμαρ-
τὼν βάλοι Κρατῖνον.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου, ΛΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

Θε. Ω ΔΜΩΕΣ, οἳ κατ' οἶκον ἐστὲ Λαμάχου,
ὕδωρ, ὕδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε·
ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυπηρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.

1168. ὁ δ' αὖ. Vulgo ὁ δέ. Sæpissime commutari δ' αὖ et δέ, observavi ad Vesp. 735. quod pueris etiam notum. Ut metra concinerent, illud præferri debuit:

ἴν' ποτέ γ' ἐ | γὼ δεμι τιν | θῶος
μαινόμενος | ὁ δ' αὖ λίθον | βαλεῖν.

λίθον βαλεῖν. Sic etiam A. C. In B. λαβεῖν.

1170. πέλεθον. Repertum quidem in codd. A. C. σπέλεθον. Sed vera est, cod. B. et impressorum scriptura πέλεθον, extrito σ, quæ litera metrum hujus versus pessumdat. Est enim senarius iambicus.

1171. ἐπάξειεν δ' ἔχων. Sic A. B. Male vulgo ἐπαίξειε δ' ἔχων, numeris non congruentibus.

1175. ἐν χυτριδίῳ. Sic optime Dawesius Misc. Crit. pag. 204. Vulgo, claudicante versu, ἐν χυτρίῳ. Occurrit apud Comicum χυτρίδιον supra 463. Conc. 745. Pac. 202. χυτρίον vero nullibi. Boni commatis vox esse videtur. Ut enim χυρίον et χυρίδιον, sic χυτρίον et χυτρίδιον: nec affirmare ausim vocem esse nihili. Sed nihilo minus certum est eam hic a Comico adhibitam non fuisse, quia nuspiam ille primam in χύτρα producit.

1177. ἔρι' οἰσυπηρά. Sincera lectio, quam qui primus e recentioribus editoribus reposuit, eum satis pro merito laudare nequeo. Conjecturam, si modo ita appellari debet, ipsa enim re certissima emendatio est, præter Scholiastam, adfirmare possit Pollux vi. 28. ἠριωπᾶλαι, ἠριωπαλεῖν, ἔρια οἰσυπηρὰ Ἀριστοφάνης. Suidas: οἰσύπη, ὁ ῥύπος τῶν ἠρίων. οἰσυπηρὸς, ῥυπαρός. ἔρια οἰσυπηρὰ, ῥύπου πεπλησμένα. At codices omnes, editiones itidem omnes ab Aldina usque ad Frobenianam habent ἔρι' οἰσυπηρά. An temeritatis reus agetur, qui sine ullius codicis auctoritate mendam illam e Comici textu sustulit? An stoliditatis damnabuntur insequentes editores, qui furtim suppositam lectionem probarunt, prioremque, quam unicam agnoscunt veteres libri, nonr evocarunt? *Quorsum*,

ἀνὴρ τέτρωται χάραι, διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορον ἐξεκόκκισε,

inquiet aliquis, *inepta hæc quæstio?* Ineptane, an? Audi et judica. In Apollonii Rhodii Argonauticorum i. v. 1132. legebatur olim:

πολλὰ δὲ τήν γε λινῆρον ἀπεσκέψατο
ΕΡΓΩΛΑΣ
Αἰσονίδης γοητάζων—

Vocem nihili ἐργώλας ablegavi, sinceramque poëtæ manum restitui, ΕΡΙΩΛΑΣ. Sic legendum esse uno ore clamaverunt eruditi omnes. Crimini tamen mihi datum fuit, quod putida merida poëtam illum inquinari diutius non siverim. En Aristarchi nostratis judicium in ERUDITORUM DIARIO *ad mensem Maium* 1781. *Henri Etienne avoit remarqué pareillement qu'il falloit lire* ἰμωλάς, *mais il s'étoit bien gardé d'insérer cette leçon dans le texte.* Placide quiescant H. Stephani manes, cujus e laudibus nihil detractum volo. Sed illi duplices agendæ erant partes; Bibliopolæ, et Critici. Quum librum quempiam prælo suo subjiciebat, omnis ei removenda erat mora, ut nundinas præverteret. Ex hac præsertim, aliisque causis, factum est, ut ejus editiones non ita sint emendatæ, ut futuræ fuissent, si optimo inque primis erudito viro plus fuisset otii. Librum plerumque typis descriptum operis suis exprimendum dabat, contentus in notis ea corrigere, quæ mendosa ei viderentur. Sed hac nostra ætate, qua Criticæ lux tanto splendore effulsit, pro insigni bardo habendus fuisset, qui in Apollonii textu ἐργώλας reliquisset, ludibriumque debuisset eruditis, quotquot sunt, omnibus. Sciendum est in recentium Græcorum pronunciatione magnam esse soni adfinitatem inter literas ι et γ. Eadem observatur in Germanorum sermone. Nomen *metzger*, quod eis *lanionem* significat, ita a politissimis quibusque pronunciatur, ut qui in eorum literis non fuerit eruditus facile credat scribi dedere *metzier*. Sed istud obiter. Ex hac literarum adfinitate sæpissime contigit, ut ι et γ invicem permutarentur. Vide quæ in hanc rem notarunt Hesychii interpretes ad glossam Καλλιγίνεια, et hæc summi Hemsterhusii perpende verba ad Lucianum t. i. p. 287. "Causa corripiendæ "proximæ recentioribus literarum γ et ι "pronunciatio, quo mendi genere vix "dici potest, quot adhuc veterum loca "laborent; ut in *Hesychio*, ναΐν, ἀσφαλῆ, "βίζειν· pro πάγειν. λαῖν, ἀλίφειν· pro "λείγειν. Ἴγε et Ἶγι, ἀγὲν et αἰὲν in membranis sæpe commutata. ΕΡΓΩΛΑΣ "NULLIUS PRETII VOCABULUM in Apollon. Rh. i. 1132. pro ΕΡΙΩΛΑΣ, "quod usurpat ipse iv. 1778. Sed exemplis parco." Hactenus vir post renatas literas græce doctissimus. Non tamen ista PUTEANUM permovebant, ut agnoscat optimo jure ἰμωλάς Apollonio restitutum a me fuisse. Et forte nimis calidum fuit, nec satis meditatum Hemsterhusii effatum. Bis apud Comicum occurrit vox ἰμωλὴ diversa potestate. Primo Eq. v. 511. ubi propria significatione adhibetur: tum Vesp. 1148. ubi facete senex Heliastes filio, qui ei lanam e molli lana, quam Ecbatanis textam fuisse aiebat, et ἰμίων τἀλαντον βαθὺ παντοιωνύμων, induere volebat, respondet, lanam illam non *nasvdaw*, sed ἰμώλων, *laniperdam*, ut lepide reddidit Florens, appellari debere. Ibi ἰμώλων adhibet, tanquam si vox esset composita ab ἴμιον et ὄλλυμι, pro ἰμίων ὀλώλεκα. Quidni, obscœne, pari licentia fingere potuit Comicus vel noster, vel alius, vel quivis scriptor, cui urbano esse licuit, nomen ἰμωλή, quo signata notaretur sinistrum aliquod scriptum, cujus auctor operam ludos fecisset et chartam? Judicium illud, quod modo dicebam de

καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών,
καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
Ὦ κλεινὸν ὅμμα, νῦν σαυτοῦ κράτιστόν σ' ἰδών,
λείπω φάος γε τοὐμόν, οὐκέτ' αὖμ' ἐγώ.—
τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδροῤῥόαν πεσών,
ἀνίσταταί τε, καὶ ξυναντᾷ δρεπέταις,
λῃστὰς ἐλαύνων, καὶ κατασπέρχων δορί.
ὁδὶ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

Λα. ἀτταπαττατά.
στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
τάλας ἐγὼ διόλλυμαι,
δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἂν γ',
οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι.
Δικαιόπολις γὰρ, εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,
κατεγχάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἂν τύχαις,

Δι. ἀτταλαττατά.
τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω,

Apollonii editione in ERUDITORUM DIARIO si quis ἐγόλιν appellare velit, hoc ego vocabulum contra doctissimos Hemsterhusii discipulos tueber, et maximi pretii esse contendam.

1181. *καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.* Supra v. 574. inclamatus a Chore Lamachus ait:

τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῶν σάγμασιν; Quis Gorgonem excitavit e theca? id est, *quis me adigit ut clypeum e theca educam?* Bene se illic habet verbum ἐξήγειρε, quod inde huc male retractum videtur. Aliud enim quid sententia flagitat, ἐξέραξεν, *effregit*, vel simili potestatis verbum. Putida est Scholiasta ad hunc versum nota.

1194. Hic et sequens versiculus in unum contributi sic exstant in A. C.

ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι. In B.

ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν οἰμωκτὸν γένοιτ' ἂν μοι. Elegans est vulgata lectio, quæ si emendatori accepta referenda sit, venustum hominem sapit. Sed laborat prior versiculus, in brevem syllabam desinens, quam non adjuvat sequens versus. Scribendum igitur:

ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἂν γ',
οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι.

1199. *τῶν τιτθίων.* Pendet genitivus a suppresso admirandi adverbio ὦ.

τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτὸν αὖ.
τὸν γὰρ χοᾶ πρῶτος ἐκπέπωκα.

Λα. ὦ ξυμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἰὼ, ἰὼ
τραυμάτων ἐπωδύνων.

Δι. ἰὴ, ἰὴ,
ὦ χαῖρε Λαμαχίππιον.

Λα. στυγερὸς ἐγώ.

Δι. μογερὸς ἐγώ.

Λα. τί με σὺ κυνεῖς;

Δι. τί με σὺ δάκνεις;

Λα. τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ ξυμβολῆς βαρείας. 1210

Δι. τοῖς Χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

Λα. ἰὼ ἰώ, Παιὰν, Παιάν.

Δι. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.

Λα. λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαῖ,

1201. Vulgo: τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτὸν ἄν. Istud ἄν in fine non unus agnoscit cod. Omnes syllaba defectum versum exhibent. Scribo αὖ. Quid significet τὸ περιπεταστὸν, ipsa vis verbi declarat. Ἐπιμανδαλωτὸν autem est εἶδος φιλήματος ἐρωτικοῦ, ἐν ᾧ δεῖ ἀλλήλων τὴν γλῶτταν τοὺς καταφιλοῦντας λείχειν. Hinc μανδαλωτὸν appellatur quodcunque est molle et suavissimum. Mnesilochus in Thesm. 131. de Agathonis cantu: ὡς ἁδὺ τὸ μέλος—

καὶ θηλυδριῶδες, καὶ καταγλωττισμένον, καὶ μανδαλωτόν.

1202. Vulgo sic legitur hic versus: τὸν γὰρ χοᾶ νῦν πρῶτος ἐπίσωπά γε. Voculæ νῦν et γε non comparent in A. C. In B. sola est νῦν: quam minio subducta lineola eximendam esse indicat. Ineptis his fulcris, a mala manu additis, versus non indiget, qui asynartetus est ex monometro iambico et dimetro trochaico brachycatal.

1209. κυνεῖς. Perperam A. B. συνεῖς.

1210. Versus asynartetus e dimetro iambico et dimetro trochaico brachycatal. ut sunt in Vesp. XXV. continui a 248. Vulgo duo sunt versus:

τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ
νῦν ξυμβολῆς βαρείας.

Voculam νῦν non agnoscunt A. C. In tribus codd. unus versus est.

1211. ξυμβολὰς ἐπράττετο. Ludit in ambiguitate vocis, quæ *conflictum*, et *symbolas* significat, id est, pecunias quæ conjectabantur ab iis qui communi sumtu erant una cœnaturi. Nefas autem fuisset symbolam ab aliquo exigere qui ad solemne convivium, qualia in festis agitabantur, fuisset invitatus. Lepidi exstant hanc in rem Eubuli Comici versus in Excerptis Grotii p. 655.

ὁ πρῶτος εἰρὼν τἀλλότριον δειπνεῖν ἀνὴρ,
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους·

προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

Δι. ἐμοῦ δέ γε σφὼ, τοῦ πέους ἄμφω μέσου,
προσλάβεσθ', ὦ φίλαι.

Λα. ἱλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος,
καὶ σκοτοδινιῶ.

Δι. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι, καὶ στύομαι, 1220
καὶ σκοτοδινιῶ.

Λα. θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τὸν Πιττάλου,
παιωνίαισι χερσίν.

Δι. ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε· ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς;
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.

Λα. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτή.

Δι. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. ΤΗΝΕΛΑΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

Χορός. [ΛΙΝΙΚΟΣ.

ΤΗΝΕΛΑΑ δῆτ', εἴπερ καλεῖς, ὦ πρέσβυ, ΚΑΛ-

Δι. καὶ ῥόδ γ', ἄκρατον ἐγχέας, ἄμυστιν ἐξέλαψα.

Χο. ΤΗΝΕΛΑΑ νῦν, ὦ γεννάδα· χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.

ἔστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον καλέσας, ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο, φυγὰς γίνοιτο μᾶλλον εἰκοθὶν λαβών.

1215. *προσλάβεσθ' ὦ φίλοι.* Et mox *προσλάβεσθ' ὦ φίλαι.* Sic codd. recte. In impressis utrobique *προσλάβεσθέ μ'*, quod in hoc tantum versu solus C. agnoscit. Dimetri sunt cretici.

1221. *καὶ σκοτοδινιῶ.* Facetissime. Vulgo autem insulsissime *σκοτοδινιῶ.* Perierat lepidus jocus, nisi opem tulisset cod. C. in quo perspicue scriptum id quod reposui. In membr. bini Dicæopolidis versus omissi sunt librarii errore, cujus causa cuivis in oculos incidit. Sic supra omisit versus 1097. 1107. 1119. 1135. 1137. et 1138. 1142.

1222. *ἐς τὸν Πιττάλου.* Supple *οἶκον.* — Vesp. 1432. *παρέστηχ' ἡ τὰ Πιττάλου.* Nempe *δώματα.* Supra 1032. *καλεῖ πρὸς τοὺς Πιττάλου.* Scilicet *οἶκους* vel *μαθητάς.* Vide Markland. ad Lysiam p. 392.

1226. *ὀδυρτή.* Vulgo *ὀδύνη.* Prius habet Suidas, et Kustero præferendum merito videbatur. *λόγχη ὀδυρτὴ, τουτέστι δρῆνυς ἰμασσοῦσα καὶ ὀδυρμόν.*

1227. *Τήνελλα* vox est ab Archilocho ficta ad imitationem citharæ soni, qua ille hymnum in Herculem inchoavit:

Τήνελλα καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεις,
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ δύο, Τήνελλα.

Vide Scholiastem Pindari, et Erasmum Schmidium ad initium Olymp. ix.

1228. *ὦ πρίσβυ.* Sic A. C. bene. In B. omissus est hic versus, qui in impressis claudicat, deficiente vocandi adverbio *ὦ.* Infelix est Kusteri conjectura, cui reponi posse videbatur:

Τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖ, τὸ πρίσβυ, καλλίνικος.

1230. *ὦ γεννάδα.* Sic tres codd. Mirum est per omnes editiones propagatam fuisse ineptissimam lectionem, quam metrum damnat, et inprimis sententia, *ὦ ἀγεννάδα.* Quod ratio verum esse evincit, id reponere debebat Kusterus, nec

Δι. ἵπεσθε νῦν ᾄδοντες Ω ΤΗΝΕΛΑΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.
Χο. ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν
Τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
δοντές σε, καὶ τὸν ἀσκόν.

priorum editorum mancipium esse. Nam haud facile credam portentum illud in cod. Vaticano-Palatino conspici, cujus collatione parum, ut videtur, fideli usus est. Quippe, ni me fallit memoria, perpaucis in notis ex illo codice protulit. In B. scriptum νῦν γ' ὦ—Hic νῦν valet ὦ, et nihilominus longum est, ut alibi saepissime.

ΤΕΛΟΣ

ΤΩΝ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΙΡΗΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ Τρυγαίου.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ΚΟΡΑΙ Θυγατέρες Τρυγαίου.
ΕΡΜΗΣ.
ΠΟΛΕΜΟΣ.
ΚΥΔΟΙΜΟΣ.
ΧΟΡΟΣ Γεωργῶν Ἀθμονέων.
ΙΕΡΟΚΛΗΣ μάντις.
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.
ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.
ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.
ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.
ΔΟΡΥΞΟΟΣ.
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΚΟΡΑΙ, ΕΡΜΗΣ, ΠΟΛΕΜΟΣ, ΚΥΔΟΙΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Οι. α'. ΑΙΡ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.
Οι. β'. ἰδού.
Οι. α'. δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.
Οι. β'. καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοις.
Οι. α'. δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
Οι. β'. ἰδοὺ μάλ' αὖθις.
Οι. α'. ποῦ γὰρ, ἣν νῦν δὴ "φερες;

3. *καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοις.* Jussus alter ab altero vernula stercus adferre scarabæo, quod ille *μᾶζαν* facete appellat, officium istud hic exsecratus priori ait: *Utinam tu nunquam suaviorem hoc mazam comedas!* Perierat lepos omnis, prava scriptura *φάγοι* pro *φάγοις*. Frequentissimus hic librariorum error est, maxime in versuum fine.

4. *ἐξ ὀνίδων.* Suidas: *ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποσκήματα.*

5. *νῦν δὴ "φερες.* Sic unicus recte Berglerus. Ut in Acharn. 137. *μὴ "φερε.* Vesp. 86. *δὴ 'σθωμεν' ἰδίους.* – Est autem *ἤφερες* pro *ἴφερες*, ut *ἤμελλον, ἠδυνάμην*, aliaque similia. Valet autem *νῦν δὴ*, quod modo monui ad Nub. 786. – idem quod *ἀρτίως*. Suidas: *νὺν δὴ, ἀρτίως, ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν.* Vide Gravium ad Luciani Solœcistam p. 123. Perperam vulgo legebatur *νῦν δ'*. Pessime Cod. A. *νῦν γ' ἤφερες*. Eodem librarii errore scriptum fuit *δ' ἤφερες*, ac toties apud alios Pœtas, et apud Nostrum etiam, Vesp. 665. *δ' ἴωμεν* pro *δὴ "ωμεν*.

οὐ κατέφαγεν ;

Οι. β'. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

Οι. α'. ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

Οι. β'. ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε, πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιϊδεῖν.

Οι. α'. ἑτέραν, ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος.
τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν.

Οι. β'. ἰδού.
ἑνὸς μέν, ὦ 'νδρες, ἀπολελῦσθαί μοι δοκῶ.
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

Οι. α'. αἰβοῖ· φέρ' ἄλλην, χ' ἑτέραν μοι, χ' ἑτέραν,
καὶ τρῖβ' ἑτέρας γε.

Οι. β'. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔκ.
οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
αὐτήν γ' ἄρ' οἶσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

Οι. α'. νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.

Οι. β'. ὑμῶν δέ γ', εἴ τις οἶδ', ἐμοὶ κατειπάτω,
πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
ὃς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,

7. περικυλίσας. Sic scribi debuit. In B. περικυκλίσας : in A. περικυκλίσεας. Vulgo περικυκλήσας.

17. οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας. Ista sic interpretatur Hemsterhusius ad Lucianum T. i. p. 209. *Ego enim tantum offarum subigendo non valeo, quantum ad istum scarabæum implendum sit satis.* ratus scilicet nomine ἀντλίαν ipsum scarabæum notari. Sed quis unquam laboravit, ut sentinam impleret? solent navigantes eam exhaurire. Non ista mihi videtur metaphoræ ratio : melius, meo judicio, Scholiastes : οὐ δύναμαι ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τῆς ὑρμῆς.—καὶ ἀντλίαν τὸ ἀγγεῖον λέγει, ἐν ᾧ ἐφόρει. V. seq. vulgo legitur αὐτὴν ἄρ' οἶσω. In B. αὐτὴν γὰρ οἶσω, unde dedi αὐτήν γ' ἄρ'—Nunc vero legendum esse video αὐτήν γ' ἄρ', hoc sensu : *ipsum itaque scarabæum una cum sentina abreptum intro feram.* Nam compositio προσλαβὼν indicat duas res intro ferendas se sumturum, tametsi unicæ in vulgata lectione mentio. αὐτὴν librarius scripsit pro αὐτὸν, quia ad ἀντλίαν referri pronomen credidit. Istud autem αὐτὸν ostendit, cur poëta γ' ἄρ', non ἄρ', scripserit. Hæc dicens famulus scarabæum et vas stercore asinino plenum e scena domum infert, postea reversus cum conservo fabulatur.

φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
βρενθύεταί τε, καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
ὥσπερ γυναικὶ, γογγύλην μεμαγμένην.
ἀλλ', εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ.
ἔρειδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων,
ἕως σεαυτὸν ἂν λάθῃς διαῤῥαγείς.
οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὥσπερ παλαιστὴς, παραβαλὼν τοὺς γομφίους·
καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως
ὠδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας.
μιαρὸν τὸ χρῆμα, καὶ κάκοσμον, καὶ βορόν.
χὥτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ,
οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,

25. φαύλως ἐρείδει. *Il l'avale sans façons.* φαύλως significat *facile*, ut Lys. 566. Thesm. 711. et alibi apud Comicum sæpe. φαύλως φέρειν, *leviter ferre, parvi facere.* φαῦλον πρᾶγμα, *levis momenti negotium, res nihili*, Lys. 14. Mimnermus apud Stobæum p. 423. Florilegii Grotii:

ἀτὰρ δὴ φιλεῦσιν ἑκηβόλοι λέγειν
τὰ φαῦλα μείζω, καὶ τὰ δεῖν' ὑπέρφορα,
παρεγκύπτοντες αὐτούς.

ἐρείδειν autem, ut πατεῖν, Acharn. 835. valet *contundere leviter.* Porco φαύλως ἐρείδοντι opponitur scarabæus βρενθυόμενος, id est θρασυνόμενος, *delicias faciens, male tangens dente superbo.*

32. ἕως σεαυτὸν ἂν λάθῃς διαῤῥαγείς. Sic optime Dawesius. Vulgo fœda cum scabie: εἴως, ἕως σεαυτὸν λάθῃς διαῤῥαγείς. Nusquam apud Comicum occurrit ἕως cum subjunctivo sine ἄν. Parum me movet Priscianus, apud quem in edit. H. Putschii p. 1206. leguntur ista: *Attici εἴως ἕως, quemodo et nostri interea dum.* Aristophanis Εἰρήνῃ:

μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων
εἴως ἕως σεαυτὸν λάθῃς διαῤῥαγείς.

Virgil. in iii. Georgic.

Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus,
singula dum capti circumvectamur amore.

Quid enim inde colligas, nisi mendam inveteratam esse, et jam ante Priscianum natam? Tum libri suspecta est fides: namque in Aldina edit. fol. 241. recto elumbis ille versus non legitur, immo ne mentio quidem ulla est particularum εἴως ἕως.

40. Distinctæ personæ ad fidem codd. Vulgo, posito interrogationis signo in fine præced. versus hic et seqq. duo alteri famulo continuantur. Notum est singulis deis singula animalia a veteribus attributa fuisse, quæ eorum ἀγάλματα vocabantur. Hoc designare videtur vernula nomine προσβολὴ, quia

οὐ μὴν Χαρίτων γε.

Οι. α'. τοῦ γ' ἄρ' ἔστ';

Οι. β'. οὐκ ἔσθ' ὅπως
τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.

Οι. α'. οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος· Τόδε πρᾶγμα τί;
ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί;---κἄτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος·
Δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
ὡς κεῖνος ἀναιδῶς τὴν σπατίλην ἐσθίει.---
ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

Οι. β'. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις, 50
καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι, καὶ τοῖς ἀνδράσι,
καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω,
καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων,
ὠδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Διΐ,
καὶ φησίν· Ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ 'κκόρει τὴν Ἑλλάδα.---

animal deo πρωτοβάλλεται, vel, ut est in Av. 563. πρωτεύμασθαι.

πρωτεύμασθαι δὲ πρωτόνως τοῖσι θεοῖσιν τῶν ἱερείων, ἃς ἂν ἀρμόζῃ καθ' ἑκαστον.

Scarabæum autem dicit Jovis Fulgeratoris esse ἄγαλμα, seu πρωτοβολὴν, quia, ut fulmine nihil nocentius, ita hoc animali, cui spurcissimum pabulum præbere cogitur, nihil novit intolerabilius. Aliter hunc locum interpretatur P. Burmannus in Dissertatione *de Jove Fulgeratore* cap. vi.

44. τόδε πρᾶγμα τί; *Quid hoc rei est?* Perperam vulgo τὸ δὲ—Præc. v. pro ἅδε in Kusteri editione excusum fuit τίδε, operarum errore.

48. τὴν σπατίλην ἐσθίει. Hoc de Cleone, qui mortuus erat, quando exhibita fuit hæc fabula, Ionicus homo dicere non potest. Legendum videtur ἤσθιεν. Suidas: σπατίλη, ἡ τῶν ἀνθρώπων πόπρος· καὶ τὰ μικρὰ δίγματα, τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν συνείων. σπατίλη γὰρ τὸ δίγμα, παρὰ τὸ σπᾶσθαι. σπατοφάγος δὲ ὁ Κλέων, ἐπεὶ βορβοδίψας ἦν, καὶ μετὰ πόπρου τὰς βύρσας ἐργάζοντο.

52. καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω. Sic optime A. Vulgo ὑπὲρ τούτοις ἀνδράσι. Ad loquendi normam oportuisset ὑπὲρ τούτους. In ἀνδράσι ultima brevis sequente tenui cum liquida numeros innumeros reddit.

59. μὴ 'κκόρει. Libri nostri μὴ κόρει.

Τρ. ἔα, ἔα.
Οι. β'. σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
Τρ. ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.
Οι. β'. τοῦτ' ἔστι δῆτα τὸ κακὸν αὖθ' ὑγὼ 'λεγον.
τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·
ἃ δ' εἶπε πρῶτον, ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὑτὸν ἐνθαδί·
Πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;
ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
πρὸς ταῦτ' ἀνερρίχᾶτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν,
ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταῤῥυείς.
ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι,
εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον·
κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασε.
καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν, ὥσπερ πωλίον,
Ὦ Πηγάσιόν μοι, φησὶ, γενναῖον πτερὸν,
ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.---
ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ, τηδὶ διακύψας ὄψομαι.
οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο, δεῦρ', ὦ γείτονες.
ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
ἱππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ', ἐπὶ τοῦ κανθάρου.
Τρ. ἥσυχος, ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων·

τὴν Ἑλλάδα; sed mendose. Vide Eustathii locum, quem protulimus ad Nub. 44.

60. ἔα, ἔα. Has voces, quæ vulgo famulo continuantur, Trygæo tribuo.

63. λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. Sic bene duo codd. Solius B. in margine adscripta impressorum mendosa lectio σεαυτοῦ. Supra v. 32.

ἕως σεαυτὸν ἐν λάθρᾳ λαβὼν γλαφυρὰν ἐκκοκκίσεις.

Nub. 242.

πόθεν δ' ἐνύχρως σεαυτὸν ἐλαθὶς γιγάμενος;

Notissima phrasis, nec aliud quid magis obvium, ut mirer editores mendam non deprehendisse. σεαυτοῦ cum πόλεις conjunxit Berglerus: *evertes imprudens urbes tuas.*

67. περὶ αὐτόν. Sic bene A. Vulgo περὶ αὐτόν.

73. Αἰτναῖον. Schol. ἐκκεκμεγέθη. μέγιστον γὰρ ἔρος ἡ Αἴτνη.

82. κάνθων. Sic scarabæum appellat, nomine, quod proprie asinum significat, unde deductum κανθάριος, quia scarabæum ex asinino stercore nasci, naturæ rerum imperitum vulgus credebat.

μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν,
εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
πρὶν ἂν ἰδίῃς, καὶ διαλύσῃς
ἄρθρων ἵνας πτερύγων ῥύμῃ.
καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'·
εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἶκους
αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.

Οι. β'. ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις.
Τρ. σίγα, σίγα.
Οι. β'. ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς ;
Τρ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
Οι. β'. τί πέτει ; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις ;
Τρ. εὐφημεῖν χρὴ, καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾷν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.
Οι. β'. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φράσῃς,
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ.
Τρ. τί δ' ἄλλο γ', ἢ
ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν ;
Οι. β'. τίνα νοῦν ἔχων ;
Τρ. ἐρησόμενος ἐκεῖνον, Ἑλλήνων πέρι
ἅπαξαπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.
Οι. β'. ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ ;
Τρ. γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
Οι. β'. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
Τρ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'.
Οι. β'. ἰοὺ, ἰοὺ, ἰού·
ὦ παιδί, ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.

ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

Κο. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἆρ' ἔτυμός γε
δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει,
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων, προλιπὼν ἐμὲ,
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔξι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἶπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

Τρ. δοξάσαι ἐστὶ, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι,
ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἦν πάνυ πάμπαν.
ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

Κο. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.

Τρ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος. οὐ ναυσθλώσομαι.

Κο. τίς δ' ἡ 'πίνοια σοῦ 'στιν, ὥστε κάνθαρον
ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεοὺς, ὦ παππία;

Τρ. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη
μόνος πετεινῶν ἐς θεοὺς ἀφιγμένος.

Κο. ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ, πάτερ,

114. Versus sunt dactylici.

118. *εἴ τι φιλεῖς με.* Sic optime in B. ut legendum esse monuerat Dawesius. Vulgo *ἔστι φιλεῖς με*: sine sensu.

εἴ τι φιλεῖς με. Certissimam lectionem, codicis fide nixam, Dawesius multis exemplis confirmavit. Hinc adstrui possit ejusdem acutissimi viri emendatio in Eq. v. 1275. quam, ut minus necessariam, admittendam non duxi. Sed e memoria citasse videtur versum in Thesm. 936. quem ad eundem modum corrigit, non habita ratione eorum, quæ sequuntur, quorumque sensus ab illo versu pendet:

Ὦ Περόται, περὶ τῆς διξῆς, ἥντιν' φιλεῖς
πολίαν περοτίνειν, ἀργύριον ἢν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τι μοι.

Ineptum esset ibi legere *εἴτις φιλεῖ*, qua ratione tota corrumperetur sententia. Ceterum *ὅστις* et *εἴ τις*, *ὅ τι* et *εἴ τι* sæpe ab imperitis festinantibusque librariis commutata fuere. In Lysiæ Orat. c. Eratosthenem p. 398. ubi mendose legitur: *ἀνάξηθι οὖν μοι καὶ ἀντέρεινα, εἴ τι μὴ σὺ ἐρωτῶ.* videt quicunque græci sermonis usum habet, oratorem scripsisse, *ὅ τι ἂν σὺ ἐρωτῶ.*

120. *πάππαν.* Sic duo codd. Male vulgo *πάτταν*. Eadem menda erat in Conc. 645. et alibi, si bene memini.

121. *ἀργυρίου μηδὲ ψακάς. Argenti ne ramenta quidem; ne pulviculus quidem.* *ψακὰς* minutissimum quodvis significat. Incertus auctor Epigr. (Anal. t. iii. p. 158.)—

Ἴσον ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἄλα, κἠπὶ Διὸς νῆσος
ψάμμον ἀριθμητὴν ἀρτιάσαι ψακάδα,
ἴσον καὶ παίδων τέρψιν πόθεν.

ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.
Τρ. ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ,
ὰὰ 'κκυλίνδων, κἀντιτιμωρούμενος.
Κο. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερὸν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
Τρ. ἀλλ', ὦ μέλε, ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει,
νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
Κο. τί δ', ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος; 140
πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;
Τρ. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.
Κο. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
Τρ. ἐν Πειραεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν.

133. ἀετοῦ. Attice. Vulgo αἰετοῦ.

134. ὰὰ 'κκυλίνδων. Vulgo Ἐ' ἐκκυλίνδων.

137. Vulgo legitur:

ἀλλ', ὦ μιλία, μοι σιτίων διπλῶν ἦν.

Vertit Berglerus: *At, o miscella, duplici cibo mihi opus fuisset.* Bene quidem ea vi sententiæ. Sed non ita sonant Græca: in illis est: *duplici cibo mihi opus erat.* Quis, nisi κολυσθέντως λημῶν, non videt, particulam ἄν hic requiri, quam utique reposuissem, etiamsi nullus adstipulatus fuisset codex? Sed medicina mea non indiget Comicus. In utroque Regio liquido scriptum ὦ μίλι' ἄν μοι: unde edidi:

ἀλλ', ὦ μίλι, ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἦν.

Scribi debuit ὦ μίλι. Vide not. ad Lys. 56. et Bentleium ad Menandri fragm. p. 59. Unam e filiabus, eam quæ cum eo sermonem miscet, adloquitur Trygæus.

142. πηδάλιον. Schol. τὸ αἰδοῖον διὰ τοῦτο παίζων.

143. Ναξιουργὴς κάνθαρος. Jocus in ambiguitate significationis. Schol. πλοῖα δὲ οὕτω λεγόμενα, κάνθαρος, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ. Athenæus p. 473. ΚΑΝΘΑΡΟΣ. ὅτι μὲν πλοῖον ἔνιοι ἔφασαν πολύ. ὅτι δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω καλεῖται. Post plurima alia harum significationum exempla, versus e Menandri Nauclero profert in hunc modum a Bentleio emendatos:

ἔστι λιμὴν Αἰγαίου ἁλμυρὸν βάθος
Θεμιστίλους ἀμῦν, ὃ Στρέπτον. ὡς δὲ καλὸν
τὸν οἶδ' ἐφεστῶτ' καὶ σεσωρμένον
πρῶνες λέγω σε, τόν σε χρυσοῦν κάνθαρον.

Στ. πῶς; Ol. τὸ πλοῖον. οἶδά γ' ὄντας, ἔβλαπτ';

Στ. τὴν ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις; Ol. ἴγωγε μήν
τὴν ναῦν ἐκείνην, ἣν ἐκεῖνοι Καλλικλῆς
καλούμενος, Ἐφεσάνωξ δ' ἐκυβέρνα Θεόριος.

Turpi vitio laborabat hic versus, quod miror a nemine correctum fuisse, adeo proclive erat reponere τὸ δὲ πλοῖον ἦσαν, pro τὸ πλοῖον δ' ἦσαν.

145. Erant in Pirmeo tres portus, quorum unus a Cantharo heroë appellatus. Vide Meursii Piræeum cap. iii.

Κο. ἐκεῖνό τήρει, μὴ ϑφαλεὶς καταῤῥυῇς
ἐντεῦϑεν· εἶτα χωλὸς ὢν, Εὐρῖπίδῃ
λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ.
Τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλὰ χαίρετε.
ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζεϑ' ἡμερῶν τριῶν·
ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται.
ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,
χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων
διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
τί ποιεῖς; τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
ἴσει σαυτὸν ϑαῤῥῶν ἀπὸ γῆς,
κἆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων,
ὀρϑῶς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
ἄνϑρωπε, τί δρᾷς, οὗτος ὁ χέζων
ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις;
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις,
κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλὴν,
κἀπιφυτεύσεις ἔρπυλλον ἄνω,
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἦν τι πεσὼν
ἐνϑένδε πάϑω, τοῦ 'μοῦ ϑανάτου
πέντε τάλαντ' ἡ πόλις ἡ Χίων

– 147. Vide not. ad Acharn. 411.

163. ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων. Perperam libri, jugulato metro, σίτων. Pejus adhuc in B. σιτίων ἁπάντων.

165. ὁ Πειραεῖ. Sic recte A. Vulgo Πειραεῖ.

166. ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις. Sic Vini codd. At editt. omnes antiquiss. habent, ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις. semel tantum posito verbo, quod geminandum esse vidit Florens. Ab eo monitus Kusterus feliciter hunc locum restituit.

171. ἡ πόλις ἡ Χίων. Allusio ad proverbium Χίος ἀποστατῶν, cujus originem et vim explicant parœmiographi. παροιμία ἡ Χίων, ἐπὶ εἰρηνευόντων ἔτους, καὶ ἐνιαύσιος πρὸς τὰ ἀποστατεῖν.

ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς ἅ
Τρ. ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλ
ὠὰ 'κκυλίνδων, κἀντιτιμωρού
Κο. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζ
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τ
Τρ. ἀλλ', ὦ μέλε, ἄν μοι σ
νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς κ
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι
Κο. τί δ', ἢν ἐς ὑγρὸν π
ὥσῃς ἐξολισθεῖν τ
Τρ. ἐπίτηδες εἶχον
τὸ δὲ πλοῖον ἔ
Κο. λιμὴν δὲ τίς
Τρ. ἐν Πειραεῖ

ε σὺ,
μιαρώτατε·
μιαρῶν μιαρώτατε;
νομ'; οὐκ ἐρεῖς;
μιαρώτατος.
ο γένος εἶ; φράζε μοι.
μιαρώτατος.
ατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν;
ἐμοί; μιαρώτατος.
οὔ τοι, μὰ τὴν γῆν, ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι ποτ' ἐστί σοι.
Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
Ερ. ἦκεις δὲ κατὰ τί;
Τρ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
Ερ. ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες;

133. ἀετοῦ. Attice
134. ὠὰ 'κκυλίνδω
λίνδων.
137. Vulgo le
ἀλλ', ὃ μειλίσ
Vertit Bergle
cibo mihi opu
vi sententi
ca: in il
erat. C
videt, N
utiq'
est
r

180. πόθεν βροτοῦ μι πρεσίβαλ'— Subanditur ἐστὶ, vel φωνή.
187. ἐμοί; μιαρώτατος. Sic bene distinctum in utroque cod. posito post ἐμοί interrogationis signo:
188. Vulgo legitur:
οὔτοι, μὰ τὴν γῆν, ἔστιθ' ὡς οὐκ ἀπο-
Dawesii.

Poëtis Atticis verbo ne ἔστιν quidem, nedum ἔστινι uti permissum est. Verba sunt Dawesii, optime reponentis ἔσθ' ὅπως, ut supra v. 102. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ'. infra 306. Pl. 18. 51. 139. 871. Nub. 802. 1181. et passim.
193. δειλακρίων. Blanda miserentis compellatio. Vide ad Av. 143.

ὦ γλίσχρων, ὁρᾷς
εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.
ἔσόν μοι τὸν Δί'.
ἰὴ, ἰὴ, ἰὴ,
ἐγγὺς ἰέναι τῶν θεῶν.
θὲς ἐξῳκισμένοι.

ποῖ;
πόρρω πάνυ,
χύσ τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
ποῦ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
ποιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια, καὶ σανίδια, κἀμφορείδια.
ξ. ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;
Ερ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν,
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.
Τρ. τοῦ δ' οὕνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἶπ' ἐμοί.
Ερ. ὅτι πολεμεῖν ἠρεῖσθ', ἐκείνων πολλάκις
σπονδὰς ποιούντων· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί·
Ναὶ τὼ σιὼ, νῦν Ἀττικίων δώσει δίκην.—

γλίσχρων. Male vulgo hæc verba Mercurio continuantur, quæ tum sententiæ jussu, tum ex auctoritate Suidæ in Trygæi partes transtuli. Sic ille: Ἀριστοφάνης, Εἰρήνῃ· ὦ γλίσχρων, ἐρᾷς ὡς οὐσίν' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος. ἀντὶ τοῦ, ἐπιθυμητά. παρὰ τὸ γλίχεσθαι.

196. ἔστι οὖν μᾶλλον ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν. Perperam vulgo ἐσ' οὖν, et εἶναι pro ἰέναι.

202. κἀμφορείδια. Perperam vulgo κἀμφορίδια. In vulgatis etiam libris ἀμφορίδια recte excusum legitur Conc.—1119. Vide Dawesium Miscell. Crit. p. 214.

210. τοῦ δ' οὕνεχ'—Perperam vulgo οὕνεχ'. Vide not. ad Pl. 329.

214. ναὶ τὼ σιώ. Ne tirones quidem monendi videntur, jurandi particula ναὶ Doriensem uti eadem potestate, qua ce-

διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
οἴμ', ὡς δέδοικα, κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιὲ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ.
ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν.
κεἰ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
ἀλλ' ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ·
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

Ερ. πόθεν βροτῆ με προσέβαλ'; ὦ 'ναξ Ἡράκλεις, 180
τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;

Τρ. ἱπποκάνθαρος.

Ερ. ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σὺ,
καὶ μιαρὲ, καὶ πανμίαρε, καὶ μιαρώτατε·
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
τί σοί ποτ' ἐστὶ τοὔνομ'; οὐκ ἐρεῖς;

Τρ. μιαρώτατος.

Ερ. ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι.

Τρ. μιαρώτατος.

Ερ. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν;

Τρ. ἐμοί; μιαρώτατος.

Ερ. οὔ τοι, μὰ τὴν γῆν, ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι ποτ' ἐστί σοι.

Τρ. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς, 190
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

Ερ. ἥκεις δὲ κατὰ τί;

Τρ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

Ερ. ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες;

180. πόθεν βροτῆ με προσέβαλ'— Subauditur ὁρμὴ, vel φωνή.

187. ἐμοί; μιαρώτατος. Sic bene distinctum in utroque cod. posito post ἐμοὶ interrogationis signo:

188. Vulgo legitur:
οὗτοι, μὰ τὴν γῆν, ἔστιθ' ὡς οὐκ ἀποθανεῖ.
Poëtis Atticis verbo ne ἔστιν quidem, nedum ἔστινι uti permissum est. Verba sunt Dawesii, optime reponentis ἔσθ' ὅπως, ut supra v. 102. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ'. infra 506. Pl. 18. 51. 139. 871. Nub. 802. 1181. et passim.

193. δειλακρίων. Blanda miserentis compellatio. Vide ad Av. 143.—ω

Τρ. ὦ γλίσχρων, ὁρᾷς
ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.
Ἴθι νῦν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'.
Ερ. ἰὴ, ἰὴ, ἰὴ,
ὅτι οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς ἰέναι τῶν θεῶν.
φροῦδοι γάρ εἰσιν ἐχθὲς ἐξῳκισμένοι.
Τρ. ποῖ γῆς;
Ερ. ἰδοὺ γῆς.
Τρ. ἀλλὰ ποῖ;
Ερ. πόρρω πάνυ,
ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
Τρ. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
Ερ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια, καὶ σανίδια, κἀμφορεῖδια.
Τρ. ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;
Ερ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν,
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.
Τρ. τοῦ δ' οὕνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἶπ' ἐμοί.
Ερ. ὅτι πολεμεῖν ἠρεῖσθ', ἐκείνων πολλάκις
σπονδὰς ποιούντων· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί·
Ναὶ τὼ σιὼ, νῦν Ἀττικίων δώσει δίκην.—

γλίσχρων. Male vulgo hæc verba Mercurio continuantur, quæ tum sententiæ jussu, tum ex auctoritate Suidæ in Trygæi partes transtuli. Sic ille: Ἀριστοφάνης, Εἰρήνῃ ὦ γλίσχρων, ἐρᾷς ὅτι οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος. ἀντὶ τοῦ, ἀπιθανότατός. παρὰ τὸ γλίχεσθαι.

196. ὅτι οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς ἰέναι τῶν θεῶν. Perperam vulgo ὅτ' οὐδὲ, et εἶναι pro ἰέναι.

202. κἀμφορεῖδια. Perperam vulgo κἀμφορίδια. In vulgatis etiam libris ἀμφορίδια recte excusum legitur Conc.—1119. Vide Dawesium Miscell. Crit. p. 214.

210. τοῦ δ' οὕνεχ'—Perperam vulgo οὕνιχ'. Vide not. ad Pl. 329.

214. ναὶ τὼ σιώ. Ne tirones quidem monendi videntur, jurandi particula ναὶ Dorienses uti eadem potestate, qua ce-

εἰ δ' αὖ τι πράξαιντ' ἀγαθὸν Ἀττικωνικοὶ,
κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· Ἐξαπατώμεθα,
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν· νὴ Δί', οὐχὶ πειστέον·
ἥξουσι καὶθις, ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον.---

Τρ. ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.
Ερ. ὧν οὕνεκ' οὐκ οἶδ', εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τολοιπὸν ὄψεσθ'.
Τρ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ερ. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
Τρ. ἐς ποῖον;
Ερ. ἐς τουτὶ τὸ κάτω. κἄπειθ' ὁρᾷς
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν;
Τρ. εἶπ' ἐμοὶ,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾷν παρασκευάζεται;
Ερ. οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, ὅτι θυείαν ἐστέρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
Τρ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
Ερ. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἶμι. καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνώμην ἐμὴν,

teris Græcis est νή. Nec quia versu abhinc quinto Mercurius ait Athenienses dixisse νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ideo Lacones dicere debuerunt νὴ τὸ σώ. Audivi Germanum quemdam literatum Henrici Hoogeveeni opus DE PARTICULIS, vilioribus commissum chartis, popularibus suis super propinasse. Si sapuit, totum paragraphum ix. Sect. i. cap. xxxi. omiserit. Non enim hic νὴ τὸ σώ legendum, non magis quam Vesp. 1438. νὴ τὸν κύρον, aut Acharn. 730. νὴ τὸν φίλον, et 742. νὴ τὸν Ἑρμᾶν, ne alia memorem exempla, quæ suppeditabit index. Multoque minus, quia id plane contra usum loquendi, et particulæ potestatem esset, μὰ τὸ σώ.

219. ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον. *Si Pylum retinemus.* Id est, iterum atque iterum venient, quamdiu Pylum retinebimus. Contra manifestum verborum sensum verterat Berglerus: *etiamsi Pylum habemus.*

220. Hic versus insulse vulgo Mercurio continuatur, qui dicere debuisset ὑμιδωσὶ, ut Florenti legendum videbatur, qui non animadvertit sic jam exeusum esse in Venetis editt. sed sine auctoritate, et ex mera Zanetti conjectura. Bene se habet codd. scriptura, modo reponatur persona, quæ male omissa fuerat.

μέλλει· θαρυβεῖ γοῦν ἔνδον.

Τρ. οἴμοι δείλαιος·
φέρ', αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ἠσθόμην
καὶ τὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

Πο. ἰὼ βροτοί, βροτοί, βροτοὶ πολυτλήμονες·
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλχήσετε.

Τρ. ὦ ναξ Ἄπολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.
ὅσον κακὸν δὴ τοῦ Πολέμου καὶ βλέμματος.
ἆρ' οὗτος ἔστ' ἐκεῖνος, ὃν καὶ φεύγομεν,
ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;

Πο. ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι, καὶ πεντάκις,
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.

Τρ. τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω.
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἔστι τῆς Λακωνικῆς.

Πο. ἰὼ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα,
ἁπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.

Τρ. βαβαὶ, βαβαιάξ· ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.

Πο. ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.
οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται,
φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τάττικόν.

Τρ. οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι τέρῳ.

239. Vulgo legitur:
ὅσον κακὸν καὶ τοῦ πολίμου καὶ τοῦ βλίμματος.
Redundat syllaba. In A. posterius *καὶ* omissum, et sic constant numeri: sed sententia nulla est. Lego:
ὅσον κακὸν δὴ τοῦ Πολίμου. καὶ βλίμματος.

241. *ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν.* Supplendum videtur, *ἰσχὺς, βώμη*, vel simile quid.

242. *Πρασιαὶ*, urbs Laconicæ ditionis in Peloponneso. Ejus præ aliis meminit, quia alludit ad *πράσον*, quod in moretum immisceri solebat. *Πόλιμος* autem hic moretum confecturus inducitur: ideo mortarium in scenam effert, quo simulans se aliquid injicere, urbes et regiones nominat.

251. *διακναισθήσεται.* Harpocratio hunc versum citans in *Κεῖος*, sive eum memoria fefellerit, sive prævum codicem secutus fuerit, habet *διαλυμαίνεται.*

253. In binis codd. sic scriptus est hic versus:
οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ.
Redundat syllaba. In impressis pronomen *σοι* abest. At locum hic habere non potest *θατέρῳ*, *altero*, tanquam si de duobus definitis sermo esset: oportet *ἑτέρῳ*, absolute, *alio*. Scribendum itaque:
οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι 'τέρῳ.

τετρώβολον τοῦτ' ἔστι· φείδου τἀττικοῦ.
Πο. παῖ, παῖ Κυδοιμέ.
Κυ. τί με καλεῖς;
Πο. κλαύσει μακρά.
ἔστηκας ἀργός; οὐτοσὶ γὰρ κόνδυλος
ὡς δριμύς.
Κυ. οἴμοι μοι τάλας· ὦ δέσποτα,
μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κόνδυλον;
Πο. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων;
Κυ. ἀλλ', ὦ μέλε,
οὐκ ἔστιν ἡμῖν. ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.
Πο. οὔκουν παρ' Ἀθηναίους σὺ μεταθρέξει ταχύ;
Κυ. ἔγωγε νὴ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
Τρ. ἄγε δὴ, τί δρῶμεν, ὦ πόνηρ' ἀνθράπια;
ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας.
εἴπερ γὰρ ἥξει γε τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο, καὶ μὴ 'λθοι φέρων.
Πο. οὗτος---
Κυ. τί ἐστιν;
Πο. οὐ φέρεις;
Κυ. τὸ δεῖνα γάρ,
ἀπόλωλ' Ἀθηναίοις ἀλετρίβανος, ὁρᾷς,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.
Τρ. εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος, κἀν δέοντι τῇ πόλει,
ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.

258. In moretum allia immisceri solebant. Pugno percussus famulus herum facete percontatur, num moreto destinata allia in pugnum indideris.

261. οἴσεις παρ' Ἀθηναίους σὺ μεταθρέξει ταχύ; Pronomen σὺ, quod in libris omnibus excidit, metri ratio prorsus flagitat. In B. scriptum παρ' Ἀθηναίων.

271. εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν. Sic recte collocatæ voces in A. quæ absque codicis ope facile in ordinem reponi poterant. Vulgo fœdissima cum metri labe: εὖ γ', ὦ δέσποινα πότνι' Ἀθηναία.

Πο. οὔκουν ἕτερον δῆτ' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει, ἀνύσας τι;

Κυ. ταῦτ', ὦ δέσποθ'.

Πο. ἦκε νῦν ταχύ.

Τρ. ὦ ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας. ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλόν, ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

Κυ. οἴμοι τάλας· οἴμοι γε, κἄτ' οἴμοι μάλα. 280

Πο. τί ἐστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις;

Κυ. ἀπόλωλε γὰρ καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισι κακὸς ἀλετρίβανος.

Πο. πῶς, ὦ πανοῦργ';

Κυ. ἐς τἀπὶ Θράκης χωρία χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἶτ' ἀπώλεσαν.

Τρ. εὖ γ', εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω. ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαῤῥεῖτ', ὦ βροτοί.

Πο. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν· ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.

Τρ. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος, ὃ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας· 290

278. *νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλόν.* Schol. Apollon. Rh. ad I. 918. *λέγονται γὰρ οἱ αὐτόθι μυηθέντες ἰκανοῦσθαι εἰς ὃ ἂν εὔξωνται, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν.*

ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλόν.

δοκοῦσι γὰρ μᾶλλον σώζεσθαι οἱ τὰ μυστήρια ἰδόντες. Vide Th. Gutberlethi Dissertat. de Mysteriis Deorum Cabirorum cap. x.

281. *ἀπόλωλε τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀλετρίβανος.* Brasidam innuit, qui periit ad Amphipolim in eodem prælio, quo Cleo occisus fuit an. 3. Olymp. lxxxix. qui erat belli decimus. Vide Thucyd. l. v. cap. 10.

287. *ἀπόφερε τὰ σκεύη.* Mendose in libris *ἀπόφερε*, quod quid sit, vel significare possit, ego cum ignorantissimis scio. Simplicis *φέρω* nulla significatio hic locum habere possit. Perperam vertit Berglerus: *ablue hæc vasa.* Nihil erat, quod ablui necesse esset. Moretum, quod miscuerat Πόλιμος, quodque jam conterendum erat, sane projici nolebat. Mortarium itaque non poterat ablui. Ista domum intro ferri jubet, et servari, donec pistillum fecerit. Sic Simo initio Andriæ: *Vos isthæc intro auferte.*

ΩΣ ΗΔΟΜΑΙ, ΚΑΙ ΤΕΡΠΟΜΑΙ, ΚΑΙ ΚΑΙΡΟΜΑΙ.

νῦν ἐστὶν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δεῖνα κωλῦσαι τινά.
ἀλλ', ὦ γεωργοὶ, κἄμποροι, καὶ τέκτονες,
καὶ δημιουργοὶ, καὶ μέτοικοι, καὶ ξένοι,
καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῲ,
ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες, καὶ μοχλοὺς, καὶ σχοινία.
νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν Ἀγαθοῦ Δαίμονος.
Χο. δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
ὦ παμέλληνες, βοηθήσωμεν εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν.
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
πρὸς σέθ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε, καὶ ἀρχιλεκλόνει.
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελαντάτην.
Τρ. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
τὸν Πόλεμον ἐκβακπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες;
Χο. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
Τρ. εὐλαβεῖσθε νῦν, ἐκεῖναν δεδιότες τὸν Κέρβερον,

299. Ἄμας, ligones. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p. 337.

313. Vulgo sic legitur hic versus:

εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίττεσθαι.

Quidvis est hoc potius, quam tetrameter trochaicus. In B. scriptum est, imperfecto versu: εὐλαβεῖσθαι νῦν ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον. Excidit vox, quæ facile e glossemate vulgatæ lectionis eruitur. En molliter fluentem versum, ipsamque Comici manum:

εὐλαβεῖσθαι νῦν, ἐκεῖνον δεδίοντες τὸν Κέρβερον.

Frustra hunc locum tentaverat Florens, cui reponi posse videbatur:

εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνο, καὶ τὸν Κέρβερον δεδίττεται.

Exemplis quidem defendi possit δεδίττεσθαι, sed non ex Atticis scriptoribus, quibus δεδίττεσθαι vel δεδίσσεσθαι, terrere, timorem injicere, non vero timere signifi cat. Noster in Lys. 563.

ἴσως δ' αὖ θεῖξαι σίλλυον σίλλου σφοδρότερον, ἅπαξ ὁ Ταρτὶς, ἐδεδίσσετο τὴν ἐγχελύστυλλιν, καὶ τοὺς

μὴ ταφλάζων καὶ κεκραγὼς, ὥσπερ ἡμῖν ἐνθάδ' ἦν,
ἐμπροδὼν ἡμῖν γένηται, τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.

Χο. οὔτι καὶ νῦν ἐστὶν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
ἥτ' ἄπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰοὺ, ἰού.

Τρ. ἐξολεῖτέ μ', ὦ 'νδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀπήσετε.
ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ ξυνταράξει τοῖς θεοδῶν.

Χο. ὡς κυκάτω, καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταραττέτω. 340
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.

Τρ. τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὦ 'νδρες; μεθαμαῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
τράγμα κάλλιστον διαφθείρητε δυὰ τὰ σχήματα.

Χο. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζεσιν βούλομ'· ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς,
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.

Τρ. μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ'· ἀλλὰ ταῦτε, παῦ' ὀρχάμενος.

ἰχνεύσας κατίσιν.

Moeris: *διϊκνούμενος*, Ἀττικῶς· *ἱκνούμενος*, Ἕλληνικῶς. ad quem locum Piersonus hujus versus meminit, et proposita etiam sua conjectura, Florentis illa paulo meliore, nec tamen vera, malle se ait a melioribus libris medicinam exspectare. Sic autem elegantissimo viro venerat in mentem:

εὐλαβεῖσθ' ἵνα μὴ νῦν τὸν Κίρκεών τι δείσετε.

In illis emendationibus pronomen *ἵνα* quorsum spectet nescio. Florens refert ad *τὸ πάρεγγυον*, quod minime procedit. *εὐλαβεῖσθαι* verbum est neutrum, significans *cavere*. Sicubi apud Atticos cum accusativo constructum occurrit, nomen est rei malæ et damnosæ, contra quam adhibenda cautio. Sic Lys. 1215. *εὐλαβεῖσθαι τὸν πόνον*. At supra dicebat Chorus in versu, unde istud *τὸ πάρεγγυον* repetunt:

ἀλλ' ἀνοδύνατος τουδονὶ χαίρουσ' ἐπιρρόγματος.

Non ergo Trygæus illi dixerit, *εὐλαβεῖσθε ἵνα τὸ πάρεγγυον*. Hic vere neutralis obtinet significatio, *εὐλαβεῖσθαι, prenez garde à vous, φυλάττεσθε*. Moeris: *εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, Ἀττικῶς· εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι, Ἕλληνικῶς.*

317. Voces *ἰοὺ, ἰού*, quæ vulgo Choro continuantur, Trygæo contributæ sunt in binis codd. Interjectiones tam sunt dolentium et indignantium, quam exultantium. Haud itaque mirer, eas librarios alios Trygæo tribuisse, alios autem Choro. Postremum hoc verum esse comperio e v. 345. Proinde eas Choro reddi velim. Ad istas enim Chori exclamationes, quibus lætitiam suam significat, respiciunt Trygæi verba infra: *ἴζουσι νύθ' ὑπὸ ἰοὺ, ἰοὺ κεκραγόντε.*

319. *ξυνταράξει*. Vulgo *συνταράξει*.

323. *διαφθείρητε*. Sic bini codd. ex primariis editt. Menda edit. Frœcini, in Frobenianam recepta, *διαφθείρετε*, per alias deinceps propagata fuit, nemine reclamante. In Farreana *διαφθείρητε* vidit Berglerus, nec animadvertit alterum in sermonis et metri legem offendere.

Atque hæc perlecto sunt et illius animus, qui ea possidet.

Vide ad Acharn. 879.

Χο. ἦν' ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι.
Τρ. Φῄς γε, παύει δ' οὐδέπω.
Χο. ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.
Τρ. τουτὸ νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.
Χο. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τι σε.
Τρ. ἀλλ', ὁρᾶτ', οὔπω πέπαυσθε.
Χο. τουτογὶ, νὴ τὸν Δία,
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
Τρ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
Χο. ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τι μοί 'στ' ἀναγκαίως ἔχον.
ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα, καὶ γελῶ,
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
Τρ. μηκέτ' οὖν νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς.
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε,
καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτ'· ἤ-
δη γὰρ ἕξεσται τόθ' ὑμῖν
πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἑστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
συβαρίζειν,
ἰού, ἰού κεκραγέναι.
Χο. εἴθε μοι ταύτην ἰδεῖν γένοιτό ποτε τὴν ἡμέραν.
πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην

327. ἦν' ἰδού. Vide ad Eq. 26. Sic in A. scriptum est. In B. ἄν ἰδού.

328. ἰλυόσαι. Verbum saltationis proprium. Nub. 540. οὐδὲ κόρδαχ' ἴλυσεν, nec cordacem saltavit.

331. τουτογὶ, νὴ—In B. τοῦτο γὶ νὴ— quod e nostra lectione depravatum est. In A. τοῦτο νὴ—Vulgo τουτοδὶ, νὴ—

333. Non male legeretur ὥστε μὴ λυπεῖν μ' ἔτι.

334. μοί 'στ' ἀναγκαίως ἔχον. Vulgo μ' ἴσ'. In B. pro τι est του. Ordo est: ἀλλά μοι ἔστιν ἀναγκαίως ἔχον καὶ ῥίψαι τι τὸ δεξιτερὸν σκέλος.

339. Hic et sequens versiculus, ut eos exhibui, ita digesti et scripti sunt in B. Vulgo particula γὰρ omissa.

346. Hic versus tetrameter trochaicus esse debet, et suis nunc incedit pedibus. Vulgo soluti sunt numeri, quum sic legatur:

εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ.

In B. εἰ γὰρ γένοιτ' ἰδεῖν με ταύτην—

347. πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην. Versus est dimeter pæonicus, ut sunt quinque alii in hoc Chori cantico, nempe 351. 2. 4. 7. 9. quod qui percepit, statim animadvertit vitium vulgatæ scripturæ, πολλὰ γὰρ ἠνεσχόμην. In v. 351, male

πράγματά τε, καὶ ϛιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων·
κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν, οὐδὲ δύσκολον,
οὐδὲ τὰς τρόπας γε δήπου σκληρὸν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἀλλ' ἀπαλὸν ἄν μ' ἴδοις [350
καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
παλλαγέντα πραγμάτων.
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
πολλύμεθα, καὶ κατατετρίμμεθα, πλανώμενοι
ἐς Λυκεῖον, κἀκ Λυκείου,
σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι τε
ἀλλ', ὅ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες, ἄγε
φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'
εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη. 360

Τρ. φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.

Ερ. ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ;

Τρ. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικών.

Ερ. ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον.

Τρ. οὐκοῦν, ἢν λάχω.
Ἑρμῆς γὰρ ὢν, κλήρῳ ποιήσεις οἷδ' ὅ τι.

Ερ. ἀπόλωλας, ἐξόλωλας.

Τρ. ἐς τίν' ἡμέραν;

Ερ. ἐς αὐτίκα μαλ'.

---

inserta particula γε metrum itidem pessumdat. Eam non agnoscit cod. B. in quo scriptum, ut edidimus,

ἀλλ' ἀπαλὸν ἄν μ' ἴδοις.

Pessime in A. ἀπαλόν γ' ἄν μ' ἴδῃς.

863. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικών. Id est πάντ' ἀγαθά. Ad historiam adludit quam refert Scholiastes, et ex eo Suidas: ἐπὶ πονηρίᾳ ἐτιθέλλετο ὁ Κιλλικὼν, ὃς πρεσβεύσας Μίλητον Περικτίονι. πονηρευομένου δέ τινου πολλάκις αὐτοῦ, τί μᾶλλον ποιεῖν, ἔλεγε ΠΑΝΤΑ ΤΑΓΑΘΑ. καὶ ἔστι παροιμία· πάντ' ἀγαθά, ὡς ἔφη Κιλλικών. Vide Hesychium in Κιλλικὼν et in Δημοκλείδαι. In A. ut apud Hesychium scriptum Κιλλικὼν, melius notato accentu, quam vulgo.

865. Ἑρμῆς γὰρ ὤν, κλήρῳ ποιήσεις οἷδ' ὅ τι. Male vulgo conjunctim ὅτι. *Quum sortibus ducendis sis præses, scio quid facturus sis.* Id est: *spero propitium te mihi futurum esse.* Schol. παίζει πρὸς τὸν Ἑρμῆν. ἐπειδὴ, ὅταν πολλοὺς κατεδίκαζον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποθανεῖν, οὐκ εἰς μίαν ἡμέραν πάντες ἐφεώρων, ἀλλ' ἕκαστος ἐκληροῦτο καθημέραν, καὶ τῷ κληρωθέντι θάνατος ἐπῆν. καθημέραν οὖν εἷς μόνος ἐτελεύτα. ἴσως γὰρ ὅτι μετριπαθοῦντες, καὶ τοὺς λοιποὺς ἔσωζον. ἐπεὶ οὖν οἱ κλῆροι Ἑρμοῦ, παίζων τοῦτο λέγει.

867. οὐδὲν ἠμπόληται, ὡς ἀπολούμενος. Jocus in militiam, tanquam si ea esset

Τρ. ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω,
οὔτ' ἄλφιτ', οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπαλοώμενος.
Ερ. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε.
Τρ. κἄτα τῷ τρόπῳ
οὐκ ἡσθόμην ἀγαθὸν τοσοῦτον λαβών ;
Ερ. ἆρ' οἶσθα, θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς, ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ ;
Τρ. νῦν ἆρ' ἐμὲ
ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν ;
Ερ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
Τρ. ὲς χειρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς.
δεῖ γὰρ μυηθῆναί με, πρὶν τεθνηκέναι.
Ερ. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα.
Τρ. μὴ, πρὸς τῶν θεῶν,
ἡμῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.
Ερ. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι.
Τρ. ναὶ, πρὸς τῶν κρεῶν,
ἀ'γαὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
Ερ. ἀλλ', ὦ μέλε, ὑπὸ Διὸς ἁμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
Τρ. μὴ νῦν λακήσῃς, λίσσομαί σ', ὦ 'ρμίδιον.

certissimus pereundi modus. Milites et nautæ in expeditionem profecturi viatica sibi comparabant : quem morem equos etiam observasse facete narrat Chorus in Equit. 599.

370. Jocus est in ambiguitate verbi ἀποτέρψαι, *contritus es*, quo Mercurius significat eum jam periisse : at obsceno sensu id accipiens Trygæus, respondet : *Ego vero, quem subigi et pædicari ais, quomodo non sensi me tanto bono affici ?*

373. ἅπασ' ἀνάγκη 'σ' ἀποθανεῖν. Sic bene scriptum in B. Vulgo ἀνάγκη γ' ἀποθανεῖν. Eadem observatur scripturæ varietas in formulis πελλά γ' ἀνάγκη : πελλά 'σ' ἀνάγκη : de quibus vide quæ notavi ad Euripidis Medeam 1012.

375. δεῖ γὰρ μυηθῆναι. Credebant enim melius post mortem sibi futurum, si in vita Cereris mysteriis initiati fuissent : quod diserte ait Chorus Initiatorum in Ran. 454.

μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ φέγγος ἱλαρὸν ἔστιν,
ὅσοι μεμυήμεθ', εὐ-
ρίζῃ τε διήγομεν τρόπον
περί τε τοὺς ξένους,
καὶ τοὺς ἰδιώτας.

382. Observes Ἑρμίδιον antepenultima longa, ut et infra 924. A Σαμψάνης fit Σαμψανίδιον antepenultima brevi. Quanam analogia Ἑρμίδιον ab Ἕρμης ejusdem syllabæ quantitatem variet, vellem declarasset Dawesius, ubi de diminutivorum forma in ιδιον agit.

εἶπ' ἀρσὴ, τί πάσχεθ', ὦ ναῦται ; ἔχετ' ἐκπεπληγμένοι.
ὦ πόνηροι, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μή, λακήσεται.

Χο. μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μή, μηδαμῶς,
εἴ τι κεχαρισμένον
χοιρίδιον εἶδθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδεκὼς,
κεῖνο μὴ φαῦλον νομίζων τουτωὶ τῷ πράγματι.

Τρ. οὐκ ἀκούεις, ἃ θωπεύουσί σ', ὦ ναῦ δέσποτα ;

Χο. ἡμὶν ἀντιβολοῦσιν, ὦ ναῦ, μὴ γένῃ παλίγκοτος, 390
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·
ἀλλὰ χάρισαι, φιλαν-
θρωπότατε, καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων,
εἴ τι Πεισάνδρᾳ βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.
καί σε θυσίαισιν ἱε-
ραῖσι, προσόδοις τε μεγά-
λαισι διαπαντὸς, ὦ
δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἀεί.

383. *τί πάσχετ' ὦ 'νδρες.* Sic in A. Vulgo *ὦνδρες.*

384. *μὴ σιωπᾶτ'. εἰ δὲ μή, λακήσεται,* scilicet *ὁ Ἑρμῆς*, qui paulo ante, v. 381. dixerat *λακήσομαι.* Hic etiam active significat. Seq. v. cum *μηδαμῶς, μή, μηδαμῶς* supplendum etiam *λακήσῃς.*

388. In impressis et codd. *τοῦτο μὲ φαῦλον νομίζων* in *τῷδε τῷ πράγματι*, quæ mendosa est lectio, ut e corruptis numeris liquet. Versus est, seu potius esse debet, tetrameter trochaicus, quem vides in quinto pede claudicare. Legi possit:

τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζω τουτωὶ τῷ πράγματι.

suppresso scilicet præpositione *ἐν*, quæ pro glossa adscripta mendæ originem dedisse videtur. Melius tamen ut in textu reposui.

390. Vulgo sic legitur hic versus, numeris fœdissime corruptis:

μὴ γένῃ παλίγκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε.

In B. yoculæ *τις* et *γε* non comparent, quas a mala manu infertas fuisse, nemo non statim videt. Invenustus fuit homo, qui talem scabiem Comico affricuit. Compellatio *ὦ ναῦ* a Choro repetita, quia jam erat in præcedenti versu, imprudens omisit librarius: eam si repones, inque suum ordinem voces, elegantissimum habebis octonarium:

ἡμὶν ἀντιβολοῦσιν, ὦ ναῦ, μὴ γένῃ παλίγκοτος.

392. *χάρισαι, φιλανθρωπότατε.* In B. *χάρισαι δ φιλ*—Vulgo *χάρισ' ὦ φιλ*— Inutilis interjectio glossema est, et ejici debuit.

399. *δίσωτ', ἀγαλοῦμεν ἀεί.* Sic recte A. ut editt. omnes veteres. In B. *ἀγαλοῦμεν ἡμῶν ἀεί.* Nescio unde istud *ἡμῶν* in Kusteri editionem venerit, quæ e Vat. cod. an ex Euripidis Scho-

Τρ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ἕδρα,
ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
Ερ. κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον, ἢ πρὸ τοῦ.
Τρ. καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
Ερ. ἴθι δή, κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.
Τρ. ἡ γὰρ Σελήνη, χἠ πανοῦργος Ἥλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύουσι πολὺν ἤδη χρόνον.
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
Ερ. ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον;
Τρ. ὅτι, νὴ τὸν Δία,
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν· τούτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
Ερ. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.
Τρ. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως, τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι' Ἑρμῆ, Διϊπόλει', Ἀδώνια·

liasta ad Medeam 1034. Undecunque sit, est a mala manu. Pæonicus hic versiculus dimeter est, ut reliqui omnes in hoc cantico pæonici.

409. *Ἵνα τί δὴ τοῦτο δρᾶτον.* Sic bene scriptum in A. ut Aldus edidit. In B. *Ἵνα τι δὴ*, quam mendosam lectionem imperite invexit Ant. Fracinus. In Bern. Juntæ editione, salvo quidem metro, sed prava vocum collocatione, *Ἵνα δὴ τί τοῦτο—*

414. *παρελωτνίσην*, in tertia duali, ut sensus flagitat. Inepte vulgo *παρελίσσετον*. In utroque cod. verbum est in tertia plurali, syllaba deficiente, *παρ-ἐλεσθον*.

415. *ὑφ' ἁρματωλίας.* Paronomasia pro *ὑφ' ἁμαρτωλίας*. Schol. *δίον τίτυν, ἀντὶ ἁμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνουσι, ὅτιον ὑφ' ἁμαρτωλίας· ἀντὶ τοῦ, φυλάττουσι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν· ἄλλως. τῆς τῶν ἁρμάτων ἀνοχείας.* Confer finem parabasis Nubium.

420. *Μυστήρι' Ἑρμῆ.* Sic codd. et vett. editt. non interposita distinctione. *Ἑρμῆ* est in tertio casu : nec mirum, si quod subscribi debuit ι, non est in primariis editt. quum perpetuo in codd. omittatur.

ἄλλαι τέ σοι πόλεις, πεπαυμέναι κακῶν,
Ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ.
χ' ἅτερ' ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.

Ερ. οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἶμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦ 'νδρες· ἀλλὰ ταῖς ἅμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

Χο. ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἅττα χρὴ ποιεῖν, ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.

Τρ. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ 'φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

Ερ. σπονδή, σπονδή·
εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

Τρ. σπένδοντες εὐχώμεσθα, τὴν νῦν ἡμέραν
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν·
χὥστις προθύμως ξηλλάδῃ τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.

Χο. μὰ Δί' ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον,
ἔχονθ' ἑταῖραν, καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.

Τρ. ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

Χο. κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ

432. ἵεγγ' φιαλοῦμεν. Sic Eustathius. Vide not. ad Vesp. 1348.—τοῖσιν θεοῖς. Sic bene A. quod absque codice etiam reponi poterat. Vulgo, claudicante versu, τοῖσι θεοῖς.

436. πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν. Perperam in A. πᾶσι καλῶν κἀγαθῶν. Vide ad Thesm. 351.

437. χὥστις προθύμως ξηλλάδῃ. Sic bini codd. Vulgo χ' ὅστις προθύμως ξηλλάδει. Per Atticam crasin καὶ ὅστις coalescit in χὥστις, ut καὶ ὅ in χὠ, καὶ ὅστις in χὥστις, aliaque hujus generis multa. Male infra 672. divisim excusum fuit χὥς τις, quod leve vitium e prioribus editt. remansit. Sic καὶ ἴσον coalescit in χὠσον, quod reponendum in Thesm. 747.

σχοινίων τουτωνί, χὥστις in Διονυσίων. Eadem, qua hic, inepta, Kusterus ediderat χ' ὅστις. Ego vero male e veteribus libris καὶ ὅστις.

443. Hesychius: λίπαρνα, οἱ πλίνθοι, τὰ ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων ὑποκάτω. καὶ λιπάρνης, τὸ αὐχμηρόν.

εἰς φῶς ἀνέλθεῖν, ὦ πότνιά γ', ἐν ταῖς μάχαις
πάσχοι γε τοιαῦθ', οἷά περ Κλεώνυμος.
Τρ. καΐ τις δορυξόος, ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
Χο. κἦν τις, στρατηγεῖν βουλόμενος, μὴ ξυλλάβῃ, 450
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος·
ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ Παιών, ἰή.
Τρ. ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ΙΗ μόνον λέγε.
Χο. ἰὴ, ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω.
Τρ. Ἑρμῆ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.
Χο. Ἄρεϊ δέ.
Τρ. μὴ, μή.
Χο. μηδ' Ἐνυαλίῳ γε;
Τρ. μή.
Χο. ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλῳς.
Ερ. ὦ εἶα.

447. δορυξόος. Sic in edit. Bern. Juntm, et apud Suidam est, qui hunc versum citat in δορυξόος. Anct. Etymol. M. pag. 283. δορυξόος, ὃν τοῦ δίφυ καὶ τοῦ ξίω. οὐδεὶς δὲ λέγει Ἑλλήνων δίφυξος, ἀλλὰ δορυξόος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δίφυξος· ἔστι δὲ σίνος, ὅταν ξύσσεται τὰ δέρματα.

447. In versus 1213. legitur δορυξοῦ, quod est a recto δορυξόος, contracte nimirum pro δορυξόου.

448. ἵν' ἐμπολᾷ. Sic recte Cod. B. et libri impressi. Scriptum est ἐμπολῇ in A. et fuerit a themate ἐμπολέω, quod agnoscit quidem Henr. Stephanus in Thesauro: sed illud vereor ut sit sincerum. ἐμπολάω est apud Comicum Thesm. 452. Vesp. 444. Sophoclem, Antig. 1037.

πειρᾶσθον', ἐμπολῶντι τὸν περὶ Σάρδιον ἅλωτον.

Trachin. 93.

καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εἶδος περάσειν, ἐπεὶ πόθωτος πέρδιξ ἐμπολᾷ.

Nescio an in poëtis Atticis occurrat ἐμπολῇ.

ἵν' ἐμπολᾷ. Sinperam hanc lectionem, quam temere mutaverant, adstruunt Piersono observata ad Mœridis glossam: ἐμπολήσουσιν, Ἀττικῶς· ὠνησάμενοι, Ἕλληνικῶς.

450. κἦν τις μὴ ξυλλάβῃ. Soleece vulgo, κεἴ τις μὴ ξυλλάβῃ.

451. Vide not. ad Nub. 7.

455. τοίνυν, ἰή. Sic B. omissa quæ vulgo inseritur particula.

458. Perperam in A. ὑστέρωσι δὲ δὴ πᾶς.—τοῖσιν κάλῳς. Sic bene primarim editt. Nescio cur Kustero placuerit κάλως. Est hoc quidem in binis eodd. sed præferri debuit Attica forma. Ia. Ran. 121. ἀπὸ κάλω, non κάλου. Eq. 756. πάντα κάλων ἰξύνας.

Χο. εἶα μάλα.
Ερ. ὦ εἶα.
Χο. εἶα ἔτι μάλα.
Ερ. ὦ εἶα, ὦ εἶα.
Τρ. ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ'; οἵ' ὀγκύλλεσθ'.
οἰμώξεσθ', ὦ Βοιωτοί.
Ερ. εἶα νῦν.
Τρ. εἶα ὦ.
Χο. ἄγετον, ξυνέλκετον καὶ σφώ.
Τρ. οὔκουν ἕλκω, κἀξαρτῶμαι,
κἀπεμπίπτω, καὶ σπουδάζω;
Ερ. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;
Χο. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ', ὦ 'νθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.
Ερ. οὐδ' οἶδε γ' εἵλκον. οὐδὲν 'Αργεῖοι πάλαι,
ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἅλφιτα.
Τρ. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὦ 'γάθ', ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.
Ερ. ἆρ' οἶσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦνθ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
Χο. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἕλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια,

465. οὐ ξυλλήψεσθ'; οἵ' ὀγκύλλεσθ'. Sic optime B. Dimeter est anapæsticus. Male in A. at in primariis editt. οὐχὶ ξυλλήψεσθ'; In recentioribus vero pessime οὐχὶ οὐ ξυλλήψεσθ';—Suidas: ὀγκύλλεσθαι. ὑψαυχενεῖν, καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι. οἵ' ὀγκύλλεσθε. ἀντὶ τοῦ, οἷα ἰσχναίνεσθε μὲν τῇ σχοινίῳ, περσπωμένου ἕλκειν, οὐχ ἕλκετε δέ. ἢ, τὸν ὄγκον περιβάλλεσθε, καὶ ἀλαζονεύεσθε, καὶ ὑπερφανεύεσθε.

479. Optime hunc locum interpretatus est Palmerius, per eos qui ἔχονται τοῦ ξύλου intelligens ξυλουργοὺς, qui aratra, ligones, rastros, et alia pacis et arationis instrumenta faciebant, et ideo pacem expetebant, quia eorum artes in pace magis expetitæ et lucrosæ. At χαλκεὺς, qui arma fabricabat, pacem impedire volebat, ne suum lucrum cessaret: et ea expositio firmatur ex iis quæ satis facete ipsi artifices et fabri Athenienses in extrema fabula loquuntur.

481. Μεγαρῆς. Perperam in B. Μεγαρεῦς hic et infra 500.

ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ, νὴ Δί', ἐξολωλότες.
Τρ. οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦ 'νδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.
Ερ. ὦ εἶα.
Τρ. εἶα μάλα.
Ερ. ὦ εἶα.
Τρ. εἶα νὴ Δία.
Ερ. ὦ εἶα, ὦ εἶα. 490
Χο. μικρὸν κινοῦμέν γ'.
Τρ. οὐ δεινὸν
τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
πληγὰς λήψεσθ', ὦ 'ργεῖοι.
Ερ. εἶα νῦν.
Τρ. εἶα ὦ.
Χο. ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
Τρ. ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ κιττῶντες

484. *ὦ 'νδρες*. Sic A. Vulgo *ἄνδρες*.

491. *μικρὸν κινοῦμέν γ'.—οὐ δεινόν*. Dimeter est anapæsticus, ut strophicus versus 464. Hinc liquido patet mendosam esse vulgatam scripturam *μικρόν γε κινοῦμεν*.

493. Choro perperam vulgo continuatur.

496. Sic in impressis legitur hic versus absque ullo sensu:

ὡς κακὸν, εἴ τινες εἰσὶν ἡμῖν.

In B. scriptum est: *ὡς κακὸν εἴ τινες εἰσὶν ἐν ἡμῖν*. Quod quid sibi vellet diu quæsivi. Latentem in ea scriptura veram lectionem tandem deprehendi. Voces male divisit librarius, quum scribere debuisset:

ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

In A. etiam, ut in primariis editt. est *ἐμῖν*; sed male. Verum est *ἡμῖν*, quod ex Fracini editione in novissimas manavit: at ille mendosissime dederat: *ὡς κακὸν εἴτινες ἐν εἰσὶν ἡμῖν*. Emendationem meam postea confirmatam reperi Suidæ testimonio, qui sic etiam apud Comicum legebat, et hunc versum protulit in *κακόνοι*. Integram notam adponam: *κακόνοι. ἰχθροὶ, καὶ κακὸν νῶν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης· ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν. καὶ αὖθις· κακόνουν φαρμάκοισα σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις τούτου ἰλαθῆναι*. Exempli illius apud Comicum sedes Kusterum latuit, qui postea Suidæ loco non usus est ad Comici emendationem. Singularis *κακόνοι* apud Hesychium proştat. Apud Lysiam plus semel occurrit *κακόνοι*. Pæne gemellus est locus p. 682. edit. Reiskii: *εἰ δέ τινες κακόνοι ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πράγματα*. Pag. 603. ubi legebatur olim *ὡς κακὸν ὄντες τῷ πλήθει*, vere et eleganter emendavit Marklandus, *ὡς κακόνοι ὄντες*, quod sincerum esse ostendit oppositum in eadem periodo *εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει*. Ceterum hic versus bene vulgo tribuitur Choro, cui continuari non debebant duo sequentes.

τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρείως.

Χο. ἀλλ' εἶσ', οἱ κωλύουσιν.

Τρ. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε; 500
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη.
ὦρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω,
ἐντεῦθεν ἐχομένοις, ὅθεν νῦν ἕλκετε·
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε, πλὴν δικάζετε.
ἀλλ', εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

Χο. ἆρ', ὦ ἄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.

Ερ. χωρεῖ γε δὴ τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦ ἄνδρες, ὑμῖν.

Χο. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμεῖ. 510

Τρ. οἵ τοι γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.

Χο. ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς
καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.

498. *τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρείως.* Dimeter anapæsticus, ut strophicus versus 471. Hinc liquet mendosissimam esse vulgatam lectionem *σπᾶτ' ἀνδρικῶς*. Nihil in metris intelligebant librarii, nec illis peritiores multo fuere, quos ad hunc diem nactus fuerat Comicus noster editores. Promiscue adhibentur *ἀνδρικῶς* et *ἀνδρείως*. Nihil referre arbitratus librarius alterumne pro altero poneretur, quod sibi in calamum venit, scripsit; ut v. 491. *μικρόν γε κινοῦμεν*, pro *μικρὸν κινοῦμέν γ'*, quæ ad sensum perinde sunt, sed metrorum si spectes rationem, toto cœlo differunt. *ἀνδρείως* occurrit infra 732. Ran. 372. Thesm. 656. et alibi compluries. In Vespis roganti filio:

σιωπᾶν ποῖον ἦν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ πάντων ἥδιστον ἀνδρικώτατον;

Pater respondet v. 1200.

ἐκεῖν', ἐκεῖν' ἀνδρικώτατόν γε τῶν ἐμῶν.

Vides *ἀνδρικώτατον* et *ἀνδρεώτατον* promiscue sumi: sed ea sedes permutare, aut alterutrum eorum bis adhiberi, non pateretur metri lex.

507. Ingeniosum est hujus loci acumen, quo submonet Athenienses ut mercimoniarum opum studio se applicent, quod identidem eis suadere solebat Themistocles.

508. *λαβώμεθ'*. Sic recte in B. Perperam in impressis, metro reclamante, *λαβώμεσθ'*.

509. *χωρεῖ γε δὴ τὸ πρᾶγμα.* Sic bene in A. ut est in primariis editt. In B. *χωρεῖ γε τὸ*—syllaba deficiente. Quod vulgo legitur *χωρεῖ γί τοι τὸ*—ex Ant. Fracini editione manavit.

511. *οἵ τοι γεωργοί.* Sic B. In A. *τὸ οἱ γεωργοί*. Vulgo *νῦν οἱ γεωργοί*, quod ex editoris nescio cujus conjectura est: nam primariæ tres editt. habent, metro vacillante, *οἱ γεωργοί*.

513. *καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.* Scilicet *ἡ Εἰρήνη*, quam e fovea extrahebant. Sic optime scriptum est in B. Vulgo *καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν, ἢ' ἐγγύς*. Acute vi-

μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον.
ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.
ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς.
ὦ εἶα εἶ', ὦ εἶα εἶ',
ὦ εἶα εἶ', ὦ εἶα πᾶς.

Τρ. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος ; 520
πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
ὅτῳ προσείπω σ' ; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.
οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία·
οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.
μῶν οὖν ὅμοιόν καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ ;

Χο. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.
τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξυρεγμίας·
ταύτης δ', ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων, 530
αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
ἐπυλλίων Εὐριπίδου---

dit doctissimus Toupius Cur. nov. in Suidam p. 110. depravatam esse lectionem, in qua vox ὑγγὺς nihil aliud est quam interpretamentum alterius ὁμοῦ, quod e margine vel interlineari glossa in textum se intrusit. Emendabat itaque ad nostram lectionem quam proxime:

καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.

Hemsterhusii meminisse debebam, qui diu ante Toupium, Luciani T. i. p. 443. hunc locum emendaverat, accuratisque tractaverat, prolata etiam e Vat. cod. nostra lectione.

518. Hic versus et sequens dimetri sunt iambici, ut is qui præcessit: horum in vulgata lectione metrum non agnoscas.

523. Opora et Theoria cum Pace ex antro educebantur. Mulierculæ autem erant meretricum more ornatæ.

529. κρομμυοξυρεγμίας. ἀντὶ τοῦ ἀντλίας. ῥεμβὸς γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐργή. ἀπὸ τῶν κρομμύων οὖν καὶ τῆς ἐξέτασεως καὶ τῆς ἐργῆς συντίθησι τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ εἰώθασι κομίζειν εἰς τὸν πόλεμον. διὸ καὶ ὁ γύλιος ἐν τούτοις δεσπόζει. ἢ καὶ ὅτι ἐστιαλὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος ἐν διαφόροις ὄψεσι τὸ καὶ ζωμῶν, ἐξίδιος σύμμικτόν τινα ὁρμὴν ὄζων. Hæc Suidas e veteribus in Comicum scholiis. A sententia alienum est participium ἐγκαλυπτόμενος: aliud quid auctor scripserat.

531. τραγῳδῶν. Hic forte melius legeretur τραγῳδῶν. Mirum enim, ni artis suæ mentionem tam opportuno loco fecisset poëta: nec opus erat tragœdorum meminisse, quum postea nominentur præstantissimi illius temporis duo.

Τρ. κλαῦσαι ῎ρα σὺ,
ταύτης καταψευδόμενος. οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.
Χο. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ὑπνόν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῦς,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν.
Ερ. ἴθι νῦν, ἄθρει,
οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.
Τρ. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας.
Ερ. αἰβοῖ τάλας,
ἐκεινονὶ γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς
τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινουΐ.
Τρ. ὁ δὲ δρεπανουργὸς, οὐχ ὁρᾷς, ὡς ἥδεται,
καὶ τὸν δορυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;

536. *ὡς ἱστόν.* Impressorum omnium menda *ὡς ἱστὸν* codd. non flagitabat opem. Hi autem longe diversam lectionem exhibent *ὡς ἐγχέλυ*, quod huc retractum videtur e v. 552.

542. *κακόσωτ.* Vide ad Lys. 444.

547. *ξιφουργοῦ κεινοῦ.* Sic in binis codd. et in primariis editt. Nescio qua libidine in novitiis excusum fuerit *ἰσυ-κεινοῦ* elisa prima.

κακίσταρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινοῦ. Satin' verum est, quod paulo infra Chorus ait? *πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.* Atqui ΠΕΠΑΡΔΕ vox graeca non est. Thema est *πέρδομαι*: nam activa forma praesentis apud Comicum non occurrit: praeteritum medium *πέπαρδα*, quod occurrit supra 335. et Nub. 392. pl usquamperf. *ἐπεπάρδειν*, Vesp. 1305. aor. 2. *ἔπαρδον* futur. 2. — med. *παρδήσομαι.* Composita sunt *κατέπαρδον* et *κακίσταρδον*. Barbarum est ΠΕΠΑΡΔΑ. Impressorum omnium lectio est *πέπαρδεν*, et sic liquido scriptum in A. In B. hanc scripturam reperi *κακακέπαρδεν ἄρτι*. Est illud *κακακίσταρδεν* eodem nomine, quo simplex, vitiosum, et praeterea duabus supervacuis syllabis versum onerat: sed ex eo sponte sua enascitur genuina et sincera lectio, quam reposui. Sic Vesp. 618.

βρωμοκάμινος τοῦ σοῦ δίνου μίγα καὶ συρράτιον κακίσταρδεν.

Item in Pluto v. 618.

καὶ τῆς Πυθίας κακακαρδῶν.

549. *ἐσκιμάλισε, λοφόχρισι, ἢ κακίδακτύλισε. σκιμαλίσαι γὰρ λέγει πάντως, τὸ*

Ερ. Ἴθι νῦν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.

Τρ. ἀκούετε λεῳ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας, εἰς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ', ἄνευ δορατίου, καὶ ξίφους, κἀκοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.

Χο. ὦ πολυθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδών, προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον, ὢν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ. [560

Τρ. νῦν μὲν οὖν, ὦ 'νδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε, καὶ τὰς Γοργόνας·
εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

Ερ. ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

Τρ. νὴ Δί', ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἂν ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,
ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον. 570
ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦ 'νδρες,
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,

τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ἱππέως βαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ ἴσως, βουλόμενοι ἐφοδεῖσαι τινὰ, τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνουσι, δεῖξαι αὐτῷ. Vide ad Acharn. 444.

552. εἰς ἀγρόν. Sic A. Vulgo mendose ἐς ἀγρὸν, ut supra 536. ἐς ἱστὸν. In B. præpositio plane omissa.

557. ἔσμινός σ' ἴδών. Sic optime A. In B. pronomen exhausit præcedens litera, ἔσμινος ἴδων, claudicante versu, cui ineptum fulcrum suppositum in impressis, ἔσμινός γ' ἰδών.

567. αἱ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον. Inepte verterat Bergleras: et ventilabra refulgent ad solem. Quis fando audivit, aut vidit unquam fulgentia ventilabra? Tum quis ventilabri usus ad vitium et ficuum conserendes ordines? θρίνακες sunt τρίαινα, tridentes rastri, seu ligones: idem fere quod δίκελλαι. Mox τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ. Vide Hesychium in θρίνακ. τριαινοῦν est terram vertere, τὸ ἄνω κάτω ποιεῖν. Pro dirudere, evertere, utitur Euripides in Bac. 344.

θάλασσαν τοῦδ', ἵν' εἰσορᾶτε,
μοχλοῖς τριαίνου πάνυ κάτω ψήφου λαβὼν,
ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὕδωρ.

ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ὑμῖν,
τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,
ὧν ποθοῦμεν, ἀντὶ τούτων
τήνδε νυνὶ
τὴν θεὸν προσείπατε.

Χο. χαῖρε, χαῖρ', ὦ φίλταθ', ὡς
ἀσμένοισιν ἡμὶν ἦλθες.
σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
δαίμονα βουλόμενοι
εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
κέρδος, ᾧ ποθουμένη
πᾶσιν, ὑπόσοι γεωργι-
κὸν βίον ἐτρίβομεν.
μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα,
κἀδάπανα, καὶ φίλα.
τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα
χίδρα, καὶ σωτηρία,

573. ὑμῖν. Sic A. Vulgo ἡμῖν.

574. τῶν τε παλασίων ἐκείνων. Sic bini codd. recte. Ita apud Hesychium e literarum serie excudi debuit, ubi nunc legitur: παλασία, (scr. παλάσια) τὰ συγκεκομμένα σῦκα. καὶ διὰ τοῦ θ', παλάθια (scr. παλάθια) καὶ παλάθη. Photius ad hanc glossam citatus: παλάσια, τὰ συγκεκομμένα σῦκα, παλάθην λέγουσι, καὶ παλαθίδα. εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων πεπιεσμένα βῶλοι πλινθοειδεῖς. Male in impressis παλλασίων.

578. Hic versus et sequentes male vulgo digesti sunt.

583. ἡμὶν ultima brevi, sic flagitante metro trochaico. Perperam vulgo ἡμῖν. V. præc. legi mallem χαῖρε, χαῖρ', ὦ φίλτατε γ', ὡς. Nec aliter credo Comicum scripsisse: nam ultima nominis φίλτατε elidi non potest.

595. ἀγροίκοισιν. Sic recte A. Male vulgo omissum ν paragogicum. Versus est dimeter trochaicus.

ὥστε σὲ τά τ' ἀμπέλια,
καὶ τὰ νέα συκίδια,
τἄλλα θ' ὅσα γ' ἐστὶ φυτὰ,
προσγελάσονταί σε λαβόντ' ἄσμενα.
ἀλλὰ σοῦ σοτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
ἥδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.

Ερ. ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ', ὅπως ἀπώλετο.
πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε Φειδίας πράξας κακῶς·
εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,
πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν·
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ, τούς τ' ἐνθάδε.
ὡς δ' ἅπαξ τοπρῶτον ἤκουσ', ἐψόφησεν ἄμπελος,
καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ·
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.

Τρ. ταῦτα τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, γὼ 'πεπύσμην οὐδενὸς,
οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόη.

599. Vulgo legitur τἄλλα θ' ὅσ' ἐστὶ φυτά. qui versus dactylicus est, ut quartus hujus cantici. Sed quum praecedant duo paeonici, facillimumque sit hunc versum ad idem metrum redigere, praetuli :

τἄλλα θ' ὅσα γ' ἐστὶ φυτά.

Nec dubito, quin quartus etiam syllaba defectus sit : requiri enim videtur in eo pronomen, et multo melius omnia procederent, si legeretur :

χαῖρε, χαῖρ', ὦ φιλτάτη γ', ὡς ἀνεμέωσιν ἡμὶν ἦλθες.
σῷ γὰρ ἰδάμησιν πίθῳ,
δαίμονά σε βουλόμενοι
εἰς ἀγορὰν ἀνερπύσαι.

Quinque sunt dimetri acatalecti, quorum duo primi trochaici, medius ionicus a majore, duo ultimi paeonici sunt.

600. προσγελάσονταί σε λαβόντ' ἄσμενα. Sic bene A. et primariae editt. In B. προσγελάσεται, quod imperite invexit Ant. Fracinus, et ex Frobeniana in alias novitias manavit, reclamante nemine. Et sane miror editores illos, qui textui scholia subjecerunt, labem non animadvertisse. Nam diserte ait Scholiastes versum esse dimetrum anapaesticum acatalectum : et talis est revera, nisi malis choriambicum trimetrum catal. eum appellare. Sed ad utrumvis metri genus referas, omnino legi debet προσγελάσονταί.

615. ἐπεπύσμην. Sic cum apostropho elisum augmentum indicante scriptum in B.

616. ἠκηκόη. Attice. Vulgo ἀκηκόει.

Χο. οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
Ερ. κἄτ', ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις, ὧν ἤρχετε,
ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
οἱ δ', ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχρῶς, τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν·
κἄτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά.
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων περ ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.
Χο. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γ' ἐμοῦ
ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην.
Τρ. νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴ γε κἀμοῦ, τὸν λίθον
ἐμβαλόντες, ἐξεμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.
Ερ. κἄτα δ', ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν ὀργάτης λεὼς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν,
ἀλλ', ἅτ' ὢν ἄνευ γιλάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κἀποροῦντας ἀλφίτων,

627. οὐδὲ αἰτίων περ ἀνδρῶν. Sic ad metri normam legendum. Mendose in libris omnibus, οὐδὲ αἰτίων ἀνδρῶν γε. In B. plane omissa ultima particula, mutilo versu.

628. Suidas: παράσιτος, ὁ φιλάλλως. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ καὶ παράσιτον λέγουσιν ὅτι γὰρ παρασὰ αὐτῆς πέφυκε ἔοικε κοπτὰ τὸ χρῶμα.

629. ἢ 'γὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην. Quis non videt sic legi debere? Mendosa est librorum omnium lectio, ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεθρεψάμην. Claudicat versus in quinto pede. Emendationem præceperat Dawesius, confirmatam Euripidis versu in Medea 1349.

οἱ παῖδας, οὓς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην.

630. νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴ γε κἀμοῦ, τὸν λίθον—Hic rursus versus turpiter in libris omnibus claudicat, in quibus ἐνδίκως δῆτά γ', ἐπὶ κἀμοῦ—dactylo quintam sedem tenente. In B. sic scriptus est:

νὴ Δί', ὦ μέλ' ἐνδίκως δῆτ', ἐπὶ κἀμοῦ λίθον.

Ad numeros quidem male: sed bene, immo optime factum, quod articulum τὸν omiserit: est enim longe ineptissimum, eumque, si sapuissem, in Morbonium amandassem. Eu, ni fallor, veram Comici manum:

νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', οὕνεκ' ἐκ κἀμοῦ, λίθον
ἐμβαλόντες, ἐξεμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

635. ἔλεσαν. Perperam vulgo ἔκτεσαν.

τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ·
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδου.
εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον, ὥσπερ κυνίδι', ἐσπαράττετε.
ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα, κἀν φόβῳ καθημένη,
ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες, ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύουν τὸ στόμα,
ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους· ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης.

Τρ. παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε·
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, οὗπερ ἔστ', εἶναι κάτω.
οὐ γὰρ ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ ἡμέτερος ἔτ', ἀλλὰ σός.
ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
κεἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
καὶ λάλος, καὶ συκοφάντης,
καὶ κύκηθρον, καὶ τάρακτρον,
ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
ἀλλ' ὅ τι σιωπᾷς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

637. Suidas: δικροῖς, διφυέσι ξύλοις, δικρανίοις. Ἀριστοφάνης· δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι. τὴν Εἰρήνην λέγων. ἴδιον δὲ εἰσὶν ξύλοις, καὶ εἶσι κεκράγμασι· ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες, τῇ κραυγῇ ἐπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην.

640. ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδου. Sic recte et liquido pro φρονεῖ scriptum est in B. ut ad loquendi normam oportuit.

643. ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ. Mendose vulgo ἅττ' ἂν διαβάλοι. Facete autem verbo διαβάλλω usus est pro παραβάλλω.

648. βυρσοπώλης. Vulgo inepte ὁ βυρσοπώλης. Articulum, quem versus respuit, non agnoscit A. *Et l'auteur de toutes ces manœuvres étoit* UN *corroyeur.* Non vero, ut Berglerus, *coriarius ille,* LE *corroyeur.*

650. Vulgo sic legitur hic versus, numeris fœdissime corruptis:

οὐ γὰρ ἡμέτερός ποτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

In codd. vero sic scriptus est. In A.

οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

In B.

οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔστιν ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

Non alia mendarum fœcundior causa

Ερ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους.
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς, ὧν ἔπαθε, πολλὴν ἔχει.
Τρ. ἦδ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
Ερ. εἶφ', ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι, πρὸς ἐμ', ὦ φιλτάτη.
ἴθ', ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
εἶέν γ', ἀκούω.—ταῦτ' ἐπικαλεῖς;—μανθάνω.
ἀκούσαθ' ὑμεῖς, ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
ἐλθοῦσα, φησὶν, αὐτομάτη μετὰ τἀν Πύλῳ
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Τρ. ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
Ερ. ἴθι νῦν ἄκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
χὤς τις φίλος, κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
Τρ. εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
Ερ. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ Κλεώνυμος;
Τρ. ψυχὴν ἄριστος, πλήν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ', οὔπερ φησὶν εἶναι, τοῦ πατρός.
εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.
Ερ. ἔτι νῦν ἄκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅς τις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ Πνυκί.
Τρ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.

quam vocum transpositio: singulis in suam sedem repositis, sponte enascitur venustus tetrameter:

οὐ γὰρ ἦς' ἐκείνου ἀνὴρ ἡμίστερος ἔτ', ἀλλὰ σός.

669. *ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.* Facete: id est, coriarius Cleo rempublicam tum regebat.

675. *ψυχὴν ἄριστος.* Sic bene A. In B. *ψυχήν τ' ἄριστος*, quod depravatum e vulgato *ψυχήν γ' ἄριστος*. Istud *γε* inficetum est: mox aptum est in *πλήν γ' ὅτι*.

676. *οὔπερ φησὶν εἶναι.* Libri quidem, sed manifesta menda, *οὐκ ἦν ἄρ', ὅστις φησὶν εἶναι, τοῦ πατρός*. In B. *ὅστις*, mele pro *οὔπερ*, quod quum metro repugnaret, a sciolo mutatum fuit in *ὅστις*. Notissimus clypei abjector Cleonymus, in quem facetus hic est jocus e similitudine vocum petitus *ἀποβολιμαῖος* et *ὑποβολιμαῖος*.

αὕτη, τί ποιεῖς ; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις ;
Ερ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον, ἀχθεσθεῖσ', ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
Τρ. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου, καὶ γυμνὸς ὤν,
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
Ερ. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει.
Τρ. εὐβουλότεροι γενησόμεθα τρόπῳ τινί,
ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα·
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
Ερ. ὦ, ὦ·
οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου.
Τρ. τὰ τί;
Ερ. πάμπολλα, καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.
πρῶτον δ', ὅ τι πράττει Σοφοκλέης, ἀνήρετο.
Τρ. εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν.
Ερ. τὸ τί ;
Τρ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
Ερ. Σιμωνίδης ; πῶς ;
Τρ. ὅτι, γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.
Ερ. τί δαί ; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν ;
Τρ. ἀπέθανεν,

682. τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις ; Bona haec lectio Aut. Fracino debetur. In B. ποῖ abest. In A. ut in primariis editt. τὴν κεφαλήν σου περιάγεις.

689. γενησόμεθα. Sic A. Vulgo γενησόμεσθα.

695. ὅ τι πράττει. Sic recte in B. In A. πράττειν. Vulgo ὅ τι πράττει.

699. ἐπὶ ῥιπὸς. Sic optime in B. ut et apud scriptores omnes, qui proverbialem hunc versum laudarunt. Suidas: σαπρὸς, καὶ ἐπὶ τοῦ πολλοῦ. Εἰ-

ρωνίδης γέρων ὢν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕνεκα κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. Casaubonus ad Athenaeum xiv. 21. Paulisper inque moralis sententiae formam immutatum senarium hunc profert Plutarchus *de Pythiae Oraculis* p. 405. B.

Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. Et sic emendatae legitur in Excerptis Grotii pag. 933. Insulsissime vulgo apud Comicum ἐπὶ τῆς ῥιπός. Vide not. ad Plut. 1065.

700. τί δαί ; Κρατῖνος. Sic optime

ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.

Ερ. τί παθών;

Τρ. ἔ τι;

ὠρακιάσας. οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ὁρῶν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
χ' ἕτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθαι τῇ πόλει;
ὥστ' οὐδέποτ', ὦ δέσποιν', ἀφεξόμεσθά σου.

Ερ. ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κἄτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.

Τρ. ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθέ, καὶ δός μοι κύσαι.
ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τι σοὶ δοκῶ, 710
ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;

Ερ. οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ Βουλῇ λαβών, ἥσπερ σοτ' ἦν.

Τρ. ὦ μακαρία Βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν·
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά.

Ερ. καὶ σύ γε
ὦ 'νθρωπε, χαίρων ἄπιθι, καὶ μέμνησό μου.

Τρ. ὦ κάνθαρ', οἴκαδ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα. 720

Ερ. οὐκ ἐνθάδ', ὦ 'τάν ἐστι.

scriptum in B. quod absque eo facile reponi poterat. Vulgo mendose τί δῆ; tanquam si δῆ produci posset ante tenuem et liquidam. Vide quæ notavimus ad Thesm. 169.—ἐστίν; *vivitne? estne adhuc in vivis?* Vide not. ad Euripidis Hecubam 312.

703. ἰρῶν. Sic bene A. Vulgo ἱδών. In eodem cod. bene v. seq. scriptum πίθ' ἔστ'. Perperam vulgo spiritu aspero notatur postrema vocula.

711. τῆς Ὀπώρας κατελάσας. In Conc. 1082.

πστίρας πρστίρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

715. ὦ μακαρία Βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας. Fœdu in omnibus libris menda, sen quæ facillime poterat elui. ὦ μακαρία σὺ Βουλὴ τῆς—spondeo quartam sedem tenente.

716. ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν. Quia in triduum supplicationes decerni solebant.

717. κατέδῃ. Sic bene scriptum in B. Perperam vulgo κατέδῃ. Vide not. ad Conc. 595.

Ερ. Ἴθι νῦν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.

Τρ. ἀκούετε λεώ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας, εἰς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ', ἄνευ δορατίου, καὶ ξίφους, κἀκοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.

Χο. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδών, προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον, ὢν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ. [560

Τρ. νῦν μὲν οὖν, ὦ 'νδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε, καὶ τὰς Γοργόνας·
εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

Ερ. ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

Τρ. νὴ Δί', ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἂν ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,
ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον. 570

ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦ 'νδρες,
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,

τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ἱερέως βαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ ἵππον, βουλόμενοι ὑφορᾶσθαι τινὰ, τὸν μέσον δάκτυλον ἐνιείσαντες, διέξιππον αὐτῷ. Vide ad Acharn. 444.

552. *εἰς ἀγρόν.* Sic A. Vulgo mendose *ἐς ἀγρὸν*, ut supra 536. *ἐς ἱερόν.* In B. præpositio plane omissa.

557. *δεμνιός σ' ἰδών.* Sic optime A. In B. pronomen exhausit præcedens littera, *δεμνιος ἰδὼν*, claudicante versu, cui ineptum fulcrum suppositum in impressis, *δεμνιός γ' ἰδών.*

567. *αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.* Inepte verterat Berglerus: *et ventilabra refulgent ad solem.* Quis fando audivit, aut vidit unquam fulgentia ventilabra? Tum quis ventilabri usus ad vitium et ficuum conserendos ordines? *Θρίνακες* sunt *τρίαινα, tridentes rastri*, seu *ligones*: idem fere quod *δίκελλαι.* Mox *τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ.* Vide Hesychium in *Θρίναξ. τριαινοῦν* est terram vertere, *τὸ ἄνω κάτω ποιεῖν.* Pro *dirudere, evertere*, utitur Euripides in Bac. 344.

Θάλασσα τοῦθ', ὑπ' *ἀλαστορευτῶ*
μοχλοῖς τριαίνου πηδήσεσιν ἰφτιλον,
ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέασ' ἰρεῖ.

ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ὑμῖν,
τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
τῆς Ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,
ὧν ποθοῦμεν, ἀντὶ τούτων
τήνδε νυνὶ
τὴν θεὸν προσείπατε.

Χο. χαῖρε, χαῖρ', ὦ φίλταθ', ὡς
ἀσμένοισιν ἡμὶν ἦλθες.
σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
δαίμονα βουλόμενοι
εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
κέρδος, ᾧ ποθουμένη
πᾶσιν, ὁπόσοι γεωργι-
κὸν βίον ἐτρίβομεν.
μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα,
κἀδάπανα, καὶ φίλα.
τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα
χίδρα, καὶ σωτηρία,

573. ὑμῖν. Sic A. Vulgo ἡμῖν.

574. τῶν τε παλασίων ἐκείνων. Sic bini codd. recte. Ita apud Hesychium e literarum serie excudi debuit, ubi nunc legitur: παλασία, (scr. παλάσια) τὰ συγκεκομμένα σῦκα. καὶ διὰ τοῦ θ', πλάθια (scr. παλάθια) καὶ παλάθη. Photius ad hanc glossam citatus: παλάσια, τὰ συγκεκομμένα σῦκα, παλάθῃσι λέγουσι, καὶ παλαθίδα. εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων πεπιεσμένα βῶλοι πλινθειδεῖς. Male in impressis παλλασίων.

578. Hic versus et sequentes male vulgo digesti sunt.

583. ἡμὶν ultima brevi, sic flagitante metro trochaico. Perperam vulgo ἡμῖν. V. præc. legi mallem χαῖρε, χαῖρ', ὦ φιλτάτη γ', ὡς. Nec aliter credo Comicum scripsisse: nam ultima nominis φιλτάτη elidi non potest.

595. ἀγροίκοισιν. Sic recte A. Male vulgo omissum ν paragogicum. Versus est dimeter trochaicus.

ὥστε σὲ τά τ' ἀμπέλια,
καὶ τὰ νέα συκίδια,
τἄλλα θ' ὅσα γ' ἐστὶ φυτὰ,
προσγελάσονταί σε λαβόντ' ἄσμενα.
ἀλλὰ σοῦ σοτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν σολὺν τοῦτον χρόνον
ἥδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.

Ερ. ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ', ὅπως ἀπώλετο.
πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε Φειδίας πράξας κακῶς·
εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,
πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν σόλιν·
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
ἐξεφύσησεν τοσοῦτον σόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ, τούς τ' ἐνθάδε.
ὡς δ' ἅπαξ τοπρῶτον ἤκουσ', ἐψόφησεν ἄμπελος,
καὶ σίθος σληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν σίθῳ·
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ ταύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.

Τρ. ταῦτα τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, γὼ 'πεπύσμην οὐδενὸς,
οὐδ' ὅπως αὐτῇ σροσήκοι Φειδίας ἠκηκόη.

599. Vulgo legitur τἄλλα θ' ὅσ' ἐστὶ φυτά. qui versus dactylicus est, ut quartus hujus cantici. Sed quum præcedant duo pæonici, facillimumque sit hunc versum ad idem metrum redigere, prætuli:

τἄλλα θ' ὅσα γ' ἐστὶ φυτά.

Nec dubito, quin quartus etiam syllaba defectus sit: requiri enim videtur in eo pronomen, et multo melius omnia procederent, si legeretur:

χαῖρε, χαῖρ', ὦ φιλτάτη γ', ὡς
ἐμβέβασκεν ἡμὶν ἥλθες.
σῷ γὰρ ἰδάμαντι σίθῳ,
δαίμονά σε βουλόμενοι
εἰς ἀγρὸν ἀνερχόμεθα.

Quinque sunt dimetri acatalecti, quorum duo primi trochaici, medius ionicus a majore, duo ultimi pæonici sunt.

600. προσγελάσονταί σε λαβόντ' ἄσμενα. Sic bene A. et primarii editt. In B. προσγελάσονται, quod imperite invexit Ant. Fracinus, et ex Frobeniana in alias novitias manavit, reclamante nemine. Et sane miror editores illos, qui textui scholia subjecerunt, labem non animadvertisse. Nam diserte ait Scholiastes versum esse dimetrum anapæsticum acatalectum: et talis est revera, nisi malis choriambicum trimetrum catal. eum appellare. Sed ad utrumvis metri genus referas, omnino legi debet προσγελάσονται.

615. 'πεπύσμην. Sic cum apostrophe elisum augmentum indicante scriptum in B.

616. ἠκηκόη. Attice. Vulgo ἠκηκόειν.

Χο. οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
Ερ. κἄτ', ἐπειδὴ ᾔσθοντο ὑμᾶς αἱ πόλεις, ὧν ἤρχετε,
ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
οἱ δ', ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχρῶς, τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν·
κἄτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά.
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων πέρ ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.
Χο. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γ' ἐμοῦ
ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην.
Τρ. νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴ γε κἀμοῦ, τὸν λίθον
ἐμβαλόντες, ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.
Ερ. κἄτα δ', ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν ὀργάτης λεώς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν,
ἀλλ', ἅτ' ὢν ἄνευ γισάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κἀπορουῦντας ἀλφίτων,

627. οὐδὲν αἰτίων πιρ ἀνδρῶν. Sic ad metri normam legendum. Mendose in libris omnibus, οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε. In B. plane omissa ultima particula, mutilo versu.

628. Suidas: πορόνεως, ὡς φιλάλως. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ καὶ πορόνειον λέγουσιν· ὁ γὰρ πορτὸς αὐτῆς πόρας ἔχει κατὰ τὸ χεῖλος.

629. ἣν ἐγὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην. Quis non videt sic legi debere? Mendosa est librorum omnium lectio, ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεθρεψάμην. Claudicat versus in quinto pede. Emendationem præceperat Dawesius, confirmatam Euripidis versu in Medea 1349.

οἱ παῖδας, οὓς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην.

630. νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴ γε κἀμοῦ, τὸν λίθον—Hic rursus versus turpiter in libris omnibus claudicat, in quibus ἐνδίκως δῆτά γ', ἐπὶ κἀμοῦ—dactylo quintum sedem tenente. In B. sic scriptus est:

νὴ Δί', ὦ μέλ' ἐνδίκως δῆτ', ἐπὶ κἀμοῦ λίθον.

Ad numeros quidem male: sed bene, immo optime factum, quod articulum τὸν omiserit: est enim longe ineptissimum, eumque, si sapuissem, in Morboniam amandassem. Eu, ni fallor, veram Comici manum:

νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴγε δὴ κἀμοῦ, λίθον
ἐμβαλόντες, ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

635. ἔβλεπεν. Perperam vulgo βλέπει.

τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ·
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδου.
εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον, ὥσπερ κυνίδι', ἐσπαράττετε.
ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα, κἀν φόβῳ καθημένη,
ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες, ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύουν τὸ στόμα,
ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους· ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης.

Τρ. παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε·
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, οὗπερ ἔστ', εἶναι κάτω.
οὐ γὰρ ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ ἡμέτερος ἔτ', ἀλλὰ σός.
ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
κεἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
καὶ λάλος, καὶ συκοφάντης,
καὶ κύκηθρον, καὶ τάρακτρον,
ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
ἀλλ' ἔ τι σιωπᾷς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

637. Suidas: δικροῖς, δυσὶν ξύλοις, διηρμένοις. Ἀριστοφάνης· δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν πανηγύρεσι. τὴν Εἰρήνην λέγων. ἴδιον δὲ ἐστὶν ξύλοις, καὶ εἶπε πανηγύρεσι· ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες, τῇ πανηγύρει ἐπιτιθέασι μὴ ποιῆσαι εἰρήνην.

640. ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδου. Sic recte et liquido pro φρονεῖ scriptum est in B. ut ad loquendi normam oportuit.

643. ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ. Mendose vulgo ἅττ' ἂν διαβάλοι. Facete autem verbo διαβάλλω usus est pro παραβάλλω.

648. βυρσοπώλης. Vulgo inepte ὁ βυρσοπώλης. Articulum, quem versus respuit, non agnoscit A. Et l'auteur de toutes ces manœuvres étoit UN corroyeur. Non vero, ut Berglerus, *coriarius ille*, LE corroyeur.

650. Vulgo sic legitur hic versus, numeris fœdissime corruptis:

οὐ γὰρ ἡμέτερός τις ἔτ' ἔς' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

In codd. vero sic scriptus est. In A.

οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

In B.

οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔστιν ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

Non alia mendarum fœcundior causa

Ερ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶποι πρός γε τοὺς θεωμένους.
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς, ὧν ἔπαθε, πολλὴν ἔχει.
Τρ. ἦδ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
Ερ. εἶφ', ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι, πρὸς ἐμ', ὦ φιλτάτη.
ἴθ', ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
εἶέν γ', ἀκούω.—ταῦτ' ἐπικαλεῖς;—μανθάνω.
ἀκούσαθ' ὑμεῖς, ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
ἐλθοῦσα, φησὶν, αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Τρ. ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
Ερ. ἴθι νῦν ἄκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
χὠ τις φίλος, κἀσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
Τρ. εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
Ερ. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ Κλεώνυμος;
Τρ. ψυχὴν ἄριστος, πλήν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ', οὔπερ φησὶν εἶναι, τοῦ πατρός.
εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.
Ερ. ἔτι νῦν ἄκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅς τις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ Πνυκί.
Τρ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.

quam vocum transpositio: singulis in suam sedem repositis, sponte enascitur venustus tetrameter:

οὐ γὰρ ἴσ' ἰκεῖνος ἀνὴρ ἡμέτερος ἴσ', ἀλλὰ σός.

669. *ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.* Facete: id est, coriarius Cleo rempublicam tum regebat.

675. *ψυχὴν ἄριστος.* Sic bene A. In B. *ψυχήν σ' ἄριστος*, quod depravatum e vulgato *ψυχήν γ' ἄριστος*. Istud *γε* inficetum est: mox aptum est in *πλήν γ' ὅτι*.

676. *οὔπερ φησὶν εἶναι.* Libri quidem, sed manifesta menda, *οὐκ ἦν ἄρ', ὅστις φησὶν εἶναι, τοῦ πατρός*. In B. *ὅστις*, male pro *οὔπερ*, quod quum metro repugnaret, a sciolo mutatum fuit in *ὅστις*. Notissimus clypei abjector Cleonymus, in quem facetus hic est jocus e similitudine vocum petitus *ἀποβολιμαῖος* et *ὁπλοβολιμαῖος*.

αὕτη, τί ποιεῖς ; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις ;
Ερ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον, ἀχθεσθεῖσ', ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
Τρ. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου, καὶ γυμνὸς ὤν,
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
Ερ. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει.
Τρ. εὐβουλότεροι γενησόμεθα τρόπῳ τινί,
ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα·
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
Ερ. ὦ, ὦ·
οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου.
Τρ. τὰ τί;
Ερ. πάμπολλα, καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.
πρῶτον δ', ὅ τι πράττει Σοφοκλέης, ἀνήρετο.
Τρ. εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν.
Ερ. τὸ τί;
Τρ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
Ερ. Σιμωνίδης; πῶς;
Τρ. ὅτι, γέρων ὢν καὶ σαπρός,
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.
Ερ. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν;
Τρ. ἀπέθανεν,

682. τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις ; Bona haec lectio Aut. Fracino debetur. In B. ποῖ abest. In A. ut in primariis edittt. τὴν κεφαλήν σου περιάγεις.

689. γενησόμεθα. Sic A. Vulgo γενησόμεσθα.

695. ὅ τι πράττει. Sic recte in B. In A. πράττειν. Vulgo ὅ τι πράττει.

699. ἐπὶ ῥιπός. Sic optime in B. ut et apud scriptores omnes, qui proverbialem hunc versum laudarunt. Suidas: σαπρός, καὶ ἐπὶ τοῦ πτωχοῦ. Σιμωνίδης γέρων ὢν καὶ σαπρὸς πέρδους ἕνεκεν κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. Casaubonus ad Athenaeum xiv. 21. Paulisper inque moralis sententiae formam immutatum senarium hunc profert Plutarchus *de Pythiae Oraculis* p. 405. B. Διοῦ Σίλενος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. Et sic emendatae legitur in Excerptis Grotii pag. 933. Insulsissime vulgo apud Comicum ἐπὶ τῆς ῥιπός. Vide not. ad Plut. 1065.

700. τί δαί; Κρατῖνος. Sic optime

ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.

Ερ. τί παθών;

Τρ. ὅ τι;

ὠρακιάσας. οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ὁρῶν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
χ' ἕτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθαι τῇ πόλει;
ὥστ' οὐδέποτ', ὦ δέσποιν', ἀφεξόμεσθά σου.

Ερ. ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.

Τρ. ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθέ, καὶ δός μοι κύσαι.
ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τι σοὶ δοκῶ, 710
ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;

Ερ. οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ Βουλῇ λαβών, ἥσπερ ποτ' ἦν.

Τρ. ὦ μακαρία Βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν·
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά.

Ερ. καὶ σύ γε
ὦ ἄνθρωπε, χαίρων ἄπιθι, καὶ μέμνησό μου.

Τρ. ὦ κάνθαρ', οἴκαδ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα. 720

Ερ. οὐκ ἐνθάδ', ὦ 'τάν ἐστι.

scriptum in B. quod absque eo facile reponi poterat. Vulgo mendose *νί δί*; tanquam si δὶ produci posset ante tenuem et liquidam. Vide quæ notavimus ad Thesm. 169.—*ισνίν*; *vivitne? estne adhuc in vivis?* Vide not. ad Euripidis Hecubam 312.

703. *ἰρῶν*. Sic bene A. Vulgo *βιῶν*. In eodem cod. bene v. seq. scriptum *πίσ' ἔστ'*. Perperam vulgo spiritu aspero notatur postrema vocula.

711. *τῆς Ὀπώρας κατελάσας*. In Conc. 1082. *πωτίρας πριτίρας οὖν κατιλάσας ἀπαλλαγῶ*;

715. *ὦ μακαρία Βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας*. Fœdu in omnibus libris menda, seu quæ facillime poterat elui. *ὦ μακαρία σὺ Βουλὴ τῆς*—spondeo quartam sedem tenente.

716. *ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν*. Quia in triduum supplicationes decerni solebant.

717. *κατίδῃ*. Sic bene scriptum in B. Perperam vulgo *κατίδῃ*. Vide not. ad Conc. 595.

Τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ερ. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
Τρ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία;
Ερ. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
Τρ. πῶ; δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι;
Ερ. θάρρει, καλῶς·
τηὶ πας' αὐτὴν τὴν θεόν.
Τρ. δεῦρ', ὦ κόραι,
ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
πόθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.

Χορός.

ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες,
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα
περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖοι κλέπται κυπλάζειν καὶ κακοποιεῖν.
ἀλλὰ φύλαττε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς
ἣν ἔχομεν ὁδὸν, λόγον εἴπωμεν, χὡσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει γε.
Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαθδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς

724. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται. Schol. ἀμβροσίαν ἀντὶ τοῦ, τὴν πόσιν. Nec apud deos manenti scarabæo suavius quidquam dari poterat, juxta illud, quod dixit famulus initio fabulæ:

ἱκέραν δὲ παιδὸς ἀναιρημένος.
στερρημένης γάρ φησιν ἱστορικῶν.

725. θάρρει. Sic scribi debuit. Male vulgo θάρσει, quod Tragicis relinquendum.

728. ἱστυκότες. Perperam in A. ἱστυκότες. Frequens ista permutatio. Vide ad Thesm. 158.

733. ἣν ἔχωμεν ὁδὸν, λόγον εἴπωμεν, χὡσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει γε. Sic plane scriptum in A. Vulgo λόγων reclamante metro, omissaque in fine versus particula γε. Depravatissima in B. lectio, ἣν ἔχωμεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, ἴσα τε νοῦς ἔχει. Nomen ὁδὸν eleganter adhibent Græci pro *modo et ratione cujuscunque rei*, ut observat Kusterus ad ista in Equit. 1015.

φράζειν, Ἐρεχθέα, λογίων ὁδόν—

Sed ibi quum versum hunc *Pacis* laudaret, animadvertere poterat numeris eum solutum esse, proinde falsam esse lectionem, nec in eo λόγων ὁδὸν eodem modo construi posse, quo in *Equitum* versu λογίων ὁδόν. Valet istud ἣν ἔχωμεν ὁδὸν, *qua ratione possumus*, vel *qua ratione solemus*. Jam vero quid sibi vult Florens? *Neque vero* λόγων, *qui est jambus, turbare debet. Nam magister Hephæstion testatur apud Tragicos et Comicos iambum inter anapæstos locum habere.* Dixerit ergo etiam magister ille in eodem anapæstico versu locum habere iambum et molossum. Ad istum modum versum dimetire:

ἣν ἔχο | μεν ὁδὸν | λόγων | εἴπωμεν | χὡσα τε | νοῦς αὐ | τὸς ἔχει.

Mallem dixisset anapæsticum metrum omnes pedes admittere, quod musicæ rudibus per esset commodum.

αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.
εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
ἄξιος εἶναι φήσ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀνλιπάλους μόνος ἀνθρώπων καὶ ἔπαυσεν
ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ, καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμεῖν ἐκέλευε·
τὸν δ' Ἡρακλέα τὸν μάτην, καὶ τὸν πεινῶντα ἐκεῖνον,
τοὺς φεύγοντας, καὶ ξαπατῶντας, καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,
ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος· καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,
οὓς ἐξῆγον κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὕνεκα τουδί,
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ, τὰς πληγὰς εἶτ' ἀνέροιτο·
Ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑσριχὶς εἰσέβαλέν σοι
ἐς τὰς πλευρὰς πολλῇ σφαλιᾷ, κἀδενδρολόμησε τὰ νῶτα;---
τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύμαθ' ἁλῆναι,
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλοις, καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν ἐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας· [750
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖ,
διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροθύμους.
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἑκαλὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τέλοκυίας,
φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ'· ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων,

745. *Ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς, εἶτ' ἀνέροιτο.* Sic optime Dawesius. Manifesto vitio laborat versus in libris, nisi Hephæstio dixerit etiam *apud Tragicos et Comicos trochæum inter anapæstos locum habere.* Sic enim vulgo legitur:

Ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο.

Nihil apud Comicum frequentius occurrit, quam εἶτα sic inter participium et verbum positum, qua de structura videndus Kœnius ad Corinthum de Dial. Att. §. lxxiv. Distinctionem in hoc versu male posuit typotheta.

752. Recitati jam fuerant hi versus in *Vesparum* parabasi, unde huc eos transtulit Comicus.

756. *οἰμωξομένων.* Perperam in A. *οἰμωζομένων*, ut vulgo legebatur in Vesp. 1033.

ἀντεῖχον ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὧν οὕνεκα νυνὶ
ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς, καὶ μνήμονας εἶναι.
καὶ γὰρ πρότερον πράξας καλὰ νεῦν, ἐχὶ παλαίσρας περινοσῶν
παῖδας ἐπείρων· ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν,
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, σάλα παρασχὼν τὰ δέοντα.
πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.
πᾶς γάρ τις ἐρεῖ, νικῶντος ἐμοῦ,
κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις·
Φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ 'φαίρει
γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν,
ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

Ημ. Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους
ἀπωσαμένη, μετ' ἐμοῦ
τοῦ φίλου χόρευσον,
κλείουσα θεῶν τε γάμους,
ἀνδρῶν τε δαῖτας,
καὶ θαλίας μακάρων.
σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
ἦν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν
παίδων χορεῦσαι,
μήθ' ὑπακούσῃς, μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς·

760. *δν οὕνεκα*. Perperam vulgo *ὅτινα*.

761. *ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκός*. Sic recte in B. collocatæ voces, quas transpositas impressi exhibent cum versus labe, *εἰκὸς ὑμᾶς*. In A. idem binarum vocum ordo; sed alioqui male mulcatus versus: *ἀποδοῦναι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς δὴ, καὶ μνήμονας εἶναι.*

764. Perperam vulgo hic versus in duos divisus.

783. *ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι.* Sic scripti et distincti hi versus in codd. recte. Vulgatum *ἀντιβολεῖ* soloecum est.

ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄρτυγας οἰκογενεῖς,
γυλιαύχενας ὀρχηστὰς
ναννοφυεῖς, σφυράδων
ἀποκνίσματα,
μηχανοδίφας.
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ,
ὃ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δράμα, γαλῆν
τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.

Ημ. Τοιάδε χρὴ Χαρίτων
δαμώματα καλλικόμων
τὸν σοφὸν ποιητὴν
ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν
φωνῇ χελιδὼν
ἐζομένη κελαδῇ,

789. γυλιαύχενας. Suidas: τοὺς μακροτραχήλους. Sic figura magis erant ridicula, si exiguam staturam longum exciperet collum.

790. Hesychius: σφυράδες, τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων· οἱ δὲ, συναράδας. Vide Piersonum ad Mœrin in σχινδαλμός.

797. Versus sunt Stesichori in Orestia:

τοιάδε χρὴ Χαρίτων
δαμώματα καλλικομᾶν ὑμνεῖν,
Φοίβιον μέλος ἰξυρόν θ', ἁδρᾶς
ἅρος ἰσηχαμίνου.

Hesychius: δαμώματα, ποιήματα, δημοσιώματα. Carmina quæ publice cantantur.

800. ἠρινά. Sic bene scriptum in binis codd. Neutrum est plurale adverbialiter adhibitum. Perperam vulgo et metro reclamante ἠρινῇ, quod cum φωνῇ tanquam epitheton conjungunt. Ordo est: ὅταν μὲν ἠρινὰ χελιδὼν ἰζομένη, κελαδῇ φωνῇ. Ut hic ἠρινὰ vernо tempore, sive in Antipatri Sidonii Epigr. xxvi. ἠρινὰ sub auroram significat, quod vocabulum gemella menda in vulgatis anthologiæ libris invaserat: legebatur enim ἠθρινῇ. Integrum epigramma proponam:

Κερκίδα, τὰν ἠθρινὰ, χελιδονίων ἅμα φωνᾷ,
μιλτομίταν, ἱστῶν Παλλάδος ἁλωέναν,
τήν σε παρηβαίοντα πολιηοίζυγον ἄστραπτον,
πλωστῆρα στρωτὰς εὐδρομον ἀρτιβόνας,
καὶ πτήνας, καὶ τόνδε φιληλάκατον παλαθίσκον,
στάμονος ἀσπαστῶ καὶ πολύπας φόλακα,
πατὴρ ἀγαθοῦ Τιλίσιλλα Διοκλίος, ἃ φιλοεργὸς
ἱερὸμον Κούρᾳ θήκατο δισσότιδι.

Κούρα ἱερομίτας δισσότις est Minerva. Male in Analectis nostris excusum fuit κούρα.

χορὸν δὲ μὴ "χῃ Μόρσιμος,
μηδὲ Μελάνθιος· οὗ δὴ
πικροτάτην ὅπα γη-
ρύσαντος ἤκουσ',
ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτὸς, ἄμφω
Γοργόνες ὀψοφάγοι,
βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
γραοσόβαι, μιαροὶ,
τραγομάσχαλοι,
ἰχθυολῦμαι·
ὧν καταχρεμψαμένη
μέγα καὶ πλατὺ,
Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
ξύμπαιξε τὴν ἑορτήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Τρ. ΩΣ χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη.
μικροὶ δ' ὁρᾷν ἄνωθεν ἦστ' ἔμοιγέ τοι·
ἀπ' οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ·
ἐντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.

Οι. ὦ δέσποθ', ἥκεις;

Τρ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.

Οι. τί δ' ἔπαθες;

Τρ. ἤλγουν τὼ σκέλη, μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς.

Οι. ἴθι νυν, κάτειπέ μοι.

Τρ. τὸ τί;

Οι. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα

820. τὼ σκέλη, ut mox quinto abhinc hic legitur τὰ σκέλη.
— versu et Thesm. 24. Vulgo minus bene

πλανώμενον, πλὴν σαυτόν ;

Τρ. οὐκ, εἰ μή γε που
ψυχὰς δῦ ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.

Οι. τί δ' ἔδρων ;

Τρ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
τὰς ἐνδιαεριανερινηχέτους τινάς.

Οι. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα,
ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ ;

Τρ. μάλιστα.

Οι. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ ;

Τρ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
ἐνθάδε τὸν ΑΟΙΟΝ ποθ', ὥστε γ' εὐθέως
ΑΟΙΟΝ αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ΑΣΤΕΡΑ.

Οι. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἳ καόμενοι θέουσιν ;

Τρ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
ἱπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἱπνοῖσι πῦρ.
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών,
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
καὶ ταῦτα δράσας ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν·
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ Βουλῇ τέως.

Οι. πόθεν δ' ἔλαβες ταύτα ;

830. ξυνελέγοντ'. Sic libri. Non minus apte quadraret activa forma ξυνέλεγον. Acharn. 378.

ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἱστύλια.

Dithyrambicos autem poëtas hic irridet Comicus, eumque istis conferri debent quæ dicit Cinesias in *Avibus*.

835. De Ionis Chii memoria optime meritus est Criticorum princeps Rich. Bentleius in Epist. ad Jo. Millium. Fecerat Ion dithyrambum cujus initium a Scholiasta et Suida in διθυραμβολεσχαλα prolatum :

ἀοῖον ἀμπροφοίταν ἀστέρα μίναμεν,
Διλίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον.

Inde Comici jocus.

847. Vulgo sic legitur hic versus :

πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ ;
πόθεν ; ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Inepta lectio. Quid sibi vult ταῦτα ? *has res, negotia ista ? ces choses là.* En unquam duas mulieres designans sic aliquis locutus est ? Scripserat Comicus :

πόθεν δ' ἔλαβες ταύτα ;
πόθεν ; ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Τρ. πόθεν; ἐκ τῶν οὐρανῶν.
Οι. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ', ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
Τρ. οὔκ· ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές. 850
Οι. ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δᾶ καταφαγεῖν
ταύτῃ τι;
Τρ. μηδέν. οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν,
οὔτ' ἄρτον, οὔτε μᾶζαν, εἰπθοῦ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
Οι. λείχειν; ἆρ' αὐτῇ καὶ λεκάνην σκευαστέον;
Χο. εὐδαιμονικῶς ὁ πρασ-
βύτης, ὅσα γ' ἔστ' ἰδεῖν,

ταῦτα dualis est, ultima longa. *Undenam vero has accepisti mulierculas?* Quum accentum male notasset incautus librarius, metrum vacillare animadvertens sciolus fulorum infersit σὺ, quod ille sibi habeat: nos eo non indigemus.

ταύτα, dualis feminini generis, ut Acharn. 527. πίομα.

855. λείχειν; ἆρ' αὐτῇ καὶ λεκάνην σκευαστέον; Hæc est optima lectio. Male autem olim excusum καὶ κανᾶ, quod certe depravatum est. Quid enim, obsecro, *canistris* usus est Oporæ, cui Trygæus nec panem, nec mazam, nec aliud quicquam apponendum esse dixerat, quia ambrosiam apud superos *lingere* solita, mortales cibos fastidit? Quis unquam conjectura ariolari potuit, cur famulus quærat, an ei *canistra* parare debeat? Nonne hic versus pro insulsissimo haberi debuit? Non aliter eum exhibent A. et princeps editio. In secunda excusum, καὶ κανδκευαστέον, sic conjunctim, ut procul dubio scriptum reperit in codice quo usus est Bern. Junta. In B. scriptum, ἆρ' αὐτῇ κανᾶ σκευαστέον; Demum Ant. Fracinus edidit, ἆρ' αὐτῇ καὶ λεκάνη σκευαστέον; quam ineptissimam lectionem receperunt Veneti, et tanto probavit opere Bergler us, ut eam in versione expresserit. *Lingere, inquis? ergo ei hic etiam paranda erit.* Ambrosia scilicet. Scitum profecto coquum, qui ambrosiam etiam parare potuerit! Sunt ista omnia nihil aliud quam librariorum alucinationes, perinde spernendæ. Serus quidem, sed non falsus acuminis fuisse mihi videor, qui veræ lectionis vestigia tandem deprehenderim, salsamque Comico reddiderim jocum, ex illo genere, quo maxime delectatur. Est autem nequissimus. Quo Trygæus usus fuerat verbo λείχειν, id alio sensu accipit famulus, nempe pro *medios lambere viros*: ideoque percontatur, an mulieri pelvim parare debeat, in quam τὸν ἀκάθαρτον ῥέοντα, immundum exspuat rorem, et sumta aqua spurcitiem oris ablut. Sensui hujus versus declarando pene sufficerit Martialis distichon, quod exhibuimus ad Ran. 1308.

856. Vulgo legitur perquam inficete:

εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρασ-
βύτης, ὅσα γ' ἔστ' ἰδεῖν,
ταῦτα ταῦτα πράττων.

Particulam γε in primo versiculo insertam non agnoscit A. Reliquas sordes ipsi purgavimus. Ordo est: ὁ πρασβύτης ἰδεῖν, ὅσα γ' ἔστ' ἰδεῖν, εὐδαιμονικῶς ταυτὶ πράττων.

ταυῦν ὧδε πράττει.

Τρ. τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα ;

Χο. ζηλωτὸς ἔσει, γέρον,
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος.

Τρ. οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι ;

Χο. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.

Τρ. οὔκουν δικαίως ; ὅστις, εἰς ὄχημα καυθάρο βὰς,
ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

Οι. ἡ παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς καλά·
ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμοῦς ξυμπλάττεται,
καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ.

Τρ. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ Βουλῇ.

Οι. τίς ἔσθ' αὕτη ; τί φῄς ;

Τρ. αὕτη Θεωρία 'στὶν, ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν Βραυρῶναδ' ὑποπεπωκότες·
σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις.

Οι. ὦ δέσποτα,
ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.

Τρ. εἶεν· τίς ἔσθ' ὑμῶν δίκαιος ; τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ Βουλῇ λαβών ;
οὗτος, τί περιγράφεις ;

Οι. τὸ δεῖν', ἐς Ἴσθμια
σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.

869. σησαμοῦς. Sic legendum : non, ut vulgo, σησαμῆ. In A. scriptum σησάμους.

874. ὑποπεπωκότες. Sic bene A. quod e Scholiastæ expositione in textum merito revocavit Berglerus. In aliis libris est ὑποπεπωκόσεις, quæ sæpissime permutari observavi ad Lys. 395. Conc. 140.

876. πρωκτοπεντετηρίδα. Quia *Brauronia* quinto quoque anno agitabantur. Vide Meursium in Græcia Feriata.

879. Locus paulo obscurior, Berglero neutiquam intellectus. Conspecta Theoria, famulus libidine inflammatus, ne rumpatur tentigine, manu utitur amica. Inde facile omnia explicantur.

Τρ. οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς, τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ.
καταθήσομαι γὰρ εἰς μέσους αὐτοὺς ἄγων.
Οι. ἐκεινοσὶ νεύει.
Τρ. τίς;
Οι. ὅστις; Ἀριφράδης,
ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν.
Τρ. ἀλλ', ὦ μέλε,
τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρᾶτα τὰ σκεύη χαμαί.
Βουλή, Πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστ' εὐθέως ἅραντας ὑμᾶς τῷ σκέλη
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάῤῥυσιν. 890
τουτὶ δ' ὁρᾶτε τοὐπτάνιον ὑμῖν καλόν.
διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικεν ἄρ'· ἐνταῦθα γὰρ
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ Βουλῇ ποτ' ἦν.
ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἔξεσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὖριον καλὸν πάνυ,
ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
παίειν, ὀρύττειν, πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε,
ἡνίκα γε κέλης κέλητα παρακελητιεῖ, 900
ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·

885. Vide secundam parabasin *Equitum* v. 1274.

890. *ἀνάῤῥυσις* vocabatur secundus *Apaturiorum* dies. Sed obscena in his est allusio ad *τὴν τοῦ σπέρματος ῥύσιν*.

891. *τοὐπτάνιον ὑμῖν καλόν*. Sic bene A. omissa particula *ὡς*, quae vulgo, metro reclamante, inseritur. *Ἑπτάνιον* coquinam significat. *Sed impudentissimus iste obscenas interea partes* Theoriae *monstrat. Porpterea dixit κεκάπνικεν. Nam pars illa tanquam fumo nigra est, διὰ τὰς τρίχας*. E notis Florentis.

892. *διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικεν ἄρ'· ἐνταῦθα γάρ*. Monui ad Pl. 815. versum hunc sic legendum esse. Vulgo *κεκάπνικεν' ἄρ'*. Sed Secunda in *κεκάπνικεν'* brevis est: proinde claudicat versus ex illa scriptura.

900. *ἡνίκα γε*. Sic bene A. In B. *ἡνίκα δή*, reclamante metro: vulgo *ἡνίκα δὴ* contra loquendi usum.

ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι
περὶ ταῖσι κάμπαις ἡνίοχοι πεπτωκότες.
ἀλλ', ὦ Πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
Ἰδ', ὡς προθύμως ὁ Πρύτανις παρεδέξατο.
ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

Χο. ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
της ἐστὶν ἅπασιν, ὅσ-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.

Τρ. ὅταν τριγᾶτ', εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.

Χο. καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.

Τρ. φήσεις, ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.

906. Τὸ, ὡς προθύμως. Perperam vulgo Τὸ' ὡς προθύμως. In B. scriptum, Ὡσ' ὡς—glossa scilicet pro genuina lectione, quam reposuimus. Nihil est in superioribus, quod facile non intelligatur e notis in praecedentes fabulas. στρατοπεδὸν ἰσάνει schema innuit, de quo ad Lys. 231. et ad Eq. 1386. πίλης in re venerea quid sit, declaratum in nota ad Lys. 60. Faceta in metaphora pergens, ἄρμενα v. 901. dicit pro σώματα. Explicatur προσπαίσαι e Lysistrata v. 227.

καπὸς παρέλκει, κοὐχὶ προσπίνδαται.

Denique languentis penis post rem peractam imago postremis versibus depingitur.

907. *Prytanum avaritiam carpit, ut qui gratis petitorem nullum in Senatum admitterent, inluciarum forensium nomen praetexentes.* Vulgo enim dicebant: ἐκεχειρία ἐστὶν, οὐ δυνάμεθα πίνειν. Etsi non tam amarent ἐκεχειρίαν, quam τοὺς ἔχοντάς τι ἐν ταῖς χερσίν. Verba sunt Sam. Petiti ad Leg. Att. p. 273. Alludit etiam ad ἐνέχειν τὰν χεῖρα, quod προστίθην dixit in Thesm. 937.

ὦ Πρύτανι, περὶ τῆς δεξιᾶς, ἥντις φιλεῖ πολλὰν προστίθην, ἀργόριον ἦν τις δῷ.

916. φήσεις, ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν. Olim legebant φήσεις, εἰ δῆτ' ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν. Sic vero versus justo longior est, in quo pes totus redundat. In A. vox νέου omissa: in B. vocula εἰ δῆτ' omissa, sententia affirmativa, absque interrogationis signo in fine. Verum hoc est et sincerum.

φήσεις, ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν. In duabus primariis edit. legitur hic versus, ut scriptus est in A.

φήσεις εἰ δῆτ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου λεπαστήν;

mendose, quia spondeus est in sexta sede. Ant. Fracinus vocem νέου e codice interuit; recte quidem: nam in ea vis major est sententiae: sed spurias voces, quae ejiciendae erant, male retinuit. Lectionem ab eo invectam exhibent novissimae editiones, juxta quam versus justo longior est, toto pede extra numerum excurrente. Vera est ea, quam in cod. B. serius quam par fuerat animadversam, reponimus. Nec tamen codices

Χο. καὶ, πολήν γε τῶν θεῶν, ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
Τρ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τρυγαῖος ὠδημονεὺς ἐγώ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημάτην ἅμιλον,
καὶ τὸν γεωργικὸν λεών, Ὑπέρβολόν τε παύσας.
Χο. ἄγε δή, τί νῶν ἐντευθενὶ ποιητέον;
Τρ. τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;
Χο. χύτραισιν; ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμίδιον;
Τρ. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε Λαρινῷ βοΐ;
Χο. βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν τοι δέοι.

executiendi erant, ut ex illis eruceretur hæc lectio. Si vel Kusterus vel ego editiones diligentius inspexissemus, eampse, plane ut hic proposita est, reperissemus in Frobeniana et in binis minoribus Batavis. Scilicet vidit Gelenius, qui sic e conjectura emendavit, voculas σέ δῆτ' a mala manu huc revocatas fuisse e v. 863. Eadem sententia sic affirmative sine interrogatione expressa est Equit. 1388.

918. Τρυγαῖος ὠδημονὶς ἐγώ. Hic et pequens versiculus in unum vulgo conjuncti sunt, omisso nomine Τρυγαῖος. Ut ego exhibui, sic scripti et digesti sunt in B. Metri autem ratio requirit, ut scribatur, ὠδήμονὶς quod cod. B. exhibet Ἀδημονίδη.

Prima in Ἀδημονὶς corripitur. Dicitur autem per crasin Atticam ὠδήμονὶς pro ὁ Ἀδημονὶς, ut ὄχων, ὤνησε, ὠνιῶ. Vide ad Nub. 1274. Hujusmodi crasin fuisse infinita. Sic vero scribi in senario ex metrica ratione minime necesse erat, et optime constat metrum in vulgata lectione:

πολλῶν | γὰρ σ' | ὑμῖν ἄξ | ιος Ἀδ | ημο | νεὺς ἐγώ.

Alibi occupatum animum habebat Dawesius, quando numeros illos vitii damnavit. Quod autem pro ἄξιος reponat αἴνιος, ut in Acharn. v. 633. id non ita hic probo, ut in altero loco. Illic sententia ex ipsa colligitur Chorum significare velle, poëtam suum Atheniensibus bonorum multorum causam exstitisse:

φασὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος
ὑμῖν ὁ ποιητής.

Hic vero πολλῶν ἄξιος sententia satis aptum est, ut locum tueri possit: nec video cur πολλῶν ἄξιος, ut πολλοῦ ἄξιος, græce non dicatur. Hoc forte observe in Lysiæ orat. contra Theomnestum initio: καὶ δὶ αἰσχρὸν μοι εἶναι δοκεῖ, περὶ σοῦ τοιούτου, οἷόν περ πολλοῦ ἀξίου γεγενημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει, μὴ τιμωρήσασθαι τὸν τοῦτο εἰργασμένον. In πολλῶν ἄξιος ellipsis est substantivi τιμῶν, vel similis alius.

923. Vide Suidam in χύτραις ἰδρυτέον.

926. βοΐ—βοηθεῖν. Jocus e paronomasia. Sunt apud Romanum Comicum talia innumera: sed apud eum non memini exemplum legere, quod ad hunc versum laudat Berglerus, pernix pernicies esset. Nescio an ille Plauti locum mendæ suspectum habuerit, volueritque emendare, quod monituru fuisse pro suo more videtur. Est ergo pernix pernicies dubitanter. Legatur in Captivis iv. 3. hi versus:

Quanta pernis pestis venist! quanta labes larido!
quanta sumini abeumedo! quanta callo calamitas!

Τρ. ἀλλ' ὑὶ ταχείᾳ καὶ μεγάλῃ ;
Χο. μὴ, μή.
Τρ. τιή ;
Χο. ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.
Τρ. τί δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν ;
Χο. οἱ.
Τρ. οἱ ;
Χο. ναὶ μὰ Δί'.
Τρ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν 930
τὸ ῥῆμά γ'.
Χο. ἐπίτηδές γ', ἵν', εἰ τῇ 'κκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοι τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς Οἱ.---
Τρ. εὖ τοι λέγεις.
Χο. καὶ τἄλλα γ' ὥσιν ἤπιοι·
ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἁμοὶ τοὺς τρόπους,
καὶ τοῖσι συμμάχοισι πραότεροι πολύ.
Τρ. ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
Χο. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γε, χ' ἡ Τύχη καταθοῖ,
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ 940
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
Τρ. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύραισι καὶ δή.

quanta laniis lassitudo! quanta porcinariis!

Simile est istud in Men. iv. 2. 46. *palla pallorem incutit.*

929. *σί δὲ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν.* Legendum mihi videtur *τῷ δὲ*, id est *σίνι δὲ*—Istud *σί* male repetitum e v. 925. Post scriptam hanc notam, aliud in Fracini editione quærens, forte animadverto eum sic edidisse, *τῷ δὲ*—et ex eo Frobenium, ita ut mirer bonam illam lectionem in Kusterianam non immigrasse.

932. *Ἵν', εἰ τῇ 'κκλησίᾳ ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοι τις*—Sic scripserat Comicus. Ex interlineari glossa irrepsit in textum *ὡς*, et *οἱ*, quo sententia carere non potest, extrusit. Inepta est vulgata lectio:

ἐπίτηδές γ', ἵν' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοι τις.

Nihil frequentius ellipsi istæ præpositionis *ἐς*. Perinde est *λέγειν τῷ δήμῳ* et *ἐν τῷ δήμῳ*, *λέγειν τῇ ἐκκλησίᾳ* et *ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ*.

942. *Θύραισι.* Vide not. ad Thesm. 69.

Χο. ἐπείγετε νῦν, ἐν ὅσῳ
σοβαρὰ θεοῦδεν κατέχει πολέμου
μετάτροπος αὖρα.
νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς
εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

Τρυγαῖος.

τὸ κανοῦν πάρεσιν, ὁλὰς ἔχον, καὶ σέμμα, καὶ μάχαιραν, καὶ πῦρ γε τουτὶ, κοὐδὲν ἴσχει, πλὴν τὸ πρόβατον, ἡμᾶς.

Χο. οὔκουν ἀμιλλήσεσθον; 950
ὡς, Χαῖρις ἦν ὑμᾶς ἴδῃ,
πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος, κἄτα, τοῦτ' εὖ οἶδ' ἐγὼ,
φυσῶντι καὶ πανουμένῳ
προσδώσετε δήπου.

Τρ. ἄγε δὴ, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα,
περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

Οι. ἰδού· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

Τρ. φέρε δὴ, τὸ δαδίσιν τόδ' ἐμβάψω λαβών.
σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν, 960
καὐτός τε χερνίπτου, παραδοὺς ταύτην ἐμοὶ,

947. Post hunc versum in codd. meis et in primariis editt. lacuna est usque ad v. 1013. Qui deerant versus lxiv. primus ex integriore codice protulit in lucem Ant. Fracinus.

951. ὡς, Χαῖρις ἦν ὑμᾶς ἴδῃ. Sunt hi versus omnes iambici, quorum labem Fracinus non animadvertit. Turpiter claudicat: ὡς, ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ.

953. τοῦτ, κἄτα, τοῦτ' εὖ οἶδ' ἐγὼ,
φυσῶντι—

Contra vero in metricam legem peccat, si in pyrrichium δεῖ, ut vulgo, desinat.

957. ἐπιδέξια, una voce. Vide Valckenarium ad Hippol. 1360. Male Fracinus, et ex eo reliqui, divisim ἐπὶ δεξιά.

959. τὸ δαδίσιν. In Fracini editione δαδίσιν, depravatum ex δαλίσιν. Vulgatissimum est, quod alibi observavi, proclivem lapsum in permutatione literarum Δ. Λ. multis mendis ortum dedisse. Suidas veram hujus loci lectionem adfirmat. δαλίσιν. οὕτως οἱ Κωμικοὶ διὰ τοῦ λ. Φέρε δὴ τὸ δαλίσιν τόδ' ἐμβάψω. ἰδίσιον γὰρ παθαίρειν ἀποβάπτοντες τοῦ πυρός. οἱ δὲ δαδίσιν γράφουσι. Erudita est ad illum Suidæ locum Kusteri nota. Hesychius: δαλίσιν. δαλόν. ἢ παῖς ἱερατικὴ εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὸν χέρνιβα, καὶ περιφαίνειν τὸν βωμόν. Hujus moris mentio est apud Comicum in Lys. 1129.

οἱ μιᾶς ἐν χέρνιβος
βωμοὺς περιφαίνοντες—

Et apud Euripidem Hercule Fur. 950.

μίλλων δὲ δαλὸν χωρὶς δεξιᾷ φέρων,
εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης τέκος.

καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπτε τῶν κριθῶν.

Οι. ἰδού.

Τρ. ἔδωκας ἤδη ;

Οι. νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων, ὅσοιπερ εἰσὶ, τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.

Τρ. οὐχὶ γυναῖκες ἔλαβον ;

Οι. ἀλλ' ἐς ἑσπέραν
δώσουσιν αὐταῖς ᾧ' ὄνδρες.

Τρ. ἀλλ' εὐχώμεθα.
τίς τῇδε ; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί.

Οι. τούτοις φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.

Τρ. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας ; 970

Οι. οὐ γὰρ, οἵ τινες,
ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ,
ἐς ταυτὸ τοῦθ' ἑστᾶσ' ἰόντες χωρίον ;

Τρ. ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', εὐχώμεσθα δή.
ὦ σεμνοτάτη βασίλεια, θεὰ

965. Jocus est in ambiguitate significationis. κριθὴ enim, ut ἐρέβινθος, virile membrum notat. Suidas : κριθὴ, τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον· τὸ δὲ γυναικῶν, μόρσιμον. καὶ κριθίδιον ὑποκοριστικῶς. Pro μόρσιμον in scholiis a Fracino editis est βόσιμον. Vide Hesychium in βόσιμος.

966. ἐς ἑστίαν. Hic, ut Conc. 1047. edere debebam εἰς ἑστίαν.

967. δώσουσιν αὐταῖς ᾧ' ὄνδρες. Sic ; ut congruat cum præcedenti αἱ γυναῖκες.

968. Nescio cur recentiores editores a Fracino desciverint, cujus lectionem revocavimus, mutata tamen interpunctione, quam ille pessime statuerat. Adludit ad sacrificiorum ritum, in quibus præco clamabat τίς τῇδε ; Respondebat vero sacris operantium turba, πολλοὶ κἀγαθοί. Ideo Trygæus dicit : τίς τῇδε ; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί ;

At in Kusteri editione Trygæo tribuuntur hæc verba sensu cassa : τίς τῇδε ποῦ ποτ' ἐστί ; hulcque famulus respondet, πολλοὶ κἀγαθοί.

969. τούτοις ; Fracinus τοῦτοι. Perperam nam articulum ὁ loco pronominis demonstrativi non adhibent Comici. Vide ad Plutum 44.

971. ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονί. Sensus paulo obscurior. Vult Scholiastes Trygæum cum famulis Chori personas aqua perfudisse ridiculi causa. καταχεῖ δὲ αὐτῶν (τῶν χορευτῶν) ὕδωρ ἐπὶ γέλωτι, πρὸς οὐδὲν ἐπέρχ. Qua in explicatione præter ipsam explicationem nihil est ridiculi. Non enim quæ præcedunt ad χορευτὰς referuntur, sed ad ipsos spectatores. καταχεῖν ὕδωρ metaphorice idem significat, quod πλύνειν Acharn. 381. Eupl. iv πλυνὸν ποιεῖν, Pl. 1061. id. est λοιδορεῖν.

φύτευ' Εἰρήνη,
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
Χο. δέξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτη,
νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ', ἅπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν·
κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσιν
κἄτ', ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσιν.
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
Τρ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
ἡμῖν, οἵ σου τρυχόμεθ' ἤδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη.
λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς,
ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους, αἷς σταμυλλόμεθ'
εἰς ἀλλήλους· μίξον δ' ἡμᾶς
τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
φιλίας χυλῷ, καὶ ξυγγνώμῃ
τινὶ πραστέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

981. Quod meretricum hic describitur artificium, id mulieribus laudi vertitur in Thesm. 797.

πῶν ἐκ θαρρῶν παρακύπτουσιν, ζητοῦ τὸ καινὸν τυθιάζουσ·
κἄν αἰσχυθῶσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐκτήκεται
κἀξῆς παρακέκυφεν ἔσω τὸ καινόν.

Piget monere ν paragogicum quoties ad metri praescriptum addiderim.

990. Ex hoc loco manifesto liquet prodiisse hoc drama anno belli xiii. id est Olymp. xc. an. i. Archonte Astyphilo. In σοῦ τρυχόμεθα subauditur πόθῳ. *Enotis Palmerii.*

991. παρακεκυφότ. βοᾶν, παρακλᾶν. Θερίζειν. Lys. 490.

οἱ παῖς δρέπειν ἐκέλευσεν,
οἷόν τιν' ἀπρακεκυφότ' ἐκόπτειν.
ἐντεῦθεν, παρακλᾶν ἐκέλευσεν.

992. In *Lysistrata* 554.

ὁμαλὸν ποιεῖ Λυσιμάχας ἡμᾶς τε τοῖς Ἕλλησι πολεμεῖσθαι.

καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων,
σικύων τρυφώων, μήλων, ῥοιῶν,
δεύλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·
καὶ Κωπαΐδων ἐλθεῖν ἐπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς. κἄτα Μελάνθιον
ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν·
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν·
εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας,

ΟΛΟΜΑΝ, ΟΛΟΜΑΝ, ΑΠΟΧΕΙΡΩΘΕΙΣ

τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·
τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.

Οι. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν.

Τρ. ἀλλ' οὐ θέμις.

Οι. τιὴ τί δή;

Τρ. οὐχ ἥδεται δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ' αἱματοῦται βωμός. ἀλλ' εἶσω φέρων,
θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔνεγκε,
χ' οὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

Χο. σὲ δὴ θύραισι χρὴ μένοντα νῦν
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως

1014. τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας. Id est, ut Acharn. 894. dixit, τὰς ἐνεστευλωμένας.

1018. τὸν ὄν. Sic duo codd. et primariæ editt. e quibus a Bergler bene revocatum fuit. In Frobeniana τὸν δὲ, typothetæ, ut videtur, errore. Nomina ista permutata fuerant etiam in Av. 566.

τά τε προσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.

Τρ. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

Χο. πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρὴ
σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὁπόσα
χρεών ἐστι τὸν σοφῇ δόκιμον
φρενὶ, πορίμῳ τε τόλμῃ;

Τρ. ἡ σχῖζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
καὶ τὴν τράπεζαν οἶσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

Χο. τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσειεν
ἄνδρα τοιοῦτον, ὅστις πόλλ' ἀνατλὰς, ἔσωσε τὴν ἱερὰν πόλιν;
ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὢν
ζηλωτὸς ἅπασιν.

Οι. ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τῷ μηρῷ λαβών·
ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.

Τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.

Οι. ἰδοὺ πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

Τρ. ἅπτα καλῶς νῦν ταῦτα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.

1029. Multa in horum versuum vulgata lectione scabies:

ἐστὶ χρεὼν τόν γε σοφῇ δόκιμον
φρενὶ καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ.

Ineptum est γε in priori versiculo: ineptior adhuc articulus τῇ in altero. Absolute πορίμῳ τόλμῃ dicere debuit Comicus, ut σοφῇ φρενὶ. Horum uni non magis articulus adjungi debuit, quam alteri. Imperitum Grammaticum hæc redolent, ad præceptam animo formam metra redigentem. Sunt vero versiculi lati iambici, sic optime scripti et digesti in B.

χρεὼν ἐστὶ τὸν σοφῇ δόκιμον
φρενὶ, πορίμῳ τε τόλμῃ.

χρεὼν in unam syllabam coalescit.

1031. τὸν Στιλβίδην. Fuit Stilbides haruspex celebris, quem Athenienses ad expeditionem Siculum secum duxerunt. Illius meminit etiam Eupolis in versibus a Scholiasta prolatis:

τόν' οὖν μιτίλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων;
πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης;

Dixerat paulo ante Trygæus: *Nonne tibi videor, ut peritus haruspex, cremia ponere?* Nunc vero in eodem persistens joco ait: *Incensi ligni fumus haruspicem ledit.* Sed pro *haruspice* Stilbidem nominat. Nulla hic allusio ad στίλβειν *splendere*, quod esset perpol quam frigidum.

1037. In binis codd. male οὐχὶ μὴ παύσῃ ποτ' ἂν ζηλωτὸς—

τίς ἆρα ποτ' ἐστίν;

Οι. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται·
μάντις τις ἔστιν.

Τρ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης.

Οι. αὐτός γέ που 'σθ' ὁ χρησμολόγος, ὀὐξ Ὠρεοῦ.
τί ποτ' ἄρα λέξει;

Τρ. δῆλος ἔσθ' οὗτός γ', ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.

Οι. οὔκ· ἀλλὰ κατὰ τὴν κνίσσαν εἰσελήλυθε. 1050

Τρ. μὴ νῦν ὁρᾷν δοκῶμεν αὐτόν.

Οι. εὖ λέγεις.

Ιε. τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηί, καὶ τῷ θεῶν;

Τρ. ὄπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

Ιε. ὅτῳ δὲ θύετ', οὐ φράσεθ';

Τρ. ἡ κέρκος ποιεῖ
καλῶς;

Οι. καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.

Ιε. ἄγε νυν ἀπάρχου, κἆτα δὸς τἀπάργματα.

Τρ. ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον.

Ιε. ἀλλὰ ταυταγὶ
ἤδη 'στὶν ὀπτά.

Τρ. πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.

Ιε. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. 1060

Τρ. μεμνήμεθα.
ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον;

Ιε. ἢν φράσῃς.

Τρ. μὴ διαλέγου
νῷν μηδέν· Εἰρήνῃ γὰρ ἱερᾷ θύομεν.

1055. *ποτὶ καλῶς*; Sic, ut in B. interrogative.

1060. Hic ut in aliis impressis omnibus, ita etiam in binis codd. distinctæ sunt personæ pessimum ad modum. Eas e manifesta loci sententia in ordinem optime restituit in versione Berglerus, quem et nos secuti sumus. In binis codd. scriptum in v. 1062. *ἱερᾷ*, non, ut vulgo, *ἱερά*. *Sanctæ Paci sacra facimus.*

Ιε. ὦ μέλεοι θνητοὶ, καὶ νήπιοι---
Τρ. ἐς κεφαλήν σοι.
Ιε. οἵ τινες, ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες,
συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροπῖσι πιθήκοις---
Οι. αἰβοῖ, βοῖ.
Τρ. τί γελᾷς;
Οι. ἥσθην χαροπῖσι πιθήκοις.
Ιε. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες.
Τρ. εἶθε σοῦ εἶναι
ὄφελεν, ὃ 'λαζὼν, οὑτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
Ιε. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκις θνητοὺς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν---
Τρ. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
Ιε. οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τότε πρῶτον---
Τρ. τοῖς ἀλσί γε παστέα ταυτί.
Ιε. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσι
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ
ἕως ἡ σφενδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
τουτάκις οὔπω χρὴν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
Τρ. ἀλλὰ τί χρῆν; ἡμᾶς οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
ἢ διακαυνιάσαι, πότεροι κλαυσούμεθα μείζω,

1066. αἰβοῖ, βοῖ. Sic optime scriptum in A. Vulgo αἰβοῖ, αἰβοῖ. pessumdato, ob reduudantem syllabam, versu.

1067. ἀλωπεκιδεῦσι. Sic bini codd. et priscæ editt. recte. Nescio unde in recentiores venerit ἀλωπεκίδευσι. Sincera forma est ἀλωπεκιδεῦς, ut πιλαργεκιδεῦς Av. 1356. πιρισσεκιδεῦς apud Suidam in Χαιρεδεῦς. Vide Valckenarium in Annotat. ad Theocriti Adoniaz. 121.

1077. ἕως ἁ—Sic scriptum oportuit, non, ut vulgo, ὡς ἁ. Nullibi ὡς adhibetur pro ἕως, dum, donec, quamdiu. Apud Homerum Ἰλ. ο'. 539.

ἕως ὁ τῷ ὀλίγοι μίνυν, ἕτι δ' ἔλπετο νίκην.

Eodem modo heroicis priscis poëtis ἕως ἁ pes erat spondeus, coalitis in unam duabus primis syllabis.

1081. διακαυνιάσαι. Hesychius: διακαυνιάσαι, παυσαι γάρ, ὁ πλῆξος. Vide Interpp. ad mendosam glossam διακαυσαι.

ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
Ιε. οὔ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Τρ. οὔ ποτε δειπνήσεις τοῦ λοιποῦ γ' ἐν Πρυτανείῳ,
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
Ιε. οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Τρ. ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
Ιε. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
Τρ. ὅπερ κάλλιστον δήπου ποιεῖ ποιήσειν Ὅμηρος·
Ὡς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
Εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσαντ' ἱερείῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·
χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
Ιε. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
Τρ. ἀλλ' ὁ σοφός τοι, νὴ Δί', Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν·
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
Ιε. φράζεο δὴ, μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
ἴκτινος μάρψῃ.
Τρ. τοῦτ' μέντοι σὺ φυλάττου,
ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
ἔγχει δὲ σπονδὴν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.

1097. Versus sunt Homeri ex Iliadis *ι*. 63, 64.

1099. *μή πως σι δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας ἴκτινος μάρψῃ.* Male hæc vertit Berglerus: *Ne dolo aliquo mentem tuam decipiens* TE *milvius prehendat.* Nempe constructionem sic instituebat: *μήπως σι ἴκτινος μάρψῃ, φρένας ἐξαπατήσας δόλῳ.* At vero ordo est: *μήπως σι ἐξαπατήσας φρένας δόλῳ ἴκτινος μάρψῃ*—Quid? *τὰ σπλάγχνα*, de quibus est sermo. Prodigiosum, si milvus Trygæum unguibus prehensum abrepturus fuisset. *ἐξαπατήσας σι φρένας* est pro *ἐξαπατήσας σου φρένας.* Elegantis hujus constructionis exempla apud quosvis poëtas obvia. Noster Av. 497.

—*καὶ λωποδύτης παῖσι ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον.*

985.

—*χρὴ σύστιν αὐτὸν πλησιὸν τὸ μεταξύ.*

Ach. 1029.

ὑπάλιψον ἱερήν μι τὼ 'φθαλμὼ ταχύ.

Vide quæ notavimus ad Æschyli S. Th. 836. Ceterum post *μάρψῃ* punctum, quod est signum absolutæ sententiæ, poni non debuit. Imperfectus enim est Hieroclis sermo, quem perculsus his vocibus *ἴκτινος μάρψῃ* Trygæus abrumpit. *Vide ne dolo aliquo mentem tuam decipiens milvus, corripiat*—TR. *Istuc tu cave.*

Ις. ἀλλ', εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω.
Τρ. σπονδή, σπονδή.
Ις. ἔγχει δὴ κἀμοί, καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
Τρ. ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὺ δ' ἀπελθεῖν.
ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
Ις. πρόσφερε τὴν γλῶτταν.
Τρ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.
Ις. σπονδή.
Τρ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον. 1110
Ις. οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων;
Τρ. οὐ γὰρ οἷόν τε
ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρίν κεν λύκος οἷν ὑμεναιοῖ.
Ις. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων.
Τρ. ἄλλως, ὦ 'τὰν ἱκετεύεις·
οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύσετε
μετὰ νῷν.
Ις. τί δ' ἔγαγε;
Τρ. τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.
Ις. οὔ τοι, μὰ τὴν Γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά. κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
Τρ. παῖ, παῖε, παῖε τὸν Βάκιν.
Ις. μαρτύρομαι.
Τρ. κἄγωγ', ὅτι τένθης εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ. 1120

1112. πρὶν ἂν λύκος οἷν ὑμεναιοῖ. Sic liquido scriptum est in B. cum levi tamen in accentu menda, πρὶν ἂν—Satis temere, ne gravius dicam, auctor *Doctrinæ Particularum* p. 1099. Devarium reprehendit, vere asserentem πρὶν ἄν cum subjunctivo semper construi; quod ille ut falsum esse evincat, priorem illum adducit Comici versum, in quo ὑμεναιοῖ optativum esse ait. Nescio quibus græcæ linguæ rudimentis optimus ille vir eruditus fuerit: at ego, qui Clenardi Institutionibus, Caninii Hellenismo, Welleri Grammatica usus sum, ubique vidi subjunctivi verborum in όω, seu tertiæ conjugationis contractorum, secundam et tertiam singularem contrahi in οῖ. χρυσόῃς, χρυσοῖς. χρυσόῃ χρυσοῖ. Proinde ὑμεναιόῃς, ὑμεναιοῖ.

1119. παῖ, παῖε, παῖε τὸν Βάκιν. Sic optime Dawesius. Excidit in libris omnibus prima hujus versus syllaba.

παῖ' αὐτὸν, ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
Οι. σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων,
ἃ 'λάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὦ θυηπόλε;
ἤκουσας; ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ.
οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον;
Ημ. ἤδομαι, ἤδομαι,
κράνους ἀπηλλαγμένος,
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις, 1130
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων,
συγκέας τῶν ξύλων, ἅττ' ἂν ᾖ
δανότατα τοῦ θέρους
ἐκπεπιεσμένα,
κἀνθρακίζων τοῦ 'ρεβίνθου,
τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
χᾆμα τὴν Θρᾷτταν κυνῶν,

1122. *τουτονὶ* eundem haruspicem notat, ipsum Hieroclem. Nescio quid Berglerus de alio sacerdote Hieroclem comitante somniaverit, fretus loco in *Ranis* pessime ab interpretibus accepto, aliisque aliarum fabularum locis, in quibus compellantur famuli, *quos nemo antea putasset adfuisse.* Nimirum quia personæ mutæ sunt, eorum in personarum syllabo mentio facta non fuit; sed per se satis intelligitur eos in scena adfuisse. Hic vero nullus alius est in scena sacrificus præter Hieroclem, qui prodierat pellibus aliquot involutus, quas nempe e sacris quibus eodem die præfuisse fingitur, abstulerat, juxta morem ad Thesm. 758. et Pl. 1185. observatum.

1132. *μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων.* Sic bini codd. recte, et ad sensum, et ad metrum, ut ex collatione antistrophici versus 1164. liquet. Perperam vulgo *ἑτέρων.*

1133. Vulgo legitur *οὐκ ἐν τῷ τῶν ξύλων, ἅττ' ἂν ᾖ*—sine ullo sensu. Pejus in A. si quid pejus esse potest, *οὐκ ἐάσω τῶν ξύλων.* Manifesta sinceræ lectionis vestigia. ΣΤΓΚΕΑΣ ab imperito librario mutatum fuit in ΟΤΚ ΕΑΣ. Certum est scripsisse Comicum vel *ξυνίας* vel *συγνίας.* Hoc, quod prætuli, ad depravatam lectionem propius accedit. *Comburens ligna aridissima.* De hoc participio vide Piersonum ad Mœrin p. 231. *ξυνίας*, esset *in camino urens.* Hoc fere adsecutum fuisse Berglerum video, qui conjecit *ἰανίας.* Vim verbi *ἰάλλειν* explicat Toupius ad Suidam iii. 285.

1138. *χᾆμα τὴν Θρᾷτταν κυνῶν.* Male olim legebant *κινῶν.* Versus enim

τῆς γυναικὸς λουμένης.
οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη σπαρμένα, 1140
τὸν θεὸν δ' ἐπιψεκάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα·
Εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Καμαρχίδη;
ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου.
οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ πάρδακὸν τὸ χωρίον·

hic trochaicus est, vel esse debet, dimeter catalect. ut antistrophicus 1170. At vero claudicaret, spondeo tertiam sedem tenente, siquidem prima in *κινῶν* longa est. Eadem hunc versum invasit corruptela, quam primus observavi in Ran. 543. ubi pro *κινῶν ἐρχησερίδ'*, statui reponendum esse *φιλῶν ὀρχησερίδ'*. Nec me illius emendationis admodum pœnitet. Certum est enim *φιλεῖν* eo quo dixi sensu a Græcis usurpatum fuisse. Sic Latini etiam *amare* adhibent. In Plauti *Rudente* ii. 6, 7. percontanti Sceparnionem lenoni quanam facie essem mulierculæ, quas in fano Veneris sedere dixerat, respondet ille:

Scitula.

vel ego AMARE utramvis possim, si probe appotus siem.

Quin vero *φιλῶν* hic etiam reponam obstat codicis B. scriptura, ad quam olim non adverteram, quamque nunc primum deprehendo. Liquido exhibet *τὴν Θρῇτταν κινῶν*. Quum sæpissime librarius illius codicis literas *ι* et *υ* commutarit: quod et plerisque omnibus solemne est, haud affirmarim in *Ranarum* loco, ubi distincte *κινῶν* scripsit, scribere etiam *κινῶν* eum debuisse, ut nec satis scio an ex errore hic *κινῶν* scripserit, quum ob oculos habuisset *κινῶν*. Utut ista sunt, certum est *κινῶν* hic metrum respuere, *κινῶν* vero, *oscitans*, et metro et sententiæ apprime convenire. Alibi etiam verba illa commutata vidimus. In Acharn. 1209. ubi bene vulgo legitur, adstipulante eodem codice:

τί μι τὸ κινεῖς;—*τί μι σὺ δάκνεις*;

alii duo Regii habent *κινεῖς*, quod pravum esse, sententia, maxime vero metrum ostendit. Est enim versus ille dimeter iambicus, cujus in secundam sedem spondeus recipi non potest. Nec reluctabor, si quis in *Ranarum* supradicto versu pro *κινῶν* vel *φιλῶν*, reponendum censeat *κινῶν*, e quo probabilius est vulgatum ortum fuisse, quam e glossa, ut alioquin haud inepte conjeceram.

1140. *ἔσθ' ἥδιον*. Sic recte in B. Vulgo claudicante versu, *ἐστιν ἥδιον*.—*ἢ τυχεῖν ἐσπαρμένα*, nimirum *τὰ σπέρματα*, quod perinde est ac si dixisset *ἢ ἐσπάρθαι μὲν ἤδη*. Nullam causam video cur Marklandus ad Iphigeniam A. 254. legerit *ἢ 'σπαρῆναι*, pro *ἢ ἐσπαρεῖν*.

1142. *τηνικαῦτα*. Sic ad metri legem scriptum oportuit. Vulgo *τηνικάδε*. Illud rursus occurrit 338. et infra 1171. 1176. Pejus in A. *ἀλλά μοι εἴ δ' ἐν τηνικάδε*—

1148. *πάρδακὸν, βόθυνον*. Ita Scholiastes et Hesychius.

καἰξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω·
ἦν δὲ καὶ τυός τις ἔνδον, καὶ λαγῶα τέτταρα,
εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἄττα, κἀκυδοιδόπα·
ὧν ἔνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
μυρρίνας αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
χἄμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωστάτω,
ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
εὖ ποιοῦντος, κωφελοῦντος,
τοῦ θεοῦ τἀρώματα.

Ημ. ἡνίκ' ἂν ἀχέτας
ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
διασκοπῶν ἥδομαι
τὰς Ληναίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἤδη·
τὸ γὰρ φίτυ πρῳῶν φύει·
τόν τε φήληχ' ὁρῶν οἰδαίνοντ'·
εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων,
ἐσθίω, κἀπέχω,
χἄμα φήμ', Ὧραι φίλαι· καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
κἄτα γίγνομαι ταχὺς
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον, ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,

1158. τοῦ θεοῦ τἀρώματα. Versiculus hic est et esse debet dimeter trochaicus catalecticus, ut et ultimus altexius epirrhematis, quicum hunc congruere necesse est. Kusterus istud si animadvertisset, nunquam venisset illi in mentem, depravatam esse lectionem, scribendumque τἀρώματα. Vide, si tanti est, illius iudicium in ἀρώματα.

1164. τὸ γὰρ φίτυ πρῳῶν φύει. Scholiastes legisse videtur πρῳῶν, quod exstat in Vesp. 264. τῶν πανσίμων ἄττα μή 'στι πρῳῶν. Istud πρῳῶν pro scriptura compendio accepit librarius codicis. A. pleneque scripsit πανσῳῶν.

1171. Sententia cum hoc versu non absolvitur: quod sequitur μᾶλλον refertur ad v. 1161. Ἥδομαι διασκοπῶν τὰς ἀμπέλους μᾶλλον, ἢ προσβλέπων ταξίαρχον. Perperam hujus versus in fine punctum vulgo positum; sed quod longe ineptius est, titulus cubitum longis literis exeuntis sententiam intersecat, ejusque nexum lectorem non sinit animadvertere.

τρεῖς λόφους ἔχοντα, καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
ἣν δέ που δέῃ μάχεσθαι ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὴ βέβαπται βάμμα χεζικηνικόν·
κᾆτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱπταλεκτρυών,
τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος.
νἱκα δ' ἂν οἶκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
τὸς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τὸς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. Αὔριόν γ' ἔσθ' ἡ ξοδος·
τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἤδειν ἐξιών·
εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Παυδίονος,
εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν ἔθει κακὸν βλέπων ὀπόν.
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀλροίκους δρῶσι· τοὺς δ' ἐξ ἄστεος
ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
πολλὰ μὲν δή μ' ἠδίκησαν,
ὄντες οἶκοι μὲν λέοντες,

1173. φοινικῆν ὀξεῖαν πάνυ. Berglerus vertit: *rubram galeam acutam admodum*. Quam concinnum sit hoc et elegans, viderit Burmannus. Ego absurdum esse aio. φοινικὶς nunquam *galeam* significavit. Vide Pl. 731. 735. ubi Pluti caput galea non erat involutum. Neque Periclidas Lacon, quum ad aram sederet ὀχεῖς ἐν φοινικίδι, (Lys. 1140.) galeam habebat in capite. φοινικὶς hic, ut in *Lysistratæ* loco, militare sagum, seu chlamydem significat, quæ plerumque apud alias gentes, apud Lacedæmonios semper, punicea erat. ὀξεῖαν autem neutiquam significat *acutam*. Ad colorem refertur, vividumque, saturum et intentiorem notat. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p. 398.

1175. μάχεσθαι ἔχοντα. Sic melius scribitur, quam, ut vulgo, μάχεσθ' ἔχοντα.

1176. βάμμα χεζικηνικόν. Vulgo κυζικηνικὸν, frigide et inepte. Pereat facetus jocus, quem ingeniose restituit acutus Britannus, Jer. Markland ad Euripides Suppl. 1181. Probe jam intelligitur quam ridiculus sit Berglerus cum sua *galea*, quam hic etiam ingemiuat. Si cui forte e subito metu profluat alvus, fœda tinctura infici possit ejus chlamys, non vero galea. Perperam vulgo αὐτὸς pro αὐτὴ, scilicet ἡ φοινικὶς, quam prius dicebat ille εἶναι βάμμα Σαρδιανικὸν, at postquam conspecto hoste pugnare oportet, αὐτὴ βέβαπται βάμμα χεζικηνικόν.

1184. ἔθει κακὸν βλέπων ὀπόν. Sic optime A. Vulgo solœce, et repugnante metro τὸ κακὸν. Est autem κακὸν ὀπὸν βλέπων idem quod βλέπων πάνυ, βλέπων πάρδαμα, aliaque hujus generis apud Comicum frequentia. Vide ad Acharn. 254.

ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ, ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ, ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ, ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ, ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ, ΔΟΡΥΞΟΟΣ, ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ, ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ, ΧΟΡΟΣ.

Τρ. ΙΟΥ, ἰού.
ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔστ' αὐτῆς ἔτι.
ἔπειτ' ἐπείσφερε τὰς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας,
καὶ τῶν λαγώων πολλὰ, καὶ τοὺς κολλάβους.

Δρ. ποῦ, ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

Τρ. ἀναβράττω κίχλας.

Δρ. ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ
δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου·
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν αὖτ' ἐμπολῶ
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε,
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει, προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου.

1193. ταυτηί. Parepigraphe est ad hunc versum: περιπεφαλαίων δίδωσιν, ἵνα τοῖς λίφοις ἀπομάττῃ τὴν τράπεζαν.

1198. ὅσ', quanta. Vulgo ὅς, qui.

1201. Vulgo legitur claudicante versu:

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἰμαντλῶ.

Nullibi præterquam hoc in versu, et in *Pluti* 1019. occurrit apud Comicum nomen δραχμὴ, priori longa. Manifestum est librariorum culpa syllabam excidisse. Dawesius Misc. Crit. p. 203. conjecerat:

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἰγὼ 'μαντλῶ.

Probabilius mihi videtur id quod reposui:

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν αὖτ' ἰμαντλῶ.

αὖτὰ, id est τὰ δρέπανα. *Personne n'auroit voulu d'une faux pour un morceau de pain, et maintenant je les vends un louis.*

1204. In A. sic scriptus et distinctus hic versus:

καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει. προῖκα καὶ ταυτὶ δέχου.

Eadem est in B. scriptura, sed sine interpunctione. Perperam vulgo:

καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει. προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου.

τά τε προσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.

Τρ. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

Χο. πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὁπόσα χρεών ἐστι τὸν σοφῇ δόκιμον φρενὶ, πορίμῳ τε τόλμῃ;

Τρ. ἦ σχῖζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει, καὶ τὴν τράπεζαν οἶσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

Χο. τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσειεν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅστις πόλλ' ἀνατλὰς, ἔσωσε τὴν ἱερὰν πόλιν; ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὢν ζηλωτὸς ἅπασιν.

Οι. ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών· ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.

Τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.

Οι. ἰδοὺ πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

Τρ. ἅπτα καλῶς νῦν ταῦτα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.

1029. Multa in horum versuum vulgata lectione scabies:

ἐνὶ χρεὼν τόν γε σοφῇ δόκιμον
φρενὶ καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ.

Ineptum est *γε* in priori versiculo: ineptior adhuc articulus *τῇ* in altero. Absolute *πορίμῳ τόλμῃ* dicere debuit Comicus, ut *σοφῇ φρενί*. Horum uni non magis articulus adjungi debuit, quam alteri. Imperitum Grammaticum hae redolent, ad praeceptam animo formam metra redigentem. Sunt vero versiculi isti iambici, sic optime scripti et digesti in B.

χρεὼν ἐστι τὸν σοφῇ δόκιμον
φρενὶ, πορίμῳ τε τόλμῃ.

χρεὼν in unam syllabam coalescit.

1031. *τὸν Στιλβίδην.* Fuit Stilbides haruspex celebris, quem Athenienses ad expeditionem Siculam secum duxerunt. Illius meminit etiam Eupolis in versibus a Scholiasta prolatis:

νὺν οὖν μετίλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων;
πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης;

Dixerat paulo ante Trygaeus: *Nunc tibi videor, ut porrum haruspex, cremia ponere?* Nunc vero in eodem persistens joco ait: *Incensi ligni fumus haruspicem laedit.* Sed pro *haruspice* Stilbidem nominat. Nulla hic allusio ad *στίλβειν splendere*, quod esset perpol quam frigidum.

1037. In binis codd. male *οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὢν ζηλωτὸς—*

τίς ἆρα ποτ' ἐστίν;

Οι. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται·
μάντις τις ἔστιν.

Τρ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης.

Οι. αὐτός γέ που 'σθ' ὁ χρησμολόγος, ὑὸξ Ὠρεοῦ.
τί ποτ' ἄρα λέξει;

Τρ. δῆλος ἔσθ' οὗτός γ', ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.

Οι. οὔκ· ἀλλὰ κατὰ τὴν κνίσσαν εἰσελήλυθε. 1050

Τρ. μὴ νῦν ὁρᾷν δοκῶμεν αὐτόν.

Οι. εὖ λέγεις.

Ιε. τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηί, καὶ τῷ θεῶν;

Τρ. ὅπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

Ιε. ὅτῳ δὲ θύετ', οὐ φράσεθ';

Τρ. ἡ κέρκος ποιεῖ
καλῶς;

Οι. καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.

Ιε. ἄγε νυν ἀπάρχου, κἆτα δὸς τἀπάργματα.

Τρ. ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον.

Ιε. ἀλλὰ ταυταγὶ
ἤδη 'στὶν ὀπτά.

Τρ. πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.

Ιε. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. 1060

Τρ. μεμνήμεθα.
ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον;

Ιε. ἢν φράσῃς.

Τρ. μὴ διαλέγου
νῷν μηδέν· Εἰρήνῃ γὰρ ἱερᾷ θύομεν.

1055. ποσὶ καλῶς; Sic, ut in B. interrogative.

1060. Hic ut in aliis impressis omnibus, ita etiam in binis codd. distinctæ sunt personæ pessimum ad modum. Eas e manifesta loci sententia in ordinem optime restituit in versione Berglerus, quem et nos secuti sumus. In binis codd. scriptum in v. 1062. ἱερᾷ, non, ut vulgo, ἱερά. *Sanctæ Paci sacra facimus.*

Ις. ὦ μέλεοι θνητοὶ, καὶ νήπιοι---
Τρ. ἐς κεφαλήν σοι.
Ις. οἵ τινες, ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες,
συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροπῶσι πιθήκοις---
Οι. αἰβοῖ, βοῖ.
Τρ. τί γελᾷς;
Οι. ἥσθην χαροπῶσι πιθήκοις.
Ις. καὶ κίπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες.
Τρ. εἶθ' ἔσου εἶναι
ὤφελεν, ὦ 'λαζὼν, οὑτωσὶ θερμὸς ὁ πολεύμων.
Ις. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκις θνητούς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν---
Τρ. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
Ις. οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τότε πρῶτον---
Τρ. τοῖς ἀλσί γε παστέα ταυτί.
Ις. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσι
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἷν ὑμεναιοῖ
ἕως ἡ σφενδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
Τρ. ἀλλὰ τί χρῆν; ἡμᾶς οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
ἢ διακαυνιάσαι, πότεροι κλαυσούμεθα μείζω,

1066. *αἰβοῖ, βοῖ.* Sic optime scriptum in A. Vulgo *αἰβοῖ, αἰβοῖ.* pessumdato, ob redundantem syllabam, versu.

1067. *ἀλωπεκιδεῦσι.* Sic bini codd. et priscæ editt. recte. Nescio unde in recentiores venerit *ἀλωπεκίδαισι.* Sincera forma est *ἀλωπεκιδεύς*, ut *πελαργιδεύς* Av. 1356. *περιστερῳδιὸς* apud Suidam in *Χαιρῳδιός*. Vide Valckenarium in Annotat. ad Theocriti Adoniaz. 121.

1077. *ἕως ἁ*—Sic scriptum oportuit, non, ut vulgo, *ὡς ἁ*. Nullibi *ὡς* adhibetur pro *ἕως, dum, donec, quamdiu.* Apud Homerum Ἰλ. ε'. 539.

ἕως ὁ τῷ πολίμοιζι μένων, ἕως δ' ἅλετο νίκην.

Eodem modo heroicis priscis poëtis *ἕως* a pes erat spondeus, coalitis in unam duabus primis syllabis.

1081. *διακαυνιάσαι.* Hesychius: *διαπληρώσασθαι. καυνὸς γὰρ, ὁ πλῆρος.* Vide Interpp. ad mendosam glossam *διακαυνιάσαι.*

ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
Ιε. οὔ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Τρ. οὔ ποτε δειπνήσεις τοῦ λοιποῦ γ' ἐν Πρυτανείῳ,
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
Ιε. οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Τρ. ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
Ιε. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
Τρ. ὅπερ κάλλιστον δήπου ποιεῖ ποιήσειν Ὅμηρος·
Ὡς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
Εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσαντ' ἱερείῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·
χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
Ιε. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
Τρ. ἀλλ' ὁ σοφός τοι, νὴ Δί', Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν·
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
Ιε. φράζεο δὴ, μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
ἴκτινος μάρψῃ.
Τρ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
ἔγχει δὲ σπονδὴν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.

1097. Versus sunt Homeri ex Iliadis *ι*. 63, 64.

1099. *μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας ἴκτινος μάρψῃ.* Male hæc vertit Berglerus: *Ne dolo aliquo mentem tuam decipiens* TE *milvius prehendat.* Nempe constructionem sic instituebat: *μήπως σε ἴκτινος μάρψῃ, φρένας ἐξαπατήσας δόλῳ.* At vero ordo est: *μήπως σε ἐξαπατήσας φρένας δόλῳ ἴκτινος μάρψῃ*—Quid? *τὰ σπλάγχνα*, de quibus est sermo. Prodigiosum, si milvus Trygæum unguibus prehensum abrepturus fuisset. *ἐξαπατήσας σε φρένας* est pro *ἐξαπατήσας σου φρένας*. Elegantis hujus constructionis exempla apud quosvis poëtas obvia. Noster Av. 497.

—*καὶ λωποδύτης παῖσι ῥοπάλῳ με τὸ πρῶτον.*

985.

—*χρὴ σύστιν αὐτὸν πλευρὰν τὸ μεταξύ.*

Ach. 1029.

ὑπάλιψον ἱερήν μοι τὼ 'φθαλμὼ ταχύ.

Vide quæ notavimus ad Æschyli S. Th. 836. Ceterum post *μάρψῃ* punctum, quod est signum absolutæ sententiæ, ponì non debuit. Imperfectus enim est Hieroclis sermo, quem perculsus his vocibus *ἴκτινος μάρψῃ* Trygæus abrumpit. *Vide ne dolo aliquo mentem tuam decipiens milvus, corripiat*—TR. *Istuc tu cave.*

Ις. ἀλλ', εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω.
Τρ. σπονδή, σπονδή.
Ις. ἔγχει δὴ κἀμοί, καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
Τρ. ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὺ δ' ἀπελθεῖν.
ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
Ις. πρόσφερε τὴν γλῶτταν.
Τρ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.
Ις. σπονδή.
Τρ. καὶ ταυῖὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
Ις. οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων;
Τρ. οὐ γὰρ οἷόν τε
ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρίν κεν λύκος οἷν ὑμεναιοῖ.
Ις. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων.
Τρ. ἄλλως, ὦ 'τὰν ἱκετεύεις·
οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
ἄγε δή, θεαταί, δεῦρο συσπλαγχνεύσετε
μετὰ νῷν.
Ις. τί δ' ἔγωγε;
Τρ. τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.
Ις. οὔ τοι, μὰ τὴν Γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά. κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
Τρ. παῖ, παῖε, παῖε τὸν Βάκιν.
Ις. μαρτύρομαι.
Τρ. κἄγωγ', ὅτι τένθης εἶ σὺ καὶ λαζὼν ἀνήρ.

1112. πρὶν κεν λύκος οἷν ὑμεναιοῖ. Sic liquido scriptum est in B. cum levi tamen in accentu mendo, πρὶν κὲν—Satis temere, ne gravius dicam, auctor *Doctrinæ Particularum* p. 1099. Devarium reprehendit, vere asserentem πρὶν ἄν cum subjunctivo semper construi; quod ille ut falsum esse evincat, priorem illum adducit Comici versum, in quo ὑμεναιοῖ optativum esse ait. Nescio quibus græcæ linguæ rudimentis optimus ille vir eruditus fuerit: at ego, qui Clenardi Institutionibus, Caninii Hellenismo, Welleri Grammatica usus sum, ubique vidi subjunctivi verborum in όω, seu tertiæ conjugationis contractorum, secundam et tertiam singularem contrahi in οῖ. χρυσόῃς, χρυσοῖς. χρυσόῃ χρυσοῖ. Proinde ὑμεναιόῃ, ὑμεναιοῖ.

1119. παῖ, παῖε, παῖε τὸν Βάκιν. Sic optime Dawesius. Excidit in libris omnibus prima hujus versus syllaba.

παῖ' αὐτὸν, ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
Οι. σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων,
ἃ 'λάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὦ θυηπόλε;
ἤκουσας; ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ.
οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον;
Ημ. ἤδομαι, ἤδομαι,
κράνους ἀπηλλαγμένος,
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις, 1130
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων,
συγκέας τῶν ξύλων, ἅττ' ἂν ᾖ
δανότατα τοῦ θέρους
ἐκπεπιεσμένα,
καὶνθρακίζων τοῦ 'ρεβίνθου,
τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
χᾆμα τὴν Θρᾴτταν κυνῶν,

1122. τουτονὶ eundem haruspicem notat, ipsum Hieroclem. Nescio quid Berglerus de alio sacerdote Hieroclem comitante somniaverit, fretus loco in *Ranis* pessime ab interpretibus accepto, aliisque aliarum fabularum locis, in quibus compellantur famuli, *quos nemo antea putasset adfuisse.* Nimirum quia personæ mutæ sunt, eorum in personarum syllabo mentio facta non fuit; sed per se satis intelligitur eos in scena adfuisse. Hic vero nullus alius est in scena sacrificus præter Hieroclem, qui prodierat pellibus aliquot involutus, quas nempe e sacris quibus eodem die præfuisse fingitur, abstulerat, juxta morem ad Thesm. 758. et Pl. 1185. observatum.

1132. μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων. Sic bini codd. recte, et ad sensum, et ad metrum, ut ex collatione antistrophici versus 1164. liquet. Perperam vulgo ἑτέρων.

1133. Vulgo legitur οὐκ ἔξω τῶν ξύλων, ἅττ' ἂν ᾖ—sine ullo sensu. Pejus in A. si quid pejus esse potest, οὐκ ἐάσω τῶν ξύλων. Manifesta sinceræ lectionis vestigia. ΣΤΓΚΕΑΣ ab imperito librario mutatum fuit in ΟΤΚ ΕΑΣ. Certum est scripsisse Comicum vel ἰγνίας vel συγνίας. Hoc, quod prætuli, ad depravatam lectionem propius accedit. *Comburens ligna aridissima.* De hoc participio vide Piersonum ad Mœrin p. 231. ἰγνίας, esset *in camino urens.* Hoc fere adsecutum fuisse Berglerum video, qui conjecit ἰαπίας. Vim verbi διάλυσιν explicat Toupius ad Suidam iii. 285.

1138. χᾆμα τὴν Θρᾴτταν κυνῶν. Male olim legebant κυνῆν. Versus enim

τῆς γυναικὸς λουμένης.

οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα, 1140
τὸν θεὸν δ' ἐπιψεκάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα·
Εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κωμαρχίδη;
ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου.
οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὰ χωρίον·

hic trochaicus est, vel esse debet, dimeter catalect. ut antistrophicus 1170. At vero claudicaret, spondeo tertiam sedem tenente, siquidem prima in *κινῶν* longa est. Eadem hunc versum invasit corruptela, quam primus observavi in Ran. 543. ubi pro *κινῶν ἐρχηστηρίδ'*, statui reponendum esse *φιλῶν ὀρχηστηρίδ'*. Nec me illius emendationis admodum pœnitet. Certum est enim *φιλεῖν* eo quo dixi sensu a Græcis usurpatum fuisse. Sic Latini etiam *amare* adhibent. In Plauti *Rudente* ii. 6, 7. percontanti Sceparnionem lenoni quanam facie essem muliercula, quas in fano Veneris sedere dixerat, respondet ille:

Scitula.

vel ego AMARE utramvis possim, si probe appotus siem.

Quin vero *φιλῶν* hic etiam reponam obstat codicis B. scriptura, ad quam olim non adverteram, quamque nunc primum deprehendo. Liquido exhibet *τὴν θρῆτταν κινῶν*. Quum sæpissime librarius illius codicis literas *ι* et *υ* commutarit: quod et plerisque omnibus solenne est, haud affirmarim in *Ranarum* loco, ubi distincte *κινῶν* scripsit, scribere etiam *κινῶν* eum debuisse, ut nec satis scio an ex errore hic *κινῶν* scripserit, quum ob oculos habuisset *κινῶν*. Utut ista sunt, certum est *κινῶν* hic metrum respuere, *κινῶν* vero, *oculum*, et metro et sententiæ apprime convenire. Alibi etiam verba illa commutata vidimus. In Acharn. 1209. ubi bene vulgo legitur, adstipulante eodem codice:

τί μὲ τὸ κινεῖς;—*τί μὲ σὺ δάκνυς*;

alii duo Regii habent *κινεῖς*, quod pravum esse, sententia, maxime vero metrum ostendit. Est enim versus ille dimeter iambicus, cujus in secundam sedem spondeus recipi non potest. Nec reluctabor, si quis in *Ranarum* supradicto versu pro *κινῶν* vel *φιλῶν*, reponendum censeat *κινῶν*, e quo probabilius est vulgatum ortum fuisse, quam e glossa, ut alinquin haud inepte conjeceram.

1140. *ἴσθ' ἥδιον*. Sic recte in B. Vulgo claudicante versu, *ἴστιν ἥδιον*.—*ἢ τυχεῖν ἐσπαρμένα*, nimirum *τὸ σκόρδινον*, quod perinde est ac si dixisset *ἢ ἐνσκορδισθαι μὲν ἥδιον*. Nullam causam video cur Marklandus ad Iphigeniam A. 254. legerit *ἢ 'ντυχεῖν*, pro *ἢ ἐντυχεῖν*.

1142. *τηνικαῦτα*. Sic ad metri legem scriptum oportuit. Vulgo *τηνικάδε*. Illud rursus occurrit 338. et infra 1171. 1176. Pejus in A. *ἐγὼ μὲν οἶδ' ἂν τηνικάδε*—

1148. *παρδακὸν*, *δίψιον*. Ita Scholiastes et Hesychius.

κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τῶ σπίνω·
ἦν δὲ καὶ ψυός τις ἔνδον, καὶ λαγῶα τέτταρα,
εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἄττα, κἀκυδοιδόπα·
ὧν ἔνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
μυρρίνας αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
χᾆμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,
ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
εὖ ποιοῦντος, κωφελοῦντος
τοῦ θεοῦ τἀρώματα.

Ημ. ἡνίκ' ἂν ἀχέτας
ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
διασκοπῶν ἥδομαι
τὰς Λημνίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἤδη·
τὸ γὰρ φίτυ πρῳὸν φύει·
τόν τε φήληχ' ὁρῶν οἰδαίνοντ'·
εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων,
ἐσθίω, κἀπέχω,
χᾆμα φήμ', Ὧραι φίλαι· καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
κᾆτα γίγνομαι ταχὺς
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον, ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,

1158. τοῦ θεοῦ τἀρώματα. Versiculus hic est et esse debet dimeter trochaicus catalectieus, ut et ultimus altesias epirrhematis, quicum hunc congruere necesse est. Kusterus istud si animadvertisset, nunquam venisset illi in mentem, depravatam esse lectionem, scribendamque τἀρώματα. Vide, si tanti est, illius iudicem in ἀρώματα.

1164. τὸ γὰρ φίτυ πρῳὸν φύει. Scholiastes legisse videtur πρῷον, quod exstat in Vesp. 264. τῶν καρπίμων ἔστα μέ 'στι πρῷμα. Istud πρῷον pro scriptura compendio accepit librarius codicis A. pleneque scripsit πρωϊῷον.

1171. Sententia cum hoc versu non absolvitur: quod sequitur μᾶλλον refertur ad v. 1161. ᾄδομαι διασκοπῶν τὰς ἀμπέλους μᾶλλον, ἢ προσβλέπων ταξίαρχον. Perperam hujus versus in fine punctum vulgo positum; sed quod longe ineptius est, titulus cubitum longis literis exeusus sententiam intersecat, ejusque nexum lectorem non sinit animadvertere.

τρεῖς λόφους ἔχοντα, καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
ἣν δέ που δέῃ μάχεσθαι ᾽χοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὴ βέβαπται βάμμα χεζικηνικόν·
κᾆτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών,
τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος.
ἠνίκα δ' ἂν οἶκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀναισχετὰ,
τὰς μὲν ἐγγράφουσας ἡμῶν, τὰς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. Αὔριόν γ' ἔσθ' ἡ ᾽ξοδος·
τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών·
εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος,
εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν ἔθει κακὸν βλέπων ὀπόν.
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι· τοὺς δ' ἐξ ἄστεος
ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
πολλὰ μὲν δή μ' ᾠδίκησαν,
ὄντες οἶκοι μὲν λέοντες,

1173. *φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ.* Bergleras vertit: *rubram galeam acutam admodum.* Quam concinnum sit hoc et elegans, viderit Burmannus. Ego absurdum esse aio. *φοινικὶς* nunquam *galeam* significavit. Vide Pl. 731. 735. ubi Pluti caput galea non erat involutus. Neque Periclidas Lacon, quum ad aram sederet *ἀχρὶς ἐν φοινικίδι*, (Lys. 1140.) galeam habebat in capite. *φοινικὶς* hic, ut in *Lysistrata* loco, militare sagum, seu chlamydem significat, quæ plerumque apud alias gentes, apud Lacedæmonios semper, punicea erat. *ὀξεῖαν* autem neutiquam significat *acutam*. Ad colorem refertur, vividumque, saturum et intentiorem notat. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p. 398.

1175. *μάχεσθαι ᾽χοντα.* Sic melius scribitur, quam, ut vulgo, *μάχεσθ' ἔχοντα.*

1176. *βάμμα χεζικηνικόν.* Vulgo *Κυζικηνικὸν*, frigide et inepte. Periret facetus jocus, quem ingeniose restituit acutus Britannus, Jer. Markland ad Euripides Suppl. 1181. Probe jam intelligitur quam ridiculus sit Bergleras cum sua *galea*, quam hic etiam ingeminat. Si cui forte e subito motu profluat alvus, fœda tinctura infici possit ejus chlamys, non vero galea. Perperam vulgo *αὖθις* pro *αὖτὰ*, scilicet ὁ φοινικὶς, quam prius dicebat ille *ἴδιον βάμμα Σαρδιανικὸν*, at postquam conspecto hoste pugnare oportet, *αὖτὰ βέβαπται βάμμα χεζικηνικόν.*

1184. *ἴδιον κακὸν βλέπων ὀπόν.* Sic optime A. Vulgo solœce, et repugnante metro *τὸ κακὸν*. Est autem *κακὸν ὀπὸν βλέπειν* idem quod *βλέπειν πάνυ, βλέπειν πάρδαμα*, aliaque hujus generis apud Comicum frequentia. Vide ad Achar. 254.

ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ, ΛΟΦΟΠΟΙΘΣ, ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ, ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ, ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ, ΔΟΡΥΞΟΟΣ, ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ, ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ, ΧΟΡΟΣ.

Τρ. ΙΟΥ, ἰού.
ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηΐ·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔστ' αὐτῆς ἔτι.
ἔπειτ' ἐπείσφερε τὰς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας,
καὶ τῶν λαγώων πολλὰ, καὶ τοὺς κολλάβους.

Δρ. ποῦ, ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

Τρ. ἀναβράττω κίχλας.

Δρ. ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ
δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου·
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν αὖτ' ἐμπολῶ
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε,
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει, προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου.

1198. ταυτηΐ. Parepigraphe est ad hunc versum: περικεφαλαίαν δίδωσιν, ἵνα τοῖς λόφοις ἀκυρώσῃ τὴν τράπεζαν.

1198. ἔστ', *quanta*. Vulgo ἐς, *qui*.

1201. Vulgo legitur claudicante versu:

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἰμπολῶ.

Nullibi præterquam hoc in versu, et in *Pluti* 1019. occurrit apud Comicum nomen δραχμή, priori longa. Manifestum est librariorum culpa syllabam excidisse. Dawesius Misc. Crit. p. 203. conjecerat:

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐγὼ 'μπολῶ.

Probabilius mihi videtur id quod reposui:

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν αὖτ' ἰμπολῶ.

αὖτά, id est τὰ δρέπανα. *Personne n'auroit voulu d'une faux pour un morceau de pain, et maintenant je* LES *vends un louis.*

1204. In A. sic scriptus et distinctus hic versus:

καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει. πρῖκα καὶ ταυτὶ δέχου.

Eadem est in B. scriptura, sed sine interpunctione. Perperam vulgo:

καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει. πρῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου.

ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα, κἀκερδαίνομεν,
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.
Τρ. ἴθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἶσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα. καὶ γὰρ οὑτοσὶ
ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.
Λο. οἴμ', ὡς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυσαῖ', ἀπώλεσας. 1210
Τρ. τί δ' ἐστὶν, ὦ κακόδαιμον; οὐ τι που λοφᾷς;
Λο. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτουί, καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινουί.
Τρ. τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;
Λο. αὐτὸς σὺ τί δίδως;
Τρ. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι;
ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμα πολὺν ἔχει πόνον,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί.
Λο. ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας.
κρεῖττον γὰρ, ὦ 'τάν, ἐστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν. 1220
Τρ. ἀπόφερ', ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
τριχορρύτειτον, οὐδὲν ἐστόν. τῶ λόφω
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.
Θω. τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας;
Τρ. οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζημίαν.
ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας.
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ---

In Aldina punctum non ante, sed post *πρεῖττον* positum, unde pronum erat colligere *γὰρ* male scriptum fuisse pro *καί*.

1205. *ἀφ' ὧν γὰρ*—Sic bene uterque cod. Perperam vulgo *γ' ἃφ'*—

1213. *τοῦ δορυξοῦ κεινουί*. Sic in binis codd. scriptum, ut est in primariis editt. In recentioribus *'κεινουί*, ut supra v. 547.

1215. *ὅ τι δίδωμ'*; *αἰσχύνομαι*; Sic bene scriptum et distinctum in utroque cod.

1216. *ἴσι τὸ σφήκωμα πολὺν ἴχω πόνον*. Quis dubitet numerosam illam compositionem a poëta esse? Vulgo *ἴσι τὸ σφήκωμ' ἴχει πόνον πολύν*.

1217. *δοίην ἂν αὐτοῖν*. Sic in A. In B. *αὐτόν*. Vulgo *αὐτῶν*.

1222. Perperam vulgo interpunctus est hic versus. Accusativi *τὸ λόφω* pendent a verbo *πριαίμην*.

Θω. παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.
Τρ. ὠδί, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;
Θω. ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ', ὦ 'μαθέστατε;
Τρ. τῇδί, διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας,
καὶ τῇδ'---
Θω. ἆμ' ἀμφοῖν δῆτ';
Τρ. ἔγωγε, νὴ Δία,
ἵνα μή γ' ἁλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
Θω. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;
Τρ. ἔγωγε, νὴ Δί', ὦ 'πίτριπτ'· οἴει γὰρ ἂν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;
Θω. ἴθι δὴ 'ξένεγκε τἀργύριον.
Τρ. ἀλλ', ὦ 'γαθὲ,
θλίβει τὸν ὄρρον· ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.
Σα. τί δ' ἔγωγ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι;
ἦν ἐπριάμην δραχμῶν πολλῶν ἐξήκοντ' ἐγώ;
Τρ. μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.

1230. παραθέντι τρεῖς λίθους. Lapillis usos fuisse veteres abstergendis natibus, postquam alvum exonerassent, ostendit etiam hic *Pluti* locus, v. 817.

ἀποψάμενος δ' οὐ λίθους ἔτι,
ἀλλὰ στρογγύλους ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.

Proverbium ad hunc locum profert Scholiastes:

τρεῖς εἶσιν ἐκπνοὴ πρωκτὸν ἐκμάξαι λίθοι,
ἂν ὦσι τραχεῖς· ἂν δὲ λεῖοι, τέτταρες.

Post verba τρεῖς λίθους plene in A. distinctum. Tunc post οὐ δεξιῶς positum interrogationis signum: ut locum hunc interpungi debere intellexit Berglerus, quod ostendit ejus versio.

1232. Θαλαμίαι ἐκαλ vocabantur in inferiore navi foramina, per quæ exserebantur remi. Θαλαμίας autem per jocum appellat thoracis laterum aperturas, per quas exseruntur brachia, occasionem captans Trierarchorum avaritiam perstringendi, qui navium aliquot foramina obturare solebant, ut remigum stipendia lucrifacerent.

1233. καὶ τῇδ'—Duæ tantum illæ voculæ Trygæo tribuendæ erant: sermonem ejus abrumpit loricarius, quærens: ἆμ' ἀμφοῖν δῆτ'; Vulgo vocula ἆμ' Trygæo male continuatur.

1240. τί δ' ἔγωγ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι; Sic A. Vulgo τί δ' ἄρα τῇ—

1242. μόλυβδον. Sic A. et mox quarto versu. Vulgo μόλιβδον. Nescio cur Dawesius ἐγχέας mutari voluerit in ἐγχέων. Debebat ergo etiam seq. v. pro ἐνθεὶς reponere ἐνθείς.

1244. τῶν κατακτῶν κοττάβων. Quid hoc nomine intelligendum sit præter Scholiastam docent Athenæus initio li-

Σα. οἴμοι καταγελᾷς.
Τρ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον·
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
πλάστιγγα πρόσθες, καὐτό σοι γενήσεται
τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.
Κρ. ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὥς μ' ἀπώλεσας, 1250
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτε·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὖτ' ὠνήσεται;
Τρ. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις.
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.
Δο. οἴμ', ὦ κρανοποῖ, ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
Τρ. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν.
Κρ. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;
Τρ. ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὖτ' ἀποδώσεται πολύ.
Κρ. ἀπίωμεν, ὦ δορυξέ.
Τρ. μηδαμῶς, ἐπεὶ 1260
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
Δο. πόσου δίδως δῆτ';
Τρ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὖτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
Δο. ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν, ὦ 'τὰν, ἐκποδών.

bri xv. Pollux vi. 109. et Meursius in *Græcia Ludibunda* voce *κοντακισμός*.

1250. *ὥς μ' ἀπώλεσας*, ut me perdidisti! Male vulgo *ὡς*—Sic Nub. 1265. *ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας.*

1255. *οἴμ', ὦ κρανοποῖ*. Sic emendate scriptum est in A. Perperam in prioribus editt. *οἴμοι, ὦ κρανοποῖ*.

1256. *ἀλλὰ τί*—His verbis mallem præponi Hastarii personam. Ad illum enim directa præcedentia Trygæi verba, quibus par est ipsum aliquis regerere. Alioquin dicceret mox Trygæus *μάθῃς* et *ἀποδώσει*, tametsi tertiæ illæ personæ ad indefinitum *τις* possunt referri.

1258. *τοιαυτασί*. Operarum errore in Frobeniana excusum *τοιουτοισί*, quod in Kusterianam migravit.

1260. *ὦ δορυξέ*. Per metrum liceret legere *δορυξέ*: et forte sic scripserat Comicus. Vide supra ad v. 447.

1264. *ὑβριζόμεθα*. Sic recte A. Vulgo, reclamante metro, *ὑβριζόμεσθα*, quæ menda sine codicis ope sustolli poterat.

Τρ. νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη 'ξέρχεται
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα,
ἅττ' ᾄσεται, προαναβάληταί, μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅ τι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν, πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.

Πα. α'. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα---

Τρ. παῦσαι
ὁπλοτέρους ᾄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον,
εἰρήνης οὔσης· ἀμαθὲς γ' εἶ καὶ κατάρατον.

Πα. α'. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.

Τρ. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν;

Πα. α'. Ἐνθάδ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.

1267. *μοι δοκεῖ.* Sic codd. et primariæ editt. Nescio cujus libidine in recentioribus *μοὶ δοκῶ*. Vide supra ad 1213.

1270. Initium est versus iste
νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι,
Epigonorum, non, ut ait Scholiastes, Antimachi; sed longe antiquioris poëtæ, Homeri scilicet ipsius, vel saltem Homeridarum alicujus. Antimachus Colophonius, quem Platone priorem ætate fuisse ait Suidas, *Thebaïdem* fecit, quæ si Athenis, quum Comicus noster fabulas suas docebat, nota fuit, non tamen ita erat pervulgata, et tanti habita, ut eam pueri etiam discerent. *Epigonorum* vero quisquis fuerit auctor, ex Herodoto constat antiquissimum fuisse. Bene autem poëta ille secundi belli Thebani duces, eorum, qui in priore bello occubuerant, filios, *ὁπλοτέρους* appellat, eo sensu, quo nomen istud apud Homerum occurrit frequentissime, id est *νέους καὶ ἥλικα αἴρειν δυναμένους*. Quia vero ab armis, *ὅπλοις*, ducta est vox illa, eam Trygæus abominatur. Scholiastes: *παρὰ τὸ ὅπλον παίζει*. Facetum hoc est et comicum. Frustra Daweseius optimam lectionem sollicitat, reponendumque statuit *ὁπλοφόρων* et *ὁπλοφόρους*, quod, ut mollissime dicam, nimis quam frigidum est. Sane antiquus poëmatis auctor, ex quo hic versus desumtus est, Epigonorum historiam exordiens, *ὁπλοτέρους* eos non indigetasset nomine, quo nec a prioribus ducibus, qui etiam *ὁπλοφόροι* erant, nec a quibusvis aliis bellatoribus distincti fuissent. Versum illum tanquam ex Homeri *Epigonis* profert auctor certaminis Homeri et Hesiodi, edit. Th. Robinson p. 243.

1272. *εἰρήνης οὔσης.* Perperam vulgo inseritur particula *γε*.

1273. Versus quos cantat puer sunt omnes ex Homero expressi. In Iliadis Δ'. legitur v. 446.
οἱ δ', ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἵκανον ἵνα ξυνίοντες ἵσαντο,
σὺν ῥ' ἴσαλον μυκτῆρε, σὺν δ' ἴγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἴστανθ' ἁλλήλῃσι, πολὺς δ' ἐγίγνετο δοῦπος.
Hi versus totidem verbis repetuntur Iliadis Σ'. 60. Forte Aristophanis ætate alterutro in loco ad eum modum, quo hic leguntur, contracti erant.

Τρ. ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει, νὴ τὸν Διόνυσον,
οἰμωγὰς ἄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
Πα. α'. ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι; οἷς τισι χαίρεις.
Τρ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυσθο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί' 1280
Ἄριστον προτίθεντο, καὶ ἅτδ' ἥδιστα πάσασθαι.
Πα. α'. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων
ἕκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
Τρ. εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου, κἆτ' ἦσθιον.
ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἥσθιον κεκορεσμένοι.
Πα. α'. Θωρήσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι.

1281. καὶ ἅτδ' ἥδιστα πάσασθαι. Sic optime A. Vulgo μάσασθαι. Homericum est, quod reposuimus.

1284. εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου, κἆτ' ἦσθιον. Sic liquido scriptum in A. Editt. omnes, præter novissimam, habent κατήσθιον. Mendam sustulit Berglerus, sine libri veteris ope, quæ minime erat necessaria. Sic ille: κἆτ' ἦσθιον. *Ita emendo. Omnes, quas vidi,* κατήσθιον. Certissimam esse emendationem evincit, non codicis quæ nunc accedit auctoritas, sed res ipsa, sensus et metrum. Ita scribendum esse monuerat etiam Dawesius. Qui solito acutius hic vidit, turpiter lippivit Berglerus ad *Avium* 825. Sed bonam ibi lectionem reposuerat Kusterus, cui obloquendi fere nullam occasionem negligit Transilvanus: et veterem lectionem procul dubio hic revocasset, si mendam prior sustulisset Kusterus.

1285. ταῦτ' ἄδε. Perperam in B. ut in primariis editt. ταυτάδε. In A. ταυτὰ δέ. Zanettus e facili conjectura edidit ταῦτ' ἄδε, emendata ad metri legem, et ex vi sententiæ, scriptura, ut reponendum esse vidit etiam Dawesius, et ex Farreana sua, cui falso gloriam hujus emendationis tribuit, reposuit Berglerus.—ἀπαφισμένοι, pro vulgato ἀπεφισμένοι, ex analogia scribendum esse monuit Dawesius.

1286. ἀπαφισμένοι. Scilicet τῆς ὕβρεως, quod manifestum est. Sic libri omnes. Florentis conjecturam maximo Dawesius probavit opere, et adstruere conatus est, ἀπατεμένοι, quam ego, licet ingeniosam, nec recepi, nec vellem recepisse. Minime necesse est ut semper argutus sit poëta noster: ubi argutias captavit, eas contenti simus, si probe intelligamus, quod plerisque interpretibus, licet a veteri Scholiaste monitis, hic non contigit. Acumen non persensit Dawesius, quod est in ambiguo sensu verbi θωρήσσεσθαι, significantis *armari, thoracem induere,* καθοπλίσασθαι, et *inebriari,* ἐμπίνλασθαι οἴνου. Vide Etymol. M. p. 460. Ex hac ambiguitate petitus lepidus jocus in Ach. 1135. ubi quum Lamachus sibi thoracem afferri jussisset, dixissetque:

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.

congium Dicæopolis sibi dari jubet, aitque:

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμπότας θωρήξομαι.

Hic vero puer quum dixisset heroas facto edendi fine, θωρήξεσθαι, intelligit Trygæus majoribus eos sese poculis invitasse, ideoque addit ἔσμεν, οἶμαι.— In impressis omnibus deest ultimus pes hujus versus. Reponendum esse conjecerunt alii σύνες, alii ἴσθι, vel ἴσθ' ἐνὼν, quorum omnium nullum verum est. Bini codd. optime ἔσμεν, οἶμαι. Vide

Τρ. ἄσμενοι, οἶμαι.
Πα. α'. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρ. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;
Πα. α'. ἐγώ; 1290
Τρ. σὺ μέντοι, νὴ Δί'.
Πα. α'. υἱὸς Λαμάχου.
Τρ. αἰβοῖ·
ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
ἄπερρε, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾄδ' ἰόν.
ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον;
ᾆσον, πρὶν εἰσιέναι, τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ᾄσει· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.
Πα. β'. Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀλάλειαι, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων. [1300
Τρ. εἶπ' ἐμοί, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις;
Πα. β'. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα---

autem quam longe evagati fuerint interpretes, ut quærerent, quod erat ipsis ἐν ποσί, sub oculis positum, quodque habebant in manu. Non interpretationem solum nostram, sed lectionem etiam exhibet vetus Scholiastes, cujus verba in recentioribus editt. a typothetis male fuere distracta. Scripserat ille, ut est in primariis editt. Ἄσμενοι οἶμαι. πρὸς τὸ πεπαυμένοι, οὐ πρὸς τὸ θωρήσσοντο. εἰ μὴ ἴσως ὁμοιότροπος θωρήσσεσθαι λέγεται καὶ πίνειν, παρὰ τὸν θώρακα, ὅτι αὐτῷ τὸ ὑγρὸν λίγεται εἶναι. Vocem textus οἶμαι, in Critici interpretationem transtulerunt. Vere autem ἄσμενοι ad θωρήσσοντο refertur, quod primo negatum, agnoscit postea Criticus, modo θωρήσσοντο accipiatur pro ἴσωνται, quo sensu id revera accipit Trygæus. Bene Berglerus: ἄσμενοι propterea dicit, quia præcedens θωρήσσοντο pro INEBRIARI, ut in Acharn. v. 1135.

1291. εἰ σὺ μὴ εἶης. *Mirabar, ni tu esses.* Sic Dawesius recte. Vulgo εἰ σὺ μὴ ἦς, mutilo versu. In A. εἰ σὺ μὴ ἦσθα.

1297. οὐ πράγματ' ᾄσει. Perperam vulgo ᾄσεις. Vide ad Vespas 1228.

1299. Distichon est Archilochi, quod exstat apud Strabonem, Plutarchum, Sextum Empiricum. In pentametro male vulgo legitur ἔντεϊ, tanquam si adverbium esset. Scribi debuit ἔντος, quod nomen in singulari parum usitatum: plurale ἔντεα apud quosvis Poëtas frequens.

1300. ὦ πόσθων. Photius ab Hesychii interprete citatus: πόσθων, κυρίως λέγεται παιδάριον. οὕτως γὰρ ὑπονοηζόμενοι ἴλιγγοι, ἀπὸ τοῦ αἰδοίου. πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα, κατὰ μεταφοράν.

Τρ. κατῄσχυνας δὲ τοκῆων.
ἀλλ' εἰσίωμεν· εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς,
ὅτι ταῦθ', ὅσ' ἤσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ', ὢν ἐκείνου τοῦ πατρός.
ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
φλᾷν ταῦτα πάνυ καὶ σποδεῖν καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν·
ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον,
καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν.
οὐδὲ γὰρ, ὦ πόνηροι,
λευκῶν ὀδόντων ἔρξον ἔς', ἢν μή τι καὶ μάσωνται. 1310
Χο. ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.
Τρ. ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγώων·
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν

1301. *ψυχὴν δ' ἐξισάωσα.* Initium est sequentis Archilochi distichi:

ψυχὴν δ' ἐξισάωσα φυγών. ἀλλ' ἐσαῦτις ἐμείνω
ἶφίτεω, ἧς αὖτις πειράσομαι οὐ κακίων.

Apud Sextum p. 181. edit. Jo. Alb. Fabricii aliter legitur hexametri initium:

αὖτις δ' ἐξίφυγον θανάτου τέλος. ἀσπὶς—

—κατῄσχυνας δὲ—In B. ut vulgo, *κατέσχυνάς τε*, et huic particulæ alia superscripta *γε*. Neutra hic locum habet. Cum præcedente versu desinit hæc fabula in A.

1306. Perperam vulgo hic versus in duos divisus est.

1307. *ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον.* Sinceram hanc lectionem exhibent codex et primariæ editt. *ἐμβάλλετε* in minori Batava anni 1624. primum reperio, forte e Porti prava emendatione. *ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε.* Dimeter est iambicus, ultimo pede claudicans, quum in pyrrichium desinat.

1308. *σμώχετ'.* Sic cod. et Suidas, cujus locum mox proferam. Vulgo *σμήχετ'*.

1309. *οὐδὲ γὰρ, ὦ πόνηροι.* Dimeter iambicus catalecticus, in primo pede claudicans, qui trochæus est. *οὐδὲ* scribendum esse monuerat Florens, cui obtemperare debebam. Et sic est apud Suidam in *σμώχετε*, ubi hi versus proferuntur. *σμώχετε, ἀντὶ τοῦ μασᾶσθε. Ἀριστοφάνης. ἀνδρικῶς ἐμβάλλεσθε, καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. οὐδὲ γὰρ, ὦ πόνηροι, λευκῶν ὀδόντων ἔρξον ἔς', ἢν μή τι καὶ μάσωνται.* Nec minus quam metrum sermonis ratio *οὐδὲ* flagitat: nihil enim præcessit, ad quod referatur *οὐδέ*. Oportet vel absolute *οὐ γὰρ ἔργον ἐστὶ*, vel *οὐδὲν γὰρ ἔργον ἐστί*. Utriusque formulæ exempla passim apud Comicum obvia. Lys. 424. *ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐμάνην.* — Plut. 1154. *οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν στρεφῶν.* — Lys. 614. *οὐκ ἔστ' ἔργον ἐγκαθεύδειν.* Av. 1308. *οὐκ ἔστ' ἔργον ἐστάναι.*

1310. Hic versus perperam vulgo in duos divisus est, quorum prior sic habet:

λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν.

Scilicet dimeter est hypercatal. quo metri genere quispiam utitur Comicus in regularibus systematibus, quale est hocce. Unus in cod. versus est: sed perperam plene scriptum *ἐστὶν*, cujus ultima elidi debebat.

πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρημοις.
πρὸς ταῦτα βρύκεῖ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μελαμελήσειν.
εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν ξυγχαίρειν, κἀπικελεύειν,
καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν
ὀρχησαμένες καὶ σπείσαντας, καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας·
κἄπειτ' εὐξαμένους τοῖσι θεοῖς
διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησιν,
κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς,
πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολὺν,
σῦκά τε τρώγειν·
τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν·
καὶ τἀγαθὰ πάνθ', ὅσ' ἀπωλέσαμεν,
ξυλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
λῆξαι δ' αἴθωνα σίδηρον.
δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρὸν,
χὥπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
καλῶς κατακείσει.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
Χο. ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαίως
τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.
τί δράσομεν αὐτήν;
τί δράσομεν αὐτήν;
τρυγήσομεν αὐτήν.
τρυγήσομεν αὐτήν.
ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν,
οἱ προστεταγμένοι,

1320 1330 1340

1320. κἄπειτ' εὐξαμένους τοῖσι θεοῖς. Dimeter anapæsticus. E librarii libidine legitur vulgo, jugulato versu, ἐκευξαμένους. Vide not. ad Acharn. 78.

1321. τοῖς Ἕλλησιν. Perperam vulgo omissum ν paragogicum, quia ultima brevis produci non potest vi tenuis et liquidæ initio sequentis versus.

1330. χὥπως. Sic bene cod. et primariæ editt. Perperam in recentioribus χ' ὅπως. Vide supra ad v. 437.

1341. οἱ προστεταγμένοι. Vulgo ad-

τὸν νυμφίον, ὦ ἄνδρες.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ. Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
* * * λείπει. * * *
Χο. οἰκήσετε γοῦν καλῶς,
οὐ πράγματ' ἔχοντες,
ἀλλὰ συκολογοῦντες.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι' ω.
τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,
τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.
φήσεις γοῦν, ὅταν ἐσθίῃς,
οἶνόν τε πίῃς πολύν·

duntur hæ voces, *οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες*. In codice inter lineas scriptæ illæ sunt minio, tanquam glossa, seu *παρεπιγραφή*. Quum in alio quopiam codice lateri adscriptæ fuissent, inde facile in textum se intruserunt. Eas delevi, multoque melius facturum me fuisse opinor, si priores illas etiam *οἱ προστιταγμένοι* ejecissem: nullus enim dubito, quin ad *παρεπιγραφὴν* quoque pertineant, quæ sic olim concepta fuisse videtur: *οἱ προστιταγμένοι τῶν χορευτῶν ἀναλαβόντες τὸν Τρυγαῖον φέρουσιν*. Sane verba illa *οἱ προστιταγμένοι, illi quibus mandatum hoc est*, sive cum Dawesio legas *οἱ προστιταγμένοι*, et quocunque modo interpreteris, inepta sunt. Optime vero absque iis procedit sententia: ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν τὸν νυμφίον, ὦ ἄνδρες. In codice sic scripti sunt isti versus:

ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-
μεν οἱ προστιταγμένοι.

Prioris ad latus, tanquam si versiculus etiam esset, ad textum pertinens, scriptum primo fuerat: *ἀνὴ ζεύγους δίκωσιν αὐτόν*. Lituram induxit librarius, eademque illa verba minio superscripsit priori versiculo: posteriori superscripta altera, quam dixi, glossa: *οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες*. Manifestum est in fine hujus dramatis plurimos excidisse versus. Depravata illa verba *ἀνὴ ζεύγους δίκωσιν αὐτόν*, recte olim scripta cohæsisse videntur cum quatuor illis versiculis 1356-9. quos in nonnullis exemplaribus non comparuisse testatur Scholiastes; tametsi eos non minus a Comico esse quam reliquos omnes arbitror. Sed ante et post illos nunc hiat sententia. Codex quem adhibuit Ant. Fraginus integrior fuit nostris, illisque quos nacti fuerant Aldus et Bera. Junta. Forte delitescit alicubi codex alius melioris adhuc notæ, qui, si aliquando e tenebris eruatur, locum hunc redintegrabit. Interea nihil immutare volui, nec Dawesii crisin sequi. Quum tamen maximam partem iambicum esse videatur choricum hoc systema, versus ad hunc modum melius digeri poterant:

1339. διῦϙ', ὦ γύναι, ϰ-ἀγϙὸν,
1333. ὃ τερμάτων', ὡς δικαί-
ως τἀγαθὰ νῦν ἴχυς.

Dimetri sunt brachycatal.

1343. Post hunc versum lacuna est in cod. vacuo relicto spatio semipaginæ, id est sex vel septem versuum. Aliis, sententiis non cohærentibus, res ipsa clamat quædam intercidisse.

Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.

* * * λείπει. * * *

Χο. πλακοῦντας ἔδεσθε.

* * * * * * *

ΤΕΛΟΣ

ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

IN AVES.

Collata fuit hæc fabula ad tres Mss. codd. Sunt autem :

A. Regius membranaceus MMDCCXII.

B. Regius chartaceus MMDCCXV.

C. Regius chartaceus MMDCCXVII.

IN VESPAS.

Collata fuit hæc Fabula ad Mss. codices duos. Sunt autem :

A. Regius chartaceus MMDCCXV.

B. Regius chartaceus MDCCXVII.

IN EQUITES.

Collata fuit hæc fabula ad eosdem tres codices, quorum syllabus præmissus est notis in Aves.

IN ACHARNENSES.

Collata fuit hæc fabula ad eosdem codices, quorum syllabus præmissus est notis in Aves.

IN PACEM.

Collata fuit hæc fabula ad Mss. codices duos, quorum præmissus syllabus notis in Vespas. Argumentum in neutro exstat.

ARISTOPHANIS

DE PERDITARUM COMŒDIARUM

FRAGMENTA.

CATALOGUS

DEPERDITARUM COMŒDIARUM

ARISTOPHANIS.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ. Athen. Poll. Platonius de differentia comœdiarum, qui testatur hanc fabulam mediæ comœdiæ formam, et nulla χορικὰ μέλη habuisse. Per filium suum Ararotem docuit et hoc drama et ΚΩΚΑΛΟΝ Aristophanes, ut notatur in argum. *Pluti*. Allegatur etiam in scholiis ad *Pacem* 740. Suidæ in ἀγορέσαι, et ab Hephæstione in Enchir. Acta post *Platum*, adeoque post Olymp. xcvii.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ Β. Athen. lib. ix. p. 372.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ. Hephæst. Harpocr. Poll. Suid. Athen. Apostolius, Erotianus in λεξηΐδες. Etymol. M. Ælianus H. A. xii. 9. Schol. ad *Nubes*, *Ranas*, *Pacem*. Hoc drama per Philonidem docuit, ut legitur in argum. *Avium*.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ. Vide Pollucem vii. 164. et qui ibi laudatur, Casaubonum : Athen. Suid. Etymol. M. Schol. ad *Aves*.

ΑΤΤΟΑΤΚΟΣ. Erotianus in Ἄμβωνι. Schol. ad *Vespas* 1020.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ. Suidas et Apostolius in Σαμίων ἐδήμους, quorum locis adde Meursium Attic. Lect. iii. 21. Laudant et Aristoteles Rhet. iii. 2. Stephanus Bysant. Poll. Athen. Harpocr. Ammonius in χελιδών : Hesych. Etymol. M. Zenobius proverb. ἀπὸ Ἑρμίονος, Suidas in σιμός : auctor vitæ Aristophanis : Schol. ad *Aves* et *Acharnenses* et in argum. *Pacis*. Vide et Casaubonum ad Athen. iii. 10.

ΒΟΗΘΟΙ. Priscianus lib. xvii.

ΓΕΩΡΓΟΙ. Plutarchus in Nicia, quem hoc dramate perstrinxerat. Hephæst. Priscianus libro xviii. Etymol. M. Athen. Poll. Harpocr. Stobæus, et Zenobius in proverb. αὐτῷ μελανίων. Schol. Comici et Theocriti.

ΓΗΡΑΣ. Priscianus lib. xviii. Etymol. M. in μεγαλωστῶν : Suidas in συλλογίς, schol. ad *Equites*. Athen. Poll. Harpocr. Phrynichus in Διονύσιον : Schol. Nicandri Theriac. Laërtius.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ. Erotianus in *γαργαλισμοῦ* et in *λαπάσσειν*. Hesych. Athen. Poll. Harpocr. Etymol. M. Schol. ad *Vespas*. Schol. ad Sophoclis *Electram*.

ΓΑΑΤΚΟΣ. Pollux iii. 43.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ. Suid. Athen. Poll. Hesych. Phrynichus in *κάναστρον*. Erotianus in *ἀνιαρά* : Clemens Strom. vi. p. 628. ubi ait Platonem Comicum et Aristophanem *Dædalo* sua invicem suffurari.

ΔΑΙΤΑΔΕΙΣ. Athen. Poll. Harpocr. Etymol. M. Phrynichus et Thomas Mag. in *ἀκιφής* : Galenus in præmio *Lex.* Hippocr. Suidas.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ. Pollux tum alibi, tum vii. 199. ad quem locum vide Athen. Suidas in *Κλεπτογάμοι*. Schol. ad *Plutum* et *Pacem:* Etymol. M. in *ἀναλαίσαμεν*.

ΔΗΙΑ. Athen. lib. ix. p. 373.

* ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ. Pollux x. 33. ubi mendose scriptum ΔΙΟΝΑΥΑΓΟΣ. Non minus incertus est Dramatis auctor quam titulus.

ΔΡΑΜΑΤΑ. Videndus Casaubonus ad Athen. vii. 14. ubi suspicatur quatuor Comœdias, de quarum auctore Aristophane an Archippo (vide Anonymum in Comici vita scholiis præfixa) Criticis non constabat, *Nioben*, *Centaurum*, *Insulas* et *Poësin* ab aliquo in unum corpus conjectas, et titulum ΔΡΑΜΑΤΑ ei inscriptum fuisse ; at enim non de *Centauro*, sed de *Navagῷ* dubitant veteres Critici. Apud Hesych, in *βύρσαν* male in *δράμασι* pro in *δράμασι*.

ΕΙΡΗΝΗ Β. Jam Eratosthenis ætate non exstabat, qui dubius hæret, an Aristophanes *Pacem*, quæ etiamnum habetur, bis docuerit, an binas hoc titulo conscripserit, ut innuit Crates Grammaticus apud auctorem argumenti *Pacis*.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ. Eustathius in Odysseam p. 1720. l. 23.

ΗΡΩΕΣ. Laërtius viii. 34. Athen. Poll. Suid. Schol. ad *Aves:* Stephanus Byz. in *Ἄργος*. Etymol. M. in *πίνω*.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ seu ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΣΑΣΑΙ, ut secundas *Thesmophoriazusas* Aristophanis inscribit Demetrius Trœzenius apud Athen. lib. i. Suidas in *λαικαζόμενος* et *λύσις ἴσχνου*. Clemens Pædag. iii. 12. Pollux vii. 95.

* ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ. Poll. Hesych. Athen. Suidas in *πρόθυμον*. Vide et supra in ΔΡΑΜΑΤΑ. Solet enim allegari Aristophanes in *Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ*.

ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ. Hesych. in *στίλιον*.

ΚΩΚΑΛΟΣ. Erotianus in *φῶδες*, Athen. Hesych. Poll. Harpocr. Zenobius in proverb. *χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος* : Macrobius v. 18. Acta est hæc Comœdia post *Plutum*, adeoque post Olymp. xcvii. et post decretum, ne quis nomine tenus in theatro perstringeretur. Vide Scriptorem vitæ Aristophanis, et quæ supra in ΔΙΟΔΟΣΙΚΩΝ. Porro Philemonem in *Τροζηνίῳ* suo hoc Comici drama æmulatum notat Clemens Stromat. vi. p. 628. Gellio xix. 13. laudatur hæc fabula, ubi pro *Κώναλος* male in libris scriptum ΑΚΑΑΗΣ vel ΑΚΑΛΕΣ.

ΑΗΜΝΙΑΙ. Ammonius in *τόρμους*, Harpocr. Athen. Poll. Etymol. M. Suid. Hesych. in *δερναλάς*.

* ΝΑΥΑΓΟΣ. Idem forte quod ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ. Vide supra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΝΕΦΕΛΑΙ, sive *Nubes* priores, actæ Archonte Isarcho, Olymp. lxxxix. 1. in Lenæorum festo. Vide Argum. *Nubium*, quæ extant.

* ΝΗΣΟΙ. Etymol. M. Poll. Schol. Euripidis: Stobæus, Suid. Hesych. Ab aliis relata est ad auctorem Archippum. Vide supra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΝΙΚΑΙ. Schol. ad *Lysistratum*, et ex eo Suidas in *στιβὶς*. Sed suspicione non vacat hic titulus.

* ΝΙΟΒΗ. Ab aliis tributa Archippo. Poll. Schol. Euripidis ad Phœniss. ubi allegatur Ἀριστοφάνης ἐν δράμασι Νιόβης. Forte legendum ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ. Vide supra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΟΛΚΑΔΕΣ. Schol. Comici, Hesych. Suid. Harpocr. Stephanus Byz. Galenus i. de aliment. facult. tom. iv. p. 316.

ΠΕΔΑΡΓΟΙ. Schol. ad *Plutum* et *Vespas*: Athen. Harpocr. Poll. Thomas Mag. in *συμῖν*.

ΠΕΡΙΑΛΓΕΙΣ. Schol. ad *Aves*, ubi male Περιαγγεῖ legitur pro Περιαλγεῖ.

ΠΛΟΥΤΟΣ Α.

* ΠΟΔΑΣΤΡΙΑΙ. Schol. ad *Aves*. Vide Casaub. ad Athen. iii. 27. sed errore illius, qui Scholia descripsit, verum auctoris nomen excidisse videtur, qui fuit Phrynichus. Vide Poll. vii. 23. et x. 159.

* ΠΟΙΗΣΙΣ. Ab aliis tributa Archippo. Vide supra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΠΟΛΥΕΙΔΟΣ. Etymol. M. Poll. Suid. Stob. Apostolius.

ΠΡΟΑΓΩΝ. Athen. Poll. Suid. in *σαθρόν*.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΣΤΑΙ. Athen. lib. iv. p. 161.

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ. Athen. Harpocr. Hesych. in *τετρυπάνου*, ad quem locum vide eruditum interpretem; Poll. Etymol. M. Schol. ad *Equites*. Alii hoc drama Platoni Comico adscripsere. Vide Athen. p. 628. E.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ. Schol. ad *Nubes* 360. *Ranas* 295. et alibi; Athen. Suid. Poll. Harpocr. Etymol. M. Apud Suidam in *Ἅλη Ἀφύης* male olim Ἀναγυρουσίοις legebatur pro Ταγηνισταῖς, quod e Mss. reposuit Kusterus. Eadem medela sanandus Pollux vii. 168. ubi Ἀγυρτοῖς in Ταγηνισταῖς mutandum, et auctor Etymol. M. in *ἀδολέσχους*, ubi pro Πλαταιστικοῖς idem nomen reponendum.

ΤΕΛΜΙΣΣΕΙΣ. Hesych. in *τέλμι*, ubi videndus interpres; Poll. Athen. Etymol. M. Aristid. Orat. i. sacra tom. i. p. 486. Stephanus Byz.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ. Athen. Harpocr. Poll. Hesych. Suidas in *τῶν τριῶν κακῶν ἓν*. Constantinus Porphyrog. c. 23. de administrando Imperio.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ. Athen. lib. xi. p. 472.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Athen. Poll. Suid. in *ἀναλίφῃ*.

ΩΡΑΙ. Hesych. Athen. Poll. Schol. ad *Aves*. Ammonius in *διίφθαρται*, ubi pro Ὧραι male Κῆραι legitur.

Superior Catalogus ex eo concinnatus est, quem Jo. Alb. Fabricius Bibliothecæ Græcæ inseruit tom. i. p. 678. Multa passim accuratius exhibemus, suppressis Dramatum titulis compluribus, quæ sive alios quam Comicum nostrum,

auctores habuere, sive nunquam exstitere, quibusque comminiscendis occasionem dedere veterum Scriptorum loca aut depravata, aut male intellecta. Sunt autem Dramatum tituli, quos amovimus isti:

Ἀγήρως. E Polluce vii. 164. ubi hodie recte legitur ἐν Ἀναγύρῳ.

Ἀγωνισταί. E Polluce vii. 168. Vide Catalogum in ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

Ἀελλάς. E Gellio. Vide Catal. in ΚΩΚΑΛΟΣ.

Ἄμισγε et Τετράμισγε. E Zenobii Proverbiorum collectione in Ἀπεσίας λόγων, ubi non definitur utrum laudatus auctor Aristophanes Comicus sit, nec ne. Illum etiamsi intellexisset excerptor, non tamen ἐν Τετραμίσγει accipiendum esset pro Dramatis titulo.

Ἀνταγωνισταί. Vide Catal. in ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

Ἀσωλωτός. E perperam intellecto, et ridiculum in modum converso Pollucis loco ii. 59.

Γηρύγαδος, Γηρίλαδος, γηρίλαδος, sunt voces nihili. Drama unde χρῶν, profert Ælianus H. A. xii. 9. est ΓΗΡΑΣ, quod e Medic. Cod. scriptura acute et erudite conjecit novissimus Æliani Editor.

Γύννις. Auctorem habuit Aristomenem, non Aristophanem. Citatur a multis. Vide Fabricium in notitia Comicorum deperditorum.

Διόνυσος. Ejusdem est Aristomenis.

Ἡνίοχος. E prava in Polluce scriptura x. 119. ubi hodie recte legitur ἢ Νάξῳ.

Κλεταιονεύς. Est Antiphanis, cui etiam tributa in Athenæo p. 681. C. licet ex hoc ipso Aristophani in indice adsignetur. Sæpius ob scripturæ compendia confusa adfinia nomina Aristomenes, Antiphanes, Aristophanes.

Κίρκαι. Hoc titulo fabulam scripsisse Aristophanem Valckenario ad Ammonium videtur. Ego potiorem sententiam eorum esse existimo, qui titulum illum ex Ὧραι depravatum censent.

Κόνυλος. Restitutus ad Codd. fidem Pollucis locus olim corruptissimus x. 85. titulum hunc e dramatum Aristophanis catalogo amandavit.

Ὀξυμος. Est Antiphanis, cujus nomen e Codd. repositum in Pollucis emendata editione x. 22.

Πιλαγοί, Πιλάσιαι, Περιαγγύς. Nihil aliud sunt quam sordes librariorum.

Πλαταιωταί. Vide Catal. in ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

Πύλις. Est Philyllii, cui diserte tribuitur ab Athenæo p. 104. in fine, et a Polluce sæpius.

Σίριφοι. Est Cratini; nec, ubi laudatur hæc fabula in Schol. ad *Vespas* 74. Aristophani tributa est.

Σκηναί. Non est dramatis titulus, nisi decurtatus. Integer est Σκηνὴ παναλαμβένουσα.

Σκύθαι ἢ Ταῦροι. Est Antiphanis, cui tribuitur a Polluce, tam lib. x. 168. quam vii. 59.

Φιάλαι. Putida in Harpocratione menda v. Μουνίς, jamdudum sublata. Nubium respexit v. 70.

ARISTOPHANIS

DEPERDITARUM FABULARUM

FRAGMENTA.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ.

I. Καὶ μὴν, τὸ δεῦρ', ἀκριβάλιά γε σου σίσυραν
ἔψουσα τυγχάνει.

Athen. p. 95. F.

Apud Athenaeum pro γε male est δέ. In ceteris, quae optime habent, nihil immutavi. Casaubonus, non perspecta venustate interjectionis τὸ δεῦρο, versum hunc pervertebat, reponens: καὶ μὴν ἐς τὸ δεῦρον ἀκριβάλιά σου σίσυραν ἔψουσα τυγχάνει.

II. Εἶτα πῶς διωτήσομεν τοσαῦτα δεῖπνα ἴσως διὰ τουτὶ, ὃς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίωσιν εἶπεν, οὕτως λέγων, οἶσθ' δ' ὅλως τουτί.

Athen. p. 226. C. In his ex Aristophane deprompta sunt saltem ista διὰ τουτὶ, quibus interpretationem Grammaticus subjungit, δι' ὅλως τουτί. Comicum autem reliquisse suspicor

εἶτα πῶς
διωτήσομεν διὰ τουτί;

Sciat autem lector in Regio Athenaei codice εἶτα πῶς scriptum esse; non, ut vulgo, εἶ πῶς.

III. Ἀριστοφάνης Αἰολοσίωσιν διωτίζων·

τῶν δὲ γηθέων
βίζας ἰχάδας στεφεδαμίμονον φόνου.

Athen. p. 372. A. emendatus a Jo. Toupio ad Suidam i. 6.

IV. Ἀλλ' ἄνουν· οὐ μᾶλλον ἰχᾶν. ὡς ἀγορέων
ἀναξέσασθ', ἑτέρου πολίτης, ὦ γύναι.

Suid. in ἀγορέων. Jo. Toup. ibidem.

V. Κατὰν ἀκάνας ᾖς, πύελος δὲ μί' ἀρκέσει.

Pollux i. 79.

VI. Ὅστις ἦν λοιπὸν μόνον
ἐν τῇ γνάθῳ διάκολόν μοι γίγνεται.

Idem ix. 63. emendatus a Jo. Toup ad Suidam i. 7.

VII. Ἐν μόνοις τῷ Αἰολοσίκωνι τὸ μὰ ἴσχει πέρασιν ΑΚΕΡΜΑΤΙΑΝ ἀσύμφωνον.

Idem ix. 89.

VIII. Ἐν δὲ τῷ Δυσίου πρὸς Φίλιππον ἐπιτροπῆς τὰς πλείδας ἀφέπαμεν· παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι καὶ ΚΑΕΙΔΙΟΝ.

Idem x. 23.

IX. Ἡ δὲ ὀπὴ εἴρηται ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους·
καὶ δ' ὀπῆς, κἀπὶ τόγους.

Idem x. 25.

X. Δοῖδες, θυΐα, τυρέπανοι, ἰσχάδες.

Pollux x. 104.

XI. Κἀγὼ διανίλεσθ' ἑαυτὸν μὲν, ὅστις ἐν
παιπάλῃ λοχυούχῳ, πάντα τᾶς ἐξωμίδος.

Idem x. 116. emendatus a Jo. Toup, ubi supra. Ipsa Viri eruditissimi verba lectori ob oculos ponam: "Nescierunt interpretes quid sit διανίλεσθαι τᾶς ἐξω-"μίδος: quod miror. Græca ita sunt vertenda: *Et videt quidem omnia per* "*exomidem, ut in nova laterna, pellucentia.* Verba sunt subulonis de mulier-"cula, quæ, quod venale habebat, lubenter ostendebat."

XII. Ὅταν δ' εἴπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνης ΔΤΟΙΝ ΑΤΧΝΗΦΙΟΙΝ, δῆλον, ὅτι λοχείαν εἴρηκεν, ἀλλ' οὐ λόχμας μαιράς.

Idem x. 118.

XIII. Οὐκ ἐνὸς, ὦ γυναῖκες,
πᾶσι παιδίοις ἡμῖν
φλῦσιν ἐκάστου ἀνδρός.
διπλᾶ γὰρ ἔχρη δρᾶσαι
λαμβανόμενόν θ' ὑπ' αἰσχύν.

Hephæstion in Enchiridio, de metro chorambico.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ.

I. Ὅσσις φαεννὰν ἠέλιον ὄψιν λευκαμπῆ.

Athen. p. 158. C.

II. Ὀσφὺν δ' ἐξ ἄκρων διαίγυλλιον, ἠΰτε πίγυλλον,
ἀνδρὸς ὠρισθέντος· τελίῃ δ' ἀγαθὴν ἐκτελέσθαι.

Ælianus H. A. xii. 9.

Vide Hesychium et interpretes in διαίγυλλιον. Postrema verba Hesychio nemini vitii suspecta fuerint, nec prorsus ineptum sensum fundant: *efficit hoc bonum*

incantationem; nullas tamen dubito, quin depravata sint, scripseritque Comicus, τιλίει δ' ἀγαθὴν ἰσαμαῖόν. *Bonam reprendit gratiam.* Quippe senex, cui multum diuque agitati lumbi fuerint, ad opus venereum tandem paratior factus, promptitam a muliercula operam pulchro remuneratus manere.

III. Γόνας, σί τὸ ψοφῶσιν ἔσω;—ἡ 'λαυνοῦσὸ
σὴν σύλλεσα κανακίλλαισα.—αἰαῖξοντά γε.

Schol. ad *Nubes* 663.

IV. Πόθεν δὲ λάβωμι βόσκων σῷ πατρὶ φλίσον;

Idem ad *Ranas* 246. et ex eo Suidas in φλίσον, ubi perverse legitur.

V. ἀφ' ὑὸ
κωμῳδικὸν ἴγνων μερμολυκείων.

Idem ad *Pacem* 473.

VI. Τὸ δὲ ἰστιγίζειν τὸ αἰδοῖον ταῖν χειρῖν, ΑΝΑΦΑΛΝ, καὶ ΑΝΑΚΑΛΝ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ λέγει.

Pollux ii. 176.

VII. Ἔστιν' ἰριξίν, ἰστιζαλοῦσ' ἴρων πίσους.

Idem vii. 181. quæ ad metri et sensus ductum sic constituenda:

ἔστιν' ἰριξίν, ἰστιζαλοῦσ' ἰρεῶν
πίσους.

VIII. Καὶ στυρίδα δὲ ὑψικομοῦσαν, πλατὺν σχοῖνον, ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀριστοφάνης ἔφη.

Idem x. 92.

IX. κνίφαλον ἅμα
καὶ πρασιφάλαιον τῶν λιπῶν.

Idem x. 40.

X. καὶ τοὺς μὲν ἔφις οὓς ἰστιάμενος,
ἐν πίσσῃ τοῦ πατασάμενος, καὶ πιῶσαι φαρμακοπωλῶν.

Idem x. 180.

XI. Ταυτὶ τὰ περὶ αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.

Suidas in του.

XII. Ὦ μακὰ, καὶ Φρυνῶνδα, καὶ ποππὸ σύ.

Suidas in Φρυνώνδας.

XIII. Νίσῃ βιασθὶς, ἢ φίλων ἀχνύῃ.

Idem in ἀχνύω, ἀσχάλλω.

XIV. Λαμπρυὶς ἴγωγε τῶν πάνυ.

Harpocration in Λαμπρυΐς.

XV. ΡΟΠΤΡΟΝ—τὸν τῆς δίφρας πρίονα λέγει, ὡς καὶ ἄλλοι, Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ.

Idem in ῥόπτρου.

XVI. Οἶδα μὲν, ἀρχαῖόν τ' ἔπος
οὐχὶ λίαν' ἰμαυτόν.

Hephæstion in Enchiridio de metro choriambico.

XVII. ΗΝΤΕΒΟΔΗΣΕ, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράῳ, ἀντὶ πολλοῦ ἐπόησεν. Auctor Etymol. M. in ἀντίσολῶ p. 112.

XVIII. ΑΕΞΗΡΙΔΕΥ. *ὑμεναῖδη ἀντεύξασθαι, ὅστις ἐστὶ τὸ τῶν ὕφεων λεγόμενον γῆρας, ὃν καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ.*

Erotianus Lexic. Hippocr.

XIX. *Ἰασώ. παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ Ἀριστοφάνης, καὶ Ἀμφιαράου Συγατέρα εἶναι Ἰασώ.* Hesychius. Comici versum ipsum, quo respexit Grammaticus, profert Scholiastes ad *Plutum* 701. emendatus et illustratus ab Hemsterhusio, cui extra dubium positum videtur, versum illum ex ipsa *Amphiarao* fabula decerptum esse. *σχοινοῦσι γὰρ Ἀσκληπιῷ ἡ Ἰασὼ παρὰ τὴν ἴασιν ὀνομασμένη. ἀλλὰ καὶ Συγατέρα τινὰ Ἀμφιαράου αὐτὴν εἶναι ἱστοροῦσι.*

ἀλλ', ὦ Σώστρατε, ἴλεώ σοι σὺ πρόσιθι.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ.

I. *πρὸς θεῶν ἰερῆς*
τίνος γυνὰ φαγεῖν καὶ πιεῖσαι,
θυμιωσαμένη καλέμῳ λιπνῷ;

Athen. p. 133. B.

II. *οὐχ ὑψικῶν λοιδὸς ἐστιν.*

Idem p. 301. A.

III. *Εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὑψαρίοις ἰκέσιος.*

Idem p. 385. F. *παραμυθεῖ* est 2. pers. Attica pro *παραμυθῇ*. Apud Dipnosophistam legitur *παραμύθιμ'*.

IV. *πλὴν ἁλιέως καὶ βοῶς.*

Idem p. 650. E. Vide infra in ΓΕΩΡΓΟΙ. XV.

V. *Ὅτι δὲ τῶν Θετταλικῶν ἵππων τινὲς ἰκαλοῦντο βουκέφαλοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ·*

Μὴ κλαῖ· ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι.

καὶ πάλιν—

ψήχειν ἠρίκα
τὸν βουκέφαλον καὶ ποσσανίαν.

Auctor Etymol. M. in *βουκέφαλος*.

VI. *Ὡς δ' ἐρθωλὸξ πίφυκε καὶ δυσγάργαλος.*

Suidas in *ἐρθωλὸξ ἵππος, ἐρθὸς ἱσταμένης καὶ πλάσσων.*

VII. *Καὶ ξυνίουφε, καὶ χιμαίρια βοσκῷ μάλ' εὖ.*

Idem in *ξυνίουφε*.

VIII. *Ὄρνιθον παρόντος, τὴν ἀστραγὸν παταγῶντ.*

Idem in *δεῦ παρόντος*.

IX. *Ἀλλὰ πάντως χρὴ παραλοῦσθαι, καὶ τοὺς σπόγγους λῆν.*

Idem in *παραλοῦμαι*.

Ad quem locum ita Kusterus: *Est versus trochaïcus, sed cui deest syllaba.* At fallitur. Inserta enim syllaba brevi post *χρὴ*, quod procul dubio volebat ille, in

quinta sede nihilominus esset spondeus, quod metri lex non patitur. Rescribendum itaque:

Ἀλλὰ παραλεῦσθαί τι πάντας, χρή τι τοὺς σπόγγους ἰᾶν.

Huc forte respicit Eustathius ad Odyss. p. 1604. l. 18.

X. ΑΜΦΙΑΝΑΚΤΙΖΕΙΝ—ἐν Ἀναγύρῳ.

Suidas in voce.

XI. Ἐκ δὲ τῆς ἰμπῆς χλανίδες τρεῖς ἀσπληγίδας ποιεῖν.

Idem in ἀσπλήγιος. Observa mediam in χλανίδες semper corripi. Itaque, ut constet metrum, legendum:

χλανίδες δὲ ποιεῖν ἐκ τῆς ἰμπῆς
ἀσπληγίδας τρεῖς.

Lenior adhibenda erat medicina:

ἐκ δὲ τῆς ἰμπῆς γε χλανίδες τρεῖς ἀσπληγίδης ποιεῖν.

Tetrameter est trochaicus omnibus numeris absolutus.

XII. ΑΡΓΕΙΟΙ ΦΩΡΕΣ. ἐπὶ τῶν περιττῶς ποιούντων. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ πλουτῷ καυχῶνται. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ.

Suidas in voce.

XIII. Καὶ μὴν χθὲς γὰρ ἦν Πέρδιξ χωλός.

Schol. ad *Aves* 1292. Sic ultimo pede mancum senarium habebis:

Καὶ μὴν γὰρ ἐχθὲς χωλὸς ἦν Πέρδιξ—

XIV. ΑΝΑΣΤΡΩΤΟΝ δὲ τὸν στιλπὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Pollux vii. 164.

XV. Ἐν τῷ στόματι τριπυρσόβολον ἔχων.

Idem ix. 64.

XVI. Τοῦτ' αὐτὸ πρόσταττε διωβόλου. καὶ πόρδαλιν
ὑπὸ τῷ 'πιλίντρῳ; μῶν τις αὖθ' ἁνιλίσκει;

Idem x. 72. Ad quem locum operæ pretium erit legisse Hemsterhusii notas.

Exstant hi versus apud Pollucem ix. 72. Corrige typothetæ errorem, aliumque librariorum. Oportet enim διωβόλου, genitivus pretii. *Id ipsum facio dioboli pretio.* Antipater in Epigr. vi.

ξεσχισθὴς Εὐρώτην τὸν Ἀνθίδα, μήτε φυσῆσαι
ῥοιδίνα, μήθ' ἅλατι ἀντιλιγουσαν ἔχει.

XVII. Καὶ γὰρ τὸν ΠΙΝΓΕΑ ἐπὶ ἴσου Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Idem x. 54.

XVIII. Τὴν δὲ ΨΗΚΤΡΑΝ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ φησίν.

Idem x. 55.

XIX. ΣΤΟΜΙΑ δὲ ΠΡΟΣΩΠΑ ἔφη ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

Idem x. 56.

XX. Καὶ ΣΚΑΦΗΝ εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρῳ, Ἀριστοφάνης.

Idem x. 76. additis Comici verbis, sed ita depravatis, ut nihil sani ex iis elicere queamus. Vide Hemsterhusii notas.

XXI. Τὸ ἀνάθημα τοῦ ἅλματος, ΤΦΟΛΜΙΟΝ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.
Idem x. 114.

ΑΤΤΟΛΤΚΟΣ.

Ἀριστοφάνης δὲ ὁ Καμιρεὺς ἐν Διτελούσῃ φησὶν ἐπὶ πανουργίας βίας· Ἀσίδων ὁ μοχθηρὸς ἔτριβεν πόσῳ πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας στιλπνότερας. Τουτέστι τὰ περὶ τοὺς ἄμβωνας χείλη.

Erotianus in Lex. Hippocr. v. ἄμβων. Quorum partem etiam profert Galenus Comment. in I. Hippocr. περὶ ἀρθρων. p. 584.

Τοιαύτη δέ ἐστιν ὁ ὀφρὺς, οἷα κατὰ τῶν λοπάδων πίρας τὸ ἄνω γίνεται περὶ τὴν ἐντὸς ἐντεταμένην καλύπτρα. καί τις τῶν Καμιρέων ἐκπύστων ἐπεσπάσατο, ἀπὸ δὲ τῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας στιλπνότερας.

Lacera hujus fragmenti verba non facile in numeros redigas. Probabile est a Grammatico scribi debuisse: ὦ μοχθηρὲ σὺ, ἔτριβες; πόσῳ μᾶλλον τῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας στιλπνότερας;

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ.

I. Ἔστι δὲ ὑπερβατισμὸς, ὃς ἔλαττον πανὸ καὶ τὸ παχὺ, καὶ τὸ ἀγαθόν· ἔστιν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης σπάσται ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις, ἀντὶ μὲν χρυσίου, χρυσιδάριον· ἀντὶ δ' ἱματίου, ἱματιδάριον· ἀντὶ δὲ λαοδικείας, λαοδικειδάριον· καὶ νοσηδάριον.

Aristoteles de Rhetor. lib. iii. cap. 2. extremo.

II. Ἀνίχασεν εἰς ἔλασσον ἐμφερέστατα
ἐννεμίνας κόγχασιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

Athen. p. 86. extrema:

III. Κἂν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα ποτήριον ἐξέλαθεν, ἵνα ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν, ὡς αὐτὸν ὄντων ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ἐξελάθου δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἀγωνίου εἶναι, ἢ ὅτι ἐκπώματα ἦσαν.

Idem p. 494. D.

IV. ΚΟΤΤΑΟΣ. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

Idem p. 478. C. Vide infra xi.

V. Οἳ δῶρ' αἰσοῦντες ἀρχὴν πολίτων πορίσιον μετὰ Πεισάνδρου.

Schol. ad *Aves* 1555. Decerpta hæc sunt e tetrametris anapæsticis, et sic ordinanda:

αἰσοῦντες δῶρ', ἀρχὴν πολίτων πορίσιον
μετὰ Πεισάνδρου.

Eodem respexit Schol. ad *Lysistr.* 491.

VI. . Ἴστασο' ἱμάξῃς πάντας ἐν τριῖς ἀσπίδας.

Schol. ad *Lysistr.* 282. et Suidas in ἀσπιδηφόρα.

VII. Μίσην ἔρυθρὰ πρὸς τὸ σιμὸν καὶ πλατύ.

Idem ibid. 288. et Suidas in σιμός.

VIII. Τοὺς δὲ διὰ μιγοῦντας, οἱ παλαιοὶ μιγοσιζίους ἔλεγον, οὓς οἱ νῦν δυσρίγους. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βαβυλωνίοις. ΔΥΣΡΙΓΟΣ εἴρηται.

Pollux iv. 186.

IX. ΝΑΥΣΟΧΙΟΝ. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

Idem x. 28.

X. Εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν.

Idem x. 38.

XI. διὰ διακοσίων δραχμῶν.—

πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν;—τὸν πόντιον τοῦτον φέρε.

Idem x. 85. Mallem legi γένοιτ' ἄν.

XII. ΠΟΔΑ ΒΑΔΑΝΤΙΟΥ. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις εἴρηκεν.

Idem x. 152.

XIII. Πόσους ἔχει στρωτῆρας ἀνδρῶν οὗτος;

καὶ αὖ πάλιν·

ὡς οὐ κατυμμανίους τὸν ἄνον ἥρῳς.

Idem x. 173. Ad priorem versum respicit Harpocr. in στρωτήρ.

XIV. Ῥοθιάζειν δὲ, τὸ ἱρίσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.

κατάγου ῥοθιάζων.

καὶ πάλιν·

ναῦς ἦσαν ἐν πιτύλοις ῥοθιάζει σάφρονι πάσμῳ.

Suidas in ῥοθιάζουσα.

XV. Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν, ὡς πολυγράμματος.

Hesych. in Σαμίων, ubi vide interpretem.

Huic fabulæ nomen fuit a servis Babyloniis molitoribus, qui inducebantur ora notis compuncti. Vide Sam. Petiti Miscellan. i. 3. Hos quum Bacchus, cujus præcipuæ erant partes, videret, vel quivis alius, exclamabat: *Samiorumne video populum? quam multis notis compuncti sunt!* salse adludens ad Periclis crudelitatem erga Samios, quos sex ante annis prælio vicerat, quorumque captivos inustis notis signaverat. Rem narrat Plutarchus in Periclis vita, p. 367. ubi versum hunc profert et illustrat, quem ridicule vertit interpres: *Samii periti literis quam plurimum.*

XVI. ΕΣ ΤΟΝ ΑΙΜΕΝΑ. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. πρὸς τὸν παροιμίαν, Ἀστὶς ἐς λιμένα· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι συνέσυρον ἅλωσιν παντακλάστοις, διὰ τὸ διαφέρεσθαι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ γῇ.

Heysch. in voce.

XVII. ΙΣΤΡΙΑΝΑ. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέσατα τῶν οἰκετῶν φησὶν, ἐπεὶ ἱστορημένοι εἰσὶν—

Idem in voce, apud quem reliqua vide.

XVIII. Εὖ γ' ἐξελόμενον ἰπνίδάνης, ὡς ἐξὸν ἰπίγνον.

Harpocr. in ἰπνίδάνης. Scripturam per υ confirmant lexicographi omnes in ἰπίγνον. Grammaticus qui hanc χρῆσιν profert, quædam omisit. Apud Comicum forte sic dispositæ erant voces:

Εὖ γ' ἐξελόμενον ἰπνίδάνης—
ὡς ἰπίγνον ἐξὸν.

XIX. Ἀνὴρ τις ἀμῶν ἐστιν ἰγκατούμενος.

Auctor Etymol. M. in ἰγκατούμενος.

XX. Ἡ βοῦλαρίον τις ἀντίστιτι ζωῦφος, χολῖνον ἰπιθυμῶν.

Ammonius in χολάδες.

XXI. ΑΝΘ' ΕΡΜΙΩΝΟΣ. εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν συζόντων τοὺς ἰαυτῶν. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

Zenobius Proverb. ii. 22.

XXII. Ἐπιτύν με φεύγειν οἶκαδε. Nos quoque similiter: *annuit me fugere domum.*

Priscianus lib. xviii. fol. 231. verso Editionis Aldinæ, anni 1527. in 8.

XXIII. Καὶ λακωνίζω, καὶ λακωνιστής. λέγεται καὶ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΑΖΩ, ὡς Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.

Stephanus Bys. in Λακεδαίμων.

ΒΟΗΘΟΙ.

I. Præpositiones est quum abundant, est quum deficiunt; est quum aliæ pro aliis ponuntur, tam apud Græcos, quam apud nos. Abundant—Aristophanes, Βοηθοῖς.

Εὖ γὰρ οἰσπρέσνειν σε βούλομαι πόσα ἴσην ἴσως μεν' ἰμοῦ ξυνῇς.

Priscianus lib. xvii. fol. 202. verso Editionis Aldinæ. At in Editione Heliæ Putschii legitur: εὖ γὰρ εἰσπρέσνειν σε βούλομαι. πῶς λέγεις; ἴσως μεν' ἰμοῦ ξυνίσῃ. quæ sic melius digeri possunt:

Εὖ γάρ σε πρέσνειν βούλομαι.—πῶδε πῶς λέγεις;—
ἴσως; μεν' ἰμοῦ ξυνίσει.

Abundat præpositio μενὰ, quum simplicius dici possit ἰμοὶ ξυνίσῃ.

Laudatur a veteri Scholiasta ad Acharn. 3. Aristomenis Fabula Βοηθοί, unde mutilus versus profertur, quem integrum citat Macrobius Saturn. v. 40. Aristomeni itidem tributum, sed in dramatis titulo mendose exscriptum: *Aristomenes ἐν Μέθυσι,*

Ἰνδὸν γὰρ ἀμῶν ἔστιν ἀνδρῶν γάεγαρα.

Scripseritne Comicus uterque eadem fabulam eodem titulo? non opinor. E solo Prisciano tribuitur Aristophani, quod in librariorum errorem conjiciendum

est, ad literarum compendia non satis advertentium, unde sæpe contigit, ut nomina illa Ἀριστοφάνης Ἀριστομένης confunderentur. Vide Pollucis interpretem ad vii. 211. Ex eodem errore tributa fuerat Comico nostro alia fabula ΓΟΗΤΕΣ, quam Aristomenis esse constat. Prisciano ipsi p. 1202. citatur *Aristomenes* Βοηθοῖς.

αὐτοὶ γὰρ ἤδη τοὺς Περσέπτους προσήλθομεν.

Eximatur itaque fabula hæc ΒΟΗΘΟΙ e catalogo dramatum Aristophanis.

II. Ὅστις λίγως με, pro εἰς ἐμέ. Aristophanes Βοηθοῖς·

Μισῶ σε ὅστις λίγως μὲ τὰ αἰσχρά.

Huic simile est illud Terentii in *Andria*: Quid me fiat? pro *in me fiat*. Idem lib. xviii. p. 1194. Edit. Putschii. Quærenti διὰ τί με μισεῖς; respondebat apud Comicum aliquis:

Ὅστις λίγως με ταῖσχρά.

ΓΕΩΡΓΟΙ.

I. Ἐθέλω γεωργεῖν—εἶτα τίς σε κωλύει;—
ὑμεῖς· ἵστ' ἤδομαι χιλίας δραχμάς,
ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε,—διαχόμεθα.
διαχίλιαι γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νισίοις.

Plutarchus in Nicia p. 215. Edit. Londinensis.

II. Εἰρήνη βαθύπλουτε, καὶ ζευγάριον βοΐδε,
εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο
σκάψαι τ', ἀποπλάσαι τι, καὶ λουσαμένῳ διελθεῖν
τῆς τρυγός, ἄρτον λιπαρὸν, καὶ βάφανον φίλοντι.

Stobæus in Floril. tit. de *Pace*, edit. Grotii p. 209. Diversam a vulgata lectionem in 3. versu amplexus sum, quam exhibet Ms. codex.

III. Ὅτου δοκεῖ σοι δῆτα μάλιστα τῇ πόλει;—
τὸν μολγὸν ἑτοῦ λίγιστος οὐκ ἀκήκοας;

Schol. ad *Equites* 959. Ita hos senarios emendavi, qui vulgo perquam depravati leguntur.

IV. συκᾶς φυτεύω, πάντα πλὴν Λακωνικῆς.
τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ συφανικόν.
οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρὸν, εἰ μὴ μισοῦμεν ἦν σφόδρα.

Athen. p. 75. A.

V. Εἶτ' ἄρτον ἑτῶν συγχάνω τις ὀβολίαν.

Idem p. 111. B. ubi male ἀρτῶν ὀβολῶν. Emendationem nostram confirmat scriptus cod. e Bibl. Regia.

VI. Ὥσπερ πολιτικὸν τοὐθένιον προσίστασαι.

Idem p. 460. E.

VII. Γλιχόμενος, ναρτιῶν, ἢ ἡνιθυμῶν. Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς·

Τί δῆτα τοίνυν τῶν καλῶν, ὦ παῖ, γλίχυι;

Auctor Etymol. M. p. 234. l. 35.

VIII. Ὦ πόλι φίλη Κίκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική,

χαῖρε λιπαρὸν βάσιδον, οἵᾳς ἀγαθῆς χθονός.

Hephæstion in Enchiridio, de metro pæonico; ubi duobus his versibus tertius subjungitur, qui non est ex *Agricolis* sed *Vesparum* 1273.

IX. Ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάσαντον τὸ διαφυτιόσμιον.

Idem ibidem.

X. Αὐτῷ μιλητίου, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶνον.

Zenobius in Proverb. ii. 27.

XI. ΚΩΔΙΑ. τὴν τῆς μήκωνος περιφλοιὸν οὕτω καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς· Ἀγαθήν γε κωδίαν.

Harpocr. in voce.

XII. ΠΟΡΝΕΤΤΡΙΑΝ δὲ ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης τὴν πέρνην εἶπε.

Pollux vii. 201.

XIII. Ἐξ ἑστιῶν ὧν εἰς ἀγρὸν χωροῦμεν, ὡς πάλαι δ' ἡμᾶς ἐπὶ τῷ χαλκῷ ἱλλοσόμενον καλέζειν.

Idem ix. 69. Misere corruptum et mutilum hoc fragmentum, quod parum feliciter tentavit Kühnius. Initium sic digerendum erat:

ἐξ ἑστιῶν

ὧν εἰς ἀγρὸν χωροῦμεν, ὡς ἐπὶ πάλαι—

XIV. ὁ ΤΡΑΠΕΖΟΦΟΡΟΣ, ἐπὶ τοῦ τὴν τράπεζαν φέροντος, ἢ ἐπῶσαν τοῖς ἔρχουσιν αἱ μυῤῥῖναι.

Idem x. 69.

XV. Ἀντιφῶν δ' ἐν τῷ περὶ γεωργικῶν, φυκίδας φησὶν εἶδος ἀνίων εἶναι, ῥᾶον δὲ σαλπροπέπτειν. τῶν γὰρ ἀνυρένων Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει, καὶ ἐν Ἀναγύρῳ·

πλὴν ἁλιεύειν καὶ ῥᾶιδας.

Athen. p. 650. E.

XVI. ΕΛΑΙΖΕΙΝ. τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης.

Auctor Etymol. M. p. 326. l. 20.

XVII. Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν ΜΕΤΟΡΧΙΟΝ ἐπάλξεσιν ἐν τοῖς Γεωργοῖς.

Idem in ἔρχατος. Quæ repetit Schol. ad Theocr. i. 48. nisi quod μέτορχιον male habet. Vox μετέρχιον occurrit etiam apud Comicum *Pace* 568.

XVIII. Εἴ γε Κιλικίας αἷμα ἐξολοίμην, φαίη λέγων.

Priscianus lib. xviii. p. 1212. Edit. Putschii.

XIX. ΣΗΡΑΓΓΙΟΝ. χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς οὕτως ἐπαλξίνο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς.

ΓΗΡΑΣ.

I. ΚΡΙΒΑΝΙΤΗΣ. *τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ. ποιεῖ δὲ λίγουσαν ἀρτόπωλιν, διηρτασμένον αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποδαλόντων.*

Τοιοῦτ' εἶ ἦν τὸ πρᾶγμα ;— Θερμοὺς, ὦ τέκνον. —
ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς.— περιδανίσας δὲ πάνυ
λευκούς.

Athen. p. 109. F.

De hujus fabulæ argumento videndus Casaubonus ad Athenæum p. 209. Primum fragmentum male constitutum esse tam metrum, quam sententia arguit. Interloquuntur mulier panes vendens *ἀρτοπῶλις*, et respectus senex. Illa, cujus mercimonium diripiebatur, quam injuriam expostularet, diceretque panes sibi periisse illius generis, quos *Θερμοὺς* apellabant, qui in secundis mensis apponebantur, senex respondebat. *Num vero deliras? in furno coctos dic, eosque non admodum candidos.* Secundus versus totus est senis: male eum duabus personis diviserat. Sic legendum est:

Γ. *τοιοῦτ' εἶ ἦν τὸ πρᾶγμα* ; Α. *Θερμοὺς, ὦ τέκνον.*
Γ. *ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς* ; *περιδανίσας γ', οὐ πάνυ*
λευκούς.

II. *Ὦ πρεσβῦτα, πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς*
ἐταίρας, ἢ τὰς ὑποταρδίνους ἀλφάδας,
αἳ λιλάας στιφράς ;

Idem p. 133. A. Forte scribendum *τὰς δρυπέτεις*. Vide Pierson ad Mœrin p. 121.

III. *Ταῖς πολλὰ χρωσὶ βυβλιδάσι τεθραμμένοι.*

Idem p. 287. D. Piscis nomen scribitur etiam per *μ*, ut in *Vespis* 493.

IV. *Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στιλεγγίδ' ἔχοντα.*

Schol. ad *Equites* 577. et Suidas in *στλεγγίς*.

V. *Ὀφθαλμιάσας πρῴρωσι, εἶτ' ἰσχνὸν παπᾷς,*
ἵππιδ' ὑπαλιφόμενος παρ' ἱστορῇ.

Pollux iv. 180.

VI. *Ὀξωτὰ, σιλφιωτὰ βύλλος, τέρτλιον,*
πρέμνιον, θρῖον, λιγυφάλλος, ἐρίγανον.

Idem vi. 69. Eo respexit Diogen. Laërt. iv. 18. addito insuper versu qui ex eadem fabula depromptus esse videtur:

κατακυγοσύνη καινὰ 'στι πρὸς πρίας μίγα.

VII. *Ἐπὶ τοῦ πριστέμου σπᾶσα τῆς ξυσμάλης.*

Idem vii. 125. et ix. 39.

VIII. ΚΑΘΗΡΩΤΗΡΙΟΝ. *εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ τόκου ἔλεγον εἰρῆσθαι τοῦτο ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνους, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἂν ἐναρμόσειεν.*

Idem x. 61.

IX. *ἐφ' ὅλαν δανείζειν σιτίχνον, ἢ μείζονα.*

Idem x. 74. Tetrameter trochaicus, cui deest primus pes.

X. *ποσθὶ τῶν μαγειρικῶν.*

Idem x. 104.

XI. *ψυχικοῦ βασιλείου.*

Idem x. 173.

XII. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ, γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ἐχουμένην, παράγει τινὰ ἑρῶντα αὐτῆς, ἣ καὶ ἐρεθίζουσα φησὶ πρὸς αὐτόν,

δευτλιουντίον

ἐπὶ νυμφίον ἐστὶν, ᾧ γαμοῦμαι τήμερον.

Suhol. Nicandri ad Theriac. 295. emendatus a Jo. Toupio ad Suidam iii. 62. A veteri scriptura δεύτλιος ortum, quam minime recedit istud δευτλιουντίον sagaciter excogitatum. Sed necesse an bene hoc verbo utatur muliercula curru vecta. Malim sane δευτεριουντίον, vel ἰμὶ συνουσίον.

Jo. Toupii, viri eruditissimi et admirandi acuminis, emendationem in controversiam non vocassem, si ipsum Nicandri Scholiastem consuluissem; sed tum non erat ad manum. Ad Poëtæ versum in Theriacis 295. in serpentis hæmorrhoi descriptione,

ῥόσσον δ' ἐν νώτου βαλὸν ὠλέσσε πέλιλλον.

Scholiastes hunc adnotat: βαλὸν δὲ πλέον, τὸν τὴν ὁδὸν τὴν ταχεῖαν, τὴν παρεῖσαν. οὕτω γὰρ καὶ Ἀντίμαχός ἐστιν,

τοῖσι δ' ἐν' ἁλίσσετο διὰ πλέον ἐχνιόωντι.

ὡς δὲ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ, γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ἐχουμένην, παράγει τινὰ ἑρῶντα αὐτῆς, ἣ καὶ ἐρεθίζουσα φησὶ πρὸς αὐτόν.

δευτλιουντίον

ἐπὶ νυμφίον ἐστὶν, ᾧ γαμοῦμαι τήμερον.

Vides Aristophanis χρῆσιν idcirco adductam, ut ostenderetur πλεῖν navigare, πλέον navigationem, de pedestri etiam itinere a poëtis adhiberi. Itaque de veritate hujus lectionis non ambigendum est.

XIII. Τίς δὲ φράσει σοῦ 'στὶ τὸ Διονύσιον,

ὅταν τὰ μεγαλωνδὶ προσερεφόμενος;

Phrynichus in Διονύσιον. Eo respexit etiam auctor Etymol. M. in μεγαλωνδίον.

XIV. Attici ὀλίγας ἡμέρας pro ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Aristophanes Γήρᾳ. Σὺ δὲ ἐχ ἡγῇ μ' οὖν δὴ ὀλίγας ἡμέρας.

Priscianus lib. xviii. p. 1191. Edit. Putschii.

XV. Ὅτι δὲ τὸ ΣΚΑΦΙΟΝ εἶδος πανερᾶς, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ.

Harpocr. in σκαφίον.

XVI. ΤΗΤΕΣ, ἀντὶ τοῦ, τούτῳ τῷ ἔτει — Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.

— — Idem in voce. Occurrit hoc adverbium *Nub.* 624. *Acharn.* 15. *Vesp.* 400.

XVII. Λαρδοῦ κιγκλισάτου μυθίου.

Ælianus H. A. ix. 9.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ.

I. ἀκροσάλια

ἄκρα, κάρηα.

Athenæus p. 95. F.

II. Θεράπναι, καὶ χόρταζι τῶν μοναδίων.

Idem p. 99. F.

III. Ἦκω Θεμείστου ἀκροσάλιον
λιμῶν', ἵν' ἐστὶ χρυσέων ἰδάλια.

Idem p. 112. F. emendatus a Jo. Toup ad Suidam i. 6. et iv. 132. Citantur etiam hi versus ex *Æolosicone*.

IV. Πτισάνην διδάσκεις αὐτὴν ἰψεῖν ἢ φακῆν ;

Idem p. 158. C.

V. Ψωμοσίλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ, οὕτως·

Ψίθυρός τι καλοῦ, καὶ πίλαξ, καὶ Σαννυρίων.
ταῦ φθείρεσθ' ἐπίνειστον ψωμοσίλακες ;

Idem p. 261. F.

VI. Ἆρ' ἔνδον ἀνδρῶν πιστρίων ἀπουία ;
ὡς μὲν γάρ εἰσι πανσίδες γιγνόμεναι.

Idem p. 307. F.

VII. Ἐν τοῖσι σανδαλίστραις ἰσαπῶν Αἰσχύλου.

Idem p. 365. B.

VIII. Ἡ δὲ τὸ πρᾶγμ' ἱερὰ, στριφνὸν δ' ἐν πόλῃ λιπαστὴν ἡμῖν σαχὲ προσφέρων παῖς· ἐνίκα τε σφόδρα πανσεσθῆ. Τρᾶθος παρίστησιν ὁ Κωμικὸς τοῦ ποτηρίου. Idem p. 487. B. et Pollux x. 75. Nemini facile visum fuit Comici verba in numeros redigere.

IX. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γηρυτάδῃ λευκοὺς τοὺς ναυκλήρους, οὓς καὶ πρίσεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησὶν εἰς Ἅιδου πίμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητὰς, λέγων οὕτωσί·

Καὶ τίς νεκρῶν πευθμῶνα καὶ σπόγγον πάλας
ἕλκει παστλθείν ;—ἐκεῖνος τῆς τίχνης
ἐλάμβαν' οὐκ γεγονέναι ἐκπλεῖσας,
ὦ σάμαν' ὄντας, ἀδελφείους, καὶ θαμὰ
ἐκεῖσε φιλεχωρεῖσθαι.—εἰσὶ γάρ τινες
ἔνδρες ὑμῖν ἀδελφεῖοι ;—νὴ Δία·
μάλιστα δ' οἵπερ Θρῃκοφαῖνα. πάντ' ἴσχυε.—
καὶ τίνες ἦν ἐκεῖν ;—πρῶτα μὲν Σαννυρίων
ἀπὸ τῶν τραγῳδῶν· ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν,
Μίλητος· ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων, Κινησίας.—

εἶθ' ἑξῆς φησίν·

ὡς σφόδρ' ἐστὶ λευκῶν ἐκεῖσε ἰχθύων ἄρα.
τούτους γὰρ, ἢν πολλὰς ξυβίλῃ, ξυλλαβὼν
ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς ἐξοιχήσεται.

Athen. p. 551. B. confer Jo. Toup ad Suidam iii. 288. et Bentleium in Phalarid. Dissertat. de Origine Tragœdiæ p. 167. versionis latinæ. In antepenult. v. male vulgo legitur ὠχτίσθ' ἅρα. Tempus præsens requirit sententia, ut *Equit.* 1244.

λωτά τις ἱλαρὸς ἐσθ', ἐφ' ἧς ἐχούμεθα.

X. ΚΑΤΑΠΛΑΣΜΑ. ἐν Γηρυτάδῃ.

Poll. iv. 181. περὶ ἐκφερῶν ἐργαλείων.

XI. Τότε μέν σου κατεσκευάζετον, νυνὶ δὲ κατιμῶσι· τάχα δ' οὐ οἶδα ὅτι καὶ κατακίσσουσι.

Idem vi. 111.

XII. ΣΥΝΤΕΧΝΟΙ. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ.

Idem vii. 7.

XIII. ΟΙΚΟΔΟΜΟΣ. Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ εἶρηκε τοὺς οἰκοδόμους.

Idem vii. 117.

XIV. Τὰ δὲ ΚΑΡΠΕΙΑ ἐν τῷ Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνης ἔφη.

Idem vii. 149.

XV. Πόλος τοῦτ' ἐστίν. ἐκκεκαύκασιν ἥλιος
εἰσρέοντες;

Idem ix. 46.

Misere depravatum est hoc fragmentum. ἐκκεκαύκασιν vox est nihili et plane barbara. Si præter integritatem metri nihil esset quod desideraretur, proclive erat pro τοῦτ' reponere τοῦθ'. Videndus Salmasius in Plin. Exercit. p. 446. ubi emendat:

πόλος
τοῦτ' ἐστὶν ἐκκεκάυκασιν ἥλιος
εἰσρέοντες;

XVI. Τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματίων ἔοθιον.

Idem x. 59.

XVII. Ἄλλος δ' εἰσίφρει πλινθῷ πανσείῳ ἔρων περίλοιπα δρύμματα.

Idem vii. 176. et x. 91. Kühnius ita versus distinxit:

Ἄλλος δὲ πλινθῷ εἰσίφρει πανσείῳ
ἔρων περίλοιπα δρύμματα.

Hiatus in primo versu Aristophanem minime redolet. Grammatici Poëtarum χρήσεις excerpentes, brevitatis causa ea omittebant, quibus non confirmabatur id quod adstruere volebant. Inde fit ut plurima Poëtarum fragmenta a Grammaticis servata numeris suis restitui nullo modo possint.

XVIII. ΑΣΚΟΘΥΛΑΚΟΣ. ἐν Ἀριστοφάνους Γηρυτάδῃ.

Idem x. 160.

XIX. Ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ ὁ Ἀριστοφάνης λίγει ΦΟΡΜΩ ΣΧΟΙΝΙΝΩ.

Idem x. 169.

XX. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ΠΕΡΙΘΕΤΟΝ.

Idem x. 170. Confer *Lysistr.* 258. ubi κἀφαλὴ περίθετος.

XXI. Καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγομ' ἂν ῥήματα,
εἰς ἕξ ἐμβαντόμενος, ἢ ξηροὺς ἅλας;
Schol. ad *Vespas* 1303.

XXII. ΓΑΡΓΑΛΙΣΜΟΥ. γάργαλος, καὶ γαργάλη λίγονται ἰριθισμὸς, ἀπὸ τῶν πασχόντων γυναικῶν ὑλημμένης τῆς λίξεως· ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.
Erotianus in voce.

XXIII. ΕΚΔΑΠΗΣΕΤΑΙ. ἀντὶ τοῦ ἐσγλυφήσεται, καὶ ἐκγεννηθήσεται· ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ φησί· Φάρμακ' οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐκδαπήσει. Ἀπαξ εἴρηται, καὶ παρ' ἡμῶν ἐξήγηται μόνον.
Idem in voce. Comici verba trochaicum tetrametrum offecisse videntur, cujus in fine vox ipsa erat a Grammatico proposita. Vide an tibi satisfaciat hæc conjectura:
Φαρμακ' οὖν ἐγώ· βροτοὺς ἅπαντας ἐκδαπήσεται.
Futurum medium, cui passivam significationem tribuisse videtur Grammaticus, ego active accipio.

XXIV. Χαρισυπίζεις, καὶ παπαπαίζεις ἡμῶν, καὶ βωμολοχεύει.
Harpocr. in βωμολοχεύσθαι, et auctor Etymol. M. in χαρισυπίζόμενος.

XXV. ΕΡΜΑΣ, ὕφαλος πίνξ. ἐν Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνους.
Harpocr. in voce.

XXVI. ἧσαν εἰδὼ τοῦ Διονυσίου.—ἀντὶ τοῦ ἐκρεμάσατο.
Auctor Etymol. M. in ἧσαν. p. 420.

XXVII. ΑΤΤΟΙ ΘΤΟΜΕΝ. ἀντὶ τοῦ, αὐτοὶ πίνομεν.
Hesych. in voce.

XXVIII. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.
Athenæus p. 321. A.

XXIX. ὦ δύσθιον μίσημα.
Electræ verba sunt apud Sophoclem v. 289. ad quæ Scholiastes: καὶ ταῦτα Ἀριστοφάνης παροδῆσαι ἐν Γηρυτάδῃ.

ΓΛΑΥΚΟΣ.

Καλύψας καλύμματος τριζωνίῳ διεσφιγμένος.
Pollux iii. 43. ubi recte docti Viri emendant καλύμματι τριζωνίου. Sed in Comici versibus probabile est sic ordinata fuisse verba:
τριζωνίου καλύμματι
διεσφιγμένος.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

I. Ὁ μηχανοποιὸς, ἐπεὶ βούλει τὸν τροχὸν
ἰᾷν ἀνιπὰς, λίγε· Χαῖρε, φίγγος ἡλίου.

Erotianus in ἀνιαρός. Trimetri sunt iambici, ut nemo non videt, quod tamen Coddæo illi, qui *Augiæ stabulum* se repurgasse gloriabatur, non suboluerat. At ille revera *Augiæ stabulum* repurgandum reliquit.

II. ΠΟΛΥΠΟΤΣ.—τὸν δὲ αἰσυπτιακὸν πωλόσωμον φασὶν, ὡς καὶ Ἀλκαῖον, καὶ Ὀβλίσωνον—τὸ δὲ πώλινον λέγων, Ἀλκαῖός. Ἀντικαὶ δὲ πωλόσωμον λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ.

Ταῦτ' ἴχνια, πωλόσωμα, καὶ σημεῖα.

καὶ πάλιν,

τὸν πωλόσωμον

μοι ἵππον.

πάλιν·

Πλευραὶ λέγονται πωλόσωμοι πιλουμένου.

Athen. p. 316. A. Probare vult Dipnosophista Atticos dixisse πωλόσωμος et πωλόσωμον: non πώλοσωμος et πώλοσωμον. Sed ubi metri ratio primam produci flagitaret, Comicis etiam licuit πωλ'σωμος dicere, quod multis exemplis ex eodem Athenæi capite confirmatur, licet in plerisque simplicem vocalem pro diphthongo exhibeant impressi libri. Alcmi versum e *Sororibus vitiatis* emendavit Toupius ad Suidam v. 4. Ameipsim versus e *Lareone* sic legendus videtur:

Πολλῶν μὲν, ὡς ἔοικε, δεῖ μοι πωλόσωμον.

Diphili tetrameter trochaicus e *Mercatore* sic legendus:

Πωλόσωμος ἴχνη ἀνάσας ἱλαμιλλίᾳ τὰς πλευράσας.

Prima χρῆσις e Nostro prolata, est pars tetrametri trochaici; posteriores duæ sunt e senariis iambicis.

III. Πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνὸς γέ που τρόπου,
ἔστιν παροψὶς μοιχὸς ἐπιτυμπάνου.

Idem p. 367. D.

IV. Θεόκριτος δ' ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς Θηλείας ἔοικε τὸν ἀλιπερῆ—καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

Ὡὸν μίγνυσιν εἴσω ὡς ἀλιπερῆ.

καὶ πάλιν·

Πολλαὶ δὲ τῶν ἀλιπερῶν
ὑπνίμια πίνουσιν ὠὰ πολλάκις
βίᾳ.

Idem p. 374. C. Confer supra *Amphiarai* iii. Suidas in ὑπνίμια eandem adhibet χρῆσιν duobus integris senariis inclusam:

Ἔνιοι πολλαὶ τῶν ἀλιπερῶν βίᾳ
ὑπνίμια πίνουσιν ὠὰ πολλάκις.

Quam veram esse lectionem censet Jo. Toupius ad Suidam iii. 260. Sed ἔνιοι et πολλάκις simul stare non possunt; nec mihi bene reddi videtur πολλάκις per *multa*. Aliam itaque rationem inii. In fine primi senarii desunt voces aliquot, quæ, salva sententia, omitti potuerunt: metro suadente, δὲ inserui.

V. ΚΟΓΧΤΑΙΑΣ ΔΙΘΟΣ. ἐν Ἀριστοφάνους Δαιδάλῳ.
Pollux vii. 100.

VI. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΙΝ. Ἀριστοφάνης ἴφη ἐν Δαιδάλῳ.
Idem vii. 117. Occurrit etiam hoc verbum, sed tropice adhibitum in *Pace* 305.

VII. περὶ τοῦ γὰρ ὁ πόλεμος
νῦν ἐστιν ὑμῖν ;—περὶ ὄνου σκιᾶς.
Suidas in ὄνου σκιά. Confer *Vespas* 191.

VIII. Εὐρύδικος, ποιητής — καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ, ὑπαθίμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα, καὶ πλουτοῦντα, καὶ πανουργοῦντα,
Εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύδικον Δία.
Suidas in Εὐρύδικος.

IX. ΔΟΡΤΦΟΝΟΝ, τὸν δολοφονοῦντα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ.
Hesych. in voce.

X. Vide in ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΤΣΑΙ. I.

ΔΑΙΤΑΛΕΙΣ.

I. ΔΑΙΤΑΛΕΤΣ ὁ ἰσχνότης· ἀφ' οὗ δρᾶμα Ἀριστοφάνους ὀνόμασται Δαιταλεῖς.
Auctor Etymol. M. in voce. Attico more scribendum Δαιταλῆς.

Cum auctore Etymol. M. sentit Orion Thebanus de significatione hujus nominis. En notam ex illius Etymologico, quam mecum communicavit familiaris meus eruditus LARCHERUS. Δαιταλεύς. δαὶς δαιτὸς δαιτύς. ᾠμίλωνες μιλανεῖς· λέοντες λεοντεῖς. καὶ πλουτασμῷ τῆς αι, δαιτεὺς δαιταλεύς. καὶ Δαιταλεῖς, δρᾶμα Ἀριστοφάνους. Ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ Ἡρακλέους δαινυοῦντες καὶ ἀναστάντες, χορὸν ἐγείνοντο. Sintne postrema ista verba ex ipso dramate excerpta, an ad argumentum pertineant, in medio relinquam.

II. Τὸ σῶφρον δρᾶμα γράψας ὁ ποιητὴς ἐξέθηκε τοὺς Δαιταλεῖς, ἐν ᾧ σῶφρον μειράκιον εἰσάγει, καὶ ἕτερον ἄκρητον. εὐδοκίμησε δὲ σφόδρα ἐν τούτῳ τῷ δράματι.
Schol. ad *Nubes* 529.

III. Νομίζω δή σοι τὰ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἀρτίως, τὰ ἐκ τῶν ΔΕΤΑΛΕΩΝ, ἔδη πως ἔχοντα. "Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὅμηρε γλυκύτερ' εἶναι καλοῦσι κόρυνα." προσέβαλλε γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ δράματι ὁ ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΔΕΤΑΛΕΩΝ προσβύτης τῷ ἀκολάστῳ υἱεῖ, πρῶτον μὲν, τὰ κόρυνα τί ποτ' ἐστὶν ἐξηγήσασθαι· μετὰ δὲ τοῦτο, "Τί καλοῦσιν ἀμυνητὰ κάρηνα." παίζοντος μέντοι ἀντιπροσέβαλλε τὸν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσι γλωττὸν εἰς δίκας διαφέρουσας ὠδί πως. "Ὁ μὲν οὖν σὸς, ἐμὸς δὲ οὔ-" "τος ἀδελφὸς φρασάτω, τί καλοῦσιν ἰδοῦσί τι." ἐφιζῆς προσέβαλλε "Τί ποτε ἐστὶ" "τὸ εἰ ποιεῖν ;" — δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταυτῷ δράματι διὰ τῶνδε. "Ἅλις, ὀφίλη, καὶ μῦρον, καὶ ταινίαι." εἶτα ὁ πρισβύτης ἐπισκώπτων. "Ἥδου σαρίλη. τοῦτο παρὰ Ἀνεισταξάτου." πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀκολάστου υἱέως

αὐτόνους· " Ἡμῶν ἴσως οὐ καταγλαγήσῃ τῷ χρόνῳ." καὶ τοῦθ' υἱοῦ ὁ πρεσβύτης διαπυόττων ἐρεῖ· " Τὸ καταγλαγήσῃ τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων." ὧν' ἀθυμοῦντος ἰκανοῦ φάντος· " Ἀπολέσεταί σου ταῦτα πᾶσι τὰ ῥήματα;" πάλιν ὁ πρεσβύτης καὶ τοῦτο σιάπτεις· " Παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο ἀπολέσεται." καὶ μὲν γε καὶ ὁ υἱὸς οὐδὲν ἧττον ταυόμενος οὐδὲ αἰδούμενος τὸν γέροντα, φησί· " Τί ὀπτισιμαίῃ καὶ πανοὺς ἄν- " δρας λίγους καλοφάγαθοὺς ἀσπεῦντας;" εἶτα ὁ πρεσβύτης· " Οἴμαι, ὦ Θρασύμαχε, τὶς τούτων τῶν ξυνηγόρων πιρέσεται."

Galenus in Procœmio libelli qui inscribitur τῶν Ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξήγησις. Multa in his depravata, quorum ad emendationem, quum subitaria opera et admodum festinans fragmenta hæc recolligam et disponam, pauca sunt, quæ in præsens conferre valeam. Legendum: ἀντιπροσάλλαι τῶν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσι γλωττῶν εἰς δίκας διαφερούσας τινὰς ὧδί πως.

Ὁ μὲν σὸς υἱὸς, ἐμὸς δ' ἀδελφὸς οὗτοσὶ
φρασάτω, τί καλοῦσιν —

Quid pro ἰδοῦσί τι reponi debeat, in mentem non venit. Postea Aristophanis duo versus sic legendi :

Ἄλις σοφίλλη καὶ μόρον, καὶ ταινίαι.

Verba sunt adolescentis, cui respondet senex :

Ἰδοὺ σοφίλλη τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.

Vide Hesych. in σοφίλλη. In duobus sequentibus senariis scribendum καταγλαγήσει. Mox

Παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο ἀπολέσεται.

id est τοῦτο τὸ ἀπολέσεται. Quæ sequuntur facile numeris suis restituuntur, sed eorum sententiam, quæ partim ab iis, quæ suppressa sunt, pendet, non ita proclive est assequi.

Τί δ' ὀπτισιμαίῃ' ἄν σὺ, καὶ πανοὺς λίγους
ἄνδρας καλοφάγαθοὺς ἀσπεῦντας ;
Οἴμ', ὦ Θρασύμαχε, τοῦτο τῶν ξυνηγόρων
τίς γηρύεται ;

Ceterum mendosa est apud Galenum scriptura Διπαλίων : et si genuina sunt ista, ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δικαλίων, aliter accipi debent, quam a Casaubono ad Athen. viii. 32. intellecta fuere. Nullus enim adhucdum innotuit Atticæ Pagus, cui nomen Δικαλιεῖς. Aliunde noti sunt Δικαλίδαι, a quibus fabulæ titulum inscriptum fuisse conjecit Nunnesius ad Phrynichum in ἀνιστάς. Sed conjectura illa jamdudum explosa fuit. Δικαλιεῖς sunt *convivæ, epulones*, quorum unus, *homo plebeius*, ἀνὴρ ἐκ τοῦ δήμου, cum duobus suis filiis, moribus et indole diversis, colloquebatur.

" Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὁμηρικῇ γλώττῃ τίνι καλοῦσι κόρυμα." Eundem Comici locum innuit Pollux ii. 109. sed immutata verba proferens. ἀλλ' ὡς πανταχοῦ φασὶ, γλώττας ἐκάλουν, ὡς Ἀριστοφάνης· Πρὸς ταῦτα λέξον Ὁμήρου γλῶττα τί καλεῖται κόρυμος. Saniora hæc sunt quidem, non ita tamen, ut ad numeros revocari queant.

IV. Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ
πωλῶν ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ πατρί.

Athen. p. 119. C.

V. ΧΟΝΔΡΟΝ δὲ εἶρηκε τὸ ῥῆμα Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν οὕτως·
Ἡ χόνδρον ἑψῶν, εἶτα μυῖαν ἁμαλὰν
λίβδου ῥοφεῖν ἄν.

Idem p. 127. C.

VI. Vide infra in ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΔΑΜΒΑΝΟΤΣΑΙ. I.

VII. Τοῦ ΤΡΙΓΩΝΟΥ, μουσικοῦ ὀργάνου, μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι.

Idem p. 183. E.

VIII. Ὅστις δ' αὐτὴν αὐλοῖς καὶ λύραις κατατέτριμμαι χρώμενος, εἶτά μι σπάσειν κιλλίκις;

Idem p. 184. F. Luxatum metrum male insertis vocibus δ' αὐτὴν, quarum posterior sensum etiam turbat; et omissa alia quavis particula. Sic χρῆσιν constituo:

Ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραις νῦν κατατέτριμμαι χρώμενος,
εἶτά μι σπάσειν κιλλίκις;

IX. Καὶ λιῖος, ὥσπερ ἴγχελυς.

Idem p. 299. B.

X. Καὶ δελφακίων ἁπαλῶν πωλαὶ, καὶ χοιρομάστια στερέοντα.

Idem p. 368. E.

XI. Ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι.

Idem p. 400. A.

XII. Ἀλλ' οὐ γὰρ ἐμάθετε ταῦτα ἐμοῦ πίμποντος· ἀλλὰ μάλλον πίνετε, ἵετε· ἔβλιτ πανοῦς Συρακουσίους τράπεζαν, Συβαρίτιδάς τ' ἰσοχίτις, καὶ Χῖον ἐκ Λακαινῶν κυλίκων μίθυ ἡδίως καὶ φίλως.

Idem p. 527. C. et 486. F. E chorico cantico hæc desumta sunt, sed hiulca et corrupta.

XIII. ἐγὼ δέ σοι
πίμψω πλακοῦντ' ἐς ἑστίαν χαρίσιον.

Idem p. 646. B. Suidas in ἀνάστατος et in χαρίσιον, ad quem locum confer Jo. Toup iii. 306. e conjectura reposui ἐγὼ δέ σοι. Vulgo legitur δὴ νῦν.

XIV. ἴγνων' ἐγὼ δὴ χάλκιον.
ταῦτ' ἐστὶ κοττάβιον ἑστάναι καὶ μυρρίνας.

Idem p. 667. F.

XV. Φίλ' ἦθε, τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

Idem p. 690. E.

XVI. Ἄσον δέ μοι σκολιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου πἀναπρέποντος.

Idem p. 693. l. ult. πἀναπρέποντος, Attica crasi, ut Thesmoph. 161.

XVII. Εἰς τὰς τριήρεις δεῦρ' ἀναλῶν ταῦτα, καὶ τὰ τείχη.

Suidas in ἀναλίσκειν.

XVIII. Τὸν Ἐρεχθέα μοι, καὶ τὸν Αἰγέα πάλιν.

Idem in *Αἰγίσθω*.

XIX. ΡΑΓΔΑΙΟΣ, *σφοδρὸς, βίαιος*. Ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

Idem in *ῥαγδαίους*.

XX. *Ἔστιον, ἥτινων χρήμασ', ἡτιάλουν, πάλαι*
Ἰσυπεφάνεον.

Idem in *σιῦσαι, τὸ συκοφαντῆσαι*. Eodem significatu occurrit hoc verbum *Pace* 639.

XXI. *Οὐδ' ἔστιν αὖτι στλιγγὶς οὐδὲ λάσθος.*

Schol. ad *Equites* 577. et Suidas in *στλιγγίς*.

XXII. *Ταχὺ νῦν πίνου, καὶ μὴ τρωτίαν οἶνον φέρε.*

Suidas in *τρωτίας οἴνου*, emendatus e Photii Lexico inedito. Vide Jo. Toup ad Suidam iii. 228. ubi legendum existimat *τάχυνον, πίνω*. Sed non adtendit Vir longe eruditissimus huic lectioni obstare mediæ in *τάχυνον* syllabæ modulum. In Suidæ editione principe excusum *ταχύ νυν*.

XXIII. *Ἀνρωσιὰς, ἀνρωσιᾶν*—Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαιταλεῦσι καὶ ΑΤΡΩΝΙΑΝ *τὴν λίγνα*. Pollux vii. 153.

XXIV. *Ἐψυχρολουτρήσαμεν*. Idem vii. 168.

XXV. *Εἰ μὴ διαῦν τι γύργαθος, ψυθιμάτων τι θωμός.*

Idem vii. 176. et x. 158. *Θωμὸν* e Comici Babyloniis enotavit Mœris in voce, p. 190.

XXVI. *Οὐδ' ἀργύριόν ἐστιν ἀπαρμαπιμένον.*

Idem ix. 88.

XXVII. ΚΑΙΝΑΡΙΟΝ. Ἐν Δαιταλεῦσιν. Idem x. 32.

XXVIII. *Οὔκ· ἀλλὰ ταυτά γ' ἰσίχυσε τοῦ χαλκίου.*

Idem x. 92. et 109.

XXIX. *τῆς μυρεψῆς ληκύθου*
πρὸν παιτλάσαι τὴν σκαθίδα, γιόνασθαι μύρου.

Pollux x. 120. et 119. *Ἔγγυα μυρεψά*. Ad quem locum vide Hemsterhusii notam. Confer eundem Poll. vii. 177.

XXX. ΘΥΛΑΚΙΣΚΟΝ. Ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης.

Idem x. 172.

XXXI. Ἐν *ἁλιτίδῃ*. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Harpocr. in *ἁλίτιδα*.

XXXII. *Ἦν μὴ μισαλάζῃ τοὐπίσιμμον, χλαίνῃ.*

Idem in *ἐπίσιμμον*.

XXXIII. Αἱ τῶν διαστηρίων θύραι ΚΙΓΚΛΙΔΕΣ ἐκαλοῦντο. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν·

Ὁ δ' Ἡλιαστὴς εἶρπε πρὸς τὴν αἰγλίδα.

Idem in *αἰγλίς*. Occurrit hoc nomen *Vesp.* 124. 773. *Equit.* 641.

XXXIV. *βάψας τὴν πάσην εἰδὸς ἐκλεισε*
πρὸς Ναυσιδίκας, οἵ τῆς ξυρίας ἐδίωζον.

Idem in *Ναυσιδίκαι*, emendatus e Suida in *βάψας*.

XXXV. *Ἔστι μὲν* ΗΠΗΣΑΣΘΑΙ *δικῆ πως*· *Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι, παίζων εἰς τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας.*

καὶ κέρδιον ἡπήσασθαι.

Phrynichus in *ἀπεστής*. Thomas Mag. in eadem voce.

XXXVI. *Ὦ πρεσβεῖα καὶ ἀναιδεία.* *Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.*

Eustathius ad Odyss. σ'. p. 1579. l. 30.

XXXVII. *Τί δαί; συνίδιον τὸ λιπρὸν ἰπρῷ τῇ διᾷ*
εἰς τὰς τριόδους;

Schol. Theocriti ii. 12. emendatus partim a Jo. Toup. *τὸ* omnino inseri debuit, quia in *λιπρὸν* prior syllaba corripitur, ut et prima in *ἰπρῷ*.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

I. *Ὁ χορὸς δ' ἀρχέτω· ἂν ἐναψάμενος δᾷδας καὶ στεμματωθέντα, διαπαρχαλίσας αὐτὸν σχιλίσιν, καὶ φόνιμος, καὶ μαφαιῶν.*

Athen. p. 57. A.

II. *Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὀνοξίζοντα ἄρτον* ΚΤΔΑΑΣΤΙΝ *καλοῦσι, μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι·*

Καὶ τὸν πύλλαστον φθίγγου καὶ τὸν πιτύσιον.

Idem p. 114. C.

III. *Καὶ ταῦτ' ἴχοντα σωρίας καὶ πουλόπους.*

Idem p. 323. C. Male vulgo *πολόπους*. Vide supra in ΔΑΙΔΑΛΟΣ. ii.

IV. *τραπέμενον εἰς σοῦψον λαβεῖν*
ἐρμύλια, καὶ μανίδια, καὶ σωρίδια.

Pollux ii. 76. ubi Aristophanes nude citatur, sine Dramatis nomine, quod ex Athenæo p. 324. B. notum. *ἐρμύλια* est neutrum plurale, et diminutivum formatum ab *ἐρμύλη*. Vide Hesychii interpretes ad hanc in vocem. Male apud Pollucem editum *ἐρμυλίδια*, quam formam metri lex non admittit.

V. *λόσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν*
ὑμῶν ξυναρπάσειεν.

Athen. p. 400. A. In Reg. Cod. scriptum *ξυναρπάσειεν ὑμῶν*. Quare voces illas transposuerim statim videt qui metri non prorsus est imperitus.

VI. *Ἤδη παρεινεῖς εἰς ἐμὲ πρὸν δεδιωγάναι.*

Idem p. 422. F. Male vulgo et contra linguæ indolem *εἰς* omissum. Præpositionem, sine qua versus stare non potest, absorbuit præcedens syllaba.

VII. *Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναΐσι καὶ ποιητὴν φησὶν αὐτὸν εἶναι ἐν τούτοις·*

Μέγ' ἄρμα εἶναι λυκιδεσπάλιον.

Idem p. 645. E. quæ prorsus corrupta sunt. Eo respexit Pollux vii. 199.

VIII. οὐδὲ βιβλάδωσι τὴν θύραν.

Pollux x. 26. Finis est tetrametri trochaici.

IX. Τῶν χυμῶν ἕργα μυεῖς ἐσυὸ.

Idem x. 39.

X. Προσωπὶς, καὶ, ὡς ἐν Δαιταῖσιν Ἀριστοφάνης, ΠΡΟΣΩΠΙΔΙΟΝ.

Pollux x. 127.

XI. Καλῶν τοσούτων ξυμλίγη μοι σύραμαι.

Idem x. 130.

XII. Μαστόερμαι δὲ Ζωὸς Ἑρμείου χόαρμα,
ὅπως· αἷς ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

— Schol. ad *Plutum* 1199. et ad *Pacem* 922. et ex eo Suidas, apud quem in χόαρμα ἱδρυσίου legitur posteriori versu μιᾷ' ἣν ὁ βωμός.

XIII. Κλυταγόρα, σοφόκλεια Δαιδαλιδὴ, ἧς μίμησαι Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταῖσι.

— Idem ad *Lysistr.* 1239. et ex eo Suidas.

XIV. ΑΡΓΥΡΙΟΝ δὲ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοφάνης Δαιταῖσι.

Suidas in ἀργύριον στυφελόν.

XV. Ἀσπαλιστάρους, ῥᾳθύμους, ἀλογάρους. Ἀριστοφάνης Δαιταῖσι·
Οὗτοι σὺ τοῖς ἀσπαλιστάροις ἐποίησε δεῖπνον.

Suidas et Etymol. M. in ἀσπαλίσκαρον.

XVI. Πρὸς τὸν στερφὸν τῆς αὐλίδος ἰχῖνον παφλάν παταρόντιον.

Suidas in αὐλίδιον.

XVII. Δυγμὸν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταῖσι φησὶν, υἱὸς Αἰγόντου.

— Schol. ad *Plutum* 210. et ex eo Suidas in Δυγμὸν ἐξωτέρω βλίσπις. Sed ἀμνήμονος heroas confuderunt Grammatici, cujus erroris suspicio in Comicum cadere nequit.

XVIII. Ἀλλ' ἴσθ', ὡς σὺ πρῶγμα λίξει βαύλαμαι
σουτί· πρεσβύζειν γὰρ παιδὸς σου μοι δοκεῖ.

Suidas in σού.

ΔΗΛΙΑ.

Ἐπὶ δὲ καὶ ἔρυσι ἐσθῆσαι ταῖς πολεμούσαις καὶ ἄλλοις κυσὶν λαχάνοις· οὕτω δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίῳ τὰ σύγκοπτα λάχανα·

Κυσὶν, ἢ σεσιμῳλα.

Athen. p. 373. A.

ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ.

Καλεῖται δὲ τὸ πλοιάριον, καὶ ΚΑΙΝΤΗΡΙΟΝ, ὡς ἐν Διὶ ναυαγῷ Ἀριστοφάνης.

δ' ωσπερὶ τὸ,

τί μ' ἐξορίζεις, δοκερεὶ πλουτάρχου;

Pollux x. 33. emendatus a Jo. Toupio in Præfatione Curarum novissimarum in Suidam.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

I. Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῃ·

Οὐδέν, μὰ Δί', ἐμοῦ λοιπάδος ἐψυχῶν.

Athen. p. 301. B.

II. ΠΕΤΑΧΝΟΝ, ποσήρων ἐπιτύμβιον. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι·

πάντες δ' ἴσθι πετραχοῦνται.

Idem p. 496. A. Posterius est comma tetrametri anapæstici. Confer Hesych. in πέτραιον, et in proxime antecedenti glossa.

III. Τὴν δ' ΑΠΟΚΙΝΟΝ καλουμένην ἔρχεσιν, ἣν μιμεῖται Ἀριστοφάνης ἐν Κενταύρῳ—

Idem p. 629. C.

IV. Τῶν δὲ περὶ ἀρτοπωλίαν ἐθῶν ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· πνίσσω, βράττω, μάττω, διῶ, πίττω, παπαλῶ.

Pollux vii. 24. Locum proposui, ut scribendum eum esse censeo.

V. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

Ἐν πομφόλυξι παπάλους τ' ἐπίχυτους.

Idem ix. 36.

VI. Καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

Λίθος δυσπαπάλυντος.

Idem ix. 53.

VII. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἶρηκεν·

Ἐκπεσουμένους τοὺς πόδακας.

Idem x. 79.

VIII. Οἱ ἀνάξασμοι τῆς πλίνθου, ΚΑΙΜΑΚΤΗΡΕΣ, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. Idem x. 171.

IX. Οὗ μίνθοι οἱ περιμεῖς τὰς πλίνθους ἔπλαττον, ΠΑΙΝΘΕΙΟΝ παλεῖ τόπον ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ Ἀριστοφάνης.

Idem x. 185.

X. Τοῖς δὲ σταύροις οἱ βούλοιεύ σις προσαρτιῶν καὶ ΚΑΔΟΝ ΠΙΤΤΙΝΟΝ, ἔξεστιν, Ἀριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος·

Ἀλλ' εἰς κάδον λαβών τιν' οὔρει πίττινον.

Idem ibidem.

XI. Ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῃ·

ἀλλ', ὥσπερ λόχνος,

ὁμοιότατ' ἐπάθετ', ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.

Idem x. 119.

Erotianus in ἀνιαρός. Trimetri sunt iambici, ut nemo non videt, quod tamen Coddæo illi, qui *Augiæ stabulum* se repurgasse gloriabatur, non subolucrat. At ille revera *Augiæ stabulum* repurgandum reliquit.

II. ΠΟΛΥΠΟΤΣ.—τὴν δὲ αἰσχυντὴν πωλόωσαν φασὶν, ὡς καὶ Ἀλκαῖος, καὶ Ὀβίσων—τὸ δὲ πώλεων λέγων, Δίολλόν. Ἀττικοὶ δὲ πωλόωσαν λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ.

Ταῦθ' ἵχουσα, πωλόωσαν, καὶ σπαίας.

καὶ πάλιν,

τὴν πωλόωσαν

μοι ἴδητε.

πάλιν·

Πλαγαὶ λέγονται πωλόωσαι πιλεμίνου.

Athen. p. 316. A. Probare vult Dipnosophista Atticos dixisse πωλόωσαν et πωλόωσαν: non πώλεσσα et πώλεσσα. Sed ubi metri ratio primam produci flagitaret, Comicis etiam licuit πωολ'σσα dicere, quod multis exemplis ex eodem Athenæi capite confirmatur, licet in plerisque simplicem vocalem pro diphthongo exhibeant impressi libri. Alcmi versum e *Sororibus vitiatis* emendavit Toupius ad Suidam v. 4. Ameipsim versus e *Luxosne* sic legendus videtur:

Πολλῶν μὲν, ὡς ἴοικε, δεῖ μοι πωλόωσαν.

Diphili tetrameter trochaichus e *Mercatore* sic legendus:

Πωλόωσαν ἴχων ἀνάσσας ἱλαμιλλῖς τὰς πλειστάσας.

Prima χρῆσις e Nostro prolata, est pars tetrametri trochaici; posteriores duæ sunt e senariis iambicis.

III. Πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἰσῆς γέ του τρόπου,
ἔστιν παρεῖναι μοιχὸν ἐπιτυχόντα.

Idem p. 367. D.

IV. Θεόπομπος δ' ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς Θηλείας ἴσασι τὸν ἀλιτηρούσαν—καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

Ὡὸν μίγιστον τίκτουσιν ὡς ἀλιτηρών.

καὶ πάλιν·

Πολλαὶ δὲ τῶν ἀλιτηρούσων
ὀκτώτοκα τίκτουσιν ἀὰ πολλάκις
βίᾳ.

Idem p. 374. C. Confer supra *Amphiarai* iii. Suidas in ὀκτώτοκα eandem adhibet χρῆσιν duobus integris senariis inclusam:

Ἔνιαι πολλαὶ τῶν ἀλιτηρούσων βίᾳ
ὀκτώτοκα τίκτουσιν ὠὰ πολλάκις.

Quam veram esse lectionem censet Jo. Toupius ad Suidam iii. 260. Sed ἴσασι et πολλάκις simul stare non possunt; nec mihi bene reddi videtur πολλάκις per *multa*. Aliam itaque rationem inii. In fine primi senarii desunt voces aliquot, quæ, salva sententia, omitti potuerunt: metro suadente, δὲ inserui.

V. ΚΟΓΧΤΑΙΑΣ ΛΙΘΟΣ. ἐν Ἀριστοφάνους Δαιδάλῳ.
Pollux vii. 100.

VI. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΙΝ. Ἀριστοφάνης ἴδῃ ἐν Δαιδάλῳ.
Idem vii. 117. Occurrit etiam hoc verbum, sed tropice adhibitum in *Pace* 305.

VII. περὶ τοῦ γὰρ ὁ πόλεμος
τῶν ἐστιν ὑμῖν ;—περὶ ὅτου σπεῖσε.
Suidas in ὅτου σπεῖσε. Confer *Vespas* 191.

VIII. Εὐρύδικος, ποιητής — καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ, ἀντιθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα, καὶ πλουτοῦντα, καὶ πανουργοῦντα,
Εἰ δή τις ὑμῶν οἶδεν Εὐρύδικον Δία.
Suidas in Εὐρύδικος.

IX. ΔΟΡΤΦΟΝΟΝ, τὸν δολοφονοῦντα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ.
Hesych. in voce.

X. Vide in ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΔΑΜΒΑΝΟΤΣΑΙ. I.

ΔΑΙΤΑΛΕΙΣ.

I. ΔΑΙΤΑΛΕΤΣ ὁ ἰσοχνεύς· ἀφ' οὗ δρᾶμα Ἀριστοφάνους ὀνόμασται Δαιταλεῖς. Auctor Etymol. M. in voce. Attico more scribendum Δαιταλῆς.

Cum auctore Etymol. M. sentit Orion Thebanus de significatione hujus nominis. Ea notam ex illius Etymologico, quam mecum communicavit familiaris meus eruditus LARCHERUS. Δαιταλεύς. δαὶς δαιτὸς δαιτεύς. ᾧ μέλανος μελανεύς· λέοντος λεοντεύς. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ, δαιτεὺς δαιταλεύς. καὶ Δαιταλεῖς, δρᾶμα Ἀριστοφάνους. Ἐστιᾶσι ἐν ἱερῷ Ἡρακλέους διατυθῦντες καὶ ἀναστάσεις, χορεῖ ἐγίνοντο. Sintne postrema ista verba ex ipso dramate excerpta, an ad argumentum pertineant, in medio relinquam.

II. Τὸ πρῶτον δρᾶμα γράψας ὁ ποιητὴς ἐξέθηκε τοὺς Δαιταλεῖς, ἐν ᾧ σῶφρον μειράκιον ἐδίδαξε, καὶ ἴσιμον ἄχρηστον. εὐδοκίμησε δὲ σφόδρα ἐν τούτῳ τῷ δράματι. Schol. ad *Nubes* 529.

III. Νομίζω δέ σοι τὰ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἀρχαίοις, τὰ ἐκ τῶν ΔΕΤΑΛΕΩΝ, ὧδέ πως ἔχοντα. "Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον "Ομηρε γλυκύτερ' εἶναι παλαιοῖσι πόρπακα." προσέλαβε γὰρ ἐν ἐκείνῃ τῇ δράματι ὁ ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΔΕΤΑΛΕΩΝ προσελθὼν τῷ ἀκολάστῳ υἱεῖ, πρῶτον μὲν, τὰ πόρπακα τί ποτ' ἐστὶν ἐξηγήσασθαι· μετὰ δὲ τοῦτο, "Τί παλαιοῖσιν ἁρμονικὰ πόρπακα." παρεῖναι μέντοι ἀντιπροσέβαλλε τὸν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσι γλωττὸν εἰς δίκας διαφέροντας ἀδί πως. "Ὁ μὲν οὖν σὸς, ἐμὸς δὲ οὗ-" "τος ἀδιλφὸς φρασάτω, τί παλαιοῖσιν ἰδοῦσί τι." ἐφεξῆς προσέβαλλε "Τί ποτε ἐστὶ" "τὸ εἰ ποιεῖν ;" — δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταυτῷ δράματι διὰ τῶνδε. "Ἀλις, ἰρίλη, καὶ μύρου, καὶ ταινίας." εἶτα ὁ προσελθὼν ἐπισκώπτων. "Ἥδιον σαρίλη. ταῦτα παρὰ Λυσιστράτου." πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀκολάστου υἱέως

ὑπόντος· " Ἡμῶν ἕως οὐ καταπλαγήσῃ τῷ χρόνῳ." καὶ τοῦθ' οὗτω ὁ πρεσβύτης ἐπισπώντων ἐρεῖ· " Τὸ καταπλαγήσῃ τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων." ὧν' ἀθῆς ἐπαίνου φάντος· " Ἀποδύσεταί σοι ταῦτα πρὸ τὰ ῥήματα;" πάλιν ὁ πρεσβύτης καὶ τοῦτο σκώπτει· " Παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο ἀποδύσεται." καὶ μὲν γε καὶ ὁ υἱὸς οὐδέπω παυόμενος οὐδὲ αἰδούμενος τὸν γέροντα, φησί· " Τί ὑποτιμᾷῃ καὶ παυοῦ ἔν- " δρας λίγας καλοκἀγαθίαν ἀσκοῦντας;" εἶτα ὁ πρεσβύτης· " Οἶμαι, ὦ Θρασύμαχε, τίς τούτων τῶν ξυνηγόρων τυρέτται."

Galenus in Proœmio libelli qui inscribitur τῶν Ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξήγησις. Multa in his depravata, quorum ad emendationem, quum subitaria opera et admodum festinans fragmenta hæc recolligam et disponam, pauca sunt, quæ in præsens conferre valeam. Legendum: ἀντιπροκάλλει τῶν ἐν τοῖς Σίλωνος ἄξοσι γλωττῶν εἰς δίκας διαφερούσας τινὰς ἀδέσποτος.

Ὁ μὲν σὸς υἱός, ἐμὸς δ' ἀδελφὸς οὑτοσὶ
φρασάτω, τί καλοῦσιν —

Quid pro ἰδοῦσί τε reponi debeat, in mentem non venit. Postea Aristophanis duo versus sic legendi:

Ἄλις σορίλλης καὶ μύρου, καὶ ταινίας.

Verba sunt adolescentis, cui respondet senex:

Ἰδοὺ σορίλλης τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.

Vide Hesych. in σορίλλης. In duobus sequentibus senariis scribendum καταπλαγήσει. Mox

Παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο ἀποβήσεται.

id est τοῦτο τὸ ἀποδήσεται. Quæ sequuntur facile numeris suis restituuntur, sed eorum sententiam, quæ partim ab iis, quæ suppressa sunt, pendet, non ita proclive est assequi.

Τί δ' ὑποτιμᾷεῖ' ἄν σὺ, καὶ παυοῦς λίγως
ἄνδρας καλοκἀγαθίαν ἀσκοῦντας;
Οἶμ', ὦ Θρασόμαχε, τοῦτο τῶν ξυνηγόρων
τίς γηρύεται;

Ceterum mendosa est apud Galenum scriptura Δεισαλίων: et si genuina sunt ista, ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δεισαλίων, aliter accipi debent, quam a Casaubono ad Athen. viii. 32. intellecta fuere. Nullus enim adhucdum innotuit Atticæ Pagus, cui nomen Δεισαλιῆς. Aliunde noti sunt Δαιδαλίδαι, a quibus fabulæ titulum inscriptum fuisse conjecit Nunnesius ad Phrynichum in ἀνιστάς. Sed conjectura illa jamdudum explosa fuit. Δεισαλιῆς sunt *convivæ, epulones*, quorum unus, *homo plebeius*, ἀνὴρ ἐκ τοῦ δήμου, cum duobus suis filiis, moribus et indole diversis, colloquebatur.

" Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὁμήρου γλῶττῃ τίνι καλοῦσι κόρυμα." Eundem Comici locum innuit Pollux ii. 109. sed immutata verba proferens. ἀλλ' τὰς πωνθηλὰς φωνὰς, γλώττας ἐκάλουν, ὡς Ἀριστοφάνης· Πρὸς ταῦτα λέξον Ὁμήρου γλῶττα τί καλεῖται κόρυμβος. Saniora hæc sunt quidem, non ita tamen, ut ad numeros revocari queant.

IV. Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ
πωλῶν ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ καπά.

Athen. p. 119. C.

V. ΧΟΝΔΡΟΝ δὲ εἶρηκε τὸ ῥῆμα Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν οὕτως·
Ἡ χόνδρον ἑψῶν, εἶτα μυῖαν ἁμᾶλὸν
ᾔδειν ῥοφοῦν ἄν.

Idem p. 127. C.

VI. Vide infra in ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΔΑΜΒΑΝΟΤΣΑΙ. I.

VII. Τοῦ ΤΡΙΓΩΝΟΥ, μουσικοῦ ὀργάνου, μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι.

Idem p. 183. E.

VIII. Ὅστις δ' αὐτὴν αὐλοῖς καὶ λύραις κατατίτριμμαι χρώμενος, εἶτά μι σπάσειεν κιλαδεῖς;

Idem p. 184. F. Luxatum metrum male insertis voculis δ' αὐτὴν, quarum posterior sensum etiam turbat; et omissa alia quavis particula. Sic χρῆσιν constituo:

Ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραις τὴν κατατίτριμμαι χρώμενος,
εἶτά μι σπάσειεν κιλαδεῖς;

IX. Καὶ λεῖος, ὥσπερ ἔγχελυς.

Idem p. 299. B.

X. Καὶ διλφακίων ἀκαλῶν κυλαὶ, καὶ χναυμάτια στιφόντα.

Idem p. 368. E.

XI. Ἀπίλλων· τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι.

Idem p. 400. A.

XII. Ἀλλ' οὐ γὰρ ἐμάθετε ταῦτα ἐμοῦ σίμωνος· ἀλλὰ μάλλον πίνειν, ἔστιν' ᾠδὴν καπῶς Συρακοσίων τράπεζαν, Συβαρίτιδάς θ' ὑπωχίας, καὶ Χῖον ἐν Δακαινῶν κυλίκων μέθυ ἡδέως καὶ φίλως.

Idem p. 527. C. et 486. F. E chorico cantico hæc desumta sunt, sed hiulca et corrupta.

XIII. ἐγὼ δέ σοι
πίμψω πλακοῦντ' ἐξ ἰσοπέδου χαρίσιον.

Idem p. 646. B. Suidas in ἀνάστασον et in χαρίσιον, ad quem locum confer Jo. Toup iii. 306. e conjectura reposui ἐγὼ δέ σοι. Vulgo legitur δὲ νῦν.

XIV. ἴγκυρ' ἐγὼ δὲ χάλκιον.
τοῦτ' ἐστὶ κοττάβιον ἑστάναι καὶ μυρρίνας.

Idem p. 667. F.

XV. Φίλ' ἦθ', τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

Idem p. 690. E.

XVI. Ἄσον δή μοι σκολιόν τι λεῷδὸν Ἀλκαίου ἀφυπερίοντος.

Idem p. 693. l. ult. ἀφυπερίοντος, Attica crasi, ut Thesmoph. 161.

XVII. Εἰς τὰς τριήρεις δεῖ μ' ἁναλοῦν ταῦτα, καὶ τὰ τίχη.

Suidas in ἀναλίσκειν.

XVIII. Τὸν Ἐρεχθέα μοι, καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.

Idem in *Αἰγίσι*.

XIX. ΡΑΓΔΑΙΟΣ, *σφοδρὸς, βίαιος*. *Ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους*.

Idem in *ῥαγδαίους*.

XX. *Ἕστιον, ἥτουν χρήμασ', ἀπείλουν, πάλιν*
ἐσυκοφάντουν.

Idem in *σῦσαι, τὸ συκοφαντῆσαι*. Eodem significatu occurrit hoc verbum *Pace* 639.

XXI. *Οὐδ' ἔστιν αὖτι συλλιγὶς οὐδὲ λάσθος*.

Schol. ad *Equites* 577. et Suidas in *συλιγγίς*.

XXII. *Ταχὺ νῦν πίνου, καὶ μὴ τρυσίαν οἶνον φίει*.

Suidas in *τρυσίας οἶνος*, emendatus e Photii Lexico inedito. Vide Jo. Toup ad Suidam iii. 228. ubi legendum existimat *τάχυνον, πίνου*. Sed non adtendit Vir longe eruditissimus huic lectioni obstare mediæ in *τάχυνον* syllabæ modulum. In Suidæ editione principe excusum *ταχύ νυν*.

XXIII. *Λυρσοῦλε, λυρσοῦλα*—*Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαιταλεῦσι καὶ* ΑΤΡΩΝΙΑΝ *φησὶ λέγειν*. Pollux vii. 153.

XXIV. *Ἐψυχρολουτρήσαμεν*. Idem vii. 168.

XXV. *Εἰ μὴ δικᾶν τι γύργαθος, ψηφισμάτων τι θωμός*.

Idem vii. 176. et x. 158. *Θωμὸν* e Comici Babyloniis enotavit Mœris in voce, p. 190.

XXVI. *Οὐδ' ἀργύριόν ἐστιν κεκερματισμένον*.

Idem ix. 88.

XXVII. ΚΑΙΝΑΡΙΟΝ. *Ἐν Δαιταλεῦσιν*. Idem x. 32.

XXVIII. *Οὔκ· ἀλλὰ ταυτά γ' ἰσχύσει τοῦ χαλκίου*.

Idem x. 92. et 109.

XXIX. *τῆς μυρηρᾶς λαπάθου*
πρὶν πανσάλαισι τὴν σκαθίδα, γιάσασθαι μύρου.

Pollux x. 120. et 119. *Ἄγγη μυρηρά*. Ad quem locum vide Hemsterhusii notam. Confer eundem Poll. vii. 177.

XXX. ΘΤΑΛΚΙΣΚΟΝ. *Ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης*.

Idem x. 172.

XXXI. *Ἐν ἁλιτίδῃ. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν*.

Harpocr. in *ἁλίσεσθαι*.

XXXII. *Ἢν μὴ μισαλάζῃ τοὐφίσματος, χλαίνῃ*.

Idem in *ἐφίσματος*.

XXXIII. *Αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι* ΚΙΓΚΛΙΔΕΣ *ἐκαλοῦντο. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι*·

Ὁ δ' Ἡλιαστὴς ἵξεται πρὸς τὴν αἰγκλίδα.

Idem in *αἰγκλίς*. Occurrit hoc nomen *Vesp.* 124. 773. *Equit.* 641.

XXXIV. *βάψας τὸν πόσθωνα τοῦθ' ἕωλόν ἐστι*
πρὸς Ναυσιδίκας, οἳ τῆς ξυνίας ἰδίαζον.

Idem in *Ναυσιδίκαι*, emendatus e Suida in *βάψας*.

XXXV. Ἔστι μὲν ΗΠΗΣΑΣΘΑΙ ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι, παίζοντι τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας.

καὶ κίσσινον ἡνήσασθαι.

Phrynichus in ἀνιστάς. Thomas Mag. in eadem voce.

XXXVI. Ὦ μεγαλεία καὶ ἀναιδία. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Eustathius ad Odyss. ε'. p. 1579. l. 30.

XXXVII. Τί δαί; συνίδιον σὺ λιπαρὲν ἐμοὶ τρίβωνα ἢ θοἰμάτιον εἰς τὰς τριόδους;

Schol. Theocriti ii. 12. emendatus partim a Jo. Toup. σὺ omnino inseri debuit, quia in λιπαρὲν prior syllaba corripitur, ut et prima in ἐμοί.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

I. Ὁ χαλὸς δ' ἀρχιτὼν ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ στεφανωθέντα, διαπαιχαλίσας αὐτὸν σχιλίσιν, καὶ φόσπασι, καὶ βαφαῖσι.

Athen. p. 57. A.

II. Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὑπεξίζοντα ἄρτον ΕΤΑΔΑΣΤΙΝ καλοῦσι, μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι·

Καὶ τὸν πέλλακτον φθίγγου καὶ τὸν ἑτετόκτον.

Idem p. 114. C.

III. Καὶ ταῦτ' ἔχοντα σπυρίδας καὶ ψωλάδων.

Idem p. 323. C. Male vulgo ψωλόδων. Vide supra in ΔΑΙΔΑΛΟΣ. ii.

IV. τραπέμενον εἰς τοῦψον λαβεῖν ἐρμύλια, καὶ μανίδια, καὶ σπυρίδια.

Pollux ii. 76. ubi Aristophanes nude citatur, sine Dramatis nomine, quod ex Athenæo p. 324. B. notum. ἐρμύλια est neutrum plurale, et diminutivum formatum ab ἐρμύλη. Vide Hesychii interpretes ad hanc in vocem. Male apud Pollucem editum ἑρμυλίδια, quam formam metri lex non admittit.

V. λύσας ἵνας ἐν τὸν λαγὼν ὀμῶν ξυναφάσειν.

Athen. p. 400. A. In Reg. Cod. scriptum ξυναφάσειν ὀμῶν. Quare voces illas transposuerim statim videt qui metri non prorsus est imperitus.

VI. Ἤδη ποτοινῖς εἰς ἐμὲ πρὸν δεδιττάσει.

Idem p. 422. F. Male vulgo et contra linguæ indolem εἰς omissum. Præpositionem, sine qua versus stare non potest, absorbuit præcedens syllaba.

VII. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναΐσι καὶ ποιητὴν φησὶν αὐτὸν εἶναι ἐν τούτοις·

Μάλ' ἄρμα εἶναι λιγυρίδεσμόλιν.

Idem p. 645. E. quæ prorsus corrupta sunt. Eo respexit Pollux vii. 199.

VIII. οὐδὲν βιβλάπτουσι τὴν θάλατταν.

Pollux x. 26. Finis est tetrametri trochaici.

IX. Τῶν χειρῶν ἴχνη μενοῦς ἐστίν.

Idem x. 39.

X. Προσωπὶς, καὶ, ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης, ΠΡΟΣΩΠΙΔΙΟΝ.

Pollux x. 127.

XI. Καινῶν τεττίγων ξυνιλίγη μοι σύριγξ.

Idem x. 130.

XII. Μαστίξομαι δὲ Ζηνὸς Ἑρκείου χόρτου,
ὃς αἷς ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

— Schol. ad *Plutum* 1199. et ad *Pacem* 922. et ex eo Suidas, apud quem in χόρτου ἱδρυτοῦ legitur posteriori versu μιᾷ' ἂν ἡ βωμός.

XIII. Καινταγόρα, ποιήτρια Δαναστική, ἧς μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

— Idem ad *Lysistr.* 1239. et ex eo Suidas.

XIV. ΑΡΓΥΡΙΟΝ δὲ τὸ λιτρὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσι.

Suidas in ἀργύριος στατήρ.

XV. Ἀναλαστόρους, ῥαθύμους, ἀλιγώρους. Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν·
Οὕτως αὐτοῖς ἀναλαστόρως ἡ ποίησις διέκειτο.

Suidas et Etymol. M. in ἀναλαίστωρον.

XVI. Περὶ τὸν στερφὸν τῆς αὐλείας ἰχίου πιφαλὸν παταφόντιν.

Suidas in αὔλιον.

XVII. Ἀνγυιὸς, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι φησὶν, υἱὸς Αἰγύπτου.

— Schol. ad *Plutum* 210. et ex eo Suidas in Ἀνγυιὰς ἑξωτερικὰς βλίτυς. Sed δαιμόνιον heroas confuderunt Grammatici, cujus erroris suspicio in Comicum cadere nequit.

XVIII. Ἀλλ' εἶσιθ', ὡς σὺ πρῶγμα λίξας βαύλαμαι
σοὶ προσθίειν γὰρ παιδὸς τοῦ μοι δοκεῖ.

Suidas in σοῦ.

ΔΗΛΙΑ.

Ἐπὶ δὲ καὶ ἔρεις ἐσῆσαν ταῖς πολυσύναις καὶ ἄλλοις κυστοῖς λαχάνοις· οὕτω δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ τὰ σύγκυστα λάχανα·

Κυστὰ, ἃ στεμφύλα.

Athen. p. 373. A.

ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ.

Καλεῖται δὲ τὸ πλοιάριον, καὶ ΚΑΙΝΤΗΡΙΟΝ, ὡς ἐν Διὶ ναυαγῷ Ἀριστοφάνης.

δ' ωστερὸν τὸ,

φὶρ' ἐξορίζωσι, δεσπερὶ πλοτήριον,

Pollux x. 33. emendatus a Jo. Toupio in Præfatione Curarum novissimarum in Suidam.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

I. Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῃ·

Οὐδὲν, μὰ Δί', ἐμῷ λοπάδος ἐψυχῶν.

Athen. p. 301. B.

II. ΠΕΤΑΧΝΟΝ, ποτήριον ἐπιπλουν. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι·

πάντες δ' ἴσθι πετταχνοῦνται.

Idem p. 496. A. Posterius est comma tetrametri anapæstici. Confer Hesych. in πέτασνον, et in proxime antecedenti glossa.

III. Τὴν δ' ΑΠΟΚΙΝΟΝ καλουμένην ἔρχεσιν, ἧς μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Κενταύρῳ— Idem p. 629. C.

IV. Τῶν δὲ περὶ ἀρχαιπλοῦν ἐσθῆτα ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· πτίσσω, βράττω, μάττω, λούω, πίνω, παναλῶ.

Pollux vii. 24. Locum proposui, ut scribendum eum esse censeo.

V. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

Ἐν κωμάσεσι πανήλιος ἐπ' ἰσίχμερον.

Idem ix. 36.

VI. Καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

Λίθος διπανάλωτος.

Idem ix. 53.

VII. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἶχεν·

Ἐκπερονασμένους τοὺς πόνδακας.

Idem x. 79.

VIII. Οἱ ἀνάξασμοι τῆς κλίμακος, ΚΛΙΜΑΚΤΗΡΕΣ, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. Idem x. 171.

IX. Οὗ μίσθου οἱ πεμπώλαι τὰς πλίνθους ἐπλαττον, ΠΛΙΝΘΕΙΟΝ παλαιὸν τόπον ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ Ἀριστοφάνης.

Idem x. 185.

X. Τοῖς δὲ σπένδουσι βούλονταί τινες περισπᾶσθαι καὶ ΚΑΔΟΝ ΠΙΤΤΙΝΟΝ, πίττινον, Ἀριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος·

Ἀλλ' εἰς κάδον λαβών τιν' οὖρει πίττινον.

Idem ibidem.

XI. Ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῃ·

ἀλλ', ὥσπερ λόχνος,

ἡμιόπυρ' ἐπάθινθ', ὑπὸ τοῦ λυχνείου.

Idem x. 119.

Apud Pollucem scriptum ἡμιόνεια καθεύδ', quod manu levissima emendandum erat, mutato solum accentu, ἡμιόνεια καθεύδ'—Vide not. ad Thesm. 479.

XII. ΚΑΤΤΤΣ, διερμάτιον ἐντιθέμενον τῇ σμινύῃ, ὅταν ὁ σύλλιχος ἀφαιρεθῇ. καὶ ἔστι τοῦτο μα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῃ. Idem x. 166.

XIII. Ἐγὼ γάρ, εἴτι σ' ἠδίκηκ', ἰδίᾳ δίκην
δοῦναι παρέδωκεν ἐπὶ τῶν φίλων τῶν σῶν.

Suidas in παρέδωκεν, emendatus a Jo. Toupio v. 118.

XIV. Μεῖον λέγουσι τοὺς ὀπίσω τῶν νεῶν εἰς τὰ Ἀπατούρια ἐπὶ ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερομένους, διὰ τὸ ἐκφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου, Μεῖον, Μεῖον. ὅτι δὲ ἔστασαν, Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι (male vulgo Δράμασι) διδάσκων. τοῦτο δὲ αἰνίττεται Κουρεῖον ἀπὸ τῶν κούρων, ὑπὲρ ὧν ἐθύετο Μεῖον δή, διὰ τὴν παρειμένην πίστιν. καὶ ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἄπαισι νενόμισται ἀποθανεῖν, καθάπερ αὐτός φησιν Ἀριστοφάνης.

Ἀλλ' εὔχομαι "γωγ' ἐλπέσαι τι τὸν σταθμόν,
ἵνα μή με παρεσκάσασι γρῶν οἱ φράτορες.

Schol. ad *Ranas* 810. ubi male legitur in fine prioris senarii τὸν σφυγμὸν, quod admodum ineptum est.

XV. ΒΤΡΣΑΝ, τὴν πόλιν Ἀθηνῶν Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη. Hesych. in voce.

XVI. ΚΤΑΛΟΤ ΠΗΡΑ. ζητοῦσι διὰ τί τὸ ποριτὸν, Κάλλου πήρα Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Δράμασιν ἢ Κινησίᾳ·

Τὸ δὲ ποριτὸν Κάλλου πήρα.

ἔστι γὰρ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπιφερὲς, καὶ πρόσω. ἀντὶ δὲ τοῦ πήρα, πήρας ἔφη. Idem in voce.

XVII. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κινησίᾳ·

χωρεῖ δ' ἅπαντες ἀεὶ διωτέον· οὐ γὰρ ἔπαθον.

Idem in οὐ γὰρ ἔπαθον. Tetrameter est anapæsticus, cui deficit pes primus.

ΕΙΡΗΝΗ Β.

ΦΙΤΥ, ἢ δαλοῖ φυτὸν, ἢ φύσιμα, ὡς Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ.

Πόθεν τὸ φίτυ; τί τὸ γίνος; τίς ἡ σπορά;

Eustath. ad Iliad. p. 129. l. 261. Hic versus in *Pace* quæ exstat non legitur, qua in fabula occurrit nomen φίτυ v. 1165.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ.

Ἐν μέσῃ τῇ περὶ ὑπομνήσεως ἁλιαιῶν τοῦ Γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται, ὅτι

ἀσίχθυος, κατὰ στέρησιν, ὁ μὴ εὐδίως ἰχθύς. καὶ ἄλλοι ἀσίτους χρῶνται τῷ Ἀριστοφάνους τούτῳ·

Τοὐνδίνδ' ἀσίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ.

Eustathius ad Odysseæ μ'. p. 1720. i. 25.

ΗΡΩΕΣ.

I. Οὐκ ἠγόρευον; οὗτος ἦσθ' οὐκ Ἀργόλας,
μὰ τὸν Δί', οὐδ' Ἕλλην, ἴσον ἐμοὶ φαίνεται.

Stephanus Byz. in Ἄργος, ubi depravati leguntur hi versus, quorum cuivis facilis erat emendatio.

II. Τρέχ' εἰς τὸν οἶνον, ἀμφορέα κἀνὸν λαβών,
τὸν ἴνδαθιν, καὶ βύσμα, καὶ γυαστήριον,
ἅβατα μισθοῦ σαυτὸν ἀμφοριαφορεῖν.

Suidas in ἀμφοριαφόρους: et Pollux x. 75. vi. 99.

III. Ἀριστοφάνης δὲ, τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ μίστυρα, λέγων ἐν τοῖς Ἥρωσι·

Μὴ γελίσῃ' ἄττ' ἂν παπαπίσῃ τῆς τραπέζας ἐντός.

Diogen. Laërt. in Pythagora viii. 34.

IV. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἥρωσι ΧΕΡΝΙΒΙΟΝ εἶπεν.

Athen. p. 409. C.

V. ΠΤΕΑΙΔΑ, τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.

Harpocration in voce.

VI. Πῶς πίομαι;

Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι. Auctor Etymol. M. in πίνω.

VII. Ἐμπόλῃ Διοσκούρῳ.

Pollux vii. 15.

VIII. Ἀνδρασπάδῃσι.

Idem vii. 16.

IX. Ἀρτοσοΐδαι.

Idem vii. 21.

X. Ὁ μισθὸς, πίμπτερον. Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἥρωσι δοκεῖ τὸ πίμπτερον κατὰ τὸ τῶν Ἴδας εἰρηκέναι ΦΟΡΑΝ, ὅταν εἴπῃ·

Κολῶν δ' ἴσως

τιντάρων καὶ τῆς φορᾶς.

Idem vii. 133.

XI. Τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ, λουτρίον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι·

Μήτ' ἀπόπτερον θύρας ἰκχίται, μηδὲ λουτρίον.

Idem vii. 167. Confer Hesychii interpretem ad λούτριον.

XII. Τὸ σανίδες, ᾧ τοὺς πόδας ἐναποτιθέμεθα, καλεῖται ποδανιπτὴρ· τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὕδωρ, νίπτρον, ἢ λουτρίον, ἢ ΠΟΔΑΝΙΠΤΡΟΝ, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης λέγει.

Pollux x. 78.

XIII. Τὸν γὰρ ἅλων, καὶ ΗΑΙΣΙΟΝ ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνους πλάσμα.

Idem x. 61.

XIV. Παναιτάσιν, ἣν καὶ ΚΑΡΔΟΠΕΙΟΝ ὀνόμαζον, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης·

Ἢ παιδοτρίβην περιπαγῆ τὸν αὐχένα.

Idem x. 112.

XV. Ἴδι δὴ, λαβὼν τὸν βόμβον, ἀναπαιδάνισον.

Idem x. 173.

XVI. —— πρὸς τῆς Διϊτρεφοῦς τραπέζης.

= Schol. ad Av. 799. Finis est tetrametri iambici.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

I. Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ Κωμικὸς μέμνηται Πεισαρχθίου οἴνου·

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐδὲ Θάσιον, οὐ Πεισαρχθίου,
οἷόν ἄλλον, ὅστις ἐπιγράφει τὸν ἴμβολον.

Athenæus p. 29. A. Eo respexit Hesychius in Ἴμβολον.

II. Ἰχθὺς ἰώνηταί τις, ἢ σκιτίδιον,
ἢ τῶν πλακουντῶν τις παρίδων, ἢ μυττώτους;
ἢ τῆσπις ὑπτᾶν', ἢ γαλεὸς, ἢ σκυθρίδες;—
μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'.—οὐ βατίς;—οὐδὲ φάρ' ἐγώ.—
οὐδὲ χόριον, οὐδὲ ψωλὸς, οὐδ' ἕψαρ πάχερον,
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἀτριπῶν δίλφακες,
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ πάρδαλιν μίγαν
γυναιξὶ ποπτεύσαισιν ἐπιτηδήσανε;

Idem. p. 104. E. et 324. B. Ad versum hujus fragmenti 6. respexit auctor Etymol. M. in ἄτρωτον.

III. Ὅτι δὲ διαζώνην ἦν τὸ τοῦ Κράνωνος ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΟΝ ΤΑΡΙΧΟΣ, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις διὰ τούτων·

Ἡ μίγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἡ τριγλοδεσποινική,
ἢν Κράνης γε τάριχος ἐλεφάντινον λαμπρὸν ἐνίμισεν
ἀντὶνος παραζεζληκέναι, ἄλλα τε
τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐπιχλίζων.

Idem p. 117. C. In 2. v. cod. Reg. habet ἢν Κράνωνι τι τάριχος, unde novam lectionem concinnavi, ἢν Κράνης γε τάριχος: et in fine ἐνίμισεν dedi, pro vulgato ἐνόμιζεν, quod respuit metri trochaici lex. In ἐλεφάντινον penultimam producit, quam alibi corripit, Poëta.

ἐλεφάντινος, eburneus, sive ad animal pertinens, penultimam corripit. Vide Pl. 815. Eq. 1169. Elephantinum salsamentum Cratetem, et post eum Ari-

stophanem appellasse credo, quod ex urbe Ægypti Elephantine adportaretur, aut cujus conficiendi ratio primum illic inventa fuisset, unde nomen ei inditum. Gentile est Ἐλεφαντῖνος penultima longa. Eadem observari potest prosodia in Cratetis χρόνοι, eodem loco ab Athenæo prolata, cujus initium numeris integrum est :

σκυτίνῃ ποτ' ἐν χύτρᾳ
τάμιχος Ἐλεφαντῖνον ἦψε ποντικὸς—

Postrema autem verba, quæ hic aliorum exemplo tanquam Aristophanis protuli, sintne revera illius, an Athenæi, mihi non liquet.

IV. Καὶ τῶν πεπεσσευκῶν φδή τις, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Athen. p. 619. A.

V. Ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', οἷον ἔστησεν ὁ μικρὸς
φάσκωλος ἰδοὺς λυόμενός μοι τοῦ μύρου,
καὶ βαπτάριδος.

Idem p. 690. D. Eo respexerunt Pollux, cujus hæc sunt verba x. 137. Ἴσα δὲ ἀποτίθενται αἱ ἰσθῆτες—καὶ φάσκωλα, ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις : et Erotianus in Βάκχαις.

φάσκωλος. Nomen Latini retinent. Vide Gesneri Thesaurum in *Pasceolus*.

VI. Μὴ δὲ καὶ πυτισμὸς, καὶ ΟΚΛΑΣΜΑ. οὕτω γὰρ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὀνομάζεται τὸ ὄρχημα τὸ Περσικὸν καὶ σύντονον.

Pollux iv. 100. περὶ εἰδῶν ὀρχήσεως. In Thesmophoriazusis quæ exstant, saltationis Persicæ mentio fit v. 1175. sed ibi nomen ὄκλασμα non reperitur. Est igitur e posteriori fabula desumtum.

VII. Ἀντικρὺς δὲ τὸ τῶν παλούμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν στηθοδεσμὸν εἴρηκε δι' ὀνομαζόμενον ΑΠΟΔΕΣΜΟΝ, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους·

Τὴν στέργαν παραλύσασα τοῦ χιτωνίου,
καὶ τῶν ἀποδεσμῶν, οἷς ἐνῆν τὰ στηθία.

Pollux vii. 66. Male vulgo legitur παραλύσασαν, reclamante metro. Nec melius in fine 2. v. ἐνῆν στηθία. Articulum hic omnino requirit linguæ ratio. Confer fragm. seq. versum 14.

VIII. Πάνυ γοῦν ἐπιψόγως πάντα τὰ γυναικεῖα παταλιγόμενος πόσμον Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ἀποδείκνυσιν. παραθήσομαι δὲ αὐτὰς τοῦ Κωμικοῦ τὰς λέξεις διαλιγχούσας ἀκριβῶς τὸ φορτικὸν ὑμῶν τῆς ἀπειροκαλίας.

Πόρνη, πάντοτρον, ψαλίδα, πηρωτὴν, λίτρον,
στρεπτόμιτον, ὀχθοίδουν, μίτρας, ἀναδήματα,
ἔγχουσαν, ἔλυθρον τὸν βαθὺν, ψιμύθιον,
μύρον, πίσυριν, στέφιον, ἐπισθοσφυδόνην,
πάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογεράματα,
τερψικαλάσιριν, ἰλλίδιον, πιπρόφολον,
ζῶσμ', ἀμπίχυσιν, πόρπημα, πηρυθρὶς, ξυνίδα,
χιτῶνα, βάραθρον, ὕγκυλον, παμμάτριον
τὰ μίγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων.—ὕτα τί ;—

Τετρά γ', ὃν' οὐδὲν μνημονεύσειν πω' ἦν.
διώπας, διάλυθον, πλάστρα, μαλάκιον, βόστρυν,
χλιδῶνα, πιρίνας, ἀμφιδίας, ἔρμιν, πίδας,
σφραγῖδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, κανακλάσματα,
σαμφόλυγας, ἀποδίσμους, ὀλίσθους, σάρδια,
ὀποδιρίδας, ἰλιτυπᾶς. ἀλλ' οὐδ' ἂν λίγων
ἀνύσαιμ'—

Clemens Alex. p. 245. editionis Potteri; Pollux vii. 93. Salmasius in Plinianis Exercit. p. 808. Ad 12. hujus fragm. v. respexit Harpocr. in *ἀμφιδίας*: ad 11. Hesych. in *βοτρυῖδια*, seu, ut male apud eum legitur, *βοτρυδία*: ad 14. Mœris in *σαμφόλυγας*.

– In primo hujus fragmenti versu male scriptum *πίνρον*. Vide not. ad Ran. 712.

IX. *Ἀμφοδὸν ἰχρῶν αὐτῷ περιῖσθαι πέδαμα.*

Idem ix. 36. Confer. Etymol. M. in *Ἀμφίον*.

X. *τὸ χαλκίον διερμάνευμα.*

Idem ix. 69.

XI. *Σαπίον, ἐν οἷσπερ σάργανον ταριχεύεται.*

Idem x. 152. Fallitur Jungermannus dicens non constiturum versiculum nisi scribatur uno *σ* *σαπίον*. Utravis scriptura eligatur, perinde stabit versus; sed codicum lectio præferenda erat. *σάπος*, unico *π*, occurrit *Pyastr.* 1211. *Acharn.* 822. Nec necesse est legere *ἐν ᾧσπερ*. Præcedebat aliud adfinis significationis substantivum, ad quod, ut et ad *σάπιον*, refertur plurale *οἷσπερ*.

XII. *Ὅσ' ἂν πιρίῃς' αἰνεῖσι τῶν φορημάτων,*
κόμαισι πιρικίοντουσιν αὐτὰς περιθέοις.

– Scholiastes ad *Plutum* 159. emendatus a Jo. Toupio ad Suidam iii. 38.

XIII. *ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει*
ἔσειν φέροντας φασὶ τοὺς Πελαργέρας,
καὶ τὸν Ἱερομνήμονα.

– Idem ad *Nubes* 623. Eo respexit Harpocration in *Πόλαι*.

XIV. *Δία τοῦτο τοῦτον, ὃν δύναμαι σαυὸν φέρειν.*
καὶ
τὸν ἄρρν θαλέσθαι.

– Idem ad *Ranas* 3.

XV. *Ἅμα δ' ἀπίαλος πιρετοῦ πρόδρομος.*

– Idem ad *Vespas* 1033.

XVI. *Οἶμοι παιδαίμων τῆς τύβ' ἁμέρας, ὅτι*
ἔδυν μ' ὁ πάνυ· Οὗτος ἀλφάνυ.

Suidas in *ἀλφάνυ*, *ὑρίσκει*.

XVII. ΑΑΚΩΝΙΖΕΙΝ, *παιδικοῖς χρῆσθαι.* *Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις* B. Idem in *λακωνίζω*.

XVIII. ΑΤΚΟΣ ΕΧΑΝΕΝ. *Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις* Β.

Suidas in voce.

XIX. *Φασηάλιον, ἱματίων φορεῖον.* ΦΑΣΚΩΔΟΝ δὲ σκάφα τις οὖσα ἱκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς—*Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.*

Harpocration in *φασηάλιον.* Respicit forte ad eos versus, qui supra fragm. v.

XX. ΒΑΡΒΟΣ· *μύστρον.* Ἐν *Θεσμοφοριαζούσαις.*

Hesych. in voce.

XXI. ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ. *χιτὼν πλατύσημος—ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ σοδήρη χιτώνιον ἰσχνόν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.*

Idem in voce. Non aliud est forte καλάσιρις, ac τρυφοκαλάσιρις, quod nomen reperitur supra in fragm. viii.

XXII. Μήτε Μούσας ἀναπαλιῶν ἰλιγγοστρόφων,
μήτε Χάριτας βοῶν ἐς χορὸν Ὀλυμπίας.
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

Hephæstion in Enchiridio, de metro pæonico, ubi pro περιόδους Θ. legendum διανύσεις. Vide Hemsterhusium ad Pollucem p. 1336.

ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ.

ΣΤΕΙΛΕΑΝ, *τὴν μαχαίραν ῥάψαντα. Ἀριστοφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ.*

Hesych. in voce.

ΚΩΚΑΛΟΣ.

I. *Τὸν μίντα Κώκαλον, τὸν πωληθέντα Ἀραρότι τῷ Ἀριστοφάνους υἱῷ, Φιλήμων ὁ Κωμικὸς ὑπάλλαξας ἐν Τροζηνίᾳ ἐκωμῴδησεν.*

Clemens Alex. p. 752. emendatus ab Is. Casaubono, cujus nota legenda.

II. Ἀλλ' ἔστιν, ὦ πάτερ, πορδὴ μισηθεῖσα,
ἀηνίκα τοὺς πωτίσουν δειπνεῖν χρεών.

Athen. p. 156. C. Male vulgo et profligato metro legitur in posteriori versu ἡνίκα καὶ τοὺς—

III. ΚΟΤΤΑΒΗ. *Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ·*

Ἄλλαι ὑποστρεβλούσιμαι γρᾶες Θασίου μίλανος μισθὸν περαμινομίναις κονύλαις μεγάλαις ἴγχιον ἐς σφίσιον δίμας οὐδὲν ἄκοσμον, ἴρωτι βιαζόμεναι μίλανος ὄγκου ἀκράντου.

Idem p. 478. D. quæ partim ita recte emendavit et numeris suis restituisse sibi visus est Jo. Toupius ad Suidam iii. 72.

VIII. ὀδδὺς βεβαλάνωται τὴν θέρμ.

Pollux x. 26. Finis est tetrametri trochaici.

IX. Τῶν χυμῶν ἴσχυε μυσῶν ἰσυῖ.

Idem x. 39.

X. Πρόσωπὶς, καὶ, ὡς ἐν Δαιταλεῦσι Ἀριστοφάνης, ΠΡΟΣΩΠΙΔΙΟΝ.

Pollux x. 127.

XI. Καπῶν τοσούτων ξυνιλίγη μοι σώματος.

Idem x. 130.

XII. Μαχέσεσθαι δὴ Ζηνὸς Ἑρκείου χόρτας,
ὡφ' οἷς ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

— Schol. ad *Plutum* 1199. et ad *Pacem* 922. et ex eo Suidas, apud quem in χόρτας ἱδρυτέον legitur posteriori versu μιᾷ' ὧν ὁ βωμός.

XIII. Κλωναγέρα, σοιάδερα Δαιταλιδὰ, ἃς μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι.

— Idem ad *Lysistr.* 1239. et ex eo Suidas.

XIV. ΑΡΓΥΡΙΟΝ δὲ τὸ λιτρὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι.

Suidas in ἀργύριος στατήρ.

XV. Ἀσαλαστάδερος, ῥᾳθύμερ, ἀλογόδερος. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι·
Οὕτως αὐτοῖς ἀσαλαστάδερος ὁ ποίησις διῆκεν.

Suidas et Etymol. M. in ἀσαλαίστερον.

XVI. Περὶ τὸν στερφὸν τῆς αὐλίδος ἰχῖνον περαλὲν πατερόντειν.

Suidas in αὐλιος.

XVII. Δογγιὸν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι φησὶν, οἷόν Αἰγόπους.

— Schol. ad *Plutum* 210. et ex eo Suidas in Δογγίδης ξυντόνως βλίτυρις. Sed ἡμιπόμους heroas confuderunt Grammatici, cujus erroris suspicio in Comicum cadere nequit.

XVIII. Ἀλλ' ἰδιῷ', ὡς σὺ πρῶγμα λίξει βαύλαμαι
σουτί· πρεσβίζειν γὰρ πανοῦ σου μοι δοκεῖ.

Suidas in σοῦ.

ΔΗΛΙΑ.

Ἐπὶ δὲ καὶ ἔρνις ἰσῶσαν σαῖς κολεούσαις καὶ ἄλλοις κνισοῖς λιχάνοις· οὕτω δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίῳ τὰ σύγκαυστα λάχανα·

Κνισοὶ, ἃ συμφυλα.

Athen. p. 373. A.

ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ.

Καλεῖται δὲ τὸ πλοιδιον, καὶ ΚΑΙΝΤΗΡΙΟΝ, ὡς ἐν Διὶ ναυαγῷ Ἀριστοφάνης.

ἃ περὶ τὸ,
ἡμῖν ἐξορίζειν, ἀσπαρεὶ πλατάμιον;

Pollux x. 33. emendatus a Jo. Toupio in Præfatione Curarum novissimarum in Suidam.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

I. Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῃ·

Οὐδέν, μὰ Δί', ἰρῶ λοπάδος ἰψυτῶν.

Athen. p. 301. B.

II. ΠΕΤΑΧΝΟΝ, πυκάριον ἰματίαλον. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι·

πάντες δ' ἴνδον πτεναχυοῦνται.

Idem p. 496. A. Posterius est comma tetrametri anapæstici. Confer Hesych. in στέναπτον, et in proxime antecedenti glossa.

III. Τὴν δ' ΑΠΟΚΙΝΟΝ καλουμένην ἔχουσιν, ἣν μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Κενταύρῳ— Idem p. 629. C.

IV. Τῶν δὲ περὶ ἀρτοπωλεῖα ἀθρόα ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· πτίσσω, βράττω, μάττω, δεύω, πίσσω, πασαλῶ.

Pollux vii. 24. Locum proposui, ut scribendum eum esse censeo.

V. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

Ἐν παμάτοισι πασάλους σ' ἰκίχαρσον.

Idem ix. 36.

VI. Καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

Λίθος δεπασάλαντος.

Idem ix. 53.

VII. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἶρηκεν·

Ἐκπεσουμένους τοὺς πόδακας.

Idem x. 79.

VIII. Οἱ ἀνάδεσμοι τῆς κλίμακος, ΚΛΙΜΑΚΤΗΡΕΣ, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. Idem x. 171.

IX. Οὗ μίνθοι οἱ πεφαμμὶς τὰς πλίνθους ἐπλαττον, ΠΛΙΝΘΕΙΟΝ καλεῖ τόπον ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ Ἀριστοφάνης.

Idem x. 185.

X. Τοῖς δὲ σπυρίοις εἰ βούλοιό τις περισαρδμῶν καὶ ΚΑΔΟΝ ΠΙΤΤΙΝΟΝ, ἴξιστα, Ἀριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος·

Ἀλλ' εἰς κάδον λαβών τιν' οὖρει πίτινον.

Idem ibidem.

XI. Ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῃ·

ἀλλ', ὅστις λέχνος,

ἀμαύτατ' ἐπάθυδ', ἐπὶ τοῦ λυχνοδίου.

Idem x. 119.

Apud Pollucem scriptum ἐμαίνατό σάθ', quod manu levissima emendandum erat, mutato solum accentu, ἐμαίνατο σαθῦ'—Vide not. ad Thesm. 479.

XII. ΚΑΤΤΤΣ, διεμάνιον ἐνεθύμιον τῇ σμινύῃ, ὅταν ὁ σείλιχος ἀραιὸς ᾖ. καὶ ἔστι τοῦνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῃ. Idem x. 166.

XIII. Ἐγὼ γάρ, εἴτι σ' ἠδίκουν, ἐθέλω δίκην
δοῦναι πρόδικον ὑπὲ τῶν φίλων τῶν σῶν.

Suidas in πρόδικον, emendatus a Jo. Toupio v. 118.

XIV. Μιῶν λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Ἀθηναίων ἴδια ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερομένους, διὰ τὸ ἐνιφωνεῖν τοὺς φράτορας ὑπὲ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου, Μιῦον, Μιῦον. ὅτε δὲ ἔσπασαν, Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι (male vulgo Δράμασι) διδάσκει. τοῦτο δὲ πάλιν Κουρεῖον ἀπὸ τῶν κούρων, ὑπὲρ ὧν ἐθύοντο· Μιῶν δή, διὰ τὴν πρεπερμένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἄπαις εἰσάγουσιν ἀπεδίδοντο, καθάπερ αὐτός φησιν Ἀριστοφάνης.

Ἀλλ' εὔχομαί γ' ἐγὼ ἱλεὼς σοὶ τὸν σταθμὸν,
ἵνα μή με πρεσπρέσβεσι γραῦν οἱ φράτορες.

Schol. ad *Ranas* 810. ubi male legitur in fine prioris senarii τὸν σφυγμὸν, quod admodum ineptum est.

XV. ΒΤΡΣΑΝ, τὴν πόλιν Ἀθηνῶν Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη. Hesych. in voce.

XVI. ΚΤΔΛΟΤ ΠΗΡΑ. ζητοῦσι διὰ τί τὸ πρηνῶν, Κύλλου πήρα Ἀριστοφάνης εἶρηκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κωκαλέᾳ·

Τὸ δὲ πρηνῶν Κύλλου πήρα.

ἔστι γὰρ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπιτριβὲς, καὶ κρᾶτα. ἀπὸ δὲ τοῦ πήρα, πήρων ἔφη. Idem in voce.

XVII. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κωκαλέᾳ·

χωρεῖ δ' ἅλλησε διὰ διωκόων· οὐ γὰρ ἔκαιθαι.

Idem in οὐ γὰρ ἔκαιθαι. Tetrameter est anapæsticus, cui deficit pes primus.

ΕΙΡΗΝΗ Β.

ΦΙΤΤ, ἢ δαλεῖ φυσᾷ, ἢ φύσιγμα, ὡς Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ.

Πόθεν τὸ φῦσαι; τί τὸ γίγνεσθαι; τίς ἡ συφορά;

Eustath. ad Iliad. p. 129. l. 261. Hic versus in *Pace* quæ exstat non legitur, qua in fabula occurrit nomen φῦσαι v. 1165.

ΕΡΕΧΘΕΤΣ.

Ἐν μέσοις τοῖς περὶ ὀνομασίας ἁλιευῶν τοῦ Γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται, ὅτι

ἀντίχθυος, κατὰ εἶναι, οἱ μὲν ἐνδίουσι ἰχθῦς. καὶ ἄλλοι ἀπίνες χρῆσιν ᾗ Ἀριστοφάνους ταύτην

Ταὐτοῖνδ' ἀντίχθυσι βαρβάροις εἰκῆ δοκῶ.

Eustathius ad Odysseæ μ'. p. 1720. i. 25.

ΗΡΩΕΣ.

I. Οὐκ ἠγόρευον; οὗτος ἦσθ' οὐκ Ἀργόλας,
μὰ τὸν Δί', οὐδ' Ἕλλην, ἴσον ἰμοὶ φαίνεται.

Stephanus Byz. in Ἄργος, ubi depravati leguntur hi versus, quorum cuivis facilis erat emendatio.

II. Τρέχ' εἰς τὸν οἶνον, ἀμφορέα κενὸν λαβών,
τὸν ἴνδοθεν, καὶ βύσμα, καὶ γυναῖκα,
ἅμαξαν μισθοῦ σαυτὸν ἀμφοραφορεῖν.

Suidas in ἀμφοραφόρους: et Pollux x. 75. vi. 99.

III. Ἀριστοφάνης δὲ, τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίστευτα, λέγων ἐν τοῖς Ἥρωσι·
Μὴ γέλασθ' ἅττ' ἂν πατάσσῃ τῆς τραπέζας ἐντός.

Diogen. Laërt. in Pythagora viii. 34.

IV. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἥρωσι ΧΕΡΝΙΒΙΟΝ εἴρηκε.

Athen. p. 409. C.

V. ΠΤΕΛΙΔΑ, τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.

Harpocration in voce.

VI. Πῶς πίομαι;

Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι. Auctor Etymol. M. in πίνω.

VII. Ἐμπόλῃ Διοσκούρῳ.

Pollux vii. 15.

VIII. Ἀνδραποδώνης.

Idem vii. 16.

IX. Ἀρτοπωλία.

Idem vii. 21.

X. Ὁ μισθὸς, πόμιστρον. Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἥρωσι δοκεῖ τὸ πόμιστρον κατὰ τὸ τῶν Ἴωνος εἰρημένον ΦΟΡΑΝ, ὅταν εἴπῃ·

Κολῶν δ' ἴσως
στιππάριον καὶ τῆς φορᾶς.

Idem vii. 133.

XI. Τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ, λουτρίον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι·
Μήτ' ἀκόνιστρον θύρᾳζ' ἰκχῦται, μηδὲ λουτρίον.

Idem vii. 167. Confer Hesychii interpretem ad λούτρων.

XII. Τὸ σκεῦος, ᾧ τοὺς πόδας ἐναπονιπτόμεθα, καλεῖται ποδανιπτήρ· τὸ δὲ ἐν αὐτοῦ ὕδωρ, νίπτρον, ἢ λουτρίον, ἢ ΠΟΔΑΝΙΠΤΡΟΝ, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης λέγει.

Pollux x. 78.

XIII. Τὸν γὰρ ἕλον, καὶ ΗΛΙΣΚΟΝ ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης πλαναι.

Idem x. 61.

XIV. Παυσιπάτα, ἣν καὶ ΚΑΡΔΟΠΕΙΟΝ ὀνόμαζον, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης·

Ἡ καρδοπείῳ περιπαγῇ τὸν αὐχένα.

Idem x. 112.

XV. Ἴδι δὴ, λαβὲ τὸν βῆμον, ἀναπαδάνιον.

Idem x. 173.

XVI. —— κἀπὸ τῆς Διϊτρεφοῦς τραπέζης.

= Schol. ad Av. 799. Finis est tetrametri iambici.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

I. Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ Κωμικὸς μέμνηται Πιττακηΐδου οὕτως·

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐδὲ Θάσιον, οὐ Πτιτακήϊον,
οὐδ' ἄλλον, ὅστις ἐπιγυρεῖ τὸν ἴμβολον.

Athenæus p. 29. A. Eo respexit Hesychius in ἴμβολον.

II. Ἰχθὺς ἰόντικαί τις, ἢ σκυτίδιον,
ἢ τῶν πλακουντῶν τις παρίδιον, ἢ πουλύπους;
ἢ πᾶσις ἑωτᾶν', ἢ γαλεός, ἢ σαυρίδες;—
μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'.—οὐ βαυλὸς;—οὐδὲ φάρ' ἐγώ.—
οὐδὲ χέρσον, οὐδὲ πωλὸς, οὐδ' ἅπαξ πάσχον,
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἀτριπτὸν δίλφακος,
οὐδ' ἐγχύλιον, οὐδὲ πάρεδρον μίγνυ
γυναιξὶ ποιεῖσαισιν ἐπιτουρήσαντ;

Idem. p. 104. E. et 324. B. Ad versum hujus fragmenti 6. respexit auctor Etymol. M. in ἕτερον.

III. Ὅτι δὲ διαζόντων ἦν τὸ τοῦ Κράτητος ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΟΝ ΤΑΡΙΧΟΣ, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις διὰ τούτων·

Ἡ μίγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἡ τραγῳδοσιμουσική,
ἣν Κράτης γε τάριχος ἐλεφάντινον λαμπρὸν ἐνίμισεν
ἀνόητος παροιδιελληνίσας, ἄλλα τε
τοιαῦθ' ἵστερα μυρί' ἐπιχλίζετο.

Idem p. 117. C. In 2. v. cod. Reg. habet ἣν Κράτητ τι τάριχος, unde novam lectionem concinnavi, ἣν Κράτης γε τάριχος: et in fine ἐνίμισεν dedi, pro vulgato ἐνίμιζεν, quod respuit metri trochaici lex. In ἐλεφάντινον penultimam producit, quam alibi corripit, Poëta.

ἐλεφάντινος, *eburneus*, sive ad animal pertinens, penultimam corripit. Vide Pl. 815. Eq. 1169. Elephantinum salsamentum Cratetem, et post eum Ari-

stophanem appellasse credo, quod ex urbe Ægypti Elephantine adportaretur, aut cujus conficiendi ratio primum illic inventa fuisset, unde nomen ei inditum. Gentile est Ἐλεφαντῖνος penultima longa. Eadem observari potest prosodia in Cratetis χρήσει, eodem loco ab Athenæo prolata, cujus initium numeris integrum est :

σευτίην σοι ἐν χύτρῃ
τάριχος Ἐλεφαντῖνον ἦψε σευτλὰς—

Postrema autem verba, quæ hic aliorum exemplo tanquam Aristophanis protuli, sintne revera illius, an Athenæi, mihi non liquet.

IV. Καὶ τῶν πεπεσσευμένων φδή τις, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Athen. p. 619. A.

V. Ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', οἷον ἔπνευσεν ὁ μαγὸς
φάσηωλος εὐθὺς λυάμενός μοι τοῦ μέρους,
καὶ βαπτάρδους.

Idem p. 690. D. Eo respexerunt Pollux, cujus hæc sunt verba x. 137. ἵνα δὲ ἀνατίθενται αἱ ἐσθῆτες—καὶ φάσηωλοι, ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις : et Erotianus in Βάπχαρις.

φάσηωλος. Nomen Latini retinent. Vide Gesneri Thesaurum in *Pascebus*.

VI. Ἦν δὲ καὶ κυσμὸς, καὶ ΟΚΚΑΣΜΑ. οὕτω γὰρ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὀνομάζεται τὸ ὄρχημα τὸ Περσικὸν καὶ σύντονον.

Pollux iv. 100. περὶ εἰδῶν ὀρχήσεως. In Thesmophoriazusis quæ exstant, saltationis Persicæ mentio fit v. 1175. sed ibi nomen ὄκκασμα non reperitur. Est igitur e posteriori fabula desumtum.

VII. Ἀντικρὺς δὲ τὸ τῶν παλαιόμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν στηθιδισμὸν εὕρεις ἐν ἀναμαζόμενον ΑΠΟΔΕΣΜΟΝ, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους·

Τὴν στέργην παρελόμενον τοῦ χιτωνίου,
καὶ τῶν ἀποδισμῶν, οἷς ἐνῆν τὰ στηθία.

Pollux vii. 66. Male vulgo legitur παρελύσασαν, reclamante metro. Nec melius in fine 2. v. ἐνῆν στηθία. Articulum hic omnino requirit linguæ ratio. Confer fragm. seq. versum 14.

VIII. Πάνυ γοῦν ἐπιψόγως πάνυ τὸν γυναικεῖον καταλεγόμενος κόσμον Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὑποδείκνυσιν. παραθήσομαι δὲ αὐτὰς τοῦ Κωμικοῦ τὰς λέξεις διελεγχούσας ἀκριβῶς τὸ φορτικὸν ὑμῶν τῆς ἀπειροκαλίας.

Πέρσαι, πάντερσαι, ψαλίδα, πηρωτὴν, λίτρον,
περιόμιον, ὀχθοίκους, μίτρας, ἀναδήματα,
ἔγχουσαν, ἐλεφάντινον βαθὺ, ψιμύθιον,
μέρσαι, κόσμιον, στόφιον, ὑπωθουρηδόνα,
πάλυμμα, φῦκος, περιδέραι, ὑπογεράμματα,
τερφροπαλάσιον, ἰλλίδερον, πιπερόφαλον,
ζῶστρ', ἀμπίχυσον, πίρασμα, παρυφὴ, ξυνίδα,
χιτῶνα, βάραθρον, ἴγνυπλον, παμμόσχιον·
τὰ μίγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων.—εἶτα τί ;—

Ἕτερά γ', ἢν' οἶδὰς μνημονεύσῃς ποτ' ἐν.
διόπας, διαίλοθον, πλάσντρα, μαλάκιον, βόστρυν,
χλιδῶνα, πιρίονας, ἀμφιδίας, ἔρμους, πίδας,
σφραγῖδας, ἀλύσιας, δακτυλίους, κανκαλέσματα,
πομφόλυγας, ἀπεδίσμους, ὀλίσθους, σάρδια,
ἀπεδιρίδας, ἰλικτῆρας. ἀλλ' οὐδ' ἂν λίγων
ἀνύσαιμ'—

Clemens Alex. p. 245. editionis Potteri; Pollux vii. 95. Salmasius in Plinianis Exercit. p. 808. Ad 12. hujus fragm. v. respexit Harpocr. in ἀμφιδίας: ad 11. Hesych. in βοτρυδία, seu, ut male apud eum legitur, βοτρυδία: ad 14. Mœris in πομφόλυγας.

– In primo hujus fragmenti versu male scriptum σίτρυν. Vide not. ad Ran. 712.

IX. Ἀμφοδὸν ἰχθῦν αὐτῷ τοθεῖσθαι τοῦτο.

Idem ix. 86. Confer. Etymol. M. in Ἀμφίον.

X. τὸ χαλκίον διαμαίνεται.

Idem ix. 69.

XI. Σανίον, ἵν' ἴσωσι τὰς γόργυρας ταμιεύεται.

Idem x. 152. Fallitur Jungermannus dicens non constiturum versiculum nisi scribatur uno *σ* σανίον. Utravis scriptura eligatur, perinde stabit versus: sed codicum lectio præferenda erat. σάνος, unico *σ*, occurrit *Lysistr.* 1211. *Acharn.* 822. Nec necesse est legere ἵν' ἴσωσι. Præcedebat alind adfinis significationis substantivum; ad quod, ut et ad σάνιον, refertur plurale ἴσωσι.

XII. Ὃσ' ἂν πιρίῃς' αἰνεῖσι τῶν φαγμάτων,
κόμαισι πιρισπέρουσιν αὐτὰς πρόσθιτος.

– Scholiastes ad *Plutum* 159. emendatus a Jo. Toupio ad Suidam iii. 38.

XIII. ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει
ἔσειν φίροντας φασὶ τοὺς Πελαγόρας,
καὶ τὸν Ἱερομνήμονα.

– Idem ad *Nubes* 623. Eo respexit Harpocration in Πέλαι.

XIV. Δία τοῦτο τοῦτον, ὃν δύναμαι σαυὴν φίρειν.
καὶ
τὸν ὦμον θλίβοντα.

– Idem ad *Ranas* 3.

XV. Ἅμα δ' ἀπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος.

– Idem ad *Vespas* 1033.

XVI. Οἶμοι κακοδαίμων τῆς τύβ' ἡμέρας, ὅτι
ἔδυν μ' ὁ κάρυξ· οὗτος ἀλφάνι.

Suidas in ἀλφάνι, εὑρίσκει.

XVII. ΑΑΚΩΝΙΖΕΙΝ, παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις B.

Idem in λακωνίζω.

XVIII. ΑΤΚΟΣ ΕΧΑΝΕΝ. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις Β.

Suidas in voce.

XIX. Φασπάλιον, ἱματίων φορεῖον. ΦΑΣΚΩΔΟΝ δὲ πήρα τις οὖσα ἁλιτεῖα παρ' αὐταῖς—Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

Harpocration in φασπάλιον. Respicit forte ad eos versus, qui supra fragm. v.

XX. ΒΑΡΒΟΣ· μόσχον. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

Hesych. in voce.

XXI. ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ. χιτὼν πλατύσημος—ἴσως δὲ λινοῦν καὶ σκληρὸν χιτώνιον ἰσχνόν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

Idem in voce. Non aliud est forte καλάσιρις, ac τερψικαλάσιρις, quod nomen reperitur supra in fragm. viii.

XXII. Μήτε Μούσας ἀναπαλιῦν ἰλιποδοστρεύχους,
μήτε Χάριτας βοᾶν ἐς χορὸν Ὀλυμπίας.
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

Hephæstion in Enchiridio, de metro pæonico, ubi pro περσίφασις Θ. legendum διυσίφασις. Vide Hemsterhusium ad Pollucem p. 1336.

ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ.

ΣΤΕΙΛΕΑΝ, τὴν μακρὰν βάφαν. Ἀριστοφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ.

Hesych. in voce.

ΚΩΚΑΛΟΣ.

I. Τὸν μίνυν Κώκαλον, τὸν πωληθέντα Ἀραρότι τῷ Ἀριστοφάνους υἱεῖ, Φιλήμων δ' Κωμικὸς ὑπάλλαξας ἐν Τυροκομικῇ ἐκωμῴδησεν.

Clemens Alex. p. 752. emendatus ab Is. Casaubono, cujus nota legenda.

II. Ἀλλ' ἴσσιν, ὦ πάντες, κορυδῆ μισημερία,
ἀπηνίκα τοὺς νεωτέρους δεινὴν χρεών.

Athen. p. 156. C. Male vulgo et profligato metro legitur in posteriori versu ἡνίκα καὶ τοὺς—

III. ΚΟΤΤΑΗ. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ·

Ἄλλαι ὑποκρεσσύνεαι γρᾶες θασίου μίλανος μισθὸν πεφαμινομίναις κονύλαις μεγάλαις ἴγχιον ἐς σφίσιον δίμας οὐδὲν ἄποσμον, ἴρωτι βιαζόμεναι μίλανος ὄνου ἀκράτου.

Idem p. 478. D. quæ partim ita recte emendavit et numeris suis restituisse sibi visus est Jo. Toupius ad Suidam iii. 72.

Ἄλλως

ὑποτριοβόειρας γρᾶις Θασίου μίλανος μισνὸν περάμιον
κοτύλαιον μιγάλαις ἴγχιον ἐς σφίτιρον δίμας ὀδόντα κόπτον.

Quæ sequuntur, vel Scholiastæ vel Athenæi verba esse Toupio placet, quod mihi non admodum probabile est: nec in scabritie ultimi tetrametri Aristophaneam facilitatem agnosco.

IV. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τίγος οὐ μόνον οἱ νῦν ΚΕΡΑΜΟΝ ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἔν τοῖσι παλαιῶν, εἰπὼν ἐν Κωκάλῳ·

Κεφίσους δὲ λίθων ἐπίλιτον ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.

Pollux vii. 162. Quæ sic in anapæstos digessit Kühnius:

κεφίσους δὲ λίθων
ἐπίλιτος ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.

Sed, si bene memini, verbum ἡμᾶν apud Comicum primam semper producit, quæ ut observetur prosodia, legendum ἐπίλιτ' ἡμᾶν. Si vero rite corripi potest, mallem ἐπίλιτ' ἀνιμᾶν, quod ad corruptam scripturam propius accedit.

V. ἐνδόκα δέ τις
καὶ ψηφολογεῖον ἔδει καὶ δίφρα δύο.

Suidas in ἔδει, ubi male ψηφολόγον, cujus in locum ψηφολογεῖον a Photio in Lexico inedito submINistratum, reponendum esse vidit Kusterus. Sed quas paratas habebat opes, iis nesciit uti. Vide enim quam bellum inde versum ille exoudit:

Ἐνδόκα τις ψηφολογεῖον ἔδει καὶ δίφρα δύο.

In quarta sede istius trochaici, ut rebatur, tetrametri, pes est amphibrachys, cui in hoc metro nullus est locus.

VI. ΠΩΜΑΔΑ. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς—Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ·

Ἡ λοιδορία τις ἐγίνετ' ὑμῖν;—πώμαλα.
οὐκ ἦσαν οὐδὲν οὐδενί.

Harpocration in voce, emendatus a Jo. Toupio ad Suidam iii. 71. Confer Suidam in eadem voce.

VII. ΦΩΔΕΣ—τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψόχους ἐν τῷ πυρὶ κατθίσωσι, στρογγύλα ἐπιφλογίσματα.—καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ φησί·

Παρίσο πανίγριδιν ἐμάσιτα κἄπιτα κῶς
φῶδας τοσαύτας εἶχε τὸν χυμώπολον;

Erotianus in voce. Hæc corruptissima esse facilius est decernere, quam emendare.

VIII. Ἤμουν ἔγχιον βάρος.
ἵστιμι γάρτυ μ' οἵνος οὐ μιγὶς πώμα
Ἀχιλλέως.

Macrobius Saturn. v. 18. Hujus etiam χρείωσις initium medelam flagitat.

IX. ΧΡΥΣΟΣ Ο ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΣ. Μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. εἶχεν

δὲ, παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζουσι.
Zenobius Proverb. vi. 47.

X. ΙΠΝΟΣ.—Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ καὶ τὸν ποιητὴν οὕτως εἶπεν.
Hesychius in voce. Confer Pollucem v. 91.

ΛΗΜΝΙΑΙ.

I. Οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν, ὦ γλαῦκες, οὐχὶ Σήμου ὑπογάστριον.
Athenæus p. 299. B. et 302. D. quæ sic in numeros redigi possunt:

οὐκ ἔγχελυν
Βοιωτίαν, ὦ γλαῦκες, οὐχ ὑπογάστριον
Σήμου.

Sed aliter in Poëtæ versibus fuisse puto.

II. Οὐ πρανίον λάβρακος, οὐχὶ κέφαλον πρίασθαι.
Idem p. 311. D.

III. Αἶμος πυέμους τρίφουσα ταπιρεὺς καὶ παλούς.
Idem p. 366. D.

IV. ΝΑΤΦΤΑΛΗ. Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις.
Pollux vii. 139.

V. Καὶ ὁ μὲν πρὸ ὥρας ὠσπισάμενος παχὺς, ΠΡΩΙΜΟΣ ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνης, καὶ πρώϊος δὲ παχεία ὁ αὐτὸς εἴρηκε.
Idem vii. 152. πρῷμος occurrit *Vespis* 264. πρῷος, *Pace* 1164.

VI. Τὰ δὲ φυτευτήρια τῶν σίκων, ΣΤΚΙΔΑΣ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις.
Idem ibidem.

VII. Ἀλλ' ἀρτίως κατίλλωπον αὐτὴν σμαραγδίνῃ
ἐν τῇ φυίλῃ.
Idem vii. 166.

VIII. Τὸ δὲ ῥῆμα, τὸ ψιτταλιζίζειν, ἔστιν ἐν τοῖς Ἑρμίππου Θειοῖς· τὸ δὲ ὄνομα, ΠΕΝΤΑΛΙΘΑ, ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Λημνίαις·

Πιτταλίθωσί θ' ἁμοῦ λευάνης παραθρανίσματα.
Idem ix. 126.

IX. —μάχλωσιν τὴν θέραν.
Pollux x. 25.

X. Ἀνδρῶν ἑκατὸν πᾶσ' ἐγάργαρ' ἑστία.
Schol. ad *Acharn.* 3. et ex eo Suidas in ψαμμοσιαγάργαρα, emendati a Jo. Toupio in Suidam v. 148.

XI. Τοὺς δὲλφακας ἀντιχρήσασθαι τοὺς παιδοτρίβους.
Suidas in ἀντιχρήσατο, ἀντέτυπε. Pollux ix. 153.

XII. Ω ΝΤΝ ΘΕΡΜΟΙ ΕΩΜΟΙ. ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς τυγχανόντων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις·

Apud Pollucem scriptum ἡμιλεγκά καθεύδ', quod manu levissima emendandum erat, mutato solum accentu, ἡμιόγκα καθεύδ'—Vide not. ad Thesm. 479.

XII. ΚΑΤΤΤΣ, διερράνθη ἐντεθίμενον τῇ σμινύῃ, ὅταν ὁ σκίλιχος ἀρωθῇ ἅπαξ. καὶ ἔστι τοὔνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἡ Νιόβη. Idem x. 166.

XIII. Ἐγὼ γάρ, εἴτι σ' ἠδίκηκα, ἰδίᾳ δίκην
δοῦναι προθύμως ἐπὶ τῶν φίλων τῶν σῶν.

Suidas in προθύμως, emendatus a Jo. Toupio v. 118.

XIV. Μεῖον λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Ἀναπαύσια εἰσφερομένους, διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου, Μεῖον, Μεῖον. ὅτι δὲ ἔστιν, Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι (male vulgo Δράμασι) διδάλωσε. τοῦτο δὲ πέπλεκται Κωμικῶν ἀπὸ τῶν παύρων, ὑπὲρ ὧν ἐθύετο· Μεῖον δή, διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἅπαξ εἰσάγουσιν ἐκτίθεσθαι, καθάπερ αὐτός φησιν Ἀριστοφάνης.

Ἀλλ' εὔχομαι γ' ἐγὼ πλησίαι τι τὸν σταθμὸν,
ἵνα μή μ' προεπιφθέγξωσι γερῶν οἱ φράτορες.

Schol. ad *Ranas* 810. ubi male legitur in fine prioris senarii τὸν σφυγμὸν, quod admodum ineptum est.

XV. ΒΤΡΣΑΝ, τὴν πίλην Ἀθηνᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη. Hesych. in voce.

XVI. ΚΤΔΛΟΤ ΠΗΡΑ. ζητοῦσι διὰ τί τὸ προτεῖον, Κύλλου πήρας Ἀριστοφάνης εἶρηκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κινταύρῳ·

Τὸ δὲ προτεῖον Κύλλου πήρα.

ἔστι γὰρ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπιτριβὲς, καὶ πρόπυλον. ἀντὶ δὲ τοῦ πήρας, πήρας ἔφη. Idem in voce.

XVII. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κινταύρῳ·

χωρεῖ δ' ἅπλατος ἀπὶ διατόνου· οὐ γὰρ ἔπαθλα.

Idem in οὐ γὰρ ἔπαθλα. Tetrameter est anapæsticus, cui deficit pes primus.

ΕΙΡΗΝΗ Β.

ΦΙΤΤ, ἦ δηλοῖ φυτὸν, ἢ φύτευμα, ὡς Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ.

Πόθεν τὸ φῖτυ; τί τὸ γίνος; τίς ἡ σπορά;

Eustath. ad Iliad. p. 129. l. 261. Hic versus in *Pace* quæ extat non legitur, qua in fabula occurrit nomen φῖτυ v. 1165.

ΕΡΕΧΘΕΤΣ.

Ἐν μέσῃ τῇ περὶ ὑπομασίας ἁλιαιῶν τοῦ Γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται, ὅτι

ἀπίχθυος, κατὰ στέρησιν, εἰ μὴ ἐνδέοιντο ἰχθύος. καὶ φέρει ἀπίθους χρῆσιν ὁ Ἀριστοφάνους ταύτην·

Τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρυδάρους εἰσιὼν δοκῶ.

Eustathius ad Odysseæ μ'. p. 1720. i. 25.

ΗΡΩΕΣ.

I. Οὐκ ἠγόρευον; οὗτος ἦσθ' οὐκ Ἀργόλας,
μὰ τὸν Δί', οὐδ' Ἕλλην, ἴσον ἰμοὶ φαίνεται.

Stephanus Byz. in Ἄργος, ubi depravati leguntur hi versus, quorum cuivis facilis erat emendatio.

II. Τρίχ' εἰς τὸν οἶνον, ἀμφορέα πινὸν λαβών,
τὸν ἴνδαθιν, καὶ βύσμα, καὶ γυναῖκείαν,
πᾶσιν μισθοῦ σαυτὸν ἀμφοραφορεῖν.

Suidas in ἀμφοραφόρους: et Pollux x. 75. vi. 99.

III. Ἀριστοφάνης δὲ, τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίστρινα, λέγων ἐν τοῖς Ἥρωσι·

Μὴ γελίσθ' ἅττ' ἂν κατασίσῃ τῆς τραπέζας ἐντός.

Diogen. Laërt. in Pythagora viii. 34.

IV. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἥρωσι ΧΕΡΝΙΒΙΟΝ εἶρηκε.

Athen. p. 409. C.

V. ΠΤΕΛΙΔΑ, τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.

Harpocration in voce.

VI. Πῶς πίομαι;

Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι. Auctor Etymol. M. in πίνω.

VII. Ἐμπόλῃ Διοσπούρῃ.

Pollux vii. 15.

VIII. Ἀνδρωνοδώνης.

Idem vii. 16.

IX. Ἀρτοπωλία.

Idem vii. 21.

X. Ὁ μισθὸς, πίμπτρον. Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἥρωσι δοκεῖ τὸ πίμπτρον κατὰ τὸ τῶν Ἴωνος εἰρηκέναι ΦΟΡΑΝ, ὅταν εἴπῃ·

Κολῶν δ' ἴσως

στυππείων καὶ τῆς φορᾶς.

Idem vii. 133.

XI. Τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ, λουτρίον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι·

Μήτ' ἀπόνιπτρον ὕδατ' ἐγχεῖται, μηδὲ λουτρίον.

Idem vii. 167. Confer Hesychii interpretem ad λούτριον.

XII. Τὸ σπιῦσες, ᾧ τοὺς πόδας ἐναπονιπτόμεθα, καλεῖται ποδανιπτὴρ· τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὕδωρ, νίπτρον, ἢ λουτρίον, ἢ ΠΟΔΑΝΙΠΤΡΟΝ, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης λέγει.

Pollux x. 78.

XIII. Τὸν γὰρ ἅλων, καὶ ΗΛΙΣΚΟΝ ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης ἐδήλωσε.

Idem x. 61.

XIV. Παυσιμάχῃ, ἣν καὶ ΚΑΡΔΟΠΕΙΟΝ ὀνόμαζον, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης·

Ἡ καρδοπείῳ περιστομῇ τὸν αὐχένα.

Idem x. 112.

XV. Εἶθ' ἁλίσας τὸν βόμβον, ἀναπολάσιον.

Idem x. 173.

XVI. —— κἀπὸ τῆς Διϊτρεφοῦς τραπέζης.

= Schol. ad Av. 799. Finis est tetrametri iambici.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

I. Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ Κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίου οἴνου·

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐδὲ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
οὐδ' ἄλλον, ὅστις ἐπιγιγνῖ τὸν ἴμβολον.

Athenæus p. 29. A. Eo respexit Hesychius in ἴμβολον.

II. Ἰχθὺς ἰώνηταί τις, ἢ σηπίδιον,
ἢ τῶν πλακουντῶν τις παρίδων, ἢ πυροπόλους;
ἢ σῦσις ἑστᾶσ', ἢ γαλεός, ἢ σιαθίδες;—
μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'.—οὐ βασίς;—οὐδὲ φάρι' ἐγώ.—
οὐδὲ χόριον, οὐδὲ πυός, οὐδ' ἅψαρ κάπρου,
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἀτριπίων δίλφακες,
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάρυδον μίγαν
γυναιξὶ ποπιούσαισιν ἐπιτερόμενοι;

Idem. p. 104. E. et 324. B. Ad versum hujus fragmenti 6. respexit auctor Etymol. M. in ἅψερον.

III. Ὅτι δὲ διαζώσασθαι ἦν τὸ τοῦ Κράτητος ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΟΝ ΤΑΡΙΧΟΣ, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις διὰ τούτων·

Ἡ μίγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἡ τραγηδοποιοῦσιν ἡμῖν,
ἢν Κράτης γε τάριχος ἐλεφάντινον λαμπρὸν ἐνόμισεν
ἀντίους παραζωσάμενον, ἄλλα τε
τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐπιχαίζων.

Idem p. 117. C. In 2. v. cod. Reg. habet ἢν Κράτης τι τάριχος, unde novam lectionem concinnavi, ἢν Κράτης γε τάριχος: et in fine ἐνόμισεν dedi, pro vulgato ἐνόμιζεν, quod respuit metri trochaici lex. In ἐλεφάντινον penultimam producit, quam alibi corripit, Poëta.

ἐλεφάντινος, *eburneus*, sive ad animal pertinens, penultimam corripit. Vide Pl. 815. Eq. 1169. Elephantinum salsamentum Cratetem, et post eum Ari-

stophanem appellasse credo, quod ex urbe Ægypti Elephantine adportaretur, aut cujus conficiendi ratio primum illic inventa fuisset, unde nomen ei inditum. Gentile est Ἐλεφαντῖνος penultima longa. Eadem observari potest prosodia in Cratetis χρήσει, eodem loco ab Athenæo prolata, cujus initium numeris integrum est :

σαυτὴν ποτ' ἐν χύτρᾳ
τάριχος Ἐλεφαντῖνον ἥψει ποντικὸς—

Postrema autem verba, quæ hic aliorum exemplo tanquam Aristophanis protuli, sintne revera illius, an Athenæi, mihi non liquet.

IV. Καὶ τῶν πτισσουσῶν φδή τις, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Athen. p. 619. A.

V. Ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', οἷον ἔπτυσεν ὁ μικρὸς
φάσκωλος εἰδὼς λυόμενός μοι τοῦ μύρου,
καὶ βαπτάριδος.

Idem p. 690. D. Eo respexerunt Pollux, cujus hæc sunt verba x. 137. Ἴσα δὲ ἀνατίθενται αἱ ἰσθῆτες—καὶ φάσκωλοι, ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις : et Erotianus in Βάκχαις.

φάσκωλος. Nomen Latini retinent. Vide Gesneri Thesaurum in *Pascecolus*.

VI. Ἦν δὲ καὶ πυρρὰς, καὶ ΟΚΛΑΣΜΑ. οὕτω γὰρ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὀνομάζεται τὸ ἅρχημα τὸ Περσικὸν καὶ σύντονον.

Pollux iv. 100. περὶ εἰδῶν ὀρχήσεως. In Thesmophoriazusis quæ exstant, saltationis Persicæ mentio fit v. 1175. sed ibi nomen ὄκλασμα non reperitur. Est igitur e posteriori fabula desumtum.

VII. Ἀντικρὺς δὲ τὸ τῶν καλούμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν στηθόδεσμον εἴρεις ἐν ἀνομαζόμενον ΑΠΟΔΕΣΜΟΝ, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους·

Τὴν στέργην παραλύσασα τοῦ χιτωνίου,
καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐτηῦν τὰ στέθεα.

Pollux vii. 66. Male vulgo legitur παραλύσασαν, reclamante metro. Nec melius in fine 2. v. ἐτηῦν στεθέα. Articulum hic omnino requirit linguæ ratio. Confer fragm. seq. versum 14.

VIII. Πάνυ γοῦν ἐπιψόγως πάντα τὸν γυναικεῖον παταλεγόμενον κόσμον Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὑποδείκνυσιν. παραθήσομαι δὲ αὐτὰς τοῦ Κωμικοῦ τὰς λέξεις διαλιγχούσας ἀκριβῶς τὸ φορτικὸν ὑμῶν τῆς ἀπειρογαθείας.

Μύρου, πάσσυρον, ψαλίδα, πηρωτὴν, λίτρου,
προύμιον, ὀχθοίζουσ', μίτρας, ἀναδήματα,
ἐγχουσαν, ἔλυθρον τὸν βαθὺν, ψιμύθιον,
μύρου, κόσμιε, στέφη, ὑποθοσφυδόνη,
πάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογράμματα,
τερυπαλάσιριν, ἰλλίβερον, πεπρόβαλον,
ζῶσμ', ἀμπίχυσιν, πίεσμα, παραφὶς, ξυστίδα,
χιτῶνα, βάραθρον, ἴγνυπλον, πομμώτριον
τὰ μίγιστα δ' οὐκ εἰρηκα τούτων.—οὔτα τί ;—

Ἐστιρὰ γ', ὃν' οὐδεὶς μνημονεύσειέ ποτ' ἄν.
διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάκιον, βόστρυν,
χλιδῶνα, πιρόνας, ἀμφιδίας, ἔρμους, πῖδας,
σφραγῖδας, ἁλίσεις, δακτυλίους, κατασπάσματα,
στεμφύλυγας, ἀνεδίσμους, ἰλίσσους, σάρδια,
ἀνεδιρίδας, ἰλικτῆρας. ἀλλ' οὐδ' ἂν λίγων
ἀνύσαιμ'—

Clemens Alex. p. 245. editionis Potteri; Pollux vii. 95. Salmasius in Plinianis Exercit. p. 808. Ad 12. hujus fragm. v. respexit Harpocr. in ἀμφιδίας: ad 11. Hesych. in βοτρυίδια, seu, ut male apud eum legitur, βοτρυδία: ad 14. Mœris in στεμφύλυγας.

– In primo hujus fragmenti versu male scriptum νίτρον. Vide not. ad Ran. 712.

IX. Ἀμφοδὸν ἰσχεῖν αὐτῇ συθῆναι σοδομα.

Idem ix. 36. Confer. Etymol. M. in Ἀμφίον.

X. τὸ χαλκίον διερμήνευσα.

Idem ix. 69.

XI. Σασίον, ἵν' ἴστις σὰγγάριον ταριστύνας.

Idem x. 152. Fallitur Jungermannus dicens non constiturum versiculum nisi scribatur uno σ σασίον. Utravis scriptura eligatur, perinde stabit versus; sed codicum lectio præferenda erat. σάσος, unico σ, occurrit *Lysistr.* 1211. *Acharn.* 822. Nec necesse est legere ἵν ᾖστις. Præcedebat alind adfinis significationis substantivum; ad quod, ut et ad σάσιον, refertur plurale ἴστις.

XII. Ὅσ' ἂν πιρίαργ' αἰνεῖσι τῶν ῥαψῳδῶν,
πάμπαισι πιρισίσσουσιν αὐτὰς πρωΐθινος.

– Scholiastes ad *Plutum* 159. emendatus a Jo. Toupio ad Suidam iii. 38.

XIII. ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει
ἅπαν φέροντας φασὶ τοὺς Παλαγόρας,
καὶ τὸν Ἱερομνήμονα.

– Idem ad *Nubes* 623. Eo respexit Harpocration in Πόλει.

XIV. Δία τοῦτο τοῦτος, Οὐ δύναμαι σαφῶς φράσαι.
καὶ
τὸν ἔρμον διλίσθημα.

– Idem ad *Ranas* 3.

XV. Ἅμα δ' ἑωΐαλος πορευτοῦ πρόδρομος.

– Idem ad *Vespas* 1033.

XVI. Οἶμοι κακοδαίμων τῆς τύβ' ἡμέρας, ὅτι
εἶπέν μ' ὁ πάππος· Οὔτος ἀλφάνει.

Suidas in ἀλφάνει, ὑβρίσαι.

XVII. ΑΑΚΩΝΙΖΕΙΝ, παιδιχοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις B.

Idem in λακωνίζω.

XVIII. ΑΤΚΟΣ ΕΧΑΝΕΝ. *Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις* Β.

Suidas in voce.

XIX. *Φασηόλιον, ἱματίων φορεῖον.* ΦΑΣΚΩΔΟΝ *δὲ πήρα τις οὖσα ἰκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς—Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.*

Harpocration in *φασηόλιον.* Respicit forte ad eos versus, qui supra fragm. v.

XX. ΒΑΡΒΟΣ· *μύστρον.* *ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.*

Hesych. in voce.

XXI. ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ. *χιτὼν πλατύσημος—ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ σοδόρᾳ χιτώνιον ἰσχνόν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.*

Idem in voce. Non aliud est forte καλάσιρις, ac τρυφοσαλάσιρις, quod nomen reperitur supra in fragm. viii.

XXII. Μήτε Μούσας ἀναπαλεῖν ἱλισσοστρεύχους,
μήτε Χάριτας βοᾶν ἐς χορὸν Ὀλυμπίας.
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

Hephæstion in Enchiridio, de metro pæonico, ubi pro *πρωτέραις* Θ. legendum *δευτέραις.* Vide Hemsterhusium ad Pollucem p. 1336.

ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ.

ΣΤΕΙΛΕΑΝ, *τὴν μαχαίραν ῥάψαντα.* *Ἀριστοφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ.*

Hesych. in voce.

ΚΩΚΑΛΟΣ.

I. *Τὸν μίνθαι Κώκαλον, τὸν ποιητὴν Ἀραρότι τῷ Ἀριστοφάνους υἱεῖ, Φιλήμων δ' Κωμικὸς ἀπάλλαξας ἐν Τιτθολιμαίῳ ἰκωμῴδησεν.*

Clemens Alex. p. 752. emendatus ab Is. Casaubono, cujus nota legenda.

II. Ἀλλ' ἴσσιν, ὦ πάντες, ναμιδὴ μισημβρία,
ὀφνίκα τοὺς νωτίσουν διαντεῖν χρεών.

Athen. p. 156. C. Male vulgo et profligato metro legitur in posteriori versu *ὀφνίκα καὶ τοὺς—*

III. ΚΟΤΤΑΒ. *Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ·*

Ἄλλαι ὑποτριζούσῃσι γρῆες Θασίου μέλανος μισθὸν περαμινομέλαιναι κοτύλαις μεγάλαις ἴγχιον ἐς σφίσιν δίμας οὐδὲν ἄπεσμον, ἕρωτι βιαζόμεναι μέλανος ὄγου ἀκράτου.

Idem p. 478. D. quæ partim ita recte emendavit et numeris suis restituisse sibi visus est Jo. Toupius ad Suidam iii. 72.

Ἄλλως

ὑποτρισυβότειραι γρᾶες Θασίου μίλανος μετὰ πεφάμου
κοτύλαιον μιγάλαις ἴγχιον ἐς σφύτερον δίμας εὐδίνα κόσμον.

Quæ sequuntur, vel Scholiastæ vel Athenæi verba esse Toupio placet, quod mihi non admodum probabile est: nec in scabritie ultimi tetrametri Aristophaneam facilitatem agnosco.

IV. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τίγος οὐ μόνον οἱ νῦν ΚΕΡΑΜΟΝ ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἂν ἐν ἑτέραις παλαιῷ, εἰπὼν ἐν Κωκάλῳ·

Κοφίνους δὲ λίθων ἐπίλιον ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.

Pollux vii. 162. Quæ sic in anapæstos digessit Kühnius:

κοφίνους δὲ λίθων
ἐπίλιος ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.

Sed, si bene memini, verbum ἡμᾶς apud Comicum primam semper producit, quæ ut observetur prosodia, legendum ἐπίλιθ' ἡμᾶς. Si vero rite corripi potest, mallem ἐπίλιθ' ἁνημᾶς, quod ad corruptam scripturam propius accedit.

V. ἐκδότω δή τις
καὶ ψηφολογεῖον ὦδι καὶ δίφρω δύο.

Suidas in ὦδι, ubi male ψηφολόγον, cujus in locum ψηφολογεῖον a Photio in Lexico inedito submINistratum, reponendum esse vidit Kusterus. Sed quas paratas habebat opes, iis nesciit uti. Vide enim quam bellum inde versum ille excudit:

Ἐκδότω τις ψηφολογεῖον ὦδι καὶ δίφρω δύο.

In quarta sede istius trochaici, ut rebatur, tetrametri, pes est amphibrachys, cui in hoc metro nullus est locus.

VI. ΠΩΜΑΔΑ. ἀντὶ τοῦ εὐδαιμῶς—Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ·

Ἡ λαοδορία τις ἐγίνετ' ὑμῖν;—πώμαλα.
οὐκ ἦσαν εὐθὺν οὐδενί.

Harpocration in voce, emendatus a Jo. Toupio ad Suidam iii. 71. Confer Suidam in eadem voce.

VII. ΦΩΔΕΣ—τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους ἐν τῷ πυρὶ κεῖσθαι, στεργγύλα ἐπιφλογίσματα.—καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ φησί·

Παρίσο κατίτριζεν ἡμέτερα. κἄπιτα πῶς
φῶδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμώνολον;

Erotianus in voce. Hæc corruptissima esse facilius est decernere, quam emendare.

VIII. ἥμων ἔγχιον βάρος.
ἔτυμος γάρτοι μ' οἶνος οὐ μιγὶς πόμα
Ἀχιλλέως.

Macrobius Saturn. v. 18. Hujus etiam χρήσεως initium medelam flagitat.

IX. ΧΡΥΣΟΣ Ο ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΣ. Μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. εἶχεν

δὲ, παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζουσι.
Zenobius Proverb. vi. 47.

X. ΙΠΝΟΣ.—Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ καὶ τὸν κοσκῖνα οὕτως εἶπεν.
Hesychius in voce. Confer Pollucem v. 91.

ΔΗΜΝΙΑΙ.

I. Οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν, ὦ γλαῦκες, οὐχὶ Σήπιον ὑπογάστριον.
Athenæus p. 299. B. et 302. D. quæ sic in numeros redigi possunt :

οὐκ ἔγχελυν
Βοιωτίαν, ὦ γλαῦκες, οὐχ ὑπογάστριον
Σήπιον.

Sed aliter in Poëtæ versibus fuisse puto.

II. Οὐ κρανίον λέξεκας, οὐχὶ κάρυζον πρίασθαι.
Idem p. 311. D.

III. Ἄμπνοος κυέμους τρίφουσα ταπεροὺς καὶ παλούς.
Idem p. 366. D.

IV. ΝΑΤΦΤΑΛΗ. Ἀριστοφάνης ἐν Δημνίαις.
Pollux vii. 139.

V. Καὶ ὁ μὲν πρὸ ὥρας πιπασώμενος παχὺς, ΠΡΩΙΜΟΣ ἐν Δημνίαις Ἀριστοφάνης, καὶ πρώϊα δὲ παχεῖα ὁ αὐτὸν εἶρηκε.
Idem vii. 152. πρῷμος occurrit *Vespis* 264. πρῷος, *Pace* 1164.

VI. Τὰ δὲ φυτευτήρια τῶν σύκων, ΣΤΚΙΔΑΣ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Δημνίαις.
Idem ibidem.

VII. Ἀλλ' ἀρνίας παχίλιππον αὐτὴν σμωμίην
ἐν τῇ ψυλῇ.
Idem vii. 166.

VIII. Τὸ δὲ ῥῆμα, τὸ πιπαλίζειν, ἔστιν ἐν τοῖς Ἑρμίππου Θειοῖς· τὸ δὲ ὄνομα, ΠΕΝΤΑΛΙΘΑ, ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Δημνίαις·
Πιπαλίθουσί θ' ἁμοῦ λευάνης παραθρεύσομαι.
Idem ix. 126.

IX. —μάχλωσον τὴν θύραν.
Pollux x. 25.

X. Ἀνδρῶν ἰσαιτῶν πᾶσ' ἐγάργαρ' ἐστία.
Schol. ad *Acharn.* 3. et ex eo Suidas in ψαμμοσκιαγάργαρα, emendati a Jo. Toupio in Suidam v. 148.

XI. Τοὺς δαῖτας ἀντιχρήσασθαι τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας.
Suidas in ἀντιχρήσασθαι, ἀντίπτυσις. Pollux ix. 153.

XII. Ω ΝΤΝ ΘΕΡΜΟΙ ΒΩΜΟΙ. ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς τυγχανόντων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δημνίαις·

Τὴν πρωτίστην δαίμον', ἧς νῦν
θερμὸς ἵσθ' ὁ βωμός.

Suidas in voce.

XIII. Αἴγουσι δέ τινες καὶ ΧΡΗΣΘΑΙ, ἀντὶ τοῦ δεῖ.—Ἀριστοφάνης Λημνίαις·

Ἡ παιδία τι τις. ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι πιεῖν;

Idem in χρή.

XIV. Ἐνταῦθ' ἱστορέσιολν πρὸ' Τψιπύλης πατὴρ
Θόας, βραδίστος τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.

Ammonius in τέρενον, ubi in priori versu librarius voculam πρὸ' omisit, et in posteriori male βραδύτερος pro βράδιστος scripsit.

XV. Ὅτι δὲ αἱ ἀρκτινόμυιαι παρθένοι, ΑΡΚΤΟΙ καλοῦνται.—Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Ἀνεστεράσῃ.

Harpocr. in ἀρκτεῦσαι. Respicit ad *Lysistr.* 645.

XVI. ΜΕΤΑΤΑΟΣ ἔστιν ἡ γυναικὸς λιγυρώτη αὐλή, οὗ ἐμνήθη Ἔπων. Ἀριστοφάνης Λημνίαις.

Idem in voce.

XVII. ΔΟΡΙΑΔΑΟΣ. λίγυται καὶ ΔΟΡΙΑΔΟΣ. Ἀριστοφάνης·

Αἱ γυναῖκες τὸν Δερίαλλον φεύγουσαι.

Ἔστι δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Etymol. M. in voce p. 283. l. 45. omisso dramatis titulo, quem ex Hesychio *Lemnias* esse novimus. Ea illius verba : ΔΟΡΤΑΔΑΟΣ. τὸ τῶν γυναικῶν μόριον—οὗ μέμνηται ἐν Λημνίαις. Apud Suidam ΔΟΡΙΑΔΟΣ. Et veram eam esse hujus nominis scripturam credo, qua in opinione me confirmat ipsa Aristophanis χρῆσις, quæ pars est tetrametri trochaici :

Αἱ γυναῖκες τὸν Δέριλλον ἔρρει φεύγουσαι.

quod inserui, ἔρρει a Grammatico omitti potuit, aut librarii culpa excidere.

ΝΕΦΕΛΑΙ Α.

I. Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν
τὰς περιλαλήσεις σοφὸς ἔστι τὰς σοφάς.

Diogen. Laërt. in Socrate ii. 18. ad quem locum ita Menagius : Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. Δευτέραις scilicet ; *hæc enim in Nebulis prioribus non comparent.* Oscitanter ista scribebat vir ingeniosus et valde eruditus. Sunt enim hi versus e *Nebulis prioribus*, quæ non exstant. Eundem errorem erravit Coddæus, quod magis miror: non quod illum Menagio doctiorem vel diligentiorem fuisse credam ; sed quia id, quod aliunde notissimum est, *posteriores* eas esse *Nubes*, quas habemus, *priores* vero intercidisse, ex Athenæo discere poterat, qui diserte ait ἐν δευτέραις Νεφέλαις esse duas χρήσεις, quas profert p.

299. B. et 345. F. quæque in nostris *Nubibus* leguntur v. 559. et 983. quas tamen ille inter deperditi dramatis fragmenta retulit.

II. ΠΗΝΙΟΝ. *ζῶν ἅμαν κάτωθι.* Ἀριστοφάνης Νιφίλαις·

Κείσεσθον ὅστις πηνίον βινουμένω.

Suidas in voce.

ΝΗΣΟΙ.

I. Ὦ μᾶρε, μᾶρε, ταῦτα πάντ' ἐν τῷδ' ἔνι.
οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον, ἐν τῷ γυδίῳ,
ἀπαλλαγέντα τῶν παν' ἀγορᾶν πραγμάτων,
πεπτημένον ζωυγάριον οἰκεῖον βοοῖν,
ἵππου' ἀκούειν πρεσβυτέρων βληχωμένων,
τρυγός τι φωνὴν εἰς λεπάνην ἀθουμένης,
ὄψῳ τι χρῆσθαι, σπυρίδιός τε καὶ πίχλαι,
καὶ μὴ πιεριμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθυΐδια
τριταῖα, πολυτίμητα, βεβασανισμένα
ὑπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομωτάτῃ.

Stobæus titulo de *Pace*, editionis Grotii p. 213.

In hujus fragmenti v. 7. inepte scriptum πηνιδίας. Pollux vi. 52. πίχλαι, πέσσυφοι, σπυρίδια, ἀλιτερούνης, &c. His versibus apud Stobæum subjuncti sunt Comici nostri duo versus e Pace, 520. 1. quorum alter melius illic legitur, numeris concinnioribus:

πίθων λάβωμ' ἂν ῥῆμα μυριάμφορον;

σπίνος, cujus diminutivum est σπινίδιον, nomen est aviculæ, quod occurrit Av. 1079. Pace 1149. Gallis appellatur *pinson*.

II. τί σὺ λίγυς; ἰδοὺ δί σου
αὖθι παν' αὐτὴν, ἣν βλίττεις, τὴν ἰέσσαν.

Schol. ad *Aves* 297.

III. Ἔοικα δὴ Παναίτιον πυμφοδῆν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις·
Καταλιτὼν Παναίτιον πίθηκον.

ἵνθα καὶ μαγείρου ταπερὶς αὐτὸν λίγυς. πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ ταυοῦργον.

Idem ibid. 440. et ex eo Suidas in διαθήκην διαθέμεθα.

IV. ΕΞΕΧ' Ω ΦΙΛ' ΗΛΙΕ. *παλάριόν τι παροιμιῶδες ὑπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον, ὅταν ὑπνώσῃ ψύχους ὄντος.* Ἀριστοφάνης Νήσοις.

λίξωμι ἄρα,
ὅστις τὰ παιδί', Ἔξιχ' ὦ φίλ' ἥλιε.

Suidas in ἰξίχων τὸν ἥλιον. Vide quam facile erat Poëtæ verba in versus digerere.

V. Ὡς ἰς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυνιεροφυῖα βαδίζει.

Idem in ξυνίουφιν. Confer Eustathium ad Hom. p. 881. l. 42.

VI. Μνημονεύει τῶν ΘΑΛΑΤΤΩΝ ἰλιάδων Ἀριστοφάνης

Θλασσὰς ψαμῆ ἰλάδας—

ψάλιν,

[redacted] ταὐτὸ ἐστιν ἁλμάδες καὶ σύμφυλα.

καὶ μετ' ὀλίγα·

Θλασσὰς γὰρ εἶναι κρῖσιν ἐστὶν ἁλμάδας.

Athenæus p. 56. B. absque dramatis titulo. Sed ex *Insulis* ista esse desumta scimus ex Polluce, cujus hæc verba sunt vi. 45. Θλασσὰς ἰλιάδας ἐν Νήσοις ἔφη Ἀριστοφάνους.

VII. Ὡς δ' ἐπὶ τῶν πεμάτων οἱ ἀρχαῖοι Ἀντιπὰ ἔκειτο τῷ ἐπιῷ ἰχρῶντο, οὕτως δ' ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ, τῷ πλεθυντικῷ. Τ' ΑΡΓΥΡΙΑ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου σκευάσιον ἦν τις ἴδοι παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ δ' εἶδον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφάνους, οἱ μὲ ὑποστείλαντα τὸ δρᾶμα, ὡς Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον. Poll. ix. 89. Quod et profert vii. 104. absque suspicione circa dramatis auctorem. Ἀργύριον, τὸ νόμισμα. εἴρηται δὲ καὶ ΑΡΓΥΡΙΑ ἐν Ἀριστοφάνους Νήσοις.

VIII. Θράττα, Θρανία, ΘΡΑΝΙΔΙΑ ἐν Νήσοις Ἀριστοφάνους.

Idem x. 47.

IX. ΕΛΤΜΟΣ. σπέρμα τι, ὃ ἐψῶντες οἱ Λάκωνες ἤνθιον. Ἀριστοφάνης Νήσοις. Auctor Etymol. M. in voce.

X. ΕΝΔΗΜΟΣ, ὁ μὴ ἀποδημῶν· ΕΠΙΔΗΜΟΣ δὲ, ὁ ἐπιδημῶν ξένος. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νήσοις·

ἀλλ' οὐ τυγχάνει

ἐπίδημος ὤν.

λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι οὐκ ἐπεδήμει Ἰσθμοῖ. πρόκειται ἐπιμέλειον. οὐχ οὕτω γὰρ Ἴσθμιος ὁ Θεὸς, ὡς διατρίβων ἐπὶ Ἰσθμοῦ. Idem in voce.

XI. Θύρσος. αὐλητὴς ἦν, γυναῖκα ἔχων ἑταίραν. ΘΥΡΣΟΥ ΚΤΗΝΗ. Ἀριστοφάνης ἐν Νήσοις, οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φύλλα ἱματίῳ καὶ κλάδους. Hesych. in voce.

NIKAI.

Τοῦτ' ἐφεσπαιδῶσαι τὸ σιμὸν δεῖ.

— Schol. ad *Lysistr.* 288. et ex eo Suidas in σιμός.

ΟΛΚΑΔΕΣ.

I. Διαδάπτουσα, μισύλλουσα, διαλίχουσά μου τὸν κάνω σπανάγγην.

Athen. p. 91. C. In Dramatum catalogo nescio quo casu omissum fuit Athenaei nomen, quod juxta Fabricianum exemplar primo loco poni debuit.

II. Καὶ πολλάκις τοῦτ' ἐπεχείρησεν, διὰ τοῦτ' ἀπολωλὼς τρόπαιον.

Idem p. 111. A. ubi triplex mendum metrum corrupit. Tetrameter est anapaesticus. πολλάκις species est panis cujus occurrit mentio apud Comicum *Pace* 123.

III. Μακρολόγος δὲ τὸν ΜΤΑΛΩΝ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσι·

Σαλμύδην, πόλιν, λίβιον, φύλλα, σανίδας, ξυλίδας.

Idem p. 118. D.

IV. Ὦ παιδαίμων, ἔστιν ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀναζάφθη.

Idem p. 329. B. ubi male παιδάριον legitur.

V. Τὸ Δαιδαῖμον, τί ἄρα ποτ' ἐστὶ τάμιρα;

Schol. ad *Nubes* 699. male descriptus a Suida in Τάμιρος.

VI. Παῖδες ἀγίνιοι, Στρέπτων—

Idem ad *Acharn.* 122.

VII. Ἔστι τις ὑμῶν ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐπιτήδειος ξυνάγειν,

ὅστις Εὐαθλον ἢ ἐμοῦ τοῦ νέου.

Suidas in Εὐάθλου δίκη, quam hausit ex integrioribus scholiis ad *Acharn.* 710. et *Aves* 590.

VIII. Ἦ, διευλλάζων, τὸ ἱστρουνόμην.—Ἀριστοφάνης Ὀλκάσι·

Καὶ δ' ἀγινόμην, ὅστις ἦν, ἐπὶ ξύλα.

Idem in voce.

IX. Τὸ πρωκόσια, ΕΠΙΓΤΑ λέγων. πίσχουσιν τῷ δούρατι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί, Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν.

Harpocr. in ἐπίγνυον. Confer supra in *Babyloniis* xviii.

X. Τὸ δραχμῆς ἄξιον, ΔΡΑΧΜΙΑΙΟΝ, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Ὀλκάσι.

Pollux ix. 60.

XI. Ἐν δὲ τοῖς ἀγγείοις τάττεται ἂν καὶ ἃ εἶχεν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν ΤΡΑΧΑΣ ΟΙΝΟΥ.

Idem x. 73. Occurrit nomen ὄχθη *Vesp.* 676.

Hujus loci meminisse debebam in nota ad Vespas 676. quem ad versum Pollux respexisse non videtur, siquidem ὄχθας ἅλων dixerit ex Holcadibus citat.

XII. ΜΑΖΟΝΟΜΕΙΑ. Ἀριστοφάνους ἐν Ὀλκάσι.

Idem x. 84.

XIII. Καὶ ΣΚΑΦΙΔΑ δὲ τὸν σκάφην τοῦτον (ἔγωγε τὴν πλέξουσαν) ἐν Ὀλκάσι λέγει, συνάπτης οὕτω·

Σκαφίδας, μάνδρας—

Idem x. 102.

XIV. Λόγχας δ' ἐκαλλίζοντο καὶ ξυστὴν κάμαξ.

Idem x. 144.

XV. ΚΩΡΤΥΛΙΔΑ. *ἐν ταῖς* Ὀλκάσιν *Ἀριστοφάνους.*

Idem x. 172. Vide Fragm. incert. CXXXIV.

XVI. *Φαίης δ' ἂν αὖτ' Ἀριστοφάνην λίγοντα ἐν* Ὀλκάσι *καὶ* ΠΑΤΤΑΛΟΤΣ ΕΓΚΡΟΤΕΙΝ, *καὶ* ΣΚΤΤΑΛΟΝ ΤΠΟΣΙΔΗΡΟΝ, *καὶ* ΣΜΙΝΤΔΑΣ, *καὶ* ΑΓΚΑΛΙΔΑΣ.

Idem x. 173.

XVII. *Ἐκ δὲ τοῦ δίκου, καὶ οἰκίσκος πάρ' Ἀριστοφάνει, περδικοτροφῶν, οἷον*

Τί δὲ τὸν ἐρινθιὸν οἰκίσκον φίρεις ;

Eustath. ad Odyss. A. p. 1423. l. 4. Initium est tetrametri trochaici. Desumtam autem esse ex Holcadibus, hanc *χρῆσιν* ostendit Hemsterhusius ad Pollucem x. 159. Ea Grammatici verba : *Καὶ οἰκίσκον δὲ ἐρινθιὸν* (sic ex Eustathio et ad metri legem scribendum ; male vulgo *ἐρινθιον*) *καὶ οἰκίσκον περδικικὸν Ἀριστοφάνης ἐν* Ὀλκάσιν *ἔφη.* Si *τί δαὶ* legeris, integer erit senarius ; nec tamen eo minus necesse erit *ἐρινθιὸν* retinere.

XVIII. *Ἀράκους, πυροὺς, πτισάνην, χόνδρον, ζειὰς, αἶρας, στιβάδιλιν.* Galenus *περὶ τροφῶν δυνάμεως*, tom. IV. p. 316. in fine. Tetrameter est anapæsticus, unde liquet male apud Galenum *πτισσάνην* legi.

XIX. ΑΠΕΣΦΑΚΕΛΙΣΕΝ. *ἐκάπτη. οἱ δὲ λοιποὶ, τὴν ἐν τῇ σήψιτι μελανίαν, σφάκελον λέγουσι, ἢ ἀπὸ τοῦ παρεσφάδθη. Ἀριστοφάνης* Ὀλκάσιν. *ἢ αἰφνιδίως ἀπεθανεν.*

Hesychius in voce. Eodem respexit Suidas in *ἀπεσφακέλισεν*, ubi Comicum laudat omisso Dramatis titulo : *ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀπὸ τοῦ ἀπεσφάδθη.*

XX. *Φάσις, πίλις—τὸ ἰθυπὸν φασιανός. Ἀριστοφάνης ἐν* Ὀλκάδι.

Stephanus Byz. in voce.

XXI. *Ἀδαξῆσαι, τὸ κνῆσαι. οὕτω ἐν τῷ ο ἰδαξῆσαι. καὶ* ΑΔΑΧΕΙΝ, *τὸ κνᾶσθαι* Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἰκλέγει σ' ἀεί.

Ἀριστοφάνης. Suidas in *ἀδαξῆσαι.* Confer Hesychii Interpretem in *ἀχέρωνα*, et Etymol. M. in *ἀχῶρα* p. 182. ubi additæ voces istæ *ἐκ τοῦ γενείου.* Pro *ἐκλέγει* Poëtam scripsisse arbitror *ἐκλεπίζει*, et sic *χρῆσιν* hanc in versus digeri posse :

Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ πώγωνίζει τοὺς ἀχῶρας αἰεὶ
ἐκ τοῦ γενείου.

XXII. *Ἐρμαστής. κυρίως ὁ τοῦ ἱμάτου μετέχων, καὶ τὴν φορὰν, ἣν ἐπάστου μηνὸς ἔδει παραδάλλειν, εἰσφέρων. Ἀριστοφάνης* Ὀλκάσιν·

πρώην ἑρμαστὰς ἑστιῶν ἤψησ' ἔνιους.

Lexicon Ms. Bibliothecæ Regiæ MMDCLXIX. e quo notam hanc excerpsit, mihique familiariter submisit vir optimus et perquam eruditus LARCHERUS. Male in cod. scriptum *ἰσθίων ἴψησα. ἑστιᾶν τινα, convivio excipere aliquem* : Lys. 1058. Nub. 1213. 1360. *ἑστιᾶν κόρακας, pascere corvos* : Thesm. 942.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ.

I. Ἦν γὰρ ἵνα ἔνδρα ἔδιπνον συνδώκης, ἀντιμαστιγοῦσι δάδινα τοῖς ἐτέροις ἐπιόντα. Athenæus p. 274. A.

II. Κεφαλὰς τ' ἀρνῶν, πολλὰς ἰξίφων.
Idem p. 368. E.

III. Ἀντύγας, ἔθνεον ἐψιᾶν ἐν φατνιδίοις κρέας.
Idem p. 387. F.

IV. ΚΑΛΚΩΜΑΤΑ φαίης ἂν ἐν μέρει τῶν σκευῶν—εἰπόντος Ἀριστοφῶντος ἐν Πελαργοῖς Καλκώματα, προσκεφάλαια.
Pollux x. 174. Idem vii. 105. Καλκώματα δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς καὶ Σφηξὶν εἶπεν. Respicit *Vesparum* versum 1214.

V. Ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὀφ' ἡμῶν λεγόμενον ἐρεθισμοφιλῶν, ΟΙΚΙΣΚΟΝ. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς.
Harpocration in *Oiciscon*. Confer supra *Holcadum* xvii.

VI. Περὶ Πανσελήνου ἐν Πελαργοῖς εἴρηται Ὅτι τῷ ἴσῳ τῆς φιλιλίας εἰδέναι προσήκειν ἔλεγε, φυλαττῆς ἴσον τῶν χρημάτων καὶ γλισχροῦ βίου. Schol. ad *Plutum* 84.

VII. Περὶ Νικαλίδου ἐν Πελαργοῖς εἴρηται, ὅτι Ῥήτωρ καὶ συκοφάντης.
Idem ibid. 665.

VIII. Ὁ μὲν ᾠδὴν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην
ὁ δ' αὖτὸν ἀνάγκαζεν Ἀρμοδίου μίλος.
Idem ad *Vespas* 1231.

Insignis fatuus fuit Desid. Erasmus, quem doctas agentem nugas vide in Adagiorum opere, alioquin haud illaudato, Chil. ii. cent. vi. 21. in proverbio *Canere ad Myrtum*. Non minus ineptiunt veteres Critici cum alibi, tum in scholiorum loco, unde prolatum fuit hoc fragmentum, et ad *Nub.* 1364. Ista longe melius intellexit P. Burmannus, cujus doctam et elegantem præfationem serius, quam oportuerat, legi. Monet ibi peritissimus ille græcarum venustatem judex Μυρρίνην *scribendum cum littera majori; nomen enim esse celebris apud Græcos meretricis.* Estque certo in isto *Pelargorum* loco ejusdem illius meretricis Comicum meminisse. Nam in scholiis ad *Plati* v. 149. ubi recensentur nobiles aliquot Corinthiæ meretrices, pro meudoso Παμμίνη, verum nomen restituit Hemsterhusius Μυρρίνη. Ergo ubicunque occurrit convivantium mentio πρὸς μυρρίνην canentium, intelligendum est eos meretricem illam accubuisse, et illi cantilenam cantasse. Si mihi prius innotuisset egregia illa observatio, Bergleri correxissem versionem in *Nubium* loco modo citato:

Ἴστατο δ' ἐπίλεως' αὐτὸν, ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λῆξαί τι μου.

Ad eum locum Scholiastes: *εἴ τι γὰρ ἥδονται ἐν ταῖς συμποσίοις ἐπὶ ταλαιπώροις τισὶ παραδύσεως πλόκοις δάφνης ἢ μυρρίνης λαβόντες ἥδωνται.* Sunt ibi meretricum nomina Δάφνη et Μυρρίνη. Per πλόκους autem intelligere possis, quod Philocleo in *Vespis* 1377. appellat ἕζον τῶν δρᾶδε ἐξίχνουν.

IX. *δεσποινιάριον*
τὰς τῶν πανουργῶν οἰκίας.

Thomas M. in συκίνου.

X. ΒΑΛΑΝΕΤΣ, παρὰ Πλάτωνι, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλάγγοις. Mœris in voce. Probabilis est Piersoni conjectura, auctorem scripsisse Βαλανεύς.

ΠΛΟΥΤΟΣ Α.

Τῶν λαμπαδηφόρων τι ψλιίσκων αἰνίαν
τοῖς ὀστάκοις ψλαστικῶν.

Schol. ad *Ranas* 1125.

ΠΟΛΙΤΕΙΔΟΣ.

I. *Ἰδοὺ δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι*
φαιδρὰν ἐπὶ πῦρ ἢ πῦρ ἴουχ' ἁζὶν ἄγων.

Stobæus Tit. lxvi. Floril. Grotii p. 281.

II. *Ἐλλιμενίζειν ἢ διανεύειν;*

Pollux ix. 31.

III. ΠΡΟΣΕΜΦΕΡΗΣ. Ἀριστοφάνης ἐν Πολιτείᾳ.

Idem x. 150.

IV. ΑΝΑΡΙΣΤΟΣ. μᾶλλον ἢ ΑΝΑΡΙΣΤΗΤΟΣ. Ἀριστοφάνης Πολιτείᾳ
διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ἂν
ἔρχωμαι.

Suidas in voce.

V. ΕΡΗΜΟΝ ΕΜΒΑΠΕΙΝ. *ἀπίστων καὶ νωθρόν· οἷον ἴσως εἰς ἐρημίαν ἢ ψίλαγγα μίγα καὶ ἀχανὲς ἐμβλίσκομεν.* Ἀριστοφάνης Πολιτείᾳ.

Idem in voce, Etymol. in M. in Ἐρημος, Zenob. Proverb. ix. 9.

VI. ΘΕΣΕΙΟΘΡΙΨ. ὁ ἐν τῷ Θησεῖῳ διατρίψας. Ἀριστοφάνης Πολιτείᾳ.

Etymol. M. in voce.

VII. Οὐκ ἀνήρετο, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνέκρεν. Ἀριστοφάνης Πολιτείᾳ.

Mœris p. 286.

ΠΡΟΑΓΩΝ.

I. Κάμινον δ' αὐτὴν τοῦ θέρους ἴδοι τις,
ἕτερον· ἵνα κάμνοι σῦκα τῆς μεσημβρίας.
Athenæus p. 80. A.

II. Ἐγιγάμην χορδῆς ὁ δόκτυλος, τίνων.
πῶς εἰσίδω βόγχος περιπεπαυμένον;
Idem p. 95. D.

III. Τί οὖν ἐπίλιτους παραφέρων τὰ ποτήρια;
Idem p. 380. D.

IV. Ὥρα βαδίζειν μοι· σὺ πρὸς τὸν δεσπότην,
ἤδη γὰρ αὐτοὺς ὧραι διδυσκάνας.
Idem p. 422. F.

V. Ὁ δ' ἀλφίτων πριάμενος τρεῖς χοίνικας νοτύλης διούσας εἶπεσι ἀπολογίζεται.
Idem p. 478. F. Pro εἶπεσι, quod olim editum erat, Casaubonus εἶπεσι reposuit. Utrum sententiæ magis aptum sit, non facile est discernere: at metra non constant. Scribendum:

ὁ δ' ἀλφίτων τρεῖς χοίνικας
νοτύλης διούσας πριάμενος, ἀπολογίζεται
εἶπεσι.

Partem hujus χρήσεως profert Eustathius ad Iliad. p. 1282. l. 52.

VI. Οἴμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;
βάλλ' ἐς πόρπακας· πίθον δὲ λάσανα γίνοιτό μοι;
Pollux x. 44.

VII. Σταθιρὰ δὲ πάλιν πιεῖν ἔδει.
Suidas in σταθιρόν.

ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΙ.

Τί, πρὸς θεῶν, οἰόμεθα τοὺς τάλαι ποτὲ,
τοὺς Πυθαγορικοὺς γιγομένους, οὕτως βοτῶν
ἐπόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἁβίως;
οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ·
ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἓν,
τῆς ἐυτελείας πρόφασιν εὑρόντες καλήν,
ἔρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους.
ἐστὶ μαράθοις αὐχεῖσιν ἰχθῦς ἢ πρέσις,
κἂν μὴ παπισθέωσι καὶ τοὺς δικτύλους.
ἰβήλω πρίμασθαι δυνάμεις.

Athenæus p. 161. F. In secunde versu lectionem Regii cod. repræsentavi.

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ.

I. Τὴν χόρευσιν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις ΚΑΚΚΑΒΗΝ εἴρηκεν οὕτως·

Τὴν κακκάβην γὰρ πάει τοῦ διδασκάλου.

κἄφν Δαναλῶσιν

κἄφγιον ἐκεῖθεν κακκάβην.

Athen. p. 169. C. In Reg. cod. scriptum Σκηνὰς κ. non, ut vulgo perperam, Σκηναῖς. Vide Casaubonum iv. 20. Præterea ejusd. cod. scriptura γὰρ πάσσει διδασκάλου, propius ad emendatam lectionem accedit, quam e Polluce x. 106. dedi, quo lectorem remitto. Pollux vero apud Comicum non χόρευσιν, sed λοπάδα significare ait τὴν κακκάβην. Ad posteriorem χρῶσιν forte respexit Phrynichus in hac nota: κάκκαβον. διὰ τοῦ κ κακκάβην λέγε. τὸ γὰρ διὰ τοῦ ο ἁμαθές. καὶ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ (legendum videtur ἐν Δαναλίσκοις) χρῶνται διὰ τοῦ κ. Confer Mœrin in hac voce et Ælium Dionysium apud Eustathium a Piersono laudatum.

II. Ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα μεστὴν βοάκων ἀντιζάδιζον εἶναι.

Idem p. 286. l. ult. et auctor Etymol. M. in βοᾶξ.

III. Ὥστ' εἴ τις ἐρχοῖτ' εἴ, θέαμ' ἄν· νῦν δ' ἐρῶσιν οὐθέν· ἀλλ' ὥσπερ ἀνέπλασεν σανίδων ἑστῶτες ὠρύονται.

Idem p. 628. E. quæ facili opera sic in versus digerantur:

Ὥστ' εἴ τις ἐρχοῖτ' εἴ, θέαμ' ἄν. ἀλλὰ νῦν
οὐδέν γε δρῶσ'· ἀλλ' ὥσπερ ἀνέπλασεν σανίδων
ἑστῶτες ὠρύονται.

IV. Καὶ τῶν πλατυλόγχων λιβολίων ἀκοντίων.

Pollux vii. 157. et x. 144.

V. Τὴν σίφλαν καλοῦσι τὴν καταλέβδα.

Idem vii. 202.

VI. ὥσπερ ἐν Καλλιστιάδῃ

ἐπὶ τοῦ περήματος καθέζεται χαμαί.

Idem x. 29. Sed manifestum est legi debere ὥστε ἐπὶ, Καλλιστιάδου, vel ὥσπερ ἐν Καλλιστιάδου. At præplacet prius.

VII. τὸν λάπαθον

τὸν ἐστεμμένον, τὸν χουρσίαν, τὸν καλὸν,
ὃν ἐφιερόμην, ἵν' ἔχωμι συνθηρεύειν.

Idem x. 67.

VIII. Ὥσπερ πίσσινον αἰρέσεινον φέρουσαν.
Idem x. 114.

IX. Τεῖχος μοχλίσαι παλαιόν.
Idem x. 147.

X. Τὴν δὲ αὐτὴν ΠΗΡΙΔΙΟΝ εἶπον ἄν, ὡς ἐν Σκηνῇ καταλαμβανούσας Ἀριστοφάνης.
Idem x. 172.

XI. Ἀλλὰ σωπᾶσθαι δεῖ τὰς κοχόνας.
Schol. ad *Equites* 422.

XII. Ὅτι δὲ ἐπιχωρίζων οἱ Δήμαρχοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνῇ καταλαμβανούσαις.
Harpocr. in Δήμαρχοι.

XIII. οὐδ' ὡς
ἀντίλεγεις τούτῳ τῷ δικτίῳ· οὐ γὰρ ἔλαιόθεν.
Hesych. in οὐ γὰρ ἔλαιόθεν. Confer Suidam in eadem voce.

XIV. ΤΡΙΤΟΣΤΑΤΗΣ. Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνῇ καταλαμβανούσαις.
Hesychius in voce.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

I. Ἄλις ἀφῆς μου. παρανέστημεν γὰρ τὰ λιπαρὰ πάντων. ἀλλὰ φέρε' ἀντίδοσιν, ἀντάνειρ, ἢ παστιδίων τίνα πέλλικά σοι· εἰ δὲ μὴ, σκίνδαλμ', ἢ γλῶττάν, ἢ σπλῆνα, ἢ πῆνιν, ἢ δίλφακος ἰσχιακῆς ἀνθρίαλον φέρεις δεῦρο μετὰ πολλάδων χλιαρῶν.
Athenæus p. 96. C. 107. F. 110. F. 374. F. Cod. Regius dedit ἢ πῆνιν, quod verum est. Eo respexerunt auctor Etymol. M. in ἄνθρον, qui veram lectionem ἀνθρίαλον servavit: Schol. ad *Acharn.* 640. *Equites* 642. descriptus e Suida in ἄλις, in ἀφῆς, in Διονύσιος, et in παρανέστημεν.

II. Λαμβάνων πέλλικον ἔμπλεων.
Athenæus p. 110. F.

III. ΟΨΩΝΗΝ δ' εἶχεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων
Ὡς οὐκ ἐψώνης διατρίβειν ἡμῶν τὸ δεῖπνον λοιπόν.
Idem p. 171. A.

IV. Μαλὶ τὰ μικρὰ τὰ Φαληρικὰ τάδ' ἀφίλλια.
Idem p. 285. E.

V. Φέρε, παῖ, ταχίως ταυτὶ χυτρὶς ὅδε,
παράθεσιν τὸ χυτρόμαστον.
Idem p. 410. B.

VI. Τί πρὸς τὰ Δηλῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θεσπιαλῶν;
καὶ

Τὰ Θετταλικῶν μὲν πολὺ κατατεύθρα.

Idem p. 418. D Quæ apud Diphosophistam sequuntur, ipsius sunt, vocem κατατεύτρια explicantis, non Comici; cui inepte tributa ab interprete.

VII. ΗΡΙΣΤΑΜΕΝ εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem p. 422. F.

VIII. Τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἔχοῦν λευκὴν λαβόν·
εἶτ' ἰσθμικὰ λαβόντες, ὥστε εἰ χορὸν,
ᾄδωμεν εἰς τὸν Διονύσιον ἐγκώμιον.

Idem p. 677. C.

IX. Τὸ δὲ ἐνάφειν, ἐν Ταγηνισταῖς Ἀριστοφάνης φησὶ ΚΑΡΠΕΤΕΙΝ.

Pollux vii. 149.

X. ΠΑΡΑΔΟΤΤΑΙ. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem vii. 168.

XI. ΒΑΘρα, ΒΑΘΡΑΔΙΑ, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem x. 47.

XII. ΚΤΑΙΣΝΑΣ δὲ ἀγγεῖόν ἐστιφόρεον ἐν Ταγηνισταῖς δέξαιτ' ἂν Ἀριστοφάνης λέγων, οἰνοῦν·

Τὸ δ' ἕτερος γ' ἐν ταῖς κυλίξιν τοννὶ διεμὲν, καὶ τοῦτο παφλάζει.

Male scriptum ἕτερος ἐν—τοννὶ, versu duobus claudicante pedibus. In primo pede tribrachys erat. τοῦτο, quod metri lex flagitat, est etiam in veteri Pollucis codice.

Idem x. 88.

XIII. Ἐν δὲ Ταγηνισταῖς ἀνόμασταί τι ΜΕΛΙΤΤΕΙΟΝ ΑΤΤΟΣ.

Idem x. 93.

XIV. Καὶ μὴν ἰσχάδων εἴδεσιν ἓν τὸ ἀνθρώπειον τοῦτο, καὶ ἰσχάδιον Ἀριστοφάνης οἰνίδιον ἐν Ταγηνισταῖς ΕΣΧΑΡΙΑ.

Idem x. 101.

XV. ΜΤΡΙΔΙΟΝ εἶρηκε τὸ μύρον Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem x. 119.

XVI. Ὁ δὲ λίθων κύστιν ὑείαν, πεπλῆρωκεν τοὺς Δαρεικούς.

Idem x. 151.

XVII. Νιτρίδα, καὶ λίθους πυρίτους, καὶ παρόπιον.

Idem x. 173.

XVIII. Τὸν ἄνδρα τοῦτον βιβλίον διίφθορεν,
ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις.

Schol. ad *Nubes* 360. et ex eo Suidas in Πρόδικος. Sic autem legendi sunt isti versus, quos emendando magis adhuc corrupit Kusterus, in βιβλίον et in ἀδολεσχῶν primam corripiens, quæ in utraque voce longa est. Vide *Aves* 1288. *Nubes* 1480. 1485. sed minimam ille sui studii partem rei metricæ impenderat, etiamsi Aristophanis editorem non deceat cum Strepsiade quærere,

Τί δέ μ' ἀφιλήσουσ' αἱ βυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;

XIX. Ἔσαι δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Ἐπάφῳ τὴν Ἐμπουσάν φασιν εἶναι, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς·

Σθενίας Ἐπάφης πεῖρα σοφῶν ἐξηλεγμένη.

εἶτα ἐπιφέρει·

Τί παλιᾶς τὴν Ἔμπουσαν;

Idem ad *Ranas* 293.

XX. ΑΠΑΣΚΑΡΙΖΕΙΝ. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς·

Ἀπασκαρίζειν, ὥσπερὶ πίρκην χαμαί.

Suidas in voce.

XXI. Ἀλλὰ στιφάνωσαι. καὶ γὰρ ἁλικίαν ἴσχεις
ἀπεχρῶσαν ἤδη.

Idem in ἀπεχρώντως.

XXII. πάντα θεῖ πεφιλόπονα.

Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. Idem in περιεξεργάσεται, suppletus et illustratus a Jo. Toupio, Emendationum tom. iii. p. 11. Mich. Apostolius Proverb. xv. 60. Integrum autem e Comici *Tagenistis* versum quo respexerunt isti Grammatiĉi exstare arbitror in Scholiis ad *Concionantes* 109. descriptis a Suida in θεῖ.

Ὃς δ' ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ πεφιλόπονα.

XXIII. Οὐ μὴν ἔγε τὸς ἀδελφὸς οὐ διεπέδηχεν.

Harpocr. in διεπεδηχώς.

XXIV. ΚΤΠΑΣΣΙΣ. Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς.

Idem in voce.

XXV. Ἵν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγιστάτου.

Etymol. M. in αἰδοιοστάτου.

XXVI. ΚΩΝΗΣΑΙ, κυρίως τὸ πέραμον ψυσῶσαι. κανοῦν γὰρ τὸ στρέφον. καὶ τοὺς βίμβικας, πάνους λέγουσι. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς τὸ περιστυγνοῦν, κανῆσαι λέγει.

Etymol. M. in voce.

XXVII. Ἀμφιδέξιον Εὐριπίδης εἶπεν εἰδέναι, τὸν ἐπιστήμονα μὲν σίμωνα· περιδέξιον δὲ τὸν Ἀντεροστραῖον Ὁμηρος, τὸν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὁμοίως χρώμενον, ὡς εἰ καὶ ἀμφοτεροδέξιον εἰρήκει. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, ΑΜΦΑΡΙΣΤΕΡΟΝ Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Ταγηνισταῖς ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρως ἀριστερόν.

Galenus Comment. v. in Hippocratis Aphorismos p. 322.

ΤΕΛΜΙΣΣΕΙΣ.

I. ΤΕΛΜΙΣΣΟΣ, πόλις Καρίας· ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράβων, Λυκίας.—ὁ πολίτης Τελμισσεύς· καὶ δῆμος Ἀριστοφάνους, Τελμισεῖς. λέγονται δὲ συνεσταλλάζως Τελμισσεῖς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτῷ·

'Ως δ' ἦν τῆς δν οὐδὲ τι ποιήσας, ὡς Τιλμισσῆς—

καὶ πάλιν

Φίλει δὲ τοίνυν, ταῦθ' ὅταν ἴλθῃ, τί ποιῶν χρή μ', ὦ Τιλμισσῆς. ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον πανταπασιῶδες, οὗ παρὰ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος ἐλλείπει, σπανιάκαια δὲ σπουδῆς.

Stephanus Byzant. in voce. In Comici versibus formam Atticam, cujus fuit observantissimis, Τιλμισσῆς, restitui: aliasque scripturæ mendas elui. Præterea observandum in dramatibus quæ supersunt non unicum reperiri tetrametrum anapæsticum, in quo syllaba catalectica spondeo subjecta sit.

II. μελανουριόγων περιπόνων.

Athenæus p. 308. F.

III. Μενανίμους τῶν ταῦτα σπουδῇ, καὶ μόρον, ἱέρημα Μεγάλλου. Hesych. in Μενάλλιον μόρον, ubi Aristophanem laudat, omisso dramatis titulo. E Telmissensibus versum hunc desumtum esse ex Athenæo novimus, qui sic legendus p. 690. F. ὡς καὶ τὸ Μεγαλλεῖον. ἀνομάσθη γὰρ καὶ ταῦτα ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου· οἱ δ' Ἀθηναῖόν φασιν εἶναι τὸν Μέγαλλον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τιλμισσεῦσι. Adeat lector Hesychii interpretes, quorum inter notas locus concedi, non debuerat ineptæ Heinsii conjecturæ, qui non vidit numeris suis omnibus absolutum esse hunc versum. Pro optimo tetrametro anapæstico nescio quos ille versus effinxit, in quibus nec pes nec caput. Confer Etymol. M. in Μενάλλιον.

IV. Καὶ πόθεν ἐγὼ τρίτων τριάκοντα λέψομαι;

Pollux x. 80. quo respicit etiam vi. 83.

V. Ἀριστοφάνης δ' ἴσως διαιρῶν τινας ἀνάπους καὶ ἰαμβέους σπανίσκους, ὡς ὅταν φῇ ἐν Τιλμισσεῦσι·

Πανσίκιον λαγῳὸν ἰχθυηρόν.

Idem x. 82.

VI. Οἶνον τε Χῖον σκάφιον ἥδιστον καὶ μόριον.

Idem x. 72.

VII. ΠΤΑΛΙ. Ἀριστοφάνης Τιλμισσεῦσιν, ἀπὸ τῶν θυεπῶν λέγων. ἰκτῖνοι γὰρ ἐστασίασαν τὰς ἐστρουθὰς τοῦ ἥρωος, καὶ τὰς φλίδας.

Hesych. in voce.

VIII. Σπαρὸν ἀγγεῖόν ἐστιν ἡ σπυρίς. ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Καμπεῖς— Ἀριστοφάνης Τιλμισσεῦσιν.

Harpocration in σπυρίς. Occurrit hoc nomen *Pluto* 806. *Equitibus* 1296.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ.

I. Τριφάλης, Τριφάλητος. ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει.

Suidas in voce. Confer eruditissimum Toupium in addendis ad Theocritum 409.

II. ἐγὼ γὰρ ἀεὶ θεραμίνους
δίδυκα τὰ τρία ταῦτα.

Idem in τῶν τριῶν, ubi contra metri legem ταυτὶ, nisi sic transponantur voces : ταυτὶ τὰ τρία δίδυκα.

III. Ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν, ἱστίημι ξένοι
ἐπηκολούθουν, πάντα ζήλουν πρόσω
ἅπως ἄγων τὸν παῖδα πωλήσει 's Χίον,
ἕτερος δ' ἅπως ἐς Κλαζομίνας, ἕτερος δ' ἅπως
εἰς Ἔφεσον, οἱ δ' ἐς Ἄδυδον· ἦν δὲ πάνθ' ὑδῷ
ἐκεῖνα.

Athenæus p. 525. A. emendatus a Jo. Toupio loco supra laudato. Non tamen ille Casaubono melius, quid sub πωλήσειε lateret, indagavit; certissime reponimus πωλήσει 's Χίον. Pars est narrationis factæ alicui, qui rei narratæ non interfuerat: proinde tertia persona requiritur.

IV. Ἐν δὲ τῷ Τριφάλητι Ἀριστοφάνης καὶ ΑΡΓΥΡΙΔΙΟΝ εἴρηκεν·
Ἤτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.

Pollux ix. 90. Diminutivum illud occurrit in *Lysistr.* 1051. et in *Pluto* 147. 240.

V. Οὗ δὴ ἴγκωνται αἱ ἀλάβαστοι, ταῦτα τὰ σεσὶν ἀλαβαστοθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων, Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΘΗΚΑΣ ἴφη·
Ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἴχουσαν ἐκ μιᾶς.

Idem x. 121.

VI. Ἔπειτ' ἐπὶ τοὔψον ἦκε, τὴν σαυρίδα λαβών,
καὶ θυλακίσκον, καὶ τὸ μίγα βαλάντιον.

Idem x. 151.

VII. Καὶ ΚΥΡΒΑΣΙΑΝ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι εἴρηκε·
Καὶ τὴν κυνῆν ἴχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς.

Idem x. 162. ubi male editum καὶ τὴν καινήν. Huic lectioni quam metri lex omnino respuit, patrocinantur quidem codices, sed corrupti; sensumque in ea frustra quærit Hemsterhusius. Certissima est Casauboni et Salmasii emendatio κυνῆν. Græca autem sic vertenda: *et galerum hunc, quem gesto, dices me cyrbasiam habere*: vel, *et impositum capiti meo galerum, cyrbasiam appellabis.* Planus et perspicuus sensus.

VIII. ΙΑΛΩΝ. ἥρως, Ποσειδῶνος υἱὸς, ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι. ΙΑΛΟΝΑΣ ἴφη ΤΟΤΣ ΦΑΛΗΤΑΣ, μισαφίρων, ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει· ὡς εἰ ἴλιγγι τινὰς τοιούτους. Hesychius in voce.

IX. ΕΡΜΗΣ ΤΡΙΚΕΦΑΛΟΣ. Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι.
Hesychius in voce.

X. Μανθάνοντες τοὺς Ἰζηρὰς τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι.
καὶ
Τοὺς Ἰζηρὰς οὐκ χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ.

Constant. Porphyrog. de *Adm. Imp.* cap. xxiii.

XI. Τριῶν ὄντων στιχῶν ἐν τῇ Ἀντιόπῃ, ὃς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι, τοῦ τε Βορείου, καὶ τοῦ Νοτίου, καὶ τοῦ Φαλληνιοῦ, διὰ μέσου τούτων ἐλίγετο τὸ Νότιον. Harpocration in διὰ μέσου τοῦχος.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ.

Τανταρεῶν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν Θηρικλείων ἐπαύλεων ἐκπέμπει,
ὑπερφερίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῳ πιπραμένην,
πρεσφίρων ἔθνεσιν, οἶμαι, χρυσίου τινὰ οὖσαν,
εἶτ' ἐλευθέραν ἀφῆκεν βασιλέως ἐμπορίους.

Athenæus p. 472. C.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Εἰκὸς δέκα πρῶτον ἀνάπαιστον ἵνα φῶσι,—
καὶ τὰς πρωναὺς ἀναλήψας.

Athenæus p. 62. D. 90. A. Suidas in ἀναλήψω.

Male digesti sunt hi anapæsti, in quibus nihil omnino deest. Sunt e dimetris, et quidem, ut videtur systematis clausula:

εἰκὸς δέκα πρῶτον ἀνάπαιστον
ἵνα φῶσι,
καὶ τὰς πρωναὺς ἀναλήψας.

E Suida petenda erat vera hujus χρήσεως scriptura, unde emandandus est Athenæus, apud quem utroque in loco ejiciendæ glossematicæ voces ΔΔ' ἐξῆς, et in posteriore scribendum: ἴστι τε Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις οὕτως ἔχων· Εἰκὸς δέκα—ut supra. In sensu hujus fragmenti exponendo egregie naugatur Burmannus præfationis p. 30. ubi insuper suæ in metris peritiæ specimen prodit, versus sic disponendo:

τὸ πρῶτον πάντων ἵνα φῶσι,
ΔΔ' ἐξῆς τὰς πρωναὺς ἀναλήψας.

Male fecit, quod non addiderit cujusnam metri essent isti versus.

II. Ἐξ Οἰδίπου δὲ παῖδε, διαντύχω πόρῳ,
Ἄρης παντόπτην', εἰ γε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα τῶν ἴσων ἔσεσθαι.

Athenæus p. 184. E. ubi vulgatur ἐξ Οἰδίπου ΔΕΤΤΑΙ ΔΕ absque ullo sensu. *Felicissime*, ΤΤ *tantum in* Π *mutatis, restituit Adr. Heringa*, laudatus a Valckenario ad Euripidis *Phœnissas* p. 461.

III. Ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις ΘΕΑΤΡΟΠΩΛΗΣ, ὁ θέλων ἀπομισθῶν.
Pollux vii. 199.

IV. Ὅταν δὲ τὰ σανίδια ἐκφέρῃσιν, ΣΚΕΤΟΦΟΡΙΟΝ μὲν τοῦτο Ἀριστοφάνης καλεῖ τὸ ξύλον—ἀλλὰ μὲν καὶ ΑΝΑΦΟΡΟΝ εἴη ἂν τοῦτο εἰρημένον ἐν Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις·

καὶ τὸν ἰμάντα μου
ἔχουσι, καὶ τἀνάφορον.

Idem x. 17. hac voce usus est Comicus *Ranis* 8. *Concion.* 833.

V. Ἀριστοφάνους δ' ἐν ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος·

Στίλβη δ' ἡ κατὰ νύκτα μοι φλογέας ἐφανίζεις ἐπὶ τῷ
λυχνίῳ.

οὐκ ἀφανὴς ὅτι καὶ ἡ στίλβη, λόχνου τι εἶδος.
Pollux x. 119.

VI. ΓΑΛΕΑΓΡΑ. Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι.
Idem x. 155.

ΩΡΑΙ.

I. Ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικύους, βότρυς, ὀπώραν, στεφάνους ἴων, μυριστὸν ἐκτυφλοῦντα· οὗτος δ' ἀνὴρ πωλεῖ πίχλας, ἀκρίους, σκαδόνας, ἰλάας, πόαν, χόρτα, χελιδόνα, στίττιγας, ἰμζερύλια· ὑρισσοὺς δ' ἴδοις ἂν τηφαμένους σύκων ἀμοῦ τι μέρος τ' ἔτυπτε καλοῦντας ἀμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν· ὥστ' οὐκέτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶν τῆ 'ναυτοῦ.—Μίγιστον ἀγαθόν, εἶπεν ἐστὶ δ' ἐναυτοῦ, ὅταν τις ἐπιθυμεῖ, λαβεῖν.—Καλὸν οὖν μίγιστον· εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπιθύμουν, οὐδ' ἂν ἐλαμβάνομεν. —Ἐγὼ δὲ τοῦτον ὀλίγου χρόνου φήσας ἀφιλόμην ἄν· κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶν ταῦτα, πλὴν Ἀθηναίων· τούτοις ὑπάρχει ταῦτ' ἐπιδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν. —Ἀπόλοιτο ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. τίη τί Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν ποιοῦμεν ἀντ' Ἀθηνῶν ;

Athenæus p. 372. B. Vide Casaubonum p. 644. Χρῆσιν hanc ad numeros revocare ne quidem periclitatus est, qua in re profecto operam lusisset. Locus est enim mutilus et interpolatus. Versus olim fuerunt iambici tetrametri, e quibus isti facile agnoscuntur.

Ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικύους, βότρυς, ὀπώραν,
στεφάνους ἴων, μυριστὸν ἐκτυφλοῦντ'· ὁ δ' αὐτὸς ἀνὴρ
πωλεῖ πίχλας, ἀκρίους, σκαδόνας
ἔτυπτε καλοῦντας ἀμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν.
ἐγὼ δὲ ταῦτ', ὀλίγου χρόνου φυσῶν, ἀφιλόμην ἄν.
κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα, πλὴν Ἀθηνῶν.
τούτοις ὑπάρχει ταῦτ', ἐπιδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
ἀπόλοιτο ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. τίη τί
Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν ποιεῖμεν ἀντ' Ἀθηνῶν ;

Istuc respexit Athenæus p. 653. F. *Ὅτι δὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις διανομὰς ἦσαν αἱ ἑστῶσαι πᾶσαι, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις*

II. ἡμῖν
κρέασιόν ἐστιν ἡῖς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
ἐκεῖ δ', ἕως ἂν πρᾶσιν ἴδωμεν, μένειν.

Pollux vii. 13. ubi editum *εἰ μοι κρέασιον*. Casaubonus, loco supra citato, legit *εἰ μή*; Kühnio placebat *ἢ μήν*. Tres illæ lectiones perinde falsæ sunt. Dederat Poëta *ἡμῖν*, quod manifesto ostendit ultimus versus, in quo scripti et olim impressi libri habent *ἕως ἂν ἴδωμεν πρᾶσιν*. Textum corrupit, non restituit Kühnius, e futili conjectura supponens *ἴδῃ*. Facilis et prompta erat medela, binis vocibus sedes suas commutare jussis.

III. ΧΟΙΡΟΠΩΔΑΙ. Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις.

Idem vii. 187.

IV. ΑΣΚΟΠΗΡΑ. ἐν ταῖς Ὥραις Ἀριστοφάνους.

Idem x. 160.

V. *Φρυγῶν θεὸς ὁ Διόνυσος. καὶ ἐν Ὥραις,*
Τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.

Scholiastes ad *Aves* 874.

VI. ΑΡΑΣ ΙΕΡΟΝ. Ἀριστοφάνης Ὥραις.

Hesychius in voce.

VII. ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ. Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις, τριώβολόν φησιν εἶναι. οὐ μέντοι ἑστηκὼς ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἰδίδοτο.

Idem in voce. Judicialis illius mercedis mentio apud Comicum *Vespis* 684. 690. Confer Scholiastem ad *Ranas* 140.

VIII. Ἀριστοφάνης Ὥραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεύγος εἴρηκε· ΖΕΥΓΟΣ ΤΡΙΔΟΤΑΟΝ.

Idem in ζεύγος τριπάλαιστον.

IX. διίφθορας
τὸν ξένον ἡμῶν.

Ammonius in διίφθαρται, ubi citatur Ἀριστοφάνης Κήρας. Confer Eustathium ad Iliad. p. 191.

EX INCERTIS COMŒDIIS

FRAGMENTA.

I. Ὁ Πραμνῖος οἶνος οὔτι γλυκύς ἐστιν, οὔτε ποτὸς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρὸς, καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν· οἷν Ἀριστοφάνης οὐχ ἥδιόν φησι Ἀθηναίους φυσῶν, λέγων. Τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτι ποσπαῖς ἥδεται σκληροῖς καὶ δεσπόταις, οὔτε Πραμνίους σκληροῖσιν οἴνοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν· ἀλλ' ἀνθεμίᾳ, καὶ πίσσῃ τεταραγμένῳ.

Athenæus p. 30. C. Facile Comici verba in senarios redigas:

Σκληροῖς ὁ δῆμος οὔτι ποσπαῖς ἥδεται
δεσπόταις τε· νεὸν γὰρ οἶνος Πραμνίοις
συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν·
ἀνθεμίᾳ δὲ πίσσῃ, τεταραγμένῳ.

E cujusdam Dramatis Parabasi χρῆσιν hanc desumtam esse ratus forte Hugo Grotius eam in tetrametros digerere sic aggressus est:

Τῶν Ἀθηναίων ὁ δῆμος οὔτι σκληροῖς ἥδεται
οὔτε δεσπόταις ποσπαῖς, οὔτε σκληροῖς Πραμνίοις
οἴνοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν,
ἀλλὰ τῷ ἀνθεμίᾳ, καὶ πίσσῃ τεταραγμένῳ.

Qui sane versus pessimi sunt. Secundus incipit a spondæo, qui ejusdem et primi quintam sedem occupat. A sensu loci alienissimum est ὀπταφαντινὸν οἰνίους. Hiatus quartum deturpat, nec habent quo referantur epitheta duo πίσσῃ et τεταραγμένῳ.

II. Ὅσοις ἐν ἁδυόσμοις στρώμασι ποππυχίζων, τὴν δίπτυχον ἐμίδιος.

Idem p. 48. C. et Eustath. p. 1570. l. 5.

III. Τράπεζαν . . . ἀμῶν φέρε
τρεῖς πίδακας ἔχουσαν· τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω.—
καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λάψομαι;

Τὰ Θετταλικῶν μὲν πολὺ κατατεπόμενα.

Idem p. 418. D Quæ apud Diphilosophistam sequuntur, ipsius sunt, vocem κατατεπόντια explicantis, non Comici, cui inepte tributa ab interprete.

VII. ΗΡΙΣΤΑΜΕΝ εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem p. 422. F.

VIII. Τί οὖν ποιῶμεν; χλανὶδ' ἔχων λευκὴν λαβών·
εἶτ' Ἰσθμιακὰ λαβόντες, ὅστις οἱ χορεῖ,
ᾄδωμεν εἰς τὸν Διονύσιον ἰγκώμιον.

Idem p. 677. C.

IX. Τὸ δὲ εὐπαρευῖν, ἐν Ταγηνισταῖς Ἀριστοφάνης οὕτω ΚΑΡΠΕΤΕΙΝ.

Pollux vii. 149.

X. ΠΑΡΑΔΟΤΤΑΙ. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem vii. 168.

XI. Βάθρα, ΒΑΘΡΑΔΙΑ, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem x. 47.

XII. ΚΤΑΙΣΝΑΣ δὲ ἀγγεῖον ὑψοφέρον ἐν Ταγηνισταῖς δέξαιτ' ἂν Ἀριστοφάνης λέγων, ὧδέ·

Τὸ δ' ἕνος γ' ἐν ταῖς πυλίχναις τουτὶ θερμὸν, καὶ τοῦτο ψυφλάζει.

Male scriptum ἕνος ἐν—τουτὶ, versu duobus claudicante pedibus. In primo pede tribrachys erat. τοῦτο, quod metri lex flagitat, est etiam in veteri Pollucis codice.

Idem x. 88.

XIII. Ἐν δὲ Ταγηνισταῖς ἀνίμασται τι ΜΕΛΙΤΤΕΙΟΝ ΑΥΤΟΣ.

Idem x. 93.

XIV. Καὶ μὴν ἰσχάδων εἴδους ἓν τὸ ἀνθράκιον τοῦτο, καὶ ἰσχάδων Ἀριστοφάνους ἐν Ταγηνισταῖς ΕΣΧΑΡΙΑ.

Idem x. 101.

XV. ΜΥΡΙΔΙΟΝ εἶρηκε τὸ μύρον Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem x. 119.

XVI. Ὁ δὲ λύων λύσιν οὐσίαν, παίζειν φησὶν Ἀριστοφάνης.

Idem x. 151.

XVII. Νιζεῖσθαι, καὶ λίθους πωρίνους, καὶ πυρόπιον.

Idem x. 173.

XVIII. Τὸν ἄνδρα τοῦτον βιβλίον λίθοβόλει,
ἢ Περίδινος, ἣ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις.

Schol. ad *Nubes* 360. et ex eo Suidas in Περίδινος. Sic autem legendi sunt isti versus, quos emendando magis adhuc corrupit Kusterus, in βιβλίον et in ἀδολεσχῶν primam corripiens, quæ in utraque voce longa est. Vide *Aves* 1288. *Nubes* 1480. 1485. sed minimam ille sui studii partem rei metricæ impenderat, etiamsi Aristophanis editorem non deceat cum Strepsiade quærere,

Τί δέ μ' ὠφελήσουσ' αἱ ῥοδμαὶ πρὸς σέλφισα;

XIX. Ἔνιοι δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ τὴν Ἐμπουσάν φασιν εἶναι, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς·

Χθονίας Ἑκάτης πείρα σοφῶν ἐξελέγχουσα.

εἶτα ἐπιφέρει·

Τί καλεῖς τὴν Ἔμπουσαν;

Idem ad *Ranas* 295.

XX. ΑΠΑΣΚΑΡΙΖΕΙΝ. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς·

Ἀπασκαρίζειν, ὁπόταν εἰς πέρειαν χαμαί.

Suidas in voce.

XXI. Ἀλλὰ στιφάνωσαι. καὶ γὰρ ἡλικίαν ἴσχις ἀπεχρῶσαν ἤδη.

Idem in ἀπεχρόντως.

XXII. πάντα θεῖ πεφλασμένα.

Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. Idem in παραιξεφῶσιν, suppletus et illustratus a Jo. Toupio, Emendationum tom. iii. p. 11. Mich. Apostolius Proverb. xv. 60. Integrum autem e Comici *Tagenistis* versum quo respexerunt isti Grammatiδi exstare arbitror in Scholiis ad *Concionantes* 109. descriptis a Suida in θεῖ.

Ὦ δ' ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ πεφλασμένα.

XXIII. Οὐ μὴν ἴσγε σὺς ἀδελφὸς οὐδ' ἀπελέγχουσ.

Harpocr. in ἀπολελεγχῶς.

XXIV. ΚΤΠΑΣΣΙΣ. Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς.

Idem in voce.

XXV. Ἴσ' ἀπαλλαγᾶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγιστάτου.

Etymol. M. in ἀδικιστάτου.

XXVI. ΚΩΝΗΣΑΙ, πυρίως τὸ πέραμον πιεσῶσαι. πανταχοῦ γὰρ τὸ στερέμνιον. καὶ σοὺς βίμβικας, πόνους λέγουσι. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς τὸ πιεσιουργεῖν, πατῆσαι λέγει.

Etymol. M. in voce.

XXVII. Ἀμφιδέξιον Εὐριπίδης εἶρηκε σίδηρον, τὸν ἰσοτέρωθεν μὲν τέμνοντα· πιεζέδεξιον δὲ τὸν Ἀσυρσταῖον Ὅμηρος, τὸν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὁμοίως χρώμενον, ὡς εἰ καὶ ἀμφοτεροδέξιον εἰρήκει. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, ΑΜΦΑΡΙΣΤΕΡΟΝ Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Ταγηνισταῖς ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρωθεν ἀρίστερον.

Galenus Comment. v. in Hippocratis Aphorismos p. 322.

ΤΕΛΜΙΣΣΕΙΣ.

I. ΤΕΛΜΙΣΣΟΣ, πόλις Καρίας· ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράβων, Λυκίας.—ὁ πολίτης Τελμισσεύς· καὶ θῆλυ Ἀριστοφάνους, Τελμισσίς. λέγεται δὲ συγκοπτόμενος Τελμισσῆς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτῷ·

Ὡς ἂν οὖν ἀν οὐκ ἂν οὖν τι ποιήσας, ὡς Τελμισσῆς—

καὶ πάλιν

Φίλε δὴ τοίνυν, ταῦθ' ὅπως ἴλθῃ, τί ποιῶν χρή μ', ἆ Τελμισσῆς. ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον, οὗ περὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάκρουσος τάττεται, σπανιάκανα δὲ σπονδεῖος.

Stephanus Byzant. in voce. In Comici versibus formam Atticam, cujus fuit observantissimis, Τελμισσῆς, restitui: aliasque scripturæ mendas elui. Præterea observandum in dramatibus quæ supersunt non unicum reperiri tetrametrum anapæsticum, in quo syllaba catalectica spondæo subjecta sit.

II. *μελισσοτρόγων παρασίων.*

Athenæus p. 308. F.

III. *Μεγαλίμνου τῶν ταῦτα σπουδῇ, καὶ μόρου, εἴρηται Μεγάλλου.* Hesych. in *Μεγάλλιος μόρος*, ubi Aristophanem laudat, omisso dramatis titulo. E Telmissensibus versum hunc desumtum esse ex Athenæo novimus, qui sic legendus p. 690. F. *ὡς καὶ τὸ Μεγαλλῖον. ἀναφέρεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου· οἱ δ' Ἀθηναῖοι φασιν εἶναι τὸν Μίγαλλον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι.* Adeat lector Hesychii interpretes, quorum inter notas locus concedi, non debuerat ineptæ Heinsii conjecturæ, qui non vidit numeris suis omnibus absolutum esse hunc versum. Pro optimo tetrametro anapæstico nescio quos ille versus effinxit, in quibus nec pes nec caput. Confer Etymol. M. in *Μεγάλλιος*.

IV. *Καὶ πίθον ἐγὼ σείσων τράπεζαν λάψομαι;*

Pollux x. 80. quo respicit etiam vi. 83.

V. *Ἀριστοφάνης δ' ἴσως διαιρῶν τινας ἀνάπαιστον καὶ ἰαμβεῖον πυκνόστιχον, ὡς ὅταν φῇ ἐν Τελμισσεῦσι*

Πυκνόστιχον ἄκουσον ἰχθυηρόν.

Idem x. 82.

VI. *Οἶνον τι Χῖον σκάφιον ἅμα καὶ ῥόφει.*

Idem x. 72.

VII. ΠΤΑΛΙ. *Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν, ἀπὸ τῶν θυεπῶν λέγων· ἱκετῖαι γὰρ ἱκετεύουσαι τὰς ἱκτερώδεις τοῦ ἥπατος, καὶ τὰς φλίδας.*

Hesych. in voce.

VIII. *Σπυρὸν ἀγγεῖόν ἐστιν ἡ σπυρίς. ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Κωμικοῖς— Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν.*

Harpocration in *σπυρίς*. Occurrit hoc nomen *Pluto* 806. *Equitibus* 1296.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ.

I. *Τριφάλης, Τριφάλητος. ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει.*

Suidas in voce. Confer eruditissimum Toupium in addendis ad Theocritum 409.

II. ἐγὼ γὰρ ἀνὴρ Θεραμένους
δίδυμα τὰ τρία ταῦτα.

Idem in τῶν τριῶν, ubi contra metri legem ταυτὶ, nisi sic transponantur voces: ταυτὶ τὰ τρία δίδυμα.

III. Ἔστιν' ἴσως παρῆσαν, ἱστίαμαι ξένοι
Ἰσπαλούθεον, πλησίδλιον περσυσίμινοι
ἴσως ἄγων τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίον,
ἴτερος δ' ἴσως ἐς Κλαζομίνας, ἴτερος δ' ἴσως
εἰς Ἔφεσον, εἰ δ' ἐς Ἄζυδον· ἦν δὲ πάνθ' ἕδῃ
ἐκεῖνα.

Athenæus p. 525. A. emendatus a Jo. Toupio loco supra laudato. Non tamen ille Casaubone melius, quid sub πωλήσει lateret, indagavit; certissime reponimus πωλήσει 'ς Χίον. Pars est narrationis factæ alicui, qui rei narratæ non interfuerat: proinde tertia persona requiritur.

IV. Ἐν δὲ τῷ Τριφάλητι Ἀριστοφάνης καὶ ΑΡΓΤΡΙΔΙΟΝ εἴρηκεν·
Ἤσουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.

Pollux ix. 90. Diminutivum illud occurrit in *Lysistr.* 1051. et in *Pluto* 147. 240.

V. Οὗ δὲ ἴγκυπτα καὶ ἀλάβαστα, ταῦτα τὰ σπεύη ἀλαβαστοθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων, Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΘΗΚΑΣ ἴφη·
Ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἴχουσαν ἐν μιᾷ.

Idem x. 121.

VI. Ἔστιν' ἐπὶ τοὔψον ἦλθ, τὴν σπυρίδα λαβών,
καὶ θυλακίσκον, καὶ τὸ μίγα βαλάντιον.

Idem x. 151.

VII. Καὶ ΚΤΡΒΑΣΙΑΝ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι εἴρηκε·
Καὶ τὴν κυνῆν ἴχειν μ' εὐρβασίαν λέγεις.

Idem x. 162. ubi male editum καὶ τὴν καυνήν. Huic lectioni quam metri lex omnino respuit, patrocinantur quidem codices, sed corrupti; sensumque in ea frustra quærit Hemsterhusius. Certissima est Casauboni et Salmasii emendatio κυνῆν. Græca autem sic vertenda: *et galerum hunc, quem gesto, dices me cyrbasiam habere*: vel, *et impositum capiti meo galerum, cyrbasiam appellabis.* Planus et perspicuus sensus.

VIII. ΙΛΑΩΝ. ἥρως, Ποσειδῶνος υἱὸς, ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι. ΙΛΑΟΝΑΣ ἴφη ΤΟΥΣ ΦΑΔΗΤΑΣ, μεταφέρων, ὡς ὑπερζάλλοντας τῷ μεγέθει· ὡς εἰ ἔλεγε Τιτυούς, ἢ τινας τοιούτους. Hesychius in voce.

IX. ΕΡΜΗΣ ΤΡΙΚΕΦΑΛΟΣ. Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι.
Hesychius in voce.

X. Μανθάνουσι τοὺς Ἰζῆρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι.
καὶ
Τοὺς Ἰζῆρας οὓς χορηγῶ μοι βοηθῆσαι δέομαι.

Constant. Porphyrog. de *Adm. Imp.* cap. xxiii.

XI. Τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι, τοῦ τε Βορείου, καὶ τοῦ Νοτίου, καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τούτων ἐλίγιστα τὸ Νότιον. Harpocration in διὰ μέσου τεῖχος.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ.

Τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν Θαρυπλείων ὑπέλαυσεν δεκάδα,
ὑπερεφρίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῃ κινεμένην,
πρεσφίρων ὕδωρ, οἶμαι, χρυσόβοτρυς οὖσα,
ἵν' ἐλευθέραν ἀφῶσιν βαττίσας ἱμάντινος.

Athenæus p. 472. C.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Εἰκὸς δέκα πρῶτον ἀνάπαιστα ἵνα φῶσι,—
καὶ τὰς κρηναίας ἀναλήψας.

Athenæus p. 62. D. 90. A. Suidas in ἀναλήψ.

Male digesti sunt hi anapæsti, in quibus nihil omnino deest. Sunt e dimetris, et quidem, ut videtur systematis clausula:

εἰκὸς δέκα πρῶτον ἀνάπαιστα
ἵνα φῶσι,
καὶ τὰς κρηναίας ἀναλήψας.

E Suida petenda erat vera hujus χρήσεως scriptura, unde emendandus est Athenæus, apud quem utroque in loco ejiciendæ glossematicæ voces ΔΣ' ἐξῆς, et in posteriore scribendum: ἔστι τὸ Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις οὕτως ἔχων· Εἰκὸς δέκα—ut supra. In sensu hujus fragmenti exponendo egregie nugatur Burmannus præfationis p. 30. ubi insuper suæ in metris peritiæ specimen prodit, versus sic disponendo:

τὸ πρῶτον πάντων ἵνα φῶσι,
ΔΣ' ἐξῆς τὰς κρηναίας ἀναλήψας.

Male fecit, quod non addiderit cujusnam metri essent isti versus.

II. Ἐς Οἰδίπουν δὴ παῖδε, δισσὰ κέρα,
Ἄρης κατέσκηψ', εἴ γε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα νῷν ἐσεῖσεν.

Athenæus p. 184. E. ubi vulgatur ἐς Οἰδίπουν ΔΕΤΤΑΙ ΔΕ absque ullo sensu. *Felicissime*, ΤΤ *tantum in* Π *mutatis, restituit Adr. Heringa*, laudatus a Valckenario ad Euripidis *Phœnissas* p. 461.

III. Ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις ΘΕΑΤΡΟΠΩΛΗΣ, ὁ θέλων ἀπομισθῶν.
Pollux vii. 199.

IV. Ὅταν δὲ τὰ σκεύη ἐκμίζωσι, ΣΚΕΤΟΦΟΡΙΟΝ μὲν τοῦτο Ἀριστοφάνης καλεῖ τὸ ξύλον—ἀλλὰ μὲν καὶ ΑΝΑΦΟΡΟΝ εἴη ἂν τοῦτο εἰρημένον ἐν Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις·

καὶ τὸν ἰμάντα μου
ἔχουσι, καὶ τἀνάφορον.

Idem x. 17. hac voce usus est Comicus *Ranis* 8. *Concion.* 833.

V. Ἀριστοφάνους δ' ἐν ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος·

Σπίλλη δ' ἡ κατὰ νύκτα μοι φλογέαν ἱμαντίζει ἐπὶ τῷ
λυχνίῳ.

οὐκ ἄφαντός ἐστι καὶ ἡ σπίλλη, λύχνου τι εἶδος.
Pollux x. 119.

VI. ΓΑΛΕΑΓΡΑ. Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι.
Idem x. 155.

ΩΡΑΙ.

I. Ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικύους, βότρυς, ὀπώραν, στεφάνους ἴων, νοσεροὺς ἐκπνεφλοῦντα· αὐτὸς δ' ἀνὴρ ψωλὸς πίχλας, ἀκίους, σχαδόνας, ἰλάδας, ῥόδα, κόρια, χειλιδόνα, σίστυγας, ἰμβρύια· ὑρισσοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ἅμοῦ τι μύρτων ἅπτεσθαι καλαύνοντας ἅμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν· ὅσα δ' οὐκέτ' οὐδεὶς οὐδ' ἐκπίνει ἐστὶν τῷ 'ναυτοῦ.—Μίγιστον ἀγαθόν, εἶπεν ἐστὶ δ' ἐναυτοῦ, ὅταν τις ἐπιθυμῇ, λαβεῖν.—Καλὸν οὖν μίγιστον· εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν, οὐδ' ἂν ἐδυνάμεθα.—Ἐγὼ δὲ τοῦτον ὀλίγου χρόνου φήσας ἀφιλόμην ἂν· πᾶγγυς ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶν ταῦτα, πλὴν Ἀθηναίων· τούτοις ὑπάρχει ταῦτ' ἐπιδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.—Ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. τίη τί Δίγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν ποιεόμεθα ἀντ' Ἀθηνέων;

Athenæus p. 372. B. Vide Casaubonum p. 644. Χρῆσιν hanc ad numeros revocare ne quidem periclitatus est, qua in re profecto operam lusisset. Locus est enim mutilus et interpolatus. Versus olim fuerunt iambici tetrametri, e quibus isti facile agnoscuntur.

Ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικύους, βότρυς, ὀπώραν,
στεφάνους ἴων, νοσεροὺς ἐκπνεφλοῦντ'· ὁ δ' αὐτὸς ἀνὴρ
ψωλὸς πίχλας, ἀκίους, σχαδόνας
ἅπτεσθαι καλαύνοντας ἅμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν.
ἐγὼ δὲ τοῦτ', ὀλίγου χρόνου φυσῶν, ἀφιλόμην ἄν.
πᾶγγυς ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶν ταῦτα, πλὴν Ἀθηνῶν.
τούτοις ὑπάρχει ταῦτ', ἐπιδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. τίη τί
Δίγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν ποιεόμεθα ἀντ' Ἀθηνέων;

Istuc respexit Athenæus p. 653. F. Ὅτι δὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις διανομὴς ἦσαν αἱ ἑστῶσαι πᾶσαι, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις

II. ἡμῖν

κρέασιόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,

ἐκεῖ δ', ἕως ἂν πρῶτον εὕρωμεν, μένειν.

Pollux vii. 13. ubi editum εἴ μοι κρέασιον. Casaubonus, loco supra citato, legit εἰ μή; Kühnio placebat ἢ μήν. Tres illæ lectiones perinde falsæ sunt. Dederat Poëta ἡμῖν, quod manifesto ostendit ultimus versus, in quo scripti et olim impressi libri habent ἕως ἂν εὕρωμεν πρῶτον. Textum corrupit, non restituit Kühnius, e futili conjectura supponens εὕρω. Facilis et prompta erat medela, binis vocibus sedes suas commutare jussis.

III. ΧΟΙΡΟΠΩΛΑΙ. Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις.

Idem vii. 187.

IV. ΑΣΚΟΠΗΡΑ. ἐν ταῖς Ὥραις Ἀριστοφάνους.

Idem x. 160.

V. Φρυγῶν θεὸς ὁ Διόνυσος. καὶ ἐν Ὥραις,

Τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.

Scholiastes ad *Aves* 874.

VI. ΑΡΑΣ ΙΕΡΟΝ. Ἀριστοφάνης Ὥραις.

Hesychius in voce.

VII. ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ. Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις, τριώβολόν φησιν εἶναι. οὐ μόνον ἑστιῶν· ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο.

Idem in voce. Judicialis illius mercedis mentio apud Comicum *Vespis* 684. 690. Confer Scholiastem ad *Ranas* 140.

VIII. Ἀριστοφάνης Ὥραις παναχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος θύειν· ΖΕΥΓΟΣ ΤΡΙΔΟΤΑΟΝ.

Idem in ζεῦγος τριπάθεινον.

IX. διίφθορας

τὸν ἔρεον ἡμῶν.

Ammonius in διίφθορας, ubi citatur Ἀριστοφάνης Κόραις. Confer Eustathium ad Iliad. p. 191.

EX INCERTIS COMŒDIIS

FRAGMENTA.

I. Ὁ Πραμνίους οἶνος οὔτε γλυκύς ἐστιν, οὔτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρός, καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν· οἷον Ἀριστοφάνης οὐχ ἥδιστον Ἀθηναίους φησὶ, λέγων. Τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς ἥδεται σκληροῖς καὶ δεινριφίοις, οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τι καὶ τὴν κοιλίαν· ἀλλ' ἀνθεμίῳ, καὶ μίσθωνι τινὶ ῥαψῳδοδιδασκαλῷ.

Athenæus p. 30. C. Facile Comici verba in senarios redigas:

Σκληροῖς ὁ δῆμος οὔτε ποιηταῖς ἥδεται
δεινριφίοις τε· νοῦ γὰρ οἶνος Πραμνίοις
συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τι καὶ τὴν κοιλίαν·
ἀνθεμίῳ δὲ μίσθωνι, τινὶ ῥαψῳδοδιδασκαλῷ.

E cujusdam Dramatis Parabasi χρῆσιν hanc desumtam esse ratus forte Hugo Grotius eam in tetrametros digerere sic aggressus est:

Τῶν Ἀθηναίων ὁ δῆμος οὔτε σκληροῖς ἥδεται
οὔτε δεινριφίοις ποιηταῖς, οὔτε σκληροῖς Πραμνίοις
οἰνίοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τι καὶ τὴν κοιλίαν,
ἀλλὰ τῷ ἀνθεμίῳ, καὶ μίσθωνι τινὶ ῥαψῳδοδιδασκαλῷ.

Qui sane versus pessimi sunt. Secundus incipit a spondæo, qui ejusdem et primi quintam sedem occupat. A sensu loci alienissimum est ὑπερφυοπλὸν οἰνίοις. Hiatus quartum deturpat, nec habent quo referantur epitheta duo μίσθωνι et τινὶ ῥαψῳδοδιδασκαλῷ.

II. Ὅστις ἐν ἀδύτοισι στρέμμασι ποιπνυχίζων, τὴν δίστομον ἐρίδιος.

Idem p. 48. C. et Eustath. p. 1570. l. 5.

III. Τρώπιζεν . ἁμῖν φέρε
τρεῖς ψῆφος ἔχουσαν· τέσσαρας δὲ μὴ 'χέτω.—
καὶ πῶδιν ἐγὼ τρίτον τρώπιζεν λάψομαι;

Athen. p. 49. C. Confer Eustathium ad Hom. p. 867. l. 23. 1398. l. 17.

IV. Ἐκφέρετε πιύκας πατ' Ἀγαθῶνα φασφόρους.

Idem p. 701. B.

V. Πόθεν χιλιὰν πυνίπ' ἔσσα φαίνεται.

= Harpocration et Etymol. M. in ἔσσα. Vide quæ notamus ad *Aves* 1514.

VI. Κυρίως μὲν ΚΕΛΕΟΝΤΕΣ εἰσὶν οἱ ἱππάσιμοι, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἔθλει τῷ πωμικῷ.

Harpocration in voce.

VII. ΚΡΑΣΤΙΣ ἐστὶν ἡ πόα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Confer Etymol. M. in eadem voce.

VIII. Τοὺς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι χιτωνίσκους, οὐκ ἀγαλματοστολοὺς μόνον, ἀλλὰ καὶ ΘΕΟΠΛΑΣΕΤΑΣ εἴποις ἄν, ὡς Ἀριστοφάνης.

Pollux i. 13.

IX. Λίγωνα δ' ἂν ταχεῖαν ναῦν—καὶ ΔΡΟΜΑΔΕΣ ΟΛΚΑΔΕΣ, ὡς Ἀριστοφάνης.

Idem i. 83. Ex *Holcadibus* petitum videtur.

X. ΑΝΘΡΩΠΙΖΕΤΑΙ φησὶν Ἀριστοφάνης.

Pollux ii. 5.

XI. Τὸ δὲ πάπημα, καὶ ΚΤΟΣ Ἀριστοφάνης πίπλησιν

ἢ τις νέους ἐφάνα πόης τοιούτοις.

Idem ii. 6.

XII. ΓΕΡΟΝΤΕΙΑΙ ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΙ. παρὰ Ἀριστοφάνει.

Idem ii. 13.

XIII. Παρθένοι, ὡραία γάμου. Ἀριστοφάνης δὲ ΚΤΑΜΙΖΕΙΝ τὰς ἀμαζούσας ἔφη·

Ἄλλαι δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν—

ἦγον

Πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἱππαστάσιμοι σχεδόν.

Idem ii. 18.

XIV. Ἀριστοφάνης δὲ ΝΕΑΝΙΕΤΕΣΘΑΙ τὸ σκληρῶς ἔφη—ἀνδρίζεσθαι δὲ, οἷον ΑΝΔΡΟΤΣΘΑΙ.

Idem ii. 20.

XV. Λούεσθε, καὶ πατύεσθε πρὸς τὸν ἅλιον.

Idem ii. 34.

XVI. Καλεῖται δὲ ἡ πιφαλὴ—παρὰ Ἀριστοφάνει ΣΚΑΦΙΟΝ·

Ἵνα μὴ πατάγῃς τὸ σκάφιον, πλῆγμὶς ἔχῃ.

Idem ii. 39. ubi perperam ὑπισσus articulus τό. Media in πατάγῃς longa est, et prima in σκάφιον brevis. Eodem significatu occurrit hoc nomen *Thesmoph.* 838. *Av.* 806.

XVII. Τὸ δὲ ὑπὸ μίθης παιζομενῖν, ΚΑΡΗΒΑΡΙΑΝ Ἀριστοφάνης.

Idem ii. 41.

XVIII. ΕΤΕΡΕΓΚΕΦΑΛΑΝ. Ἀριστοφάνης, τὸ παραφρονῖν.

Idem ii. 42.

XIX. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ΒΛΕΨΟΣ ἐκάλεσε, καὶ ΒΛΕΨΗΣΙΝ.

Idem ii. 56. Occurrit βλέψος *Nub.* 1176. sed alio significatu. Suidas ΒΛΕ-ΠΟΣ, ἀντὶ τοῦ βλέμμα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

XX. ΚΑΚΤΗΟΗΤΟΣ, ὡς Ἀριστοφάνης.

Idem ii. 57. In *Ran.* 958. habemus κάχ' ὑποστωῖσθαι, quæ voces in unam vulgo coaluere.

XXI. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΓΛΩΤΤΟΝ, τὸν ἰσχνὸν ἀδύνατον.

Idem ii. 108.

XXII. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ εἶπεν.

Idem ii. 150.

XXIII. ΝΩΤΟΠΑΝΤΑ, τὸν μαστιγίαν Ἀριστοφάνης ἐκάλεσε.

Idem ii. 180. Hac voce ante Aristophanem usus fuerat Pherecrates, e cujus fabula *Crapatallis* versum hunc profert Suidas;

Καὶ ναυσωλῆγα μὴ ταχίως διανοεῖν.

XXIV. Ἢ μίντοι κωμῳδία ἥ τὴν ἁλιτρίδα ΜΥΛΑΚΡΙΔΑ καλεῖ, ἢ ζῷόν τι ἐν τῇ μύλῃ γινόμενον, ὡς Ἀριστοφάνης λέγει·

Ἵνα ξυνῶσιν ὅστις ἥδιστον βίᾳ,
σκάληκας ἰσθίουσι, καὶ μυλακρίδας.

Idem ii. 189. Confer vii. 19.

XXV. Τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς δαυτύλους περόνματα, ψυαίσματα· Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ΕΠΙΠΤΑΙΣΜΑΤΑ αὐτὰ καλεῖ.

Idem ii. 199.

XXVI. ΑΝΟΗΣΙΑ. Ἀριστοφάνης.

Idem ii. 228.

XXVII. Ὡς οὐχ ἵππειον ἄνδρα σάρκινον.

Idem ii. 253.

XXVIII. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΓΤΝΟΝ, τὸν ἀγόνιν.

Idem iii. 48.

XXIX. Ἀλαθεία, ἡ, ὡς Ἀριστοφάνης, ΑΘΛΟΘΕΤΙΑ.

Idem iii. 140.

XXX. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΗΣ εἶπεν.

Idem iii. 146.

XXXI. ΠΤΞΙΔΙΟΝ, παρ' Ἀριστοφάνει.

Idem iv. 18. Confer x. 60.

XXXII. Αὐρίζειν, πιθηκίζειν, ψάλλειν. καὶ, ὡς Ἀριστοφάνης, ΒΑΡΒΙΤΙΖΕΙΝ.

Pollux iv. 63.

XXXIII. ΚΑΛΑΜΙΝΗΝ ΣΤΡΙΓΓΑ εἶπεν Ἀριστοφάνης.

Idem iv. 67.

XXXIV. ΠΡΟΣΧΟΡΟΝ δὲ, καὶ ΣΤΓΧΟΡΕΤΤΡΙΑΝ εἶπεν τὴν χοιρεύουσαν Ἀριστοφάνης.

Idem iv. 106.

XXXV. Πολλαχόθεν, πανταχόθεν, πάντοθεν. Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ ΠΑΝΣΤΑΣΟΘΕΝ.

Idem vi. 163.

XXXVI. Ἔστι δὲ τὸ ΑΚΡΑΤΙΣΑΣΘΑΙ καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει.

Τί τὸ πανόν; ἀλλ' ἢ ποπαύσηλ' ἀκρατίσω;

Idem vi. 24.

XXXVII. Μῆλα τῶν Ἑσπερίδων, μῆλα τῶν ὡραίων, ΚΤΔΩΝΙΑ μῆλα, ὡς Ἀριστοφάνης.

Idem vi. 47. Papillis tributum hoc epitheton *Acharn.* 1199.

XXXVIII. Τὸν σασίφδην ἀστείλαι χρὴ, καὶ κατασκλύναι, καὶ κατισκλύναι, καὶ ἐκσκλύναι.

Idem vi. 49.

XXXIX. Χοιραὶ, φύσαι, πάσσαι, ζωμοὶ, χύλικες.

Idem vi. 56.

XL. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ΠΟΛΦΩΝ μνημονεύει.

Πολφοὺς δ' οὐχ ὕψον ἐμοῦ βολζοῖς.

Idem vi. 62.

XLI. Εἰς ἥρως ἐμβασιπόμενος, ἢ λιστοὺς ἅλας.

Idem vi. 65.

XLII. Τὰ δὲ ἐπιδορπίσματα Ἀριστοφάνης μὲν ΕΠΙΦΟΡΗΜΑΤΑ καλεῖ.

Idem vi. 79.

XLIII. Ὀξυγλυκίαν σ' ἔχει πανικὸς ῥοῦς—

Τοῦτο δὲ τὸ ἰαμβεῖον Ἀριστοφάνης, οὐκ ἴδιον ὄν, εἰρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλος.

Idem vi. 80.

XLIV. Ἀριστοφάνης ΑΕΚΑΝΙΣΚΗΝ.

Idem vi. 86. Qui deinde in Onomastico sequitur a Salmasio et Jungermanno male acceptus senarius, est in *Acharn.* 1110.

XLV. Μίμησται δὲ Ἀριστοφάνης καὶ ΚΡΕΩΣΤΑΘΜΗΣ.

Idem vi. 96.

XLVI. Τὸ Ὀμηρικὸν, Ἀμείλικτος. σκληρότερον γὰρ ὁ Ἀντιμάχος. καὶ ἐντελέστερον, ὁ Ἡσιόδου Ἀπρομαντής. καὶ πομπικώτερον, ὁ Ἀριστοφάνους ΘΥΜΑΓΡΟΙΚΟΣ.

Idem vi. 125.

XLVII. ΣΤΝΘΕΑΤΡΙΑΝ δὲ, καὶ ΣΤΑΔΗΣΤΡΙΑΝ, καὶ ΣΤΓΚΟΙΤΟΝ Ἀριστοφάνης εἶπεν.

Idem vi. 158. Συνθεάτρια exstat supra in Σκηνὴ num. VII.

XLVIII. ΗΜΙΦΩΣΩΝΙΟΝ, Ἀριστοφάνης.

Idem vi. 161.

XLIX. ΠΑΓΚΤΦΟΣ ΕΛΑΙΑ, Ἀριστοφάνης.

Idem vi. 163.

L. ΤΡΙΚΑΤΣΤΟΣ, Ἀριστοφάνης.

Idem vi. 165.

LI. Ἀριστοφάνης δὲ, ΦΙΛΟΚΗΔΗ ΛΟΓΟΝ.
Idem vi. 167.

LII. Τοὺς μέντοι μὴ ἐπιδεδῆ στιχάνους, ΦΑΤΑΟΤΡΙΟΤΣ κατὰ Ἀριστοφάνην λόγον.
Idem vii. 7.

LIII. ΑΡΤΟΣΤΡΟΦΕΙΝ Ἀριστοφάνης λέγει.
Idem vii. 22.

LIV. Τὴν χόνδραν ἢ ἢ τὰ περιδὶ ἤψιν ἰζωμιμένα.
Idem vii. 26. Tetrameter est trochaicus. Mendose vulgo editum ἴφης. Pollucis interpres senarios sibi habeat, in quos χρῆσιν hanc digessit.

LV. ΕΜΑΙΝΕ ΤΩΝ ΕΡΙΩΝ. Ἀριστοφάνης ἴφη.
Idem vii. 30.

LVI. ΣΤΗΜΟΝΑ ΕΜΕΣΜΕΝΟΝ, τὸν ἰσχνὸν καὶ λεπτὸν Ἀριστοφάνης λέγει.
Idem vii. 32.

LVII. Τὸν δὲ ΧΟΡΤΑΙΟΝ (χιτῶνα) τοὺς περισάλους φησὶν, ὡς ἀγοραῖον, Ἀριστοφάνης ἴφη.
Pollux vii. 60.

LVIII. ἀνάσω περιδῶ μασιγουμένην.
Idem vii. 64.

LIX. Τὸ μὲν γυναικεῖον ζώνιον—καὶ ΣΤΡΟΦΙΟΝ ὀνόμαζον, ὡς Ἀριστοφάνης·

ἀλλὰ τὸ στερῆσαι λυθὲν,
τὰ κάρυά μου ἐξέπεσεν.

Idem vii. 67. Vide *Lys.* 931. *Thesm.* 139. 255. 638.

LX. Τοὺς δὲ μιτραλλίας ΘΤΛΑΚΟΦΟΡΟΤΣ, Ἀριστοφάνης ἴφη.
Idem vii. 100.

LXI. Περὶ δὲ τῶν καμίνων καὶ χαλκεῖόν ἐστι τὰ γίλαδ' ἅπερ καυσητῆρ, ἃ ἐκκαίδουσιν, ἐπὶ φθόνου ἀναιρούσῃ. Καλεῖτο δὲ ΒΑΣΚΑΝΙΑ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἴφη·

Πάλιν εἰ περίεισι βασκανίου τις δαίμονος,
ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκέως.

Idem vii. 108. ubi transpositis vocibus metrum luxatum.

LXII. ΝΕΙΝ ΕΚ ΤΡΙΤΙΑΣ, μάθημα κελευομένου, Ἀριστοφάνης εἶπε.
Idem vii. 138.

LXIII. Ναῦται. οἳ περιόντες καὶ αἱ σαὶ Ἀριστοφάνει ΝΑΤΤΡΙΑΙ.
Idem vii. 139.

LXIV. ΒΩΜΟΚΟΙΤΕΙΝ Ἀριστοφάνης εἶρηκε.
Idem vii. 141.

LXV. Τὸν δὲ σφυνίον, ΣΜΙΝΤΑΙΟΝ Ἀριστοφάνης καλεῖ.
Idem vii. 148.

LXVI. Ἀριστοφάνης δὲ γυναῖκα ΘΕΡΙΣΤΡΙΑΝ, καὶ ΦΡΤΓΑΝΙΣΤΡΙΑΝ.
Idem vii. 150.

LXVII. λευκῆν
περάμιον ἐξηρόν.

XI. Τριῶν ὄντων στιχῶν ἐν τῇ Ἀντιοπῇ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι, τοῦ τε Βαρσίνου, καὶ τοῦ Νοτίου, καὶ τοῦ Φαλληνιακοῦ, διὰ μέσου τούτων ἐλίγιστα τὸ Νότιον. Harpocration in διὰ μέσου στίχος.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ.

Τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν Θηραπλείου ὑπάλλαττον δοκεῖ δι',
ὑπερφερίζουσαν, τερφθῆναι, ἵνον ἴσχ' ἡνιοχίνην,
πρεσφίρων ἕδνοις, οἶμαι, χρηστότητος οὕνεκα,
εἶτ' ἐλευθέραν ἀφῆναι βαστάσας ἱμείρουσαν.

Athenæus p. 472. C.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Εἰκὰς δέκα πρῶτον ἀστάτων ἴδρα φῦναι,—
καὶ τὰς πραπαὰς ἀναλάφας.

Athenæus p. 62. D. 90. A. Suidas in ἀναλάφη.

Male digesti sunt hi anapæsti, in quibus nihil omnino deest. Sunt e dimetris, et quidem, ut videtur systematis clausula:

εἰκὰς δέκα πρῶτον ἀστάτων
ἴδρα φῦναι,
καὶ τὰς πραπαὰς ἀναλάφας.

E Suida petenda erat vera hujus χρήσεως scriptura, unde emandandus est Athenæus, apud quem utroque in loco ejiciendæ glossematicæ voces ΔΣ' ἐξῆς, et in posteriore scribendum: ἔστι τὰ Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις οὕτως ἔχω· Εἰκὰς δέκα—ut supra. In sensu hujus fragmenti exponendo egregie nugatur Burmannus præfationis p. 30. ubi insuper suæ in metris peritiæ specimen prodit, versus sic disponendo:

τὸ πρῶτον πάντων ἴδρα φῦναι,
ΔΣ' ἐξῆς τὰς πραπαὰς ἀναλάφας.

Male fecit, quod non addiderit cujusnam metri essent isti versus.

II. Ἐς Οἰδίπου δὴ παῖδε, δικαίως κέρα,
Ἄρης κατέσκηψ', εἴ γε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα τῶν ἐτεῶν.

Athenæus p. 184. E. ubi vulgatur ἐς Οἰδίπου ΔΕΤΤΑΙ ΔΕ absque ullo sensu. *Felicissime*, ΤΤ *tantum in* Π *mutatis, restituit Adr. Heringa*, laudatus a Valckenario ad Euripidis *Phœnissas* p. 461.

III. Ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις ΘΕΑΤΡΟΠΩΛΗΣ, ὁ θέλων ἀκουέσθων.
Pollux vii. 199.

IV. Ὅτῳ δὲ τὰ σκεύη ἐκφέρετο, ΣΚΕΤΟΦΟΡΙΟΝ μὲν τοῦτο Ἀριστοφάνης καλεῖ τὸ ξύλον—ἀλλὰ μὲν καὶ ΑΝΑΦΟΡΟΝ εἶπε ἂν τοῦτο εἰρημένον ἐν Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις·

καὶ τὸν ἰμάντα μου
ἔχουσι, καὶ τἀνάφορον.

Idem x. 17. hac voce usus est Comicus *Ranis* 9. *Concion.* 833.

V. Ἀριστοφάνους δ' ἐν ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος·

Στίλβη θ' ἡ κατὰ νύκτα μοι φλογέαν ἐραπίζει ἐπὶ τῷ
λυχνίῳ.

οὐκ ἀφανὲς ὅτι καὶ ἡ στίλβη, λύχνου τι εἶδος.
Pollux x. 119.

VI. ΓΑΛΕΑΓΡΑ. Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῇ ὑνόματι.
Idem x. 155.

ΩΡΑΙ.

I. Ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικύους, βότρυς, ὀπώραν, στεφάνους ἴων, νενιφότὸν ἐκτετφλωμένον· οὗτος δ' ἀνὴρ ψωλοῦ κίχλας, ἀκίους, σκαδόνας, ἰλάδας, ᾠόν, χόρια, χελιδόνα, στίσιγας, ἰμερόεντα· ὑρισσοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ἀμοῦ τι μέρος ἔσπευσε καλοκύνας ἀμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν· ὅσσ' οὐκέτ' οὐδεὶς οὐδ' ἀκμάζει ἐστὶν τῷ 'καυτοῦ.—Μίγιστον ἀγαθόν, εἴπερ ἐστὶ δ' ἐκαυτοῦ, ἔστω τις ἐκθυμεῖ, λακεῖν.—Κακὸν οὖν μίγιστον· εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐκθύμουν, οἰδ' ἂν ἐδακρύων. —Ἐγὼ δὲ τοῦτον ὀλίγου χρόνου φήσας ἀφιλόμην ἂν πᾶγγυος ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρᾶν ταῦτα, πλὴν Ἀθηναίων· τούτους ὑπάρχει ταῦτ' ἐκαυτὸν τοὺς θεοὺς σέβουσιν. —Ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὃς σὺ φῄς. τίν τί Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν;

Athenæus p. 372. B. Vide Casaubonum p. 644. Χρῆσιν hanc ad numeros revocare ne quidem periclitatus est, qua in re profecto operam lusisset. Locus est enim mutilus et interpolatus. Versus olim fuerunt iambici tetrametri, e quibus isti facile agnoscuntur.

Ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικύους, βότρυς, ὀπώραν,
στεφάνους ἴων, νενιφότὸν ἐκτετφλωμένον· ὁ δ' αὐτὸς ἀνὴρ
ψωλοῦ κίχλας, ἀκίους, σκαδόνας
ἔστω καλοκύνας ἀμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν.
ἐγὼ δὲ ταῦτ', ὀλίγου χρόνου φυσῶν, ἀφιλόμην ἄν.
πᾶγγυος ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρᾶν ταῦτα, πλὴν Ἀθηνῶν.
τούτοις ὑπάρχει ταῦτ', ἐκαυτὸν τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὃς σὺ φῄς. τίν τί
Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν;

Istuc respexit Athenæus p. 653. F. *Ὅτι δὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις δυνατοῖς ἦσαν αἱ ἰσῶλαι πᾶσαι, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις*

II. ἡμῖν

κρέαττόν ἐστιν εἰς τὸ Θυτῖδον δραμεῖν,

ἵνα δ', ἕως ἂν πρᾶσιν εὕρωμεν, μίνυε.

Pollux vii. 13. ubi editum *εἴ μοι κρέαττον*. Casaubonus, loco supra citato, legit *εἰ μή*; Kühnio placebat *ἢ μάν*. Tres illæ lectiones perinde falsæ sunt. Dederat Poëta *ἡμῖν*, quod manifesto ostendit ultimus versus, in quo scripti et olim impressi libri habent *ἕως ἂν εὕρωμεν πρᾶσιν*. Textum corrupit, non restituit Kühnius, e futili conjectura supponens *εὕρω*. Facilis et prompta erat medela, binis vocibus sedes suas commutare jussis.

III. ΧΟΙΡΟΠΩΛΑΙ. Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις.

Idem vii. 187.

IV. ΑΣΚΟΠΗΡΑ. ἐν ταῖς Ὥραις Ἀριστοφάνους.

Idem x. 160.

V. *Φεύγων Ζεὺς ὁ Διόνυσον. καὶ ἐν Ὥραις,*

Τὸν Φεύγα, τὸν αὐλητρίδα, τὸν Σαβάζιον.

Scholiastes ad *Aves* 874.

VI. ΑΡΑΣ ΙΕΡΟΝ. Ἀριστοφάνης Ὥραις.

Hesychius in voce.

VII. ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ. Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις, τριώβολόν φησιν εἶναι. οὐ μόνον ἑστιεῦσιν ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλοις ἐδίδοτο.

Idem in voce. Judicialis illius mercedis mentio apud Comicum *Vespis* 684. 690. Confer Scholiastem ad *Ranas* 140.

VIII. Ἀριστοφάνης Ὥραις παναχρησταῖς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε· ΖΕΤΓΟΣ ΤΡΙΔΟΤΑΟΝ.

Idem in ζεῦγος τριπάχθινον.

IX. διίφθορας

τὸν ὄρνιν ἡμῶν.

Ammonius in διίφθορας, ubi citatur Ἀριστοφάνης Κόραις. Confer Eustathium ad Iliad. p. 191.

EX INCERTIS COMŒDIIS

FRAGMENTA.

I. Ὁ Πραμνίους οἶνος οὗτι γλυκύς ἐστιν, οὗτι ταχὺς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρὸς, καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν· οἷᾳ Ἀριστοφάνης οὐχ ἥδιόθαι Ἀθηναίους φησὶ, λέγων. Τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτι ταυταῖς ἥδεται σκληραῖς καὶ ἀστιμφέσι, οὗτι Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν παλίαν· ἀλλ' ἀνθοσμίᾳ, καὶ πίσσει πιπαρόσσαγι.

Athenæus p. 30. C. Facile Comici verba in senarios redigas:

Σκληραῖς ὁ δῆμος οὔτι ταυταῖς ἥδεται
ἀστιμφέσιν τε· νοὺ γὰρ οἴνοις Πραμνίοις
συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν παλίαν·
ἀνθοσμίᾳ δὲ πίσσει, πιπαρόσσαγι.

E cujusdam Dramatis Parabasi χρῆσιν hanc desumtam esse ratus forte Hugo Grotius eam in tetrametros digerere sic aggressus est:

Τῶν Ἀθηναίων ὁ δῆμος οὔτι σκληραῖς ἥδεται
οὔτ' ἀστιμφέσιν ταυταῖς, οὔτι σκληραῖς Πραμνίοις
οἰνίοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν παλίαν,
ἀλλὰ τῇ ἀνθοσμίᾳ, καὶ πίσσει πιπαρόσσαγι.

Qui sane versus pessimi sunt. Secundus incipit a spondæo, qui ejusdem et primi quintam sedem occupat. A sensu loci alienissimum est ὑπερφυοστιλβὲν οἰνίοις. Hiatus quartum deturpat, nec habent quo referantur epitheta duo πίσσει et πιπαρόσσαγι.

II. Ὅσσις ἐν ἡδυόσμοις στρώμασι ταπινοχίζων, τὴν δίαιταν ἐμείδιες.

Idem p. 48. C. et Eustath. p. 1570. l. 5.

III. Τράπεζαν . . . ἡμῖν φέρε
τρεῖς πόδας ἔχουσαν· τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω.—
καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;

Athen. p. 49. C. Confer Eustathium ad Hom. p. 867. l. 23. 1398. l. 17.

IV. Ἐνθίεται στύγας παν' Ἀγαθῶνα φασφόρους.

Idem p. 701. B.

V. Πάθου χελιδὼν ψηφὶν' ἔντα φαίνεται.

= Harpocration et Etymol. M. in ἔντα. Vide quæ notamus ad *Aves* 1514.

VI. Κυρίως μὲν ΚΕΛΕΟΝΤΕΣ εἰσὶν οἱ ἱστόνηδες, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῇ παρωιδῇ.

Harpocration in voce.

VII. ΚΡΑΣΤΙΣ ἐστὶν ἡ πόα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Confer Etymol. M. in eadem voce.

VIII. Τοὺς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι χιτωνίσκους, οὐκ ἀγαλματοποιοὺς μόνον, ἀλλὰ καὶ ΘΕΟΠΛΑΣΕΤΑΣ εἴωσιν ἂν, ὡς Ἀριστοφάνης.

Pollux i. 13.

IX. Λίγωνα δ' ἂν ταχεῖαν ναῦν—καὶ ΔΡΟΜΑΔΕΣ ΟΛΚΑΔΕΣ, ὡς Ἀριστοφάνης.

Idem i. 83. Ex *Holcadibus* petitum videtur.

X. ΑΝΘΡΩΠΙΖΕΤΑΙ φησὶν Ἀριστοφάνης.

Pollux ii. 5.

XI. Τὸ δὲ πάσημα, καὶ ΚΤΟΣ Ἀριστοφάνης πίπλασιν·

ἢ τις τύσσ' ἐφάνη πάσσ τοσοῦτοι.

Idem ii. 6.

XII. ΓΕΡΟΝΤΕΙΑΙ ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΙ. παρὰ Ἀριστοφάνει.

Idem ii. 13.

XIII. Παρθένος, ἀρραὶα γάμου. Ἀριστοφάνης δὲ ΚΤΑΜΙΖΕΙΝ τὰς ἀπαιζούσας ἴφη· Ἄλλαι δὲ συναίζουσιν αὐτῶν—

ἄγουν

Πρὸς ἄνδρας εἶναι ἐπιτήδειαι σχεδόν.

Idem ii. 18.

XIV. Ἀριστοφάνης δὲ ΝΕΑΝΙΕΤΕΣΘΑΙ τὸ σαλεύειν ἴφη—ἀνδρίζεσθαι δὲ, εἴωσιν ΑΝΔΡΟΤΣΘΑΙ.

Idem ii. 20.

XV. Δούσασθαι, καὶ ἀντιδόσασθαι πρὸς τὸν ἅλιον.

Idem ii. 34.

XVI. Καλεῖται δὲ ἡ πυρραλὶς—παρὰ Ἀριστοφάνει ΣΚΑΦΙΟΝ·

Ἵνα μὲν καταγῇς τὸ σκάφιον, πλαγγὶς ζώλῳ.

Idem ii. 39. ubi perperam finissus articulus τό. Media in καταγῇς longa est, et prima in σκάφιον brevis. Eodem significatu occurrit hoc nomen *Thesmoph.* 838. *Av.* 806.

XVII. Τὸ δὲ ὑπὸ μίθης παροψαρίῳ, ΚΑΡΗΒΑΡΙΑΝ Ἀριστοφάνης.

Idem ii. 41.

XVIII. ΕΤΕΡΕΓΚΕΦΑΛΑΝ. Ἀριστοφάνης, τὸ παραφρονῆν.

Idem ii. 42.

XIX. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ΒΛΕΨΟΣ ἐκάλεσε, καὶ ΒΛΕΨΗΣΙΝ.

Idem ii. 56. Occurrit βλίσος *Nub.* 1176. sed alio significatu. Suidas ΒΛΕ- ΨΟΣ, ἀντὶ τοῦ βλίμμα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

XX. ΚΑΚΤΗΟΠΤΟΣ, ὡς Ἀριστοφάνης.

Idem ii. 57. In *Ran.* 958. habemus κάχ' ὑποσπᾶσθαι, quæ voces in unam vulgo coaluere.

XXI. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΓΑΩΤΤΟΝ, τὸν ἀστεῖον ἀδύνατον.

Idem ii. 108.

XXII. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ εἶπεν.

Idem ii. 150.

XXIII. ΝΩΤΟΠΑΗΓΑ, τὸν μαστιγίαν Ἀριστοφάνης ἐκάλεσε.

Idem ii. 180. Hac voce ante Aristophanem usus fuerat Pherecrates, e cujus fabula *Crapatallis* versum hunc profert Suidas :

Καὶ ναυσπλήγα μὴ ταχίως διασυρῇς.

XXIV. Ἡ μέντοι καμφδία ἡ τὴν ἁλιτρίβα ΜΥΛΑΚΡΙΔΑ καλεῖ, ἢ ζῷόν τι ἐν τῇ μύλῃ γινόμενον, ὡς Ἀριστοφάνης λέγει·

Ἴσα ξυνῶσιν ὥστε ἥδιον βίᾳ,
σκόλυπας ἐσθίουσι, καὶ μυλακρίδας.

Idem ii. 189. Confer vii. 19.

XXV. Τὰ δὲ ἀνὰ σοὶ δαυτόλεως προύμνια, ψυαίσματα· Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ΕΠΙ- ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ αὐτὰ καλεῖ.

Idem ii. 199.

XXVI. ΑΝΟΗΣΙΑ. Ἀριστοφάνης.

Idem ii. 228.

XXVII. Ὡς οὐχ ἵππειον ἄνδρα σάρκινον.

Idem ii. 238.

XXVIII. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΓΤΝΟΝ, τὸν ἀγόνατον.

Idem iii. 48.

XXIX. Ἀλαθεία, ἡ, ὡς Ἀριστοφάνης, ΑΘΛΟΘΕΤΙΑ.

Idem iii. 140.

XXX. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΗΣΕ εἶρηκε.

Idem iii. 146.

XXXI. ΠΤΞΙΔΙΟΝ, παρ' Ἀριστοφάνει.

Idem iv. 18. Confer x. 60.

XXXII. Ἀνρίζειν, καθαρίζειν, ψάλλειν. καὶ, ὡς Ἀριστοφάνης, ΒΑΡΒΙΤΙΖΕΙΝ.

Pollux iv. 63.

XXXIII. ΚΑΛΑΜΙΝΗΝ ΣΤΡΙΓΓΑ εἰρηκεν Ἀριστοφάνης.

Idem iv. 67.

XXXIV. ΠΡΟΣΧΟΡΟΝ δὲ, καὶ ΣΤΓΧΟΡΕΤΤΡΙΑΝ εἰρηκε τὴν χορεύουσαν Ἀριστο- φάνης.

Idem iv. 106.

XXXV. Πολλαχόθεν, πανταχόθεν, πάντοθεν. Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ ΠΑΝΙΣΤΑΣΟΘΕΝ.

Idem vi. 163.

XXXVI. Ἔστι δὲ τὸ ΑΚΡΑΤΙΣΑΣΘΑΙ καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει.

Τί τὸ καινόν; ἀλλ' ἢ πεπαύμηλ' ἡρεμίσω;

Idem vi. 24.

XXXVII. Μῆλα τῶν Ἐσπερίδων, μῆλα τῶν ὀρείων, ΚΤΔΩΝΙΑ μῆλα, ὡς Ἀριστοφάνης.

Idem vi. 47. Papillis tributum hoc epitheton *Acharn.* 1199.

XXXVIII. Τὸν σαπέρδην ἀσπίλας χρὴ, καὶ κατασπλύνας, καὶ κατισπλύνας, καὶ ἐπισπλύνας.

Idem vi. 49.

XXXIX. Κεφαλαί, φύσκαι, πάσκαι, ζωμοί, χίλιπες.

Idem vi. 56.

XL. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ΠΟΛΦΩΝ μνημονεύει.

Πολφοὺς δ' οὐχ ὕψει ὁμοῦ βολζοῖς.

Idem vi. 62.

XLI. Εἰς ἕξες ἰμβασιόμενος, ἢ λιστοὺς ἅλας.

Idem vi. 65.

XLII. Τὰ δὲ ἰσιδωρείσματα Ἀριστοφάνης μὲν ΕΠΙΦΟΡΗΜΑΤΑ καλεῖ.

Idem vi. 79.

XLIII. Ὀξυγλυκίαν τ' ἄρα πεπαιτῆς ῥοάν—

Τοντὶ δὲ τὸ ἰαμβεῖον Ἀριστοφάνης, οὐκ ἴδιον ὄν, ἔφησεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.

Idem vi. 80.

XLIV. Ἀριστοφάνης ΛΕΚΑΝΙΣΚΗΝ.

Idem vi. 86. Qui deinde in Onomastico sequitur a Salmasio et Jungermanno male acceptus senarius, est in *Acharn.* 1110.

XLV. Μίμνεται δὲ Ἀριστοφάνης καὶ ΚΡΕΩΣΤΑΘΜΗΣ.

Idem vi. 96.

XLVI. Τὸ Ὁμηρικὸν, Ἀμείλιχος. σκληρότερον γὰρ ὁ Ἀντιμάχου. καὶ ἀντιλίστερος, ὁ Ἡροδότου Ἀλεξανδρεύς. καὶ πανδικώτερον, ὁ Ἀριστοφάνους ΘΥΜΑΓΡΟΙΚΟΣ.

Idem vi. 125.

XLVII. ΣΤΝΘΕΑΤΡΙΑΝ δὲ, καὶ ΣΤΑΔΗΣΤΡΙΑΝ, καὶ ΣΤΓΚΟΙΤΟΝ Ἀριστοφάνης εἶπεν.

Idem vi. 158. Συνθεάτριαν exstat supra in Σαπφὼ ἐπιστ. VII.

XLVIII. ΗΜΙΦΩΣΩΝΙΟΝ, Ἀριστοφάνης.

Idem vi. 161.

XLIX. ΠΑΓΚΤΦΟΣ ΕΛΑΙΑ, Ἀριστοφάνης.

Idem vi. 163.

L. ΤΡΙΚΑΤΣΤΟΣ, Ἀριστοφάνης.

Idem vi. 165.

LI. Ἀριστοφάνης δὲ, ΦΙΛΟΚΗΔΗ ΛΟΓΩΝ.
Idem vi. 167.

LII. Τοὺς μίσυι μὴ ἐπιβάλλῃ στιχάνας, ΦΑΤΑΟΤΡΙΟΤΣ παιὰ Ἀριστοφάνει λέγει.
Idem vii. 7.

LIII. ΑΡΤΟΣΤΡΟΦΕΙΝ Ἀριστοφάνης λέγει.
Idem vii. 22.

LIV. Τὴν χόνεαν ἰν ἢ τὰ περιάδ' ἤψιν ἰζωμιυμίνα.
Idem vii. 26. Tetrameter est trochaicus. Mendose vulgo editum ἴφαρ. Pollucis interpres senarios sibi habeat, in quos χρῆσιν hanc digessit.

LV. ΕΨΑΙΝΕ ΤΩΝ ΕΡΙΩΝ. Ἀριστοφάνης ἴφη.
Idem vii. 30.

LVI. ΣΤΗΜΟΝΑ ΕΨΕΣΜΕΝΟΝ, τὸν ἰσχνὸν καὶ λεπτὸν Ἀριστοφάνης λέγει.
Idem vii. 32.

LVII. Τὸν δὲ ΧΟΡΤΑΙΟΝ (χιτῶνα) τοὺς περιπάλαι φορεῖν, ὡς ἀγοραῖον, Ἀριστοφάνης ἴφη.
Pollux vii. 60.

LVIII. ἀνάσω περιάδα μασιιγουμίνην.
Idem vii. 64.

LIX. Τὸ μὲν γυναικεῖον ζόνιον—καὶ ΣΤΡΟΦΙΟΝ ὀνόμαζον, ὡς Ἀριστοφάνης·

ἀλλὰ τὸ στερέφιον λυθὶν,
τὰ κάρυά μου ἐξέπεσεν.

Idem vii. 67. Vide *Lys.* 931. *Thesm.* 139. 255. 638.

LX. Τοὺς δὲ μιτραλλίας ΘΤΛΑΚΟΦΟΡΟΤΣ Ἀριστοφάνης ἴφη.
Idem vii. 100.

LXI. Περὶ δὲ τῶν καμίνων καὶ χαλκεῖόν ἐστι καὶ ἐν γίλωσί τινα κατακρᾶν, ἃ διακλάσαντες, ἐπὶ φόρου ἀποτρίβῃ. Ἐκαλεῖτο δὲ ΒΑΣΚΑΝΙΑ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἴφη·

Πλὴν εἰ περίαντε βασκανίου τιν διάπυου,
ἐπὶ κάμινον ἐνδρὸς χαλκέως.

Idem vii. 108. ubi transpositis vocibus metrum luxatum.

LXII. ΝΕΙΝ ΕΞ ΤΙΤΙΑΣ, μάθημα πολυμαθῶν, Ἀριστοφάνης εἶπε.
Idem vii. 138.

LXIII. Ναῦται. οἳ περιάπτουσι καὶ αἱ παρ' Ἀριστοφάνει ΝΑΤΤΡΙΑΙ.
Idem vii. 139.

LXIV. ΒΩΛΟΚΟΠΕΙΝ Ἀριστοφάνης εἶπεν.
Idem vii. 141.

LXV. Τὸν δὲ σμινύην, ΣΜΙΝΤΑΙΟΝ Ἀριστοφάνης καλεῖ.
Idem vii. 148.

LXVI. Ἀριστοφάνης δὲ γυναῖκα ΘΕΡΙΣΤΡΙΑΝ, καὶ ΦΡΤΓΑΝΙΣΤΡΙΑΝ.
Idem vii. 150.

LXVII. λευρᾷν
πιρέμιον ἐξηρέν.

ἀντὶ τοῦ μιλῆν, Ἀριστοφάνης λέγει." Idem vii. 162.

LXVIII. ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΝ Ἀριστοφάνης ἴφη.

Idem vii. 177. In *Concion.* mentio fit mulierum *μαιροπωλίδων*, v. 841.

LXIX. ΒΟΗΔΑΤΕΙΝ, καὶ ΟΝΗΔΑΤΕΙΝ Ἀριστοφάνης ἔφη.

Idem vii. 187.

LXX. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΝΑΤΤΑΙ. Ἀριστοφάνης.

Idem vii. 190.

LXXI. *Κιρκάνης γὰρ τὴν πόλιν ἁμῶν, ποτυλίζει τοῖς πίνουσιν.*

Idem vii. 195.

LXXII. ΑΙΒΑΝΩΤΟΠΩΛΕΙΝ Ἀριστοφάνης ἴφη.

Idem vii. 196.

LXXIII. ΒΙΒΛΙΔΑΡΙΟΝ, παρ' Ἀριστοφάνει.

Idem vii. 210.

LXXIV. Ἀλλ' ὁ μὲν μεγάλης πόλιως, πωλίνης, μεγαλοπωλίνης ἂν λέγοιτο· ὁ δὲ μικρῆς, μικροπωλίνης. ἴδιον καὶ Ἀριστοφάνει ἴδιόν τι τὸ ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Idem ix. 25. Recte H. Stephanus Thes. T. iii. col. 474. nomini *μικροπωλίνης* auctorem Aristophanem adsignant: exstat enim *Equit.* 817.

LXXV. Διατάζιν. ἴσως οὖν τούτου δὲ ἴσως καὶ τὸ ΕΙΚΟΒΟΛΕΙΝ, Ἀριστοφάνους εἰπόντος·

Εἰκοβολοῦντες καὶ πλάττοντες.

Idem ix. 154.

LXXVI. Εὐστικῶς, καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνει ΕΥΞΟΠΩΣ.

Idem ix. 162.

LXXVII. *Βαλανὶς δ' ἀθεῖ ταῖς ἀρυταίναις.*

Idem x. 63. Nomen *ἀρύταινα* occurrit *Equit.* 1091.

LXXVIII. ΚΑΛΑΜΙΝΟΤΣ ΑΤΛΟΤΣ Ἀριστοφάνης ἴφη.

Idem x. 153.

LXXIX. Ἀριστοφάνης δὲ χρησμόν τινα παίζων·

Μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖν' ἂν μολγοὶ ἔσονται.

Idem x. 187. Confer Schol. ad *Equit.* 959. unde *χρῆσιν* inter fragmenta *Agricolarum* protulimus, ad quod drama hic versus etiam pertinere videtur.

αἰνεῖν' ἄν. Sic in Polluce scriptum oportuisse, miror non animadvertisse interpretem, qui e conjectura reposuit *αἰνεῖν' ἄν*, pro *αἰνεῖν*. Ceterum quæ Pollux de significatione nominis *μολγὸς* habet, aut nullam, aut valde exiguam lucem fœnerantur Equitum loco, v. 963. quem ipse nescio an aliis melius interpretatus fuerim. Dubium non est, quin ad quædam illis temporibus nota oracula adludat Comicus. Sed fuerintne in eis voces *μολγὸς* et *ψωλὸς*, et quo sensu accipiendæ venerint, vix est ut hodie decerni possit.

LXXX. Ἔστι δὲ ΑΓΚΤΡΑ καὶ σκεῦος ἀγγειωτικὸν σίδηρον. Ἀριστοφάνης.

Suidas in *ἀγκύρισμα*, emendatus ex Hesychio in *ἄγκυρα*.

LXXXI. ΑΝΑΣΧΕΚΩΣΑΙ. *διατωλεῦναι, ἢ ἀναλαβεῖν, ὅσους οἱ ἱππάσιμοι. οἷον ἐξωῦσαι τῷ λίθωνι ἢ πλινθίζοντι.* οὕτως Ἀριστοφάνης.

Suidas in voce.

LXXXII. *Ῥήματά τι κομψὰ καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι,*
πάντ' ἐσ' ἀκροφυσίων, πρὸς πυκασμάτων.

Idem in ἐσ' ἀκροφυσίων. Versus sunt pæonici.

LXXXIII. ΑΠΕΣΚΟΤΩΜΕΝΑ. *ἰσπιαγραφημίνα, πιχρωσμίνα*—οὕτως Ἀριστοφάνης.

Idem in voce.

LXXXIV. ΑΤΑΙΝΕΤΑΙ. *ἐπαίνεται.* Ἀριστοφάνης·

Ἐνταῦθα δὴ παιδάρια ἐξαινέσεται.

καὶ ἑτέρωθι·

ὅσον' ἴγωγ' ἀβαπίρων
Σκώμματος.

LXXXV. ΑΦΑΙΡΕΙΝ ΚΡΟΚΙΔΑΣ. *ἐπὶ τῶν πάντα πονούντων ἕνεκα πολιτείας.* Ἀριστοφάνης·

Εἴ τις πολιτεύει παρὼν, καὶ τὰς κροκίδας ἀφαιρῶν.

Idem in voce.

LXXXVI. ΤΤΦΛΟΤΕΡΟΣ ΛΕΞΗΡΙΔΟΣ. Ἀριστοφάνης.

Zenobius Proverb. ii. 95. Suidas in *γυμνότερος Ἰαλίμου*. Confer *Amphiarai* fragm. ultimum. Ad unum eundemque Comici locum pertinent forte diversorum Grammaticorum notæ, et proinde ad *Amphiaraum* fragmentum hocce referri possit.

LXXXVII. *Δεξὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρον.*

Ἀριστοφάνης. *ἐπὶ τῶν ἀμελούντων τοῖς πράγμασι πιχρηπίνων.*

Suidas in voce. Nomen *ποδάνιπτρον* exstat supra in Heroibus, p. 247.

LXXXVIII. Ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι, ΚΑΤΑΧΤΤΡΙΣΑΙ, ὡς Ἀριστοφάνης. Suidas et Etymol. M. in *ἐγχυτρίσντριαι*.

LXXXIX. *Ἀνάμαντρα σπυτάλων ἰσπιστροφημίνα.*

Suidas in *ἰσπιστροφημίνα*, ubi nugas agit Kusterus. In *σπύταλον*, quam vocem hic obsceno sensu adhibuit, primam aliis in locis corripit Comicus. *Concion.* 78.

Τῶν' ἴσ' ἐπῖνο τῶν σπυτάλων, ὃν πρίζουσι.

Corripitur etiam in *σπυτάλη*. Vide *Lysistr.* 991, 992. Quoad sensum autem hujus fragmenti, ut a librariis perversum fuit, sane nihil certi definiri potest: vide tamen quid sub hac corruptela latere possit. Conjicio,

ἰσπιστραφημίνα·

σπυτάλων ἀναμάντριαι.

XC. ΕΤΘΕΤΗΣΑΙ. *κοσμῆσαι, συνθεῖναι.* οὕτως Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Forte addendum *τὰς τρίχας*, ut apud Pollucem ii. 31.

XCI. ΑΟΓΑΡΙΑ, *αἱ λόγοι* Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Confer Pollucem ii. 122.

XCII. ΜΑΤΡΕΙΤΩ, παραπχίνω. Ἀριστοφάνης·

πυρὸν πιπῶσι μυσμάκα.

Idem in voce.

XCIII. ΜΗΛΩΣΑΙ. τὸ καθῶσαί τι εἰς βάθος. καὶ τὸν φάσγανον μηλῶσαι, τὸ διαχρῖσαι τῷ λιπαντῆρι. καὶ Ἀριστοφάνης·

Τὸν φάσγανον μηλώσας, δύο λαχμὰς ἔξει μόνας.

Idem in voce.

XCIV. ΝΤΚΤΙΔΟΧΟΙ, λφνταί. καὶ νυνὶ πιρισκαλεῖς, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Idem in voce.

XCV. ΟΝΤΧΙΖΕΤΑΙ, ἀκριβολογεῖται. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Idem in voce.

XCVI. Τὸ φρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ἐπιχείρει.

Idem in πρίσκος.

XCVII. ΣΧΕΔΙΟΝ. ἐν τοῦ ἰσχίου. καὶ Ἀριστοφάνης·

ταῦτα δὲ

σχιδίοις ἴσως.

Idem in voce.

XCVII. ΛΑΕΙΣΟΝ. λίγεται ἀριστικῶς, οἷον· Γένεται τὸν ἅλμην καὶ τὰ γράμματα.

Auctor Etymol. M. in voce. Comici versus qui forte olim legebantur:

Γίγνεται ἅλμην τόνδε καὶ τὰ γράμματα.

XCIX. ΑΝΑΖΤΓΩΣΑΙ, τὸ ζώνας ἀναστήσας. Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Confer Pollucem x. 26.

C. Καν' οἷον ἰστροφῶσι μυσταί.

Idem in βάζαξ.

CI. ΒΕΛΕΚΟΙ. ὄνειρα. Καὶ τῶν βελέκων. Ἀριστοφάνης.

Idem in voce.

CII. ΒΡΟΤΑΧΟΣ. τὸν βάτραχον Ἴωνες, καὶ Ἀριστοφάνης.

Idem in voce.

CIII. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὄσας τοῦ ἰμαντίου, ΓΕΙΣΑ οἷον.

Idem in γειώσεσθε.

CIV. ΓΑΤΣΣΩΝ, ὁ γλυκάντερος παρὰ Ἀριστοφάνει—Γλύκιστον σῦκα.

Idem in voce.

CV. ΔΙΑΣΑΤΛΟΤΜΕΝΟΣ, ἀξεστόμενος, καὶ διαθρυπτόμενος. Ἀριστοφάνης·

Ὁρῶ γὰρ ὡς ἔμφασιν διασυλούμενον.

Idem in voce. Aristophanis χρῆσις perperam vulgo subjicitur explicationi præcedentis vocis.

CVI. Καταντιζολιῖσι αὐτὴν ὑπογιγαντώσας—

Ἐκζωμίσειν τὴν ταυτὶ τοῖς ἰσχάσιν.

Idem in διώσειν.

Nemini auctor fuerim, ut ex hoc loco aoristum accessat compositi verbi καταντιζολιῶ, cujus exemplum ubi extaret ignorabat Henr. Stephanus. Ex

Etymologico enotatum fuit a veteris Lexici auctore, sed mendosa in Comici χρόνου scriptura decepto. Oportuit ἀφ' ἑσπέρας ἕως. Frequens mendo, quam sæpius observari in notis.

CVII. Καὶ τῶν πρὸς ἕλλην ἐχθρὰ εἰσπεσόντα.

Idem in ἕλλη.

CVIII. Ἵππινα πανσέβαλμον ἅρπαγα τρίφων.

Idem in ἵππινα.

CIX. ΚΟΛΟΠΕΣ—λέγεται δὲ καὶ τὸ ποτιαῖον δέρμα, διὰ τὸ τὴν πόλλαν ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι. Ἵνα Ἀριστοφάνης τὸν τελευτήσαντα Δίσχιλον λιθινήμιτον ἔφη. Οἶμαι γὰρ αὐτὸν πόλλοσι ἰσοῦσθαι.

Idem in voce. Sed luxatum metrum, quod sic constare potest:

Οἶμαι γὰρ αὐτὸν πόλλασι πρεσβεύσειν.

Ut melius constet metrum, legendum:

οἶμαι γὰρ αὐτὸν πόλλοσι πρεσβεύσειν.

Nam ἰσοῦσθαι apud Comicum occurrit, ubi altera forma Atticis adamata ἰσεῖσθαι, metro reluctatur. Vide not. ad Nub. 185. At in senariis rarissime, si modo unquam, vocalis brevis vi tenuis et liquidæ producitur. Nec in exemplum trahi debet senarius in superiori fragmento, de quo alibi agam. In Etymologico, quod centies cognitionem observavi, verbum simplex pro composito a festinante librario scriptum fuit.

CX. ΚΡΟΑΙΝΩ, τὸ πατάσσω καὶ ἠχῶ. Ἀριστοφάνης, τὸ τοῦ πατρὸς ἀμυνόμενον καὶ κρούειν.

Idem in voce.

CXI. Πεῖ πάχος;—εὐθὺς Σικελίας.

Idem in πεῖ πάχος. Confer Hesych. in voce.

CXII. ΤΑΡΡΩΜΑ, τὴν πανοπλασίαν, οὕτως Ἀριστοφάνης.

Idem in ταῤῥοί.

CXIII. ΤΕΤΡΑΧΙΖΕΙΝ, οἷον ἐπὶ τριῶν μόνον τὸ πεσεῖν. Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Confer Hesychium.

CXIV. ΤΠΟΖΤΓΙΩΔΕΣ. ΠΡΑΓΜΑ. Ἀριστοφάνης.

Idem et Suidas in ὑπογυιώδης ἔνθρυπτος.

CXV. ΤΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗ, ὑποτεθειμένη. Ἀριστοφάνης

Idem in ὑπόγραμμα. Confer Hesych. in ὑπογράφουσιν.

CXVI. ΤΠΟΚΤΑΟΣ, ὁ πίδδαλος, ὡς ὑπόχαλκος. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Confer Pollucem iii. 56.

CXVII. ΦΑΤΣΙΓΓΕΣ, εἰ ἐν τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς πνύμαις σπίλοι, οὕτως Ἀριστοφάνης.

Idem in φαύσιγγες, ut porperam exprimam hanc voc. Confer Piersonum ad Mœrin p. 397.

CXVIII. ΧΕΙΡΟΝΙΠΤΡΟΝ, τὸ παρὰ χειρὸς ὄδηγ. Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Usum hujus nominis confirmat ex Eupolide Pollux vi. 92. et x. 90.

CXIX. Ἀριστοφάνης περὶ τοῦ Εὐριπίδου φησί·

Κρῖμα γὰρ αὐτοῦ τοῦ σώματος τὸ στρογγύλη.

Plutarchus de *audiendis Poëtis* p. 30. D.

CXX. Δύναται γὰρ ἴσον τῷ ἀρῇν τὸ νοεῖν.

Clemens Alex. p. 749.

CXXI. Βίβλιον ἴξις τὸν βίον διπλοῦς ὤν,
χαρίς τι θερίδιον καὶ φύλλον ζώσις παλῶς.

Idem p. 751.

CXXII. Λίσχρὸν γύναιοι γυναικὶ πρεσβύτῃ δυεῖν.

Idem p. 745.

CXXIII. Πάλλαι γάρ, φασὶν, εἰσὶ συνήθειαι. καὶ ἄλλη μὲν Ἀθηναίων, ἄλλη δὲ Λακεδαιμονίων. καὶ πάλιν Ἀθηναίων διαφέρουσα μὲν ἡ πυλαιὰ· ἐξελλαγμένη δὲ ἡ τῶν. καὶ οὐχ ἡ αὐτὴ μὲν τῶν κατὰ τὴν ἀγοραίαν, ἡ αὐτὴ δὲ τῶν ἐν Πέρσαις διαγελάστων. ὡς δ' καὶ ὁ κωμικὸς λέγει Ἀριστοφάνης·

Διάλειπον ἴχνος μέσην πάλαι,
εἶτ' ἀντίαν ἀποθλιβεῖσαν,
εἶτ' ἀντιβάθρου ὑπαγομένην.

Sextus Empiricus adversus Grammaticos p. 264.

CXXIV. Ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γίλωτα πατάξαντα.

Eustathius ad Homerum p. 73.

CXXV. Ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς συρροθῶ καὶ ΣΤΡΟΤΘΙΖΕΙΝ, τὸ ἐρεθίζω τινὰς βλάπτειν, δηλοῖ καὶ ὁ Κωμικός.

Idem p. 228. et 1411. l. 15.

CXXVI. Φέρει δὲ καὶ ἀπὸ χρήσεως τοῦ Κωμικοῦ τὸ ΠΑΛΙΜΒΟΛΟΣ ΤΡΙΠΡΑΤΟΣ, καὶ ἀντολλάπις ἀπημπολημένος.

Idem p. 725. l. 32. Confer Etymol. M. et Hesychium in πολίμβολος.

CXXVII. Τὸ δὲ ΣΩΣ εὖγενες, φασὶ, καὶ θηλυκῶς. Ἀριστοφάνης·

Οἷον παρ' ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη.

λέγουσι δὲ καὶ ΣΑ, τὰ σῶα, οἱ παλαιοὶ, παρ' οἷς καὶ ΣΑ, ἡ σώα. Ἀριστοφάνης·

Ἡ μάζα γὰρ σᾶ, καὶ τὰ κρέα, χὠ πάρεδρος.

Idem p. 959. l. 41.

CXXVIII. Ὅτι Χάρητος ἀρᾷν ὁ Τατὸς λίγεται.—ἄλλως δὲ αἰνίττεσθαί φασι τὸ σημεῖον ὡς ἐπὶ πολὺ περὶ τοὺς τυχόντας χαρίεντας. κατὰ γὰρ τὸν Κωμικὸν, παρὰ τοῦτο Ἅμα τετίλεσται καὶ τέθηπεν ἡ χάρις.

ἢ καὶ οὕτως,

Ἅμ' ἠλίσται, καὶ τέθηπεν ἡ χάρις.

Idem p. 982. l. 43.

CXXIX. Ἐκ τοῦ ἀθρίος γίνεται ΑΘΡΟΤΣ. οἷον Ἄθρους ἐπιλαθὲν ὁ στρατηγὸς, ἤγαγε τὸν ἦλφ τῷ στρατεύματι. καὶ Ἀριστοφάνης·

Ἐστῶτας, ὥσπερ τοὺς ἰρωνικοὺς ἄθρους.

Idem p. 1387. l. 4. Confer Mœridis interpretes p. 19.

CXXX. Πόθεν δ' ἐγώ σοι συγγενὴς, ὦ φαρμακί;

Idem p. 1415. l. penult.

CXXXI. Διπλασίονι ἐννεροῦσιν Ἀθήνῃσιν ἐπώνυμον τῆς Παλλάδος. Ἀριστοφάνης·

Ἀπων κενῶ σι, τίνων.

ὁ δ' ὑπερέπνευσε·

Ἐπὶ Παλλαδίῳ, πᾶς' ᾧ, πάντες, δώσεις δίκην.

Idem p. 1419. l. 52.

CXXXII. Ὅτι τὸ ἀντίον ηὔδα, ταυτόν ἐστι τῷ ἀντιπὸ καὶ ἔπνευ πρὸς αὐτὸ ἥκουσί τις ἐκ τοῦ προκαλέσαντος. καὶ ἔστι πως ἔρευν τῷ ΠΙΑΝΤΑΞΙ, οὗ μέμνηται Αἴλιος Διονύσιος, λέγων, ὡς δηλοῖ τὸ ἐξεπαντίας, φέρων εἰς χρῆσιν ἐξ Ἀριστοφάνους τὸ,

Ἔφυγε, πρὸ γὰρ τῆς ὑπαντὰξ εἰχόμην.

Idem p. 1442. l. 2.

CXXXIII. Ἐλάτης ἀγάλματα, αἱ πόντις. ταύτῃ γάρ φασι θύοντας ἂν καὶ πυνθάνεσθαι διασαλάττοντας. Ἀριστοφάνης·

καὶ πύων ἀκριάχολος

Ἐλάτης ἄγαλμα φωτὸς ἐγενόμαν.

Eustathius ad Homerum p. 1467. l. 35.

CXXXIV. Κόρυνον, τὸν θύλακον λέγει—οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ ΚΩΡΤΚΙΔΑ τὸ τοιοῦτον σαπρῶς παλοῦσι, παράγοντες παρ' Ἀριστοφάνους χρῆσιν ταύτην·

Σπυρὶς οὐ μικρὰ, καὶ πορνὶς ἢ τοὺς μάττοντας ἰγνίρει.

Idem p. 1534. l. 47. Confer *Holcadum* fragm. xv. qua ex fabula hæc χρῆσις desumta videtur.

Comici versus ab Eustathio prolatus tetrameter est anapæsticus, qui mea aut typothetæ culpa claudicat, vocula omissa. Repone, ut apud Eustathium legitur :

σπυρὶς οὐ μικρὰ, καὶ πορνὶς, ἢ καὶ τοὺς μάττοντας ἰγνίρει.

CXXXV. Εἰ δὲ τοῦ ἄρυτον ὑπεξαιρεθέντος τοῦ τ, οὐ γίγνοι σημασίας ἐναλλαγὴ, οὐ μὴν οὐδὲ γιλοιασμὸς, ἀλλ' ὁ Καμιρεὺς τὸ ε ἐξέλκει, γέλωτα ἐμποιῶν, οἷόν οὕτω·

ψιλόν ἐστι, καὶ παλιῦ

τὴν ἄρυτον, ἄρυον· τὴν δὲ Τυρὸν, τροφαλλίδα·

τὸ δ' ἄστυ, σῦκα.

Idem p. 1535. l. 20.

CXXXVI. ΣΤΙΔΩΝ καὶ ΠΕΛΩΝ, δοῦλος ὁ στιγματίας καὶ στιδήτης, παρὰ Ἀριστοφάνει. μετ' ὀλίγα λέγει ὅτι τριπίδων, ὁ τριδουλος.

Idem p. 1542. l. 48. ubi depravata est scriptura, quam emendavimus. Vide Hesychii interpretem ad στιγὼν, a quo docemur hac voce usum fuisse Comicum in *Babyloniis*.

CXXXVII. Τὴν δὲ ἐκ ξύλων στεμμάτων σύνθεσιν τοῦ, εἴτε φανοῦ, εἴτε λύχνου, δηλοῖ, φασὶ, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ·

τῶν ἀκανθίων

συνδοῦντες ἐρῷδὲ τρία, λυχνίῳ χρώμενοι.

Idem p. 1571. l. 17. ubi posthabita metri ratione legitur λυχνίῳ.

CXXXVIII. Καὶ τὸ ἐπιπομπάζων ὕδρει, ἤ, παρά τινας, ἐπιμπομπάζειν· ὅθεν παρ' Ἀριστοφάνει τὸ, ΑΟΙΔΟΣ ΕΠΙΚΟΚΚΑΣΤΡΙΑ.

Idem p. 1761. l. 26.

CXXXIX. ἵνα δὴ

σύ γ' εἰς πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὑπόνοιαν;

ὅταμ βοτάνας ἡ ΟΝΩΝΙΣ, δι' ἣν ἐκ' ἀπαγόμ' ἔτην ὁ Κορίσκος ἐπὶ ταύτας καὶ βαδιζούσας.

Idem p. 1788. l. 21.

CXL. Ἐν δὲ Δυσπόροις βούτομόν λείριόν τε γράφονται καὶ ἓν ἑξῆς τοῦτο καὶ συντεταμένως ΟΑΙ ἰμαντίων. φέρω δὴ καὶ χρῆσιν τοῦ Εὐριπίδου, τὸ,

Ὅτι τὰς ἰὰς ἐκαίνισεν.

CXLI. Ὦμαν δ' ἴγωγε Κυκλοβόρον πατοῦσα.

Schol. ad Eq. 137. ubi perperam ἐγὼ pro ἴγωγε, turpitur in duobus pedibus claudicante versu.

CXLII. Καὶ σύ γε κυμβιστῶλα ἔδαφος πτόᾳ.

Idem ibid. 254. ubi male σὺ pro σύγε, labente versu.

CXLIII. Κνίζειν. τὰ νεκρικὰ κρέα οὕτω καλοῦσιν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· Οὐκ ἴσθ' ὁ κνίζειν ἔστιν ὑμῖν θόης τι, καλῶ βί. καὶ ἡ ἀγορὰ δή, ἔστιν ὅπου καλοῦσι τὰ ὠνούμενα, κνίζειν καλοῦσι.

Erotianus in Lexico Hippocrat. Aristophanis fragmenti pars latet in scholiis ad Av. 558. Sic autem cum Adr. Heringa Observatt. cap. 24. legi potest.

οὐκ ἴσθ' ὅπου κνίζει· ἐκέκραγε δὴ θόης τι, πάλαι μι.

Pars est tetrametri anapæstici.

CXLIV. Ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοῦθ' ἱματίδιον.

Eustathius p. 1166. l. 52.

CXLV. Ἐγὼ δ' ἀνίξω τὸν ἵππον.

ἀντὶ τοῦ ἀφέξω. *Præbo verba fatisfacrandi.* Ammonius in ἀνάσχου, emendatus a Valckenario Animadv. p. 218.

Kusterus ad *Acharnensium* v. 554. observavit vocem νίγλαρε occurrere in fragmento Aristophanis apud Plutarchum *de Musica* p. 1142. sed fallitur ille, aut ego. Qui tanquam Aristophanis laudantur ibi versus, illius non sunt, sed Phereeratis, superioribusque hujus poëtæ adhærerent, ni librariorum culpa, qui partem illam Plutarchi operum miris modis corruperunt, locus esset luxatus. Eum totum proponam, sicque ne illis quidem versibus Aristophani falso adscriptis carebit hæc nostra farrago.

Τὸ παλαιὸν συμβιβάσει τοὺς αὐλητὰς παρὰ τῶν ποιητῶν λαμβάνειν τοὺς μισθούς, προσαγωγιζούσης δηλονότι τῆς ποιήσεως, τῶν δ' αὐλητῶν ὑπηρετούντων τοῖς διδασκάλοις. ὕστερον δὲ καὶ τοῦτο διεφθάρη, ὡς καὶ Φερεκράτην τὸν Κωμικὸν εἰσαγαγεῖν τὴν Μουσικὴν ἐν γυναικείῳ σχήματι, ὅλην κατηκισμένην τὸ σῶμα· ποιεῖ δὲ τὴν Δικαιοσύνην διαπεπλεγμένην τὴν αἰτίαν τῆς λώβης, καὶ τὴν Μουσικὴν λέγουσαν.

Λέξω μὲν οὖν ἔπεσσιν. σοὶ τι γὰρ πλέον,
ἐμοί τι λέξαι θυμὸς ἡδονὴν ἔχει.
ἐμοὶ γὰρ ἦρξε τῶν παππῶν Μιλησιαστάδης
ἐν ταῖσι πρώτοις, ἡ λαβὼν ἀνῆκέ με,
χαλαρωτέραν θ' ἑκόντι χορδαῖς δώδεκα.
ἀλλ' οὐκ ἔμοιγε οὗτος μὲν ἦν ἀσυχρῶν ἀνὴρ
ἔμοιγε πρὸς τὰ νῦν παπᾷ—
Κινησίας γὰρ ὁ πατάρρους Ἀντιπὰς,
ἐξαρμονίους παμπὰς ποιῶν ἐν ταῖς στροφαῖς,
ἀποκόλλησί μ' οὗτος, ὥστε τῆς ποιήσεως
τῶν διθυράμβων, παθάπερ ἐν ταῖς ἀσπίσιν,
ἀρτίως' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιά.
ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις. ἁμὲς οὗτος ἦν ἔμοιγε.
Φρῦνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινα,
πάμπαν με καὶ στρέφων, ὅλην διέφθειρεν,
ἐν πίνει χορδαῖς δώδεκ' ἁρμονίας ἔχων.
ἀλλ' οὐκ ἔμοιγε χ' οὗτος ἦν ἀσυχρῶν ἀνήρ.
εἰ γάρ τι πρέπ' ἔμαρτεν, αὖθις ἀνέλαβεν.
ὁ δὲ Τιμόθεός μ', ὦ φιλτάτη, πατρούχους,
καὶ διεπίνακα' αἴσχιστα. ΔΙ. ποῖος οὑτοσὶ
Τιμόθεός ἐστι; ΜΟΤ. Μιλήσιός τις ψυχρίας.
παπά μοι παρίσχεν. οὗτος ἅπαντας, οὓς λέγω,
παρελήλυθεν, ἄγων ἐντραπέλους μορμολυκίας.
πᾶν ἐντόχους μου μοι βαδιζούσης μόνης,
ἀπέλυσε, κρίνλυσι χορδαῖς δώδεκα·
ἐξαρμονίους ὑπερβολαίους τε ἀνοσίους
καὶ νηλέους, ὥστις τε τὰς βαφάνους ὅλην
πάμπαν με κατιμίσειεν.

ἡ δὲ Μουσικὴ λέγει ταῦτα. καὶ Ἀριστοφάνης ὁ Κωμικὸς μνημονεύει Φιλοξένου, καί φησιν ὅτι εἰς τοὺς αὐλίους χορδὰς μίλη εἰσηνέγκατο. καὶ ἄλλοι δὲ κωμῳδοποιοὶ ἔδειξαν τὴν ἀνοσίαν τῶν μιτῶν ταῦτα τὴν μουσικὴν καταπικρανθέντων.

Horum versuum tres ultimi sunt ii, quos Comico nostro adscripsere librarii. Nimis quam manifestum est depravatos eos esse. Quænam possit eorum esse constructio, non video, nisi ad hunc modum legantur;

ἐξαρμονίους, ὑπερβολαίους, ἀνοσίους
με νηλέους, ὥστις γε τὰς βαφάνους ὅλην
πάμπαν, κατιμίσειεν.

Præterea Pherecratis versum 13. sic personis dividendum et legendum sse opinor:

ΔΙ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις ἁμὲς οὗτος. ΜΟΤ. ἦν γ' ἔμως.

Vel sic forte melius:

ΔΙ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις. ΜΟΤ. σλαντὸς οὗτος ἦν ἔμως.

At contrario modo Aristarcho falso adscribitur, quod ex Aristophane enotatum ervavit Hesychius:

ΕΠΙ ΦΑΛΗΡΙΟΤ. Τὸν Ἀλκιβιάδην φησὶν ὁ Ἀριστοφάνης ἐπὶ Φαλαρίδος γεγενῆσθαι, σκώπτων παρὰ τὸν φάλαρα. ἵν' ἀναισχυντίᾳ γὰρ ὁ φάλης.

Quam multos pepererit errores mos librariorum e festinatione nomina propria literarum compendiis exarantium, nemini non notum. In plerisque Comici nostri fabulis politici argumenti, offerri se debuit occasio Alcibiadis perstringendi; eatque iste in eum jocus salsus et facetus, soccum redolens, non Grammatici stylum.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Nihil apud veteres Grammaticos enotatum ex Aristophanis Dramate, cui titulus fuit ΠΟΙΗΣΙΣ, quod tamen a Prisciano citatum reperio, cum χρόνου ex eo prolata. Multum in eo loco differt H. Putschii editio ab Aldina, qua uti soleo, et in qua nihil horum comparet: in posteriori autem hæc leguntur p. 1198. Attici παρά σι pro παρά σου, quomodo et nos, *apud te*. Aristophanes ΠΟΙΗΧΕΙ· (scr. ΠΟΙΗΣΕΙ.) Γυναῖκα δὲ ζωννῦνται, ἵνα δ' ἄλλον, καὶ λᾷς, ἵνα δ' παρά σι.

Sunt hæc corruptissima, quæ ideo tantum profero, ut qualicunque auctoritate hæc fabula Aristophani adeeratur.

INDEX.

INDEX

VERBORUM, NOMINUM PROPRIORUM, PHRASIUM, ET PRÆCIPUARUM PARTICULARUM,

IN ARISTOPHANEM.

ΑΓ.

ΑΒΑΤΟΣ, Α 482. 809.
ἀβίλτερος, Θ 290. Ec. 768. Ν 1201.
ἄβιστος βίος, Π 969.
ἄβυσσον ἀργύριον, Α 174.
ἄβυσσος λίμνη, Β 138.
ἀγαθὰ, bona, divitiæ. πάνυ' ἀγαθὰ τῷδε περιέζευται, Α 978. ἔχοντας πάνυ' ἀγαθὰ, omnibus bonis affluentes, Α 982. ἀγαθὰ πολλὰ γίνοιτό σοι. Ec. 1067. ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ποτιῇν, Ο 734. ἀγαθὰ pro lautiore cibo et potu. Latini res bonas vocant. Ec. 839. 1140. Σ 1304. Α 873. Ec. 423.
Ἀγάθων, Tragicus poëta, Θ 29. et passim in primo fabulæ actu. Β. 83.
ἀγάλλειν, Θ 128. Ec. 399.
ἀγάλλεσθαι, Ec. 1298.
ἄγαλμα Αἰδοῦς, Ν 995. ἀγάλματα, Μ 306.
ἄγαμαι cum genitivo, Α 488.
Ἀγαμέμνων, Ο 509.
ἄγαν, adverbium, ultima semper longa, Ν 199. 1120.
ἀγανακτῶ, Σ 287. 1003.
ἀγανὸς, Σ 1467. Α 1109.
ἀγανόφρων, Ο 1321.

ΑΓ.

ἀγανόφρων βλέπειν, Α 886.
ἀγανσῆν, acquiescere, Σ 684.
ἀγανὴ ψυχὴ. Α 702. Θ 761.
ἀγανὸς, ἀγαθὸς, Lacon. Α 1301.
ἀγγιλίαν ἀγγίλλειν, Α 1083.
ἀγγίλλειν, Π 268. 641. Α 1070. 1084.
ἄγγιλος, Π 632. Ο 1119.
ἄγγος πάγχρηστον, Α 936.
ἄγε, age. adverbialiter. Ec. 358. 508.
ἄγε δὴ, Π 56. Ec. 431. 922. 956. Ο 685.
ἄγε νυν, Ec. 851. Ι 1011.
ἀγένυος, imberbis, Ι 1373.
ἀγεννὴς, Ec. 748.
Ἀγήνωρ, nom. propr. Β 1226.
ἀγίζειν εἰς σάκκον, Π 681.
ἅγιος, Ο 522.
ἀγκάλη, Β 704.
Ἀγκυλίων, nom. propr. Σ 1397.
ἀγκυλοχείλης, Ι 197. 204.
ἀγκυλοῦσθαι, Ο 1180.
ἀγκυρίζειν, Ι 264.
Ἄγλαυρος, Θ 533. Vide notas.
ἀγλαὸς, Α 640.
ἀγλίθες, Α 763. Σ 680.
ἀγνεύειν, Α 1182.
Ἄγνωμα, Ο 377.

ἀγνὼς, ὥτος, B 926. Ex. 640.
ἄγομαι, φέρομαι, N 241.
ἀγορὰ, Π 787. N 1063. 1055. et passim. ἐξ ἀγορᾶς εἶναι, I 181.
ἀγοράζειν, emere. Π 984. A 625. in foro versari. A 633. A 720. pro διαπραγματεύεσθαι, I 1373. 1374. mercari. A 750.
ἀγοραῖος, B 1015. I 218. ἀγοραῖα σπέρματα, Ex. 750.
Ἀγοράκριτος, nom. propr. I 1157.
ἀγορανόμος, Σ 1407. A 723. ubi vide notam. 824. 968.
ἀγορεύω, dico. Π 102. N 1456. pro concione verba facio. Θ 379. Ex. 130. A 45.
ἀγορητὴς, N 1057.
ἀγρεῖος, rusticus. Θ 160. N 655.
ἄγριος, N 349. ἄγριος μοχλιωτὴς, N 368. ἄγρια λάχανα, Π 298. Θ 456. ἄγρια παπὰ δρῦν, Θ 455.
ἀγριοσυὰς, B 837.
ἀγριοῦσθαι, γλῶσσα ἠγρίωται, B 898. ἀγριοῦσθαι ἐπ' ἀλλήλοις, Ex. 620.
ἀγρίως, Σ 705.
ἄγροικος, Π 705. N 47. 628. 646. 1457. ἄγροικος βίος, N 43. ἄγροικος ἀγὼν, I 41.
ἀγροικότερον μῖλος, A 674.
ἀγροῖκως, Σ 1320.
ἀγροιώτας, Θ 58.
ἀγρὸς, Π 224. O 579. ubi vide not.
ἀγροτέρα, epithetum Dianæ. Θ 116. A 1262. I 660.
ἀγρυπνία, A 27. 761.
ἀγυιὰ, O 1233. I 1320.
ἀγυιὺς, Θ 489. Σ 875.
ἀγυμνασία, B 1088.
Ἀγύρριος, nom. propr. Π 176. ubi vide notas. Ex. 102. 184.
ἄγχιν, B 468. I 775. Ex. 638. O 1348. 1352. 1575. 1578. Σ 1039. ἄγχιν ναῦφιν, A 81.
ἀγχιστία, O 1661.
ἀγχόνη, A 125.
ἄγχουσα, A 48. ubi vide notas.
ἀγὼν, ἀγῶνα ποιεῖν, B 785. ἀγῶνα περίνειν, B 873.
ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι, A 481. ἀγὼν χαρεῖ περὶ ἴχνεσι, B 884. τὸν ἀγὼν μίγας, Ex. 276. ἀγὼν σπῆψιν οὐκ ἰσθίξεται, A 392. ἀγῶνες μουσικοὶ καὶ γυμνικοὶ, Π 1163.
ἀγωνίζεσθαι, I 688.
ἀγώνισμα, B 284.
ἀδάπανος, Ex. 594.
Ἀδείμαντος, nom. propr. B 1513.
ἄδειν, de gallo dicitur. Σ 100. 817. O 489. 495.
ἄδικος, A 1155.
ἀδικάντιος, I 301.
ἀδελφῇ, N 47.
ἀδελφίδιον, B 60.
ἀδῖνες, Σ 359.
Ἄιδης. ὡς Ἄιδου, B 69. 118. Ἄιδης διαπερνᾷ, Σ 763.
ἄδικος. ἄδικα ἔργα, Θ 716.
ἀδικῶ, I 730. Π 459. ἀδικούμενος, Π 457. ἀδικεῖν, neutraliter. A 1147. 1148. ἀδικεμένος. Bœotice, pro ἀδικημένος, ni scribendum sit ἀδικέμενος, pro ἀδικάμενος, ab ἀδίκημι.
Ἀδμήτου λόγος, Σ 1238. Πελ. 8.
ἀδολίσχης, N 1485.
ἀδολισχία, N 1480.
ἄδολος, O 632. ἄδολος ἱερήνη, A 169.
ἀδρὸς πῶλαρος, B 1099.
ἀδύνατος λέγειν, N 1077.
ἄδυτον, I 1016.
Ἀδύνη, Ex. 420.
Ἀδωνιασμὸς, Δ 389.
Ἄδωνις, A 393. 396.
ἀεὶ ἰκάνουσι, N 1458. οὐκ ἀεὶ ναυέλωνται, non pergent comedere. Sic nos Galli: ne mangeront pas toujours, O 590.
ἀείσω, Δ 1243. in Laconis sermone.
ἄϊλωτος, A 256.
ἄϊνας νηφίλας, N 275. ἄϊνα κόμματα, B 1309.
ἀίριος, O 1389. N 337.
ἀιρεθεντῶ, N 225. 1503.
ἀιρεθέντος, O 1385.
ἀιρεσιηχὶς, N 337.
ἀιρέφατος, B 1292.
ἀιτὸς, Attice pro αἰετὸς, A 694. Σ 15. O 653. et passim. ἀιτὸς, ἔσχατος templi, O 1110.
ἀζήμιος, Π 272.
ἄζυξ πόρη, Θ 1139.
ἀηδόνιος νόμος, B 683.
ἀὴρ, N 264. O 694. et passim.

ἀθλεύοντας, B 204.
Ἀθάμας, nom. propr. N 257.
ἀθάνατος, prima brevi semper, nisi ex licentia in anapæstis et melicis concessa, B 629. O 688. 1224. A 53.
ἀθάρη, Π 694. ἀθάρης χόνδρα, Π 673. 683.
ἀθέμιστος, Ez. 1097.
ἄθιος, Π 491. 496. ἄθια τρόπου, Θ 671. ἄθια ἔργα, Θ 721.
ἄθλιον παιδίον, A 881.
Ἀθηναία, O 1653. Ἀθήνη Πολιοῦχος, N 602. Ἀθηναίη τῆς πόλιος μιδίουσα, I 763. Ἀθηναία Πολιάς, O 828. γλαυκῶπις χρυσόλογχος, Θ 318. Καλλίστους, A 1300. 1321. Vide in Παλλάς.
Ἀθῆναι ἱεραί, I 1037. ἰοστέφανοι, I 1323. 1329. ἀρχαῖαι, I 1323. 1327. λιπαραί, I 1329. A 639. περσαῖαι, O 123. ἰδιαίμονες, I 159. ubi vide notam.
Ἀθηναῖοι, N 413. 609. B 807. I 563. 811. 832. Ἀθηναῖοι καλοί, A 144. γαλκόβουλοι, A 630. μενέβουλοι, A 632. ἰοστέφανοι, A 637. ἐκ τῶν διπλῶν ἥδοντες, O 41.
ἀθλητής, Π 585.
ἄθλιος, Π 118. 266. 825. ἀθλιώτερος, A 420. 422. ἀθλιώτατος, Π 654. B 1187. A 384.
ἀθλίως πρόσωπον, A 1255. ἀθλίως διακείμενος, Π 80.
Ἀθρονίδη, nomen gentile. Ez. 190. 919.
ἀθρῶν, N 731. Θ 607. prima semper brevi. Vide in διαθρῶν.
ἀθρόος, N 965. O 529. Σ 1334. A 26. Ez. 1006.
ἄθρου, Fr. 129. Vide not. ad A 26.
ἄθυμος, A 709.
ἀθῶος πλυνῶν, N 1413.
αἰανός, A 1194.
αἰβοῖ, interjectio. N 102. 829. Σ 973. I 891. αἰβοῖ βαῖ, Ez. 1066.
Αἰγαῖος, B 665.
Αἰγαίδης, I 1067.
αἰγιαλός, Σ 110.
αἰγίδος ἀνίοχος. Sic Pallas dicitur. N 602.
αἰγίθαλλος, avis, O 888.
Αἴγινα, B 363. Σ 122. A 653.
αἰγυπιάζειν, Θ 922.
αἰγύπιος πλαθφόρος, O 1133.

Αἰγύπιος, Π 178. B 1406. Ez. 1253.
Αἴγυπτος, Θ 856. N 1130. O 504. nom. propr. viri, B 1206.
αἰδοῖα, N 978. παίδων θῆσθαι, Σ 578.
Αἴδης νυκτί, A 390.
αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς, Σ 447.
αἴθυιαι, A 879. ubi vide not.
αἰὲν ἐόντες, id est dei. O 688. αἰές, Dor. pro αἰεί, A 1267. A 751. vide not.
αἰετός, I 1087. O 515. 979. ἐν ταφίλαις, I 1013. O 978.
αἰθέριον νέφος, O 776.
αἰθέριος δῖος, N 380.
αἰθεροδρόμα πετεινά, O 1393.
αἰθήρ, pro ἀήρ, N 570. αἰθὴρ λαμπρός, N 265. νέπυος, Θ 43. 51. Διὸς αἰθήρ, Θ 272. Διὸς δωμάτιον, B 100. 311.
αἰθέριος ὄμμα, N 285.
αἰθός, Θ 246.
αἰθρη νέπυος, O 778.
αἰθρία, Π 1129. penult. brevi. N 371. penult. longa. αἰθρία in Scythæ barbaro sermone, Θ 1001.
αἰθάλλειν, Θ 869. I 48.
αἰθία, Ez. 663. αἰθίαν βλέπειν, O 1671.
αἷμα ταύρειον, I 83.
αἱματοκτόνος, I 198. 208.
αἱματοσταγὴς, B 471.
αἱματοῦσθαι, B 476.
αἱμάλια ῥήματα, I 687.
αἱμύλαι ἀλώπεκες, A 1269.
αἰνιγμὸς, B 61.
αἰνίττεσθαι, O 970. I 196. 1085.
αἶξ, Π 294. N 71.
Αἰξωνὶς, nomen gentile, Σ 895.
αἰόλος, B 248.
Αἴολος, nom. propr. B 863.
αἴρω, fero, Θ 255. Ez. I. 1227. αἴρειν τινα, laudibus extollere, B 378. αἴρεσθαί τι, onus portandum in humeros sustollo, B 32. 437. 502. 596. Σ 1440. A 953.
αἴρεσθαι πόλεμον καὶ μάχην τινι, A 913. αἴρεσθαι δόρυ ἐπ' ἀλλήλοισι, Λ 50.
αἴρειν τινα πλίσσοντα, I 829. δόρυ καὶ πλοσῦς, N 591.
αἴρεῖσθαι στρατηγὸν, N 582. Σ 668.
αἰρετώτερος, I 84.
Αἴσιμος, nom. propr. Ez. 208.
Αἰσχινάδης, nom. propr. Ez. 1154.

Αἰσχίνης, Ο 823. Σ 1220. ὁ Πελαργίου, Σ 459. ὁ Σίλλου, Σ 1248.
αἴσχιον, Π 590. αἴσχιστα, Σ 787.
αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, Ν 992.
αἰσχροεργὸς, Ι 623.
Αἰσχύλος, Α 188. Θ 134. Β passim. Ν 1365, 1366. Ο 807. Α 10.
αἰσχύνεσθαι, Π 158. 981. 988. 1077. αἰσχύνομαί σε, Θ 903.
αἰσχύνομαι σοῖς ἁμαρτήμασι, Ι 1355.
αἰσχύνη, Εκ. 484.
αἰσωπικὸς λόγος, Σ 1259.
Αἴσωπος, Σ 1401. 1446. οὐδ' Αἴσωπον ψυσάντησας, Ο 471.
Αἰσώπου λόγοι, Ο 651. Εκ. 129. γελοῖον, Σ 566.
αἰτῶν, Π 156. 158. 240. αἰτεῖσθαι, Ν 1137.
αἰτία ἀγαθῶν, Π 469.
αἰτιᾶσθαί τινα, Θ 473. 732. Β 630.
αἰτίζειν ἄρτον, Εκ. 120.
αἴτιος πάντων, Π 182. ἀγαθῶν, Π 547. 828. πολλῶν ἀγαθῶν, Α 641.
Αἴτνα, Ο 926.
Αἰτναῖος πάνθηρος, Εκ. 73.
Αἰτωλὸς, Ι 79.
ἀΐω, audio, Ν 1166. prima longa. Item, intelligo. Θεῶν νέον οὐκ ἀΐοντες, Εκ. 1064.
ἀκαδημία, Ν 1005.
ἀκαλανθὶς, avis nomen per jocum Dianæ tributum, Ο 871. canis nomen, Εκ. 1078.
ἀκαλήφη, Α 549. Σ 884. Ι 422. Φοιν. 1.
ἀκάμαντος, Ν 285.
ἄκανθα, Β 667. Σ 969.
ἀκαρὲς, Σ 701.
ἀκαρῆ διαλιτῶν, Ν 496. οὐδ' ἀκαρῆ, Ο 1649. Σ 541.
ἀκαρὴς χρόνος, Π 244.
ἀκατάβλητος λόγος, Ν 1229.
ἄκαυτον παραβάλλεσθαι, Ι 762.
ἀκεραμνία, Αιολ. 7.
Ἀκέστης, nomen propr. Σ 1221. ubi vide not.
ἀκίδας ἐξαιρεῖν, Εκ. 443.
ἀκίνητοι φρένες, Β 899.
ἀκλεὴς, Ο 944. ἀκλεὲς ὄνομα, Α 853.
ἀκμὴ καιρῷ, Π 256. ἀκμαὶ τῶν νέων, Εκ. 720.
ἀκολασταίνων, Ο 1227.
ἀκόλαστος, Ν 1348. ἀκόλαστος τοὺς τρόπους, Π 1049.
ἀκόλαστον ἧφαι, Α 398.
ἀκολουθεῖν πατέρων τινὶ, Π 13. 757.
ἀκόλουθος, pedisequus, Ο 73. Εκ. 593. Ηι. 730.
ἀκόλουθος, convenions, congruens, Α 438.
ἀκόνιτον, Α 563. Εκ. 553.
ἀκόρεστος, Ν 44.
ἀκούειν τινα, id est τινὶ, Θ 164.
ἀκούσει λαῷ, Α 1000.
ἀκουσμα ὀνήσει, Σ 477.
ἄκρα. περὶ ἄκραν πάρνηθα, Α 96.
ἀκρανὴς στέφη, Β 838.
ἀκρανίζεσθαι, Π 295. Fr. 36.
ἄκρατος οἶνος, Ι 85. 87. 105. 354. Α 75.
ἀκρέμονες, Ι 41. Fr. 133.
ἀκρεῖς, Ν 130. ἀκρεῶν, Εκ. 162. 274. Β 1483. ἀκρεῶν, Ν 100. secunda semper longa.
ἀκρῖδες, Α 1116, 1117.
ἀκροᾶσθαι τῶν κρειττόνων, Ο 1228. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην, Εκ. 91.
ἀκρόασις, Α 176. 179. 263. 483.
ἀκτῖνες, Ν 572. Κύπτης ἀκτῖνες, Σ 1032. Εκ. 755. ἀκτῖνες ἀκτολάμπουσαι, Ο 1009. ἀκτῖνων σέλας, Ο 1711.
ἀκυδάκτυλος, Λ 485.
ἀλάδαστος, Α 1053. ubi vide not.
ἀλάδρομος, Ο 1395.
ἀλαζονία, Ι 290. 903. Β 919.
ἀλαζονεύεσθαι, Β 280. Ο 825.
ἀλαζόνευμα, Α 63. 87.
ἀλαζὼν, Β 909. Ν 102.
ἀλαλὰ, ἰὴ παιὼν, Ο 1763. Α 1291. ἀλαλὰν, Ο 953.
ἀλᾶσθαι, Ο 942.
ἀλγεῖν, Π 23. ἀλγεῖν τὸν ἄρτον, Α 254.
ἄλγησις, Θ 147.
ἄλγυσε, Σ 1117.
ἄλγος, Π 1034.
ἅλδε. χθὼν παρασὼς ἀλδαίνει, Ν 282.
ἁλία, calor, Εκ. 541. ἁλαίνειν, calefieri, Εκ. 540.
ἁλιῶν, molere. γυναῖκ' ἁλοῦσαν, Ν 1358. pro συντρίζειν, πτεῖν, Ν 1299. ubi vide not.
ἁλίφιτον τὸ πῶδι, Σ 608.
ἁλίφιτος, Ν 836. 977.

ἁλιαιτέουσα, N 666. 851.
ἁλιαιτέω, πίας, N 4. 661. 663. Σ 109. ἁλιαιτεούσης πολίας, Σ 794. *gallinæ*, N 662. in not.
ἁλίαστος, N 666. 851.
Ἀλίζωνες, Priami filius, O 1104.
ἁλιζώνιος, N 1372. Σ 1048. ἁλιζώνιος Ἑρμῆς, Ex. 422.
ἅλις, A 760. ἅλις θυμῶνται, A 772. 1099. ἁλὶ πάσσεται, Ex. 1074. ἁλὶ διαπρήσσειν, N 1237. ἁλὶ χόνδρου, A 521.
ἁλιτρέβιος, Ex. 259. 265. 269. 282.
ἁλιτρὸς, A 643.
ἁλιωὴ βιλᾶν, Σ 615.
ἅλιωθις, adverbium ironice interrogandi, B 840. ubi vide not. O 174. 1006. et passim.
ἁλιώδης, Π 252. 289.
ἁλκαίτης, O 891.
ἁλκίδων, Neptuni epitheton, Θ 323.
ἀλκίμιος, O 1400.
Ἀλκμεών, pagus Att. O 496.
ἁλκυόνεσσι ἴκῶν, B 904.
ἅλμη, Tayyn. 1.
ἁλόσιμαι, aor. 2. per omnes modos. Vide not. ad A 945.
ἁλοσύρμιον τῆς θεοῦ, I 445.
ἁλοσύρτης, A 907.
Ἁλπαῖος, Θ 162.
Ἀλφειδάης, B 1422. Σ 44. 46.
ἅλσεσι Μιλήσιοι, Π 1002. 1075. ἅλσεσι ἐν χοροῖς, Σ 1060.
ἁλσενοῖδες ἡμίεργοι, O 1594.
ἁλσεών, O 251. B 1309.
ἀλλὰ, immo, Θ 260. saltem, Θ 424. N 1364. 1369. ἀλλὰ γοῦν, saltem, at saltem, Θ 250. ἀλλὰ καὶ, quin etiam. Θ 259. ἀλλὰ γὰρ, Θ 384. ἀλλ' οὐ γὰρ, Θ 531. ἀλλ' ἄμως, N 1363. A 402. ἀλλ' οὐδὲ, ne quidem, N 1396. ἀλλὰ, igitur, age igitur, quare age, Π 539. Θ 216. 598. 924. Ex. 426. 510. ἀλλ' ἦ, num? ἀλλ' ἦ, profecto, sane, A 749. 928. A 1111. ubi vide not. ἀλλ' ἢ. nisi, Ex. 476. Σ 984.
ἀλλαντοπωλεῖν, I 1242. 1246. 1398.
ἀλλαντοπώλης, I 143. et passim in eadem fabula.
ἀλλᾶς, ἀλλᾶντος, I 161. A 146.
ἄλλᾳ, *alio*, Ex. 918.

ἀλλήμονδε, Σ 47. ἀλλήμονος υἱόος, Σ 71.
ἀλλήτριος, B 481. 1048.
ἄλλος, *frustra*, I 11. Ex. 1113.
ἄλλος τι, *alioqui*, Θ 290.
ἄλμη, Σ 1515.
ἀλοᾶν μητέρα, *matrem verberare*, B 149. pro ψαλιᾶν, Θ 2.
ἀλοιζίων, Σ 850.
ἅλοξ pro αὔλαξ, O 234.
Ἀλόπη, nom. propr. O 559.
ἅλοσος, ὁ, ἡ, Δ 736, 737.
ἀλουργὶς πανάπαυστος, I 967.
ἁλόωσι, I 1061. A 280. 881. ἅλοσος λίμνη, O 1554.
ἅλοχος, A 1286. B 1050.
ἅλσος, τὸ, Θ 1149.
ἀλύσιν, Σ 111.
ἁλυσὶς, Neptuni epitheton, Δ 408.
Ἀλφειὸν πτίσαν, O 1121.
ἅλφιτα, Π 219. 628. N 106. et passim. ἀφελεῖν πρὸς τἄλφιτα, N 648. μισεῖν τἄλφιτα, I 1009. ἀλφίτων ἀπορεῖν, Ex. 636.
ἀλφιταμοιβὸς, N 640. Ex. 424. O 491.
ἀλφιτόπωλις στυγὰ, Ex. 686.
ἁλῶ, ἁλῷς, ἁλῷ, aor. 2. verbi. ἁλίσκομαι, A 662. Ex. 1234. B 594. Π 481. Σ 898. Ex. 287. ἁλῶναι, Θ 790. ἁλοὺς, N 1079. Σ 1177.
ἀλωσιπολιὺς, Ex. 1067.
ἀλωσιπολίζειν, Σ 1241.
ἀλωσίπολον, I 1076. 1078.
ἀλώσηξ, O 652. Ex. 1190.
ἁλώσομαι, passive, *condemnabor*, Σ 893.
ἅμα, N 292. O 855. cum dativo, Θ 148. B 521.
Ἀμαζόνες, Δ 678.
ἀμαθὴς, N 185. I 193. ἀμαθίστερον ἢ σαφίστερον, B 1445.
ἀμαθὼς, Λ 1117.
ἀμαλδύνεσθαι, Ex. 380.
ἀμᾷ θέρει ἀλλόσδιον, I 392.
ἄμαξα, Π 1014.
ἀμαξὶς, N 864. 880.
ἀμαξουργὸς, I 464.
ἀμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, Π 961.
ἀμαρυγὴ, O 925.
ἅμα τῇ λύχνῳ, Σ 246.
ἀμαυρίζειν, O 685.
ἅμαχος, Λ 253. ἀμαχόντερος, Δ 1014.
ἀμβᾶσι, Dor. pro ἀνάβασι, Δ 732.

ἀμξεσίη, Ι 1095. Α 196. ἀμξεσίην στεῦσθαι, Ες. 724. λείχειν, Ες. 854.
ἀμξέσιος μίλη, Ο 749. ἀμξέσιοι Χάρητες, Ο 1320.
ἄμξεστος, Ο 1749.
ἀμάγαρτος, Θ 1049.
Ἀμαψίας, Β 14.
ἀμείλιγεν τοὺς ξίφεας, Ι 326.
ἀμείλιξιν, Π 516. Ν 989. ἀμείλιε, Α 172. Α 368. et passim adverbialiter.
ἀμενηνός, Ο 686.
ἄμ' ἠοῖ, Β 512.
ἄμιες, Dor. pro ἀμεῖς, Α 1162 ἄμιν pro ἡμῖν, Α 1081.
ἀμὶ, pro ἀμᾶς, Α 1099. ἄμμι, Α 1265.
ἀμίεργεν, Ν 264.
ἄμμα, Ο 1145. Ες. 299. 426.
ἀμογέων, Α 608.
ἄμπης, ηνος, Π 999.
ἀμυχανίη, Ο 475.
ἀμύχανος, Β 1429. Ι 759.
ἄμυλλα, Ι 556.
ἀμυλλᾶσθαι, Ες. 950.
ἀμὶς, Β 544. Σ 607. 935.
Ἄμμων, Jupiter, Ο 618. 716.
ἀμνὶ τοὺς τρόπεος, Ες. 935.
ἀμνοπῶν, Ι 261.
ἀμόργνυσι χιτῶνα, Α 150.
ἀμοργὶς, ῖδος, Α 735. 737.
ἄμουσος, Θ 159. Σ 1074.
ἀμπάλλειν, Α 1310. Β 1358.
ἐπιπλῆσι πτερυγέσσι, Α 512.
ἀμπελὶς, Α 995. avis quædam, Ο 304.
ἄμπελος, Ν 1119. 1124. Σ 1291. Α 183.
ἀμπελουργὸς, Ες. 190.
ἀμπέχεσθαι, indutum esse vestibus, Π 897. Α 1024.
ἀμπέσχεν, Α 1156. Σ 1153. Β 1063. ἀμπέσχεσθαι, Ο 1090. ἀμπέσχεσθαι, Ες. 332. 540. Σ 1150.
ἀμπεπάμενος, Dor. pro ἀναπεπάμενος, Α 106.
Ἀμύκλαι, urbs, Α 1299.
ἄμυλος, ὁ, Ες. 1195. Α 1092.
ἀμυνέθων, Ν 1323. ubi vide not.
ἀμύνειν, Π 256. Σ 197. ἀμύνειν φίλοις, Ες. 573. τῇ πάλαι, Ι 577. τῇ λίμῳ, Ι 790. ἀμύνεσθαι, Ι 244. Ν 1428.
Ἀμυνίας, nom. propr. Ν 31. 686. et sæpe in eadem fabula, Σ 74. 1267.
ἀμυνίης θυμὸς, Ι 570.
ἀμυνέων τὸ πρῆγμ' ἐστὶ, Α 661.
Ἀμύνων, nom. propr. Ες. 365.
ἄμυστις, Α 1229.
ἀμφάπτω γλῶσσα, Ν 1160.
ἀμφιδρόμια, Α 757.
ἀμφιέννυμι, Π 936. ἀμφιεσμένος, Σ 1172. Ες. 879. 1057. Θ 91.
ἀμφιθαλὴς Ἔρως, Ο 1737.
Ἀμφίθεος, nom. propr. Α 46, 47. 129.
ἀμφιλάλοις χείλεσι, Β 679.
ἀμφιμάσχαλος, Ι 882.
ἀμφίπολοι, Β 1338.
ἀμφιστεναχίζειν, Ο 235.
Ἀμφίων, Ο 1247.
ἀμφοδεῖδιον, Ες. 202. Ες. 1119.
ἀμφοδὸν, Π 807. ἀμφοδῦς τετυγμένας, Ν 1203.
ἀμώμητος, Ες. 1299.
ἀμωσγέπως, Θ 429.
ἄν, ἰὰν, ἤν, si, cum subjunctivo construuntur, Θ 693.
ἄν eleganter geminatur, Θ 196. Β 572. 581. Ν 1396. Α 218.
ἄν, potentiale cum præs. indicativi, Π 885. Ι 1131. Α 873. Cum fut. indicativi, Ν 465. 1157.
ἄν potentiale a librariis male omissum, Α 301. Θ 593. Β 81. 488. 541. 866. 1195. Π 374. 511. Ες. 82. 255. 484. 772. 857. Ο 956. Σ 709. 1431. Ες. 137.
ἄν potentiale male verbo adhærens tanquam præpositio, Π 453. Ες. 57. Α 384. 912. Σ 269.
ἄ'ν, a librariis mutatum in ἄν, Α 1056. Θ 344.
ἀναβάδην, Α 399. 410. ἀναβάδην ἀναταθέμαι, Π 1123.
ἀναβαίνειν, Ι 149.
ἀναβάλλομαι, *differo*, Ες. 983. Ν 1139. *rejicio vestem*, Ες. 97. *induo*, Σ 1132. 1135. 1152.
ἀναβάλλομαι, de canentibus, Ες. 1269.
ἀναβιῶν, Β 177.
ἀναβλέπειν, Π 95. 117. 126. *suspicere, sursum cernere*, Π 676. Ν 346.
ἀναβοᾷν, Π 639.
ἀναβολὰ, *exordium*, Ο 1385, 1386. Ες. 830.
ἀναβοχεσέζειν, Ες. 433.

ἀνάξεστα πρία, B 553.
ἀναξέσθην πρία, B 510. Δ 1005. Ez. 1197.
ἀνάγειν ἐπὶ σιλλόν, O 383.
ἀνάγεσθαι, e portu solvere, Δ 607.
ἀναγεῖναι, N 523.
ἀναγιγνόσκειν, ἀναγνόσεσθαι, lego, legam, B 52. I 118. 1011.
ἀναγναίους, Ez. 334.
ἀνάγκη μι πιέζει, N 437. ἀνάγκη μοι 'στί, Ez. 1006. 1029.
ἀναγνῶναι, agnoscere, B 557.
ἀναγρίζω, N 945.
Ἀνάγνιος, nom. propr. Δ 68.
Ἀναγορεύεσθαι, Δ 67.
ἀναδῦναι τινα ἐναγγίλια, Π 764. τοὺς πανόπτας, Π 589.
ἀναδύεσθαι, B 1106.
ἀναδύεσκε, Π 563.
ἀναδύεσθαι, refugere, B 860.
ἀναζανεῖν, Δ 26.
ἀναίδεια, N 1236. I 409.
ἀναιδὴς. λόγοι ἀναιδῶν ἀναιδίστερον, I 384.
ἀναιδύεσθαι, I 397.
ἀναιδῶς, Ez. 48.
ἀναισχυντεῖν, Δ 460. Θ 708.
ἀναισχυντία, Θ 702.
ἀναίσχυντος, N 909. B 465. Θ 531. Δ 490.
ἀναπάστιον, O 579.
ἀναπεράνόνας εἶναι, B 511.
ἀναπλεῖσθαι. τάδε πάντ' ἐπί σοι ἀνάπλωτα, O 637.
ἀναπορύττειν, Π 585.
ἀναπυγχυλίζω, Σ 589.
ἀναπυνθῦν τινί τι, Δ 1177. ἀναπυνθῦσθαι, N 470.
ἀναπυλαΐζειν, Θ 1174. ubi vide not.
ἀναπεράζειν, Ez. 431. Θ 511. Σ 1311. ἐξ ἑνὸς τόματος, I 670.
Ἀναπερίων, Θ 161.
ἀναπεστεῖν, I 651. Σ 1314. ἀναπεστεῖν τὸ χεῖρε, Π 739.
ἀναπερόεσθαι πρόπαν, Σ 399.
ἀναπνᾶν, Π 302. 309. Δ 671.
ἀναπύστην, B 1068.
ἀναπαρδάνειν, O 449. I 682.
ἀναπλήν, Σ 1045.
ἀναπλήσειν μάστιγι, Θ 1131. ἵππ πτέλλε, Δ 467. ἀναπλήσσοντα τὸν σαυτοῦ, I 913. ἀναπλῶν, Π 248. ἀναπλόους, Π 381. ἀναπλῶν οἶκι ἰφθίμοις, I 915.
ἀναπλύσεσθαι, Δ 668.
ἀναπλύνειν, Ez. 1073.
ἀναμασᾶσθαι, Σ 783.
ἀναμάσσεσθαι, N 676.
ἀναμένειν, expecto, B 175. Π 1100. Σ 775. Ez. 728.
ἀναμετᾶν, B 1084.
ἀναμετρεῖσθαι γᾶν, N 203.
ἀναμιμνήσκεσθαι, Ez. 552.
ἀναπάζειν ἰαυτὸν, B 592.
ἀναπαύειν, Δ 126.
ἄναξ Ἀπόλλων, Π 438. ἄναξ Ἡρακλεῖς, Δ 94. ἄναξ δίσπονε, Π 748. N 264. Σ 875.
ἀναπαιδεύειν, I 1099.
ἀνάπαυσος, I 504. Ez. 735. O 684.
Anapæst. tetram. cæsuram non habent post quartum pedem, B 369. 1019. Π 582. 583. I 1324. O 481. 600. Δ 645. Anapæsti solutos amant pedes, Ez. 518.
In anapæsticis tetram. syllaba catalectica anapæsto semper subjicitur, Θ 56. Σ 349.
Pes anapæstus in paribus locis senarii comici versum quandoque modulatiorem facit, B 286. 772. 1475.
Anapæstus post tribrachyn versum minus modulatum facit, Θ 730.
ἀνάπαυλα, B 113. 185. 195.
ἀναπαύεσθαι, Π 695.
ἀναπεύθω, N 96. I 68. 473. ἀναπεύθειν τινὰ χρήμασι, Ez. 622. ἀναπεύθεσθαι, Π 507. ἀναπεπυσμένος, Σ 101. τὴν γνώμην ἀναπείσας, O 460.
ἀναπείρειν αἰχλας, Δ 1007.
ἀναπεπτηνία χαύνωσις, N 875.
ἀναπίμπειν, Θ 585. 1045.
ἀναπηγνύειν, Ez. 848.
ἀναπηδᾶν, B 566.
ἀναπλήσσειν, N 1023.
ἀναπνοὴ, N 627.
ἀναπόπτοντες, I 357.
ἀναπράττειν, exigere, O 1621.
ἀναπτερεῖν τινα λόγοις, O 1449. ἀναπτερεῖν ἄνω τὸ σῶμα, Δ 669. ἀναπτερεῖσθαι, O 433. 1439. 1445.
ἀναπυθάνεσθαι, Ez. 693.
ἀνάρμοστος, N 908.

ἀναρτάζων ὕπνῳ, Σ 17.
ἀναῤῥηγνύναι ἵστι, I 626.
ἀναῤῥιχᾶσθαι εἰς τὸν οἰκωνὸν, Ez. 70.
ἀνάῤῥυσις, Ez. 890.
ἀνασείων, A 347.
ἀνασιλαίνεσθαι, Σ 61.
ἀσάειρος, Ez. 940.
ἀνασωστῶν, Θ 666. B 978.
ἀνασωστᾶσθαι, Ez. 827.
ἀνασπᾶν τὴν χεῖρα, Π 691. τὸ μάστωμα, I 631. τοὺς βόστρυς, A 1199.
ἀνάστασσον ποιμὴ ναυ, Σ 382.
ἄνασσα ἠγγίων, B 385. ἄνασσα πρόμαχος, καὶ βουλεύμασιν, dux et auctor consilii, A 706.
ἀνασύλλεσθαι τὰ χιτάνια, Ez. 268.
ἀνασυρίφων, Θ 985.
ἀνασχέσθαι. ἀνισχήμεν, N 1363. 1373. I 537. A 709.
ἀνασχετὸς, Π 419. 898. I 1305. A 618. ἀρᾶν οὐκ ἀνασχετὰ, Ez. 1179.
ἀνασώσασθαι, A 141.
ἀνασὶ, impune, Ez. 1020.
ἀνασύνειν τὸ χεῖρε, O 622. τὸ σπίλος, O 1254.
ἀνασύλλειν, oriri, N 754.
ἀνασθῆναι, deliberare, consecrare, I 849. Π 844. 1089. imponere. ἀνασθῆναι τινὰ ἐπὶ πρυμνὸν, Π 69. ἀνασθεῖναι ἔγχος, I 1056. ἀνασθεῖναι τιν πρᾶγμα, negocium alicui committere, N 1453.
ἀνατλὰς, Ez. 1035.
ἀνατρέπειν τὸ δεῖπνα, A 1149.
ἀνατρέπων, A 983. Ez. 901.
ἀνατρέφειν, B 944.
ἀνάφτω, Π 723.
ἀνατυρβάζειν, I 311.
ἀναφαίνειν μηλίον νάμασι, O 745. ἀναφαίνεσθαι, I 930. ἀναστέφρα, Θ 460.
ἀναφέρειν, O 1625. ἀνένεγκε, O 840.
ἀναφθείρεσθαι, O 916.
ἀναφλᾷν, Ἀμφ. 6. ἀναστοφλασμένος, i. e. στυόμενος, A 1099.
ἀναφλύσεις, B 427. Ez. 979.
ἀναφοβεῖν, terrere, Σ 670.
ἀνάφορον, Φοιν. 4.
ἀναφυσᾷν, N 410.
ἀναχαίνειν, I 641.
ἀναχάσσειν, O 502.
ἀναχρεμίσεσθαι, A 791.
ἀναχρεῖν, Θ 994.
ἀναχωρεῖν εἰς σεσωσθαι, Π 1208.
ἀνδραγαθία, Π 191.
ἀνδραποδιστὴς, Π 521. 522. Θ 818. I 1030.
ἀνδρέρεσι μαχέσηρὶ, A 517.
ἀνδρεῖος, B 602.
ἀνδρείως, Ez. 498. ubi vide not.
ἀνδρεάστρια, Θ 392.
ἀνδρὰς, ἄγαλμα, statua, Ez. 1183.
ἀνδρικῶς, Θ 1204. I 599. Σ 153. 450. ἀνδρικώτερον, Ψ 1099. ἀνδρικώτατος, Σ 1077. 1199. ἀνδρικώτατα, I 81.
ἀνδρίσιν, Ez. 149.
ἀνδροδάϊκτος, B 1264.
Ἀνδρομάχη, nom. propr. Σ 1187.
Ἀνδρομέδα, B 53. Θ 1012. 1070.
ἀνδρὼν, ῶνος, Ez. 676.
ἀνεγείρειν μολπὴν, B 370.
ἄνειν, Σ 369. ubi vide not.
ἀνεῖναι τῆς βοῆς, Ez. 318.
ἀνιστῆν, O 1084. Σ 1497. A 11. Ez. 550.
ἀνίειν, στεφάνους, coronas nectere, A 1006.
ἀνιηὰς, Σ 18.
ἀνιλιόθιος, Π 591.
ἀνιλασσόμενη γλῶσσα, B 827.
ἀνιλύειν, A 687. Ez. 307.
ἄνιπος ξυρὸς, N 404. ἀνίπων ὑπνοι, O 1396.
ἀμαύσης δίκη, O 697.
ἀνίεσθαι, interrogo, Ez. 57. N 144. Ez. 695. 745.
ἀνεμώζειν εἰς ἀγρὸν, Ez. 586.
ἀνέρχεσθαι κάτωθεν, O 1562.
ἀνερωτᾶν, Π 499.
ἀνιστάναι, Π 738.
ἀνίστης, I 1268. Ez. 1097.
ἀνίχνιον ἔργα, Θ 948. ἄνιχνα, πάνιχνα, Σ 1326.
ἀνοῖξαι, A 668.
ἄνυδον, Θ 486. N 982.
ἀνὴρ, pro aliquis, N 1214. item eo sensu quo gallica dicimus, par là vous deviendrez un homme, N 823. I 1255. ἀνὴρ primam quandoque producit, Σ 269.
ἀνθάπτεσθαι πλεκτάνων, B 474.
ἀνθεῖν, N 897. 962. I 530.
ἄνθεσιν, ἄνθος, A 869.

ἀνθερικὸς, Α 992.
ἀνθεμώδης, Β 449.
ἀνθηρὸν λειμῶν, Ο 1093. ἀνθηρὸν δέπας ἔδειν, Β 351.
ἀνθίστασθαι, Β 1389.
ἄνθος ἴστασι τοῖς λόγοις, Ν 1027.
ἀνθρακιὰς οὖσας, Π 807. Β 1150.
ἀνθρήνου ἄλσος, Β 441.
ἀνθρακιὰν τινὰ πυρὸς, Α 540.
ἀνθρακιὰ, Ι 780.
ἀνθρακίζειν, Ει. 1136.
ἄνθραξ, Ν 97. Α 34. 213. 332. ἄνθρακες Παριάσιοι, Α 348.
ἀνθρήνη, Ν 947.
ἀνθρήνιον, Σ 1080. 1107.
ἀνθρωπάριον, Π 416.
ἀνθρωπίνως φράζειν, Β 1058.
ἀνθρώπινοι λόγοι, Χ 1179.
ἀνθρώπιον, Ει. 263.
ἀνθρωπίσκος, Ει. 751.
ἀνὸ' ὧν, Π 434.
ἀνὰ, Π 538. Ει. 764. Α 593. Ι 349.
ἀνὰ ῥοὸς, Π 561. ἀνὰ ῥοὸς ἰχθροῖς, Ν 1162.
ἀνάδρυτος, Λ 809.
ἀνάημι, Β 1462. ἀνάπνοια τῆς ἀρχῆς, Β. 700.
ἄνακτες, Ν 125.
ἀνάστασθαι. ἀναστάμενος, Ο 1384. Vide not. ad Ο 48. 90. 1206.
ἄνις, ἄνιν, Α 834.
ἀνίσταμαι, Α 929. Σ 284.
ἀνόητα, τὰ, i. e. ἀφροδίσια, Ν 417.
ἀνόητος, Λ 572. ἀνόητον καὶ κωφὸν, Β 530.
ἄνοπτος, Λ 518.
ἀνοίγω. ἀνέῳξάς με φθάσας, Π 1102.
ἀνοιμίζεσθαι, Ο 1351. Ει. 207.
ἀνοικοδομῶ καιναῖς πλίνθοις, Ει. 100.
ἄνοικτος, Θ 1022.
ἀνοργίαστα ἱερὰ, Α 898.
ἀνορθαλίζειν, Ι 1344.
ἀνορύσσω, Ο 602. Ει. 372.
ἀνόσιος, Π 415. ἀνόσιος γάμος, Β 850.
ἀνταγορεύειν, Β 1072.
ἀνταιρεῖσθαι, Α 527.
ἀνταμείβεσθαί τινα, Θ 722.
ἀνταποκτείνειν, Α 326.
ἀνταποπαρδεῖν, Ν 293.
ἀνταρκεῖν, Ι 540.
ἀνταυγὴς κόμαι, Θ 902.
ἀντεμπέζειν, Σ 1311.
ἀντεπεῖν ὑπέρ τινος, Θ 545.
ἀντεπῴδειν, Α 654.
ἀντεπαλέσσειν, Α 527.
ἀντεπεύχεσθαι, Β 1042.
ἀντιμαγῆναι, Α 230.
ἀντιμαστὴς, Ι 733.
ἀντιρρεῖν, Ει. 249. Ν 1079. Α 702.
ἀντιφωνεῖν, Π 1029.
ἀντίχεσθαί τινος, Α 1121. τῶν θυρῶν, Α 161. τῶν παστρίων χρημάτων, Ο 1658.
ἀντιβαίνειν, Β 202.
ἀντιβάλλειν, Ι 767.
ἀντιβολῶ, Π 103. 444. Ν 110. Ι 109.
ἀντιγραφὴ, Ν 472.
ἀντιδιδάσκειν, Σ 1410.
ἀντιδίδωμι, Θ 1231.
ἀντιδικεῖν, Ν 776.
Ἀντίθεος, nom. propr. Θ 898.
ἀντικνήμιον, Π 784. Β 126. Ι 907. Α 219.
ἄντικρυς, prorsus, omnino, Π 134. 328. 384. Ο 962. Θ 442. καικὰ ἄντικρυς ἰμοὶ πίκασθαι, Ει. 339.
ἀντιλαντίζειν, Ει. 613.
ἀντιλαμβάνεσθαι, Ει. 485. τοῦ θρόνου, Β 777. 787. τῆς φλογὸς, Θ 242.
ἀντιλέγειν Α 806. Β 878. Ι 980.
Ἀντιλέων, Ι 1044.
ἀντιλογικὸς, Ν 1173.
Ἀντίλοχος, Ει. 392.
ἀντιμανθάνειν, Σ 1453.
Ἀντίμαχος, nom. propr. Ν 1022. Α 1150.
ἀντιμισθοστάναι, Θ 362.
ἀντιμισεῖν, Λ 818.
ἀντίμισος, Θ 17.
ἀντίον, τὸ, Θ 822.
ἀντίπαλος, Β 365. 1027. Ει. 759.
ἀντισωσῆν, Α 528.
ἀντισωσῆν, Ει. 492.
ἀντισπασμὸς, Α 967.
ἀντίστιχος, Β 816.
ἀντιστῆναι, Ι 353.
ἀντισιμωχεῖσθαι, Ει. 134. 626.
ἀντιστόφειν, Ν 1424.
ἀντιφερίζειν, Ι 813. 818.
Ἀντιφῶν, nom. propr. Σ 1270. 1301.
ἀντιχειροτονεῖν, Ει. 423.
ἀντιψάλλειν, Ο 218.
ἀντλία, Ι 434. Ει. 17. 18.

ἀντομαι, Θ 977. 1155. ubi e vett. editt. legendum ἀντόμεθ', pro quo male irrepsit αἰτεόμεθ'.
ἀντομάζειν, Θ 55.
ἀντρῶδὴς, Θ 1059.
ἀντυμασία, Σ 544. 1041.
ἀνύειν, Β 649. participium ἀνύσας cum imperativo junctum, valet *cito, celeriter*, Π 229. 349. 648. 974. Ν 181. 506. 1253. Ι 71. 119. Α 570. Σ 202. 398. 847. 1159. ἄνυε, ἄνυσον, cum participio itidem redditur per *cito, celeriter*, Π 413. Ο 241. Σ 1168.
ἀνύεσθαί τι, *consequi aliquid*, Π 196.
ἀνυτίθυνος, Σ 587.
ἀνυτίθυνος, Ν 103. 363.
ἀνύτω, Attice pro ἀνύω, Π 607.
ἄνω καὶ κάτω, Ι 866. Α 21. Α 709. ubi excudi debuit: ποιεῖ μ' ἄθυμον ποιεῖ-σαντῶν τ' ἄνω κάτω.
ἀνωΐσμασιν ὁρμὴ, Ο 1715.
ἀνώνυμος πατρὶς, *ingloria patria*, Θ 859.
ἀνώνυμον ὄνομα, *obscurum nomen*, Α 854.
ἀξία, ας, ἡ. εἰ τῆς ἀξίας ἐνέγκαιμι, *si pro merito tractarer is*, Ο 1223.
ἄξιος πίνλου, Ι 566.
ἄξιος. τί σοι ζῆν ἄξιον; Ν 1074. ζῆν οὐκ ἄξιον ἀνῆν, εἰ μὴ—Ο 548. ἄξιόν ἐστι, *convenit, par est*, Ι 616. ἄξιον Ἑλλάδι, Α 8. τῇ πίλει, Α 205. πασιν ἴσον ἄξιον, Ο 797. ἄξιός εἰμι πλησγὰς λαβεῖν, Ευ. 324. ἄξιος, de re vilis pretii, Ι 645. 672. Σ 491.
ἀξιοῦν, Ι 182. 342. 576.
ἀξιόχρεως, Ευ. 1065.
ἀξύνετος, Ο 457.
ἄαῖος, Ευ. 836, 837.
ἀπαγγίλλειν, Β 1028.
ἄπαγε τὸν ἵππον, Ν 32. σεαυτὸν ἐπαινεῖν, Β 853. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, Ι 1151. ἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀφρύος, Ευ. 1053.
ἀπαγορεύειν, Α 169.
ἀπάγχειν, *cruciare, aegritudine adficere*, Ξ 686. *suffocare*, Ν 1385. Ευ. 796. ἀπάγχεσθαι, *suspendere se*, Ν 780. *suffocari taedio, vel dolore*, Ν 988.
ἀπαθρώζειν, Ο 1502.
ἀπαίλη, Ν 1150.
ἀπαίλημα, Ν 729.
ἀπαίρω, ἀπίεχομαι, Α 539. Ευ. 818.
ἀπαλλάττειν τινά τινος, *facere, ut aliquis ab aliquo abscedat*, Ευ. 1046. ἀπαλλάττειν τινα πόνου, Ευ. 920. τῆς ὀφθαλμίας, Π 115. φαλλάξιον ἐν πα-λαῖς τὸ μετέχειν, Ευ. 568. ἀπαλλάττεσθαι, *abire, discedere*, Σ 484. Π 66. Ν 1194. ἀζήμιον ἀπαλλάττεσθαι, *impune abire*, Π 271. ἀπαλλάττεσθαι πραγμάτων, Ευ. 293. πασῶν, Ευ. 303. Α 201. δυσπίλου βίου, Π 263. πο-νηρῶν τρόπων, Σ 504. ἀπαλλαγέν-τες σκαμμάτων, *missa facientes*, Π 316.
ἀπαλὸν μηρίον, Ευ. 902. ἀπαλὸς, Θ 192.
ἀπαμύνειν τὰς μύτας, Σ 597.
ἀπαυθαμάζειν, Β 506.
ἀπαυθῶν, Ευ. 1121.
ἀπανεῖν εἰς τόπον, Α 13.
ἀπαξάπαντες, Π 111. 206. Θ 515. 550.
ἅπαξ, Ο 183. 342. Σ 1129. Α 307.
ἀπαράτιλτος, Α 279.
ἀπάργματα, Ευ. 1056.
ἀπάρη, Π 388.
ἀπαρρεῖον, Ι 921.
ἀπαρχὰς θέειν Β 1241.
ἀπάρχεσθαι, Α 244. Ευ. 1056.
ἀπασνίαν ἄγειν, *jejunare*, Ν 621.
Ἀπατούρια, Θ 558. Α 146.
ἀπαυδᾶν, Β 369. Ι 1072.
ἀπαύεσθαι, Ο 26. ἀπαύεσθαι, Β 984.
ἀπαυλίν, Π 88.
ἄπαυμι, *abibo*, Π 70. ἄπαυμεν, *abibimus*, Σ 255.
ἀπαυστῆν, Ευ. 306. Α 778.
ἀπαφορλιχὰς, Θ 119.
ἀπείπεσθαι, Α 869.
ἀπειλάω, pro ἀπειλαίνω. Inde ἀπείλουν, Α 1001.
ἀπειλῶσι, futurum Att. pro ἀπειλήσουσι, Ευ. 688. vide not. ad Β 202. 298.
ἀπειρεσιλόμενος, Α 374.
ἀπείρονος, Ν 3. 393.
ἀπειρεγάζομαι, Ο 1154.
ἀπειρεῖν, *animum despondere*, Α 165.
ἀπειρελάλητος, Β 839.
ἀπειρεμερίμνος, Ν 136.
ἀπείρμεν, *abire*. ἄπειρμι, *in malam rem*, Ευ. 1294. Ν 783. Ευ. 169.
ἀπειρεθρεῖν, Ν 1216.
ἀπίεχεσθαι, Ο 893. 948. Α 689. 691.

ἀπούχεσθαι, Θ 714.
ἀπίχειν τὴν χῖνα ἀπὸ πάσσης, Ες. 162.
ἀπίχεσθαι, abstinere, Λ 146.
ἀπιχθάνεσθαι, Π 910.
ἀπίχθεσθαί τινι, Α 699.
ἀπψαλμίνος, Α 1136. Α 161. Ες. 903.
ἀπωθῶν, percolare, Β 943.
ἀπηλιαστὴς, Ο 110.
ἀπηνὴς, Ν 974.
ἀπίεσθαι, abire, Σ 458.
ἀπιστῶν, Β 1447.
ἀπιστία, Α 770.
ἄπιστος, Β 1443, 1444.
ἀπλαγὶς, Ανσγ. 11.
ἁπλοῦ τρόπου, Π 1158. ἁπλῷ λόγῳ, Α 1152.
ἁπλῆς, Α 873. Σ 538.
ἅπλουτος ἔρχυις, Ες. 758. Σ 1035.
ἀποβάλλειν τὴν οὐσίαν, Ες. 811.
ἀποβιάζειν, Σ 1163.
ἀποβλίσκειν εἰς τὸν ἀγρὸν, Α 32.
ἀποβλίσκεσθαι, Ες. 726.
ἀποβλίσκειν, Ο 498.
ἀποβολιμαῖος τῶν ὄπλων, Ες. 678.
ἀποβύεσθαι καρπὸν, Ο 1066.
ἀποδαίειν, verberibus cædere, Σ 1286. ubi mendose ἀποδυρίμην. Vide in δαίειν.
ἀποδαπρεῖν, Σ 983.
ἀποδείνυμι, reddo, efficio, Π 210. μοχθηροτάτους ἀποδείξαι, Β 1011.
ἀποδίειν, Λ 739, 740. 953.
ἀποδημῶν, Β 48. Ν 371. νοὸς παρὸν ἀποδημεῖ, Ι 1120.
ἀποδιδόναι, reddere, Β 270. Θ 748. Ν 1246.
ἀποδίδεσθαι, vendere, Β 1235. Α 817. 830. Ι 394. Σ 169. 172. Ες. 1205. 1237. 1259. Ο 17.
ἀποδιδράσκειν, aufugere, Α 719. Θ 711. Β 468. Σ 1310.
ἀποδιώκειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας, Ν 1296.
ἀποδύειν, Ο 712. Ες. 668. 670.
ἀποδύεσθαι, Π 930. Β 715. ἀποδύεσθαι τὰς ἐμβάδας, Σ 1158. vestes exuere, Β 641. ἀπύδυθι, exue, Θ 214. 731.
ἀποδυόμενον. ἀποδυπῆσθον, Ι 284.
ἀποθράσσειν, Α 158.
ἀποθραύεσθαι τῆς ἰσχιάσιος, Ν 997.
ἀποιμώζω, Ες. 392.
ἀποίχομαι, Β 83.
ἀποκαθαίρειν, Ες. 1218.
ἀποκαλεῖν promulgare, Ο 1263.
ἀποκαίρεσθαι, Ν 836.
ἀποκινδυνεύειν, Β 1108.
ἀπόκνος, Ι 20. Δραμ. 3.
ἀποκλάεσθαι πενίαν, Σ 564.
ἀποκλείειν τινα ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν, Σ 601. τὴν πύλην μοχλοῖς, Α 487. ἀποκλίεσθαι τῶν πυλῶν, Α 423. ἀποκλείειν τινὰ, excludere, Σ 775. ἀποκλείειν τὰς θύρας, Σ 334. sed suspecta est lectio.
ἀποκλύζειν ὄνυχα, Β 1340.
ἀποκναίειν, Σ 681. Ες. 1087.
ἀπόκνημα, Ες. 791.
ἀποκοιμᾶσθαι, Σ 213.
ἀποκόπτειν, Ν 1125.
ἀποκρινοῦμαι, Ν 1245. ἀπόκρινον, imp. Π 902. Ν 345. Β 1008. ἀποκρίνεσθαι εἰδὼ γρὺ, Π 17.
ἀποκρούεσθαι. Particip. ἀποκεκρουσμένος, Α 459.
ἀποκρύψας μηδὲν, Π 343.
ἀποκύπτειν, Λ 1003.
ἀπολάκτιζω, Ν 811.
ἀπολαύειν, Ο 1358. ἀγαθόν τινος, Ες. 426. Θ 1008. Π 236. Ν 1231.
ἀπολείπειν, Β 83.
ἀπολίπεσθαι τοῦ εὐσέβειν, Ι 525.
ἀπολίπειν, Ο 673.
ἀπολιβάζειν, Ο 1467.
ἀπολογαίνειν, Α 968.
ἀπολοιδορεῖσθαί τινος, delabor, Λ 678.
ἀπολιτεργεῖν, Ν 1253.
ἀπόλλυμι. ἀπόλλυε τὸ 'φθαλμὸ, Α 1027. ἀπολλυμένου ἅπαντα, Π 857. futur. ἀπολῶ, Π 65. 68. ἀπολοῦμαι, Ν 792. πάντα' ἀπολοίμην, Β 579. Α 151. 476. ἀπολούμενοι παπᾶς, Α 865. πάντα' ἀπολούμενος, Α 924. παπᾶς ἀπολούμενος. Α 952. παπᾶς ἀπόλοιο, Ο 85.
Ἀπόλλων, Π 81. Β 659. Ο 516. ἀποτρέπαιος, Π 359. 854. Σ 161. Λύκιος, Ι 1240. ἰατρὸς, Ο 584. χρυσολύρας, Θ 315. ἰὴ λύρης, Θ 969. μαντεῖος, Ο 722. ἰκάρυος, Θ 972. φορμικτὴς, Β 232. ὁ Ἀμύκλαιος σιὸς, Λ 1299.
ἀπολογεῖσθαι, Σ 778. 816.

ἀπελᾶν, Attice pro ἀπελάσαι. Inde ἀπέλου, Σ 118.

ἀπολύειν, *absolvere*, Σ 988. 992. 1000.

ἀπομαγδαλία, I 414.

ἀπομάττεσθαι Ἀχιλλείων, I 819. ἀπομαξάμην φρὴν, B 1040.

ἀπομερμηρίσαι, Σ 5.

ἀπὸ σμικρᾶς ἱστάσης, *modico cuncta*, I 536. ἀπὸ σμικροῦ, idem, Π 377. ἀπὸ μικρῶν Ἐπιστημονίων, I 788.

ἀπημόνους τοὺς θεούς, I 464. N 1232. ἀπρομάχους, A 903.

ἀπαμείξασθαι, A 695. 706. ἀπαμειχθὲς τὴν ἐρεχθὴ, Σ 560.

ἀπαμύνεσθαι, I 910.

ἀπονίζειν, Σ 608.

ἀπονίπτεσθαι, Σ 1217. O 1163.

ἀπίσσειον Ἰαχίῃ, A 616.

ἀπουσχίζειν, I 709.

ἀπαξορεῖν, Θ 215. 1043.

ἀπόπατείν, Π 1184. Ex. 354. ἱμονὰν ἀπόπατείν, Ex. 351. ἀπόπατείον, Ex. 326.

ἀπύστατος, A 81.

ἀπουτιμᾶσθαι τῆς γυάμης, N 477. ἀπουτιμᾶσθαί τινος, B 648.

ἀπουτλαπᾶν, O 1156.

ἀπουτίμημαι τινὰ, Π 12. N 1244.

ἀπουτιδεῖν, Π 699. B 10. Σ 394. I 639.

ἀπούτυσμαι, O 1369.

ἀπουτήγνυμι, B 126.

ἀπουλεῖν, ἀπέρχεσθαι, *de pedestri itinere*, B 1480. Γήρᾳ, 12.

ἀπύλησεν τὰς γυάθους, Σ 948.

ἀπουλίσασθαι, A 218.

ἀπουτίγιον, Σ 1069. 1134. I 893. N 1389. 1504.

ἀπουσπεῖν, Θ 245.

ἀπουτρίσασθαι, B 1227.

ἀπουτίσθαι, ἀπουτύσασθαι, O 90. Ex. 1121. *ubi legendum* ἀπίστασθαι.

ἀπουτύειν τι, Ex. 528.

ἀπίστουσος δρόμος, I 1285.

ἀπουσσαρίζειν, I 697.

ἀπουσσίζειν, A 205.

ἄπυρος, Ex. 664. ἄπυρον τινος, Π 531.

ἀπυρία, B 1465. σοφὸν ἀνδρὸς, B 806.

ἄπυρος, N 629. τὸ ἄπυρον, N 706. ἄπυρα πράγματα, Σ 1474.

ἀπύλλυσιν, I 648. ἀπολέσθαι, B 362. I 382.

ἀπαλλὰξ Ἐρινύων, A 812.

ἀπουσβεσθὲν τὸν λύχνον, Π 668.

ἀπουσβεσθαι λύσσης, B 346. τὸ γῆρας, A 670.

ἀπουσιμώσασθαι, B 703. 833.

ἀπουσκλᾶσαι, Σ 160.

ἀπουσβεῖν, O 1032. 1258. Σ 480. τὸν ῥάπτορας, I 60. ἀπουσβῆσαι τὸν γλίσ, B 45.

ἀπουσᾶν ἀπὸ τοῦ φρουῖ, B 962.

ἀπουσωδεῖν, O 8.

ἀπουσατεῖν φίλων, O 312.

ἀπουσίλλιον Σαμάσιον, A 1684.

ἀπουσιρεῖν, Π 373. N 487. 1072. 1365. ἀπουσιρεῖν τὰ χρήματα, N 1464. ἀπὸ τινὸς, O 1605.

ἀπουσιρουτικὴ τοῦς, N 728. 747.

ἀπουσιρουτικὴ γυάμη, N 730.

ἀπουσλιγγίζεσθαι, I 580.

ἀπουστρίφεσθαί τινα, Ex. 683.

ἀπουστρίφω, A 455. I 265. Ex. 279.

ἀπουσυπάζειν, I 259.

ἀπουφάσκειν, A 327.

ἀπουσχίζειν τινὰ τοῦ λόγου, N 1406.

ἀπουτυχίζειν, O 1576.

ἀπουτίμειν, I 1220.

ἀπούτημαι, I 1219.

ἀπούτιλλειν, A 578. Ex. 724.

ἀπτεύειν, Π 1059. ἀργύριον, Σ 1255. 1424. ἄπτου χαῖ, Ex. 45.

ἀπτεύεσθαι, *ulcisci, punire*, Θ 685.

ἀπτερίζειν, Θ 1203. 1214. N 1005.

ἀπτέρωτον πῦρ, Ex. 792.

ἀπτεράγην, B 867.

ἀπτοφαγεῖν τὰ πάλλαια, I 497.

ἀπτοφαίνειν, B 845. *argumentis demonstrare*, Π 466. 547. A 514. ἀπτοφαίνεσθαι, N 368.

ἀπὸρμι, A 1054. ἀπόρμ' ἢ πέρασας, Ex. 1221.

ἀπτοφύγων δίκαν, N 167. 1151. Σ 379.

ἀπίφυξις, Σ 538. 562. 645. ἀπίφυξιν δίκας, N 874.

ἀπουχαλᾶν τὸν φρουῖδα, N 762.

ἀπουχυρουνεῖν, Ex. 667.

ἀπουχυρόσθαι, Ex. 1013.

ἀπουχεῖν, *sufficere*, Π 484. ἀπέχει, O 1603.

ἀσπαχηεῖν, Α 456. Ex. 890.
ἀσπάφῃ τινα, Α 1025.
ἀσπάφᾶσθαι, Π 817. Β 490. Ι 572. Ex. 1231. πρὸς τὴν ἀσφαλήν τινος, Ι 910.
ἀσπιλοῦν τὸν χεῖρα, Θ 538. ἀσπιλοῦσθαι τῷ λόχνῃ, Α 827.
ἀσπιλία, Α 592.
ἄσπουσαι, Σ 235. ἄσπαυαι, Χ 309.
ἀστραγαλόπτη, Ν 1007.
ἀστράγαλον, Ι 263. ἀστράγαλοι τάττειν, Ο 44.
ἀστροδίκτους, Α 352.
ἄστυσθαι φρενῶν, Ι 1237. ἴφγον, Ex. 581.
ἄστυσθαι, accendi. Inde ἠμείνες, Π 301.
ἀστυῶσα, Ο 687.
ἀστύλωτον τόξα, Β 838.
ἀσύδω, latro, Ι 1023.
ἀσωθῶν. ἀσωσάμεθα, Σ 1085.
ἀσωθῶσθαι δόμον, Α 450.
ἄσωθεν, Π 674.
ἀσώλεσα εἰς τὸ δίον, Ν 859.
ἀσωσίμι, Ν 771.
ἄς, poëtica particula in senariis locum non habet, Θ 248.
ἆρα, particula interrogandi, Θ 1. 8. 260. 263. et passim in omnibus fabulis.
ἄρα, igitur, Θ 166. Σ 664. Hoc sensu occurrit etiam ἆρα, Σ 339. Ο 91. et passim.
ἀρά γε αι, num? Π 546 641.
ἀρᾶσθαι, Θ 350.
ἀράσσειν τὴν δύρην, Ex. 977.
ἀργαλίης, Ν 451. ἀργαλίον πρᾶγμα, Π 1. ἀργαλίης λύσιν, Θ 788. ἀργαλίας ἄγειν νύκτας, Α 764 ἀργαλιώσασθαι, Ι 978. ἀργαλίον (ἐστῖν), difficile dictu, Σ 1279.
Ἀργεῖος, Ex. 201. Ἀργεῖοι, Ex. 475. Ι 466.
ἀργίλοφος, Σ 672.
ἀργὸς πιφαυὸς, Ο 1747.
ἀργὸς, ἡ, ὁ, Ν 53. Ex. 880. Β. 1498.
Ἄργος, urbs, Π 601. Ι 813. Β 1208.
Ἀργὼ, navis. Ἀργοῦς σκάφος, Β 1382.
ἀργυρείδιον, Τριφαλ. 4.
ἀργύριον, Π 154. 156. 158. Ν 756. 1249. τἀργύριον, Ο 600.
ἀργυρολόγος ναῦς, Ι 1071.
ἄρδιν νεῦν δίνῳ, Ι 96.
ἄρδην, Θ 274.

ἀρέσκειν, cum accusativo personæ, Π 353.
ἀρήγειν, opitulari, Θ 696. Π 476.
Ἄρης. δῶμα Ἄρεως, μιαντὸν, Β 1021. Ἄρεως νυκτὸς, Ο 835. ubi vide not. βλίσειν Ἄρη, Π 328.
Ἀρίγνωτος, nom. propr. Ι 1278.
ἀριζήλωτος, Ι 1329.
ἀριθμῶν, Ι 570. ubi vulgata lectio optima est.
ἀριθμὸς, pro homine nullius pretii, Ν 1203.
Ἀριστίδης, Ι 1325.
Ἀριστογείτων, Δ 633.
ἀριστοκρατεῖσθαι, Ο 125.
Ἀριστομάχη, Θ 806.
ἄρισον, prandium, prima longa et in derivatis, Ν 416. ἀριστῶν, Ι 815. ἀριστίζειν, prandium dare, prandio excipere, Ο 659. Ι 538.
ἄριστος ψυχὴν, Ν 1048.
Ἀρίστυλλος, nom. propr. Π 314. Ex. 647.
Ἀρμόδιος, Ex. 129. Σ 1280. Ι 1281. Ex. 883.
Ἁρμαδία, Ι 796. 801.
ἅρπαξ Βραυρωνίας, Δ 645.
ἅρπυς, retia, Δ 790.
ἅρπα, Β 1403. Ex. 901. ἅρπα ἱλαύνειν, Ν 69.
ἁρπάμαξα, Δ 70.
ἁρπαυλία, Ex. 415.
Ἁρπίδιος, Σ 1225. Ι 786. Δ 980. 1093. Ex. 682.
ἁρπίζειν ἁμάξῃ μὲν τὸ πρᾶγμα, Σ 872. τὰ ὑποδήματα, Θ 263.
ἁρπυίαν ὑποτίνεσθαι, Ν 968. ἁρπυίας διαχάσκουσας, Ι 533.
ἁρπύσσεσθαι τὴν λόφαν, Ι 989.
ἁρπυῖαι, Ν 730.
ἁρπυῖσθαι, Π 893.
ἄρσενος, Β 1034.
ἀρσενοκοῖτις δίδι, Β 840.
ἄρσενα πάσσειν, Β 1533.
ἀρτάζω, Ι 802. 1202. ἀρτάσομαι, Ex. 866.
ἀρταλίως, Δ 331.
ἄρτεξ, Ι 137. τῶν ἠμερῶν, Ν 351.
Ἄρτεμις, Ex. 811.
ἀρτήματος ἴχμα, Δ 182.

ἄβρον, N 659. 682. ἄβρον παιδίον, Ex. 594.

ἀβροφορεῖν, A 642.

ἄβυσσος, ἡ, O 1309.

ἄγε. ἀγὲ φωνὴ, Σ 572. ἄγε μίλαιναν, B 847.

ἄγεσθ' βοὴ, Θ 125.

Ἄγεσμος, Dor. A 1262. Ἀγεσμίσιον, A 1251. pro Ἄγεσμις et Ἀγεσμίσιον.

Ἄγεσμις, B 1274. 1359. ἀμαλαυλὶς, O 871. Κελαινὶς, 872. ἀγχεστίρα. ἀσυρολεχής. σεξφίρεος, Θ 970. Ταυροσθόλος, Δ 447. συρσανίνος, Lacon. pro Σαρσανίνος, A 1262. ψολιόνομος, Σφεροφόνος, Θ 320. νυναγὲς, A 1272.

Ἀγεσιμισία, nom. propr. A 675.

Ἀγεσίμων, nom. propr. A 850.

ἄγει, A 71. Ex. 40. 552. O 922. Et. 670. 679. ἀγείως, modo, B 433. N 1149. A 1170. Σ 11. 13. 744. 836. O 81. jam nunc, N 726.

ἀγειάζειν, Π 816.

ἀγεσιώλιος, B 112.

ἀγεστῶλις, B 858. Σ 238.

ἀγέβαλλος, I 1094.

ἀγέσιτχος, Σ 855.

ἀγέναια, Fragm. 77.

ἀγέσω, N 272.

ἀγεχαΐνὰ φρονεῖν, N 821.

ἀγεχαῖον, τὸ, sors, N 1156.

ἀγεχαῖος, μωρὸς, stultus, N 984. 1357. 1469. Π 323.

Ἀγεχίδημος, nom. propr. B 417. 588.

Ἄγεχιν. Ζεὺς ἄγεχι τῶν Ϛιῶν, Π 130. ἀμίρα ἄγεχουσα πολλῶν ἀγαθῶν, Ex. 435.

ἀγεχίλας, I 164.

Ἀγεχίνομος, nom. propr. B 1507.

Ἀγεχιστόλεμος, nom. propr. I 794.

ἀγεχὴ νία, Σ 885. ἀγεχὴν ἄγεχιν, Σ 557. 619. ἀνὲ' ἄλλης ἀγεχῆς ἰσνι, Ex. 587.

ἀγεχίδιον, O 1111.

ἀγεχιτεκτονεῖν, Δαιδαλ. 6.

ἄγεχομαι, incipio, Θ 174. Et. 66.

Ἄγεχων, summus magistratus Athenis, Σ 304. 1108. 1441.

ἀγωγὴ, B 1265. 1277.

ἀγώμενα, pro ἀγωγιάσμενα, Et. 1158. ubi metri ratio ἀγώμενα non admittit.

ἀγωγαῖοι μόες, A 762. pro ἀγωγαῖοι, Dor.

ἀγωλαμίνος, B 204.

Ἀγώνα, Lacon. pro Ἀγῶνα, A 1300. Ἀγῶνας, pro Ἀγῶνας, A 980. Ἀγωνᾶον, A 170. 1244. 1250.

Ἀδδεστος βοὴ, Et. 1287.

ἄδδολος, Θ 245.

ἀδιδεῖν, Θ 367.

ἀδιλγῶς, immodice, supra modum, Π 560.

ἀδϑιὸς, Π 258.

Ἄδιὸς, ἰ. e. lyra, vel cithara, Θ 120.

ἀδιαλαδώνης, N 170.

ἀδιάντης, N 633.

ἀδιαμβάμενος, I 292.

ἀδιεῖν μολὼν ὑγιὴς, Π 50. τὸν ἰατχέρεω τρέπον, Π 47. λαλιὸν, N 931.

ἄδιστος, Ex. 258.

ἀδιστινὸν νόσημα, A 1085.

ἀδιεῖσιν, Ex. 306.

Ἀδιλήσιος, Π 411. 621. 636. 640. Σ 123.

ἀδιὸς, A 549. 1230. Θ 733. ἀδιὸν δαίρειν, N 442. ἀδιὸς Κτησίφωντος, A 1002.

ἀδιωλιάζω, Π 1129.

ἄδιωμα, A 92. B 364.

Ἀδιώνδας, nom. propr. Σ 1191. 1383.

ἀδμαντοπάμονος, N 333.

ἄδμιος, Et. 583. 600. 1286.

ἄδομαι, futurum verbi ᾄδω. Activa forma ᾄσω non utitur Comicus. Σ 1228. A 980. Et. 1267.

ἀδυάζομαι, Π 324. 752. 1042. N 1145. Σ 607. O 1377.

Ἀδωσία, nom. propr. A 527.

ἀδωδαιοβλὴς, Σ 592.

ἀδωὶς, Π 450. N 989. B 928. I 846. A 58. 539.

ἀδωὶς ἰμφαλίσσα, Et. 1274. ἀδωΐδα ἀποβάλλειν, Σ 19. 23.

ἄδων, I 1306.

ἀδυάϑμενος, O 169.

ἀδυῖον, Π 1150. B 5. 901. N 204. 1064.

ἀδυπαικὲ, Ex. 464.

ἀδυιρυτὰ, O 1746. 1748.

ἀδυὴ, Θ 541.

ἀδυὴς διατρίχων, Et. 838.

ἀδυὴς, O 32. 34. A 638. A 508.

ἀδυφάγαλος, Σ 295.

ἀντρωτὰ, N 583. βλίσιν ἀντρωτὰς, A 556.
ἀντρωτηφορεῖν, Ex. 722.
ἀντρώτιν, Σ 625. A 531.
ἀντρωτία, I 443. Ex. 526.
ἀντρώτινος, Σ 1117.
ἀντροτομεῖν, N 194.
ἀντροτομίᾳ, N 201.
ἄντυ, ἄντυος, A 33. N 47.
ἀντύτατος, N 1367.
Ἀσφάλιος, Neptuni epithet. A 682.
ἀτατοῖ, ἀτατοῖ, exclamatio dolentis, Θ 223.
ἀτατατοῖ, Θ 1005.
ἀτασθάτα, A 217.
Ἀτηγενὲς δαίμον, Θ 1047.
ἀτέμωρος, O 170.
ἀτενὴς, Σ 730.
ἀτιτάλων, Σ 730. A 181.
ἄτιος, Attice ἄϊτιος, Σ 138. 841. Doribus est simpliciter ἴτιος, A 813.
ἀτιχνῶς, media semper brevi, Π 109. 362. N. 408. 425. 1174. B 106. O 605. 820.
ἀτηρέτατον κακὸν, Σ 1299.
ἄτιμος, B 692. O 766. ἄτιμον ἔργον, O 166.
ἀτιμοῦν, Ex. 743.
ἀτοσία, B 1372. A 349.
ἄτοστος πόθος, ingens desiderium, Ex. 956.
ἄτρακτος, A 568. 571. λίνου μαστὸς, B 1347.
ἀτραπὸ μύρμηκος, Θ 100.
ἀτραπὸς, N 76. O 22. B 123.
ἀτρέμα, ἀτρέμας ἴχειν, Θ 230. B 339. N 261. 743. O 1200. 1244. 1572.
Ἀτρεὺς, B 1269.
ἀτρύγετος ἅλς, Σ 1521. λίμνη, O 1338.
ἄτυτα et ἄτυτα sæpe confusa, B 173. 925.
ἀτυταγῆς, O 249. 297. 761. Σ 257. A 875.
ἀτυταλατατὰ, vox lætantis, A 1198.
ἀτυτατατατὰ, vox dolentis, A 1190.
Ἀτυτὴ, Attica regio, O 1704.
Ἀτυτὴ adjective, i. e. βραδύπουτα, A 56.
Ἀτυτίων, Ex. 214. Ἀτυτιατὴς, Ex 215. diminutiva ab Ἀτυτὸς.
ἀτυχῶν, N 427.
ἄτυτα, N 1299. Σ 120. I 485.
αὖ, αὖ, vox canum, Σ 903.
αὖ, contra, A 903. item, I 207. rursus, Θ 703. αὖθις αὖ, Θ 552. 862. B 304. 1077. 1234. A 854. O 59. 789. 792. 796. αὖθις αὖτι, O 1326. αὖ πάλιν, O 434. αὖ πάλιν αὖθις, N 975.
Αὐλιον λίθος, B 194.
αὐγὴ. ὀτ' αὐγὰς, Θ 500.
αὐθαδία, Θ 704.
αὐθαδικὸς, A 1116.
αὐθαδόστομος, B 837.
αὐθαδῶς, B 220.
αὐθάμεον, Θ 813. A 114. A 522.
αὖλαξ, Θ 782. αὖλακος αὖλακα τίπτειν, O 1400.
αὐλεία θύρη, janua vestibuli, Ex. 982.
αὐλὴ, Σ 131.
αὐλήματα Καρικὰ, B 1302.
αὐλητὴς, A 862.
αὐλητῆς, B 513. Σ 1219. A 551.
αὐλίον, τὸ, A 721.
αὐλὸς, A 752. αὐλῶν πνοὴ, B 154. 313.
αὐλὼν, ῶνος, O 243.
αὐξάνεσθαι. πίξανόμην ἀνοίων, Σ 638.
αὖος, senio confectus, A 385.
αὖρα μινάτρεσσα, Ex. 945.
ἀῦτὴν, A 717.
αὐτίκα, exempli gratia; ac primo quidem; atque ut inde ordiar, Θ 151. O 166. 378. 574. 1000. Π 130. αὐτίκα δὲ μάλα, Π 942.
αὐτοδὰξ ἐργασμένος, A 687. ὁ αὐτοδὰξ τρόπος, Ex. 607.
αὐτόθι, I 119. αὐτόθεν, I 330.
αὐτόκασμος λοφιὰ, B 822.
αὐτοὶ ἰσμὲν, soli sumus, A 504. Θ 472.
αὐτοκράτως, Ex. 359. αὐτοκράτορες πρέσβεις, A 1010. O 1595.
αὐτόματος, Π 1190. Σ 1282. αὐτόματον ἐγκαθὲ, A 978.
Αὐτομέδης, nom. propr. Σ 1275.
αὐτομολῶν, Π 1150. I 26. Ex. 451.
αὐτόπτερμος, B 902.
αὐτὸς, ipse; καθ' ἑαυτὸν, N 219. αὐτότατος, ipsissimus; Π 83.
αὐτοῦτι, illuc, A 873.
αὐτοῦ, adverb. hic, illic, B 626. O 663. 1200. Ex. 89. 1269.
αὐτόφωρον. ἐπ' αὐτοφώρῳ τιλημμένος, Π 455.
αὐτόχειρ, Δ 269. O 1135.

αὐτόχθονες, A 1082. Σ 1076.

αὐτόχρημα, I 78.

αὐχὴν, A 681. *αὐχένα παρασχεῖν*, A 492. *φιμοῖν ξύλῳ*, N 592.

αὐχμεῖν, Π 84. N 442. 920.

ἀφαμαρτεῖν, B 518. 657. 941. Δ 36. 1208. Ep. 561. Π 22.

ἀφαμαρτεῖσθαι, Θ 844. 935. B 526. 586. 600. *ἀφαμάρτῃ τὸν τέφανον*, N 625.

ἀφάλλεσθαι, N 147.

ἀφανὴς πλοῦτος, Ep. 602.

ἀφανίζω, Π 741. N 759. *ἀφανίζειν Μούσας*, N 972.

ἀφαρπάξειν, I 1068.

ἀφασία, Θ 904.

ἄφατος, Δ 198. 1148. O 422.

ἀφαυαίνω. *ἀφαυανθέντα δίψῃ*, Ep. 146.

ἀφαύρη, I 394. *ἀφαύρη φρενίλεως*. Ep. 1144.

ἀφαυσία, Attice pro *ἀφαυσίη*, Δ 132.

ἀφειλὴς ψεῦδος, I 527.

ἀφείλετο, O 503.

ἀφελάων, Δ 1120.

ἀφείη, Θ 216. 236. 590. *τὴν ὑπερθυμοῦσαν τρίχα*, Ep. 13.

ἀφίψιον, I 1321. 1336.

ἄφθιτον γένος μακάρων, O 702.

ἄφθιτα μήδεσθαι, O 689.

ἄφθονα πάντα παρείχεν, Ep. 690.

ἀφίημι, *omitto*, *relinquo*, Δ 157. *omitto*, Ep. 745. *remitto debitum*, *condono*, N 1139. 1426.

ἀφῖκται, Π 265.

ἀφιστάναι, *ad defectionem impellere*, I 238.

ἀφοβοσυλλαγχνος, B 496.

ἄφοβος φρὴν, O 1376.

ἄφραδος, Ep. 1059.

ἀφραδέεσθαι, N 607.

ἀφραδίη, Ep. 1064.

ἄφραστος, *incautus*, Θ 581.

ἀφρήτωρ, Ep. 1097.

'Αφροδίτη, Δ 792. 794. Δ 208. *Κυπρογένεια*, Λ 551. *Παφίη*, Δ 556. *Κυθήρων καὶ Πάφου μεδέουσα*, Δ 833. *'Αφροδίτης τρόπους*, Ep. 8. *εἰδὴν ἰκτῖν σοι τῆς 'Αφροδίτης*, B 1045.

ἀφρὸς, Δ 1257.

ἀφρὸς, I 645. 649. 666. 672. Σ 496. *Φαληρικοί*, O 76, 77. Δ 901, 902. *ἀφρὸν τιμὴν ποιεῖσθαι*, Δ 640.

ἀφύη, Tagen. 1.

ἄφυκτος, N 1047. *ἄφυκτος λόγος*, I 757.

ἄφωνος, N 1320.

'Αχαιὰ, *Ceres*, Δ 709.

ἀχάλκευτον σίδηρον, B 838.

ἀχάνη, Δ 108, 109.

ἄχαρις βίος, O 156.

ἀχέρσιος, Σ 451.

'Αχαρνίδης, Δ 322.

'Αχαρνικὸς, Δ 180. 329. 'Αχαρνικὴ, Θ 563.

'Αχιρόντιος ναύκληρος, B 471.

ἀχίνης, *cicada*, O 1095. Ep. 1159.

ἀχνυὶη, *ἀνορία*, Αμφ. 13.

ἄχθεσθαι, Π 234. 899. B 1481. N 865. Δ 62. 1100. Ep. 174. *ἀχθεσθεῖσα ὀλίγῃ νυκτί*, Δ 10.

ἄχθος, I 1056.

'Αχίλλειαι περιδὲ, I 619.

'Αχιλλεὺς, B 912. 998. 1364. 1400.

ἄχνη, Σ 92.

ἄχος, B 1353.

'Αχραδούσιος, nom. gentile, Ep. 362.

ἀχρὲς, Ep. 355.

ἄχυρα τῶν ἀνέμων, Δ 308.

ἀχυρῶν, *ῶνος*, Σ 1310.

ἀψάλακτος, Δ 275.

ἄψαυστος πόθεννος, Δ 657.

ἀψήφιστος, Σ 752.

ἀψίδες ἱππῶν, Θ 53.

ἄψυχος ψυχὴ, B 1334.

ἀωρία, Δ 26.

ἀωρὶ νυκτῶν, Ep. 741.

Accusativus pertanæ pro genitivo, cum accusativo rei, Ep. 1099.

Adjectivum neutrum singulare, cum substantivo masculi aut feminis etiam plurali, per ellipsin nominis *χρῆμα*, B 1432. Ep. 236. Π 782. et passim.

Articulus præpositivus nunquam vice pronominis *οὗτος* vel *ὅδε*, nec vice relativi *ὅς* apud Comicum occurrit, Π 44. Ep. 275. Ep. 968.

Aspiratio nominis in articulum transit, quando fit crasis articuli et nominis: *θἅλλα*, *θἄλλοτος*, *θἡμισυ*, *θἡμίσεος*, O 449. Δ 116. 137. 370.

Augmentum omittitur in verbis a duplici consonante incipientibus, Δ 291. *ἐστεφανωμένος*, *ἐστεμμένος*, *ἐστεφα-*

μίνος, στερεωτεράνος, Β 1113. 1160. 1388. Α 507.

Augentur verba quaedam composita tam a medio, quam a praepositione: πυθοῦσθαι, παθῆναι et similia, Θ 479. Ο 495.

B.

BABAI, Ea. 943. Α 1078. Ο 272. 610.

βαβαιδέ, Β 63. Α 64. 1141. Ει. 648.

Βαβυλών, Ο 552.

βάδην, Α 535. ἠγεῖσθαι βάδην, Α 254.

βαδίζειν, Π 227. 278. βάδην βαδίζειν, Ο 42. futur. βαδιοῦμαι, Ea. 625. 853. Η 495. βαδιούμην, Η 90.

βάδισις, Π 334. Σ 1171.

Βαδυντία, Α 394.

βαδυπνοὴς, Β 128.

βάθος, pro βύθος, Ο 1715.

βαθὺς ἄρθρος, Σ 216. βαθὺ τῆς ἁλμύρης, Ν 514.

βαιὸς, parvus, Ν 1013. Α 2.

βαιόζειν, Ει. 1072.

Βάκις, Ι 123, 124. 1003, 1004. Ο 968. 970. Ει. 1070. 1119.

βακτήριον ψυχικὸν, Α 448.

βακτηρία, Π 272. Ea. 74. 150. 276. 543. 546. Σ 33. 1296. Α 682.

Βάκχαι, Α 1312. Ν 605.

Βακχίβακχος, Ι 408.

Βακχῖος, Α 1283. Βακχῖος ἄναξ, Β 1259. δενδίτης εἰσσυφόρος, Θ 988. Βακχῖον, τὸ, Α 1. γλύστης Βακχῖος, τὸ, Β 357.

Βάκχιον νᾶμα, Ea. 14.

βαλανεῖον, Π 535. 616. 952. Β 1279. Α 574. Ν 837. 991. 1054. Ι 1401.

βαλανεύειν, Α 337. βαλανεύειν ἐαυτῷ, Ει. 1103.

βαλανεὺς, Π 955. Β 710. Ι 1403.

βάλανος, glans, Α 410. 413. pausilus, Σ 155. 200.

βαλανοῦν, pessulum obdere, januae, Ο 1159. Δηναῖ. 8. metaphorice de obstructione alvi, Ea. 361. 370.

βαλάνωσις, Ι 707. 1197. Ο 157.

βαλανωτόμος, Β 772.

βαλβὶς. ἀπὸ βαλβῖδων, Σ 546. ἅρμα ἀπὸ βαλβίδων, Ι 1189.

βάλλειν. Futur. Att. βαλλήσω, Σ 222. βάλλειν ψόγῳ, Θ 895.

βάλλ' ἐς κέρκασας, Θ 1079. Π 782. Σ 836.

βαλλάνειος βλίσιον, Α 234.

βάμμα Σαρδιανικὸν, Α 112. Ει. 1174. χιλιανικὸν, Ει. 1176.

βάπτισθαι βαφαχίοις, Ι 563.

βαπτὸς ἵππος, Ο 287. βαπτὸν ἱμάτιον, Π 530.

Βάραθρον, Β 574. Π 431. 1109. Ν 1450. Ι 1362.

βάρβαρος, Β 724. Ν 492. Ο 199. Α 77. 107. οἱ βάρβαροι θεοὶ, Ο 1560. βαρβαρόφωνος, Ο 1573.

βάρβιτος, Θ 137.

βαρίαν φέρειν τι, Θ 385. Β 803. Ea. 174. Σ 114.

βαρυαχὴς Ὠκεανὸς, Ν 278.

βαρύβρεμος αἰθὴρ, Ν 284. βαρύβρεμοι Μοῦσαι αἰόλων, Ν 313.

βαρυδαίμων, Ea. 1112.

βαρυδαιμονῆν, Ι 558.

βαρύνεται τὸ σκέλος, Α 220.

βαρύστυθμος, Β 1397.

βαρυνίζειν, Β 616. 618. 625. 802. 1121. Ea. 523. 748. Σ 547. Α 110. 647.

βαρυπίστρια, Β 826.

βάσανος, Θ 800. βάσανον δοῦναι, Θ 801.

βασίλεια, τὰ, Α 80.

Βασιλεία, Ο 1536, 1537. 1634. 1687. 1730.

βασιλεία καρποφόρος, Ceres, Β 382.

βασίλειαι στοαὶ, Ea. 685.

βασιλεὺς (κατ' ἐξοχὴν), Rex Persarum, Ι 478. Α 647. βασιλεὺς ὁ μέγας, idem, Π 170. Α 65. Ο 486.

βάσις κερκίδος, Θ 968.

βάσπαξ, Π 571. Ι 103.

βάσπαξ, nomen avis, Ο 885.

βάσπιν, pro βαίνειν, Θ 783.

βασπάζειν, pro δοκιμάζειν, explorare, Θ 437.

βασὶς, nomen piscis, Σ 510.

βασιδοσπόνσος, Ει. 811.

βατράχιον, genus coloris, Ι 523.

βατραχὶς, Ι 1406.

Βάττος, nom. propr. Βάττου σίλφιον, Π 925.

βαῦζειν, Θ 172. 895.

βδῦν, Ex. 151. ἡμιόνειον γαλᾶς, Π 693. μαλὸν ἔντεα γαλᾶς, Α 255. βδῦν λέβητι, Π 703.
βδελύττεσθαι, Π 700. Ι 252. 1288. Α 586. 599. βδελύττεσθαι τὰς γυναῖκας, Α 794.
βδελυρὸς, Π 993. 1069. Ν 446. Ι 193. βδελυρώτερος, Ι 134.
βδόλλιον, Α 354. Ι 224.
βέβασις φίλος, Π 836. βέβασα φίλα, Α 1017.
βεβιοτέλειος, Ν 398.
Βελλεροφόντης, Β 1051. Α 427.
Βελεοστόλης, nom. propr. Π 175.
βέλος Διὸς, fulmen Jovis, Ο 1714.
βελτίων, Π 105. 558. 576. 595. 1149. et passim.
βέλτιστον γίγνεσθαι περί τινα, Ι 765. ὦ βέλτιστε, Π 1172.
βεμβικίᾳν, Ο 1465.
βεμβικίζειν, Σ 1517.
βέμβιξ, Ο 1461. 1462. Σ 1531.
βένθος, Β 667.
Βερέσχυθος, Ι 635.
βῆμα, τὸ, tribunal, Π 382. Ex. 677. passus, Ι 77.
βῆτα, litera, Ex. 684.
βέττειν, tussire, Ex. 56.
βία. περὶ βίαν, Α 163. Β 1457. Α 73.
βιάζομαι, Π 1092. Θ 890.
βιβλίον, Ο 974. 976. 1037. 1288. Β 1114.
βιβῶν, Β 740. Ex. 228. 525. 1090. Ο 560. Α 1052. Θ 35. 50. 206.
βιβῶσιν, Ι 1242.
βιηφιᾶν, Α 715.
βιοθρέμμων, Ν 570.
βίος, facultates, opes, Π 34. victus, Π 534. βίον περίσσειν τινὶ, Σ 706. ἀφαιρεῖν τινος τὸν βίον, Ex. 563. βίος γυναῖος, Σ 506.
βιότειον, Π 1165.
βίοτος, Ex. 594.
βιωτὸς βίος, Π 197.
βλάξη, ἡ, Σ 1407.
βλάξος, τὸ, Β 1151.
βλαπτικῶς διακεῖν, Ο 1323.
βλάπτειν, Β 1064. 1428. Ο 1642.
βλαστάνειν, Α 384. Vide not. ad Π 453. Ν 1124. Ο 696. βλαστάνει ἀπό τινος βοΐλιμα, Α 406.
βλασφία, Ι 889.
βλίμμα, Π 367. μαλακὸν, Π 1022.
βλίττειν cum variis substantivis, aut infinitivis per cognata adverbia reddendis, Ο 1169. 1671. Α 254. Ex. 1184.
βλίττος Ἀστυνόη, Ν 1176.
βλεφαρὶς, Ex. 402. βλεφαρίδες, Ι 373.
βλίφαρον, Π 721. 730. 736. 822. Β 1441.
βλαχᾶσθαι, Π 293. 297. Σ 570. Ex. 535.
βλαχὸ, Α 89.
βλαχεύειν πυκνὰ, Ex. 712.
βλιμάζειν, Ο 530. βλιμάδδαμες, Lacon. pro βλιμάζομεν, Α 1164. ubi vide not.
βλιτομάμας, Ν 1001.
βλίτειν, Ι 794. Α 475.
βοᾶν, Π 275. βοᾶν τὸν διστάτην, Ο 60. βοᾶσθαι τὸν ὀπίσσονα βοὸν, Ν 1154. τὸ πρᾶγμ' αὐτὸ βοᾷ, Σ 921.
βόεια βήματα, Β 924.
βοὴ, res clamore digna, Π 637. βοὴν στήσασθαι, Θ 696.
βοηδρομεῖν, Σ 433.
βοηθῶν τοῖς νόμοις, Π 914. τοῖς ἀδικουμένοις, Π 1026.
βοϊδάριον, Ο 585. Βαβυλ. 20.
βοΐδιον, Α 1036.
Βοιωτία, regio, Α 160. gentile, Α 86.
Βοιωτιάδιον, Α 872.
Βοιώτιον ἅρμα, Α 14. Βοιώτιος, Α 1077.
Βοιωτοὶ, Ο 189. Ι 479. Α 873.
βολβὸς, Ν 188. Ex. 1092.
βολίτινος, Β 295.
βόλιτος, Ι 658. Α 1026.
βομβὶξ, Θ 45. βομβαλοβομβὶξ, Θ 48.
βομβαύλιος, Α 866.
βομβῶν, Π 538.
βομβυλιὸς, Σ 107.
βορὰ, Θ 1033. πυκὸς βορὰ, Ι 416.
βόρβορος, Β 145. 273. Σ 259. Ι 866.
βορβοροδίφυιος ἀκυλὰ, Ex. 753.
βορβοροτάραξις, Ι 309.
Βορέας, Ο 1399. Σ 1124. Α 922.
βόρειον, Σ 265.
βορὸς, Ex. 38.
βόστειν, Ν 331. Ι 256. 1258. Σ 313. βόστεισθαι μόρσιμα, Ο 1099.

βίσσημα, B 893. βουπόμπατα, pecudes, A 811.
βίστρυχος, N 536. Ex. 955.
βοτὰ, pecudes, N 1427.
βοτρυόδωρος Εἰρήνη, Ex. 520.
βότρυς, B 1321. Σ 449. βότρυς τερύγιος, I 1077.
βουβοσιῶν, A 987. Σ 277. βουβοσιῶν τὸ ταφρὸν, B 1280.
βουθυτεῖν, Π 819.
βούθυτος ἰσχάρα, O 1232.
βουπίφαλος, Anagr. 5.
βουπολεῖν, Σ 10. decipere, Ex. 81. Et. 153.
βουλεία, curia senatoria, Θ 809.
βούλιμα, I 108.
βουλιμάτιον, I 100.
βουλιοντήριον, I 395.
βουλιοντὴς, senator, Θ 808.
βουλιοντικὸν, τὸ, O 794.
βουλιύω, senator sum, Ex. 444. βουλιύεσθαι χρηστόν τι, I 86.
βουλὴ, Π 949. I 629. 642. Et. 872. et passim.
βούλημα, Π 493.
βουλιμᾶν, Π 873.
βουλόμαχος, Et. 1293.
βουλόμαι. εἶδον τί βούλονται ψηφοῦντὲς χειροτονῶν, Ex. 368. ἤν τι βούλῃ γ', ἤν τι μὴ, A 939. Ex. 981. τί βουλόμενοι παρίλαβον, quo consilio occuparunt, A 480. 487. fut. βουλήσομαι, Π 290. 319.
βουλοντὴς, O 1500.
βούπαις, B 1383.
βούπαις, Σ 1206.
Βούπαλος, nom. propr. A 361.
βούπαμον, nomen herbæ, O 662.
Βουφόνια, N 985.
βραδύνειν, Ex. 493. 1140. Σ 230.
βραδὺς, B 1091. N 129. O 1336.
Βρασίδας, nom. propr. Σ 475. Et. 640.
Βραυρὼν, pagus Att. Et. 874. Βραυρώνια, Δ 645.
βραχίσι ψυθίσθαι τινὰς, N 482.
βραχίστου τοῦ λόγου, Δ 715.
βραχίων, Ex. 267.
βρέμεσθαι, Θ 998.
βρενθύεσθαι, Δ 887. Et. 26. N 362.
βρέττας, Δ 262. I 31, 32.
βριμᾶσθαι, I 855.
Βρόμιος, Bacchi epitheton, Θ 991. βρομία χέρις, N 311.
βροντῷν, N 374. 580. Δ 531. τὸ διαστήριον βροντῷ, Σ 624.
βροντὴ, N 394. χθονία, O 1745. μυπσαμίνη, N 292.
βροντησιπέραννος, N 265.
βροντὴ, I 601. Et. 236.
βρόχος, O 527.
βρύειν μιλίνναις, N 45. στέφανον βρόεντα ῥόεντων, B 329.
βρύειν, A 301. 367. O 26. Et. 1315.
βρύλλειν, I 1126.
βρῶν, N 1382.
βρυχᾶσθαι, B 823.
βρωμᾶσθαι, rudere, Σ 618.
βύειν. χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον, A 463. παιδίον παρὰ βεβυσμένον, Θ 506. βύειν τὸ στόμα χρυσίῳ, Et. 645.
Βυζάντιον, N 249. Σ 236.
βυθὸς, B 247. I 607. 609.
βύρσα, I 104. 369. βύρσης ζίτη, I 892. Σ 38. βυρσῶν ἰσρὴ, Et. 753.
βυρσαίτης, I 197. 203.
βυρσίνη, I 59. 449.
βυρσοδιψῶν, Π 167.
βυρσοδίψης, N 581. I 44.
βυρσοκαφλαγὼν, I 47.
βυρσοπώλης, I 136. 740. 852. Et. 270. 648.
βύσμα, Amph. 4. Hg. 2.
βωμολόχημα, I 902. Et. 748.
βωμολοχεύεσθαι, N 969.
βωμολόχος, N 910. B 1085. 1521. I 1358. βωμολόχου τι, I 1194. βωμολόχους ἴστασι χαίρειν, B 358.
βωμὸς, Π 660. 679. περιῖδε τὸν βωμὸν ἰπιδίξια, Et. 957. βωμοὺς περιραίνειν, A 1130. οὐ βωμὸς, οὐ πίστις, οὔδ' ὅρκος μίνυ, A 308.
βωστάσω, pro βωσταίσω, Et. 1155.
βωστρεῖν, O 274. A 959. Et. 1146. τοὺς δημότας, Δ 682.

Γ.

ΓΑ, Dor. pro γῆ, Δ 82. 105. 1243. et passim, A 748. 860.

γάλα ἀρίζωνι, Ο 773. 1673. Σ 598. Καλλικρίτου, Σ 724.
γαλιώτης, Ν 173, 174.
γαλῆ, mustela, Π 693. Α 255. Θ 559. Σ 365. 1182. 1185. Ες. 725. Εκ. 924. εἰ διάξιον γαλῆ, Εκ. 792. ἐκ κεφάλων γαλῆν ἀρῶ, Β 304.
γαμεῖν, Ν 42. 46. 49. 1063. Θ 412. γῆμαι γάμου, Ο 1724.
γαμήλιον λίχνος, Ο 1758. Θ 1122. γαμήλιος παιὰν, Θ 1084.
γαμικὴ χλανὶς, Ο 1693.
γάμος. μίαν οὐκ ἔζεσ γάμου, Α 943. γάμος ἀνάριος, Β 850.
γαμφηλὰ, Ι 198.
γαμψὸς, Ν 337.
γαμψώνυξ, Ο 359. γαμψώνυχες τράπεζαι, Ο 1306.
γάνος ἐμπίλλου, Β 1320.
γανοῦσθαι, ἠγανώθην, Α 7.
γάνυται, Σ 612.
Γανυμήδης, Ες. 724.
γὰρ aliquando significat scilicet, nimirum: ut Α 379. Π 275. 376. 442. Ο 471. Α 598. 607. Aliquando, igitur, et sic semper in interrogatione, ut Π 403. Ν 1179. Α 594. Ες. 786. Ο 74. 102. 1525. Α 489. Non redundat in ἀλλὰ γὰρ, sed valent istæ particulæ at enim, Π 425. ubi negatur Scholiastes, Α 463. Θ 531. 954. Α 40. 175. 738. Σ 1114.
γάργαλος, Θ 133. Γηρυν. 22.
Γαργηττόθεν, e Gargetto, qui pagus est Att. Θ 898.
γαστρίδιον, Ν 392.
γαστρίζειν, Ι 273. 454. Σ 1529.
γάστρις, gulosus, Θ 816. Ο 1604.
γαστρώδης, Π 560.
γάστρων, Β 200.
γαῦλος, Ο 598. 602.
γαῦρος, Β 282.
γαυῶσα, nata, Α 641.
γειτνῶ, vicinus sum, Ες. 327.
γείτων. ἡ ἐκ τῶν γειτόνων, Π 435. τὴν ἐκαίρειν ἐκ τῶν γειτόνων, Δ 701.
Γέλα, urbs Siciliæ, Α 606.
γελᾶν aliquando cum dativo construitur, ut ἐγέλασεν ψολοπαμφίοις, Ι 686. ἔστις ὧν τούτοις γελᾷ, Ν 560. aliquando additur præpos. ἐπὶ, ut ἐφ' οἷς γελῶσιν οἱ θεώμενοι, Β 2.
γέλιος, seu γελοῖος, Π 697. Β 6. 541. Ν 1241. Ο 99. Α 1058. γελοιότερος, Ο 802.
γέλως Μεγαρέων σκελιφρόνων, Σ 37. πρᾶγμα εἰς γέλων τρέψαι, Σ 1260. ἀναπεπλῆσθαι τὸν γέλωτα, Β 45. γέλωτα ὀφλισκάνειν, Ν 1035.
γενεαὶ ἀνδρῶν, Ο 609.
γενιᾶν, Ες. 145.
γένιον καὶ πώγων, Ο 902.
Γενυαλλὴς, Α 2. Ν 52. Γενυαλλίδης, Θ 130.
Genitivus pretii, Π 519. Ν 876. Α 812. 1055. Αναγ. 16.
γένος θεῶν, Ο 1063.
γενύδας, Β 179. 640. 738. Ες. 304. Ι 240.
γενναῖον βούλημα, Π 493.
γεννικαιοτάτων πρίων, Ι 457.
γένος, ους, Α 1257. γένος ἔνθὰ, Ο 814. 744. πολυφάγος, Ο 1065.
γεραιὸς, senex, Α 419. γεραίτερος, natu major, senior, Ι 1004. 1301. Ες. 473. Α 1126. γεραίτατος, Α 286.
γεραίρειν φωνῇ, cantu celebrare, Θ 961.
Γεραίστιος, Neptuni epithet. Ι 561.
γέρανος, Ο 1137. περίζωσα, Ο 710.
γέρας πανσερῶν, Β 1146. 1148.
γέρας περιθέρειν, Θ 113.
Γέρης, nom. propr. Ες. 932. Α 605.
γεροντοαγωγῖτῶ, Ι 1099.
γερόντιον, Ν 790. Ι 42. Α 992.
γέρων, Π 258. Ν 129. Ὡς παῖδες οἱ γέροντες, Ν 1417.
γερουσία, Dor. pro γερουσία, Α 980.
γί τοι, Π 424. Σ 934. 1146.
γιγνέσθαι τῆς θέρας, Β 466.
γιῦμα, Α 187.
γομφοσερεῖν, Ο 995.
γομφοσερία, Ν 202.
γυαργιῦν πολλὴν, Ες. 592. subaud. χῶν.
γυαργιὰς λαβὼν, Ες. 921. γαμεγκαὶ σκοῦν, Ες. 552.
γυαργὸς, Ες. 551. Π 903.
γυγινὰς, Ν 853. γυγινὰς φόσσμα, Β 898.
γάθιον, Ες. 870.
γάθυον, Αἰολ. 3.

γῆθω. γίγηθα, I 1317. Ες. 335. Θ 510.
γῆν περὶ γῆς διώκειν, A 235.
γῆρας, Σ 441. ἀφίκεσθαι εἰς γῆρας, O 606. τὸ γῆρας ἰκάνει, Ες. 336. ἐκπεσεῖν τῷ γῆρας, Λ 364. ἀποσείσασθαι τὸ γῆρας, Λ 670.
Γηρᾶναν, A 593.
γηροβοσκοῖν, A 678.
γηρύειν, Ες. 805.
γῆρυν μαλθακὴν ἵεσθαι, O 233.
Γηρυόνης, A 1082.
γῆς πίδον, N 573.
γήτειον, ἀμαιλόπρασον. εἶδος βδέλυκτος παρεσκευῆς ὀψάριον, B 622. Σ 496. 498. I 677.
γίγαρτα, τὰ, Ες. 634.
γίγνεσθαι. τούτων γινοῦ μοι, N 107. γίγνει pro γινέσει, I 177. Vide not. ad B 52.
γιγνώσκω. Vide not. eandem. γνόσσεται, N 536. 842. ἴγνων ἀντιμένης, I 658.
γλάμων, B 588. Ες. 254. 398.
Γλάνις, nom. propr. I 1004. 1035. 1097.
Γλαυκίτης, nom. propr. Ες. 1008. Θ 1033.
γλαυκὴ ἅλς, B 666. γλαυκὴ λίμνη, O 1339.
γλαῦξ, I 1093. O 516. Σ 1086. γλαῦκ' Ἀθήναζε, O 301. γλαῦκες Λαυρεωτικαί, O 1106.
γλαυκὸν κῦμα, Θ 45.
γλαφυρώτατος, O 1272.
γλαχὼ, A 874. γλάχων, A 861. 869.
γλίχεσθαι, ἐπιθυμεῖν. Georg. 7.
γλίσχρος, A 452. γλισχρότατα, Ες. 482.
γλίσχρων, Ες. 193.
γλουὸς, N 449.
γλουτὸς, Θ 1192.
Γλύκη, nom. propr. B 1344.
γλυκύθυμος Ἔρως, A 551. ὕπνος, N 706.
γλυκύτερον, O 1342.
γλυκύτατος, Ες. 1046. A 462. 467. A 872.
Γλύκων, nom. propr. Ες. 985.
Glossa pro voce authentica, B 874. Ες. 1073. N 1319. A 997. et passim in notis.
γλῶσσα βαιὰ, N 1013. ἰδιωτικὴ, Γ 637. λίσσα, B 826. ἐπιτεχνήσασα ἰδίᾳ τῆς φρενὸς, B 102. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοκε, B 1471. Θ 276. γλῶσσα χερὶ τέμνεται, O 1705. Ες. 1060. τῷ πήχει τέμνεται, Π 1110. γλώσσῃ διὰ ῥίζης ἢ τραχήλου, O 1697.
γλωσσοκομεῖν, Ϗ 1283.
γλωσσοστρεφεῖν, N 792.
γνάθος, N 1109. 1324. γνάθου πατάξας τινὰ, B 149. Λ 635. 657. δίνειν, Λ 821. ἐπάγειν, Σ 370. μεσσὴν χαλινῶν ἔχειν, Ες. 818. τὰς γνάθους ἁλγεῖν, Ες. 237. διαγνύειν, Ες. 852. ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν σμάχειν, Ες. 1308.
γναφεὺς, Atticum, non κναφεὺς, Σ 1126. Ες. 415. γναφεύω, Π 166. ubi vide not.
γνήσιος, O 1650. 1654. 1662.
γνώμη. ἐνέστιρα τὴν γνώμην ἔχεις; utrum sentis? N 157. γνώμη Πανδιλήτιος, N 924. μεγάλη, N 169. 433. B 1059. γνωμὴν ἐμὴν, mea sententia, ut mihi videtur, Σ 983. Ες. 232. Ες. 349. γνώμην παρεσκίχειν, Ες. 600. γνώμην ἑαυτοῦ ἀναπείθειν, animum inducere, O 400. γνώμῃ βουλεύειν τι, O 637.
γνωμίδιον, N 321. I 100.
γνωμοσυνεῖν, Θ 55.
γνωμοσυνικὸς, I 1379.
γνωμοσύνοι μέριμναι, N 952. ἔδδεις, B 877.
γνωσιμαχεῖν, O 555.
γοᾶσθαι, Θ 1036.
γογγύλη, Θ 1185. μαμμηλάτη, Ες. 28.
γογγυλεῖν, Θ 56.
γόμφιος, dens molaris, Π 1059. B 572. Ες. 34. dens clavis, Θ 423.
γομφοπαγῆ ῥήματα, B 824.
γονὰ, Ες. 3.
γονῆς, N 994.
γόνιμος ποιητὴς, B 96. 98.
γόνυ. πάλλεται γόνυ, B 345. ἐκτελέσται γόνατα, Λ 216. κάτω αἰρεῖ τὰ γόνατα, Λ 542. περὶ τῶν γονάτων ἀνατέλλει τι, Λ 414.
Γόργασος, nom. propr. A 1131.
Γοργίας. nom. propr. Σ 421. O 1701.
γοργολόφας, ὁ, A 567. γοργολόφα, ἡ, I 1181.
γοργόπους ὠκύλος ἀετὸς, A 1124.
γοργὸς, Ες. 565.
Γοργὼν, A 574. 1181. Ες. 561. N 560. Γοργόνα πάλλειν, A 965. ἐπιγράφει-

σθαι, A 1095. Γεργόνες ὑψοφάγοι, Ez. 810. Τιθράσσαι, B 477. Γεργόνος κάρη, Θ 1101.

γρᾶια, anus, Θ 1024.

γρᾴδιον trisyllabum, Θ 1194. Π 674. 688. 1095. Ez. 949. 1000.

γραΐδιον, Π 536.

γράμμα. ἐν πολλοῖς γιγράφθαι γράμμασι, Π 1167. τὸ γράμμα λαχεῖν, Π 277. λαχοῦσ' ἔστιν ἐν τῷ γράμματι, Π 972. εἶδὸς ἐν ἑνὶῳ γράμματι διενεῖ, Ez. 683. ἴσῳ τὸ γράμμα μὴ ξιλευσθῇ, Ez. 687. γράμματα ἐκτάξιν, N 772.

γραμματεῖον, N 19.

γραμματείδιν, Θ 374.

γραμματεὺς, Θ 432. B 1084. N 770.

γραμμὴ, pro βαλβίς, A 483.

γρασσάσαι, Ez. 812.

γρᾶυς, A 797. 826. Θ 896. spuma, quæ ferventi aquæ supernatat, Π 1206.

γράφειν, pingere, A 679. B 938. Ἔρως γιγραμμένος, A 992.

γράφεσθαι, dicam scribere, accusare, Σ 894. 907. Ez. 107. ὁ γραψάμενος, actor, accusator, Σ 880. γράφω σε μυρίας δραχμὰς, O 1052. suspecta lectio.

γραφὶς, Ez. 995.

γραφὴ, οἰσάγειν γραφὴν, Σ 848. φεύγειν γραφὰς ἐκατονταλάντους, I 442. ἁμαρτάλλειν τινὰ εἰς γραφὰς, A 679. γραφὴν γράφεσθαι, N 1481.

γρυγωρεῖν, Ez. 32. τὸ σῦκ ἐγρύγορεν, Δ 306.

γρῖφος, Σ 20.

γρὺ, Π 17.

γρύζειν, B 913. Π 454. 598. N 963. Σ 374. 741. Ez. 97. γρυσὸν, A 656.

γρυσαλίζειν, Π 307. A 746.

γρυσαίσσος, B 929.

Γρύσσος, nom. propr. I 877.

γύαι, O 230. 996.

γύαλα, τὰ, Θ 110.

γυαλιαύχην, Ez. 789.

γύαλος, A 1097. 1137. Ez. 527.

γυμνάδδεται, Lacon. pro γυμνάζεται, A 82.

γυμνάσιον, N 417. 1002. O 140.

γυμνασιαρχῶν, Σ 1212.

γυμνικοὶ ἀγῶνες, Π 1163.

γυμνὸς, Π 244. Ez. 686.

γυναικεῖον φῦλον, Θ 786. γυναικεῖα δρέμματα, Θ 151.

γυναικίζειν, Θ 268.

γυναίκισις, Θ 863.

γυναικομανὴν, Θ 576.

γυναικόφωνος, Θ 192.

γυναικωνῖτις, Θ 414.

γύναιον, Θ 792.

γύνις, ὁ, Θ 136.

γυτάριον, I 793.

γύργασθαι, Δωρ. 25.

γὺψ, O 891.

γῶν, Dor. pro γῆν, A 155.

γωνία, Σ 910.

γωνιαρχοὶ ἱππῶν, B 936.

Δ.

ΔΑ, Dor. pro γᾶ, A 198.

δαὶ particula adversativa sæpe occurrit cum εἰ, ὡς, B 558. 1454. Π 905. N 1266. Σ 1212. A 764. 912. et passim.

Δαιμονῆν, Θ 1054.

δαιμόνιος. ὦ δαιμόνιε, B 44. 175. N 38. 1138. Σ 962. 998. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, B 835. Ez. 564. 784. ὦ δαιμόνια, A 883. 945.

δαιμόνιος, valde, Π 675. N 76. Ez. 541.

δαίμων, Π 81. 123. δαίμων ἀγαθὸς, I 85. 106. Ez. 300. Σ 525. κατὰ δαίμονα, O 544. δαίμων Περάμιος, I 107. δαίμων μοίρας, Θ 1047.

δαίμων, Fortuna, Π 7. 853. N 1264.

δαίνυσθαι κρέα, Ez. 1280.

δαῖος, B 1022. δαΐου ἑρκὸς, N 335. δαΐα βὸς, B 897.

δαίρω, δίρω, σύρω, N 442. ubi vide not.

δαὶς, δαιτὸς, Ez. 779.

δαιτρὸν, τὸ, O 1069.

δάκνω, I 496. δάκνω γ' ὑμαυτὸν, B 43. Ἰσομόρ εἰμι δάκνω, B 860. δάκνω τὴν παρδίαν, Σ 374. ἴσα δίδυμαι παρδίαν, A 1. ψάφῳ δακεῖν, A 376. δακὼν τὸν θυμὸν, N 1369. δάκνεσθαι ὑπὸ κοπίας τὰς ὀφρῦς, A 18. δάκνεσθαι ὑπὸ τῆς δακάνης, N 12. οὐ δάκνει σε τοῦτο, non te hujus rei cura angit, Σ 253. δάκνω de fumo vel igne, oculos mordente, Π 822. A 298.

δακρύον, Σ 978. Ez. 611. ἀνθδακρύειν, Σ 983.

δακτυλίδιον, *digitulus*, A 417.
δακτύλιος, Π 884. 1036, 1037. I 947. 951.
δάκτυλος, I 874. Σ 95. 1165. κατὰ δάκτυλον, genus rythmi, N 651, 652.
δαλίον, Ες. 959. ubi vide not.
δάμαρς, Θ 912.
δαμᾶσθαι πίθῳ τινὸς, Ες. 584.
Δάμασις, Π 872. ubi vide not.
δαμόσατα, Ες. 798.
δανίζειν, Θ 842. Ες. 374. δανίσασθαι, N 1306. 1463. δανίζεσθαί, N 756.
δανύσατα ξύλα, Ες. 1134.
δασασθαι, Π 588.
δασάνη, N 13. 52. δασάναι ἱματίων, Π 530. ἀπὸ σφιγκτῆς δασάνης, I 538.
δάσιδον γῆς, B 515. ἀσθμον, Ἴλιον, B 351.
δάσις, τάσις, Π 528. Ες. 840. Σ 676. Δαναΐ. 1.
Δαρδανὶς, Σ 1371.
δαρδάπτω, N 711. δαρδάπτω μι πίθος, B 66.
Δαρειαῖος, Ες. 602.
Δαρεῖος, B 1028. O 484.
δᾳ, δᾳδὶ, Π 1041. 1052. N 543. 612. 1494. Ες. 978. 1150. Θ 238. δᾳ ἠμρίον, N 1490. Π 1194. δᾳ καίτεσι, Σ 1372. δᾳδὶς, Π 425. δᾳδας φέρειν, Ες. 1317.
δάσκια ὄρη, Θ 997.
δασύνεσθαι, *hirsutum fieri*, Ες. 66.
δασυπυνόθρεξ, A 389.
δασυπώγων, Θ 33.
δασὺς, Θ 160.
δασύτερος λόχμης, Ες. 61.
Δάσυλος μίλος, Ες. 288.
Dativus personæ, pro genitivo cum substantivo χάρις : σοὶ, pro σοῦ χάριν, A 1277. B 615. Ες. 226. 724.
Dativus pro genitivo schema : Colophonium, A 1299. Θ 1054.
δ' αὖ et δὲ sæpe commutata, A 563. vide not. ad O 579. Σ 735. A 1168. δ' αὖ infinitis in locis occurrit, ut O 504. 582. 616. 993. et passim.
δάφνη, Π 1114. Πυθικὴ, Π 213.
δάφνη ἐστεφανωμένος, Ες. 1044.
δὲ pro γὰρ, O 584. 1027. et sic sæpe usurpatum videri possit.
δὲ δὴ, A 372. Π 264. O 415.
δεδίσημαι, *terreo* : non vero significat *metuo*, Ες. 313.
δέημα δεῖσθαί τινος, A 1059.
δεῖ, *liga, constringe*, a δέω, A 434.
δεῖ, *opus est*, cum accusativo personæ, A 605.
δεῖγμα τῶν δικῶν, I 979. σοῦ βίου, A 977.
δείδω. δίδιθι, Σ 373. I 230. δείδισαι, I 224 δείσας, Σ 1036. δείδοικα, Π 199. 354. ὅπως μὴ τύχωμαι, I 112. ὅπως γενήσομαι, Π 200.
δείλαιος, penultima correpta, Π 850. Σ 165. et sic sæpe.
δείλαιρα, Π 973.
δειλαιρέων, O 143. Ες. 193.
δειλία, Π 207. A 1129.
δειλὸς, A 664. δειλότατος, Π 123. 203. N 354. δ' δειλότατον εὐ θηρίον, Π 439. O 87.
δεῖμα. ἀφιλεῖν τὰ δείματα, B 688.
δειμαίνων, *terrere*, B 144.
δεῖνα, ὁ, B 918. ἡ, Θ 625.
τὸ δεῖνα, pro τὸ αἰδοῖον, A 1149. τὸ δεῖνα, in terjectio, *perii, malum*, A 921. ubi vide not. et sic occurrit sæpe, ut O 648. Σ 524. Αιολ. 1.
δεινὴ καὶ σοφὴ, Ες. 245.
δεινός. δεινὸς τὴν σίχνιν, Ες. 364. δεινὸς λίγειν, A 429. φαγεῖν, N 243. δεινὰ δρᾶν, Π 455. δεινότατα δρᾶν, Π 429. δεινότατον ἔργον, Π 445. δεινότατα πάντων πραγμάτων, Π 1112. δεινότατα θηρία, B 143. δεινὰ κίνδυνον, N 589. βλέπειν τὸ δεινὸν, B 593. οὐχὶ δεινὰ ταῦτα ; B 610. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινά ; Σ 417. οὐ δεινὸν ἴσως ; O 27. δεινότατα ἔργων δίδραπτε ἐμὲ, Σ 908. δεινὰ τὰ δίδραπτε, O 13. δεινὴ ὁσμὴ, Ες. 753. δεινότατον στόμα, B 880. δεινὸς εἰς τὰ πάντα, B 968. δεινὰ κατηγόρησεν, B 996. δεινὰ ποιῶν, B 1093. N 388. 583. πάσχειν, N 610. δεινὸν ἀγγίλλειν τι, A 1070.
δεινόν τι, aliquando verti potest *mirum est*, ut O 1269.
δεινοῦν, B 1478.
δεινοτικῶς, A 1016.
δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποστίμενον, Π 596.
δεῖσθαι. ἦν σου τι δεηθῶ, Σ 292. πυθέσθαι παρ' ἑκείνου διόμενος, O 47. δεμέ-

νους ἐς κέρκας ἰλθεῖν, O 27. δεῖσαι λέξαι σοι τι, *cupit aliquid dicere.*
δεκάμονος, Ες. 1224. 1235.
δεκάσκαλμι, I 1154.
δεκάστοιο στοιχείου, Ες. 682.
δεκάτην παιδαρίσκω, O 494. δεκάτων θέσιν, O 922.
δελίσσμα, I 789.
δίλτα, pudendum muliebre, A 151.
δίλτου στιπάνων, Θ 778.
δελφάκιον, Θ 237. A 1061.
δελφακουρίσιν, A 786.
Δελφίδες Βάκχαι, N 605.
δελφὶς φίλαυλος, B 1317. δελφίνων μεδέων, Neptunus, I 560. δελφῖνας μιστωρίζεσθαι, I 762.
Δελφοί, O 618. 716. Σ 159. 1446.
δενδροπόμοι κορυφαὶ ἰρίων, N 280.
δίνδρεος, τὸ, unde δίνδρεσι, 1066.
δενδροτομῖν τὰ νῶτα, Ες. 747.
δεξιὸν ἐμβάλλειν τινὶ, B 754. 789. ἐν δεξιᾷ, I 639.
Δεξίθιος, nom. propr. A 14.
Δεξίνικος, nom. propr. Π 800.
δεξιός, N 428. 834. 1111. δεξιοὶ καὶ χερσαῖοι, Π 387. δεξιοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἰσσι, B 540. δεξιὸς θυατὴς N 521. ποιεῖν, B 71. δεξιόν τι, N 757. I 96. δεξιώτατος ἀνδρῶν, I 753. δεξιώτατα, N 148. δεξιώτατα εἰπεῖν, Ες. 159.
δεξιὸς opponitur τῷ σκαιὸς, Σ 1265.
δεξιόσας, B 1009. I 719.
δεξιοῦσθαι, Π 753.
δεξιῶς, Θ 9.
δέον. εἰς τὸ δέον ἀκάλεια, N 859.
δέον, absolute, pro *quum oporteat*, N 988.
δέος, *timor.* δέει ἀκοντίων τινὰ, O 85. ὑπὸ τοῦ δέους, *præ timore*, A 350. 581. οὐχὶ δέος μὴ, *non timendum est ne*, Ες. 650.
δέσας, Ες. 1093.
δέρειν, B 619. Σ 485. I 370. κύνα δέρειν διδαρμίνην, A 158.
δέρεσθαι φόνια, B 1336.
Δερκίνης, nom. propr. A 1028.
Δερκύλος, nom. propr. Σ 78.
δέρμα, I 27. 29. δέρμα βοὸς, I 316.
δέσποινα, Π 644. 738. N 356.
δεσπόσυνος, Θ 42.
δεσπότης, Π 2, 67. ὦ δέσποτ' ἔναξ, Σ 875. δεσπότης τῆς δυνάμιως, *compos potentiæ*, Π 201.
δευρὶ Attice pro δεῦρο, Ες. 1074. 1084. δευρὶ παῖδες ἴτ' αὖ, B 1077.
δεῦρ' ἄμ, pro ἴως δεῦρο, A 1135.
δεῦρο, Π 265. 281. A 1063. τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο, Θ 666.
δευτεριάζειν, Ες. 634.
δεύτερος σοφίᾳ, B 1519.
δέφεσθαι, Ες. 709. I 24. 29. Ες. 290.
δέ. καὶ δὴ, Θ 214. Π 227. et passim.
δὴ perperam scriptum pro δῆτ', B 911. A 954.
δὴ δὴ, Ες. 195. 315. 827. Σ 121. et passim.
δῆγμα συκοφάντου, Π 885.
Δήλιος, Apollinis epithet. N 596.
δήλομαι, A 136. ubi vide not.
δηλοσυνὴ, Π 48.
Δῆλος, insula, Θ 316. B 659.
δῆλος. δῆλός ἰσσω ὅτι, Π 333. Ες. 1048.
δηλοῦν, Π 269.
δημαγωγῖν, B 419. N 1093.
δημαγωγία, I 191.
δημαγωγικὸς, I 217.
δημαίδιον, I 823.
δήμαρχος, N 37.
δημηγορεῖν, Ες. 111, I 956.
Δημήτης, 886. A 47. μὰ τὴν Δήμητρα, Π 64. 364. N 121. νὴ τὴν Δήμητρα, B 1067. Δήμητρος πέρι, B 337. Δήμητρα παρεσφέρων, B 382. Δήμητρος ἀγνῶν ἐργίων ἄνασσα, B 384. πολυτίμητε, Θ 286.
Δημητρία, nom. propr. N 684.
δημίδιον, I 726. 1199.
δημίζειν, Σ 699.
δημιόσσατα, Σ 659. I 103.
δήμιος, Ες. 81.
δημιουργὸς, Δ 407. I 650. Ες. 297.
δημιουργικῶς, Ες. 429.
δημοκρατεῖσθαι, Ες. 945. A 642.
δημοκρατία, Π 949. O 1570. A 618.
δημοκρατικὸν, B 952.
δημοκόπημα, B 1085.
Δῆμος, nom. propr. Σ 98.
δῆμος βόεως, *pinguis bubulum*, Σ 40. I 954.
δημοσιάειν, A 1030.
δημόσιον, τό. ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, A 581. τὰ δημόσια, Θ 812.

δημόσιος, Α 436. δημοσίων σέβειν, Ι 1136.
δημότης, Π 254. 322. Α 685. δημότης ἁμιλος, Ες. 920.
δημοτικὸς, Ο 1584. δημοτικὰ γνώμη, Ες. 631. δημοτικώτατα λόγων, Ες. 411.
δηῶν τὴν χώραν, vastare regionem, Α 1146.
Δηὼ, οῦς, Ceres, Ξ 515.
δήουν, Π 261. 491. 519. 582. et passim.
δήουσθαι, Π 140. Ο 187. Σ 296.
δῆτα, Π 44. 374. 483. Θ 613. ἔρα δῆτα, Σ 463. μὴ δῆτα, ne quaeso, Π 937. Θ 540. 751. οὐ δῆτα, Π 1070. Ο 1391. οὔκουν δῆτα, Ι 810. 878. πῶς δῆτα, Ν 79.
διὰ cum accusativo aliquando per significat, Π 93. 130. 131. 145. 160. Ες. 603. 741. Α 489. Ο 1546. 1752.
διαβαίνειν, Α 60. Σ 688. Ι 77.
διαβάλλειν, Π 204. Ι 64. 711. decipere, Θ 1214. Ο 1648.
διαβάσιμον, Ο 486.
διαβάντες, Ν 178. Ο 1003.
διαβολὴ, Ι 7. 491.
διαβολώτατος, Ι 45.
διαγελητίζειν, Ι 646.
διάγειν τὸν βίον, Ν 464. Ες. 240. ἀσινῶς τρέφων, Β 457.
διαγίγνεσθαι, Ο 45.
διαγιγνώσκειν, Π 91. 578. 579. Ι 518. ubi praepositio abundat.
Διαγόρας, Β 320. Μάλιος, Ο 1073.
διαγράφειν, delere, Α 676. διαγράψασθαι δίκην, Ν 774.
διαγρυπνεῖν, Β 931.
διαγωνίζεσθαι περὶ τῆς τείχους πρὸς τινα, Β 793.
διαδρασιπολίτης, Β 1014.
διαδρομὴ, Α 601.
διαδύεσθαι, clabi, Σ 281. 396
διαδῦναι, Σ 352. δίδυς, Θ 712. διαδὺς, Σ 212.
διαζῇν, Π 906. Ο 1434.
διαζητεῖν. λόγου οὗ διαζητεῖται, Θ 439.
διαθήκη, Σ 584. 589. διαθήκην διατίθεσθαί τινι, Ο 439.
διαθεῖν, Ν 326. ubi vide not. 700. Θ 658. Ι 543.
διαιρεῖν, Β 1100. Ν 742.
διαιτᾶν, Β 114. Ες. 673. ἐμμένειν τῇ διαίτῃ, stare arbitrio, Σ 524.
διακαθαίρειν, Ες. 847.
διακαινιόεσθαι, Ες. 1081.
διακαίεσθαι. τὰ σιτάρια διακεκαρμένος, Σ 1313.
διακεῖσθαι, Π 500. Ν 961. διακεῖσθαι ἀθλίως, Π 80.
διακεκαυμένον λέχνῳ, Α 453.
διακενὴς, Σ 929.
διακερματίζειν, Σ 789.
διακυγκλίζω, Αμφ. 2.
διακινηθὶς τῷ σώματι, Σ 688.
διακλᾶσθαι. διακλῶνε' Ἰσοκράτης, Θ 163.
διακναίειν, Β 1228. πόθος διακναίειν ἰσχύν με, Ες. 957. διακναίεσθαι, conteri, perdi, Ες. 251. διακναισμένος τὸ χρῶμα, Ν 120.
διακονέω, Α 1017.
διακονικὸς, Π 1170.
διάκονος, Ες. 1116. Ο 73, 74. 1253.
διακορεῖσθαι, Θ 480.
διακοσκορακογεῖν, Ν 387.
διακράζειν, Ο 307. διακράζειν τινὶ, clamoribus certare cum aliquo, Ι 1403.
διακρίνεσθαι, secerni, Θ 13.
διακρίνω, Ι 748, 749. Ἅιδης διακρινῶ τοῦτο, Σ 763.
διάκριος, Σ 1223.
διακόσιοι, Ες. 930.
διαλαυεῖν, Ν 410.
διαλάμπει ἡ ἡμέρα, Π 744.
διαλέγειν, ἀναπαθέρειν, Α 720.
διαλέγεσθαι, de concubitu, Π 1082. Ες. 890.
διαλείχειν, β 1034. τὰς χύτρας, Σ 904.
διαλελημμένος, Ες. 1090.
διάλειξις, Ν 317.
διαλεσχολογεῖσθαι, Ν 1496.
διάλεσχος, Ν 161.
διαλλαγὴ, Α 984. 1101. 1114. Ο 1532. Σ 472. Α 989.
διαλλάττειν, Σ 1394. 1395. 1421. Ο 1601. 1640. 1683. διαλλάττειν τινά τινι, Δ 628.
διαλύειν τὸν πόλεμον, Α 569.
διαλυμαίνεσθαι, Β 1062. διαλυμαίνεταί με ἵμερος, Β 59. διαλυμαίνεσθαι τὸ νόμισμα τῶν ποτυλῶν, Θ 348. τινὰ ταῖς ποτύλαις, Π 436.

διαλφενάω, N 669.
διαμασᾶσθαι, Θ 494.
διαμάττειν, O 463. Ι 1105.
διαμάχεσθαι, Π 448. περί τινος, Ι 337.
διάμετρος, Β 801.
διαμπερίζειν, O 669. 706. 1254.
διαμυχᾶσθαι, Ι 917.
διαμώρασθαι, Θ 100.
διαπλάσσειν, Σ 1315.
διαπρήσσειν, Π 510.
διαπτοᾶσθαι, Ευ. 769. Ει. 362. O 1421.
διαξαίνειν, Α 578.
διαξυρίζεσθαί τινι, Ι 781.
διαπαλαίειν, Ι 573.
διαπεπαλάσθαι, Ι 371.
διαπτῆναι, Α 751.
διαπρήσσειν, Β 564.
διαπτάνυσθαι, Α 732, 733.
διαπτῆναι, Α 1178.
διαπρέπειν περιαχῇ, Ι 695.
διαπλήσσειν, O 754.
διαπρέπειν, Π 217. Ι 93.
διαρρεῖν. διαρρυῆναι, Ι 768. διαρρήσσεσθαι δίχα, Ει. 1262.
διαπρέσθαι, de navi, Β 1382.
διαριθμεῖν, O 1622.
διαρρῆξαι, Σ 1156. διαρρηγνύσα χείλη, N 873.
διαρρήγνυμι. διαρραγήσεσθαι, Β 255. Ι 340. διαρραγείης, Π 279. 892. O 2. διαρραγῶ, Σ 102. Ευ. 803. διαρραγῆναι, Β 955. Ι 541. διαρραγείς, Ει. 32.
διαρρίψειν ἕρμα περιαχῇ, Θ 665.
διασαλπιζήσειν, Σ 1169.
Διάσια, N 408. 864.
διασαυδιάζειν, Ι 19.
διασαυδάζειν. Futur. διασαυδᾶν, O 1053.
διασαώσασθαι. σοῦτον διάσασθαι, Β 836. ἕοικε πάντα διασάσθαι καλῶς, Θ 6.7.
διασεσοφῆσθαι, O 660. Ει. 1161.
διασκήψεσθαι ἀλγεσι, N 1237.
διασοφίζεσθαι, O 1619.
διασσῶν, Β 477.
διασταμένειν, Β 474
διαστασιῆν, Ευ. 939.
διαστῆναι, Α 774.
διαστάζειν, Αιολ. 11. πρὸς τὸν ἥλιον, Ει. 567.
διὰ στέρνα ἔχειν τι, Α 855.
διαστρέφεσθαι, O 177. Ι 175. Α 15.
διασφαδᾶσθαι, Σ 1072.
διασώζειν, Β 1517.
διατάξασθαι, Σ 360.
διατίμησιν, Ι 768.
διατυχίζειν, Ι 818.
διατάμνειν κηρὸν, N 149.
διαυδάναι, Α 895. O 1331. εἰ διαυδᾶσθαι, O 1692.
διαυδαλέος, Σ 329.
διαυχμεῖσθαι, Θ 18.
διαφείχουσιν ἀστέρες, Ει. 838.
διαφέζειν, morari, cunctari, Π 413. 622. Β 462. N 199. Ευ. 790. 1151. Ι 515. 541.
διαφθὰ, Α 193. occupatio, Π 923. Β 1498. N 1055.
διαφθινύθειν μόρον, Α 943.
διαφεύγειν, O 655. Σ 164. 367.
διάφθειν, Ευ. 792.
δίαυλος, O 292.
διαφανὴς λίθος, N 767. διαφανῆ χιτῶνα, Α 48.
διαφίεσθαι, contendere, Α 1172.
διαφιδύειν, Ι 610.
διαφθείρειν, Α 331.
διαφυτῆν, O 557.
διαφορεῖν, Ι 294. O 338. 355.
διαφρᾶ, O 193.
διαχάσκειν, Ι 533.
διαχρᾶσθαι, pro χρᾶσθαι, vacante praepositione, Ευ. 609.
διαχωρίζειν, Θ 14.
διαψαίρειν, O 1717.
διδάσκαλος, Π 797. Α 628. Ι 1235. Β 1055.
διδάσκειν, fabulas docere, Β 1026. χρυσὸν διδάσκειν, Β 687. 1035. τὸ ποιητὸν μὴ διδάσκειν, Β 1054.
διδάσκεσθαι, se ipsum, vel alterum docendum alicui tradere, N 127. 1338.
δίδυμος, Α 1281.
διειδέναι, Β 975. N 168.
δίειμι. δίει, transibis, Α 845. τὸ δρᾶμα διήει, Β 920.
διεμανάξειν, Ει. 623.
διεπτορῆν, Π 283.
διέλκειν, διατείνειν certare mero, Ει. 1151. διέλκειν τὸ πῖον, Θ 648.

διπλάσιον, διπλάσιος, Γραμμ. 2. διπλάσιον διὰ διπλασίου, Π 1036.
δίπλοος, perfundens, Π 720.
διπλοῦς, Α 973.
διπλοΐς, Ν 166.
διπλοΐδιον ἐν βαπτιστηρίῳ, Ες. 150.
διπλοῦς, Ν 337. διπλῆ μίλη, Ο 213.
διπλοῦσθαι μαχὴν ὅδε, Ι 621.
διπλωλενώμενος, Π 1082.
διπλοῦμαι, Ο 198.
δίδρομον πράτος, Β 1285.
διοδοκοδιδάσκαλος, Ες. 829.
διόδυμος, Ο 1388.
δόσις. διὸς τὴν χεῖρα, Ες. 1232.
Διὸς ὅλιον, Ες. 420.
διστάσθαι. διάστασε, Σ 1086.
διστάσιον τὸν δῆμον, Σ 41.
Διστρέφης, nom. propr. Ο 798. 1442. Ης. 16.
διπάζειν, Π 277. Ν 620. διπάζειν δίκας, Σ 414. 801. διπάζεσθαί τινα, Ν 1141.
δίκαιον, justa conditio, Ο 1598, 1599.
δίκαιος, Π 219. 475. περὶ τὴν πόλιν, Π 568. δικαία μίμψις, Π 10. δίκαια πρᾶξις, Ν 99. Ι 256. Α 373. ἐκ τοῦ δικαίου, Ο 1435. δίκαιός εἰμι, dignus sum, aut jus habeo aliquid facere, Π 1030. 1283. 1434.
δικαίως πρᾶσθαι, Π 233.
δικαιοῦ ῥημάτων, Ες. 534.
δικαστηρίδιον, Σ 803.
δικαστήριον, Θ 78. Σ 624. Ι 308. τὸ δικαστήριον συγκαλέσαι, Ι 1317.
δικαστὴς, Π 916. Ν 208. Ι 1359.
δίκελλα, ἡ, Ες. 570.
δίκη. δίκην δοῦναί τινι, Π 433. 947. Ν 699. Σ 453. Ι 710. ἀποφεύγειν, Π 1181. Ν 167. 1151. ὀφλισκάνειν, Σ 826. Ν 782. καταγιγνώσκειν, Ι 1360. καλεῖν, Σ 825. 1441. νικᾶν, Σ 581. Ι 93. ἀποφέρειν, Ν. 776. δίκην μαχρὰν λέγειν, Σ 777. δίκην ὀφλισκάνειν τινί, Ες. 655. δίκας ὀφλισκάνειν, Ν 34. δικάζειν, Σ 414. 801. δίκην γράφεσθαι, Ν 770. δίκη πενιτσέλαστος, Ν 774. περὶ δίκην καλεῖσθαι, Ν 780. δίκη ἐστὶ γράφειν εἰρημα, Π 480. δίκην ἐξ ὄζους φυγεῖν, Σ 1367. διορίσασθαι τὴν δίκην, Α 364. καταπίνειν δίκας, Ο 1429.
δικίδιον, Ν 1109. Ι 347. δικίδιον σημεῖον, Σ 511.
διπλόβραφος, Ν 1483. Ο 1435.
δίπρους, seu διπρὸς, Fr. 636.
δίπτυον, Ο 528. Σ 131. 164. πρόμμυα ἐν διπτύοις, Α 550. πτερύγια δεδιπλωμένα ἐν διπτύχι, Ο 1083.
Δίπτυννα, Σ 368. Β 1359.
Dimetrorum in regularibus systematibus ultima syllaba non est indifferens, Β 984. Ι 443.
δίπτυχα, Θ 122. ubi vide not.
δίπτ. δίπτυχα ἐπιμάστια, Ο 697.
δῖος αἰθέριος, Ν 380.
διογενὴς θεὸς, Ο 1263.
δίοδος, Θ 658. Ες. 693. δίοδον αἰτεῖσθαι, Ο 189.
δίοιδα, Ν 168.
διοίχεσθαι, perire, Θ 609. Ες. 393.
Διοκλῆς, Α 774.
διολισθεῖν τοὺς χρήσους, Ν 434.
διόλλυσθαι, Α 1192.
Διόμεια, Β 651.
διαμεταλαζὼν, Α 605.
Διονύσια, Θ 747. Α 195. 202. 250. Ες. 530.
Διονύσιος, Π 550.
Διόνυσος, Β 300. et passim. Ν 108. παῖ μαινὰς, Ν 606. υἱὸς, Θ 990. Σεμέλης παῖς, Θ 991. θέρεσσι καὶ νιφόεσσι δορπεῖς καθαίνεις, Β 1211. Διόνυσον ἐμπνέναι, Σ 1046.
Διοσθύης, nom. propr. Ι 1085. Σ 380. Ο 988.
διόσκυος, Α 435.
διορίζεσθαι, Α 364.
διορύττειν, Σ 350. τοὺς τοίχους, Π 565. τὸν σφραγιστὸν, Ν 714.
διορχεῖσθαι, Σ 1481. 1499.
διοσημία, Α 171.
Διὸς Κέρινθος, Β 439. Ες. 828.
Διόσπολις, Ες. 1069. Ες. 285.
δισλάσιος, secunda brevi, Ο 55.
δισλασίως, Ο 1578.
δισλᾶ χορεία, Θ 982.
δισσοδιάζειν, Α 1243.
δισσολόγος, Ν 984.
δίστυλος λαμπάδος, Β 1361.
Δισύλας, nomen famuli, Β 608.
διφθέρα, Σ 444. διφθέραν ὑπαμπίσχειν, Ες. 80. Ν 72.

δίφρος συαῖ, Ea. 708.
διφρεύειν αἰθέρος νῶτα, Θ 1067.
διφρίσκος, N 31.
δίφρος, O 1552. I 1164.
διφροφόρος, Ea. 734.
διφροφορεῖν, O 1552.
δίχα, Et. 1262.
διχάθεν μισθοφορεῖν, Et. 477.
διχοίνικος, N 640.
διχῇ, N 441.
δίψος, τό, Ea. 146. I 534.
διψαάω, N 1482. Σ 1203.
διώκειν, I 246. 251. 969. διώκειν τινὰ λαοδρίης, Σ 1207. διώκεσθαί τινα δουλίης, I 368.
διώκων, ὁ, actor, Σ 902.
Diphthongi eliduntur, Θ 217. 594. 916. B 692. N 988.
δμῆτις, A 887. 1174.
δοθιὴν, Σ 1172.
δοῖδυξ, Π 711. Σ 938. I 984. Et. 288. 295. Αἰολος. 10.
δοκεῖν. δοκέουσαι, videris, Σ 726. οἱ δοκεόμενοι νέμα, Ea. 763. τὰ δίκαια, Ea. 553. δοκεῖν, προσωποῦσθαι, faire semblant, Π 837. ubi vide not. A 179. I 1146.
δοκησίσοφος, Et. 44.
δολιμάζειν παῖδας, Σ 578.
δολὲς, ἡ, Σ 201.
δολιχὸς, O 451.
δόλιος Ἑρμῆς, Π 1157. δολία κεφαλὴ, I 1068. δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες, Et. 1068.
δόλος λαθραῖος, B 1143.
δολοῦν, I 1067. 1081.
δόμεν, Dor. pro δοῦναι, O 930. 973. ἀποδόμεν, A 1163.
δόναξ ὑποδύριος, B 233.
δονεῖν, prima brevi, quæ in δινεῖν longa est. ἕως μὲ δονεῖ, Ea. 954. αἰθὴρ δονεῖται, O 1183. vide not. ad Θ 324.
δοξάζειν, Et. 119.
δορέσιον, Et. 553.
Dorica forma futuri medii Atticis poëtis usitata, B 1221.
δορυσσοὸς, Σ 103.
δόρυς, I 52.
δόρυ, A 1118. 1120. αἴρεσθαι δόρυ, A 50. δορὶ, A 1188. δορὸς, A 1193. ξὺν δορὶ, ξὺν ἀσπίδι, Ψ 1061. Et. 357.
δορυξέος, δορυξοῦς, Et. 447. 549. 1213. 1260. ubi male δορυξῇ pro δορυξέι.
δορυφόρος, I 448.
δουλάριον, Θ 537.
δουλικὸς, B 543.
δούριος ἵππος, O 1128.
δοχμὸ, I 318.
Δράκης, nom. propr. Ea. 293.
Δρακοντίδης, nom. propr. Σ 157.
Δράκυλλος, nom. propr. A 612.
δράκων, I 198. 206.
δρᾶμα, B 920. 947. 1021. A 415.
δραμεῖν δρόμον περὶ ψυχῆς, Σ 376. δραμὼν, Π 222. Σ 832.
δρᾷν, Π 4. 57. 87. τοὐναντίον, Π 14. πολλὰ πανοῦργα, I 823. δρᾷν τινά τι, Π 868. Σ 598. δικάσειν ἔργων δίκαιά με, Σ 908. οὐδὲν δράσεις, nihil efficies, frustra eris, Ea. 704. δρᾷν πυρῆνός τι, aliquid vulnus curare, Ea. 1061. Imperativus δρᾷ, Ea. 470. O 1163.
δρασίνας, prima longa, A 1167. ἐστεγμένος, O 760.
δρασικὸν, Et. 62. Σ 168.
Δρασονικίδης, nom. propr. Σ 165.
δραχμὴ, Π 884. B 173. N 612. A 66. Et. 1263. prima semper correpta. Vide not. ad Π 1019. Ea. 1291.
δρέπανον, B 576. Et. 1200.
δρεπανουργὸς, Et. 548.
δρέπειν λειμῶνα Μουσῶν, B 1300.
δρεμὺς, I 808. δρεμὺς πρόνοος, O 255. κόνδυλος, Et. 237. διπαντὴς, Ea. 549. βλίσειν δρεμὺ, B 562. δρεμύσαμεν, Π 693. δρεμύσαντος, Σ 277. δρεμύσαντος πανὸς, Σ 146.
δρεπαῖον ὀρεμὲς πῶϋ, B 478.
δρέπεσθ, N 25. 28. Σ 376.
δρεστιὸς, Π 298. N 277. 338.
δρεστίζεσθαι, B 1312.
δρέος, N 330. 978. δρέος ἀνδρεσσιν, I 1285. δρέοσι pro αἰεὶ, B 1339.
δρυοκολάπτης, O 480. 979.
δρυογόνα ὄρη, Θ 114.
δρύοχοι, Θ 52.
δρυσίστης, A 564.
δρῦς, N 402. I 528.
δρύφακτος, Σ 386. 552. 890. I 675.
δρῷ pro δράσω, Σ 457. B 130. N 694.

δόναμαι, τί δύναται τοῦτο; quid hoc sibi vult? Π. 842.
δύναται λίγων, I 350. ποιεῖν, Π 186.
δύο usurpant Attici, nusquam δέω, B 1405. Π 441. N 483. 1060. Σ 928. I 133.
δύναμαι, Σ 148.
δυσαρέστως, B 1287.
δυσάρεστος ἀνὴρ, Ες. 180.
δυσβουλία, N 587.
δυσγάργαλος, Αναγ. 6.
δυσγενὴς, B 1219.
δυσδαίμων, I 1249.
δυσδάμαστος, Ες. 1250.
δυσελαίνω, N 36. Α 887.
δυσελία, Σ 106.
δυσελλιπαρώτατος, N 971.
δυσελλόμενος, N 420.
δύσκολος, Σ 942. δύσκολος βίος, Π 263. δύσκολον γηρύσιον, Ι 48.
δυσκολόστομος, Σ 1105. δυσκολόστομος χρῆσις, N 240.
δυσκρίτους ἴχνη, B 1433.
δυσμαθὴς, N 646.
δυσμενὴς, Θ 757.
δύσμορος, O 7.
δύσνικος, Α 426.
δύσστομος, Α 419.
δύστηνος, O 354. δύστηνος ἡμέρα, B 1332.
δυστοκῶν, B 1423.
δυστυχῶν, B 1449.
δυσφορῶν, Θ 73. B 922.
δωδεκαμηχάνου, B 1327.
Δωδώνη, O 716.
δωμάτιον, conclave, Λ 160. δωμάτιον Διὸς, B 100. 311.
δῶρα πρίσεως τῶν Ἀλεξάνδρου, O 1104.
δωσινοῖ, I 989.
δωρεοδοκῶν, O 510. 513. Σ 669. I 66. 802. 834.
δωρεοδοκοῦντι, I 996.
δωρεόδους, I 403.
Δωρὶ συνοικοῦλε, initium cantici, I 539.

E.

ΕΑ, interjectio, Θ 1105. Ο 1495. Ες. 60.

ε terminatio accusativi in unam syllabam coalescit, B 76.
ἑᾶν. ἑᾶσον, Ες. 1059. ἑῶ, ἑᾷ, in unam syllabam coalescunt, Λ 734. ἑᾷ 'δε', ἑᾷ 'ὐνὶ', Α 945. B 1243.
ἑᾶσι, N 30.
Ἕδρας ποναρὰς, O 774.
ἐγγίγνεται, licet, facultas est, B. 690.
ἐγγλωττογάστορες, O 1695. 1702.
ἐγγλωττογυιοῦν, I 782.
ἐγγράφισθαι, I 1371. εἰς τοὺς πλουσίους, I 926.
ἐγγυᾶσθαι, Π 1202.
ἐγγυητὴς καταστῆναι, Ες. 1064.
ἐγγυητὴν τοῦ γάμου, O 1665.
Ἐγείρειν, B 340.
ἐγκαθαρπίζειν αἰχίνα εἰς στεφανίτην ξύλον, Λ 681.
ἐγκαθίζεσθαι, B 1523. Θ 184.
ἐγκαθιδίτη, Α 614.
ἐγκαθίημι, Δ 308.
ἐγκαθίζεσθαι, Ες. 23. 98.
ἐγκαλεῖν, O 1455.
ἐγκαλύπτειν, B 911. ἐγκαλύπτεσθαι, Π 714. Θ 500. N 11. ἐγκαλύψασθαι, Π 707. N 735.
ἐγκάπτω, I 105.
ἐγκάπτειν, Σ 791.
ἐγκαπνίμενος, Π 742.
ἐγκαπναλίνιον, Π 621. O 122.
ἐγκαπυρεύειν, de saltantibus dicitur, B 381.
ἐγκαπυρωτήτιν, Α 581.
ἐγκεῖσθαί τινι, Α 309.
ἐγκεκραδαλημένος, N 10.
ἐγκεντρὶς, Σ 427. 1073.
ἐγκίφαλος. συσσῆσθαι τὸν ἐγκίφαλον, N 1276. ἐγκιφάλου ῥχίου δέω, B 134.
ἐγκίχρᾶν, B 479. Σ 626.
ἐγκιρῶν πρατῆρας, Ες. 841.
ἐγκισυρᾶσθαι, N 48.
ἐγκολλᾷζειν, I 265.
ἐγκοπῶν, Π 255. Ες. 489. O 1324. Σ 240. Α 1088.
ἐγκοπιῶν, Laeon. pro ἐγκοπᾶν, Α 1311.
ἐγκρέζειν, Π 428.
ἐγκρούειν, de saltantibus, B 374.
ἐγκρούειν, impingere, Σ 130.
ἐγκρόττω, O 1608.
ἐγκρυφιάζειν, I 822.

ἐγκαθεύδω, A 939.
ἐγκαλεῖν, Σ 699.
ἔγκαλον, genus vestis muliebris, A 113. 1162. Θ 261. 499. Ea. 536.
ἐγκαλύπτω, Σ 395.
ἐγκάρσιον. ἐγκαρσίη, B 425. ἐγκαρσίην, N 191. ἐγκάρσιον ἄκρον, B 804. ἐγκάρσιον, Θ 790.
ἐγκάτμων, N 1205.
ἔγκειθαι, Σ 774.
ἐγκλίνειν, A 221. Σ 1006. 1349. ἐγκλίνειν τῇ πόλει, I 1313. οἱ ζῶντες ἐμοῦ ἐγκλινέστεροι, A 272. ἐγκλινὲς, N 1436.
ἐγκλίνειν, Σ 721.
ἐγκλῖναι. ἔγκλιον, I 118. 121. ἐγκλιθέντες, Σ 906.
ἐγκυρεῖν, Π 717. N 476. A 365.
ἐγκυρεντὸς ναυτῶν ἔργων, O 257.
ἐγκύλιον, A 1043.
ἔγκυλις, ἐγκύλιος, N 559. I 864. A 880. A 36.
ἔγκυλος, A 702. Σ 510. A 889.
ἐγκυρσίζειν, Σ 289.
ἐγκώμιον Suid, I 577.
ἔγωγε, Π 147. 270. et passim. Pro affirmatione ita, vel sic, N 826.
ἐγὼ F sæpe male scriptum pro ἔγωγ', A 739. Ea. 173. 728. Σ 1188.
ἐγῷδα, Θ 502. Ea. 797.
ἐγὼ οἶ, pes iambus, Σ 1224.
ἐγῷμαι, Θ 442.
ἐγώνγε Dor. pro ἔγωγε, A 986. 990. A 754. 764.
ἔδομαι, κατέδομαι, temporis futuri, Ea. 595. N 121. O 26. 588. Ea. 717. ἐδεδοικὼς, I 362.
ἕδρα, I 1405. ἕδρας καταλαβεῖν, Ea. 21. 86. οὐκ ἔστι βούλης ἕδρα, Θ 79. ἕδρα συμβάσεως, Θ 889. στιλπνὴ ἕδρα, N 1507.
ἕδρα, culus, Θ 133.
ἑδραῖος, Θ 664.
εἰ cum imperfecto vel aoristo indicat. præcedente vel sequente in altero membro ejusdem temporis et modi verbo cum particula ἄν, B 1374. Π 583. Ea. 140. 191. 219. 407. 423. N 1056. O 1223. Vide not. ad A 149.
εἰ cum optativo præcedente aut sequente in altero membro verbo optativo cum particula ἄν, A 111. B 533. 585. Π 1037. Ea. 791. 794. N 870. O 163. 197. Σ 1405. A 1196.
εἰ cum fut. indicat. posito in altero membro verbo optativo cum particula ἄν, Ea. 162.
εἰ cum subjunctivo non construitur, B 594. Π 216. Ϡ 190.
ει terminatio 2. pers. passivæ locum habet tantum in indicativo, A 194. 939.
εἰ τις et ἴστις sæpe commutata, Ea. 118.
εἶα, interjectio, Π 292. 316. Ea. 459. et passim.
εἰδία, Θ 436.
εἰδέναι. οἶδ' ὅτι γ', ἴστι κἀμὲ γ' εἰδέναι, non quod sciam, Θ 34. N 1252.
εἶδος, τὸ, Θ 267.
εἴδωλον, O 1393. εἴδωλον τῆς ἄλκης, N 976.
εἶεν, interjectio, Θ 407. B 607. ubi vide not. Ea. 877.
εἴθ', utinam. εἴθ' ἐξῆν, Ea. 938. εἴθ' λάβοιμι, Ea. 947.
εἰκάθω, N 17.
εἰκάζειν ἥμασα, N 350. I 1076. Σ 1308. ἠκάσμεθα, O 807.
εἰκαλύπτρος, O 687.
εἶμασι Dor. pro εἶναι, A 775. ubi vide not.
εἶμεν, similis est, O 1298. εἰκέναι, N 185. εἰκὼς, O 697.
εἰκὼς, B 900. A 703. εἰκότα, A 692.
εἰκότως ἴχειν, Θ 207.
εἰκὼν, εἰκόνος, B 906.
εἰκὼ, εἰκοῦς, N 559.
Εἰλείθυια, A 742. Ea. 369.
εἶλη, Σ 772.
εἰλίσσειν, B 1314. 1348.
εἶμι, ibo, Π 605. O 1690. A 484.
εἶναι. οὐκέθ' εἶμ' ἐγὼ, A 1185. οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῦ, sui non est compos, Σ 642. οὐδὲν εἶμ' ἄρα, nullus sum, Σ 997. οὐδὲν εἶ, Ea. 144. εἶναι μετὰ γυναικὸς, consuetudinem habere cum muliere, Π 1081.
εἶνεκα Atticis poëtis inusitatum: ubi producta prima opus est, adhibent ἕνεκα, A 74. Π 329. Ea. 659. Ea. 210.

εἶμεν, similes sunt, N 341. 343. videntur, O 96. 383. εἶξις, similis eris, N 1001.

εἰνί μοι, cum verbo plurali, directo ad plures sermone, adverbialiter, Ex. 383. O 366. A 328.

εἰνῶν τινα φλαῦρον, N 834. εἰνῶν τινα πολλὰ πολλά, A 649.

εἶργεν, Σ 334. 384.

εἶργεν, A 330. O 1082. 1085.

εἰρεσιώνη, Π 1054. Σ 399. I 728.

εἰρηναῖος, I 805.

εἰρήνη, A 32. 39. 652. et passim. εἰρήνην ἄγειν τινί, O 386. εἰρήνην ἄδολον ἄγειν, A 169. εἰρήνη φιλέοντες, Θ 1147. λοιμαλέχη, Ex. 992. δίσσωνα χοιρῶν, γέμων, Ex. 976.

εἶρων, N 449.

εἰρωνεύεσθαι, O 1211.

εἰρωνικῶς, Σ 174.

εἰς et ἐν commutata, B 620. 1381.

εἰσαγγίλλομαι, Θ 597.

εἰσάγειν, Ex. 983. N 1149. A 11. ἐδίκημα, Σ 840. τὸν υἱὸν εἰς τοὺς φρέτερας, O 1669.

εἰσαίρομαι, εἰσφίρομαι, B 518.

εἰσάττω, N 543. 996.

εἰσβάλλειν, Ex. 746. νοήματα εἰς τὰς διανοίας, Σ 1056.

εἰσβιάζεσθαι, O 32.

εἰσβολὴ, ἐσβολὴ, B 956. 1104. I 597. 857. A 1075.

εἰσδὺς, Π 204.

εἰσελθὼν, Π 237. 242.

εἰσελεύσειν εἰς τὸ βουλευτήριον, A 379.

εἰσήλασεν. εἰσήλασας, Θ 1075. εἰσήλασεν, I 4.

εἰσηγεῖσθαι, introducere, O 647.

εἰσιὼν, Π 234.

εἰσκάλλω, Θ 877.

εἰσκηρύττειν, A 133.

εἰσκομίζειν. ἐσκκόμισμαι, intuli, Σ 616.

εἰσκυκλεῖν, Θ 265. Σ 1475.

εἰσκυκλεῖν εἰς τρέγματα, Θ 653. 767.

εἰσοικίζεσθαι, Ex. 260.

εἴσομαι, sciam, N 1144. Σ 1224. A 332. A 1114. εἶσι, scies, Π 647. εἰσόμεθα, O 53.

εἰσορᾷν, Θ 1151.

εἰσπηδᾶν, I 599.

εἰσπίθεται, B 1386. 1405.

εἰσφέρειν, A 651. εἰσπηδάτω, Π 226. εἰσπίνειν, A 650.

εἰσφοιτᾶν, I 1033.

εἰσφορὰ, I 924. εἰσφορὰς ἀντεισφέρειν, A 654.

εἰσφρῶ. εἰσφρήσομεν, Σ 892. vide not. ad O 193.

εἶσω εἰσίναι, Π 231. 1088.

εἶτα in interrogatione absurditatem dicti vel facti arguit, B 76. Ex. 132. 335. 529. 535. A 1024. 1026. Π 45. 79. N 347. 1214.

εἶτα abundans inter participium et verbum, Ex. 745. ubi vide notam, et ad A 654.

Ἐκάεργος, Apollinis epithet. Θ 972.

ἐκάεργος, Π 818. 980.

Ἑκάεργον, Ἑκάεργον, B 366. Σ 804. A 64.

Ἑκάεργ, A 700. Π 594. φαεσφόρος, Θ 858. A 443. διπόρους ἀνίχνευε λαμπάδας, B 1361. τὸ τὸν Ἑκάεργ, Π 764. μὰ τὸν Ἑκάεργ, Π 1070.

ἕκατι, A 306. Ex. 699.

ἑκατογκεφάλας, Dorice, N 336.

ἑκατογκίφαλος, B 473.

ἑκατοντάλαντος γραφὴ, I 442.

ἑκατοντέργυιον μῆκος, O 1131. suspecta lectio.

ἑκατοστὴ, Σ 658.

ἐκβαίνω. ἐκνεχῶς, ἐκβίβασε τὸ πρᾶγμα, Ex. 505.

ἐκβάλλω, Π 430. 463. 464. Θ 401. τὴν ἴνθυσιν, I 404.

ἐκβάλλεσθαι, exigi, de poëta, cujus fabulæ populo non probantur, I 525.

Ἐκβάσια, Σ 1143. I 1089. A 64. 613.

ἐκβιβάζειν, O 660. 662.

ἐκβολίζειν, Ex. 1123.

ἐκγίγνεται, licet, I 851.

ἔκγονος, I 786.

ἐκγράφεσθαι, B 151. O 982.

ἐκδίειν, Σ 450.

ἐκδιδάσκειν, B 64. 1019.

ἐκδιδάξειν, I 50.

ἐκδιδράσκειν, Σ 126.

ἐκδοτὸν, O 1635.

ἐκδύεσθαι, erepere, exire, Σ 141. ἐκδῦναι, Σ 351.

ἐκβήσεσθαι, *ne exeunt vestibus*, Δ 662. 686. 920. 925.
ἐκεῖνος, *κατ' ἐξοχὴν*, ut *ἀνὴρ*, N 195.
ἐκεχειρία, Ex. 908.
ἐκζωπυρεῖν *τὸν πόλεμον*, Ex. 310.
ἐκθεῖν, Δ 456.
ἐκκαλαμᾶσθαι, Σ 381. 609.
ἐκκαλεῖν, Δ 850. 875. Θ 65. Σ 271.
ἐκκαλύπτεσθαι, O 1503.
ἐκκαυλίζειν, I 825.
ἐκκεῖσθαι, B 1070.
ἐκκλησία, Π 171. 330. 725. 950. I 76. *πορία*, Δ 19. *λίλεσται*, Ex. 377. *πλατεῖα ἀγορίνη*, Ex. 89. *ἐκκλησίαν ποιεῖν*, I 746. Δ 169. *λύειν*, Δ 173. *ἐκκλησία*, *concio*, *ῥήτρα*, O 1030.
ἐκκλησιάζειν, Θ 84. 90. O 1027. Σ 32.
ἐκκοκκαλιτεύεσθαι, I 270.
ἐκκοπαίζειν, Δ 364. 448. Δ 1179. Ex. 63.
ἐκκόπτειν *τὸ ὀφθαλμόν*, O 1613. Δ 92. ἐκκόπτεσθαι *τοὺς ὀφθαλμούς*, O 343. N 24.
ἐκκορεῖν, *τὸν κόρον ἀφαιρεῖσθαι*, Θ 760. *everrere*, Ex. 59.
ἐκκρεμᾶν, I 1363.
ἐκκυκλεῖσθαι, Θ 96. Δ 408, 409.
ἐκκυλίνδειν, Ex. 134.
ἐκκύστειν, Ex. 1052.
ἐκκωφεῖν, *clamoribus obtundere*, I 312.
ἐκλαγχάνειν, Θ 1071.
ἐκλαικάζειν, Σ 1492. 1525.
ἐκλάμπειν, O 1712.
ἐκλάπτειν, Δ 1229. ἐκλάπτεσθαι *ζωμὸν*, Ex. 885.
ἐκλέπειν *ἵππους*, Ex. 1283.
ἔκμαγμα, Θ 514.
ἐκμαίνειν τινά, Ex. 965.
ἐκμανθάνειν, Ex. 244.
ἐκμαίνεσθαι, *feminis fimus paleis*, B 753.
ἐκμοχλεύειν, Δ 480.
ἐκνομίως, Π 981. ἐκνομώτατα, Π 992.
ἐκπειρᾶσθαι τινός τι, *percontari aliquid ex aliquo*, I 1234.
ἐκπέμπειν, Θ 501. Π 821.
ἐκπεδιπίσαι, O 768.
ἐκπετάννυμι, I 1347.
ἐκπετήσιμος, O 1355.
ἐκπαίζεσθαι, B 578.
ἐκπέτειν, I 700. *τὸν ψυχὸν*, N 712. futur. ἐκπέσομαι, Δ 199.
ἐκπέφευγα, Π 244. I 532. Ex. 906.
ἐκπλήττειν, B 144. Π 673.
ἐκπλώσας, Π 1062. 1064. *τὸν οἰκτέτειρα*, Δ 575.
ἐκποδὼν, B 853. Σ 949. 1325. I 957. 1151. Ex. 134. 567. Ex. 1264. Δ 240. 305.
ἐκπονεῖν *τὰς ποικίλας*, Θ 567.
ἐκπορίζειν, Δ 421. Σ 365. 859. 1113.
ἐκπτήσεται, *evolabit*, Σ 208.
ἐκπυθέσθαι, Π 60.
ἐκπώματα, Ex. 447. Σ 677. Δ 74.
ἐκραδίζειν, Δ 576.
ἐκρεφεῖν, I 360.
ἐκτείειν, Δ 344.
ἐκπαλεῖσθαι, Δ 1028.
ἐκτελεύτημα, I 795.
ἐκτετᾶν, Θ 510.
ἐκτιλᾶσθαι, Θ 277.
ἐκτερεῖφειν, N 554. *τὰ βλίφαρα*, Π 721. *τοὺς τρίχους*, N 88.
ἐκτίμειν, B 575. I 574.
ἐκτιὼς, Ex. 547.
ἐκτόπιος, N 772.
ἐκτυδίναι, B 1190. N 531.
ἐκτύπειν, Ex. 656. 663.
ἐκτυχίσεσθαι, Π 34.
ἔκτυπος, O 1474.
ἐκτραχυλίζειν, Δ 705. ἐκτραχυλίζεσθαι, Π 70. N 1501.
ἐκτρέπεσθαι, Π 837.
ἐκτρέφειν, B 1432. N 532. 1380.
ἐκτροπὴ, B 113.
ἐκτροπᾶν, *furtim exire*, Ex. 337.
ἐκτρούειν, Σ 155.
ἐκτυφλοῦν, B 1195. Π 301.
ἐκφαίνειν, Δ 824.
ἐκφέρειν νεκρὸν, B 170. ἐκφερόμενοι, B 168. ἐξενίνεκας, Ex. 754.
ἐκφεύγειν, Σ 160. I 253. ἐκφυξάμενοι, Σ 157.
ἐκφοίτεσθαι, *egredi*, Ex. 72.
ἐκφλίγειν, Ex. 608.
ἐκφορὰ, Π 1008. 1138. Ex. 926. *ἐκφορὰ λόγου*, Θ 472.
ἐκφρῶν, vel ἐκφρείων, Σ 125. 156. 162. ubi pro ἔκφρει legendum videtur ἔκφρα.

ἰαφροσύζω, N 695. 697.
ἰαφυσῆν πέλιμον, Ες. 610.
ἰαχύν, effutire, Θ 554. ἐξιχύθη, in lætitiam effusus fui, Σ 1469. πάγχυ ἐξιχύσατο, Ες. 1287.
ἰλάε, Atticum, non ἱλαία, B 988. 995. O 617. Σ 450.
ἰλαιολόγος, Σ 712.
ἰλαίς, A 998.
ἰλασᾶς, avis, O 886.
ἰλασίζουσα ἴσα, I 626.
ἰλαστὴς, genus placentæ, I 1182. A 246.
ἰλαστῆρες ἵππων, I 1266.
ἰλαύνειν ἅρμα, N 69. ἵππους, N 1272. ναῦς, I 1182. τὸν δρόμον, N 25. 28. 29. ἔχον, A 995. γυναῖκα, Ες. 39. ἰλαύνειν, remigare, B 205. οὔτι θέσπις, οὐδ' ἰλαύνομαι, Ες. 109. ἰλᾷς, futurum, B 203. N 1298. ἰλᾶσι, I 243.
Ἑλάφιον, nom. propr. Θ 1172.
ἴλαφος, N 354.
ἰλαφρῶς, A 218.
ἰλαπίζειν, I 793.
ἰλιᾶς, avis, O 302. 885.
ἴλιγγας, O 217.
ἰλίγγειν, B 857. 960. 961. I 1232. Π 574. ἰλιγγιῶν πρᾶγμα, Ες. 485.
ἴλιγγος. ἴλιγγον ποιεῖν, B 784. ἰλίγγους πάντας προσφέρειν, A 484.
ἰλιεῖν, I 531. ἰλίηνον, Ες. 400. ἐλίησα, A 706.
ἰλιενός. ἰλιενὸν ἰοδῆτ, A 413.
ἰλιενῶς, Θ 1063.
ἰλιάμενον, Ες. 425.
ἰλιενὸς, B 1063.
ἴλιος, B 352. O 243.
ἰλιλαιῶ, O 364.
ἰλιλίζεσθαι, O 213.
Ἑλίνη, A 155. Θ 850. 909.
ἰλιὸν, τὸ, mensa coquinaria, I 152. 169.
ἰλιφάντινος, Θεσμοφ. ii. 3. in notis.
ἰλιφαντόδετος φέρμιγξ, O 218.
ἰλιυθιρεῦν, A 1155.
ἰλιθὸν aliquando redundat apud Atticos, ut N 89. 815. Σ 789. Θ 481.
ἰλισσάων, Θ 598.
ἴλιξ βόστρυς, B 1321. μισσοῦ, Θ 1000.
ἴλλειν πᾶσαι προφάσεις, A 726.
ἴλλειν, N 1218. ἴλλεσθαι, in jus trahi, N 1004. ἴλλεσθαι τῶν ἐχεπλήθων, I 772. ἴλλειν, bibere, I 107.
ἰλλῶδιον, I 907.
ἰλλόων, de saltantibus dicitur, Ες. 328.
Ἕλλάνιος Ζεύς, I 1253.
Ἑλλὰς, Π 463. A 531. et passim.
ἰλλίδορος, Σ 1489.
ἰλλίπιον εἶδος, A 673. ἰλλίπιον, deficere, Π 859.
Ἔλλοπος, Π 584. 878. N 413. Ἔλλοπες καὶ βάρβαροι, B 724. Ἑλλόπων ῥάμφη, A 773.
Ellipsis nominum δέμας, εἶδος, ναός. A 407. Θ 89. 795. Π 84. A 1222.
Ellipsis participii ἰδών, I 783.
Ellipsis præpositionis ἐν cum locorum nominibus, A 1299. Θ 806. I 781. Ες. 932.
Ellipsis præpositionis σύν. B 560. Σ 170. Ες. 1288. I 3. 7.
ἰλυὶς λειτὴ, I 1244. ἰλυῖ' ἀγαθὴν ἰχμὴν, Π 212. τοὺς ἰλυσίδας περιδιδόναι, N 1500.
ἰλυσίζειν etiam de malo dicitur, ut O 956.
ἰλυσὶν Lacon. pro ἰλὺν, A 105. 118. 1081.
Ἑλύμνιον, nomen loci, Ες. 1126.
ἴλυστρον τοῦ δόρατος, A 1120.
ἰμᾶσα, pro ἰμᾶσθε, B 377. Ες. 478.
ἰμάσθλαι, Π 847. 941. Σ 600.
ἰμάσσειν, de remigantibus, B 206. I 602. ἰμάσσειν οἰνίαν, A 511. ἰμάσσειν τινὶ χεῖρα, Σ 554. δεξιὰν, B 754. 789.
ἰμάσσειν εἰς τὸν παρὸν, N 150.
ἰμὰς, Π 759. Ες. 314. 342. 633. 850. N 719. 858. Σ 103. 274. 447. 1158. I 321. 870. 872.
ἰμείρομαι, Θ 390. Σ 1120.
ἰμερόεντως, Ες. 793.
ἰμόω, obturare, Σ 128.
ἰμπάλιμα λόγων, B 897. ἰμπάλιμα ποιεῖσθαι, Σ 1503.
ἰμπαλίσκειν, Ες. 807.
ἰμὸς αὐτοῦ βίος, Attice pro ἰμοῦ αὐτοῦ, Π 33. sic A 93. τὸν τὸν τοῦ περίεσσεν.
ἰμοῦς, Bœotice pro ἰμοῦ, A 910.
ἰμπαίζειν τοῖς χερσὶ, Θ 975.
ἰμπιδόω, A 211. 233.

ἐμπιερία, Ες. 115.
ἐμπίερω, *infigo*, ἐμπεπαρμένον κέρας, Α 796.
ἐμπήγνυμι. ἐμπέπηγε, passive, Α 1226.
ἐμπιῆν, Ες. 1156.
ἐμπίμπλαμι, Α 235. Σ 603. 911. 1304. ἐμπίπλη pro ἐμπίπληθι, Ο 1310. οὐκ ἄν ἐμπλήμην, Α 236. ἐμπλάμενος, Ες. 56. Σ 424. 1127. Ι 935.
ἐμπίπρημι, Α 311. 322. Θ 749. Β 859. Ν 399. 1484. Α 918.
ἐμπίπτειν τινί, *in caput alicujus incidere*, Π 180. ἐμπίπτει λόγος τινί τινος, Α 858.
ἐμπλείη, Ν 157. 160. 165. ἐμπλείης ἱξόνατμα, Ο 244. ἐμπλείη Τριτογένεια, Α 1032.
ἐμπλείειν, Θ 1032.
ἐμπνεῖν, *spirare*, Θ 926.
ἐμποδίζειν, Ο 965. ἰσχάδας, Ι 755.
ἐμπόδιον, Α 531.
ἐμποδών, Σ 247. Ες. 473. ἐμποδὼν γίγνεσθαί τινι, Ες. 315.
ἐμποιεῖσθαι, Ο 1301.
ἐμπολαίος, Π 1155. Α 816.
ἐμπολᾶν, Θ 452. Σ 444. Ες. 367. 448. 563. 1201.
ἐμπολὴ, Α 930.
ἐμπορευτέα, *eundum est*, Α 480.
ἐμπορία, Ο 718. κερδαλία, Ο 594.
ἐμπορικὰ χρήματα, Α 973.
ἔμπορος, Π 521. 904. 1179.
Ἔμπουσα, Β 293. 305. Ες. 1056.
ἐμπρήθειν, Α 269. Θ 749. ἐμπεπρησμένη δῖς, Σ 36.
ἐμπυρεύειν, Ες. 1137.
ἐμφανὴς, Σ 733.
ἐμφανῶς, Α 312.
ἐμφερὴς, Ν 502. ἐμφερέστατος, Σ 1103.
ἐμφυσᾶν. αἰολησὶς ἐνεφύσησε, Σ 1219.
ἐμφορεῖσθαι, Ο 861.
ἐν præpositio quandoque abundat, Π 765. Ι 394. 705. Α 986. 1026. ἐν ἀνδράσι, *inter viros, in cœtu virorum*, Σ 1185.
ἐναγώνιος, Π 1161.
ἐναλλὰξ ἴσχειν τὰ πόδε, Ν 983.
ἐνάλλεσθαι, Β 39. Σ 1305.
ἐναντίον, Ι 342. μαρτύρων, Ες. 448. 451. τοῦ παιδίου, Δ 907.
ἐναντιοῦσθαί τινι, Ο 385. ταῖς διαλλαγαῖς, Ες. 1049.
ἐναστατεῖν, Ες. 1228.
ἐναστεῖναι χρήματα, Ο 38.
ἐνδέκω, *committo, coagmento*. Θώρηκας νέους ἐνημμένον κάλλιστα, Ες. 1225.
ἐνεργὴς, Σ 50.
ἐνεργῶς, Ι 1173.
ἐνερμίζειν, Α 413.
ἐνεστιοῦσθαι, Α 368.
ἔνδεκα, *oi*, *undecimviri*, Σ 1108.
ἐνδίκεσθαι, Θ 1129.
ἐνδιατρίβειν τοῖς ἀρχαίοις, ᾠδαῖσι, Ες. 585.
ἐνδιδόναι ἑαυτὸν τινι, *alicujus potestati se permittere*, Π 781. ἐνδοῦναι λαζῶν, Α 672. Ι 847. ἐνδιδόναι μαλακὸν, Π 488.
ἐνδίνως, Ν 1379.
ἔνδεθεν, Π 228. 964. Ν 1164. Θ 794. Σ 833. 861. Α 805.
ἐνδέειν τινὰ, Θ 1044.
ἐνδύεσθαι, Θ 253. ἐνδύεσθαι εἵλκυμα, Ες. 288.
ἐνέγκειν, Ι 970. Θ 742. Β 1299.
ἐνεῖναι, Β 1179.
ἐνεγέρα. ἐνέρωγε, Σ 913.
ἐνεχυράζεσθαι, Ες. 567. Ν 35. 241.
ἐνέχυρον, Π 451. Ες. 755.
ἔνη. παρεῖναι εἰς ἔνην, Α 172. ἔνην ἰλθεῖν, Ες. 796. ἔνη καὶ νέα, *dies ultimus mensis*, Ν 1134. 1178. 1197. 1222.
ἐνημμένος, *accensus*, Ες. 1031.
ἐνημμένος, *indutus*, Ες. 80. Ν 72. Ο 1250.
ἐνθάδ' αὐτοῦ, Σ 765. Π 1187.
ἐνθαδὶ, Π 54. Α 1010. Ες. 885. *ubi vide not.*
ἐνθένδ' αὐτόθεν, Α 116.
ἔνθεος, Ι 404.
ἔνθεν, Ι 51.
ἐνθρυλλίζειν τινὶ, Θ 341.
ἐνθυμεῖσθαι, Β 40.
ἐνιαυτοὶ παλαιοὶ, Β 348.
ἐνίσταμαι, Α 268.
ἐννεστενάχειν, Ο 1108.
ἐννύχιαι φρενοῖδες, Ι 1290.
ἐνόπλιος. κατ' ἐνόπλιον, genus rhythmi, Ν 651.
ἐνόρχης παῖς, Ι 1385. ἀνὴρ, Α 661. σάρξ, Ο 569.
ἐνοχεῖν, Α 402.

ἐξεργῶν. ἐκβήσεται, Π 846.
ἐκπεπάζειν, Α 1096. ἐκπεπάζεσθαι, Α 384. 436.
ἐκπετάζειν, Σ 702.
ἐκπεταλάζειν, Α 1034.
ἐκπέπασθαι πᾶγμά τι, Α 268.
ἐκπεφυῖ, Α 4. 568. 570. Θ 225. Β 273. Π 225. 608.
ἐκπιθρώσθαι, Α 663.
ἐκπίνεσθαι τὴν ἀρμονίαν, Ν 968.
ἐκπλὴξ μισθὸς, Ι 1367.
ἐκπίμπεσθαι, Α 192.
ἔκπιεν, Ν 160. ἔκπιεν, Ι 1184. Λ 367. Β 476.
ἐκπιεσπίλα, Ι 1185.
ἐκπιεσπυῦν νόσος, Σ 651.
ἐκπεσθεῖ, Ο 10. Ε. 922.
ἐκπιστλανοῦν, Α 894.
ἐκπιθίω, Ι 717.
ἐκπίπτειν, Λ 553.
ἐκπλᾶν, Α 351.
ἔκπωνος, Α 666.
ἔκπεμψε, imperativ. ab ἐκπέμπειν, Ι 51. Σ 612.
ἐκπρίζειν, Β 1070.
ἐκπρίζεσθαι, Ε. 732. 904. Λ 149.
ἐκπριστπίζειν, Ι 1189.
ἐκπυγχάνειν τινὶ, Β 283. Ο 1490. Ε. 1314.
ἐκπυλίσσειν, Π 692. Ν 987.
ἐκπύφειν, Σ 459.
Ἐκπυάλιος, Ε. 457.
ἐκροιζεῖν, Θ 719.
ἐκπύπιον θεῶν, Σ 25.
ἔξ ἐμοῦ, e domo mea, Ε. 1149.
ἐξαγανίζειν, Ε. 259.
ἐξαίρειν, Α 1133. χορείαν, Θ 981.
ἐξαιρεῖσθαι, Ε. 316.
ἐξαίφνης, Π 353. Ν 352. 387.
ἐξαπίστως νόσων, Β 1033.
ἐξαλίασθαι, Ι 1080.
ἐξάλλασσειν, Α 1063.
ἐξαλείφειν, Ι 877. Ε. 1181.
ἐξαλίην, ἐξαυλίην, Ν 32, 33.
ἐξαμᾶν, Λ 367.
ἐξαμαστάνειν, Π 915. Ν 1402. Σ 515.
ἐξαμβλῶσαι φρονεῖδα, Ν 137. 139.
ἐξαμαχείνειν, Α 289.
ἐξαναγκάζειν, Ο 377.
ἐξανδρούμενος, Ι 1241.
ἐξανίχνεσθαι. οὐκ ἐξανίσχνευε ἐρῶν, Ε. 702.
ἐξανθίζεσθαι, Α 43.
ἐξανοίγειν, Α 391.
ἐξαπατᾶν, Ο 521. Σ 60. Ι 1103. 1117. Α 114. Ε. 1070. Λ 932. 960. Θ 343. 892.
ἐξαπατύλλειν, Ι 1144. Λ 657.
ἐξαπίνης, Π 336. 339.
ἐξάπτειν, Σ 379.
ἐξαράπτειν, Θ 704. Ν 1373. Ι 641. Α 1181. ubi vide not.
ἐξαρεῖν, Ι 524.
ἐξαρυούντως, Β 377.
ἐξαρυπτικὸς, Ν 1172.
ἔξαρνος, Π 241. Ν 1230.
ἐξαρτάζειν, Ι 708. Ε. 6. Σ 837. ubi vide not.
ἐξαρτᾶν, Ε. 470. ἐξαρτημένος πώγωνα, Ε. 494.
ἐξαρχῆς, Π 221. 866. 1113. Β 591.
ἐξέφτειν, Π 733. Β 567.
ἐξευδᾶν δεινὸν μίλος, Α 1183.
ἐξευτομολᾶν, Ν 1104.
ἐξηγείρεσθαι, Β 51.
ἐξηγερήγορε, Ο 1413.
ἐξίδεσθαι τοῦψιν, Ι 1032.
ἐξιδέσθαι, Σ 925.
ἔξιδρος χώρα, Ο 275.
ἐξιμάζω. ἐξημασμένος, Ι 230.
ἔξιμι, exibo, Ι 760. ἔξει, pro ἔξθι, Ν 633.
ἐξιστᾶν, Ο 454.
ἐξίστην δόρατι, Α 825.
ἐξίστην, Σ 423. Ι 378.
ἐξιλᾶν, futurum, Σ 1230. item ἐξιλᾶν, Ν 123. 802. Ι 365. et passim. ἐξιλημένος, Ν 828.
ἐξιλίγχειν, Β 960. Ν 1062.
ἐξιλυύειν, Ε. 315. 506.
ἐξιμᾶν, Β 11. Ι 1148. Α 6. 586.
ἐξιπαίειν τινὰ, Α 623.
ἐξιπίστηδες, Π 916.
ἐξιπίστασθαί τι, Σ 1249.
ἐξιρᾶν, Σ 993. Α 341.
ἐξιρημοῦσθαι, Ε. 647.
ἐξίρειν, Ν 710. Ι 607.
ἐξίεχεσθαι, Ο 512. Α 240.
ἐξιτάζειν, Θ 437.
ἐξίτης, sexennis, Ν 862.

ἐξαρκεῖν, Β 406. Σ 85. Ι 145. 1194. ἐξειργασμένος, active, Α 119.
ἐξείρεται σοφὸν, Ες. 577.
ἐξευρίσκειν, Ι 800.
ἐξίχνια οἴλη, Σ 771.
Ἐξηκεστίδης, nom. propr. Ο 11. 764. 1527.
ἐξηκοστεύειν, Α 840.
ἐξιδίου τὸν θεμάτων, Ο 791.
ἐξίημι, Ι 756.
ἐξινοῦσθαι, Β 1176.
ἐξιστῶν, Α 291.
ἐξίστασθαι τοῖς χερσὶν, Β 354. 370. ἐξίστω, Imperativus, Α 617.
ἐξοῦσθαι, Β 688.
ἐξοπίδμενος, Ες. 631.
ἔξοδον αὐλεῖν, Σ 582.
ἔξοδος, expeditio bellica, Ν 579. Ες. 1181. χαλκῆ γυναικῶν ἔξοδος, Α 16.
ἐξοπίζεσθαι, Ες. 197. 203.
ἐξοπυδομεῖν, Ο 1124.
ἐξολισθαίνειν, Ες. 286. Ες. 141. τὰς δικελλὰς, Ι 491.
ἐξόλλυμι. ἐξολῶ, Π 418. 879. ἐξολεῖν, Σ 1229. Ν 1136. ἐξολῶν, Ι 143. ἐξολέσειεν, Α 1153. Π 592. ἐξόλωλας, Ες. 366. ἐξολωλότες ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, Ες. 483.
ἐξομματοῦσθαι, Π 635.
ἐξομόρξασθαι, Α 843.
ἐξόπιθε, Β 286. Ι 22.
ἐξορμᾶν ποῦρον πόδα, Θ 659.
ἐξωλίσειεν ζῶσι, Π 443. καιὸν, Ες. 1053. 1070.
ἐξώλης ἀστόλου, Ες. 1072.
ἐξυμίζειν τὸν βρεγχίσια, Ες. 267.
ἔξυρις, Α 662. 1021. Σ 444. Αιολ. 11.
ἐξυρσεία, Ες. 1026.
ἐξώστιος, Θ 881. 884.
ἐοργάζειν, Α 1079.
ἐπάγειν, Θ 365.
ἐπαγλαΐζειν, Ες. 575.
ἐπαῖειν, Ν 650. Σ 516.
ἐπαινῶ, Lacon. pro ἐπαινέω, Α 198.
ἐπαινῶν, Π 745. Ι 460. 595. οὐκ ἐπαινῶ ἥκουσαν ἄρτι, Α 70. adsentior, approbo, Ο 1616. benefici oblati gratiam facio, Β 508.
ἔπαινος, Ι 526.
ἐπαίρειν τινα, impellere, Ν 42. 1457. Β 1041. Ο 1657. ἔπαιρε σαυτὸν, Α 937. Σ 996. ἐπαίρομαι, erigor, Α 937.
ἐπαοιδὸν, Θ 628. Ν 274.
ἐπαλξις, Α 72.
ἐπαμύνειν, Β 1357.
ἐπανακαίνειν, Ι 169.
ἐπανακάλλεσθαι τὰ ἱμάτια, Ες. 276.
ἐπανακοῦν, Π 292.
ἐπαναγκάζειν, Π 525. 533. 799.
ἐπαναγκρίνεσθαι, Ο 1072.
ἐπανάιεσθαι, surgere, Ι 784.
ἐπαναπαύεσθαι, Ο 648.
ἐπαναμίνειν, Ν 803. 843. Ες. 790.
ἐπανανυδρῶν, Ν 1375.
ἐπανασκρίφειν, Β 1102.
ἐπανασκρίφεσθαι, Ι 152.
ἐπανασπᾶσθαι, Σ 148.
ἐπαπφονεῖν, Θ 1175.
ἐπανεχαμεῖν, Α 461.
ἐπανέρομαι, interrogo, Β 435.
ἐπανθεῖν, Ν 978. 1174. ἐπανθοῦσι σταλαὶ κρίκες, Σ 1065. ἐπανθεῖ τοῖς μέλεσι τὸ τερφιρὸν, Ες. 903.
ἐπανθοῦσα δρίξ, Ες. 13.
ἐπανθρακίδης, Α 670.
ἐπανίσασθαί τινι, Ο 1584. ἐπανίστω, Imperativus, Π 539.
ἐπανοῦθεῖν, Δ 529.
ἐπανταδέσθαι πράγματί τινι, Α 615.
ἐπαρήγειν, Σ 402.
ἐπαρκεῖν τοῖς διαπίνουσι, Π 830.
ἐπαρκεῖν σοφίαν, Ν 1025.
ἐπάφειν, Α 1171.
ἐπαυχεῖν, Ο 628.
ἐπαφαυαίνομαι, unde ἐπαφαυάνθη, Β 1089.
ἐπαχθῆ ῥήματα, Β 940.
ἐπεγείρειν, Ο 83.
ἐπεγκάπτειν, Τ 493.
ἐπείγεσθαι, Α 1070.
ἐπεὶ pro nam, Α 258. Ν 688. Β 660.
ἐπεὶ οὖ, pes iambus, Α 273.
ἐπεὶθέμην, ἐπεὶθέμαν commutantur saepissime, Ες. 772. Ο 1011. Σ 749. 1027.
ἐπεισκαίω, Π 805.
ἐπεισκυδῆν, Ι 363.
ἐπεισφέρειν, Θ 1164.
ἔπειτα aliquando interrogat, Π 1148. Ν 226. 1249. Θ 637. et commode reddi

potest per *itane'?* Interdum significat *tamen*, ut Θ 884. O 29. A 126. 498. Interdum reddi potest per *atqui*, ut Π 938.

ἐπερροφῶν, I 701.

ἐπεστέφανον ἀνδρεμάστερον, Ex. 514.

ἐπεύξεσθαι, B 1118.

ἐπεφείδεσθαι, B 110§. **τοῦς βασιλείοις**, Ex. 277.

ἐπερήσεσθαι, *interrogabo*, A 98. **ἐπερησόμενος**, Π 32.

ἐπέχεσθαί τι σαφῶς εἰπεῖν, *aliquid clare alicui exponere*, I 618. **ἐπέχεσθαι πάντα**, *omnia oratione persequi*, Σ 636.

ἔπεσθαί τινι, Π 308. **μετά τινος**, Π 823.

ἐπεσθίειν, Θ 1164.

ἐπέστιος τὴν φύσιν, I 518.

ἐπεύχεσθαι θεοῖς, Σ 388.

ἐπέχειν, *ori admovere*, Ex. 1167. *præbere*: **πεῖν ἐπέχον**, N 1382. **ἐπέχειν τοῖς δεχαῖς**, A 490. **ἐπέσχεν**, B 851. I 847. **τῷ τόξα**, A 742. **τῷ δρόμῳ**, O 1200.

ἐπήνεσε, Θ 1157.

ἐπί. **ἐπὶ τελάσσῳ χρυσέου**, O 154. **πυρὸς ἐπὶ πρηστῆρι θῶκε καὶ θεσπεσίοις**, O 445. **ἐπὶ τοῖς οἰκίαις**, *in domibus*, Σ 801. **ἐπὶ πόσιν ἴζειν**, B 199. Cum accusativo interdum significat *propter* vel *causa*: ut **κατῆλθεν ἐπὶ ποινὴν**, B 1418. **ἐπὶ τί πάρεστε**; *cujus rei gratia adestis?* A 1101. **ἐφ' ἅ τι ἡμᾶς ξυγκαλεῖς**, A 22. Vide etiam A 481.

ἐπιαλεῖν, N 1299.

ἐπιβάλλειν τινὶ χεῖρας, A 440. **σάκεσσιν**, O 1215. **ἐπεσθῆτα**, Ex. 536.

ἐπιβασιόων τινί, B 48.

ἐπιβολὰ, *mulcta*, Σ 769.

ἐπιβουλεύειν, Π 570. 1111.

ἐπιβρίμασθαι, B 680.

ἐπιβύειν τὸ τόμα, Π 379.

Ἐπιγέως, nom. propr. Ex. 931.

ἐπιγίγνεσθαι, I 136.

ἐπιγλωσσᾶσθαι, A 37.

Ἐπίγονος, nom. propr. Ex. 167.

ἐπιγράφεσθαι, A 1095. **πρόσωπον ἐαυτῷ**, Ex. 684.

Ἐπίδαυρος, B 364.

ἐπιδαυρίη, Σ 881.

ἐπιδεικνύναι, *ostendere*, A 765.

ἐπιδείκνυσθαι, *artis suæ specimen publice edere*, B 771.

ἐπίδειξις. **εἰς ἐπίδειξιν ἔρχεσθαί τινι**, N 269.

ἐπιδεύεσθαι, I 1140.

ἐπιδέξια, τὰ, O 1493. **περὶ τὸν βωμὸν ἐπιδέξια**, Ex. 957.

ἐπίδεσμος, Σ 1440.

ἐπίδηλός ἐστι πλέεσθαι, Ex. 661.

ἐπιδημεῖν, Θ 40.

ἐπιδήμιος πόλεμος, Ex. 1098.

ἐπιδῆσαι, B 1038.

ἐπιδιαβρύχασθαι, I 701.

ἐπιεικῶς ἐξετάσασθαί τι, Σ 1249.

ἐπιζεῖν, A 321. Θ 468.

ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον, N 1147.

ἐπιθήκη, Σ 1391.

ἐπιθύειν, Π 1116.

ἐπιθωμεῖν σοφίας, N 412. **πέρης**, Ex. 611. 618.

ἐπικαθίζεσθαι, Π 185.

ἐπικαθῆσθαι, B 1046.

ἐπικαλεῖν, Ex. 663.

ἐπικεῖσθαι, I 252.

ἐπικελεύειν, Ex. 1317.

Ἐπικηχοΐδης, O 68.

ἐπικηρυκεύεσθαί τινι, Θ 336. 1163.

ἐπικλάειν, Θ 1063.

ἐπίκλωστος, B 683.

ἐπικλύειν, Ex. 101.

ἐπίκληρος πατὴς, O 1653. Σ 583. 589.

ἐπίκλητος, Ex. 1266.

ἐπικλύειν τὴν θύραν, *claudere januam*, Ex. 420.

ἐπικλυτὴς, A 575.

ἐπίκλυστον, Ex. 907. Anag. 16.

ἐπικορῆ, O 538. 1582. 1586.

ἐπικουπύσσεια, Θ 1059.

ἐπίκουρος, I 1319.

Ἐπίκουρος, nom. propr. Ex. 644.

ἐπικραυτεῖν, A 767. **τινὸς**, B 266.

Ἐπικράτης, nom. propr. Ex. 71.

ἐπικρέζειν, I 1051.

ἐπικρούειν, Θ 1004.

ἐπικτυπεῖν, O 780. **τοῖς ποσί**, Ex. 488.

ἐπικύπτειν, Θ 289.

ἐπικωμάζειν, A 982.

ἐπίκωπος, A 231.

ἐπιλαμβάνεσθαί τινος, A 596.

ἐπιλανθάνεσθαι, Π 466. N 855. **ἐπιλελήσομαι**, Σ 605.

ἐπιλίγειν, I 418.

ἐκλείπειν, *deficere*, Π 554. τὸ σῶς τοὺς πρεσβύτας ἐκλείπειν, Ες. 620.

ἐκλέγειν, N 129. 485. 629.

ἐκμαίνεσθαι περί τινι, Σ 1469.

ἐκμανδαλοῦν, Δ 1201.

ἐκμαρτύρεσθαι, N 495. Σ 1437.

ἐκμελετᾶν, Π 907.

ἐκμύειν, Σ 934.

ἐκπαιδαρίων, Ες. 838.

ἐκπιάειν, Α 115.

ἐκπίπτειν, Ες. 1181.

ἐκποιεῖν, Θ 338. I 884.

ἐκπίνειν, Π 45. ἐκπιοντάετες, I 539. γυάμφας, Ες. 574. ἐκποίας θυμαρούς ἐξερίσσειν, I 1322. πασὰν ἐκπίνειν ζωτῶν, Σ 346. λαιδαρεῖν οἶον ἐς ἐκπίνειν, I 90. τὸν Ἰχούβης ἐκπίνειν ἤμελλον; O 405. τίς ἡ ἐκπινυά σου; Ες. 127. ἐκπίνεσθαι τὴν ἐκπίνειν, Ες. 589.

ἐκπίζειν, *mensa coquinaria*, Δ 318. 355. 358. 365. 366.

ἐκ' ὀλίγου ἴζειν, Α 31.

ἐκπομπεῖν, Β 102. N 402. Ες. 1160. O 1609. I 298. 428.

ἐκπόρησις, N 397. 400. Β 275. ἐκπόρησιν ἔχειν ὁμόσαι, Β 150.

ἐκπυόσα ἕλκη, Θ 870. ἀμίχα, Ες. 105.

ἐκπύσσειν, I 103. 1089.

ἐκπυστίσασθαι, O 48. 1471.

ἐκπυτιδῶν κεμάδος, N 550. ἀγρίως τινί, Σ 705.

ἐκπώτιον, I 354.

ἐκπωλᾶς, Π 1207.

ἐκπώτιος, Β 1370.

ἐκρήγνυν, N 1294.

ἐκρήζειν, Σ 705.

ἐκτείζειν, Σ 704.

ἐκτεκτονάζειν. τὰ σφίσ' ἐκτεκτονήσια, Δ 613.

ἐκτενεῶν, I 1173. 1186.

ἐκτένεσις, O 1022.

ἐκτενόπιον ξυνάγειν, Β 823.

ἐκτερῆ, Θ 389.

ἐκτίσασθαι, O 1432. Σ 959.

ἐκτονεῖν, Θ 373.

ἐκτονάτης, Ες. 10. *olla*, O 436.

ἐκτονίλλειν, *mandare*, N 608.

ἐκτονοῦζειν, I 845.

ἐκτοπαστέον τινί, O 1522. ἐκτοπαστέεσθαι, Σ 11. 1124.

ἐκτοπεφαλ βούτομος, Β 1383.

ἐκτοπίδιος, Ες. 79. Ες. 1228. 1254.

ἐκτόπιος, Ες. 116. Σ 391. I 893. 1135. 1184. Ες. 142.

ἐκτοπιώτατα, N 1015. Β 1069.

ἐκτυχεῖν, I 1081.

ἐκτύσσειν, Β 621. 888. Σ 96.

ἐκτύτιος, Β 702.

ἐκτύτιος, funiculus, quo lectus intenditur, Α 923.

ἐκτυρίσειν, Π 915. 1078. N 799. ἐκτυρίσειν τινί, *arbitrio alicujus permittere*, Ες. 179. Σ 521. Α 1115.

ἐκτυρίσειν, *perdere*, N 243. 438. Β 571. Π 190. *enecare*, Β 1018. *verberibus contundere*, N 1376. τυπτόμενον ἐκτυρίσσειν, N 972. 1407. ἐκτυρίζειν, Α 1022. ἐκτυρίζεσθαι, *perdi*, Π 351. 1119. Ες. 1068. Ες. 369. Α 1090. ἐκτυρίζειν πίθῳ, Α 888.

ἐκτυτυμπάνιος, Α 876.

ἐκτύφτυτος, Π 275. 619. Α 557.

ἐκτυφτυτόν τὸ ὕδωρ, I 212. 426. 949.

ἐκτυγχάνειν τινί, *in aliquem incidere*, N 195. 535. ἐκτυγχάνειν τινός, Π 245.

ἐκτύφεσθαι, Α 221.

ἐκτύφωσις, I 1274.

ἐκφορεῖν, Ες. 167. 225.

ἐκφυλλίδες, Β 92.

ἐκχαίειν, Ες. 1015.

ἐκχαλασάων, N 422.

ἐκχάλασις ἐκτύς, Σ 18.

ἐκχαρίσσα, imperativus, Boeotice pro ἐκχαρίζου, Α 884.

ἐκχαρίσσας, Α 867.

ἐκχίζειν. Futurum ἐκχισεῦμαι, Α 440, 441. Ες. 640.

ἐκχυλλᾶς, I 814.

ἐκχύμα, τά, Σ 581.

ἐκχυρεῖν, Β 81. Ες. 429.

ἐκχῶσθαι, Α 1287.

ἐκχωρεῖν, Ες. 890.

ἐκχώρως τρίσσος, Π 47. ἐκχώρων, Π 342. N 1173. Α 523. 832.

ἐκψιπάζειν, Ες. 1141.

ἔλαιος, O 1307.

ἐλαιστίρειν, Θ 1048.

ἐλελελάζειν, O 783. I 616.

ἐλεμζρία, N 1120.

ἐλήμονμι, N 1227. ἐλήμονμαι, Π 725.

ἐσσοῖ, O 58.
ἐσσυτεύειν, B 745. 1143. ἐσσυτεύων πυκερῷ κράτι, B 1126. 1138.
ἔστε, Π 268. I 39. ἔστε παραλλάξειεν, A 315. ἔστε πρὸς ἔστε ἱεῖδεσθαι, N 1375. οὐδὲν πρὸς ἔστε, temere, Ex. 751. versus, Θ 412. verbum, i. e. proverbium, O 507.
ἐστροφίζειν, secundo vento proveki, Θ 1226.
ἔστοχος, equo insidens, A 677.
ἔστοψ, A 771. O 47. et passim in eadem fabula.
ἐστυάνειος δημός, B 1017.
Ἔστ' ἐπὶ Θέσπι, Drama Æschyli, B 1021.
ἐστυάνις, A 698.
ἐστυίης, B 418. ἐστυίης, Θ 480.
ἐσύλλιον, B 942. A 398. ἐσύλλια Εὐρυπίδου, Ex. 532.
ἐσύδνιον τραῦμα, A 1205.
ἐσύζειν, πέρδειν, de avibus, O 266.
ἐσσυμμία, Π 1164.
ἕσσομαι, amo, Σ 751.
ἑσσῦν, B 957. Π 179. ἑσσῦν φαγεῖν, O 76. A 146. τοῦ ἐπάξιν, Σ 89. ἀκοῦσαι, Π 1009. παλαιτέρων πραγμάτων, O 135. παπῶν, O 143.
ἑσσωτὴς, Ολυ. 22.
ἑστὸς, amabilis, A 1297.
ἕστος, A 651. A 615. πυκυκῦος, A 653.
Ἑσσυπίδης, B 1196.
ἑσσυτὴς, N 976. Π 154. I 732. ἑράσσας πραγμάτων, i. e. πολυπράγμων, Ex. 191. ποιητῶν πραγμάτων, N 1459. τοῦ ποιεῖν, Π 254. χόρας τινὸς, O 1279.
ἑργάζεσθαί τινα παπὸν, Π 73. 465. αἴσχιστα ἑργάζεσθαί τινα, Σ 787. αἴσχιστον ἔργον, B 1474. ἑργάζεσθαι ἔργον, Π 445. O 1430. ἑργάσασθαι πολλὰ χρήματα, magnas opes acquirere, I 840. ταυτὸν ἐμοὶ ἔργον ἴσον' εἰργασμένον, I 844. ἐργάσεμαι δεινόν τι ἔργον, A 128. σχίνλιον ἔργον εἰργασμένος, O 1175. τὸ χρῆμ' ἐργάζεται, Ex. 148.
ἐργασία γῆς, B 1034.
Ἐργασίων, nom. propr. Σ 1201.
ἐργαστήριον, I 744.
ἐργάτης, A 611. ἐργάτης λαὸς, Ex. 632.
ἔργον οὐδὲν ἴσται στερφῶν, Π 1154. οὐδὲν ἔργον ἰστάναι, A 424. οὐδὲν ἔργον ἴσται λυπῶν ὀδόντων, Ex. 1309. ubi vide not. οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεῖδεν, A 614. εἰ δόλου νῦν ἔργον, nunc non est opus dolo, Π 1158. ἐμὸν ἔργον ἐστὶν, Θ 1172, σὸν ἔργον, A 381. N 1494.
ἕρδειν σίχνην, Σ 1431.
ἐρίζηθος, Ex. 45. 606. N 1396. Ex. 1136. membrum virile, B 545. A 801.
ἐριδαιφῶν, N 192.
ἔριζος, τὸ, O 693, 694.
ἐριθίζειν, A 475. ζῶον ἐριθιστικὸν, Σ 1104. ἐριθιζόμενος φίψαλος οὐρίᾳ βιαίᾳ, A 668.
ἐριθίσματα, N 312.
ἐριδίων εἴς τινα, N 558. κατά τινος, I 627. κεκμηκὼς, I 628. ἐρεμθοὺς μιλῶν, B 914. vorare, Ex. 25. 31. pro βινεῖν, Θ 488. Ex. 616. ἔστος πρὸς ἔστος ἱεῖδεσθαι, N 1375.
ἐρίπνειν, Αμφ. 7.
ἐρεῖν, I 476. ξὺν θεῷ δ' ἐρέσσεται, Π 114.
ἐρέσσεσθαι, I 1294.
ἔρεσθαι τινὰ, percontari de aliquo, O 167.
ἐρέτης, I 542. Σ 1097.
ἐρέφειν πρὸς ἀετὸν, O 1110.
Ἐρεχθείδης, I 1015. 1030.
Ἐρεχθεὺς, I 1022.
ἐρέμας τροχῶν, Σ 634. Ex. 885.
ἐρημία, A 787. Σκοδῶν, A 704. λύχνων, O 1484.
ἔρημος, Π 447.
ἐρυθρομίτρας, B 814.
Ἐρινὺς, Π 423. Ἐρινὺν ἀνωλόθρῳ, A 812.
ἔριον, A 571. N 50. τὰ ἔρια, τέρια, B 1387. Ex. 215. ἔρια στεφανοῦσθαι, N 343. οὖλα, B 1067. Μιλήσια, A 729. εἰρινηρὰ, A 1177. ἐρίων τέλαινον καταπίνειν, Σ 1147.
ἐριστωλιπᾶς, B 1386.
Ἐριούσιος, B 1144.
ἐρίτιμοι τρίποδες, I 1016.
ἐριωλὴ, I 511. Σ 1148. Vide not. ad A 1177.
ἔρμος, O 528.
ἕρμα, ατος, O 1429.
Ἑρμῆς, N 1234. O 572. Σκεφαῖος, Π 1153. Ἑρμολαΐος, Π 1156. A 816.

Δίλιος, Π 1157. Θ 1202. Ἠγημόνιος, Π 1159. Ἐναγόνιος, Π 1161. Ἀλεξίπαπος, Ες. 422. Χθόνιος, Β 1126. 1145. Ἑρκόνιος, Β 1144. Ἀγοραῖος, Ι 297. Νόμιος, Θ 977. ὦ διόσθ' Ἑρμῆ, Ες. 385. ὦ φίλ' Ἑρμῆ, Ν 1478.

Ἑρμίδιον, Ες. 382. 924.

Ἕρμιππος, nom. propr. Ν 557.

ἑρπετοσπίδα, Α 1094.

Ἕρως Κύπριδος, Ες. 973. Ἀπατοῦς, i. e. *Diana*, Θ 321.

ἔρομαι, *interrogo*, Ν 345. ἐρήσομαι, *interrogabo*, Ν 1409.

ἔρτυν, Σ 552. ὁ πάλιμος ἐρετίνω, Α 129. Ι 673.

ἐρυτρὰ, Ο 1069.

ἐρυτρίζειν θύραζε, Σ 272.

Ἐρυσλλεν, Ες. 168.

ἴβῃμεν, *ire, abire*, Α 336. ἰβήσετε, *abibitis*, Α 1240. Σ 1329. οὐκ ἐς πέρασας ἰβήσεσθε; Ες. 500. ἄβησεν, Β 1192.

ἰβήσιμος, Π 546.

ἰθυθρόσσους, avis, Ο 303.

ἰθυθρὸς, Ν 539. Α 787. Ἐυθρὰ θάλασσα, Ο 145. Ι 1088.

ἰκμὰς δάμασα, Θ 871.

Ἕρυξις, nom. propr. Β 934.

ἴρχισθαι, aliquando significat *ire, abire*, ut Θ 485.

ἰρωδὸς, avis, Ο 886. 1142.

Ἔρως, *Cupido, Amor*, Ο 574. 696. 700. Α 991. ἀμφιδαλὴς χρυσόπτερος, Ο 1737.

ἰς magis Atticum quam εἰς, Α 1. 972.

ἰσαῦθις, Ες. 983.

ἰσίβδην, Σ 147. Vide ἰσιβδην.

ἰσθῶν, Ο 1169.

ἰσθίων, Ες. 14. 31. ἰσυτὸν, *dolore se macerare*, Σ 287.

ἴσθος, τὸ, Ο 943.

ἰς πέρασας. Sic Attici semper; nunquam εἰς πέρασας, Π 394. Β 187. 607. Ν 646. Ο 28. Σ 852. 982. Ες. 19. ἴβῃ ἰς πέρασας, Π 604. βάλλ' ἰς πέρασας, Π 782. Ν 133. ἰς πέρασας ὀΐχεσθαι, Σ 51. ναῦ' ἰς πέρασας, Α 864. ἕλκω σ' ἰς πέρασας, Ν 123. ἰς πέρασας ἀναφθίρεσθαι, Ν 789. ἰς πέρασας βαδίζειν, Ες. 117. ἰς πέρασας ἰβήσεσι, Ες. 500.

ἰσμὸς, *examen apum*, Σ 1107. ἰσμὸς γυναικῶν, Α 353.

ἰσσανδᾶν, Ι 545.

ἴσσυτο, Θ 126.

ἰστάναι, *stare*, Ο 1308. Ες. 896. ἰστᾶσι, *stabo*, Α 634.

Ἑστίη, Π 795. Σ 844. ἀφ' Ἑστίας ἔρχισθαι, Σ 846. εὔχισθαι τῇ Ἑστίᾳ, Ο 864.

ἰστιᾶν τινα, *convivio excipere aliquem*, Ολυ. 22. εἰστιατμένος, Ν 1360. ἰστιᾶν γάμους *celebrare nuptias*, Ο 132. ἰστιᾶσθαι, Ν 1354. ἰστιᾶσθαι ἰούσιον, Σ 1218.

ἰστιοῦχος, Ο 865.

ἰσχάρα, Α 888. Σ 938. 1232. Ἀπολ. 10. τὰς ἰσχάρας νυνῶν, *de cunnilingo*, Ι 1286.

ἰταῖρας Κερίνθου, Π 149.

ἰταμεῖν. ναῦς ἀναμεμαώς, Ες. 11.

ἰταμὸς, Π 303. 310.

ἰτιᾶν, *quæso, sodes, amabo*, semper est in interrogatione, Ι 32. 733. Ν 35. 93. 840. 1502. Σ 8. 184. 836. Α 322. 609. Ες. 376.

ἴτριος pro ἄλλος, Ες. 11. 15. 253. Ι 949. 952. Α 422. Ν 34.

ἰτριόεργον πανὸν, Θ 724.

ἰτρίωσι, Α 828.

ἰτρύπασε, Ες. 119.

ἰτρύφωσε, Α 245.

ἶτυος, Β 62. 506. Α 246. Ο 78. Ες. 845. ἴτυος πίσσα, Ι 1171.

ἴτυμος δρῦς ει, Ν 807.

ἴτυμος φάτις, Ες. 114. ἰτέμως, Ες. 118.

ἰυαγγίλια ἀναδῦσαί τινα, Π 765. στεφανῶν, Ι 647. ἰυαγγίλια θεῶν, Ι 656.

ἰυαγγελίζεσθαι, Ι 643.

ἰυάγυνος, Ν 277.

Ἐὐαθλος, nom. pr. Σ 592. Α 710.

ἰυὰ, exclamatio, Α 1294. Ες. 1180.

Εὐαίων, nom. propr. Ες. 408.

εὐανδρος γῆ, Ν 300.

ἰυανθὶς, Β 373. Ν 1002.

Εὔβοια, Ν 211. Σ 715.

Εὐβουλία, nom. propr. Θ 808.

εὐβουλία, Ο 1539. Α 1008.

εὐβουλότερος, Ες. 689.

εὔγηρος ἀοιδὴ, Β 213.

εὐγλωττία, Ι 837.

εὔγλωττος, Ν 445.

Εὔδαμος, nom. propr. Π 884.
εὐδαιμονίᾳ, Β 1217. 1417. Α 457. Ι 94. 151.
εὐδαιμονικῶς, Ει. 856.
εὐδαιμόνως, Π 802.
εὐδαίμων, Β 1182. 1195.
εὖ δρᾶν τινα, Ν 615.
εὔδροσος τόπος, Ο 245.
εὐεργετεῖν, Π 835. 912.
Εὐεργίδης, nom. propr. Σ 234.
εὔερος, Ο 121.
εὔζωρος, Εκ. 137. 227.
εὐηθικῶς, Εκ. 521.
εὐήμερον πρόσωπον, Ο 1322.
εὐθαλεῖς κορυθαί, Ο 1062.
εὐθίας, Α 859. Θ 396.
εὐθὺ cum verbis motus et genitivo personæ aut rei, Ι 254. Ο 1421. Ει. 68. 77. 301. 819. Γηρυτ. 26.
Εὐθυμίνης Ἀρχαν, Α 67.
εὐθύνειν ἀνίας, Ο 1738.
εὐθύνη. δοῦναι εὐθύνας, Ει. 1187.
εὐθύνης ἀπολῦσαί τινα, Σ 571.
εὐθὺς, statim, Π 238. Α 924. Ει. 217. εὐθὺς ἐκ' ἀρχῆς, Ει. 84.
Εὔϊος, Θ 990. 994.
εἴ ἴσθ' ὅτι, Π 183. Ει. 373.
εἰ καὶ μικρῶς, Ι 800.
εὐκίλαδος, Ν 312.
εὔκλεια, Ν 997.
εὔκολος, Β 82. 359.
Εὐκράτης, nom. pr. Α 103. Ι 254.
εὐκταῖαι εὐχαὶ, Ο 1060.
εὔκυκλος χορείᾳ, Θ 968.
εὐλάβεια, Ο 376.
εὐλαβεῖσθαι, φυλάττεσθαι, Ει. 313. Α 955. Ι 253. Α 1277. εὐλαβεῖσθαι τὴν πάτραν, Α 1215.
εὐλογεῖν, Εκ. 454. Ι 565. Α 372. ἔξεστ εὐλογεῖσθαι, Ι 596.
εὐλογία, laus, Ει. 738.
εὐλόφας, Apollinis epithet. Θ 969.
εὔλυρος Μοῦσαι, Β 229.
εὐμενίζεσθαι, Π 543.
εὐμενὴς, Π 636.
εὐμήχανος, Ι 759.
εὔμουσοι τιμαὶ, Θ 112.
εὐνὴ, lectus, Εκ. 958. 966. Ι 605. ἴχνιον ἐξ εὐνῆς, Σ 552.
εὐνοῦν τινα, Ν 1410, 1411.
εὖνοια, Π 785.
εὐνομία, Ο 1540.
εὖνους ὢν τινι, Π 25. εὐνούστατος, Ι 874.
εὐνοῦχος, Α 117. 121.
εὐοδία, Β 1528.
εὐοῖ, exclamatio, Α 1294. Εκ. 1180.
εὔοπλος, Α 592.
εὔοχος, Π 61.
εὖ πεπεῖν ὑπό τινος, Π 1029.
εὐπαιδία, Σ 1512.
εὔπαις, Π 639.
εὐπάλαμοι ὕμνοι, Ι 530.
εὐπαράγωγος, Ι 1115.
εὐπέπλος, Θ 1000.
εὐπίστως ἔχειν, Θ 105.
Εὐπολις, Ν 553.
εὔπορος, Π 532. εὔπορος γλῶττα, Ι 637. εὐπορώτατος, Σ 1112. εὐπορώτατος περιζῶσαι χρήματα, Εκ. 236.
εὖ πράττειν, Π 490. 783.
εὐπρεπὴς παιδίας, Εκ. 427. εὐπρεπὴς ἰδεῖν, Θ 192.
εὐπρόσωπος, Π 976. Β 410. Θ 191. Ει. 617.
εὔπυκτος γυνὴ, Ν 800.
εὐρακὲ πανταξῇ, Ο 1258.
εὐρησικακῆς, Ν 447.
Εὐριπίδης, secunda semper longa, Β 67. 80. 771. et passim. Ν 1371. 1377. Ι 18. Α 368. Θ 4. 77. et passim. Α 394. et deinceps, Ει. 147. 532. Σ 61. 1414.
Εὐριπίδης, diversus a Tragico poëta, Εκ. 825. 826. 829.
Εὐριπίδιον, Α 404. 475.
εὐρίσκειν, Β 806.
εὐρυθμος, Θ 985. Π 759.
Εὐρυκλῆς, nom. propr. Σ 1019.
εὐρυπρωκτία, Σ 1070. Α 843.
εὐρύπρωκτος, Θ 200. Ν 1084, 1085. 1090. 1099. Α 716.
εὐρυτίμου ἴχνιον, Α 419.
Εὐρώτας, fluvius, Α 1302. 1309.
εὐρωτιῶν, Ν 44.
εὐστελὴς, Α 351.
εὔτακτος, Εκ. 2.
εὔτακτοι ἀγελῶν γύαι, Ο 230.
εὐτυχήσειν δοκεῖν, Ν 808.
εὔτυκα, Ι 1236.
εὐτυχήσας, Σ 1210.

εὐσωματεῖν, N 799.
εὔστεπτος, Σ 424. εὔστεπτος πόλις, O 829.
εὐτάκτως βαδίζειν, N 964.
εὐτέλεια. εἰς εὐτέλειαν συγγεγραμμένος, O 805. ἐν' εὐτελείᾳ, B 404.
εὖ τοι, B 1480.
εὔτροχος, A 674.
εὐτόνως, Π 1095.
εὖ τοῦτ' ἴσθι, Π 216.
εὐτραπέλως λόγος, Σ 469.
εὐτρεπίζειν, Π 626.
εὐτυχὴς, I 151.
εὐτυχῶς, I 101.
εὐφημεῖν, Π 758. N 263. 297. Δ 237. Ez. 96. 434. 1316.
εὐφημία ἔστω, O 959. Θ 295.
Εὐφήμιος, nom. propr. Σ 599.
εὔφημος, Θ 39. εὔφημον εἶμα, O 1719.
Εὐφορβὴς, nom. propr. A 612.
εὐφραίνεσθαι, A 591. Δ 5.
εὔφρονος, Ez. 713.
Εὐχαρίδης, nom. propr. Σ 680.
εὐχὴν ποιεῖσθαι κατά τινος, I 661.
εὐχωλὴ, Ez. 1276.
εὐχρεῖν, A 80.
εὔχροος, bono colore præditus, Δ 205. Θ 644. I 1171.
εὐώδεις κῶνοι, O 1067.
ἐφυχῶν, Σ 341. εὐωχεῖσθαι, Δ 1224. Π 614. Ez. 664. 717. Σ 1306.
εὐωχία, A 1009. μακάρων εὐωχία, B 85.
ἐφάπτεσθαι, Π 728.
ἐφέδρος, B 792.
ἐφίζεσθαι, O 774.
ἐφίστειν, Θ 675.
ἐφιστρέζειν, Π 675.
Ἔφιστος, N 598.
ἐφίστωρ, Σ 1278.
ἐφιστάναι, Σ 955.
ἐφημέριος, O 687. ἐφάμερος, N 223.
ἔφημαι, Δ 132.
ἐφθὸν κρέας, I 1178.
ἐφιάλλαι, unde futurum ἐφιαλῶ, Σ 1348. Ez. 432.
ἐφοδεύειν, O 1160.
ἐφόδιον, Π 1024. Δ 53.
ἐφολκὸς, Σ 268.
Ἐφυδάτιον, nom. propr. Σ 1191. 1383.
ἐφ' ᾧ cum infinitivo, Π 1000. 1141. Θ 1162.

ἔχει οὕτως, sic se res habet, Π 110.
ἔχειν, neutraliter, B 704. Ez. 531. ἔχειν κορμίου, Θ 854. κατὰ χάρτου, B 793. ὡς ἔχω, A 376. 610. Ez. 533.
ἔχειν pro ἔσεσθαι, Θ 554. B 1231. Ez. 333.
ἐχθὲς, Θ 616.
ἔχω cum participio, Θ 709. Ez. 355.
ἔχων sæpe abundat, Θ 473.
ἔχοντες, divites, Π 596. I 1295.
ἔχεσθαι cum genitivo, prehendere, retinere: Π 101. A 445. Ez. 863. Σ 1343.
ἐχθαίρειν, B 1425.
ἐχθίων, O 370.
ἐχθοδοκὸς. A 227.
ἔχθρα. δι' ἔχθρας γενέσθαι τινὶ, B 1412.
ἐχθρὸς. ἀπ' ἐχθρῶν μανθάνειν, O 375. 382.
ἔχιδνα, B 473.
ἐχῖνος, A 897. Ez. 1086. 1114. Σ 1436. 1437.
Ἐχινοῦς, nomen loci, A 1169.
ἔψειν, I 745. B 505. Ez. 845. Σ 239. ἑψέμεν, I 770. λίθον ἕψειν, Σ 280.
ἑψητὸς, Σ 679.
ἑωθεν, Θ 375. 494. Π 1121. N 1195. O 147. A 278.
ἑωθινὸς, Θ 2. A 20.
ἕωρας, ἑώρακας commutata, Θ 32.
ἕως, aurora. ἐξ ἕω, Ez. 85. πρὸς ἕω, Ez. 312.
ἕως, donec, dum, cum subjunctivo nunquam construitur sine particula ἄν, Ez. 32.

Z.

ΖΑΘΕΟΙ πονηροὶ, N 283. ζάθεοι μάχαι, B 383.
Ζαπύθιοι, A 394.
Ζὰν pro Ζεὺς, O 570.
ζευγάρειον, O 582.
ζευγνύναι πάνθαρον, Ez. 128. Πεζὰ ζεύγνυσθαι πονηρὸν, Ez. 135.
ζεῦγος ἡμιόνων, I 873.
Ζεὺς, N 827 1470. ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ, H 1. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, N 2. 153. Ὦ 625. Ζεὺς Σωτὴρ, Π 877. 1175. 1186. 1189. B 738. 1433. Πατρῷος, N 1468. Ὁμό-

γνως, Β 750. Ἀγαμέμνων, Ι 410. 500. Ἑλλάνιος, Ι 1253. μιγαλόνυμος, Θ 315. ναυηγεσάντες, Θ 368. διόντες καὶ ναυέοντες, Α 435. Καπανεΐδαο, Ες. 42. πεφαυσμένος, Ες. 376. Θεῶν τέρμονες, Ν 564. Ζῆνα pro Δία, Α 717. Ζηνὸς pro Διὸς, Ο 1470. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; quaenam est coeli tempestas? Ο 1501.

ζαλέντως, Π 1016.

ζηλοῦν. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, Α 1006. τῆς εὐτυχίας, Σ 1450. τῆς παιδεύσεως, Θ 175. τῆς εὐγλωττίας, Ι 837. ζηλοῦντες, Ν 1210.

ζηλωτὸς, Σ 451. ζηλωτότατος βίος, Ν 463.

ζημία, Π 1124. Α 737.

ζημιοῦν, Α 717.

ζῆν, Β 1082. 1477. ζῆν ἀπό τινος, Ες. 850. ζῆν ἐπὶ ταυτῷ, Ες. 591. τῶν προέμενον ποιητέα, Θ 868.

ζητεῖν pro conari, studere, Π 573. 590.

ζόγνος, sc. ἵππος, Ν 122.

ζυγὸν, τὸ, lorum, calcei, corrigia, Δ 417.

ζυγωθρίζειν, Ν 745.

ζωμεύματα, Ι 279.

ζωμίδιον, Ν 389.

ζωμὸς, Ν 386. Ι 357. 360. 1174. Ες. 716. 885.

ζωνίον, Λ 72.

ζωπυρεῖν, Δ 682.

Η.

Ἦ interrogativum, an? Ν 248.

ἤ pro ἦν, eram, Δ 643. Π 77. Ι 1339. Ο 1363. Σ 1091.

η cum sequente vocali aut diphthongo in unam syllabam coalescit: Α 128. Β 695. Θ 288. 476. Δ 458. 769. Ν 1084.

ἠβᾷν, Β 1055. Σ 357.

ἥβη, Ν 976. Σ 236. ὑφ' ἥβης, Ι 524. ἀποβαλοῦσαι τῆς ἥβης, Δ 591.

ἠβωλιᾷν, Β 516.

ἀγεῖσθαί τινι, Ο 675. τοῖς τοφλοῖς, Π 15. τοῖς πρεσβεύουσι, Π 299.

Ἠγέλοχος, nom. propr. Β 303.

ἠγαμονεύειν ἥβη, Ες. 1093.

ἠγερέθομαι, Π 1159.

ἦθος, 3. persona, Σ 558. 635. Ες. 1182.

ἤθεσθαι, Π 288. Ες. 291. ἤθεσθαί τινα, Ι 623. 653. ἤθεσθαι cum participio, Ες. 1009. Ες. 1127. 1161. Δ 635. Ν 1171. Ο 325.

ἠθέως ζῆν, Π 262.

ἦθος, Ν 386. 766. Ες. 316. μετὰ τοῦτ' ἦθος, Θ 655. ὡς τάχιστ' ἦθος, Θ 662. cum futuro, δείξω σ' ἦθος, Θ 673. ἦθος ποτε, Ν 346. Σ 222.

ἦθος, ἤθους, ἤθεσθαι, ἦθος, Θ 554. Ες. 551. Ν 329. Ο 511. Δ 35.

ἀθίως, Ες. 3. 1140.

ἡδονὴ, Ν 1072. αἰσχραὶ ἡδοναὶ, Ι 1284. ὑφ' ἡδονῆς, Π 289.

ἥδ' ὅς, Δ 514. Σ 795.

ἡδυμελὴς, Ο 659.

ἥδυσμα, Σ 496. 499. Ι 678.

ἁδὲς, ἄδος, Ες. 151. Ο 271.

ἥκιστα, Π 203. ἧκιστα πάντων, Π 440.

Ἠλεῖος, Ο 149.

Ἤλιτορα, Ν 534.

ἠλιτορεῖ, Ι 532.

ἠλιάζω, Δ 380. ἠλιάζεσθαι, Σ 772. Ι 799.

Ἠλιαία, Ι 897.

ἠλιαστὴς, Ο 109. Σ 206. 891. 1340. Ι 255.

ἠλιαστικὸς ἰδέλλιν, Ν 863.

ἠλίβατος θρόνος, Ο 1732.

ἠλιθιάζω, Ι 1124.

ἠλίθιος, Θ 290. Β 917. Ν 872. Ο 523. Δ 443. ἠλιθιώτατος, Ες. 765.

ἠλιτιώντως, Ν 1006.

ἠλίτομος, Β 55.

ἦλιξ, Σ 245. Δ 236.

ἠλιομανὴς, Ο 1096. ubi vide not.

ἥλιος, Ν 584. 1280. ἰκνεῖσθ' ἥλιος τρισσὸν, Ες. 416.

ἠλύγη, Δ 684.

ἠμιδαπὸς, Ες. 220.

ἦμαρ pro ἦμισυ, Π 659. Ες. 490.

ἦμαρ, Dor. pro ἦνυσα, Δ 741. 771.

ἦ μὴν, Π 608. Σ 277. 643. 1332.

ἡμέρα. μιᾷ δ' ἡμέρᾳ, Π 930. ἡμέρα ἐξέλαμψεν, Ες. 304. ἡ νῦν ἡμέρα, Ες. 435. ἡμερῶν τριῶν, per tres dies, Ες. 716.

ἡμιεκὲς, Ες. 163.

ἡμιεὶς, Δ 997.

ἡμιεκτέως, Δ 849. Ο 1174.

ἡμίτερα πέρδη τῶν σοφῶν, pro πέρδα ἡμῶν τῶν σοφῶν, N 1204. Vide ἡμὸς αὐτοῦ βίος.

ἡμὶ, φημὶ, B 37. N 1145.

ἡμιδιτλοίδιον, Ea. 318.

ἡμιεκτίου, N 643. 645.

ἡμίθνιος, B 1060.

ἡμιθνὴς, N 504.

ἡμικάκως, Θ 449.

ἡμίκριρα, Θ 227.

ἡμὶν, ὑμὶν, ultima correpta, A 124. Π 286. Ea. 390. 583.

ἧμισυ. οὐδ' εἰς ἥμισυ, Θ 452.

ἡμιστύχιον, Π 729.

ἡμιωβολιαῖον, B 554.

ἦν pro ἦσαν, A 1260.

ἦν, ἦνὶ, ἦν ἴδοὺ, I 26.

ἡνία, O 1738. ἡνίαι τῆς πώλιδος, Ea. 466. τῆς Πυνάδος, I 1109. ἡνίαι Δαμωνιναὶ, loru, quibus soleæ Δαμωνιναὶ appellatæ adstringebantur, Ea. 508.

ἡνίκα, Π 107. 248. N 607. 618. 622. O 714. Ea. 1159.

ἡνιοχεῖν Μουσῶν στόμασιν, Σ 1022.

ἡνίοχος, Ea. 904. ἡνίοχος αἰγίδος, Pallas, N 602.

ἦνσι, Laconice pro ἦσθι, A 1257.

ἦν τι βούλησθ', ἦν τι μὴ, Π 638. Vide in βούλομαι.

ἦν τι πάθω, si moriar, Ea. 1105.

ἥνυστρον, I 356. 1179.

ἥπιρος, A 534.

ἠπιαλεῖν, A 1164.

ἠπίαλος, Σ 1038.

ἧπιος, Σ 879. Ea. 934.

ἧπου, Θ 63. Π 700. 832. 970. Σ 725.

ἥρα, Bœotice pro ἥρη, A 913.

Ἥρα, O 1638. 1781. 1741. Τελεία, Θ 973.

Ἡράκλεια, τὰ, *Herculis festum*, B 651. Ἡράκλεια λουτρὰ, N 1051.

Ἡρακλεῖδαι Παμφίλου, Π 385.

Ἡράκλεις, vocativus, O 1574. 1586. Π 574. 417. N 184. ὦ ναὶ Ἡράκλεις, A 94. ὦ πολυτίμητ' Ἡράκλεις, A 807.

Ἡρακλέους ἔργ' ἴχειν, Σ 1030. Ea. 752.

Ἡρακλῆς, B 282. N 1050. O 567. τὰ τοῦ Ἡρακλέα, Θ 26. Ἡρακλῆς ξενίζεται, A 928. Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξεπατώμενος, Σ 60.

ἠρέμα, B 315. Ea. 82.

ἠρεμὰ, O 683. 714. ἠρεμὰ, neutrum plur. pro adverbio, Ea. 800.

ἠρῆσαι, N 315.

ἠρῆσε, Σ 819.

ης terminatio Ionica dativi pluralis, B 1211. O 659. I 1327.

Ἡσίοδος, B 1033.

ἥσυχα, N 324.

ἡσυχῇ, Π 692. 735.

ἡσυχία. καθ' ἡσυχίαν, Δ 1224. ἡσυχίαν ἴχειν, Π 921. ἄγειν, B 321.

ἥσυχος. ἴχ' ἥσυχος, Π 127. N 1244. μὴ' ἥσυχος, Θ 925. O 1199. ἥσυχον ἐᾶν τινα, Σ 190.

ἠτέρα, ἡ ἑτέρα, A 85. 90. 736.

ἤτερον τῆς χύτρας, Θ 509.

ἠττᾶσθαι, Π 482. I 1230. ἠττᾶσθαί τινος, O 70.

ἧττητία, A 450.

ἧττων πέρδους, Π 363. ἥττους, N 1081. ἧττων τινὸς, Π 944. ἧττων λόγος, N 113. 893. 1038.

Ἡφαιστος, Π 661.

ἠχεῖν, N 164.

Ἠχὼ, Θ 996. 1059. O 215.

Θ.

ΘΑΚΟΣ, B 1515. 1522. N 993.

Θαλάμαξ, B 1074.

Θαλαμία (ὀνὰ), Ea. 1232. Θαλαμίαι (πῶται), A 553.

Θάλαττα, N 1290. O 146. ἄγειν ἐπὶ Θάλατταν, Π 656. Θαλάττῃ λούμενος, Π 658.

Θαλαττοποιεῖν, I 830.

Θαλιρὰ δάκρυα, I 1271.

Θαλῆς, N 180. O 1009.

Θαλία, O 733. N 309. Θαλίαι μακάρων, Ea. 780.

Θαλλὰς, Ea. 743.

Θαλλοφόρος, Σ 544.

Θάλαττον, O 1092. Θάλαττον τινὰ λόγου, I 210.

Θάλατος μετημιεσὸν, O 1096.

Θαμὰ, O 234.

Θάμβος πέρδη τινα, O 781.

Θαμινὰ, Π 292.

Θάμνος, O 614. Et. 1298.
Θάνατος οὐ δόξαν ἰερῇ, B 1392. βαρύστατον πασῶν, B 1394. τῇ θανάτῳ μίλημα, Ex. 905.
Θάσσειν, O 896. τῷδ' ἐστὶ μηδὲ ταφῆναι, Ex. 592. καταλείειν μηδὲ ταφῆναι, Π 556.
Θάλλει, Π 328. 452. 1091.
Θαλλῶν πρὸς ἴκανὸν, animum colligere, Ex. 1060.
Θᾶσθε, Dor. pro Θιᾶσθε, A 770.
Θάσσος οἶνος, Π 1021. Θάσιον στομίον, A 196. ἀμφορεῖδιον, Ex. 1119. Θασία, sub. ἅλμη, A 671.
Θαυίῳ, τῇ ἱερίῳ, Ex. 498. ubi subauditur ἱρθαλμῷ.
Θαῦμά μ' ἰλάμβανε, O 511. Θαῦμα οὐδὲν, nihil mirum, Π 99.
Θαυμάσιος, Θ 468.
Θαυμασίως, N 1240.
Θαυμαστὸς, B 207. Π 340. Σ 13.
Θαψίνη γυνὴ, Σ 1413.
Θεαγένης, nom. propr. A 63. O 822. 1127. 1295. Et. 928. Σ 1183.
Θέαμα, O 1716.
Θεᾶσθαι. τιθεᾶσθαι, Θ 797. imperativus Θεῶ, B 131. A 262. οἱ Θεώμενοι, spectatores, B 1475. N 518. Π 798.
Θεανὼ, O 753. δεξιὸς, I 228.
Θέαρος, I 508. δεξιὸν, I 233.
Θείλαθιν, Θείλαθι, Bœotice, A 862. 868. 911.
Θείνειλος, pro Θεσπέσιλος, A 1252.
Θεῖν, currere, Π 259. A 564. futurum Θεύσομαι, I 485. Θεύσονται δρόμῳ, O 205.
Θεῖος. κατὰ Θεῖον, I 147.
Θεῖος, avunculus, O 1648. N 124.
Θεμέλιος λίθος, O 1137.
Θέμις. οὐ Θέμις, N 140. καὶ Θέμις, καὶ μὴ Θέμις ἐστὶ, N 295.
Θεμιστοκλῆς, I 84. 812, 813. 818. 884.
Θεμιστὸν, Θ 1151.
Θένειν, B 855. I 640. A 564. Σ 1384. O 54. 1613. Θένειν τὴν γνάθον, Δ 821.
Θεογνὶς, O 170. A 11. 140.
Θεόδωρος, A 605.
Θεομισὴς, O 1548.
Θεονόη, Θ 897.
Θεός. ἰμὶ νομίζων ἂν Θεὸν, I 1338. οἱ δὺο θεοὶ, O 95. μὰ τοὺς δώδεκα Θεούς, I 235.
Θεοτεῖσι, Π 28. O 897.
Θεόστονος, N 292.
Θεοστυγὴς, Σ 418.
Θεοφιλὴς ἱερὸν, B 443.
Θεραπεύειν, I 59. 1261.
Θεράπων, Π 3. 5. O 516. Θεράπων ἱερεὺς, O 910.
Θέρεσθαι, Π 953.
Θερίδδειν, Lacon. pro Θερίζειν, A 947.
Θερίζειν, O 506. Π 515.
Θερμαίνειν σαλάγχνα πόνῳ, B 844.
Θερμόβουλος πρωκτὸς, A 119.
Θερμὸς ἀνὴρ, Σ 918. Θερμὸν ἔργον, Π 415.
Θέρος ἀλλότριον ἀμᾶν, I 392.
Θερσεῖν. τιθερσεῖσθαι, A 1079.
Θέσις γιγνόμενα τῇ νουμηνίᾳ, N 1191.
Θέσθαι τινὶ ὄνομα, N 65. 67. O 810. 817. 923.
Θεσμοθέτης, Ex. 290. Σ 775. 935.
Θεσμὸς ἀρχαῖος, O 331.
Θεσμοφόριον, τὸ, Θ 278. 880. Θεσμοφόρια, τὰ, Θ 182. Ex. 223. O 1519. ἡ μέση τῶν Θεσμοφορίων, Θ 80. 375.
Θεσμοφόρος, αἱ, Ceres et Proserpina, Θ 282. 297. 1156. ἐν, ἐς Θεσμοφόρια, Θ 83. Ex. 443.
Θέσπις, O 977.
Θέσπις, Σ 1479.
Θεσπιῳδεῖν ἐκ τρίποδος, Π 9.
Θέσφατον, I 1233. 1248. Et. 1073.
Θέτις, N 1067.
Θετταλὴ φαρμακὶς, N 749.
Θετταλία, Π 521.
Θετταλὸς, Σ 1273. Δ 1152.
Θεωρία, Σ 1005. Et. 523. 713. 871.
Θέωρος, nom. propr. N 400. Σ 42. 418. 599. 1220. 1236. I 608. Δ 134. 155.
Θηβαῖος, B 1023.
Θήγειν θύννας, B 815. Θήγειν θύννα, A 1256.
Θήλεια, N 662. 671. Θήλεια φρὴν, A 708. Θήλεια ἐπίφατα, N 682.
Θηλυδριώδης, Θ 131.
Θηλύφρων, Ex. 110.
Θημαρίνης, B 540. 967.
Θηρᾶσθαι τὰς ἰγχέλεις, I 864.
Θηρατὴς λόγων, N 358.
Θῆρες, O 1064.

Θρηϊκιαὶ κόπις, Π 157.
Θρηϊφόνος, Dianæ epithet. Θ 320.
Θρασυκάρδιος, Ο 599. 601.
Θησεῖον, Thesei templum, I 1318. τὰ Θησεῖα, Thesei festum, Π 687.
Θησεύς, Β 142.
Θίασον, Θ 41. Β 156.
Θιασώτας, Β 327.
Θῖνα παράκτιον, Σ 696. Θῖν' ἀλὸς ἀκρυγόεσσα, Σ 1521.
Θλίβων, Ες. 1239. Α 514.
Θνήσκω. τιθνήξει, Σ 654. Α 590. τιθνήξειν, Α 325. τὸ τρυφερὸν τίθνηκε μοι, Β 985. τιθνάναι, Β 1012. τιθνηώς, Β 1028. τιθνηκὼς, Β 67.
Θοὴ ἵππος, Β 1233. Ι 1266. Θοὴ τρυφερὸς, Ι 554.
Θοροῖν, Ες. 431. Ι 666.
Θορυβητικὸν, Ι 1380.
Θόρυβος λαιψηρὸς, Ι 547. στρατιωτῶν, Α 546.
Θουκυδίδης, Σ 947. Α 703. 708.
Θούμανος, nom. propr. Ι 1268.
Θουριόμανος, Ν 332.
Θούριος, Β 1289. Ι 757.
Θουφάντης, nom. propr. Ι 1103.
Θούφραστος, Σ 1302. 1314. 1310.
Θρᾷκες, Α 153. 155.
Θρᾴκη, Α 136. 138. 602. Σ 289. 1369. Ες. 283. Α 103. Ο 1369.
Θρανύσσθαι, Ι 369.
Θρανίον, Β 121.
Θρανίτης λιὸς, Α 162.
Θράνος, Π 545.
Θράσος, Α 318. Ι 331. 637.
Θρασύκοπλος, Π 550. Σπ. 203. 356.
Θρασύνεσθαι, Β 846.
Θρᾶττα, Θ 280. 293. Σ 828. Α 273. Ες. 1138.
Θρεῦον ψυχὴν τινος, Ο 466.
Θρευσάνυγγες, Ν 1264.
Θρίμμα ἀναιδὲς, Δ 369. Χαρίτων Θρίμμα, Ες. 973.
Θρινακιὰ, Π 290. 296.
Θρῖνυς, Ι 17.
Θρηνία χαλδὸν, Β 681.
Θρηνῶν, Ν 1260. De flebili lusciniæ cantu, Ο 211.
Θρῆνυς, Β 1303.
Θρηνὺς, Θ 58. 60.
Θριῆθεν, e Thria, pago Attico, Ο 645.
Θρίναξ, ὁ, Ες. 567.
Θρίξ. ἄξιον τριχὸς, de re nullius pretii, Β 614.
Θρῖον λιγυφθόγγου, Β 134. τριέχους, Α 1101. θάμνου βοείου, Ι 954. Θρῖα διφέρου συπῆς, Ες. 707. τοῦ τρίζοντος, Σ 1312. Θρίων ὕψος, Σ 436.
Θρίος, ὁ. τοὺς Θρίους ψαμίσας, Ι 440.
Θριπώδεστα σφραγῖδα, Θ 427.
Θρονῶν, Β 1276.
Θρόνος, Β 765. 769. 777. ἁλίσκονος, Ο 1732.
Θρυαλλὶς, Ν 59. 585. Σ 251. Α 826. 874. 916.
Θρυαλλιῶν, Ι 348.
Θρύπτεσθαι, Ι 1163.
Θυΐα, Π 719. Β 124. Ν 676. Σ 924. Ες. 228. 230. 235. 238. Αιολ. 10.
Θυΐδιον, Π 710.
Θύϊνα, Π 133. 143. Θύϊνα ψαιστὰν, Π 138. πριθὰς, Ο 565. πυρὸς, Ο 566. μιλτούσσας, Ο 567. ἀσταχὰς, Β 1241. δικάστας, Ο 922. ἰδαγγίλια, Ι 656. χοῖρον Ἀφροδίτῃ, Α 792. Θύειν, interficere, sine respectu ad sacra, Α 1062.
Θύλλα πρεμαίνουσα, Ν 336.
Θυΐστεια βάκη, Α 433.
Θυνιὰ, Ο 1520.
Θυοστόλος, Ες. 1124.
Θυλάκιον, Β 1203. Σ 314.
Θύλακος, Π 763. Ες. 382. 733. 820. Ο 533. Σ 1087. Ι 370.
Θυλάμινα, Ες. 1040.
Θῦμα, Ο 901.
Θυλαίνιον, Ν 610. 1478.
Θυμάλωψ, Θ 729. Α 321.
Θυμβρεσιδίωνος, Ν 421.
Θυμβροφάγου βλίτου, Α 254.
Θυμιάματα, Ο 1716.
Θυμίδιον, Σ 878.
Θυμῖται ἅλες, Α 772. 1099.
Θυμωνὶς σισύρα, Σ 1183.
Θυμολίων, nom. propr. Β 1041.
Θυμὸς, thymus, prima brevi, Π 253. 283. Ες. 1169.
Θυμὸς, animus, prima longa, Α 480. Θυμὸς ἀμυνίας, Ι 570. ἔξινος, Σ 1082.
Θυμοσοφιώτατος, Σ 1280.
Θυμόσοφος, Ν 877.
Θυμοῦσθαι, Β 84.

Θυμοῦσθαί τινι, B 1006. Θ 518.
Θυνάζειν, Σ 1087.
Θυννῖα, τὰ, I 354.
Θυννοσκοπεῖν, I 313.
Θύρα. βαδίζειν ἐπὶ τὴν Θύραν, Π 1007. Θύρας κόπτειν, B 460. Π 1097. ἐράσσειν, Ex. 977. πατάσσειν, B 38. πρόσω, Ex. 990. λαπαίζειν, N 136. πύθειν, Θ 481. ἐπὶ Θύρασι, Ex. 997. οὐκ ἴσχει ἡ Θύρα, A 127. Θύρα, tropice pro *postice*, Ex. 316. 361. Θύρασι, *foris, foras*, A 353. Θ 69. 792. Ex. 993. Σ 891. Ex. 942. 1023.
Θύραζε, *foras, foris*, B 752. Π 244. 955. I 365. A 359.
Θύριον, Θ 26.
Θυρὶς, Θ 797. Σ 379.
Θυρεπανεῖν, Σ 1254.
Θυρεῶν Θύρασις, O 613.
Θυρεσθλᾶν, Lacon. pro Θυρεάζω, A 1313.
Θυρία, Ex. 1052.
Θύσιμος, A 784.
Θυσίον, O 1237.
Θυσσία, I 890.
Θυσιάων, I 48. 1116. A 635. 657.
Θύσιμα, Σ 563.
Θυσιμάσιον, I 788.
Θυσινὰς, A 1037.
Θύραξ, Π 450. Σ 1194, 1195. A 1132. 1133. Θύρακος κόπος, Ex. 1224.
Θυρήσσεσθαι, Ex. 1286. A 1134, 1135.
Θυρεσίων, B 363. 381.

I.

ΙΑΚΧΕΙΝ, O 772.
Ἴακχος, B 316. 342. 398.
Ἰαμβεῖον, B 1133. 1204.
Ἴαμβος, B 661.
Ἰανᾶν, A 104.
Ἰάονες, A 106.
Ἰαπετὸς, N 998.
Ἰαπετιονίδης, Θ 945.
Ἰαπετὸς, Π 701.
Ἰαπετὸς, Π 11. 406. Ex. 363. O 584.
Ἰαπετοσίχθων, N 332.
Ἰαπετοὶ, B 649. N 707.
Ἰαπετιονίδης, I 1.
Ἰαυοῖ, B 1029.
Ἰαχεῖν, B 216. I 1016.
Ἴβις, O 1296.
Ἴβυκος, Θ 161.
Ἴδα, B 1356.
Ἴδια, N 547. Ἴδια ὕμνων, B 382. βουλήματος, O 993. pro εἶδος, species corporis, Π 559.
Ἰδίᾳ τῆς φρενὸς, *seorsim a mente*, B 102.
Ἰδίειν, *sudare*, Ex. 85. Ἰδιεῖ περιπνεὸς, B 237.
Ἰδιώται θεοὶ, B 891.
Ἰδιώτης, *privatus*, 1776. Ex. 751.
Ἴδον, forma poëtica, a scenicis non adhibetur, nisi in melicis, A 759. 1099. Θ 909. B 356.
Ἰδού. Interdum adhibetur, quum stulte, vel inepte et intempestive dictum aliquod reprehenditur et damnatur; ut I 87. 344. 703. Ex. 198. Ex. 133. Θ 206. interdum valet: *Ecce factum est, quod jussisti*; ut B 1378. 1390. Ex. 962.
Ἰδρεῶν, Ex. 1283.
Ἰδρὼν, Ἰδρώσθαι, Π 1153. 1191. 1198. Ex. 923. 1091.
Ἰδρὼς, A 696. *bona sudore et labore parta*, Ex. 750.
Ἴημαι prima brevi, nisi in temporibus quæ augentur, Ex. 346. I 674. 1394. Ex. 1296.
Ἰημαίεσος, O 1112.
Ἴημι, O 303. 516. I 1052.
Ἰητὴν, Θ 758.
Ἰητῖνον, *victima*, A 84. Π 1115. 1180. 890.
Ἰητὸς λήϊον, N 349.
Ἰητύθυσος, O 1267.
Ἰητρομάντις, Ex. 1046.
Ἰητροσυνητὸν, N 624.
Ἰητὸς. ἈνΘρώπου ἰητὸς, B 652. τὰ ἰητὰ, *sacra*, Θ 629. Σ 831.
Ἰητρεύλειν, Σ 845.
Ἰητύεσλος, Π 30.
Ἴϊκον, nom. Præconis, Ex. 757.
Ἰϊκόπυμος, Ex. 201. A 388.
Ἵζω, *sedeo*, B 199.
Ἰὴ, ἰὴ παιὰν, Ex. 453, 454, 455. Θ 31 O 1763. ἰὴ παιὰν, A 1291. ἰὴ παιὰν, Σ 874.
Ἰήσονος ἀρωγὰ, B 1265. 1277.
Ἦμαρ primam semper pro lucri, A 157. B

ἱξευτῆν, B 406. Σ 85. I 145. 1194. ἱξευτικώνες, active, A 119.
ἱξεύτρια σοφὸν, Ea. 577.
ἱξυρίσκειν, I 800.
ἱξίχειν εἶλε, Σ 771.
Ἐξηκεστίδης, nom. propr. O 11. 764. 1527.
ἑξηντερογενέων, A 840.
ἱξιδίων εἰς θαμάνων, O 791.
ἱξίνης, I 756.
ἱξινεῦσθαι, B 1176.
ἱξινῶν, Δ 291.
ἱξίνεσθαι τοῖς χερσῖν, B 354. 370. ἱξίνε, imperativus, A 617.
ἱξιτῶσαι, B 688.
ἱξμίδιμνος, Et. 631.
Ἕδδον αὐλῶν, Σ 582.
Ἕδδος, expeditio bellica, N 579. Et. 1181. χαλκεὴ γυναικῶν Ἕδδος, Λ 16.
ἑξαιζεσθαι, Et. 197. 203.
ἑξαιδομεῖν, O 1124.
ἑξαλεσθαίνειν, Ea. 286. Et. 141. τὰς διαξολὰς, I 491.
ἑξάλλομι. ἑξολῶ, Π 418. 879. ἑξολεῖν, Σ 1229. N 1136. ἑξολῶν, I 143. ἑξολίσσειν, A 1153. Π 592. ἑξίλωλας, Et. 366. ἑξολωλότες ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, Et. 483.
ἑξαμαυσοῦσθαι, Π 635.
ἑξαμόξασθαι, A 843.
ἑξάνασθε, B 286. I 22.
ἑξαμῆν πεῖραν πόδα, Θ 659.
ἑξαλίσκεσθαι ζῶσι, Π 443. καιὸν, Ea. 1053. 1070.
ἑξάλης ἀκτίλοιο, Et. 1072.
ἑξαμίζειν τὸν βραχίονα, Ea. 267.
ἑξαμὶς, A 662. 1021. Σ 444. Aiol. 11.
ἑξαμοσία, Ea. 1026.
ἑξάντιος, Θ 881. 884.
ἑξεράζειν, A 1079.
ἑξάγειν, Θ 365.
ἑξαγλαΐζω, Ea. 575.
ἑξαΐειν, N 650. Σ 516.
ἑξαισῶ, Lacon. pro ἑξαίνω, Δ 198.
ἑξαινῶν, Π 745. I 460. 595. οὐκ ἑξαινῶ ἥνουσεν ἄρνι, A 70. *adsentior, approbo*, O 1616. *beneficii oblati gratiam facio*, B 508.
ἑξαίνος, I 526.
ἑξαίρειν τινα, *impellere*, N 42. 1457. B 1041. O 1657. ἑξαιρε σαυτὸν, Δ 937. Σ 996. ἑξαίρομαι, *erigor*, A 937.
ἑξανοΐειν, Θ 628. N 274.
ἑξαλξις, A 72.
ἑξαμόνειν, B 1357.
ἑξανακαίνειν, I 169.
ἑξανακέλλεσθαι τὰ ἰμάσια, Ea. 276.
ἑξανακοῦν, Π 292.
ἑξαναγκάζειν, Π 525. 533. 799.
ἑξαναγορεύεσθαι, O 1072.
ἑξαναίρεσθαι, *surgere*, I 784.
ἑξαναρρώσεσθαι, O 648.
ἑξαναμένειν, N 803. 843. Ea. 790.
ἑξανανδᾶν, N 1375.
ἑξανασερίφειν, B 1102.
ἑξανασερίφεσθαι, I 152.
ἑξανατίθημι, Σ 148.
ἑξαναφυσᾶν, Θ 1175.
ἑξαναχεῖν, Δ 461.
ἑξανίεμαι, *interrogo*, B 435.
ἑξανδᾶν, N 978. 1174. ἑξανδᾶσι πάλαι τείχεα, Σ 1065. ἑξανδᾶ τοῖς μέλεσι τὸ τερφιερὸν, Ea. 903.
ἑξανδόωσα δρῖξ, Ea. 13.
ἑξανδραλίδης, A 670.
ἑξανίστασθαί τινι, O 1584. ἑξανίστω, imperativus, Π 539.
ἑξανορθᾶν, A 529.
ἑξανταδόσθαι περάγματί τινι, A 615.
ἑξαράγειν, Σ 402.
ἑξαρκεῖν τοῖς διαρίοις, Π 830.
ἑξαρκεῖν σοφίαν, N 1025.
ἑξάρτειν, A 1171.
ἑξαυχεῖν, O 628.
ἑξαφανίσομαι, unde ἑξαφανάσθαι, B 1089.
ἑξαχθῆ βήματα, B 940.
ἑξεγείρειν, O 83.
ἑξεγκάστειν, Γ 493.
ἑξείγεσθαι, A 1070.
ἑξεὶ pro nam, A 258. N 688. B 660.
ἑξεὶ οἱ, pes iambus, A 273.
ἑξεθέμην, ἑξεθέμεν commutantur saepissime, Ea. 772. O 1011. Σ 749. 1027.
ἑξεσταίη, Π 805.
ἑξεσωνδᾶν, I 363.
ἑξεσφέρειν, Θ 1164.
Ἕστινα aliquando interrogat, Π 1148. N 226. 1249. Θ 637. et commode reddi

potest per *itane*? Interdum significat *tamen*, ut Θ 684. O 29. A 126. 498. Interdum reddi potest per *atqui*, ut Π 938.

ἐπηρεφῶν, I 701.

ἐπαντίον ἀνδρωπάντεον, Ex. 514.

ἐπεξίναι, B 1118.

ἐπερείδεσθαι, B 1102. *τοῖς βακτηρίαις*, Ex. 277.

ἐπερήσομαι, *interrogabo*, A 98. **ἐπερησόμενος**, Π 32.

ἐπέχεσθαί τι σαφῶς τινι, *aliquid clare alicui exponere*, I 618. **ἐπέχεσθαι πάντα**, *omnia oratione persequi*. Σ 636.

ἔπεσθαί τινι, Π 308. **μετά τινος**, Π 823.

ἐπεσθίων, Θ 1164.

ἐπέτειος τὴν φύσιν, I 518.

ἐπεύχεσθαι θεοῖς, Σ 388.

ἐπέχειν, *ori admovere*, Ex. 1167. *præbere*: **πιεῖν ἐπέσχον**, N 1382. **ἐπέχειν ταῖς ἀρχαῖς**, Λ 490. **ἐπέσχες**, B 851. I 847. **τῷ τόπῳ**, A 742. **τῷ δρόμῳ**, O 1200.

ἐπήνεσε, Θ 1157.

ἐπί. **ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου**, O 154. **πηῷ ἐπὶ πρώτῃσι πᾶσι καὶ θυγατρῖς**, O 445. **ἐπὶ ταῖς οἰκίαις**, *in domibus*, Σ 801. **ἐπὶ πόντον ἴζειν**, B 199. Cum accusativo interdum significat *propter* vel *causa*: ut **κατῆλθον ἐπὶ ποινῇ**, B 1418. **ἐπὶ τί πάρεστε**; *cujus rei gratia adestis?* A 1101. **ἐφ' ᾧ τι ἡμᾶς ξυγκαλεῖς**, A 22. Vide etiam Λ 481.

ἐπιαλεῖν, N 1299.

ἐπιβάλλειν τινὶ χεῖρας, Λ 440. **σάμβολον**, O 1215. **ἰσθῆτα**, Ex. 536.

ἐπιβατεύειν τινί, B 48.

ἐπιβολή, *mulcta*, Σ 769.

ἐπιβουλεύειν, Π 570. 1111.

ἐπιβρίμεσθαι, B 680.

ἐπιβύειν τὸ στόμα, Π 379.

Ἐπιγόνη, nom. propr. Ex. 931.

ἐπιγίγνεσθαι, I 136.

ἐπιγλωσσᾶσθαι, Λ 37.

Ἐπίγονος, nom. propr. Ex. 167.

ἐπιγράφεσθαι, Λ 1095. **πρωτοτύπην ἐαυτῷ**, Ex. 684.

Ἐπίδαυρος, B 364.

ἐπιδαψεύειν, Σ 881.

ἐπιδεικνύναι, *ostendere*, A 765.

ἐπιδείκνυσθαι, *artis suæ specimen publice edere*, B 771.

ἐπίδειξις. **εἰς ἐπίδειξιν ἔρχεσθαί τινι**, N 269.

ἐπιδεισιτεῖν, I 1140.

ἐπιδέξια, τὰ, O 1493. **περιΐδε τὸν βωμὸν ἐπιδέξια**, Ex. 957.

ἐπίδεισος, Σ 1440.

ἐπίδηλός ἐστι πλίστοις, Ex. 661.

ἐπιδημεῖν, Θ 40.

ἐπιδήμιος πόλεμος, Ex. 1098.

ἐπιδῆσαι, B 1038.

ἐπιδιαβήσεσθαι, I 701.

ἐπιεικῶς ἐξετάσασθαί τι, Σ 1249.

ἐπιζεῖν, A 321. Θ 468.

ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον, N 1147.

ἐπιθήκη, Σ 1391.

ἐπιθύειν, Π 1116.

ἐπιθυμεῖν σοφίας, N 412. **κέρης**, Ex. 611. 618.

ἐπικαθίζεσθαι, Π 185.

ἐπικαθῆσθαι, B 1046.

ἐπικαλεῖν, Ex. 663.

ἐπικεῖσθαι, I 252.

ἐπικελεύειν, Ex. 1317.

Ἐπικηχεδής, O 68.

ἐπικηρυκεύεσθαί τινι, Θ 336. 1163.

ἐπικλάειν, Θ 1063.

ἐπίκλαυτος, B 683.

ἐπικλείειν, Ex. 101.

ἐπίκληρος παῖς, O 1653. Σ 583. 589.

ἐπίκλητος, Ex. 1266.

ἐπικλίνειν τὴν θύραν, *claudere januam*, Ex. 420.

ἐπικλινής, Λ 575.

ἐπίκλιντρον, Ex. 907. Anay. 16.

ἐπικνᾶν, O 535. 1582. 1586.

ἐπικοινούντερια, Θ 1059.

ἐπίκουρος, I 1319.

Ἐπίκουρος, nom. propr. Ex. 644.

ἐπικραυγεῖν, Λ 767. **τινὸς**, B 266.

Ἐπικράτης, nom. propr. Ex. 71.

ἐπικρούζειν, I 1051.

ἐπικρούειν, Θ 1004.

ἐπικυνεῖν, O 780. **τοῖς ποσί**, Ex. 488.

ἐπικύστιον, Θ 289.

ἐπικωμάζειν, A 982.

ἐπίκωπος, A 231.

ἐπιλαμβάνεσθαί τινος, Λ 596.

ἐπιλανθάνεσθαι, Π 466. N 855. **ἐπιλελήσμην**, Σ 605.

ἐπιλίγειν, I 418.

ἐπιλείπειν, *deficere*, Π 554. τὸ σῖτος τοῖν πρεσβύταις ἐπιλείπει, Ες. 620.
ἐπιλήσμων, N 129. 485. 629.
ἐπιμαίνεσθαι πράγματί τινι, Σ 1469.
ἐπιμανδαλωτὸς, A 1201.
ἐπιμαρτύρομαι, N 495. Σ 1437.
ἐπιμελητὴς, Π 907.
ἐπιμόνιμι, Σ 934.
ἐπιπαφλάζων, Ες. 838.
ἐπιπόνιμι, A 115.
ἐπιπόνιμος, Ες. 1181.
ἐπιποῦν, Θ 338. I 884.
ἐπίσσωμι, Π 45. ἐπεπισσάτη, I 539. γνώμαις, Ες. 574. ἐπιποίας ὀνομαστὰς ἐξεφέρεσκεν, I 1322. καινὴν ἐπίνοιαν ζητεῖν, Σ 346. λαιδορεῖν οἷος ἰὰ ἐπίνοιαν, I 90. τίν' ἴχνοις ἐπίνοιαν ἔμαλον; O 405. τίς ἡ ἐπίνοιά σου; Ες. 127. ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν, Ες. 589.
ἐπίξηνον, *mensa coquinaria*, A 318. 355. 358. 365, 366.
ἐπ' ὀλίγον ἴζειν, A 31.
ἐπιορκεῖν, B 102. N 402. Ες. 1160. O 1609. I 298. 428.
ἐπίορκος, N 397. 400. B 275. ἐπίορκον ὄρκον ὀμόσαι, B 150.
ἐπιοῦσα ἡμέρα, Θ 870. ἡμέρᾳ, Ες. 105.
ἐπίστασσα, I 103. 1089.
ἐπιστίσασθαι, O 48. 1471.
ἐπιστυβῆν κεφαλήν, N 550. ἀγρίοις τινὶ, Σ 705.
ἐπισύνιμι, I 354.
ἐπισωλῆς, Π 1207.
ἐπίτονος, B 1370.
ἐπιτρίβειν, N 1294.
ἐπιτρίζειν, Σ 705.
ἐπισείζειν, Σ 704.
ἐπισκιάζειν. τὰ σφίσ' ἐπεσκιασμένα, A 613.
ἐπισπουδεῖν, I 1173. 1186.
ἐπίσπουσος, O 1022.
ἐπισπόνιον ξυνάγειν, B 823.
ἐπισπορᾷ, Θ 389.
ἐπίστασθαι, O 1432. Σ 959.
ἐπιστατεῖν, Θ 373.
ἐπιστάτης, Ες. 10. *olla*, O 436.
ἐπιστέλλειν, *mandare*, N 606.
ἐπιστομίζειν, I 845.
ἐπιστρατεύειν τινὶ, O 1522. ἐπιστρατεύεσθαι, Σ 11. 1124.
ἐπιστρεφὴς βαίνομαι, B 1383.
ἐπιστρέφειν, Ες. 79. Ες. 1228. 1254.
ἐπίσυνδος, Ες. 116. Σ 391. I 893. 1135. 1184. Ες. 142.
ἐπισυνδέειν τὶ, N 1015. B 1069.
ἐπισυρεῖν, I 1031.
ἐπισύρομαι, B 621. 888. Σ 96.
ἐπίσυρτος, B 702.
ἐπίσυτος, funiculus, quo lectus intenditur, A 923.
ἐπισφάλλειν, Π 915. 1078. N 799. ἐπισφάλλειν τινὶ, *arbitrio alicujus permittere*, Ες. 179. Σ 521. A 1115.
ἐπισφέλλειν, *perdere*, N 243. 438. B 571. Π 120. *enecare*, B 1018. *verberibus contundere*, N 1376. ἐπισφάλασον ἐπισφελοῦσαι, N 972. 1407. ἐπισφέλλειν, A 1022. ἐπισφέλλεσθαι, *perdi*, Π 351. 1119. Ες. 1068. Ες. 369. A 1090. ἐπισφέλλειν πίθῳ, A 888.
ἐπισφεμμίνος, A 876.
ἐπίσφιγγος, Π 275. 619. A 557.
ἐπισφοτεῖν τὸν δῆμον, I 212. 426. 949.
ἐπισφυγχάνειν τινὶ, *in aliquem incidere*, N 195. 535. ἐπισφυγχάνειν τινὸς, Π 245.
ἐπισφύσσθαι, A 221.
ἐπίφθονον, I 1274.
ἐπιφορεῖν, Ες. 167. 225.
ἐπιφυλλίδες, B 92.
ἐπιχαίρειν, Ες. 1015.
ἐπιχαλκεύειν, N 422.
ἐπίχαλκος ἀσπὶς, Σ 18.
ἐπιχαρίσσα, imperativus, Boeotice pro ἐπιχαρίζου, A 884.
ἐπιχαρίσσας, A 867.
ἐπιχίζειν. Futurum ἐπιχισοῦμαι, A 440, 441. Ες. 640.
ἐπιχιλὰς, I 814.
ἐπίχυμα, τὰ, Σ 581.
ἐπιχυμεῖν, B 81. Ες. 429.
ἐπιχώσθαι, A 1287.
ἐπιχωρεῖν, Ες. 890.
ἐπιχρέοις τρίπους, Π 47. ἐπιχρέων, Π 342. N 1173. A 523. 832.
ἐπιψηφίζειν, Ες. 1141.
ἔπωπος, O 1307.
ἐπωπτεῖρον, Θ 1048.
ἐπωλολύζειν, O 783. I 616.
ἐπωρυόμενος, N 1120.
ἐπώνυμος, N 1227. ἐπώνυμος, Π 725.

ἐσσεῦ, O 58.
ἐσσυτίοιν, B 745. 1143. ἐσσυτίοιν πυκερὰ κρέσσι, B 1126. 1138.
ἔστε, Π 268. I 39. ἔστε παραξιπέδειον, A 315. ἔστε πρὸς ἔστε ἐρείδεσθαι, N 1375. οὐδὲ πρὸς ἔστε, temere, Ex. 751. versus, Θ 412. verbum, i. e. proverbium, O 507.
ἐστονίζων, secundo vento provehi, Θ 1226.
ἕστοχος, equo insidens, A 677.
ἔστοψ, A 771. O 47. et passim in eadem fabula.
ἑστυλίους θυμὸς, B 1017.
Ἕστ' ἐπὶ Θήβας, Drama Æschyli, B 1021.
ἑστυάνη, A 698.
ἑστίης, B 418. ἑστίῃς, Θ 480.
ἑσθλῶν, B 942. A 398. ἑσθλὰ Εὐρισθῆος, Ex. 532.
ἑσθόνιον τραῦμα, A 1205.
ἑσθίειν, πρέζειν, de avibus, O 266.
ἑσπερία, Π 1164.
ἔραμαι, amo, Σ 751.
ἐρᾷν, B 957. Π 179. ἐρᾶν φαγεῖν, O 76. A 146. τοῦ διαδέξειν, Σ 89. ἀκοῦσαι, Π 1009. παλαιτάτων πραγμάτων, O 135. παπᾶν, O 143.
ἐραστὴς, Oλ. 22.
ἐρατὸς, amabilis, Λ 1297.
ἔρανος, Λ 651. A 615. πανσυδίη, A 653.
Ἐρασινίδης, B 1196.
ἐραστὴς, N 976. Π 154. I 732. ἐράστης πραγμάτων, i. e. πολυπράγμων, Ex. 191. πονηρῶν πραγμάτων, N 1459. τοῦ ποτοῦ, Π 254. χάρας τινὸς, O 1279.
ἐργάζεσθαί τινα παπᾶν, Π 73. 465. αἴσχιστα ἐργάζεσθαί τινα, Σ 787. αἴσχιστον ἔργον, B 1474. ἐργάζεσθαι ἔργον, Π 445. O 1430. ἐργάσασθαι πολλὰ χρήματα, magnas opes acquirere, I 840. πανοῦργον ἡμεῖ ἔργον ἐστ' εἰργασμένον, I 844. ἐργάσομαι δεινόν τι ἔργον, A 128. σχίνλινον ἔργον εἰργασμένος, O 1175. τὸ χρῆμ' ἐργάζεται, Ex. 148.
ἐργασία γῆς, B 1034.
Ἐργασίων, nom. propr. Σ 1201.
ἐργαστήριον, I 744.
ἐργάτης, A 611. ἐργάτης λεὼς, Ex. 632.
ἔργον οὐδὲν ἐστι στερφῶν, Π 1154. οὐδὲν ἔργον ἐστάναι, A 424. οὐδὲν ἔργον ἐστὶ λευκῶν θέσεως, Ex. 1309. ubi vide not. οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθίδαν, A 614. δόλου νῦν ἔργον, nunc non est opus dolo, Π 1158. ἡμὸν ἔργον ἐστὶν, Θ 1172, σὸν ἔργον, A 381. N 1494.
ἔρδειν εἴκνυν, Σ 1431.
ἐρέθισθος, Ex. 45. 606. N 1396. Ex. 1136. membrum virile, B 545. A 801.
ἐρεδιφρῶν, N 192.
ἐρεῖς, τὸ, O 693, 694.
ἐρεθίζειν, A 475. ζῶον ἐρεθισμένον, Σ 1104. ἐρεθίζμενος φίψαλος οἰρίᾳ βιπῶδι, A 668.
ἐρεθίσματα, N 312.
ἐρείδειν εἴς τινα, N 558. κατά τινος, I 627. κρημνοὺς, I 628. ἐρμαθοὺς μολῶν, B 914. vorare, Ex. 25. 31. pro βιπῶν, Θ 488. Ex. 616. ἔστος πρὸς ἔστος ἐρείδεσθαι, N 1375.
ἐρείκειν, Αμφ. 7.
ἐρεῖν, I 476. ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, Π 114.
ἐρέσσεσθαι, I 1294.
ἔρεσθαι τινὰ, percontari de aliquo, O 167.
ἐρέτης, I 542. Σ 1097.
ἐρέφειν πρὸς ἀετὸν, O 1110.
Ἐρεχθείδης, I 1015. 1030.
Ἐρεχθεὺς, I 1022.
ἐρέμας τροχῶν, Σ 634. Ex. 885.
ἐρημία, Λ 787. Σκοδῶν, A 704. λύχνων, O 1484.
ἔρημος, Π 447.
ἐρυθρομίτας, B 814.
Ἐρινὺς, Π 423. Ἐρινὺν ἀναμίξαι, A 812.
ἔριον, A 571. N 50. τὰ ἔρια, τέρια, B 1387. Ex. 215. ἔρια στεναμένα, N 343. οὖλα, B 1067. Μιλήσια, A 729. οἰνωπὰ, A 1177ω. ἐρίων τάλαντον πατανέτην, Σ 1147.
ἐριστωλικῶς, B 1386.
Ἐρεσύνιος, B 1144.
ἐρίτιμοι τρίποδες, I 1016.
ἐρμὰ, I 511. Σ 1148. Vide not. ad A 1177.
ἔρπος, O 528.
ἔρμα, ατος, O 1429.
Ἑρμῆς, N 1234. O 372. Στερφαῖος, Π 1153. Ἑρμολαῖος, Π 1155. A 816.

Δίλιος, Π 1157. Θ 1202. Ἡγεμόνιος, Π 1159. Ἐναγόνιος, Π 1161. Ἀλεξίμαχος, Ες. 422. Χθόνιος, Β 1126. 1145. Ἐρεσόνιος, Β 1144. Ἀγοραῖος, Ι 297. Νόμιος, Θ 977. ὦ Ζεῦ Ἑρμεῖ Ἑρμῆ, Ες. 385. ὦ φίλ' Ἑρμῆ, Ν 1478.

Ἑρμῖδιον, Ες. 382. 924.

Ἕρμιππος, nom. propr. Ν 557.

ἑρμοκοπίδαι, Α 1094.

Ἕρκειος Κύκλωψ, Ες. 973. Δικτοῦς, i. e. *Diana*, Θ 321.

ἔρομαι, *interrogo*, Ν 345. ἐρέομαι, *interrogabo*, Ν 1409.

ἔρση, Σ 552. ὁ πέλιμος ἐρσήτω, Α 129. Ι 673.

ἐρυσιὰ, Ο 1069.

ἐρυσίζειν θόρυβος, Σ 272.

Ἑρυσιλλον, Ες. 168.

ἔρχομαι, *ire*, *abire*, Α 336. ἐλήλυτε, *abibitis*, Α 1240. Σ 1329. οὐκ ἐς πόρπακας ἐλήλυτε; Ες. 500. ἤλθες, Β 1192.

ἐλθωγὸς, Π 546.

ἐρυθρόπους, *avis*, Ο 303.

ἐρυθρὸς, Ν 539. Α 787. Ἐρυθρὰ θάλασσα, Ο 145. Ι 1088.

ἐρυμνὰ δώματα, Θ 871.

Ἐρυξὶς, nom. propr. Β 934.

ἔρχεσθαι, aliquando significat *ire*, *abire*, ut Θ 485.

ἐρωδιὸς, *avis*, Ο 886. 1142.

Ἔρως, *Cupido*, *Amor*, Ο 574. 696. 700. Α 991. ἀμφιθαλὴς χρυσόπτερος, Ο 1737.

ἐς magis Atticum quam εἰς, Α 1. 972.

ἐσαῦθις, Ες. 983.

ἐσβλίψειν, Σ 147. Vide εἰσβλίψειν.

ἐσθεῖν, Ο 1169.

ἐσθίειν, Ες. 14. 31. ἐαυτὸν, *dolore se macerare*, Σ 287.

ἔσθος, τὸ, Ο 943.

ἐς πόρπακας. Sic Attici semper; nunquam εἰς πόρπακας, Π 394. Β 187. 607. Ν 646. Ο 28. Σ 852. 982. Ες. 19. ἴμ' ἐς πόρπακας, Π 604. βάλλ' ἐς πόρπακας, Π 782. Ν 133. ἐς πόρπακας οἴχεσθαι, Σ 51. παῦ' ἐς πόρπακας, Α 864. ἕλκω σ' ἐς πόρπακας, Ν 123. ἐς πόρπακας ἀποβλίψεσθαι, Ν 789. ἐς πόρπακας βαδίζειν, Ες. 117. ἐς πόρπακας ἐλθόντε, Ες. 500.

ἐσμὸς, *examen apum*, Σ 1107. ἐσμὸς γαυλῶν, Α 353.

ἑσπυδᾶν, Ι 545.

ἔσσυτο, Θ 126.

ἑστάναι, *stare*, Ο 1308. Ες. 896. ἑστᾶν, *stabo*, Α 634.

Ἑστία, Π 795. Σ 844. ἀφ' Ἑστίας ἔρχεσθαι, Σ 846. εὔχεσθαι τῇ Ἑστίᾳ, Ο 864.

ἑστιᾶν τινα, *convivio excipere aliquem*, Ολυ. 22. γίννυμαι, Ν 1360. ἑστιᾶν γάμους *celebrare nuptias*, Ο 132. ἑστιᾶσθαι, Ν 1354. ἑστιᾶσθαι ἐνόπτους, Σ 1218.

ἑστιοῦχος, Ο 865.

ἑσχάρα, Α 888. Σ 938. 1232. Ἀμλ. 10. τὰς ἑσχάρας κυνῶν, *de cunnilingo*, Ι 1286.

ἑταῖραι Κορίνθιαι, Π 149.

ἑταιρεῖν. ναῖς ἑταιρεῖν, Ες. 11.

ἑταῖρος, Π 303. 310.

ἑτὸν, *quæso*, *sodes*, *amabo*, semper est in interrogatione, Ι 32. 733. Ν 35. 93. 820. 1502. Σ 8. 184. 836. Α 322. 609. Ες. 376.

ἕτερος pro ἄλλος, Ες. 11. 15. 253. Ι 949. 952. Α 422. Ν 34.

ἑτεροίρεσσον ναυὸν, Θ 724.

ἑτέρωσε, Α 828.

ἑτέρωσις, Ες. 119.

ἑτνάζουσι, Α 245.

ἕτνος, Β 62. 506. Α 246. Ο 78. Ες. 845. ἕτνος πίσσινον, Ι 1171.

ἑτοῖμος ἔχειν τι, Ν 807.

ἑτοῖμος φάτις, Ες. 114. ἑτοῖμος, Ες. 118.

εὐαγγέλια ἀναδῆσαί τινα, Π 765. στεφανοῦν, Ι 647. εὐαγγέλια θύειν, Ι 656.

εὐαγγελίζεσθαι, Ι 643.

εὐάγγελος, Ν 277.

Εὔαθλος, nom. pr. Σ 592. Α 710.

εὐαί, exclamatio, Α 1294. Ες. 1180.

Εὐαίων, nom. propr. Ες. 408.

εὐανδρος γῆ, Ν 300.

εὐανδρὶς, Β 373. Ν 1002.

Εὔβοια, Ν 211. Σ 715.

Εὐβοϊλη, nom. propr. Θ 808.

εὐβουλία, Ο 1539. Α 1008.

εὐβουλίστερος, Ες. 689.

εὔγηρυς ἀοιδὰ, Β 213.

εὐγλωττία, Ι 837.

εὔγλωττος, Ν 445.

Εὔδαμος, nom. propr. Π 884.
εὐδαιμονίῃ, Β 1217. 1417. Α 457. Ι 94. 151.
εὐδαιμονικῶς, Ες. 856.
εὐδαιμόνως, Π 802.
εὐδαίμων, Β 1182. 1195.
εὖ ἔχῃν τινα, Ν 615.
εὐέρετος τόπος, Ο 245.
εὐεργετεῖν, Π 835. 912.
Εὐεργίδης, nom. propr. Σ 234.
εὔερος, Ο 121.
εὐζωρος, Ες. 137. 227.
εὐηθικῶς, Ες. 521.
εὐθέμιτον ποίησαι, Ο 1322.
εὐθαλὴς καρπὸς, Ο 1062.
εὐθέως, Δ 859. Θ 396.
εὐθὺ cum verbis motus et genitivo personæ aut rei, Ι 254. Ο 1421. Ες. 68. 77. 301. 819. Γυνν. 26.
Εὐθυμένης Ἀρχων, Α 67.
εὐθύνειν ἡνίας, Ο 1738.
εὐθύνη. δοῦναι εὐθύνας, Ες. 1187.
εὐθύνης ἀπολῦσαί τινα, Σ 571.
εὐθὺς, statim, Π 238. Α 924. Ες. 217. **εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς**, Ες. 84.
Εὔϊος, Θ 990. 994.
εὖ ἴσθ' ὅτι, Π 183. Ες. 373.
εὖ καὶ μιαρῶς, Ι 800.
εὐκίλαδος, Ν 312.
εὔκλεια, Ν 997.
εὔκολος, Β 82. 359.
Εὐκράτης, nom. pr. Α 103. Ι 254.
εὐκταῖαι εὐχαί, Ο 1060.
εὔκυκλος χορεία, Θ 968.
εὐλάβεια, Ο 376.
εὐλαβεῖσθαι, φυλάττεσθαι, Ες. 313. Α 955. Ι 253. Α 1277. **εὐλαβεῖσθαι τὴν πόσιν**, Α 1215.
εὐλογεῖν, Ες. 454. Ι 565. Α 372. **ἔξεστ εὐλογεῖσθαι**, Ι 596.
εὐλογία, laus, Ες. 738.
εὐλόφας, Apollinis epithet. Θ 969.
εὔλυρος Μοῦσα, Β 229.
εὐμογεῖσθαι, Π 543.
εὐμοιρία, Π 636.
εὐμήχανος, Ι 759.
εὔμουσος τιμὴ, Θ 112.
εὐνὴ, lectus, Ες. 958. 966. Ι 605. **ἔρχεσθαι ἐξ εὐνῆς**, Σ 552.
εὐνοεῖν τινι, Ν 1410, 1411.
εὖνις, Π 785.
εὐνομία, Ο 1540.
εὔνους ὢν τινι, Π 25. **εὐνούστατος**, Ι 874.
εὐνοῦχος, Α 117. 121.
εὐοδία, Β 1528.
εὐοῖ, exclamatio, Α 1294. Ες. 1186.
εὔοπλος, Α 592.
εὔορκος, Π 61.
εὖ παθεῖν ὑπό τινος, Π 1029.
εὐπαιδία, Σ 1512.
εὔπαις, Π 639.
εὐπάλαμος ὕπνος, Ι 530.
εὐπαράγωγος, Ι 1115.
εὐπίστολος, Θ 1000.
εὐπίστους ἴχνη, Θ 105.
Εὔπολις, Ν 553.
εὔπορος, Π 532. **εὔπορος γλῶττα**, Ι 637. **εὐπορώτατος**, Σ 1112. **εὐπορώτατος περιζῶσαι χρήματα**, Ες. 236.
εὖ πράττειν, Π 490. 783.
εὐπρεπὴς παιδιά, Ες. 427. **εὐπρεπὴς ἰδιῶν**, Θ 192.
εὐπρέσωπος, Π 976. Β 410. Θ 191. Ες. 617.
εὔπτερος γυνὴ, Ν 800.
εὐρὺξ πανταξ, Ο 1258.
εὐρησιεπὴς, Ν 447.
Εὐριπίδης, secunda semper longa, Β 67. 80. 771. et passim. Ν 1371. 1377. Ι 18. Α 368. Θ 4. 77. et passim. Α 394. et deinceps, Ες. 147. 532. Σ 61. 1414.
Εὐριπίδιος, diversus a Tragico poëta, Ες. 825. 826. 829.
Εὐριπίδιον, Α 404. 475.
εὐρίσκειν, Β 806.
εὔρυθμος, Θ 985. Π 759.
Εὐρυκλῆς, nom. propr. Σ 1019.
εὐρυχωρία, Σ 1070. Α 843.
εὐρύχωρος, Θ 200. Ν 1084, 1085. 1090. 1099. Α 716.
εὐρυτέρους ἴχνη, Α 419.
Εὐρώτας, fluvius, Α 1302. 1309.
εὐρωτιᾶν, Ν 44.
εὐστάθεια, Α 351.
εὔστομος, Ες. 2.
εὔστομος ἀγρὸν γέας, Ο 230.
εὐστόφανος θυσία, Ν 308.
εὔστρα, Ι 1236.
εὐσχημόνως, Σ 1210.

εὐωμανιῶν, N 799.
εὔωπος, Σ 424. εὔωπος πόλις, O 829.
εὐωπάζειν βαδίζειν, N 964.
εὐωίλια. εἰς εὐωίλιαν συγγιγεφαμμένος, O 805. ἐν' εὐωιλίᾳ, B 404.
εὖ σοι, B 1480.
εὔστος, A 674.
εὐστίνως, Π 1095.
εὖ τοῦτ' ἴσθι, Π 216.
εὐτρέπιλος λόγος, Σ 469.
εὐτραπίζειν, Π 626.
εὐτυχὴς, I 151.
εὐτυχῶς, I 101.
εὐφημεῖν, Π 758. N 263. 297. Α 237. Ex. 96. 434. 1316.
εὐφημία ᾄσαι, O 959. Θ 295.
Εὐφήμιος, nom. propr. Σ 599.
εὔφημος, Θ 39. εὔφημον τέρμα, O 1719.
Εὐφορίδης, nom. propr. A 612.
εὐφραίνεσθαι, A 591. Α 5.
εὔφωνος, Ex. 713.
Εὐχαρίδης, nom. propr. Σ 680.
εὐχὴν ποιεῖσθαι κατά τινος, I 661.
εὐχωλὴ, Ex. 1276.
εὐχροεῖν, A 80.
εὔχρως, bono colore præditus, A 205. Θ 644. I 1171.
εὐώδης νῆσος, O 1067.
εὐωχεῖν, Σ 341. εὐωχεῖσθαι, A 1224. Π 614. Ex. 664. 717. Σ 1306.
εὐωχία, A 1009. μακάρων εὐωχία, B 85.
ἐφάπτεσθαι, Π 728.
ἐφέδρος, B 792.
ἐφίζεσθαι, O 774.
ἐφίστιον, Θ 675.
ἐφιστάζειν, Π 675.
Ἔφεσος, N 598.
ἐφίστιος, Σ 1278.
ἐφιστάναι, Σ 955.
ἐφημέριος, O 687. ἐφήμερος, N 223.
ἔφησθα, A 132.
ἐφ' ὧν κρίσις, I 1178.
ἐφιάλλαι, unde futurum ἐφιαλῶ, Σ 1348. Ex. 432.
ἐφοδεύειν, O 1160.
ἐφόδιον, Π 1024. A 53.
ἐφολκὸς, Σ 268.
Ἐφυδίων, nom. propr. Σ 1191. 1383.
ἐφ' ᾧ cum infinitivo, Π 1000. 1141. Θ 1162.

ἔχει οὕτως, sic se res habet, Π 110.
ἔχειν, neutraliter, B 704. Ex. 531. ἔχων κοσμίως, Θ 854. κατὰ χόρον, B 793. ὡς ἔχω, A 376. 610. Ex. 533.
ἔχειν pro δύνασθαι, Θ 554. B 1231. Ex. 333.
ἐχθὲς, Θ 616.
ἔχω cum participio, Θ 709. Ex. 355.
ἔχων sæpe abundat, Θ 473.
ἔχοντες, divites, Π 596. I 1295.
ἔχεσθαι cum genitivo, prehendere, retinere: Π 101. Α 445. Ex. 863. Σ 1343.
ἐχθαίρειν, B 1425.
ἐχθίων, O 370.
ἐχθοδορδε. A 227.
ἔχθρα. δι' ἔχθρας γενέσθαι τινί, B 1412.
ἐχθρός. ἀπ' ἐχθρῶν μανθάνειν, O 375. 382.
ἔχιδνα, B 473.
ἐχῖνος, A 897. Ex. 1086. 1114. Σ 1436. 1437.
Ἐχινοῦς, nomen loci, A 1169.
ἔψειν, I 745. B 505. Ex. 845. Σ 239. ἐψεύσμην, I 770. ἐλθὼν ἔψεις, Σ 280.
ἐψητὸς, Σ 679.
ἔωθεν, Θ 375. 494. Π 1121. N 1195. O 147. A 278.
ἑωθινὸς, Θ 2. A 20.
ἕωρας, ἑώρασας commutata, Θ 32.
ἕως, aurora. ἐξ ἕω, Ex. 85. πρὸς ἕω, Ex. 312.
ἕως, donec, dum, cum subjunctivo nunquam construitur sine particula ἄν, Ex. 32.

Z.

ΖΑΘΕΟΙ πονηροὶ, N 283. ζᾶθαι μαλακοὶ, B 383.
Ζαλόθιοι, A 394.
Ζὰν pro Ζεὺς, O 570.
ζευγάριον, O 582.
ζευγνύναι κάνθαρον, Ex. 128. Πηγάσου πτερὸν, Ex. 135.
ζεῦγος ἁμαξῶν, I 873.
Ζεὺς, N 827 1470. ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ, Π 1. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, N 2. 153. Ζεὺς Σωτὴρ, Π 877. 1175. 1186. 1189. B 738. 1433. Πατρῷος, N 1468. Ὁμό-

γιος, Β 750. Ἀγορῆος, Ι 410. 500. Ἑλλάνιος, Ι 1253. μεγαλάνορος, Θ 315. παγκρατὴς, Θ 368. διάκτορος καὶ πανύστης, Α 435. Καπανιάδης, Ει. 42. περικαλλέος, Ει. 376. Θιῶν τέρματος, Ν 564. Ζῆνα pro Δία, Α 717. Ζηνὸς pro Διὸς, Ο 1470. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; *quaenam est coeli tempestas?* Ο 1501.

ζαλόεντος, Π 1016.

ζηλοῦν. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, Α 1006. τῆς εὐτυχίας, Σ 1450. τῆς παιδεύσεως, Θ 175. τῆς εὐγλωττίας, Ι 837. ζηλοῦντες, Ν 1210.

ζηλωτὸς, Σ 451. ζηλωτότατος βίος, Ν 463.

ζημία, Π 1124. Α 737.

ζημιοῦν, Α 717.

ζῆν, Β 1082. 1477. ζῆν ἀπό τινος, Ει. 850. ζῆν ἐκ ταυτοῦ, Εκ. 591. τῶν κερδέων ποιεῖσθαι τὸν βίον, Θ 868.

ζητεῖν pro *conari, studere*, Π 573. 590.

ζύγιος, sc. ἱστὸς, Ν 122.

ζυγὸν, τὸ, *lorum, calcei, corrigia*, Α 417.

ζυγοδεῖζαι, Ν 745.

ζωμεύματα, Ι 279.

ζωμίδιον, Ν 389.

ζωμὸς, Ν 386. Ι 357. 360. 1174. Ει. 716. 885.

ζωνίον, Α 72.

ζωπυρεῖν, Α 682.

Η.

Ἦ interrogativum, *an?* Ν 248.

ἦ pro ἦν, *erum*, Α 643. Π 77. Ι 1339. Ο 1363. Σ 1091.

η cum sequente vocali aut diphthongo in unam syllabam coalescit: Α 128. Β 695. Θ 288. 476. Α 458. 769. Ν 1084.

ἠβῶν, Β 1055. Σ 357.

ἤδη, Ν 976. Σ 236. ἐφ' ἤδης, Ι 524. ἀπολαῦσαι τῆς ἤδης, Α 591.

ἡδυλιμῆν, Β 516.

ἀγεῖσθαί τινι, Ο 675. τοῖς τυφλοῖς, Π 15. τοῖς προδοκίοις, Π 299.

Ἠγήλοχος, nom. propr. Β 303.

ἠγαπεύων ἦδε, Ει. 1093.

ἠγαπόνος, Π 1159.

ἦθεν, 3. persona, Σ 558. 635. Ει. 1182.

ἤθεσθαι, Π 288. Ει. 291. ἤθεσθαί τινι, Ι 623. 653. ἤθεσαι cum participio, Ει. 1009. Ει. 1127. 1161. Α 635. Μ 1171. Ο 325.

ἠθέως ζῆν, Π 262.

ἦθη, Ν 386. 766. Ει. 316. μετὰ τοῦτ' ἦθη, Θ 655. εἰς τάχιστ' ἦθη, Θ 662. cum futuro, δείξω σ' ἦθη, Θ 673. ἦθη ποτε, Ν 346. Σ 222.

ἧδη, ἥδης, ἥδησθα, ἧδη, Θ 554. Ει. 551. Ν 329. Ο 511. Α 35.

ἡδίων, Ει. 3. 1140.

ἡδονὴ, Ν 1072. αἰσχραὶ ἡδοναὶ, Ι 1284. ὑφ' ἡδονῆς, Π 289.

ἦδ' ὅς, Α 514. Σ 795.

ἁδυμελὴς, Ο 659.

ἆδυσμα, Σ 496. 499. Ι 678.

ἁδὰς, ἄδος, Ει. 151. Ο 271.

ἥκιστα, Π 203. ἥκιστα πάντων, Π 440.

Ἠλείος, Ο 149.

Ἥλιτορα, Ν 534.

ἥλιτορεν, Ι 532.

ἁλιάζω, Α 380. ἁλιάζεσθαι, Σ 772. Ι 799.

Ἠλιεία, Ι 897.

ἁλιαστὴς, Ο 109. Σ 206. 891. 1340. Ι 255.

ἁλιαστικὸς ἰδέαλλε, Ν 863.

ἁλίβατος θρόνος, Ο 1732.

ἁλιθιάζω, Ι 1124.

ἁλίθιος, Θ 290. Β 917. Ν 872. Ο 523. Α 443. ἁλιθιώτατος, Εκ. 765.

ἁλιπιώτης, Ν 1006.

ἅλιπος, Β 55.

ἅλιξ, Σ 245. Α 236.

ἁλιομανὴς, Ο 1096. ubi vide not.

ἅλιος, Ν 584. 1280. ἐκειδὰν ἅλιος τραπῇ, Εκ. 416.

ἁλύγη, Α 684.

ἁμιδαστὸς, Ει. 220.

ἧμιν pro ἡμῖν, Π 659. Εκ. 490.

ἧμιν, Dor. pro εἶναι, Α 741. 771.

ἦ μὴν, Π 608. Σ 277. 643. 1332.

ἁμίερα. μιᾷ' ἁμίεραν, Π 930. ἁμίερα ἐξέλαμψιν, Ει. 304. ἡ νῦν ἁμίερα, Ει. 435. ἡμιερῶν τριῶν, *per tres dies*, Ει. 716.

ἡμιεινὸς, Ει. 163.

ἁμιελὴς, Α 997.

ἡμιεννύχιος, Α 849. Ο 1174.

ἡμίτειρα πέρδη τῶν σοφῶν, pro πέρδη ἡμῶν τῶν σοφῶν, N 1202. Vide ἡμὸς αὐτοῦ βίος.
ἡμὶ, φημὶ, B 37. N 1145.
ἡμιδιωλοίδιον, Ec. 318.
ἡμιεκτέον, N 643. 645.
ἡμίθνιος, B 1060.
ἡμιθνὴς, N 504.
ἡμικάδιος, Θ 449.
ἡμίκραιρα, Θ 227.
ἡμὶν, ὑμὶν, ultima correpta, A 124. Π 286. Ec. 390. 583.
ἥμισυ. οὐδ' εἰς ἥμισυ, Θ 452.
ἡμισύζυγον, Π 729.
ἡμιωβολιαῖον, B 554.
ἦν pro ἦσαν, A 1260.
ἦν, ἤνὶ, ἦν ἴδοὺ, I 26.
ἡνία, O 1738. ἡνίαι τῆς πώλου, Ec. 466. τῆς Πυνὸς, I 1109. ἡνίαι Δαμωνιακαὶ, lora, quibus teleæ Δαμωνιακαὶ appellatæ adstringebantur, Ec. 508.
ἡνίκα, Π 107. 248. N 607. 618. 622. O 714. Ec. 1159.
ἡνιοχεῖν Μουσῶν στίφανα, Σ 1022.
ἡνίοχος, Ec. 904. ἡνίοχος αἰγίδος, Pallas, N 602.
ἦνυ, Laconice pro ἔθυ, A 1257.
ἦν τι βούλησθ', ἦν τι μὴ, Π 638. Vide in βούλομαι.
ἦν τι πάθω, si moriar, Ec. 1105.
ἥνυστρον, I 356. 1179.
ἥνιος, A 534.
ἡνιαλιὴν, A 1164.
ἡνίαλος, Σ 1038.
ἥνιος, Σ 879. Ec. 934.
ἥνυν, Θ 63. Π 700. 832. 970. Σ 725.
ἥρα, Bœotice pro ἦεν, A 913.
Ἥρα, O 1633. 1731. 1741. Τελεία, Θ 973.
Ἡράκλεια, τὰ, Herculis festum, B 651. Ἡράκλεια λουτρὰ, N 1051.
Ἡρακλείδαι Παμφίλου, Π 385.
Ἡράκλεις, vocativus, O 1574. 1586. Π 374. 417. N 184. ὦ ναὶ Ἡράκλεις, A 94. ὦ πολυτίμητ' Ἡράκλεις, A 807.
Ἡρακλίους ἀεγὼν ἴχνια, Σ 1030. Ec. 752.
Ἡρακλῆς, B 282. N 1050. O 567. τὰ τὸν Ἡρακλέα, Θ 26. Ἡρακλῆς ξενίζεται, A 928. Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξεστακώς, Σ 60.
ἡρίμα, B 315. Ec. 82.
ἡρὼς, O 683. 714. ἡρὼ, neutrum plur. pro adverbio, Ec. 800.
ἠρῶναι, N 315.
ἠρῶον, Σ 819.
ης terminatio Ionica dativi pluralis, B 1211. O 659. I 1327.
Ἡσίοδος, B 1033.
ἥσυχα, N 324.
ἡσυχῇ, Π 692. 735.
ἡσυχία. κατ' ἡσυχίαν, A 1224. ἡσυχίαν ἴχειν, Π 921. ἄγειν, B 321.
ἥσυχος. ἴχ' ἥσυχος, Π 127. N 1244. μὴν' ἥσυχος, Θ 925. O 1199. ἡσυχαῖος ἔστω τινα, Σ 190.
ἡτέρα, ἡ ἑτέρα, A 85. 90. 736.
ἧτερ τῆς χύτρας, Θ 509.
ἠτιᾶσθαι, Π 482. I 1230. ἠτιᾶσθαί τινος, O 70.
ἠτυχία, A 450.
ἧττον πέρδους, Π 363. ἧττος, N 1061. ἧττον τινὸς, Π 944. ἧττον λόγος, N 113. 893. 1038.
Ἥφαιστος, Π 661.
ἠχεῖν, N 164.
Ἠχὼ, Θ 996. 1059. O 215.

Θ.

ΘΑΚΟΣ, B 1515. 1522. N 993.
Θαλάμαξ, B 1074.
Θαλαμία (ὀνὰ), Ec. 1232. Θαλαμίαι (κῶπαι), A 553.
Θάλαττα, N 1290. O 146. ἄγειν ἐπὶ Θάλατταν, Π 656. Θαλάττῃ λοίμιος, Π 658.
Θαλαττοκοσσῖν, I 830.
Θαλιερὰ δάεφνα, I 1271.
Θαλῆς, N 180. O 1009.
Θαλίαι, O 733. N 309. Θαλίαι μακάρων, Ec. 780.
Θαλλὸς, Ec. 743.
Θαλλοφόρος, Σ 544.
Θάλαττα, O 1092. Θάλαττα τινὰ λόγου, I 210.
Θάλατος μεσημερινὸν, O 1096.
Θαμὰ, O 234.
Θάμβος αἰεί τινα, O 781.
Θαμινὰ, Π 292.

Θάμνος, O 614. Et. 1298.
Θάνατος οὐ δόξαν ἰερᾷ, B 1392. βαρβάτων κακῶν, B 1394. τῷ θανάτῳ μίλημα, Ex. 905.
Θάνειν, O 396. τῷδ' ἴσον μηδὲ ταφῆναι, Ex. 592. κατακλίσιν μηδὲ ταφῆναι, Π 556.
Θάρβει, Π 328. 452. 1091.
Θαῤῥῶν πρὸς ἑαυτὸν, animum colligere, Ex. 1060.
Θᾶσθε, Dor. pro Θεᾶσθε, A 770.
Θάσσει οἶνος, Π 1021. Θάσιον στομίον, Δ 196. ἀμφορεῖδιον, Ex. 1119. Θασία, sub. ἅλμη, A 671.
Θατέρῳ, τῷ ἑτέρῳ, Ex. 498. ubi subauditur ἡθαλμῷ.
Θαῦμά μ' ἰλάμβανε, O 511. Θαῦμα οὐδέν, nihil mirum, Π 99.
Θαυμάσιος, Θ 468.
Θαυμασίως, N 1240.
Θαυμαστὸς, B 207. Π 340. Σ 13.
Θαψίνη γυνὴ, Σ 1413.
Θεαγένης, nom. propr. Λ 63. O 822. 1127. 1295. Et. 928. Σ 1183.
Θέαμα, O 1716.
Θεᾶσθαι. τεθεᾶσθαι, Θ 797. imperativus Θεῶ, B 131. A 262. οἱ θεώμενοι, spectatores, B 1475. N 518. Π 798.
Θεατὴς, O 753. δεξιὸς, I 228.
Θέατρον, I 508. δεξιὸν, I 233.
Θεῖβαθεν, Θεῖβαθι, Bœotice, A 862. 868. 911.
Θείμιλος, pro Θεόφιλος, A 1252.
Θεῖν, currere, Π 259. A 564. futurum θεύσομαι, I 485. θεύσονται δρόμῳ, O 205.
Θεῖος. κατὰ Θεῖον, I 147.
Θεῖος, avunculus, O 1648. N 124.
Θεμέλιος λίθος, O 1137.
Θέμις. οὐ θέμις, N 140. καὶ θέμις, καὶ μὴ θέμις ἐστὶ, N 295.
Θεμιστοκλῆς, I 84. 812, 813. 818. 884.
Θεμιστὸν, Θ 1151.
Θένειν, B 855. I 640. A 564. Σ 1384. O 54. 1613. Θένειν τὴν γνάθον, Δ 821.
Θέογνις, O 170. A 11. 140.
Θεόδωρος, A 605.
Θεοκρινὴς, O 1548.
Θεονόη, Θ 897.
Θεός. ἐμὲ νομίζοις ἂν Θεὸν, I 1338. οἱ δώδεκα Θεοὶ, O 95. μὰ τοὺς δώδεκα Θεούς, I 235.
Θεοτεύκης, Π 28. O 897.
Θεόφαντος, N 292.
Θεοτιμία, Σ 418.
Θεοφιλὴς ἰατρὸς, B 443.
Θεραπεῖον, I 59. 1261.
Θεράπων, Π 3. 5. O 516. Θεράπων ἐστρεγὲς, O 910.
Θέρεσθαι, Π 953.
Θερίδδιν, Lacon. pro Θερίζειν, A 947.
Θερίζειν, O 506. Π 515.
Θερμαίνειν σκελάγχνα πόνῳ, B 844.
Θερμέβουλος πρωκτὸς, A 119.
Θερμὲς ἀνὴρ, Σ 918. Θερμὸν ἔργον, Π 415.
Θέρος ἀλλότριον ἀμᾶν, I 392.
Θερμοῦν. τεθερμᾶσθαι, Δ 1079.
Θέσις γιγνόμενα τῇ τυραννίᾳ, N 1191.
Θέσθαι τινὶ ὄνομα, N 65. 67. O 810. 817. 923.
Θεσμοθέτης, Ex. 290. Σ 775. 935.
Θεσμὸς ἀρχαῖος, O 331.
Θεσμοφόριον, τὸ, Θ 278. 880. Θεσμοφόρια, τὰ, Θ 182. Ex. 223. O 1519. ἡ μέση τῶν Θεσμοφορίων, Θ 80. 375.
Θεσμοφόρος, αἱ, Ceres et Proserpina, Θ 282. 297. 1156. ἐν, ἐπὶ Θεσμοφόρια, Θ 83. Ex. 443.
Θέσπις, O 977.
Θέσπις, Σ 1479.
Θεσπιῳδεῖν ἐπὶ τρίποδος, Π 9.
Θέσφατον, I 1233. 1248. Et. 1073.
Θέτις, N 1067.
Θετταλὴ φαρμακὶς, N 749.
Θετταλία, Π 521.
Θετταλοὶ, Σ 1273. Δ 1152.
Θεωρία, Σ 1005. Et. 523. 713. 871.
Θέογος, nom. propr. N 400. Σ 42. 418. 599. 1220. 1236. I 608. Δ 134. 155.
Θηβαῖος, B 1023.
Θήγειν θόρυβος, B 815. Θήγειν θόρυβος, Δ 1256.
Θήλεια, N 662. 671. Θήλεια φρὴν, Δ 708. Θήλεια ἐνθύματα, N 682.
Θηλυδριώδης, Θ 131.
Θηλύφρων, Ex. 110.
Θημαρίνης, B 540. 967.
Θηρᾶσθαι τὰς ἰγχέλεις, I 864.
Θηρατὴς λόγων, N 358.
Θῆρις, O 1064.

Θρηϊκιαὶ κόπις, Π 137.
Θρηϊφόνος, Dianæ epithet. Θ 320.
Θρασυκὲς, O 599. 601.
Θυεστῖον, Thesei templum, I 1318. τὰ Θυεστῖα, Thesei festum, Π 627.
Θυεστὶς, B 142.
Θίασος, Θ 41. B 156.
Θιασώτης, B 327.
Θῖνα ταράσσειν, Σ 696. Θῖν' ἀλὸς ἀνερυγόντας, Σ 1521.
Θλίβειν, Ες. 1239. Λ 514.
Θνήσκω. τιθνήξει, Σ 654. Λ 590. τιθνήξειν, Λ 325. τὸ τρωλίον τίθνηκέ μοι, B 985. τιθνάναι, B 1012. τιθνηὼς, B 1028. τιθνηκὼς, B 67.
Θοαὶ ἵπποι, B 1233. I 1266. Θοαὶ τρήρες, I 554.
Θωρυκῆν, Ες. 431. I 666.
Θωρυκτικὸν, I 1380.
Θέρσος λιπαῖτης, I 547. σπερματιστῦς, Λ 546.
Θουκυδίδης, Σ 947. Λ 703. 708.
Θούμαντος, nom. propr. I 1268.
Θουρίμαντις, N 332.
Θούριος, B 1289. I 757.
Θωφάντης, nom. propr. I 1103.
Θούφραστος, Σ 1302. 1314. 1310.
Θρῆκες, Λ 153. 155.
Θρέπτα, Λ 136. 138. 602. Σ 289. 1369. Ες. 283. Λ 103. O 1369.
Θρασπόσθαι, I 369.
Θρανίον, B 121.
Θρασίης λιὸς, Λ 162.
Θρόνος, Π 545.
Θρέσος, Λ 318. I 331. 637.
Θρασύκολος, Π 550. Σπ. 203. 356.
Θρασύνεσθαι, B 846.
Θρῆνυς, Θ 280. 293. Σ 828. Λ 273. Ες. 1138.
Θραύειν ψυχήν τινος, O 466.
Θρασυάντωρ, N 1264.
Θρίμμα ἀνειδὲς, Δ 369. Χαρίεντι Θρίμματι, Ες. 973.
Θρασυκλῆ, Π 290. 296.
Θρίννι, I 17.
Θρηνία χιλιὰς, B 681.
Θρηνῦν, N 1260. De flebili lusciniæ cantu, O 211.
Θρῆνος, B 1303.
Θρηνὺς, Θ 58. 60.
Θριῶθεν, e Thria, pago Attico, O 645.
Θρίναξ, ὁ, Ες. 567.
Θρίξ. ἄξιον τριχὸς, de re nullius pretii, B 614.
Θρῖον λιγυφάλου, B 134. ταρίχους, A 1101. δάπεδον βοεῖον, I 954. Θρῖα ἀφάρου συὸς, Ες. 707. τοῦ τρίβωνος, Σ 1312. Θρίων ὕφος, Σ 436.
Θρίος, ὁ. τοὺς Θρίους παρώσας, I 440.
Θρονώδεσα σφραγῖδα, Θ 427.
Θρεῦν, B 1276.
Θρόνος, B 765. 769. 777. ἁλίβατος, O 1732.
Θρυαλλὶς, N 59. 585. Σ 251. Λ 826. 874. 916.
Θρυλλεῖν, I 348.
Θρύπτεσθαι, I 1163.
Θυία, Π 719. B 124. N 676. Σ 924. Ες. 228. 230. 235. 238. Λιολ. 10.
Θυΐδιον, Π 740.
Θύον, Π 133. 143. Θύον ψιμυθὸν, Π 138. πρόθας, O 565. πυρὸς, O 566. μιλτοσύνας, O 567. ἀσαρχὲς, B 1241. δικάρυα, O 922. ὑπαγγέλια, I 656. χαῖρον Ἀφροδίτη, Λ 792. Θύον, interficere, sine respectu ad sacra, Λ 1062.
Θύελλα πρημαίουσα, N 336.
Θυίστια βάπτ, Λ 433.
Θυλλὴ, O 1520.
Θυμέλη, Ες. 1124.
Θυλάκιον, B 1203. Σ 314.
Θύλακος, Π 763. Ες. 382. 733. 890. O 533. Σ 1087. I 370.
Θυλάκωσα, Ες. 1040.
Θῦμα, O 901.
Θυλαίνιν, N 610. 1478.
Θυμάλωψ, Θ 729. Λ 321.
Θυμβραιοῖδιστος, N 421.
Θυμβροφάγον βλίτον, Λ 254.
Θυμιάματα, O 1716.
Θυμῖδιον, Σ 878.
Θυμῖται ἅλες, Λ 772. 1099.
Θυμωτὸς σιτάρχα, Σ 1183.
Θυμολέων, nom. propr. B 1041.
Θυμὸς, thymus, prima brevi, Π 253. 283. Ες. 1169.
Θυμὸς, animus, prima longa, Λ 480. Θυμὸς ἀμυνέων, I 570. ἄξινα, Σ 1082.
Θυμοσοφιπόστατος, Σ 1280.
Θυμόσοφος, N 877.
Θυμοῦσθαι, B 84.

Θυμῶδές τινι, B 1006. Θ 518.
Θυνάζειν, Σ 1087.
Θυννῖα, τὰ, I 354.
Θυννοσκοπῖν, I 313.
Θύρα. βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν, Π 1007. θύρας κόπτειν, B 460. Π 1097. ἀράττειν, Ea. 977. πατάσσειν, B 38. προύειν, Ea. 990. λακτίζειν, N 136. κνύειν, Θ 481. ἐπὶ θύρασι, Ea. 997. οὐκ ἰσχυε ἡ θύρα, A 127. θύρα, tropice pro podice, Ea. 316. 361. θύρασι, foris, foras, A 353. Θ 69. 792. Ea. 993. Σ 891. Et. 942. 1023.
Θύραζε, foras, foris, B 752. Π 244. 955. I 365. A 359.
Θύρειον, Θ 26.
Θυρὶς, Θ 797. Σ 379.
Θυρωπῖν, Σ 1254.
Θυρῶν θύρασι, O 613.
Θυρσάλλω, Lacon. pro θυρσάζω, Λ 1313.
Θυσία, Et. 1052.
Θύσιμος, A 784.
Θυτὴν, O 1237.
Θυτία, I 890.
Θυτιῶν, I 48. 1116. A 635. 637.
Θύτυμα, Σ 563.
Θυτυμάτιον, I 788.
Θυτικὸς, A 1037.
Θύραξ, Π 450. Σ 1194, 1195. A 1132. 1133. Θύρακος κύτος, Et. 1224.
Θυφόσσεσθαι, Et. 1286. A 1134, 1135.
Θωρηκίων, B 363. 381.

I.

ΙΑΚΧΕΙΝ, O 772.
Ἴακχος, B 316. 342. 398.
Ἰαμβεῖον, B 1133. 1204.
Ἴαμβος, B 661.
Ἰανοῦ, A 104.
Ἰάονες, A 106.
Ἰαπετὸς, N 998.
Ἰαπετιονίδης, Θ 945.
Ἰασὼ, Π 701.
Ἰατρὸς, Π 11. 406. Ea. 363. O 584.
Ἰατροσόφιστης, N 332.
Ἰαττατὶ, B 649. N 707.
Ἰαττατιδῆς, I 1.
Ἰαυοῖ, B 1029.
Ἰαχεῖν, B 216. I 1016.
Ἴβις, O 1296.
Ἴβυκος, Θ 161.
Ἴδα, B 1256.
Ἰδέα, N 547. Ἰδέα ὄμματος, B 382. βουλήματος, O 993. pro εἶδος, species corporis, Π 559.
Ἰδίᾳ τῆς φρενὸς, seorsim a mente, B 102.
Ἰδίειν, sudare, Et. 85. Ἰδίει ὁ πρωκτὸς, B 237.
Ἰδιῶται θεοὶ, B 891.
Ἰδιώτης, privatus, 1776. Et. 751.
Ἴδιον, forma poëtica, a scenicis non adhibetur, nisi in melicis, A 759. 1099. Θ 909. B 356.
Ἰδού. Interdum adhibetur, quum stulte, vel inepte et intempestive dictum aliquod reprehenditur et damnatur; ut I 87. 344. 703. Et. 198. Ea. 133. Θ 206. interdum valet: *Ecce factum est, quod jussisti*; ut B 1378. 1390. Et. 962.
Ἰδρεῖν, Et. 1283.
Ἱδρύειν, Ἱδρύεσθαι, Π 1153. 1191. 1198. Et. 923. 1091.
Ἱδρὼς, A 696. *bona sudore et labore parta*, Ea. 750.
Ἰδρὼς prima brevi, nisi in temporibus quæ augentur, Ea. 346. I 674. 1394. Et. 1296.
Ἰεραιόσκοπος, O 1112.
Ἱερεῖα, O 303. 516. I 1052.
Ἱερεῖν, Θ 758.
Ἱερεῖον, victima, A 84. Π 1115. 1180. 890.
Ἱερεὺς λήϊων, N 389.
Ἱερόθυτος, O 1267.
Ἱερολᾶς, Et. 1046.
Ἱερομνημονῖν, N 624.
Ἱερὸς. ἔνθεσμος ἱερὸς, B 652. τὰ ἱερὰ, sacra, Θ 629. Σ 831.
Ἱεροσυλεῖν, Σ 845.
Ἱερόσυλος, Π 30.
Ἴϊκων, nom. Præconis, Ea. 757.
Ἰερώνυμος, Ea. 201. A 388.
Ἵζω, sedeo, B 199.
Ἰὴ, ἰὴ παιὰν, Et. 453, 454, 455. Θ 31 O 1763. ἰὴ παιὰν, A 1291. ἰὴ παιὰν, Σ 874.
Ἰήσεως ἀρωγὰ, B 1265. 1277.
Ἦμι primam semper pro lucit, A 157. B

1462. Π 42. 45. Ο 946. infinitivus εἶναι, Β 133.
ἰατρομανίζειν, Ι 408.
Ἰδαμάν, Σ 185.
Ἴδε, age, Ἴδε δή, Β 1283. Ἴδε νυν, age age, Β 494. Ez. 670. 706. 871. 937.
ἰδανός, Π 483.
ἰδεσθαι, Θ 66. 751. Β 745. Ν 696. Σ 555.
ἰδίην καθίζεσθαι ἐπὶ τῇ βουπρῳ, Α. 1139.
ἰδιωτεία, Π 383.
ἰδμὴν τῆς φρενίδος, Ν 233.
ἰδρείη, Θ 395.
ἴδωνται, Ο 499. 502. 713. 865. 1624. Ez. 1100.
ἰδνὸν, ἴδνος, Α 280.
Ἴλαος, Θ 1148.
Ἰλαιρεῦ, Α 581. 1216.
ἰλλὰς, Θ 846.
Ἰλλαρεύς, Ο 1521.
ἰμὰς, Ez. 785. ἰμὰς πόνου, Σ 231. ἰμᾶσιν ἐν λαιρῷν, Α 724.
ἰμάσιον, prima semper longa, Π 530. 540. Ν 179. Ez. 535. 653. Ο 973. Θ 656. Β 1061. Σαμάσιον, Π 881. 926. Ν 54. Σαμάσια, Α 1093. Σ 408.
ἰμαντίδιον, prima semper longa, Π 985. Α 470. Σαμαντίδιον, Δ 401.
ἰμείρειν, Ν 435.
ἴμερος, Α 552. Β 59.
ἰμονὰν ἀνατανῦν, Ez. 351.
ἰμονοτρέφου μίλης, Β 1297.
Imperativi Dorici in ᾱ a verbis in ἄω, Δ 990. Α 800.
ἵνα cum indicativo, Β 919. in notis. Ez. 152. 426. Σ 961. Ν 539.
ἵνα cum optativo construitur, præcedente verbo temporis præteriti; cum subjunctivo, præcedente verbo temporis præsentis vel futuri. Δ 488. Β 24. 1064. Ο 73. 1524. Ι 880. 893. 1393. ἵνα τί; Ν 1162. Ez. 719. Ez. 409.
ἰοδάλλεσθαι, Σ 188.
Ἰοὶς ἔρεθεν, Ez. 86.
Ἰοὶς, Σ 1414. Α 434.
Ἰόλαος, Α 867.
Ἰοτέφανος Ἀθῆναι, Ι 1323. 1329. Α 637.
ἰοὺ ἰοὺ, Ο 305. 1170. Π 276. 478. Ez. 317.
Ἰοφῶν, Ι 407.
Ἰοχθὼν, Β 73. 78.
ἰσὰς, Ο 436. Σ 139. 857. Ez. 536. 841.
ἴσαι, Π 815.
ἰσᾶσθαι, premi, Ι 924.
ἰσαγωγὰς, Ι 599.
ἰσάζεσθαι, Ν 15.
ἰσαλιαργεὼν, Β 932. 937. Ο 800. Ez. 1177.
ἰσαναὶ, Ι 602.
ἴσανεμος, Ο 799.
ἰσανία, Α 1165.
Ἴσαιος, Ν 74.
Ἴσαιτα μακρὸν δώσειν, Θ 1066.
ἰσαυλὸν, Ez. 81.
ἰσαυλαντῦν, Ο 1443.
Ἰσαίας Α 618. Σ 502.
ἰσαιὰ, Ν 27. 107. 1226. 1401. ἰσαιαὶ νέσσ, Ν 243. σελὰ, Ez. 846.
ἰσαιπόνους, Α 677.
Ἴσαιος, Neptuni epith. Ν 83. Ι 551.
ἰσαιδέμνια ῥάμνα, Β 821.
Ἰσαίδιος, Β 429.
Ἰσαίδαμος, Ι 387.
ἰσαιδρομία, Ez. 899.
ἰσαιδάθρος, Ez. 181.
ἰσαιαμῦν, Ez. 74.
Ἰσαιμέδης, Θ 278. Ν 1001.
ἰσαίπεμνα ῥάμνα, Β 929.
Ἰσαίνιος, nom. propr. Ο 283.
ἰσαιπόμης, Solis epithet. Ν 571.
Ἴσαιος, Π 157. Ι 595. Ἴσαιος ἱλαόνιος, Ν 1272.
ἰσαιαξίους, Ο 1179.
Ἴσαιλος, nom. propr. Σ 1301.
Ἰσαίναξ, Β 661.
Ἴρις, Ο 575. 1204.
Ἴσασι, sciunt, Ez. 251. Ο 600. Ἴσθι, scito, Π 962. σὰρ' Ἴσθι, Β 918.
Ἰσθμια, τὰ, Ez. 879.
Ἰσθμὸς, Θ 647.
Ἰσμηνία, nom. propr. Α 697.
Ἰσμηνίας, Α 861.
Ἰσμήνιος, Α 954.
Ἴσος, prima semper brevi, Π 225. 1132. Ἴσον Ἴσῳ φίσει, Δ 854. Ἴσον Ἴσῳ πεπεμένος, Φίλιν. πρὸν Ἴσας γίνεσθαι, sub. ψῆφοι, Β 685. Ἴσα pro Ἴσον, Ο 1167. Ἴσως, Α 993. Ν 1319.

ἱστάναι, appendere, Σ 40. Ες. 1949.
ἱστίον σαυρὸν, I 918. ἱστίοις ἄνρυσιν χρῆσθαι, B 1000.
ἱστιοπέδαφος, Θ 935.
ἱστότονα πτερύσματα, B 1315.
ἰσχὰς, ἄδος, Π 191. 677. 801. 1122. Σ 755. A 802. 809.
ἰσχάδιον, Π 798.
ἰσχαδόσκωλις, A 564.
ἴσχειν, impedimento esse, morari, A 127. Ες. 949.
ἰσχναίνειν, B 941.
ἰσχνὸς, Π 561. A 469.
ἰσχνόω, O 488. 1607. Σ 357.
ἰσχνὸς, media longa, Π 946. A 591.
ἰσχὺς, A 591.
ἰσωνία, Ες. 1227.
ἴταμαι νέπυς, B 1292.
ἴτεος, N 445.
ἰτητέον, eundum est, N 131.
ἰτέα, A 1092.
ἴτνα, Bœotice pro ἴσνα, A 860. 911.
Ἴτνος, O 212.
ἴυγξ. τῇ σῇ λαφθέντες ἴυγγι, A 1110.
ἴδρον, olus agreste, Θ 910. Φων. 1.
ἰχθυηρὸς πτανάσεως, Π 814.
ἰχθυολάμπης, Ες. 814.
ἰχθύς. παρὰ τοὺς ἰχθῦς, ἐν τοῖς ἰχθέως, de foro piscario, B 1068. Σ 789.
ἰχνεύειν, I 808.
ἴχνος, N 831.
ἰώνγα, Bœotice pro ἴυγγος, A 897.
ἰώ μοι, Σ 749.
ἰωνὰ, Ες. 577.
Ἰωνικὸς ἀνὴρ, Ες. 46. Ἰωνικὸν βῆμα, Ες. 930. μελίδριον, Εκ. 883. Ἰωνικῶς, Θ 163.
Ἴων ὁ Χῖος, Ες. 835.

Κ.

ΚΑ, Doricе pro ἄν, producitur, Δ 117. A 737.
καδίσκος, Σ 321. 853.
Κάδμος, B 1225.
κάδος, Εκ. 1002. O 1032. 1053. A 549. Ες. 1202.
κάεσθαι τὴν καρδίαν, A 9.
καθαγίζειν, Δ 238. O 566.

καθαιματοῦν βωμὸν, Θ 695.
καθαίρειν, Σ 118.
καθαιρεῖν ἄχθος, B 10. τὸν σελήνην, N 750.
καθαιρετὸς, B 1212.
καθαρεύειν γνώμην, B 355.
κάθαρμα, Π 454. A 44.
καθαρὸν, verum, quod libere et aperte dicitur, Σ 1015.
καθαρός. ἐν καθαρῷ, in loco puro, secreto, Εκ. 320. καθαρὸς Τίμων, purus putus Timon, O 1549.
καθαρτὴς, Σ 1043.
καθαρῶς γοᾶναί τι, Σ 1045. καθαρῶς λέγειν, Σ 631.
καθίζομαι. καθιδεῖ, B 200. καθιδοῦσα, A 841. καθιδοῦσαι, Εκ. 617. καθεδούμενος, Π 382.
καθείργειν, Σ 70. N 751.
καθέλκειν, lancem libræ pondere suo deprimere, B 1398. καθέλκειν ναῦς, A 544.
καθελκύσαι, I 1315.
καθερπύζειν, B 129. 485.
καθεστῶτες νόμοι, N 1400.
καθιδεῖν παρὰ γυναικὶ, Εκ. 700. 1089.
καθιδεῖν ἐπὶ ξύλου, de gallinis dicitur, N 1431.
καθίπτειν ἀργύριον, Σ 795.
καθῆσθαι ἐπὶ ταῖς θύραις, N 469. ἐπ' ἄκρων τῶν πτερυγίων, A 638. ἐπὶ τοῖς πουρείοις, Π 838. optativus καθοίμην, A 149. B 919.
καθιέναι πόγωνα, barbam promittere, Εκ. 100. κόμας, Θ 841. γνώμας, Εκ. 897. πρέφασιν, Σ 174.
καθίζειν ἐπὶ κόνην, B 197.
καθιμᾶν, Σ 379. 396.
καθίστασθαι. καταστήμενος, Σ 16.
καθιστάναι ἐγγυητὰς, Εκ. 1064. δικαστὰς, Π 917. καθίστασθαι νόμον, Εκ. 1041. καθίστασθαι ἐς τὰρχαῖα, I 1387. φυλακαὶ καθίστανται, custodes statuti sunt, O 1161. καθιστηκὼς καὶ λαῶν πτοίημα, B 1003. imperativus καθίστω, Εκ. 743.
καθοπλίζειν, B 876. N 326. I 803.
καθυφαίνειν βωμὸν, Π 661.
καθυβρίζειν, I 722. A 631.
καθυπερπαντίζειν, O 825.
καὶ, atqui, Εκ. 977.

καὶ δὲ, Θ 769. Ο 550. Π 227.
καὶ μὲν δὴ καὶ, Θ 805.
καὶ μὲν δέπερ καὶ, Θ 819.
καὶ μὴν, atqui, Θ 1126. Π 93.
Καυπίας, ventus, Ι 437.
Καυπὸς, locus in foro, Σ 120.
καυστριᾶν, Ες. 584. Σ 876.
καυρὸς, Π 255. Ες. 576.
καυὰ καυῶν, Ι 189.
κάω, Ο 541.
κάων' ἀπολούμενος, Π 456. 713.
καυκαλίζειν, tutubare, Α 761.
καυκᾶν, Ν 1384. 1390.
κάυκη, ἡ, Ες. 162.
καυδαιμονᾶν, Π 372.
καυδαιμονία, Π 501.
καυδαίμων, Π 386. 416.
καυεργεῖν τινί τινα, Ν 994.
καυπάζειν, Ες. 822. καυπάζεσθαι, Ες. 823. καυπάζεσθαι πλοῖον, Θ 422.
καυπόνως, Ες. 671. καυπόνει, Ες. 496.
καυπηλεῖσθαί τινα, Θ 896. Α 577.
καυτὸς, οὐ καυτὸς ὑπουργεῖν, Ες. 430. ἔφυν καυτὸν, Α 909.
κάυσυμος, Ες. 38. 132.
καυουργεῖν, Ν 1175.
καυῶν λίγειν τινὰ, Θ 182. Α 503. καυῶν παρέχειν, maligne præbere, Α 227. καυῶν παρέσχον, Π 29. 504. 861. καυῶν καυὸν ἀκοῦσαι, ἰδεῖν, Π 65. 418. 879.
κᾶλα, τὰ, ligna, i. e. naves, Α 1253.
καλαθίσκος, Α 535. 579. Θ 822.
κάλαθος, Ο 1325.
καλαμίνθη, Ες. 648.
καλαμίσκος, Α 1034.
κάλαμος λιγυὸς, Ν 1006.
καλαμόφθογγος, Β 231.
καλεῖν. καλεῖσθαι, in jus vocare, Σ 1416. 1445. Ν 1221. Ες. 864. καλεῖσθαί τινα ὕδρεως, Ο 1046. καλεῖν θεὸν, Β 479.
καλὰ καλῶς, Ες. 730. Α 253.
κάλλαιον, τὸ, Ι 497.
Καλλίας, Β 428. Ες. 810. Ο 283, 284.
καλλιβόας αὐλὸς, Ο 682.
Καλλιγένεια, nomen Deæ, Θ 299.
καλλιεπὴς, Θ 49. 60.
καλληρεῖσθαι, Π 1181.
καλλίκαμος, Ες. 798.
Καλλίμαχος, Ες. 809.
καλλίνικος, Ο 1764. Ι 1254. Α 1227.
κάλλιον, Π 938. Ο 63.
καλλιστάζθενοι ῥοαὶ, Θ 855.
Καλλιστοβίδης, nom. propr. Ν 64.
καλλίστρεγγος, Ν 1024.
κάλλιστα, blande recusandi formula, Β 508.
καλλιχορεύσασα, Β 451.
καλλωπίζεσθαι, Α 44. 219.
Καλοείκα, Α 6.
καλὸς, prima apud poëtas Atticos omnes semper correpta, Ες. 70. 625. 628. 630. Δῆμος καλὸς, Σ 98. Ἀθηναῖοι καλοὶ, Α 144. καλὸν, commodum, opportunum, conveniens, Α 911. Ες. 292. τῶν ἐστιν ἰδέσθαι καλὸν, Ες. 278. ἦν καλῷ, Θ 292. Ες. 321.
καλὸς κἀγαθὸς, Ν 101. 797. Β 728. 1236. Ι 185. 735.
κάλως, Α 358. 370. 400. 539. Β 1339.
κάλυμμα, Α 530. 532.
κάλυξ, Ο 1065.
καλωστὸν φέρειν, Θ 890.
καλῶδιον, Σ 379.
κάλως, funis, Attice, non κάλως, Ες. 458. τένοντα κάλων ἰξεῖναι, proverbium, Ι 756.
καλῶς ἔσται, Π 1188. καλῶς ἴχει σοι, Α 946. καλῶς, formula blande recusandi, Β 512. 888.
Καμαρίνα, Α 606.
καμαυρὸς κύων, Α 542.
κάμνειν, morbo laborare, Θ 405. defatigari, οὕτως' ἂν κάμοιμ' ἐχουμένη, Α 541. ἵνα μὴ κάμω τὸν τύλον καυῶν, Α 860.
κάμοιμι, αἰ, Ες. 904.
κάμπτειν καμπὴν, Ν 969. ἀψῖδας ἐκῶν, Θ 53. κάμπτειν πρὸ ἄκρου, Α 96.
κἂν δίς, Β 265. Vide not. ad Π 216.
καυηφορῶν, ἡ, Α 646. 1194. Ες. 732.
καυηφόρος, ἡ, Ο 1551.
κάνθαρος, Σ 1448. Ες. 1. Ναξουργὸς κάνθαρος, Ες. 143.
Κανθάρου λιμὴν, Ες. 145. κάνθαρος ἀντὶ μαινόμενος, proverbium, Α 694.
καυθήλιος, Α 290. καυθήλια, τὰ, clitella, Σ 170.
κάνθων, Σ 179. Ες. 82.
κάννα, Σ 394.

Καινόνου ψήφισμα, Ex. 1089.
καινῶν, τὸ, O 43. 850. 863. A 244. 253. Ex. 948. 956.
καιὼν, Θ 822. 825. mathematicum instrumentum, O 999. 1004.
καπηλεῖον, Λ 427. Ex. 154.]
καπηλικῶς ἔχειν, Π 1063.
καπηλὶς, Θ 347. Π 435. 1120.
κάπηλος, Θ 347. O 1292. ἀσπίδων, Ex. 447. ἵππων, Ex. 1209.
κάπνα, ἡ, Σ 143.
Καπνίας, nomen fictum, Σ 151.
καπνίζειν, Ex. 892.
καπνὸς, N 330. Δ 275. δάπεδον τὸ βλίφαρα, Π 822. πολίμου καπνὸς, Ex. 610. καπνοῦ πλησμόνη, O 1717.
κάππα litera, Ex. 686.
κάπρος, A 202. 1255. Π 304. Σ 1202.
καπρῶσα γραῦς, Π 1024. Ex. 927.
κάπτειν, Ex. 687. O 245.
κάρα, caput, A 1218.
καραδοκεῖν εἴς τινα, I 663.
κάρδαμα, τὰ, Θ 616. N 234. 236. βλίτειον κάρδαμα, Σ 455.
καρδαμίζειν, Θ 617.
καρδαμογλύφος, Σ 1357.
καρδία, A 1. 12. ἐκ τῆς καρδίας φιλεῖν, τινα, N 86.
Καρδία, nomen urbis, O 1474. ubi jocus est in ambigua significatione.
καρδόπη, N 678. 1251.
κάρδοπος, N 669. et deinceps, B 1159.
Καρδοπίων, nom. propr. Σ 1178.
Κὰρ δοῦλος, O 764.
Κᾶρες, O 292.
Καρία, I 173.
κάριδες, genus piscis, Σ 1522.
Καρικὰ αὐλήματα, B 1302.
Καρίων, nomen famuli, prima longa, Π 1099. ubi vide not.
Καρκινίτης, Σ 1505.
Καρκίνος, nom. propr. N 1261. Σ 1501. 1512. Ex. 782. 864.
καρκίνος, cancer, I 608. Ex. 1083. Σ 1507.
καρκίνωμα πῶδες, Θ 956.
κάρκιμος, Ex. 1154. τὰ κάρκιμα, Σ 264. οἱ κάρκιμοι τῶν ξίφων, I 326.
καρκὸς Δηοῦς, Π 515.
καρκοῦσθαι, A 837. τὴν Ἑλλάδα. Σ 520.
καρκοφόρος, B 382.
κάρνα, A 544.
καρτερός. καρτερὰ ψυχὴ, A 393. καρτερὸν καὶ μίγα, B 1398. κατὰ τὸ καρτερὸν, A 622.
καρυκοποιεῖν, I 343.
κάρυον, Π 1056. Σ 58.
Καρύστιος, A 1058. 1181.
κάρφος, Σ 249. O 642. μηδὲ κάρφος κινῆν, Δ 474.
καρχαρόδους, Ex. 754. I 1017.
κασαλβάζειν, I 355.
κασαλβὰς, Ex. 1106.
κασαύριον, I 1285.
κασίγνητος, Θ 900.
Κάστωρ. καὶ τὸν Κάστορα, A 206. 988.
κᾶτα et κατὰ a librariis sæpissime commutata, Θ 482. B 958. 1440. Π 69. Ex. 682. N 1076. O 825. Σ 1162. I 716. A 295. 486. Ex. 1284. Fragm. 106.
κατὰ cum accusativo aliquando valet *propter*; ut κατ' ἴχθραν, Ex. 133. κατὰ τὴν κίνησιν ἰσιλάλησθον, Ex. 1050. κατὰ τί; *quare?* Ex. 559. 604. N 239. Ex. 192.
κατάβα, pro κατάβηθι, B 35. Σ 979.
καταβάδην, A 411.
καταβαίνειν, A 409. καταβήσομαι, Σ 981. κατάβηθι, A 873. καταβαστέον, A 884.
καταβάλλειν, A 165.
καταβιῶν, I 286. A 711.
καταβρέχεσθαι, N 267.
καταβροχθίζειν, O 503. I 357. 826.
καταγέλαστος, Θ 226. B 480.
καταγέλως, irrisio, A 76. καταγέλων ποιεῖσθαι τινα, alicui esse derisui, I 319.
καταγηράσκειν, I 1308.
καταγιγαρτίσαι, A 275.
καταγιγυώσκειν, καταμαθάνειν, I 46. δίκην, causam damnare, I 1360.
καταγλωττίζειν τινὸς ψευδῆ, A 380. καταγλωττισμένος, Θ 131. I 352.
καταγλωττίσματα, N 51.
κάταγμα, τὸ, A 583.
κατάγνυμι, frango, καταάξαι τῆς ἀσφαλοῦς, Σ 1428. καταῖξ' ἴχνιον, Σ 1436. καθῆμαγεν ἡ χύτρα, Θ 403. καταάξις τῆς ἀσφαλοῦς, A 1166. οὐκ ἂν καταγείη, A 944. ἵνα μὴ καταγῇ, A 928. ἵνατος

ἂν μὴ καπάξῃ, Α 931. καπαγεύς, Π 545. καπαγνύμενος, Ες. 703.
καπαγωγείδιον, Σ 932. Ες. 107.
καπαδακπυλιαὶς, Ι 1381.
καπαδαρθάνειν, Π 300. 527. Ν 38. Ες. 37. παρά τινι, Ες. 628.
καπαδείδω, Ες. 759.
καπαδικινύναι, Β 1032. 1062. 1079.
καπαδικαλλύνεσθαι, Σ 1284.
καπαδύειν. καπαδῦσαι, Σ 140. καπαδύσαι ναῦς, Β 49.
καπαδωροδοκεῖν, Σ 1036. καπαδωροδοκεῖσθαι, Β 361.
καπαιδάκης Ζεύς, Ες. 42.
καπαδιδόσθαί τινα, Ν 1468.
καπαθαλάσσιος, Ο 1242. 1248. 1261.
καπαίθειν, Θ 727. 730.
καπαισχύνειν τινά, Ν 1220. Ο 1451.
καπακάμπτειν στεφάνη, Θ 68.
καπακεῖσθαι, Β 489. Α 985.
καπακιλωμένος, Π 206.
καπακιλύειν, Ο 1273. Β 207.
καπακλείς, ίδος, Σ 154.
καπακλίνειν τινά, Π 411. 662. παιδίον, Α 18. καπακλίνεσθαι, Σ 1208. 1210. 1211. Α 904. 906. καπακλινόμενοι ἐπὶ ταῖς πόλεσιν, Σ 1040. futurum καπακλιθήσεται, Ι 98.
καπακνίθειν, Ι 771. Σ 965. Π 973.
καπακοιμᾶσθαι, Θ 46.
καπακόπτειν, Α 730.
καπακούειν, Β 312.
καπακράζεσθαί τινα, Ι 287.
καπακρήμνασθαι, Ν 377.
καπακράζειν τινά, Ι 1020.
καπακτὰς πόντιος, Ες. 1244.
καπακωλύειν, Α 1088.
καπαλαλιᾶν, Β 752.
καπαλαμβάνειν, Α 242. 263. Ἥρας, Ες. 21. 86.
καπαλέγειν σοφιστάς, Α 1065.
καπακλίνειν, Π 556. Ες. 200. 694.
καπάλιπτος πέρη, Ες. 862. σπόρῳ, Π 1332.
καπαλογολογεῖν, Β 828.
καπαλύειν, Α 285.
καπαλωπητὴς, Ι 1380.
καπάλωψις, Ν 818.
καπαλλαγὴ πολίμου, Ο 1588.
καπάλογος. ἐντεῦθεν ὁ καπαλόγῳ, Ι 1369.

καπαλοῦσθαι τὸν βίον, Ν 838.
καπαλύειν τι, Ες. 743. τὸν πόλεμον, 112. τὸν δῆμον, Ες. 453. τὴν δημοκρατίαν, Π 948. στάσιν, Β 359.
καπαμιλιτεῖν, Ο 224.
καπαμηλᾶν, Ι 1150.
καπαμισθοφορεῖν, Ι 1352.
καπαμόνιον, Σ 92.
καπαμπτυκτεύειν, Ες. 247.
καπανίφειν, Ν 965. Α 138.
καπαντικρὺ τῶν Πρυτανείων, Ες. 87.
καπανωλεῖν τινος, Σ 483.
καπαξαίνειν εἰς φοινικίδα, Α 320.
καπαπαλαίειν, Α 710.
καπάπαυστος, Ι 968. στεφάνος, Ι 502.
καπαπάττειν, Ι 99. σίφωνα κατὰ τῆς ὀρυκτίζης, Ν 177. καπαπατούμενος, Ν 862.
καπαπαύειν τὰς πύρνας, *facere ne ulla amplius sint scorta*, Ες. 718.
καπαπελτάζεσθαι, Α 160.
καπαπίδιον τινός, Π 618. Σ 618.
καπαπτοάνομαι, Π 731.
καπαπίνω, Β 1466. καπαπιπωκὼς, Ο 1137. 1429.
καπαπίπτειν ἀκόντιον, Ν 1273.
καπαπιττοῦν, Ες. 829. 1109.
καπαπλάσσειν, Π 721. 724. καπαπεπλασμένη ψιμυθίῳ, Ες. 878.
καπαπλεῖν φάσμασιν, Π 717.
καπαπροδοῦναι, Σ 1044.
καπαπροίξασθαι, Θ 566. Ν 1240. Σ 1366. 1369. Ι 435.
καπαπτύειν, Β 1179.
καπαπτύειν, Θ 200. Ν 529. 909. Σ 84. 687. Ι 639. Α 79. καπαπτυστικώτερος, Α 776.
καπαπυγοσύνη, Ν 1023.
καπαπυρπολεῖσθαι, Θ 245.
καπαράκτης, avis, Ο 887.
καπαρᾶσθαί τινι, Α 815. Β 746. Ν 871. Σ 614.
καπάρατος, Α 530. Θ 1048. Ες. 33.
καπάρδειν τινὰ, Α 658.
καπαρῶν τὴν γῆν, Ο 582.
καπαρρεῖν, Α 26. καπαρροεῖς, Ες. 71. καπαρρυῆς, Ες. 146.
καπαρρήγνυσθαι καπαρράγη ὁ πόλεμος, Ι 644. Α 528.
καπάρχειν λόγων, Α 638.

κατἀρξασθαι τοῦ ἱερείου, O 959.
κατασθεσθαι. κατασθησαι, Π 1035.
κατασκιαλίζειν, Σ 911.
κατασκιδάζειν, O 536.
κατάσκιος λόφος, A 965.
κατάσκοπος τῶν λόγων, Θ 588.
κατασπᾶν τινα τῶν ερετῶν, A 725. *κατασπᾶν, deglutire*, I 718.
κατασπαράσσειν, I 728.
κατασπένδειν κατὰ τῆς πιφαλλᾶς, I 1094.
κατασπέρχειν τινὰ δορί, A 1188.
κατασπεδῶν πτιλίοις, Θ 560.
κατασπίλλειν, Θ 256.
κατασπῶσαι. ὅταν ἡ λίμνη κατασπᾶ, quando lacus est tranquillus, I 865.
κατασπερίειν τὴν σφῦραν, I 274. *κατασπερίεσθαι τοὺς ἱππεῖους*, Σ 1092.
κατασπαμόλλισθαι, Θ 461. *κατεσπυρολμένος*, B 1160.
κατασχίζειν, B 403.
κατατίμιον, I 769.
κατατήκεσθαι. ὑπὸ τοῦ ἅλγους κατατήκεται, marore conficitur, Π 1034.
κατατθίναι μισθὸν, N 246. *εἰ κατατθῶ σοι τοῦτον, quodnam pretium pro hoc solvam?* Ez. 1214. *κατατθέναι τῇ σφύρᾳ τὴν πυκνοκοσκινὰν*, Ez. 1007. *τι ἐς τὸ μέσον*, Ez. 602.
κατατιλᾶν τινος, B 366. Ez. 330. O 1054. *κατατιλᾶσθαι*, O 1117.
κατατρίβειν, N 944.
κατατριπανουργίζειν, vox comica licentia conficta, I 1391.
κατατρίζεσθαι, Ez. 355.
κατατρώγειν, A 809.
καταφαγεῖν, I 361. Ez. 6.
καταφανῶς, I 943.
καταφέρειν, A 955.
καταφοβεῖσθαι, B 1109.
καταφρονίζειν, N 857.
καταφρόνειν, N 396.
καταφυλάττειν, Ez. 482.
καταχίζειν, N 173, 174.
καταχίειν τινός τι, I 1091. A 1040. *καὶ τάχυ, effunde*, A 1128. *καταχεῖσαι γλυκύ τι κατὰ τοῦν κέρατ*, Σ 7.
καταχάνη, ἡ, Ez. 631. Σ 575, 576.
καταχῶν τινα λίθοις, A 295.
καταχρίμψασθαί τινος, Ez. 815.
καταχρωσῶν, tropice, pro *laudibus, or-*

nare, Ez. 826.
κατάχυσμα, Π 768. 789. 794. O 535. 1637.
κατὰ χέρας ἴχειν, Π 367.
κατασψᾶν, Ez. 75.
κατεβλακευμένως, Π 385.
κατεγχαίνειν ταῖς σάγαις τινὰς, A 1197.
κατεδήδοκα, Σ 838.
κατέδομαι, comedam, Ez. 595. Ez. 717. 1117.
κατείδεσθαι, Δ 127.
κατελεσπᾶσθαι, A 722.
κατευεῖν, pro simplici *εὐειν*, Ez. 20. 657. 826. Π 86. N 155. 224.
κατευνᾶν τινος, Θ 340. Ez. 277.
κατελαύειν γυναικὸς, Ez. 1082. Ez. 711.
κατέναθε, incolitis, Σ 662.
κατεργάζεσθαι, Ez. 247. I 933.
κατερώκειν, Σ 649.
κατερώγω, Σ 1151.
κατερέφεσθαι, Σ 1294.
κατερικνῶν χόνεας, B 505.
κατεμπεπλεύκει τι λίγειν, B 901.
κατερύκειν, Σ 601.
κατέχεσθαι, B 1128.
κατερῶ, dicam, N 518.
κατεσθίειν, Ez. 627. *τὰ κατὰ*, I 258.
κατευθρεπίζειν, Ez. 510.
κατέχειν τῇ βοῇ, Ez. 434. *κατέχειν ἀκοῦσι γῆς πίδακ*, de Sole, N 572. *κατέχειν πίσειραν Παρνασίου*, de Baccho, N 603.
κατηγορεῖν, Π 376. 917. 1039.
κατήλυθ, B 566.
κατθανεῖν, B 1477.
κατιδεῖν, B 274. 410. I 170.
κατικμίζειν τινὰ, Ez. 205. *σφῦραν*, O 196.
κατικτίρειν, Θ 1167.
κατίμυσμι, B 305. Ez. 158.
κατίονται, Ez. 917.
κατοξῦν βοὴν, Σ 471.
κατόπιν, Π 13. 757. 1094. 1209. O 1150. 1497. I 625.
κάτοπτρον, Θ 140. N 752.
κατορθοῦν, B 735. Π 380. Ez. 172. Ez. 939.
κατουρεῖν τινος, Θ 562. Π 238. O 394.
κατουρεῖν τινος, perstringere aliquem, Ez. 832.
κάττυμα, I 315. 869. Σ 1161.

κατέθεμαι, I 314.
κάτω, id est *apud Inferos*, Ες. 649. κατὰ τῆς γῆς κάτω, Π 238.
κατωπάζει *βίστιν* τινὰ, Ες. 153. κρεμᾶσθαι, Α 945.
κατωνάκη, δουλικὸν ἱμάτιον, Α 1151. 1155. Ες. 724.
κατωφαγᾶς, avis, Ο 288.
καυλὸς, I 874. 894.
καυνάκης, Σ 1137. 1149.
Καΰστρια πεδία, Α 68.
καχάζειν, Ες. 849.
κάχρης, Ν 1358. Σ 1306.
κέας. τὸ κέας ἐφράσθην, Α 5.
κεδλήπυρις, avis, Ο 303.
Κεδρείδης, Ο 553.
κεδρὶς, ίδος, Θ 486.
κεῖμαι. κείσομαι στυὸν, Ες. 962. Ν 126. οἱ κείμενοι νόμοι, Π 914. κειμένην ἱστωνιδῆν, Ν 550.
κείρεσθαι μαχὸν μιῇ μαχαίρᾳ, Δ 849.
κειρία, ἡ, Ο 816.
κειρόλεως, avis, Ο 299, 300.
κεκασμένος, κακοσχολίας, I 685.
κεκλάγξαμαι, Σ 930.
κέκραγμα, Ες. 637.
κεκράάσης, I 137. 304.
κεκραξιδάμας, Σ 596.
Κεκροπίδης, I 1055.
Κεκροπὶς φυλὴ, Ο 1407.
Κέκροψ, Π 773. Ν 201. Σ 438.
κεκρύφαλος, Θ 138. 257.
κελαδεῖν, Β 1527. De hirundine, Β 683. Ες. 802. De marino fluctu, Θ 44. Ν 284.
κελάδημα, Ν 283.
κελαινοφαὴς ἔρεβος, Β 1331.
Κελεὸς, Α 48. 55.
κελεοντὴν, Α 554.
κέλης, Α 60. Ες. 900.
κελητίζειν, Θ 153. Σ 501.
κενέρεια, Ο 538. Fragm. 143.
κενὸς, *futilis, inceptus*, Β 530.
κενταυριπὸς, Β 88.
Κένταυρος, Ν 346. 350.
κεντεῖν, Ν 947. 1300. Σ 226. 432. 1113.
κέντρον, Ν 1297. Σ 225. 406. 420. 423. 1121.
κέντρων, ὁ, Ν 450.
κέντρος, Π 912. Ες. 1067.
Κεραμεικὸς, Β 129. Ο 395. I 772. Pagi incolæ, Κεραμῆς, Β 1093.
κεραμικὸν, Ες. 253. Ο 1538.
κεραμεὺς, Ο 490.
κεραμικὴ βόμα, Ες. 4.
κεραμὶς, Σ 206.
κέρασμα, Ν 1127. Σ 1295. Α 902. 905. 953.
κεραμῆς, unde κεραμῶν genitivus plur. Α 200.
κερανόνομα. κέρασον ἔκερασα, Ες. 1123. τὸν νοῦν, Ες. 1098. ἴσον ἴσῳ κεκερασμένον πόλεμ, Π 1132. κεκερασμένον τρίτον καὶ δέο, I 1187.
κέρας, cornu sciei, ἱλαύνειν πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας, I 243. τὸ δεξιὸν κέρας ἐκόσμει, Ο 353.
κερασοφόρντης, Ες. 376.
κεραυνὸς, Π 125. Ν 395. 403. τοῦ Διὸς, Ο 1538. ἀργὴς, Ο 1747. πυρίπους, Ο 576. πυρφόρον Διὸς βέλος, Ο 1714. δικτυοθαλίης, Σ 329.
Κεραῖος, Β 187.
Κέρβερος, Β 111. 467. I 1030. Ες. 313.
κερδαίνειν, Π 520. Ν 1115. τί κερδαίνω; Ν 259. πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν, Ο 1591.
κερδαλέη ἰμπυρία, Ο 594.
κέρδος, Π 363. Ν 1064. 1202.
κερδὼ δολίη, I 1068.
κερκὶς, Β 1316. Ο 831.
κέρκος, Θ 239. Α 785. Ες. 1054. I 909. κέρκῳ σαίνειν, I 1031.
Κερκωπῶν πυρὰ, Ο 1463.
κέρνασα, Π 379. κέρνασα μικρὰ, Ο 1108.
κερουδέστης Πὰν, Β 230.
κερουσιῶν, I 1344.
κέρχνη, avis, Ο 304.
κερχνὶς, contracte, pro κερχνηὶς, Ο 589. 1181. 1335. 1454.
κέστρα, piscis, Ν 339.
κεστρεὺς, piscis, Σ 790.
κεφαλαῖον ῥῆμα, Β 854.
κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος, Ν 981.
κεφαλὴ μανίδος, Β 984. σκαρίδου, Σ 679. Π 718. σκάμμου, Π 545. πυρίδητος, Θ 258. ἐς κεφαλὴν σοι, Π 526. Ες. 1063. ἐς τὴν κεφαλὴν τὴν σὴν τρίψεται, Ν 40. ἐς κεφαλὴν τρίψασ' ἐμοὶ, Α 833. ἐκ τῶν κεδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν, Π 650.

Κίφαλος, nom. propr. Ep. 248.
κιχαρισμένως, A 248.
Κιχησίων πόλις, I 1263.
κηδεμὼν, Σ 242. 731.
κηδιστὰς, Θ 74. 210.
κήδομαι, curo, N 106. 1410. A 1028.
κηθάρισι, Σ 674.
Κηκείδης, nom. propr. N 985.
κημὸς, Σ 99. 754. 1339. κημὸς ψάθων, Θ 1031. κημὸν καταμηλεῖν, I 1150.
κηπτύματα Χαρίτων, O 1101.
κῆνος, O 1067.
κηρίον, Θ 506. Ep. 742. 1035.
κηρὸς, N 149, 150. Σ 108.
κηροχυτεῖν, Θ 51.
κηρύκαινα, Ep. 713.
κήρυξ, O 561. 843. I 668. A 1083. Λ 983. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι εἰμένεται, Π 1111.
κηρωτὴ, A 1176.
κῆτος, N 556. κῆτος Γλαυκίτης, Θ 1033.
Κηφισὸς, Θ 1056. 1113.
κηφὴν, Σ 1114.
Κηφισόδημος, nom. propr. A 705.
Κηφισοφῶν, B 944. 1408. 1452.
κιδδηλεύεσθαι. νομίσματα κεκιδδηλευμένα, B 721.
κιδδηλία, O 158.
κιδάριον, Π 711.
κιδαντὸς, I 1000.
κιγκλὶς, Δειπν. 33.
κίγκλος, avis, Αμφ. 2.
κιθαραδόκαπος, Σ 1278.
κιθαρίζειν, N 1357. Σ 959. 989.
κιθαρὶς, μάστιξ ὕμνων, Θ 124.
κιθαριστὰς, I 992. ὁ κιθαριστοῦ, N 964.
κιθαρῳδικοὶ νόμοι, B 1282.
Κιθαρώνιος ἠχὼ, Θ 996.
κίκινοι κιονίων, Σ 1069.
Κικυννᾶς, N 210.
Κικυννίθιον, N 134.
κικλίσκους, A 1122.
Κιλλικὼν, nom. propr. Ει. 363.
Κιμβερικὸν, genus vestis, Λ 45. 52.
Κιμωλία γῆ, B 713.
Κίμων, Λ 1144.
κινεδεῖν, Π 294.
κίνδος, N 448. O 429.
κινεχύρα, Ep. 730.
κινδυνιόειν, Σ 1021. I 1204. περὶ τῆς ψυχῆς, Π 524.
κίνδυνος, Π 348.
κινεῖν, Λ 68. I 364. κινεῖν δεινὰς φρένας θεῶν, O 1238.
κινεῖν idem sæpe significat quod βινεῖν, ni forte pro hoc illud a librariis male positum fuerit. B 148. N 1101. 1371. Ει. 341. Vide not. ad I 877.
κινεῖν et κυνεῖν commutata. Hoc reponi debet, B 543. Ει. 1138.
Κινησίας, A 838. 852.
Κινησίας, dithyrambicus poëta, B 153. 1437. Ep. 330. O 1377.
κινέρεσθαι, I 11.
Κῖος. οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος, B 970.
Κίρκη, Π 302. 309.
κισσὸς ἰσοτέλεστος, Θ 999.
κισσοφόρος Βάκχιος, Θ 988.
κίστη, Λ 1184. Θ 284. Σ 529. I 1211. A 1086. 1098. κίστη ψαλίδ᾽ ἐκκυδῶν, Ει. 666.
κίστις, ιδος, A 1138.
κίττα, avis, O 302. 1297.
κιττᾶν, Σ 349. κιττᾶν τῆς ἱερέως, Ει. 497.
κιχλὴ, N 339.
κίχλη, O 591. 1080. A 961. 970. 1007. 1011.
κιχλίζειν, N 983.
κιχλισμὸς, N 1073.
κίων, Σ 105. Μεγαλίων κίονες, N 815.
κλαδὶ, pro κλάδῳ, A 632.
κλάδος, ους τὸ, unde κλάδεσι, O 239.
κλάειν, N 1415. 1418. B 654. κλάειν μᾶλλον τὴν κεφαλὴν, Π 612. futur. κλαύσομαι, N 58. κλαύσει, Π 572. Ει. 1277. κλαύσει μᾶλλον, Ει. 255. κλαύσουσα, male ipsi crit, Π 174. 425. κλάειν κελεύω, A 1131. I 433. κλάειν σοι λέγω, Π 62. κλάειν μεγάλα, O 341. κεκλαύσεται, N 1436. κλαυσούμεθα, Ει. 1081.
κλαστάζειν, I 166.
κλαύματα, B 813. Ει. 249.
κλαυσιᾶν dicitur de janua crepante, Π 1099.
κλαυσίμαχος, Ει. 1092.
Κλαυσίστρατος, I 574.
Κλεισγένης, B 709.

Κλεδημίδης, B 791.
κλειδίον, Θ 421. Λεπλ. 8.
κλείειν, *celebrare carmine*, Ep. 778.
Κλεισαίτη, nom. propr. Ep. 41.
Κλεινίας. ὁ Κλεινίου, *Alcibiades*, Δ 716.
κλεινὸς, Π 772. Δ 1184. κλεινότατος, N 1025.
Κλεισθένης, Δ 622. 1092. Θ 235. 634. 989. B 48. 57. 422. N 355. O 831. Σ 1187. I 1374. Δ 118.
Κλεισυγίφα, ἡ, Δ 1237. N 684.
Κλεισυγίφας, ὁ, Σ 1246.
Κλεισυφῶν, B 967.
κλίμμα, I 1203.
Κλισάρετος, B 1437. O 876.
Κλεομένης, Δ 273.
κλέος, B 1035. εὐρυκύμονος, N 459. στέμμα κλέος ἕξει, Δ 646.
Κλεοφῶν, Θ 805. B 678. 1504. 1532.
κλέπτης, Σ 928. 953. Ep. 402.
κλεπτίστατος, Π 27.
κλέπτον, pro κλεπτικόν. κλέπτον βλέπειν, Σ 900. κλέπτον τὸ χρῆμα τάνδρὸς, Σ 933.
κλέπτω, Σ 554. Π 356. I 296. 1226.
κλεψύδρα, Δ 693. Σ 93. 857. O 1195.
Κλεψύδρα, fons sic dictus, Δ 913.
κλέων, N 549. 586. 591. B 569. 577. Δ δ. 299. 377. 502. 659. Σ 62. 197. 242. 342. 409. 596. 769. 1220. 1285. Ep. 47.
Κλεωνύμη, N 680.
Κλεώνυμος, N 353. 400. 673. O 289. 1475. Σ 19. 592. 822. I 958. 1293. 1372. Δ 88. 844. Ep. 446. 673. 1295.
κλῆδες, pro κλεῖδες, Θ 976.
κληδοῦχος, Palladis epith. Θ 1142.
κλήζειν, i. e. ἐρωτᾶν, Θ 117. O 905. 921. 950. 1745.
κλῆθρα, Δ 264. κλῆθρα χαλᾶν, Σ 1484.
κλῆμα, τὸ, Ep. 1031.
κληματὶς, Θ 728. 739.
κλῆρος, Ep. 365.
κληροῦν, Ep. 682. κληροῦσθαι, Ep. 836. 999.
κληροσχικὴ γῆ, N 203.
κληρουτήριον, Ep. 681. Γυρ. 8.
κλητεύειν, N 1218. Σ 1413.
κλητὴς, Σ 189. 1408. 1416. 1445. O 147. ψευδοκλητὴς, O 1422.
κλιμάκιον, Ep. 69.
κλίμαξ, N 1486. O 840. ἐν κλίμακι δῆσαι, B 618.
κλίνη, Ep. 418. Δ 1090.
κλινίδιον, Δ 916.
κλινὶς, ίδος, Θ 261.
κλινοῦν, I 361.
κλίνος, N 387.
κλοιὸς, I 370. 444.
κλύειν, B 1173. I 813. κλύειν τινὸς, O 407. πρὸς κλύειν, O 416.
κλωὸς, pro κλωὸς, Σ 897.
Κλωσίδαι, I 79.
κλωστὴς, Δ 567. 571. B 1349.
κνεφαῖος, Δ 327. B 1349. Σ 124.
κνέφος, τὸ, Ep. 290.
κνήμη, Π 275.
κνησιῶν, Ep. 919.
κνησμὸς, Π 974.
κνίζειν, B 1198. Σ 1286.
κνίσση, Δ 1045. Ep. 1050. μαρίσσειν, O 193. 1517.
κνισσῶν ἀγυιὰς, O 1233. I 1320.
κνὶψ, κνιπὸς, O 590.
κνύειν τὴν δάρσαν, Θ 481.
κνυζᾶσθαι, Σ 977.
κνῦμα, Ep. 36.
κνώδαλον, Δ 477.
κοάλιμος, I 198. 221.
κοδαλισάμενα, I 332.
κόδαλος, media longa, B 104. 1015. Π 279. I 417. 450. 635.
κόγχυ σημεῖος ἐστῶσα, Σ 585.
κόθορος, B 47. 557. ἄψαυστος, Δ 657.
Κοθωνίδαι, Populus Atticæ, Θ 620.
κοίζειν, *grunnire*, Δ 746.
κοιμέλλειν, Θ 852.
κοῖλα καὶ δασέα, N 325.
κοίλη δεξιὰ, Θ 937.
κοιλία, Π 1169. I 160. ἀλιστερούνος, Σ 794. δεία, I 356.
κοιλιοστύλης, I 200.
κοιμᾶσθαι παρά τινι, Ep. 723.
κοινὸν, τὸ, *res publica*, Ep. 208. βίος ἐν κοινῷ, Ep. 610.
κοινὸν τινι πρᾶγμα, N 197.
κοινωνῶ τινι, Σ 692. O 653. Ep. 590.
κοινωνία. τίς κοινωνία καὶ ξίφους κοινωνία; Θ 140.
κοίρανος, Δ 472.

Κυσίρα, Ν 800. Α 614.
κύτος, Β 1384. Ο 505.
κυτταζειν, Β 1380. Ευ. 31.
κύτταξ, Ο 504. Α 598.
κολῶ, futur. Att. pro κολάσω. vel κολῶς pro κολάσις, Ι 456.
κολάζω, Ν 7. 1107. 1405. Θ 454. Σ 927. κολασθεὶς τῷ γαστρὶ, Ευ. 666.
κολακεύειν, Ι 48.
κολακόπτομος, Σ 592.
κόλαξ, Σ 45. 1033. Ευ. 576.
κολιτρῶν, Ν 552.
κόλλ, Β 576.
κόλλαβος, genus placentæ vel panis, Β 507. Ευ. 1196.
κολλᾶσθαι, Ι 463. 470.
κολλικεφάλης, Α 872.
κολλομιλῶν, Θ 54.
κόλλοπα ἐργῆς ἀνεῖναι, Σ 572.
κόλλυβος, Ευ. 1200.
κολλύρα, Ευ. 123.
κολοιάεχχις, Ο 1212.
κολοιὸς, Ο 7. Σ 129. Ι 1020. Α 875.
κολόκυμα, Ι 692.
κολοσύνταις λημᾶν, Ν 327.
κόλον, τὸ, Ι 455.
κολοσυρτὸς, Π 536. Σ 666.
κολούειν, Σ 244.
κόλπος γυναικῶν, Ευ. 536. κόλπου λιμένων, Β 373. Ο 1094. ἀπὸ κόλπος Ἐρέτους, Ο 694. κατακτῶν ἥμισυ κατὰ τῶν κόλπων, Δ 552.
κολυμβὶς, avis, Ο 304.
κόλυμβος, Α 876.
Κολωνὸς, pagus Attic. Ο 998.
κομᾶν, comam alere, Ι 580. Ο 1282. superbire, animo efferri, Π 170. 572. Ν 545. Σ 1317.
κόμαρος, ὁ, Ο 620.
κομαροφάγος, Ο 240.
κόμη, Ι 1121. Θ 841. δοῦλος ὢν κόμην ἶχεις, Ο 911.
κομητιμηγίας, Σ 466.
κομήτης, comatus, Ν 348. 1100.
κομῶσῃ μὲν οὖν, Π 833. 834. 838.
κομῶζεσθαι τὸν βασιλίσκον, Ο 549.
κόμμα, Ευ. 817. ποιηρὸν, Π 862. 957. κάμματον, Β 726. καινὸν, Β 890.
κομμώτρια, Ευ. 737.

Comparativus auctus per pleonasmum, Ευ. 1131.
Κομπασιὰς, Ο 1126.
κομπάσματα, Β 940.
κομπολακιῶν, Β 961.
κομπολάκωθος, Α 589. 1182.
κομποφακιλοβρόμων, Β 839.
κομψευριπικῶς, Ι 18.
κομψοτερικὴς μοῦσα, Ν 1030.
κομψὸς, Σ 1317. Β 967. κομψὲς ἐν ξυνουσίᾳ, Ν 649. κομψὸν νόημα, Ο 195. πρᾶγμα, Θ 93. λῆμα, Θ 460.
κομψῶς, Α 1016.
κόνδυλος, Ι 411. Σ 1503. Ευ. 123. 256. κονδύλοις ἁρμόττεσθαι, Ι 1236. κονδύλοις νουθετεῖν, Σ 254.
κονία, Δ 470. Β 712. Α 18.
κονίεσθαι, Ευ. 291. 1176.
κονιορτὸς, Ι 245.
κονίποδες, genus calceamenti, Ευ. 848.
Κονίσαλος, Α 982.
Κόννας, seu Κόννος, Ι 534. Κόννου ψῆφος, Σ 675.
κοντῷ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, Ο 734.
κόπος, Π 321. Β 1268. 1280. 1283. Α 542.
κοπτασίας, Ν 23. 438.
κοπραγωγῶν, Dor. Α 1174. ●
Κοπριαῖος, nomen fictum, Ευ. 317.
κόπριος ἀνὴρ, Ι 899.
κοπρολόγος, Σ 1184. Ευ. 9.
κόπρος, Ν 1431.
κοπροφορεῖν, Ι 295.
κοπρὼν, ῶνος, Θ 485. Ευ. 99.
κόπτειν, Ευ. 976. τὴν θύραν, Π 1101. Ν 132.
κόπτεσθαι, cudi, de nummis, Β 723. 726.
κόπτεσθαι, plangere, Α 396.
κορακῖνος, Α 560. Ι 1053.
κόραξ, Σ 43. 47. Ο 861. Θ 868.
κόρδαξ, Ν 540. 555.
κορίττεσθαι. ἐπὶ πολλῶν ἐκόρισθαν, Ευ. 1283. κεκορεσμένος, Ευ. 1285.
κόρη, Α 593. Ευ. 119. Proserpina, Θ 296. Δήμητρος κόρη, Β 337. καὶ τὴν κόρην, per Proserpinam, Σ 1438. Κόρη Εὐναῖς, anguilla, Α 883. κόραι ἁλίαι, Nymphæ marinæ, Θ 325.

κόρη, *pupilla oculi*, Π 635. Σ 7.
κορίαννα, I 676. 682.
κορίζεσθαι, N 68.
Κορίνθιαι ἐναῖραι, Π 149.
Κορίνθιοι, Θ 648. Ες. 199. Comica licentia, pro κόριος, N 710.
Κορίνθος, Π 173. 303. O 968. I 604. Διὸς Κορίνθιος, B 439. Ες. 828.
κόριον, *puellula*, A 731.
κόρις, *cimex*, Π 541. B 115. N 634. 699.
κορυφαγὲ, A 491. Ες. 991.
κόρυφος, Σ 239.
κορυθ ἰλάδος, A 255.
Κορύφαντες, A 558. Ες. 1069.
κορυθαντιᾷν, Σ 8.
κορυθαντίζειν, Σ 119.
κορυδὸς, avis, O 302. 472. 476.
κορυθαίολος, B 818.
κορυθαῖος, Π 953.
κορυφὴ, N 270. 279.
κορύνιος, ἡ, genus ficus, Ες. 628.
κορύνη, O 5. 609. 967. I 1051.
κόσμιος, N 373.
κοσμυλιάσται, I 49.
κοσμεῖν τὴν πόλιν, I 568. κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, B 1005.
κόσμιος, Π 89. 565.
κοσμιότης, Π 564.
κοσμίως, Θ 573. 853. Π 671. 709. 978.
κόσμῳ διατίθεσθαί τι, O 1331.
κόσσινος, Π 943. O 620. κοσσίνου στέφανος, Π 586. 592.
κοτιστοτράγος, O 240.
κοτύλη, Π 436. 737. Θ 348.
κοτυληδὼν, Σ 1495.
κοτυλίσκιον, A 459.
κοτυλίζειν, Ες. 343.
κόστιβος, N 1073. Ες. 1244.
κοτυλῖον, Π 338. O 1441.
κοτυλίου λίχος, Ες. 844.
κοτυληδὼν γῆ, Θ 300.
κοῦφος, B 1396.
κόφινος, O 1310.
κοχώνη, I 424. 484.
κόψιχος, avis, O 306. 806. 1081. A 970.
κραδαίνειν, A 965. 967.
κράδη, *ficus*, O 40. Ες. 627.
κράζειν δεινὰ, N 389. I 1018. κράζειν περὶ τοὺς οἰνίστας, B 982. κεκράξεται, I 285. B 258. κράγον κεκράξεται, I 487. κέκραγα, I 863. ἐκκεκράγεται, I 674. κέκραχθι, Θ 692. Σ 198. κεκραγὼς, Π 722. I 256.
κρανοκλῆς, Π 298.
κρανοῦλη, Σ 1255. A 277.
κρανοκλέπτρας λαβὼν ἴχλας, B 217.
κρανοῦσσα σκύμνα, I 539.
Κρανὰ, ἡ, A 480. Κρανὰ πόλις, A 75. αἱ Κρανααὶ, O 123.
κρανοσκοῦν, B 1018.
κρανοσκοὶς, Ες. 1255.
κράνος, B 1038. A 534. 1103. Ες. 1257.
κρὰξ, κρανὸς, *carpi*, B 329.
κράσπεδα στρεμάσαι, Σ 476.
κρανεῖν, Π 184. A 648. κρανεῖν τὸν ἰχθὺν, O 419. τὰ πάντα, O 1752. κρανεῖν τινα τῷ λόγῳ, Σ 539. κρανεῖν τινὰς, Π 7.
κρανὲς, Ες. 677. 841. κρανὲς καλῶν, A 937.
Κράνης, I 537.
Κρανεῖναι, I 526. A 849. 1173. Ες. 700. ταφροφάγοι, B 357. Κρανίνου πάδιον, I 400.
κράντιστος, Π 230.
κράντος, B 1285. κράντος ἴχνιν δαμάσαι, Θ 871.
κραύγα, Ες. 1002. Σ 1155. I 772.
κραύδιον, Π 227. ubi tamen legendum λεύδιον.
κρέας, I 428. πανικὸν, Π 1137. γαστρώσαντα, I 457. δεξιώσαντα, I 421. κρέα δυάζεσθαι, B 553. ὠστιμίνα, Π 894. ἐρυθῶσα, N 339. κρέα βοῶν δαίνυσθαι, Ες. 1280. ναυμαχεῖν περὶ κρεῶν, B 191.
κρείσσων λόγος, N 113. 883.
κρεμάδιον, Σ 1215.
κρέμειν, O 772. κρέμειν πόλιν, O 682.
κρεμάθρα, N 218. 869.
κρεμᾶν τὸ πάνημα, N 229. τὰς ἀσπίδας, A 58. τὴν πανοπλίαν, O 435. futurum κρεμῶ, Attice pro κρεμάσω, Π 312. κρεμάσασα, pro κρεμασθεῖσα, A 279. Σ 808.
κρὲξ, κρεκὸς, avis, O 1138.
κρεμνοσκοὶς, N 1367.

κραμνὸς, Π 62. I 628.
κρέᾱ, A 328. B 113. κρεῶν εἵνεκα, B 211.
κρῆς, Dor. pro κρέας, A 795.
κρεωΐκη, ἡ, Ep. 991.
Κρῆνες, B 1356.
Κρητικὴ μονῳδία, B 849.
Κρητικὸν, genus vestis, Θ 730.
Κρητικῶς τὸ ψῶδε ἀπεῖν, Ep. 1165.
κριδαίνης, A 1123. Γηρ. 1. κριδαίνης βοῦς, A 87.
κρίδανος, A 86. Σ 1153.
κριδαπωλὸς, Π 765.
κρίζειν. ἀπεργάσεις, O 1521.
κριθὰν, A 309.
κριθὴ, O 506. 565. 621. Ep. 962. 965. 1322. I 1101.
κριθοτρέγος, O 231.
κριμνώδης, N 965.
κρίνειν, B 805. 1411. Π 48. Ep. 1155.
κρίνεσθαι, disceptare, certare, N 66.
κρίνειν στεφανῶν, N 911.
κριὸς, Π 820. N 661. 1356. O 568.
κρίσις, B 779. 785.
κρῖται, Judices fabularum, Ep. 1154. N 1115. O 445.
Κρόνυλλα, nom. propr. Θ 898.
κρόκη, A 896. Θ 738. Σ 1144.
κροκίδες, Θ 1044.
κρόκος, N 51.
κροκωτίδιον, A 47. Ep. 332.
κροκωτὸς, crocota, vestis muliebris, Θ 138. 253. 945. B 46. κροκωτὸν ἀμφιμασίνη, Ep. 879. Dicitur etiam genere neutro κροκωτὸν, unde pluralis κροκωτὰ, A 44.
κροκωτοφορεῖν, A 219.
κρόμμυον, A 798. Π 167. I 600. A 550. 1099. Ep. 1129. κρομμύων ὑφρεπίπραμαι, B 654.
κρομμυοκηριγμία, Ep. 529.
Κρονίδης, Σ 652.
Κρονικὴ κλῆσις, Π 581.
κρόνιος, N 1070.
Κρονίων Ζεὺς, N 398.
Κρόνος, *Saturnus*, O 469. 586. I 561. pro *stulto* et *fatuo*, N 929. Σ 1480.
κρόταλον, N 280. 448.
κρότᾱφος, B 854.
κρότος χειρῶν, B 157.
κρούειν τὴν θύραν, Ep. 317. 990. κρουστέον, Ep. 989.
κροῦμα, Θ 120. Ep. 257.
κρουνοχυτρελάκαιον, I 89.
κρουνὸς, B 1005.
κρουνοδαμεῖν, I 859.
κροῦσις, N 318.
κρουστικὸς, I 1379.
κρύβδην, Σ 1018.
κρυερὸς, O 951. 955. κρυερὸν ψῦχος, A 1191.
κρύπτειν τινά τι, A 714. Π 26. Θ 74. ubi vide not.
κρυπτὸς, Θ 422. 600.
κρυβύλος, Σ 1267.
κρύπτειν, A 506. Π 369. O 2. 24. 710.
κτᾶσθαι, Ep. 601. 603. Π 755. ἡ κεκτημένος, *herus*, Π 4. ἡ κεκτημένη, *hera*, Ep. 1126.
Κτησίας, nom. propr. A 839.
Κτησιφῶν, A 1062.
κτυπεῖν, A 1072. τοῖς ποσὶ, Ep. 545. κτυπεῖσθαι, Θ 995. Π 758.
κτύπος ποδῶν, A 1307. Ἴαπτον, I 552.
κύαθος, A 1053. *cucurbitula*, A 444. Ep. 542.
κυαμοστρὸξ, I 41.
κύαμος, A 537. 690. κυάμῳ λαχεῖν, O 1022.
κυανοῦγλε, O I 389.
κυανόμελλος, B 1318. I 554.
κύβδα, Θ 489. I 565.
Κυβίλα, O 876.
κυβιστᾶν, I 544.
κυβιστήσας, Θ 657.
κυδιόων, Ep. 672.
κύδος, B 1400. Π 243.
Κυδωνιατικὸς, nomen gentile, Σ 895. 902.
κυδοιδοπᾶν, N 616. Ep. 1152.
Κυδωνιὰς, Ep. 255. κυδωνιὰν ἰμβαλεῖν, A 573.
κυῖδος ἐκάζειν, I 200.
κυδώνια στοιβία, A 1199.
κύειν, *oculari*, A 923. Θ 915. B 755. N 81. O 141. Ep. 709.
κυεῖν, *pragnatem esse, uterum gestare*, A 745. 752. Θ 641.
κύκλῳ, I 251. 692. τὴν Ἑλλάδα, Ep. 970.

τὴν Ἑκάλην, Ι 563. τὸν βέλεμνον ἕκων καὶ πάντα, Ι 866. τὰς ἰσχάδας, Ι 1286. πεμπαγγὴν, Α 491. κυσὶν καὶ οἰωνοῖσι πάντα, Ες. 320. κυσὶπικα, active, Ες. 1169. ὑπὸ τεθύπτου κυσάμενος, Α 707. σάλλα τι πάντ' ἰσοκλήν, Α 489.
κυσαιρῶν, Θ 852.
κυσὶν βλητικοῖς, Ες. 712.
κύσαθον, Ες. 654.
κυσσύνθρος, Β 711.
κυπλῶν ἅμμα, Θ 958. σῶμα, Ο 1379.
κυπλοδιδάσκαλος, Ο 1403.
κύπλος, χορὸς, Β 366. Ν 333. κύπλα μίλα, Ο 918.
κυπλοδορεῖν, Α 381.
Κυπλοδίρος, Ι 137.
κύπλος ἱερὸς θεῶν, Β 440. ἐρθαλμῶν κύπλοι, Σ 432.
κύπλου βάθος, alia cœli convexa, Ο 1715.
κυπλοτερὴς, Ο 1008.
κύπλῳ τρέχων, Ο 662. πτερυγοστεῖν, Ες. 487.
Κύπλωψ, Π 290. 296.
κύπνος, Ο 869. κύπνου πελιδότερος, Σ 1064.
Κύπνος, nom. propr. Β 963.
κυλίνδειν, Ι 1249. κυλίνδεσθαι, Σ 492. τὸ κοινὸν ἅπαντες Ἀΐσιμος κυλίνδεται, Ες. 206.
κύλιξ, Α 938. Π 1132. Α 195. φιλοτησία, Α 203.
κυλίχνη, Ταγην. 12.
κυλίχνιον, Ι 906.
Κυλλήνη, Ι 1081.
κυλλὸς ποὺς, Ο 1379. κυλλὰ χυλὸς, Ι 1083.
κυλινδῶν, Α 472.
κῦμα ἄθρουν, Ι 483. ἐκ κυμάτων γαλῆν ἁρῶ, Β 304. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις, Β 704.
κύμινδις, avis, Ο 1181.
κυμινοπρίστης, Σ 1357.
κυναλώπηξ, Ι 1067. 1073.
κυνῆ, galerus, Ν 268.
κυνῆν, Α 1209. Ες. 1138. ubi vide not.
κύνεος θάνατος, Σ 898. κύνεα τοῖς ἐνίοις μυγαὶ, Ι 1399.
κύνης θηρευτικαὶ, Π 157.
κυνῆ, galerus, vel galea, Σ 445. ἱερὰ, Α 751. Ἄϊδος, Α 390.
κυναγενῆν, Ι 1382.
κυνηδὸν, Ν 491. Ι 1033.
Κυνθία πέτρα, Ν 596.
κυνίδιον, Ες. 641. Σκιάθιον, Α 542.
κυνίσκη, Β 1360.
Κύνα, nomen meretricis, Ι 765. Σ 1032. Ες. 755.
κυνοκέφαλος, Ι 416.
κυνολάκων, Β 605.
κυνοσουῖν, Ι 289.
κύντερος, Β 243.
Κύντερος, Ες. 722. 965. Α 968. Ἡλ, Α 1290. Θάλεια, Θ 205. Κύντελλος, ἕρως, Ες. 973.
Κυντροφίλεια Ἀφροδίτη, Α 551.
κυντύζω, Ν 509. Ες. 731. γυνὴ πρὸ τοῦ ἀνδρὸ ἐκπέντασον, Α 17.
κύντιον, Θ 930. Ι 1354. ἐμὸν ὕμν πάψας, Ες. 863. Ἕρως κάψας, Β 1091.
κυρβασία ἐρυθὴ, Ο 487.
κύρβις, Ν 448. πυλαγορῶν κύρβεις, Ο 1354.
κυρηβάζειν, Ι 272.
κυρήβια, Ι 254.
Καρήνη, nomen meretricis, Θ 98. Β 1328.
κυρία ἐκκλησία, Α 19.
κύριος, maritus, Ι 969. κύριος τοῦ σώματος, Π 6.
κυρκανῶν, Θ 429.
κύρμα, Ο 430.
κυρίαν. ταῦτα κυρέσαμεν, Θ 369.
κυρτόσους, vox Laconica, Α 983. 1248.
κύσθος, Α 1158. Α 782. 789. κύσθου λιποῦσ', Β 430.
κύσσυμι, Ν 405.
κύσσος Θάρσους, Ες. 1224.
κύσσαρες, Θ 516. Σ 1111. σὺμπασ' κύσσαρες, Ες. 199.
κυφὸν, Π 266. Α 703.
κύφων, Π 476. 606.
κυφίλια ἐξαιθέμενος, Ες. 631.
κύων, ἡ, Α 158. 1215. Α 1160. Π 157. μὰ τὸν κύνα, Σ 83. κύνων παρηκριβῶσθαι, Ι 1017. Κυνὸς θυμαιτὸν, Σ 895. ἐκ κυνὸς ψυχῆν ἐρῶν, Ες. 255. κυνὸς πρωτοῦ φοσῶν, Α 863.
κωδάριον, Β 1203.
κώδιον, Β 1478. Π 166. Ι 480. Ες. 1122.
κώδιον ἀπαλοτθὲς, Ες. 1078.

ποδανίζειν, B 79. 723.
ποδαποφαλαρόφωλος, B 963.
ποδαποφορεῦν, O 842. 1160.
πόδαγρ, I 600. φασιν, Et. 1096.
ποιήεν μαηδ, A 1222. B 34.
Κυκνοῖς, B 472.
πόλα ἀμπάλλειν, pedes vibrare, jactare, quod celeriter currentes faciunt, B 1358.
πολαμείνης, O 1541. Σ 695. πολαμείνου γάλα, Σ 724.
πολλῆ, Π 1128. veretrum, N 989. 1018. Vide not. ad O 560.
Κυλλὸς, A 2. N 52.
πολλόν, Et. 862. O 463. I 972. N 1449.
Καραχίδης, Et. 1142.
πομπαστὴς Διόνυσε, N 606.
πομπάστης, vicinus, N 965.
πομπῶντι, vicina, A 5. Δρομ. 5.
πῶμος, ὁ, Θ 104. 988. Π 1040.
πομφοῖν, Π 557. A 631. 655. πομφοῖσιν, B 368. Σ 1026.
πομφολυξ ἴσυ, Σ 1047.
πομφολυξιδαπαλόν, I 516.
πομφολυξιδόπαλος, I 507. Et. 737.
πομφολυχῶν, Σ 1318.
πομφοστιγητὴς, Et. 734.
πόνιον, B 124. 1051.
πόνῳ, Π 537. I 1038.
Κονσαλὴ, A 880. 883. 962. Et. 1005.
πονσὶν, A 482. πονσὶς, ligna remis faciendis apta, A 552.
πόντ, B 197. 199. Σ 1119. I 601. περατέρωτιν ἐπὶ ἰφ' ἰδμεν πόντως, I 546.
πονσίον, B 269.
πορφυρὶς, Fragm. 134.
πόρπας, A 1211.
πορφὸς, A 681.

A.

ΑΑΒΔΑ κατὰ τὴν Διοσίους, Et. 920.
λαβεῖν, λαβεῖν, sæpe commutata, Θ 419. 1016.
λαβέσθαι cum genitivo, Σ 434. 1342. A 1214.
λαβὲν δοῦναι, I 841. ἰδοῦναι, I 847. A

672. περιφοβῆναι, N 551.
Λάβης, gynæa canis, Σ 836. 937.
Λάβρας, I 361.
λαγαρὸς, Et. 1167.
λαγαροβλεφαρίδα, Σ 674.
λαγόνες, B 1095. Σ 1193. λαγόνας στεδιῆ, B 662.
λαγχάνειν, Π 277. 972. τῷ πυάρῳ λαχὸν, O 1022. ἐχθίων λαχόντες, O 1111.
λαγῶα, I 1193. Et. 1150. 1196. A 1006. 1110. ζῷν πᾶσι γαγόσι, Σ 709. λαγῶα ἀναπηγύσαι, Et. 843.
λαγῶδιον, A 520.
λαγωθηρᾶν, A 789.
λαγὸς, Σ 1203. I 909. A 878.
λάζυσθαι, A 209.
λάθρα, B 746. 1168. Θ 91. 184. cum genitivo, Σ 347.
λαίθαργος, I 1068.
λαικάζειν, Θ 57. I 167.
λαικαστὴς, A 79.
λαικάστρια, A 529. 537.
λαικάστριαι, Et. 1178.
λαῖμα, τὸ, O 1563.
λαιμὸς, O 1560.
λαιμόστομα ἔχειν, Θ 1054.
λάϊνος, A 449.
Λαὶς, Π 179.
Λαισποδίας, O 1569.
λαισποτάγων, A 664.
Λακεδαιμόνιοι, I 467. 1053. A 52. 356. 482. 509. 652.
Λακεδαίμων, urbs, N 214. O 813. 1012. regio, A 1144.
Λακεῖν, Π 39. βῆμα γενναῖον, B 97. τί λίλαιαι; A 410. futurum λακήσεται, Et. 381. 384.
λακίζουσα πρώνη, O 609.
λακίδες ὑπόλων, vestes laceræ, A 423.
λακυόστομοι, N 1330.
λάκκος ὕδατος, Et. 154.
Λακρατίδης, nom. propr. A 220.
λακτίζειν, A 799. Θ 509. N 136.
Λάκων, Λάκωνες, A 1139. 1150. 1295. I 743. Et. 478. 701. αἰσχροκερδῶς καὶ λακωνίζειν, Et. 623.
Λακωνικὴ, Et. 212. A 628. Et. 356. N 186. Λακωνικὸν ὑπόλων, A 276. Λακωνικαὶ, genus calceamenti, Θ 142. Et.

74. 269. 345. 542. Σ 1159. 1163. Ἀκαστικαὶ ἡνίαι, Ex. 508. Ἀκαστικὴ πλιδία, Θ 423.
λακαταμανῶν, O 1281.
λαλιῶν, A 442. τί λαλιῆς ; Θ 1083.
λαληταιδὴν, I 1381.
λαλιὰ, N 931. B 1069.
λαλίστερος, B 91.
λάλος, Ex. 653.
Λαμαχίστιον, A 1207.
Λάμαχος, Θ 841. B 1039. A 270. 566. et deinceps Ex. 473. 1290.
λαμβάνειν, I 439. καιὸν, N 1310.
Λαμία, Σ 1035. 1177. Ex. 758.
Λαμίας, nom. propr. Ex. 77.
λαμπάδιον, A 1177.
λαμπὰς, A 316. 1217. Θ 655. 1153. B 131. 340. 1087. 1098. Ex. 50. ἱερὰ, Θ 101. B 1525. λαμπάδα δεκαπῆν, Σ 1203. λαμπάδες δίκτυον, B 1361. καθαίνειν, Θ 280.
λάμπεσθαι, B 293.
Λαμπετὼ, A 77. 998.
λαμπτὴς, Π 144. I 760. A 43.
λαμπτῆσθαι, I 556. τὰς κόρας, Π 635.
Λάμπων, nom. propr. O 521. 988.
λανθάνειν, Θ 419. 589. 600. 664. Ex. 23. σοῦτό με λανθάνει, Π 169. Ex. 618. λανθάνει cum participio, Π 775. N 242. Ex. 32. 63. I 1044.
λαξιὸς βοῦς, Ex. 925. λαξιὸν ἴτυος, O 465.
λαξίδιον, A 340.
λάξευσις, A 333. 351.
λάρος, avis, N 591. O 567. I 956.
Λάρτιος, Π 312.
λαρυγγίζειν, I 358.
λάρυγξ, B 575. I 1363.
λάσιον, Ex. 893.
λασιαύχην, B 822.
λάσιος, N 349.
λάσιον, A 1046. I 1018.
Λᾶσος, nom. propr. Σ 1410.
Λατὼ, *Latona*, Θ 118. 129. 321.
λαῦρα, ἡ, Ex. 99. 158.
Λαυρεωτικαὶ γλαῦκες, O 1106.
λαφυγμὸς, N 52.
λάχανα, Π 298. Θ 456. ubi vide not.
λαχανοπωλήτρια, Θ 387.
λαχανοπῶλις, A 457. Σ 497.
Λάχης, nom. propr. Σ 240.
λέαινα ἐπὶ ταρανθήτιδος, A 231.
λεβηρὶς, Ἀμφ. 18.
λέγειν. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν, A 593. καιῶς λέγειν τινὰ, Θ 85. 539. A 503. οὐδὲν λέγεις, *nugaris*, Θ 634. N 781. οὐδὲν λέγειν εἶμαί σε, O 986.
λέγειν, *concionari*, Ex. 132. A 498. λέγειν γνώμην, I 654. γνώμας μεγάλας, N 433. δημοτικωτάτους λόγους, Ex. 411.
λειμὼν, B 326. 344. 374. λειμὼν πολλῷ βαθὺς ἀνθεμώδης, B 449. Μουσῶν, B 1300. ἀνθηρὸς, O 1093.
λεῖος. λεῖον πνεῦμα, B 1003.
λείψανον, Σ 1066.
Δευκάδιον, A 665.
λευκὸν, N 907. O 840. 1143. Σ 600. Ex. 855. ubi vide not.
λευκόνιον, A 1110.
λευκοπῶλις, Π 427.
λίνεος, A 562.
λίμμα, τὸ, O 674.
λιπαρῶ, B 46. 430. 496.
λίπαδνον, I 768.
λιπὰς, Π 1096. Σ 105.
λιπαστὴ, genus poculi, Ex. 916.
Λίσειον Ἡλιῶν, O 149. 151.
λισπεῖ, A 724.
λιστολογεῖν, N 320.
λιστολόγοι φρένες, B 876.
λιστὸς. λιστὴ καθέδρα, Ex. 539. λιστὸν λογισταὶ, O 317. λιστότατοι λῆροι, N 359.
λιστότατος τῶν φρενῶν, N 153.
λισπιάζειν, B 1308.
λισπίζειν, Σ 1346.
Λίσπιος, Ex. 920.
λιτανὰ ἀμφιπαίνη, Θ 341.
λιτύπη, N 1007.
λιτυσθενὲς κρεὸς, O 971.
Λιτυσλίφας, nom. propr. Ex. 645. B 1513.
λιτυσίλφος τριφάλιτα, B 1016.
λιτυὸν ἀμπίχεσθαι, A 1024. τὸ λιτυὸν εἶδέναι, I 1279.
λιτυσπληθὴς ἰκκλησία, Ex. 387.
λιτυόστροφα μέρη, O 1100.
λιόστιον, B 992. Θ 1052.

λίχνος γαμέλιον, O 1758. παιδίον, Ες. 944.
λίχνος συμπίξαι τινί, Θ 891.
λιχὰς, οῦς, Εκ. 530.
Λεωγόρας, nom. pro. N 109. Σ 1269.
λίων, Θ 514. I 1037. λίοντος, σιύμνος, B 1431. εἶναι λίοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες, Ες. 1189.
Λεωτίδας, A 1254.
λιὰς, I 224. λιὰς γεωργικὸς, Ες. 921. ἀποίστι λιᾷ, O 448. Ες. 551.
Λεωτροφίδης, nom. propr. O 1406.
Λήδα, Leda, A 1314.
λαβάρου, O 715. 915.
Λήθης πεδίον, B 186.
λαπᾶσθαι, Θ 493.
λαπέθιον, B 1200. λαπέθιον ἀπώλισιν, B 1208.
λάπυθος, Θ 139. Π 810. Εκ. 538. 744. 1032. 1101. ζωγραφῶν τοῖς παιοῖς τὰς λαπύθους, Εκ. 996.
λᾶμα, τὸ, Θ 459. B 463. 500. 602. N 457. 1350. λᾶμα θυόμενον, I 757. ἴστωμεν, N 457. οὐκ ἄτολμον, B 899.
λαμᾶν τὰς φρένας, Π 581. πολυπόνταις, N 387.
λαμαντιᾶν, B 494.
λάμπη, A 301. Π 581.
Λάμπων πῶς, A 299. Δημοία ἄμπελος, Ες. 1162.
Λάμπων. ὁ ἐπὶ Λυναίῳ ἀγῶνι, A 504. Λάμπωνα χορηγεῖν, A 1155.
Λαμπάτης Φέρεθεν, I 547.
λαμπεῖν, Θ 595. 622. Π 508. N 367. λαμπεῖς ἴχων, B 512. Θ 341. A 945.
λᾶπος, B 809. Π 23. λᾶπός ἐστι πᾶλλα πρὸς Κυπσίαν, A 860. λᾶπος, τραγικὸς, B 1005. λᾶπος λιστότατος, N 395. λᾶπος λαμεῖν, Π 517. λᾶπος, res vilissima et nullius pretii, Π 589.
λαστὰς, O 1427. A 1077. 1188.
Λαστεῖδης, I 1081.
Λαστὸ, O 870.
λάσιαστὸς, Π 703. 1114. B 871. 888. N 426. Σ 96. 861.
Λάσιὸν, O 710. 1136.
Λάσιὸν ἔργον, O 65.
λαγγὸς, A 319. Θ 281. O 1241.
λαγόμενος ἀηδὼν, 1381.
λᾶθος Δαΐνου, B 194. διαφανὲς, N 767. ὁ ἐν τῇ Πυθοῖ λᾶθος, id est βῆμα suggestum, A 683. Ες. 680. Εκ. 87. λᾶθον ἴψιος, proverb. Σ 280. λᾶθοι, lapides, i. e. stupidi, N 1202. ξυλλίγεσθαι τῶν λᾶθων, Attice pro λᾶθους, A 184. λᾶθος ἀποψᾶσθαι, Π 817. λᾶθος χῶσαί τινα, A 295. λᾶθος ἐξερᾷν χαμᾶζε, A 341.
λᾶθουργὸς, O 1134.
Λαιόμενοι βολαὶ, O 1242.
λαμὼν, B 112. I 165. Καυθάρου λαμὼν, Ες. 145.
Λάμναι, nomen loci, B 216.
λαμναῖος, B 211. O 272.
λάμνη, B 193. I 865. γλαυκὴ λάμνη, mare, O 1339.
λαμὸς Doriensibus generis est feminini, A 743. λαμὸς Μάλιος, O 186. ἀποπεύγειν λαμᾷ, A 1044.
λαοδίκεος, N 763.
λάπη, B 364.
λαπαστόμιος, Ες. 1178.
λαπαράμπυξ, A 671.
λαπαρεῖν, A 452.
λαπαρὸς, Λ 673.
λαπαρὸς, Π 616. N 1002. 1011. I 536. λαπαρὰ χθὼν Παλλάδος, N 299. λαπαραὶ Ἀθῆναι, I 1329. A 639. λαπαρὸν τὸ χρῆμα, O 826. λαπαρὸν χαρεῖν ἐπὶ δεῖπνον, Εκ. 652.
λάπτειν. γλῶσσα λάπτη, B 826.
λάπτος, I 1368. in nota.
λαπαργίζειν, Ες. 562.
λάπτομαι, Θ 313. 1040.
λάπτειν Att. pro πίπτειν, B 712. in not.
λαχμᾶσθαι, Σ 1033. Ες. 756.
λογίδιον, Σ 64.
λογίζεσθαι, computare supputare, Π 381. N 20. B 1263. λογίζεσθαι, ἀπὸ χαιρὸς, Σ 656.
λόγιον, I 120. 122. 194. 211. 999. 1015.
λογιστὴς, O 317.
λόγος πρείττων καὶ ἥττων, N 113. 883. 1337. λόγος ἀδικώτατος, N 657. λόγον δοῦναι, Π 467. ἐς λόγους ἀλλήλοις ἐρχεσθαι, Σ 472. ξυνίεχεσθαι ἀλλήλοις ἐς λόγον, I 1300. ἐς λόγον ἔρχεσθαί τινι, I 806. συγγίγνεσθαι ἐς λόγους τινὶ, N 252. ἐξ ἴσου λόγου, Π 760. οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, A 513. O 30.
λόγχη, B 1016. Σ 1119. A 1226.

λογχώρης, Ε. 1294.
λοιδορεῖν τινα, Θ 497. Ε. 254. Ν 1140. Ε. 656. οἷον εἰς ἑαυτόν, Ι 90. λοιδορεῖσθαι, Β 857. Ν 62. 1353. cum dativo, Π 456. Ι 1400. Ε. 248.
λοιδορησμός, Β 758.
λοιγός, Β 74. τὸ λοιγόν, Ε. 559. 561.
Λοιμός, Ο 152.
Λοξίας, Π 8. Ι 1047. 1072.
λοιγάδιον, Π 812.
λοιγός, Σ 511. Ι 1034.
λοιγός, Σ 790.
λοιδοῦσθαι, Ε. 10.
λουτρὸν νυμφικόν, Δ 378. λουτρόν, λοετρὸν τινά, Δ 469. λουτρῷ πυρὶ γεγυμνώμενος πρωτοῖς, Σ 604. λουτρὰ θερμά, Ν 1045. Ἡράκλεια, Ν 1051.
λοῦτρον, Ι 1401.
λοέω. λοέσασθαι, Π 85. 615. Ο 132. Ν 837. λελουμένος, Α 1066. quædam tempora mutuantur a verbo λόω ἐλοῦμεν, Π 657. λοόμενος, Π 658. λουμένης, Ε. 1139. λοῦσθαι, Ν 1044.
λοφᾶν, Ε. 1211.
λοφιόν, Ν 751. Α 1109.
λοφιὰ αὐτόματος, Β 822.
λοφωτός, Ε. 545.
λόφος, Β 925. 1038. Ι 496. Α 575. 965. 967. 1074. ἀλεκτρυόνος, Ο 1366. λόφον ἀποδέλλειν, Ο 290.
λόφωσις, Θ 291.
λοχισθῆναι, Ε. 1014.
λοχμαία Μοῦσα, Ο 737.
λόχμη, Δ 800. Ο 202. 265. Σ 928. λόχμης δασύτερος, Ε. 61.
λόχος, Α 453. Α 575. 1074.
λυγίζειν πλευρὰν, Σ 1487.
λυγισμός, Β 775.
λυγκὸς, Π 210.
λυδίζειν, Ι 523.
Λυδός, Ο 1244. Λυδῶν αἶραι, Ν 600.
λύειν τὰς φρένας ἀμαχίης, Β 691.
λύζειν, Α 690.
Λυκαίγενὲς, Β 1056.
Λύκειον, Lyceum, Ε. 356.
Λυκῖνος, Α 50.
Λύκιος, Apollinis epithet. Ι 1240.
Λύκιος, Β 14.
λυκόστομος, Α 664.
λύκος, Ν 347. 352. λύκος αἰχμητὴς, Α 629. λύκος ἐν ὁμιλῳ, Ε. 1076. 1112.
Λύκος, nomen Heroïs, Σ 389. 819.
Λυκουργία, Θ 135.
Λυκοῦργος, Ο 1296.
Λύκων, nom. propr. Α 270. Σ 1301.
λυμαίνεσθαι, Ο 100. γλῶσσαν, Ι 1284. σαῖς μειραξίοις, Ν 928.
λύμαις ἰχθύσσιν φθείρειν τι, Ο 1068.
λυσιῖν, Π 22. 142. Ο 1246. 1427.
λυσιῳδὸς, Α 456.
λύρα, Θ 138. Ν 1355. Ι 990.
λύριον, Β 1304.
λυρουηγὸς, Ο 491.
λυσανίης κακῶν, Ν 1163.
Λυσιαλῆς, Ι 765.
Λυσιπέρσης, Ε. 630. 736. Ο 513.
Λύσιλλα, Θ 374. Ν 684.
Λυσιμάχη, Pacis epithet. Ε. 992. Λυσιμάχαι, mulieres, Α 554.
Λυσίστρατος, Σ 787. 1308. Ι 1267. Α 855.
λυσιτελεῖν, Π 509.
λύσσα, ἡ. λύσσῃ παρέπεσεν, Θ 681.
λυσσάνεος, seu potius λισσάνεος, vox Laconica, Α 1171.
λυχνίδιον, parvum candelabrum, Αιολ. 12. Δραμ. 11.
λυχνοσιδὴ, Ε. 690.
λυχνοσκόλης, Ι 739.
λύχνος, Θ 238. Ν 56. 1065. Α 486. Σ 219. λύχνος σύντης, Ν 57. τροχήλατος, Ε. 1. λύχνον ἅπτειν, Ν 78. Β 1388. ἀπολιλοῦσθαι τῷ λύχνῳ, Α 828.
λυχνοῦχος, Α 938. Αιολ. 11.
λυχνοφορεῖῳ, Lacon. pro λυχνοφορίῳ, Α 1003.
λᾶ, λᾶς, λᾷ, λᾶμις, Dor. pro θέλω, θέλεις, θέλει, θέλομεν, Α 95. 1105. 1162. 1163. 1188. Α 749. 764. 772. 788.
λωβᾶσθαί τινα, Ι 1408.
λωβητὴ τέχνης, Β 93.
λωποδυτεῖν, Π 165. Β 1078. Ε. 565.
λωποδύτης, Θ 817. Β 772. Ο 497.

M.

MA in affirmatione nunquam adhibetur nisi comite particula καί. Vide not. ad Α 465. οὔτε μὰ τὸν Διὸς, Ι 135.

μὰ τὸν Ἀπόλλω, οὐκ, Θ 269. οὐ μὰ τὸν Θεὸν, Θ 718. μὰ Δί' οὐ δῆτ' οὐχί, Π 712. οὐ μὰ Δί' οὐ, B 498. N 1066. Σ 396. μὰ Δί' οὐ μέντοι, Σ 665. μὰ Δί' ἀλλὰ, immo vero, Π 22. 101. 111. Θ 1125.

μὰ per se negans absente οὐ, nec sequente ἀλλὰ, Θ 748. 897. B 951. H 400. O 109. I 356. μὰ et νὴ a librariis commutata, Λ 465. Π 764. Ex. 1085. O 24.

μὰ τὸν, μὰ τὴν, suppresso dei vel dem nomine, B 1374.

μαγγανεύειν, Π 310.

μαγγανικὰ ῥήματα, I 216.

μαγγανικῶς, I 376. Λ 1015. Ex. 1017.

μάγγανος, I 418.

Μάγνης, Comicus poëta, I 520.

μαδᾷν, Π 266.

μᾶδδα, Dor. pro μάζα, A 732. 835.

μάζα, Π 192. 544. Ex. 606. 665. I 55. Ex. 1. φυσητὴ μάζα, Σ 610.

μαζίσκος, I 1105. 1166.

μαθητῶν, N 183.

μαῖα, Ex. 915.

μαιεύεσθαι, Λ 695.

μαίνειν τινὰ, Θ 561.

μαίνεσθαι, Σ 744. εἰ μὰ μαίνομαι, Θ 470. N 660. μᾶλλα ψαλῶν ἃ μαίνομαι, B 103. 751.

μαιὴς, B 985.

Μαιῶνες λίμνη, N 273.

Μάκαρες, Dii, O 703. Μακάρων νῆσοι, Σ 639. ἰδωχίη, B 85.

μακαρία. ἔσαγ' ἐς μακαρίαν, I 1151.

μακάριος, B 1482. I 157. χιλιόναι μακάριαι τοῦ δίφρους, Σ 1292.

μακαρίζειν, Σ 429. 588.

μακαρίτης βίος, Π 555.

μακαρίτης ψεύστης, Π 629.

μακέλλη Διὸς, O 1240.

μακεσῶν, I 62. 396.

μακρὸν, B 434. μακρὸν ἔπωθεν, O 1184. οὐκ ἐς μακρὸν, Σ 454.

μακρὸς, I 207. μακρὰ subaud. γεφυρὰ, Σ 106. μακρὸν, subaud. ῥῆσιν, ἴσως λέξιν, Θ 382. μακρὰ πλεῖν, Θ 211. Ex. 425. κωπῶν, B 34. ὀλμάζειν, Π 111. O 1207. ἐννεάζεσθαι, Λ 520.

μάκρος, τὸ, pro μῆκος, O 1131.

μακρῷ ἐπιστάτῃσι, Ex. 673.

μάκτρα, B 1159. Π 345.

μαλακίαν, Ex. 1058.

μαλακὸν ἐκλιδίνει, Π 486. μαλακὸν βλέμμα, Π 1022.

μαλακῶς καθίζεσθαι, I 735.

μαλάττειν τινὰ, I 389. μαλάττεσθαι, Ξ 973.

μαλάχη, Π 544.

μάλα. ἐκ τὰ μάλιστ' ἴσχειν δόξαν, Λ 985.

μαλθακίσεται, N 727.

μαλθακὸς εἶμι, Σ 744. μαλθακὸν φαλῶν, B 595. μαλθακὰ γήρᾳ, Ω 253. μετατρέψων πρὸς τὸ μαλθακώτερον, B 539.

μαλθακῶς κατακείμενος, Λ 70. μαλθακῶς φιλεῖν, Λ 1900.

μάλιστα, responsio affirmantis, N 253.

μᾶλλον, Dor. pro μᾶλλον, Λ 155.

Μαμμάκυθος, B 990.

μαμμᾶν, N 1883.

μαμμία, Λ 878.

μὰν, Dor. pro μὲν, Λ 170. 183. 206. Λ 765. 771. 878.

μανδαλωτὸς, Θ 132.

Μανῆς, servile nomen, servum vel famulum quemlibet notans: Λ 908. 1212. B 965. O 623. 1311. 1329. Ex. 1146. Μανὴς, servus, ancilla, Θ 728. B 1345.

μανθάνειν, discere, N 89. 239. 636. μαθήσεται, N 130. intelligere, percipere, B 195. 765. 1169. 1444. O 1006.

μανία, Π 501. μανίαι, Ex. 65. μανίας μαίνεσθαι, Θ 793. μανίαις φλέγεται, Θ 680. εἰς τοσοῦτο τῶν μανῶν ἐλήλυθας, N 632.

μανικὸν τι βλέπειν, Π 424. μανικὰ ψεύγματα, Σ 1496.

Μανδωρεύς, nomen servi, O 657.

μαντεία, ἡ, O 719.

μαντεῖος Ἀπόλλων, O 722.

μαντεύεσθαι, oraculum consulere, O 598. 596. Σ 159.

μάντευμα, Σ 161.

μαντικῶς, Ex. 1026.

μάντις σοχὸς, Π 11.

Μαραθὼν, B 1296. I 781. Θ 806. Λ 697. τὸ ἐν Μαραθῶνι τρόπαιον, Σ 711. I 1334. λυμὼν ἱρεὺς Μαραθῶνος, O 247.

μαχαιροποιός, Α 131.
μαχαιροποιός, Μ 986.
Μαχάων, Ν 553.
Μαχάων, Α 609.
μαχέομαι, Α 350.
μαχημόεις, Ν 287.
μάχημος, Α 1172.
μάχεσθαι, Ι 197. Ε. 1100.
μαχέσσομαι, Β. 528. Π 932. Ν 1222. 1297. Ε. 1119. Σ 1436.
μάχης, Π 499. μάχησφι, Ν 1152. μαχέσσασθαι ἐναντίον, Ε. 448.
Μαχών, nom. propr. Δ 702.
μεθέωσθαι, Π 321. Ε. 554. Σ 780. Ι 717. Ε. 1310.
μέθλης, Ν 449. Ι 269.
μειονεκτέειν ὑπὸ γέρως, Α 689.
μειονεξίης, Α 1240. Β 501. Ι 1228.
μείονες, Θ 933. 1135. Ο 1464.
μειονεστὴς, Θ 558.
Μειονείης, nomen servi, Σ 433.
μειχάλαι, Α 852. λίχμαι λασίοιμαι, Ε. 60.
μειτύειν, quaerere, inquirere, Θ 663.
μείων, Θ 1131.
μείονα, Ε. 14. 23. μείονα μάζαν, Ι 55. ἐστοῖσι, Ι 539. γογγύλα μεμαγμένα, Ε. 28. μεμαγμένον σιτῷ, Π 305. μείονεσθαι ἐλλιφανῶ, active, Ν 788.
μειονολοχὴς, Ν 451.
μείχαιρα, Ν 1063. πεπαρμένος μειχὴν μιῇ μαχαίρῃ, Δ 849.
μειχαιρὶς, Ι 412. ubi vide not.
μείχμιος, Δ 454. Ο 1368. μειχμιόωντος, Α 153.
μείχομαι, Ε. 754. Ο 759. futur. μειχοῦμαι, Π 1076.
Μειγάδνος, Ο 484.
Μειγαίνετος, Β 965.
Μειγαλῆς, Ν 46. 70. 124. 815.
μειγαλαυχέοντος, Ε. 393.
μειγαλόστονος, Δ 482.
μειγαλοσθενὴς, Σ 1186. μειγαλοσθενέοντον ἔργον, Ο 1125.
μειγαλόνομος, Θ 315. Ν 569.
Μίγαρα, urbs, Ε. 246.
Μειγάρηθε, Δ 524.
Μειγαρῆς Δ 526. 535. 721. 753. Ε. 481. 500.
μειγαρίζειν, unde μειγαρὴς, Δ 522.
Μειγαρὴς, Δ 522. 750. 830. Μειγαρικὰ μαχανὰ, Δ 738. Μειγαρικὸν ψήφισμα, Ε. 609. Μειγαρικὰ χυῖρες, Δ 768. Μειγαρικὸ στόλος, Λ 1170.
Μειγαρίδαι, Σ 57.
Μειγαρεῦ, Δ 758.
μειγασθενὴς, Ν 566.
μειδιᾶν, imperare, gerere, Β 666. Ι 560. 585. 763.
μείδιμνος, Π 986. ὑπὲρ μείδιμνον πέφνε, Ε. 1025.
μειθέμεν, Δ 485. Β 1384. 1393. μὴ μειθῇς τὸν ἄνδρα, Ι 841. μειθέμεναι plerumque cum genitivo construitur, Β 830. Π 42. 75. occurrit etiam cum accus. Σ 416.
μειθιοτάων. μειθίοντες ἄν περίτρεσε ἴχνι τρόπων, Π 365. πολὺ μειθίοντας, Π 994. μειθίοντες τοῦ χρώματος, mutat colorem, Ι 398. μειθιοτὰς τὸν τρόπον, Σ 748. μειθίοντ ἔμπης τρόπων, Σ 1451.
μειθέω, Α 1230. Ε. 139. Ι 104. 1400.
μειθιοτιθέσασθαι, Ε. 544.
μειθέων γενῶν, Ν 555.
μειθιοτέντευδον, Α 525.
μειαγωγῶν τὸν τραγῳδὸν, Β 798.
μειδιᾷν, Θ 513.
Μειδίας, nom. propr. Ο 1297.
μειράκιον, Π 88. 975. 1096. Ε. 702. Ν 990. Β 1071. Ι 1375. μειράκιον κατάπυγον, Σ 687.
μειρακίσκη, Β 409. Π 963.
μειρακύλλιον, Β 89.
μείρακ, ἡ, puella, Θ 410. Π 1071. 1079. Ε. 611. 696. 1138.
μιλαγκέφφος, avis, Ο 887.
μιλαγχολᾷν, Π 12. 366. 903. Ε. 251. Ο 14.
μέλαθρα, τὰ, Θ 411. 874. Ο 1247.
μιλαίνεσθαι, Ε. 736.
μιλάμπυγος, Α 802.
μιλάμφυλλα ἕρη, Θ 997.
Μιλάσθιος, nom. propr. Ο 151. Ε. 804. 1009.
Μιλασίνετα, Θ 547.
Μιλασίων, nom. propr. Α 785. 807.
μιλανοπάρδιος, Β 470.
μιλανοπιπύλιον, Β 1336.

μελανόστομος, O 695.
μελανοτριχαῖος λεώς, Ægyptii, Θ 857.
Μελίαγρος, Drama Euripidis, B 864.
μέλει. οὐδέν μοι μέλει, B 655. μὴ μελέτω σοι μηδέν, Π 208. ἐμοὶ μελήσει τοῦτο, Π 229. Ez. 149. μέλειν, Θ 952. μέλον, Σ 1288.
μέλισσος, miser, Θ 1037. μελίσσ μέσης, Σ 312. ὦ μέλισσε, Ez. 1063. ὦ μέλιτ, Ez. 380. ὦ μέλε, sic compellantur tam feminæ, quam viri, A 56. 157. Ez. 120. 133. 245. N 33. 1192. Σ 1400. I 671. Ez. 137.
μελιτῶν σοφίαν, Π 511.
μέλημα, Ez. 905. χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα, Ez. 972.
Μελησίας, nom. propr. N 686.
μελία φυλλίνοισι, O 742.
μέλι, Π 1121. Ἀντιόδ μέλι, Ez. 252. Θ 1192.
μελίγλωσσα ἔπη, O 908.
μελισσόπομοι, B 1273.
Μελισσίχη, nom. propr. Ez. 46.
Μελίση, pagus Att. B 501.
Μελισσίδης, B 991.
μελισσοκῶλαι, I 853.
Μίλητος, nom. propr. B 1302. Γηρον. 9.
μελισσοῦσσα, Λ 601. N 507. O 567.
μέλιττα, N 45. Σ 107. μέλιττα Μούσης, Ez. 973.
μελίττιον, Σ 366.
μέλλειν, cunctari, Θ 661. B 1509. Π 255.
μελλεδικαιτικὸν μέλος, Ez. 1153.
μελλονικῶν, O 639.
μελοποιῶν, Θ 42. 67.
μελοποιός, B 1250. 1328.
μέλος, Π 294. B 874. 915. 1248. 1255. O 1374.
μέλπεσιν, Θ 961.
μελῴδιον, Ez. 883.
μελῳδεῖν, Θ 99. O 226. 1382.
μεμιξέδης, piscis, Σ 493.
Μέμνων, B 963. N 622.
μέμφεσθαι μέμψιν, Π 10. μέμφεσθαί τινί τι, Θ 830. N 525.
μέμψιν ἐπιφέρειν τινι, B 1253.
μὲν absolute, non sequente δὲ, O 1214. 1220. B 378.
μὲν οὖν, Π 287. 347. 412. 437. Θ 206. 257. 424. 861. Aliquando immo significat, ut Ez. 111. 765. I 911. Θ 341. 1464. aliquando saltem, vel certe verti potest, ut Ez. 1102.
Μενέλαος, A 155. Θ 910. O 509. Μενέλαε, Θ 867. 901.
μενοεικέα, O 1620.
μενοινῶν, Σ 1080.
μένος πνεῦσε, A 666.
μένος γε, Θ 709.
μέρμηρα, N 1404.
μεριμνοφρονοντὶς, N 101.
μέρος. ἐν τῷ μέρει, vicissim, A 540. B 32. 497. ἐν μέρει, O 1228. Σ 1319.
μέσσος, Σ 1502.
μεσημβρία, O 1499.
μεσημβρινὸς, Σ 774. A 40.
μεσημερινὸς, O 1096.
μέσον ἴσχειν τινά. Translatio ducta a luctatoribus, N 1047. ἴσχεσι, ἴσχει, ἴσχεται μέσος, A 571. B 469. I 388. καταστῆναι τι εἰς τὸ μέσον, Ez. 602.
μεσοῦν. ἐστιὰ τὸ δεῖπνα μεσοῖν, B 924.
Μεσσήνη, A 1141.
μεστὸς, Π 188. 193. 695. I 814.
μέτα, pro μετέστι, Ez. 173.
μεταβάλλειν τοὺς τρόπους, B 734. Π 36. μεταβάλλεσθαι τοὺς τρόπους, Σ 1461.
μεταβιβάζειν, Ez. 947.
μετάβουλος, A 632.
μεταδοῦναι, τινός τινι, A 961.
μεταιτῶν, I 775. μεταιτῶν μέρος τινὸς, Σ 972.
μεταπυλινδεῖν αὐτὸν, B 536.
μεταλαβεῖν τινὸς, Π 370.
μέταλλα, O 593. Σ 659. I 362.
μεταλλάσσειν φόνα, O 117.
μεταμεθόσιν, Π 924.
μεταμέλει, Π 358. M 1114.
μεταμώνιος, Ez. 117.
μεταστῆναι, A 626.
μεταστιχᾶσθαι, Ez. 217.
μεταστρέψασθαι, Π 341. 609. A 1087.
μεταστάσειν ἐξ ἰχθίσεως, O 626.
μετάφρενος, O 1383.
μεταφυτεύζειν ἑαυτὸν, Ez. 499.
μεταφορέφειν ἑαυτὸν πρὸς τὸ μαλθακώτερον, B 538.
μεταφορέφεσθαι, A 537.
μεταφέρειν παρά τινα, Ez. 261.
μετάφρασις, Ez. 945.

μαιμυκιζέσθαι, I 345.
μαιυγγεφόσθαι, I 1329.
μαίζεχιωθαί τινα, Ec. 363. πρᾶγμα, A 268.
μάτιστί μοι τούτου, O 1666. 1668.
μαίτίχιον τῶν παιδῶν, Π 5. μαιτίχιον τινὶ μέρος τινός, Π 226. μαιτίχιον τινὶ πλαγγὼν ἴσας, Π 1144.
μαίτίχια, τὰ, O 690. μαίτίχια χαρίσι, O 818. πράγματα, N 298. 1284.
μαιτιχίζεσθαι, N 404. ὑπὸ λίχνου μαιτιχίζεσθαι, O 1447.
μαιτιχοποιεῖν, Ec. 92.
μαιτιχοτοφιστὴς, N 360.
μαιτιχοφίσματος, N 333.
μαίτίνας τι, ire ad aliquid petendum, I 605. Ec. 274. redire, N 1408.
μάτιτος, A 580. I 347. A 598. Ec. 297.
μαιτιλίσασθαι, domum mutare, Ec. 754.
μαιτίχιον, Ec. 568. Γεωργ. 17.
μαιτοσία, Θ 152. B 442.
μάτιγα καὶ δίκτυα, N 1137. μάτιγος δεῖσθαι, Π 245.
Μάτων, O 997. 1010.
μάτωνος, Π 942. ἀναστῆν τὸ μάτωνος, I 631. χαλᾷν τὸ μάτωνος, Σ 655.
μὴ, ne, cum indicativo, N 493.
μὴ vetat, in absoluta negatione non adhibetur, nisi adjuncto οὐ, Ec. 1000.
μὴ vetans cum præsente construitur in imperativo, cum aoristo in subjunctivo: A 1036. B 1380. Π 598. Excipitur μὴ ψεῦσον, Θ 870.
μηδαμᾶ, Θ 1162. μηδαμᾶς, B 581.
μηδὲ ἷς, Π 37.
Μήδεια, Dramatis titulus, Ec. 1012.
μηδὲν νομίζειν τινὰ τὸ μηδὲν, O 677.
μηδέσθαι ἔφθονα, O 689.
Μηδικὸς, B 938.
Μῆδος, Θ 337. 365. Σ 1099. I 478. 781. Ec. 108.
Μῆδος, avis, O 277.
μηκύνειν, longum esse in oratione, A 1136.
μήκων, O 160.
Μηλιεὺς, gentile nom. A 1169.
Μήλιος, N 830. λιμὴν Μήλιος, O 186.
μηλολόνθη, N 763.
μῆλον, mammilla, A 155. Ec. 903. malum, N 978. μῆλα βλαθεῖς, N 997.
μηλοφαγεῖν, A 189. O 1262.
μὴν, particula expletiva. οὐ μὰ τόν, Π 373. Σ 480. καὶ μὴν, Π 320. Θ 200. ἦ μὴν, N 865.
μήν, idem quod μείς, O 1115.
μηνίσκος, O 1114.
μηνοῦν, A 206.
μὴ οὐ, B 695. A 320. cum articulo τὸ, B 68. O 37.
μηρὸ καίειν, Ec. 1088. 1092.
μηρία, τὰ, Ec. 1021. μηρίων ἀπόστα, O 193. 1517.
μήρυθα, Θ 928.
μηρὸν προσάλλεσθαι, N 973. τὸ μηρὸ ξυνέχειν, N 966.
μηρύεσθαι ἀναλῶσαι, A 549.
μηρύσειν, A 478.
μηχανὴ, Σ 149. A 738. Θ 927. μηχανὴ σωτηρίας, Θ 765. μηχανὴν ἐπιτηρεῖν, Σ 365. πρωσφέρειν τινὶ, Θ 1132. πανὸς μηχανὴς πρωσφέρειν πρὸς τινα, N 479. μηχανὴ Σισύφου, A 391. πᾶς μηχανᾶς ὑπερπονεῖν τινὰ, O 363.
μηχανᾶσθαί τι φρενὶ, A 445.
μηχάνημα, Ec. 872. I 850. 901.
μηχανοδίφης, Ec. 792.
μηχανοποιὸς, Ec. 174.
μικρὸς, B 466. N 450. 1325. μικρὰ σοφὰ, A 285. φωνὴ, I 218. μικρόστομος, Ec. 188. 187. A 182. μικρόστομος περὶ τὸν δῆμον, I 831.
μικρῶς, I 800.
μίγνυσθαι τῶν ἀδελφῶν, B 1081.
Μίδας, Π 287. nomen servi, Σ 433.
Μίκα, nom. pr. feminæ, Θ 760.
μικκός γε μᾶπος, Dor. pro μικρός γε μῆκος, brevis staturæ, A 909.
μικροστολίσιος, I 817. μικροστολιστικὸν, Fragm. 74.
μικρὸς, σμικρὸς, apud Aristophanem primam semper producunt, A 98. Θ 745. B 55. Π 147. Ec. 287. N 429. 630. 1014. 1018. O 1108. Σ 5. 702. 797. 1290. 1511. I 788. 789. 1222. A 523. Ec. 213. 609. 669.
μικρὸς ἀρῶν, Ec. 821.
Μίκων, pictor, A 679.
Μιλήσια στρώματα, B 542. Ἱμὰς, A 729.
Μιλήσιος, A 108. Π 1002, 1075. I 361. 932.
Μιλησίδης, I 1325.

μίλτος, ἡ, Ep. 376.
μιλτοῦν. σχοινίον μεμιλτωμένον, Δ 22.
Μίμαντος σκόπελος, N 273.
μίμαρχυς, Δ 1112.
μιμεῖσθαι, Π 291. 312.
μίμησις, Θ 156. B 109.
μισθοῦν, Π 313. B 1075.
μισύρεισθαι, Ep. 880.
μισυρίζειν, O 1414. Σ 219.
μιστῖν, B 1427. I 400. 510. Δ 299.
μιστύλια, Π 989. O 1620.
μισθάριον, Σ 300.
μισθαρχίδης, Δ 597.
μισθός, Π 408. N 645. ἱστιλής, I 1667. μισθὸν παρίζειν, I 1019. μισθοῦ τῶν πολιτῶν, B 367. μισθὸν φέρειν, stipendium accipere, Δ 66. 137.
μισθοῦν, Δ 958.
μισθοῦσθαι μισθωτούς, O 1152.
μισθοφορά, I 807.
μισθοφορεῖν, O 584. 1367. Σ 685. Δ 602. 608. διχόθεν μισθοφορεῖν, Ep. 477. μισθοφορεῖν τὰ δημόσια χρήματα, Ep. 206.
μισθοφόρος τριήρεις, I 555.
μισόδημος, Σ 473.
μισολάκων, Σ 1165.
μισολάμαχος, Ep. 304.
μισόπολις, Σ 411.
μισοπονηραπιστόνη, Ep. 662.
μίτρα, Θ 257. 941.
μιτροφορεῖν, Θ 163.
Μιτυλήνη, I 834.
μοᾶ, N 21. 1224.
μνημοσυνή, N 483.
μνημόσυνον, Σ 538. 559.
μνησιπαικῖν, Δ 590. Π 1146. N 999.
μογερός, Δ 1208.
μόγις, Δ 328. Θ 447.
μογιῶμαι, Dor. pro μογίομαι, Δ 1002.
μόδιον, ἰ, Π 279. I 635. 697.
μοι eleganter et cum emphasi abundat, ut ἦν οἶν μάθῃς μοι, N 116. ἔστιλθε τῶν μοι, Δ 458. τί μοι μετασχεῖφισθε, Δ 125. τί μοι συνθρωσὸς ἐξιλήλυθας δόμων; Δ 707. Vide Δ 202. 1074. Θ 291. B 946. Δ 129.
μοῖρα συλλόγχιον, Ep. 1105.
Μοῖραι θλῶσαι, B 453.
μοιχεύειν, N 1076. O 558. 793.

μοιχὸς, Θ 343. 345. Π 168. N 1079.
μοιχὸς, genus torturæ, Δ 849.
μοιχότροφος, Θ 392.
μολγὸς, I 963. Γηρυ. 3. Fragm. 79.
μολεῖν, venire, Δ 984. 1268. 1298.
Μολοσσικαὶ κύνες, Θ 416.
μολυσθέζειν, B 379.
μολυσὴν ἀνιγείρειν, B 370. μολυσῆς κλαδὸν τρυπᾶ, B 383, 1527.
μόλυβδος, N 913. Ep. 1242. 1246.
μολυβδοχοεῖν, Ep. 1110.
μολύνειν, Π 319. I 1286.
μολυνσεραγμονήμεθα, Δ 882.
Μόλων, nom. propr. 55.
μομφὴν ἴχειν, i. e. μέμφεσθαι, Ep. 664.
μοναρχία, Σ 474.
μόναρχος, I 1330.
μονοκοιτεῖν, Δ 592.
μόνος, unicus, Π 250. Δ 814. μονόσαρξ, Π 182. I 352. μόνον, adverb. quandoque supprimitur, O 523. I 1283.
μονοφαγίσταρτος, Σ 923.
μονῳδεῖν, Θ 1077. Ep. 1012.
μονῳδία, B 944. 1330. Κρητικαὶ μονῳδίαι, B 849.
μορίαι, olex sacra, N 1005.
μορμολύκειον, Θ 417. Amph. 5. Gaza 13.
μορμολύττεσθαι, O 1245.
μορμορωτὸς, B 925.
μορμὼ τοῦ δράσους, I 693.
μορμὼν, Δ 582. Ep. 474.
Μόρσιμος, Tragicus poëta, B 151. I 401. Ep. 803.
Μόρυχος, nom. propr. Σ 506. 1148. Δ 887. Ep. 1008.
μοσχίδια συείδων, Δ 996.
μόσχος, vitulus, ἄβλιτο ἐπὶ μόσχῳ, Δ 18.
Μασυχίων μὲν, O 1047.
Μοῦσα πομψοτρεπὴς, N 1031. Εὐριπίδου, B 1306. μάτην παιτοίας πυρσοδίνους, I 505. τὰς μούσας ἀφυσίζω, N 972. Μοῦσαι ἐπὶ ἁρὸς πορθῆται, B 875.
Μουσαῖος, B 1033.
μουσῖον χαλκοῦν, B 93.
μουσικὸς ἀνὴρ, Σ 1244. I 191. ἀφὼν, Π 1163. μουσικώτατα, adverb. B 873.
μουσικὸς, B 729. 797. Π 190. αὐλὸν μουσικὸν ἐπίστασθαι, I 188, ταχὺς τὸν μουσικὸν, Δ 851.
μουσόμαντις, O 276.

μοσσοστατῶν, N 334.
μοσσοῦσθαι. μιμεόσομαι, Λ 1127.
μοχθῶν, Π 282. 518. 525. 556.
μοχθηρία, Π 109. 159.
μοχθηρὸς, Π 391. I 1304. μοχθηρὸς τοὺς τρόπους, Π 1003. μοχθηρὸς βοῦς, I 316. μοχθηρὸν μῦ, Θ 781. μοχθηρόταπος, B 1011.
μοχλιονὴς θαλάσσης, N 568. ναπῶν ἱστῶν, N 1397.
μοχλὸς, Σ 113. 154. 200. μοχλοὺς ἐμβάλλειν, Θ 415. ξυνεμβάλλειν, Λ 246. διαβάλλειν διὰ τὰς πόλας, Δ 428. χαλᾷν, Λ 310. μοχλοῖς στασιῶν, Δ 264. ἀσκελίζειν, Δ 487.
μῦ, μῦ, Θ 231.
μυᾶν, Λ 126.
μύειν, connivere, Σ 988.
μυεῖσθαι, B 456. Ex. 375. μεμυημένος ἐν Σαμοθρᾴκῃ, Ex. 278. μεμυημένοι, B 158. 318. μυεῖσθαι τὰ μεγάλα, subaud. μυστήρια, Π 845.
μόζειν, Θ 231.
μῶθον ἀμφοῖν ἀκοῦσαι, Σ 725.
μυῖα. ἀκαμόνιαν τὰς μυίας, Σ 597.
μυιᾶσθαι, B 562. Σ 1488. μυιηστρίσιν βροντὴ, N 292.
μύκης, fungus ellychnii, Σ 262.
μυκτὴρ, Σ 1488. μυκτῆρες, B 893. Ex. 158. μυκτὴρ λύχνου, Ex. 5.
μύλη, Σ 648.
μύρεινα, B 475.
μυριάκις, B 63. N 738.
μυριέμφορον βῆμα, Ex. 521.
μυρίζειν τινὰ, Λ 938. μυρίσαι μύρου, Π 529. μυρίζεσθαι, Ex. 1117.
μυρίος, prima longa, Θ 927.
μυριοστὸν μέρος, Δ 355. μυριοστὴ μοῖρα, Θ 555.
Μύρμηξ, nom. propr. B 1506.
μύρμηκος ἀνρακτοῦ, Θ 100.
μύρον, Π 811. N 51. Λ 1091. μύρον Ῥόδιον, Λ 944. μύρον ἴψιον, Λ 964. μύρου ξέσις, Ex. 524. μύρον, pro μυροσωλίον, I 1375.
μυροσῶλις, Ex. 841.
μυρρίνη, myrti ramus, Θ 37. N 1364. O 43. Σ 861. Ex. 1154. Ποιλ. 8. αἱ μυρρίναι, forum, ubi myrti venduntur, Θ 448.

Μυρρίνη, nom. propr. Δ 70. Μυρρινοῦσιος, Δ 872. Μύρριον, Δ 906.
μύρρινον, τὸ, I 964.
μυρρινεὼν, ῶνος B 156.
μύρτα, τὰ, myrti bacce, O 160. 1100.
Μυρτὶα, nom. propr. Σ 1396.
μύρτον, τὸ, pudendum muliebre, Δ 1004.
μύρτος, myrtus. ἐν μύρτου κλαδὶ, Δ 632.
μύρτμα, Ex. 1117.
Μυρωνίδης, nom. propr. Δ 801. Ex. 303.
μυσαρὸν, Δ 340.
μυσίδδω, Lacon. pro μυθίζω, Δ 94. 981. 1076.
Μύσιος, Δ 439. Μυσὸς, Δ 430.
μυσταλεῖν, Σ 140.
μυστηρικὸν χοιρίον, Δ 747.
μυστήρια, τὰ, N 143. B 887. Σ 1363. μεγάλα, Π 1013. ὅσος ἄγων μυστήρια, B 159.
μύστης χορὸς, B 370.
μυστικὴ χῶρος, Δ 764. μυστικώτατος, B 314.
μυστίλη, I 1168.
μυστιλᾶσθαι, Π 627. I 827. 1168.
μυστοδόκος δόμος, N 303.
μυστωτιόων, Σ 63.
μυστωτὸς, I 771. Δ 174. Ex. 273.
μυχὸς, Θ 324. μυχῶν ἀνίππων μυχοὶ, Ex. 12.
Μῶα, Lacon. pro Μοῦσα, Δ 1249. 1297. sic ibidem ἰαλιστῶα pro ἰαλιστοῦσα. κλιῶα pro κλιοῦσα, 1299. πῶα pro πῶσα, 995.
μῶν, particula interrogativa, Π 271. 845. N 315.
μωρία. τῆς μωρίας, hem stultitiam! Ex. 787. N 818.
μῶρος, B 910. N 398. μῶρα, Π 119. μῶρα βουλεύεσθαι, Ex. 474.

N.

N paragogicum ante tenuem et liquidam male omissum, Θ 450. B 362. 1035. Σ 351. I 36. 889. Δ 628. 648. Ex. 52.
ναβλισωτεῦ, vox barbara, O 1615.
ναὶ, particula affirmativa, Θ 605. Π 82. 904. Δ 430.

νᾶ Dor. pro **νή**, Α 81. 983. Α 767. 774. Ex. 214. Vide in *εἰσί*.

νᾶι μὰ semper est in affirmatione. **νᾶι μὰ Δία**, Π 187. I 280. Α 88. Ex. 551.

ναίω, *habito*, Ο 1094. Β 324.

νᾶμα βάκχιον, Ex. 14.

ναυσφόρος, Ex. 790.

Ναξιουργὴς κάνθαρος, Ex. 143.

Νάξος, Σ 335.

ναός, ὁ, Α 775.

νάπη, ἡ, Θ 997. Ο 740.

νάπη. βλίτιον νάπυ, I 631.

νάρκη κατασχεῖται κατὰ τῆς χειρὸς, Σ 713.

νᾶσσα, Dor. pro **νῆσσα**, *anas*, Α 875.

ναστὸς, Π 1142. Ο 567.

ναυαγία, Θ 873.

ναυκληρεῖν, Ο 598.

ναύκληρος, Ο 595. 711.

ναῦλος, Β 270.

ναυμαχεῖν, Β 33. 49. 430. 693. 698. 1440. Α 677. **ναυμαχεῖν κακοῖς**, Σ 477. **τὴν περὶ τῶν κρεῶν**, Β 191.

ναυστῆσαι, Π 513. **ναυστηγεῖσθαι**, active, I 916.

ναυστήγιον, Ο 1157.

ναυσθλοῦσθαι, Ex. 126.

Ναυσικύδης, nom. propr. Ex. 426.

Ναυσιμάχη, nom. propr. Θ 804.

ναυστολεῖν, Θ 1101. **τὸ στέργειν ποῖ ναυστολεῖς**; Ο 1229.

Ναύσων, nom. propr. I 1309.

ναύτης, Β 140.

ναυτιᾷν, Θ 882.

ναυτικὸν, I 1063. 1186.

ναυτίλος, Β 1207.

Ναυφάντη, nom. propr. I 1309.

ναύφραστον βλίτυν, Α 95. **ναύφραστος στρατὸς**, I 567.

νάω, *fluo*, **σπῶς ἀεὶ νᾶν**, Β 146.

νέα γυνὴ, Ν 1184. **αἱ νέαι**, Ex. 900.

νεᾶν τοὺς ἀγρούς, Ν 1117.

νεανίας, Ν 8. et passim.

νεανικὸν κρέας, Π 1137. **νεανικὴ βάμμη**, Σ 1067. **νεανικώτατος**, Σ 1205. I 611.

νεανιᾶς, Ex. 897. **τύπτειν τινὰ**, Σ 1307.

νεανίσκος, Π 1016. 1071.

νεᾶραι δορκάδες, Β 1211.

νεῖ, Boeotice pro **νῆ**, Α 867. 905.

νεῖκος, Θ 788. Β 1099.

Νεῖλος, Θ 855. Ν 272.

νεῖν, *nere*. **στέμονα νήσεις**, Α 519.

νεῖν, *natare*. **ἴσον ἐν ταῖς ἰμάσι**, I 321.

νεκρὸς, Β 170. 1403.

νέκταρ, Α 196.

νέμειν, *tribuere*. **νέμειν χάριν**, Ο 384.

νέμεσθαι, *depasci*, Ο 159. *incolere*, Ο 231. 330.

Νεοκλείδης, Π 665. 716. 747. **ὁ γλάμων**, Ex. 254. 398.

νεόπαστος μόλη, Σ 648.

νέος οἶνος, Ex. 916.

νεόστλουτος τρυφή, Σ 1309.

νεόσσης, Σ 1199. Ο 732. Α 211.

νεοττεύειν, Ο 699.

νεοττιά, ἡ, Ο 641.

νέόττιον τοῦ πατρὸς, Ο 767. **νεόττια**, τὰ, Ο 547.

νεοττὸς, Ο 1350. **Ἄρεως**, Ο 835.

νεοττοτροφεῖσθαι, Ν 999.

νεοχμὸς, Β 1372. **νεοχμὸν κέρας**, Θ 701.

νέρτερος, Δ 772.

νέρτερος, avis, Ο 303.

Νέστωρ, Ν 1057.

νεύειν ἐς τὴν γῆν, Σ 1110.

νεῦρα τῆς τραγῳδίας, Β 862.

νευρορράφος, I 739.

νευροῦσθαι. νενεύρωται πᾶσι συμφορᾷ, Α 1078.

νεφέλαι βροντησικέραυνοι, Ν 265.

νεφέλη, genus retis, Ο 194. 528.

Νεφελοκοκκυγία, Ο 819. 821. 904. 1565.

Νεφελοκοκκυγιεύς, Θ 1035.

νεφόδλαι ἀναβολαί, Ο 1385.

νέφος ὄμβριον, Ν 288. **νέφος ἀργῖνον**, Ο 295. **στρουθῶν**, Ο 578. **νέφος ἰχθὺς πολίμου**, Ex. 1090.

νεφρὸς, ὁ, Α 962. Β 475. 1280.

νεώτατος, Π 769. I 2.

νεώτερον, Α 552. 918. Ο 1540.

νηός, Attice pro **ναός**, *templum*, Ν 401.

νηὸς λίθινος, Ο 612.

νεώσοικος, Α 96.

νεώτερόν τι δρᾶν, Ex. 338.

νὴ Δία, Π 165. 202. **νὴ τοὺς θεούς**, Π 74. **νὴ τὸν οὐρανὸν**, Π 129. **νὴ τὰ θεά**, *per Cererem et Proserpinam*, Δ 51. **νὴ τὸν Ἀπόλλω**, Ex. 160. **νὴ τὴν Ἀθηνᾶν**, Ex. 218. **νὴ τὴν Ἄρτεμιν**, Ex. 90. **νὴ** semper affirmat, tametsi quandoque

negationi junctum occurrit, ut Θ 640. N 217.

νήιον ὕπνον, A 269. 373. ἀμφορῆς νηκερδέα, N 1203.

νήκερδος αἰδής, Θ 43. 51. νήκερδος αἶσα, O 778.

νήπιον οἶκον ἐι, N 105.

νηυσίν, N 868.

Νηρεύς, Θ 325.

νηυσῖν ἔπαι, Ex. 298.

νηυσιπλὴς πλατὰς, O 1422.

νῆσος, I 170. A 653. νῆσοι, μεσάτωι, Σ 640. ἰερὴ νῆσος, I 1319.

νηυσίδιον, Θ 949. O 1519.

νῆυτα, antas, O 566. Ex. 1004.

νηυτάρτιον, Π 1011.

νίγλαρες, A 554.

νιφᾶν, B 1027. 1473. N 419. νίφαν, Σ 581. νίφας, I 93. γνάμψαν, Σ 594. γνάμφας, N 432. ἀριστῆς ψῆφοι, O 445. ἢοὶ πρυτῆι, O 447. τοιοῦ τὸ νιφάδος; N 1335.

Νίκη, Dea, A 317. O 574. I 589.

νικητήριον, I 1253.

Νικίας, Ex. 428. O 363. I 388.

νικόβουλος, I 615.

Νικόμαχος, nom. propr. B 1506.

Νικόστρατος, Σ 81. 83.

Νιόβη, B 912. 920. Σ 580.

νίφω, Σ 773. A 1141. νίφεσθαι, A 1075.

νιφόβολα πτίλια, O 952.

νιφόεις σκόπελοί, N 273.

νοεῖν, B 955. τί νοῖ χρησμὸς, νόμος, φρενα-nam est mens oraculi, legis, Π 55. N 1186.

νόημα, N 229. 705. O 195. I 1203.

νοήτα χρήματα, O 1656.

νόθος, O 1650. 1661.

νοῖδιον, I 100.

νομάδης Σκύθαι, O 941.

νομίζεται, moris est, Π 625. N 962. 1185. 1420. λαμβάνειν τὰ νομιζόμενα, Π 1185.

Nominativum Attici interdum ponunt pro vocativo: ut ὁ παῖς, heus puer, B 40. Ex. 833. ὁ Καρίων, Π 1100. ubi vide not. O 1628. et passim.

Νόμιος Ἑρμῆς, Θ 977.

νόμισμα, quod more receptum est, N 248. νόμισμα τῶν ποτολῶν διαλαμπάνεσθαι, Θ 348. nummus, B 720. 722.

νομὸς, pascuum, O 239 1287.

νόμος, munice modus, canticum. νόμοι πεζαρχιακοὶ, B 1282. ἱερῶν ὕμνων, O 210. νόμος Ὀλύμπου, I 9. ἀηδόνιος, B 683. ἔξθιος, I 1279. νόμον ἄδειν ἕβδιν, Ex. 1160.

νόμος, lex. πειθαρχεῖν τοῖς διδομένοις νόμοις, Ex. 762, 763. νόμοι καθεστῶτες, 1400. νόμος ἐστὶ κείμενος, B 761. ὁ δὲ πάντων νόμος, Ex. 987. τοῖς νόμοις αὐτοῖν, Ex. 1022. νόμος ἀργαλέος, A 324. βοηθεῖν τοῖς νόμοις, Π 914.

νόσον νοτεῖ, O 31. νόσος χρυσοῦν ἀνδρῶν, Σ 80. νόσος ἐν τῇ πόλει ἐνεστεκυῖα, Σ 651. νόσων ἰξαπίνης, B 1033.

νοστεῖν, redire, Π 610. pro ἔρχεσθαι, A 29. νοστεῖν πάλιν, O 1270.

νοστεραὶ μανίδες, B 1311.

νοστὶα ἴδε, O 1398.

νοστίζειν, Θ 857.

νουβουσιακὸς, Ex. 441.

νουβουσιακῶς, Σ 1294.

νουθεσία, B 1009.

νουθετεῖν, B 830. Σ 111. νουθετεῖν αὐτὸν, Σ 743. τινὰ ποιδάλοις, Σ 254.

νουμηνία, N 1191. Σ 96. 171. I 43. A 999.

νοῦς, κατὰ νοῦν πρέσσειν, I 549. Ex. 762. χωρεῖ κατὰ νοῦν, Ex. 940. παῦε τὸν νοῦν ἔχειν; Ex. 156. νοῦν ἔχοντες, N 835. νοῦν ἔχων καὶ φρένας, B 534. νοῦν καὶ φρένας ἔχειν πρός τι, Θ 291. νοῦν ἀλίγον πεπτημένος, Ex. 747. νοῦς παρὰν ἀπώλεσε, I 1120. οὐκ ἔνι ταῖς κόραις, 1121. ξυλλίγων ἐπύλλια, A 398. πάντας, Σ 93. ἀπὸ νοῦ καταστῶσι, N 1273. νοῦν παρεσίχειν, N 575. Π 113. 151. τινὶ vel πρός τινα, N 1010. I 1014. 1064. μὴ τὸν ἐμὸν ἅπαν νοῦν, B 105.

νουτερεύσια ἔργα, Θ 204.

νουτερεύω, Σ 2. A 1163.

νουτερὴ, avis, O 1296. 1364.

νουτοτεχνοπλέκτης, A 264.

νύκτωρ, Θ 258. O 1491. N 173.

νυμφεύρεια, A 1056.

νύμφη, Θ 478. νύμφη ἀγαγέσθαι, Π 529.

Νύμφα. Νύμφαι Διὸς, Ε. 1070. ἔδεμαι, O 1098. ἠερίγονοι, B 1344. ἠερίλαγχαι, Θ 326. Νυμφῶν χορεὶ, Θ 992.
νυμφίδιος φόβη, O 1728.
νυμφικὸν λουτρὸν, Δ 378.
νυμφίος, Θ 413. Ε. 859. Δ 1049. 1066. ζῷν νυμφίον βίον, O 161.
νῦν δὴ, i. e. ἀρτίως, μικρὸν ἔμπροσθεν, modo, B 410. O 923. Ε. 5. ubi legendum νῦν δὴ "φημις.
νυμφιὸς, O 448.
Νὺξ μέλαινα, B 1335. μελανόστερος, O 695.
νύχθ' ὅλην, N 36. ἀπὸ μέσου νυκτῶν, Σ 218. τῶν νυκτῶν, noctis, Ε. 668.
Νυκτὸς Διόνυσος, B 215. Νύκτες, Δ 1282.
νυκτάξιν, O 638.
νυκτερινὴς ὕπνος, Σ 12.
νύκτιος, Π 784. γυάμπτων γναμπτὶρ, N 321.
νύχιος, O 698.
νωδὸς, Π 266. Δ 715.
νῶτον, I 289. νῶτα, Ε. 747. αἰθέρος ἀστερωπὸν νῶτα, Θ 1067.

Ξ.

ΞΑΙΝΕΙΝ, Δ 536. 579. Ε. 89. τὸν πίνακα, O 827.
Ξανθίας, nomen servi, B 271. N 1485. Σ 1. Δ 243.
ξανθίζειν, Δ 1047.
Ξάνθιππος, nom. propr. N 64.
ξενηλατεῖν, O 1013.
ξενίας φεύγειν, peregrinitatis postulari, Σ 718.
ξενίζειν τινὰ, B 1480. Δ 85. 127. ξενίζεσθαι, Δ 928. Δ 73.
ξενικὸς, Δ 634. τὸ ξενικὸν, Π 173.
Ξενοκλῆς, Θ 169. B 86. ὁ Καρκίνου, Θ 440.
ξένος, hospes, ξενοδόκος, B 109.
Ξενοφάνους, nom. propr. N 349.
Ξένυλλα, nom. propr. Θ 633.
ξεστὸς πίναξ, Θ 778.
ξηρὸν τρέφειν, Σ 1452. ξηρὸς ἄνεμος, N 404.
ξιφίδιον, Δ 53.
ξίφος, Σ 166. 714. Δ 342. B 564.
ξιφουλκὸς, Ε. 547.

ξυσθὲς, B 932. O 214. 676. 744. 800. Ε. 1177.
ξυγγενὴς, Δ 789. O 368. I 1280.
ξυγγίλωγες, Π 223.
ξυγγίγνεσθαι τινὶ, I 467. ἐς λόγους τινὶ, N 252.
ξυγγιγνώσκειν, cognosco, I 427. ignosco, N 138. Σ 1001.
ξύγγνωστος, Θ 418.
ξυγγογγυλίζειν, Δ 975. Θ 61.
ξυγγραφὴ, pro ξυγγραφία, Δ 1151.
ξυγγράψασθαι, Θ 432.
ξυγκαλεῖν, Δ 22.
ξυγκατάγειν, Θ 339.
ξυγκατασβεσθῆναι, Ε. 613. 622.
ξυγκατασκάπτεσθαι, Δ 981. N 49.
ξυγκεῖσθαι, ξυγκείμενα σημεῖα, Ε. 6. πανθάνειν ἃ ξυγκείμενον, Ε. 61.
ξυγκεράννυσθαι, Π 853.
ξυγκολλᾶν, Σ 1041.
ξυγκολλητὴς ψευδῶν, N 446.
ξυγκροτεῖν, I 471.
ξυγκροῦειν τὰ χεῖρε, B 1019.
ξυγκυπᾶν, Δ 531. Π 1108.
ξύγκυπος, Δ 264.
ξυγχαίρειν τινὶ, I 1333.
ξυγχωρεῖν τινι, Δ 1111.
ξυζώννυμι, Θ 255.
ξυζώσασθαι, succingere se, Δ 536. Θ 656.
ξυλλαμβάνειν τινα, Δ 206. Δ 434. εἰ πώλει τὰ δυνατὰ, Ε. 861. τινὶ τοῦ πράγματος, Σ 734. τῶν σχοινίων, Ε. 437. ξυλλαμβάνεσθαι, Δ 313. Σ 400. I 229.
ξυλλίγεσθαι, Π 503. Σ 1107.
ξύλον. ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου, proverb. B 736. ξύλον στεγαμίνου, lignum, cui noxiorum cervices vel pedes inserunt., Δ 680. πανσιδήμιον, I 1049. ξύλῳ δῆσαί τινα, vel ἐν ξύλῳ. I 367. 394. 705. ξύλῳ φιμοῦν τὸν πόχινον, N 592. ἄνευ ξύλου βαδίζειν, B 717. τὸ πρῶτον ξύλον, prima sedes, Σ 90. Δ 25.
ξυμβαίνειν ἐκ τοῦ πολίτου καὶ τοῦ πίνους, Σ 867. ξυμβαίνειν ποιῇ, N 67. ἐὰν ξυμβῶ τι σοι, B 175. Ἀθηναίοις οὐ ξυνέβαινεν Αἰσχύλος, B 867.
ξυμβάλλειν, conjicere, Σ 72.
ξυμβαθὴς, Δ 247.

ξυμβολὴ, A 1210, 1211.
ξύμβολον, Π 278.
ξυμβουλος, A 651.
ξυμβύσσθαι, Σ 1110.
ξυμμαχία, Π 178.
ξύμμαχος, Π 218. I 222.
ξυμμιγνύναι τινὶ, congredi, vel colloqui cum aliquo, Ea. 516.
ξυμπαίζειν τὴν ἰερητὴν, Ει. 818.
ξυμπαραιτῆν, B 687.
ξυμπλασσειῦν, Ει. 869.
ξυμπλέκεσθαί τινι, A 704.
ξυμπνοδίζειν, B 1512.
ξυμπονηρεύεσθαι, A 404.
ξυμπόσιον, Σ 1005. A 1225. Ει. 770.
ξυμπότης, A 1227. B 297. A 1135.
ξυμποτικὸς, Σ 1209. ξυμποτικὰ πράγματα, A 1142.
ξύμπτυκτος, B 800. in not.
ξυμφέρειν, B 1459. Π 38. ξυμφέρειν τινὶ, Ea. 869. ξυμφέρειν ἐπὶ τὸ βέλτιον, Ea. 475. ξυνοίσει, N 590. ξυνοίσεται, N 594. ξυνοίσειε, I 1233. ξυνηνεγκεῖν, A 252. ἰὰν μὴ τῇ γυναικὶ ξυμφέρῃ, Δ 166.
ξυμφυσᾷν, I 988.
ξυμφορὰ, A 1203. B 1164. ἐπ' ἀγαθαῖς ξυμφοραῖς, A 1276. καινῇ ξυμφορᾷ πισταληγμένος, Θ 179. ξυμφορὰ γενέσεται τὸ πρᾶγμα, Ea. 488.
ξύμφορον, Θ 139. Σ 1126.
ξυμψῆσαι, N 975.
ξυμψηφίσασθαί τινι, A 2.
ξυνάγειν, A 585.
ξυναγείρειν, Π 584.
ξυναγωνίζεσθαί τινι, Θ 1061.
ξυναθροίζειν, A 585.
ξυναπολουθεῖν, Π 48.
ξυναντᾷν, Π 41. 44.
ξυναποδυδράσειν, B 84.
ξυνάπτειν ἑαυτὸν ἐς λόγους τινὶ, A 468.
ξυναρπάζειν τι, N 775. B 1343. ξυναρπάσασθαί τινα μέσον, A 437.
ξυναυλία, I 9.
ξύναυλος βοὰ, B 212.
ξυνδιαφέρειν, I 597.
ξυνδιαστὴς, Σ 197. 215. 430.
ξυνδοκεῖν, A 167. O 197. 811. 1630.
ξυνιδεῖναι ἑαυτῷ παλίν τι, I 184. ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ λοιπὰ, Θ 477. ξυνίσασι, Σ 999. ξυνιδεῖναι, pro εἰδέναι, Θ 475. 553. Π 214.
ξυνῖναι τῷ νόσῳ, Π 321. πράγμασι, B 959. τινὶ, O 650. γνώμαις καὶ μερίμναις, N 1404. γνώμαις ἑτέραις, Σ 1460.
ξυνιερατικὸς, I 1378.
ξυναμαχεῖν, A 1154.
ξυναμοχλεύειν, A 430.
ξυναυσία, Π 1085.
ξυναλθεῖν ἀλλαλοῖς ἐς λόγον, I 1300.
ξυναμυδάλλειν, A 246.
ξυνέμπορος, B 596.
ξυνεξευρεῖν, Θ 601.
ξυνεπέχεσθαι, Θ 951.
ξυνεπιμόνως, A 237.
ξυνεργὸς, I 588.
ξυνέρχεσθαι, Λ 25. 39.
ξυνεσείσατο. ξυνεσείσεσθαι μετὰ σοῦ, Ea. 1095.
ξύνευνος, Ea. 953.
ξυνέχεσθαι παρᾷ, Ea. 1096.
ξυνεχὲς, I 21. ξυνεχῶς, B 915.
ξυνηγορεῖν, A 685. ξυνήγορος, Σ 482. I 1358. 1361. A 705. 715.
ξυνηπειρωτεύειν, A 848.
ξυνθημασιαῖος σείφανος, Θ 458.
ξυνθιασώτης, Π 508. Σ 728.
ξυνίημι, intelligo, Π 45. B 957. Ea. 603. Λ 1016. ξυνῆκα, A 101. O 946. in not.
ξυνίστασθαι, I 863. ξυστῆναί τινι, pedem cum aliquo conferre, ut luctatores faciunt, Σ 1031.
ξυναυμαχεῖν, B 702.
ξυνοφοῦ, O 1502.
ξυντήκεσθαι, Ea. 1104.
ξύνομος, O 678.
ξύνοδος ἀργαλία, B 1532. νυκτερὴ, I 477.
ξυνοικεῖν, Π 437.
ξυνοικία, Θ 273. I 1001.
ξύνοικος, Π 1147.
ξυνομνύναι, I 236. Δ 1007.
ξυνουσία θηλύφρων γυναικῶν, Ea. 110. ξυνουσίαι σοφαὶ, Θ 21. ἁμαρτὼς ἐν ξυνουσίᾳ, N 649.
ξυνουσιαστικὸς, Σ 1209.
ξυνστᾶθύνω, una assare, Δ 844.
ξυνταλαιπωρεῖν, Δ 1221.

ξυντάξασθαι, Α 452.
ξυντεινοῦν, Θ 15.
ξυντίμιον, Β 1262.
ξυντεταμένως, Π 325.
ξύντιχος, Β 763.
ξύνταμος, Β 123.
ξυντρίζειν τὴν ἰσθμίαν, Σ 1050. ξυντρίζεσθαι τῆς ψιφαλῆς, Ες. 71.
ξύντροφος, Ο 679. Α 989.
ξυντυγχάνειν τινί, Ν 608.
ξυντυχία, Β 1006.
ξυνῳδὰ φρονῶν τινι, Ο 634.
ξυνωμοσία, Ι 476.
ξυνωμότης, Ι 257. 452. 628. 862. Σ 345.
ξυνωμοτεύεσθαι, Ν 15.
ξυνωρίς, Ν 1302.
ξυρῷν. ἰξυρημένος, Θ 191.
ξυρόδακη, Θ 220.
ξυρὸν, τὸ, novacula, Θ 219. Ες. 65.
ξυροφορεῖν, Θ 218.
ξυρρηγνύναι. ξυρρήσασ' εἰς ἓν ἅπαντα, Ες. 674.
ξυσσωδάζειν, Ες. 768.
ξυσσωμῶν τινι, Ι 1325.
ξυσσίτια, Ες. 715.
ξύσσιτος, Β 1075. Π 602. Σ 557.
ξυστέλλεσθαι δαιμόνια, Ες. 99. ξυσταλὲς, Σ 424.
ξυστὴς, Δ 1189. Ν 70.
ξυστρέφειν, Θ 61. Δ 975.

Ο.

Ὁ pro διὰ, Ες. 338.
ὁειλίσιος, Ν 178. Ο 388. 672. Σ 354. 364. Α 1007.
ὁειλὸς, Ν 118. ἁλμασιὰς, Ν 863. ὡς μίγα δύπαστον τὼ δ' ὁειλὼ, Β 141.
ὁολοσυάστης, Ν 1155.
ὁρμοσυάστρα, Palladis epithet. Ι 1178.
ὀγυάλλεσθαι, Ες. 465.
ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα, Σ 1024. ὀγκώσασθαι, Β 703.
Ὀδὲ, Α 301. Π 690. Σ 164. 943.
Ὀιλὰς, pro ὁειλὰς, Α 796.
Ὀιστλαντῖν, Α 69.
Ὀιστύεος, Α 205.
Ὀλύμαντος, Α 156. 164.

Ὀόντες λευκοὶ, Ες. 1310.
ὁδὸς, modus, ratio, Π 506. ἣν ἴχαμεν ὁδὸν, Ες. 733. ὁδοῦ ἀτραπὸς, Ν 75. ὁδὸν λογίων, Ι 1015. ὁδὸν μακρὸν διέρχεσθαι, Ι 621. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, Ες. 1155.
ὁδυρῇν, Α 164. ὁδυρᾶσθαι, Β 650. Π 722. Σ 283. Α 3. 9.
ὁδύη, Π 1131. Θ 484. ὁδύναις ψιφοσυγκαμένος, Α 526.
ὁδυνηρὸς, Α 231. ὁδυνηρότερος, Π 526.
ὁδυρτὴ λόγχη, Α 1226.
Ὀδυσεὺς, Ο 1561. Σ 181. 351.
ὄζειν, Ν 50. 398. 1007. Α 190. 192. 196. Ες. 648. ὄζειν ἡδὺ τῆς χρόας, Π 1020. πανὸν τῶν μασχαλῶν, Α 852. ψλιούντων καὶ μιγάλων ψεγμάτων, Α 616. τὸν ἄνδρα δεῖ ἀνδρὸς ὄζειν, Α 663. ὡς ἂν, ᾧ γυναῖκες, ὄζωμεν γυναικῶν, Λ 687. τῶν ἱματίων ὀζήσει διξύστυχος, Σ 1059.
ὀθόνιον, Δ 1176.
οἴ, heu, vae, Ες. 933.
οἷ, quo. οὐκ ἤσουσας οἷ πρεσβαίνει τὸ πρᾶγμα, Α 836.
Οἴαγρος, nom. propr. Σ 589.
οἶδα, Π 360. 2. pers. οἶσθα, Σ 4. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, pro δράσεις, Ο 54. Ι 1158. Ες. 1061.
οἰδεῖν, Β 940. 1192.
Οἰδίσους, Β 1182. Ες. 1042.
οἶδμα θαλάσσης, Ο 250. ἀτρυγίνου γλαυκᾶς λίμνας, Ο 1339.
ω s raro in ω coalescunt: sed s elidi-tur, Θ 158. Β 461. 1399. Π 828. Σ 34. 158. Ι 1000. 1003.
οἶζυρὸς, media correpta, Α 948. Ν 655. Ο 1641. Σ 1504. 1514.
οἶκαδε, Θ 283. 1206. Π 43.
οἰκαδὶς, Α 742. 779.
οἰκεῖν νοῦν, Β 105. οἰκεῖν ἐν ταυτῷ, Ο 967.
οἰκείως, *familiariter*, Α 1118. *convenienter*, ut par est, Θ 197.
οἰκέτης, Β 982. Π 26. Ν 5. 7.
οἰκίδιον, Ν 92.
οἰκίζειν πόλιν, Ο 172. 1277.
οἰκογενὴς, Ες. 788.
οἰκόθεν οὐκ ἴχω, Ες. 522.
οἰκόσιτος, Θ 426.
οἰκουρεῖν, Α 1060. Σ 970.

οἰκουρὸς ἔφις, Δ 759.
οἰκτείρων, Σ 328. 556.
οἰκτροχοιῶ φωνὴν, Σ 535.
εἶμαι, Θ 27. Α 156. Π 267. Α 919.
εἶμαι τῶν πασῶν, Π 389. εἶμαι τάλας, Π 169. 880. 930. εἶμ', ὡς τιθυκάξω, Α 590. ubi indignantis est exclamatio. Aliquando gaudentis est, ut εἶμ', ὡς ἔδεμας, Ν 773.
εἰμαγὰ, Ε. 1276.
εἰμάζειν μαιρὰ, Π 111. μιφάλα, Ο 1503. εἶμαξι, male porcus, Π 876. Α 1035. εἰμάζεσι, Β 257. εἰμάξεσθε, Ν 217. εἰμάζειν λίγω σοι, Π 58. εἰμάζων παθεῖν, Α 641. οὐκ εἰμάξεται; Β 178. πορφαλ) καλάμων εἰμαξομένων, Σ 1033. Ε. 756.
εἰμαρτὸν, Α 1195.
εἰνάετη, Β 1320. Ο 506.
εἰναρίζειν, Ε. 1147.
Οἰνεὺς, Β 1238. 1240. Α 418. 420.
εἰνάρεσις, Α 1067.
εἰνοστίσας, Θ 823.
εἶνος, Ι 90. 95. ἐν εἴνῳ, i. e. in symposio, Α 1227.
εἰνοῦνοι, Π 1121.
εἶον. οὐδὲν εἶο ἴσαι, nihil obstat, quominus, Ο 966. οὐδὲν εἶον, nihil par est, Α 135.
εἶσι, fer, Β 482. Α 1099. 1101. 1122.
εἰσαΰτη, Α 575.
εἰσαναβάντας, Θ 324.
εἰσανηεὶς, Α 1177.
εἴσασθαι δέ τινα, ad aliquem ire, Π 32. παρά τινα, Ο 1270. εἴσχεται φρεσὶθος, Α 208. φύγων, Π 933. διαφυγὼν εἰσχάσεται, Θ 653. ἀνοδὸς ἔφυν, Β 468. ἔφυτο, Ε. 196.
Οἰσύχος, nom. propr. Ι 1287.
εἰσυὸς, Ο 691. 1089. Ι 28.
Ἴτην, Dor. pro ἴσι, Α 1251. Α 754.
ἰσίλλιον, Α 1159.
ἰσκαθάρσυλος, Δ 109.
ἰσκαυλάσιον, Ι 70.
ἴλαι, molae, i. e. hordeum sale mixtum, Ϝ 1167. Ε. 948. 960.
ἰλίζειν, Θ 118.
Ἴλιοι δῆμοι, Ο 1768.
Ἴλιθεν τετυκυῖα χαμάδηα, Σ 1934. Ε. 757. ἰλιθεν ἡλίοντες, Α 325.
ἰλίηφανεν, Ε. 443.
ἰλίγιστος, Π 628.
ἰλιγόδρανὲς, Ο 686.
ἰλίγου, pene, Θ 935. Σ 980. Α 848. 881.
ἴλισθος, Α 109. Θεσμ. Π 8.
ἰλισθαίνω, Β 600.
ἰλυὰς, Ι 171. Ε. 37.
ἰλυὸ σμίλης, Θ 779.
ἴλυος, Σ 201. 236.
ἰλολυγὴ, Α 240. Ο 222.
ἰλολύζειν, Ι 1327. Ε. 97.
Ὀλοφύξιος, Ο 1042.
ἰλοφοιμὸς, Σ 390.
Ὀλυμπία, Σ 1387.
Ὀλυμπιάδης Χάρητος, Ο 782.
Ὀλυμπιᾶσι, Α 1131. Σ 1382.
Ὀλυμπιὰς ἀγὼν, Π 583.
Ὀλύμπιος, Α 530. Ζεὺς, Ν 366. 617. Ο 130. Ὀλύμπιοι θεοὶ, Θ 969.
Ὄλυμπος, Ο 578. συμπάντων, Θ 1069. Ὀλύμπου πορυφαὶ, Ν 270.
Ὄλυμπος, tibicen, Ι 9.
ὄμβριος, Ν 288. Ο 1593.
ὄμβρος, Ν 338. 377.
ὀμβροφόρος, Ν 298. Ο 1750.
Ὄμηρος, Β 1034. Ν 1056. Ο 575. 910. Ε. 1089. 1096.
ὄμηρος, obses, Δ 244. Δ 327.
ὁμιλεῖν πράγμασι πανοῦ, Ν 1399.
ὁμιλία, Π 776.
ὅμιλος δημόσιος, Ε. 920.
ὁμίχλη, Ν 330. 814. Ι 803.
ὄμμα στιλίσασαν, Ν 290. ὄμμα δαίμονος αἰθέρος, Ν 285. ὄμμα λόχνου, Ε. 1.
ὄμνυμι, media longa, Θ 272. 274. Ω 521. Atticum est ὄμνυμι, non ὀμοῦμαι, Ο 520. Ι 424. ὀμοῦμαι, Ν 246. 247. Δ 193. ὀμόσαι, Δ 207. ὀμώμοθα, Laccn. pro ὀμώμοσμαι, Δ 185. ὁ φρὴν ὄμοσιν, ἡ γλῶσσα δ' οὐκ ὀμώμοκε, Θ 275.
ὁμόγνιος Ζεὺς, Β 750.
ὁμοθυμαδὸν, Φ 1016. Ε. 464.
ὁμολογῶ, Π 94. Ι 296.
ὁμομασσυρίας, Β 786.
ὁμομητρία ἀδελφὴ, Ν 1372. Α 790.
ὁμοῤῥοῶ, Ο 851.
ὁμὸν χωρὶν, Α 451. ὁμὸν ἦμαι, Ηα, 968.
ὁμόσκοφα πεδία, Ο 889.

ὀμοῦ. σπείρειν τρίζειν ὁμοῦ ἀγῷ, Ες. 404. ὁμοῦ γίγνεσθαι, Θ 572. ὁμοῦ, pro ἐγγὺς, I 245. Ες. 513.
ὁμφαλίης δυμὸς, A 352.
ὁμφαλόεσσα ἀσπὶς, Ες. 1274. εἰμαγὴ, Ες. 1278.
ὁμφαλὸς, Ες. 175. τοὐμφαλοῦ ὀτίνεσθε ἁλεύασθαι, N 977.
ὄμως γε μέντοι, B 61. Σ 1344.
ὄμως γε μὴν, N 631. 822.
ὄναρ, I 1090. Σ 13
ὄνασθαι. οὕτως ἀναίμην τῶν τέκνων, Θ 469. ubi vide not.
ὄνειδος, A 855.
ἀνείρασα ἀπαυρίσεσθαι, Σ 53.
ὀνειροπολεῖν, N 16. 27. I 809.
ὄνειρος, B 1332. ὄνειρον ἀπολλέζειν, B 1340.
ὀνείδειον, Σ 1306.
ὄνος, uterus asininum, Ες. 4.
ὄνομα τίθεσθαί τινι, N 65. 67. O 809. 923.
ὄνος, B 27. 31. ὄνου ὄπα, Π 287. σιὰ, Σ 191. πῶλος, B 186. ὄνος ἄγαν μυσήρα, B 159. ἀπ' ὄνου καταπεσεῖν, N 1273.
ὄνος, genus poculi, Σ 616.
ὄνυξ, Π 286. 289.
ὀνυξ, Σ 108. B 1337. ὀνυχες τῶν ἀμφοτέρων, O 8.
ὀξάλμη, Σ 331.
ὀξεῖα φοινὶξ, Ες. 1173.
ὀξίνης, I 1304. ὀξίνης θυμὸς, Σ 1082.
ὀξὺς, Π 812. B 1440 1453. Σ 1509.
ὄξος, A 35. O 534. Σ 1367. ὄξος Σφάντιον, Π 720. ὄξος ἰγχοῦν ἐς τὰς ῥῖνας, B 620.
ὀξύαφον, O 361.
ὀξυθυμεῖσθαι, Θ 466. Σ 501.
ὀξύθυμος, Σ 405. 455. 1105. I 706.
ὀξυκάρδιος, Σ 430.
ὀξυλάλος, B 815.
ὀξυμέριμνος, B 877.
ὀξὺς, A 231. μέλος ὀξὺ, O 1095.
ὀξύστομος ἰωὴ, O 244.
ὀξύτερον βλέπειν τινὸς, Λ 1201. Π 210. 1048. ὀξύτατον, A 193.
ὀπάζειν πῦδος, I 200. νίκην, Θ 972.
ὀπὴ, Π 715. Σ 317. 352. Αμλ. 9.
ὀπυίειν, O 1499.
Ὀσίας, fictum nom. propr. ab ὁσὴ, Σ 353.

ὁσιοῦν, B 286. ἐκ τοῦσιοῦν, Ες. 482.
ὁσιοθέλεμος, Π 1193.
ὅσπλα ἀποβάλλειν, Σ 27.
ὁπλὰ, I 605. ὁπλαὶ χαρίεν, A 740.
ὁπλίσεις ἀνδρῶν, B 1036.
ὁπλίτης, Λ 394. 1143. O 402. Σ 360.
ὁπλότερον ἄνδρες, Ες. 1270.
ὅπου γῆς, quo terrarum, A 207. ὅπου γῆς, ubi terrarum, O 9.
ὁπόθεν etiam in interrogatione adhibetur, Π 392. A 963.
ὁπὸς, Π 719. Ες. 404. πανὸν ὁπὸν βλίτυν, Ες. 1184.
ὁπόταν, semper cum subjunctivo, Π 567. A 770.
ὁπότε, cum optativo, Π 1019. 1139. 1145. Ες. 62. O 505. 512. Σ 279. I 1340.
Ὀπούντιοι, O 152.
ὁππῇν κρία, O 1690. πλαπαῦνας, B 507. ὁππῇν καὶ σεμέριον τινὰ, A 839.
ὁπτάνιον, I 1033. Ες. 891.
ὁπτεύειν, videre, O 1061.
ὄπτομαι. ὄπωπα, A 1157. 1225.
ὀπύειν γυναῖκα, A 255.
Ὀπώρα, nomen deæ, Ες. 523. 706. 711.
ὅπως, ut, cum imperfecto vel aoristo indicativi præcedente verbo ejusdem temporis, Ες. 136.
ὅπως, ut finale, cum futuro indicativi, B 1120. Θ 285.
ὅπως, ut significans cum subjunctivo sine particula ἄν. Vide not. ad A 384. Σ 1525.
ὅπως, quomodo, pendens a suppresso aliquo verbo, ut ἐρᾷν, σκοπεῖν, φροντίζειν, cum futuro indicativi construitur, A 289. 1182. B. 378. Ες. 294. N 489. 824. 1177.
ὅπως μὴ cum aoristo 1 subj. vocis vel activæ vel mediæ nunquam construitur, A 701. O 1240.
ὅπως, ut, i. e. postquam, N 60.
ὅπως, in responsione, quando præcessit in interrogatione πῶς, N 677. 690. I 1073. Π 139.
οὐκ ἴσθ' ὅπως, Π 18. 51. 871. N 802. 1181. 1307. I 426. Ες. 188.
Optativi passivi dualis et pluralis formas εἶντον, εἶντην, ἴοιμεν, non agnos-

cunt Attici; sed ἴσνον, ἴσνυν, ἴσμεν, Θ 693. 1227. Β 1448.

ὀρᾶε. ὀρᾶνε, *videte, cavete*, Π 215.

ὀρᾶς, ὀρᾶνε, medium sententiæ interjicitur, Θ 490. 496. 556. Ν 355. Ea. 104.

ὀργάζων, διώκων, μαλάττων, Ο 639.

ὀργᾶν, *concupiscere*, Α 1113. Ο 462.

ὀργᾶ. ἀνίεντες τῆς ὀργῆς, Β 700. ὀργὴν χαλᾶν, Σ 727. ὀργὴν ἴσχειν τινί, Ει. 659. Ἡρακλέους ὀργὴν ἴσχων, Σ 1030. Ει. 752. πρὸς ὀργὴν, *iracunde*, Β 844. 856. 998.

ὄργια Μουσῶν, Β 356. ὀργὰ, Β 384. σεμνὰ θεαῖν, Θ 948. ὀργίοις τῆς Ἀφροδίτης εἰλημμένος, Α 832.

ὀργίζων, *ad iram provocare*, Σ 223. 404.

ὄρειος, Ο 740. Ὀρεία, Rheæ epith. Ο 746.

ὀρειλοχαγοῦσι Νύμφαι, Θ 326.

ὀρεσίγονοι Νύμφαι, Β 1344.

Ὀρέστης, heros, Β 1139. nocturnus grassator, Ο 712. 1491. Α 1167.

Ὀρεστεία, tetralogia Æschyli, Β 1124.

ὀρεύς, Β 290.

ὀρεχθῶ, Ν 1368.

ὀρεωτόμος, *mulio*, Θ 491.

ὄρη χρυσᾶ, *aurei montes*, Α 82.

ὀρῆν, Dor. pro. ὀρᾶν, Α 1077.

Ὀρθαγόρας, Ea. 916.

ὄρθιος νόμος, Ι 1279. Α 16.

ὀρθοστάδην, Ανακ. 6.

ὀρθοστάδιος, Λ 45.

ὄρθριον, *diluculo, bene mane*, Ea. 377. 526.

ὄρθριος, Α 60. ὄρθριον ᾄδειν, de gallo, Ο 469. ὄρθριος νόμος, Ea. 741.

ὀρθρίας, Ea. 283.

ὄρθρος, Α 256. ὄρθρος βαθὺς, Σ 216. κατ' ὄρθρον, Σ 772. πρὸς ὄρθρον, Ea. 20.

ὀρθῶς, Α 1038.

ὀρίδακνα, Ο 276.

ὁρίγανον, ὁ καὶ ἡ, Ea. 1030. Α 874. βλάστων ὁρίγανον, Β 605.

ὄρνεα πτηνὰ, Ν 533.

ὄρνις, Α 308. Α 198.

ὀρνῶν, Θ 276. ὄρνεα ὀρνεῶν ὄντα, Α 187.

ὀρνιθῆς περιστερῶν, Π 765. ἰσχάδων, Α 642. μηλῶν, Β 914.

ὀρνιθᾶσθαι, Π 257.

ὀρνίζειν. ναῦς ὡρμισμένη, Θ 1106.

ὅρμος, *monile*, Α 408. Σ 677.

ὁρνεαστίνιον, vox Bœotica, Α 913.

Ὄρνεαι, urbs, Ο 399.

ὀρνιθαγχος, Ο 1215.

ὀρνίθειαι πρίαι, Β 510. Ν 339.

ὀρνιθοτρὰς, Ο 526.

ὀρνιθίας χυμὸν, Α 877.

ὀρνιθοθήρας, Ο 62.

ὀρνιθομανῶν, Ο 1284. 1290. 1344.

ὄρνις, *omen*, Π 63. Ο 719—721. *avis*, Ο 601. et passim. ὀρνίθων γάλα, vide in γάλα.

ὄρνις, gallus gallinaceus, Σ 815. Ο 109.

ὀροφὴ, Ν 173. Σ 1215.

ὀροφίας, Σ 206.

ὄροφος, Α 229.

ὀρρωσύγιον, Ν 158. 162. Σ 1075.

ὄρρος, Δ 964. Β 222. Ea. 1239.

ὀρρωδῶν, Β 1112. Π 122. Ea. 994. Ι 126. 541.

Ὀρσίλοχος, nom. propr. Α 725.

ὀρτὸς, Lacon. pro ὀρθὸς, Λ 995.

ὀρτάλιχος, *pulli gallinacei*, Α 871.

ὀρτυγομήτρα, Ο 870.

ὄρτυξ, Ο 707. 1298. Ea. 788.

ὀρφανὸς, Ο 1361.

Ὀρφεὺς, Β 1032.

ὄρφνη, Β 1332.

ὀρφὼς, piscis, Σ 493.

ὄρχεις, *testiculi*, Α 363. Π 312. Ν 713. ὄρχεις ἁπλοῦν, Σ 1035. Ει. 758.

ὀρχεῖσθαι, Π 761. Ν 988. Ει. 326. 330.

ὀρχηστὰς, Ει. 789.

ὀρχηστρὶς, Β 514. 519. Ν 996. Α 1093.

ὀρχίλος, avis, Ο 568. Σ 1513.

ὀρχιπιδᾶν, Ο 142.

ὀρχίπιδον, Π 956. Ο 442. Ι 772.

ὄρχος ἀμπελίδος, Α 995.

ὁρῶμι plusquamperfectum medium verbi ὄρω, Ει. 1287.

ὅσ' ἔτη, *quotannis*, Θ 624.

ὁσημέραι, *quotidie*, Π 1606.

ὁσία τοῦ πραγματος, Π 682.

ὅσιος. ὑφιστῶν ὅσια, Θ 675. ὅσιον χωρίον *locus profanus*, Α 743.

ὅσον τάχος, *quam citissime*, Θ 727.

ὅσον γ' ἴμ' εἰδέναι, *quantum sciam*, Ν 1252.

ἐστίνους φοιτᾷν, A 863.
ἐστρωμένδα βλίτια, I 855.
ἔστρωσεν, B 1190. ἐστρώσεις πρεσβῦν, B 1305.
ἔστρωσεν, vas fictile, aqua lustrali plenum, quod ante funestas ædes ponebatur, Ex. 1033.
ἐσφοίνησθαι, B 654. aor. 2. ἐσφόμην, A 179. ἐσφόμενος, Σ 792.
ἐσφρανσήριος, B 893.
ἐσφὸς, Σ 225. Ex. 1053.
ἔσχος, A 997.
ἔσω κάχισσα, Θ 1205.
ἔ τι; in responsione, præcedente τί; ut ἔπως post πῶς: Π 462. Ex. 701. 1215. B 198. A 106. Sic ἔστις; post τίς; A 595. εἴος; post ποῖος; Π 349. ἑπνίκα; post πηνίκα; O 1499.
ἔτι, pro διότι, Π 19. 966.
ἔτι, quia, ultima nunquam eliditur, A 611. B 868. 922. 1386.
ἑτὴ, A 1228. Θ 706. N 1046. I 29. 428.
ἑτηταί; quare? N 784.
ἔτι τί δή; quo tandem pacto? Π 136.
ἑτοτύζιν, A 520. Θ 1082. Ex. 1011.
Ὀτοτύζιοι, O 1043.
ἑτρηρὸς, O 910. 915.
ἑτυτύσθαι, A 597.
ἔτου χάριν, pro τίνος χάριν, Π 260. 281. ἔτῳ, pro ᾧ τινι, Π 41.
εὖ γὰρ interrogative, affirmat, Π 856. I 1392. Σ 1299. O 611. 1526. 1606. Ex. 765. εὖ γὰρ ἀλλὰ, etenim, enimvero, B 58. 192. N 232. Ex. 386. I 1205. εὖ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ, quin immo, immo vero, Δ 55.
εὖ δῆτου, B 526. A 122.
εὖ δῆτα, Π 374. 391. A 524. A 323.
εὖ μὰ Δί' οὐ, B 1043. Vide in μά.
εὖ μὰ φλυαρήσεις, B 202. εὖ μὰ διαρρίψεις, B 462. εὖ μὰ κωλύῃς, B 298. εὖ μὰ λαλήσεις, N 505. οὐχὶ μὰ πανύσσθαι, A 704. ubi vide not. εὖ μὰ λάθητε, A 363. vide ad B 524. N 296.
εὖ in fine versus non scribitur, si sequens versus a vocali incipiat, sed εὖν, A 873. B 1308. O 438. 1220.
εὐδὲ ἴν, Π 138. B 927.
εὐδὲν pro simplici οὐ, N 382. 538. Ex. 644. O 124. Σ 1478.
εὐδεὶς, nullus, i. e. qui nullo loco habetur, I 158. ἐξ εὐδενὸς μεγάλα πρόσσεις, O 799. εὐδὲν ἄν, A 681. εὐδὲν εἴ, nullius es pretii, Ex. 144. εὐδὲν εἰμὶ, nullius sum, pertii, Σ 997. I 1243.
εὐδὲν λίγεις, nugaris, Θ 625. Vide in λίγειν.
εὐδὲν λίγω, nugatur, Σ 75. εὐδὲν λίγει τὸ σωφρόνως τεταφῆσθαι, I 384. εὐδὲν δρᾶσεις, vide in δρᾶν.
εὖν ἕνος, A 138. Π 404. 1166. Ex. 245. Θ 921. A 411. 413. O 915. Asol. 13.
εὖνεῦν, itaque, igitur, Π 425. εὖνεον fere semper est in interrogatione, ut εὖνεον ἐρεῖς; Π 71. alias absolute negat, et significat *haud sane*, Π 348. 889. εὖνεον δῆτα, Θ 226. aliquando dirimitur: οὐ δυνὸν οὖν δῆτα, Ψ 395.
εὖνεῦν δῆτου, atqui, Π 549.
εὖλα ἔρια, B 1067.
εὐμενεῦν, B 556. 1188. Π 870.
εὖ μάν γε, Ex. 41. Σ 268.
εὖν, talem, Θ 755.
εὖνεκα. Vide in εἵνεκα.
εὖτα, Dor. pro εὖτε, A 1175.
εὖτεσσι, εὐδέτεσσι cum verbo futuri temporis, εὐτώτεσσι, εὐδετώτεσσι cum verbo temporis præteriti construuntur, A 301. Θ 32. Ex. 384. O 956.
εὐφάνιόν γ' ἔσσι, B 781. 1135. εὐφάνιον σπίλος ἁλαπαδνῆσιν, Σ 1492. βίστιον, Σ 1530.
εὐφανομάκας, N 357. 459.
εὐφανὸς, N 95. O 694.
εὐφεῖν, Θ 611. 615. Σ 394. ἐκ προπόσιον, N 373.
εὐφεσιῆν, Σ 807.
εὖφιον κῦμα, I 433. εὐφία βοτὴ, A 669.
εὖφια ϑεῖν, A 550.
εὐφία, facultates, Ex. 729. εὐφία σοχνὴ, Π 754. ἐκατὴ, Π 829.
εὖ τι που, B 522. ubi vide not. Ex. 756.
εὖ του, B 42. N 814.
εὖτος, heus tu, Π 439. 1160. B 171. I 240. Θ 689. feminis itidem dicitur αὖτυ, Θ 610.
εὖτος, pronomen, in quibusdam casibus adsciscit paragogen γι, a librariis sæpe obliteratam. εὐτηγὶ, A 784. τουτογὶ, A 147. 779. 1102. Θ 380.

Ez. 719. Σ 781. O 894. παντυχί, A 92. Ez. 189. O 171. 446. 954. I 492. Ez. 1057.

ἀφείλετο, A 581.

ἄφιλος. τί δῆτ' ἂν εἴης ἄφιλος ἡμῖν; Π 1152. ἆ τι πῦρ ἔσω' ἄφιλος ἐν τῇ πόλει, Ez. 53.

ἀφθαλμὸς Βασιλέως, A 92. 124. παρ' ἀφθαλμοὺς λέγειν τινί, B 626.

ἀφθαλμία, Π 115. ἀφθαλμίᾳ, B 192.

ἄφος παρείας, Π 690. οἰνοφλύς, A 759.

ἄφος, penis languidus, Ez. 909.

ἄφαλλον, A 689. 691.

ἀφλοιόδενδρα δίκαι, N 34. δίκαι, O 1457. Ez. 655. γίλωνα, N 1035.

ἀφρός, N 146. B 925. A 18. ἀφρῷ ἀναστῶν, A 1069. στεφανωτῷ, A 8. ξυνάγειν, Π 756. N 582.

ἀχεῖν τινα, B 23. ἀχεῖσθαι, B 25. ὑφ' ἁρμάξης, Π 1018. ἐπὶ λευκῆς ἱλαπόδος, I 1244.

ἄχημα παιθέρου, Ez. 865.

ἄχθος, O 774. Θ 1105. ἄχθος τόμου, B 1172.

ἀχλυρὸς, A 460. 472.

ἄχλος λαῶν, B 219. 676. ἀιθρώσσων, Ez. 383. ἄχλος ὀπιπφοῦς ἔσος, Π 750. δι' ἄχλου εἶναί τινι, molestum esse alicui, Ez. 888.

ὀψάριον, Anay. 3.

ὄψον, N 1073. Ez. 123. ὄψον ἐσθίειν, I 1106.

ὄψ πιπερούδη, Ez. 805.

ὀψοφαγεῖν, N 963.

ὀψοφάγος, Ez. 810.

ὀψωνεῖν, Σ 495. 1506. Ez. 1007.

Π.

Πα encliticum, Dor. pro τα, A 155.

πᾶ, Dor. pro πῶς, A 171. A 785.

παγκλαυτερᾶ, A 970.

παγὶς, O 194. 527.

πάγκαλος, Π 1018.

παγκατακτόνων, A 137.

παγκατάρατος, Δ 588.

παγκρατὴς, Θ 317. 368.

παγκράντιον, Σ 1191. 1195. Ez. 897.

πάγχρος, I 606.

πάγχρυσος, A 936.

πάγχρυσος ἔλαιος, N 598.

πάγχυ, B 1531.

παθήματα, Θ 199. 201.

Παιὰν, A 1212.

παιγνία, A 700.

παίγνιον, Ez. 922.

παιδάριον, Θ 1203. Π 536.

παίδω, Lacon. pro παίζω. παιδῶν, pro παιζόντων, A 1313.

παιδιρανὴς, A 265.

παίδιτος, N 986. 1043.

παιδὰ, Π 1056.

παιδοκομῶν, Ez. 615.

παιδοτρίβης. ἐν παιδοτρίβου, N 973. I 1238.

παιδοτριβικῶς, I 492.

παιδοτροφῶν, A 956.

παῖειν εἰς τὰν γαστέρα, N 549. παῖσον, A 439. N 1123. παῖειν τοὺς λίθους τῇ βαιτηρίᾳ, Ez. 546. παῖειν ἐς τάχος, A 686. παῖειν ὑφ' ἁλὶ τὰν μάλδαν, i. e. ἐσθίειν, A 835. Ut ἐρεσθίειν, sic etiam παῖειν verbum est rei Veneriæ, Ez. 874.

παίζειν, *lūdere*, plerumque significat *saltare*, Θ 795 B 319. 442. 452. παίζειν τι καὶ χορεύειν, B 407. παῖσαί τι καὶ χορεῦσαι, B 388. παίσαντα καὶ σκώψαντα, B 392. παίζων καὶ χλευάζων, B 375. παίσωμεν, Θ 947. 983. O 660. πίσασθαι μετρίως ἡμῖν, Θ 1227.

Παιονίδης, gentile nom. Att. pagi, A 852.

παιπάλη, N 260. 262.

παιπάλημα, O 430.

παῖς, *servus, famulus*, Π 624. B 37. 40. 190. N 182. Σ 1297. A 395.

Παιὼν, Æsculapii epithet. Π 686. παιὼν γαμήλιος, Θ 1035.

Παιώνια, A 1213. παιώνια χεῖρα, A 1223.

παιωνίζειν, Ez. 555. ἐπὶ παιωνῖς ἐπιτοχίαις, I 1318.

παλαὶ δωμάτων, A 479.

παλαιὸν, A 265. Σ 128.

πάλαι, Π 257. Σ 1060. I 1155.

παλαίειν, Ez. 896.

παλαιογυιὴς, N 358.

παλαιὸς, Lacon. pro παλαιὸς, *stultus*, A 988.

παλαιὸς, senex, A 220. γέροντες παλαιοὶ, A 676. παλαιὰ τρὶξ, Π 1086.
πάλαισμα, B 878. Φρονίχου παλαίσματα, B 689.
παλαιστὴς, Δ 1083. Ez. 34.
πάλαιστρα, B 749. 1670. N 179. 1054. Σ 1025. Ez. 762.
παλάμας παντοίας πλέκειν, Σ 645.
παλαμᾶσθαι, A 659. τέλεμμα νέον, Ez. 94. τι περὶ τάλφιτα, N 176.
Παλαμήδης, Θ 770. 848. B 1451.
παλάστη, Ez. 574.
παλαύειν, O 1083. 1087.
πάλη, I 1238.
παλιγκάπηλος, Π 1156.
παλίγκοτος, Ez. 390.
πάλιν, Π 248. 1029. πάλιν ἐξ ἀρχῆς, Π 221. Ez. 1327. πάλιν αὖ, Π 622. αὖ πάλιν, Ez. 163. O 434. πάλιν αὖθις, B 1486. Π 859. αὖ πάλιν αὖθις, N 975. πάλιν ἧκεν, ἵκεν, I 497. A 820. πάλιν ἱέχεσθαι, I 613. πάλιν, pro ὀπίσω, retro, O 2. 648.
παλίνορσον, A 1179.
παλίντονος ἰυγὴ, O 1739.
παλλάδιον, A 547.
Παλλὰς πειρίσκολις, N 967. πελιοῦχος, I 581. πυλαμάχος, I 1172. γαργαλέφα, I 1181. χρυσαλέφα, A 344. αλγιδοῦχος, Θ 1142. ubi plura Palladis epitheta videas. Τριτογένεια, Δ 347. φοβεσιστεράων, I 1177. ὀβριμοπάτρα, I 1178. Παλλάδος λιπαρὰ χθὼν, N 300.
πάλλειν, A 1304. B 1317. γαργάνα, A 964. περιπὸν, O 1714. γόνυ πάλλεσθαι γεραιόν, B 345.
παμβασίλεια, N 357. 1150.
παμβιλυρὸς, Ez. 1043. Δ 969.
πάμμαχος, A 1322.
παμμίαρος, B 466 Ez. 183.
παμπαρὸς, A 969.
παμφανία, Ez. 868.
παμφανόωντες, N 1318.
παμφαὼς ἀστὴρ, O 1709.
Πάμφιλος, nom. propr, Π 174, pictor, Π 385.
πάμφυλοι θῆρες, O 1063.
Πὰν, Pan, A 2. 911. 998. πεφοβάτας, B 230. ὦ Πᾶνες, Ez. 1069.
Πανθάεια, B 1090. N 386. 988. τὰ μεγάλα ἄγειν, Ez. 418.
πανδθλιος, Θ 1107.
Πανδίονες, nom. propr. I 243.
Πανάκεια, Æsculapii filia, Π 702. 730.
πανδαισία, Ez. 565.
πανδαίσιος, N 921.
Πανδίων, Ez. 1183.
πανδοκεῖον, B 550.
πανδοκεύτρια, B 114. Π 426. Σ 35.
Πάνδροσος, Cecropis filia, Δ 439.
Πανδώρα, O 971.
Πανέλληνες, Ez. 302.
πανήγυρις, Ez. 342.
πανυχίδιος, B 371.
πανυχίζειν, B 446. N 1069.
πανσελὶα, Π 951. O 434. 830.
πανύστατος, Ez. 80.
πανουργεῖν, Π 368. 876. 1145. A 658.
πανουργοπαρχίδης, A 603.
πανοῦργος, B 546. 549. Π 37. I 249. πανουργότατος, I 56.
πανσίλιπος, A 84.
πανῦ, Dor. pro πάνυ, A 169. 180. 1013. 1081. 1096.
Παντακλῆς, B 1036.
παντάρχης, O 1059.
παντοχῆ, Θ 660. 665. 957.
παντοχοῦ, A 1230. O 165. Σ 1004.
παντύστης, O 1058.
πάντες, Π 273. πάντες δέκτο, Θ 805. πάντες γε μὲν, I 232.
πάνυ σφίδρα, Π 25. 745. πάνυ μὲν οὖν, omnino, Π 97. Pro eo etiam simpliciter dicitur πάνυ, ut Π 393. πάνυ καλῶς, blande recusandi formula, B 512.
πανύστατος, A 1184.
πανύλιθρος, A 1039. O 1239.
πὰξ, παπὰξ, παπαπαπὰξ, παπαπαπαπὰξ, N 390.
παπαὶ, Π 220. A 1214.
παπαιὰξ, A 924. Σ 235.
παπαπάζειν, Σ 609.
πάππαι καλαὶ, Ez. 645. Ez. 120.
παππίας, Σ 297. Ez. 128.
παππίδιον, Σ 1215. Σ 655.
πάππος, N 65. O 374. I 447. πάππου φύτλη, O 765.
παπποῦς βίος, O 1452. ἵππος, A 653.
παρὰ et περὶ confusa, B 1068.
παρὰ, prae, cum accusativo, Θ 440.

παρά τινος λέγειν τινί τι, *alicujus nomine aliquid alicui dicere*, A 1057. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα, *fieri aliter non potest*, Ex. 110. N 698.

πάρα, pro πάρεμι, omnibus personis et numeris serviens, Σ 316. 899. A 862. 1091.

Parogogæ a librariis sæpe omissæ, A 487. N 976.

παραβαίνω ἐς τὸ δίκαιον, I 508. A 629. πρὸς τὸ δίκαιον. Ex. 735. παραβαίνω κόλπῳ, Σ 1528. παραβαίνων ὅρκους, ὅρκους, O 331, 352. τὰς συνθήκας, O 461.

παραβάλλειν τινὰ παρά τινα, *aliquem alicui objicere*, O 333. τοὺς ὀφθαλμούς, I 173. τοὺς γομφίους, Ex. 34.

παραβάλλεσθαι, *scapham appellere*, B 180. παραβαλοῦ σῇ ναυῒ φ, B 269. παραβάλλεσθαι, *ἅπαξ*, *navem impellere*, I 762. παραβάλλεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, N 362.

παραβλίσιν, B 409. Σ 497. παραβλίσιν δακτύλῳ, sub. ὀφθαλμῷ, Ex. 498.

παραβοηθῶν, I 257.

παράβολος, Σ 192.

παράγειν, *in medium producere*, B 154.

παραγεφύρια, A 513.

παράδειγμα εἶναι τοῖς ἄλλοις, Θ 670.

παραδιαιτᾶν, O 838.

παραδοῦναι ἑνὶ ἑκάστῳ τὴν βουλείαν, *Senatoris dignitatem alii cedere*, Θ 809.

παραδῦναι, Ex. 56.

παραινῶ, *consilium dare*, Θ 9. B 1420. A 617. Ex. 253.

παραιτεῖσθαι, *rogare, precibus lenire*, Σ 1257. pro simplici αἰτεῖσθαι, I 37.

παρακαθῆσθαί τινι, B 1492.

παρακαταπύθεσθαι, Π 663.

παρακεῖσθαι, A 1048.

παρακελητίζειν, Ex. 900.

παρακινδυνεύειν, Σ 6. I 1054. A 643. παρακεκινδυνευμένον, B 99.

παρακλίνειν τῶν ἡμερῶν, Ex. 414.

παρακλίνειν τῆς θύρας, *leviter aperire januam*, Ex. 981.

παρακοιτᾶσθαι, B 1116.

παράκοπος, Θ 681.

παρακρούεσθαι, passive, *fraudari*, N 640. παρακεκρουμένα ἀνδρείᾳ, A 517. παρακρούεσθαι, *fraudare*, I 859. παρακρούεσθαί τινα ἀγαθῶν, *bonis aliquem per fraudem privare*, I 307.

παρακοδόμησεν τινὸς, B 750.

παρακοδόμησεν, Ex. 202. 884. 994. Σ 178. A 16. Ex. 982. 985. ἐκ δυρίδος, Θ 797.

παρακόπτεσθαι, unde παρακόπτεται, Ex. 904.

παρακτηρῶν, B 594. I 531.

πάρακλος, A 1158. πάρακλος ναῦς, Θ 1204. οἱ πάρακλοι, B 1071. A 58.

παραμαιμάσθην, Dor. pro. παραμαιμάξαι, Δ 1316.

παραμαθοῦσθαι λόγους, Σ 115.

παραμενῶν, N 1480.

παραμένειν, N 1476. παραμένειν ἀεροῦν τινα, *dementiæ rerum aliquem agere*, N 845.

παράνομος, Θ 684. Π 415. 967.

παραξόνια, B 819.

παραπαίειν, *delirare*, Π 508. Ex. 90.

παραπειληγμένος, A 851. Ex. 139.

παραπεπίσματα, B 938.

παραπλὴξ διώξωσιν, Π 242.

παρὰ πολὺ, Π 445.

παραπρίσματα ἱστῶν, B 882.

παράρυθμος, Θ 121.

παράσημος, A 518.

παρασκευάζεσθαι, B 784. Π 410. N 607. ἐκβαίνειν παρασκευάζεται, B 848. μολοβδῶν, O 226. Θ 99. παρεσκευασμένος, Π 77. I 1152. A 37. ἀθεμιτολῶν παρεσκευασμένος, Ex. 451. παρεσκευασμένοι φέρειν, Ex. 771. παρεσκευασμένη τριάντζα, Ex. 839. πάντα παρεσκευασμένα, A 1089.

παρασκευὴ νεῶν, A 190.

παρασπεῖν, Θ 370. Ex. 9.

παρασχεδίαστος, futur. παρασχεδῶ, I 481.

παρασώσειν τῆς τάξεως, I 527.

παρατείνεσθαι, N 212, 213.

παρατέμνειν, A 132. παρατεμοῦσα, A 116.

παρατεταγμένος, Σ 1123.

παρατίλλεσθαι, Π 168. A 31. B 316. τὴν βλαχὼ παρατετιλμένην, A 89. Ἅλως παρατετιλμένας, Λ 151.

παρατιθέναι, I 52. 57. 1205. A 588.

παρατρέχειν τινὸς, B 988. Ex. 415.

παρέφυσεν, Σ 988.

παραφαίνειν τι τοῦ σώματος, Ex. 94. πάρεφαινε, Λ 183.

παραφρονῶν, B 1499. Π 2. N 844.

παρεγχαλᾷν, I 434.

παραχορδίζειν, Ex. 295.
παραδαὸν χωρίον, ager imbribus udus, Ex. 1148.
παραλλᾶ, O 1250.
πάραλλος, N 347. πάραλλα, Λ 1015.
Παραίσιος, nom. servi, B 608.
πάραλος, O 1753.
παρείας ἔφη, Π 690.
παρεῖναί τινι, alicui esse convivam, O 131.
παρελαύνειν τοὺς ἀντιστάλους, Σ 1050. ἐναντίον δ' ἄρματι, O 1127-1129.
παρελθεῖν τινα ἀκοιδοῖς, I 277.
παρενσαλεύειν, Π 291.
παρεξαυλεῖσθαι, Λ 681.
παρερωτᾶν, Ex. 398. 511.
παρέρχεσθαι, in medium procedere, Θ 443.
παρεσθίειν, I 1026.
παρεσιδεῖν, Λ 156.
παρέχειν πρᾶγματά τινι, Π 20. 102.
παρέχειν πυκὰ πανῶς, Λ 162. Vide in πανῶς.
παρθενεῖα, O 919.
παρθένος, singulari sensu usurpatur, N 530. παρθένοι τρήρες, I 1302. παρσένος Lacon. Λ 1263. 1272.
παρίημι, permitto, sino, Π 331. I 340, 341. laxo, solvo, I 436. 449. παρεῖναι συμφορὰν, culpam remittere, condonare, B 699.
παρεωσῶν, Σ 565.
Παρμένων, nom. servi, Ex. 868.
Παρνασία πίτυρα, N 603. Παρνάσσιοι ἄνθρωποι, Λ 348. Παρνασὸς, B 1212. Παρνασσῶν μυχάτη, B 1087.
Πάρνης, mons Atticæ, N 323.
πάρνοψ, O 185. 588. Σ 1311. Λ 150. 152.
παροίγειν, Gall. entrouvrir, Ex. 30.
παρομμία, Θ 528.
παρομνυόντως, Σ 1300.
παροίνιος, Λ 981.
παροχῆι τινί τι, pro ἐχῆι τι παρά τινι, O 454.
Πάρος, insula, Σ 1189.
παρουσία πανῶν, Θ 1049.
πάροχος γάμων, O 1740.
παρυφαντῶν, Ex. 226.
παρφασία, Θ 541.
πᾶς. ἔσσετ πᾶς, subaud. λιάς. Vel est pro ἔκσεται πάντως, Θ 372. sic πᾶς χώρει, pro χωρεῖται πάντως, Ex. 535. ἐν τῷ Τρῳκλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα, Θ 1677. πάντα πιστώσεται καλῶς, O 231. πασ' ἴχυς, recte rem tenes, O 1460. πᾶς τις, quilibet, nemonon, Θ 786. N 1135. O 526.
πάσασθαι, comedere, Ex. 1281.
Πασίης, nom. propr. N 21. 30.
πασσάλη. εἰδὲ πασσάλην, Σ 91.
πάσσαξ, Λ 763.
πασσία ἀλοί, Ex. 1074.
πάσχειν κακῶς, Π 900. πάσχειν εἰ ὑπό τινος, Λ 1146. ἀγαθὸν τι παθεῖν, Ex. 894. χρήσιμα πάθοιμ' ἄν, Ex. 794. πάσχειν πολλὰ γλαφυρά, Ex. 592. τί πτίσομαι; quid mihi eveniet? N 461. quid agam? N 791. τί χρῆμα πάσχεις; quid tibi accidit? N 816. ἄλυσὶ πάσχειν, Λ 678. πτίσομαι, Λ 323. πτισόμεθα, B 252. ἀνίσια ἰκάθομεν, O 338. πασσὼν πασσόνας ἐς τοῦτο καὶ ἐς ἄνεσιν, B 718. οἷον πάσσοθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πρήγματα, I 181. πάσσοθαι ὅστις εἰ τὰς ἰγχίλεις ἀηδόνεις, I 864. σοῦτο πανῶν θανάτων ἔστι πάσχειν, Σ 1013. πάσχω τοῦτο καὶ τὰ παίδαμα, hoc etiam accidit nasturtio, N 234. πάσχειν pro πράττειν. τί γὰρ πάθω; Λ 884. τί πάθω, Π 603. N 798. ἐρῶ δ πάσχεις; N 662. οἷος νῦ πάσχεις; heus tu, quid agis? O 1044. 1164. τί παθὼν, N 402. Ex. 700. τί παθοῦσα, N 340. Sæpe apud Comicum descriptorum errore occurrit τί μαθὼν, pro quo reponendum τί παθὼν, ut Λ 599. Π 908. N 1506. Σ 251. Λ 826.
πατανγεῖν, N 378. 384. 389.
πάταγος, N 382. Λ 539. πάταγος χόρτιος, Λ 389.
πατεῖδαι τὴν θάραν, B 38. πατρὸς γεύσον, B 149. πὸξ πατεῖδας, B 548. πόδας ἰκάτας τὴν παιδίαν, B 54.
πατεῖν βουλὴν, I 166. πατεῖσθαι, I 69.
πατερίζειν, Σ 652.
πάτερα, Θ 136. B 1427. Λ 147.
πατραλοίας, B 274. 773. N 911. 1327.
πατρίδιον, Σ 986.
πατρικὸς φίλος, O 142.
πάτριος. κατὰ τὰ πάτρια, Λ 1000. οὐ πάτριον τοῦτ' ἐστι, hoc non est more a majoribus tradito receptum, Ex. 778.
πατρὸς, Π 1151. O 20.

Πανδαλίδης, nom. propr. O 790.
Πανδαλίης, Π 84.
Πάνδαλος, B 1041.
πανδῦρος, Apollinis, et Jovis epith. N 1468. O 1527. ubi vide not. πανδῦρα χρήματα, O 1658. ἅλφιτα, N 106. πανὰ,N 1183. σάζειν τὰ πανδῦρα, Θ819.
πάνταλος, Σ 808 πανταλοῦς ἐγκρούειν εἰς τὸν τοῖχον, Σ 129 ἐμβάλλειν τοῦ πάνταλον, Θ 222. I 375. ἴχνια μετὰ πάνταλον, Ες. 284.
πάνταλος, mentula, Ες. 1020.
πανύστατα τὰ τῆς ὄψεως, O 1259. τοῦ θρέψαντος, I 429. ἐσχατιαῖς, N 1403. πανύστατον τὸ σπερμάτιον ἦθος αὐτοῦ, Σ 377. πανύστατος ὑμᾶς ἐξαπατῆσθαι, A 634. πανῦν, pro πανύστατα, B 269. Ες. 160. Ες. 326. πανῦ' ἐς πέρασας, O 889. A 864. πανύσθαι ἐξ ἀχέων, B 1531. τῆς ἰδυίης, Ες. 29. πανύσται φροντῖν, πολῶν, μιλφθέων, β 859. 889. 1382. πανύσαι φλαυρῶν, Π 360. πανύσασθαι τῶν στρατιωμένων, A 762.
πανύω, compescere. ἴσασιν τοὺς βιαιομένους, I 877. τοὺς ξυνομένους, I 862. πανῦσι ἀπιερίοντα, I 919.
πανῦλα πασῶν, Δ 772.
πανῦρα, panca, Ες. 764.
Πανδρα, nom. propr. Θ 949. Π 602. A 854.
πανσίστονος, B 1321.
Πανδία Ἀφροδίτη, A 856.
Πανδλογὸν, N 581. I 2. 6. et passim.
πανδλάζειν, Ες. 314.
πάνδλασμα, O 1243.
πανχάνυμος, Π 560.
πανχὺς, N 539. βίβρωσις πανχὺς, B 145. πανχὺ πρῆγμα, A 23. χάρις πανχῖα, Ες. 1048. πανχῖαι χαῖρες, A 766. πανχῖαι πίδαι, Σ 435. πανχὺς pro dives, Σ 288. I 1139. Ες. 639.
πανδάσιος, O 1197.
πίδη, Π 276. Σ 435.
πίδιλον, Θ 1099. πίδιλα, O 973.
πιδίον ἀφιλὲς, I 527. πιδίον, pro muliebri pudendo, A 88.
πίδιον γῆς, N 573. μλιηὸν πίδιον, Π 772.
πιζαμαχῦν, Σ 685.
πιζὸς, A 622. πιζὴ μάχη, I 567.
πιῖ, Boeotice pro πῆ, A 895.

πιθαρχῦν τῆς νήσου, Ες. 762.
πιθὸς Π 43. 600 πιθὸν τὸν βουλὴν, τοὺς πορίους, Π 949. B 1168 αἴθοὶς γέ μ' ἂν πιέσιεν, τὸ μὴ οὐκ—B 68. πεπιθοῖσ, A 940. πιθόμαι, Π 31. 251. οὐ πιθόμαι, Π 336. εἴ τι τοὔνεκεν πιθόμαι, A 151. πιέσαμαι, N 90. 1000. οὐ πιέσαμαι τῷ ἀνδρὶ, marito meorem non geram, A 223. πιθόιεθε τοῦτ' ἐμοῦ τι ista ne huic credite? Θ 592. τί πιθόμαί σευ, Σ 761. τί πιθώμεθα δῶρά σευ; N 87. τί σευ πιθώμεθα, O 164. πιθοῦ, N 87. Σ 729. 661. πιστιθῆναι, N 1347. τὰ παρ' ἡμῶν ἴσθι σευ πιστιμένα, Θ 1170.
πιθὸς, B 1391. 1395. N 1398. Suada, dea, A 203.
πιτὴν, N 441. Σ 1270. A 734.
πιῖρα, ἡ, O 583.
Πιερικὸς, I 815. 885. Ες. 145. 165.
πιερὸς, Π 150. 1067. I 517. Ες. 637. Σ 1025.
πιερᾶσθαι, conari, tentare. πιερήσομαι, Θ 268. experiri, periculum facere. πιπιερήσθαι, Σ 1129. πιερησιόσθε τὰ πρῶτα τῆς λιμοῦ, A 743. πιερηθέντες πανυσίας μούσης, I 566.
Πιείσανδρος, A 490. O 1556. Ες. 395.
πίσιιν. ἀρμὸς ὡς ἐπίχθη, N 1356.
πιπτῦν πέπον πρεσβύτου, O 714. πιπτόμενος, A 685.
πιλαγίαι πλάκα, B 1438.
πίλαγος πυλὸν, O 350.
πιλάζειν σᾶμά τινι, O 1399.
πιλάθιιν, Θ 58. οὐ πιλάθιος ἐπ' ἀρωγὸν, B 1265. 1277.
πίλασος, Π 661.
πιλαγγιδὸς, O 1356.
πιλαγγικὸς ἅναξ, O 868. πιλαγγικὸν τεῖχος, O 832.
πιλαγγὸς, O 1355.
πίλιθος, A 1170.
πιλιὰς, species columbæ, O 575.
πιλιπῆν, O 1157.
πιλιπᾶς, O 882. 1155.
πιλιπίνος, avis, O 883.
Πιλλάνη, urbs Achaiæ, A 996. O 1421.
Πιλοπονήσιος, A 33. I 279. A 620. 623. 720.
Πίλοψ, B 1232.

πίλεαν στίλεν, Λ 563.
πελλάριον πρᾶγμα, Ο 321.
πεμπεταῖος, Ο 474.
πενίεσθαι, Σ 1272. 1274.
πένης, Π 29. 150. 553. Ea. 566.
πεντχρὸς, Π 976.
πεντάπους, Ea. 242.
πενταπουσιοστὴ, Ea 1007.
πεντεπήχεον ξύλον, Ι 1049.
πεντεπέλεκκον δίπη, Ν 558. 774.
πεντεπόλιον ἠλιάσασθαι, Ι 798.
πέος, Θ 62. 142. 643. 648. Ν 734. Σ 739. Ι 1010. Α 1060. 1066. 1216. Ea. 870. 880.
πεπαίνειν, Ea. 1163. πεπάναι ἰέγλην, iram mitigare, Σ 646.
πέπασαι, possidet, Ο 943.
πέπειρος, ætate maturus, Ea. 896.
πέπλος, Ο 828. Ι 566. 1180. Α 423.
πεπλόμαστα, Α 426.
πεπωθὼς, Π 449.
πέπονθα, Π 855, 856. 967. πεπονθέναι δεινὰ, Ν 610. τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς, Π 1047.
πεπόνηται ἡ ψυχή μου, Ν 319.
πέπορμαι, pro πρόειμι, Π 629. 633.
πεπταμένα ἴχια, lanæ expansæ, Ν 343.
πεπτὸς et πεπταὸς coramque compositæ sæpe commutantur, Α 395. Ea. 140.
πέρεν, Ι 260. Ea. 1166.
περ et παρ commutata. Ea. 515. Σ 1050. Ι 333.
πέρα, adverb. ultima longa. πέρα πάλαι, supra quam unquam fuit auditum, Ο 416.
περαίνειν, Β 1170. 1283. Π 563. 648. περαίνεται τὰ λόγια, Σ 799.
περαιοῦσθαι, trajicere, Β 138.
περαντέον, Θ 705. Ο 1500.
περᾶν, Ο 1195.
περαντικὸς, Ι 1378.
Περγασαὶ, pagus Att. Ι 321.
πέρδεσθαι, Π 176. Ea. 78. 464. Ν 9. Ι 115. πέπορδα, Ν 392. Ea. 335. Vide not. ad Ea. 547.
πέρδιξ, Ο 297. 767. 1292.
περί. Hujus præpositionis ultima nunquam eliditur. Pro ὑπὲρ, Ι 1038.
περιάγειν τὴν περφαλὴν, Ea. 682.

περιαιρεῖν. περιελὼ σ' ἀλαζονίας, Ι 290.
περιαλλὰ, adverbial. Θ 1070.
περιαλουργὲς τοῖς ναυσὶν, Α 856.
περιαμπίσχειν τινὰ, Ι 893.
περιάπτειν τινί τι, Π 590. Α 640.
περιαρμάζεσθαι, Ea. 274.
περιβαίνειν, Λ 979.
περιβάλλειν χεῖρας, brachia amplecti, Θ 914.
περιβαρδὲς, muliebres calcei, Α 45. 47.
περιγίγνεσθαι, superesse, superare, Π 554.
περιδέξιος, Ν 950.
περιδῖον, circumligo, Ea. 127.
περιδόσασθαι, Ea. 120, 121. πρόνοι, Β 1038. γόνυσιν, Ea. 118. πώγωνα, Ea. 100. 273.
περιδόσθαι, pignus dare cum aliquo, Ν 644. ubi vide notam. Α 1115. περιδοῦναι μὴ περὶ θυμοῦ ἀλῶν, Α 772. περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι, Ι 791.
περιδρομὰς πόνος, Β 472.
περιειλόμενος ἰν χαλκίοις, Β 1066.
περιεῖναι, superesse, Ea. 1035.
περιεργάζεσθαι, Ea. 220.
περιέρχεσθαι, circumire, obambulare, Ι 533.
περιέχεσθαί τινα, aliquem circumvenire, Ι 1142.
περιζέσσασθαι. ὁ θῆρος σώσας τὸν ἀνδρὰ περιζέσσασα, Ea. 687.
περίθετος κεφαλὴ, Θ 258.
περιθέσθαι. περίθου τὸν σίφανον, Ea. 131. Θ 380. περίθεσθε ὅπλας, Α 740.
περιϊδεῖν, Ea. 369. 1054. 1068. Α 167. Ea. 10.
περιΐεναι, circumire, Π 709.
περικατάγνυμι, Α 357.
περικαλλὴς, Θ 282.
Περικλείδας, nom. propr. Α 1138.
Περικλῆς, Ν 213. 859. Ι 283. Α 530. Ea. 606.
περικοκκάζειν, Ι 697.
περικρέμασται σπουδάζειν ἴα τινος, Ι 372.
περικομμάσιον, Ι 770.
περίκομψος, Ea. 994.
περικονλοῦσθαι, Ο 346.
περικονλίειν, Ea. 7.
περικομπάζειν πολλαίσεραις, Σ 1025.
περικοπεῖν τάμβεδα, Σ 600.
περικαλεῖν, Ea. 230.

περιλαμβάνεσθαι, Π 934.
περιλείχειν, Π 736.
περίλεξις, N 318.
περιμάχητος, Θ 319. O 1404.
περιμένω, Π 648.
περινίφιλος ἀλή, O 1192.
περινοστῶν, B 958.
περιοσθῶν, Θ 796. Π 121. 494.
περίοδος γῆς, N 206.
περιόπτεσθαι, negligere, A 1019. Θ 698. οὐ μή σε περιόψομαι ἀπιλθόντα, non te ainam abire, B 509.
περιουσία, N 50.
περιπαστὸν ἔσω πάντα, A 709.
περίπαστος, B 942. 953.
περιπέπλοιαι, Π 159. περιπεφθὼς ῥηματίοις, Σ 668.
περιπιτνάντες, A 1201.
περιπίπλοιαν πασσῦς, B 969. ἣν μοί τι περιπίπτῃ πασὶν, Θ 271. περιπεπτῶσθαι τῷ ξίφει, Σ 523.
περιπλῶν. πολλὰ περιπλωμένοις, B 535.
περίπολος, O 1177.
περιπρίασθαι. περιπεπρισμένοι, A 507.
περιπτυχαὶ δόμων, O 1241.
περιρραίνειν τοὺς βωμοὺς, A 1130.
περίσιμος, Σ 604.
περισπασθῆσθαι, Ex. 487.
περισσεῖν τὰς πόλεις, i. e. περιεργάζειν, O 1425.
περισφίζωσθαι, O 1646.
περιστερὰ, A 755.
περιστρωτῶν, de corona hominum aliquem circumstantium, Π 787.
περιστράχος, Ex. 128.
περιτιχίζειν πολίσθους, O 552.
περιτιλλόμενοι ὄρνιθες, O 696.
περιτίλλειν, I 373.
περιτραπέειν, A 712.
περιτρέχειν, Θ 657. περιθρέξασθαι, B 193.
περίτριμμα δικῶν, N 447.
περιτρώγειν, Σ 596. 672. A 258.
περιυβρίζειν, Θ 535. Σ 1319.
περιφανήσονται, I 206.
περιφανῶς, Π 948.
περιφλύειν, N 396.
περιφορὰ τῆς σελήνης, N 172.
περιφορητῶν τὰ πράγματα, N 741. τὸν ἥλιον, N 225. 1503.
περιφῦναι, I 151.
περιφόβητος, A 323.
περιχαρὴς τῷ πράγματι, Σ 1477. Ex. 309.
περιψῆν τὰ βλίφαρα, Π 730.
πέρνασθαι, vendi, I 176.
Πέρσαι, Drama Æschyli, B 1026.
περσέπολις, N 967.
Περσεὺς, Θ 1011. 1101.
Περσέφασσα, Θ 287. B 671.
περσικαὶ, genus calceamenti muliebris, A 229. ubi vide not.
Περσικὸς ὄρνις, gallus, O 485. 707. 833.
Περσὶς, genus pallii, Σ 1137.
πέρυσι, anno, Θ 1060. Σ 1038. A 378.
περυσινὸς, B 986.
πέσαλον, B 682.
πέσσομαι, O 573. ubi vide not. 704. 1199. 1230. 1287. de amantium inconstantia dicitur, Ex. 899. πέσσω, vola, i. e. celeriter curre, A 321. eodem sensu accipitur particip. πεσσόμενος, A 55.
πέσσω, O 20. 54. I 313. 754. 785.
πέσσων. ἥσσων ἄρσων, B 505. πέσσονα πέσσεσθαι, Ex. 843. ὁ πλακοῦς πέσσεται, Ex. 869. πεπεμμένος, Π 1126. 1136. 1142.
πεύκη, B 1212. N 604. I 1310.
πέφνασι, Σ 480.
Πηγάσιον, Ex. 76.
Πήγασος, Ex. 135.
πηγνύειν τοὺς ποταμοὺς, A 139.
πηδᾷ ἡ παιδία, N 1391.
πηδάλιον, Ex. 142. πειρᾶσαι πηδάλιον, O 711. πηδαλίοις ἐνεχμεῖν, I 542.
πηκτὴ, θαρσινεῖον ἔργανον, O 528.
πηκτὶς, Θ 1217.
Πηλεὺς, Drama Euripidis, B 863. Heros, N 1063. 1067.
πήληξ, B 1017.
πηλὸς, O 686. 839. 1143. Σ 248. 257.
πηλοφορεῖν, Ex. 310. O 1142.
πημαίνεσθαι, A 842.
Πηνειόνη, Θ 547. 550.
πηνίλοψ, avis, O 298. 1302.
πηνίκα, quando, Ex. 857. πηνίκ' ἐστὶ τῆς ἡμέρας; O 1498. πηνίκ' ἔσται. Sic legebatur O 1514. ubi vide not.
πηνίσματα, B 1315.
πήρα, Π 298.
πηρεῦν, B 623.

πῶχυς, Β 799.
πιέζειν τῷ κακῷ, Α 311. πιέζειν τοὺς ἀπειθοῦντας, Ι 259. αὐχμὸς πιέζει τὰς ἀμπέλους, siccitas gravis est vitibus, Ν 1120. πιέζει με ἡ ἀνάγκη, Ν 487. πιέζομαι, Β 3. 30.
πιθάκη. Vide in φιδάκη.
πιθανὸς, Θ 464.
πιθανῶς, Θ 268.
πιθηκίζειν, Σ 1290.
πιθηκισμὸς, Ι 887.
πίθηκος, Β 708. Ο 440. Α 120. 907. ἀνάπλεως ψιμυθίου, Ες. 1072. χαροπὸν πίθηκον, Ες. 1065.
πίθος, Ες. 613. 703.
πικρὸς, Θ 853. Ο 1045. 1468.
πιλίδιον, Α 439.
πίλος χαλκοῦς, cassis, Α 562.
πιλοῦν, Α 577.
πίμπραμι. πιμπράμενος, Λ 341.
πινακηδὸν, Β 824.
πινάκιον τιμητικὸν, Σ 167.
πινακίσκος, Π 813.
πινακοπώλης, Ο 14.
πίναξ, Π 996. ξύστοὶ πίνακες, Θ 778.
Πινδάρειον ἔπος, Ο 939.
πίνειν, Ι 92. 349. Ες. 135. οἶνον ἀνθεμίαν, Β 1150. ἐν τῷ γεράμματι, Π 972. πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς, Ι 406. futur. πίομαι, Ι 1289. 1401.
πινὼν, a πινόω, sordidus, Α 279. Π 297.
πιοτύπης, Σ 1510.
πιπτίζειν, Ο 307.
πιπράσκειν. πιπρᾶσθαι, Α 735. πιπράσομαι, Σ 179.
πίπτειν ἔξω τῶν κακῶν, Β 970. εἰς τὸν δῆμον, Ι 571. ἐς ἀνὴν καὶ γαμήλιον λέχος, Θ 1122. πίπτειν, excidere, de poëta cujus fabula non steit, Ι 540.
Πίσα, Β 1232.
Πισίας, nom. propr. Ο 766.
πίσος, Αμφ. 7. πίσινον ἔπος, Ι 1171.
πίστιν δοῦναι, Α 1185. οἷς οὐ πίστις μένει, Α 308.
πιστὸν οὐδὲν ἐστιν αὐτοῖς, Λ 629.
πιστόπους, Π 27.
πίσυνος, Ν 949. Σ 385. Ες. 84.
πίττα, Β 364. Α 190.
Πίττακος, medicus, Σ 1432. Α 1032. 1222.
πιτυλιόειν, Σ 678.
πίων, Β 1092. Ι 1190. ἀσιλγῆς πίονες, Π 560.
πλαδδίν infinitivus Dor. Α 171. πλαδδίν, imperativus, Α 990.
πλαίσια ξύμπεσοντα, Β 800.
πλάκα πιλαγίαν, Β 1438.
πλακοῦς, Π 191. 995. 1127. πλακοῦντος πύελος, Α 1125. πίων πλακοῦς, Ι 1190. πλακοῦς πίστιστοι, Ες. 869. ἐνυγχεῖν πλακοῦσιν πλακουμένοις ἱερέμοις, Ες. 1314. πλακοῦντας ἐκτῆν, Β 507.
πλανᾶσθαι, Θ 44. Ες. 1314.
πλάνος, Σ 873.
πλανύστειν, Ο 3.
πλάσματα πηλοῦ, Ο 686.
πλάστιγξ, Β 1378. Ες. 1248.
Πλαταιεῖς, Β 694.
πλάτανος, Ν 1006. Ι 528.
πλάτη, Θ 770. 772. ναυτίλος πλάτη, Β 1207.
πλᾶτις, ιτος, Α 132.
πλάτος, τὸ, Ο 1129.
πλατύμιτος κωπίς, Α 552.
πλάττειν, Ν 879. Σ 926.
πλατυγίζειν, Ι 830.
πλατὺς καπάγιλλος, Α 1126. πλατὺ κατακχρίμψασθαι, Ες. 816. ταῖς πλατείαις τύπτεσθαι, sub. χερσὶ, Β 1096.
πλεῖν, pro πλέειν, Attice, Α 589. Β 18. 90. 91. 1129. Π 1184. Ες. 808. Ν 1041. 1065. Ο 6. 1251. 1305. Ι 444. Α 858. καὶ μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι, Β 103. 751.
πλεῖν, navigare, Β 1077. Α 392. πλοιοτία, Α 411.
πλείων, ὁ καὶ ἡ, πλεῖον, τὸ, comparativi, Ν 432. 1290. 1292. 1294. 1295. Ες. 179. accusativ. πλείω, Β 160. οἱ πλείονες, mortui, Ες. 1073. τί πλεῖον εἰσόμεθα; Ες. 810. πλεῖον, adverb. Ες. 1132.
πλέκειν πανούργως πολάμας, Σ 644. πλέκεσθαι ἄκρους, nectere retia, Α 790.
πλέκος, τὸ, Α 454. Ες. 528.
πλεκοῦν, Α 152.
πλεκτάνη κακοῦ, Ο 1717.
πλέον, πλέον, comparativi, ut πλείων, πλεῖον, Ν 1288. τί πλέον πλουτεῖν ἔχει;

quid prosunt divitiæ? Π 531. οὐδὲ ἴσως σοι πλέον, Ex. 1094.

πλεύμων, A 367. B 474. 712. 827. Ex. 1069.

πλευρὰ, B 1095. Σ 1293.

πλευρῖνις, Ex. 417.

πλέως, plenus, Attice pro πλέος, Θ 734. neutrum πλέων, B 1372. femin. πλέη, I 281. 305. 1218.

πλαγὰν παρὰ πλαγὰν, B 643. μαχαιρίδων πλαγαὶ, I 412. πλαγᾶν δεῖσθαι, N 493. πλαγὰς λαβεῖν, B 673. 747. Ex. 324. περιστρέψασθαι, I 5. στίγμα, Σ 1295.

πλαισίζεσθαι, verbum palæstræ Veneream, Ex. 964.

πλᾶστρον, O 1365. πλᾶστρον αἶρε, O 759.

πλὴν, Π 106. 199. πλὴν ἢ, Θ 532.

πλήρης ὁ δῆμος, Ex. 95.

πληροῦν τὰς τριήρεις, Π 172. πληρωμένης τῆς ἐκκλησίας, Ex. 89.

πλήρωμα, Σ 660.

πλησίος, A 471. πλησίον τινὸς, Θ 481. οἱ πλησίον, Ex. 565.

πλησιόχωρος, Σ 393.

πλησμονὴ, Π 189.

πλήσσειν, Σ 1490. περιπλήγη, O 1350. ὑπαλύγης, B 1048.

πλινθεύειν, B 860. N 1126.

πλίνθος, B 621. O 552.

πλινθουργῶν, Π 514.

πλινθοφορῶν, O 1139. 1149.

πλινθοφόρος, O 1134.

πλοιάριον, B 139.

πλόκαμος, N 336.

πλουθυγίαινε, O 731. Σ 677. I 1091.

πλούσιος, Π 285. I 262. et passim.

πλουτεῖν, Π 30. et passim. πλουτεῖν ἀπὸ τῶν κοπῶν, Π 569. ἀνὴρ πλουτῶν, ἄλλως τ' ἠλίθιος κἀβέλτερος, Θ 290.

πλοῦτος ἀφανὴς, Ex. 602.

Πλούτων, divitiarum deus, idem qui Πλοῦτος, Π 727.

πλύνειν, Π 166. 514. τὰς κοπίδας, I 160. Π 1178. περιπνὸς, Θ 248.

πλύνειν, probris onerare, A 381.

πλυνὸν ποιεῖν τινα, Π 1061.

Plusquamperfecti terminatio Attica, ἐστεώθη, Ex. 650. ἠλλάθην, I 822. 1044. ἐπεχρήν, A 10. ἐξεπάην, Ex. 616. Vide in ῥᾴθη. περιοράην, tertia singul. Π 696. περιπλώθην, N 1347.

πλώειν, navigare. οἷ περιπλώσαμεν; Θ 878.

πλωτὴς, Ex. 1087.

πνεῖν Ἀλφειὸν, O 1121. συμφωνίας, I 437.

πνεῦμα, I 441. πνεῦμα λαῶν καὶ παθστασιὰς, B 1003.

πνεύμων, B 829.

πνίγειν, N 1376. πνίγεσθαι, N 1036. ἐπιδίδου ἐν λοπάδι πεπνιγμένον, Σ 511.

πνιγεὺς, N 96. O 1001.

πνιγηρὸς, B 122.

πνῖγος, τὸ, O 726. 1091.

Πνυκίτης, I 42.

Πνὺξ, Πνυκὶς, Πνυκὰ, Πνύκα, Θ 658. Ex. 243. ubi vide not. 281. 384. Σ 31. I 165. 749. 751. 1109. 1137. A 20. Ex. 680.

ποδαγρᾶν, Π 559.

ποδανιὰς, Θ 136. A 818. ποδανιὰς τὸ γένος, Ex. 186. O 108.

ποδεῖν, Π 276. B 1425. ποδεῖν τὸν οὐ παρόντα, Π 1127. ποδεομένου πᾶσιν Εἰρήνου, Ex. 588.

ποδεινὸς τοῖς φίλοις, B 84. ποδεινὸς Ἔρως, O 696. ποδεινὴ ἀμίκτρα, Ex. 556.

πόθεν; negatio morata, οὐδαμῶς, B 1435. Ex. 389. 976. Σ 1145.

πόθος, B 53. 66. Ex. 957. Ex. 584.

ποῖ γῆς, B 85. Π 605. ποῖ τις τρέψεται; Θ 603. ποῖ τις ἂν τράπηται; Π 374. ποῖ τις φύγῃ; Π 438.

ποία Μοῦσα, Gall. *Sainfoin*, I 606.

ποίᾳ ἄλλᾳ, quænam alia via? O 1219.

ποιεῖν βλίψαι, Π 459. 746. ποιεῖν λευθέαν τινὰ, Π 1140. ποιεῖν πολλὰ χρυσᾶ περὶ τὴν πίλαν, I 811. οἷα δὴ ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς, Σ 697. ποιεῖν, carmen, poëma facere, Θ 193. ποιεῖν Φαίδρας, Σατύρους, Πηνελόπας, Θ 153. 157. 547. Vide etiam B 1043.

ποικιλόμορφος, Π 530.

ποικίλος ἀνὴρ, I 758. ποικίλος λόγος, Θ 438. ποικίλας, I 196.

ποῖνα, Dor. pro ποινὴ, A 105.

ποιπάλη, Θ 567.

ποίπης ὄνος, B 186.

πόνος, Α 574. πρεσβέων πόνος, Ο 714.
πολιῆσθαι, Ο 181.
πολίμαρχος, Σ 1042.
πολεμίζειν τῷ δάμῳ, Π 570. ποῖς φθιμένοι, Ει. 740. πολεμιστήιον, Λ 496.
πολεμίζειν τῇ γλώσσῃ, Ν 419.
πολίμιος, Β 1463, 1464. πολίμια, de mercibus ex hostili regione importatis, et vetitis, Α 912.
πολεμιστήριος θώρηξ, Α 1132. πολεμιστήρια θυμία, Ει. 235. βοὴ, Α 572. τὰ πολεμιστήρια, equestre certamen sic dictum, Ν 28.
πολιπολεμαχαῖαν, Α 1080.
πολιηὶς ἱερὸς, Ο 556. πόλεμος αἴρεσθαι, Ο 1188. πόλεμον αἴρεσθαί τινι, Α 913.
Πολιὰς Ἀθηναίη, Ο 828.
πολιορκεῖν, Λ 281. Σ 685.
πολιὸς, Θ 190. Π 1043. Α 600. 610. 693.
πολιὸν πίλαγος, Ο 350. πολιὰ ποιρώτα, Ο 967. πύργον πολιώτερα τρίχες, Σ 1064. αἱ πολιαὶ, sub. τρίχες, Ι 520. 908.
πολιοῦχος, Ο 827. Minervæ epith. Ν 602. Ι 581.
πόλις Ἄργους, Π 601. Ι 813.
πόλις, στρ Διθεπατων, Α 245. ubi vide not. Ι 1093. πόλις et ἀκρόπολις a librariis commutata, Α 349.
πόλισμα, Ο 553. 1565.
πολιτεία, Ι 219.
πολιτεύεσθαι, Α 573.
πολίτης, Ι 227. 335.
πολλὰ πάσχειν, Θ 351.
πολλὰ πολλάκις, Ει. 1105.
πολλὴ τῆς γῆς, pro πολλὴ γῆ, Ει. 167. πολλὴ τῆς ἀθάρης, Π 694.
πολλοδικέαις, Ει. 243.
πολλοὶ πάσχειν, Ει. 968.
πολλοστὸς, Ει. 559.
πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος, Α 633.
πολλῶν ἕξεος, Ει. 918.
πόλος ἠρινὸς, Ο 179. 182.
πολυάνεμος πόλις, Ο 1313.
Πόλυδος, Β 1192.
πολυδένδρεντος γύης, Θ 1041.
πολυήρατος, Ν 301.
πολύϊδρις, Ι 1068.
πολύπαρσις, Β 328.
πολυποίπνος, Β 1270.
πολυπόλεμος, Β 243.
πολυπομπὸς, Σ 1175.
πολύμιτρος στάχυς, Β 1240.
πολύμητις Ὀδυσσεὺς, Σ 351.
Πολυμνήστια μίλη, Ι 1287.
πολύστιος, Α 1109.
πολύστλεκτος γυνὴ, Θ 434. πολύστλεκτον νόημα, Θ 463.
πολύστονος, Θ 1023.
πολυστραγμοσύνη, Π 913.
πολυστραγμοσύνη, Α 833.
πολυστράγμων, Ο 471.
πολύῤῥοδος λειμὼν, Β 448.
πολυτίμητος, Α 759. ὃ πολυτίμητ' Ἠφαίστοιο, Α 807. πολυτίμητοι Νηρῆιδες, Ν 269. 293. θεαὶ, Σ 1001. πολυτίμητος Ζεῦ, Ο 667. Δήμητερ, Θ 286. Αἰακίδη, Β 851.
πολυτλήμων, Ει. 236.
πολύυμνος, Ι 1328.
πολυφόρος, Π 853.
Πολυχαρίδης, nom. pr. ni melius pro appellativo accipiatur, Α 1098. Vide not. ad 1086.
πολυώνυμος, Dianæ epithet. Θ 329.
πολυωφελῆς, Θ 304.
πομπὴν πίμπειν τινὶ, Α 248. Ει. 757. Ο 849.
πομφολυγοπάφλασμα, Β 249.
πονεῖν, Π 254. πονεῖν πόνους, Ν 1049. Ει. 150. πονεῖν τὸ σπίλη, Ει. 820.
πονηρία, Θ 868.
πονηρὸς, Π 31. 220. 265. 442. Ι 186. πονηρὸς πᾶσι πονηροῖν, Ι 336—338. Β 731. πονηρὸς πόλῃσι τίχνης, Σ 198.
πόνος. πόνον πολὺν ἴσχει τοῦτο, Ει. 1216. πόνους ἴσχειν διά τινα, Ει. 975. πόνῳ πονηρὸς, Λ 350. Σ 466.
πόντιος σάλος, Θ 872. δαίμων, Β 1341. πόντιον βρέφος, Ει. 140. οἶδμα, Ο 250.
ποντομέδων, Σ 1532.
Ποντοπαπυδῶν, Π 1050.
πόντος, Ν 284. Σ 700.
πόπανον, Π 660. 680. θεὸν, Θ 285. πόπανα πίσσειν, Ει. 843.
ποσσύζειν, Π 732. Σ 626.
πορδὴ, Ν 594.
πορθμεὺς, Ει. 1086.

πορίζειν ἀγαθὸν, Π 461. 506. 535. πρεῖς, Α 386. νίκην, Ι 593. πόρους, Ι 759. μισθὸν, Ι 1019. χρήματα, Ες. 236. πορίσασθαι ῥήματα, Β 881.

πόριμος, Β 1429. ἔργον πόριμον, Θ 777.

πορισκὴς, Β 1505.

πορπῖον, Β 113. Σ 1283.

πορπόρεια, Γεωργ. 12.

πόρπη, Π 243. Σ 500. Ι 1400. Ες. 718. Α 1091.

πορπίδιον, Β 1301. Ν 997.

πορποδοσπιῶν, Ες. 849.

πόρπος, Π 155.

πόρος, Θ 769. Β 1465. Ι 313. πόρος ὁδοῦ, Ες. 124. πόρος ἱερὸς Ἕλλας, Σ 308. τίς πόρος ἔστιν περὶ νοῦσον; Ες. 653.

παραπαίζεσθαι, Α 106.

πόρπαξ, Ι 849. 858. 1372.

πόρρω πάνυ, Ν 212. 216. πόρρω τίχνης, Σ 192.

πορφυρὶς, avis, Ο 304.

πορφυρίων, avis, Ο 707. 882. 1249.

Πορφυρίων, unus e Gigantibus, Ο 553. 1252.

Ποσειδᾶν, Ν 1234. Σ 143. Β 664. Ο 1614. Θαλάσσιος, Π 396. Ἴππιος, Ν 83. Ι 551. ἁλιμίδων, Θ 323. ἀσφάλειος, Α 682. χρυσοτρίαινος, 1559. ubi alia Neptuni epitheta videas. ὁ ἐπὶ Ταινάρῳ Ζεύς, Α 510. οὐδὲν ἐοικὼς πλὴν Ποσειδᾶν καὶ σκάφη, Α 139.

πόσθη, Ν 1014.

πόσθιον, τὸ, Θ 254. 515.

πόσθων, Ες. 1300.

πόσις, maritus, Θ 866. 901. 913.

ποτᾶσθαι, volare, Ο 1338. pro ταχίως πρίχειν, Α 1013. πιποτῆσθαι τὰς φρένας, Ο 1445.

πότερα frequentant Attici poëtæ pro πότερον, Ες. 754. Ν 642. a librariis commutantur, Ο 1244. Vide Ν 157. 203. 638. 845. 1279. Α 734.

ποτίχειν, Dor. pro προσίχειν, Α 733.

ποτήριον, Ι 120. 123. 237. ἐκ ταυτοῦ πίνειν ποτηρίου, Ι 1289.

πότνια λύκων, Ν 57.

ποτὶ, Dor. pro πρός. ποτὶ σφᾶς ἄλλομαι, Α 82. μάσδδε ποθ' ἁμὲ, Α 95. ποττὰ, pro πρὸς τὰ, Α 117. Α 751. ποττὰ, Α 1253. ποττὰς, Α 1264.

Ποτίδαια, Ι 438.

ποτίσσαιτος, Θ 735.

πότνια, Β 357. Ι 1170. Ες. 445. 520. 657. 975. Θ 130.

ποτόδδειν, Dor. pro προσόζειν, Α 206.

ποῦς, Β 1323. ἀνίστασθαι ἀμφοῖν ποδοῖν, Ο 35. πόδα τιθέναι, iter facere, Θ 1100.

ποῦς, funis nauticus. τοῦ πρὸς πρῳρέως, Ι 436.

πράγματα παρέχειν τινὶ, Ο 931. Vide in παρέχειν. πραγμάτων ἀπαλλάττεσθαι, Α 269. Ες. 293. ἐν τούτῳ μοι ἔστι πάντα τὰ πράγματα, Α 474. ἐν ἐμοὶ ἔστι τῆς πόλεως τὰ πράγματα, Α 32. οὐχ ἁπάντων ἡμῖν αἴτιοι τῶν πραγμάτων, Α 310.

πραγμάτειν, Ν 197. 1004.

πραγματοδίφης, Ο 1424.

πρᾶγος, pro πρᾶγμα, Ο 112. Α 706.

Præpositiones verborum compositorum a librariis omissæ. Α 408. 613. 1010. Θ 61. 494. Β 1019. Π 999. 1093. Ες. 482. Ν 1449. Ο 1011. Α 1139. fragm. 109.

Præpositiones a librariis male additæ verbis. Α 1220. Ο 1094. Α 78. Ες. 1320.

Præpositiones vacantes in verbis compositis. Ες. 609. Ν 987. 1147. Ι 50. 518.

Præsens pro futuro: ut γίγνω, pro γενήσω, Ι 177. 180.

πρανεπιπόντιος, Ι 91.

Πρέσβειος, Ι 107.

πρεσβεύειν, Β 856.

Πρεσβεῖαι, urbs, Ες. 242.

πρέσβυ, Β 621.

πρῆνα, Dor. pro πρῶτα, Α 743. Α 1174.

πρήσσειν πολλὰ, Β 228. 749. Ες. 1058. μεγάλα, Ο 800. χρηστόν τι, sorte uti felici, Π 341. ἀγαθόν τι, Ες. 215. εὖ, Ο 604. ἄμεινον, Π 544. ματαίως, Π 629. εὐδαιμόνως, Π 802. πάνυ ἀγαθὰ, Β 302. Ο 1706. εὐτυχέστατα, Π 633. ναυῶν, Ο 605. ἀθλίως, Ες. 1285. πρήσσειν, pro πάσχειν, Π 485.

πρήσσεσθαι, exigere, Θ 843.

πρίμνον, τὸ, Δ 267. πρίμνον πρόγμασιν, Ο 321.
Πρίνης, nom. pr. A 843.
πριστὸς, σιδαστρὸς, vox Lacon. A 1298.
πριστῶδης, Π 793. 797.
πρισσία, Δ 570. Δ 647.
πρίσσιρα, Δ 86. Δ 883.
πρισσεύειν, Δ 610.
πρίσσις, Θ 146. πρισσύτιρος ἑαυτῷ, B 18.
πρισσύτης, Π 265. N 358. Δ 707. I 525.
πρισσυστικὸς, Π 270. 787. 1050.
πρηγορεῖν, Ο 1113. I 374.
πρημαίνουσαι θύελλαι, N 336.
πρηστὴρ, Δ 974.
Πρίαμος, Ο 512.
πρίασθαι, Π 883. N 23. 749. Δ 691. 737. Ο 715. I 44. 676. πρίω, N 614. Δ 34. πρίασο, Δ 870. πόσου πρίωμαί σοι τοῦτο; Δ 812. ἐγὼ πρίωμαι τῷδε; B 1229.
πρίων τοὺς ὀδόντας, B 927.
πρὶν cum infinitivo, Π 259. Σ 1325. cum subjunctivo, Δ 1005. πρὶν ἔν, πρίν κεν, Π 24. Ε. 1076. 1112.
Πρινίδης, nom. pr. Δ 612.
πρινίδιον, Ο 615.
πρίνινος, Δ 180.
πρῖνος ἱμαρτησθλὶς, B 859.
πρινώδης θαμὰς, Σ 383.
πρίων serra, Σ 694. Δ 36. ubi etiam participium esse possit a πρίω serra seco.
προαγωγὸς, Θ 341. B 1079.
προαγωγεύειν ἑαυτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς, N 980.
προαιρεῖν, e penu depromere, Θ 419.
προαναβάλλεσθαι, Ε. 1267.
προβαδὴν, B 851.
προβαίνειν τὸν τοῖδα, Ex. 161.
πρόβατα, Ο 583. 714. Σ 32. pro stupidis hominibus, N 1203.
προβάτειον, Π 295. 299. προβατεῖον βίος, Π 922.
προβατοσκόλης, I 132.
προβήματα, Π 759.
προβιβᾷς, Ο 1570.
πρόβλημα κακῶν, Σ 615.
πρόβολος, N 1161.
πρόβουλος, Δ 421. 467. Δ 755.
προβουλεύειν, I 1342. προβιβούλευσαι, Ex. 623.
προβύειν λύχνον, ellychnium producere, Σ 249. 250.
προγγράφειν τι ἐν τοῖς πινακίοις, Ο 450.
προδιδάσκειν, Π 687. N 476. 987.
προδιδόναι, τὰς πύλας, Ο 766. φρούριον, B 362. τὸν χρησμὸν, Δ 780. τὰ πράγματα, I 241. τὴν Ἑλλάδα, Ε. 408. μὴ προδῷς με, Θ 229.
Προδικος, nom. pr. N 361. Ο 692.
προδότιδες, Θ 393.
προειδέα, Θ 834. I 575. 702. 704. Δ 42.
προηγεῖσθαί τινι, Π 1195.
προθύλυμνος, I 528. προθύλυμνον ἀπολέσαι τινὶ, Ε. 1210.
προθύεσθαι, de sepeliendo cadavere, Δ 611.
προθύειν τινὸς, Θ 38.
προθύματα, Π 660.
πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, Π 209.
πρόθυμος, Π 257. 282. 324.
πρόθυρον, Ex. 709. Σ 802. 875.
προϊέναι, prodire, e domo exire, Θ 69. Ex. 31. in nota.
προΐεναι, a προΐημι, N 1214.
πρόϊκα, gratis, N 1426. I 577. 679.
προκαλεῖσθαι, Δ 652. 984.
προκαταγιγνώσκειν, Σ 919.
προκεῖσθαι, de mortuo dicitur, Ex. 537. Ο 474. προκείμενος, pro νεκρὸς, Ex. 537. πρόκειται περὶ σωτηρίας, de salute proposita est deliberatio, Ex. 401.
Πρόκνη, Ο 665.
προκρούειν γναῖπα, praeagitare, Ex. 1017, 1018.
Προκρούστης, Ex. 1021.
προκυλινδεῖσθαί τινι, Ο 501.
προκύπτειν, B 412.
προλαγχάνειν, Ex. 1159.
προλείπειν, Θ 927.
πρόλογος, B 1119.
προμαθάνειν, N 966.
προμάχεσθαί τινος, Σ 957.
προμαλιστῷ, Ex. 117.
Προμηθεὺς, Ο 1504.
προμηθικῶς, Ο 1511.
προμνήστρια, N 41.
πρόμος, Θ 50.
Πρόναξος, nom. propr. B 74.

Pronomen relativum casu substantivi, quo refertur, non verbi, quicum construitur: Θ 885. Β 13. Π 1128. Ες. 665. Ο 271. Σ 467. 907. Α 6.

Πρεσβεύειν πάγων, Ες. 102.

πρεσβεύειν, Ι 1343.

πρεσβύλεσι καλὸν ταῖς πλευραῖς, Σ 3.

πρεσβυτῶν τινῶν, Θ 576.

Πρεξιππίδης, nom. propr. Σ 325.

Πρεξιτιάδης, Ο 1126.

πρέξιτος, Ο 1021.

πρεσπαλαίζειν, Θ 386.

πρέσπαλος, πρέσπολος, Π 670. Β 1333. Ν 436.

πρεσπόλειος, Α 265. Ι 1326.

πρεσπόλιζον ἀσπάλιεσθαι, Β 587.

πρὸς, adverbialiter pro πρεσβύτερ, Α 668. Π 1001. Β 415. Ι 578.

πρὸς cum genitivo personæ officium notans: πρὸς ἀνδρὸς ἶσα, vire convenit, Π 355. οὐ πρὸς ὁμῶν, Σ 1014. σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, δίκαιος πρὸς ἀνδρὸς ἶσα, Θ 177. Β. 540.

πρός τινος λέγειν, de re alicujus, dicere, Σ 647.

πρὸς cum genitivo, in obsecrationibus: πρὸς τῶν θεῶν, Π 458. Σ 1418. et passim. πρὸς τῆς δεξιᾶς, Θ 936. πρὸς τῶν γονάτων, Ες. 1113. πρὸς τῶν κρεῶν, Ες. 378.

πρὸς cum accusativo, præ, Α 860. Cum variis substantivis in accusativo, vice adverbii, Β 844. 1457. Ες. 467.

πρὸς ὄρθρον, Α 1089. Ες. 20. πρὸς ἶσα, Ες. 312.

πρόσαγαγίεσθαι, Ο 141.

πρόσαγορεύειν, Π 323.

πρόσαδδιν, Ι 401.

πρόσαντιῦν, Α 429. 452.

πρόσαναλίσκεσθαι, Α 701.

πρόσαμφόνυμι, Ι 891.

πρόσαποδάλλειν, Ν 1256.

πρόσανδᾶν, Θ 1019.

πρόσαυλιῦν μίλος, Ες. 892.

πρόσβάλλειν. βρότοῦ μὲ προσίβαλε, subaud. ὁσμὴ, Ες. 180.

πρόσβιάζεσθαι, Π 16.

πρόσβιβάζειν, πείθειν, Ο 425. Ι 35.

πρόσβολὴ, Ι 389. Ες. 39.

πρόσγιλᾶν, Ες. 600.

πρόσδίδαμι, Ες. 955.

πρόσδοκᾶν, Θ 81. 846. 963. Σ 56.

πρόσδιδναι χάρη, Σ 1420.

πρόσεικάνειν, Ες. 1161.

πρόσεικάλλειν, Ο 286.

πρόσειλοῦμαν, Β 730.

πρόσειτεκμαίρειν, Α 1238.

πρόσειτεκμήρεσθαι, Β 232.

πρόσέρχεσθαι, accedere, Σ 1509. 1533.

πρόσέρχεσθαι, Π 259. Σ 1508. Ες. 644.

πρόσέστι, Β 490. Ο 855. Α 984.

πρόσέχεσθαι τὸν θεὸν, Π 958.

πρόσέχειν λαοῖς, Ες. 294. τοῖς ἔργοις, Π 553. Vide in γνώμη, et in ποῦς. πρόσέχεσθαί τινι, Σ 105.

πρόσήκειν γένει, Β 698.

πρόσεῖναι, accedere, Ες. 29. 42. πρόσεστί σοι, accedet ad te, Α 843. πρόσεστιν, Π 696. τὰ προσόντα χρήματα, Ες. 712. τὰ προσόντα, reditus, Σ 664.

προσέσεσθαι. Ἰν δ' οὐ προσείναί μοι, Ι 359. τοῦτ' οὐ δύναταί μοι προσέσεσθαι, Σ 742.

προσέστασθαι, Α 865.

προσέστασθαι. προσέσταμεν, Α 683.

προσέχεσθαι, Π 1096.

προσάεσιν. προσεπαμφίεσι σοῖσι, Σ 939.

προσκαλεῖσθαι, in jus vocare, Β 578. Ν 1277. Ο 1426. Σ 1334. 1406. προσκαλεῖσθαί τινα ὕβριος, aliquem injuriarum postulare, Σ 1417.

προσκατατιθέναι, Ν 1235.

προσκεῖσθαί τινι, Ι 761. τῇ θέρμῃ, Σ 142.

προσκίστασθαι, Ι 154.

προσκιφάλαιος, Α 926. Π 542. Σ 676. Α 1090.

προσκλίνεσθαι, Α 227. Ες. 256. Ες. 902.

προσκλήσις, Σ 1041.

προσκύστιν, Σ 275.

προσκύων, Ι 640. πρόσκυσον τὴν γῆν, Ι 156.

προσκυλίειν, Σ 202.

προσκυνὸν τινα, Π 771. Σ 516.

προσκύστιν, Σ 608.

προσμανθάνειν, Θ 20. 24.

προσνίμεσθαι, Ο 563.

προσόδιον, Ο 853.

πρόσοδος, Ν 307.

προσουρεῖν τινι, Β 95.

προσπαρδεῖν, Β 1074.

προσπαταλεύειν, Π 943.
προσπίπτειν πρός τινα, I 31.
προστενεῖ μοι κεφαλῇ, subaud. ὠδίν, B 338.
προστασίεσθαι τὸν δῆμον, I 215. προστασιοῦσθαι τῶν χρημάτων, Ex. 871.
προστατεῖν, Π 121.
προστρέπειν μέλεσι κέαλφ, Ex. 379.
προστραλακιζεῖν, Λ 766.
προστρανῆ τινος, I 325.
προστράπης, Π 920. Ex. 176. I 1128. Et. 684. B 569.
προστράπτειν, Ex. 458.
προστυλᾶν, N 411.
προστρέπεσθαί τινι πληγάς, I 5.
προσφέρειν τινὶ δᾷδα, Π 1052. ἔκρεκε χύτρα, Λ 436. 444. καινὰ σοφὰ, μαχαίρη, Θ 1130. 1132. προσφέρειν πρός τινα καινὰς μηχανάς, N 480. προσφέρειν πάντας ἰλίγκους, Λ 484.
προσφερὴς, Ex. 67.
προσφθίρεσθαι, Ex. 248.
πρόσφορος, O 124. Σ 809. Et. 1025.
προσφύειν, ἀσφαλιστύειν, N 372.
πρόσχημα, B 913.
πρόσωπον λάμπειν, I 550. μένη προσώπῳ, Π 1065.
προτείνειν δρεπάνας, Π 1019.
προτιθεῖσθαι, N 1200.
προτίθημι, N 1198.
προτιμαίτερος, I 1165.
πρότιμον. αἱ πρότιμοι ἁμαρτίαι, I 1355.
προτιμᾶν, ὑπόλογον ποιεῖσθαι, B 638. 655. Λ 27. προτιμᾶ σου οἶδεν, Π 883.
πρὸ τοῦ, Ex. 222. Siemelius disjunctim scribitur.
προυργιαίτερον, Λ 20.
προῦργον. ποιεῖν τι τῶν προύργου, Π 623.
προῦργου τι δρᾶν, Ex. 784.
προυφίλαι, προυφίλαι, Λ 648. Σ 3.
πρόφασις, N 55. I 466. Λ 345. Σ 339. Ex. 1111.
προφάσιος παρίχειν, O 581.
προφασίζεσθαι πιεφανῆ πράγματα, Λ 756.
προφήτης, O 972.
προφθάνειν. προυφθης με παραπύψασα, Ex. 884.
προφορεῖσθαι ἄλλως τὴν ὁδὸν, O 4.
προφυλάττειν, Λ 1146.
προφυρᾶν, ἐντρισίζειν, Θ 75. O 462.
προχωρίζεσθαι, Ex. 729.

πρόχοαι Νιόβου, N 272.
πρόχοος, ἡ, N 272.
πρύμναν ἀναφορεῖσθαι, Σ 399.
πρυτανεῖον, I 167. 281. Λ 125. διαιτᾶν ἐν πρυτανείῳ, Et. 1084. σίτησιν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν, B 764.
πρυτανῖα, τὰ, N 1134. 1180. 1197. 1199. 1255. Σ 659.
πρυτανεύων πιεῖ εἰρήνης, Λ 60.
Πρύτανις, Θ 654. 764. 854. 923. 936. B 1287. Ex. 396. I 300. 665 674. Λ 23. 40. 54. 167. 173.
πρὸ, Atticis semper est monosyllabum, Λ 612. 1065. Ex. 290. O 129. 132. Σ 104.
πρωτὸς, Π 152. N 164. 193. 714. B 237. Ex. 364. I 78. Λ 83. πρωτὸς ἀνὸς, Λ 863. πρωτὸς λουτροῦ πιεῖγιγνόμενος, Σ 604.
πρωτοστηρίᾶν, I 878.
πρῶμος. τὰ πρῶμα τῶν παρεσίμων, Σ 264.
πρὼν, ὄνος, B 665.
πρῶος, Et. 1001. 1164.
πρώρα πυκνίμβολος, B 1318.
πρωρατεύειν, I 543.
Πρωτίας, nom. propr. virile, Θ 876. 883.
Πρωτιὸς, Θ 874. 881. 891. 897.
πρῶτος. τὸν πρώτην, subaud. ἄρχειν, primo quoque tempore, Θ 662.
πρωϊδᾶν, pro πρωιδᾶν, O 556.
πτυίρειν, sternutare, B 647.
πτυρμὸς, O 720.
πτιλία, N 1008.
πτιρεδέοντος, O 1390. 1402.
πτιρόυς πιρανὸς, O 576.
πτιρὸν, Λ 584. 977. 1103. O 1303. 1310. τῶς αὐτῶν πτιρῶς, proverb. O 808.
πτιροστόμιλος, O 248. 1411.
πτιροφᾶπῖν, O 106. 284.
πτιρεῶν, B 1437. O 1334. 1361. πτιρεῦσθαι, O 804. ἕως ὑπτιρωμένον, B 1388.
πτιρεφόρον Διὸς βίλος, fulmen, O 1714. πτιρεφόρα φῦλα, aves, O 1757.
πτίρυγες, O 574. et passim. Λ 970.
πτιρύγων ἀκμὴ, B 1352.
πτιρογίζειν, Π 575. O 1466. I 522.
πτιρυγωτὸς, I 1086.

πτέρωσις, O 94. 97.
πτεροφυὴς φθόγγος, O 1198.
πτηνὸν ἐρινθων γένος, O 1707. πτηνῶν γένη, Θ 46.
πτόησιν, Θ 36. B 315. O 777. εἰς ἵππους χῶρον, Δ 770.
πτύλον, Δ 585. 588. 1182.
πτισάνη, Γηρυτ. 4. Ολυ. 18.
πτύρθοι μαλάχης, Π 544.
πτόρσαμαι, N 267.
πτωχεία, Π 549.
πτωχεύειν, N 921.
πτωχίστερος, Δ 425.
πτωχοπωλὶς, B 842.
πτωχὸς, Δ 413. 498. 558. 594.
πυγὴ, B 1070. 1095. Δ 82. N 1013. 1018. I 365. ἐς κυνὸς πυγὴν ἰέναι, Επ. 255.
πυγίδιον, I 1368. Δ 638.
πυγμὴ, Σ 1384.
πύλαι, Θ 562. Σ 141. I 1060. Ει. 843.
Πυθάγγελος, Tragicus poëta ignobilis, B 87.
Πυθιὰς βοὴ, O 857.
Πυθικὸς χρησμὸς, I 1229. Πυθικὴ δάφνη, Π 213. τὸ Πυθικὸν, I 220.
Πύθιος Ἀπόλλων, Σ 869. Πύθιοι, Πύθιαι, subaud. θεοὶ, Θ 332, 333. πύπαις Πύθιος, O 869.
Πυθοῖ, Δ 1131.
Πυθοῖδε, O 189.
Πυθὼν, B 659. I 1273.
πυκνὸς, callidus, O 429. πυκνὸς, spissus, densus, Ει. 365. πυκνὴ φρὴν, Δ 445. Επ. 571.
πυκνόστερον, crebrius, Θ 648.
πυκνότης, densitas, N 384. 406. calliditas, I 1132.
πυκνοῦν, N 702.
πυκνῶς, callide, Θ 438.
πυκνὶς, animal quoddam, Δ 879.
Πύλαι, nomen loci, Δ 1131.
πυλαμάχος, I 1172.
πύλη, porta, Δ 423. 428. I 1246.
Πύλος, nomen loci, Δ 104. 1163. N 186. I 55. 76. 855. 702. 742. 846. 1058. 1167. 1201. Ει. 219. 665.
πυλοῦσθαι πύλαις, O 1138.
πυνθάνομαι, sciscitor, Π 23. 36. πυνθάνεσθαί τι, de aliqua re percontari, Θ 619. πυνθάνεσθαι τινός τι, O 1120. Δ 204.
πυνθάνεσθαι, audire, percipere, Π 40. 55. 72. 113. 120. ἱκετεύομαι, Θ 596. O 470. Ει. 615.
πυξ, Ει. 898. πυξ πατάσσειν, B 548.
πυὸς, Σ 710. Ει. 1150. Θεσμ. Π 2. Ωχ. 1.
πυραμοῦς, Θ 94. I 277.
πυρὰν νάειν, Δ 269.
πῦρ ἀνάπτεσθαι, Επ. 792. Λήμνιον, Δ 299. τὸ πῦρ ἐγκέλευειν, Δ 306. διὰ τοῦ πυρὸς βαδίζειν, Δ 133.
πυργίδιον, I 793.
πύργος σιδηροῦς, I 1040. ὁ Τιμοθέου πύργος, Π 180.
πυργοῦν, Ει. 749. πυργώσας γάμματα στερεὰ, B 1004.
πυρίτης, Σ 1038.
πυρίτιον, Σ 813.
πυρίτης, Σ 710.
Πυριλάμπης, nom. propr. Σ 98.
πυροφάφης, Δ 933.
πυρὸς, triticum, Π 986. Επ. 547. O 506. 566. 621. Ει. 1145. πυροὺς πρίασθαι, Σ 1405.
πυρσολαῖς, Θ 727. Σ 1079. O 1580. N 1497.
Πύρρανδρος, nom. propr. I 901.
Πυρρίας, nomen servile, B 730.
πυρρίχη Ευπολίδου, B 153. πυρρίχην βλίττειν, O 1169.
πυρροτίτης, I 407.
πυρρὸς, Επ. 329. I 900.
πυρφόρος ἀστὴρ, Θ 1050. πυρφόρα ἀστὰ, O 1248. πυρφόρον ἴγκος Διὸς, fulmen, O 1749.
πυρώδης ἀστεροπὴ, O 1746.
πυτισαῖα πτισὰ, O 798.
πώγων, Δ 120. πώγων Ἐπιμράτους, Επ. 71. Περσέως, Επ. 102. ἐμμαμένος, Επ. 24. πώγωνα καθεῖναι, Επ. 100. περιθεῖναι πώγωνα τινὶ, Επ. 127. περιθέσθαι πώγωνα, Επ. 273.
πωλεῖν, Π 167. πωλεῖσθαι, pro prodi, Ει. 633.
πῶλος, pro πωλῶν, venditor, I 131. 133. 140.
πωλίον, Σ 189. Ει. 75.
πῶλος πτισὸς, Ει. 126. πῶλοι, Δ 1308.

πώμαλα, ὁδαμῶς, Π 66.

πῶς, quare? qui fit, quod? quomodo? Π 575. B 786. Λ 24. 496. Ex. 524. 615. N. 398. Σ 21.

πῶς ἄν cum optativo construitur, Δ 912. I 1324. sæpe redditur per utinam, Θ 24.

πῶς ἂν δοκῖς cum verbo infinitivo, O 355.

πῶς δοκῖς, πόσον δοκῖς, Π 742. Ex. 399. N 881.

πῶς φῄς, quid ais? Π 268.

P.

P initio vocis præcedentem vocalem brevem producit: Π 1065. Σ 1487. I 546.

ῥαῖδίζων, Λ 587.

ῥάϊδος, O 527.

ῥαϊδοῦχος, Ex. 734.

ῥᾴδιον, Θ 68.

ῥᾳδίως, Ex. 761. Σ 1074. ῥᾷστα, Π 507.

ῥαθαυγίζων, I 796.

ῥαίνων ἐς τὰ βλίφαρα, B 1441.

ῥάκιον, B 1063. 1066. Σ 128. Λ 412. 415. Ex. 740.

ῥακιοσυῤῥαπτάδης, B 842.

ῥάκος, B 405. Π 540. 1065. Λ 433.

ῥακώματα, Λ 432.

ῥάμφος, O 99.

ῥαπὶς βίβλινή μι, Λ 171. ῥαπίδιε, B 1312.

ῥάπτειν, Π 513. ῥάψασθαι, N 538. ἐῤῥαμμένος, Ex. 24.

ῥαφανὶς, N 981. ῥαφανίδες ἰσχναὶ, Π 544.

ῥαφανιδοῦσθαι, N 1083.

ῥάχις, ἡ, Λ 314.

ῥαψῳδῶν, Ex. 678.

ῥέγκω, sterto, N 5. 11. I 104. ῥέγκομαι, I 115.

ῥεῖν πολλῷ ἰκμαίνῃ, I 526.

ῥέπειν, B 1393. ὁ χρυσὸς εἰς τοῦτο ῥέπει, Π 51.

Repetenda voces a librariis sæpe omissæ, Λ 524. 831. Θ 196. 630. 689. 768. 771. 1191. 1226. B 1001. Ex. 998. Σ 1364. I 32. 341. Λ 425. Ex. 166.

ῥηγνύειν φωνὴν, N 357. 960. γῆς δάπεδον ἀρότροις, Π 515. ῥήγνυσθαι, N 378. βροντὴ ἐῤῥάγη, N 583.

ῥημάτιον, N 942. Λ 444. ῥημάτια μαγειρικὰ, I 216.

ῥῆσις, B 151. N 1371. ῥῆσις μαχικὴ, Λ 416. καλλίστη, Σ 580.

ῥήτωρ, Θ 292. 382. 530. Π 30. 567. I 60. 325. 358. 880. Λ 38. 680.

ῥιγοῦν, N 442. Λ 1146. particìpium ῥιγῶν, N 416. O 712. Λ 857.

ῥιγῶν infinitivus Dor. Atticis usitatus, O 935. Σ 446.

ῥίζα, Π 283.

ῥιζίον, O 654.

ῥινὸς, οὖ, Ex. 1274.

ῥιπίζειν, B 360. Ex. 482.

ῥιπὶς, flabellum, quo ignis suscitatur, Λ 888. οὐρία ῥιπὶς, Λ 669.

ῥιπτάζειν. πολλαῖς ἀγχυστίαις ἐῤῥιπτασμένον, Λ 27.

ῥιπτίον, Ex. 507.

ῥὶς, ῥινὸς, Π 314. 703. N 344. B 620. Ex. 630. Ex. 21.

ῥίψασπις, N 353. Ex. 1186.

ῥῖψ, ῥιπός. αἷμ' ἐπὶ ῥιπὸς πλέει, Ex. 699.

ῥοὰ, malum Punicum, Σ 1268.

ῥοαὶ Νείλου, Θ 855. Σκαμάνδριαι, Θ 864.

Ῥόδιον μύρον, Λ 944.

ῥόδον. ῥόδα μ' ἔξηνθε, N 910. πάντα πολλοῖς τοῖς ῥόδοις, N 1330. ῥόδοις ἱστεφανωμένος, I 966.

ῥοθιάζειν, A 807. Bαθυλ. 14.

ῥόθιον αἴρεσθαί φησι, I 546.

ῥοϊκὸς, N 407.

ῥοίζημα, O 1182.

ῥοπαλισμὸς, Λ 553.

ῥόπαλον, B 47. 495. O 497.

ῥοπὴ. ἐ πόλις ἔχεται ῥοπῆς, Σ 1235.

ῥοφεῖν, Σ 812. 906. 982. I 51. 905. Λ 278. futur. ῥοφήσομαι, Σ 814.

ῥοφίσκος, Λ 170.

ῥυγχίον, Λ 744.

ῥύγχος, O 348. 364. 479. 672. 1138. 1155.

ῥυθμὸς, N 638. 648. Ex. 1168. ῥυθμὸς, χορείας, Θ 955.

ῥυμὴ, N 407. O 1182. πεζαμιὴ, Ex. 4. στιρύγων, Ex. 86.

ῥύμμα, τὸ, Λ 577.

ῥυπῶν, O 1282. ῥυπῶν, Λ 279. Π 266.

βύσις, cera sigillaris, Δ 1199.
βυσσαναὶ, nauticum celeusma, B 1073. Σ 909.
βύσσεσθαι, A 17.
βύσσεσθαι τινὰς σελίμοιν, Δ 342.
βοσὶς, Π 266.
βυσὶς, Π 1051.
βάσας χρυσίων τάξιν, Apollo, Θ 108.
βῶ, litera, Θ 781.

ΣΑΒΑΖΙΟΣ, Δ 388. O 873. Σ 9, 10.
σάγμα. Σ 1142. Δ 574.
σάθη, ἡ, Δ 1119.
σαίνειν πέρκην, I 1031.
Σάϊοι, gens Thracica, *Ex.* 1298.
σαίρειν. Dicitur de canibus iratis et ringentibus: inde *σισῆρες*, *Ex.* 620. Σ 901.
σάκανδρος, pudendum muliebre, Δ 824.
Σάκας, nom. propr O 31.
σάκκος, saccus, A 745. item *σάκος*, Δ 822. Δ' 1211.
σάκος, barba prægrandis, *Ex.* 502.
σάκτας, Π 681.
Σαλάξαυχα, quæ et Σαλαξαυχὰ famosa meretrix, I 765. Θ 805.
Σαλαμίνιος, *Ex.* 38. Σαλαμινία, sub. *ναῦς*, O 147. 1204.
Σαλαμὶς, Δ 59. 411. I 785.
σάλος πόντιος, Θ 872.
σάλπιγξ, B 1042. N 165. Δ 1001. *Ex.* 1240.
σὰ μὰν, Megarice, pro *σὶ μὰν*, Δ 757. 784.
Σαμοθρᾴκη, *Ex.* 277.
Σάμος, Σ 283.
σαμφίρας, N 122. 1298. I 603.
σανδαλίσκος, B 405.
σανίδιον, *Ex.* 202.
σανὶς, Θ 940. *σανίδες*, Σ 349. 848.
σαπρὸς φορμὸς, Π 542. *σαπροὶ σταπίσιοι*, Π 813. *σαπρὸν τρύξ*, Π 1087. de homine infirmo et debili, Σ 138. *γίρων καὶ σαπρὸς*, *Ex.* 698. *σαπρὸν obsoletum*, Π 323. *σαπρὸν σχοινίον*, Σ 1343. *σαπρὰ βύρσα*, Σ 38. *σαπρὰ γραῦς*, Θ 1025. *Ex.* 884. 926. 1098. *σαπρὰ ἰερήνη, pax antiqua*, *Ex.* 554.

Σαρδανάπαλος, O 1021.
Σάρδις, Σ 1139.
Σαρδιανικὸν βάμμα, Δ 112. *Ex.* 1174.
Σαρδὼ, Σ 700.
σαρκάζειν, *Ex.* 482.
σαρκασμοσπινοκάμπτης, B 966.
Σαρπηδὼν, N 622.
Σάτυροι, Θ 157.
σαυλοστρωτικῶν, Σ 1173.
σαφέ. οἱ σάφ' ἰδότες, Θ 596. *σάφ' ἴσθ' ὅτι*, Π 889.
σαφήσασα, Π 46.
σαφῶς, B 1434. Π 40.
σέβας, N 302.
σέβειν, N 600. *τὰ θεῖα*, Π 497. *σέβεσθαι*, Θ 123.
Σεβῖνος, B 427.
σεβίζειν, Θ 106. 674.
σέις, σίεν, Δ 730.
σείειν, Π 213. *σείειν καὶ ταράττειν*, I 640. *σείειν χθόνα*, O 1751. *ὁ θεὸς σείων*, Δ 1142. *ὁ Ποσειδῶν σείσας*, Δ 511. *σείειν τὴν καρδίαν*, Δ 12. *vexare, exagitare*, *Ex.* 639. *τὸν ὑγιέφαλον σείεσθαι*, N 1276.
σεμφόρης, N 1300.
σεσμὸς, *Ex.* 791.
σεσυκὼς, Δ 346.
σιλαγεῖσθαι, Δ 924. N 286. 604. ubi *σιλαγεῖ* est 2. persona formæ passivæ.
Σιλάριος, nom. propr. Σ 459.
σίλας, O 1711.
σίλαι, Lacon. pro *θίλαι*, Δ 1080.
σιλαναίη, N 614.
σιλήνη, N 171. 584. 608. *ἄγουσα τὰς ἱπτάδας*, N 17. *σιλήνην καθαιρεῖν*, N 750.
σίλινον, Σ 480.
Σίλλος, nom. propr. Σ 325. 1243. 1267.
Σιμίλη, O 559.
σιμινοτροσωπῶν, N 363.
σιμὸς, B 178. Π 275. N 48. *σιμοὶ λέγοι*, B 1496. Σ 1174. *σιμοὶ θεαὶ*, I 1312. Θ 224. *σιμαὶ γυναῖκες*, *Ex.* 617. *σιμὰ ἱμάντια*, B 1061. Π 940.
σιμύσασθαι, B 1020. O 727.
Σιρῖτις, Δ 542.
σίρφος, O 82. 569. Σ 352.
σίτω, Lacon. pro *θίτω*, Δ 1081.

σηκὸς, Σ 768.
σῆμα, sepulcrum, Θ 786. 788. Ex. 1108.
σημαίνω, obsignare, Λ 1199.
σημεῖον δακτυλίου, I 952, 953. Σ 585. ἐν ταῖς ναυσὶ, B 933.
σηπία, Ex. 126. 554. A 351, 1041.
σηραγγόεις, Lacon. A 1262.
σήσαμα, O 159. Σ 676.
σησαμοῦς, Θ 570. A 1092. Ex. 869.
Σθενίδεια, B 1043. 1049.
Σθένελος, Σ 1313.
σθένω. καθ' ὅσον ἂν σθένω, Π 912.
σιὰ, Lacon. pro θεὰ, A 1263. 1320.
Σίβυλλα, Ex. 1095. 1116.
σιβυλλιᾶν, I 61.
Σιδήσιος, A 118.
σῖγα, adverbium, A 238.
σιγᾷν, A 516. B 915. futur. σιγήσομαι, A 515. Π 18. Ex. 102. imperat. σίγα, Θ 99.
σίγιν, Lacon. pro Σίγιν, A 1004.
σιγῇ, adverbialiter, Ex. 1053.
σιγῶ, infinitivus Doricus, A 778. in nota.
σιδάρεος, N 249.
σιδηροδρεπὴς, B 1402.
σιδηροῦς ἀνὴρ, A 491.
σίδιον, N 881.
Σιδόνιον ἄστυ, B 1225.
σίζειν, I 930. A 1158.
Σικελία, Ex. 250.
Σικελικὸς, Σ 838. 897.
σίκυον, A 520. Ex. 1001.
Σικυὼν, O 968.
σίλφιον, Π 925. O 534. 1579. 1582. I 895.
Σιμαίθα, meretrix, A 524.
σίμβλος χρημάτων, Σ 241.
σιμὸς, Ex. 705. σιμότερος, Ex. 617. σιμὸν χωρίον, locus acclivis, A 288.
Σιμοῦντιες γῆ, Θ 110.
Σίμων, nom. propr. N 351. 399. I 242. Ex. 867. ubi nomen est servi.
Σιμωνίδης, N 1356. 1362. O 919. Σ 1410. Ex. 697.
σιναμωρεῖσθαι, N 1070.
σὸς, Lacon. pro θεὸς, A 81. 174. 983. 1095. 1171. 1174. 1180. 1299. 1306. Ex. 214.
σπάθη, Π 806. I 1296.
σίφιον, Σ 878.
σισύμβρια, O 160.
σισύρα, media brevi, A 933. B 1459, Ex. 840. Σ 1138.
Σίσυφος, A 391.
Σιτάλκης, A 134. 141.
σιτεῖσθαι, Π 548. N 491. ἀνομαγδαλίας, νυνὶ βορὰν σιτεῖσθαι, I 414. 416.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ, B 764. σίτησιν αἰτεῖν, I 574.
σιτία, A 548. Ex. 234. τὰν Πρυτανείῳ σιτία, I 709. σιτία ἡμιεῶν τριῶν, A 197. Ex. 312.
σιτίζειν, I 716.
σιφωνίζειν τὸν οἶνον, Θ 557.
σιωπᾷν, A 530. 713. futur. σιωπήσομαι, Ex. 309. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι, A 578.
σιωπὴ, B 916.
σκαιὸς, Π 1023. N 629. 655. Σ 1266. ubi opponitur τῷ δεξιός. σκαιὸς καὶ ἀκαίβιστος, Σ 1183. σκαιὸς θιασήτης, Σ 1013. σκαιόστατος, Π 46. σκαιόστατον ἔπος, O 174.
σκαιῶς, Π 60. σκαιῶς λέγειν τι, Ex. 644.
σκαλαθῦραι, Ex. 611.
σκαλαθυρμάτια, N 630.
σκαλεύειν ἔνθρακας, Ex. 440.
σκάλοψ, σκάλοπος, A 879.
Σκαμάνδρεια βοᾶ, Θ 864.
Σκάμανδρος, B 928.
Σκαμανδρώνιδης, Σ 81.
σκανδάληθρα ἐπῶν, A 687.
σκάνδιξ, A 478. 480.
σκάπτειν, Π 525. σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι, O 1432.
σκαριφισμοὶ λόγων, B 1497.
σκατοφάγος, Π 706.
σκάφη, ἡ, Ex. 742. A 139. I 1315.
σκάφιον, τὸ, caput, O 806. fragm. 16. Genus tonsuræ, Θ 838. Γήρᾳ, 15. matula, Θ 633.
σκάφος, B 1382. A 541. σκάφος πόλεως, Σ 29.
Σκιδλίας, nomen servi, B 608.
σκίλος, I 272. A 220. Ex. 825. B 294. ἀνάγειν ἐπὶ σκίλος, O 383. σκίλος ἀναπίνειν, A 799. ῥίπτειν, Ex. 332. αἴρειν τὰ σκίλη, Ex. 265. Ex. 889. σκίλη Μεγαμεὰ, Λ 1170. πεττῶν σκιλῶν, Λ

1259. *ὁ παπὰ τῶν σκιλλῶν*, Ex. 241. *χωλὸς τὸ σκίλα*, Θ 24. *τὸ σκίλα χορεύσω*, Ex. 325.

Σκίλλιος, nom. propr. O 126.

σκίστισθαι, Π 576. Ex. 749. Ex. 29.

σκιρρόλλειν, I 821.

σκιτάζειν, A 739. *σκιτᾶ, ἄσστις γυναῖκα*, Θ 591. *σκιτὰς φρενιτώσι*, Σ 1331. *σκιτάζειν ἴα τινος ψιριπέμματα*, I 372. *σκιτοῦχος ἰσκιτσαρμίνος*, A 121. *ἰσκιτσαρμίνα ἅλφατα*, I 1104.

σκιτάριον, B 170. Π 809. 839. 1139. Ex. 753. Ex. 201.

σκιτὴ, ἡ, B 108. I 1324. Ex. 763.

σκιτόν, τὸ, *supellex*, Ex. 728. B 12.

σκιτοφορεῖν, B 15.

σκιτοσκοὺς, I 252.

σκιτοφόρος, B 497.

σκιτεῖσθαι, A 69.

σκιτὸ, Ex. 731. Θ 658. *σκιτὸν παταλαμβάνειν*, Ex. 880.

σκίστισθαι, *causari*, Π 904. Ex. 1027.

σκῦπτρον, O 480. 510. *ἀποδιδόναι τινὶ* O 1600. 1626. *σκῆπτρα τρίζειν*, O 635.

σκῦψις. ἀγὼν οὗτος σκῦψιν οὐκ ἐσδέξεται, A 392.

σκιάδιον, I 1348. ubi vide not.

σκιὰ δένειν, Σ 191.

Σκιάσσιος, O 1553.

σκιερὸς, O 349. Σ 757.

σκιμαλίζειν, A 444. Ex. 549.

σκίμπους, N 254. 709.

σκιοειδὲς φῦλα, O 686.

σκίσκον, Σ 727.

Σκίρα, τὰ, nomen festi, Θ 834. Ex. 18. 59.

σκίρβον, Σ 925.

σκιρτᾷν, Π 761. N 1078. Σ 1305.

Σκίταλος, I 634.

Σκιώνη, urbs Thraciæ, Σ 210.

σκληρὸς δαίμων, N 1264. *σκληρὸς τοὺς τρόπους*, Ex. 350. *σκληρὰ τιτθία*, Δ 1199. *τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; quid habes hic duri?* Λ 748.

σκληρῶς παθήμενος, I 783.

σκολιὸν, A 532. *σκολιὰ δίκτεσθαι*, Σ 1222. *σκολιὸν λίγειν*, Σ 1240. *σκολιὰ Μιλήτου*, B 1302.

σκόμβρος, I 1008.

σκοπεῖν, B 1155. *σκοπεῖσθαι*, Ex. 207.

σκόστλος, N 273.

σκοτὰ τηλιφανὴς, N 281.

σκοτωμερεῖσθαι, Σ 361.

σκοροδιάσθαι, B 922. Σ 642. A 30.

σκοροδάλμη, I 199. 1095. Ex. 292.

σκορόδια, Π 818.

σκορόδλιτα, I 946. *ἰσκορεδισμένος*, I 494. A 166.

σκόρεδον, Π 718. B 555. 987. I 600. A 164. 761. 813. 831. Ex. 258. *σκόρεδα δαμασᾶσθαι*, Θ 494. *φαγεῖν*, A 689. *σκορόδους ἁλείφειν*, Ex. 502.

σκότιος, O 1389.

σκοτοδινιᾷ, A 1221.

σκοτοδινιῶ, A 1219.

Σκύθαινα, ancilla, A 184.

Σκύθαι Νομάδες, O 941. Σκυθῶν ἱερμία, A 704.

Σκύθης, *lictor*, A 451. 455. Θ 1017. 1026. 1183.

σκυθρωπάζειν, A 7. Π 756.

σκυθρωπὸς, A 707.

σκυλεύειν, A 461.

σκυλευψιᾶν, Π 514.

σκυλευψιᾶς, Ex. 420. O 490.

σκύμνος, I 1039. *σκύμνος λέοντος*, B 1431.

σκυτάλη Λακωνικὴ, A 991.

σκυτάλιον. σκυτάλια φορεῖν, O 1283.

σκύταλον, τὸ, Ex. 76. 78.

σκυτιὰς, O 491.

σκύτινος, N 880. *σκύτινον ῥάψασθαι*, N 538. *σκυτίνη ἰσκιτσορία*, A 110.

σκῦτος, τοῦ. *σκύτη πωλεῖν*, I 868. *σκύτη βλίσειν*, Σ 643. *νοῦς ἐν τοῖς σκύτεσιν*, Ex. 669.

σκυτοτομεῖν, Π 162. 514.

σκυτοτομικὸν πλῆθος, Ex. 432.

σκυτοτόμος, Λ 414. 416. Ex. 385. I 740.

σκώληξ, Σ 1111.

σκῶλος, ὁ, genus spinæ, A 810.

σκῶμμα, Π 316. Ex. 750.

σκωμμάτιον, Σ 1289.

σκώπτειν, Π 557. 886. 973. N 922. I 525. B 58.

σκωπτόλης, Σ 788.

σκωραμὶς καππαδικὴ, Ex. 371.

σκῶρ ἀλῶν, B 146. *σκῶρ μιαιγμίνον*, Π 305.

σμιεδαλίου, O 553.

σπῶσος, N 297.
Σπιτάθης, nom. propr. I 969.
Σπιτροφίων, nom. propr. Ex. 46. Σ 401.
Σπίτυθος, nom. propr. Ex. 293.
σπίλαξ, N 1007. O 215.
σπλαδύματα, B 819.
σπίλη, Θ 779.
σπυνύη, N 1486. 1500. O 602. Ex. 546.
Σπωδὸς, nom. propr. Ex. 846.
σπάργη καστάλιωτος, I 1332.
σπάχιον ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν, Ex. 1308.
σοβαρὸς, Π 872. N 406. σοβαρὸν μίλος, A 673.
σοβαρῶς, Ex. 83.
σοβεῖν, Σ 211. σοβεῖν πᾶδα ἐν πέπλῳ, Σ 1523.
σοι, haud secus ac μοι, aliquando redundat, ut σί σου μαθήσομαι; N 111. Vide etiam N 206. Ex. 136. O 1392. B 1119. Aliquando ponitur pro παρά σου, a te: ut πάσου περίσμαί σου τοῦτο, A 812. ἀνήσομαι σοι, emam a te, A 815.
Σόλων, N 1187. O 1160.
σορσυγὸς, N 846.
σορὸς, ἡ, A 600. A 691. Π 277. Σ 1365.
σοῦ, σοῦ, interjectio, Σ 209.
Σουνιέρανος, Neptuni epith. I 560.
Σουνιέρανος, O 868.
Σούνιον, N 401.
σοῦσθαι, Σ 458.
σοφίζεσθαι, I 721. ἀλλότρια, I 299.
σόφισμα, B 17. 872. 1104. Π 160. N 205.
σοφιστὴς, N 331. 1111. 1309.
Σοφοκλῆς, B 76. 79. 787. 1516, O 100. Ex. 695. Σοφοκλέους μίλη, Ex. 531.
σοφὸς. Ἄνδρες σοφοὶ, B 1411.
σοφῶς, I 196. A 401. B 1434.
σπαθᾶν, N 53. 55.
σπᾶν, Ex. 498. Θ 928. Σ 175.
σπανίζειν, N 1285. Σ 252.
σπαράττειν, A 688.
σπάργανα, A 431.
Σπάρτη, urbs, A 984. 999. 1305. Θ 860. 919. O 814.
σπαρτίον, Ex. 1247.
σπαστίλη, Ex. 48.
σπασμὸς, tentigo, A 845. 1089.
σπείρειν, O 710. ἐσπαρμένα, Ex. 1140. σπείρειν παντοδάπως διανοίας, Σ 1044. ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος, B 1206.
σπίλιθος, stercus, Ex. 595.
σπίνδιον, N 426. 578. 623. I 106. 221. ἐσπισάμην, A 293. 727. ἐσπίσω Δάμωνι, A 304.
σπιρμολόγος, O 232. 579.
Σπιρχιὸς, B 1383.
σπιῶδιον, Π 255. Ex. 672.
Σπίνθαρος, nom. propr. O 762.
σπισίδιον, Nηφ. 1.
σπίνος, avis, O 1079. Ex. 1149.
σπλάγχνα, N 1036. O 519. Ex. 1111. σπλάγχνα διεμαίνετο πόσῳ, B 844. τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ, B 1006. σπλάγχνα διασπαράττειν, B 473. πάσασθαι, Ex. 1092. καθέψημμένα, O 1524. σπλάγχνων χῦρ' ἐσπλῆσαι, O 975. ἀπίχεσθαι, Σ 654. σπλάγχνως παραγίγνεσθαι, I 410.
σπλαγχνεύειν, O 984.
σπλὴν. τὸν σπλῆνα ἐκβαλεῖν, Θ 3.
σπογγιὰ, B 482. 487.
σπογγίζειν, Θ 247.
σπόγγος, Σ 600.
σπόδιος ἴχνος, A 173.
σποδεῖν, A 366. B 662. Ex. 942. 1016. N 1376. O 1016. Ex. 1306. σποδεῖσθαι, Ex. 113. 908.
σποδίζειν, Σ 329.
σπολὰς, O 933. 935. 944.
σπονδὴ, I 669. 796. Ex. 433. 1104. 1110. Ἀγαθοῦ Δαίμονος, I 106. ἐγχοῦν σπονδὴν, Ex. 1102. σπονδαὶ σεμνοτεύτιδος, I 1388. A 194. 252. σπονδὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, O 1599. A 52. 131. 268.
σπονδοφόρος, A 216.
Σπουγίλος, nom. propr. O 300.
σπουδάζειν, serio agere, vel loqui, Π 557. B 813. festinare, Θ 572.
σπουδαιχίδης, A 595.
σπουδὴν ποιεῖν τι, B 522. κατὰ σπουδὴν, I 1370. σπουδὴν ἴχνη, properare, A 288.
σπυρίδιον, A 453. 469.
σπυρὶς, Ex. 1105.
στάδιον. πλεῖν ἓξ σταδίῳ λαλίστερα, B 91. στάδια πλεῖν ἢ χίλια, O 6. ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστος, N 430.

σταθεύειν, Δ 376. Ες. 127. Α 1041.
σταθμᾶσθαι. καλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται, Β 797.
σταθμὰ, statera, Β 1365. 1407. pestis, ἔντιλθε λαῖνον σταθμῶν, Α 449.
σταμνὸν μύρου, Π 529.
σταλαγμὸς, Α 1033.
σταμνίον οἴνου, Δ 196.
Στάμνιος, nom. propr. per jocum fictum, Β 22.
στάμνος, Π 845.
στασιάζειν, Δ 768. Ο 1014. Ι 590.
στάσις, Β 359. sedes, statio, Π 954. Ι 527. στάσις μιλῶν, Β 1281.
στατὴρ, Π 816. Ν 1041.
στάχυς, Β 1240. Ι 393.
στέγειν τὰς πλαγὰς, Σ 1295.
στέλεχος, τὸ, Δ 336.
στέμμα, Ες. 948. στέμματα, Π 39. 686. Ο 893. Σ 476.
στέμφυλον, Ν 45. Ι 806.
στενοχωροῦσα στοὰ, Α 548.
στένειν, Σ 180. Α 30.
στενοῦσιν τρίχες, Δ 448.
στενολεσχεῖν, Ν 320.
στέργειν, Β 229.
στειρὰ, sterilis mulier, Θ 641.
στελλὰς, Α 219. ψυχὰ στελλὰ, Ν 420.
στεφάνη, Ες. 1034. Ι 968.
στεφανηπλακεῖν, Θ 448.
στεφανίζω. ἐστεφάνιξα, Dor. Ι 1225.
στέφανος, Π 1089. Ες. 122. 691. Ν 256. Σ 710. Ι 1227. Α 551. 1091. στέφανος ἀνθέμων, Α 992. ποτήνου, Π 586. 592. μύρων, Β 330. ξυνθημασιακῶς, Θ 458. αἴνος, Ι 534. στεφάνους παντάπασσος, Ι 502. στέφανον ἴσχειν, Π 21. 1041. πλέκειν, Θ 400. 458. Ες. 844. περιτίθεσθαι, Ες. 131. Θ 380. ἀφαιρεῖν, Π 22. ἀφαιρεῖσθαι, Ν 625. στεφάνους ἀπίειν, coronas nectere, Α 1006.
στεφανοῦν, Ες. 538. στεφάνῳ χρυσῷ στεφανοῦν, Ο 1274. στεφανοῦν εὐαγγέλια, Ι 647. στεφανοῦν χρυσοῖς ἤθεσι, Ν 959. στεφανώσασθαι, Α 602. Α 1145. καλάμῃ, Ν 1006. ἐστεφανωμένος, Π 757. 820. ῥόδοις, Ι 966. δάφνῃ, Ες. 1044.
στῆθι, Π 444.
στήλη, Δ 513. Ο 1050. 1054. Α 727.
στήμονα νῆν, Δ 519.
Στήνια, nomen festi, Θ 834.
στιβαρὸς, Θ 639.
στιβὰς, Π 663. στιβὰς σχοίνων, Π 541. στιβάδες, Ες. 348.
στογμανίας, Α 331.
στοῖζειν, Β 1511. στοίζεσθαι βακτηρίᾳ, Σ 1296. ἐστιγμένος, Ο 760.
στόλος, Ο 697.
Στιλβίδης, nom. propr. Ες. 1031.
Στιλβωνίδης, nom. propr. Ο 139.
στίλη, Σ 213.
στιπτὸς γίρων, Α 180.
στῖφος, Ι 852. Ες. 564.
στίχες λαῶν, Ι 163.
στίχος, Β 1239.
στλιγγὶς, Θ 556.
στοὰ, porticus, Α 548. cella penuaria, Ες. 14.
στοιβὴ, Β 1178.
στοιχεῖον διαιάσεων, Ες. 652.
στοῦχος. ἐπὶ στοίχου, ordine, vel longa serie, Ες. 756.
στολὴ γυναικὸς, Θ 92. γυναικία, Θ 851. ἱππικὴ, Ες. 846.
στόλος, Ο 46.
στόμα συγκλείειν, Θ 40. ἐξ ἑνὸς στόματος, Ι 670. ἴσχειν τι διὰ στόμα, Α 855. στόμα τῆς ἰσοζωΐας, Ες. 1107.
στοματοσχεγὲς, Β 826.
στομοῦν, Ν 1108. 1110.
στομφάζειν, Σ 721.
στόμφαξ, Ν 1367.
στορνύναι λέχος, Ες. 844.
στραγγεύεσθαι, Ν 131. Α 126.
στραγγουρία, Σ 810.
στραγγουρικῶν, Θ 616.
στρατεύεσθαι, Ν 692. Α 1052. ἐστρατευμένος, Β 1113.
στρατηγεῖν, Β 1196. Ν 586. Ι 288. 1313.
στρατηγία, Π 192.
στρατηγικὸς, Ο 362.
στρατηγὶς, ἴδος, Ες. 835.
στρατηγὸς, ὁ, Ν 582. Ι 166. Α 569. ὁ στρατηγὸς, Ες. 491. 500.
στρατιὰ, pro στρατεία, Α 592. Θ 828. 1169.
στρατιὰ, exercitus, Α 149.
στρέφειν, Σ 618.
Στρατονικὴ, nom. propr. Θ 807.

Στρατυλλίς, nom. propr. Λ 365.
Στρέφων, nom. propr. O 942. I 1374. A 122.
στρεπτωίδης, A 596.
στρεπτὸς, Θ 516. στρεπτὰ πτολιέσματα, B 878.
στρεπτοῖν, B 620. N 620. I 775. στρεπτοῦσθαι ἐπὶ τροχοῦ, Π 875. Λ 846.
στρεπτοπάγλη ἁρμὰ τετριλῶν, N 335.
στρέφειν ἑαυτὸν εἰς ἑτοιμὰ πράγματα, N 1455.
στρέφεσθαι, versari, A 385. verti, πρὸς τίνας τροφῶ λόγους; Θ 1128.
στρεψοδικεῖν, N 434.
στρεψοδικοσυνεργία, O 1468.
στρεπτιλικλιγξ, A 1055.
στρεπτοῖν, N 702. Σ 1528. I 386. στρεπτὰ σπειρώματα, B 817.
στρέπτιλοι Καρπίνου, Ει. 864.
στρεπτγγύλος, N 751. 1127. στρογγύλα ῥήματα, A 686.
Στρεπσίθιος Φιλοπράσης, O 1077.
στρεπτὸς, passer, Λ 723. Σ 207. στρεπτῶν νέφος, O 578.
στρεπτὸς, ὁ, pro στρεπτοπάμηλος, O 874. A 1105.
στρεπτοῦς, Π 1153.
στρεπτοῦν. στρεπτεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλὸν, Ει. 175.
στρεπτοὺς, cardo januæ, Θ 487.
στρεπτὴ, B 775. Π 1154. Ευ. 1026. στρεπτὰς παπαπάπτοις, Θ 68.
στρέπτιγξ γλώσσης, B 892.
στρέπτιον, Fragm. 59.
στρέπτις, N 451.
στρέπτος μ' ἔχει τὴν γαστέρα, Θ 484.
Στρεμπάδωρος, nom. propr. Σ 233. A 273.
στρεπτὸν ἦθος, Σ 877.
στρέμματα, Π 624. N 37. 1069. B 165. 439. Ευ. 418. 541. I 605. A 1090. 1136. Μιλήσια, B 542. αἴρεσθαι τὰ στρέμματα, B 437. 596.
στνγὸν, Θ 1144. A 33. 472.
στνγερὸς, A 1208. στνγερὸν πάθος, A 1191.
Στνγὸς πίτρα, B 470.
στνὸν, A 214. 598. 869. 989. 996. 1178. Θ 158. O 557. Ει. 728. στνόεσθαι, A 152. O 1256. A 1220.
Στνμμάδωρος, nom. propr. Λ 259.

στνστεισπώλης, I 129.
στνφιδανὸς, Σ 1364.
στνφιλισμὸς, I 537.
στνφοκόπος, O 1299.
στοὰ, pro στεὰ, Ευ. 676. Βασίλιος, ἀλφιτοπῶλις, Ευ. 683. 685.
στομυλία, B 1069.
στομυλιοσυλλιστάδης, B 841.
στομύλλιον, B 1310. N 1003.
στομύλλισθαι, Θ 1073. B 1071. I 1374. Ει. 994.
στομύλματα, B 92. 943.
στομύλος, A 429.
συβαρίζειν, Ει. 344.
Σύβαρις, Σ 1435. Συβαρίτης, Σ 1427. Συβαρῖτις, Σ 1438.
Συβαριτικὸς λόγος, Σ 1259.
συβίνη, barbare, pro σιβύνη, Θ 1197. 1215.
συγγενὴς, Ει. 618.
συγγίγνεσθαι φρονίσει, I 1291.
συγγράφειν, pingere, abundante præpositione, O 805.
συγπαναπίεσθαι, Ευ. 614.
συγπάστειν, Σ 570. I 834.
συγχυμάζεσθαι, Π 847.
συγχωρεῖν, O 1761.
σύζυγος, Π 945.
συκάζειν, O 1699.
συκίδιον, Ει. 598.
συκίδιον μοσχίδιον, A 996.
σύκινος, Π 946. σύκινος πλοῦς, Σ 897. σύκινον ξύλον, Σ 145.
σῦκον. σῦκα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμοῦ, B 1247.
συκοσίδιλος, I 529.
συκοφαντία, I 437.
συκοφαντεῖν, O 1431. Σ 1096. A 519.
συκοφάντης, Π 31. 873. O 1423. A 559. 725. συκοφάντου δῆγμα, Π 885.
συκοφάντρια, Π 970.
συλλάβδην, Π 646. ξυλλάβδην, Σ 657.
συμβαίνειν, congruere, I 220.
συμβάλλειν, conjicere, Σ 50. συμβάλλειν ῥήνους, Ει. 1274. πρὸς ἀλλήλους ἐριθεία, Ευ. 446.
σύμβολον, Ευ. 296. ἐπιβάλλειν τινὶ, O 1214.
συμβουλεύειν, N 793. συμβουλεύεσθαι μετά τινος, N 475.
συμμαχικὸν, τὸ, Ευ. 193.

συμμιγνύειν λίχνε τινί, Θ 891.
συμπαίστρια, Β 411.
συμπαραπίσας ἴχω, Ο 852.
συμπαρασταῖν, Β 385. Ευ. 15.
συμπωῖν τινι, Θ 158.
συμπεσπίμπτειν, Β 402. 413.
συμφορὰ ἀγαθὴ, Ι 655. *πῶν' ἐπὶ συμφορῇσι*, Ι 406.
συμφορώτατος, Π 1162.
συμφυσᾶσθαι, Ι 468.
συναλιάζειν. συναλίαξι, Δ 93.
συνάντειν χειρὶ χεῖρα, Θ 955.
συναστὴς, Ευ. 508.
συνδικαστὴς, Σ 266.
σύνδουλος, Ει. 745.
συνδρᾶν, Ευ. 16.
συνεῖναι μετά τινος. cum aliquo degere, Π 504. *συνεῖναι γυναικί, rem habere cum muliere*, Ευ. 619.
συνίειν, connectere, Ο 1079.
συνίριθος, Ει. 786.
συνναρικὸν, τὸ, Σ 691.
συνθίλειν, Ο 851.
συνθήκη, Λ 1268. *συνθήκας ποιεῖσθαί τινι*, Ει. 1065.
συνθηρεύεσθαι, Θ 156.
συνοιδεῖσθαι, Β 598.
σύνταμος, Ο 209.
συνταράττειν, Ν 1037. *συνταράττεσθαι*, Δ 7.
συντέμνειν πολλοὺς λόγους ἐν βραχεῖ, Θ 178.
συντορεῖσθαι, Ι 479.
συντυχία ἀγαθὴ, Ο 545.
Σύρα, nomen ancillæ, Ει. 1146.
Συρακούσιος, nom. pr. Ο 1297.
σύριγμα, Δ 554.
συρίζειν, Π 689.
συρμαία, Ει. 1254.
σύρφαξ, Σ 673.
συσπειρωτήναι, Β 904.
συσπειράζειν τὸ δῶτινα, Σ 1251.
συσπουδάζειν, Θ 624.
συσταλαγχνόω, Ει. 1115.
συστρώζειν, Θ 270.
συστύλλειν τὰ ἑαυτοῦ, Β 999. *συστύλλεσθαι ἑαυτὸν*, Ευ. 486.
συχνὴ οὐσία, Π 754.
σφαγεῖον, Θ 754.
σφάγια, τὰ, Δ 204. Ο 1559.
σφαγιάζειν, Ο 569, 570.
σφάκος, salvia, Θ 486.
σφάλλεσθαι, Β 689. 736. Π 351. *σφαλλόμενος πρεσίζειν*, Σ 1324.
σφενδάμνος, Α 181.
σφενδόνη, Ν 1125. Ο 1185. 1187.
σφέτερος, σφεῖς, Β 1464.
σφῆνα, Σ 224. 229. 404. Δ 475.
σφηνίσκος, Π 301.
σφηνώδης, Π 561, 562.
σφήνωμα, Ει. 1216.
σφὼν, Β 801.
σφῷξ, σφηκός, Σ 480. 1090. 1103. Α 864.
Σφέττιος, Ν 156. **Σφέττιον ἔδος**, Π 720.
Σφίγξ, Β 1287.
σφογγίᾳ βεβυσμένον χυτρίδιον, Α 463.
σφονδύλη, Ει. 1077.
σφόνδυλος, Σ 1489.
σφραγίδιον θριπήδιστον, Θ 427.
σφραγιδονυχαργυροράπτης, Ν 332.
σφραγίς. Ο 1213. *σφραγῖδα ἐπιβάλλειν τινί*, Ο 560. Θ 415. *οἱ σφραγῖδας ἔχοντες*, Ευ. 632.
σφριγᾶν, Λ 80. Ν 799.
σφῦρα, malleus, Ει. 566.
σφυράδων ἀποκρίσεται, Ει. 790.
Σφυρόμαχος, nom. propr. Ευ. 22.
σφυρὸν, Σ 276. Δ 1177. 1179.
σχάζω σχάω. οὐκ ἴσχω, Ν 409.
σχάσας τὴν φρονῖδα, Ν 740. *σχασάμενος τὴν ἐπιστολήν*, Ν 107.
σχίζειν τινὰ τῆς ὄζριος, Λ 425.
σχιὴν ποιεῖν τοῦ τολμήματος, Δ 284. *τῆς βοῆς*, Λ 380.
σχιλλίας, Ι 362.
σχιστιάζειν, Π 477.
σχίστλιος, Β 1476. *ὦ σχίστλ' ἀνδρῶν*, Β 1049. *σχίστλιον ἔργον εἰργασμένος*, Ο 1175. *σχίστλια πείσεσθε πρᾴγματος*, Π 856. *σχιστλίων γε*, Α 498.
σχῆμα, Ευ. 150. Σ 1485. Ι 1331.
σχηματίζειν, Ει. 324.
σχίζα, Ει. 1024. 1031.
σχινδαλμός, Ν 130.
σχινδαλμὸς, Β 819.
σχῖνος, Π 720.
σχοινίον, Ευ. 36. 437. Σ 1342. *μιμλιπαμένον*, Α 22.
σχοῖνος, Α 229. *σχοίνου στελὰς*, Π 541.
σχολάζειν, Α 412.

σχολὴ, Π 282. Α 407. Θ 376. κατὰ σχολὴν, Ες. 48.
σώζειν τὰ ταυτῆα, Θ 819. τοὺς στρατιώτας, Ες. 233.
σώζεσθαι, Α 497. Ες. 219. σωστέον, Α 501.
σωκρατεῖν, Ο 1282.
Σωκράτης, Β 1491. Ο 1555. Ν 104. et passim.
Σωκρατίδιον, Ν 223. 237.
σώρακος, Δαν. 11.
σωρὸς χρημάτων, πανῶν, ἀγαθῶν, Π 269. 270. 804.
σῶς, salvus, Ι 613. σῶν, salvum, Α 488. Θ 821.
σωσίπολις, Α 163.
Σώτειρα, Cereris epithet. Β 378.
σωτὴρ, Π 327. Ν 1162. Ι 149.
Σωτὴρ, Jovis epith. Vide in Ζεύς.
σώφρων, Α 796. Π 387. Ες. 767. Α 611. σῶφρον ἔργον, Ο 1433.
σωφρονεῖν, Β 853. Π 1119. Ν 1060. 1067. Σ 1405.
σωφρονικὸς, Ι 545.
σωφρόνως τραφῆναι, Ι 334.
σωφροσύνη, Α 508. Π 563. Ν 962.

Τ.

ΤΑΓΗ, acies, Λ 105.
τάγηνον τυθίδων, Ι 929.
ταγὸς, dux, Ι 159.
Ταίναρον, Β 187. Α 510.
ταινιοῦσθαι, Β 393. ταινιώσασθαι, Ες. 1032.
τάλαν' ἐγὼ τῆς ὕβρεως, Π 1044. ὦ τάλαινα, blanda compellatio, Ες. 242.
ταλαιπωρεῖν, Α 1220. Β 24. ταλαιπωρεῖσθαι, Π 224. Σ 967.
ταλαίπωρος, Π 33. Ν 414. ταλαίπωρα πράγματα, Ο 135.
ταλαιπώρως, magno cum labore, agre, Ες. 54.
ταλάντατος, Π 1046. ταλάντατ' ἀνδρῶν, Π 684. 1060.
τάλαντον, Ι 438, 439. Π 194. Ν 473. Ες. 824. Σ 660. κλίνειν κατὰ στενήσαντα τάλαντα, Θ 811. τάλαντα πολλὰ κλίψας, Ι 435.
τάλαντον, trutina, Β 797.
ταλαὸ βροτὸ, Ο 687.
τάλαρος, Β 560.
τάλας, ultima longa, Ο 1494. ubi vide notam. Π 930. Α 163. 1018. 1192. 1210. Ες. 79. 280. Ultima vocativi τάλαν corripitur: Ες. 658. 1005. Est autem ὦ τάλαν blanda compellatio, quali amicus ad amicum utitur, Α 910. 914. Ea etiam compellantur mulieres, haud secus ac altera ὦ τάλαινα, Ες. 124.
ταλαύρινος, Α 964. Ες. 241.
ταμίας, Ες. 212. Σ 613. ταμίας τριαίνης, Neptunus, Ν 566.
ταμιεῖον, Θ 419.
ταμιεύειν, Ι 948. 959 Σ 964. Ο 1542. Α 495-495. ταμιεύεσθαι, Ες. 600.
ταναΐδιος οἰνὸς, Ο 254. 1394.
ταυροίστιος, Ο 1412./1415.
ταξιαρχεῖν, Ες. 444.
ταξίαρχος, Θ 838. Ο 353. Α 569. Ες. 1172.
τάπης, Π 542.
τ' ἄρ' valet τοι ἄρα, Α 798. Β 656.
ταραξιπάρδιος, Α 315.
ταραξιστόστατος, Ι 247.
τάραξις τοῦ βίου, Θ 137.
τάρανστρον, vox comice ficta, Ες. 654.
ταράττειν, Ι 66. 214. 858. Α 621. ἦν καὶ θάλασσαν εἰπῇ, Ι 431. τὴν πόλιν, Ι 867. τὴν Ἰθάκην, Σ 696. ταράττειν τινὰ, βωμολοχεύμασι, Ι 902. ταράττειν καὶ κυνᾶν, Ι 251. Α 688.
ταρίχιον, Ες. 563.
τάριχος, Β 558. Σ 491. Ι 1247. Α 967.
ταρίχος, Ν 226.
Τάρταρος, Ν 192. ὀφρὺς, Ο 693. 698.
Ταρτησία μύραινα, Β 475.
τάττειν δίκην, Σ 1420 τεταγμένως, Ο 636.
Ταΰγετος, mons, Α 117. 1297.
ταύρειον αἷμα, Γ 88.
ταυροδὸς βλίσειν, Β 804.
Ταυροπόλος, Dianæ epith. Α 447.
ταυροφάγος, Β 357.
ταῦτ' ἄρα, pro διὰ ταῦτα, Ν 319. ubi vide not. Α 92. Ες. 414. 617. Idem valet ταῦτ' οὖν, Ο 120. Σ 1358.
ταῦτ', ὦ δέσποτα, his verbis significat servus se heri jussa exsequi: Ες. 275.

ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Π 8. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα, N 1052. καὶ ταῦτα aliquando est emphaticum, ut Π 272. B 704. Ea. 137. 401. A 168.
ταύτῃ, sic, hoc modo, I 843.
ταυτὸ τοῦτο, Π 153.
ταυτὸν, τὸ idem. ταυτὸν θύμον φαγόντες, Π 253. ubi θύμον est generis neutri.
ταφαὶ, ai, B 423.
τάφος, Θ 885.
τάφρος, B 928. διατμηδὲν τάφρον, A 1178.
ταχ' ἴσως, Θ 718, 719.
τάχα, mox, statim, Λ 1114. Θ 66.
ταχέως, A 731. 830. 924. Θ 731. 784. B 166. 188.
τάχος, τὸ, Π 334. τάχος. ὡς τάχος, A 1187.
ταχὺ, adverbial. A 864. 935. Θ 663. 916. ὡς τάχιστα, quam citissime, A 266. 747. 1009. 1188. Θ 662.
ταχύδρομοι Ἀθηναῖοι, A 630.
ταχύνειν, Ea. 582.
ταχύπους, I 1068.
ταὼς, O 102. 269. A 63.
τε initio versus in melicis, A 323.
τι, τι, τοι sepe a librariis commutata: Θ 21. B 522.
τίγγεσθαι, A 550.
τίγος, τὸ, N 1126. 1488. 1502. Σ 68. A 262.
τίθρωσκος ἴσωσον, N 1407.
τείνειν ὅς τινα, cursu tendere ad aliquem, Θ 1205.
τείρεσθαι τὴν ψυχὴν, A 960.
τειχομαχῶν, N 481.
τειχομάχος, A 570.
τεῖχος ξύλινον, I 1040. σιδηρεῶν, I 1046. ἐκατοντάζυξ, O 1165. ἑξακοσιομέδιμνον, O 1124. ἑκατονῶν ὑψηλὰ τείχη, O 379. ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιὼν, Θ 495.
τειχοποιεῖσθαι, Σ 76.
τειχοποιὸν, I 33. 1232. O 482.
τείνα τοῦ Σαλαμινίου, Σ 1519.
τείνος. τείνα, Π 292.
τειχοῦσθαι, Π 163. A 660. I 462. τειχοῦσθαι ναῦν, Λ 674.
τείχων, O 1134. 1154. τείχοντος ὕμνων, I 530.
Τελαμῶνος ἄθλου, subaud. σκολιὸν, A 1237.
Τελίης, nom. propr. O 168. 1025. Ea. 1008.
Τελείη Ἥρη, Θ 973.
τελεῖν μυσθὸν, B 173. τελεῖσθαι, initiari, B 357. N 257.
τέλεος, Θ 353. τελέου, Θ 328.
τελεσθὲ, Σ 876. νύκτερος, B 343. τελεσθεὶ, Σ 121. B 1032. Ea. 413. ἄζυγα, N 304.
τελεσθὲ τῆς ὁδοῦ, Λ 294.
τέλμασι, O 1593.
τέλος ἀγορῆς, A 896. τὰ τέλη, vectigalia, Σ 658.
τελόντος, I 248.
τέμαχος, Π 894. N 339. Ea. 606. 842. I 283. 1177. A 881. 1100.
τέμενος, Π 659. B 219. ἱερὸν τέμενος, A 483.
τέμνειν πέλεκυν, Θ 1100. αἰθέρα αὔλακι, O 1400.
τενθεία, O 1691.
τένθης, Ea. 1009. 1120.
τέρας τεκμὸν, Θ 701. B 1371. τέρατα, B 1342.
τερατεία, N 318.
τερατεύεσθαι, B 834. I 627.
τεράτευμα, A 762.
τερατεύεσθαι, N 364.
τερηδὼν, I 1308.
τέρμασι ὅρας, O 705.
τέρσεσθαι, Π 288. Ea. 291.
τέρσενος, ὁ, A 553. 846.
τερψάμενον, N 642. 645.
τέρφαξ, avis, O 884.
τερφανέχης ἄνδρες, B 1014. Σ 553.
τερφάνοδα, N. 659.
τερφανοδόκε, Ea. 896.
τερφανοειδλλίδες, A 871.
τερφάνοιλες, A 1082.
τερφάνολις, A 285.
τερχὺς, Π 1126.
τερψαστάντες σωτηρίαι, Ea. 413.
τερψανεχίλιοι, A 1143.
τερψιμαίνω, N 294. 374.
τερψαραποστὴ, Ea. 825.
τερψιγόρους, I 1331.
τέρψις. τερπέγων ἀνάμερσα, N 984. τέρπεγας ἱστῆν, N 1360. τέρπεγες ἐκ τῶν κρεάδων ἤδεσαν, O 39.
τερθὶς, A 1156. τερθίδες, I 929. 934.
Τερπιος, B 1041.
τερτλίον μικρὸν, B 942.
τερτλον, beta, Ea. 1014.

πίφρα, Θ 537. λιστὸν πίφραν καταστάσιν, N 177. πίφρᾳ πίλλεσθαι, N 1083.
πιχνάζειν, Θ 94. A 385.
πιχνεῖσθαι, Σ 176.
πίχνασμα, Θ 198.
πίχνη, Π 905. I 1241. B 762. τῆς πίχνης ἔμπυρος, B 811. πάσῃ πίχνῃ, *quavis ratione, quovis modo, omnino*, Θ 65. Ex. 366.
πίσω, πρὸ τοῦ, πρόσθιεν, *antea*, Θ 449. B 989. Π 834. ἐν τοσούτῳ, *interea*, O 1689. Ex. 687. 729. 846. ἐν *principio*, N 66.
πῖδε, adverbium loci, *huc*, A 204.
πίδη, *avia*, A 549. A 49.
πίδεσθαι, Σ 317.
πιλαυγὴς ἀστὴρ, O 1092. πιλαυγὲς ἀστέρων εἶλας, O 1711.
πιλίσσειν βίαμα, N 967.
πιλίσσουσιν ὄμμα, N 290.
πιλαφανῖς σποδιά, N 281.
Πίλιφος, B 855. 864. A 555. Πίλιφος Μυσὸς, A 430. N 922.
πιλία, Π 1037. Σ 147.
πιλιοῦντος, Θ 174. I 881.
πιλοῦ τῶν ἀγρῶν, N 138.
πίμπρα, Ολπ. 5. Vide not. ad N 699.
πίμπρη, Π 232. 433. 947. I 68. Ex. 1147. et passim.
πίπλαμ, O 1764. A 1227.
πίπλλος, I 276.
Πίνα σιόρεσα, Π 718.
πιπαῖνα, Ex. 338. 1142. 1176. πιπαῖνα τοῦ Διέως, Ex. 1171.
πιπίθω, Dor. pro πειθῶ, A 754.
πίρι, πιρεῶ, *cave*, Ex. 146. Σ 1386.
πιρεῖν, *obsecrare*, Σ 210. I 1145.
Πιρεὺς, O 15. 46. 101. A 563.
πῖτις, Πήρᾳ, 16.
πί, pro διὰ τί; Π 252. πί ἂν οὖν τὸ πρᾶξ' εἶη; Π 335. πί δῆτα; Π 39. 480. N 753. 1273. τὸ πί; pro πί; *quid?* Π 902. 1076. Ex. 696. τὰ πί; Ex. 693. πί δαί; Π 905. B 1479. A 802. N 491. 1266. Ex. 925. πί σοι τοῦτο; *quid hoc ad te?* Ex. 520. πί τοῦτ' ἴσθ' ἐμοὶ; Θ 498. πί δρᾷ; Π 222. N 694.
πιὰ; I 126. 731. Ex. 796. Ex. 927. πιὰ δή; N 1415. πιὰ πί δή; Θ 84. N 755. Σ 1155. Ex. 1018.
πιθαστοὺς, Σ 704.
πιθίω pro πίθημι. Vide ad A 895. διαπιθῖς pro διαπίθης. ἐνπιθεῖς pro ἐνπίθης, N 59. προσπιθεῖν, N 63. imperat. πίθει pro πίθεν, A 243.
πίθημι. πιθεῖναι σῶμα, *iter facere*, Θ 1100. imperat. πίθι, A 185. *redde, effice*, ut πιθεῖναι λιῖον, Ex. 1086.
Πιθέσιαι Γοργόνες, B 477.
πιθόμαλλον, Ex. 405.
Πιθοὺς ἀνὴρ, A 688.
πίνειν, Θ 845. πίνειν καρπὸν, N 1119. ῥήματα, B 1059. πίνειν ἐν τοῖς ἱεροῖς, B 1080. ἡ πιποῦσα, *mater*, A 636. futur. πίξομαι, A 744.
πίλλειν ἑαυτὸν, *capillos sibi vellere*, Ex. 546. ἑαυτοῦ πρωτὸν, B 424. πίλλεσθαι πίφρᾳ, N 1083. πίλλεσθαι ὑπὸ τῶν συναφανῶν, O 285.
πιμάω, N 428. O 1275. πιμῶν βλέπω, Σ 847. πιμῶν τὴν μαγείαν, Σ 106.
πίμπρα, *multa, litis aestimatio*, Σ 897. πίμπρα ἐπιγράφειν τῇ δίκῃ, Π 480.
πιμπινὸν πιπάειον, Σ 167.
Πιμοθίου πύργος, Π 180.
Πιμόπλεια, Θ 373.
Πίμων, A 808. 813. O 1549.
πιμωρεῖσθαι, A 304.
πινάσσειν, B 328. 342.
Πισάμενος, nom. pr. A 603.
Πισαῖδης, nom. pr. Σ 401.
πὶς, *aliquis*: quandoque redundat, ut ἑτερός πις, Π 163. φιλέταιρός πις εἶ, Θ 752. οἰκεσί πισι, O 1121. Ex. 1044. πατὴς πις, Ex. 674.
Πιτᾶνις, O 469.
πίτνα, *nutrix*, A 958. Θ 609. I 716.
πιτνίον, A 83. Θ 143. 691. B 412. Π 1067. A 1199. Ex. 863.
πιτνὸν, Θ 640.
πιτυΐζειν, O 1681.
πίφη, *insectum quoddam pennatum*, A 920. 925.
πλάω. οὕτω πίπλησας ἡμῶν φρένας, Π 280.
πλάμων. ὦ πλάμων ἐγὼ, Π 777. Θανάτου πλάμων, Θ 1072.
Πλησίλιμος, N 1266.
που, particula expletiva: ut εἶδέ που, Π 29. ἵν' που, B 1480. εἴ που, Π 64. ἦ-

γαγέ τω, Π 147. γέ τω, Ξ 1041. καίνω, Η 1178. Ν 1074. Σ 980. 1459. Δ 370. ὑγρὸ τοί σω λίγω, Ο 356.
σώω, ultima modo longa, modo brevi: Β 321. 1013. Π 567. 1161. Ν 356.
σῶχος, Α 144. ἐ εἰ περάσωσι σῶχος, Β 537. σώχεος διερόντος, Π 565.
σωχωσοχιῶν, Π 165.
σωχωσόχος, Β 773. Π 204. 869. 909. 939. 1141. Ν 1327.
τάπας, partus, Α 742. 754. Θ 845.
τάπας, usura, fœnus, Θ 843. 845. Ν 18. 20. 240. τάπας τάπαν, Ν 1156.
τάλμημα τολμῆν, Π 419. Ες. 106.
τάλμης ἔργα, Θ 702.
τολμῆν. ὃ τάτνα τὸν τολμῆν, Ν 375.
τολυτνάω, Α 587.
τολύτη, Α 586.
τόμιον, τὸ, Α 192. τὰ τόμια, Α 186.
τόμος γαστρὸς, Ι 1179. πλαπούντος, Ι 1190.
τονθορύζω, Α 683. ubi vide not.
τόνος, funis, quo intendebantur lecti, Ι 532. Composito nomine appellatur etiam ἐπίτονος, Α 923.
τόξευμα, Σ 1084.
τόξον, Β 1357.
τοξοσυνῆν τὰς ὀφρῦς, Α 8.
τοξότης, Α 433. Θ 923. 940. 1002. 1193. Ες. 143. 258. Ι 665. Α 64. 707. 711.
τοξοφόρος, Dianæ epithet. Θ 970.
τοπάζω, Σ 73.
τοπαρέω, Π 17. 961.
τορεῖν, clara voce edici, unde τοπορέω, Ες. 381.
τορνώτη, Θ 54. τορνώτη φόλη, Θ 986.
τορύνη, Ο 78. Ι 984.
τορῦσαι, Ι 1172.
τορῦς, Β 1102.
τότι, olim, prius, modo, Α 1023. Θ 13. Π 1117. Ες. 641. Ι 483.
τοτὲ μὲν, τοτὲ δὲ, vel τοτὲ μὲν, τοτὲ δὲ, Ι 540. Β 290.
τοβπαλὶν, contra, Α 1045.
τοβπανέον δρῦν, ἢ πρατάπτι, Π 14. τοβπανέον αἰπόνδι τοῖς πολλοῖς, Π 1047.
τοῦργον αὖτὸ δίξει, Α 375.
τουτάπις, interea, Ες. 1079.
τραγαλίζω, Σ 674.
Τραγασαῖος, Α 808. 853.
τραγέλαφος, Β 937.
τραγάπατα, Β 510. Π 190. 996. Ες. 844. Α 1091.
τραγασάντιος. Ες. 136.
τραγαφάσχαλος, Ες. 813.
τράγος, Π 295. 313. 820. Ν 661. Ο 1057.
τραγῳδὸν τπα, Θ 85.
τραγῳδία, Β 93. 862. 913. 935. Α 480. 412. 464 Π 424. τάρα μὰ τραγῳδία γένα, Ες. 148. πρωσῴδιον Μαρσίμου τραγῳδίου, Ι 401.
τραγῳδικὸν βλίτπον, Π 424. τραγῳδικὸς δρόνος, Β 769. τραγῳδικὴ τίχνα, Β 1459.
τραγῳδοδιδάσκαλος, Θ 88.
τραγῳδοτικὸς, Θ 30.
τραγῳδὸς, Θ 391. Γηρον. 9. Vide in χορός.
τράμις, ἡ, Θ 246.
τράπιζα, Ες. 838. Ες. 1032. εἰσήκατο ἡ τράπιζα, Β 518.
τρασιὰ, Ν 50.
τραυλίζειν, Ν 862. 1381. Σ 44. 46.
τραῦμα ἰπάδυπον, Α 1205.
τραχήλια, Σ 968.
τράχηλος, Ι 490.
τραχὺς ἰχῖνος, Ες. 1086.
τρεῖν. ἀνὴρ οὐ τρεῖ τὸ πρᾶγμα, Α 494.
τρέμειν τὰ πράγματα, Ι 262.
τρέπειν τὰ ἱξαπαρτημένα ἐπὶ τὸ βέλτιον, Ν 589. ἐπὶ τὰ βιλτίω τρέπειν, Σ 986. ἐς ἡβλιον τρέπειν τὸ πρᾶγμα, Σ 1261. πανὸ πανοῦ τρέπω, Ν 1263. Α 1019. ἐπιδὴν πρῶτον ἥλιος τραπῇ, Ες. 416. πυῖ τρέπεται τὰ χρήματα, Σ 665. πῶ τέτροφας τὰς ἰμβάδας, Ν 858. Vide in πῶ. ὅπου τέτραπται γῆς, Α 207. πόσον δὸν τῶν τρεπτῶν, Ι 72. οἳ πρῶτά μα ἴδη τραπέσθαι, Β 37. ἐς ἀσφαλὲς τρέπειν' ἐμαὶ, Α 833.
τρέφειν ἀνάπτυν, Σ 477. αἰγιαλὸν, Σ 110. τρέφεσθαι, esse, existere, πότερον ὀὺκ ἀνὴρ τρέφει; Θ 141. πολίμους ἐπ' ἐμοὶ ἐπτρέφη, Ο 335.
τρέψασθαι, in fugam vertere, Ι 275.
τρῆμα, Σ 141. Pro pudendo muliebri videtur accipi: Ες. 906.
τρήρων, Ες. 1067. τρήρων πίλημα, Ο 575.
τρίαπα, Ν 566. Ι 839.

τριακοντόνιδες. Vide in σανιδή.
Τριβαλλός, Ο 1627. 1677. Τριβαλλοί, Ο 1529. 1533.
τρίβειν, Ες. 8. 16. Θ 486. Π 717. Ι 789. τρίβειν βίοτον, Π 526. βίον γιωργικὸν, Ες. 590. σπᾶστρα, Ο 635. τὸ πίος, Σ 739. ἀσφαλὲς τετριμμένη, Β 123.
τριβή. βίος οὐκ ἄχαρις ἐὶς τὴν τριβὴν, Ο 156. τριβὰς παρέζειν, Α 386.
τριβολαιτρέπιλος, Ν 1003.
τρίβολος, ὁ, Α 576.
τρίβων, peritus, Ν 869, 870.
τρίβων, pallium, Α 278. Σ 1131. Α 184. 343. Πυθαγ.
τριβωνικὸς, Σ 1132.
τριβώνιον, Π 714. 842. 882. 897. 935. Σ 33. 116. σμικρὸν πάνυ, Α 278.
τριβραχμος, Ες. 1202.
τριμβολον στόμα, Ο 1256.
τριπεραρχῖν, Β 1065. Ι 912.
τριήραρχος, Θ 837. Α 546.
τριήρης, Ι 1074. τριήρεις, Π 172. Ο 108. Ι 279. 555. 1185. 1300. 1353.
τριπόντιλος, Θ 748.
Τριπορφύρα ἰματὶα, Α 1032.
τριλοφία, Ο 94.
τρίμιτρον, Ν 642.
τρίμμα, tritus, exercitatus, Ν 260. Ο 430.
τριόρχης, genus accipitris, Ο 1181. Σ 1534.
τριόρχος, Ο 1206.
τρίπαλαι, Ι 1153.
τριπλάσιος ξένος Κλεωνύμου, triplo major Cleonymo, Α 88. τριπλάσιον ποιήξομαί σου, Ι 285. τριπλάσιον ἰατίνου ποιήσασθαι, Ι 718.
τρίπους, Ες. 744. 787. τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου, Π 9. διὰ τριπόδων ἱερεύσιμον, Ι 1016.
τριπτὴρ δικῶν, Α 937.
Τριπτόλεμος, Α 48. 55.
τρισπαποδαίμων, Β 19. Θ 209. 875. Η 851. Α 1024. Ες. 1271.
τρισπλάκτου βάρος, Δ 338.
Τριτογένεια, Palladis epithet. Α 347. Ν 989.
Τριτογενὴς, Ν 1189.
τριχίδες, Ες. 56. Ι 662. Α 551.
τριχόξεστις, Α 1111.
τριχοφόνιν, Ες. 1222.
τριψημιτὶν, Σ 849.
τριώβολον, Π 329. Ες. 292. 308. 380. Ν 1235. Σ 1128. Ι 51. 800. φρόντιστος τριωβόλου, Ι 255. ἄξιος τριωβόλου, Π 125.
τρομιεῖς, Ο 951.
τροπαῖον, Α 285. στῆσαι, Ι 521. στῆσασθαι, Θ 697. Π 453. ἱδρύσθαι, Α 318. Vide in Μαραθών.
τροπαλλὶς σοφῶν, Α 813.
τροπὴν ποιῆσθαί τινος, in fugam aliquem vertere, Ι 246.
τρόπις τοῦ πράγματος, Σ 30.
τρόπος ἰατρικὸς, Π 47. ἔθει τρόπου, Θ 671. ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου, qui bonis moribus præditi sunt, Π 630. τοῦτον τοῦ τρόπου εἰμὶ, his sum moribus, hoc sum ingenio, Π 246. οὗτος ὁ τοῦτον τρόπος πανταχοῦ, Β 563. τοῦτο οὐ τοῦ 'μοῦ τρόπου, Σ 1002. ἡ αὐτοδὰξ τρόπος, Ες. 607. σπληρὸν τοὺς τρόπους, Ες. 350. ἁμοιρὸν τοὺς τρόπους, Ες. 935. ξυγγενὴς τοῦ 'μοῦ τρόπου, Θ 574. τρόπους μεταβάλλειν, Π 36. μεταβάλλεσθαι, Σ 1461. ἀστεριτὴν τοῖς τρόποις τινὰ, Β 1432. τοὺς τῶν ἀγρόικων τρόπους εἶδα χαίροντας, Α 371.
τροποῦσθαι, alligari, de remis dicitur, Α 553.
τροπωτὴρ, Α 549.
τροφαλὶς τυροῦ, Σ 838.
Τροφώνιος. ἰς Τροφωνίου, sub. ἄντρον, Ν 508.
τροχιλία, Α 722.
τροχίλειος λύχνος, Ες. 1.
τρόχιλος, avis, Ο 79. Α 876. Ες. 1004.
τροχισκωτὶν, Π 513.
τροχὸς, Ν 31. τροχὸς ἁλίου, Θ 17. τροχῷ ἐλαθεὶς λύχνος, Ες. 4. ἐπὶ τροχοῦ τετελεῶσθαι, Α 846. Π 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ ἐλαύνεσθαι, Ες. 452.
τροχλίον, Β 985. Ο 77. Ι 650. τροχλίαν μισθοῦ, ὀλίγης δοφῆσαι, Ι 905. Α 278. πειρασθεὶς τὸ τροχλία, Ες. 252. διαπαιδαίζειν τὰ τῶν γυναικῶν τροχλία, Ες. 847.
τρυγᾶν, Ες. 912. τρυγᾷν τῇ γλώττῃ, Q 1698. τρυγᾶν ἡρέμας, subaud. ἀμπέλους, proverb. Ες.

τρυγιτὶς χορὸς, A 628.
τρυγοδαίμονες, N 296.
τρύγωσις, Π 1087. Ex. 535.
τρυγοῦν τὴν θύραν, Ex. 34.
τρυγφδία, comœdia, A 499, 500.
τρυγφδικὸς χορὸς, A 886.
τρυγφδὸς, Σ 650. 1537.
τρυγὼν, O 302. 979.
τρύμη, N 948.
τρυξ, τρυγὸς, Π 1085. N 50. πάλαιστος τρυξ, Σ 1309. τρυξ παλαιὰ καὶ σαπρὰ, Π 1086. τρυξ γλυκεῖα, Ex. 576.
τρύσαμα νεὸς, Ex. 1234. τρύσαμα, pudendum muliebre, Ex. 624.
τρυσίδιος γαστὴρ, N 421.
τρυτάνη, Σ 39.
τρυφάλεια, B 1016.
τρυφᾶν, A 405. N 48.
τρυφερανθὴς, Σ 688.
τρυφερὸς, Σ 551. 1169. τὸ τρυφερὸν, Ex. 901. τρυφερὸν καὶ μαλακὸν, Σ 1455.
τρυφὴ, lascivia, petulantia, B 21. Π 818. ἐξίλαμψε τῶν γυναικῶν, ἡ τρυφὴ, A 387.
Τρυφῆς τρόσωπον, Ex. 974.
τρύχεσθαι, A 68. Ex. 989.
τρύχη, τὰ, A 418.
τρυγάλεια, τὰ, Π 798. Ex. 772.
τρύγειν, A 801. 803. Ex. 1324. fut. τρύξομαι, A 806.
τὺ, Dor. pro σὺ, I 1225. A 730. 779.
τυγχάνω, nanciscor, I 112. sum, et hoc sensu participio jungi solet: τυγχάνει ὤν, Π 35. τύχω εἰσιὼν, Π 237. 242. τύχη λίξας, Π 3. τύχη τυρῶν, Π 150. τυγχάνει ἴσθι οὖσα, Ex. 336. τύχω χίσας, Ex. 320. τυχὸν ἰσταμένη, Ex. 1140.
τυπίζειν, O 1138.
τύλη, ἡ, A 860. 954.
τύλος, A 553.
τυμβεύειν, Θ 885.
τυμβήρης ὕβρις, Θ 889.
τύμβος, B 1139. 1172. ἀπὸ τύμβου στενὸν, Σ 1370. ὁ τύμβος, *ὁ capule*, vel, ut Plautus ait, *capuli decus*, Λ 372.
τυμβωρύχος, B 1149.
τυμπανισμὸς, A 388.
τύμπανον, Δ 3. Π 476. Σ 119.

Τυνδάρειος, Θ 860. Τυνδάρειος παῖς, Helena, Θ 919. Τυνδαρίδαι, A 1301.
τυπτοῦσος, B 139. N 878. I 1220. A 367.
τυπτάζειν, Ex. 1148.
τύπτειν, τύπτεσθαι, N 494. Π 1015. τύπτεσθαι πολλὰς, subaud. πληγὰς, N 972. futur. Atticum τυπτήσω, Π 21. N 1443. τυπτήσομαι, N 1379.
τυραννεῖν, O 483.
τυραννικὸν τρόπον, A 631.
τυραννὶς, Σ 417. 464. 488. τυραννίδα περιθέσθαι, Σ 502. φρονεῖν, Σ 507. τυραννὶς Διὸς, Π 124. ἀποστερεῖν τινα τῆς τυραννίδος, O 1605.
τύραννος, Θ 339. O 1673. 1708. Ζεὺς τύραννος Ζεὺς, N 564.
τυρβάζειν, Σ 257. τυρβάζεσθαι, Ex. 1007.
τυρόπωλις, A 231. O 1579. Σ 938. 963. Aiolos. 10.
τυρόπωλος πλακοῦς, A 1125.
τυροσκλεῖν ποιητὴν τέχνην, B 1369.
τυροτύλης, I 854.
τυρὸς, O 533. I 480. 771. Σ 910. 915. χλωρὸς, B 559.
τύφειν πατρὶ, Σ 457. 1079.
τυφλὸς, Π 13. 15. 48. τυφλὰ τίκτειν, Ex. 1078.
τυφογέλως, A 335. N 908.
τυφὸς, A 974. B 848. N 336. I 511.
τύχη. τύχῃ ἀγαθῇ, O 435. 675. Θ 283. Ex. 131. ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ, Σ 869. μάταιοι σὺν τύχῃ, O 1722. τύχαι, A 1197. θρασυπάντυγες, N 1264. τύχαι μεγάλαι ποιήσουσιν αὐτοὺς, magnæ gaudent felicitate, O 1726.
τυχαρὴς, Θ 305. A 250.
τωθάζειν τινὰ, Σ 1362. 1368.

Υ.

ΥΑΙΝΟΝ ἱμάτιον, A 74.
ὕαλος, N 768.
ὑβρίζειν, Π 564. Ex. 664. A 400. ὑβρίζειν εἴς τινα, Π 899. εἰς τοὺς θεοὺς, N 1506. futur. ὑβριοῦμαι, Ex. 666. ὑβρίζεσθαι τὰς γνάθους, Θ 903.
ὕβρις, A 399. ὕβρεως, A 425. ὕβρει, Π 1044. Θ 465. ὕβρει ὑβρίζεσθαι, Π

1044. ταῦτ' οὐχ ὕβρις ἐστί; Λ 658. N 1299. B 21.
ὑβριστὴς, Π 1074. N 1068.
ὑβριστότατος, Σ 1303.
ὑγιαίνειν, *sana mente præditum esse*, Π 364. 507. 1060. 1066. N 1275. A 1228. O 1214. *bene valere*, O 605. ὑγίαινε, *vale*, B 165. Ex. 477.
ὑγίεια, O 603, 604.
ὑγιὴς οὐδὲν, Π 37. 50. 274. 355. 362. Ex. 325. Θ 394. A 956. οὐδὲν ὑγιὲς λέγειν, Θ 636. οὐκ ἴσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενὸς, Π 870.
ὑγρὰ, elliptice, pro *mari*, Σ 678.
ὐδρία, Ex. 678. 738. O 602. Σ 926.
ὐδριαφόρος, Ex. 738.
ὐδροφόρα, Σ 126. A 922. 1186.
ὕδωρ κατὰ χειρὸς, O 464. Σ 1216.
ὕδωρ, *pluvia*. ὁ Ζεὺς ὕδωρ ποιεῖ, *pluit*, Σ 261.
ὗες, N 368. 371. 1280. Σ 774.
ὑσὶν, Σ 263.
ὑφαίνειν, Ex. 928.
ὑφλιῶν, N 783.
φίδιον, Σ 1356.
ὑλακτεῖν, Σ 904. 1402.
Φύλας, nomen servi, I 67.
φύλοφόρος, A 272.
φυλάξομαι ϑῆρις, Θ 47.
φρίναιος, O 1728. 1735.
Φρὴν, ὦ Φρίναιε, O 1742. 1754. Ex. 1332.
φρυαίων. περὶ νιν λύκος οἷν φρυαιῶν, Ex. 1076. 1112.
φρυῶν, Dorice, pro φρυῶν, Λ 1305.
χμοι ἰνάλαμαι, I 530. ἰφασὶ, Θ 993.
χορυσσία, I 986.
ὀπάγειν, *retrocedere, abire*, O 1017. adhibetur etiam pro προάγειν, εἰς τοῦμπροσθεν πορεύεσθαι, ut N 1298. ὀπάγεσθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, B 174.
ὀπαγωγεὺς, O 1149.
ὀπαδὸν, B 366. 874.
ὀπαδοὺς τῆς ἰυχῆς, N 263. ὀπαδοὺς τινὶ, Λ 878.
ὀπαλείφεσθαι, Ex. 897.
ὀπαναινεῖν, Ex. 1165.
ὀπανεῖσθαι, N 1195.
ὀπανίστασθαι τοῖς πρεσβυτέροις, *senioribus assurgere*, N 993.
ὀπανδὲξ, fragm. 132.

ὀπαντοῦν, Θ 924. O 1011.
ὀπαντοτέχνη, Ex. 284.
ὀπάρχομαι. ὀπηρχμένος, Λ 1159.
ὀπεῖπεν, Π 997.
ὀπελλίνειν, I 272.
ὀπίνεσθαι, B 1067. N 977.
ὀπερακοντίζειν, Π 666. O 363. I 659.
ὀπεραλγεῖν τινος, O 466.
ὀπεραναιδῆσθαι, I 1206.
ὀπερασπερίσασθαί τινος, Θ 186. Σ 951.
ὀπερβάλλειν τῇ μοχθηρίᾳ, Π 109.
ὀπερβάλλεσθαί τινα, N 1035. I 413. 758. ἀναιδείᾳ, I 409. θρασύτητι, I 890.
Ὑπέρβολος, Θ 840. B 570. N 551. 558. 623. 876. 1065. Σ 1007. I 1304. 1363. A 846. Ex. 681. 921. 1319.
ὀπερεπαινεῖν, Ex. 186. I 680.
ὀπερεξηκοντίστης, Ex. 982.
ὀπερέχειν τινὸς σπιάδιον, O 1508. χύτραν, I 1174. 1176. ὀπερέχειν τινὸς, *tolerare aliquid*, Ex. 17.
ὀπερζεῖν, I 920.
ὀπερηνορέων, Ex. 53.
ὀπέρλαμπροι ἀκτῖνες, N 571.
ὀπερμαίνεσθαι, B 776.
ὀπέρμαχος, I 158.
ὀπερπαίειν, *superare*, Ex. 1118.
ὀπερπλουτεῖν, Π 354.
ὀπερπονηπάζειν, I 680.
ὀπερπυμπάζειν, B 308.
ὀπέρσοφος, A 972.
ὀπέρτερα νέρτερα ϑεῖναι, A 772.
ὀπέρτερος βοὰ, N 1154.
ὀπερυϑρᾶν, Π 702.
ὀπερφέρειν, *præstare*, I 584.
ὀπερφιλῶ, Π 1072.
ὀπερφρονεῖν τοὺς ϑεοὺς, N 226. ὀπερφρονεῖν τῶν νόμων, N 1400.
ὀπερφυὴς, B 611. N 76. I 141. ὀπερφυὲς τὸ μέγεϑος, Π 734. Ex. 229. ὀπερφυὲς ὅσος, Π 750. ὀπερφύστατον, Θ 831.
ὀπερφυῶς, A 142.
ὀπέρχεσθαί τινα, *obrepere, circumvenire*, I 269. 459.
ὀπερῳλᾶν, A 693.
ὀπερῷον, Π 811. Ex. 698. I 1001.
ὀπιόϑμος, Σ 102. I 259. A 938.
ὕπνος' ὦδε τοῖξάλιπτος, A 1063. ὕπνος

τὴν φιάλην, Ex. 431. ὑπέχειν τὴν ἰσχυρίαν, Ex. 908.
ὑπίχνια, præbere, A 841. subire, Θ 196.
ὑπήνεα πάντα τῷ πλεονεῖν, Π 146.
ὑπηνίμιον ὠόν, O 695.
ὑπήνη ἄκουρος, Σ 477. ὑπήνην μολύνειν, I 1286. ὑπήνης Ἰλιονῆς, A 1072.
ὑπηρεσία, Σ 602.
ὑπηρετεῖν, Σ 518. ὑπηρετεῖν τινι, Π 979. τοῖς τρόποις, B 1432.
ὑπιέναι λάθρα, clam subire, Σ 465.
ὑπίσχεσθαι, policeri, Θ 344.
ὕπνος νυκτερινὸς, Σ 12. γλαυκῶπιδος, N 705. ὕπνου τυχεῖν, A 713. ὕπνου ἐρᾷν οὐδὲ πασσάλου, Σ 91.
ὑπνῶν, Dor. pro ὑπνοῦν, A 143.
ὑπὸ aliquando adhibetur pro μετὰ, ut οἰδ' ὑφ' ἁλίσιν νεικέων, Θ 1030. ὑπὸ στερύγων, O 1426. A 970.
ὑποβάλλεσθαι παιδίον, Θ 340. 407. 565.
ὑποβλίσκω πινὰ, A 519. Θ 396.
ὑπογάστριον, Σ 195.
ὑπογλυκαίνειν, I 216.
ὑπογραφὶς δικῶν, I 1256.
ὑποδιδὼς, O 65.
ὑποδεῖσθαι, calceos induere, Ex. 36. ὑποδεῖσθαι τὰς Λακωνικὰς, Ex. 269.
ὑποδηλεῖν, Θ 1011.
ὑποδοχὴ, Ex. 530.
ὑποδραμεῖν, I 742.
ὑποδύειν, Π 735. Σ 182. 188. ὑποδύεσθαι, Σ 205. 1168. ὑπόδυθι τὰς Λακωνικὰς, Σ 1159.
ὑποδύεσθαι παντόμορα, Σ 1160.
ὑποθίειν, εἶν, I 1161.
ὑποθυμὶς, avis, O 302.
ὑποθωκεύειν, Σ 610. A 639.
ὑποκωφεῖν, Θ 1168.
ὑποίξαι, Θ 424.
ὑπόκωφος, B 644.
ὑποκορίζεσθαι, Π 1011.
ὑποκριτὴς, histrio, Σ 1279.
ὑπολοβεῖν, A 38. Ex. 256. 588. ἵφθης μ' ὑπολοβεῖσας, Ex. 596. ὑπολοβεῖσθαι, Π 548.
ὑπολοβεῖν, verbum Veneream, idem quod ἰλαίνειν, ἰερίδιον, subigere, Ex. 618.
ὑπολύσειν, Σ 555.
ὑπόπαφος, I 43.
ὑπολείπεσθαι, a tergo relinqui, de cumeri-

bus: B 1092.
ὑπόλυσμα, seu potius ὑπόλυσθα πλεγίδων, I 1368.
ὑπόλυσον, Π 431.
ὑπολύσιος δίνακξ, B 233.
ὑπολύειν, solvere calceos alteri, N 152. Θ 1183. ὑπολύεσθαι, solvere sibi calceos, A 950. Π 227.
ὑπολύσαί μου τὰ γόνατα, A 216.
ὑπόμακρος μέθοδος, Ex. 1243.
ὑπονοεῖν τι εἴς τινα, Π 361.
ὑπονυμφὶς, Π 586.
ὑποπίπτειν, B 1097.
ὑποπτήσσειν. ὑπό τι μηχὸν ὑποθύσασα, pro ὑποπεθύσασα μηχόν τι, Σ 1290. Simplex πεθύσσειν est Θ 1133. constructum barbare a Scytha, ὃν ὑποθύσσει μοι.
ὑποσίμφορμι, A 349.
ὑποσίνειν, O 494. ὑποσιτικὸς, Ex. 874. ὑποσιτικωνῖα, A 395.
ὑποσίνειν, animo humili et servili se alicui submittere, quod adulatores facere solent, I 47.
ὑποσιτεῖν, Π 1093.
ὑποσκάπτεσθαι, Σ 108.
ὑπόστεγος, O 786. 797.
ὑποστίλλειν τοῦ χρόνου, N 1289.
ὑποσταλάσσειν τὸ ὕδωρ, A 1014.
ὑποστόμιον, A 162.
ὑποστορνύναι, Ex. 1080.
ὑποταράσσειν, Σ 1285.
ὑποτίνειν μισθοὺς, A 657.
ὑποτίμειν δίκην, I 316. ὑποτίμεσθαι τὰς δίκας, I 291.
ὑπὸ τῆς σάλπιγγος, ad tubæ sonum, A 1001.
ὑποτίθεσθαί τινι, suadere consilium dare, O 1362. A 522. Ex. 1154.
ὑποτοπεῖσθαι, B 958. ubi vide not.
ὑπότριμμα βλίτεως, Ex. 291.
ὑποτρόχιον τοὺς μισθοὺς, B 367.
ὑποτύπτειν, O 1145.
ὑπουργεῖν, Ex. 430.
ὑποχάσκειν, Π 314.
ὑπόχρεως, N 242.
ὑποχωρεῖν τινι τοῦ δρόμου, B 790.
ὑποψαλάσσειν, A 84.
ὑποψιοῦν, A 842.
ὕπτιος βίπτειν, I 104. ὑπτία χεῖρ, Ex.

782. *ἀσπὶς*, A 185. A 585. *πύλαι*, A 195.
ὑπάντια, Σ 1386. A 551.
ὑπαντιάζεσθαι, Ex. 541.
ὑπερήφανος, B 1313.
ὕπνος, Σ 676.
ὗς, Π 820. 1106 Ex. 24. 927.
ὑσμίνη, A 1000.
ὑσσός, A 1001.
ὕστατος. *ἐν τοῖς ὑστάτοις φράσω*, B 908.
ὑστερίσαντος, A 326.
ὕστερος ἡμοῦ, Ex. 859. *ὕστερον ὅλεγον*, Σ 214. *ὕστερον τοῦ δίσκου ἄπαντα δρᾷν*, A 57. *ὕστερον ἱλάδων τοῦ σημείου*, Σ 688.
ὑστριχὶς, Ex. 646. *ὑστριχίδι μαστιγοῦν*, B 619.
ὑφαίνειν, Π 528. Ex. 556. *χλαῖναν*, A 586. *ὑφαίνεσθαι*, Σ 1143.
ὑφαίνειν, *nectere*, *machinari*, *struere*, A 630.
ὑφαιρεῖν, Π 689.
ὑφαιρεῖσθαι, *furari*, *clam surripere*, Θ 812. I 745. B 148. 1242. N 179. 1199. Σ 556. 958. 1201. Π 1140. ubi vide not.
ὑφαντοδίνητον ἴουδος, O 943.
ὑφάπτειν, Θ 730.
ὑφαρπάζειν, N 490. I 56. *Θάλειαν Κύπριν*, Θ 205. *τὴν τῶν ἱλιοθίρων Κύπριν*, Ex. 722.
ὑφίλασθαι, Ex. 319.
ὑφίσθαι, B 1220. *ὑφίσθαι τοῦ τόνου*, Σ 337.
ὑψηρεφεῖς ναοί, N 306.
ὑψιζυγέτης Ζεύς, Δ 773.
ὑψικάρηνα πίτυρα, N 597.
ὑψίλοφοι λόφοι, B 818.
ὑψιμέδων, N 563.
ὑψιπύλας αἰετός, O 1337.

Φ.

ΦΑΙΑΞ, nom. pr. I 1377.
φαίδιμος, B 992.
Φαίδρα, nom. pr. Θ 153. 497. 547. B 1043.
Φαιδρίας, nom. propr. A 356.
φαιδρὸς λάμπουσι πρεσσόντων, I 550. *φαιδρὰ ἔστα*, Ex. 156.
Φαινηρίτη, nom. propr. A 49.
φαίνειν, *deferre*, *indicare*, *accusare*, A 542. 819. 826. 912. 914. 938. *φαίνω σε τοῖς Περσάπεσι*, I 300.
φαίνεται ὀρθὸς ἰμοὶ, Ex. 875.
Φαίνοπος, A 603.
φαιὸς, Π 192. 1004. Σ 811. 814. 984. I 1007. Ἀμφ. 1. Γηρυον. 4.
φάλαγξ, *araneus*, Σ 1509. *φάλαγγις*, B 1314.
φάλαινα, Σ 35. 39.
φαλακρὸς, N 540. Ex. 767. 771.
φαληριᾶσαι ἀφθαι, O 76. A 901.
φαληρὶς, *avis*, O 565. A 875.
φάλης, *ητος*, *ὁ*, Λ 771. Θ 291.
Φαλῆς, A 263. 276.
φαλλιὸν, *τὸ*, A 261.
φαλλὸς, A 243. 260.
Φανὰ, nomen loci, O 1694.
φανερός. *κατὰ τὸ φανερὸν*, Θ 525.
φανὴ σισύρα, Ex. 347. *χλαῖνα*, A 845.
φανὸς, *ὁ*, A 308.
Φάνος, nom. propr. Σ 1230. I 1256.
φανοῦξομαι, pro *σωφανθοῦμαι*, A 823.
φάος, B 1529. I 973.
φάραγξ, I 248.
φάρετρα, I 1272.
φαρμακὶς γυνὴ, N 749.
φαρμακοστόλης, N 766.
φάρμακον, Π 302. 309. I 906. *φάρμακον κακοφαλασσὸν*, Π 716. *φαρμάκῳ μολαίνεσθαι*, Ex. 736. *φαρμάκοις μαίνειν τινα*, Θ 561.
φαρμακὸς, B 733. I 1405.
φαρμάσσεσθαι, Θ 534.
Φαρνάκης, nom. pr. O 1028. 1030.
φάρος, *τὸ*, Θ 890.
Φάρσαλος, urbs, Σ 1271.
φάρυγξ, *ὁ*, B 259. 571.
φάσηλος, Ex. 1144.
Φασιφαὴς, O 68.
φασιανὸς, N 109. *φασιανὸς ἀνὴρ*, A 726.
φάσκειν, A 519. 752. Θ 502. B 279.
φάσκηλος, *Θερσ.* II. 5. 19.
φάσις Μουσάων, O 924.
φάσσα, N 13.
φατὸς. *οὐ φατὸν*, *verbis exprimi non potest*, O 1713.
φάττα, O 303. A 1104. 1166. Ex. 1004.
Φάϋλλος, Σ 1206. A 214.

φαῦλος, aliquando idem quod αἰσχρὸς, *deformis*, Ea. 617. 626. 702. φαῦλον πρᾶγμα, *res levis*, A 14. φαυλότατον ἔργον, *opus facillimum*, vel *levissimum*, I 213. φαυλότατα καὶ ῥᾷστα, N 778.

φαΐλος, *facile*, I 404. 509. Ea. 666. Σ 1012. φαΐλος πάνυ, A 566. φαΐλως φέρειν τι, *contemnere*, O 961. φαύλως ἀποδιδράσκειν, ἐκφεύγειν, *facile effugere*, Θ 711. A 215. φαύλως ἐχειδιεῖν, Ea. 25.

φίγγος, Π 640. B 447. 455b. I 1319.

φείδεσθαι, *parcum esse*, Π 247. 553. 588. φείδεσθαί τινος, A 312. O 369. τῶν λίθων, A 319.

Φειδίας, Ea. 605. 616.

Φειδιππίδης, N 67.

Φειδιππίδιον, N 80.

φειδωλία, Ea. 750. N 835.

φειδωλός, Π 237. N 421.

Φειδωνίδης, nom. pr. N 65.

Φιλλεῖς, nomen loci, N 71. A 273.

φινακίζειν, Π 271. 280. A 90. Ea. 1087. φινακίζεσθαι, B 921.

φινακισμός, I 633.

φίναξ, B 909. I 634. A 89.

φίρε, adverbium, Π 94. 131. Ea. 33. 1080. A 541. φίρε δὴ, Ea. 361. 959. φίρε δὴ τῶν, Θ 788. φίρ' ἴθι, Θ 603. 630. N 787. 847. I 1365. A 4. φίρε δῶ, Ea. 969.

φίρειο βαρίως τι, Ea. 174. Θ 385.

Φιρεκράτης, Λ 158.

φιῦ, fere semper est extra versum, ut N 41. φιῦ δῆτα, Λ 198.

φίβγων. τί σε πίφυγε; *quid te fugit, quid te latet?* Ea. 1027. futurum φιξοῦμαι, Π 447. 496. φώγειν γεφυρὰς, *reum esse, accusari*, I 442. φεύγων, *reus*, N 167. Σ 893. 899. φεύγοντες, *rei*, N 1193. Σ 390. 880. φεύγων ξενίας, Σ 718. διπλᾶς φευξούμενος, A 1129.

φίψαλος, A 279. 668. Σ 227.

φιψάλυξ, A 107.

φάλαξ, Ea. 1165.

φάμα, O 720. φάμα ἀγαθὴ, Σ 864. I 1320.

φαμί. οὐ φημὶ, nego, B 1167.

φάνη, avis, O 304.

φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοιεν ποῦς πράττον-τι, *non poteritis effugere, quin hoc patiamini*, Π 485. Vide not. ad Π 1133. οὐ φθάνων, sequente καὶ in alio membro, idem quod ἅμα καὶ, ut N 1384. *simulac dixines, statim ego*—aliquando redditur per adverbium *prius*, ut, μὴ φθάσειέ μ' ἐπὶ τὸν χόρτον ἰλθὼν, Π 685. ἀνίκ' ἐξέβης μὲ φθάσας, Π 1102.

φθίγγεσθαι, de janua crepante, Π 1099.

φθίγμα, N 319. 364. Θ 267. O 204. 223. 683. φθίγμα θαίμιος, Ea. 235.

φθεῖρες, Π 537. φθειρὶ πολεμεῖν, Ea. 740.

φθείρεσθαι, *ire, venire, vagari*, cum suo aut alterius malo: vide not. ad Ea. 248. φθείρου, *abi in malam rem*, Π 598 610.

Φθόλλα, nomen fictum, Ea. 935.

Φθιώτης Ἀχιλλεὺς, B 1264.

φθοῦς, Π 677.

φθονῶν, *maligne recusare*, Θ 249.

φθόρος, Θ 535. I 1151.

φιάλη, O 975. Σ 677. 1447.

Φιλαλεὶς ἰσχὰς, A 802.

φιλάνη, Attice pro πιθάνη, Π 546. I 792.

φιλαθήναιος, A 142. Σ 282.

φιλαπόλεσθος, B 414.

φιλαργυλακάτη Διὸς, Ea. 308.

φιλαυθρακιὼς, A 336.

φιλεῖν, *osculari*, O 671. 674. A 1036.

φιλεῖν, honeste dicitur pro *concumbere*: pari ratione, ac Gallis, *baiser une fille*. Vide not. ad B 541. et ad Ea. 1138.

φιλέρετος ἱερέη, Θ 1147.

Φιλίψιος, nom. pr. Π 177.

φιλοδῶν μάχαις, Ea. 1130.

φιλοδία, Π 397. 311.

φιλολιασονὶς, Σ 88.

Φιλόμαν, nom. pr. O 763.

Φίλιννα, N 684.

Φίλιος, Jovis epitheton, A 730.

Φίλιππος, O 1701. 1703.

Φιλίννη, nom. pr. Θ 568.

φιλόδημος, N 1187. I 787.

φιλοθύστης, Σ 82.

φιλοκρεῖδὴς, Π 591.

Φιλοκλῆς, Θ 168. O 281. 1295. Σ 462.

Φιλοκράτης, nom. propr. O 14. 1077.

Φιλοκτήμων, nom. pr. Σ 1250.

Φιλαστάτης, Α 424.
φιλόπυλος, Σ 75.
φιλόμουσοι λόγοι, Ν 358.
φίλον, neutro genere, pro *amica*, Ex. 963. Sic φίλτατον eodem sensu, Ex. 970.
φιλόξινος, Σ 82, 83.
Φιλόξινος, nom. propr. Σ 84. Β 934. Ν 686.
φιλοπαίγμων, Β 333.
φιλοπατρία, Σ 1465.
φιλόπολις, Π 726. 900. φιλόπολις ἀρετή, Α 547.
φιλοστάτης, Σ 79.
Φιλόστρατος, Ι 1069.
φιλόστοργος, Θ 752.
φιλοτησία κύλιξ, Λ 203. Α 985.
φιλοτιμεῖσθαι, Β 281.
φιλότιμία, Θ 383. Π 192.
φιλότιμος, Β 678.
φιλοτράπεζον, Ex. 891.
Φιλοῦργος, nom. propr. Α 266.
φιλοχορευτής, Β 402. 408.
φιλόχορος κῶμος, Θ 989. φιλόχορος Παλλάς, Θ 1136.
φιλοχωρία, Σ 834.
φιλόψογος, Ο 1377.
φιλῳδός, Β 240. Σ 270.
Φιλωνίδης, nom. pr. Π 179. 303.
φιμοῦν ξύλῳ τὸν αὐχένα, Ν 592.
φίσσα, Ex. 1164.
φλᾶν, *avide vorare*, Π 694. Ex. 1306. *conterere*, Π 718. *contundere* pertractando, seu verberando: φλᾶσι τὰν στιπτήμια, Π 784. ἔφλα με, Ν 1376.
φλαττόξυρος, Β 1296.
φλαῦρον οὐδὲν δρᾷν, Λ 1041. φλαῦρον μηδὲν γεύσιν, Ex. 96. φλαῦρον ἐργάζεσθαί τινα, Ν 1157. φλαῦρον εἰπεῖν τινα, Λ 1044. Ν 834. φλαῦρα πράγματα, Ν 1303.
φλέγειν μανίαις, Θ 680. φλέγεσθαι πυρί, Α 1285.
φλεγμαίνειν, Σ 276.
Φλέγρας πεδίον, Ο 824.
φλεγυρὸν πυρὸς μένος, Α 665.
φλέξις, avis, Ο 883.
φλίψ, Θ 694.
φλοῖος, Β 244. Ἀμφ. 4.
φλυαφῶν, Ι 664. Ν 1475.
φλόγωσι λαμπάδος, Β 340.
φλογὸς σημεῖα, Ex. 6.
φλυαρεῖν, Π 360. 575. Β 202. Θ 559. Ι 545.
φλυαρία, Λ 159.
φλύαρος. πᾶλλα πάντ' ἐστὶ φλύαρος, Ν 365.
Φλυεύς, gentile pagi Att. Σ 234.
φλύκταινα, Β 236. Ex. 1057. Σ 1119.
Φοβεστεστράτη, Ι 1177.
φοβοῦμαι, Β 280.
Φοῖβος, Π 39. 213. Φοῖβος Ἀπόλλων, Π 81. Σ 869. Ο 716. χρυσοπάρας, Ο 216. χρυσέων βύσσῳ τόξων, Θ 108. Φοῖβ' ἄναξ, Ν 595.
φοίνιαι φλίβες, Θ 694.
Φοινίκη, Ο 504. Φοίνισσα, Ο 505.
φοινικικὰ κακὰ, Ex. 303.
φοινικιοῦς, Ο 272.
φοινικὶς, Α 1140. Π 731. 735. Α 320. Ex. 1173. 1175.
φοινικόπτερος, Ο 273.
Φοίνιξ, Α 421.
φοιτᾶν, *ludum frequentare*, Ν 916. 938. φοιτᾶν ἐς διδασκάλου, Ι 1235.
φόνιος, Ο 345. φόνια δίκαιόσθαι, Β 1336.
φόνον ἀνίχνευσθαι, Β 1032.
φορβειὰ, Σ 582.
φορβὴ, Ο 348.
φορεῖν ἱμάδας, Ι 872. λῆμα δούριον, Ι 757. φορεῖσθαι, Ex. 144.
φόρμιγξ, Θ 327. Ο 219.
φορμιστὴς Ἀπόλλων, Β 232.
φορμὸς, Σ 58.
Φορμίσιος, nom. pr. Β 965. Sic appellatur muliebre pudendum, Ex. 97.
Φορμίων, nom. pr. Λ 804. Ι 562. Ex. 348.
φορμὸς, Π 542. φορμὸς πυρῶν, Θ 813.
φόρος, *tributum*, Σ 1115. Α 505. φόρου ἀπάγειν, Α 643. Σ 707. φόνου φέρειν, Ο 191. Σ 1099. ὁ πρωτεῖον ἀπὸ τῶν πόλεων φόρος, Σ 657.
φορτικὸς, Ν 524. φορτικὴ κωμῳδία, Σ 66. φορτικὸν χωρίον, Α 1218.
φορτίον, Α 312. Π 352. Α 213. φορτία, *merces*, maxime *edulia*, Β 573. Σ 1398. 1407. Α 899. 910.
φόρτος, Π 796. Ex. 748.
φορυτὸς, Α 72. 927.

φράζειν, *dicere, jubere*, de Oraculis, Ξ 46. I 1042. 1048. *indicare, ostendere*, O 15. 50.

φράζεσθαι, *percipere, considerare*. φράζεν, I 1015. 1030. φράζεο δὴ, Ez. 1099. φράσσαι, I 1067.

φράστορες, O 765. I 255. φράστορας φῦσαι, B 418. εἰσάγειν τὸν υἱὸν εἰς τοὺς φράστορας, O 1669.

φρένες, Π 810. 1169. Ez. 1004. Et. 578.

φρένες δεινοὶ θεῶν, O 1238. φρένας ἴσχειν καὶ νοῦν, B 534.

φρενοπλήκτων ἀνὴρ, B 820.

φρενοβλαβῆ, Δ 1033.

φρενοβλαβὴς ὄψις, B 1335.

φρέντες. πέφρικα, N 1133.

φρενῶν μέγα, A 976. συφανίδα, Σ 507. τὰ Βρισῆος, Et. 640. ἀρχαῖα, N 821. ἄρτιά τινι, Π 577. ξυνῳδά τινι, O 634. εὖ φρενῶν, sanam habere mentem, B 705. N 817.

φρένημα, Σ 1024.

φρένιμος, A 42. 548.

φρενοῖζειν, Π 215. 704. B 493. 650. N 75. 700. Ez. 263. Σ 228. μαθὼν ἔρεον φρενοίσης, A 915.

φρονεῖς, N 137. 233. 236. 740. 762. φρονεῖν φιλόσοφον ἰητρίειν, Ez. 572. φρονεῖν παρίχειν τινὶ, I 612.

φρόνημα, N 155.

φροντιστήριον, N 94. 128. 142. 181. 1487.

φροντιστὴς, N 266. 414. 456. 1039.

φροῦδος, N 718. 722. B 94. 305. 1344. Θ 691. φροῦδος οἴχεται, A 209. φροῦδοι εἰσὶ, Et. 197. ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φροῦδη 'στί μοι; Ez. 311. φροῦδη ἐστὶ, Ez. 341. 950.

φροῦδος ἔδεσιν, N 721.

φρούριον, B 362.

φρυαγμοσίμωνοι τρόποι, Σ 135.

φρύγανον, O 642. Et. 1026.

φρύγων, B 511. Ez. 221. 844.

Φρύγια ἴρια, O 493. Φρύγιαι Χάριτες, Θ 121.

φρυγίλος, avis, O 763. 873.

φρυκτὸς, Σ 1331.

φρυκτωρία, O 1161.

Φρύνη, Ez. 1101.

Φρῦνις, N 971.

Φρυνίχειος, Σ 1524.

Φρύνιχος, Θ 164. B 13. 689. 910. 1299. O 749. Σ 220. 269. 1302. 1490.

Φρυνώνδας, Θ 861.

Φρυξ, O 762. 1244. nomen servi, Σ 433.

φυγαὶ, αἱ, *fugæ* initio belli factæ, quando in urbem confluxit rusticorum multitudo, Ez. 243.

φύειν φράστορας, B 418. στυρὸν, O 106. 785. ὁ φύσας, *pater*, Σ 1472. ὄζειν ἀρχὰ τῶν κακῶν ἡμῖν ἴφι, A 821.

φυλακὴ, Σ 2. φύλακας καταστήσασθαι, O 841.

φύλαρχος, *equitum turmæ tribunus*. Decem erant, unus in unaquaque tribu, O 799. φυλαρχῶν, *equitum tribunum esse*, A 561.

Φυλάσιος, gentile a Φυλὴ, A 1028.

φυλάττειν, Σ 358. Θ 652. 763. φυλάττει σε Ζεὺς, *Jupiter te custodiat, te servet*, I 499. φυλάττεσθαι, *cavere*, Ez. 769. 831. A 257.

φυλίσσω, A 568.

Φυλὴ, pagus Att. Π 1146. A 1023.

φυλλάδιος, Σ 398.

φυλλεῖον, Π 544. A 469.

φυλλοβολιὼν, N 1007.

φυλλοπόμος, O 215. 742.

φυλλοφόρων ἀσπίδων, O 1481.

φύλλων γενεὰ, O 685.

φῦλον πετεηνῶν, O 1088. γυναικῶν, Θ 786. φῦλα θηρῶν, O 777. ἀρνῶν, 231. 253.

φύλοσις, Ez. 1076.

φυράσασθαι μαλακὸν φωνὴν, N 979.

φύρειν, B 945.

φυσαλλὶς, *tibia*, A 1245.

φυσῶν, N 405. A 863. 868. φυσῶν τὸν γνάθον, Θ 221. ἰστιφύσησε, Π 699.

φυσαύλειον, *tibia*, A 1242.

φυσιγγίων. ἐδώνας στιφυσιγγωμένους, A 526.

φύσις, Π 273. 279. N 877. B 1115. φύσιν ἀσσοῦσθαι χαλκὸν, Σ 1457. φύσις, *figura, species*, Θ 167. Σ 1071. O 371. N 352. 504. ubi vide not.

φύσιν, I 364.

φυστὰ μᾶζα, Σ 610.

φυτεύειν, Ez. 558. παῖδας, Σ 1283. 1276.

φῶδις in βαλαντίῳ, Π 535.

φώνη, Σ 1035. Ez. 758.

φωτὶ μαλακῇ, N 979. μιαρὰ, I 218. ἀναιδὴς, I 638.

φωρέω, rem furto ablatam vestigo, B 1363. N 499.

φῶς. ἀνάγων ἐς φῶς, O 699.

φὼς, φωτὸς, vir, Et. 528.

Φωσφόρος, Dianæ epith. A 443. 738.

Φωσφόρος Ἑκάτη, Θ 858. φωσφόρος ἀστὴρ, B 343.

X.

X sæpe a librariis positum pro γ, Π 340. O 575. 1072.

χαίνειν ἄνω, N 172. O 51. χαίνειν πρός τι, N 996. πρός τινα, I 651. 804. κίχημεν, A 30. τί κίχημας; A 426. ἐπιχήμη, A 10. χανεῖν, Σ 342. πιχηνὸς, Σ 617. I 263. 380. πιχηνέστε Μαρμάκηθα, B 990.

χάϊος, bonus nobilis, A 40. χαϊώτερος, A 1157.

Χαιρέας, nom. pr. Σ 687.

χαίρειν κελεύω, A 200. χαίρειν ἴσσειν, Π 1187. χαίρειν προσαγορεύειν, salvere jubere, Π 322. χαίρειν φράσαι, N 609. χαῖρε πολλὰ, A 832. ἰχάρην, B 1028. ἰχάρην θυμῷ, O 1743. οὐ χαιρήσεις, Π 64. οὐ χαιρήσειν, I 235. Οὔτις οὔ τι χαιρήσειν γ' ἔοικε, Σ 186. οὐ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν, A 563. πιχάρημαι, Σ 764. πιχάρησαι, Σ 389. χαίρω φιδόμενος, gaudeo parsimonia, Atticismus: Π 247. χαίρεις θανατούμενος, I 1116. Mulieres βινούμεναι χαίρουσιν, Ex. 228. χαίρομαι, barbare pro χαίρω, Dativus: Et. 291.

Χαιρεφῶν, N 104. 144. 156. 503. 831. 1465. O 1296. 1564. Σ 1408. 1412.

χαιρηδὼν, A 4.

Χαιριδᾶς, βομβαύλιος, A 866.

Χαῖρις, nom. pr. O 858. A 16. Et. 951.

χαίτη λασιαύχην, B 822.

χάλαζαι στρογγύλαι, N 1127. χάλαζαι ῥημάτων, B 852.

χαλαζᾷν, I 381.

χαλᾷν τὸ μίτωσον, Σ 655. τὴν ὀργὴν, Σ 727. τῆς ὀργῆς, O 383. τοὺς μοχλοὺς, A 310.

χαλαρὸν, Σ 1495. χαλαρὰ ἐνδεδήματα, Θ 263.

χαλεπαίνειν, B 1020.

χαλεπὸς καὶ δύσκολος, Σ 942. χαλεπὴ χεὶρ, A 1116. χαλεπὸν ἔργον, A 1112. χαλεπώτατον, I 516.

χαλεπῶς, Π 60.

χάλικες, O 839.

χαλκεύειν, Π 163. 513. χαλκεύεσθαι, I 469.

χαλκεὺς, O 490.

Χαλκηδὼν, I 174. 1303.

χαλκήλατος, B 929.

Χαλκιδεὺς, I 238.

Χαλκιδικὴν ποτήριον, I 237.

Χαλκίοικος, Palladis epithet. A 1300. 1321.

χαλκίον, A 1128. ποτηρὰ χαλκία, B 725.

χαλκόπρῳρος ἵστος, I 552.

χαλκοῦς, ὁ, Ex. 815. 818. 822.

χαλκοφάλαρα δώματα, A 1072.

χαλκώματα, Σ 1214.

χαμᾶζε, A 341. 344. χαμᾶζε πίπτειν, Σ 1012.

χαμαὶ, Σ 249.

χαμαὶ, A 637. N 231. 697. I 155. A 869. ubi tamen vetustissimæ membranæ habent χαμοῦ.

χαμεύνη, O 816.

χανδάνω, B 260.

χᾶνες, Dor. pro χῆνες, A 878

χάος, N 424. 627. O 192. 691. 693.

Χαόνες, nomen gentis, I 78. A 604. 613.

χαράδρα, Σ 1034. Et. 757.

χαραδριὸς, avis, O 266. 1141.

χαρακτὴς τῶν ῥημάτων, Et. 220.

χαρὰν λίγειν τινὶ, Π 637.

χάραξ, ὁ, Σ 1201. A 986. 1178. Et. 1263.

Χάρης, nom. pr. A 604.

χαρίεις. χαρίεντα πάσχειν' ἐν, Ex. 794. χαρίεντα δῶρα, Π 849. χαρίεντα σοφίζεσθαι, O 1401. χαρίεντες λακωνικοὶ, A 1226. χαρίεν, Π 145. B 1491.

χαρίζεσθαι, I 54. 776. 1368. Et. 392. χαρίζεσθαί τινί τι, A 437. Θ 756. 939. πιχαρισμένος, Et. 386.

χαρίζεσθαι, de muliere sui copiam viris faciente, Ex. 629. Hinc sumta meta-

phora Comœdia dicitur ἀλίγως χαρίεσθαι, I 517.
Χαρικλέης, nom. pr. Σ 232. Ex. 1155.
Χαρικίνη, nom. pr. Ex. 943.
Χάριτωρος, N 64.
χάρις μεγάλη καὶ παχεῖα, Ex. 1048. χάριν νέμειν τινί, alicui gratificari, O 384. χάριν προτίσομαι, Σ 1420. τοῦ χάριν, quapropter, Π 53. οὐδαμέων τῷ βίῳ χάριν ἔχω, ingrata mihi est vita, A 865. οὐδαμέων σινέων χάριν οὐδ' ἰσθίων, A 869.
Χάριτες, O 1100. A 988. Ex. 41. 797. Ὀλυμπιάδες, O 782. Φεύγιαι, Θ 121. Χαρίτων θρέμμα, Ex. 973. Χαρίτων μιτίχιν πλεῖστον, Ex. 582. ubi vide not.
Χαριτιμίδης, nom. pr. Ex. 293.
Χαρμῖνος, nom. pr. Θ 804.
χαροπὸς, Ex. 1065.
Χάρυβδις ἀρπαγῆι, I 248.
Χάρων, Inferorum portitor, A 606. B 183. Π 278.
χασκάζειν, Σ 695.
χάσκειν ἄλλοσέ που, I 1032.
χασμᾶν, I 824.
χάσμημα, O 61.
χαῦνος, O 819.
χαυνοστολίστης, A 635.
χαυνόστομος, A 106.
χαύνωσις, N 875.
χεζητιᾶν, B 8. Ex. 313. 368. N 1387. O 790.
χεζιπηνιὸν βάμμα, Ex. 1176.
χίζω, N 391. Ex. 320. 372. I 70. A 82. χίζομαι, I 1057. Σ 941. κιχισμένος, A 1170.
χίλιος κοτυλισκίον, A 459. χιλία διμῆνα ὄντα, N 873.
χιμάζειν, O 1097. χιμαζομένη πόλις, B 361.
χιμαίρεια πράγματα, A 1141.
χιμαὶν ἐνιθεῖσα, A 876.
χεὶρ, brachium, περίβαλλε χέρας, Θ 914. manus, ἀνίλκειν τινὰ τῶν χειρὸς, Σ 569. διδόναι τὴν χεῖρα, A 1119. χεῖρας αἴρειν, Ex. 264. ὕδωρ κατὰ χειρὸς, vide in ὕδωρ.
χεῖρον. οὐ χεῖρον, non abs re fuerit, I 37.
χειροτέχνης, Π 533. 617.
χειροτεχνικώτατος, Σ 1276.
χειροτονεῖν, Ex. 297. 797. O 1571. A 598. 607. χειροτονητέον, Ex. 266.
χειρῶν τινα πρὸς βίαν, Σ 448. χειρῶσθαι, Σ 439.
χειρουργία, Λ 673.
χιλιὰς, A 770. Θ 1. O 714. 1412. I 419. Θερμαία, B 681. χιλιάδων μυρίων, B 93. οὐκ ἀλίγων δεῖσθαι χιλιάδων, O 1417. τετυθέζιν ὅσσαι αἱ χιλιάδες, O 1681. ὅταν χιλιὰς ἀρτὰ φωτῶν πιλαθῇ, Ex. 801.
χιλίων ἰσθίων ὑπ' ἐργῆς, Σ 1083.
χιλιὰς, Σ 429. 1292.
χιρίστεσθαι, Ex. 961.
χίρνψ, O 850. 897. 958. Ex. 956. μιᾶς ἐκ χίρνιβος βωμοὺς περιῤῥαίνοντος, A 1129.
Χιῤῥόνησος, I 264.
χισεών, N 295. I 888. 998.
χίων. χῦσον νόμους ὕμνοι, O 210.
χὴν συγγιγραμμένος, O 806. τὸν χῆνα ὀμνύναι, O 521.
χηναλώπηξ, O 1295.
χθιζινὸς, B 987. Σ 281.
χθὶς καὶ πρώην, B 726.
Χθόνιος Ἑρμῆς, B 1126. 1145. χθόνιον γίγας, B 1148. χθονία βροντὴ, O 1745.
χθὸν ἱερὰ, N 282. χθὸν Παλλάδος, N 300.
χῖδρα, τὰ, I 806. Ex. 596.
χίλιοι, I 225. 660. A 1055.
χιλιόσκαλμι, I 1155.
χίμαιρις, I 661.
χίμαιρον, Σ 1167.
χιονόβλητοι κορυφαὶ Ὀλύμπου, N 270.
Χῖος, B 970. Χῖος οἶνος, Ex. 1139. Χῖον, O 879. 880. Ex. 171.
χιτὼν, I 881. 886. οὖλον ἰρίνου χιτῶν, B 1067.
χιτώνιον, A 48. 150. Π 984.
χιτωνίσκος, O 946. 955.
χιὼν, A 138.
χλαῖνα, A 586. 1156. B 1459. O 493. Σ 738. 1132. A 845.
χλαμὺς, ἡ, A 987.
χλανίδιον, A 1189.
χλανὶς, Ex. 848. λευκὴ, O 1116. γαμικὴ, O 1693. χλανίδιος, Σ 677.

χλανίσκιον, A 519.
χλανιτιδίου μικρὸν, Ex. 1002.
χλιανάζειν, B 376.
χλαῖνα. χλαινῆς στερηθὲν, Δ 386. χλαίνεσθαι, Ex. 64.
χλαμυδὸς, A 975.
χλιδᾶν, A 640.
Χλόη, Cereris epithet. A 835.
χλωρὸν τυρὸν, B 559.
χνοῦς ἐπήνθει τοῖς αἰδοίοις, N 978.
χοανεύειν, Θ 57. 62.
χοάνη, Θ 18, 19.
Χόες, nomen festi, A 961. 1076. 1211.
χοεὺς, congius, genitivus χοῶς, Θ 347. Ex. 537. accusativ. χοᾶ, I 95. 113. 355. A 1086. 1133. accusat. plur. χοᾶς, Ex. 44. N 1238. A 1000. 1068.
χοῖνιξ, Π 276. Ex. 424. Σ 440. 718. Ex. 1144. 1217. χοίνικ' ἀλῶν, A 814. ἄρτος ἀπὸ χοίνικος, Λ 1207.
χοίρεια ῥίγη, B 338.
χοιρίδιον, Σ 573. A 521. Ex. 374. 387.
χοιρίνη, Σ 333. 349. χοιρινῶν ὄζων, I 1332.
χοιρίον, A 740. 777. μυσαττικὸν, A 747. obscena compellatio, Σ 1353.
χοιρόθλιψ, Σ 1364.
χοιροκομεῖον, Δ 1073. Σ 844.
χοιροσώλης, A 818.
χοῖρος, Π 308. A 739. μυσττικὸν, A 764.
χοῖρος, pudendum muliebre, Θ 289. 538. 540. Ex. 724. A 771. et deinceps.
χολᾶν. πεῖσεσθαι χολῶσιν ἀνδράσι, N 833.
Χολαργεὺς, gentile pagi Att. A 855.
χολὴ, B 4. χολὴν πινεῖν, Σ 403. χολὴ ἐπιζεῖ, Θ 468. γυναικὶ ἔπεστι χολὴ, A 465.
χόλιξ. Σ 1144. I 1179. Ex. 717. Βαβυλ. 20.
Χολλίδης, gentile pagi Att. A 406.
Χολοζύγης, fictum cognomen Demostrati, A 397.
χόλος, B 814.
χόνδρος, Δαιτυλ. 5. Ολυ. 18. χόνδρον λείχειν, Σ 737.
χόνδροι ἁλὸς, A 521.
χορηγὸς, A 1315.
χορδεύειν τὰ πράγματα, I 214.
χόρδευμα, I 315.

χορδὴ, B 339. N 455. A 1119.
χορεία, B 247. 336. εὔρυθμος, Θ 968. ῥυθμὸς χορείας, Θ 955.
χορεύειν, B 356. 388. 1213. Π 288. 761. N 1510. Ex. 325.
χορευταὶ, A 443.
χορηγεῖν δήπουθεν, A 1155.
χορηγὸς, Ex. 1022.
χορικοὶ, I 589.
χοροδιδάσκαλος, Ex. 809.
χορομανὴς τρόπος, Θ 961.
χοροστασὶς, B 353.
χορὸς, Θ 391. B 729. O 733. I 531. χορὸν ἄγειν, B 1419. ἀρθῆς ῥίπτειν, Ex. 1160. χορὸν αἰτεῖν, I 513. λαμβάνειν, B 94. ἴχνιν, Ex. 803. 808. εἰσάγειν, A 11. ἰσάναι, N 271. O 219. χοροῦ κατάστασις, Θ 958. τραγῳδῶν χορὸς, Ex. 807. O 787. χορὸν τρυγικὸν, A 628. τρυγῳδικὸν, A 886. χορὸν κύπλιον, B 366. N 333. Γηρυτ. 9.
χορὸν πρόσθιοι, anteriores dentes, B 548.
χορτάζειν, Ex. 139. 176.
χορωφιλίστης, Δ 1319.
χρᾶν, responsum dare, Σ 159. commodare, Θ 219. 250. B 1159.
χρεία, Π 534.
χρεμπτισμὸς, I 553.
χρέμπτεσθαι, Θ 381.
χρέος, N 13. 30. 117. χρέος ἴχειν τινὸς, opus habere aliqua re, A 454.
χρεὼν, I 138.
χρὴ, χρῆν, impersonale, A 357. Θ 74. 726. I 535. 751. Ex. 1079. ὅσον χρὴ, O 1419. ἰχρῆν, O 58. 1201. Ex. 1041. optativ. χρείη, Λ 113. subjunct. χρῇ, A 133.
χρηΐδειν, Dor. pro χρήζειν, A 734.
χρήζειν. φράζε ὅ τι χρήζεις, N 359. ὅ τι ἂν χρήζῃς, N 891. ὅ τι χρήζεις ποίει, Θ 751.
χρῆμα. τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον, N 2. τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου, Ex. 394. τὸ χρῆμα τῶν πόνων ὅσον, B 1278. ὅσον τὸ χρῆμα παρεύσων, A 150. πολὺ χρῆμα συμάχων, Π 894. λιπαρὲν τὸ χρῆμα τῆς πόλιος, O 826. καλὸν τὸ χρῆμα τιθέμενον, Λ 83. τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος, Λ 1085. κάλλιστον τὸ χρῆμα ἀνδρὸς, Σ 933.

χρήματα, Π 232. 269. χρήματα περίζειν, Ez. 236. ταμιεύειν, A 495.
χρηματίζειν περί τινος, Θ 377.
χρηματοσυνῆς, Ez. 442.
χρῆμι, opus habeo, verbum inusitatum, unde Doricum χρῆσθαι. οὐ χρῆσθαι σιγῆν, A 778.
χρῆσθαι. τί χρήσομαι τούτῳ; I 1183. A 935. τί χρήσιταί τις τούτῳ; Π 941. τί ἐστιν, ὅ τι τις χρήσεται τῇδε; Ez. 1257. ἰμοὶ, ὅ τι βούλει, χρῶ, Θ 212. χρήσθων ὅ τι βούλονται, N 439.
χρήσιμόν ἐστι, O 382. χρήσιμοι λόγοι, A 639.
χρησμολογῶν, O 964. 991.
χρησμολόγος, O 960. Ez. 1047. 1094.
χρησμὸς, B 1033. Π 51. 55. I 61. 109. χρησμὸν πρόδοῦναι, Δ 780.
χρησμῳδῶν, I 818.
χρήσσυς, fœnerator, N 240. 434.
χρηστὸς, Π 93. 155. 977. O 454. χρηστόν τι πράσσειν, Π 341. ἦν χρηστὸν ᾖ τι, B 599.
χρηστῶς ἴσχειν, Ez. 219.
χρία, Π 1020.
χριὰ, N 718. λαμπρὰ, N 1012. ὠχρὰ, N 1016.
χρίειν, Θ 912. χρίσια ἴσα, B 347.
χρόνος. πολλοῦ χρόνου, a longo tempore, Π 98. διὰ πολλοῦ χρόνου, Π 1045. Σ 1476. διὰ χρόνου, aliquantisper, A 904. Π 1055. πόσου χρόνου; A 83. τοῦ λοιποῦ χρόνου, in posterum, B 586. τῷ χρόνῳ, N 65. 1242. Σ 460. χρόνου πόδα, B 100. 311.
χρυσαορὶς δῖμος, O 1710.
χρυσήλατος, Π 9.
χρυσίον, B 720. Π 808. I 472. ὦ χρυσίον, blanda amantium compellatio, A 930.
χρυσὶς, aurea-phiala, A 74. Ez. 425.
χρυσοδαίδαλτος, Ez. 972.
χρυσόθρονος, O 950.
χρυσοκόμας Φοῖβος, O 216.
χρυσόλογχος, Palladis epithet. Θ 318.
χρυσολόφα, Palladis epithet. Δ 344.
χρυσολόφας, Apollinis epithet. Θ 315.
χρυσομηλολόθων, Σ 1341.
χρυσὸν ἰωὴν ἀγγίλλειν, Π 268. χρυσῷ πάντων τινὰ, N 912.
χρυσοτρίαινος, Neptuni epithet. I 589.
χρυσοῦσθαι, A 547.
χρυσοχάλινος πάτταγος ψαλίων, Ez. 155.
χρυσοχοῦν, Π 164.
χρυσοχόος, Δ 408.
χρυσῶσις, Θ 321.
χρῶμα, N 120. I 398.
χρώς. τί χρὼς τίνεται; A 127.
χρωτίζεσθαι, N 516.
χυλὸς ταμυλμένων, B 943. φαλίας, Ez. 997.
χυμίζειν ἀρμονίαν, Θ 162.
χυνλάζειν, Σ 1213.
χύτρα, B 983. Π 673. 686. 812. Ez. 734. O 43. 857. 886. A 224. εἰσφέρειν ἐν χύτρᾳ παιδίον, Θ 505. χύτραν περιπάσσειν, Σ 828. χύτρας Πρόϊον, Π 1197. Ez. 923. Δωπ. 12.
χύτρινος πάπυγος, A 329.
χυτρεῶν θεὸς, N 1474.
χυτρίδιον, Ez. 745. A 463. 1175. Ez. 202.
Χύτρα, nomen festi, A 1076. B 218. ubi feminina forma Χύτραι.
χωλοποιὸς, B 846.
χωλὸς, Θ 24. Ez. 147. A 411. 489.
χώρα. κατὰ χώραν ἴσχειν, B 793. Π 367. κατὰ χώραν μίγνυι, I 1354.
χωρεῖ τὸ πανὸν, B 1018. N 907. Σ 1483. ἀγὼν μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον, B 884. χωρεῖ τὸ πρᾶγμα, Ez. 509. οὐ χωρεῖ τοῦργον, Ez. 472. χωρεῖν εἰς τὸ δίκαιον, B 641. πρόθυμος χωρεῖν εἰθὺ τῆς συνηρίας, Er. 301. οἱ τάπαι χωροῦσιν, mortæ procedunt, N 18.
χωρεῖν, capere, continere, ἢ χοᾶς χωρέσειαι, N 1238.
χῶσαί τινα λίθοις, A 295. ubi male antea legebatur πανσχάσαμεν, unde supra in indice remansit verbum πανσχᾶν.

Ψ.

ΨΑΙΣΤΟΣ, Π 138. 1115.
Ψαιὰς, Viri cognomen, A 1150.
ψαιὰς, gutta. ἀργυρίου μοῦ ψαιὰς, Ez. 121.
ψαλίον, Ez. 155.
ψάλλειν, I 522.
ψάμαθος, Σ 1520.

ψάμμα, ατος. ὡς ἱλάσσωσι δῶρα τῆς ψάμμας, Α 1260.
ψαμμοκόσιογάργαρα, Α 3.
ψαρὸς ἵππος, Ν 1225.
ψαύζειν, Ν 580.
ψιὰς, Θ 856.
ψιθυριστὴς, Ο 1340.
ψιθυρόμαχος, Σ 326.
Ψιθυρστάδης, Α 91. 99.
ψιθυροφάφαξις, Ι 630.
ψιθὺν τῆς ἱλιάδος, Θ 870. ψιθύσασθαι. σιῦτό γ' οὐκ ἐψιύσατο, Ες. 445. ψιθύσασθαι δίκτυον, Ν 618.
ψιθυρόλιτρος κοπὶς, Β 712.
ψιθυρολόγος, Β 1521.
ψιθυροστὶν, Ες. 603.
ψιθυρῶν ξυγκολλητὴς, Ν 446.
ψηλαφᾷν, Ες. 315. ἐν σαύτῳ τὰ πράγματα, Ες. 691.
ψὴν, Ο 590.
ψηνίζειν, Ι 523.
ψῆνται, Α 115. 131.
ψηφίζεσθαι, Δ 698. Σ 591. 769.
ψήφισμα, Δ 703. Ν 1019. 1429. Σ 378. Α 536. Κανόνου ψήφισμα, Ες. 1089. ψηφισμάτων παύσασθαι, Ι 1383.
ψηφισματοπώλης, Ο 1038.
ψῆφος, Σ 94. Θ 1031. Κίνου ψῆφος, Σ 675. ὑπὸ μιᾶς ψήφου, Δ 270. κατά τινος τὴν ψῆφον ἰσχυέιν, Ι 808. ψήφῳ δικαίᾳ, Α 376.
ψιάθειν, ludere, Dor. pro. ψιάζειν, Δ 1302.
ψίαθος, Α 921. 925. Β 567. Δ 874.
ψιθυρίζειν, Ν 1008.
ψιλὰς σκραπτύσομαι, Θ 232. ψιλὰ ἁμέρακα, Θ 227. ψιλαὶ γνάθοι, Θ 583.
ψιμύθιον, Π 1064. Ες. 929. 1072. ψιμυθίῳ κατασκλασμένη, Ες. 878.
ψόγος, Θ 146. 895.
ψολοκομπία, Ι 696.
ψοφεῖν, Δ 942. Ες. 612. 1152.
ψόφος, Π 670. 688. τῆς θέρμης, Β 604. θείων, Σ 436. ῥημάτων, Β 492. ψόφου πλέως, Ν 1367.
ψύλλα, Θ 1180. Π 537. Ν 145. 149. ψυλλῶν ἴζνη, Ν 831.
ψυχαγωγεῖν, Ο 1555.
ψυχή. φιλῶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, Α 357. τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον δραμεῖν, Σ 376. ψυχὴν ἐξεσάωσα, Ες. 1301. ψυχὴν ἔρυσται, Ι 457. Ες. 675. ψυχὴν καρτερὸν λαβεῖν, Α 393. ψυχὴ στιφρὰ, Ν 420. τῶν γερόντων εἶδα τὰς ψυχὰς, Α 375. στίρεσθαι ψυχὴν, Λ 960. ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διονυσίων, Σ 380. ψυχαὶ σοφαὶ, Ν 94. ψυχὴν ἐκκενοῦν, sanguinem exsugere, Ν 712.
ψυχὴ pro homo, vel vir, ut ψυχαὶ πολλαὶ ἔθανον, Θ 864.
ψυχῆς βίος, Π 263. ψυχρὰ θάλαττα, Π-658. ψυχρὸς, de fabula, Θ 848.
ψυχρῶς ποιεῖν, Θ 170.
ψωλὴ, mentula, Α 143. 963. 979. Ο 560.
ψωλὸς, Π 267. Ι 964. ψωλαὶ σαθμίδες, Ω 617.
ψωμίζειν, Α 19. Θ 692. ψωμίζεσθαι, Ι 715.

Ω.

Ὦ 'γαθὲ, Π 215. 360.
ὠγὼν, ὁ ἀγὼν, Β 867.
ὦ Δάμαστρ, Π 555. 872.
Ὠδεῖον, Σ 1109.
ὠδῖνες, Σ 1240.
ὠδίνειν, parturire, Θ 502. Ες. 529.
ὦ ἴλα, Δ 1304. Ες. 486.
ω η in unam syllabam coalescunt, Α 860.
ὠθεῖν κολόκυμα, Ι 692.
Ὠκεανὸς, Ν 271. 278. Ο 701.
ὠκύστερα, τὰ. Ο 803.
ὠκυτόκιον, Θ 504.
ὠλίνας στρεβλάλιον, Β 1322.
ὦμος, Ν 1012. 1016. ἔρυσεῖν τὸν ὦμον, Α 291. πιέζειν ὦμος, Β 30. ἀποστρέφειν τὸν ὦμον, Ι 265.
ὠμὸς, crudus, immaturus, Ι 260.
ὠμοσκάραστος, Ι 345.
ὠνεῖσθαι, Π 140. 519. ὠνήσομαι σαύτῳ, pro παρὰ σαύτου, Ες. 1261. Vide supra in σει. ἰωνημένος, active, Π 7.
ὦνος, Α 758.
ὠὸν, Λ 856. τίκτειν, Ο 695. ὠὰ ἰκκαλίδειν, Ες. 134.
ὠὸν, Β 180. 208. Ο 1395.
ω ου, monosyllabum, Α 273. 1036. 1171. Θ 717. Β 33. 508. Ι 340.

ὥρα ἐστιν, *tempus est* aliquid faciendi, A 393. ὥρα βαδίζειν, Ex. 30. ὥρα ἦν στέλλεσθαι, *jam pridem tempus est*, Ex. 877. ὥρα νέα, *ver*, I 419. ὥρα ἤρος, N 1008. ὥραι, *tempestates anni*, O 709. ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας, N 562. ἐς τὰς ὥρας, B 380. ὧραι παρεῶν, B 1034. ὧραι περιτελλόμεναι, O 696. ἐκ τῶν ὡρῶν εἰς τὰς ὥρας, Θ 950. ἱκαὶ ὥραι, Θ 948. ἐν ὥρῃ, *tempestive*, Ex. 395. Σ 242. 689. Ex. 122. *primo vere*, N 1117. ὥραων, ὥραις ἐκόσθαι, A 391. ὥρα, *pulchritudo, venustas*, O 1723. πρὸς τέρμασιν ὥρας, O 705.

Ὥρη, *Horæ*, deæ, Ex. 456.

ὡραῖος Διὸς, B 394. παῖς, O 138. ὡραιοτάτη, B 291. 514. A 1148.

ὡραιόφιν, B 481. Ex. 702.

Ὡρωδὸς, urbe, Ex. 1047. 1125.

ὡρυόν. ὡρυὰ ὀλαφόιος, A 272.

ὡρυῶν, II 963.

ὡς, Attice pro πρὸς vel εἰς, sed cum rebus animatis tantum construitur, ut Ex. 104. ὡς τὸν Δί' ἢ τὸν οὐρανόν. Solœcum esset ἐς τὸν Δί' ὡς τὸν οὐρανόν. Vide Π 32. 89. 152. 404. Θ 894. 1020.

ὡς aliquando significat *nam, quoniam* : ut Π 649. Ex. 43. O 461. A 1055. Ex. 152. et passim.

ὡσεῖρε, A 115. Ex. 537.

ὥστε cum indicativo, A 700. Π 141.

ὡστίζεσθαι, A 330. Π 330. A 24. 42. 844.

ὅ 'στὶν, A 501. Π 66. N 1267. et passim.

ὅστε ὄνος, Π 287.

ὠδινὸς, ἡ ὠδινὸς, Θ 906.

ὠφίλκια. τίς σφῷ' ἡμῶν ἐστιν ὠφίλκιά σοι; Θ 183.

ὠφελεῖν τινά τι, Π 1135. ὠφελεῖν τοὺς φίλους, I 94. πάντων, B 1427. ὠφελεῖν τινα, O 420.

ὠφιλάσιμος, O 316.

ὀχεσφῖν, B 307. N 103. Ex. 642.

ὀχεὺς, A 1140. Π 422. ὀχεὺς χρυσὸς, N 1016.

FINIS.

LONDINI,

EX OFFICINA N. BLISS.